UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddaeo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1115

Visual Library





Johs. Fassbender
Buchhandlung und Buchdruckerei
Elberfeld.

ARISTOPHANIS
COMOEDIAE UNDECIM,
GRAECE ET LATINE,

Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis

STEPHANI BERGLERI

nec non

CAROLI ANDREAE DUKERI

ad quatuor priores.

Accedunt

DEPERDITARUM COMOEDIARUM

FRAGMENTA,

A THEOD. CANTERO ET GUL. CODDAEO COLLECTA,

earumque Indices a JOH. MEURSIO & JOH. ALB. FABRICIO digesti.

CURANTE

PETRO BURMANNO SECUNDO,

qui Praefationem praefixit.

TOM. II.



LUGDUNI BATAVORUM,
Apud SAMUELEM ET JOANNEM LUCHTMANS,
Academiae Typographos. MDCCLX.



ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΑΧΑΡΝΗΣ.

ARISTOPHANIS
ACHARNENSES.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.	Dicaeopolis.
ΚΗΡΥΞ.	Praeco.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ.	Amphitheus.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ.	Legati.
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, Η ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ.	Pseudartabas, vel *Regis Persarum Satrapa.*
ΘΕΩΡΟΣ.	Theorus.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.	Chorus Acharnensium.
ΜΗΤΗΡ.	Mater.
ΘΥΓΑΤΗΡ.	Filia.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.	Cephisopho, Famulus Euripidis.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.	Euripides.
ΛΑΜΑΧΟΣ.	Lamachus.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.	Megarensis.
ΚΟΡΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.	Filiae Megarensis.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.	Sycophanta.
ΒΟΙΩΤΟΣ.	Boeotus.
ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.	Nicarchus Sycophanta.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.	Nuncius Lamachi.
ΔΕΡΚΕΤΗΣ ΦΥΛΑΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓΟΣ.	Dercetes Phylasius, Agricola.
ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ, Η ΘΕΡΑΠΩΝ ΝΥΜΦΙΟΥ.	Paranymphus, vel Famulus Sponsi.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	Nuncius.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.	Alius Nuncius.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΑΧΑΡΝΗΣ.

ACTUS PRIMI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.



ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σα δὴ δέδηγμαι τ' ἐμαυτὴν καρδίαν,
Ἤδιω δὲ βαιὰ, πάιυ δὲ βαιὰ τέτραφα·
Ἃ δ' ὠδυνήθιν, ψαμμοκοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἥδιν ἄξιον χαιρηδόνος;
Ἐγ' ᾧδ', ἐφ' ᾧπερ τὸ κέας θὐφεάνθιν ἰδὼν,
Τοῖς πέντε ταλάντοις, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
Ταῦθ' ὡς ἐγανώθιν, ἢ φιλῶ τὰς ἱππέας
Διὰ τοῦτο τἄργυρ' ἄξιον γ' Ἑλλάδι.
Ἀλλ' ὠδυνήθιν ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
Ὅτε δὴ κεχήνη πρεσβδοκῶν τ' Αἰσχύλον,
Ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τ' χρόν,
Πῶς τοῦτ' ἔστισέ μ' δοκεῖς τ' καρδίαν;

Ἀλλ'

ARGUMENTUM.

Poëta, ut Athenienſibus excitaret deſiderium Pacis, fingit Dicaeopolin quemdam ſibi ſoli pacem cum Lacedaemoniis & eorum ſociis comparare: per quem oſtenduntur commoda pacis, & belli incommoda. Primum autem in Scena repraeſentantur comitia Athenienſium: ubi Amphitheus quidam de Pace verba facere incipiens ejicitur, fruſtra pro eo intercedente Dicaeopolide, cui ejus oratio placebat: deinde audiuntur legati, quī ad Regem Perſarum miſſi, jam domum redierant. Hic jam Dicaeopolis, cum videret, publice nihil agi poſſe de Pace; privatim ſibi Pacem, ridicule admodum, ut in Comoedia, quaſi medicamentum aliquod, afferri curat pro pecunia, ex Lacedaemone. Iſte Dicaeopolis exorditur fabulam, primusque adeſt in loco comitiorum, & dicit, ſe, cum ob alia indignari, tum quod Populus tarde conveniat, nihilque cogitet de Pace.

NO-

ARISTOPHANIS
ACHARNENSES.

SCENA PRIMA.

Senarii Jambici.

DICAEOPOLIS.



Dic. Quam multa ſunt, quae mihi cor momorderunt!
Quae vero me delectarint, pauca, perpauca, quatuor *omnino*.
At quae me cruciarunt, tot ſunt, quot littus arenas & quot
Gargara ſegetes habent.
Age videam, quid me delectavit, ob quod merito gaudere poſſim?
Ego ſcio quid viderim, & quo exhilaratus maxime ſum corde meo,
Illis, inquam, quinque talentis, quae Cleo evomuit.
Quam valde laetatus ſum hac re, & amo equites
Ob iſtud factum; dignum enim eſt Graeciae.
Sed contra aliud me cruciavit Tragicum quiddam:
Cum jam ore hiante ſpectarem, exſpectans Aeſchylum,
Tunc *praeco* haec praedicat: introduc, ô Theognis, tuum chorum.
Quantopere putas id meum cor percuſſit?

Sed

NOTAE AD ACHARNENSES.

vſ. 1. Δέδηγμαι τὴν ἐμαυτῦ καρδίαν] Syneſius Epiſtola 7. πῶς δοκεῖτε δέδηγμαι τὴν καρδίαν; Euripides in Rheſo vſ. 596. λύπη καρδίαν δέδηγμένον· ubi vide Notam Cl. Barneſii. Idem in Hecuba vſ. 235. μὴ λυπρὰ, μηδὲ καρδίας ἀκίδια. *Non acerba, neque cor mordentia.* Comicus in Veſpis vſ. 373. τοῦτον —— ποιήσω δακεῖν τὴν καρδίαν.

vſ. 3. Ψαμμακοσιογάργαρα] „ Egregie ad hunc locum „ Macrobius Saturn. Lib. V. cap. 20. *Ariſtophanes Co-* „ *micus compoſito nomine ex arena & Gargaris, innume-* „ *rabilem, ut ejus lepos eſt, numerum conatur exprimere.* „ *In fabula enim* Acharnenſium *ait:* ἃ δ' ἀδυνάθην ψαμ- „ μακοσιογάργαρα. Ψαμμακόσια *autem pro multis Varro* „ *ſaepe in* Menippeis *ſuis poſuit: ſed Ariſtophanes adjecit* „ Gargara, *ad ſignificationem numeroſitatis innumerae.*" KUSTERUS. Eſt autem Ψαμμακόσια formatum ut τριακόσια & ſimilia numeralia, & utitur illa voce Alexis apud Athenaeum VI. p. 230. —— καλῶν τὸν οἰνοῦντα Ἕνα ὄντα καὶ μόνον, ἑνέμασι δὲ χρώμενον Ψαμμακοσίοις· —— *Vocans ſervum, qui, cum eſſet unus & ſolus, umina habebat inſtar.*

vſ. 5. Τὸ κέαρ ἐφρύθην ἰδών] Aeſchylus in Prometheo vſ. 245. ἰσιδοῦσά τ' ἀλγύθην κέαρ· *Et poſtquam adſpexi, corde contriſtata ſum.*

vſ. 6. Ἐξίμεσα] In Equitibus vſ 1143. ἀναγκάζω πάλιν ἐξιμεῖν ὅσα ἂν κεκλόφωσί με.

vſ. 8. Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι] Parodia ex Euripidis Telepho, cujus locum adducit Scholiaſtes: Κακῶς ἔλεγε· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

vſ. 10. Ὅτε δὴ κεχήνη] Rectius: ὅτε δὴ κεχήνη· pro ἐκεχήνη· eſt enim plusquam perf. ſed ſaepe omittitur ε augmentale. ἐκεχήνη autem eſt pro ἐκεχήνειν· terminatio plusquamfecti ειν, mutatur Jonice in εα, deinde Attice contrahitur εα in η.

Ibid. Αἰσχύλον] Nempe Aeſchyli aliquod drama; nam ipſe mortuus erat.

vſ. 11. Θέογν] Non Megarenſis ille Theognis, cujus ſententiae Elegiacae celebrantur; ſed Tragicus, poëta malus. Vide infra vſ. 140.

vſ. 12. Πῶς —— δοκεῖς;] Vide ad Plutum vſ. 742. & locum Syneſii ſupra ad vſ. 1.

Ἀλλ' ἕτερον ἤδιω, ἡνίκ' ὀπὶ Μόλχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώπιον·
Τῆπτες δ' ἀπέθανον ᾠδῇ διεταράξιω ἰδών,
Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ὀπὶ τὸ ὄρθιον.
Ἀλλ' ἁδὲ πώποτ', ἐξότε γὼ ῥύπομαι,
Οὕτως ἐδήχθιω τοῦ κονίας γε τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν, ὁπότ' ὄσις κυρίας ἐκκλησίας
Ἐωθινῆς, ἔρημος ἡ Πνὺξ αὐτηί·
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ φοινίον φθύγγοι τὸ μεμιλτωμένον·
Οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἦκον· ἀλλ' ἀφείαν
Ἥκοντες, εἶτα δ' ὠσθῆν, πᾶς δοκεῖς,
Ἐλθόντες ἀλλήλοισι θοἱ πρώτῃ ξύλῳ,
Ἀθρόοι καταῤῥέοντες εἰρήνη δ' ὅπως
Ἕσται ταχίστ' ἐρώτων· ὦ πόλις, πόλις.
Ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
Νοστῶν κάθημαι· κἄτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
Στένω, κέχηνα, σκοδινῶμαι, πέρδομαι,
Ἀπορῶ, γράφω, ταλαντίλλομαι, λογίζομαι,
Ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀγορὰν, εἰρήνης ἐρῶν,
Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὴν δ' ἐμὴν δῆμον ποθῶν,
Ὃς ἁδὲ πώποτ' εἶπεν, ἄϊθ' ἀκάς πείσω,
Οὐκ ὄζος, οὐκ ἔλαιον, ἁδ' ἡδὺ πείσω·
Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, κὠ πείσων ἀπῆν.
Νῦν δὴν ἀπεχνῶς ἦκω παρεσκευασμένος
Βοᾶν, τοὺς κρύειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
Ἐάν τις ἄλλο πλὴν τοῦ εἰρήνης λέγῃ.
Ἀλλ' οἱ Πρυτάνεις γ' ἦσθ' ἐμεμβεμνοί.
Οὐκ ἠμέλουν; τοῦτ' ἐκεῖν', οὐγὼ 'λεγον,
Εἰς τὴν τραγῳδίαν πᾶς ἀνὴρ ὠσθίζεται.

vs. 13. Ἔτι Μόλχῳ] Pro μὴν Μόλχον, ut apud Eurip. in Oreste vs. 892. ἐπὶ τοῦδ' ἀγῶνα Διομήδης ἄναξ· *Post hunc verba fecit Diomedes heros.* ibid. vs. 881. & 896. κἀπὶ τῷ δ' αὖ σιγᾶτε· *& post hunc surgit.* Ceterum Molchus hic non ille est, cujus hodie extant quaedam carmina, sed Citharoedus quidam, qualis & Dexitheus fuit, teste Scholiaste.

vs. 14. Βοιώπιον] Ex Scholiis: μέλος ἐστὶ κιθαριστικόν.

vs. 15. Ἀπέθανον] Antiphanes Comicus apud Athenaeum VIII. p. 342. Ὀρχήσεις ἐξέθνησκον ἐπὶ τοῦ πρέσβεως, Ἐφιδόντες ὅπως τὴν ἀνοψίαν πάγῃ· *quo viso, emoriebantur, Petebantque gratiam admodum obsoniorum peritiam.*

vs. 16. Χαῖρις] Hic malus fuit ubicen; vide infra vs. 866.

vs. 22. Τὸ σχοινίον —— τὸ μεμιλτωμένον] In foro, ut Populum cogerent in unum locum, extendebant funem miniatum: maculabantur autem vestes illorum qui erant extremi, contactu funis illius; & hic necesse erat ulterius procedere. De isto fune loquitur in Ecclesiaz. vs. 379. καὶ δῆτα πολλὴ ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλταθ', ὡλίσθων παρίσχει, ἢν προσῴδηται κύκλῳ.

vs. 24. Ὠσθίζεται] Fut. 1. Atticum ab ὠσθίζομαι. ordo est:

ACTUS

Sed ob aliud quiddam delectatus sum, cum aliquando post Moschum
Dexitheus ingrederetur cantaturus Boeotium *modulamen*.
Eodem autem isto anno emoriebar spectando & distorquebar:
Cum incurvus prodiret Chaeris ad *cantandum* altum *modulamen*.
Sed nunquam, ex quo ego mihi sordes abluo,
Supercilia mea sic momordit lixivium,
Uti nunc, cum tempore legitimae concionis
Matutinae, vacua est Pnyx ista.
At illi confabulantur in foro, & sursum deorsum
Fugitant funem miniatum:
Nec Prytanes adsunt, sed sero
Venientes, mox mirum in modum trudent
Sese invicem, ubi advenerint, de primo subsellio certantes,
Confertim ingruentes. Pax autem quo pacto
Fiat nihil pensi habent: ô cives, cives!
At ego semper primus in concionem
Adveniens sedeo: deinde, cum hic sum solus,
Ingemisco, ore hiante exspecto, pandiculor, pedo,
Dubius haereo, scribo, pilo nares, computo,
Rus spectans, pacis cupidus,
Urbem exosus; pagum autem meum desiderans;
Qui mihi nunquam dixit, carbones *eme*, πρίω,
Aut acetum, aut oleum: nec norat illud, *eme*, πρίω,
Sed ipse omnia ferebat: & aberat πρίων. (*serra*)
Nunc itaque adveni plane paratus
Clamare, obloqui, maledicere oratoribus,
Si quis *eorum* de aliis rebus, & non de pace verba fecerit.
Sed *jam* Prytanes isti *adsunt* meridie.
Nonne dicebam? hoc illud est, quod dicebam,
In prima subsellia se quique intrudit.

est: ὠσθῆναι ἀλλήλους· infra vs. 814. τὸ ὠσπεῖ Κλεωνύμου. In Lysistrata vs. 330. δέλφειν ὠσιζομένη.

vs. 25. Περὶ τὸ πρῶτα ξύλα] Infra vs. 42. εἰς πρωΐδριαν πᾶς ἀνὴρ ὠσίζεται, quod idem est. Vide in Vespis vs. 90.

vs. 30. Σκορδινῶμαι] In Ranis vs. 947. τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;

vs. 31. Παρατίλλομαι] Ex Scholiis: τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας, ἢ τῶν μασχαλῶν· *Vello pilos ex naribus aut alis*.

vs. 32. Εἰς τὸν ἀγρόν] Nam ex agris in urbem commigraverant, ut dixi ad Equites vs. 789.

vs. 36. Χὠ πρίων ἀπὼν] Quia semel iterumque dixerat πρίω, quod est imperativus, pro πρίασο, a πρίαμαι *emo* ut infra vs. 870. infert vocem πρίων, quae e participium est a πρίω, *seco*: & nomen, atque tunc significat *serram*. Ludit ergo in similitudine vocum istarum, quasi dicat: *Et aberat* πρίων, *sive is, qui meum animum, quasi serra aliqua secaret & cruciaret, identidem occinendo vocem* πρίω, *eme*. id est: Nemo mihi molestus erat jubendo ut hoc aut illud emam; nam omnia domi habebam.

ACTUS PRIMI

Τρίμετροι.

ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ.

ΚΗΡ. Πάειτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
Πάειτ', ὡς ἂν εἷτὸς ἦτε τ καθάρματος.
ΑΜΦ. Ἦδη τις εἶπε; ΚΗΡ. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΑΜΦ. Ἐγώ. ΚΗΡ. Τίς ὤν; ΑΜΦ. Ἀμφίθεος. ΚΗΡ. Οὐκ ἄνθρωπος; ΑΜΦ. Οὔκ·
Ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν,
Καὶ Τειπολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίνεται.
Γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φανορέτην τὴν ἐμὴν,
Ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
Ἀθάνατός εἰμι· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
Σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
Ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ὦ ἄνδρες, ἐφόδιον οὐκ ἔχω·
Οὐ γὰρ διδόασιν οἱ Πρυτάνεις. ΚΗΡ. Οἰ τοξόται.
ΑΜΦ. Ὦ Τειπόλεμε, καὶ Κελεὲ, πρόσιψόν με;
ΔΙΚ. Ὦ ἄνδρες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
ΚΗΡ. Κάθησο σίγα. ΔΙΚ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ·
Ἢν μὴ πρὶν εἰρήνης γε φρυτανεύσωσί μοι.
ΚΗΡ. Οἱ πρὸς βασιλέως πρέσβεις.
ΔΙΚ. Ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γὼ πρέσβεσι,
Καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
ΚΗΡ. Σίγα. ΔΙΚ. Βαβαιάξ, ὦ κεράστα, τοῦ σχήματος.

ΠΡ. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τὴν ἡμέραν,

Ἐπ'

vs. 43. Πάειτ' εἰς τὸ πρόσθεν] Sic & in Eccles. in concione mulierum vs. 129.

vs. 45. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;] Praeconis vox solemnis in democratia, ubi vigebat ἰσηγορία. Sic & in concionibus mulierum in Eccles. vs. 130. & Thesmoph. vs. 386.

vs. 46. Οὐκ ἄνθρωπος;] Quia vox Ἀμφίθεος componitur ex θεὸς, *deus*. Jocatur autem in hac genealogia.

vs. 54. Οἱ τοξόται] In Eccles. vs. 143. τὸν πρυτανεῦτ' ἐκρίνομεν οἱ τοξόται.

vs. 58. Κρεμάσαι ἀσπίδας] Infra vs. 278. ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φιάλῳ κρεμήσεται. ubi vide Notam.

vs. 59.

SCENA SECUNDA.

Senarii.

PRAECO, AMPHITHEUS, DICAEOPOLIS, LEGATI.

PR. Procedite ulterius,
Procedite, ut intra lustratum sitis locum.
AMPH. Jamne aliquis dixit? PR. Quis verba facere vult?
AMPH. Ego. PR. Quis tu es? AMPH. Amphitheus. PR. Annon homo?
AMPH. Non:
Sed immortalis; nam Amphitheus erat Cereris
Et Triptolemi filius; ex illo Celeus nascitur:
Celeus autem uxorem duxit Phaenaretem aviam meam;
Ex qua Lycinus natus est: & ex hoc ego natus
Immortalis sum: Dii autem permiserunt mihi
Soli pacem facere cum Lacedaemoniis.
At ego immortalis, ô amici, viaticum non habeo:
Non enim dant mihi Prytanes. PR. *Rapite hunc* Lictores.
AMPH. ô Triptoleme, & Celee, haec mihi fieri patiemini?
DIC. ô Prytanes, injuriam facitis concioni,
Cum hunc virum abduci jubetis, qui volebat nobis
Pacem facere, & suspendere clypeos.
PR. Sede tacitus. DIC. Non faciam, ita me Apollo amet;
Nisi de pace consultetis.
PR. Legati, qui ad Regem missi fuerant, adsunt.
DIC. Quem regem? odi ego legatos,
Et pavones illos, & arrogantias *eorum.*
PR. Sile. DIC. Papae, ô Ecbatana, quae haec est species insolens!

LEG. Misistis nos ad Regem Persarum,
Mercede diurna conductos duabus drachmis,

Euthy-

vs. 59. Κάθησο σίγα] Infra vs. 123. & in Vespis vs. 909. σίγα, κάθιζε.
vs. 61. Βασιλέως] Rex Persarum intelligitur κατ' ἐξοχήν, ut infra etiam vs. 647.
vs. 64. Ὦ Ἑκάτεια] Legati ex Ecbatanis veniebant, ornati Persico habitu.
vs. 66. Δύο δραχμαῖς] Erat hoc multum tunc temporis; hinc infra vs. 137. ad Legatum qui a Sitalce redierat, & sine dubio non plus mercedis acceperat: οὐ μισθὸν γε μὰ Δία πολύν.

Ἐπ' Εὐθυμένους Ἄρχοντος. ΔΙΚ. Οἴμοι τῶν δραχμῶν.
ΠΡ. Καὶ δῆτ' ἐτυγχάνομεθα ἀφ' ἑσπέρας Καυτείων
Πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκιωμένοι,
Ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
Ἀπολύμενοι. ΔΙΚ. Σφόδρα γὰ ἐσωζόμην ἐγὼ
Παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ὑπὸ φορυτῷ κατακείμενος.
ΠΡ. Ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ὠθούμεθα
Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων ὑπὸ χρυσίδων
Ἄκρατον οἶνον ἡδύν. ΔΙΚ. Ὦ Κραναὰ πόλις,
Ἆρ' αἰσθάνῃ τὰ κατάγελων τῶν πρέσβεων;
ΠΡ. Οἱ Βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε κἀ πιεῖν.
ΔΙΚ. Ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε κἀ καταπύγονας.
ΠΡ. Ἕτῃ τεταρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
Ἀλλ' εἰς Ἀπάτων ᾤχετο, φρατιὰν λαβών,
Καὶ ἦγεν ὁπλῖτ' μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
ΔΙΚ. Πόσοι δὲ τῶν πρωκτῶν χρόνοι ξυνήγαγεν;
ΠΡ. Τῇ πανσελήνῳ· κἄτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε·
Εἶτ' ἐξένιζε, παρεπίθῃ δ' ἡμῖν ὅλως
Ἐκ χειβάνου βοῦς. ΔΙΚ. Καὶ τίς εἶδε πώποτε
Βοῦς χειβανίτας; τῶν ἀλαζονθμάτων.
ΠΡ. Καὶ ναὶ μὰ Δί', ὄρνιν τειπλάσιον Κλεωνύμου
Παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
ΔΙΚ. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
ΠΡ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν,
Τὸν Βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙΚ. Ἐκκόψειέ γε
Κόραξ πατάξας τόνγε σὸν θ' πρέσβεως.

vs. 67. Ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος] Hunc ante duodecim annos fuisse Archontem testatur Scholiastes.

vs. 72. Παρὰ τὴν ἔπαλξιν] Qui in moenibus excubant, dicuntur esse παρ' ἔπαλξιν Thucydides II. 13. ἄπειμι τῶν ἐν φρουρίοις, καὶ τῶν παρ' ἔπαλξιν ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων τοσοῦτοι γὰρ ἐφύλασσον τὸ πρῶτον, ὁπότε οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιεν· *Praeter illos, qui in praesidiis, & in moenibus* (urbis Athenarum) *erant, qui erant sedecies mille; tot enim initio exrum, cubabant, cum hostes irruptionem* (in agrum Atticum) *facerent.*

vs. 73. Πρὸς βίαν ἐπίομεν] Sophocles apud Athenaeum X. p. 428. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ· *Vi coactum bibere par malum est, ac si quis sitim per vim patiatur.* Comicus in Lysistrata vs. 163. ἐκ ἴσου τε τοῖς ἡδονὴ τοῦς πρὸς βίαν. Apud eundem Athenaeum XIV. p. 656. Antiphanes: καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὰ διλφάκια πρὸς βίαν χορτάζουσι· *Nam & illae porcellos vi saginant.* Vide in Vespis vs. 441.

vs. 75. Ὦ Κραναὰ πόλις] Urbem, sive potius arcem, Athenarum simpliciter vocat Κραναὰν in Lysistrata vs. 483. aut a Cranao Rege, vide ad Aves vs. 122. aut propter altitudinem & loci asperitatem. Hesychius: Κραναόν, ὑψηλόν, τραχύ. Hinc aliae etiam urbes dicuntur κραναί.

vs. 77. Ἄνδρας] Vide ad Equites vs. 391.

vs. 82. Χρυσῶν ὀρῶν] Ludit in vocibus ὄρος, *mons*, & ὁράω

Euthymene Praetore. Dic. ô Drachmae.
Leg. Afflictati autem ſumus miſere, per Cayſtrios
Campos oberrando ſub tentoriis,
In carpentis molliter cubantes,
Perditi. Dic. Bene ergo mecum agebatur,
Cum apud propugnaculum in paleis cubarem.
Leg. Excepti autem hoſpitio omni vi potavimus
E vitreis poculis & aureis phialis
Merum dulce. Dic. ô urbs Cranais,
Num ſentis, ut te derideant legati?
Leg. Barbari enim viros judicant ſolos,
Qui plurima poſſunt vorare & potare.
Dic. Nos *viros eos judicamus* cinaedos & impudicos.
Leg. Anno autem quarto ad regiam pervenimus.
Sed *rex* abierat in cloacam, exercitu ipſum comitante:
Et per octo menſes cacabat ſuper aureis montibus.
Dic. Quanto autem tempore contraxit podicem?
Leg. Plenilunio: deinde abibat domum:
Deinde nos hoſpitio excipiebat: adponebat ante nobis integros
E clibano boves. Dic. Et quis vidit unquam
Boves in clibano toſtos? ô inſolentiam!
Leg. Et profecto avem triplo majorem Cleonymo
Appoſuit nobis: nomen autem ei erat impoſtor.
Dic. Propterea ergo tu impoſtorem agebas *mercedem* accipiens duas drachmas.
Leg. Et nunc venimus adducentes iſtum Pſeudartabam,
Qui eſt Regis oculus. Dic. Utinam excutiat
Corvus tundens tuum oculum, legate.

culus. Noti autem ſunt aurei montes Perſarum. Plautus in Sticho Act. I. Sc. 1. vſ. 22. *Neque ille mereat Perſarum ſibi montes, qui eſſe perhibentur aurei.*

vſ. 85. & 86. Ὅλας βοῦς ἐκ κριθέων] Herodotus in Clione, ubi de inſtitutis Perſarum agit: οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν, βοῦν καὶ ἵππον, καὶ κάμηλον καὶ ὄνον πρητιθέασι ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοισι· *Opulentiores, bovem & equum, & camelum & aſinum apponunt integros toſtos in caminis.* Antiphanes Comicus apud Athenaeum IV. p. 130. — ὅλας βοῦς Ὀπλῶσιν, ὑλάκας, ἄρνας· τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον Τέρας ὀπτὸν μεγάλῳ βασιλεῖ, θερμὸν παρίθηκε κάμηλον· *Solidos boves aſſant, cervos, agnos. Ad extremum coquus integrum monſtrum, camelum aſſatum, calidum appoſuit magno Regi.*

vſ. 87. Βοῦς κριθαίτας] Quia Graeci tantum ἄρτους κριθαίτας norant.

vſ. 88. Τμπλάσιον Κλεωνύμου] Iſte erat magno corpore; in Avibus vſ. 1473. & ſeq. ἔστι δὲ δένδρον —— Κλεώνυμος, χρήσιμον μὲν ἐδεῖν, ἄλλως δὲ δυλὸν καὶ μέγα. Hoc loco eum ſimul tanquam impoſtorem notat.

vſ. 92. Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν] Notum eſt miniſtros quosdam Regum, maxime apud Perſas, ita dictos fuiſſe; Herodotus in Clione: ὁ δὲ αὐτέων διέταξε τοὺς μὲν οἰκίας οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ δορυφόρους εἶναι, τὸν δὲ κου τινὰ αὐτέων ὀφθαλμὸν βασιλέος εἶναι· *Ille vero (Cyrus) juſſit quosdam eorum domos aedificare, quosdam, ſatellites eſſe, & alium quendam eſſe oculum regis.* Vide Xenophontem.

ACTUS PRIMI

ΚΗΡΥΞ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΚΗΡ. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙΚ. Ὦ ναὶ Ἡράκλεις,
Πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
Ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεὼς οἶκον σκοπεῖς.
Ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸ ὀφθαλμὸν κάτω.
ΚΗΡ. Ἄγε δὴ σὺ, Βασιλεὺς ἅπα σ' ἀπέπεμψεν, φράσον,
Λέξον τ' Ἀθωναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.
ΨΕΥΔ. Ἰαρταμὰν, ἐξαρξὰν, ἀπισονασάτρα.
ΚΗΡ. Ξωύκαθ', ὃ λέγῃς; ΔΙΚ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ.
ΚΗΡ. Πέμψειν βασιλέα φησὶν ἡμῖν χρυσίον.
Λέγε δὴ σὺ μεῖζον, εἰ σαφῶς τὸ χρυσίον.
ΨΕΥΔ. Οὐ ληψιχρυσοχαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.
ΚΗΡ. Οἴ μοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΔΙΚ. Τί δ' αὖ λέγῃς;
ΚΗΡ. Ὅτι χαυνοπρώκτους τοὺς Ἴωνας λέγῃ,
Εἰ πεισθοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
ΔΙΚ. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὀδίγε χρυσίῳ λέγῃ.
ΚΗΡ. Ποίας ἀχάνας; σὺ μὲ ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ἄπιθ', ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψῃ χρυσίον;
Ἀναιδῶς. Ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
Ἐπιδῶς. Ἑλλωικόν γ' ἐπένθυσαν ἄνδρες γοητί.
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἀθὲνθ' αὐτόθεν.
Καὶ τοῖν μὲ δι' ὀχθοιν τὸ ἕτερον τουτονὶ
Ἐγ' ᾠδ' ὅς ἐστι Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
Ὦ θερμόβολον πρωκτὸν ἐξωρημμένε!

Τοιόνδε

vs. 96. Περὶ ἄκραν κάμπτων] Aeschrion apud Athenaeum VIII. p. 335. ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων. Tenendum autem est, apud Comicum ridiculi causa huic regis oculo circumpositam esse larvam cum ingenti oculo: quem Comicus comparat cum foramine navis, per quod remus exeritur: hinc dicit eum inde prospicere, tanquam navigantem, quo cursum flectere debeat & dirigere.

vs. 100. Ἰαρταμὰν] Jocatur quasi Persice loquens.

vs. 104. Οὔ] Clarius hoc jam dicit, sed barbarizans, pro: οὐ λήψει χρυσὸν, χαυνόπρωκτε Ἴων, οὔ· *Non accipies aurum, o effoeminate Ion, non.* Iones proprie Athenienses dicuntur, & Ἰάονες, per dialectum quamdam.

vs. 108. Ἀχάνας] Nomen mensurae. Respicit autem ad vocem χαῦνος *laxus*, ex Legati verbis: & alludit ad χαίνω *hio*

vs. 112. Σαρδιανικὸν] Ita emendant viri docti, & ita habet Editio Farrei; ante legebatur Σαρδιακὸν. Idem autem

SCENA TERTIA.

PRAECO, DICAEOPOLIS, PSEUDARTABAS, AMPHITHEUS.

PR. Regis oculus *prodeat*. DIC. ô Magne Hercules!
Oculus certe tuus mi homo aequat foramen navis, per quod remus exeritur:
Aut circa promontorium flectens cursum, navale circumspicis *per id foramen*.
Corium sane videris habere circa oculum subtus, *quo foramina illa muniuntur*.
PR. Agedum tu dic quidnam te Rex miserit
Nunciaturum Athenienſibus, ô Pseudartaba.
PS. Jartaman, exarxan, apissonasatra.
PR. Intellexistis quid dicat? DIC. Non equidem, ita me Apollo amet.
PR. Ait Regem vobis aurum missurum.
Enuncia majore voce & clare aurum.
PS. Non accipient aurum Jaones, quibus podices hiant.
PR. Hei misero mihi, quam clare. DIC. Quid jam dicit?
PR. Nempe Jaonas dicit esse hianti podice,
Si expectant aurum a barbaris.
DIC. Imo achanas auri commemorat iste.
PR. Quasnam achanas? tu quidem magnus es jactator.
DIC. Sed abi: ego solus hunc examinabo.
Agedum tu dic mihi clare, mihi ipsi inquam,
(Ne te tingam tinctura Sardianica)
Anne aurum nobis mittet Rex Persarum?
Renuit. Decipimur ergo sic temere a Legatis?
Annuit: Graeco utique more isti viri annuunt.
Non dubium est, quin hinc ex nobis aliqui sint:
Et Eunuchorum alter iste
Qui sit, novi. Clisthenes *inquam est* Sibyrtii filius.
ô Qui culum invenisti calidi consilii!

Tu-

antem est, Σάρδιον βάμμα Σαρδιανικὸν, quod καταξαίνειν εἰς φοινικίδα infra vs. 319., nempe *cruentare* aliquem. Nam tinctura Sardianica est color Puniceus; in Pace vs. 1174. φοινικίδα ἔχειν πάνυ, ἢ ἐκπίνειν φασιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν.

vs. 114. Ἀναινέω] „Haec vox extra versum legenda „est: ut & τὸ ἀνήνατο in versu seq. Sunt enim παρασημαῖαι, ut Graeci magistri vocant." *Kusterus.*

vs. 119. Ἐξυρημένοι] „Suidas v. Κλεισθένης, & v. Στράτων legit ἐξυρημένη, i. e. *rasa*: quod voci πρωκλὶς melius convenire videtur. At si cogitemus, πρωκλὶς a „Comico hic παρ' ὑπόνοιαν, sive praeter exspectationem „dictum esse pro βωλὴν vel ἐπίνοιαν, vel simile quid, „lectionem vulgatam non temere spernendam esse apparebit. MS. Vat. Pal. etiam habet ἐξυρημένη." *Kusterus.* Ceterum ut hic Clisthenem & Stratonem eunuchizat, ita & in Equitibus vs. 1368. Radebant autem isti barbas, ut formosiores viderentur, teste Scholiaste, qui

Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τ' πώγων' ἔχων,
Εὐνῆχ' ἡμῖν ἦλθες ἐσκυασμδύ';
Ὀδὶ δέ, τίς ποτ' ἐστίν; ὑ δῆπυ Στράτων;
ΚΗΡ. Σίγα, κάθιζε·
Τὸν Βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ Βυλὴ καλεῖ
Εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ΔΙΚ. Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Καὔπειτ' ἐγὼ δῆτ' ὀνθαδὶ φρατθύομαι;
Τὺς δὲ ξενίζειν ὑδέποτέ γ' ἴαχ' ἡ θύρα.
Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον ὑ μέγα.
Ἀλλ' Ἀμφιθεός μοι πῦ 'στιν; ΑΜΦ. Οὑτοσὶ πάρα.

ΔΙΚ. Ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκλὼ δραχμὰς,
Σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ,
Καὶ τοῖσι παιδίοισι, ὑ τῇ πλάπδι·
Ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, ὑ κεχήνατε.

ACTUS PRIMI

ΚΗΡΥΞ, ΘΕΩΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡ. Προσίπω Θέωρ' ὁ πρὸς Σιτάλκυς. ΘΕΩΡ. Ὀδί. ΚΗΡ. Θέωρ'.
ΔΙΚ. Ἕτερ' ἀλαζὼν ὗτ' εἰσκηρύττει.
ΘΕΩΡ. Χρόνον μὲ οὐκ ἂν ἦμεν ὑ Θρᾴκη πολύν.
ΔΙΚ. Μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ φέρες πολύν.
ΘΕΩΡ. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τ' Θρᾴκιον ὄλιον,
Καὶ τὺς ποταμὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τ' λεγόνον,
Ὅτ' ὀνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.

Τῦτον

qui de Stratone affert locum ex Holcadibus Comici noſtri: παῖδες ἀγένειοι Στράτων — *Pueri imberbes, Straton* —. De Cliſthene in Theſmoph. vſ. 241., ubi quidam recens tonſus, ſpeculum inſpiciens, dicit ſe Cliſthenem, non autem ſeipſum in ſpeculo videre. Vide ad Nubes vſ. 354.

vſ. 120. Τοιόνδε] Parodia ex Archilocho: τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε πυγὴν ἔχων.

vſ. 122. Στράτων] Vide ad vſ. 119.

vſ. 125. Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;] Euripides in Bacchis vſ. 246. Ταῦτ' οὐχὶ δικῆς ἀγχόνης ἐς' ἄξια, Θῆρις ὑφίζειν ἐστὶ ἐστὶν ὁ ξένος; *Haec nonne crudeli laqueo ſunt digna, quod peregrinus iſte, quisquis eſt, contumeliis nos afficit?* Sophocles in Oedipo Tyranno vſ. 1373. ἔρχ' ἐσί μ' ἀπόσσον' ἀγχόνης ἐργασμένα· *Facinora ſunt patrata plusquam ſuſpendium merentia.* Lucianus in Timone: ἀγχόνη γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς· *Nam haec res eos ad ſuſpendium adigeret.*

vſ. 127. Οὐδέποτ' ἴαχ' ἡ Θύρα] Indignatur quod quibusvis patere ſoleat janua Prytanei: ἴσχ' ἡ Θύρα pro ἴσχει ἡ Θύρα, *prohibuit.*

vſ. 129. Ἀμφιθεός] Hujus opera uti vult in procuranda Pace; quia ſcit eum pacis ſtudioſum eſſe, ut patet ſupra vſ. 46. & ſeqq..

vſ. 132. Καὶ τῇ πλάπδι] Scholia: τῇ γυναικί· παρὰ τὸ πελά-

Talemne, ô Simie, habens barbam
Eunuchi ornatu nobis huc veniſti?
Iſte vero quis eſt? num forte Strato?
PR. Sile, ſede.
Regis oculum Senatus vocat
In Prytaneum. DIC. Annon haec aliquem ad ſuſpendium adigant?
Et tamen ego hic milito?
Iſtos autem hoſpitio excipere nunquam arcuit janua.
Sed perpetrabo facinus magnum & memorabile.
Ubi autem eſt mihi Amphitheus? AMPH. Adeſt.

DIC. Cape has octo drachmas, & mihi
Fac inducias cum Lacedaemoniis ſoli,
Et liberis & uxori.
Vos vero legatos mittite, & ſpem captate.

SCENA QUARTA.

PRAECO, THEORUS, DICAEOPOLIS.

PR. Accedat Theorus *qui* a Sitalce *rediit*. TH. Eccum. PR. Theore.
DIC. Alius jactator praeconis voce jam vocatur intro.
TH. Non multo tempore morati fuiſſemus in Thracia,
DIC. Non ſane, niſi multam mercedem accepiſſes.
TH. Niſi nix texiſſet omnem Thraciam,
Et fluvii congelati fuiſſent ſub idem tempus,
Quando hic Theognis certavit tragoediis:

Illo

πλαζειν τῷ ἀνδρὶ καὶ τὴν κοίτην. Nempe πλάτις uxorem significat, & deſcendit a πλαζειν, *propinquare*; quia cum viro conveniat in thoro; pro πλαζειν uſurpatur in hac ſignificatione πλάζειν apud Aeſchylum in Prometheo vſ. 896. μηδὲ πλασθεὶσ' γαμέτᾳ τινὶ *Nec marito copuler cuipiam.* Eurip. in Andromacha vſ. 28 Κἀγὼ δόμους τοῖσδ' ἀρσένων ἐκτίκλω κόρον, Πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ· *Atque ego in his aedibus enixa ſum puerum, congreſſa cum Achillis filio.*

vſ. 133. Κεχήνασι] Sperantes & exſpectantes, ore hiante ſpectant, eo unde res ſperata ventura eſt; ſupra vſ. 10. ὅτε δὴ 'κεχήνειν προσδοκῶν. In Avibus vſ. 265. καὶ τοι κέχηνα γ' εἰς τὸν ἀραιὸν βλέπων.

vſ. 134 Θέωρος] Hunc in Nubibus vſ. 399. notat tanquam periurum, in Veſpis vſ. 42. & 416. & 596. & 1236. tanquam adulatorem. Hoc loco reddit rationem legationis, qua defunctus fuerat apud Sitalcem, Thracum regem, Athenienſium amicum, a quo copias auxiliares adduxit.

vſ. 140 Θέογνις] Hunc tanquam frigidum poëtam perſtrinxit in Thesmoph. vſ. 176. ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ἂν ψυχρῶς ποιεῖ. Hoc autem loco facete ſignificat, tantarum niuium & tanti frigoris in Thracia cauſam fuiſſe, quia Theognis tunc Athenis docuerit frigidas ſuas tragoedias.

Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τ' πώγων' ἔχων,
Εὐνῆχ' ἡμῖν ἦλθες ἐσκυασμδύ';
Ὀδὶ δέ, τίς ποτ' ἐστίν; ὑ δῆπυ Στράτων;
ΚΗΡ. Σίγα, κάθιζε·
Τὸν Βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ Βυλὴ καλεῖ
Εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ΔΙΚ. Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Καὔπειτ' ἐγὼ δῆτ' ὀνθαδὶ φρατθύομαι;
Τὺς δὲ ξενίζειν ὑδέποτέ γ' ἴαχ' ἡ θύρα.
Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον ὑ μέγα.
Ἀλλ' Ἀμφιθεός μοι πῦ 'στιν; ΑΜΦ. Οὑτοσὶ πάρα.

ΔΙΚ. Ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκλὼ δραχμὰς,
Σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ,
Καὶ τοῖσι παιδίοισι, ὑ τῇ πλάπδι·
Ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, ὑ κεχήνατε.

ACTUS PRIMI

ΚΗΡΥΞ, ΘΕΩΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡ. Προσίπω Θέωρ' ὁ πρὸς Σιτάλκυς. ΘΕΩΡ. Ὀδί. ΚΗΡ. Θέωρ'.
ΔΙΚ. Ἕτερ' ἀλαζὼν ὗτ' εἰσκηρύττει.
ΘΕΩΡ. Χρόνον μὲ οὐκ ἂν ἦμεν ὑ Θρᾴκη πολύν.
ΔΙΚ. Μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ φέρες πολύν.
ΘΕΩΡ. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τ' Θρᾴκιον ὄλιον,
Καὶ τὺς ποταμὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τ' λεγόνον,
Ὅτ' ὀνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.

Τῦτον

qui de Stratone affert locum ex Holcadibus Comici noſtri: παῖδες ἀγένειοι Στράτων — *Pueri imberbes, Straton* —. De Cliſthene in Theſmoph. vſ. 241., ubi quidam recens tonſus, ſpeculum inſpiciens, dicit ſe Cliſthenem, non autem ſeipſum in ſpeculo videre. Vide ad Nubes vſ. 354.

vſ. 120. Τοιόνδε] Parodia ex Archilocho: τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε πυγὴν ἔχων.

vſ. 122. Στράτων] Vide ad vſ. 119.

vſ. 125. Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;] Euripides in Bacchis vſ. 246. Ταῦτ' οὐχὶ δικῆς ἀγχόνης ἐς' ἄξια, Θῆρις ὑφίζειν ἐστὶ ἐστὶν ὁ ξένος; *Haec nonne crudeli laqueo ſunt digna, quod peregrinus iſte, quisquis eſt, contumeliis nos afficit?* Sophocles in Oedipo Tyranno vſ. 1373. ἔρχ' ἐσί μ' ἀπόσσον' ἀγχόνης ἐργασμένα· *Facinora ſunt patrata plusquam ſuſpendium merentia.* Lucianus in Timone: ἀγχόνη γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς· *Nam haec res eos ad ſuſpendium adigeret.*

vſ. 127. Οὐδέποτ' ἴαχ' ἡ Θύρα] Indignatur quod quibusvis patere ſoleat janua Prytanei: ἴσχ' ἡ Θύρα pro ἴσχει ἡ Θύρα, *prohibuit.*

vſ. 129. Ἀμφιθεός] Hujus opera uti vult in procuranda Pace; quia ſcit eum pacis ſtudioſum eſſe, ut patet ſupra vſ. 46. & ſeqq..

vſ. 132. Καὶ τῇ πλάπδι] Scholia: τῇ γυναικί· παρὰ τὸ πελά-

Talemne, ô Simie, habens barbam
Eunuchi ornatu nobis huc veniſti?
Iſte vero quis eſt? num forte Strato?
PR. Sile, ſede.
Regis oculum Senatus vocat
In Prytaneum. DIC. Annon haec aliquem ad ſuſpendium adigant?
Et tamen ego hic milito?
Iſtos autem hoſpitio excipere nunquam arcuit janua.
Sed perpetrabo facinus magnum & memorabile.
Ubi autem eſt mihi Amphitheus? AMPH. Adeſt.

DIC. Cape has octo drachmas, & mihi
Fac inducias cum Lacedaemoniis ſoli,
Et liberis & uxori.
Vos vero legatos mittite, & ſpem captate.

SCENA QUARTA.

PRAECO, THEORUS, DICAEOPOLIS.

PR. Accedat Theorus *qui* a Sitalce *rediit*. TH. Eccum. PR. Theore.
DIC. Alius jactator praeconis voce jam vocatur intro.
TH. Non multo tempore morati fuiſſemus in Thracia,
DIC. Non ſane, niſi multam mercedem accepiſſes.
TH. Niſi nix texiſſet omnem Thraciam,
Et fluvii congelati fuiſſent ſub idem tempus,
Quando hic Theognis certavit tragoediis:

Illo

πλαζειν τῷ ἀνδρὶ καὶ τὴν κοίτην. Nempe πλάτις uxorem significat, & deſcendit a πλαζειν, *propinquare*; quia cum viro conveniat in thoro; pro πλαζειν uſurpatur in hac ſignificatione πλάζειν apud Aeſchylum in Prometheo vſ. 896. μηδὲ πλασθεὶσ' γαμέτᾳ τινὶ *Nec marito copuler cuipiam.* Eurip. in Andromacha vſ. 28 Κἀγὼ δόμους τοῖσδ' ἀρσεν' ἐκτίκτου κόρον, Πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ· *Atque ego in his aedibus enixa ſum puerum, congreſſa cum Achillis filio.*

vſ. 133. Κεχήνασι] Sperantes & exſpectantes, ore hiante ſpectant, eo unde res ſperata ventura eſt; ſupra vſ. 10. ὅτε δὴ 'κεχήνειν προσδοκῶν. In Avibus vſ. 265. καὶ τοι κέχηνα γ' εἰς τὸν ὑμέτερον βλέπων.

vſ. 134 Θέωρος] Hunc in Nubibus vſ. 399. notat tanquam periurum, in Veſpis vſ. 42. & 416. & 596. & 1236. tanquam adulatorem. Hoc loco reddit rationem legationis, qua defunctus fuerat apud Sitalcem, Thracum regem, Athenienſium amicum, a quo copias auxiliares adduxit.

vſ. 140 Θέογνις] Hunc tanquam frigidum poëtam perſtrinxit in Thesmoph. vſ. 176. ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ. Hoc autem loco facete ſignificat, tantarum nivium & tanti frigoris in Thracia cauſam fuiſſe, quia Theognis tunc Athenis docuerit frigidas ſuas tragoedias.

Τῦτον μ᾽ Σιτάλκης ἔπινον τ᾽ ἀρχόντων.
Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
Ὑμῶν τ᾽ ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε ἡ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀθηναῖοι καλοί.
Ὁ δ᾽ ἡμῖς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεπιήμεθα,
Ἥρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατυρίων,
Καὶ τ᾽ πατέρ᾽ ἠπιβόλᾳ βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ.
Ὁ δ᾽ ὤμοσε σπένδων, βοηθήσειν, ἔχων
Σπαπὰν τοσαύτῑν, ὥστ᾽ Ἀθηναίους ἐρεῖν,
Ὅσον τὸ χρῆμα παρόπιν ᾠχόμεχ᾽.
ΔΙΚ. Κἀκιστ᾽ ἀπολοίμῑν, εἴ τι τῦτων πείθομαι.
ΘΕΩΡ. Καὶ νῦν ὅδ᾽ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν γένος,
Ἔπεμψεν ὑμῖν. ΔΙΚ. Τῦτο μὰ γ᾽ ἤδη σαφές.

ΚΗΡ. Ὦ Θρᾷκες, ἴτε δεῦρ᾽, ὡς Θέωρος ἤγαγε.
ΔΙΚ. Τῦτὶ πί ἐστι τὸ κακόν. ΚΗΡ. Ὀδομάντων στρατός.
ΔΙΚ. Ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τῦτὶ πί ἦν;
Τίς τ᾽ Ὀδομάντων τὸ πέος ἀπετέθρακεν ἄν;
ΘΕΩΡ. Τῦτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν δίδῳ,
Καταπελτάσουσ᾽ τ᾽ Βοιωτίαν ὅλην.
ΔΙΚ. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
Ὑποπένοι μέντ᾽ ἂν ὁ θρηνίτης λεὼς,
Ὁ σωσίπολις· οἶμαι τάλας, ἀπόλλυμαι,
Ὑπὸ τ᾽ Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
ΘΕΩΡ. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ᾽; ὦ μόχθηρε σύ,
Οὐ μὴ παύσῃ τῦτοισιν ἐσκορδισμένοις.
ΔΙΚ. Ταυτὶ παθεῖσθ᾽ οἱ Πρυτάνεις πάσχοντά με
Ἐν τῇ πατρίδι, ἣ ταῦθ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἀλλ᾽ ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν

Τοῖς

vs. 144. Ἐν τοῖς τοίχοις] Ut Amatores delicarum suarum nomina solent passim inscribere; in Vespis vs. 97. γεγραμμένον τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν. Callimachus: Ἀλλ᾽ ἐνὶ δὴ φυλλοισι κεκομμένα τόσσα σιρολεγράμματα, Κυδίππου ὡς ἐρέουσι καλόν· *At foliis incisas tot literas feratis, Cylippen ut dicant bellum.* Haec ex Scholiis. Lucianus in *Amoribus* de illo qui Veneris simulacrum amabat: ἤδη δὲ πλέον αὐτῇ τῇ παθεῖ ἐοικὸς μένος τοῦχος· ἅπας ἐγκαράσσιλο καὶ πᾶς μαλακὸς δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκήρυσσεν. Mercerus ad Aristaeneti Epist. X. Lib. I. Callimachus apud Laërtium in Diodoro: —— αὐτὸς ὁ Μῶμος Ἔγραφεν ἐν τοίχοις, ὁ Κρόνου ἐστὶ σοφός.

Ibid. Ἔγραφεν] Ita recte Ed. Farrei; non ἔγραφον.

vs. 145. Ὁ δ᾽ ἡμῖς] Sadocus vocatur apud Thucydidem Lib. II. ubi refertur, cur Athenienses cum Sitalce societatem inierint, ejusque filium civem fecerint. Hunc dicit Comicus interceſſiſſe pro Athenienſibus apud Patrem de auxilio mittendo.

vs. 157. Ἀποτίθρακεν] Scholiastes Comici ad Equites vs. 1007. hunc locum citans legit ἀποτριβακεν, ut Suidas & Hesychius, quos citavit Cl. Kusterus, cujus Notae videri possunt. Si retinendum est ἀποτίθρακεν, puto Comicum formasse ἀποθράσσειν a Θρᾷκες, ut saepe solet ex re praesenti verba fingere, alludentem ad θράσσειν, unde

θρᾴξαι

Illo tempore potabam cum Sitalce:
Et sane supra modum erat amans Athenienſium,
Vereque amator vester; itaque etiam
In parietibus scribebat: Athenienſes belli.
Filius autem ejus, quem Athenienſem fecimus,
Cupiebat farcimina comedere ex Apaturiis,
Patremque orabat, ut patriae succurreret;
At ille jurabat libans, se opem laturum, cum
Tanto exercitu, ut Athenienſes dicant,
Quanta multitudo locuſtarum accedit!
DIC. Male peream, si quicquam iſtorum credo.
TH. Et nunc illam gentem, quae bellicoſiſſima habetur inter Thracas,
Nobis miſit. DIC. Equidem iſtud jam apparet: *ſcilicet.*

PR. Vos Thraces, adeſte, quos Theorus adduxit.
DIC. Quid hoc mali eſt? PR. Odomantorum exercitus.
DIC. Quorum Odomantorum? dic mihi, hoc quid erat?
Quisnam Odomantos fecit recutitos?
TH. Iſti, si quis eis mercedem dederit duas drachmas,
Catapultis debellabunt Boeotiam totam.
DIC. Hisne recutitis duas drachmas?
Ingemiſcat utique remigans populus:
ô Soſipolis, hei mihi miſero, pereo,
Ab Odomantis allia mihi populantur.
TH. Nonne projicietis allia? ô improbe,
Ne accedas ad iſtos alliis paſtos.
DIC. Haeccine pati me ſinitis ô Prytanes
In patria, idque a barbaris hominibus?
Sed interdico, ne concio fiat

Bar-

Θράξαι φίνας apud Aeſchylum in Prom. vſ 629. & apud Eurip. in Rheſo vſ. 863 ut ſit ſimile verbo ἀποσκυθίζειν Euripides in Troadibus vſ. 1026. κρὰτ' ἀπεσκυθισμένην *caput tonſam more Scytharum.* Idem in Electra vſ. 241. καὶ κρᾶτα πλοκαμίδων τ' ἐσπεσυρισμένοι ξυρῷ. *& caput ac cincinnos abraſos novacula.* Similiter in vocibus Θρᾷξ & Θράττειν iuſit Theodorus apud Ariſtotelem III. Rhet. c. 11. qui ad Niconem Citharoedum, qui putabatur Thrax eſſe, dixerat Θράττει σε.

vſ. 159. Κατωπιλτάσοιλαι] Apparet Peltaſtas ſive Parmularios fuiſſe hos Thracas. Thucydides Lib. II. πέμπει γὰρ (ὑποδέχεσθαι) Σιτάλκην πείθειν στρατιὰν Θρᾳκίαν Ἀθηναίοις, ἱππέων τε καὶ πελταστῶν. *Se enim perſuaſurum Sitalcae (promiſit) ut exercitum equitum Thracum & Peltaſtarum Athenienſibus mittat.* Vide ad Lyſiſtr. vſ. 565.

vſ. 161. Θρᾳκίτης] Vide ad Ranas vſ. 1166.

vſ. 163. Τὰ σκόροδα] Odomanti diripiunt allia.

vſ. 165. Ἐσκοροδισμένους] Propterea vetat aliquem accedere ad Odomantos, quia devorato allio acriores ſint facti & pugnaciores; nempe ut galli acrius pugnant guſtato allio: in Equitibus vſ. 491. τί ἄμεινον, ὦ ταν, ἐσκοροδισμένου μάχῃ. Haec ex Scholiis.

Τοῖς Θρᾳξὶ φέρ' μαθὼν. λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
Διοσημί' ἔστι, κἀ ραγὶς βέβληκέ με.
ΚΗΡ. Τὰς Θρᾴκας ἀπίεναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνλω.
Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύσει τ' ἐκκλησίαν.

ACTUS PRIMI

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΔΙΚ. Οἴ μοι τάλας, μυπλωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γ' Ἀμφίθεος ὁδί.
Χαῖρ' Ἀμφίθεε. ΑΜΦ. Μήπω γε, πρὶν ἂν τῶ πρέχων.
Δεῖ γάρ με φθύσοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
ΔΙΚ. Τί δ' ἔστι; ΑΜΦ. Σοὶ μὲ δεῦρο γὼ σπονδὰς φέρων
Ἔσπευδον· οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοὶ, τιπτοὶ γέροντες, πέτινοι,
Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμινοι.
Ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
Σπονδὰς φέρεις τ' ἀμπέλων τετμημένων;
Κἀς τὰς τείχωνας ξυνελέγοντο τ' λίθων.
Ἐγὼ δ' ἔφυγον· οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.
ΔΙΚ. Οἴδ' ἦν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
ΑΜΦ. Ἔγωγε, φημὶ, τέα γε ταυτὶ γθύματα.
Αὗται μὰ εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.
ΔΙΚ. Αἰβοῖ. ΑΜΦ. Τί ἐστιν; ΔΙΚ. Οὐκ ἀρέσκουσί μ', ὅτι
Ὄζουσι πίττης κ' ξυλοσκοπῆς νεῶν.
ΑΜΦ. Σὺ δ' ἀλλὰ ταυδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
ΔΙΚ. Ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
Ὀξύτατον, ὥσπερ Ἀφιτεβῆς τ' συμμάχων.
ΑΜΦ. Ἀλλ' αὐταιὶ σπονδαὶ τεσσαρακοντούτιδες

Κατὰ

vs. 170. Διοσημία] Gloſſae: Διοσημία, oſtentum. Hoc loco ingruens pluvia pro oſtento habetur. Solebat autem concio dimitti, ſi tale quid fieret: quin & alia negotia tunc ſolebant ſuſpendi & ob alia oſtenta; in Eccleſ. vſ. 789. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις, ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διᾴξιαν γαλῆ, παύσαιντ' ἄν.

vſ. 171. Εἰς ἔνην] Scholiaſtes: οἷον, εἰς τρίτην· Μηδ' ἀναβάλλεσθαι εἰς τ' αὔριον, εἰς τ' ἔνην· τινὲς δὲ, εἰς τριακάδα· i. e. *in tertium diem.* (Heſiodus) *Neque differ in craſtinum & in tertium diem: quidam vero*, (exponunt) *in triceſimum.* Triceſimus autem dies menſis dicebatur ἔνη καὶ νέα. ut in Nubibus.

vſ. 176. Ἀχαρνέας] Iſti perſequuntur Amphitheum, quod ſenſiſſent eum pacem ferre; adverſantur autem paci prae ceteris Athenienſibus, quia eorum pagus Acharnae erat maximus & praecipue augebat militiam Athenienſium, teſte Thucydide Lib. II. hinc ſperabant fore, ut adhuc ulciſcantur Lacedaemonios, qui ipſorum agros vaſtaverant.

vſ. 179. Πρῖνοι] in Veſpis vſ. 882. τατὶ τὸ λίαν σφυδρὸν

Barbaris ſuper mercede: dico autem vobis
Oſtentum factum eſſe: & me gutta pluviae percuſſit.
Pr. Thraces abeant & adſint die triceſimo.
Nam Prytanes dimittunt concionem.

SCENA QUINTA.

DICAEOPOLIS, AMPHITHEUS.

Dic. Hei mihi miſero! quantum alliati perdidi.
Verum enim vero ex Lacedaemone adeſt iſte Amphitheus.
Salve Amphithee. Amph. Nondum etiam, priusquam curſum inhibeam;
Nam me fugientem effugere oportet Acharnenſes.
Dic. Quid eſt? Amph. Tibi ferens inducias huc
Properabam; ſed ſenes quidam olfecerant,
Acharnenſes, duri vetuli, iligni,
Immites, qui olim Marathone pugnarunt, acerni;
Mox omnes exclamabant: ô impuriſſime,
Inducias fers, cum vites exciſae ſint *ab hoſtibus?*
Atque in pallia colligebant lapides:
Ego autem fugiebam: illi vero me perſequebantur vociferantes.
Dic. Vociferentur ſane illi; tu vero fersne inducias?
Amph. Fero, inquam, tria iſta ſpecimina guſtanda:
Iſtae quidem ſunt quinquennales: cape & guſta.
Dic. Au! Amph. Quid eſt? Dic. Non placent mihi, quia
Redolent picem & apparatum navium.
Amph. Tu itaque has decennales cape & guſta.
Dic. Redolent iſtae etiam legatos in urbes mittendos
Acerbe admodum, quaſi ſociorum moram.
Amph. At iſtae ſunt inducias tricennales

Mari

φὴν καὶ πρίνινον ἤθων. Ibid. vſ. 382. τὸν πεπαιδὴ Θυμοῦν.
vſ. 180. Ἀτειράμονες] In Veſpis vſ. 738. μικρὸν ἀτειρᾶς ἄγαν γ' ἀτειράμων τ' ἀνήρ.
Ibid. Σφηδάνιαι] Syneſius Epiſt. 56. καὶ τῇ λοιπῇ σφηδανίᾳ μοι καὶ ἀκλινεστέρῳ συνίσασθαι. *Atque deinceps acernum & minus flexibilem me habebitis.*
vſ. 182. Τῶν ἀμπίλων τετμημένων] Infra vſ. 511. κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
vſ. 185. Οἵδ' ἂν ἐσθίοντες] Pro βούτωσαν. Sophocles in Ajace vſ. 972. Οἱ δ' ἂν γελῶντες, κἀπιχαίροντες κακοῖς τοῖς τῇδε· *Illi igitur ridente & illudunte malis hujus.* Ubi Scholia: γελῶντες, ἀντὶ τοῦ γελάσαιεν. Vide ad Nubes vſ. 452.
vſ. 192. Διατριβῆς] In Lyſiſtrata vſ. 941. ἐγὼ δὲ τὸ μέρος μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτοί, εἰ μὴ διατριβῆλιόν τι κἀκ δέον γάμων.
vſ. 193. Τριακοντωτίδας] Sub imagine liquoris alicujus ſuavis exhibet hic σπονδὰς iſtas; in Equitibus autem vſ. 1382. ſub imagine mercatricum formoſarum, ad quam imaginem nunc etiam fere delabitur cum dicit: ἐν τῷ σώματι λέγωσι.

Τοῖς Θρᾳξὶ φέρ' μαθὼν. λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
Διοσημί' ἔστι, κἀ ραγὶς βέβληκέ με.
ΚΗΡ. Τὰς Θρᾴκας ἀπίεναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνλω.
Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύσει τ' ἐκκλησίαν.

ACTUS PRIMI

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΔΙΚ. Οἴ μοι τάλας, μυπλωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γ' Ἀμφίθεος ὁδί.
Χαῖρ' Ἀμφίθεε. ΑΜΦ. Μήπω γε, πρὶν ἂν τῶ πρέχων.
Δεῖ γάρ με φθύσοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
ΔΙΚ. Τί δ' ἔστι; ΑΜΦ. Σοὶ μὲ δεῦρο γὼ σπονδὰς φέρων
Ἔσπευδον· οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοὶ, τιπτοὶ γέροντες, πέτινοι,
Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμινοι.
Ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
Σπονδὰς φέρεις τ' ἀμπέλων τετμημένων;
Κἀς τὰς τείχωνας ξυνελέγοντο τ' λίθων.
Ἐγὼ δ' ἔφυγον· οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.
ΔΙΚ. Οἴδ' ἦν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
ΑΜΦ. Ἔγωγε, φημὶ, τέα γε ταυτὶ γθύματα.
Αὗται μὰ εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.
ΔΙΚ. Αἰβοῖ. ΑΜΦ. Τί ἐστιν; ΔΙΚ. Οὐκ ἀρέσκουσί μ', ὅτι
Ὄζουσι πίττης κ' ξυλοσκοπῆς νεῶν.
ΑΜΦ. Σὺ δ' ἀλλὰ ταυδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
ΔΙΚ. Ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
Ὀξύτατον, ὥσπερ Ἀφιτεβῆς τ' συμμάχων.
ΑΜΦ. Ἀλλ' αὐταιὶ σπονδαὶ τεσσαρακοντούτιδες

Κατὰ

vs. 170. Διοσημία] Gloſſae: Διοσημία, oſtentum. Hoc loco ingruens pluvia pro oſtento habetur. Solebat autem concio dimitti, ſi tale quid fieret: quin & alia negotia tunc ſolebant ſuſpendi & ob alia oſtenta; in Eccleſ. vſ. 789. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις, ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διᾴξιαν γαλῆ, παύσαιντ' ἄν.

vſ. 171. Εἰς ἔνην] Scholiaſtes: οἷον, εἰς τρίτην· Μηδ' ἀναβάλλεσθαι εἰς τ' αὔριον, εἰς τ' ἔνην· τινὲς δὲ, εἰς τριακάδα· i. e. *in tertium diem.* (Heſiodus) *Neque differ in craſtinum & in tertium diem: quidam vero*, (exponunt) *in triceſimum.* Triceſimus autem dies menſis dicebatur ἔνη καὶ νέα. ut in Nubibus.

vſ. 176. Ἀχαρνέας] Iſti perſequuntur Amphitheum, quod ſenſiſſent eum pacem ferre; adverſantur autem paci prae ceteris Athenienſibus, quia eorum pagus Acharnae erat maximus & praecipue augebat militiam Athenienſium, teſte Thucydide Lib. II. hinc ſperabant fore, ut adhuc ulciſcantur Lacedaemonios, qui ipſorum agros vaſtaverant.

vſ. 179. Πρῖνοι] in Veſpis vſ. 882. τατὶ τὸ λίαν σφυδρὸν

Barbaris ſuper mercede: dico autem vobis
Oſtentum factum eſſe: & me gutta pluviae percuſſit.
Pr. Thraces abeant & adſint die triceſimo.
Nam Prytanes dimittunt concionem.

SCENA QUINTA.

DICAEOPOLIS, AMPHITHEUS.

Dic. Hei mihi miſero! quantum alliati perdidi.
Verum enim vero ex Lacedaemone adeſt iſte Amphitheus.
Salve Amphithee. Amph. Nondum etiam, priusquam curſum inhibeam;
Nam me fugientem effugere oportet Acharnenſes.
Dic. Quid eſt? Amph. Tibi ferens inducias huc
Properabam; ſed ſenes quidam olfecerant,
Acharnenſes, duri vetuli, iligni,
Immites, qui olim Marathone pugnarunt, acerni;
Mox omnes exclamabant: ô impuriſſime,
Inducias fers, cum vites exciſae ſint *ab hoſtibus?*
Atque in pallia colligebant lapides:
Ego autem fugiebam: illi vero me perſequebantur vociferantes.
Dic. Vociferentur ſane illi; tu vero fersne inducias?
Amph. Fero, inquam, tria iſta ſpecimina guſtanda:
Iſtae quidem ſunt quinquennales: cape & guſta.
Dic. Au! Amph. Quid eſt? Dic. Non placent mihi, quia
Redolent picem & apparatum navium.
Amph. Tu itaque has decennales cape & guſta.
Dic. Redolent iſtae etiam legatos in urbes mittendos
Acerbe admodum, quaſi ſociorum moram.
Amph. At iſtae ſunt inducias tricennales

Mari

φὴν καὶ πρίνινον ἤθων. Ibid. vſ. 382. τὸν πεπαιδὴ Θυμοῦν.
vſ. 180. Ἀτειράμονες] In Veſpis vſ. 738. μικρὸν ἀτειρᾶς ἄγαν γ' ἀτειράμων τ' ἀνήρ.
Ibid. Σφηδάνιαι] Syneſius Epiſt. 56. καὶ τῇ λοιπῇ σφηδανίᾳ μοι καὶ ἀκλινεστέρῳ συνίσασθαι. *Atque deinceps acernum & minus flexibilem me habebitis.*
vſ. 182. Τῶν ἀμπίλων τετμημένων] Infra vſ. 511. κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
vſ. 185. Οἵδ' ἂν ἐσθίοντες] Pro βούτωσαν. Sophocles in Ajace vſ. 972. Οἱ δ' ἂν γελῶντες, κἀπιχαίροντες κακοῖς τοῖς τῇδε· *Illi igitur ridente & illudunte malis hujus.* Ubi Scholia: γελῶντες, ἀντὶ τοῦ γελάσαιεν. Vide ad Nubes vſ. 452.
vſ. 192. Διατριβῆς] In Lyſiſtrata vſ. 941. ἐγὼ δὲ τὸ μέρος μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτοί, εἰ μὴ διατριβῆλιόν τι κἀκ δέον γάμων.
vſ. 193. Τριακοντωτίδας] Sub imagine liquoris alicujus ſuavis exhibet hic σπονδὰς iſtas; in Equitibus autem vſ. 1382. ſub imagine mercatricum formoſarum, ad quam imaginem nunc etiam fere delabitur cum dicit: ἐν τῷ σώματι λέγωσι.

Καζὰ γῆν τε κ᾽ θάλατταν. ΔΙΚ. Ὦ Διονύσια!
Αὗταί μ᾽ ὄζουσ᾽ ἀμβροσίας κ᾽ νέκταρος,
Καὶ μὴ ᾽πιτρεῖν σιπ᾽ ἡμερῶν τελῶν,
Κἀν τῷ φόμαλι λέγωσι, βαῖν᾽, ὅπη θέλεις·
Ταύτας δέχομαι, κ᾽ σπένδομαι, κἀκπίομαι.
ΑΜΦ. Χαίρειν κελεύω πολλὰ τὰς Ἀχαρνέας.
ΔΙΚ. Ἐγὼ δὲ πολέμου κ᾽ κακῶν ἀπαλλαγείς,
Ἄξω τὰ κατ᾽ ἀγρὸν εἰσιὼν Διονύσια.
ΑΜΦ. Ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τὰς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

Τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, κ᾽ τ᾽ ἄνδρα πυθάνου
Τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πίλῃ γ᾽ ἄξιον,
Ξυλλαβεῖν τ᾽ ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε,
Εἴ τις οἶδ᾽ ὅποι πέπραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια΄.

ΗΜ. Ἐκπέφυγ᾽, οἴχεται
Φεύδων. οἴμοι τάλας,
Τῶν ἐτῶν τ᾽ ἐμοῦ.
Οὐκ ἂν ἐπ᾽ ἐμῆς γε νεό-
τητος, ὅτ᾽ ἐγὼ φέρων
Ἀνθράκων φορτίον
Ἠκολούθουν φαύλῳ τρέχων,
Ὧδε φαύλως ἄν ὁ
Σπονδοφόρος τις, ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε δι-
ωκόμενος, ἐξέφυγεν,
Οὐδ᾽ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

ΜΕ-

vs. 194. Ὦ Διονύσια] Hujus festi meminit, quia in Pace deinceps libere poterit celebrare Dionysia.
vs. 201. Ἄξω] Infra vs. 249.
vs. 203. Τῇδε πᾶς] Apud Eurip. in Rheso vs. 680. Chorus perinde ut hic persequentium: Δεῦρο, δεῦρο πᾶς· τάδ᾽ ἔχω, καὶ τάδ᾽ ἁμαρτά· *Huc, huc quilibet veniat: hos teneo, & hos comprehendi.*
vs. 204. Τῇ πίλει γὰρ ἄξιον] Supra vs. 8. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
vs. 210. & 218. Οὐκ ἂν &c. οὗτ᾽ δ᾽] Ita solent Senes. Sic Senum Chorus apud Eurip. in Hercule Furente vs. 312. Εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Ἦν τις ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύσατ᾽ ἄν. Νῦν δ᾽ ὧδέ ἐσμεν· *Si tunc, cum valerent adhuc brachia mea, injuriam quis fecisset tibi, facile compescuissem eum;*

Mari ac terra. DIC. ô festivitas!
Istae redolent ambrosiam & nectar:
Nec jubent commeatum parare in tres dies:
Et ore suo dicunt: i quo lubet.
Has accipio, & libo & bibo.
AMPH. Valeant Acharnenses.
DIC. Ego vero jam solutus belli malis
Agam ruralia Dionysia.
AMPH. Ego vero fugiam Acharnenses.

CHORUS ACHARNENSIUM.

CHOR. Hac omnis sequere, persequere, & sciscitare de homine
Ex viatoribus omnibus: nam Reip. emolumento est,
Ut hunc hominem comprehendamus. Sed mihi indicate,
Quorsum ille se converterit, qui fert inducias, si quis novit.

STROPHE VERSUUM XI.

SEM. Effugit, abiit,
Evanuit. Hei mihi misero!
ô Aetatem meam senectam!
Non sane in mea juventute, cum ego
Onustus carbonibus
Phayllum assequebar currendo,
Iste ita facile
Gestator induciarum a me tunc agitatus, effugisset,
Nec tam levi pede se abstulisset.

ME-

eum; nunc autem nihil sumus. Virg. V. Aen. *Si mihi quae quondam fuerant in corpore vires.*

vs. 212. Ἀνθράκευσι φορτίον] De Acharnensibus passim in hac Comoedia tanquam de carbonariis loquitur, nempe quia illi praecipue facerent & venderent carbones. Nimis autem jactanter dicit Senex, se juniorem cum onere secum esse currendo Phayllum curforem praestantissimum; nempe ut Milo cum bove in humeris cucurrit stadium.

vs. 213. Φαύλλῳ] In Vespis vs. 1201. ὅτι τὸν δρομέα Φαύλλον, ὃν βόπαις ἔτι ὄλον διώκων.

vs. 214. Φαύλως] Scholia ἀντὶ τοῦ ἐυχερῶς, μετὰ ῥᾳστώνης· *pro, facile, levi negotio.* ut saepe apud Comicum. Alludit autem ad praecedens φαύλῳ.

ΜΕΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

Νῦν δ', ἐπειδὴ σερρὸν ἤδη τἀμὸν ἀνπικνήμιον,
Καὶ παλαιᾶς Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεῖ,
Οἴχεται· διωκτέος δέ· μὴ γὰ ἐγχάνῃ ποτὲ,
Μηδέ πες γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

Ὅσις, ὦ Ζεῦ πάτερ,
Καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ-
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
Οἵσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος
Ἐχθοδοπὸς αὔξει
Τῶν ἐμῶν χωρίων.
Κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν ὀχοῦνος αὐ-
τοῖσιν ἅτ' ἐμπαγῶ
Ὀξὺς, ὀδωπορὸς, ὀπί-
κωπος, ἵνα μή ποτε
Πατῶσιν ἐμὰς ἀμπέλους.

ΕΠΩΔΟΣ ΣΤΙΧΩΝ γ'.

Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τ' ἄνδρα, τὸ βλέπειν Βαλλήνάδε,
Καὶ διώκειν γῆν ποδὸ γῆς, ἕως ἂν θύρεθῇ ποτε·
Ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις.

ACTUS

vs. 219. Λακρατίδῃ] Hunc antiquum aliquem fuisse Archontem Athenis adhuc tempore Darii dicit Scholiastes. Se autem dicit Chorus Lacratidem, id est, grandaevum; ita supra vs. 180. Amphitheus Acharnenses istos dicebat μαραθωνομάχας· quod idem est; nam praelium Marathonium contigit sub Dario.

vs. 222. Ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ] In Pluto vs. 1. ὡς ἀγχαλίαν πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί.

vs. 227. Τῶν ἐμῶν χωρίων] Scholia: κἀνταῦθα λείπει τὸ ἕνεκα· & hic deest ἕνεκα· nempe ut supra vs. 209. οἶμοι τάλας τῶν ἐμῶν ἑνῶν.

vs. 230. Ἐπίκωπος] Remo assidens, remigans, navigans. In Ranis vs. 199. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. Valebant autem Athenienses re nautica.

vs. 232. Ἀμπέλους] Supra vs. 182. τῶν ἀμπέλων τετμημένων. Aliquoties Lacedaemonii irruptione facta in Atticam,

MESODE VERSUUM IV.

At nunc, poſtquam rigida ſunt genua mea,
Et Lacratidae ſeni crura praegravantur,
Effugit; perſequendus tamen eſt: ne unquam irrideat
Acharnenſes licet ſenes, quod eos effugerit,

ANTISTROPHE VERSUUM XI.

Qui, ô Jupiter,
Et Dii, cum ho-
ſtibus meis inducias pactus eſt,
Contra quos a me bellum
Infeſtum magis magisque augetur
Propter mea praedia.
Nec remittam, priusquam velut juncus i-
pſis infixus haeream
Acutus, moleſtus, infeſtans
Eos claſſe; ne unquam
Conculcent meas vites.

EPODE VERSUUM III.

Sed quaerere oportet hominem, & Ballenen ſpectare, (*i. e. lapides in eum conjicere*)
Et perſequi ex una regione in aliam, donec inveniatur tandem:
Nam ego lapidibus eum petendo ſatiari non poſſim.

SCENA

ticam, vaſtarunt agros & vineas.

vſ. 233. Βαλλήνιδι] Ita Edd. priſtinae; non Παλλήνιδι. Βαλλήνιδι dicit ſcribendum eſſe & Scholiaſtes. ut ſimul reſpiciatur ad verbum βάλλειν & ad Παλλήνην, quae eſt pagus Atticus, & urbs Thraciae, olim Phlegra dicta, ubi Gigantomachia fuit. Itaque dicit jaculandum eſſe Γιγαντῖ φυσήματι, ut Comicus loquitur in Ranis vſ. 846. *Gigantico ſpiritu.*

vſ. 234. Διώκειν χῆν πρὸ χῆς] Aeſchylus in Prometheo vſ. 683. Μάστιγι θείᾳ χῆν πρὸ χῆς ἐλαύνομαι· *Flagro divino de terra in terram agitor.* Lucianus in Pſeudomanti: ἀλλ' ἰδεῖ χῆν πρὸ χῆς ἐλαύνεσθαι ὡς ἀσεβῆ καὶ ἄθεον καὶ Ἐπικούρειον· *Erat illi ſolum vertendum ut impio & Epicureo.*

vſ. 235. βάλλων] Ordo: βάλλων λίθοις ἐκεῖνον, ὃν ἐμπλῶμεν. Euripides in Hippolyto vſ. 664. — μισῶν δ' ὅπου ἐμπλησθέσομαι γυναῖκας· *Nunquam ſatiabor odio tantiſper eum.*

ACTUS SECUNDI

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΜΗΤΗΡ, ΘΥΓΑΤΗΡ.

ΔΙΚ. Εὐφημεῖτε, θὐφημεῖτε.
ΧΟΡ. Σίγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τ' θὐφημίας;
Οὗτ@ αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. Ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
Ἐκποδών· θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχετ'.
ΔΙΚ. Εὐφημεῖτε, θὐφημεῖτε.
Περίθ' ὡς τὸ ταχίστην ὀλίγον ἡ κανηφόρ@·
Ὁ Ξανθίας τ' φαλλὸν ὀρθὸν ἡσάτω.
ΜΗΤ. Κατάθε τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.
ΘΥΓ. Ὦ μῆτερ, ἀνάδ@ δεῦρο τ' ἐτνήρυσιν,
Ἵν' ἔτν@ καταχέω γ' λατῆρ@ τυτί.
ΔΙΚ. Καὶ μὰ τὸν καλόν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
Κεχαρισμένως σοι τἀνδρὸς τοῦ πομπικοῦ ἐμὲ
Πέμψαντα, καὶ θύσαντα μετ' τ' οἰκετῶν,
Ἀγαγεῖν τυχηρὰς τὰ κατ' ἀγρὸν Διονύσια,
Σπασθεῖσ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὰς σπονδὰς δέ μοι
Καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ΜΗΤ. Ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
Οἵσῃ, βλέπουσα θυμβροφάγον· ὡς μακάρι@
Ὅστις σ' ὀπύσῃ, κἀκποιήσετ' γαλᾶς
Σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρ@ ἡ
Περίβαινε, κἀν τῷ ἅλῳ φυλάττεσθ' σφόδρα,
Μή τις λαθὼν σου περιάγῃ τὰ χρυσία.

ΔΙΚ.

vs. 236. Εὐφημεῖτε] Hoc Dicaeopolis dicit sacrificans; nam Dionysia celebrat. Supra idem dicebat: ἐγὼ δὲ πολέμε κτὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς ὄξω τὰ κατ' ἀγρὸς εἰσιὼν Διονύσια, vs. 200.

vs. 238. Ἀλλὰ δεῦρο πᾶς] Supra vs. 203. τῆδε πᾶς ἅπα.

vs. 241. Περίθ' ὡς τὸ πρόσθεν] Ὡς pro πρὸς· supra paulo aliter vs. 43. πάρτ' εἰς τὸ πρόσθεν.

Ibid. Ἡ κανηφόρ@·] Virgines, & quidem, ut Scholiastes ait, nobiliores, gestabant canistra in Dionysiis. Thucydides VI. Τὴν ἀδελφὴν γὰρ αὐτῶ κόρην ἐπαγγείλαντες ἥκειν κανοῦν οἴσασαν ἐν πομπῇ τινι, ἀπῆλασαν λέγοντες, ὡδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχήν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι· *Sororem enim Harmodii virginem, cum Hippias & Hipparchus jussissent venire ad ferendum canistrum, in quadam pompa; abegerunt, dicentes, se omnino non jussisse, quia non esset digna.*

vs. 242. Τὸν φαλλὸν] Penis est coriaceus, aut pertica appensum habens ejusmodi penem. Adhibentur autem Phalli in Bacchi sacris, & originem traxerunt ex Aegypto, ut alia pleraque religionis Graecanicae. Herodotus in Euterpe: Τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγκαι ὀρτὴν τῷ Διονύσῳ οἱ Αἰγύπτιοι, πλὴν χορῶν, κατὰ ταυτὰ σχεδὸν πάντα τοῖς Ἕλλησι· ἀντὶ δὲ φαλλῶν, ἄλλα σφι ἐξεύρηται ἐστὶ ἔσον τι πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ τὰς κώμας ταὶ γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον, οὐ πολλῷ τέω ἔλασσον τὸν τἆλλα σώματ@· προηγέεται δὲ αὐλός· αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τὸ σώματ@, ἔστι λόγ@ περὶ αὐτοῦ ἱρὸς λεγόμεν@. Ἤδη ὦν δοκέει μοι Μελάμπους ὁ Ἀμυθάων@ τῆς θυσίης ταύτης οὐκ εἶναι σοφὸς ἀλλ' ἔμπειρ@· Ἕλλησι γὰρ δὴ Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμεν@ τὸ Διονύσου οὔνομα, καὶ τὴν θυσίην καὶ τὴν πομπὴν τοῦ Φαλλοῦ· *Reliquam solennitatem agitant Baccho Aegyptii eodem fere modo, quo Graeci, nisi quod*

SCENA PRIMA.

DICAEOPOLIS, CHORUS, MATER, FILIA.

DIC. Ore favete, ore favete.
CHOR. Silete omnes. Audistisne hunc faventiam imperare?
Hic est ipse quem quaerimus. Sed huc omnes
Decedite. nam, ut videtur, iste homo sacrificaturus prodit.
DIC. Ore favete, ore favete.
Procede paulo ulterius (*I prae*) tu canistrifera:
Xanthias autem Phallum erectum statuat.
MAT. Depone canistrum, ô filia, ut libemus.
FIL. Mater, da mihi trullam,
Ut pulte perfundam hanc placentam.
DIC. Aequum sane est, ô magne Dionyse,
Me animo grato hanc pompam tibi
Mittentem, & sacrificantem cum domesticis,
Prospere agitare Dionysia ruralia,
Militaribus miseriis liberatum, induciasque mihi
Tricennales bene cedere.
MAT. Fac, filia mea, ut canistrum bella belle
Portes, vultu austero, quasi thymbram (*Saturejam*) comedisses: ô quam beatus
Erit, qui te inibit, facietque ut mustelae
Non minus videantur pedere, quam tu, matutino tempore.
Progredere, & in turba sedulo cave,
Ne quis clam tuum arrodat aurum.

DIC.

quod Porcos mactant. Pro Phallis autem alia sunt ipsis excogitata simulacra, quasi cubitalia, nervis moveri solita, quae circumferunt per vicos foeminae, habentia penem nutantem, haud multo minorem reliquo corpore: praeeunt autem tibicines, & illae sequuntur cantantes Bacchum. Cur autem majorem habeant penem, & illam corporis partem solam moveant, de ea re est narratio arcana. Videtur autem mihi Melampus Amythaonis F. non ignorasse haec sacra; Graecis enim Melampus ostendit Bacchi nomen, & sacra & Phalli pompam. Talia fere erant simulacra Priapi.

vs. 244. Τὴν ἐτήρυσιν] Ab ἀρύω, *haurio*, ut αἰώρυσις infra vs. 1066. φέρε τὴν αἰώρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγχέω.

vs. 249. Ἀγαγεῖν] Supra vs. 201.

vs. 251. Καλῶς ξυνευχεῖν] In precationibus saepe ponitur infinivus absolute; ut in Ranis vs. 908. εἶναί μοι τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

vs. 253. Βλέπουσα δυμζροφόζον] Comica phrasis. Vide in Equit. vs. 628.

vs. 254. κἀκποιήσονται γαλᾶς] Videbatur dicturus: καὶ ἐκποιήσονταί σε παῖδας· pro: καὶ ποιήσονται παῖδας ἐκ σοῦ· *& ex te procreabit liberos.* Sed alio torsit orationem, quasi dicat: καὶ ποιήσει τὰς γαλᾶς μηδὲν ἧττον σε βδεῖν. quae & ipsa tamen oratio perversa est; nam dicendum videtur fuisse: καὶ ποιήσουσί σε μηδὲν ἧττον βδεῖν γαλῶν. In Pluto vs. 693. ὑπὸ τῶ δῖος βδέουσα δημύτερον γαλῆς.

vs. 256. Φυλάττεσθαι] Infinitivus pro imperativo, ut saepe alias.

vs. 257. Μή τις] A furibus periculum fuisse in Scena, patet etiam ex Pace vs. 730. ὡς οἰόθασι μάλιστα περὶ τὰς σκηνὰς κλέπτειν κλέπται κυπλάζειν καὶ καμπεύειν.

ΔΙΚ. Ὦ Ξανθία, σφῶϊν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκλέᾳ
Ὁ φαλλὸς ἐξόπιαθε τ' καμφόρει.
Ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἁσομαι τὸ φαλλικόν.
Σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ δ' τέγους· πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχείε,
Σύγκωμε, κυλοφλιπλάμη-
τε, μοιχέ, παιδεραστά·
Ἕκλῳ σ' ἔτ' πρόσειπον ἐς
Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμεν᾽,
Σποιδὰς ποιησάμεν᾽ ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε, κ' μαχῶν,
Καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Πολλῶν γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
Κλέπτουσαν θύρηθ' ὠνικὸν ὑληφόρον,
Τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ δ' Φελλέως,
Μέσην λαβόντ' ἄραντα, κατα-
βαλόντα, καταγιγαρτίσ', ὦ
Φαλῆς, Φαλῆς.
Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
Ἑωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον,
Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. Οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
Παῖε, παῖε τ' μιαρόν.
Οὐ βαλεῖς ἀν, δ' βαλεῖς;
ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τατὶ τί ἐστι; τ' χύτραν συντείψετε.

ΧΟΡ.

vſ. 265. Ἕκλω σ' ἔτει] Sextus erat annus Belli Peloponneſiaci; infra vſ. 890. ἤκουσαν ἕκλον μόλις ἔτει πεθυμένην.

Ibid. & ſeq. Πρόσπτον, ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ασμενος] Eurip. in Hercule Furente vſ. 524. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών· *Quam libens te adſpicio, poſtquam in lucem veni.*

vſ. 268. & 269. Μαχῶν καὶ Λαμάχων] Infra vſ. 1070. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι. Erat Lamachus unus ex ducibus apud Athenienſes: & vere ἐπώνυμος· nam cupiebat praelia & bella, ut ex praefectura lucrum caperet: λάμαχος autem vi etymologiae idem eſt quod βελόμαχος· ut ipſe Comicus indicat in Pace vſ. 129. & ſeq. nam λῶ eſt *volo*, ut infra vſ. 766. & ſeq.

vſ. 272. Θρᾷτταν] Ancillae nomen a patria. In Pace vſ 1139. τὴν Θρᾴτταν κιὼν. Vide in Theſm. vſ. 286. Φιλαὶς autem vocatur locus *aſper*, & videtur in Attica locus aliquis proprie ita dictus fuiſſe. Vide in Nub. vſ. 71.

vſ. 273.

Dic. Vos, ô Xanthia, erectum tenere oportet
Phallum pone caniſtriferam;
Ego autem ſubſequens cantabo phallicum carmen.
Tu vero, uxor mea, de tecto ſpecta. Procede
Phalle, Baccho amice,
Comiſſator, noctivage, adulter, puerorum amator.
Sexto demum anno te alloquor, in
Pagum meum reverſus lubenti animo,
Poſtquam inducias pactus ſum mihi
Ipſi, bellis & praeliis,
Et Lamacho ſolutus.
Multo enim jucundiſſimum eſt, ô Phalle, Phalle,
Si quis inveniens lignatricem maturam viro, furantem *ligna*
Ex Phelleo, Strymodori *inquam* ancillam,
Mediam corripiat, tollat, humique dejiciat, & ibidem permolat, ô
Phalle, Phalle.
Si vero potaveris nobiſcum, heſterno vino gravis
Mane pacis catinum ſorbebis,
Clypeus autem in fumo pendebit.

SCENA SECUNDA.

CHORUS, DICAEOPOLIS.

Chor. Iſte ipſe eſt, iſte;
Jaculare, jaculare ſaxis,
Percute, percute impurum illum.
Annon jaculaberis, nonne?
Dic. ô Hercules, quid hoc eſt? num ollam frangetis?

Chor.

vſ. 273. Μίσην λαζόντ' ἅφαντα, καταζαλόντα] Aelianus Epiſt. 9. ἐμίλησα δ' ἂν τὴν —— Θυλαΐδα —— ἀράμενος μέσην, εἶτα βίψας εἰς τὸ κλινίδιον ἔχεσθαι τῆς σπυθῆς.

vſ. 274. Καταγγαρτίσαι] Vox Comicae licentiae, ut κατατριακοντωτίσαι in Equit. vſ. 1335.

vſ. 278. Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν φελλῷ κρεμήσεται] In Avibus vſ. 435. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν παννυχίαν πάλιν ταύτην λαζόντε, κρεμάσατον τύχῃ γαθῇ εἰς τὸν ἱππέα ἔσω. Euripides: Θρηΐκιον πέλτην πρὸς Ἀθηνᾶς Πεμπίσσειν ἐγκρεμάσας· *Threſſam peltam ad Minervae thalamos columnis fultos ſuſpendens.*

vſ. 280. Βάλλε] Euripides in Rheſo vſ. 675. Ἔα, Ἔα· βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε. Θεῖνε, θεῖνε. Dum autem peregit ſacra Dicaeopolis, continuit ſe Chorus; nunc eum aggreditur, puniturus quod pacem fecit: deinde cauſam dicit Dicaeopolis.

ΔΙΚ. Ὦ Ξανθία, σφῶϊν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκλέᾳ
Ὁ φαλλὸς ἐξόπιαθε τ' καμφόρει.
Ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἁσομαι τὸ φαλλικόν.
Σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ δ' τέγους· πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχείε,
Σύγκωμε, κυλοφλιπλάμη-
τε, μοιχέ, παιδεραστά·
Ἕκλῳ σ' ἔτ' πρόσειπον ἐς
Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμεν᾽,
Σποιδὰς ποιησάμεν᾽ ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε, κ' μαχῶν,
Καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Πολλῶν γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
Κλέπτουσαν θύρηθ' ὠνικὸν ὑληφόρον,
Τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ δ' Φελλέως,
Μέσην λαβόντ' ἄραντα, κατα-
βαλόντα, καταγιγαρτίσ', ὦ
Φαλῆς, Φαλῆς.
Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
Ἑωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον,
Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. Οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
Παῖε, παῖε τ' μιαρόν.
Οὐ βαλεῖς ἀν, δ' βαλεῖς;
ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τατὶ τί ἐστι; τ' χύτραν συντείψετε.

ΧΟΡ.

vſ. 265. Ἕκλω σ' ἔτει] Sextus erat annus Belli Peloponneſiaci; infra vſ. 890. ἤκουσαν ἕκλον μόλις ἔτει πεθυμένην.

Ibid. & ſeq. Πρόσπτον, ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ασμενος] Eurip. in Hercule Furente vſ. 524. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών· *Quam libens te adſpicio, poſtquam in lucem veni.*

vſ. 268. & 269. Μαχῶν καὶ Λαμάχων] Infra vſ. 1070. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι. Erat Lamachus unus ex ducibus apud Athenienſes: & vere ἐπώνυμος· nam cupiebat praelia & bella, ut ex praefectura lucrum caperet: λάμαχος autem vi etymologiae idem eſt quod βελόμαχος· ut ipſe Comicus indicat in Pace vſ. 129. & ſeq. nam λῶ eſt *volo*, ut infra vſ. 766. & ſeq.

vſ. 272. Θρᾷτταν] Ancillae nomen a patria. In Pace vſ 1139. τὴν Θρᾴτταν κιὼν. Vide in Theſm. vſ. 286. Φιλαὶς autem vocatur locus *aſper*, & videtur in Attica locus aliquis proprie ita dictus fuiſſe. Vide in Nub. vſ. 71.

vſ. 273.

Dic. Vos, ô Xanthia, erectum tenere oportet
Phallum pone caniſtriferam;
Ego autem ſubſequens cantabo phallicum carmen.
Tu vero, uxor mea, de tecto ſpecta. Procede
Phalle, Baccho amice,
Comiſſator, noctivage, adulter, puerorum amator.
Sexto demum anno te alloquor, in
Pagum meum reverſus lubenti animo,
Poſtquam inducias pactus ſum mihi
Ipſi, bellis & praeliis,
Et Lamacho ſolutus.
Multo enim jucundiſſimum eſt, ô Phalle, Phalle,
Si quis inveniens lignatricem maturam viro, furantem *ligna*
Ex Phelleo, Strymodori *inquam* ancillam,
Mediam corripiat, tollat, humique dejiciat, & ibidem permolat, ô
Phalle, Phalle.
Si vero potaveris nobiſcum, heſterno vino gravis
Mane pacis catinum ſorbebis,
Clypeus autem in fumo pendebit.

SCENA SECUNDA.

CHORUS, DICAEOPOLIS.

Chor. Iſte ipſe eſt, iſte;
Jaculare, jaculare ſaxis,
Percute, percute impurum illum.
Annon jaculaberis, nonne?
Dic. ô Hercules, quid hoc eſt? num ollam frangetis?

Chor.

vſ. 273. Μίσην λαζόντ' ἅφαντα, καταζαλόντα] Aelianus Epiſt. 9. ἐμίλησα δ' ἂν τὴν —— Θυλαΐδα —— ἀράμενος μέσην, εἶτα βίψας εἰς τὸ κλινίδιον ἔχεσθαι τῆς σπυθῆς.

vſ. 274. Καταγγαρτίσαι] Vox Comicae licentiae, ut κατατριακοντωτίσαι in Equit. vſ. 1335.

vſ. 278. Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν φελλῷ κρεμήσεται] In Avibus vſ. 435. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν παννυχίαν πάλιν ταύτην λαζόντε, κρεμάσατον τύχῃ γαθῇ εἰς τὸν ἱππέα ἔσω. Euripides: Θρηΐκιον πέλτην πρὸς Ἀθηνᾶς Πεμπίσσειν ἐγκρεμάσας· *Threſſam peltam ad Minervae thalamos columnis fultos ſuſpendens.*

vſ. 280. Βάλλε] Euripides in Rheſo vſ. 675. Ἔα, Ἔα· βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε. Θεῖνε, θεῖνε. Dum autem peregit ſacra Dicaeopolis, continuit ſe Chorus; nunc eum aggreditur, puniturus quod pacem fecit: deinde cauſam dicit Dicaeopolis.

ΧΟΡ. Σὲ μὲν ἔγωγ' καταλθύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή.
ΔΙΚ. Ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ Χαρήων γεραίτατοι;
ΧΟΡ. Τῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-
σχυντ' εἰ καὶ βδελυρὸς,
Ὃς πρεσβύτα τὸ πατρίδ',
Ὅστις ἡμᾶς μόν'
Σπεισάμενο', εἶτα δύνα-
σαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
ΔΙΚ. Ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ'· ἀλλ' ἀκούσατε.
ΧΟΡ. Σῦ γ' ἀκούσομ'; ἀπολεῖ.
Καθά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
ΔΙΚ. Μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητέ γ'. ἀλλ' ἀνάσχοισθ', ὦ γαθοί.
ΧΟΡ. Οὐκ ἀνασχήσομαι·
Μηδὲ λέγε δὴ σὺ λόγον,
Ὡς μεμίσηκά σε Κλέ-
ωνα ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν Ἱππεῦσι ποτε
Ἐς καπύματα.
Σῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντ' οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
Ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ πρωρήσομαι.
ΔΙΚ. Ὦ γαθοὶ, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε·
Τῶν δ' ἐμοὶ σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
ΧΟΡ. Πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν; εἴωθ' ἐσπείσω γ' ἄπαξ
Οἷσιν ὅτε βωμὸς, ὅτε πίπτ, ὐθ' ὅρκος μένῃ.
ΔΙΚ. Οἶδ' ἐγὼ κοὐ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
Οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
ΧΟΡ. Οὐχ ἁπάντων, ὦ παγκρατὲς; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
Ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
ΔΙΚ. Οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων, ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀδὶ
Πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔνθ' ἃ κἀδικοῦμεν ἴσως.
ΧΟΡ. Τῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη, κοὐ παραξικαίδιον,
Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν
ΔΙΚ. Κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,

Ὑπὲρ

vſ. 285. Ἀντὶ ποίας αἰτίας] Euripides in Andromacha vſ. 388. Ὦ μίγαλα πράσσων αἰτίας μικρᾶς πάρι, Πειθοῖ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; *O qui magna facis ob parvam cauſam, Patere tibi perſuaderi. Cur me occidis? quamobrem?* Ibidem vſ. 1125. aliter: ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; *propter quam pereo cauſam?* Sophocles in Oedipo vſ. 1245. πρὸς τίνος πότ' αἰτίας (τέθνηκε);

vſ. 290. & 291. Εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν] In Ranis vſ. 1515. αἴσχιστ' μ' ἔργων εἰργασμένος, προσβλέπεις; vſ. 292. Ἀντὶ δ' ὧν] Sophocles in Electra vſ. 587. ἔδειξεν ἀνθ' ὅτου ταῦν αἴσχιστα πάντων ἔργα δρᾶσα τυγχάνει; *Edoce, qua de cauſa nunc etiam in turpiſſimo flagitio perſeveres.*

vſ. 294. Κατὰ σε χώσομεν] Tmeſis, pro καταχώσομέν σε.

vſ. 300. Κατατεμῶ] Loquitur quaſi Coriarius de corio; quia Cleo erat Coriarius. Dicit autem τοῖς ἱππεῦσι, quia Ordo Equeſtris infenſus erat Cleoni. In Equit. vſ. 225.

ἀλλ'

CHOR. Te quidem lapidibus obruemus, ô impurum caput.
DIC. Quamobrem, ô maxime omnium Acharnenſium ſenes?
CHOR. Iſtud rogas? impudens es & ſceleratus,
ô Proditor patriae!
Qui cum ſolus ex nobis
Inducias pepegeris, tamen audes adſpicere me.
DIC. Neſcitis utique quamobrem pepegerim; ſed audite.
CHOR. Tene ut ego audiam? peribis.
Obruemus te lapidibus.
DIC. Nequaquam priusquam audiatis. Sed reprimite vosmet, ô boni.
CHOR. Non me reprimam:
Neque tu jam verba feceris;
Nam odi te Cleone adhuc pejus, quem ego aliquando concidam Equitibus
In ſoleas.
Ex te autem longam orationem non audirem,
Qui amicus es factus Laconibus, ſed puniam te.
DIC. ô boni, Laconas miſſos facite:
Et audite an recte inducias pepegerim.
CHOR. At quomodo potes id recte factum dicere, ſi jam ſemel pepigiſti
Cum illis, quibus nec ara, nec fides, nec jusjurandum certa manent.
DIC. Scio ego etiam Laconas, quos nimis premimus odio,
Non eſſe omnium malorum nobis cauſam.
CHOR. Annon vero omnium, ô nequiſſime? Haeccine audes dicere
Palam coram nobis? & tamen ego tibi parcam?
DIC. Non omnium, inquam, non omnium; quin ego ipſe quem videtis,
Varie oſtendere poſſum, eos in quibusdam rebus etiam injuriam pati.
CHOR. Iſtud jam verbum acerbum eſt, & cor meum perturbat,
Si tu audebis pro hoſtibus apud nos verba facere.
DIC. Et, niſi dixero, quae juſta ſunt, ac populo talia videbuntur,

Super

ἀλλ' εἰσὶν ἐπαπῶσ ἄνδρες χίλιοι, οἳ μισοῦσιν αὐτόν.

vſ. 307. Οἵσιν ὕστ ἔωμεν] In Lyſiſtrata vſ. 629. καὶ διαλλάττειν πρὸς ὑμᾶς αὐθρόσιν Λακωνικοῖς, οἵσι πιστὰ ἐδόκει. quem locum indicavit Cl. Kuſterus. De perfidia Lacedaemoniorum citat Scholiaſtes Euripidem in Andromacha vſ. 446. Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βωλευτήρια· *Spartae incolae, doloſa cenciliabula.* ubi vide Notas Cl. Barneſii. Etiam Comici Scholiaſtes citat illum locum in Pace ad hunc verſum 1068. ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες.

Ibid. Οἷς ἄγαν ἠγκείμεθα] Thucydides Lib. I. γιόντες δὲ αὐτῶν τὰς γνώμας, ἰσχυρῶς ἠγκείσονται· *Ubi autem cognoverint vos haec ſcire & negligere, vehementer inſtabunt.*

vſ. 316. & 317. Καὶ γε μὰ λέγω δίκαια, — ὑπὲρ ὑπεζόνης διδάσω] In Veſpis vſ. 520. καὶ ξύμφημί μοι δόντε· ἢν γὰρ ἀτιβῶ λέγων σε, περιπεσεῖται τῷ ξένῳ. Vide hic in Acharn. ad vſ. 354. Ceterum in hac parte Comoediae imitatur Comicus Telephum Euripidis, ut in ſequentibus magis patebit. Etiam iſtud, quod Dicaeopolis caput

 ſibi

Ὑπὲρ ὀπξίνης θελήσω τ' κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τ' λίθων, ὦ δημόβη,
Μὴ ἐ καταξαίνειν τ' ἄνδρα τῦτον ἐς φοινικίδα;
Οἴῳ αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν;
ΔΙΚ. Οὐδ' ἀκήσεθ', ἀκήσεθ' ἑτεὸν, ὦ Χαρνηίδαι;
ΧΟΡ. Οὐκ ἀκουσόμεθα δῆτα. ΔΙΚ. Δεινά γ' ἆρα πείσομαι.
ΧΟΡ. Ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω. ΔΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ Χαρνικοί.
ΧΟΡ. Ὡς πεθήξων ἴσθι νῦν γε. ΔΙΚ. Δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
Ἀνταποκλενῶ γὰρ ὑμῶν τ' φίλων τὰς φιλτάτας·
Ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, ὃς ἀποσφάξω λαβών.
ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί τῦτ' ἀπειλεῖ τῦτο, ἄνδρες δημόται,
Τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μῶν ἔχει τ παιδίον
Τῶν παρόντων ἔνδον εἰρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
ΔΙΚ. Βάλλετ', εἰ βούλεσθ'· ἐγὼ γὰρ τυτονὶ ἀφαφθερῶ.
Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅπις ἀνθρώκων τι κήδεται.
ΧΟΡ. Ὡς ἀπωλόμεθ'· ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
Ἀλλὰ μὴ δράσῃς, ὃ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
ΔΙΚ. Ὡς ἀποκλειῶ· κέκραχθ', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
ΧΟΡ. Ἀπολεῖς ἄρα τ' ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
ΔΙΚ. Οὐδ' ἐμὲ λέγοντος ἧττον ἠκούσατε.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ νῶν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον αὐτὸν, ὅτι τῷ πρόπῳ σὲ 'τι φίλον.
Ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον ἐ ῥεῳδώσω ποτέ.
ΔΙΚ. Τὰς νῶν μοι λίθυς χαμᾶζε ῥῶτον ἐξεράσατε.
ΧΟΡ. Οὑτοιὶ σοι χαμαὶ, ἢ σὺ καταθὲ πάλιν τὸ ξίφος.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τείβωσιν ἐγκάθηνταί πυ λίθοι.
ΧΟΡ. Ἐκσέσεισται χαμᾶζ'· ἒχ ὁρᾷς σεισμόν;
Ἀλλὰ μή μοι ῥεύφασιν, ἀλλὰ καταθὲ τὸ βέλος.

Ὡς

ubi praecidi jubet, nisi justa dicat, inde petitum est; nam ibi aliquis, sine dubio Telephus, dixit, se nec capitis periculo deterreri, quominus justa dicat; ut ex isto fragmento apparet: Ἀγάμεμνον, ἐὰν πέλεκυν ἐν χερῶν ἔχων Μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν Σιγήσομαι· δίκαια γ' ἀντιπᾶν ἔχων· *O Agamemnon, ego, nec si securim manibus tenens Aliquis, eam in cervicem meam sit impacturus, Tacebo; cum justa sint illa quae opponenda habeo.*

vs. 317. Ἐπιξίνης] Scholia: ἐπίξινον καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ' ὃ τὰ κρέα συγκόπτουσι· *Ita vocatur truncus lanionius, super quo carnes incidunt.* vide ad vs. 365.

vs. 318. Εἰπέ μοι] Verbo singularis numeri compellat plures; in Avibus vs. 366. εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρία, ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρα, καὶ διασπάσαι. ita etiam mox vs. 327.

vs. 319. Μὴ ἐ καταξαίνειν] Euripides in Phoenissis vs. 1152. Ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν καταξανθῆναι βολαῖς, Τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπλειν πύλας; *O filii Danaorum! priusquam laceremur jactibus, Quid cunctamini simul omnes irruere in portas?* Idem in Supplicibus vs. 503. Πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς· *Saxis contriti ossium suturas.* & alibi idem ita usurpavit hoc verbum. & Sophocles in Ajace vs. 735. Τὸ μὴ ἐ πέτρωσι πᾶς καταξανθεὶς θανῇν· *Quominus saxis totus lacteratus pereat.*

Ibid. Καταξαίνειν — ἐς φοινικίδα] Alludit ad Proverbium: ξαίνειν εἰς πῦρ. Supra vs. 112. aliter idem fere dicit: ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν. ubi vide Notam.

vs. 320. Θυμάλωψ ἐπέζεσεν] Θυμάλωψ est, ut Hesychius exponit, ὁ λιγνώδης τὸ πυρὸς ἀναφορά· *Quod de igne fuliginosum surgit.* Hic autem carbonarii, qui aliidue ignem tractant, utuntur hac voce, pro θυμὸς, *iracundia.* Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 426. Ὁπυίᾳ' ἔζει θυμός,

Super trunco lanionio tenens caput volo verba facere.
CHOR. Dicite mihi ô populares cur parcimus lapidibus,
Quominus hunc hominem lancinemus, ut cruore, quasi purpura, tingatur?
En qualis fuligo *iracundiae* rursus in nobis exardescit!
DIC. Omnino ergo non audietis me, ô Acharnenses?
CHOR. Non sane audiemus. DIC. Male ergo mihi erit?
CHOR. Dispeream si audivero. DIC. Nequaquam, ô Acharnenses.
CHOR. Scito te jam moriturum. DIC. Faciam ergo quod vos mordeat.
Contra enim occidam illos, qui amicorum vestrorum sunt vobis carissimi.
Nam a vobis habeo obsides, quos jugulabo.
CHOR. Dicite mihi, populares, quid minatur hoc verbo
Nobis Acharnensibus, num filium tenet alicujus
Praesentium intus conclusum? aut, quanam re tam est audax?
DIC. Jaculamini si vultis: at ego hunc perdam.
Mox autem cognoscam, ecquis vestrum cura carbonum tangatur.
CHOR. Periimus: cophinus iste meus est popularis,
Sed ne faxis quod instituisti: nequaquam ô nequaquam.
DIC. Utique occidam *cophinum:* tu clama; ego non auscultabo.
CHOR. Perdes ergo aequalem istum meum & amicum carbonarium?
DIC. Nec mihi auscultabatis modo.
CHOR, At nunc dic, si tibi videtur, vel de Lacedaemoniis ipsis, quodcumque animo tuo libitum est.
Nam istum cophinulum ego non deseram unquam.
DIC. Jam mihi lapides primum effundite humi.
CHOR. Ecce jacent humi; tu etiam depone gladium.
DIC. Sed videndum, ne in palliis forte sedeant lapides.
CHOR. Excussi sunt humi: nonne vides me excutientem?
Sed ne mihi tergiverseris; verum depone gladium.

Iste

μός, *dum fervet iracundia.* Comicus in Thesmophoriaz. vs. 473. & 475. τὸ μὲν — ὀζυθυμιᾶσθαι σχέδια — ὃ θαυμάσιόν ἐς, ἀλλ' ἐπιζεῖν χολήν. ubi vide Notam.

vs. 324. Δέξομαι] Euripides in Bacchis vs. 351. Μάλιστα γάρ τιν' ὀΐζομαι δράσας τάδε· *Maxime enim ipsum molestabo hoc faciens.* Idem in Medea vs. 817. ἕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις· *Sic enim maxime cruciabitur maritus.* Vide hic in Acharn. vs. 1.

vs. 328. Ἔχει τι] Male Edd. ἴχει τι.

vs. 329. Ἢ 'πὶ τῷ] Ita rectè Edd. pristinae; non ἢ 'πὶ τῷ, ut nuper.

vs. 331. Εἴσομαι] Adscribam Scholia latine conversa: *Corbem carbonarium profert, quem ait Acharnensium esse popularem perquam facete. Imitatur autem in rebus iudicris arduos Tragoediarum casus; nam & Telephus, secundum Aeschylum, ut a Graecis salutem consequeretur, Orestem interceptum secum tenebat. Simile quid Comicus in Thesmophoriazusis fecit; nam & ibi Mnesilochus, cui periculum a mulieribus imminebat; utrem vini, quasi infantem mulieris cujusdam rapit, & vult occidere.* Vide in Thesmoph. ad vs. 697.

vs. 334. Κἰκραχθ', ἰγὼ γάρ ὐκ ἀκύσομαι] in Thesmoph. vs. 702. κἰκραχθι· τἄκτο δ' εὖ ἴστατε σὺ γὰρ ψωμιεῖς. Hic est locus, quem paulo ante ex Scholiaste dixi similem esse praesenti.

vs. 340. Ἐξερύσατε] Derivatur ab ἔραζε, *in terram.*

vs. 342. Ἐν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηται πᾶς λίθος] Obliquè ipsos Acharnenses vocat lapides; nam & ipsi erant in palliis, in quibus lapides habebant.

vs. 344. Ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν] Alexis apud Athenaeum IV. p. 170. Καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μὴ δ', Οὐκ ἔχω· Ἀλλά γε λέγ' ἃ δεῖ· *Et ne mihi excusationes hic afferas, nec illud: Non habeo; Sed quae opus sunt eloquere.* Sophocles in Antigona vs. 583. μὴ τρίβας ἔτ', ἀλλὰ τὴν κόμιζε' εἴσω· *Ne amplius moras nectite, sed ducite eam intus.*

Ὡς ὅδε γε σιφὸς ἅμα τῇ τροφῇ γίνεται.
ΔΙΚ. Ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασείειν βοῆς,
Ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παφλάσιοι,
Καὶ ταῦτα δρᾷ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
Ὑπὸ δὲ δείους δὲ τὴν μαείλης μοι συχνὸν
Ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥστε σπτία.
Δεινὸν γὰρ ὅπως ὀμφακίαν πεφυκέναι
Τὸν θυμὸν ἀνδρὸς, ὥστε βάλλειν τὴν βοάν,
Ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
Ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ὀπτίχου λέγειν
Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπαντ', ὅσ' ἂν λέγω.
Καὶ τοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

ΧΟΡ. Τί δῆτα λέγεις, τὸ πίξινον
Ἐξενεγκὼν θύραζε,
Ὅ, τι ποτ', ὦ χέτλιε,
Τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
Πόθεν γὰρ πάνυ με,
Ὅ, τι φωνεῖς, ἔχει.
Ἀλλ' ἦρα αὐτὸς τὴν δίκην διωλίσω,
Θεὶς δεῦρο τὸ πίξινον, ἐγχείρει λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ ιθ'.

ΔΙΚ. Ἰδὲ θεᾶσθε, τὸ μὲν ὀπίξινον τοδί,
Ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων ὑτοσί, τωυτοσί.
Ἀμέλει, μὰ τὴν Δί' οὐκ ἀναστιδώσομαι.

Λέξω

vs. 346. Ἐμέλλετ' —— ἀνασείειν βοῆς] Ex Scholiis: ἐμέλλετε μετὰ βοῆς ἀνασείειν· ὡς τῆς τῶ λαμπ. ἡλιώσεως μετὰ βοῆς μιλλόντης γίνεσθαι. *Eratis vos cum clamore commoturi, quasi dicat: Cophini fractio erat clamorem & strepitum editura.* Haec dicit, cophino in terram dejecto, ut effunderentur carbones.

vs. 347. Ὀλίγου τ' ἀπέθανον] Infra vs. 380. ὀλίγου πάνυ ἀπωλόμην.

vs. 349. Τῆς μαείλης μοι συχνὸν] Vide ad Plutum vs. 694.

vs. 350. Ἐνετίλησεν] Ita recte edd. priſtinae; non ἐστεῖλησεν, ut nuper.

Ibid. Ἐνετίλησεν] In Nubibus vs. 410. εἶτ' ἐξαίφνης διαλακίσασα πρὸς αὐτὸ τὸ ῥθαλμῶ μὲ πρωστίλησεν.

vs. 353. Ἴσον ἴσῳ φέρον] Scholiaſtes: ἀντὶ τοῦ, δίκαιον, καὶ ἐξ ἴσου, i. e. *juſtum & aequum.* Metaphora a miſtura vini cum aequali portione aquae, ut idem ait. Dicitur vinum φέρειν, *ferre & admittere*, tot vel tot aquae portiones: in Equitibus vs. 1182. ἴχε καὶ πιὼν κικρᾶμενον τρία καὶ δύο. deinde alter: ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

Iſte etiam *cophinus* concuſſus eſt, & *effudit carbones*, dum nosmet convertimus tripudiantes.
Dic. Eratis ergo omnes excuſſi vocem edituri.
Pene mortui fuiſſent carbones Parnaſſii,
Idque propter inſolentiam ſuorum popularium;
Nam prae metu multum carbonum pulverem
Cacavit in me *cophinus*, ut *atramentum* ſepia.
Eſt enim grave, tam immitem eſſe
Animum virorum illorum, ut jaculentur & clamitent,
Nolintque auſcultare; ſi aequam conditionem offeras:
Quando ego volo ſuper trunco lanionio dicere
Omnia, quaecunque pro Lacedaemoniis dixero:
Quamvis amem ego vitam meam.

STROPHE VERSUUM VIII.

Chor. Cur itaque non dicis, trunco lanionio
Foras prolato,
Quodcumque tandem, ô perdite,
Habes dicendum, tam arduum?
Nam deſiderium me plane
Tenet, quid ſis dicturus.
Sed quemadmodum ipſe tibi decreveras poenam,
Appoſito trunco lanionio, incipe orationem.

SYSTEMA PER PERICOPEN, VERSUUM XIX.

Dic. En! videte, iſte eſt truncus lanionius:
Vir autem, qui verba faciet hic, ego ipſe inquam, tantillus.
Clypeo me non muniam profecto; ne id putetis.
Dicam

καλῶς. Sic etiam licebit dicere: οὗτος τὸ ἴσον φέρων καλῶς· Si nempe ſit κύλιξ ἴσον ἴσῳ κεκραμένη. de qua in Pluto vſ. 1133.

vſ. 334. Ὑπὲρ ἐπιξένου] Supra vſ. 316. κἂν μὲν λέγω δίκαια, — ὑπὲρ ἐπιξένου Σκιθέως τὸν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. Infra vſ. 491. τὴ πόλει παρασχὼν τὴν αὐχένα. Nempe caput offert praecidendum nisi perſuadeat. Similis conditio erat illorum, qui apud Locros Epizephyrios novam legem vellent ferre; nam legislatorem oportebat laqueo inſerere collum, dum legem promulgaret in concione: tum ſi lex fuiſſet approbata, ſalvus erat; ſin minus, laqueo attracto peribat; Demoſthenes contra Timocratem: ἆρ' ἔστ' ἄν τις βέλτιστα νόμον καινὸν τιθῆται, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων τοιοῦτος· καὶ ἐὰν μὲν δόξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται· ἐὰν δὲ μὴ, τίθησιν, ἐπισπασθεὶς τὸ βρόχον.

vſ. 363. Τὸ μὲν ἐπίξενον] Aeſchylus in Agamemnone vſ. 1285. Βωμὸς πατρῴου δ' ἀντ', ἐπίξενον μέλη Θερμῷ κατ' οἴκους φοινίῳ πρεσβεύματι· *Pro ara patria truncus cultrarius me manet mactandam calidâ & cruenta mactatione.*

Λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἃ μοι δοκεῖ·
Καὶ τοι δέδοικα πολλά· τύς τε γὰρ πρόπυς
Τὰς τ' ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
Ἐάν τις αὐτὰς θύλογῇ, ἢ τ' πόλιν,
Ἀνὴρ ἀλαζὼν, ἢ δίκαια κἄδικα·
Καὶνταῦθα λαιθάργυρ' ἀπεμπολώμενοι.
Τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅπ
Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν·
Αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὧδε Κλέωνος ἀ 'παθον,
Ἐπίσαμαι, ᾗ τ' πέρυσι κωμῳδίαν.
Εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
Διέβαλλε, κἢ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
Κἀκυκλοβόρει, κἄπλυνεν· ὥστ' ὀλίγου πάνυ
Ἀπωλόμην, μολυνθραγμονούμενος.
Νυνὶ δὲ μ', ὡς τὸν, πρὶν λέγειν, ἐάσατε
Ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

ΧΟΡ. Τί ταῦτα φρέφῃ, τεχνάζῃ τε,
Καὶ ποείζεις τευθάς.
Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα
Παρ' Ἱερωνύμου
Σκοτοδασυπυκνότειχα
Τὼ Ἄϊδος κιονέ.
Εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
Ὡς σκῆψιν ἂν ἀγὼν ὅτου οὐκ ἐσδέξεται.

ACTUS

vſ. 370. & 371. Χαίροντας στρόβοις ἐάν τις αὐτὰς εὐλογῇ] In Equitibus vſ. 1111. ad populi perſonam: Θωπευόμενός τε χαίρεις, καξαπατώμενος.

vſ. 372. Καὶ δίκαια κἄδικα] Vide ad Equites vſ. 256.

vſ. 373. Λαιθάργυρ' ἀπεμπολώμενοι] Ad eandem rem utitur verbo πωλεῖν in Pace vſ. 732. Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν ἐκ ἐλήθαμεν. Verbo ἀπεμπολᾶν ſimiliter utitur Eurip. in Troad. vſ. 973. ὅσθ' ἃ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπεμπόλα· *Ut haec quidem Argos barbaris proderet.* quem locum citavit Cl *Kuſterus.*

vſ. 375 Οὐδὲν βλέποντες ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν] In Veſpis vſ. 343. ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω. quod idem eſt. Alexis apud Athenaeum IV. p. 134. Ἀπὸ συμβολῶν ἔστιον, ὀρχεῖσθαι μόνον βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν· —— *De ſymbolis poſtabant nihil aliud ſpectantes & cupientes quam ſaltare* Epicrates apud eundem XIII. p. 570. Αὕτη δὲ Λαὶς ἀργός ἐστι καὶ πότις, Τὸ καθ' ἡμέραν ἑφῶσα πίνειν κἀσθίειν Μόνον —— *Haec autem Lais ignava eſt & bibax, quotidie tantum ad edendum & bibendum ſpectans.*

Ibid. Ψήφῳ δακεῖν] *Calculum contra aliquem ferendo, condemnando:* verbum δακεῖν metaphorice, ut ſaepe alias. Notat autem hic etiam τὸ φιλόδικον Athenienſium; de qua re ex profeſſo edidit Veſpas.

vſ. 376. Ὑπὸ Κλέωνος ἃ 'παθον] Hoc propter Comoediam Babylonios dictam paſſus eſt Ariſtophanes, ut ait Scholiaſtes, in qua viſus eſt laedere quosdam ex Magiſtratibus & ipſum Cleonem; idque praeſentibus peregrinis, ut infra apparet vſ. 501. ἃ γάρ με καὶ τῶν ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω. Hujus rei meminit etiam in Veſpis vſ. 1276. νυνὶ κλέων μ' ὑπεστάτησεν ἐπικείμενος, καί με κακίσας ἔκνισε.

vſ. 380. Κἀκυκλοβόρει] In Equitibus de eodem Cleone vſ. 137. κεφαλὴς Κυκλοβόρε φωνὴν ἔχων. Ubi vide Notam.

Ibid. Κἄπλυνεν] In Pluto vſ. 1062. πλυνῶ με ποιῶν.

Ibid. & 381. Ὀλίγου πάνυ ἀπωλόμην] In Nubibus vſ. 721. ὀλίγου φρὲς γεγένημαι.

vſ. 383. Ἐνσκευάσασθαι] Captat occaſionem ridendi Euripidem; dum paunis inſtar mendici ſe vult ornare, quos

Dicam autem pro Lacedaemoniis, quae mihi videantur;
Quamvis multa timeam: nam & animi
Agricolarum scio quam valde gestiant,
Si ipsos & urbem laudet aliquis
Homo arrogans, quo jure qua injuria.
Atque hic tum non advertunt se venundari.
Et senum novi ingenium, ut
Nihil spectent, quam calculo ut mordeant;
Et ipse quid a Cleone sim passus,
Scio propter comoediam praeterito anno exhibitam;
Nam me protractum in senatum
Calumniabatur, & falsa effutiebat contra me,
Et me quasi torrens rapiebat, & maledictis perfundebat: ut parum abesset
Quin perirem, foedatus ejus accusatione. *calumniis.*
Nunc igitur primum, antequam verba faciam, sinite
Me amiciri in modum hominis miserrimi.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Quid tam versute & dolose moliris,
Atque moras nectis?
Sumas per me licet
Ab Hieronymo
Umbrosam illam & hirsutam
Plutonis galeam.
Deinde expande machinationes Sisyphi,
Nam istud certamen nullam excusationem admittet.

SCENA

quos pannos ab illo mutuari vult: occurrit & infra vs. 435.

vs. 384. Στρόφει, τεχνάζει] Secundae personae, Attice. *Quorsum istae strophae & technae?*

vs. 385. Τριβάς] Sophocles in Oedipo Tyranno vs. 1170. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἑλᾶ· *Homo iste, ut videtur, ambages sectatur.* ubi Scholia: βραδυτῆτα, καὶ διατριβάς, καὶ ἀναβολάς· *tarditatem, moras, & dilationes.* Idem in Antigona vs. 1090. ἐ μακρᾷ χρόνῳ τριβή· *post elapsum breve tempus.* Aeschylus in Agam. vs. 640. ἀξίαν τριβὴν ἔχει· *meretur, ut quis ei tempus & otium impendat.*

vs. 387. Παρ' Ἱερωνύμῳ] iste erat admodum hirsutus; Scholia: ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κομῶν· διόπερ Ἅιδου κυνῆν ἔφη αὐτὸν [ἔχειν], παίζας κωμικῶς τὸν κειρώντα· *Traducebatur in Comoediis, tanquam nimis comatus; propterea dicit eum [habere] Plutonis Galeam, comice ridens hominem valde indigentem tonsore.* de Plutonis galea vide Notam seq. De isto Hieronymo Comicus in Nubibus vs. 348. ἄγριόν τινα τῶν λασίων τέτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντα. Ubi Scholia inter alia: Ἱερώνυμον δὲ λέγει τὸν Διθυραμβοποιόν· — λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα· *Hieronymum dicit, Poëtam dithyrambicum: — erat autem iste corpore hirsuto.*

vs. 389. Τὴν Ἅιδου κυνῆν] Est proverbium, & significat ἀφανείαν, ut exponit Scholiastes Pindari ad Nemeorum X. i. e. *invisibilitatem.* Dicuntur ergo Ἅιδου κυνῆν λαζεῖν, sive περικαλύπτεσθαι, qui videri non volunt. Euripidis Scholiastes ad illud in Oreste vs. 467. τίνα σκότον λάβω πρόσωπον; scribit: πείαν Ἅιδου κυνέην, καὶ πῶλον νέφος προβαλωμαι, ἵνα μὴ ὁρῶμαι ὑπὸ τε γέροντος; *quam Plutonis galeam, & quam nubem mihi praetendam, ne videar a sene?* Comicus autem hoc loco dicere vult: *Per me licet ita te involvas pannis, ut nec videri possis; ut Hieronymi facies prae pilis videri non potest.*

vs. 390. Σισύφου μηχανάς] Scholia: Δαιμόνιόν τινα καὶ πανοῦργον παραδιδώκασιν οἱ ποιηταὶ τὸν Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὁμήρῳ διδιδαγμένοι· Σίσυφος ὃς κέρδιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν. *Acrem quendam & callidum hominem poëtae tradiderunt fuisse Sisyphum, ex una voce ab Homero edocti, qui inquit: Sisyphus, qui vaferrimus omnium in terra hominum fuit.*

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΔΙΚ. Ὦρα 'στὶν ἤδη καρτερᾶν ψυχὴν λαβεῖν,
Καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
Παῖ, παῖ. ΚΗΦ. Τίς ὅτ@; ΔΙΚ. Ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
ΚΗΦ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙΚ. Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗΦ. Ὀρθῶς, ὦ γέρον·
Ὁ νοῦς μὲ ἔξω συλλέγων ἐπύλια,
Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
Τραγῳδίαν. ΔΙΚ. Ὦ τεισμακάρι' Εὐριπίδη,
Οἷ' ὁ δοῦλ@ φρυσὶ σαφῶς ἀπεκείνατο.
Ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗΦ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἀλλ' ὅμως·
Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
Ὕπακουσον, εἴπερ δή ποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε, Χολλίδης ἐγώ.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡ. Ἀλλ' ἡ σχολή.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥΡ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἀλλ' ὅμως. ΕΥΡ.

vs. 392. Ὦρα 'στὶν ἤδη καρτερᾶν ψυχὴν λαβεῖν] Ex Telepho Euripidis: ὥρα σὲ θυμᾶ κρείσσονα γνώμην ἔχειν· *tempus est, ut consilio vincas iracundiam.* Aristophanes apud Athenaeum X. p. 422. ὥρα βαδίζειν μοι 'στὶ πρὸς τὸν δεσπότην· *tempus est, ut ad herum eam.*

vs. 393. Ὡς Εὐριπίδην] Pro πρός. Vide Notam anteced. Mutata jam in Scena oftenditur domus Euripidis.

vs. 394. ΚΗΦ] Cephisopho servus Euripidis prodit, quem dixi ad Ranas adjutasse Euripidem in scribendo.

vs. 395. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν] Est ἐξύμωρον, cum contraria dicuntur de eodem, diverso respectu. Ridet autem Euripidem, quia saepe illa figura utitur; ut v. gr. in Hippolyto vs. 1034. ἐσωφρόνησεν, οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν. In Phoenissis vs. 279. πέποιθα μὲν τοι μητρὶ καὶ πέποιθ' ὁμοῦ. In Iphigenia Taurica vs. 512. φεύγω τρόπον γὰρ δή τιν' οὐχ ἑκών, ἑκών. In Helena vs. 137. τεθνᾶσι κοὐ τεθνᾶσι. In Alcestide vs 521. ἔξειν τε κοὐκ ἔτ' ἔξειν. Ibidem vs. 139. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἧκι σοι· deinde alter: καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;

vs. 397. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω] Euripides in Ione vs. 251. οἶκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον, ἐνθάδ' ὄσά περ· *domi autem mentem habebam quamvis hic essem.*

vs. 389.

SCENA TERTIA.

Senarii Jambici.

DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

DIC. Tempus nunc est, ut animum fortem capiam:
Et mihi adeundus est Euripides.
Puer, puer! CEPH. Quis iste? DIC. Intus estne Euripides?
CEPH. Non intus, intus est: si mentem habes.
DIC. Quomodo intus, & rursum non intus? CEPH. Recte, ô senex.
Animus foris est colligens versiculos,
Non intus; ipse autem intus in sublimi loco facit
Tragoediam. DIC. ô ter beate Euripides,
Quando servus tam perspicue respondit.
Evoca ipsum. CEPH. At hoc fieri nequit. DIC. Attamen:
Non enim abierim; sed pulsabo januam.
Euripides, Euripides.
Ausculta mihi, si unquam *auscultasti* cuiquam:
Dicaeopolis vocat te, Chollides ego inquam.

SCENA QUARTA.

Senarii Jambici.

EURIPIDES, DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

EUR. Sed non est otium.
DIC. Saltem conspiciendum te nobis da. EUR. Sed id fieri non potest.
DIC. Attamen. EUR.

vs. 398. Ἀναβάδην] Scholiastes: ἐπὶ ὑψηλῆ τόπῳ καθήμενον· *in loco sublimi sedens.* Nempe quasi per machinam ostenditur Euripides; ut Socrates in Nubibus vs. 218. ἐπὶ κρεμαθρας.

vs. 403. Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον] In Nubibus vs. 222. ὦ Σώκρατες, ὦ Σωκρατίδιον.

vs. 404. Εἴπερ δύπτει' ἀνθρώπων τινί] In Nubibus vs. 354. καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ καὶ ἄλλῳ, ἀφικόμενοι ῥίζατε κἀμοὶ φωνήν. Vide ad Pacem vs. 301.

vs. 405. Χολλίδης] A pago quodam Attico. Simul alludit ad χωλὸς, *claudus*, ut Scholiastae placet; quasi se dicat esse claudum, ut Euripidem benevolentiorem habeat, qui velut amaret claudos, multos tales in tragoediis introduxit; ut mox patebit.

vs. 407. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητι] Ἐκκύκλημα dicebatur machina quaedam rotas habens, cujus convertione res populo spectandae exhibebantur; teste Polluce IV. 128. & Scholiaste Comici ad praesentem locum. Hinc ἐκκυκλεῖν, absolute interdum ponitur pro, *in medium proferre.*" Ex Notis Kusteri ad Thesmoph. vs. 192.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΔΙΚ. Ὦρα 'στὶν ἤδη καρτερᾶν ψυχὴν λαβεῖν,
Καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
Παῖ, παῖ. ΚΗΦ. Τίς ὅτ@; ΔΙΚ. Ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
ΚΗΦ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
ΔΙΚ. Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗΦ. Ὀρθῶς, ὦ γέρον·
Ὁ νοῦς μὲ ἔξω συλλέγων ἐπύλια,
Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
Τραγῳδίαν. ΔΙΚ. Ὦ τεισμακάρι' Εὐριπίδη,
Οἷ' ὁ δοῦλ@ φρυσὶ σαφῶς ἀπεκείνατο.
Ἐκκάλεσον αὐτόν. ΚΗΦ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἀλλ' ὅμως·
Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
Ὕπακουσον, εἴπερ δή ποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε, Χολλίδης ἐγώ.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡ. Ἀλλ' ἡ σχολή.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥΡ. Ἀλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἀλλ' ὅμως. ΕΥΡ.

vs. 392. Ὦρα 'στὶν ἤδη καρτερᾶν ψυχὴν λαβεῖν] Ex Telepho Euripidis: ὥρα σὲ θυμᾶ κρείσσονα γνώμην ἔχειν· *tempus est, ut consilio vincas iracundiam.* Aristophanes apud Athenaeum X. p. 422. ὥρα βαδίζειν μοι 'στὶ πρὸς τὸν δεσπότην· *tempus est, ut ad herum eam.*

vs. 393. Ὡς Εὐριπίδην] Pro πρός. Vide Notam anteced. Mutata jam in Scena oftenditur domus Euripidis.

vs. 394. ΚΗΦ] Cephisopho servus Euripidis prodit, quem dixi ad Ranas adjutasse Euripidem in scribendo.

vs. 395. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν] Est ἐξύμωρον, cum contraria dicuntur de eodem, diverso respectu. Ridet autem Euripidem, quia saepe illa figura utitur; ut v. gr. in Hippolyto vs. 1034. ἐσωφρόνησεν, οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν. In Phoenissis vs. 279. πέποιθα μὲν τοι μητρὶ καὶ πέποιθ' ὁμοῦ. In Iphigenia Taurica vs. 512. φεύγω τρόπον γὰρ δή τιν' οὐχ ἑκών, ἑκών. In Helena vs. 137. τεθνᾶσι κοὐ τεθνᾶσι. In Alcestide vs 521. ἔξειν τε κοὐκ ἔτ' ἔξειν. Ibidem vs. 139. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἧκι σοι· deinde alter: καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;

vs. 397. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω] Euripides in Ione vs. 251. οἶκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον, ἐνθάδ' ὄσά περ· *domi autem mentem habebam quamvis hic essem.*

vs. 389.

SCENA TERTIA.

Senarii Jambici.

DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

DIC. Tempus nunc est, ut animum fortem capiam:
Et mihi adeundus est Euripides.
Puer, puer! CEPH. Quis iste? DIC. Intus estne Euripides?
CEPH. Non intus, intus est: si mentem habes.
DIC. Quomodo intus, & rursum non intus? CEPH. Recte, ô senex.
Animus foris est colligens versiculos,
Non intus; ipse autem intus in sublimi loco facit
Tragoediam. DIC. ô ter beate Euripides,
Quando servus tam perspicue respondit.
Evoca ipsum. CEPH. At hoc fieri nequit. DIC. Attamen:
Non enim abierim; sed pulsabo januam.
Euripides, Euripides.
Ausculta mihi, si unquam *auscultasti* cuiquam:
Dicaeopolis vocat te, Chollides ego inquam.

SCENA QUARTA.

Senarii Jambici.

EURIPIDES, DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

EUR. Sed non est otium.
DIC. Saltem conspiciendum te nobis da. EUR. Sed id fieri non potest.
DIC. Attamen. EUR.

vs. 398. Ἀναβάδην] Scholiastes: ἐπὶ ὑψηλῆ τόπῳ καθήμενον· *in loco sublimi sedens.* Nempe quasi per machinam ostenditur Euripides; ut Socrates in Nubibus vs. 218. ἐπὶ κρεμαθρας.

vs. 403. Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον] In Nubibus vs. 222. ὦ Σώκρατες, ὦ Σωκρατίδιον.

vs. 404. Εἴπερ δύπτει' ἀνθρώπων τινί] In Nubibus vs. 354. καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ καὶ ἄλλῳ, ἀφικόμενοι ῥίζατε κἀμοὶ φωνήν. Vide ad Pacem vs. 301.

vs. 405. Χολλίδης] A pago quodam Attico. Simul alludit ad χωλὸς, *claudus*, ut Scholiastae placet; quasi se dicat esse claudum, ut Euripidem benevolentiorem habeat, qui velut amaret claudos, multos tales in tragoediis introduxit; ut mox patebit.

vs. 407. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητι] Ἐκκύκλημα dicebatur machina quaedam rotas habens, cujus convertione res populo spectandae exhibebantur; teste Polluce IV. 128. & Scholiaste Comici ad praesentem locum. Hinc ἐκκυκλεῖν, absolute interdum ponitur pro, *in medium proferre.*" Ex Notis Kusteri ad Thesmoph. vs. 192.

ΕΥΡ. Ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' ὑ σχολή.
ΔΙΚ. Εὐριπίδη. ΕΥΡ. Τί λέλακας; ΔΙΚ. Ἀναβάδην ποιεῖς,
Ἐξὸν καταβάδιν· οὐκ ἐτὸς χωλὸς ποιεῖς.
Ἀταρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
Ἑωθῆτ' ἐλεεινά; οὐκ ἐτὸς χωλὸς ποιεῖς.
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σοῖς τ' γνάθων σ', Εὐριπίδη,
Δός μοι ῥάκιόν τι τῶν παλαιῶν δραμάτων.
Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
Αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
ΕΥΡ. Τὰ ποῖα τρύχη; μῶν σὺ οἷς Οἰνεὺς ὁδί,
Ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
ΔΙΚ. Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
ΕΥΡ. Τὰ τῶν τυφλῶν Φοίνικος; ΔΙΚ. Οὐ Φοίνικος, ὦ·
Ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
ΕΥΡ. Ποίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
Ἀλλ' ἢ Φιλοκλήτου τὰ τῶν πωχῶν λέγεις;
ΔΙΚ. Οὔκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πωχίστερου.
ΕΥΡ. Ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
Ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς ἑτοσί;
ΔΙΚ. Οὐ Βελλεροφόντης, ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲ ἰὼ
Χωλὸς, σοφοσαιτῶν, σωμύλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΥΡ. Οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙΚ. Ναὶ Τήλεφον.
Τοῦτον δός, ἀντιβολῶ σε, μοὶ τὰ σπάργανα.
ΕΥΡ. Ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφῳ ῥακώματα.
Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
Μεταξὺ τῶν Ἰνῶς. ΚΗΦ. Ἰδὺ ταυτὶ λαβέ.
ΔΙΚ. Ὦ Ζεῦ διόπα καὶ κατόπα πανταχῆ·
Ἐνσκυάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαείσω μοι παλαί,
Κἀκεῖνά μοι δὸς τὰ κόλυθα τῶν ῥακῶν,
Τὸ πιλίδιον σοὶ τῇ κεφαλίῳ τὸ Μύσιον.

Δεῖ

vs. 411. Οὐκ ἐτὸς χωλὸς ποιεῖς] Facete; quasi propterea multi sint claudi in Euripidis tragoediis, quia ex sublimi loco, ubi Euripides scribit, delapsi, crus fregerint. In Pace vs. 146. ad illum, qui super machina in coelum est volaturus, dicitur: ἐκεῖνο τόρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς ἐντεῦθεν· εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ λόγον παρασχῇς, καὶ τραγῳδία γένῃ.

vs. 414. Ῥάκιον] Observa Synonyma: vs. 432. ῥάκη. vs. 411. ῥάκια. vs. 431. ῥακώματα. vs. 422. λακίδες πέπλων. vs. 425. δυσπινῆ πεπλώματα. vs. 417. τρύχη. vs. 430. σπάργανα.

vs. 416. Αὕτη δὲ θάνατον] Quia est peroraturus ὑπὲρ ἐπιξήνης. supra vs. 317.

vs. 417. Τρύχη] Posidippus in Epigrammate apud Athenaeum X. p. 414. Χλαίνης ἐν τρίχας Πελλαίδος. *In laenae Pellenicae frusto.* Euripides in Electra vs. 501. τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων. Cetèrum ridet Euripidem, quia multos introduxerit pannosos in tragoediis.

vs. 422. Λακίδας — πέπλων] Euripides in Troadibus vs. 497. τριχηρὰ πέπλων λακίσματα. Aeschylus in Choëphoris vs. 25. λιτορβόροι ὑφασμάτων λακίδες. Eurip. in Troad. vs. 1025. πέπλων ἐρίπια· *vestium rudera.*

vs. 424. Πτωχίστερον] Timocles loco citato: — ὁ μὲν γὰρ ὢν πένης πτωχίτερον αὑτὸν καταμαθὼν τὸν Τήλεφον Τευθ-

μάσιον,

EUR. Sed me oſtendam: deſcendendi autem non eſt otium.
DIC. Euripides. EUR. Quid vociferaris? DIC. In ſuperiori loco facis tragoedias,
Cum in inferiore idem liceat: non temere eſt, quod claudos fingis.
Sed numquid pannos illos tuos habes ex tua tragoedia,
Veſtem miſerabilem? non temere eſt, quod claudos fingis.
Sed obſecro te per genua, mi Euripides,
Da mihi panniculum aliquem veteris fabulae:
Nam me oportet recitare choro longam orationem.
Haec autem mihi mortem affert, ſi dixero male.
EUR. Quasnam veſtes attritas? num illas in quibus Oeneus iſte,
Senex infelix certavit?
DIC. Non Oenei erant, ſed adhuc miſerioris.
EUR. Num Phoenicis illius caeci? DIC. Non Phoenicis, non.
Sed alius quidam erat Phoenice miſerior.
EUR. Quasnam homo iſte laceras petit veſtes?
Niſi forte Philoctetae illius mendici dicis veſtes.
DIC. Non: ſed multo mendicioris iſto.
EUR. Numquid ſordida illa vis indumenta,
Quae Bellerophontes habuit iſte claudus?
DIC. Non Bellerophontes; ſed & ille quidem erat
Claudus, mendicus, garrulus, peritus dicendi.
EUR. Novi hominem, Telephum illum e Myſia dicis. DIC. Telephum inquam.
Hujus da mihi obſecro lacera velamina.
EUR. Tu, puer, da ei pannoſas Telephi veſtes.
Jacent autem ſupra Thyeſteos pannos,
Mediae inter Inûs *fragmenta*. CEPH. En accipe.
DIC. ô Jupiter, qui omnia perſpicis & ſpecularis, quam perſpicuae ſunt hae veſtes & perforatae:
Ad ita ornandum me, ut miſerrimus videar.
Quandoquidem iſta, ô Euripides, indulſiſti mihi,
Da mihi & illa, quae ad pannos pertinent;
Pileolum inquam illum Myſium circa caput.

Nam

μενον, ἤδη τὴν πενίαν ᾗσιν φέρει· — *qui enim eſt pauper, ille pauperiorem ſe videns fuiſſe Telephum, levius fert paupertatem.* Noſter etiam loquitur de Telepho.

vſ. 423. Φιλοκτήτου] Iſte inſuper & claudus erat; Timocles apud Athenaeum VI. p. 223. Χωλός τίς ἐστι· τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ· *Eſt aliquis claudus; ad Philoctetem reſpicit.*

vſ. 429. Μυσὸν Τήλεφον] In Nubibus vſ. 921. καί τοι πρότερόν γ' ἐπῄδων Τήλεφόν· εἶτα Μυσὸς φάσκων.

vſ. 434. Διόπλα καὶ κατόπλα] Si ita ponas accentum, ſunt vocativi a διόπλης & κατόπλης, & conſtruuntur cum Ζεῦ. Si autem ponatur in antepenultima accentus, ſunt Nominativi plurales neutrius generis a διόπλον & κάτοπλον· & ſic ſubintelligitur vox ᾗσιν, aut ſimilis. Eſt ergo duplex ſenſus, quem utrunque in verſione conatus ſum exprimere.

vſ. 435. Ἐνσκευάσασθαι] Ordo eſt: Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ ἐνσκευάσασθαί με ὡς ἀθλιώτατον, δός μοι κἀκεῖνα. Id eſt: ὥστε ἐνσκευάσασθαί με· *ut ornari poſſim.* Sic illud Pindari Olymp. I. ὕμνῳ δ' ἀμφιβάλλεται κελαδεῖν, Scholiaſtes ibi exponit: ὥστε ὑμνεῖν. Non eſt ergo audiendus Scholiaſtes Comici, nec alius, qui dicit: λείπει τὸ ποίησον.

vſ. 438. Μύσιον] Nempe Telephi, qui erat Μυσός. ſupra vſ. 429.

Δεῖ γάρ με δόξαι πωχὸν εἶναι τήμερον,
Εἶναι μὲ ὥσθ' εἰμὶ, φάνεσθαι δὲ μή.
Τὰς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὃς εἰμ' ἐγώ·
Τὰς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεσάναι,
Ὅπως ἂν αὐτὰς ῥηματίοις σκιμαλίσω.
ΕΥΡ. Δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
ΔΙΚ. Εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.
Εὖ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
Ἀτὰρ δέομαί γ' πωχικῆς βακτηρίας.
ΕΥΡ. Τυτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
ΔΙΚ. Ὦ θύμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθῶμαι δόμων,
Πολλῶν δεόμενον σκιαερίων· νυνὶ δὴ γενοῦ
Γλίσχρον, θεσσαλῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδιον.
Δός μοι σπυρίδιον ἀφηκεκαυμένον λύχνῳ.
ΕΥΡ. Τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκειν χρέος;
ΔΙΚ. Χρέος μὲν οὐδέν· βάλλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
ΕΥΡ. Λυπηρὸς ἴσθ' ὤν, κἀπόχρησον δόμων.
ΔΙΚ. Φεῦ, δυσδαιμονοίης, ὥσθ' ἡ μήτης ποτέ.
ΕΥΡ. Ἄπελθέ νυν μοί. ΔΙΚ. Μὴ, ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον,
Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
ΕΥΡ. Φέρε λαβὼν ταῦτ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
ΔΙΚ. Οὔπω μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζομαι κακά.
Ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τυτὶ μόνον
Δός μοι χυτρίδιον, σπογγίῳ βεβυσμένον.
ΕΥΡ. Ἄνθρωπ', ἀφαιρήσῃ με τἀγαθά.
Ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. ΔΙΚ. Ἀπέρχομαι.
Καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνός, ὃ μὴ τυχών,
Ἀπόλωλ'· Ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
Τυτὶ λαβὼν ἄπειμι, κἀσεσείμεθ' ἔπι·
Ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
ΕΥΡ. Ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι φρύδα μοι τὰ δράματα.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ὑκέτ', ἀλλ' ἄπειμι· κἀγὼ γὰρ εἶμ' ἄγαν
Ὀχληρὸς, ὃ δοκῶν με κοιράνους τυγεῖν.

Ο'

vs. 439. Δεῖ γάρ] Hunc versum cum sequente Scholiastes dicit esse ex Telepho Euripidis.

vs. 443. Σκιμαλίσω] In Pace vs. 548 καὶ τὸν δομυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν.

vs. 445. Εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ] Scholiastes dicit esse ex Telepho Euripidis, & citat hunc versum: Καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ· *Bene mihi sit; Telepho autem eveniant quae ego cogito.* Apud Athenaeum V. p. 186. legitur hic versus: Εὖ σοι γένοιτο· Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ νῶ· *Prospera tibi eveniant; Telepho autem quae ego in animo habeo.* Itaque apud Comicum subauditur γένοιτο: ut sit Τηλέφῳ δὲ γένοιτό σ' ἃ 'γὼ φρονῶ. Potest etiam subintelligi: Θεοὶ δοῖεν· Euripides in Helena vs. 1421. Θεοὶ δέ σοι δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω· *Dii vero tibi dent qualia ego volo.* Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 1120. καὶ σοὶ θεοὶ πόρειεν ὡς ἐγὼ θέλω· *Et tibi Dii dent ut ego volo.*

vs. 451. Λιπαρῶν] Aeschylus in Prometheo vs. 1003.

Καὶ

Nam neceſſe eſt ut mendicus videar hodie:
Ut ſim, qui ſum; ſed is non videar:
Ut ſpectatores quidem ſciant, qui ſim;
Chorus autem ſtolidus & ignarus adſtet,
Ut eum deludam voculis.
EUR. Dabo; nam prudenti animo ſubtilia machinaris.
DIC. Bene tibi ſit; Telepho autem ut ego cupio.
Euge! quam plenus vocularum ſum.
Sed opus eſt mihi etiam baculo, qualem mendici gerunt.
EUR. Cape hunc, & recede a lapideis poſtibus.
DIC. Vides, anime mi, ut repellar ab aedibus,
Multa ſupellectile adhuc opus habens; nunc igitur fac
Inſtes miſere petendo, mendicando, & flagitando Euripidem.
Da mihi ſportellam lychno peruſtam.
EUR. Quid tibi opus eſt plexo illo opere?
DIC. Non eſt mihi quidem opus; volo tamen accipere.
EUR. Moleſtum eſſe te mihi, ſcias, & ab aedibus diſcede.
DIC. Dii te perinde, ut matrem tuam olim, felicitent.
EUR. Abi jam. DIC. Imo da mihi unum tantum
Caliculum, cui labrum eſt praefractum.
EUR. Accipe iſtos & aufer; ſcias te moleſtum eſſe aedibus.
DIC. Nondum ſcis tu profecto, quanto me damno afficias.
At ô ſuaviſſime Euripides, hoc tantum
Da mihi: ollulam *inquam* ſpongia obturatam.
EUR. Tu homo adimes mihi omnem tragoediam.
Cape hanc & abi. DIC. Abeo.
Sed quid faciam? unum adhuc eſt, quo indigeo, quod niſi nactus fuero
Perii. Audi ô dulciſſime Euripides.
Iſtud *unum* ſi accipiam, abibo, & non accedam amplius.
In ſportellam iſtam da mihi tenuia folia olerum.
EUR. Perdes me, in nihilum redactae ſunt fabulae meae. En tibi.
DIC. Sed nihil amplius *petam*, verum abibo; ſum enim nimis
Moleſtus, non reputans me odioſum regibus fieri.

Hei

Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα ϛυγέμενον Τυναικομίμοις ὑπολιάσμασι χερῶν· *Et inſtanter orabo hunc inviſiſſimum, mulierum more tendens ſupinas manus.*

vſ. 455. Λυπηρὸς ἴσθ' ὤν] Euripides in Helena vſ. 459. Ὀχληρὸς ἴσθ' ὤν, καὶ ταχ' ὠσθήσῃ βίᾳ· *Scito te eſſe moleſtum: & mox vi truderis.*

vſ. 456. Ὥσπερ ἡ μήτηρ] Mentionem matris facit, ut mordeat eum; mox iterum, & apertius vſ. 477.

vſ. 458. Κυλίσκιον] „ Apud Athenaeum XI. p. 479. hic verſus profertur paulo aliter: κοτυλίσκιον τὸ χειλος ἀποκεκομμένον." Ex Notis *Kuſteri.*

vſ. 468. Ἐς τὸ σπυρίδιον] „ Huc ſpectat locus ille Laërtii in Cratete, Lib. VI. Sect. 87. Θεασάμενον ἔν τινι Τραγῳδίᾳ Τήλεφον σπυρίδιον ἔχοντα, καὶ τἆλλα λυπρὸν, εἰπεῖν ἐπὶ τὸν Κυνικὸν φιλοσοφίαν· *Illum, cum vidiſſet in quadam tragoedia Telephum ſportellam habentem, & cetera quin odioſum, contuliſſe ſe ad Cynicam Philoſophiam.*" Ex Notis *Kuſteri.*

Οἵ μοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην,
Ἐν ᾧπερ ἔδει πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φίλτατον,
Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ π σ' αἰτήσαιμ' ἔπι,
Πλὴν ἓν μόνον, τυτὶ μόνον, τυτὶ μόνον·
Σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
ΕΥΡ. Ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πυκνὰ δωμάτων.
ΔΙΚ. Ὦ θύμ', ἄνθυ σκάνδικος ἐμπορδυτέα.
Ἆρ' οἶσθ' ὅσον τ' ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Πρόβαινε νυῦ, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὕτη.
Ἔφηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδιν;
Ἐπήνεσ'. ἄγε νυῦ, ὦ τάλαινα καρδία,
Ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἀπὶ τὶν κεφαλὶν ἐκεῖ
Παρέχες, εἰπεῖσ' ἅπερ ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ.
Τόλμησον, ἴθι, χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. Τί δράσεις, πί φήσεις;
Ἴθι νυῦ ἀναίσχυντος
Ὢν, σιδηρᾶς τ' ἀνὴρ,
Ὅστις ᾠδαχὼν τῇ πόλει τ' αὐχένα,
Ἅπασι μέλλεις εἶς λέγειν τὰ ἐναντία.
ΗΜ. Ἀνὴρ ὁ πρέμει τὸ ῥᾶγμα.
Εἶα νυῦ, ἐπιδήπερ
Αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν.

ΔΙΚ.

vſ. 477. Σκάνδικά μοι δὸς μητρ.] „ Ad hunc locum pu-
„ to reſpexiſſe Plinium Hiſtor. Nat. XXII. c. 22. ubi ait:
„ *Haec eſt* (de *ſcandice* loquitur) *quam Ariſtophanes Eu-*
„ *ripidi Poëtae objicit joculariter; matrem ejus ne olus qui-*
„ *dem legitimum venditaſſe, ſed ſcandicem.*" Ex Notis *Kuſteri*. Vide ad Equites vſ. 19.

vſ. 482. Γραμμὴ δ' αὕτη] Scholia: ἀρχὴ, αφετηρία, ἣν λεγομένην βαλβίδα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. *Principium, carceres, qui & repagula dicuntur. Metaphora a curſoribus.* Comicus in Veſpis vſ. 545. καὶ μὴν ἐνθὺς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Syneſius Epiſt. 4. ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐκ εὐτυχοῦς· *Cum ipſum principium minus eſſet fauſtum.* Vide Notam ſequentem. Ceterum Comicus jam ad inſtitutum redit, & Dicaeopolis eſt redditurus rationem cur pacem fecerit.

vſ. 484. Ἄγε νυῦν, ὦ τάλαινα καρδία] Euripides in Iphigenia Taurica vſ. 344. Ὦ τάλαινα καρδία, πρὶν μὲν εἰς ξένας γαλήνης ἕσθ· ὁ *Miſerum cor, prius quidem erga hoſpites tranquillum fuiſti.* In primis huc pertinet locus ex Medea vſ. 1242. Ἀλλ' ἴα, σπλίζε καρδία· τί μέλλομεν Τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά; Ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβ' ξίφος, λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβῖδα λυπρὰν βίου· Εἶα cor meum,

Hei mihi misero, ut perii. Oblitus id sum,
In quo res omnes meae sitae sunt.
Euripidisce dulcissime, ô charissime,
Peream pessimis modis, si quid a te petiero amplius
Praeter unicum, hoc solum, hoc solum:
Scandicem da mihi a matre acceptam tua.
Eur. Contumelia hæc quidem est: claude januam domus.
Dic. ô Anime, sine scandice erit eundum.
Num scis quantum certamen certaturus mox sis,
Dum vis pro Lacedaemoniis dicere?
Procede nunc anime mi: isti sunt carceres.
Stas? non ibis, licet Euripidem imbiberis?
Laudo te: age nunc, aerumnosum cor meum,
Illuc abi, deinde caput illic *in trunco*
Praebe, & dic quaecunque tibi videbuntur *dicenda*.
Aude, i, procede: amo te cor meum.

SCENA QUARTA.

Chorus, Semichorus, Dicaeopolis.

Chor. Quid facies, quid dices?
Scito jam impudentem
Esse te & ferreum hominem,
Qui praebens urbi cervices,
Solus omnibus vis contradicere.
Sem. Homo iste intrepidus rem aggreditur.
Eja age, quandoquidem
Ipsemet cupis verba facere.

Dic.

meum, *armeris: quid cunctamur Mala dira & necessaria facere? Age, misera manus mea, cape gladium, Cape, vade ad triste principium vitae* Adscribam inde Scholia ad illud: πρὸς βαλλίδα, quia faciunt ad illa, quae in proxime antecedentibus dixi; sunt autem haec: βαλλὶς, ἡ τῶν δρομέων [male hodie legitur δρωμένων] ἄρσις. ἄγε δὴ, ὦ Μήδεια, πρὸς ἄρσιν ὥρμα, καὶ ἀρχὴν δυσυχὴς βίε, καὶ πρᾶξιν ἐκτόπου. Hic ἄρσιν dicit, quam Scholiastes Comici dicebat ἀριστηρίαν.

vs. 485. & seq. Τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ παράσχες] Paulo post: παράσχων τῇ πόλει τὸν αὐχένα.

vs. 487. Ἄγαμαι καρδίας] Euripides in Rhesо vs 245. ἄγαμαι λήματος· *Placet egregia voluntas.*

vs. 490. Σιδηρᾶς τ' ἀνὴρ] Eurip. in Medea vs. 1279. Τάλαιν', ὡς ἆρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδηρος· ὁ *Misera, quam es saxum aut ferrum.* Aeschylus in Prometheo vs. 242. Σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος, Ὅστις, Προμηθεῦ, σοίσιν οὐ συναλγεῖ πόνοις —— *Ille ferreo est animo & ex petra factus, Prometheu, qui tuis non condolet aerumnis.*

vs. 491. Ὅστις παρασχών] Paulo ante; τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ παράσχες.

Οἵ μοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην,
Ἐν ᾧπερ ἔδει πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φίλτατον,
Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ π σ' αἰτήσαιμ' ἔπι,
Πλὴν ἓν μόνον, τυτὶ μόνον, τυτὶ μόνον·
Σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
ΕΥΡ. Ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πυκνὰ δωμάτων.
ΔΙΚ. Ὦ θύμ', ἄνθυ σκάνδικος ἐμπορδυτέα.
Ἆρ' οἶσθ' ὅσον τ' ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Πρόβαινε νυῦ, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὕτη.
Ἔφηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδιν;
Ἐπήνεσ'. ἄγε νυῦ, ὦ τάλαινα καρδία,
Ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἀπὶ τὶν κεφαλὶν ἐκεῖ
Παρέχες, εἰπεῖσ' ἅπερ ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ.
Τόλμησον, ἴθι, χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. Τί δράσεις, πί φήσεις;
Ἴθι νυῦ ἀναίσχυντος
Ὢν, σιδηρᾶς τ' ἀνὴρ,
Ὅστις ᾠδαχὼν τῇ πόλει τ' αὐχένα,
Ἅπασι μέλλεις εἶς λέγειν τὰ ἐναντία.
ΗΜ. Ἀνὴρ ὁ πρέμει τὸ ῥᾶγμα.
Εἶα νυῦ, ἐπιδήπερ
Αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν.

ΔΙΚ.

vſ. 477. Σκάνδικά μοι δὸς μητρ.] „ Ad hunc locum pu-
„ to reſpexiſſe Plinium Hiſtor. Nat. XXII. c. 22. ubi ait:
„ *Haec eſt* (de *ſcandice* loquitur) *quam Ariſtophanes Eu-*
„ *ripidi Poëtae objicit joculariter; matrem ejus ne olus qui-*
„ *dem legitimum venditaſſe, ſed ſcandicem.*" Ex Notis *Kuſteri*. Vide ad Equites vſ. 19.

vſ. 482. Γραμμὴ δ' αὕτη] Scholia: ἀρχὴ, αφετηρία, ἣν λεγομένην βαλβίδα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. *Principium, carceres, qui & repagula dicuntur. Metaphora a curſoribus.* Comicus in Veſpis vſ. 545. καὶ μὴν ἐνθὺς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Syneſius Epiſt. 4. ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐκ εὐτυχοῦς· *Cum ipſum principium minus eſſet fauſtum.* Vide Notam ſequentem. Ceterum Comicus jam ad inſtitutum redit, & Dicaeopolis eſt redditurus rationem cur pacem fecerit.

vſ. 484. Ἄγε νυῦν, ὦ τάλαινα καρδία] Euripides in Iphigenia Taurica vſ. 344. Ὦ τάλαινα καρδία, πρὶν μὲν εἰς ξένας γαλήνης ἕσθ· ὁ *Miſerum cor, prius quidem erga hoſpites tranquillum fuiſti.* In primis huc pertinet locus ex Medea vſ. 1242. Ἀλλ' ἴα, σπλίζε καρδία· τί μέλλομεν Τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά; Ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβ' ξίφος, λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβῖδα λυπρὰν βίου· Εἶα cor meum,

Hei mihi misero, ut perii. Oblitus id sum,
In quo res omnes meae sitae sunt.
Euripidisce dulcissime, ô charissime,
Peream pessimis modis, si quid a te petiero amplius
Praeter unicum, hoc solum, hoc solum:
Scandicem da mihi a matre acceptam tua.
Eur. Contumelia hæc quidem est: claude januam domus.
Dic. ô Anime, sine scandice erit eundum.
Num scis quantum certamen certaturus mox sis,
Dum vis pro Lacedaemoniis dicere?
Procede nunc anime mi: isti sunt carceres.
Stas? non ibis, licet Euripidem imbiberis?
Laudo te: age nunc, aerumnosum cor meum,
Illuc abi, deinde caput illic *in trunco*
Praebe, & dic quaecunque tibi videbuntur *dicenda*.
Aude, i, procede: amo te cor meum.

SCENA QUARTA.

Chorus, Semichorus, Dicaeopolis.

Chor. Quid facies, quid dices?
Scito jam impudentem
Esse te & ferreum hominem,
Qui praebens urbi cervices,
Solus omnibus vis contradicere.
Sem. Homo iste intrepidus rem aggreditur.
Eja age, quandoquidem
Ipsemet cupis verba facere.

Dic.

meum, *armeris: quid cunctamur Mala dira & necessaria facere? Age, misera manus mea, cape gladium, Cape, vade ad triste principium vitae* Adscribam inde Scholia ad illud: πρὸς βαλλίδα, quia faciunt ad illa, quae in proxime antecedentibus dixi; sunt autem haec: βαλλὶς, ἡ τῶν δρομέων [male hodie legitur δρωμένων] ἄρσις. ἄγε δὴ, ὦ Μήδεια, πρὸς ἄρσιν ὥρμα, καὶ ἀρχὴν δυσυχὴς βίε, καὶ πρᾶξιν ἐκτόπου. Hic ἄρσιν dicit, quam Scholiastes Comici dicebat ἀριστηρίαν.

vs. 485. & seq. Τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ παράσχες] Paulo post: παράσχων τῇ πόλει τὸν αὐχένα.

vs. 487. Ἄγαμαι καρδίας] Euripides in Rhesо vs 245. ἄγαμαι λήματος· *Placet egregia voluntas.*

vs. 490. Σιδηρᾶς τ' ἀνὴρ] Eurip. in Medea vs. 1279. Τάλαιν', ὡς ἆρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδηρος· ὁ *Misera, quam es saxum aut ferrum.* Aeschylus in Prometheo vs. 242. Σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος, Ὅστις, Προμηθεῦ, σοίσιν οὐ συναλγεῖ πόνοις —— *Ille ferreo est animo & ex petra factus, Prometheu, qui tuis non condolet aerumnis.*

vs. 491. Ὅστις παρασχών] Paulo ante; τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ παράσχες.

ΔΙΚ. Μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
Εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε κὴ τρυγῳδία.
Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μέν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με κὴ νεῶ ἀφιβαλεῖ Κλέων, ὅτι
Ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών·
Κἄπω ξένοι πάρεισιν· ὅτε γὰρ φόροι
Ἦκουσιν, ὅτ' ἐκ τῆς πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νεῶ γε περιπεπισμένοι.
Τὰς γὰρ μετοίκους ἄχρι τῆς ἀγορᾶς λέγω.
Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα·
Καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς,
Σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
Καὶ μοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
Ἀτὰρ, (φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ)
Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
Ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, (ἐκ τῆς πόλιν λέγω·
Μέμνησθε τοῦτ', ὅτ' ἐκ τῆς πόλιν λέγω)
Ἀλλ' ἀνδρεία μοχθηρὰ, κωδωνοκομμένα,
Ἄπνα, κὴ κωδύσιμα, κὴ κωδάξενα,
Ἐσυκοφάντῃ Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
Κεἴπτε σίκυον εἶδεν, ἢ λαγώδιον,
Ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἁλός,
Ταῦτ' ἦν Μεγαεικά· κἀπέπρατ' ἀυθημερόν.

Καὶ

vs. 496. Μή μοι] Scholia: ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου· Μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες Ἕλληνων ἄκροι, Εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσι λέγειν· *Ex Telepho Euripidis: Ne indigneminí, ô Principes Graeciae, quod ego mendicus sustinui apud fortes viros verba facere.* Ceterum exorditur jam orationem Dicaeopolis, qua rationem reddit, cur Pacem fecerit. Summa huc redit: Ex Athenienſibus quosdam movisse bellum Peloponneſiacum levibus de cauſis: & concludendum relinquitur, aequum esse, ut primi amplectantur Pacem.

vs. 498. Τρυγῳδίαν] Scholia: Κωμῳδίαν· ἤτοι διὰ τὸ τρύγα ἐπαθλον καμόντων, τετάχθαι νέον οἶνον· ἢ διὰ τὸ, μὴ ὄντων πρωτείων τὴν ἀρχὴν, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις· *Comoediam ita vocat; aut quia Comici praemium acciperent τρύγα i. e. mustum: aut quia faece, quam etiam τρύγα vocant, perungerent ora, cum non essent initio personae sive larvae.*

vs. 500. Δεινὰ μὲν, δίκαια δέ] In Nubibus vs. 1464. εἶμοι, ποταπά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.

vs. 501. & seq. Οὐ — διαβαλεῖ Κλέων — ὅτι τὴν πόλιν κακῶς λέγω] Vide supra ad vs. 376. infra vs. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν — ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ὑμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει.

vs. 503. Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν] In Thesmoph. vs. 479. αὐταὶ γὰρ ἐσμὲν, ὦδημί' ἐκφορᾷ· λόγῳ. quem locum citavit Cl. *Kusterus.*

Ibid. Οὐπὶ Ληναίῳ] Pro ὁ ἐπὶ. Lenaeum autem erat περίβολός τις μέγας, ἐν ᾧ τὰς ἀγῶνας ἦγον τὰς σκηνικὰς, ut ait Suidas in Ἐπὶ Ληναίῳ, i. e. *Circus aliquis magnus sive ambitus septus, in quo ludos Scenicos agebant.*

vs. 509.

DIC. Ne indignemini ſpectatores,
Si mendicus apud Athenienſes dicturus
Sum de Rep. in Comoedia.
Nam & comoedia novit id quod juſtum eſt.
Ego autem dicam acerba quidem, ſed juſta.
Non enim nunc me calumniabitur Cleo, quod
Peregrinis praeſentibus urbi convicia dico.
Ipſi enim ſumus ſoli, ludique fiunt Lenaeo:
Et nondum peregrini adſunt; nec enim tributa
Veniunt, neque ex urbibus ſocii.
Sed ipſi ſumus nunc, decorticati & perpurgati.
Nam advenas ego cortices civium vocare ſoleo.
Ego vero Lacedaemonios odi vehementer:
Atque utinam ipſe Neptunus, qui in Taenaro colitur,
Terrae motu excitato, ſubverſas omnibus domos injiciat;
Nam & mihi ſunt vites exciſae.
Verum enimvero (*dicam enim libere*, quoniam amici ſunt, qui orationi huic interſunt)
Cur in iſtis accuſamus Lacedaemonios?
Etenim ô Athenienſes ex nobis aliqui, (haec autem non in civitatem noſtram dico:
Memineritis iſtud, me haec non in civitatem noſtram dicere)
Ex nobis inquam homunciones quidam peſſimi & notae improbae,
Infames, adulterini, ſemicives,
Calumniis vexabant Megarenſes:
Et ſi quis melopeponem forte videret, aut lepuſculum,
Aut porcellum, aut allium, aut micam ſalis,
Haec erant Megarica, *ut ajebant*, & direpta vendebantur eodem die.

Atque

vſ. 509. Οὐπὶ Ταινάρῳ] Reſpicit, ut Scholiaſtes videtur velle, ad magnum illum terrae motum, quo concuſſa eſt Sparta ſub illud tempus, quo Lacedaemonii ſervos in templo Neptuni ſupplices violaverant. De quo Thucydides Lib. I. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντές ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ Ταινάρου. τῶν Εἱλωτῶν τὲ ἱκέτας, ἀπαγαγόντες, ἀπέκτειναν· διὸ δὴ καὶ σείσαι αὐτοὺς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμὸν γενέσθαι ἐν τῇ Σπάρτῃ. Illius terrae motus meminit Comicus in Lyſiſtrata vſ. 1147. ubi vide Notam.

vſ. 511. Ἀμπέλια κεκομμένα] Supra vſ. 182. τῶν ἀμπέλων τετμημένων. vſ. 232. ἵνα μήποτε πατῶσι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

vſ. 512. Οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] „ Sic in Avibus vſ. 30. „ ὦ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ. Eurip. in Rheſo vſ. 149. „ τίς δῆτα Τρώων, οἱ παρεισὶ ἐν λόγῳ; " Ex Notis *Kuſteri*.

vſ. 513. Τί ταῦτα] In Theſmoph. vſ. 480. τί ταῦτ' ἔχουσι κἄτον αἰτιώμεθα;

vſ. 516. & ſeq. Παρακεκομμένα — παράσημα] Metaphora a nummis perperam cuſis. In Ranis vſ. 731. τοῖς πεπηγόσι χαλκίοις, χθές τε καὶ πρώην κεκοπεῖσι τῷ καλῷ κόμματι.

vſ. 518. Ἐσυκοφάντει] Ipſe Comicus clare nobis ob oculos ponit, quae agere ſolici fuerint Sycophantae, infra vſ. 818. & ſeqq. ubi Sycophanta aliquis adoritur Megarenſem hominem, qui porcellos videbatur venales tuliſſe Athenas: & vſ. 910. & ſeqq. ubi alius Thebanum, qui alia mercimonia attulerat.

Καὶ ταῦτα μὰ δὴ σμικρά, κἀπιχώρια.
Πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαρῆδε
Νεανικαῖς κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
Κἀξ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
Ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
Κἀντεῦθεν δὴ τὸν πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
Ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης ὀλύμπιος
Ἠράπισεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τ' Ἑλλάδα,
Ἐπθὴ νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
Ὡς δὴ Μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
Μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
Ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάθιν,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως
Μεταγραφείη τὸ δεξὶ τὰς λαικαστρίας·
Κἀκ ἠθέλομθ' ἡμεῖς δεομθ'ῶν πολλάκις.
Κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τ' ἀσπίδων.
Ἐρεῖ τις, ὦ δεξιοῦ· ἀλλὰ τί δεξιοῦ; εἶπατε.
Φέρ' εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφῃ
Ἀπέδοτο φιτύας κωνίδιον Σεριφίων,
Καθῆθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ;
Καὶ κάρτα μέν τ' ἂν θὐθέως καθείλκετε
Τεμαχοσίας ναῦς· ἢν δ' ἀν ἡ πόλις πλέα
Θορύβου στρατιωτῶν, ἐκ τειχέχθη βοῆς,

Μισθ

vs. 522. Καὶ ταῦτα μέν] Etiamsi haec, nempe Sycophantiae, levia videantur, tamen inter causas hujus belli ea refert; infra vs. 820. τὰτ' ἐκεῖν' ἦκει πάλιν, ἔθην περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ. Nimirum ea res intensas Athenienſibus reddebat urbes.

vs. 523. Πόρνην] Hic propter raptum meretricum dicit Periclem accendiſſe bellum Peloponneſiacum; at in Pace vs. 605. quia timeret, ne repetundarum accuſaretur, quod in fabricatione ſimulacri Minervae, cui ipſe praefuerat, fraus quaedam circa ſumtus eſſet facta. Potuit utraque cauſa, & plures etiam, concurrere. vide ad vs. 537.

vs. 524. Μεθυσοκότταβοι] Μέθυσος *ebrius*: κότταβος ludus aliquis convivialis.

vs. 525. Πεφυσιγγωμένοι] Φύσιγξ eſt veſicula ſive membrana, cui involuti ſunt bulbi *alliorum*. Utitur hoc verbo de Megarenſibus loquens; quia inde praecipue ſolerent importari *allia* Athenas, ut infra patet vs. 761. πεφυσιγγωμένοι· Idem eſt quod ἐσκορδισμένοι, de quo vide ſupra vs 165. In Pace vs. 501. cum vellet ſignificare Megarenſes primos turbaſſe Pacem, dicit illos eam unxiſſe alliis: ἄνδρες Μεγαρῆς, ὡς ἐς κέφακας ἐρρήσετε; μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη· πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἐλείψατε.

vs. 526. Ἀσπασίας] Haec meretrix erat quidem, ſed ſimul Sophiſtria: eratque Pericles ejus amator & diſcipulus. Vide quae notavi ad Alciphronis Epiſt. 34. Lib. I. Videatur & Athenaeus XIII. p. 569. qui totum hunc Comici locum de meretricibus citat, ut notavit Cl. *Kuſterus*.

vs. 527. Κατερράγη] In Equitibus vs. 640. ὁ πόλεμος κατερράγη

vs. 530. Ἠράπισεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα] Ad hunc locum multi Scriptorum veterum alluſerunt, ut notavit Cl. Kuſterus; adducam ex ejus Notis tantum Ciceronis locum, qui eſt in Oratore ad M. Brutum: *Iſtorum judicio, ſi ſolum illud eſt Atticum, ne Pericles quidem dixit Attice, cui primae fine controverſia deferebantur: qui ſi tenui genere uteretur, nunquam ab Ariſtophane Poëta, fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus eſſet.*

vs. 531. Ὥσπερ σκολιὰ] Quia Pſephiſma Periclis contra Megarenſes, ſimile eſt Scolio Timocreontis Rhodii in Plutum; quod Scolion adducit Scholiaſtes ad hunc locum, & ad Ranas vs. 1337. eſtque tale: ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ φαίνεσθαι· ἀλλὰ Ταρταρόν τε ταῖσιν, κ' Ἀχέροντα· ἐνὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά· Debebas, ô caece Plute, nec in inſulis, nec in mari, nec in continenti apparere; ſed Tartarum

Atque haec quidem levia, & vernacula.
Sed vero Simaetham meretricem profecti Megaram
Adoleſcentes quidam clam rapiunt ebrii.
Deinde Megarenſes dolore exacerbati
Duas contra ſurripiunt meretrices Aſpaſiae *famulas:*
Et hinc initium belli erupit
Graecis univerſis, ex tribus *inquam* meretricibus:
Hic jam Pericles ille Olympius prae iracundia
Fulminabat, tonabat, conturbabat Graeciam:
Et leges ferebat, ad exemplum Scoliorum *Timocreontis* ſcriptas,
Ut Megarenſibus nec in inſulis, nec in foro liceat
Nec in mari, nec in continenti manere.
Hinc Megarenſes, cum jam eſurirent ſenſim,
Lacedaemonios orabant, ut *eorum ope* decretum
Immutaretur, quod propter ſcorta factum erat;
Sed nolebamus nos, illis ſaepe orantibus.
Hinc jam ſtrepitus armorum exiſtebat.
Dicet quis: non oportuit *opem ferre:* quid ergo oportuit? dicite.
Age, ſi quis Lacedaemoniorum veniſſet navi,
Et per calumniam Seriphiis ademtum vendidiſſet catellum;
Sediſſetisne domi, *opem Seriphiis non ferentes?* multum certe abeſt.
Imo admodum cito deduxiſſetis
Trecentas naves: fuiſſetque urbs plena
Clamoribus ſuper conſtituendis curatoribus triremium, tumultu militum:

Dum

tarum habitare & Acherontem: nam propter te mala omnia exiſtunt inter homines.

vſ. 535. Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφ.] Thucydides Lib. I. refert, antequam bellum denunciarent Lacedaemonii Athenienſibus, in conventu apud Lacedaemonios, inter alios & Megarenſes fuiſſe conqueſtos de injuriis Athenienſium: καὶ ἄλλοι τε, inquit, παριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο, ὡς ἔκαστοι, καὶ Μεγαρῆς, δηλοῦντες μὲν καὶ ἕτερα ἃ ἐλύπα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἴργεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰς σπονδάς· *Cum alii, pro ſe quisque, tum etiam Megarenſes, in medium progreſſi, incuſabant Athenienſes, controverſiasque & alias non paucas ſibi cum illis eſſe oſtendebant, praecipue autem quod portubus, qui ſub imperio Athenienſium ſunt, arcerentur & foro Attico.* vide Notam ſeq.

vſ. 537. Κἀκ ἀθίλωμεν] Lacedaemonii denunciaverant Athenienſibus, ut illud Pſephisma tollerent; ſed fruſtra. Thucyd. Lib. I. circa finem: καὶ μάλιστά γε πάντων καὶ ἐναλλότατα πολέμου, τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελεῖσι, μὴ ἂν χαίρειν πόλεμον, ἐν ᾧ εἵρηντο αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὅτι τἄλλα ὑπήκουον, ὅτε τὸ ψήφισμα καθεῖλον, ὑπεκάλεσαν ἐπεργασίαν Μεγαρῆσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, καὶ τῆς ἀφίσεως, καὶ ἀσφαλεῖς ὑποδοχὴν τῶν ἀφισαμένων· *Inprimis vero, & ante omnia apertiſſime praedicebant, nullum fore bellum, ſi Athenienſes decretum de Megarenſibus factum reſcinderent, quo iſti arcebantur portubus in imperio Athenienſium, & foro Attico. Sed Athenienſes, nec ceteris in rebus morem illis gerere, nec decretum illud reſcindere volebant, Megarenſibus crimini dantes, quod ſacrum agrum colerent, ſervosque fugitivos ad ſe reciperent.*

vſ. 539. Ἐρεῖ τις, ὦ χρὴν] Non oportebat Lacedaemonios bellum incepiſſe propter Megarenſes. Hunc autem verſum ex Telepho Euripidis eſſe notat Scholiaſtes.

vſ. 541. Φάναι] Aor. 1. a φαίνω: & ſignificat συκοφαντήσας.

ibid. Κυνιδίου Σεριφίων] Seriphus erat inſula viliſſima ſub Athenienſium imperio. Dicit autem: ſi quis Lacedaemonius vel Seriphios re aliqua leviſſima privaſſet; annon Seriphiis opem tuliſſetis contra Lacedaemonios? Ergo & Lacedaemonios putandum eſt merito Megarenſibus opem ferentes bellum moviſſe.

vſ. 542. Ἡ πολλῇ γε δεῖ] Ita Edd. priſtinae; non ἦ πολλῇ γε δεῖ. Diſtinguendum autem Καθησθ' ἂν ἐν δήμοισιν, ἢ πολλῇ γε δεῖ;

vſ. 544. Ἦν δ' ἡ πόλις πλέα] Hinc usque ad vſ. 555. eſt Hypotypoſis expeditionis, cum claſſis inſtruitur.

Μισθῶ διδομένω, Παλλαδίων ξυσωμένων,
Στοᾶς ταναχόσης, σιπίων μεταμένων,
Ἀσκῶν, προπωτήρων, χάδως ὠνωμένων,
Σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων θ' ὁκλύοις,
Στεφάνων, τειχίδων, αὐλητείδων, ὑπωπίων.
Τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατυμένων,
Τύλων ψοφούντων, θαλαμίων προπωμένων,
Αὐλῶν, κελθυτῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐσφάτε· τὰ δὲ Τήλεφον
Οὐκ οἰόμεσθα; νῶς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜ. Ἀληθες, ὦ πίτυπε, καὶ μαρώτατε,
Ταυτὶ σὺ τολμᾷς, πλωχὸς ὤν, ἡμᾶς λέγειν;
Καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;
ΗΜ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγω γ', ἄφρ λέγω,
Δίκαια πάντα, κὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
ΗΜ. Εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχεῖνο;
Ἀλλ' ἁδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσῃ λέγειν.
ΗΜ. Οὕτω σὺ ποῖ θεῖς; ἀ μενεῖς; ὡς εἰ θένεις
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ᾠθήσῃ τάχα.
ΗΜ. Ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀτεραπὰς,
Βοήθησον, ὦ Γοργολόφα, φανείς.
Ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλε, ὦ φυλέτα,
Εἴτ' ἔστι ταξίαρχος, ἢ τεταγμένος,
Εἰ τειχομάχος ἀνὴρ, βοηθησάτω
Τὶς ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἴχομαι μέσος.

vſ. 546. Παλλαδίων] Erant ſimulacra Minervae in proris triremium collocari ſolita; iſta ornabant & deaurabant navigaturi. *Ex Scholiis.*

vſ. 551. Κωπίων] Non eſt a κώπη, ſed a κωπεύς· quod eſt lignum, ex quo remus fieri poteſt, ut Grammatici exponunt.

Ibid. Πλατυμένων] Πλάτη eſt *palmula*, ut eſt in Gloſſis: id eſt: *lata pars remi.* unde πλατεῖν palmulam facere, aut formare, aut aptare.

vſ. 554. Ταῦτ' οἶδ' ὅτι] Hactenus Hypotypoſis eorum, quae fieri ſolent in expeditionibus, cum claſſis inſtruitur.

Ibid. Τὸν δὲ Τήλεφον] Scholiaſtes ait eſſe ex Telepho Euripidis.

vſ. 555. Ἔνι] Pro ἔνεστι. In Nubibus vſ. 487. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποσιγᾶν δ' ἔνι.

vſ. 559. Νὴ τὸν] Scinditur in contraria ſtudia Chorus.

vſ. 562. Οὐδὲ] Hoc loco tantum pro οὐ· ut apud Lucianum

ACTUS

Dum ſtipendia perſolvuntur; Palladia deaurantur:
Porticus *frumentaria* anguſtatur, & frumentum militi admetiuntur:
Plena utribus, (*ſtropis*) ſcalmorum loris, cados ementibus,
Alliis, olivis, cepis in reticulis,
Sertis, Sardinis, tibicinis, ſuggillis;
Navale vero annon plenum fuiſſet lignis ad fabricandos remos aptis
Calloſis manibus crepitantibus, dum foramina, per quae remi exſeruntur, loris muniuntur:
Nonne plenum tibiis, celeuſma cantantibus, modulationibus & ſibilis?
Scio utique haec vos facturos fuiſſe; Telephum autem
Non *idem* putatis *facere*? Mens itaque vobis non ineſt.

SEM. Siccine vero, ô perdite & impuriſſime?
Haec tu audes in nos dicere mendicus?
Et exprobras, ſi quis *inter nos* fuit vitilitigator?
SEM. Ita me Neptunus amet, quaecunque dicit
Juſta ſunt & vera, nihilque mentitur.
SEM. Ergone ſi juſta erant, hunc ea dicere oportebat?
Sed cum magno malo ſuo haec auſus erit dicere.
SEM. Heus tu quorſum curris? non manebis; nam ſi percutis
Hunc virum, ipſe mox ſublimis rapiere.
SEM. Io Lamache cum fulgurantibus oculis,
Prodi, ô criſtate & Gorgonophore, & ſuccurre.
Io Lamache, ô amice, ô tribulis.
Tum ſi quis eſt manipularius, aut dux,
Sive oppugnator moenium, ſuccurrat
Aliquis properans: ego enim medius teneor.

num in Dial. Mort. Croeſi, Plut. Men. &c. ὅτω γιτιώκεττι, ὡς ἐδὲ παυσομένυ μυ. niſi forte apud Lucian. ἐδὲν legendum eſt; ut apud Comicum in Veſpis vſ. 1476. ὀχθέμαι ⊕ τὰς νυκτὸς ἐδὲν παύσεται.

vſ. 565. Βλέπων ἀστραπὰς] Sophocles: ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἴχει, apud Athenaeum XIII. p. 564. Sic βλέπειν Ἄρη apud Comicum in Pluto vſ. 328. βλέπειν φόζον apud Aeſchylum in Septemthebana vſ. 504. Βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν θυιὰς ὡς, φόβον βλέπων. *Vi furit tanquam Baccha terribilem adſpectum habens.* Ceterum iſtud etiam ad dilatandam Comoediam facit, quod hic Lamachum advocat; ut illud in antecedentibus, cum praeter neceſſitatem Dicaeopolis ab Euripide habitum mendici mutuaretur.

vſ. 566. Γοργολόφα] Hic eſt Vocativus à Γοργολόφας· in Equitibus autem vſ. 1178. ἡ Γοργολόφα eſt Nominativus ſingularis.

vſ 570. Ἴσχομαι μίσ⊕] In Nubibus vſ. 1046. ἐνθὰς γὰρ εἰ μέσον ἴχω λαῶν ἀφυκτον.

ACTUS SECUNDI

ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΛΑΜ. Πόθεν βοῆς ἦκουσα πολεμιστείας;
Ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
Τίς Γοργόν' ἐξήνεγκεν ἐκ τῶ σάγματος;
ΔΙΚ. Ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶ λόφων τῶ λόχων.
ΧΟΡ. Ὦ Λάμαχ', ὡ γῶ τοῦτο ἄνθρωπος πάλαι
Ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορρόθει;
ΛΑΜ. Οὕτως σὺ τολμᾷς πωλὸς ὢν λέγειν τάδε;
ΔΙΚ. Ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Εἰ πωλὸς ὢν εἶπον τι, καψωμυλάμην.
ΛΑΜ. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙΚ. Οὐκ οἶδά πω'
Ὑπὸ γὰρ δέους γῶ τῶ ὅπλων ἰλιγγιῶ.
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν Μορμόνα.
ΛΑΜ. Ἰδού. ΔΙΚ. Παραθες νυῦ ὑπήϊαν αὐτὴν ἐμοί.
ΛΑΜ. Κεῖται. ΔΙΚ. Φέρε νυῦ ἀπὸ γῶ κράνους μοι τὸ πτερόν.
ΛΑΜ. Τουτὶ πῖλον σοι. ΔΙΚ. Τῆς κεφαλῆς νυῦ μὲ λαβῆ,
Ἵν' ἐξεμέσω βδελύττομαι γῶ τοὺς λόφους.
ΛΑΜ. Οὕτω πῖ δοκεῖς; τοῖ πίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
ΔΙΚ. Πῖλον γάρ ἐστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ;
ΛΑΜ. Ὄρνιθός ἐστιν. ΔΙΚ. Ἆρα κομπολακύθης;
ΛΑΜ. Οἶμ' ὡς τεθνήκοι. ΔΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε·
Οὐ γῶ κατ' ἰσχὺν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
Τι μ' οὐκ ἀπεψώλησας; βύοπλος γῶ εἶ.
ΛΑΜ. Ταυτὶ λέγεις σὺ τὴν στρατηγὸν, πωλὸς ὤν;
ΔΙΚ. Ἐγὼ γάρ εἰμι πωλός; ΛΑΜ. Ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;
ΔΙΚ. Ὅστις; πολίτης δεξιὸς, ὡ σπινθαρχίδης,

Ἀλλ'

vſ. 573. Γοργόνα] Inſigne clypei; ſed tamen ipſe clypeus intelligitur. Infra, vſ. 1180. ipſum inſigne intelligitur: καὶ Γοργόν' ἐξήνεγκεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.

vſ. 574. Τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων] „Duo haec conjunguntur etiam infra, vſ. 1073. Ταχέως λαβόντα τὸν λόφον καὶ τοὺς λόχους.“ *Kuſterus.*

vſ. 575. 576. Οὐ γὰρ οὕτω ἄνθρωπος τὴν πόλιν κακῶς ῥοθεῖ;] Sophocles in Ajace vſ. 1329. Οὐ γὰρ κλύοντες ἄρτι ταῦτ' αἰσχίστας λόγους, Ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τὸν θεῶν ὑπ' ἀνδρὸς ἄρτιως; *Nonne vero audivimus indigniſſima verba, ô Heros Ulyſſes, ex hoc viro modo?* qui locus in ceteris etiam valde ſimilis eſt Ariſtophaneo. Comicus in Veſpis vſ. 1290. ὡ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν, καὶ τῶν ξυόντων πολὺ παρεινικώτατος;

vſ. 582. Ἀπένεγκέ μου τὴν Μορμόνα] Pro Γοργόνα' eſt autem Μορμὼ *terricula* puerorum; de qua vide ad Equites vſ. 690. & ad Veſpas vſ. 1038. *Auſer*, inquit, *clypeum, qui mihi terrorem incutit, ut* Μορμὼ *infantibus:* & quia ſimul alludit ad Gorgonis faciem in Clypeo: *Averte Gorgonem; quia timeo ne in lapidem convertar.* Euripides in Oreſte vſ. 1519. ἄπιχε φάσγανον· πέλας γὰρ δυσὸν ἀνταυγεῖ φόνον· deinde alter: Μὴ πέτρος γένῃ δίδυ-

μας,

SCENA QUINTA.

LAMACHUS, DICAEOPOLIS, CHORUS.

LAM. Unde clamorem audivi bellicum?
Ubi auxilio? ubi tumultu facto eſt opus?
Quis Gorgonem meam e theca excitavit?
DIC. ô Lamache heros, ô criſtae, ô cohortes!
CHOR. ô Lamache, iſte homo dudum
Univerſae urbi noſtrae maledicit.
LAM. Heus, tune audes, mendice, talia dicere?
DIC. Sed ô Lamache heros, ignoſce,
Si ego mendicus aliquid dixi & garrivi.
LAM. Quid ergo in nos dixiſti? nonne dices? DIC. Non amplius id ſcio,
Nam prae metu armorum vertigine laboro.
Sed obſecro aufer a me clypei tui Gorgoneam faciem.
LAM. En. DIC. Nunc eum huc colloca ſupinum.
LAM. Jacet. DIC. Da mihi nunc pennam illam de galea.
LAM. Eccam tibi pennam. DIC. Tene nunc meum caput,
Ut vomam: nam valde abhorreo a criſtis.
LAM. Heus tu quid facis? visne vomere illa penna?
DIC. Dic mihi cujusnam ſit haec penna?
LAM. Avis cujusdam. DIC. Numquid glorioſae cujusdam?
LAM. Heu quam mox peribis. DIC. Nequaquam, ô Lamache:
Non enim vi utendum eſt: ſi autem fortis es,
Cur me non recutitum feciſti? es enim bene armatus.
LAM. Haeccine tu, mendice, in Ducem exercitus dicis?
DIC. Egone mendicus? LAM. Quis ergo es?
DIC. Quisnam? civis bonus, non ambitioſus.

Verum

κας, ὦτι Γοργόν' ἐσιδών; *Amove enſem; nam cum prope eſt, oſtendit caedem. An metuis ne lapis fias, tanquam Gorgonem intuens?*

vſ. 583. Παράθες νῦν ὑποτίαν αὐτήν] In Lyſiſtrata vſ. 185. Θὶς ἐς τὸ πρόσθεν ὑποτίαν τὴν ἀσπίδα.

vſ. 589. Κομπολακύθε] Infra, vſ. 1181. πίλιον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθε. Eſt nomen avis fictitium, ex κόμπος, *ſtrepitus*, *faſtus*, & λακεῖν *crepare*, unde λάκυθος & λάκυθος. Ejusmodi alitis plumas dicit habere in galea Militem *Glorioſum*, & fortia facta *crepantem*; revera autem habebat, ut alii, Struthionis plumas. Vide infra, vſ. 1104.

vſ. 591. Οὐ κατ' ἰσχύν] Aeſchylus in Prometheo vſ. 212. ὡς ἐ κατ' ἰσχύν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν χεὶρ ἥ, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερίζοντας κρατεῖν.

vſ. 595. & ſeq. Σαυδαρχίδης - στρατωνίδης - μισθαρχίδης] Epitheta habentia formam patronymicorum. Scholiaſtes: Αἰολίων δὲ ἴδιον, τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν. *Aeolenſium proprium eſt adjectiva enunciare in forma Patronymicorum.*

Ἀλλ' ἐξότωφ ὁ πόλεμος, φρατωνίδης.
Σὺ δ' ἐξότωφ ὁ πόλεμος, μισαρχίδης.
ΛΑΜ. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. ΔΙΚ. Κόκκυγές τε τρεῖς.
Ταῦτ' ἦν ἐγὼ βδελυττόμην ἐσπεισάμην,
Ὁρῶν πολιὰς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
Νεανίας δ', οἷος σὺ, μισοδεδεγκότας,
Τὰς μὲν ὅπλ' Θεάκης μισθοφορεῖν τρεῖς δραχμὰς,
Τισαμενοφανίππους, πανυγιππαρχίδας·
Ἑτέρους δὲ τῷδε Χάρητι τὰς δ' ἐν Χαόσι
Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαζόνας·
Τὰς δ' ἐν Καμαρίνῃ, κἀν Γέλᾳ, κἀν Καταγέλᾳ.
ΛΑΜ. Ἐχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙΚ. Αἴπον δέ τί,
Ὑμᾶς μὴ ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηχέπως·
Τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἐτεόν, ὦ Μαιλιάδη,
Ἤδη πεφρέσθυκας σὺ πολιὸς ὢν ἔνη;
Ἀνένθυσε· καὶ τοι γ' ἐπὶ σώφρων κἀργάτης.
Τί δαὶ Δρακυλλος, ἢ Εὐφορίδης, ἢ Πεννίδης;
Οἶδέν πις ὑμῶν τὰ 'κβάλαν', ἢ τὰς Χαόνας;
Οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας, ἢ Λάμαχος,
Οἷς ὑπὲρ ἑρκίνα τε καὶ χρεῶν φρύλου ποτὲ,
Ὥσωφ ὀπίνιπρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
Ἅπαντες, ἐξίφω, παρῆσαν οἱ φίλοι.
ΛΑΜ. Ὦ δημοκρατία· ταῦτα δῆτ' ἀναχεῖ;
ΔΙΚ. Οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
ΛΑΜ. Ἀλλ' ἦν ἐγὼ μὴ πᾶσι Πελοποννησίοις
Ἀεὶ πολεμήσω, καὶ καταίξω παντᾳχῇ,
Καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κἀν τὸ καρτερόν.
ΔΙΚ. Ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ Πελοποννησίοις
Ἅπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτοῖς,
Πωλεῖν, ἀγοράζειν τῳδὶ ἐμέ· Λαμάχῳ δὲ μή.

ΚΟΜ-

vs. 598. Κόκκυγες] *Cuculi, stulti*; Plato Comicus apud Athenaeum II. p. 68. Οὐχ ὁρᾷς, ὦ Μελέαγρε Γλαύκωνος ὢν μεγάλου γένους Κόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται; *Nonne vides Meleagrum, claro genere Glauconis ortum, cuculum stolidum obambulare?*

vs. 603. Τισαμενοφανίππους &c.] Scholia: τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους, τόν τε Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαινίππου, καὶ Ἱπποπαρχίδην, καὶ Γέρητα τὸν φαλακρὸν, καὶ Θεόδωρον τὸν Διομιέα τὸν δῆμον ὄντα, ὃς ὠνόμασαι ἔτως ἀπό τινος Διόμου. *Istos notat tanquam homines nequam, nempe: Tisamenum, Phaenippum, Hipparchidem, Ceretem, qui erat calvus, & Theodorum, pago Diomienſem, qui pagus Diomia dictus eſt a Diomo quodam.*

vs. 605. Διομειαλαζόνας] Vid. Notam antec.

vs. 606. Κἀν Καταγέλᾳ] Pro ἐν Καταίνῃ, quae etiam eſt urbs Siciliae, ut Camarina & Gela; ſed mutavit vocem, ut ſignificet Athenienſes *ludibrio haberi* a Praefectis militiae, alludens ad vocem Γέλα, & καταγελῶς· ſupra, vſ. 75. ὦ Κραταιὰ πόλις, ἆρ' αἰσθάνει τὸν καταγέλων τῶν πρέσβεων. In verſione etiam voce *Gelidus* alluſi ad nomen *Gelae*.

vs. 609. Ἑτεὸν ὦ] Diſtinctio ponenda ante ἑτεὸν non poſt, ut in Ed. Brubachii.

Ibid. Μαιλιάδη] Nomen carbonario aptum ἀπὸ τῆς μαΐλης· ut mox Πεννίδης.

vs. 610. Ἔνη] Scholiaſtes ait quosdam legere, ἓν ἢ δύο· i. e. *unum aut duo*. Nempe pro, *Semel aut bis*. Simile eſt illud Terentii

Verum ex quo bellum durat, miles;
Tu vero toto belli tempore mercenarius dux es.
LAM. Nam me ſuffragiis crearunt. DIC. Nempe cuculi tres.
Ab his ego abhorrens pacem feci,
Quod viderem canos quidem viros in acie:
Adoleſcentes autem, tui ſimiles, fugitantes laborem,
Quosdam in Thracia, qui tres drachmas merebant,
Tiſamenos, Phaenippos, & Hipparchidas nequiſſimos:
Alios apud Charetem: alios in Chaonia,
Geretes & Theodoros Diomienſes jactatores:
Alios in Camarina, & in Gela, gelidos viros.
LAM. Nam ſuffragiis eramus creati duces. DIC. Cauſa autem quae eſt,
Ut vos quidem mercedem accipiatis undique,
Iſtorum autem nemo? dic verum, num tu, Marilades,
Qui jam canus, unquam obiiſti legationem aliquam tam longo tempore?
Negat. Et tamen iſte modeſtus eſt & laboris amans.
Quid Dracyllus & Euphorides, aut Prinides?
Novitne aliquis veſtrum Ecbatana aut Chaonas?
Negant; ſed novit ille qui a Coeſyra genus ducit, & Lamachus.
Quibus propter ſtipem non collatam, & aes alienum,
Quaſi aquam (*per feneſtras*) effunderent veſperi, qua ſordes abluerant,
Omnes amici dicebant: abſiſte, cede foro.
LAM. ô Licentia plebis! haeccine ergo ſunt toleranda?
DIC. Non ſane, ſi Lamachus mercenarium ducem non agat.
LAM. At ego Peloponneſiis omnibus
Bellum ſemper faciam, & dux ero ubique
Mari & terra, omni vi.
DIC. Ego vero praedico & Peloponneſiis
Omnibus, & Megarenſibus, & Boeotiis,
Ut mercaturam exerceant in foro meo; ſed Lamacho non.

COM-

tii in Eunucho Act. I. Sc. II. *Profecto non plus biduum*, *aut*. Illud autem ἴσῳ exponit: ἐκ πολλοῦ· i. e. *pridem*, *a longo tempore*. Apud Atticos etiam per pleonasmum id poni dicit. Edd. priſtinae ἓν ἢ.

vſ. 612. Πρινίδης] Hoc etiam nomen convenit carbonario; infra, vſ. 667. ἀνθράκων πρινίνων.

vſ. 613. τ' Ἀκδάτανα] Sub initium dramatis introducebantur Legati ex Ecbatanis.

Ibid. Τὼς Χαόνας] Supra, vſ. 604.

vſ. 614. Ὁ Κοισύρας] Scholiaſtes ait Megaclem intelligi.

vſ. 617. Ἐξίσω] Pro ἐξίσασο. ἐξίσων habent Edd. priſtinae, pro quo ſcribendum eſſet ἐξίσθων· quae eſt 3. pl. Imperativi, ut χρίσθων in Nubibus vſ. 438. Senſus autem loci eſt, exponente Scholiaſte: Ita erant obaerati, ut dicerent eorum amici: ἐξίσω *cede*; ſive ἐξίσθων τὰς οὐσίας, *cedant bonis*, ſive *poſſeſſione*; ut illi ſolent clamare, qui noctu ſordes pedum ablutorum per feneſtram effundunt, ἐξίσω dicentes, *decede*, ſive ἐξίσθων *decedant* praetereuntes; ne perfundantur.

vſ. 618. Ὦ δημοκρατία] In Avibus vſ. 1569. ὦ δημοκρατία, ποῖ προδίεσαι ἡμᾶς ποτε; Lucianus in Timone: Ὦ δημοκρατία, καὶ νόμοι, πεπέμφθα ὑπὲ τὲ καταράτε ἢ ἐκυδίμα τῇ πόλει. *O populi imperium, & leges! a nefario homine in libera civitate pulſamur.*

Ibid. Ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;] Sophocles in Philoctete vſ. 983. ὦ Λημνία χθών — ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

vſ. 623. Ἐγὼ δὲ κηρύττω] Infra, vſ. 720.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. Ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν ὁ τ' δῆμος μεταπείθῃ
Περὶ τῶν σποδῶν· ἀλλ' ἀποδώμεθα τὰς ἀναπάστους ὀπώμβους.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ, ΣΤΙΧΩΝ λα'.

Ἐξ ἴθ' ἅγε χοροῖσιν ἐφέστηκε τραγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῖν,
Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.
Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὡς Ἀθηναίοις ταχυβύλοις,
Ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῖν ὁ τὸ δῆμον καθυβρίζῃ,
Ἀποκείνεται δεῖται πρὸς Ἀθηναίους μεταβύλους.
Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
Μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ τρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες,
Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους σκάλλειν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴπῃ,
Εὐθὺς ἀφ' τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων σκάπτεσθε.
Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
Εὕρε τὸ πᾶν ἀν' ἀφ' τὰς λιπαρὰς, ἀφύων πμιὺ στείλας.
Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
Καὶ τοὺς δήμους ὑπὸ ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
Τοιγάρτοι νῦν ὑπὸ τῶν πόλεων τὸ φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
Ἥξουσιν ἰδεῖν ὀπιθυμοῦντες τὸ ποιητοῦ τὸ ἄνδρα,
Ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.

Οὕτω

vs. 627. Ἀλλ' ἀποδύντες] *Deponentes vestimenta.* Metaphora, ut Scholiastes ait, ab athletis, qui nudi descendebant in arenam. In Lysistrata vs. 613. ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρωπε, τῷ πράγματι. ubi vide Notam.

vs. 628. Ἐξ ἴθ' ἅγε] In hac Parabasi respondet Poëta illis, qui ipsum incusaverant, quod nimis licenter traduceret civitatem in Comoediis suis: dicitque, tantum abesse ut id vitio ipsi vertendum sit, ut potius laudem maximam, etiam apud exteros, mereatur.

vs. 630. Διαβαλλόμενος] A Cleone praecipue fuit accusatus; supra, vs. 501. εἰ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ἔτι ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.

Ibid. Ταχυβύλους] In Equitibus vs. 1051. ad Populum: Κεκροπίδη κακόβυλε.

vs. 634. 635. Μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι, μήθ' ἥδεσθαι θωπ.] In Equitibus vs. 1111. ad Populum: ἀλλ' ὑπαράγωγος εἶ, θωπευόμενός τι χαίρεις, κἀξαπατώμενος.

vs. 637. Ἰοστεφάνους] In Equitibus vs. 1326. ὦ ταὶ λιπαραί, καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι. quem locum indicavit Cl. Kusterus.

vs. 638. Ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων] Sophocles: Ἦ πᾶ τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενὴς ἄπο, Τῷλ' ἐκόμπεις, κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις. *Utique tu, si educatus fores a matre nobili, Grandia loquereris, & elate incederes.* Quem locum citat Scholiastes,

COMMATIUM CHORI.

CHOR. Homo iſte vincit argumentis, & populum inducit,
Ut ei probentur induciae: ſed accingamus nos ad anapaeſtos recitandos.

PARABASIS CHORI, VERSUUM XXXI.

Ex quo choris comicis noſter Poëta animum appulit,
Nondum prodiit, ut ad ſpectatores diceret, ſe eſſe ingenioſum.
Quoniam autem falſo accuſatur ab inimicis apud Athenienſes praecipites conſilii,
Quaſi civitati maledicat & populum contumelia afficiat;
Opus eſt ut reſpondeat illis, apud Athenienſes mutare ſolitos conſilia.
Dicit autem Poëta ſe a vobis merito magni aeſtimandum eſſe,
Cujus ope factum, ut non amplius patiamini vobis verba dari *a legatis* alienis,
Nec adulatoribus delectemini, nec remiſſe Remp. adminiſtretis.
Antehac autem legati, qui ex urbibus aderant, ſi vellent vos decipere,
Primo violis coronatos vocabant vos: & ubi hoc aliquis dixiſſet,
Statim propter coronas e violis, in ſummis natibus ſedebatis:
Tum ſi quis vobis ſubblandiens diceret: ô nitidae & pingues Athenae;
Is optime rem geſſerat, quia pingues dixerat, quaſi apuas pinguedine perunxiſſet:
Haec quia fecit Poëta nuper, multorum bonorum cauſa vobis extitit,
Tum etiam oſtendit, plebem ſociarum civitatum a noſtro populari imperio regi.
Itaque jam ex urbibus tributum vobis adducentes
Aderunt, videre cupientes poëtam hunc praeſtantiſſimum,
Qui auſus eſt Athenienſibus dicere, quod juſtum eſt.

Tam

liaſtes, & extat in Ajace vſ. 1238. ubi Scholiaſtes ad illud κἀπ' ἄκρων ſcribit: ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινε γαυρῶν *in extremis pedum digitis incederes elatus & ſuperbiens.* Eſt autem proverbium, ut notat Comici Scholiaſtes, quo alluſit Comicus.

vſ. 639. Λιπαραὶ] Athenae dicebantur λιπαραὶ, *pingues*, vel propter opulentiam, vel propter olivas; Euripides in Troadibus vſ. 799. πρῶτον ἴδωξε κλάδον, γλαυκᾶς Ἀθάνας ἐρέφιον στέφανον, λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις· *Primum* (Salamis Atticae vicina inſula) *oſtendit ramum, caeſiae Minervae coeleſtem coronam, Pinguibus decus Athenis.* Idem in Alceſtide vſ. 452. λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλίαις Ἀθήναις. *Pinguibus & beatis in Athenis.*

vſ. 640. Ἀφύων τιμὴν] *Apuarum honorem* dicit eſſe τὸ λιπαρόν· quia nempe bene unctas ſolerent eas eſſe; Ariſtophanes in Tageniſtis: ἄλις ἀφύης μοι· παρατέτραμαι γάρ τὰ λιπαρὰ κάτω· Ita hunc locum citat Athenaeus III. p. 96. ſed Comici Scholiaſtes aliter ad praeſentem, in Acharn. locum.

Ibid. Πεισάψας] Xenophon II. Apomn. Θεμιστοκλῆς δὲ, πῶς ἐποίησε τὴν πόλιν φιλεῖν αὐτόν; μὰ Δί' ἐκ ἐπῳδῶν, ἀλλὰ πεισάψας τι ἀγαθὸν αὐτήν· *Themiſtocles vero quomodo effecit, ut civitas ipſum amaret? Profecto non incantationibus uſus eſt, ſed addidit ei aliquid boni.*

Οὔπω δ' αὐτῷ φέρει τὸ τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
Ὅτε γ' βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τ' πρεσβείαν βασανίζων,
Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτὸς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
Εἶτα δὲ τοῦτον τ' ποιητὴν, ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.
Τούτους γ' ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τ' εἰρήνην προσκαλοῦνται,
Καὶ τ' Αἴγιναν ἀπαιτοῦσι, γ' τ' νήσου μοῦ' ἐκείνης
Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τ' ποιητὴν ἀφέλωνται.
Ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποθ' ἁφήσεθ', ὡς κωμῳδικῶς τὰ δίκαια.
Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγαθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
Οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθὸς, οὔτ', ἐξαπατύλλων,
Οὔτε παιφύγων, οὔτε καταῤῥαθών, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
Πρὸς ταῦτα Κλέων γε παλαμάσθω,
Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γοῦν εὖ μετ' ἐμοῦ γε τὸ δίκαιον
Ξύμμαχον ἕξω, κοὐ μήποθ' ἁλώ
Περὶ τ' πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος,
Δειλὸς γε λακοκατάπυγων.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

ΧΟΡ. Δεῦρο Μῶσ', ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνικὴ,
Οἷον ἐξ ἀνθράκων πεινῶν
Φέρεται ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος ἐλίᾳ ῥιπίδι,
Ἠνίκ' ἐπανθρακίδες ὦσι φιλακείμυαι·
Οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκλῶσι λιπαράμπυκα·

Οἱ

vs. 647. Ὅτι καὶ] Ita Edd. priſtinae; non ὅτι καὶ.
Ibid. Βασιλεὺς] Rex Perſarum; ſupra, vs. 61. οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.
vs. 654. Ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται] Athenienſes expulſis Aeginetis, in eorum inſulam colonos miſerunt, agrosque ſorte diſtribuerunt; inter eos qui ſortitionis eſſent participes, fuiſſe hunc Poëtam dicit Scholiaſtes: qui etiam docet haec de Calliſtrato, non autem de Ariſtophane eſſe intelligenda. Conſtat autem per Calliſtratum docuiſſe Comicum noſtrum Comoedias initio, & per Philonidem.
vs. 657. Ὑποτείνων] Edd. priſtinae ὑποτίνων per jota nudum.
vs. 658. Οὔτε καταῤῥαθών] Scholia: ἢ καταῤῥίψαν ὑμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά. *Non rigans vos laudationibus tanquam plantas.*
vs. 659. Πρὸς ταῦτα Κλέων παλαμάσθω] Sophocles in Ajace vs. 982. πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κακοῖς ὑβριζέτω. *Proinde de Ulyſſes inſultet in vanum.* Idem in Electra vs. 822. Πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βούλεται. *Proinde ſi cui hoc grave eſt, me occidat.* Idem in Oedipo Tyranno vs. 434. πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τέμοὶ σῶμα προπηλάκιζε. *Proinde Creontem & meum os contumeliis affice.* Ibid. vs. 351. πρὸς τάδ' εἰ θέλεις θυμῷ δὶ ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη. *Proinde ex-*

can-

Tam late autem ejus audaciae fama vagatur,
Ut & magnus rex Perſarum, Lacedaemoniorum legatos examinans
Quaereret ex ipſis primum, utri claſſe praevalerent:
Deinde, utris poëta iſte multa convicia dicat;
Hos enim homines dixerat multo meliores fieri,
Et bello longe ſuperaturos, ſi ejus conſiliis utantur.
Propterea Lacedaemonii vos ad pacem invitant,
Et Aeginam repetunt, non quod inſulam illam
Tanti faciant, ſed ut poëtam hunc vobis adimant.
Sed vos tamen eum ne dimittatis unquam; nam juſta afferet in comoediis:
Affirmat autem ſe multa bona vos docturum, ut beati fiatis;
Non adulando, non mercedem oſtentando fautoribus, nec vos decipiendo,
Nec fraudem faciendo, nec delectando; ſed id docendo quod optimum eſt.
Quare Cleo machinetur,
Et quidlibet adverſus me ſtruat;
Nam a meis partibus honeſtum & juſtum
Stabit: nec unquam deprehendar
Erga Remp. talis, qualis ille eſt,
Timidus & effoeminatiſſimus.

ODE ET STROPHE VERSUUM XI.

CHOR. Huc ades Muſa, quae flagrantem ignis habes vim, acuta Acharnica,
Qualiter e prunis ilignis
Favilla ſubſilit, concitata venti ſecundo flamine,
Quando piſciculi toſti fuerint appoſiti:
Dum alii Thaſium poculum plenum in orbem mittunt,

Alii

nandeſcte iracundiâ atrociſſimâ. In Oedipo Coloneo vſ. 950. πρὸς ταῦτα πρᾶξις οἵαν ἂν θέλῃς· *Quare fac quod lubet.*

vſ. 664. Λακκαταπύγων] In Nubibus vſ. 1334. ὦ λακκόπρωκτε. Eſt autem λακκαταπύγων idem quod καταπυγόνισατ@· nam λάκ@· & λάκκ@·, utrumque enim dicitur, in compoſitione eam vim quandoque obtinet; Sic in λακκόπλουτ@·, de quo ad Alciphronem Lib. 1. Epiſt. 9.

vſ. 667. Οἷον] Tanto impetu veni, Muſa carbonaria, quanto favilla ſurgit vento agitata. Erant autem Acharnenſes carbonarii, ut dixi.

vſ. 669. Οἰμὰ ῥιπίδι] Vox ῥιπὶς occurrit infra vſ. 888. Pindarus Nemeorum III. Θαλασσίαις αὐήμων ῥιπαῖσι πιμφθείς· *Marinis ventorum flatibus miſſus.* Comicus de vento, qui excitatur flabello, loquitur, quaſi de vento navigantibus ſecundo. Deſcribit autem ignem luculentum.

vſ. 670. Ἐπιθρακίδες] Scholia: λεπτοὶ ἰχθύες ὀπτοί. πάλαι δὲ τὰ ἐπὶ ἀνθράκων ὀπλώμενα, ἀνθρακίδας ἐκάλουν· *Piſciculi minuti, toſti. Omnia quae in prunis torrentur, vocabant ἀνθρακίδας.*

vſ. 671. Θασίαν ἀνακυκλοῦσι λιπαράμπυκα] Scholiaſtes: φιάλην Θασίᾳ οἴνῳ πεπληρωμένην· *Phialam Thaſio vino repletam.* Perinde eſt, ſive κύλικα ſubaudias ſive φιάλην. Hanc vocat λιπάραμπυκα i. e. *nitide & pulchre coronatam*

Οἱ δὲ μάτ̃ησιν. ὅ-
πω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλ☉,
Εὔτονον, ἀγροικότονον,
675 Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τ̃ δημότ̃ω.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

Τετράμετροι Ἰροχαϊκοὶ Καταληκτικοί.

ΧΟΡ. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεθα τ̃ῇ πόλ̃ι·
Οὐ γὰ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἀναμαχήσαμθ',
Γηροβοσκούμεθ' ὑφ' ὑμ̃ῶ, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομθ',
Οἵ' πινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς,
680 Ὑπὸ νεανίσκων ἑᾶτε καταγελᾶ̃σ̃θ ῥητόρων,
Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς, ᾗ παρεξυλημένους,
Οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακλ̃ηλία·
Τονθορίζοντες δὲ γῆρᾳ τ̃ῷ λίθῳ προσσέξαμθ',
Οὐχ ὁρῶντες ὐδὲν, εἰ μὴ τ̃ δίκης τ̃ ἠλύγισ̃ω.
685 Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτ̃ῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
Ἐς τάχ☉ παῖ̃, ξυνάπτων τροχγύλοις τοῖς ῥήμασι.
Κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ̃, σκανδάληθρ' ἰσὰς ἐπῶν,
Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων ᾗ παράττων ᾗ κυκῶν.
Ὁ δ' ὑπὸ γήρως μαραύζ̃ῃ, κᾆτ' ὄφλων ἀπέρχ☉·
690 Εἶτα λύζ̃ῃ, ᾗ δακρύ̃ῃ, ᾗ λέγ̃ῃ προὺς τοὺς φίλους·
Οὗ μ' ἐχθοῦ σοφὸν ποιᾶ̃σ̃, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ΑΝ-

f. c. *ad summum impletam*; Homerus: κρατῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. ubi Grammatici: ἐπεστεφάνωσαν, πλήρως ἐποίησαν, ἐπλήρωσαν. Potest autem ἄμπυξ accipi pro corona; nam vi etymologiae est id, quo aliquid cingitur, & significat usitate redimiculum capitis. Ἀνακυκλεῖν autem verti per *mittere in orbem*, ut sit τὸ, κύκλῳ πίνειν· quod fit cum τὸ ποτήριον περιφέρεται, περιλαύνεται, περισοβεῖται· istis enim verbis utuntur auctores veteres in ea re, ut notavi ad Alciphronis Epist. 22. Libri Primi. Verbo κυκλοῦν in ea re utitur Critias apud Athenaeum X. p. 432. in Elegis: Καὶ τόδ' ἔθ☉ Σπάρτη με ἑτημέ τε κείμενον ἐσί, Πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοχόρον κύλικα, Μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα, Μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλεῖν ——. *Spartae mos est, ratumque institutum, Bibere eundem calicem vini: Nec nominatim invitato compotatore, propinare & praebere calicem: Nec versus manum dextram in orbem mittere* ——. Potest etiam ἀνακυκλεῖν per *coronare & implere* exponi; Hesychius: σῖψαι, πλησαι, στεφανῶσαι, κιρᾶσαι, κυκλῶσαι. Itaque ἀνακυκλεῖν κύλικα λιπαράμπυκα, erit: ita coronare calicem, ut pulchre sit plenus. Haec etsi verosimilia studuerim reddere, tamen inclino ad expositionem alterius Scholiastae, quae haec est: Θασίας ζωμὸν ἅλμης· εἰς ὃν ἀπέβαπτον τὰ ἠνθρακωμένα τῶν ἰχθύων. *Muriae Thasiae jus; in quod intingebant tostos pisces.* Vide Athenaeum VII. p. 329. quem locum citavit Cl. Kusterus. Pro ἀνακυκλῶσι autem legerem: ἀνακυκῶσι· Comicus in Vespis vs. 1506. ἅλμην κύκα τ̃ύτοισιν, ὃν ἐγὼ κρατῶ. Ubi Scholia: ἐπειδὴ ἅλμην παρασκευάζουσιν ἐπὶ τῶ φαγεῖν ἰχθύδια, ἢ καρκίνους. Videtur autem λιπαράμπυκα dixisse per Comicam licentiam, pro λιπαρᾶν, quasi de foemina loquens redimiculis ornata. Similiis vox est λιπαράζων☉ apud Euripidem.

vs. 675. Ὡς ἐμὲ] Ordo est: ἐλθὲ ὡς ἐμὲ τὸν δημότην, λαβοῦσα μέλ☉ ὅτω σοβαρὸν &c. sive: ὅτω σοβαρὸν, εὔτονον, ἀγροικότονον λαβοῦσα μέλος, ἐλθὲ ὡς ἐμὲ τὸν δημότην. Dicit autem Chorus, se popularem Acharnicae Musae, quia ipse erat Acharnensis.

vs. 676. Οἱ γέροντες] Chorus ad Populum conversus de se verba facit.

vs. 681. Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς] Imo senes plerumque

Alii pinsunt cibos; sic *ô Musa*
Veni, rapidum carmen,
Intensum, agreste sonans,
Tecum ferens, ad me popularem tuum.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Octonarii Trochaïci Catalectici.

CHOR. Nos senes vetusti civitatem incusamus;
Non enim pro dignitate rerum a nobis in praeliis navalibus gestarum
Alimur in senectute; sed acerba perpetimur a vobis:
Qui, quando nos senes litibus implicaveritis,
Ab oratoribus adolescentibus finitis ludibrio haberi nos,
Qui nihil sumus, & muti, amissa voce,
Quibus pro Neptuno tutore est baculus:
Stamus autem murmurantes apud lapideum tribunal,
Nihil videntes praeter umbram jurls;
At orator juvenis, qui secum meditatus est causas agere,
Cito ferit senem rotundis, quae copulat, verbis:
Deinde protractum interrogat, tendiculas verborum erigens,
Hominem Tithono aequalem lacerans, turbans, vexans;
At iste prae senectute labia contrahit; deinde multam debens abit:
Deinde singultit & lacrymat, & ad amicos dicit:
Quo mihi libitina erat emenda, hoc multatus abeo.

que sunt loquaciores; Euripides in Hercule Furente vs. 229. —— πρός ἔμ' ἀσθενῆ φίλον Δεδόρκατ', ἀδὴν ὄντα πλὴν γλώσσης φέρον· Ῥᾶμα δ' ἐκλέλοιπεν, ἧν πρὶν ἴσχομεν· Γήρᾳ δὲ τρομερὰ γυῖα· —— *Ad me imbecillum amicum Respicitis, qui nihil sum nisi linguae strepitus; Defecerunt enim vires, quas prius habuimus. Et prae senectute tremula sunt membra.* Sed Comicus convenienter suae hypothesi senes istos hoc dicere facit; vult enim juniores Rhetoras perstringere, qui in foro vexent imperitos dicendi.

Ibid. Παιξκυλκμένας] Scholia: ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιῶν αὐλῶν καὶ ἀχρείων. κυρίως γὰρ παιξκυλκῆσθαι λέγομεν αὐλοὺς τὰς τὰς γλωσσίδας διῤῥηγμένας· *Per metaphoram a vetustis tibiis & inutilibus; proprie enim tibias Graeci dicunt παιξκυλκῆσθαι illas, quibus linguae sunt fractae.*

vs. 682. Οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλιος] Alludit ad voces ποσὶ & ἀσφάλεια. Quasi dicat: ὧν τοῖς ποσὶν ἀσφάλεια βακλήρια· *quorum pedibus firmamentum est baculus.* Dicit autem Scholiastes apud Athenienses colli Neptunum Asphalium, ἵνα ἀσφαλῶς πλέωσιν· *ut tuto navigent.* Supra ad vs. 509. dicebat etiam Neptunum Taenarium a Lacedaemoniis cultum, esse Asphalium. Vide locum Heliodori, quem citavi ad Plutum vs. 1156.

vs. 683. Τῷ λίθῳ] In Equitibus vs. 952. ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν. ubi vide Notam.

vs. 686. Ἐς τάχος] Scholiastes monet ita dici, ut ἐς καλόν. scilicet γράφειν. ut v. g. apud Aeneam Sophistam Epist. ultima: ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς καλὸν γράφων, τῆς κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο· *ut si pictor aliquis Helenam eleganter pingens, obliviscatur capitis.* Idem autem est ἐς ταχύ. quod adverbium ταχέως· sic ἐς εὐτέλειαν & πρὸς εὐτέλειαν idem quod εὐτελῶς· in Avibus vs. 836. ἐς εὐτέλειαν γοῦν συγγεγραμμένα. ubi vide Notam. Vide etiam ad Ranas vs. 1029.

vs. 687. Σκανδαλήθρα] Sunt *Scandala*, ligna quaedam incurva in muscipulis, sive tendiculis; ut colligitur ex Scholiaste: & ex Hesychio, in σκανδαλισθρίσας.

vs. 688. Ἀνδρὸς Τιθωνοῦ] Nota est fabula de senectute Tithoni; sic Ἰαπετὸς in Nub. vs. 997.

vs. 691. Σορὸν πρίασθαι] In Lysistrata vs. 602. σορὸν οἰήσου. Dicit tantum pecuniae non superesse, ut loculum ad sepulturam sibi emere possit; in Pluto vs. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

ΧΟΡ. Ταῦτα πῶς εἰκὸς γέροντ' ἀπολέ-
σαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
Πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ
Θεσμὸν ἀπομοξάμενον
Ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολιῷ,
Ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τ' πόλιν.
Εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν·
Νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα·
Κἀτὰ πρωταλισκόμεθα.
Πρὸς τάδε τις ἀντερεῖ Μαψίας;

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

Τετράμετροι Τροχαϊκοὶ Καταληκτικοί.

Τῷ γὰ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
Ἐξολέσαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
Τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
Ὡς ἐγὼ μὲν ἡλέησα, κἀπομοξάμην, ἰδὼν
Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
Ὃς μὰ τ' Δήμητρ', ἐκεῖν' ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνεγκετο·

Ἀλλὰ

vſ. 693. Περὶ κλεψύδραν] Hic commatis nota ponenda eſt, ut habet editio Farrei. Non enim dicit Chorus, ſe circa clepſydram in foro & judiciis olim ſudaſſe; ſed in bello; nunc autem indigne circa clepſydram, in foro & judiciis, a junioribus oratoribus peſſundari. Dabatur autem certum tempus Rhetoribus, quo erat perorandum, & id metiebantur effluxu aquae ex vaſculo, quod clepſydra dicebatur.

vſ. 695 & ſeq. Ἀπομοξάμενον — ἱδρῶτα] Alciphron Epiſt. 34. Lib. I. τὸν ἱδρῶτα ἀποψώμενος· *ſudorem abſtergens.*

vſ. 698. Μαραθῶνι] Hic ſine praepoſitione ἐν, quam Scholiaſtes deficere ait; nempe ut apud Thucydidem Lib. I. in Oratione Legatorum Athenienſium: φαμὲν γὰρ Μαραθῶνί τε μόνῳ προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ, καὶ &c. *Praedicamus enim nos ſolos in Marathone pro Graecia diſcrimen belli ſubiiſſe contra Barbaros*; at in Equitibus vſ. 787. exprimitur illa praepoſitio: ὡς διεξῆσαν περὶ χώρας ἐν Μαραθῶνι.

Ibid. Ὅτ' ἦμεν] Vel ita conſtruitur: ὅτ' ἦμεν Μαραθῶνι, cum eſſemus in Marathone; vel ſimpliciter ὅτ' ἦμεν, *cum eſſemus*: quaſi grandaevi ſenes jam non amplius ſint, & vivant: ſimiliter in Lyſiſtrata vſ. 667. ubi Chorus fingitur eſſe adhuc ex illis, qui Hippiam Tyrannum oppugnarunt: οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἦλθον, ὅτ' ΗΜΕΝ ἔτι. Hic in Acharn. vſ. 680. κἄθειν ὄντας. In Pluto vſ. 1034. ad vetulam: νῦν δ' γ' ἂν ἔτι ζῶν σ' οἴεται.

Ibid. & 700. Ἐδιώκομεν — διωκόμεθα] Priore loco de fugatione hoſtium; poſteriore de litibus forenſibus: dicitur

ANTODE ET ANTISTROPHE VERSUUM XI.

CHOR. Istud quomodo aequum est, senem perdere canumque hominem apud clepsydram,
Qui multos labores cum aliis pertulit, &
Calidum absterſit
Virilem sudorem, eumque uberem:
Qui fortem se praestitit Marathone pro urbe?
Sed tunc, cum adhuc pro vivis haberemur, hostem in Marathone persequendo premebamus;
Nunc vero ab hominibus malis valde premimur litibus,
Et condemnamur demum.
Quis Marpsias contra haec aliquid dicet?

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Octonarii Trochaïci Catalectici.

Quomodo enim aequum est hominem senio incurvum, qualis est Thucydides,
Perire, incidentem in Scytharum solitudinem, (*feritatem*,)
In hunc Cephisodemum, inquam, causidicum loquacem?
Nam ego quidem miseratus sum, & lacrymas mihi detersi, cum vidi
A lictore vexari hominem senem, *Thucydidem*,
Qui Thucydides, ita me Ceres amet, cum adhuc vigeret,
Nec Cererem ipsam passus fuisset facile sibi esse molestam.

Verum

dicitur enim διώκειν τινὰ ἀσεβείας, v. g. id est; *impietatis crimen alicui intendere*; & de reo: φεύγειν ἀσεβείας. In Vespis vs. 1209. confundit has significationes: ὅτι τὸν ῥήτορα Φαΰλλον —— εἶκον διώκων λεπτότητας.

vs. 702. Μαρψίας] Hunc Rhetorem fuisse contentiosum, garrulum, & turbulentum ait Scholiastes.

vs. 703. Τὸν] Pro τίνι. τὸν γὰρ ἰκόν. ut in Thesmoph. vs. 846. ἀλλὰ τὸν, *quantus*. Thucydides autem intelligitur filio, qui fuit Milesii cujusdam filius, ut ait Scholiastes. Et in Vespis vs. 950. est mentio Thucydidis hujus.

vs. 704. Σκυθῶν ἐρημίᾳ] Proverbium, de quo Paroemiographi.

vs. 705. Ξυνηλόφῳ;] Pono interrogationis signum necessarium, ab aliis haec, ut pleraque, non intellecta.

vs. 706. Κατημυξάμην ἰδών] Homerus Odyss. ρ. —— αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· *at ille avertens faciem detergebat lacrymas*. Euripides in Electra vs. 501. ἐγὼ δὲ τρύχει τοῦδ' ἱμῶν πέπλων, κόρας Δακρύοισι τήξας, ἐξομόρξασθαι θέλω· *Ego vero pannis his mearum vestium, oculos lacrymis madefactos abstergere volo*. Vide infra vs. 843.

vs. 707. Κυκώμενον] „ Sic supra vs. 688. ἄνδρα Τθωνὸν „ κυκᾶν." *Kusterus*.

vs. 709. Οὐδ' ἂν —— Ἀχαιὰν —— νικήσειε] Scholia: ὁ δὲ φησὶ· νικᾶ ἢν Θουκυδίδης, ἐκ ὅπως τοξότην νικήσειε ἂν καταβοᾶν αὐτὸ, ἀλλ' ἐπὶ τὴν Ἀχαιὰν αὐτῶν· *Sensus est; Thucydides cum adhuc esset, tantum abest ut passus fuisset sibi convicium facere lictorem, ut nec Cererem ipsam*. De Achaea, Cerere, vide Lexicographos Graecos

Ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲ ἂν πρῶτον Εὐάθλης δέκα,
Κατεδόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
Πεσιετόξθισε δ' ἂν αὐτῷ τῷ πατρὸς τὰς ξυγγενεῖς.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰς γέροντας οὐκ ἐᾷ τ' ὕπνου τυχεῖν,
Ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ἡ
Τῷ γέροντι μὲ γέρων ᾖ νωδὸς ὁ ξυνήγορος·
Τοῖς νέοισι δ' θὐρύπρωκλος, ᾖ λάλος, χὠ Κλεινίου.
Καὶ ξελαυνέσθω χρὴ τοιοῦτον· κἢν φύγῃ τις, ζημιῶν,
Τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τ' νέον δὲ τῷ νέῳ.

ACTUS TERTII

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΟΣ.

ΔΙΚ. Οροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τ' ἐμῆς·
Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
Ἔξεστι, καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,
Ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.
Ἀγορανόμους δὲ τ' ἀγορᾶς καθίσαμεν
Τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἰμᾶντας ἐκ λεπτῶν.
Ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
Μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανὸς ἔστ' ἀνὴρ.
Ἐγὼ δὲ τ' σπένδω, κἀπ' ἐμοῦ ἐσπεισάμην,
Μέτειμ' ἵνα σήσω φανερὰν σὺ τῇ ἀγορᾷ.

vs. 710. Εὐάθλης] Euathlum Rhetorem fuisse improbum & Sycophantam, ait Scholiastes ad hunc locum, & in Vespis ad vs. 590. adducitque locum alium ex Holcadibus Aristophanis. κἀτός ἐστιν ὑμῖν πονηρὸς τοξότης συνήγορος, ὥσπερ Εὐαθλος· qui locus & aliter legitur.

vs. 716. Χὠ Κλεινίου] Scholia: Ἀλκιβιάδην τὸν Κλεινίου ὡς καταπύγονα κωμῳδοῦσι· *Alcibiadem Cliniae F. tanquam mollem & effoeminatum notant.* Multos habuisse eum in adolescentia amatores more Graecorum, quia esset formosissimus, satis constat; inter hos fuit & Socrates: ad quem extat de ea re carmen Aspasiae meretricis apud Athenaeum V. p. 219. cujus initium: Σώκρατες, οὐκ ἰλαδίᾳ μὲ πάνυ δηχθεὶς φρένα τὴν σὴν Παιδὸς Διτυμάχης καὶ Κλεινίου· —— *O Socrates, non me latet, animum tuum uri desiderio Filii Dinomaches & Cliniae*

vs. 717. 718. Ζημιῶν τὸν γέροντα τῷ γέροντι] Ut ζημιῶν τινα χρήμασιν est, *multare aliquem pecuniâ*, v. g. apud Thucydidem Lib. II. sic ζημιῶν τινα φίλῳ, *multare aliquem amico* i. e. *Privare*. Videretur itaque dicere velle, Senem a Sene per exilium divelli debere, si necesse

Verum luctatu quidem primum viciſſet Euathlos decem:
Clamore autem & vociferatione ſuperaſſet ter mille ſatellites:
Tum ſagittis confixiſſet ipſius patris ſui cognatos.
Sed quoniam non ſinitis nos ſenes ſomnum capere,
Decreto publico cauſas judiciarias inter ſe ſeparate, ut ſit
Seni ſenex & edentulus cauſidicus;
Junioribus autem cinaedus aliquis, & loquax, qualis Cliniae F.
Quin etiam hinc expellere oportet, &, ſi fugiat quiſpiam, multare:
Atque iſtud juvenem a juvene, ſenem a ſene perpeti.

SCENA PRIMA.

DICAEOPOLIS SOLUS.

Senarii Jambici.

DIC. Iſti ſunt limites fori mei:
In hoc foro verſari Peloponneſiis
Licet & Megarenſibus & Boeotiis,
Ut mihi vendant, Lamacho autem non.
Curatores autem rerum venalium conſtituo
Tres ſorte lectos, lora autem ex lepris capio.
Huc neque ſycophanta ingrediatur,
Nec alius qui Phaſianus eſt homo.
Ego autem columnam, juxta quam inducias pepigi,
Accerſam, ut eam collocem conſpicuam in foro.

eſſe ſit; juvenem a juvene; non autem juvenem a ſene, nec ſenem a juvene. Qui ſenſus eſt ineptus. Itaque in iſtis duobus verſibus retinui verſionem Friſchlini; quamvis a verbis Comici alienam.

vſ. 719. Ὅροι] Hic jam oſtenduntur commoda Pacis. Prodit autem Dicaeopolis, cui pax eſt cum Lacedaemoniis & eorum Sociis.

vſ. 720. Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν] Supra, vſ. 623.

vſ. 722. Ἐφ' ὅτῳ] Ad Plutum vſ. 1001.

vſ. 724. Ἐκ Λεπρῶν] Lepreum eſt urbis nomen. Dat autem Agoranomis, qui ſcuticas ſolebant geſtare, lora Lepreatica; quia Megarenſes, de quibus paulo ante meminerat, erant leproſi, ut ait Scholiaſtes. Ludit ergo in vocibus λεπροὶ & Λέπρεοι. Vide in Avibus vſ. 149.

vſ. 726. Φασιανὸς] Alludit ad etymologiam vocis συκοφάντης· a φαίνειν, de quo infra vſ. 819.

vſ. 727. Τὴν στήλην] Qui foedus iniſſent, erigebant columnas, in quibus deſcribebatur formula foederis.

vſ. 728. Μέτειμι] Sic μετιέναι ἀλετρίδιον in Pace vſ. 272. Vide ad Equites vſ. 602.

Ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲ ἂν πρῶτον Εὐάθλης δέκα,
Κατεδόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τριχιλίους,
Πεσιετόξθισε δ' ἂν αὐτῷ τῷ πατρὸς τὰς ξυγγενεῖς.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰς γέροντας οὐκ ἐᾷ τ' ὕπνου τυχεῖν,
Ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ἡ
Τῷ γέροντι μὲ γέρων ᾠδὸς ὁ ξυνήγορος·
Τοῖς νέοισι δ' θὐρύπρωκλος, ᾠδὸς λάλος, χὠ Κλεινίου.
Καὶ ξελαυνέιν χρὴ τολοιπὸν· κἢν φύγῃ τις, ζημιοῦν,
Τὸν γερόντα τῷ γέροντι, τ' νέον δὲ τῷ νέῳ.

ACTUS TERTII

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΟΣ.

ΔΙΚ. Οροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τ' ἐμῆς·
Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
Ἔξεστι, καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,
Ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.
Ἀγορανόμους δὲ τ' ἀγορᾶς καθίσαμεν
Τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἰμᾶντας ἐκ λεπτῶν.
Ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
Μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανὸς ἔστ' ἀνὴρ.
Ἐγὼ δὲ τ' φίλιω, κἀθ' ἱκὼ ἐσπεισάμιω,
Μέτειμ' ἵνα φήσω φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

vs. 710. Εὐάθλης] Euathlum Rhetorem fuisse improbum & Sycophantam, ait Scholiastes ad hunc locum, & in Vespis ad vs. 590. adducitque locum alium ex Holcadibus Aristophanis. κἀτός ἐστιν ὑμῖν πονηρὸς τοξότης συνήγορος, ὥσπερ Εὐαθλος· qui locus & aliter legitur.

vs. 716. Χὠ Κλεινίου] Scholia: Ἀλκιβιάδην τὸν Κλεινίου ὡς καταπύγονα κωμῳδοῦσι· *Alcibiadem Cliniae F. tanquam mollem & effoeminatum notant.* Multos habuisse eum in adolescentia amatores more Graecorum, quia esset formosissimus, satis constat; inter hos fuit & Socrates: ad quem extat de ea re carmen Aspasiae meretricis apud Athenaeum V. p. 219. cujus initium: Σώκρατες, οὐκ ἰλαδίᾳ μὲ πάνυ δηχθεὶς φρένα τὴν σὴν Παιδὸς Διτυμάχης καὶ Κλεινίου· —— *O Socrates, non me latet, animum tuum uri desiderio Filii Dinomaches & Cliniae*

vs. 717. 718. Ζημιοῦν τὸν γέροντα τῷ γέροντι] Ut ζημιοῦν τινα χρήμασιν est, *multare aliquem pecuniâ*, v. g. apud Thucydidem Lib. II. sic ζημιοῦν τινα φίλῳ, *multare aliquem amico* i. e. *Privare.* Videretur itaque dicere velle, Senem a Sene per exilium divelli debere, si necesse

Verum luctatu quidem primum viciſſet Euathlos decem:
Clamore autem & vociferatione ſuperaſſet ter mille ſatellites:
Tum ſagittis confixiſſet ipſius patris ſui cognatos.
Sed quoniam non ſinitis nos ſenes ſomnum capere,
Decreto publico cauſas judiciarias inter ſe ſeparate, ut ſit
Seni ſenex & edentulus cauſidicus;
Junioribus autem cinaedus aliquis, & loquax, qualis Cliniae F.
Quin etiam hinc expellere oportet, &, ſi fugiat quiſpiam, multare:
Atque iſtud juvenem a juvene, ſenem a ſene perpeti.

SCENA PRIMA.

DICAEOPOLIS SOLUS.

Senarii Jambici.

DIC. Iſti ſunt limites fori mei:
In hoc foro verſari Peloponneſiis
Licet & Megarenſibus & Boeotiis,
Ut mihi vendant, Lamacho autem non.
Curatores autem rerum venalium conſtituo
Tres ſorte lectos, lora autem ex lepris capio.
Huc neque ſycophanta ingrediatur,
Nec alius qui Phaſianus eſt homo.
Ego autem columnam, juxta quam inducias pepigi,
Accerſam, ut eam collocem conſpicuam in foro.

eſſe ſit; juvenem a juvene; non autem juvenem a ſene, nec ſenem a juvene. Qui ſenſus eſt ineptus. Itaque in iſtis duobus verſibus retinui verſionem Friſchlini; quamvis a verbis Comici alienam.

vſ. 719. Ὅροι] Hic jam oſtenduntur commoda Pacis. Prodit autem Dicaeopolis, cui pax eſt cum Lacedaemoniis & eorum Sociis.

vſ. 720. Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν] Supra, vſ. 623.

vſ. 722. Ἐφ' ὅτῳ] Ad Plutum vſ. 1001.

vſ. 724. Ἐκ Λεπρῶν] Lepreum eſt urbis nomen. Dat autem Agoranomis, qui ſcuticas ſolebant geſtare, lora Lepreatica; quia Megarenſes, de quibus paulo ante meminerat, erant leproſi, ut ait Scholiaſtes. Ludit ergo in vocibus λεπροὶ & Λέπρεοι. Vide in Avibus vſ. 149.

vſ. 726. Φασιανὸς] Alludit ad etymologiam vocis συκοφάντης· a φαίνειν, de quo infra vſ. 819.

vſ. 727. Τὴν στήλην] Qui foedus iniſſent, erigebant columnas, in quibus deſcribebatur formula foederis.

vſ. 728. Μέτειμι] Sic μετιέναι ἀλετρίδιον in Pace vſ. 272. Vide ad Equites vſ. 602.

ACTUS TERTII

ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ.

ΜΕΓ. Ἀγορᾷ 'ν Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
Ἐπόθην τυ, ναὶ τὼ φίλιον, ἀῷρ ματέρα.
Ἀλλ' ὦ πόνηρα κόρια γ' ἀθλίω πατρὸς,
Ἀμβᾶτε ποτὰν μάδδαν, αἴχ' θύρητά πα.
Ἀκύρετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.
Πότερα πεφρᾶζ ἐξήδετ', ἢ πεινῆν κακῶς;
ΚΟΡ. Πεφρᾶζ, πεφρᾶζ.
ΜΕΓ. Ἐγώνγα καὐτὸς φαμι. τίς δ' ἔτως ἄνυς,
Ὅς ὑμέ κα πείαιτο φανερὰν ζαμίαν.
Ἀλλ' ἔτι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
Χοίρυς γ' ὑμὲ σκυλάσας Φασῶ φέρειν.
Πεείθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τὼ χοιρίων·
Ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμιν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.
Ὡς ναὶ τὼ Ἑρμᾶν, εἴῳρ ἴξετ' οἴκαδες,
Τὰ φρᾶζα πειρασεῖσθε τᾶς λιμῦ κακῶς.
Ἀλλ' ἀμφίθεσθε κὴ τασδὶ τὰ ῥυγχία,
Κἠπείλετ' ἐς τὼ σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.
Ὅπως δὲ χρυλλιξεῖτε κὴ κοΐξετε,
Χἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστικῶν.
Ἐγὼν δὲ καρυξῶ γε Δικαιόπολιν. ὅπα
Δικαιόπολις; ἢ λῆς πείαζ χοιρία;

vs. 729. ΜΕΓ.] Ad indicandam extremam Paupertatem Megarensium & miseriam ex bello ortam, introducit Megarensem hominem; qui venum ducit filias suas: quas ridiculi causa induit specie porcorum. Loquitur autem Dorice; nam Megarenses erant Dorienses.

vs. 730. Τυ] Pro σύ· ut in Equitibus vs. 1220. ἰγὼ δὲ τυ ἰσιδάιξα, καθαρπάσιμι.

Ibid. Ἄῳρ] Pro ἦρ i. e. ὥσπερ. Semel moneo, apud Dores η in α, & α in η mutari.

vs. 732. Ἀμβᾶτε ποτὰν αἴχ' θύρητά πα] Pro ἀνάβητε πρὸς τὴν μᾶζαν ἰὰν εὔρητά πα. contractum ex ἀναβάετε ἃ βάω, unde βίβημι.

vs. 733. Ποτέχετ' ἐμὶν] Pro προσέχετε ἐμοί. Dicit autem τὴν γαστέρα, pro τὸν τῶν, παρ' ὑπόνοιαν.

vs. 736. Ἐγώνγα] Pro ἐγωγε.

vs. 739. Τμὶ] Pro ὑμᾶς.

Ibid. Φασῶ] Φήσω.

vs. 741. Δοξεῖτε ἦμιν] Pro δόξετε εἶναι.

vs. 742. Ἴξετ' οἴκαδες] Pro ἵξεσθε, aut ἥξετε, οἴκαδε. Editio Farrei: οἴκαδις. ut infra vs. 779.

vs. 748.

ACTUS

SCENA SECUNDA.

MEGARENSIS, PUELLAE.

MEG. Salve forum Athenienſe, optatum Megarenſibus.
Deſideravi te quaſi matrem, ita me Jupiter praeſes amicitiae amet.
At ô filiae miſerae patris aerumnoſi,
Aſcendite ad mazam, ſi modo eam alicubi inveniatis.
Audite jam, & huc advertite ventrem:
Utrum vendi vultis, an peſſime eſurire?
FIL. Vendi, vendi.
MEG. Ego ipſe idem ajo. Sed quis ita ineptus eſt,
Qui vos emat, damnum certum?
Sed eſt mihi Megaricum quoddam machinamentum.
Ornatu porcarum vos induam, & me porcas ferre dicam.
Induite nunc iſtas ungulas porcorum:
Et date operam, ut videamini eſſe ex bona ſcropha.
Nam, ita me Mercurius amet, ſi domum redieritis,
Summam experiemini famem peſſimis modis.
Sed induite & haec roſtra.
Deinde in ſaccum ſic irrepite.
Sed videte ut grunniatis & köi dicatis,
Et mittatis vocem porcellorum myſticorum.
Ego vero vocabo Dicaeopolin. Ubi
Dicaeopolis? an vis mercari porcas?

vſ. 743. Τὰ πρᾶτα] Pro τὰ πρῶτα, ut habet editio Farrei. τὰ πρῶτα τῆς pro τῇ λιμῇ, *ſumma fames*, exponente ita Scholiaſte. De hac phraſi vide ad Ranas vſ. 424.

Ibid. Πειρασεῖσθε] Pro πειράσεσθε, & πειραθήσεσθε.

vſ. 745. Κἤπειτεν] ita Edd. Aldi & Farrei; Juntae autem & Brubachii κἄπειθεν. nupera κἄπειτά γ'.

vſ. 746. Γρυλιξεῖτε] Pro γρυλίξετε, aut γρυλίσετε.

vſ. 747. Χ' ησειτε] Pro καὶ ἧσετε ab ἧμαι.

Ibid. Χοιρίων μυστηρικῶν] Ex Scholiis: Ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῖς Δήμητρος χοῖρος θύεται. ἀναίνεται δὲ τὸ ζῶον τῇ θεῷ. ἕκαστος δὲ τῶν μυουμένων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔθυεν· *Quoniam in myſteriis, ſive Cereris initiorum ſacris, porcus mactatur. Hoc autem animal dicatum eſt illi Deae, & unusquisque initiandorum pro ſe ſacrificat* (porcum). Male ante legebatur hic θυομένων· ſed correxit Cl. Kuſterus. Vide infra ad vſ. 764.

vſ. 748. Κηρύξῳ] Pro κηρύξω, a κηρύσσω h. l. pro καλῶ.

vſ. 749. Λᾶς] Verbum Doricum λῶ contractum ex λάω· & ſignificat θέλω.

SCENA

ACTUS TERTII

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ.

ΔΙΚ. Τι ἀνὴρ Μεγαεικός; ΜΕΓ. Ἀγοράσοντες ἥκομες.
ΔΙΚ. Πῶς ἔχετε; ΜΕΓ. Διαπεινᾶμες αἰεὶ ποτὶ πῦρ.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ἡδύ τοι, νὴ τὸν Δί', ὦ αὐλὸς παρῇ.
Τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρεῖς νῦν; ΜΕΓ. Οἷα δή;
Ἀλλὰ γὰ ὅκα μέγα τινόθεν ἐμπορθόμαν,
Ἄνδρες φοβεῖσθαι τῦτ' ἔφραζον τῇ πόλει,
Ὅπως τάχιστα ἢ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
ΔΙΚ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕΓ. Σαμά.
Τί δ' ἄλλο; ΔΙΚ. Μεγαροῖ πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
ΜΕΓ. Παρ' ἀμὲ πολυπίατος, ἅτ' τοὶ θεοί.
ΔΙΚ. Ἄλας δῆν φέρεις; ΜΕΓ. Οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
ΔΙΚ. Οὐδὲ σκόροδα; ΜΕΓ. Ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς ὧν αἰεί,
Ὄκκ' ἐσβαλεῖτε τὼς ἀρωραῖοι μύες,
Πάσαισι τὰς ἀγλίθας ἐξορύσσετε.
ΔΙΚ. Τί δαὶ φέρεις; ΜΕΓ. Χοίρυς ἐγώνγα μυστικάς.
ΔΙΚ. Καλῶς λέγεις· ὑπόδειξον. ΜΕΓ. Ἀλλὰ μὰν καλάς.
Ἄντεινον αἰ λῇς· ὡς παχεῖαι ἢ καλαί.
ΔΙΚ. Τυτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα. ΜΕΓ. Χοῖρος, ναὶ Δία.
ΔΙΚ. Τί λέγεις σύ; ποδαπὸ δ' ἐστὶ χοῖρος; ΜΕΓ. Μεγαεικά.
Ἦ ἢ χοῖρος ἐσθ' ἅδ'; ΔΙΚ. Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
ΜΕΓ. Οὐ δεινά; θᾶσθε τῦδε τὰς ἀπιστίας·
Οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἡμῶν; ἀλλὰ μὰν,

Αἴ

vſ. 750. Ἥκομες] Pro ἥκομεν.

vſ. 751. Διαπεινᾶμες αἰεὶ ποτὶ] Pro διαπεινῶμεν πρὸς τό. De fame Megarenſium ſupra vſ. 534. ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρεῖς ὅτιδὴ πείνων βάδην. In Pace vſ. 432. de iisdem: ὑπὸ τᾶς λιμᾶς νὴ Δί' ἐξολωλότες.

vſ. 752. Ἀλλ' ἡδύ] Quomodo jucundum eſt *eſurire?* Nimirum illud antecedens, διαπεινᾶμες ποτὶ πῦρ, Atticus ita acceperat, ac ſi dixiſſet Megarenſis: διαπίνομεν πρὸς τὸ πῦρ· *Perpotamus ad ignem.* Hoc jam dicit jucundum eſſe, ſi etiam adſit tibiae cantus. Virg. Ecl. V.

Et multo in primis hilarans convivia Baccho,
Ante focum, ſi frigus erit; ſi meſſis, in umbra.
Vina novum fundam calathis Ariuſia nectar:
Cantabunt mihi Damoetas & Lyctius Aegon.

vſ. 754. Ὅκα μέγα τινόθεν ἐμπορευόμαν] Pro ὅτε μέν γε ἐκεῖθεν ἐνεπορευόμην. Eſt autem τινόθεν, a τῆνο i. e. κεῖνο & ἐκεῖνο· & τινόθεν, ut ὁρανόθεν, Ἰλιόθεν.

vſ. 755. Ἄνδρες πρόσθελοι] In Lyſiſtrata vſ. 470. πρόσθελε τᾶσδε γᾶς· ubi vide Notam.

vſ. 756. Κάκιστ' ἀπολοίμεθα] Pro σωθῶμεν, ut ait Scholiaſtes, παρ' ὑπόνοιαν, *ex inopinato;* Conſules & Antiſtites ſalutem Reip. non perniciem, procurare debent.

vſ. 757. Ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων] Quia mors eſt finis moleſtiarum & miſeriarum.

Ibid. Σαμά] Scholia: ἀντὶ τοῦ, τί μήν· Τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται, ἢ τοῦτο; *Pro* τί μὴν i. e. *Quid enim, dicitur* σαμά· *ut ſit: quid enim aliud reſtat, niſi hoc? nempe ut pereamus.* Etymologus in Ἄσσα, inquit: καὶ τὸ, σά, ὃ ἐστι Μεγαρικὸν, δηλοῖ τὸ, τινά· *Et illud* σά, *quod eſt Megaricum, ſignificare idem quid* τινά.

vſ. 758.

SCENA TERTIA.

DICAEOPOLIS, MEGARENSIS, PUELAE.

DIC. Quid? homo Megaricus? MEG. Ad forum venimus.
DIC. Quomodo vos habetis? MEG. Esurimus assidue ad ignem.
DIC. Suave profecto ad ignem sedere, si adsit tibicen.
Sed quid aliud agitis nunc? MEG. Quidnam? id *rogas?*
Sane cum inde discederem,
Senatores id dabant operam,
Ut quam primum pereamus pessimis modis.
DIC. Mox ergo liberabimini a malis. MEG. Sane,
Quid enim aliud? DIC. Quanti venit Megaris frumentum?
MEG. Apud nos magni aestimatur, sicut & Dii.
DIC. Fersne sal? MEG. Annon vos estis domini salis?
DIC. Nec allia? MEG. Quorum vos semper,
Cum irruptionem facitis, tanquam terreni mures,
Capita paxillo effoditis?
DIC. Sed quid fers? MEG. Fero χοίρους ad mysteria.
DIC. Pulchre dicis. ostende. MEG. Utique pulchrae sunt,
Sustolle si lubet: hem quam pingues & pulchrae.
DIC. Quid hoc rei erat? MEG. Profecto χοῖρος.
DIC. Quid tu dicis? cujas est haec χοῖρος? MEG. Megarensis.
Annon χοῖρος est? DIC. Mihi non videtur.
MEG. Nonne indignum hoc est? Spectate incredulitatem hujus.
Negat hunc esse χοῖρον. Atqui

Depone

vs. 758. Τί δ' ἄλλο;] Hoc videtur dicere Dicaeopolis. *Sed quid aliud dicam, aut ex te quaeram?* Deinde idem quaerit de pretio tritici.

vs. 759. Παρ' ἁμὲ] Pro παρ' ἡμῖν. — ἅπερ τοὶ, pro ὥσπερ, i. e. ὡσαύτως, οἱ.

Ibid. Πολυτίματ⊙.] Deorum alias epitheton est; in Vespis vs. 995. ὦ πολυτίμητοι θεοὶ ξύγγνωτέ μοι. Hic infra vs. 807. ὦ πολυτίμητ' Ἡράκλεις· & alibi. Confundit dissimilia; nam Dii ita dicuntur ab *honore*, res venales a *pretio*: utrumque autem significat vox τιμή.

vs. 762. Οὐκ' ἐσζαλεῖτε] Pro, ὅταν ἐσζάλητε. Est autem integrum ὄκκε, pro ὅκα κε· significat autem ὅκα, & est idem quod ὅτε. supra vs. 754. κε· autem & κεν, pro ἂν, apud Poëtas saepissime occurrit.

Ibid. Τὼς ἀμφαῖσι μύες] Pro ὡς ἀμφαῖσι· Synesius Epist. 103. circa finem: Δίκην ἀμφαλὶς μυὸς ἐνεδεδύκει τῇ πέτρᾳ· *instar agrestis muris petram subierat.*

vs. 763. Πάσσακι] Pro πασσάλῳ· πάσσαξ deminutivum.

vs. 764. Χοίρους μυστικοὺς] Supra vs. 747. Χοίρων μυστικῶν. Initiandi mysteriis porcum sacrificabant; in Pace vs. 373. ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς· δεῖ γάρ μυηθῆναί με. Ubi Scholia: ὅτι τοῖς μυουμένοις ἐστὶν ἐθ⊙ χοιρίδιον θύειν ἐξ ἀνάγκης. *Qui initiantur, illos necesse est sacrificare porcellum.*

vs. 766. Ἄγετον αὖ λῆς] Pro, ἀνάγετον εἰ θέλεις.

vs. 767. Χοῖρ⊙.] Ludunt in ambiguitate hujus vocis; quae non tantum *porcum* significat, sed & τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

vs. 770. Θᾶσθαι] Pro θεᾶσθε & θεάσασθαι.

vs. 771. Οὐ φατί — ἦμεν] Pro ἃ φησιν — εἶναι.

Αἰ λῇς, ϖεισθῦ νῦν μοι ϖεὶ θυμιτᾶν ἀλῶν,
Αἰ μή 'στιν ὕτ@ χοῖρ@ Ἑλλάνων νόμῳ.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπῳ γε. ΜΕΓ. Ναὶ τ Διοκλέα,
Ἐμάγα. σὺ δέ νιν ἤμεναι πίν@ δοκεῖς;
Ἢ λῇς ἀκῦσαι φθεγγομένας; ΔΙΚ. Νὴ τὼς θεώς
Ἔγωγε. ΜΕΓ. Φώνᾳ δὴ τὺ ταχέως χοιρίδιον·
Οὐ χρῆσθα σιγᾶς, ὦ κάκιστ' ἀπολυμένα·
Πάλιν τύγ' ἀπισῶ, ναὶ μὰ τ Ἑρμᾶν, οἴκαδις.
ΚΟΡ. Κοΐ, κοΐ.
ΜΕΓ. Αὕτα 'σι χοῖρ@. ΔΙΚ. Νῦν γε χοῖρ@ φαίνεται·
Ἀπὸς ἐκτραφείς γε, κὐδ@ ἔτας πέντ' ἐτῶν.
ΜΕΓ. Σάφ' ἴσθι ποτὰν ματὲς' εἰκαθήσεϊ.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ὐδὲ θύσιμός 'στιν αὐτηΐ. ΜΕΓ. Σαμάν.
Πᾶ δ' ἐχὶ θύσιμός 'στι; ΔΙΚ. Κέρκον οὐκ ἔχϝ.
ΜΕΓ. Νέα γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφακιμμία
Ἐξεῖ μεγάλαν τε ὐ παχεῖαν κἠγυθεάν.
Ἀλλ' αἰ τράφει λῇς, ἄδε τοι χοῖς@ καλά.
ΔΙΚ. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύδ@ αὐτῆς θατέρᾳ.
ΜΕΓ. Ὁμοματεία γάς 'στι, κἠκ ταὐτᾶ πατρός.
Αἰ δ' ἀν παχυνθῇ, κἀναχοαυθῇ γ' ὁ τειχὲ,
Κάλλιστός 'στι χοῖς@ Ἀφροδίτᾳ θύειν.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ὐχὶ χοῖς@ τῇ Ἀφροδίτῃ θύεϊ.
ΜΕΓ. Οὐ χοῖς@; Ἀφροδίτᾳ μόνᾳ γε δαιμόνων,
Καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
Ἄδιστον, ἀν τ ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
ΔΙΚ. Ἦδη δ' ἄνθυ τ μητρὸς ἐθέλοιεν ἄν;
ΜΕΓ. Ναὶ τ Ποτείδαν ἀν, κανθυ γα τῶ πατρός.
ΔΙΚ. Τί δ' ἐθέλῃ μάλιστα; ΜΕΓ. Πάνθ' ἁ ὐ δίδως.
Αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙΚ. Χοῖρε, χοῖρε. ΚΟΡ. Κοΐ, κοΐ.
ΔΙΚ. Τρώγοις ἀν ἐρεβίνθους; ΚΟΡ. Κοΐ, κοΐ.
ΔΙΚ. Τί δαὶ Φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟΡ. Κοΐ, κοΐ.
ΔΙΚ. Τί δαὶ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν; ΚΟΡ. Κοΐ, κοΐ.
ΔΙΚ. Ὡς ὀξὺ ϖεὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

Ἐνεγ-

vſ. 772. Αἰ λῇς ϖεισθῦ] Facit hujus verſus mentionem Scholiaſtes ad Equites vſ. 788.

Ibid. Θυμιτᾶν] Dorice pro Θυμιτῶν, a Θυμίτης. Infra, vſ. 1098. ἀλὰς Θυμίτας οἷσι παῖ παι κρέμμυα. Ante legebatur Θυμιτιδᾶν· ſed, praeeunte Cl. Kuſtero, delevi duas literas.

vſ. 778. Οὐ χρῆσθα σιγᾶς] Euripides in Hippolyto vſ. 911. σιγὴς· σιωπὴς δ' οὐδὲν ἔχουσι ἐν κακοῖς. *Taces; at ſilentio nihil opus eſt in malis.*

vſ. 779. Πάλιν τύγ' ἀπισῶ] Pro πάλιν σίγ' ἀπίσω.

Ibid. Οἴκαδις] Supra vſ. 742.

vſ. 781. Νῦν γε χοῖρ@ φαίνεται] Ex voce demum puellarum, cognoſcit eas eſſe porcas; in Veſpis vſ. 570. εἰ δ' αὖ τοῖς χειριδίοις χαίρω δυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.

vſ. 785. Κέρκον οὐκ ἔχει] Nempe, qualem habet Mneſilochus

Si lubet, depone mecum ſalem cum thymo tritum,
Si non eſt iſte χοῖρος Graecorum lingua.
DIC. Sed eſt hominis. MEG. Ita, per Dioclem juro,
Et quidem mea; tu vero ipſam cujus eſſe putas?
An cupis audire vocem earum? DIC. Ita me Dii ament,
Cupio. MEG. Tu χοῖρε mitte ocyus vocem:
Non opus eſt tibi ſilentio, perditiſſima.
Imo per Mercurium, me reportaturum te domum.
FIL. Koi, koi.
MEG. Haec eſt χοῖρος *porcella*. DIC. Nunc ſane videtur.
Sed ſi nutriatur, cunnus erit quinquennis.
MEG. Certo ſcias, matri ſimilis erit.
DIC. Sed nec ſacrificari haec poteſt. MEG. Quid ita?
Quomodo ſacrificari non poteſt? DIC. Caudam non habet.
MEG. Juvencula enim eſt, ſed adulta
Habebit magnam, & craſſam, & rubram.
Sed ſi alere vis, haec χοῖρος eſt bona.
DIC. Quam ſimilis eſt hujus cunnus alterius cunno.
MEG. Sunt enim ex eadem matre & ex eodem patre.
Si vero pinguis factus fuerit, & lanugo ei creverit,
Aptiſſimus eſt χοῖρος, qui Veneri ſacrificetur.
DIC. Sed Veneri χοῖρος non ſolet ſacrificari.
MEG. Annon χοῖρος? imo ſoli Veneri,
Et fit caro iſtarum χοίρων
Suaviſſima, cum veru figitur.
DIC. Num comederent ſine matre?
MEG. Imo, ita me Neptunus amet, & ſine patre.
DIC. Quid potiſſimum comedunt? MEG. Quicquid dederis:
Ipſe interroga eas. DIC. Porcelle, porcelle. FIL. Koi, koi.
DIC. Comederesne ciceres? FIL. Koi, koi.
DIC. Num etiam caricas? FIL. Koi, koi.
DIC. Num etiam ficus comederes. FIL. Koi, koi.
DIC. Quam acute ad caricas clamaſtis.

Ferat

ſilochus in Thesmoph. vſ. 245. τὴν κέρκον φυλάττῃ. Et Horat. *Teſtes caudamque ſalacem.* Sunt haec ſpurca.
vſ. 787. Ἐξεῖ] Pro, ἔξω. κήρυθρὰν· pro κέρυθρὰν i. e. καὶ ἐρυθράν.
vſ. 788. Αἳ πράσιν λῆς] Pro, εἰ τρίφειν θέλεις.
vſ. 791. Καναχήσαιδ' ἂν] A verbo χναίνω· quod eſt a χνάω· contracte χνῶ. in Nubibus vſ. 974. τοῖς αἰδοίοισι δρόσῳ· καὶ χνῶς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπήνθει.
vſ. 796. Ἂν τὸν ὀθνεῖον ἐμπεπαρμένον] Pro ἀντὶ τοῦ ὀθνείου πεπαρμένον. Haec allegorice dicuntur; infra vſ. 1006. proprie: φέρε τὰς ὀθνείσκας ἵν' ἀναπτίξω τὰς κίχλας.
vſ. 798. Ποτειδᾶν] Pro Ποσειδῶ· τῶ, pro τῷ.
vſ. 802. Φιλώσεως] Videantur Lexicographi Graeci. Praecipue Athenaeus III. p. 75.

Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τὴ ἰχάδων
Τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονθ'; βαβαὶ,
Οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
Ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς τραγασαῖα φαίνεθ'.
Ἀλλ' ὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰχάδας.
ΜΕΓ. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
ΔΙΚ. Νὴ τὸν Δί', ἀτεὶώ γε τὼ βοσκήματε.
Πόσου πείσομαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
ΜΕΓ. Τὸ μὲν ἕτερον τυτθὸν, σκορόδων τροπαλίδιον·
Τὸ δ' ἄτερον, αὖ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
ΔΙΚ. Ὠνήσομαί σοι. ταῦτ' ἐμὲν αὐτῦ· ΜΕΓ. Ταῦτα δή,
Ἔρμ' Ἐμπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
Οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτῦ ματέρα.

ACTUS TERTII

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΣΥΚ. Ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕΓ. Χοιροπώλας Μεγαεικός.
ΣΥΚ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν γ' ἐγὼ φανῶ ταδί
Πολέμια, κοὐ σέ. ΜΕΓ. Τῦτ' ὀκνεῖν ἥκει πάλιν,
Ὅθενπερ δεῦρο τὸ κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
ΣΥΚ. Κλάων Μεγαρεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕΓ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι.
ΔΙΚ. Ὑπὸ τῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; Οἱ δ' ἀγοραῖοι
Τὺς συκοφάντας ὦ θύραζ' ἐξείρξετε;
Τίν' ἀθὼν φαίνεις ἄνθυ θρυαλλίδος;
ΣΥΚ. Οὐ γὰρ φανῶ τὺς πολεμίους; ΔΙΚ. Κλάων γε σύ,
Εἰ μὴ ἐτέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
ΜΕΓ. Οἷον τὸ κακὸν οἱ ταῖς Ἀθήναις τῦτ' ἔνι.
ΔΙΚ. Θάρρει Μεγαεῖ· ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδω
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τὺς ἅλας,

Καὶ

vs. 807. Ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις] In Thesm. vs. 601. ὦ πολυτιμήτω θεώ. Vide paulo ante.

vs. 808. Τραγασαῖα] Tragasae est nomen urbis; τραγεῖν vorare; quia vero bene vorarent porcelli, dicit eos esse ex illa urbe propter similitudinem vocum. Vide infra, vs. 853.

vs. 815. Ταῦτα δή.] Est mirantis, ut in Avibus vs. 802. ταυτὶ τοιαυτί.

vs. 817. Ἀποδόσθαι] Ellipsis verbi γένοιτο, inquit Scholiastes. Extrema miseria hominis, qui optime secum putat actum, licet vilissimo pretio vendiderit filias: quin & conjugem & matrem ita cupit vendere.

vs. 818.

Ferat aliquis e domo caricas aliquot
Porcellis: anne etiam comedent? papae!
Quanto vorant cum ſtrepitu, ô magne Hercules!
Cujates ſunt iſti porcelli? nam Tragaſaeae & *voraces* videntur.
Sed non omnes caricas comederunt.
MEG. Quia ego unam earum ſuſtuli, hancce.
DIC. Profecto lepidae pecudes iſtae ſunt.
Quanti emerim a te hos porcellos? dic.
MEG. Alterum eorum manipulo alliorum;
Alterum autem, ſi volueris, uno choenice ſalis.
DIC. Emam abs te, expecta hic. MEG. Haec quidem bene evenerunt,
Mercuri Praeſes mercatorum, da ut uxorem meam
Sic vendam, meamque ipſius matrem.

SCENA QUARTA.

SYCOPHANTA, MEGARENSIS, DICAEOPOLIS.

SYC. Heus tu, cujas es? MEG. Megarenſis porculator.
SYC. Porcellos itaque iſtos ego deferam
Tanquam hoſtiles, & te ipſum. MEG. Hoc illud eſt,
Unde principium malorum nobis eſt exortum.
SYC. Cum magno malo tuo Megariſſabis: nonne dimittes ſaccum?
MEG. Dicaeopolis, Dicaeopolis, deferor.
DIC. A quo? quis eſt qui defert? vos vero fori praeſides
Nonne excludetis delatores foras?
Quid tibi evenit, ut hunc ſine funalibus deferas & oſtendas?
SYC. Annon deferam hoſtes? DIC. Cum magno malo tuo;
Niſi aliorſum vero abeas, ubi artem tuam exerceas.
MEG. Quale hoc Athenis malum ineſt.
DIC. Bono animo es Megarice: & quo porcellos vendidiſti
Pretio, id accipe, allia inquam iſta & ſalem:

Mul-

vſ. 818. ΣΥΚ.] Intervenit Sycophanta. Sumit autem Poëta occaſionem perſtringendi Athenienſes, quia multos patiantur eſſe in civitate Sycophantas, ut etiam infra vſ. 908.

vſ. 823. *Φαντάζομαι*] Pro *συκοφαντῶμαι*.

vſ. 824. *Οἱ δ' ἀγοραῖοι*] Male hic in Edd. Aldina, Juntina, & nupera, praemiſſum MEG. recte autem Edd. Farrei & Brub. quas hic ſequimur.

vſ. 826. *Τὰ μαθών;*] Vide ad Veſpas vſ. 251.

Ibid. *Φαίνει ἄπυ θρυαλλίδων*] Infra vſ. 917. *Ἔπειτα φαίνεις ὄντα διὰ θρυαλλίδας*; utrobique miſcet inter ſe diverſas ſignificationes verbi *φαίνειν*.

Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τὴ ἰχάδων
Τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονθ'; βαβαὶ,
Οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
Ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς τραγασαῖα φαίνεθ'.
Ἀλλ' ὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰχάδας.
ΜΕΓ. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
ΔΙΚ. Νὴ τὸν Δί', ἀτεὶώ γε τὼ βοσκήματε.
Πόσου πείσομαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
ΜΕΓ. Τὸ μὲν ἕτερον τυτθὸν, σκορόδων τροπαλίδιον·
Τὸ δ' ἄτερον, αὖ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
ΔΙΚ. Ὠνήσομαί σοι. ταῦτ' ἐμὲν αὐτῦ· ΜΕΓ. Ταῦτα δή,
Ἔρμ' Ἐμπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
Οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτῦ ματέρα.

ACTUS TERTII

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΣΥΚ. Ἄνθρωπε, ποδαπός; ΜΕΓ. Χοιροπώλας Μεγαεικός.
ΣΥΚ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν γ' ἐγὼ φανῶ ταδί
Πολέμια, κοὐ σέ. ΜΕΓ. Τῦτ' ὀκνεῖν ἥκει πάλιν,
Ὅθενπερ δεῦρο τὸ κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
ΣΥΚ. Κλάων Μεγαρεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕΓ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι.
ΔΙΚ. Ὑπὸ τῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; Οἱ δ' ἀγοραῖοι
Τὺς συκοφάντας ὦ θύραζ' ἐξείρξετε;
Τίν' ἀθὼν φαίνεις ἄνθυ θρυαλλίδος;
ΣΥΚ. Οὐ γὰρ φανῶ τὺς πολεμίους; ΔΙΚ. Κλάων γε σύ,
Εἰ μὴ ἐτέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
ΜΕΓ. Οἷον τὸ κακὸν οἱ ταῖς Ἀθήναις τῦτ' ἔνι.
ΔΙΚ. Θάρρει Μεγαεῖ· ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδω
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τὺς ἅλας,

Καὶ

vs. 807. Ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις] In Thesm. vs. 601. ὦ πολυτιμήτω θεώ. Vide paulo ante.

vs. 808. Τραγασαῖα] Tragasae est nomen urbis; τραγεῖν vorare; quia vero bene vorarent porcelli, dicit eos esse ex illa urbe propter similitudinem vocum. Vide infra, vs. 853.

vs. 815. Ταῦτα δή.] Est mirantis, ut in Avibus vs. 802. ταυτὶ τοιαυτί.

vs. 817. Ἀποδόσθαι] Ellipsis verbi γένοιτο, inquit Scholiastes. Extrema miseria hominis, qui optime secum putat actum, licet vilissimo pretio vendiderit filias: quin & conjugem & matrem ita cupit vendere.

vs. 818.

Ferat aliquis e domo caricas aliquot
Porcellis: anne etiam comedent? papae!
Quanto vorant cum ſtrepitu, ô magne Hercules!
Cujates ſunt iſti porcelli? nam Tragaſaeae & *voraces* videntur.
Sed non omnes caricas comederunt.
MEG. Quia ego unam earum ſuſtuli, hancce.
DIC. Profecto lepidae pecudes iſtae ſunt.
Quanti emerim a te hos porcellos? dic.
MEG. Alterum eorum manipulo alliorum;
Alterum autem, ſi volueris, uno choenice ſalis.
DIC. Emam abs te, expecta hic. MEG. Haec quidem bene evenerunt,
Mercuri Praeſes mercatorum, da ut uxorem meam
Sic vendam, meamque ipſius matrem.

SCENA QUARTA.

SYCOPHANTA, MEGARENSIS, DICAEOPOLIS.

SYC. Heus tu, cujas es? MEG. Megarenſis porculator.
SYC. Porcellos itaque iſtos ego deferam
Tanquam hoſtiles, & te ipſum. MEG. Hoc illud eſt,
Unde principium malorum nobis eſt exortum.
SYC. Cum magno malo tuo Megariſſabis: nonne dimittes ſaccum?
MEG. Dicaeopolis, Dicaeopolis, deferor.
DIC. A quo? quis eſt qui defert? vos vero fori praeſides
Nonne excludetis delatores foras?
Quid tibi evenit, ut hunc ſine funalibus deferas & oſtendas?
SYC. Annon deferam hoſtes? DIC. Cum magno malo tuo;
Niſi aliorſum vero abeas, ubi artem tuam exerceas.
MEG. Quale hoc Athenis malum ineſt.
DIC. Bono animo es Megarice: & quo porcellos vendidiſti
Pretio, id accipe, allia inquam iſta & ſalem:

Mul-

vſ. 818. ΣΥΚ.] Intervenit Sycophanta. Sumit autem Poëta occaſionem perſtringendi Athenienſes, quia multos patiantur eſſe in civitate Sycophantas, ut etiam infra vſ. 908.

vſ. 823. *Φαντάζομαι*] Pro *συκοφαντῶμαι*.

vſ. 824. *Οἱ δ' ἀγοραῖοι*] Male hic in Edd. Aldina, Juntina, & nupera, praemiſſum MEG. recte autem Edd. Farrei & Brub. quas hic ſequimur.

vſ. 826. *Τὰ μαθών;*] Vide ad Veſpas vſ. 251.

Ibid. *Φαίνει ἄπυ θρυαλλίδων*] Infra vſ. 917. *Ἔπειτα φαίνεις ὄντα διὰ θρυαλλίδας*; utrobique miſcet inter ſe diverſas ſignificationes verbi *φαίνειν*.

Καὶ χαῖρε πολλά γ'. ΜΕΓ. Ἀλλὰ μὴ σὺ νῦν ὅπι χώρει.
ΔΙΚ. Πολυπραγμοσύνης νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
ΜΕΓ. Ὦ χρυσίδια περιῴδε κἄνις τοῦ πατρὸς
Παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάζαν, αἰκία τις διδῷ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κδ.

ΧΟΡ. Εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ περβαίνῃ
Τὸ πρᾶγμα τῆς βουλήματος; καρπώσεται γὼ ἀνὴρ
Ἐν τῇ χώρᾳ καθήμενος.
Κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται·
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πιμανεῖται·
Οὐδ' ἐξομόρξεταί σε Πρέπις ἢ θὑρυπρωκτίαν σοι·
Οὐδ' ὠτιεῖ Κλεωνύμῳ.
Χλαῖναν δ' ἔχων φαιλῶν, δίφ.
Κὐ ξυντυχὼν Ὑπέρβολος
Δικῶν ἀναπλήσει.
Οὐδ' ὑντυχὼν σὺ τῇ χώρᾳ περύσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.
Οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
Ὁ ταχὺς ἄγαν τὼ μυσικὼ,
Ὄζων κακὸν τὸ μαχαλᾶν,
Πατρὸς πεπαυσάνθ'.

Οὐδ'

vs. 833. Πολυπραγμοσύνης] Subaudirur ἔνεκα, ut monet Scholiastes. Dicit autem; quoniam te minus oportune salutavi; velim ut ad me revertatur salus. De ἐς κεφαλὴν vide ad Plutum vs. 526.

vs. 834. Περιῴδε κἄνις] Pro περιᾴσθ κἄνυ. i. e καὶ ἄνυ. Supra vs. 797. Megaricus iste utebatur particula ἄνυ ex communi dialecto.

vs. 835. Παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν] Scholia: ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἄρτον· διὰ τὸ ἄπορον προσφαγεῖν. *Comedere cum sale panem; propter defectum obsonii.* De παίειν Hesychius: Παίει, τύπτει. πλήττει, κρούει, δέρει, ἢ ΕΣΘΙΕΙ. affine est πίσασθαι. Praepositionem ἐπὶ recte exponit Scholiastes per μετά. Comicus in Pluto vs. 628. μεμιγυλημένοι —— ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις.

Ibid. Μάζαν] Ita omnes Edd. priſtinae, non μάδδαν· quod quidem Doricum eſt; ſed nihil temere mutandum.

vs. 836. ΧΟΡ.] Chorus felicem praedicat Dicaeopolidem, & obiter quosdam traducit.

vs. 843. Οὐδ' ἐξομόρξεται —— τὴν ὑυρυπρωκτίαν σοι.] Euripides in Bacchis vs. 344. Μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί. *Neque exterges in me ſtultitiam tuam.* Syneſius Epiſt. 44. in fine; εἰ δυγγάνων ἡμῶν, ἐκαπομόρξῃ τὴν πρόσπτυξιν. *Nam contactu tuo affricabis nobis piaculum.* ſive: *maculabis nos ſcelere.* Idem autem eſt ἐξομόργνυσθαι quod ἐκμάσσειν· Euripides in Hercule Furente vs. 1399. Ἀλλ' αἷμα μὲ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις. deinde alter: Ἐκμασσε· φίλτρα μηδὲν ——. *Sed vereor ne ſanguinem &c.*

Ibid. Πρέπις] Scholia: ὡς καταπύγων δὲ κατανοῦνται ὁ Πρέπις. *Notatur autem Prepis tanquam impudicus*, ſive, *mollis, effoeminatus, cinaedus, patbicus.*

vs. 844. Ὠτιεῖ Κλεωνύμῳ] Supra vs. 24. ὠτιῶνται ἀλλήλοις. Cleonymum autem jam notat tanquam helluonem, qui ſaepe in forum veniat obſonatum. Vide ad

Equites

Multumque vale. MEG. Sed hoc ſtatus noſtrae patriae non fert.
DIC. In meum ergo caput revertatur illud vale, quòniam alias res egi.
MEG. ô Porcelli, nunc facite periculum, an ſine patre poſſitis
Edere cum ſale mazam, ſi modo quis dederit.

STROPHE VERSUUM XXIV.

CHOR. Sane iſte homo beatus eſt: nonne audiviſti quo evadat
Conſilium illud? lucrum faciet ille
In foro deſidens:
Et, ſi quis ingreſſus fuerit Cteſias,
Aut delator alius, e-
julans ſedebit:
Nec alius quisquam clam opſonans te, ô Dicaeopolis, damno afficiet:
Nec affricabit Prepis impudicitiam tibi:
Nec tibi cum Cleonymo in turba luctandum erit:
Verum laenam habens nitidam tranſibis:
Nec in Hyperbolum incidens
Litibus impleberis. (*non intendet lites tibi.*)
Nec in foro ambulans, obvius ad te accedet
Cratinus ſemper cinaedice tonſus.
Nec improbiſſimus ille Artemo,
Nimis expeditus arte muſica (*extemporaneus Poëta,*)
Cui alae olent peſſime
Hircum.

Neque

Equites vſ. 1289.

vſ. 845. Χλαῖναν —— φαινήν.] In Eccleſ. vſ. 348. σισύρα φαινή.

vſ. 846. Ὑπέρλογος.] Hunc tanquam litigioſum nunc notat. Crebra ejus mentio.

vſ. 849. Μειχὸν.] Scholia: μειχὸς δὲ εἶδος καὶ ὄνομα κυρᾶς ἀτριπτῶς καὶ κιναιδώδως. *Moechus* (hoc loco) *& ſpecies & nomen raſurae parum honeſtae, & cinaedicae.*

Ibid. Μιᾷ μαχαίρᾳ.] Videndus Heſychius.

vſ. 850. Ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων.] Scholia: ὡς τὴν ἕλκουσαν· ὁ περιόρυστος Ἀρτέμων ἀπὸ παροιμίας, ἧς μέμνηται καὶ Ἀναξίων, ταχθείσης ἐπὶ καλῇ καὶ ἁπαζομένῃ πρὸς πάντων παιδός· παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἔφη τὸ Ἀρτέμων· ἀ γάρ τίστοι, ἀλλὰ Κρατῖνον βέλεται δηλῶσαι. *Quaſi dicat;* ὁ περιόρυστος Ἀρτέμων· i. e. *qui circumfertur. Ex proverbio quodam, cujus meminit etiam Anacreon, quod dicitur de puero pulchro, qui ab omnibus rapitur. Praeter expectationem autem fecit mentionem Artemonis; non enim hunc, ſed Cratinum vult ſignificare.* Locum Anacreontis de proverbio illo non adducit Scholiaſtes; ſed ille extat apud Athenaeum XII. p. 531. Ξανθὴ δ' Εὐρυπύλη μέλει ὁ περιόρυστος Ἀρτέμων. *Flavae Eurypylae cura eſt Artemo, qui ſemper circumfertur.* Ubi aliter exponitur vox περιόρυστος· nempe, ita dictum eſſe Artemonem, quia molliter viveret, & in lectica circumportaretur. Ejusdem Anacreontis de Artemone ibi legiuntur haec verba: ἀστεπώλησι καὶ ἑθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων. *Cum piſtoribus & voluntariis proſtibulis conſuetudinem habens improbus ille Artemo.* Quae verba credo ſimul in animo habuiſſe Comicum; & ſic pro περιφόρυστος, dixiſſe, περιπόνηρος.

vſ. 853. Τραγασαίῃς.] Ludit in vocibus τράγος *hircus* & Τράγασαι· quod eſt nomen proprium urbis. Vide & ſupra vſ. 808. Vult autem eum τραγομάσχαλον dicere, quae vox extat in Pace vſ. 813.

Οὔδ' αἴθις αὖ σε σκώψει Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' οὐ ἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
Ὁ περιαλγὴς τοῖς κακοῖς,
Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
Τῇ μηνὸς ἑκάστῃ.

ACTUS QUARTI

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΒΟΙ. Ἰτέω Ἡρακλῆς· ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.
Κατάθω τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία.
Ὑμὲς δ' ὅσοι Θείβαθεν αὐλητὰ πάρα,
Τοῖς ὀσίνοις φυσῆτε τὸ πρωκτὸν κιτύος.
ΔΙΚ. Παῦ ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τ' θυρῶν;
Πόθεν ποθ' ἑσπέπαν οἱ κακῶς ἀπολώμενοι
Ἐπὶ τὼ θύραν μοι Χαλκιδεῖς βομβαύλιοι.
ΒΟΙ. Νὴ τὸν Ἴολαον, ὀπιχαείπως ἂν γ', ὦ ξένε.
Θείβαθι γὼ φυσάντες ἐξόπιθέ μω,
Καί τ' ἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
Ἀλλ' εἴ τι βύλῃ πείσομαί τ' ἐγὼ φέρω,
Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τ' τετραπέρυλλίδων.
ΔΙΚ. Ὦ χαῖρε κολικοφάγε Βοιωτίδιον.
Τί φέρεις; ΒΟΙ. Ὅσ' ἔστ' ἂν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
Ὀείγανον, γλαχὼ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
Νάσας, κολοιώς, ἀπαγᾶς, φαλαείδας,
Τροχίλως, κολύμβως. ΔΙΚ. Ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα

Ὀργι-

vſ. 854. Παίσων] Vide ad Plutum vſ. 602.
vſ. 855. Λυσίστρατος] In Veſpis vſ. 793. & ad Equites vſ. 1064. Χολαργεῖς autem a pago Attico.
vſ. 856. Περιαλγής] Scholiaſtes monet eſſe metaphoram a tinctura purpurae. Eſt autem ἀλκεγής, τὸ πορφυροῦν.
vſ. 858. Πλεῖν ἢ] Pro πλέον Attice. Eſt autem hyperbole Comica hic; quaſi dicat, eum plusquam ſemper eſurire: menſis enim non niſi triginta dies habebat apud Atticos.
vſ. 860. Ἰτέω Ἡρακλῆς] Infra vſ. 911. ἴτω Ζεύς· ubi vide Notam. Ceterum in dimenſione verſûs ω & η hic pro una ſyllaba habenda, ut alii monuerunt. Venit autem Boeotus Thebanus, qui etiam Dorice loquitur.
Ibid. Τὰν τύλαν] Infra, vſ. 953. ὑπέκυαθι τὰν τύλαν.
vſ. 862. Θείβαθεν] Pro Θήβηθεν· i. e. ἐκ Θήβης. Ὑμὲς pro ὑμεῖς.
vſ. 863. Ὀσίνοις] Scholia: λείπτοις, αὐλοῖς. φυσᾶτε autem pro φυσᾶτε.
Ibid. Τὸν πρωκτὸν κυτιός] Habebant tibias utriculares ex pelle canina. Sed alludit ad Proverbium ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν· quod occurrit in Eccleſiaz. vſ. 255. ut monet Scholiaſtes.
vſ. 864. Οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν.] In Equit. vſ. 723. οὐκ ἄπει ἀπὸ τῆς θύρας; in Veſpis vſ. 454. παῖε, παῖε, ὦ Ξανθία, τὰς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας. Hic ſupra, vſ. 825. τὰς συκοφάντας ἀπὸ θύρας ἐξείρξετε; Eurip. in Oreſte vſ. 170. ἐκ δὸ' ἡμῶν; ἐκ δὸ' οἴκων πάλιν ἀνὰ σὸν πόδα ἑλίξεις; *Nonne a nobis? nonne ab aedibus retro pedem tuum torquebis?* vſ. 866.

Neque etiam te ludibrio habebit Pauſon ille peſſimus,
In foro & Lyſiſtratus, Cholargenſium opprobrium,
Sceleribus quaſi purpura tinctus,
Algens & eſuriens aſſidue,
Plus triginta diebus
Quovis menſe.

SCENA PRIMA.

BOEOTUS, DICAEOPOLIS.

BOEOT. Teſtis ſit Hercules, ut mihi peſſime dolet humerus calloſus.
Depone placide pulegium ô Iſmenio:
Vos vero quotquot adeſtis, Thebani tibicines,
Oſſeis tibiis inflate canis culum.
DIC. Deſinite: nonne hinc a foribus in malam rem faceſſitis crabrones?
Unde advolarunt perditiſſimi
Ad januam mihi bombizantes tibicines, diſcipuli Chaeridis?
BOEOT. Me volente ſane abierint in malam rem, ô amice, ita mihi Iolaus ſit propitius;
Nam inde a Thebis pone me ſtantes,
Etiam flores pulegii decuſſerunt humi.
Sed ſi lubet eme aliquid iſtorum, quae fero,
Gallos gallinaceos, aut cicadas.
DIC. ô ſalve Boeote, collicum helluo.
Quid fers? BOEOT. Quicquid omnino boni eſt apud Boeotos,
Origanum, pulegium, ſtoreas, verbaſcum,
Anates, graculos, attagenas, phalarides,
Regulos, mergos. DIC. Ergo tu quaſi tempeſtas

Et

vſ. 866. Χαιριδεῖς] In ſing. Χαιριδεύς, a Χαῖρις. Qui ſuit malus Tibicen: in Avibus vocat eum κόρακα ἐμπεφορβιωμένον, vſ. 859. 862. Vide hic ſupra, vſ. 16.

Ibid. Βομβύλιοι] Ex voce βομβύλιος, quod eſt genus apiculae a *bombo* dictae, in Veſpis vſ. 107. fecit βομβαύλιος, addita litera α· alludens ad vocem αὐλὸς, ut ait Scholiaſtes; vocem βόμβος autem de ſono tibiae uſurpavit in Thesmoph vſ. 1187.

vſ. 867. Ἐπιχαρεῖτας] Scholia: κεχαρισμένος καὶ κεχαριτωμένος ἡμῖν ἀπόλοιντ' ἄν. *Gratum nobis foret, ſi periret.*

vſ. 869. Τῆς χλάχωνος] Scholia: ἐδόσαζε γὰρ φορτίον τῆς χλάχωνος. *Geſtabat enim pulegium.*

vſ. 871. Ὀρταλίχων] Gallos Gallinaceos ita vocant Boeotii, ut ait Scholiaſtes. Apud Athenaeum extat Stratidis locus de Thebanorum lingua, Lib. XIV. p. 621. ubi inter alia dicitur eos nominare τὸν ἀλεκτρυόνα, ὀρτάλιχον. Occurrit apud Aeſchylum in Agamem. vſ. 54.

Ibid. Τετραπλερυλλίδων] Ita vocant locuſtas παρὰ τὸ ἔχειν πλευρά ut inquit Scholiaſtes, i. e. *quia quatuor habent πλευρά*, ſive *alas*.

vſ. 872. Κολλικοφάγε] Boeotii, & inter eos Thebani voraces. Athenaeus X. p. 417. *Collicem* vocabant panis quoddam genus.

vſ. 875. Νάσσας] In Pace, vſ. 1005. καὶ Βοιωτῶν φέροντας ἰθύων χῆνας, νῆττας, φάττας &c. *Ex Notis Kuſteri.*

Οὔδ' αἴθις αὖ σε σκώψει Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' οὐ ἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
Ὁ περιαλγὴς τοῖς κακοῖς,
Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
Τῇ μηνὸς ἑκάστῃ.

ACTUS QUARTI

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΒΟΙ. Ἰτέω Ἡρακλῆς· ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.
Κατάθω τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία.
Ὑμὲς δ' ὅσοι Θείβαθεν αὐλητὰ πάρα,
Τοῖς ὀσίνοις φυσῆτε τὸ πρωκτὸν κιτύος.
ΔΙΚ. Παῦ ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τ' θυρῶν;
Πόθεν ποθ' ἑσπέπαν οἱ κακῶς ἀπολώμενοι
Ἐπὶ τὼ θύραν μοι Χαλκιδεῖς βομβαύλιοι.
ΒΟΙ. Νὴ τὸν Ἴολαον, ὀπιχαείπως ἂν γ', ὦ ξένε.
Θείβαθι γὼ φυσάντες ἐξόπιθέ μω,
Καί τ' ἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
Ἀλλ' εἴ τι βύλῃ πείσομαί τ' ἐγὼ φέρω,
Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τ' τετραπέρυλλίδων.
ΔΙΚ. Ὦ χαῖρε κολικοφάγε Βοιωτίδιον.
Τί φέρεις; ΒΟΙ. Ὅσ' ἔστ' ἂν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
Ὀείγανον, γλαχὼ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
Νάσας, κολοιώς, ἀπαγᾶς, φαλαείδας,
Τροχίλως, κολύμβως. ΔΙΚ. Ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα

Ὀργι-

vſ. 854. Παίσων] Vide ad Plutum vſ. 602.
vſ. 855. Λυσίστρατος] In Veſpis vſ. 793. & ad Equites vſ. 1064. Χολαργεῖς autem a pago Attico.
vſ. 856. Περιαλγής] Scholiaſtes monet eſſe metaphoram a tinctura purpurae. Eſt autem ἀλκεγής, τὸ πορφυροῦν.
vſ. 858. Πλεῖν ἢ] Pro πλέον Attice. Eſt autem hyperbole Comica hic; quaſi dicat, eum plusquam ſemper eſurire: menſis enim non niſi triginta dies habebat apud Atticos.
vſ. 860. Ἰτέω Ἡρακλῆς] Infra vſ. 911. ἴτω Ζεύς· ubi vide Notam. Ceterum in dimenſione verſûs ω & η hic pro una ſyllaba habenda, ut alii monuerunt. Venit autem Boeotus Thebanus, qui etiam Dorice loquitur.
Ibid. Τὰν τύλαν] Infra, vſ. 953. ὑπέκυαθι τὰν τύλαν.
vſ. 862. Θείβαθεν] Pro Θήβηθεν· i. e. ἐκ Θήβης. Ὑμὲς pro ὑμεῖς.
vſ. 863. Ὀσίνοις] Scholia: λείπτοις, αὐλοῖς. φυσᾶτε autem pro φυσᾶτε.
Ibid. Τὸν πρωκτὸν κυτιός] Habebant tibias utriculares ex pelle canina. Sed alludit ad Proverbium ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν· quod occurrit in Eccleſiaz. vſ. 255. ut monet Scholiaſtes.
vſ. 864. Οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν.] In Equit. vſ. 723. οὐκ ἄπει ἀπὸ τῆς θύρας; in Veſpis vſ. 454. παῖε, παῖε, ὦ Ξανθία, τὰς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας. Hic ſupra, vſ. 825. τὰς συκοφάντας ἀπὸ θύρας ἐξείρξετε; Eurip. in Oreſte vſ. 170. ἐκ δὸ' ἡμῶν; ἐκ δὸ' οἴκων πάλιν ἀνὰ σὸν πόδα ἑλίξεις; *Nonne a nobis? nonne ab aedibus retro pedem tuum torquebis?* vſ. 866.

Neque etiam te ludibrio habebit Pauſon ille peſſimus,
In foro & Lyſiſtratus, Cholargenſium opprobrium,
Sceleribus quaſi purpura tinctus,
Algens & eſuriens aſſidue,
Plus triginta diebus
Quovis menſe.

SCENA PRIMA.

BOEOTUS, DICAEOPOLIS.

BOEOT. Teſtis ſit Hercules, ut mihi peſſime dolet humerus calloſus.
Depone placide pulegium ô Iſmenio:
Vos vero quotquot adeſtis, Thebani tibicines,
Oſſeis tibiis inflate canis culum.
DIC. Deſinite: nonne hinc a foribus in malam rem faceſſitis crabrones?
Unde advolarunt perditiſſimi
Ad januam mihi bombizantes tibicines, diſcipuli Chaeridis?
BOEOT. Me volente ſane abierint in malam rem, ô amice, ita mihi Iolaus ſit propitius;
Nam inde a Thebis pone me ſtantes,
Etiam flores pulegii decuſſerunt humi.
Sed ſi lubet eme aliquid iſtorum, quae fero,
Gallos gallinaceos, aut cicadas.
DIC. ô ſalve Boeote, collicum helluo.
Quid fers? BOEOT. Quicquid omnino boni eſt apud Boeotos,
Origanum, pulegium, ſtoreas, verbaſcum,
Anates, graculos, attagenas, phalarides,
Regulos, mergos. DIC. Ergo tu quaſi tempeſtas

Et

vſ. 866. Χαιριδεῖς] In ſing. Χαιριδεύς, a Χαῖρις. Qui ſuit malus Tibicen: in Avibus vocat eum κόρακα ἐμπεφορβιωμένον, vſ. 859. 862. Vide hic ſupra, vſ. 16.

Ibid. Βομβύλιοι] Ex voce βομβύλιος, quod eſt genus apiculae a *bombo* dictae, in Veſpis vſ. 107. fecit βομβαύλιος, addita litera α· alludens ad vocem αὐλὸς, ut ait Scholiaſtes; vocem βόμβος autem de ſono tibiae uſurpavit in Thesmoph vſ. 1187.

vſ. 867. Ἐπιχαρεῖτας] Scholia: κεχαρισμένος καὶ κεχαριτωμένος ἡμῖν ἀπόλοιντ' ἄν. *Gratum nobis foret, ſi periret.*

vſ. 869. Τῆς χλάχωνος] Scholia: ἐδόσαζε γὰρ φορτίον τῆς χλάχωνος. *Geſtabat enim pulegium.*

vſ. 871. Ὀρταλίχων] Gallos Gallinaceos ita vocant Boeotii, ut ait Scholiaſtes. Apud Athenaeum extat Stratidis locus de Thebanorum lingua, Lib. XIV. p. 621. ubi inter alia dicitur eos nominare τὸν ἀλεκτρυόνα, ὀρτάλιχον. Occurrit apud Aeſchylum in Agamem. vſ. 54.

Ibid. Τετραπλερυλλίδων] Ita vocant locuſtas παρὰ τὸ ἔχειν πλευρά ut inquit Scholiaſtes, i. e. *quia quatuor habent πλευρά*, ſive *alas*.

vſ. 872. Κολλικοφάγε] Boeotii, & inter eos Thebani voraces. Athenaeus X. p. 417. *Collicem* vocabant panis quoddam genus.

vſ. 875. Νάσσας] In Pace, vſ. 1005. καὶ Βοιωτῶν φέροντας ἰθύων χῆνας, νῆττας, φάττας &c. *Ex Notis Kuſteri.*

Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας;
ΒΟΙ. Καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγὼς, ἀλώπεκας,
Σκάλωπας, ἐχίνους, αἰλύρους, πυκτίδας,
Ἰκτίδας σύφορβ, ἐγχέλεις Κωπαΐδας.
ΔΙΚ. Ὦ περπόταton σὺ τέμαχος ἀνθρώπois φέρων,
Δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
ΒΟΙ. Πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν,
Ἔκβαθι τᾶδε κηπιχάριτα τῷ ξένῳ.
ΔΙΚ. Ὦ φιλτάτη σὺ κ πάλαι ποθουμένη,
Ἦλθες ποθεινὴ μῦ τροχωδικοῖς χοροῖς,
Φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες ἐξενέγκατε
Τὴν ἐοχάραν μοι δεῦρο κ τὴν ῥιπίδα·
Σκέψασθε παῖδες τ ἀείσην ἐγχέλυν,
Ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην.
Προσείπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
Ὑμῖν παρέξω τῆσδε τ ξένης χάριν.
Ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γῦ θανόν ποτε
Σᾶ χρεὶς εἴην ὀπτεθυτλακωμένης.
ΒΟΙ. Ἐμοὶ δὲ πρὰ τᾶσδε πᾶ γενήσετ';
ΔΙΚ. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ πω δώσεις ἐμοί.
Ἀλλ' εἴ π πωλεῖς τῶνδε τ ἄλλων, λέγε.
ΒΟΙ. Ἰώγα ταῦτα πάντα. ΔΙΚ. Φέρε πόσου λέγεις;
Ἢ φορτὶ ἔπρ' ὀβόλου κεῖσ' ἄξεις ἰών.
ΒΟΙ. Ὄ, π γ' ἔστ' Ἀθάναις, οὐ Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
ΔΙΚ. Ἀφύας ἄρ' ἄξεις πεμπόλου Φαληρικὰς,
Ἢ κέραμον. ΒΟΙ. Ἀφύας, ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ὀκεῖ.
Ἀλλ' ὅ, τι παρ' ἡμῖν μή 'στι, τᾶδε δ' αὖ πολύ.
ΔΙΚ. Ἐγ' ᾠδα· τοίνυν συκοφάντου ἔξαγε,
Ὡσπερ κέραμον ὀδυσσάμενον. ΒΟΙ. Νὴ τὸν Διώ.
Λάβοιμι μὴ τ' ἂν κέρδος ἀγαγὼν, κ πολὺ,
Ἀνὴρ πίθακον, ἀλιτείας πολλᾶς πλέων.

ΔΙΚ.

vs. 877. Ὀρνιθίας] Ἄνεμος ὀρνιθίας ventus aliquis dicitur. Schol.

vs. 878. Φέρω χᾶνας] Paulo ante ad vs. 875.

vs. 880. Ἐγχέλεις Κωπαΐδας] A lacu Boeotiae. Erant autem in pretio illae anguillae.

vs. 883. Πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν] Facete de anguillis quasi de Nereidibus loquitur, quae erant quinquaginta: & alludit ad locum aliquem Aeschyli, cujus meminit Scholiastes. Euripides in Iphigenia Taurica vs. 427. ὅπου πεντήκοντα κοραὶ τῶν Νηρήδων χοροί. *Ubi quinquaginta puellarum Nereidum Chori.* Ubi vide Notulam Cl. Barnesii. Eurip. in Andromacha vs. 1267. λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορόν. Sic etiam in Lysistrata vs. 703. de anguilla loquitur quasi de puella: —— ἑταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ γειτόνων παῖδα χρηστὴν καμπτὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐγχελυν.

vs. 884. Κηπιχάριτα] Scholia: ἀντὶ τῆ ἐπιχαρίτως ἔκβαθι τῷ ξένῳ. Sed videtur verbum esse debere propter καί.

vs. 887. Μορύχῳ] Poëta Tragicus, ut ait Scholiastes, & notatur tanquam helluo: in Pace vs. 1009. ὀψωνῆται τυρβάζισθαι Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις τέθαις πολλοῖς.

vs. 890. Ἕκτῳ ἔτει] Sexto anno belli Peloponnesiaci; supra vs. 265. ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον.

vs. 891. Ὦ τέκν'] Ita Ed. Farrei. Aldina, Juntina & Nupera, ὦ τέκν' vitiose. Brubachii ὦ τᾶν.

vs. 893.

Et Ornithias ventus, qui aves ſternit, veniſti ad forum?
BOEOT. Quin etiam fero anſeres, lepores, vulpes,
Talpas, erinaceos, feles, pyctidas,
Lutras, anguillas Copaicas.
DIC. ô Qui delicatiſſimum piſcium genus fers hominibus,
Da mihi copiam illas ſalutandi, ſi fers anguillas.
BOEOT. Maxima natarum quinquaginta Copaïdis
Exi, & huic hoſpiti gratificare.
DIC. ô chariſſima, & dudum deſiderata,
Veniſti deſiderabilis comico choro, (*gregi*)
Grata Morycho. Vos famuli efferte
Craticulam (*foculum*) mihi huc & flabellum:
Spectate pueri pulcherrimam anguillam,
Quae deſiderata, vix demum venit ſexto anno.
Salutate ipſam ô filii: prunas autem ego
Vobis praebebo, hujus hoſpitae cauſa.
Sed intro aufer ipſam; nam ego nec mortuus unquam
Sine te velim eſſe, ſi cum betis cocta ſis.
BOEOT. Mihi autem pretium pro hac unde erit?
DIC. Hanc dabis mihi nomine vectigalis pro foro meo.
Sed ſi quid ex ceteris vendis, dic.
BOEOT. Ego iſta omnia *vendo*. DIC. Cedo, quanti ea aeſtimas?
Aut alias merces hinc proficiſcens vis illuc tecum ducere?
BOEOT. Quicquid Athenis eſt, quod non ſit apud Boeotos.
DIC. Apuas itaque emes & aſportabis,
Aut fictilia. BOEOT. Apuas, inquis, aut fictilia? atqui haec ſunt illic;
Sed quod apud nos non eſt, hic autem affatim.
DIC. Scio ego; educ ergo delatorem
Sicut fictilia ligatum. BOEOT. Ita me Dioſcuri ament,
Scilicet multum lucri facerem, ſi abducerem,
Tanquam ſimium, flagitiis multis plenum.

DIC.

vſ. 893. & ſeq. Μηδὲ γὰρ θανών ποτε σὲ χωρὶς εἶην] Sunt verba Euripidis ex Alceſtide vſ. 367. —— *μηδὲ γὰρ θανών ποτε σὲ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί* · —— *Utinam ne mortuus quidem ſine te ſim, quae ſola mihi fuiſti fida.* Ceterum merito aliquis ad Dicaeopolidem haec optantem dicat cum Philetaero Comico: *ὃ γὰρ θανὼν γε δᾴστᾳ' ἔγχελυν φάγοις* · *Mortuus utique non comedes anguillam* apud Athenaeum VI. p. 280.

vſ. 894. Ἐντετευτλαιωμένης] Anguillae coquebantur cum betis. Vide ad Pacem vſ. 1014.

vſ. 905. Νὴ τὼ Διώ] Pro νὴ τὸν Δία. Jurat per Amphionem & Zethum tanquam Thebanus. Cum Lacon aliquis aut Lacaena jurat ναὶ τὼ Διώ, ut in Pace vſ. 214. & in Lyſiſtr. vſ. 86. intelligit Caſtorem & Pollucem. Atticae foeminae ſi jurent μὰ τὼ Διώ, ut in Eccleſ. vſ. 155. intelligitur Ceres & Proſerpina.

vſ. 907. Ἄπιρ] Ita recte Aldina & Farrei. Nupera ἄπερ.

Ibid. Ἄπιρ] Pro ὥπιρ. i. e. ὥσπερ ut ſupra, vſ. 759. ubi Editio Farrei ἄπερ · hîc autem eadem illa ἄπιρ · in Lyſiſtrata vero vſ. 84. eadem haec part. ἀπιρ. Et ibid vſ. 1267. ἄπιρ. Ed. Far. aliae ἄπιρ. Sed in Lyſiſtr. aliter ſcribendum.

Ibid. Πίθακον ἀλιτρίας ἀνάπλεων] In Eccleſiaz. vſ. 1067.

ΔΙΚ. Καὶ μιὼ ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεθ' Φανῶν.
ΒΟΙ. Μικκός γα μᾶκος ὅτος. ΔΙΚ. Ἀλλ' ἅπαν κακόν.

ACTUS QUARTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΝΙΚ. Ταὐτὶ πίνος τὰ φορπί' ἐστί; ΒΟΙ. Τῶδ' ἐμὰ
Θείβαθεν, ἴτ' ὦ Ζεύς. ΝΙΚ. Ἐγὼ τοίνυν γ' ὁδὶ
Φαίνω πολέμια ταῦτα. ΒΟΙ. Τί δαὶ κακὸν παθών,
Ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρω ἢ μάχαν;
ΝΙΚ. Καὶ σέ γε φανῶ τοῖς τοῖσδε. ΒΟΙ. Τί ἀδικειμί;
ΝΙΚ. Ἐγὼ φράσω σοι τῶν θεατῶν χάριν·
Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θεαλλίδας.
ΔΙΚ. Ἔπειτα φαίνεις δῆτα λῷβ' ἐμὲ θεαλλίδας;
ΝΙΚ. Αὕτη γὰρ ἐμαρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙΚ. Νεώριον θεαλλίς; ΝΙΚ. Οἶμαι. ΔΙΚ. Τίνι τρόπῳ;
ΝΙΚ. Ἐνθεὶς ἂν ἐς πίθον ἀνὴρ Βοιώτιος,
Ἆρας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
Δι' ὑδρορρόας, βορέαν ὀπτησήσας μέγαν.
Κεἶθ' ἅλοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆες. ΔΙΚ. Ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ πίθης τε ἢ θεαλλίδος;
ΝΙΚ. Μαρτύρομαι. ΔΙΚ. Ξυλλάμβαν' αὐτῷ τὸ κόμα·
Δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν εἰδήσας φέρω,
Ὡσθ' ἥρεμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
ΧΟΡ. Ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς
Τὼ ἐμπολιὼ ὅπως, ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.

ΔΙΚ.

πίθηκος ἀναπλέως ψιμμυθίου. Sophocles in Ajace vſ. 1161. ἀνδρὸς ὅπαντα μωρίας πλέων· *Hominem vidi ſtultitia plenum.* Idem in Electra vſ. 609. ἀναιδείας πλέαν. Aeſchylus Prom. vſ. 42. θρασέως πλέως.

vſ. 908. Νίκαρχος φανῶν.] Scholia: ὁ Νίκαρχος κωμῳδεῖται ὡς συνοράντος. Φανῶν δὲ ἀντὶ τοῦ, κατηγορήσων.

vſ. 909. Μικκός γα] Pro μικρός γε.

vſ. 911. Θειβαθεν] Supra, vſ. 868. Θείβαθι.

Ibid. Ἴτω Ζεύς] „ Pro ἴσω ſciat; dialecto Thebano-„ rum; Plato Epiſt. 7. Ἴτω Ζεύς, φησὶν ὁ Θηβαῖος· Idem „ in Phaedone, de Cebete Thebano: καὶ ὁ Κέβης ἡρέμα „ ἐπιγελάσας, Ἴτω Ζεύς, ἔφη, τῇ αὐτοῦ φωνῇ εἶπεν. *Et Ce-„ bes leniter ſubridens, Ἴτω Ζεύς, inquit, vernaculo ſibi „ ſermone.*" Ex Notis *Kuſteri.* Communi autem dialecto, ἴσω: Sophocles in Trachiniis vſ. 403. & Euripides in Iphigenia Taurica vſ. 1077. ἴσω μέγας Ζεύς. Sophocles in Antigona vſ. 190. ἴσω Ζεὺς ὁ πάντ' ὀρῶν ἀεί. Idem in Oedipo Coloneo vſ. 514. Θεὸς ἴσω. eſt autem jurantis.

vſ. 913.

DIC. Atqui venit iſte Nicarchus te delaturus.
BOEOT. Parvae utique ſlaturae hic eſt. DIC. Sed quantuluscumque, nihil niſi nequitia eſt.

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

NICARCHUS, BOEOTUS, DICAEOPOLIS, CHORUS.

NIC. Iſtae merces cujus ſunt? BOEOT. Hujus, *quem vides*, meae *inquam*
Ex Thebis, teſtis eſt Jupiter. NIC. Ego itaque ipſe
Defero haec, utpote hoſtilia. BOEOT. Quanam in re laeſus es,
Ut contra aves bellum ſuſceperis?
NIC. Imo te quoque deferam inſuper. BOEOT. Quam paſſus injuriam?
NIC. Ego tibi dicam propter iſtos, qui hic aſtant:
Ab hoſtibus importas ellychnia.
DIC. Itaque ergo propter ellychnia eum defers?
NIC. Nam iſtud facile incenderet navale.
DIC. Ellychnium *incenderet* navale? NIC. Arbitror. DIC. Quo pacto?
NIC. Boeotius aliquis id impoſitum blattae
Et incenſum immitteret in navale
Per canalem, Boreae flatu vehementiore obſervato:
Et ſi corripiat naves ignis ſemel,
Fulgerent *incenſae* naves. DIC. ô perditiſſime!
Itane vero fulgerent a blatta & ellychnio *incenſae*?
NIC. Teſtor. DIC. Comprime ei os.
Da mihi paleas, ut eum illigatum feram,
Veluti vas fictile, ne frangatur inter ferendum.
CHOR. Illiga bene, vir optime, hoſpiti
Capturam hanc, & ita ut ne frangat inter portandum.

DIC.

vſ. 913. Ὀρταπτίδισι] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ὀρνίοις. ὡς ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ λέγειν. *Ita dicit pro*, ὀρνίοις i. e. *avibus*, *quaſi de gente aliqua loquens.* ἧκω autem aor. 1. med. ab αἴρομαι.

vſ. 914. Ἀδικειμένῳ] Pro ἀδικημένῳ. medium η in ει, ut in Θηβαῖος.

vſ. 917. Φλέγοις δὲ τὰς Θρυαλλίδας] Duplex ſenſus, qui uterque hic locum habet; *Luces*, *accenſis ellychniis.* &: *affendis* i. e. *defers me propter ellychnia*, quae importavi.

vſ. 918. Ἐμπρήσειεν] Euripides in Inone: Μικρᾷ γὰρ ἐκ λαμπῆρος Ἰδαῖον λέπας Πρήσειεν ἄν τις. *Parvâ enim faculâ Idae nemus incenderit aliquis:* apud Stobaeum.

vſ. 922. Βορέαν ἐπιπρήσας] Ventus juvat incendium. Thucydides Lib. II. de Obſidione Plataearum: πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου, ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν. *Prius autem viſum eſt ipſis conari, ſi poſſint igni urbem comburere vento exorto.*

ΔΙΚ. Καὶ μιὼ ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεθ' Φανῶν.
ΒΟΙ. Μικκός γα μᾶκος ὅτος. ΔΙΚ. Ἀλλ' ἅπαν κακόν.

ACTUS QUARTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΝΙΚ. Ταὐτὶ πίνος τὰ φορπί' ἐστί; ΒΟΙ. Τῶδ' ἐμὰ
Θείβαθεν, ἴτ' ὦ Ζεύς. ΝΙΚ. Ἐγὼ τοίνυν γ' ὁδὶ
Φαίνω πολέμια ταῦτα. ΒΟΙ. Τί δαὶ κακὸν παθών,
Ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρω ἢ μάχαν;
ΝΙΚ. Καὶ σέ γε φανῶ τοῖς τοῖσδε. ΒΟΙ. Τί ἀδικειμί;
ΝΙΚ. Ἐγὼ φράσω σοι τῶν θεατῶν χάριν·
Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θεαλλίδας.
ΔΙΚ. Ἔπειτα φαίνεις δῆτα λῷβ' ἐμὲ θεαλλίδας;
ΝΙΚ. Αὕτη γὰρ ἐμαρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
ΔΙΚ. Νεώριον θεαλλίς; ΝΙΚ. Οἶμαι. ΔΙΚ. Τίνι τρόπῳ;
ΝΙΚ. Ἐνθεὶς ἂν ἐς πίθον ἀνὴρ Βοιώτιος,
Ἆρας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
Δι' ὑδρορρόας, βορέαν ὀπτησήσας μέγαν.
Κεἶθ' ἅλοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆες. ΔΙΚ. Ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ πίθης τε ἢ θεαλλίδος;
ΝΙΚ. Μαρτύρομαι. ΔΙΚ. Ξυλλάμβαν' αὐτῷ τὸ κόμα·
Δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν εἰδήσας φέρω,
Ὡσθ' ἥρεμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
ΧΟΡ. Ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς
Τὼ ἐμπολιὼ ὅπως, ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.

ΔΙΚ.

πίθηκος ἀναπλέως ψιμμυθίου. Sophocles in Ajace vſ. 1161. ἀνδρὸς ὅπαντα μωρίας πλέων· *Hominem vidi ſtultitia plenum.* Idem in Electra vſ. 609. ἀναιδείας πλέαν. Aeſchylus Prom. vſ. 42. θρασέως πλέως.

vſ. 908. Νίκαρχος φανῶν.] Scholia: ὁ Νίκαρχος κωμῳδεῖται ὡς συνοράντος. Φανῶν δὲ ἀντὶ τοῦ, κατηγορήσων.

vſ. 909. Μικκός γα] Pro μικρός γε.

vſ. 911. Θειβαθεν] Supra, vſ. 868. Θείβαθι.

Ibid. Ἴτω Ζεύς] „ Pro ἴσω ſciat; dialecto Thebano-„ rum; Plato Epiſt. 7. Ἴτω Ζεύς, φησὶν ὁ Θηβαῖος· Idem „ in Phaedone, de Cebete Thebano: καὶ ὁ Κέβης ἡρέμα „ ἐπιγελάσας, Ἴτω Ζεύς, ἔφη, τῇ αὐτοῦ φωνῇ εἶπεν. *Et Ce-„ bes leniter ſubridens, Ἴτω Ζεύς, inquit, vernaculo ſibi „ ſermone.*" Ex Notis *Kuſteri.* Communi autem dialecto, ἴσω: Sophocles in Trachiniis vſ. 403. & Euripides in Iphigenia Taurica vſ. 1077. ἴσω μέγας Ζεύς. Sophocles in Antigona vſ. 190. ἴσω Ζεὺς ὁ πάντ' ὀρῶν ἀεί. Idem in Oedipo Coloneo vſ. 514. Θεὸς ἴσω. eſt autem jurantis.

vſ. 913.

DIC. Atqui venit iſte Nicarchus te delaturus.
BOEOT. Parvae utique ſlaturae hic eſt. DIC. Sed quantuluscumque, nihil niſi nequitia eſt.

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

NICARCHUS, BOEOTUS, DICAEOPOLIS, CHORUS.

NIC. Iſtae merces cujus ſunt? BOEOT. Hujus, *quem vides*, meae *inquam*
Ex Thebis, teſtis eſt Jupiter. NIC. Ego itaque ipſe
Defero haec, utpote hoſtilia. BOEOT. Quanam in re laeſus es,
Ut contra aves bellum ſuſceperis?
NIC. Imo te quoque deferam inſuper. BOEOT. Quam paſſus injuriam?
NIC. Ego tibi dicam propter iſtos, qui hic aſtant:
Ab hoſtibus importas ellychnia.
DIC. Itaque ergo propter ellychnia eum defers?
NIC. Nam iſtud facile incenderet navale.
DIC. Ellychnium *incenderet* navale? NIC. Arbitror. DIC. Quo pacto?
NIC. Boeotius aliquis id impoſitum blattae
Et incenſum immitteret in navale
Per canalem, Boreae flatu vehementiore obſervato:
Et ſi corripiat naves ignis ſemel,
Fulgerent *incenſae* naves. DIC. ô perditiſſime!
Itane vero fulgerent a blatta & ellychnio *incenſae*?
NIC. Teſtor. DIC. Comprime ei os.
Da mihi paleas, ut eum illigatum feram,
Veluti vas fictile, ne frangatur inter ferendum.
CHOR. Illiga bene, vir optime, hoſpiti
Capturam hanc, & ita ut ne frangat inter portandum.

DIC.

vſ. 913. Ὀρταπτίδισι] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ὀρνίοις. ὡς ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ λέγειν. *Ita dicit pro*, ὀρνίοις i. e. *avibus*, *quaſi de gente aliqua loquens.* ἧκω autem aor. 1. med. ab αἴρομαι.

vſ. 914. Ἀδικειμένῳ] Pro ἀδικημένῳ. medium η in ει, ut in Θηβαῖος.

vſ. 917. Φλέγοις δὲ τὰς Θρυαλλίδας] Duplex ſenſus, qui uterque hic locum habet; *Luces*, *accenſis ellychniis.* &: *affendis* i. e. *defers me propter ellychnia*, quae importavi.

vſ. 918. Ἐμπρήσειεν] Euripides in Inone: Μικρᾷ γὰρ ἐκ λαμπῆρος Ἰδαῖον λέπας Πρήσειεν ἄν τις. *Parvâ enim faculâ Idae nemus incenderit aliquis:* apud Stobaeum.

vſ. 922. Βορέαν ἐπιπρήσας] Ventus juvat incendium. Thucydides Lib. II. de Obſidione Plataearum: πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου, ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν. *Prius autem viſum eſt ipſis conari, ſi poſſint igni urbem comburere vento exorto.*

ΔΙΚ. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτ', ἐπεί τοι ᾗ ψοφεῖ
Λάλον π' ᾗ πυρρίαγες, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
ΧΟΡ. Τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ;
ΔΙΚ. Πάγχρηστον ἄγγος ἔστ',
Κρατὴς κακῶν, τετρῆς δικῶν,
Φαίνειν ὑπηθύνης λυχνοῦχος, ᾗ κύλιξ
Τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσ'.
ΧΟΡ. Πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ' οἰκίαν,
Τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
ΔΙΚ. Ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ 'γάθ', ὥστ' οὐκ ἂν καταγείη πότ', εἰ-
πρ ὅτι ποδῶν
Κατωκάρα κρέμαιτό γε.
ΧΟΡ. Ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
ΒΟΙ. Μέλλω γέ τοι θεείδδειν.
ΧΟΡ. Ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
θέσιζε, ᾗ τοῦτον λαβών,
Πρόβαλλ', ὅπου βούλει, φέρων
Πρὸς πάντα συκοφάντιον.
ΔΙΚ. Μόλις γ' ἐπέδησα τἀκκαῶς ὁπλόμυον.
Ἄιρε λαβὼν τὸ κέραμον, ὦ Βοιώτιε.
ΒΟΙ. Ὑπόκυπτε τὴν τύλαν, ὦ Ἰσμήνιχε,
Ὡς ὅπως κατοίσεις αὐτὸν θυλακόμυος.
Πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές· ἀλλ' ὅμως
Κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον·
Εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' ἕνεκα.

vſ. 935. Κρατὴς κακῶν] Hoc loco ipſum Sycophantam vocat κρατῆρα, alludens ad etymologiam: eſt autem à κεράννυμι, *miſceo*. Aliter Aeſchylus in Agamemnone vſ. 1406. Τοσῶνδε κρατὴρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε Πλήσας. *Cum tantorum cratera malorum iſte domi impleſſet.*

vſ. 936. Φαίνειν ὑπηθύνης λυχνοῦχος] Scholia: καὶ ἐπὶ τῶ συκοφαντεῖν τὸ φαίνειν νοεῖται· καὶ ἐπὶ τῶ, φῶς ποιεῖν· διὰ τοῦτο καὶ λυχνοῦχον ἐπήγαγεν, ὃν φαιδρὸν λέγομεν ἢ λαμπρόν. *Verbum φαίνειν & in deferendi ſignificatione intelligitur, & in lucendi. Propterea ſubjunxit vocem* λυχνοῦχος, *qui alias φανὸς dicitur & λαμπρός.*

vſ. 937. Ἐγκυκᾶσθαι] Reſpicit ad ſyllabam initialem vocis

Dic. Id mihi curae erit, quandoquidem tinnitus etiam ejus arguit
Garrulum quiddam, & igni ruptum, & diis inviſum.
Chor. Quidnam vero faciet illo?
Dic. Vas erit ad omnia utile:
Crater malorum, trapetum litium,
Candelabrum ad reos deferendos, & calix,
In quo negotia miſta turbentur.
Chor. Sed quomodo quis poſſit eſſe ſecurus vaſe ejusmodi utens in domo,
Quod tantopere ſemper ſtrepit?
Dic. Firmum eſt, ô bone, ut
Non facile frangatur unquam, ſi
Pedibus
Suſpendatur capite deorſum ſpectante.
Chor. Jam bene eſt.
Boeot. Equidem conſtitui metere.
Chor. Itaque, optime hoſpes, una
Mete hunc etiam prehenſum,
Jacito quocunque lubet, ferens
Ad quemcunque delatorem, *quaſi ad acervum.*
Dic. Vix colligavi tandem hominem male perditum.
Accipe & ſuſtolle hos vas fictile, ô Boeotie.
Boeot. Submitte calloſum humerum, ô Iſmeniche,
Et operam da, ut feras ipſum caute:
Nihil utique boni feres: ſed tamen
Id ſaltem lucri facies ferens onus:
Beatus eris delatorum gratia.

vocis κύλιξ in praecedente verſu.
vſ. 938. Πεπεισθοίη] Edd. priſtinae πεπεισθείη, non male.
vſ. 946. Θερίσδειν] Pro Θερίζειν.
vſ. 950. Πρὸς πάντα συκοφάντην] Scholia: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ σωρόν. *Pro eo quod dicendum fuiſſet, ad Acervum, dixit ad Sycophantam.* Loquitur autem quaſi de meſſore qui acervos facit.
vſ. 953. Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν] Procopius Epiſt. 55. ἀλλ' ὑπεκύπτειν δεῖ τὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀνάγκης ὑπομένειν ἑκόντας. *Sed ſubmittere oportet cervicem & jugum neceſſitatis ſponte tolerare.* Τὰν τύλαν autem i. e. τὸν τύλον, *callum*, dixit per metonymiam adjuncti pro ſubjecto.

SCENA

ACTUS QUARTI

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΑΓΓ. Δικαιόπολι. ΔΙΚ. Τίς ἐπι; τί με βωτρεῖς; ΑΓΓ. Ὅπ
Ἐκέλθυσε Λάμαχός σε ταύτης τ̃ δραχμῆς
Εἰς τὰς Χόας αὐτῷ μεταδῦναι τ̃ κιχλῶν·
Τειῶν δραχμῶν δ' ἐκέλθε Κωπαΐδ' ἐγχέλυ.
ΔΙΚ. Ὁποῖος ὕτος Λάμαχος τ̃ ἐγχέλυ;
ΑΓΓ. Ὁ δεινὸς, ὁ παλαύμενος, ὃς τ̃ Γοργόνα
Πάλλῃ, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
ΔΙΚ. Οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὼ ἀσπίδε·
Ἀλλὰ ὅπῃ ταείχη τὰς λόφους κραδαινέτω·
Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τὰς ἀργανόμους καλῶ.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
Εἶσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν ᾠ κοψίχων.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ιζ'.

ΧΟΡ. Εἶδες ὦ, εἶδες, ὦ
Πᾶσα πάλι, τ̃ φρόνιμον ἄνδρα, τ̃ ὑπέρσοφον
Σπεισάμενον ἐμποεικὰ ῥήματα διεμπολᾶν·
Ὧν τὰ μὲ ὀν οἰκία
Χρήσιμα· τὰ δ' αὖ πρέπῃ χλιαρὰ καπεδίειν.
Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται·
Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τ̃ Ἀρμόδιον ᾄσεται,

Συγκα-

vſ. 958. ΑΓΓ.] i. e. Ἄγγελος. Venit autem nuncius ſive ſervus Lamachi ad aliquid petendum.

vſ. 960. Εἰς τὰς Χόας] Feſtum apud Athenienſes a poculis dictum. Χοᾶς autem cum circumflexu de menſura accipi monet Scholiaſtes, ut in Nubibus vſ. 1240. ἓξ χοᾶς χωρήσεται. & in Eccleſiaz. vſ. 45. εἴτε τρεῖς χοας.

vſ. 963. Ὁ δεινὸς, ὁ παλαύμενος] In Pace vſ. 241. eadem haec epitheta tribuit Perſonae Belli. Sophocles in Ajace vſ. 205. ὁ δεινὸς, ὁ μέγας ὠμοκρατὴς Αἴας. *Acer ille & ingens atque ferox Ajax.*

vſ. 964. Κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους] Aeſchylus in Septemthebana vſ. 390. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει, κράνους χαίτωμα. *tres umbroſas criſtas motat, caſſidis capillitium.* utitur & Comicus verbo σείειν in Pace vſ. 1179. τὰς λόφους σείων.

vſ. 965. Οὐκ ἄν] In Nubibus vſ. 108. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι τὰς Φασιανάς.

vſ. 967. Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ] Scholia: ἐὰν δὲ θορυβῇ, ἢ ὀξέως θοᾷ· παρὰ τὸ λιγύ· ἴ e. *Si autem tumultuabitur, aut acutum clamabit, à* λιγὺ, *argutum.*

vſ. 969. Ὑπαὶ πτερύγων] In Avibus vſ. 1426. ὑπαὶ πτερύγων

SCENA TERTIA.

NUNCIUS LAMACHI, DICAEOPOLIS.

NUNC. Dicaeopolis. DIC. Quis est? cur me vocas? NUNC. Quia
Jussit te Lamachus pro ista drachma
Ad Choas ipsi impertire aliquot turdos:
Pro tribus autem drachmis jussit te ei dare Copaïcam anguillam.
DIC. Qualis ille Lamachus, qui anguillam petit?
NUNC. Ille terribilis, ille durus, qui Gorgonem
Concutit, motans tres umbrosas cristas.
DIC. Non impertirem profecto, si mihi daret illum suum clypeum.
Sed ad salsamenta cristas suas motet, *& se accingat.*
Si vero turbas excitaverit, inspectores fori vocabo.
Ego autem assumtis his, quae emi,
Intrabo sub alis turdorum & merularum.

STROPHE VERSUUM XVII.

CHOR. Vidistis, vidistis ô
Cives omnes, virum prudentem & sapientissimum,
Ut pace facta, quae venalia sunt, emat;
Quorum alia domi
Sunt utilia: alia autem decet comedere calida:
Bona huic sponte suggeruntur omnia:
Nunquam ego Bellum domo excipiam,
Neque apud me unquam Harmodium cantabit,

Mecum

μῦλων τὶ προσκαλεῖν σοφώτερον; Pro ὑπὸ · utrobique Scholiastes exponit per *μετὰ cum.*

Ibid. Κιχλᾶν] Dorice pro κιχλῶν · ut in Nubibus vs. 338. κεστρεὺς τεμάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν, κρία τ' ὀρνίθιακχε κιχλᾶν.

vs. 970. ΧΟΡ.] Chorus beatum praedicat Dicaeopolidem Pacis commodis fruentem, Bellumque detestatur.

vs. 976. Πόλεμον] Tanquam de homine aliquo loquitur de Bello. Etiam in Pace vs. 205. singit personam Belli. Ceterum iste versus cum octo sequentibus, est parenthesis.

vs. 977. Τὸν Ἁρμόδιον ἄσεται] *Non potabit apud me*, per metonymiam; nam in conviviis inter alia Carmina, quae dicebantur Scolia, cantabant etiam unum de Harmodio Athenienses; qui magnam laudem erat consecutus, quia tyrannidem Pisistratidarum conatus fuerat destruere cum socio suo Aristogitone. Dicitur autem non tantum Ἁρμόδιον ἄδειν, sed & Ἁρμοδίῳ ἄδειν · ut in Vespis vs. 1227. ᾄδω δὲ πρῶτα Ἁρμοδίῳ. & Ἁρμόδιον καλεῖν · Antiphanes apud Athenaeum XV. p. 692. Ἁρμοδίῳ ἐκαλεῖτο, Παιᾶν ᾄδετο. *Harmodius invocabatur, Paean canebatur.*

Συγκατακλινεὶς, ὅθ' παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,
Ὅστις ὀπὶ πάντ' ἀγαθὰ' ἔχοντας ὀπικωμάσας,
Εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτραπε, κἀξέχεε,
Κἀμάχετο· κἀ σφόδρα πολλὰ σφηκαλυμμένος,
Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν·
Τὰς χάσκας ἦπε πολὺ μᾶλλον ἢ τῷ πυελ',
Ἐξέχεε δ' ἡμᾶν βία τ' οἶνον ἐκ τ' ἀμπέλων·
Τὰ δ' ὀπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα, κ' μεγάλα γε φρονεῖ·
Τῶ βίᾳ δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τὰ περὶ σφὼ τ' θυρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ κ'.

Ὦ Κύπελδι τῇ καλῇ κ' Χάρισι ταῖς φίλαις
Ξύντροφε Ἀθηναίη,
Ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
Πῶς ἂν ἐμὲ κ' σέ πης ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
Ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
Ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ.
Ἀλλά σε λαβών, τεία δοκῶ γ' ἂν εἶν προσβαλεῖν·
Πρῶτα μὲ ἂν, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας μακρόν·
Εἶτα τῶδέ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων·
Καὶ τὸ τείτον, ἡμερίδος ὄρχον ὁ γέρων ὁδί,
Καὶ πρὸς τὸ χρεῖον ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ,
Ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νυμφίαις.

vſ. 979. Πάνυ' ἀγαθ' ἔχοντας] De opiparis epulis. Amphis Comicus apud Athenaeum III. p. 100. εἰς τὴν ἑσπέραν χορταζόμενα πᾶσιν ἀγαθοῖς. *Ad veſperam ſaturata omnigenis lautitiis.* Noſter in Veſpis vſ. 1295. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν πράγματῶν, ἐπήλεσ', ἐσκίρτα. Vide infra ad vſ. 1025.

Ibid. Ἐπικωμάσας] Scholia: ἀντὶ τοῦ, μετὰ φθορᾶς εἰσπεσών· *Pro, cum pernicie ſubito ingreſſus.* Alias κώμου i. e. *comeſſatio* inſtituitur hilaritatis cauſa; nunc, quia ὁ Πόλεμος *Bellum, per proſopopoeiam*, delectatur malis hominum, dicitur ἐπικωμάσαι, cum ingruit. Sic de Marte etiam Euripides in Phoeniſſis vſ. 746. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύει· *Tripudiat ſine ullis tibiis comeſſabundus.*

vſ. 984. Ἐκ τῶν ἀμπέλων] Dicendum erat ἐκ τῶν πίθων, *ex doliis*; non ἐκ των ἀμπέλων, *ex vitibus*, inquit Scholiaſtes.

vſ. 985. Τὰ δ' ἐπὶ] Ita Ed. Aldina in Scholiis haec excerpit. In contextu habet τἀδ' uti & Juntina & Farrei. Brubachii autem τάδ'. Eſt autem parentheſis ab αὐτὸ-

ACTUS

Mecum una accumbens, nam vinolentus & contumelioſus homo eſt:
Qui ad nos bonorum copia laetos comiſſatum irruens,
Omnia mala nobis intulit, evertens omnia, effundens,
Et pugnans etiam: adhaec cum ſaepe eum provocarem *ſic dicens:*
Bibe, accumbe, cape hoc amicitiae poculum;
Tunc ille multo magis igni accendebat ridicas,
Effundebatque noſtrum vinum violenter e vitibus.
Iſta ad coenam, ſimulque ipſe ſuperbit.
Et ejicit plumas ante oſtium, vitae beatae argumentum.

SYSTEMA PER PERICOPEN, VERSUUM XII.

Dic. ô Veneris formoſae & Gratiarum
Socia pax,
Neſcivi quam pulchra eſſes facie.
Quomodo me & te copulabit amor aliquis
Roſis coronatus, ut iſte pictus:
Aut forte putas me nimis eſſe ſenem?
Sed ſi te prehendam, videor mihi adhuc tria adjecturus.
Primo quidem ducam viticulae ſulcum (*ordinem*) longum:
Deinde juxta hunc tenera germina ficuum *plantabo:*
Tertio loco, ſulcum vitis faciam ſenex ego:
Et circa praedium omne oleas ſeram,
Ut ambo ungamur oleo novilunii tempore.

αὐτέμματα uſque ad ἀμπέλων· reſpondent τὰ μὲν - τὰ δὲ.

vſ. 987. Διαλλαγή] Quaſi Puellam formoſam alloquitur Pacem. Sic in Equitibus vſ. 1383. δεῦρ' ἴθ' αἱ σωσ-δαὶ ταχύ.

vſ. 991. Ὁ γεγραμμένος] *In tabula depictus.* Aeſchylus in Eumenidibus vſ. 50. εἶδον ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας Δείπνων φορέσας. *Vidi enim pictas aliquando illas* (nempe Gorgonas) *Phinei coenam auferentes.* Dicaeopolis ad notam quandam picturam digitum intendit. Vide ad Plutum vſ. 385.

vſ. 992. Ἤ πάνυ] Ita Edd. priſtinae; non ἦ πάνυ.

vſ. 994. 995. 996. & 997. Ἀμπελίδος] Hos quatuor verſus imitatus eſt Aelianus Epiſtola 4. Ἐγὼ γὰρ ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας, εἶτα μισχίδια συκιδίων παραχωσάσα ἀπαλά, καὶ ἐν κύκλῳ περὶ τὸ αὐλίον κατέσπειρα ἐλαίας. *Ego enim poſtquam duxi viticulae ordinem, & deinde juxta plantavi tenera germina ficuum; etiam circa villam defixi olivas.* Loquitur autem Comicus allegorice de coitu, ut monet Scholiaſtes. Voce ὄρχος, quam bis ponit, alludit ad ὄρχεις.

ACTUS QUARTI

ΚΗΡΥΞ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΗΡ. Ἀκήετε λεώ· χἠ τὰ πάτρια τὰς χοὰς
Πίνειν ὑπὸ τᾶς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
Πρῶτος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
ΔΙΚ. Ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκήσατε;
Τί δρᾶτε; ᾧ κήρυκος οὐκ ἀκήετε;
Ἀναβεβήκατ', ἐξοπᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
Τὰ λαγῶα, ταχέως τὰς φάτνας ἀνείρετε.
Φέρε τὰς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι'.

ΧΟΡ. Ζηλῶ σε τᾶς βὠβελίας,
Μᾶλλον δὲ τᾶς θὠωχίας,
Ἄνθρωπε, τᾶς παχύσης.
ΔΙΚ. Τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας
Ὀπωμιδύας ἴδητ';
ΧΟΡ. Οἴμοι σε τῆς τῦτ' εὖ λέγειν.
ΔΙΚ. Τὸ πῦρ ὑποσκάλθετε.
ΧΟΡ. Ἤκουσας ὡς μαγειικῶς,
Κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
Αὐτῷγε ξυγκονεῖται.

vſ. 999. Λεώ] Ita Edd. priſtinae; non λεῶς.

Ibid. Κατὰ τὰ πάτρια] Scil. ἔθη. Thucydides Lib. II. circa init. καὶ ἀπῆτεν ὁ κῆρυξ· εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, πίθισθαι παρ' αὐτὸς τὰ ὅπλα. *Et annunciavit praeco: Si quis velit more inſtitutoque majorum in ſocietatem belli venire, ut apud ipſos arma deponat.* Ubi Scholia ad illud κατὰ τὰ πάτρια habent: ἤθη ἑλλονότι.

Ibid. Τὰς χοάς] Mallem τὰς χόας, vel τὰς χοᾶς.

vſ. 1000. Πίνειν] Infinitivus pro imperativo in edictis: ut ſupra, vſ. 171. τὰς Θρᾴκας ἀπιέναι.

Ibid. Ὑπὸ σάλπιγγος] Theophylactus Simocata Epiſt. 44. τοὺς ὑπὸ τῆς σάλπιγγος θελομένην ἠχήμασι. Archilochus: ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος, apud Scholiaſtem Comici ad Aves vſ. 1426.

vſ. 1002. Ἀσκόν] Infra vſ. 1223. cum Dicaeopolis exhauſiſſet congium, dicit: ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν· deinde mox idem oſtendit vacuum congium: ἐρᾶτε τυτονὶ κενόν· mox Chorus ad eum: Χάιρει λαζὼν τὸν ἀσκόν.

Ibid. Κτησιφῶντος] Scholia: ὡς παχὺς καὶ πραγάσων Κτησιφῶν κωμῳδεῖται· *Tanquam pinguis & ventricoſus Cteſipho ridetur.* quaſi dicat, *magnum vini utrem accipiet.* Herodotus

ACTUS

SCENA QUARTA.

PRAECO, DICAEOPOLIS, CHORUS.

PR. Audite populi: more patrio congiis
Potate ad tubae clangorem; qui autem exhauserit
Primus, utrem tesiphontis accipiet.
DIC. ô pueri, ô mulieres, nonne audivistis?
Quid facitis? non auscultatis praeconi?
Elixas facite, torrete, versate in igne, detrahite a verubus
Carnes leporinas, cito corollas nectite.
Cedo verua, ut figam turdos.

STROPHE VERSUUM X.

CHOR. Magni facio tuam prudentiam,
Imo potius epulas tuas
Praesentes, mi homo.
DIC. Quid si turdos
Videatis, ut assantur?
CHOR. Arbitror & hoc te recte dicere.
DIC. Ignem suscita.
CHOR. Audistine ut more coquorum,
Sciteque & coenatorie
Ei omnia administrentur.

dotus in Polymnia pellem Marsyae ἀσκὸν vocat: ἐν τῇ καὶ ὁ τῆ Σιληνῆ Μαρσύου ἀσκὸς ἐν τῇ πόλει ἀνακρέμαται. *Ubi & Sileni Marsyae uter in urbe suspensus est.* Vide ad Nubes vs. 1239.

vs. 1004. Τρέπετε] Scholia: ἀναστρέψατε τὰ ὀπλάμενα ῥάβδοις, καὶ ὀπληθέντα ἑξέλκετε. Horat. *Macros dum turdos versat in igne.*

vs. 1006. Τὰς ὀθονίσκας, ἵν' ἀναπείρω τοὺς κ.] Supra vs. 796. ἀν τὸν ὀθόνιον ἐμπεπαρμένον. i. e. ἀνὰ τὸν ὀθόνιον ἐμπεπαρμένον.

vs. 1007. XOP.] Chorus in hac Strophe, & deinde in Antistrophe, miratur felicitatem Dicaeopolidis in pace jam degentis. Deinde alii etiam prodeunt, quibus scilicet non est pax; ut contra illorum miseria ostendatur.

vs. 1010. Τί δῆτ' ἐπειδὰν] In Pace vs. 860. Τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα; mox ibi: τί δῆτ' ὅταν τῶν τιτθίων ἔχωμαι.

vs. 1013. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε] In Pace vs. 439. σκαλεύοντ' ἄνθρακας.

vs. 1015. Δειπνητικῶς] Anthippus Comicus apud Athenaeum IX. p. 404. ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν ὁ δειπνητικός.

ACTUS QUARTI

ΓΕΩΡΓΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΓΕΩΡΓ. Οἴμοι τάλας. ΔΙΚ. Ὦ Ἡράκλεις, πῖ ᾄτοσί;
ΓΕΩΡΓ. Ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙΚ. Καζὰ σεαυτὸν νῦν τρέπε.
ΓΕΩΡΓ. Ὦ φίλτατε, (σπονδαὶ γ' εἰσί σοι μόνῳ,)
Μέτρησον εἰρήνης τί μοι κἀν πέντ' ἔτη.
ΔΙΚ. Τί δ' ἔπαθες; ΓΕΩΡΓ. Ἐπετείχισ' ἀπολέσας τὼ βόε.
ΔΙΚ. Πόθεν γ'; ΓΕΩΡΓ. Ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώποι.
ΔΙΚ. Ὦ τεισακοδαίμων, εἶζα λθικὸν ἀμπέχῃ;
ΓΕΩΡΓ. Καὶ ταῦζα μέντοι, νὴ Δί', ὥστῳ μ' ἐπεφέτιω
Ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙΚ. Εἶζα νυὶ ζ' δέῃ;
ΓΕΩΡΓ. Ἀπόλωλα τὼ ὀφθαλμὼ, δακρύων τὼ βόε.
Ἀλλ' εἴ τι κήδῃ Δερκέτῃ Φυλασίῃ,
Ὑπάλειψον εἰρήνῃ μὲ τὼ ὀφθαλμὼ ταχύ.
ΔΙΚ. Ἀλλ', ὦ πόνηρ', ὑ δημοσιβύων τυγχάνω.
ΓΕΩΡΓ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἵν' πως κομίσωμαι τὼ βόε.
ΔΙΚ Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε τοῖς τὼς Πιτθάλε.
ΓΕΩΡΓ. Σὺ δ' ἀλλά μοι ζαλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
Εἰς τ' καλαμίσκον ὀῤῥάλαξον τυτονί.
ΔΙΚ. Οὐδ' ἂν ζελβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
ΓΕΩΡΓ. Οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοϊδίοιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι'.

ΧΟΡ. Ἀνὴρ ἀνθύρηκέ τι ταῖς
Σπονδαῖσιν ἡδύ· κἄκ ἔοι-
κεν ἀδεκὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚ.

vſ. 1017. ΓΕ.] i. e. Γεωργός. Ruſticus.

vſ. 1018. Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπε] „ Erat formula ve-
„ teribus uſitata, qua ſignificabant, ſe omen aliquod
„ oblatum non accipere, ſed reſpicere & averſari: cu-
„ jus generis formula erat illa etiam: ἐς κεφαλήν σοι. de
„ qua diximus ad Plutum vſ. 526. Vide etiam in Nu-
„ bibus vſ. 1266. ubi haec ipſa formula κατὰ σεαυτὸν
„ τρέπε etiam occurrit." Ex Notis Kuſteri.

vſ. 1020. Κἂν πέντ' ἔτη] Scholia: ἀντὶ τοῦ εἰς πέντε ἔτη. Ridicule autem ex Pace medicamen & liquorem quendam facit.

vſ. 1022. Φυλῆς] Pagus Atticus Φυλή· unde mox Φυλάσιον ſe vocat iſte ruſticus. Meminit hujus pagi Comicus in Pluto vſ. 1147.

vſ. 1025. Ἐν πᾶσι βολίτοις] Pro ἐν πάσῃ τιμῇ, ἐν πασιν ἀγαθοῖς, inquit Scholiaſtes. In Veſpis vſ. 707. ἴζων ἐν πᾶσι λαγῴοις, καὶ ῥιφάνοισι παιτοδαπείσιν, καὶ πύῳ καὶ πυκρίτῃ. Ubi etiam Scholia: ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, ἐν πᾶσι λαγῴοις, ἀντὶ τοῦ ἐν τρυφῇ. De πάντα ἀγαθά vide ſupra ad vſ. 979.

vſ. 1027.

SCENA QUINTA.

AGRICOLA, DICAEOPOLIS, CHORUS.

AGR. Hei mihi misero. DIC. Proh Hercules, quis iste?
AGR. Homo infelix. DIC. Ad te ipsum convertere jam.
AGR. ô charissime, quandoquidem tu solus pactionem habes,
Admetire mihi aliquid pacis, saltem in quinquennium.
DIC. Quid mali tibi accidit? AGR. Interii amisso boum pari.
DIC. Unde? AGR. E Phyla Boeotii acceperunt.
DIC. Tamen, ô perditissime, amictus es candida veste.
AGR. Idque profecto cum me alerent
Fimo bovino *quasi omni genere deliciarum.* DIC. Quid ergo nunc vis habere?
AGR. Perdidi oculos meos, boves illos deflendo.
Sed, si tibi curae est Dercetes Phylasius,
Unge oculos mihi ocyus pace.
DIC. At, ô miser, non sum ego publicus medicus.
AGR. Unge quaeso, ut boves recuperare possim.
DIC. Non potest fieri, sed abi, fle apud Pittali *discipulos.*
AGR. Saltem unam guttam pacis
In istum calamum instilla.
DIC. Ne quidem tantillum: sed abi & alicubi ejula.
AGR. Heu me infelicem propter amissos boves.

ANTISTROPHE VERSUUM X.

CHOR. Homo iste aliquam invenit
Per suas inducias dulcedinem: nec videtur quemquam participem facturus.

DIC.

vs. 1027. Ἀλλ' εἴ τι κἀδει Δερκέτου] In Nubibus vs. 106. ἀλλ' εἴ τι κἀδει τῶν πατρῴων ἐλαίων. Est autem Attice κἀδει pro κἀδῃ. Sophocles in Oedipo Tyranno vs. 1080. εἴπερ τι τῇ σαυτῆ βίᾳ κἀδῃ. *Si quidem vitae tuae rationem habet.* Ceterum Dercetes vocabatur ille rusticus, qui hic loquitur.

vs. 1029. Οὐ δημοσιεύων] Quia sibi soli pacem procuraverat; supra vs. 130. ἐμοὶ σὺ-σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.

vs. 1031. Πρὸς τὸν Πιττάλια] Scholia latine conversa; *Iste Pittalus erat medicus apud Athenienses: deficit autem vox μαθητάς, i. e. discipulos. Ceterum hoc dicit, quia ille dicebat: Inunge mihi oculos;* (quod medicorum est.) *Quasi dicat: Abi, & inungere apud Pittalum.* Vide infra vs. 1220.

vs. 1034. Στριξιλιγίζ] Scholia: ἀντὶ τοῦ, κἀδὲ ῥαιδία. στρίγξ δὲ καλεῖται ἡ λεπτὴ καὶ ὀξεῖα φωνή· λιγιγξ δὲ ἡ ἰλαρὰ φωνή. *Pro, Neque guttam. στρίγξ autem vocatur tenuis & acuta vox. λιγιγξ autem minima vox aviculae.* Vide ad Plutum vs. 18.

ΔΙΚ. Κατάχεε σὺ τ᾽ χρδῆς τὸ μέλι.
Τὰς σπτίας ϛάθθιε.
ΧΟΡ. Ἤκουσας ὀρθιασμάτων.
ΔΙΚ. Ὀπᾶτε σὰ ὑγχέλεια.
ΧΟΡ. Ἀποκλενεῖς λιμῷ με ϗ
Τὺς γείτονας, κνίσῃ τε ϗ
Φωνῇ, τοιαῦϛα λάσκων.

ACTUS QUARTI

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚ. Ὀπᾶτε ταυτὶ ϗ καλῶς ξανθίζετε.
ΠΑΡ. Δικαιόπολι. ΔΙΚ. Τίς ϗτοσί; πίς ϗτοσί;
ΠΑΡ. Ἔπεμψε πίς σοι νυμφίᾳ ταυτὶ κρέα
Ἐκ τ᾽ γάμων. ΔΙΚ. Καλῶς ποιῶν, ὅς πις ϖρ ἰῶ.
ΠΑΡ. Ἐκέλθε δ᾽ ἐγχέαι σε τ᾽ κρεῶν χάριν,
Ἵνα μὴ ϖρατθύοιτ᾽, ἀλλὰ βινοίη μένων,
Ἐς τ᾽ ἀλάβαϖρον κύαθον εἰρήνης ἕνα.
ΔΙΚ. Ἀπόφερ᾽, ἀπόφερε τὰ κρέα, ϗ μή μοι δίδε.
Ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
ΠΑΡ. Ἀλλ᾽ αὐτηί, τίς εἶϛν; ΠΑΡ. Ἡ νυμφθύτρια
Δεῖται ϖρὸς τ᾽ νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
ΔΙΚ. Φέρε δή, ϖὶ σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
Τὸ δέημα τ᾽ νύμφης, ὃ δεῖταί με σφόδρα,
Ὅπως ἂν οἰκυρῇ τὸ ϖέος ϑ νυμφίυ.
Φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν᾽ αὐτῇ δῶ μόνῃ,
Ὁϖὴ γωὴ ϖι, ϑ πολέμυ τ᾽ οὐκ ἀξία.
Ὕϖεχ᾽ ὧδε δεῦρο τἀξάλειϖτον, ὦ γύναι.
Οἶσθ᾽ ὡς ϖοιεῖται τοῦτο; τῇ νυμφῃ φράσον,
Ὅταν ϖαπώζας καταλέγωσι, τυϖτοὶ
Νυκλὼς ἀλειφέτω τὸ ϖέος ϑ νυμφίυ.

Ἀϖό-

vſ. 1040. Τὰς σπτίας ϛάθθιε] In Eccleſiaz. vſ. 126. σπτίαις ἰϛαθυμίαις

vſ. 1041. Ὀρθιασμάτων] Scholia: ἀνατάσεως ῥημάτων· τῶν μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν· παρόσον ὄρθιος νόμος καθεϛηκώς. *Audis alte intentam ejus vocem: jactationes cum clamore; aut Carmina, quatenus Orthius nomus (ſive altus modus) eſt inter citharoedices nomos, ſive modos.* Aeſchylus in Choëphoris vſ. 269. κἀξορθιάζων πολλά. ubi Scholia: ἀνατεταμένως βοῶν. *alte intenta voce clamans.* Occurrit apud eundem aliquoties verbum ὀρθιάζειν.

vſ. 1042. Τχέλεια] Scholia: λείπει, τὰ κρέα. *Deficit vox κρέα.*

vſ. 1045. Λάσκων] Scholia: φωνῶν, βοῶν, *vociferans, clamans.* Aeſchylus in Agam. vſ. 605. ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν

DIC. Perfunde has lactes melle.
Assa sepias.
CHOR. Audis altam ejus vocem.
DIC. Torrete anguillas.
CHOR. Occides me fame &
Vicinos, *enecabis* nidore &
Voce tua, talia loquens.

SCENA SEXTA.

DICAEOPOLIS, PARANYMPHUS, CHORUS.

DIC. Torrete ista & facite ut pulchre flavescant.
PAR. Dicaeopolis. DIC. Quis iste? quis iste?
PAR. Misit quidam sponsus tibi has carnes
E nuptiis. DIC. Pulchre fecit quisquis est.
PAR. Jubebat autem te pro istis carnibus infundere
(Ne militaret, sed *domi* manens futueret)
In hunc alabastrum unum pacis cyathum.
DIC. Aufer, aufer carnes, & ne mihi dederis:
Nam non infunderem tibi pro mille drachmis.
Sed quaenam ista est *mulier*? PAR. Pronuba
Vult sponsae nomine aliquid tibi dicere soli.
DIC. Agedum tu quid dicis? quam ridicula, ô Dii,
Est petitio sponsae, qua petit a me vehementer,
Ut domi maneat penis sponsi.
Fer huc mihi inducias, ut ei dem soli,
Quoniam mulier est & indigna bello.
Tene subtus horsum vas unguentarium, mulier.
Scisne quomodo utendum sit isto? Dic sponsae,
Quando milites conscribuntur, isto
Noctu inungat penem sponsi.

Aufer

ἄλλοθεν κατὰ πόλιν ἴλασκον. *Laeta voce alius aliusque hinc inde per urbem clamabant.*

vs. 1047. ΠΑΡ.] Paranymphus.

vs. 1055. Ἡ νυμφεύτρια] Haec est muta Persona.

vs. 1056. Λέξαι μόνῳ] Euripides in Ione vs. 1520. τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι. Δεῦρ' ἐλθ'· ἐς ὦς γὰρ τὰς λόγους εἰπεῖν θέλω. *Cetera vero ad te solam volo dicere. Huc accede; in aurem dicere volo.*

vs. 1062. Τπσχε] In Pace vs. 430. ἄγε δὴ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην.

vs. 1064. Τουτοῖ] Scilicet τῷ ἀλείμματι, *unguento.* Scholia.

ΔΙΚ. Κατάχεε σὺ τ᾽ χρδῆς τὸ μέλι.
Τὰς σπτίας ϛάθθιε.
ΧΟΡ. Ἤκουσας ὀρθιασμάτων.
ΔΙΚ. Ὀπᾶτε σὰ ὑγχέλεια.
ΧΟΡ. Ἀποκλενεῖς λιμῷ με ϗ
Τὺς γείτονας, κνίσῃ τε ϗ
Φωνῇ, τοιαῦϛα λάσκων.

ACTUS QUARTI

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚ. Ὀπᾶτε ταυτὶ ϗ καλῶς ξανθίζετε.
ΠΑΡ. Δικαιόπολι. ΔΙΚ. Τίς ϗτοσί; πίς ϗτοσί;
ΠΑΡ. Ἔπεμψε πίς σοι νυμφίᾳ ταυτὶ κρέα
Ἐκ τ᾽ γάμων. ΔΙΚ. Καλῶς ποιῶν, ὅς πις ϖρ ἰῶ.
ΠΑΡ. Ἐκέλθε δ᾽ ἐγχέαι σε τ᾽ κρεῶν χάριν,
Ἵνα μὴ ϖρατθύοιτ᾽, ἀλλὰ βινοίη μένων,
Ἐς τ᾽ ἀλάβαϖρον κύαθον εἰρήνης ἕνα.
ΔΙΚ. Ἀπόφερ᾽, ἀπόφερε τὰ κρέα, ϗ μή μοι δίδε.
Ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
ΠΑΡ. Ἀλλ᾽ αὐτηί, τίς εἶϛν; ΠΑΡ. Ἡ νυμφθύτρια
Δεῖται ϖρὸς τ᾽ νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
ΔΙΚ. Φέρε δή, ϖὶ σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
Τὸ δέημα τ᾽ νύμφης, ὃ δεῖταί με σφόδρα,
Ὅπως ἂν οἰκυρῇ τὸ ϖέος ϑ νυμφίυ.
Φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν᾽ αὐτῇ δῶ μόνῃ,
Ὁϖὴ γωὴ ϖι, ϑ πολέμυ τ᾽ οὐκ ἀξία.
Ὕϖεχ᾽ ὧδε δεῦρο τἀξάλειϖτον, ὦ γύναι.
Οἶσθ᾽ ὡς ϖοιεῖται τοῦτο; τῇ νυμφῃ φράσον,
Ὅταν ϖαπώζας καταλέγωσι, τυϖτοὶ
Νυκλὼς ἀλειφέτω τὸ ϖέος ϑ νυμφίυ.

Ἀϖό-

vſ. 1040. Τὰς σπτίας ϛάθθιε] In Eccleſiaz. vſ. 126. σπτίαις ἰϛαθυμίαις

vſ. 1041. Ὀρθιασμάτων] Scholia: ἀνατάσεως ῥημάτων· τῶν μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν· παρόσον ὄρθιος νόμος καθεϛηκώς. *Audis alte intentam ejus vocem: jactationes cum clamore; aut Carmina, quatenus Orthius nomus (ſive altus modus) eſt inter citharoedices nomos, ſive modos.* Aeſchylus in Choëphoris vſ. 269. κἀξορθιάζων πολλά. ubi Scholia: ἀνατεταμένως βοῶν. *alte intenta voce clamans.* Occurrit apud eundem aliquoties verbum ὀρθιάζειν.

vſ. 1042. Τχέλεια] Scholia: λείπει, τὰ κρέα. *Deficit vox κρέα.*

vſ. 1045. Λάσκων] Scholia: φωνῶν, βοῶν, *vociferans, clamans.* Aeſchylus in Agam. vſ. 605. ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν

DIC. Perfunde has lactes melle.
Assa sepias.
CHOR. Audis altam ejus vocem.
DIC. Torrete anguillas.
CHOR. Occides me fame &
Vicinos, *enecabis* nidore &
Voce tua, talia loquens.

SCENA SEXTA.

DICAEOPOLIS, PARANYMPHUS, CHORUS.

DIC. Torrete ista & facite ut pulchre flavescant.
PAR. Dicaeopolis. DIC. Quis iste? quis iste?
PAR. Misit quidam sponsus tibi has carnes
E nuptiis. DIC. Pulchre fecit quisquis est.
PAR. Jubebat autem te pro istis carnibus infundere
(Ne militaret, sed *domi* manens futueret)
In hunc alabastrum unum pacis cyathum.
DIC. Aufer, aufer carnes, & ne mihi dederis:
Nam non infunderem tibi pro mille drachmis.
Sed quaenam ista est *mulier*? PAR. Pronuba
Vult sponsae nomine aliquid tibi dicere soli.
DIC. Agedum tu quid dicis? quam ridicula, ô Dii,
Est petitio sponsae, qua petit a me vehementer,
Ut domi maneat penis sponsi.
Fer huc mihi inducias, ut ei dem soli,
Quoniam mulier est & indigna bello.
Tene subtus horsum vas unguentarium, mulier.
Scisne quomodo utendum sit isto? Dic sponsae,
Quando milites conscribuntur, isto
Noctu inungat penem sponsi.

Aufer

ἄλλοθεν κατὰ πόλιν ἴλασκον. *Laeta voce alius aliusque hinc inde per urbem clamabant.*

vs. 1047. ΠΑΡ.] Paranymphus.

vs. 1055. Ἡ νυμφεύτρια] Haec est muta Persona.

vs. 1056. Λέξαι μόνῳ] Euripides in Ione vs. 1520. τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι. Δεῦρ' ἐλθ'· ἐς ὦς γὰρ τὰς λόγους εἰπεῖν θέλω. *Cetera vero ad te solam volo dicere. Huc accede; in aurem dicere volo.*

vs. 1062. Τπσχε] In Pace vs. 430. ἄγε δὴ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην.

vs. 1064. Τουτοῖ] Scilicet τῷ ἀλείμματι, *unguento.* Scholia.

Ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε ἴ οἰνήρυσιν,
Ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τὰς χόας.
ΧΟΡ. Καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς,
Ὥσωρ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.

ACTUS QUARTI

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, Ἕτερος ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΓ. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
ΛΑΜ. Τίς ἀμφιχαλκοφάλαρα δώματα κλύπτει;
ΑΓΓ. Ἱέναι σ' ἐκέλθιον οἱ φρατηρὶ τήμερον,
Ταχέως λαβόντα τὰς λόχυς καὶ τὰς λόφυς·
Κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.
ΛΑΜ. Ὑπὸ τὰς Χόας γὰ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
Ἤγειλε ληΐας ἐμβαλεῖν Βοιωτίας.
ΔΙΚ. Ἰὼ φρατηρὶ πλείονες, ἢ βελτίονες.
ΔΙΚ. Οὐ δεινὰ μὴ ξείναί με μηδ' ἑορτάσαι;
Ἰὼ φράτθυμα πολεμολαμαχαϊκόν.
ΛΑΜ. Οἴμοι κακοδαίμων· καταγελᾶς ἤδη σύ μου;
ΔΙΚ. Βύλῃ μάχεσθ' Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
ΛΑΜ. Αἰ αἰ· οἵαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγειλέ μοι.
ΔΙΚ. Αἰ αἰ, τίνα δ' αὖ μοι προσφρέχῃ τις ἀγγελῶν;
ΑΓΓ. Δικαιόπολι. ΔΙΚ. Τί ἐστιν; ΑΓΓ. Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Βάδιζε, τὼν κίστιν λαβὼν καὶ τ' χοᾶ·
Ὁ δ' Διονύσου γάς σ' ἱερὸς μεταπέμπεται.
Ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι,
Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
Κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, χλαῖναι,
Στέφανοι, μύρον, τραγήματ', αἱ πόρναι πάρα,
Ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰτέα;
Ὀρχηστρίδες, τὰ φίλτατ' Ἀρμοδίου, κάλα.

Ἀλλ'

vſ. 1066. Φέρε τὴν οἰνήρυσιν ἵνα] Supra vſ. 244. ἀγάθων· φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν' ἔτι κατακίω τελατῆτε τυτεί.
vſ. 1067. Τὰς χόας] Scribendum χοᾶς ſecundum Scholiaſtem: ſupra ad vſ. 960.
vſ. 1068. Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς] Alias etiam: ἀναπεταμένας, ἐπηρκώς.
vſ. 1070. Ἰὼ πόνοι] Aeſchylus in Septemthebana vſ. 1003. Ἰὼ πόνοι ὠὼ ἠμῖν. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι.
Ibid. Μάχαι καὶ Λάμαχοι] Alludit ad etymologiam nominis Λάμαχος.
vſ. 1071. Τίς &c.] Scholia: τραγικώτερον λέγει.
vſ. 1073. Τὰς λόχυς καὶ τὰς λόφυς] Ludit in ſimilitudine harum vocum; ſupra vſ. 574. ὦ Δάμαχ' ἥρως τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.

vſ. 1078.

Aufer inducias: cedo urnam vinariam,
Ut vinum infundam in congios.
CHOR. Sed aliquis allevato ſupercilio,
Quaſi horrendum quiddam nunciaturus, *huc* feſtinat.

SCENA SEPTIMA.

NUNCIUS, LAMACHUS, DICAEOPOLIS, alter NUNCIUS.

NUNC. ô Labores & praelia & Lamachi.
LAM. Quis pulſat domum aere & phaleris ornatam?
NUNC. Proficiſci te duces jubent hodie
Cito aſſumentem cohortes & criſtas,
Et aditus cuſtodire, licet ningat.
Nam iſto Choum & Chytrorum tempore aliquis ipſis
Nunciavit, latrones Boeotios incurſionem feciſſe in agros.
LAM. ô Duces, multitudine potius, quam virtute ſpectabiles.
DIC. Nonne moleſta res haec eſt, cum nec feſtum celebrare mihi licet?
ô Exercitum Lamachi bello deditum.
LAM. Hei mihi miſero: tune derides me jam?
DIC. Visne pugnare cum Geryone quatuor plumis criſtato?
LAM. Ah ah! qualem nuncium praeco mihi attulit.
DIC. Ah ah! mihi vero qualem iſte adportabit, qui huc accurrit?
NUNC. Dicaeopolis! DIC. Quid eſt? NUNC. Ad coenam cito
Veni, & fer tecum ciſtam penuariam cum congio;
Bacchi ſacerdos te accerſit;
Sed feſtina: convivas moraris dudum.
Ceteraque omnia parata ſunt:
Tori, menſae, pulvinaria, ſtragula,
Coronae, unguentum, bellaria: ſcorta adſunt,
Amyli, placentae, liba ſeſamo ſparſa, cruſta,
Saltatrices pulchrae, Harmodii deliciae.

Sed

vſ. 1078. Οὐ δεινά] Pluralis pro ſing. ut in Eccleſiaz. vſ. 400. ἐ δεινὰ τολμᾶν τυτονὶ δημηγορεῖν.
vſ. 1081. Γηρύονι τετραπλίκῳ] Haec dicens oſtendit Lamacho τετραπλευρλίδα, i. e. *locuſtam* a quatuor alis ita dictam, ad quam vocem alludit voce τετραπλίκῳ· quam ponit pro τετρασωμάτῳ aut τετρακεφάλῳ, quaſi Geryon quadricorpor aut quadriceps fuerit; quem alias perhibent fuiſſe tricorporem aut tricipitem: ſimul reſpicit ad πίλον in Lamachi Galea, de quo ſupra vſ. 589. Haec ex Scholiis.
vſ. 1087. Δειπνεῖν κατακωλύεις] In Lyſiſtrata vſ. 610. Ὁ Χάρων σε καλεῖ. σὺ δὲ κωλύεις ἀναγισθαι.
vſ. 1092. Ὀρχηστρίδες, τὰ Φίλτατ' Ἁρμοδίου, καλαί] Scholia: ἐκπεφλασμένον ἐστιν· Ὀρχηστρίδες πάρεισιν καλαί, καὶ

Ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε ἴ οἰνήρυσιν,
Ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τὰς χόας.
ΧΟΡ. Καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς,
Ὥσωρ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.

ACTUS QUARTI

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, Ἕτερος ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΓ. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
ΛΑΜ. Τίς ἀμφιχαλκοφάλαρα δώματα κλύπτει;
ΑΓΓ. Ἱέναι σ' ἐκέλθιον οἱ φρατηρὶ τήμερον,
Ταχέως λαβόντα τὰς λόχυς καὶ τὰς λόφυς·
Κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.
ΛΑΜ. Ὑπὸ τὰς Χόας γὰ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
Ἤγειλε ληΐας ἐμβαλεῖν Βοιωτίας.
ΔΙΚ. Ἰὼ φρατηρὶ πλείονες, ἢ βελτίονες.
ΔΙΚ. Οὐ δεινὰ μὴ ξείναί με μηδ' ἑορτάσαι;
Ἰὼ φράτθυμα πολεμολαμαχαϊκόν.
ΛΑΜ. Οἴμοι κακοδαίμων· καταγελᾶς ἤδη σύ μου;
ΔΙΚ. Βύλῃ μάχεσθ' Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
ΛΑΜ. Αἰ αἰ· οἵαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγειλέ μοι.
ΔΙΚ. Αἰ αἰ, τίνα δ' αὖ μοι προσφρέχῃ τις ἀγγελῶν;
ΑΓΓ. Δικαιόπολι. ΔΙΚ. Τί ἐστιν; ΑΓΓ. Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Βάδιζε, τὼν κίστιν λαβὼν καὶ τ' χοᾶ·
Ὁ δ' Διονύσου γάς σ' ἱερὸς μεταπέμπεται.
Ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι,
Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
Κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, χλαῖναι,
Στέφανοι, μύρον, τραγήματ', αἱ πόρναι πάρα,
Ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰτέα;
Ὀρχηστρίδες, τὰ φίλτατ' Ἀρμοδίου, κάλα.

Ἀλλ'

vſ. 1066. Φέρε τὴν οἰνήρυσιν ἵνα] Supra vſ. 244. ἀγάθων· φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν' ἔτι κατακίω τελατῆτε τυτεί.
vſ. 1067. Τὰς χόας] Scribendum χοᾶς ſecundum Scholiaſtem: ſupra ad vſ. 960.
vſ. 1068. Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς] Alias etiam: ἀναπεταμένας, ἐπηρκώς.
vſ. 1070. Ἰὼ πόνοι] Aeſchylus in Septemthebana vſ. 1003. Ἰὼ πόνοι ὠὼ ἠμῖν. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι.
Ibid. Μάχαι καὶ Λάμαχοι] Alludit ad etymologiam nominis Λάμαχος.
vſ. 1071. Τίς &c.] Scholia: τραγικώτερον λέγει.
vſ. 1073. Τὰς λόχυς καὶ τὰς λόφυς] Ludit in ſimilitudine harum vocum; ſupra vſ. 574. ὦ Δάμαχ' ἥρως τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.

vſ. 1078.

Aufer inducias: cedo urnam vinariam,
Ut vinum infundam in congios.
CHOR. Sed aliquis allevato ſupercilio,
Quaſi horrendum quiddam nunciaturus, *huc* feſtinat.

SCENA SEPTIMA.

NUNCIUS, LAMACHUS, DICAEOPOLIS, alter NUNCIUS.

NUNC. ô Labores & praelia & Lamachi.
LAM. Quis pulſat domum aere & phaleris ornatam?
NUNC. Proficiſci te duces jubent hodie
Cito aſſumentem cohortes & criſtas,
Et aditus cuſtodire, licet ningat.
Nam iſto Choum & Chytrorum tempore aliquis ipſis
Nunciavit, latrones Boeotios incurſionem feciſſe in agros.
LAM. ô Duces, multitudine potius, quam virtute ſpectabiles.
DIC. Nonne moleſta res haec eſt, cum nec feſtum celebrare mihi licet?
ô Exercitum Lamachi bello deditum.
LAM. Hei mihi miſero: tune derides me jam?
DIC. Visne pugnare cum Geryone quatuor plumis criſtato?
LAM. Ah ah! qualem nuncium praeco mihi attulit.
DIC. Ah ah! mihi vero qualem iſte adportabit, qui huc accurrit?
NUNC. Dicaeopolis! DIC. Quid eſt? NUNC. Ad coenam cito
Veni, & fer tecum ciſtam penuariam cum congio;
Bacchi ſacerdos te accerſit;
Sed feſtina: convivas moraris dudum.
Ceteraque omnia parata ſunt:
Tori, menſae, pulvinaria, ſtragula,
Coronae, unguentum, bellaria: ſcorta adſunt,
Amyli, placentae, liba ſeſamo ſparſa, cruſta,
Saltatrices pulchrae, Harmodii deliciae.

Sed

vſ. 1078. Οὐ δεινά] Pluralis pro ſing. ut in Eccleſiaz. vſ. 400. ἐ δεινὰ τολμᾶν τυτονὶ δημηγορεῖν.
vſ. 1081. Γηρύονι τετραπλίκῳ] Haec dicens oſtendit Lamacho τετραπλευρλίδα, i. e. *locuſtam* a quatuor alis ita dictam, ad quam vocem alludit voce τετραπλίκῳ· quam ponit pro τετρασωμάτῳ aut τετρακεφάλῳ, quaſi Geryon quadricorpor aut quadriceps fuerit; quem alias perhibent fuiſſe tricorporem aut tricipitem: ſimul reſpicit ad πίλον in Lamachi Galea, de quo ſupra vſ. 589. Haec ex Scholiis.
vſ. 1087. Δειπνεῖν κατακωλύεις] In Lyſiſtrata vſ. 610. Ὁ Χάρων σε καλεῖ. σὺ δὲ κωλύεις ἀναγισθαι.
vſ. 1092. Ὀρχηστρίδες, τὰ Φίλτατ' Ἁρμοδίου, καλαί] Scholia: ἐκπεφλασμένον ἐστιν· Ὀρχηστρίδες πάρεισιν καλαί, καὶ

Ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑΜ. Κακοδαίμων ἐγώ.
ΔΙΚ. Καὶ γὰρ σὺ μεγάλῃσι ἐπεγράφῃ τὴ Γοργόνα.
Σύγκλεισε, ᾗ δεῖπνόν τις εἰσκυλιζέτω.
ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴ γύλιον ἐμοί.
ΔΙΚ. Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴ κίστιν ἐμοί.
ΛΑΜ. Ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, ᾗ κρόμμυα.
ΔΙΚ. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
ΛΑΜ. Θέλον ταρίχους οἶσε σαφῶς δεῦρό μοι.
ΔΙΚ. Κἀμοὶ δὲ δὴ σύ, παῖ, θέλον· ὀπίσω δ' ἰέναι.
ΛΑΜ. Ἔνεγκε δεῦρο τὼ πέρα τὼ 'κ Βοιωτίας.
ΔΙΚ. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάτνας γε φέρε ᾗ τὰς κίχλας.
ΛΑΜ. Καλόν γε ᾗ λιπαρὸν τὸ τῆς θυγατρὸς πέρον.
ΔΙΚ. Καλόν γε ᾗ ξανθὸν τὸ τῆς φάτνης κρέας.
ΛΑΜ. Ὦ Ἡράκλεις, παῦσαι καταγελῶν μου τὰ ὅπλων.
ΔΙΚ. Ὦ Ἡράκλεις, βύλῃ μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
ΛΑΜ. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τὴ τειῶν λόφων.
ΔΙΚ. Κἀμοὶ λεκάνιον τὴ λαγῴων δὸς κρεῶν.
ΛΑΜ. Ἀλλ' ἢ τειχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
ΔΙΚ. Ἀλλ' ἢ σοῦ δεῖπνου τὴ μίμαρκυν κατέδομαι.
ΛΑΜ. Ὦ Ἡράκλεις, βύλῃ μὴ σοῦ σαπρορβύειν ἐμέ;
ΔΙΚ. Οὔκ· ἀλλ' ἐγὼ χῷ παῖς ἐείζομαι πάλαι·
Βύλῃ σοῦ δοιδύξω κἀπιτρέψω Λαμάχῳ,
Πότερον ἀκείδες ἥδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;
ΛΑΜ. Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙΚ. Τὰς ἀκείδας κεῖνῃ πολύ.
ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ, δεῦρ' ἔξω φέρε.
ΔΙΚ. Παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴ χοάδιν φέρε.
ΛΑΜ. Φέρε, ᾗ δόρατος ἀφελκύσωμαι τὴλυτρον.
Ἔχ', ἀντέχου παῖ. ΔΙΚ. Καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
ΛΑΜ. Τοὺς χιλιβάνους οἶσε, παῖ, τὴ ἀσπίδος.
ΔΙΚ. Καὶ τὴ ἐμὴς τοὺς κεμβανίτας ἔνφερε.
ΛΑΜ. Φέρε δεῦρο Γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.

ΔΙΚ.

τὰ φίλτατα τῦ Ἁρμοδίε· τῶτ' ἔστι τὰ εἰς Ἁρμόδιον σκολιὰ ῥήματα. *Hyperbaton sive trajectio vocum est*; nam ordo est iste: *Saltatrices adsunt pulchrae, & gratissima illa Harmodii*, i. e. *Cantica in Harmodium Scolia dicta.* Utitur autem in hac periphrasi Scoliorum voce φίλτατα· quia illa vox in ipso scolio, quod de Harmodio canebatur, extat; nam initium illius est: Φίλτατε Ἁρμόδιε, ὅτι που τέθνηκας· *Charissime Harmodie, num quid mortuus es?* Vide Scholia supra ad vs. 977. Athenaeus XV. p. 695. sic habet: φίλτατ' Ἁρμόδιε κ' Ἀριστογείτων, ὅτι τὸν τύραννον κατέκτατον, ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ποιησάτην.

vs. 1096. Τὸν γύλιον] Vide ad Jul. Pollucem notam Jungermanni Lib. X. num. 146.

vs. 1098. Ἄλας θυμίτας] Supra vs. 772.

vs. 1101. Θρῖον· ὀπίσω] In Equitibus vs. 949. δῆμε ξυλίν θρῖον ἐξωπλισμένον.

vs. 1108. Τῶν τειῶν λόφων] In Pace vs. 1174. ταξίαρχοι προσελθόντες τρεῖς λόφους ἔχοντα. Vide supra vs. 964.

vs. 1109. Δικαίων τῶν λ.] Sic βουλῶν χώτρα in Ecclesiaz. vs. 1087.

vs. 1110. Ἀλλ' ἢ] Alias scribi solet ἀλλ' ἦ· ut apud Eurip. Aldinae editionis in Phoeniss. vs. 1698. ἀλλ' ἦ πρὸς κακοῖς ἰοῖς κακά; *Anne ad haec mala dices alia mala?* In Alceste vs. 59. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σιφὸς λίθινός σ' ὤν;

Sed quamprimum propera. LAM. Me miſerum.
DIC. Quippe tu magnam Gorgonem curaſti pingi in clypeo tuo.
Occlude, & coenam aliquis paret.
LAM. Puer, puer, effer mihi huc ſportam militarem.
DIC. Puer, puer, effer mihi huc ciſtam penuariam.
LAM. Salem thymo intritum fer, puer, & cepas.
DIC. Mihi autem piſces; nam cepas faſtidio.
LAM. Folio involutum ſalſamentum vetus fer huc mihi.
DIC. Et tu mihi, puer, libum in folio: id autem coquam illic.
LAM. Fer huc mihi pennas illas de galea.
DIC. Mihi vero palumbos fer & turdos.
LAM. Pulchra eſt & candida ſtruthocameli pluma.
DIC. Pulchra eſt & flava palumbi caro.
LAM. Mi homo, deſine armaturam meam deridere.
DIC. Mi homo, visne ad turdos non reſpicere?
LAM. Thecam mihi effer cum tribus criſtis.
DIC. Mihi etiam lancem da cum carne leporina.
LAM. Niſi crinivorae tineae criſtas meas corroſerunt.
DIC. Niſi ante coenam lactes leporinas comedam.
LAM. Mi homo, visne me non alloqui?
DIC. Non *te alloquor*; ſed ego & puer rixamur dudum.
Visne, *tu puer*, pignus mecum deponere, Lamacho judice,
Utrum locuſtae ſint ſuaviores, an turdi?
LAM. Heu, quantam mihi contumeliam facis. DIC. Locuſtas judicat multo ſuaviores.
LAM. Puer, puer, haſtam deprome & huc effer mihi.
DIC. Puer, puer, inteſtinum ovillum deprome & fer huc.
LAM. Age, vaginam haſtae detraham:
Tene, obnitere. DIC. Tu etiam puer, iſtud tene & obnitere.
LAM. Fer puer cillibantes (*fulcra*) mei clypei.
DIC. Mei etiam ventris fulcra effer e clibano panes.
LAM. Fer huc orbem clypei Gorgonem in tergo habentem.

DIC.

ὦν; *Quomodo dixiſti? numquid ignoravimus te etiam ſapientem eſſe?* Ibidem vſ. 817. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεῖν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν; *Num atrocia ſum paſſus ab hoſpitibus meis?* Eadem tamen Editio in Iphigenia Aulidis vſ. 847 ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά· μνηστεύω γάμους ἀκ ὄντας, ὡς εἴξασι· *Num atrocia paſſus ſum ambiens nuptias, quae, ut videtur, nullae ſunt?* Sed apud Aeſchylum rurſus: ἀλλ' ἢ γυναικῶν εἰς πόλιν δοκεῖς μολεῖν; *Nunquid in mulierum civitatem putas te veniſſe?* in Supplicibus vſ. 920. edit. Stanleji. Vide ad Veſpas vſ. 8.

vſ. 1114. Περισθόσθαι] Vide ad Nubes vſ 644.

vſ. 1122. Κριοανίτας] Propter ſimilitudinem praecedentis κιλλίβαντας intulit hanc vocem. Subauditur autem in τῆς ἐμῆς vox γαστρὸς, ut monet Scholiaſtes.

vſ. 1123. Γοργόνωτον ἀσπίδ@ κύκλον] Sic Eurip. in Phoeniſſis vſ. 1137. Σιδηρονώτους δ' ἀσπίδ@ τύπεις ἐπῶν Γίγας. *Ferreis autem in tergo figuris clypei inerat Gigas.* Idem Troadibus vſ. 1136. Χαλκόνωτον ἀσπίδα, *clypeum, cujus tergum aeneum.* Voce autem κύκλ@ Comicus rotunditatem clypei indicat; Scholiaſtes ad Veſpas vſ. 18. κυκλικαὶ γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες τῶν παλαιῶν· ὡς Αἰσχύλ@· Ἄλλο δὲ πολλὴν (ἀσπίδ@ κύκλον λέγω) Ἔφριξα δινήσαντ@.

ΔΙΚ. Κἀμοὶ πλακοῦντ᾽ τυρόνωτον δὸς κύκλον.
ΛΑΜ. Ταῦτ᾽ ἃ καταγελῶς ἔστιν ἀνθρώποις πλατύς;
ΔΙΚ. Ταῦτ᾽ ἃ πλακοῦς δῆτ᾽ ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
ΛΑΜ. Κατάχε σύ, παῖ, τὴλαυον ἐν τῷ χαλκίῳ·
Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φθιξύμμον.
ΔΙΚ. Κατάχε σὺ τὸ μέλι· κἀνθάδ᾽ ὀδηλοῦ γέρων.
Κλάειν κελεύω Λάμαχον τὴν Γοργάσου
ΛΑΜ. Φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
ΔΙΚ. Ἔξαιρε, παῖ, θώρακά κἀμοὶ τὴν χύτραν.
ΛΑΜ. Ἐν τοῖσδε τοῖς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
ΔΙΚ. Ἐν τοῖσδε τοῖς συμποτὰς θωρήξομαι.
ΛΑΜ. Τὰ φρόματ᾽, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτοῦ τὸν γύλιον οἵσω λαβών.
ΔΙΚ. Τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος.
Ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβών, ἐξέρχομαι.
ΛΑΜ. Τίν᾽ ἀσπίδ᾽ αἴρω, τὴν βαδιζ᾽, ὦ παῖ, λαβών.
Νίφει· βαδιάζ. χειμέρια τἀπράγματα.
ΔΙΚ. Αἶρε τὸ δεῖπνον, συμποτικὰ τἀπράγματα.

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ ζ΄.

ΧΟΡ. Ἴτε δὴ χαίροντες ὁπὶ φραπάν·
Ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·
Τῷ μὲν πίνειν τεφανωσαμένῳ·
Σοὶ δὲ ῥιγῶντι φυλάττειν·
Τῷ δὲ καθεύδειν μὴ παιδίσκης
Ὠρχιοτάτης,
Ἀνατελλομένῳ τε τὸ δεῖνα.

κυκλοῦντος. *Orbiculares enim erant clypei veterum, ut ait Aeschylus: Aream vero ingentem (clypei orbem dico) Hortui eo rotante.* Qui locus extat in Septemthebana Tragici vs. 495. Archestratus apud Athenaeum VII. p. 320. Καὶ μεγάλου κυκλίᾳ ἴσον ἀσπίδι νῶτα φορῶντος. *Cuique tergum sit magnitudine par rotundo clypeo.*

vs. 1124. Πλακοῦντ᾽ — κύκλον] Aeneas Sophista Epist. 14. Τὸν ἐκ μέλιτος καὶ ἀμυγδάλων συμπλακέντα κύκλον. *Ex melle & amygdalis complicatum orbem.* i. e. placentam.

vs. 1125. Ταῦτ᾽ ἃ καταγελῶς ἐστιν ἀνθρώποις;] Euripides in Ione vs. 528. Ταῦτ᾽ ἂν ἃ γέλως κλύειν ἐμοί; *Hoc igitur annon ridendum auditu mihi?*

Ibid. Καταγέλως — πλατύς] Synesius Epist. 50. γέλως ἂν εἴη πλατύς. Theophylactus Simoc. Epist. 10. ἐγὼ δὲ πλατὺν γέλωτα τῶν σῶν καταχέω δογμάτων. *Ego autem largo risu perfundo tuas opiniones.*

vs. 1127. Κατάχει σὺ παῖ] Ex Scholiis: ὁ Λάμαχος δὲ

ΣΤΡΟ-

DIC. Et mihi orbem placentae caseum in tergo habentem.
LAM. Annon hic derisus est hominibus multus?
DIC. Annon haec placenta est hominibus dulcis?
LAM. Perfunde tu puer aereum clypei umbonem oleo.
Video imaginem senis *in oleo*, qui reus erit timiditatis.
DIC. Tu melle istud perfunde: & hic apparet senis imago.
Plorare jubeo Lamachum Gorgasium.
LAM. Fer huc puer loricam bellicam.
DIC. Loricam & mihi puer effer nempe congium.
LAM. Hac ego pectus loricabo contra hostes.
DIC. Ex isto congio pectus mihi calefaciam mero apud compotores.
LAM. Stragula puer alliga clypeo.
Ego autem hanc sportam mihi sumam & portabo.
DIC. Cistae penuariae alliga puer coenam;
Ego autem hanc vestem sumam & exibo.
LAM. Clypeum tolle puer & ambula.
Ningit. Papae! hyberna haec negotia.
DIC. Tolle coenam, convivialia haec negotia.

PROODE VERSUUM VII.

CHOR. Ite jam laeti in militiam:
Quam dissimiles vias ingredimini:
Ille quidem bibet coronatus;
Tu autem algens excubias ages:
Ille dormiet cum puella
Pulcherrima,
Quae ei fricabit illud membrum.

δὲ ἐστι παρακελευόμενος· ἐπὶ τὸ μέρος· τὸ χαλκοῦν τῆς ἀσπίδος· ἔλαιον καταχυθῆναι, ἵνα στίλβῃ· εἰσὶ γάρ τινες οἱ ἐν τῷ ἐλαίῳ ὁρῶντες μαντεύονται. ὅτως ὁ Σύμμαχος. *Lamachus jubet in aeream partem clypei oleum fundi, ut luceat; sunt enim qui in oleum inspicientes vaticinantur. ita Symmachus.* Lamachus etiam inspecto oleo vaticinatur de Dicaeopolide vs. sequenti.

vs. 1123. Ἐνορῶ] In oleo futura praevidet. Vide ad vs. praecedentem.

vs. 1132. Θώρακα] Scholia: πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔπαιξεν· Θωρήξασθαι γάρ ἐστι τὸ καθοπλισθῆναι· ἀλλὰ καὶ τὸ πίνειν καὶ μεθύειν ὅτω καλοῦσιν. *Lusit in homonymia; nam Θωρήξασθαι* (quod a Θώραξ descendit) *est armari* (loricâ): *tamen etiam potare & inebriari ita vocant.*

vs. 1141. Συμποτικὰ τὰ πράγματα] Sic μαγικὰ πράγματα in Vespis vs. 1494.

vs. 1148. Ἀνατριβομένου] In Vespis vs. 747. πόρνην ἥτις τὸ πέος· τρίβει καὶ τὴν ὀσφῦν.

STRO-

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

Ἀντίμαχον τ' Ψακάδα,
Τὸν ξυγγραφῆ, τ' μελέων τ' ποιητώ,
Ὡς μ' ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς
Ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
Ὅς γ' ἐμὲ τ' τλήμονα,
Λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
Ὅν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τοιάδα
Δεόμενον· ἡ δ' ὠπημμένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
Ὀκέλλοι· κἄπειτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτῆς, κίων
Ἀρπάσασα φεύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

Τοῦτο μ' αὐτῷ κακὸν ἔν·
Κἄθ' ἕτερον νυκλεινὸν γένοιτο.
Ἡπαλῶν γ' οἴκαδ' ἐξ
Ἱππασίας βαδίζων,
Εἶτα κατάξειέ τις αὐ-
τοῦ μεθύων τ' κεφαλῆς Ὀρέστης
Μαινόμενος. ὁ δὲ λίθον βαλεῖν

Βα-

vſ. 1149. Ἀντίμαχον] Quidam ajunt, referente Scholiaſte, hunc, cum Choragus eſſet, nimis parce ſumtus feciſſe. Erat autem officium choragi procurare ea, quae ad ludos ſcenicos ſpectarent.

Ibid. Ψακάδα] Pſacadis i. e. *guttae* filium vocat eum, quia vitio quodam naturae ſputo conſpergeret, quos alloqueretur. Scholiaſtes ad hunc locum & ad Nubes vſ. 1018. ait ipſum Antimachum dictum fuiſſe ψακάδα. ſed in Nubibus legitur ψεκας per ε ut apud Suidam.

vſ. 1150. Τὸν μελέων τὸν ποιητὴν] Sane commodius legeretur τῶν μελίων τὸν ποιητὴν, ut viri docti volunt. Ita Machon apud Athenaeum VII. p. 341. —— Φιλόξενον τῶν διθυράμβων τὸν ποιητήν.

vſ. 1154. Χορηγῶν] Vide ad vſ. 1149.

Ibid. Ἄδειπνον] Allegorice, pro defraudatum mercede. Utitur autem hac allegoria appoſite ad praecedentia; nam ibi Dicaeopolis ad coenam ἐπὶ τὸ δεῖπνον ſe parabat.

vſ. 1155. Ὅν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι] Qui malum alicui precantur, maximam delectationem ſe percepturos putant, ſi id ſuis oculis videant evenire; itaque cupiunt eſſe αὐτόπται· Sophocles in Trachiniis vſ. 1055. ἀν ὦδ' ἐπίδοιμι πιστὸν αὖτως ὧδ' αὖτως, ὡς μ' ὤλεσιν· *Quam utinam videam jacentem eodem modo, eodem inquam quo me perdidit.* Euripides in Medea vſ. 163. —— ὃν ποτ' ἐγὼ, τύμφαν τ' ἰσίδιμ' αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένας· *Quem utinam aliquando ego, ſponſamque ejus, videam in aedibus peremptes.* Utuntur & verbo ſimplici; Aeſchylus in Choëphoris vſ. 263. —— ὃς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε θανόντας ἐν

κακοῖς

STROPHE VERSUUM XII.

Antimachum illum Pſacadis F.
Scribam illum & verſificatorem,
Ut breviter dicam, male
Perdat Jupiter:
Qui me infelicem,
Feſto Lenaeorum choragus, dimiſit incoenatum.
Quem utinam aliquando videam ſepiae comedendae
Cupidum: & illa toſta, *in ſartagine*
Stridens cum ſale in menſa jaceat quaſi e ſalo in littus
Appulſa: deinde quando vo-
luerit ille accipere eam, canis
Rapiat & aufugiat.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

Hoc unum ei malum:
Et deinde aliud nocturnum eveniat:
Febricitans domum ex
Equitatione ſe recipiat:
Deinde aliquis ictu rumpat e-
jus caput Oreſtes
Furens: ille autem lapidem prehendere
Volens

κεκῖδι πισσόρρυτι φλογός· *Quos ô ſi videam aliquando ipſe Mortuos in fuligine picea flammae.* Sophocles in Philoctete vſ. 1127. ἰδοίμι δέ γέ νιν τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας· *Utinam videam illum, qui iſta machinatus eſt, per tantundem temporis habere meos dolores.*

Ibid. & ſeq. Τευθιδ@· —— ἢ δ' —— σίζουσα] Similis fere imprecatio in Equitibus vſ. 923. εὔχομαι δὲ σοι ταδὶ· τὸ μὲν τάχιστον τευθίδων ἐρεσσάναι σίζον· &c.

vſ. 1157. Πάραλ@·] Scholia: ἀντὶ τῆς, παραθαλασσία· ἢ ἡ παρὰ τὰς ἄλας κειμένη· ἐπεὶ δὲ καὶ ἱερὰ ναῦς τῶν Ἀθηναίων Πάραλος καλεῖται, ἐπήνεγκε τὸ, ὀκέλλει, ὅ ἐστι προσορμίζει, ὡς ἐπὶ νεώς· *Ita dixit pro paraθalaſſia i. e. maritima. aut pro παρὰ τὰς ἄλας κειμένη i. e. quae juxta ſalem jacet. Quoniam autem & navis ſacra Athenienſium vocatur πάραλος, ſubjunxit verbum ὀκέλλει i. e. appellat, quaſi de nave loquens.* Navis illa Athenienſium res eſt notiſſima: vide in Avibus vſ. 1204.

vſ. 1163. & ſeq. Ἡπιαλῶν —— βαδίζων] Scholia: ἀντὶ τῆς, ὑπιαλόντος, καὶ βαδίζοντος. Nominativus pro Genit. ut mox vſ. 1181.

vſ. 1166. & ſeq. Ὀρέστης μαινόμενος·] Hunc Oreſtem, qui erat nocturnus graſſator, dicit *Furentem*; quia commune nomen habet cum Agamemnonis filio, quem *Furiae* exagitarunt, ut notum ex Tragoediis, propter matris caedem. Eundem graſſatorem vocat Heroëm in Avibus vſ. 1491. eadem de cauſa: εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωι τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ· γυμνὸς ἐν πληγεῖς ὑπ' αὐτὸς πάντα τὰ πιδέξια. Ubi vide Notam.

Βυλόμθ', ὐ σκότῳ λάβοι
Τῇ χειρὶ πελεθὸν ἀρτίως κεχεσμθόν·
Ἐπαίξειε δ' ἔχων
Τὸν μάχμαχον, κἄπειθ' ἁμαξ-
τὼν βάλοι Κρατῖνον.

ACTUS QUINTI

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΑΓΓ. Ὦ δμῶες, οἵ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχυ,
Ὕδωρ ὕδωρ ὐ χυτρίῳ θερμαίνετε,
Ὀθόνια, κηρωτίδι' ὡς θᾶσσθυάζετε,
Εἰ' οἰσυπρά, λαμπάδιον ὡς τὸ σφυρόν·
Ἀνὴρ πέπτωκα χάρακι, ἀμφιδῶν τάφρον,
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίντορον ἐξεκόκκισεν,
Καὶ τ' κεφαλῆς κατέαγε ὡς λίθον πεσών,
Καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ὐκ τ' ἀσπίδ'.
Πτίλον δὲ τ' μέγα κομπολακύθ πεσὸν
Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξήυδα μέλ'.
Ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
Λείπω φάος γε τὠμόν, ὐκέτ' εἶμ' ἐγώ.
Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
Ἀπίσταί τε κ' ξυναντᾷ σφαπέταις,
Ληξὰς ἐλαύνων, κ' καταστέρχων δορί·
Ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄποιγε τ' θύραν.

vſ. 1169. Πελεθόν] Scholiaſtes ad Eccleſiaz. vſ. 591. hunc locum adducens legit σπίλεθον ad haec verba: κατεδεῖ σπίλεθον πρότερός μου. Scholion: σπίλεθον. κόπρον. καὶ ἀλλαχῶ· ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ σπίλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. Eadem iſta voce utitur & Hegemon Thaſius apud Athenaeum XV. p. 698. in loco ſimili: —— ἔβαλλον Πολλοῖσι σπελέθοισι.

vſ. 1172. Κρατῖνον] Scholiaſtes monet non Poëtam hic intelligi ſed alium quendam.

vſ. 1173. ΑΓΓ.] i. e. Ἀγγελ. Nunciat aliquis Lamachum eſſe vulneratum, jubetque ut neceſſaria ad vulnus obligandum parentur. Mox deinde ipſe apparet, atque a Dicaeopolide poſtea ridetur.

vſ. 1178. Παλίντορον ἐξεκόκκισεν] *Retroactum excuſſit ut granum è ſpica.* Vox Comicae licentiae. Utitur ea & in Pace vſ. 63. paulo aliter: τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Scholiaſtes

ACTUS

Volens, in tenebris capiat
Manu merdam recens cacatam:
Faciatque impetum, tenens
Lapidem talem, deinde ſcopo aberrans tangat Cratinum.

SCENA PRIMA.

NUNCIUS LAMACHI.

NUNC. ô Servuli, qui eſtis in aedibus Lamachi,
Aquam, aquam in ollula calefacite:
Linteola, ceratum parate,
Lanam ſuccidam, faſciam circa malleolum pedis;
Vir ille vulneratus eſt ſude, tranſiliens foſſam,
Et malleolus ipſi luxatus eſt,
Et caput fregit impingens lapidi,
Et Gorgonem e clypeo excitavit
Cum autem pluma illa magna cecidiſſet
Ad petras, *Lamachus* horrendum edidit carmen:
ô Inclytum lumen, nunc extremum te videns
Linquo lucem meam, non amplius ſum ego.
Tantum elocutus, in canalem lapſus,
Surgit, & in fugitivos quosdam incidit,
Latrones agitans (*perſequens*) & haſta premens.
Eccum adeſt ipſe: ocius aperi januam.

liaſtes tamen videtur legiſſe ἐξεκόκκυσεν, qui id exponit per ἔχησεν, *ſonuit*, quae expoſitio convenire magis poteſt verbo κοκκύζειν, quam verbo κοκκίζειν. Occurrit itidem improprie κοκκύζειν in Eccleſiaz. vſ. 31. ὁ κῆρυξ —— κεκόκκυκεν. & in Ranis vſ. 1420.

vſ. 1181. & ſeq. Πτίλον δὲ τὸ] Unus ex Scholiaſtis exponit: πτίλα δὲ τὰ μεγάλα πτερόντων· πρὸς ταῖς πέτραις, φησὶν μέλων· ἐξῳδὰ ὁ Λάμαχος· ἢ πτερὸν πρὸς ταῖς πέτραις, ἐθρήνει τὸ μέγα πτίλον. *Pluma illa magna (galeae) cum cecidiſſet ad petras, Lamachus horrendum edidit carmen. Aut, lapſus (nempe Lamachus) ad petras, deploravit magnam illam plumam.* In priore expoſitione Nominativus pro Genitivo abſoluto ſumitur, ut paulo ante vſ. 1163. in poſteriore pro πτερὸν legitur πτερὰ, idque non inepte.

Ibid. Κομπολακύθῃ] Vide ſupra, vſ. 589.

Βυλόμθ', ὐ σκότῳ λάβοι
Τῇ χειρὶ πελεθὸν ἀρτίως κεχεσμθόν·
Ἐπαίξειε δ' ἔχων
Τὸν μάχμαχον, κἄπειθ' ἁμαξ-
τὼν βάλοι Κρατῖνον.

ACTUS QUINTI

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΑΓΓ. Ὦ δμῶες, οἵ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχυ,
Ὕδωρ ὕδωρ ὐ χυτρίῳ θερμαίνετε,
Ὀθόνια, κηρωτίδι' ὡς θᾶσσθυάζετε,
Εἰ' οἰσυπρά, λαμπάδιον ὡς τὸ σφυρόν·
Ἀνὴρ πέπτωκα χάρακι, ἀμφιδῶν τάφρον,
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίντορον ἐξεκόκκισεν,
Καὶ τ' κεφαλῆς κατέαγε ὡς λίθον πεσών,
Καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ὐκ τ' ἀσπίδ'.
Πτίλον δὲ τ' μέγα κομπολακύθ πεσὸν
Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξήυδα μέλ'.
Ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
Λείπω φάος γε τὠμόν, ὐκέτ' εἶμ' ἐγώ.
Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
Ἀπίσταί τε κ' ξυναντᾷ σφαπέταις,
Ληξὰς ἐλαύνων, κ' καταστέρχων δορί·
Ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄποιγε τ' θύραν.

vſ. 1169. Πελεθόν] Scholiaſtes ad Eccleſiaz. vſ. 591. hunc locum adducens legit σπίλεθον ad haec verba: κατεδεῖ σπίλεθον πρότερός μου. Scholion: σπίλεθον. κόπρον. καὶ ἀλλαχῶ· ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ σπίλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. Eadem iſta voce utitur & Hegemon Thaſius apud Athenaeum XV. p. 698. in loco ſimili: —— ἔβαλλον Πολλοῖσι σπελέθοισι.

vſ. 1172. Κρατῖνον] Scholiaſtes monet non Poëtam hic intelligi ſed alium quendam.

vſ. 1173. ΑΓΓ.] i. e. Ἀγγελ. Nunciat aliquis Lamachum eſſe vulneratum, jubetque ut neceſſaria ad vulnus obligandum parentur. Mox deinde ipſe apparet, atque a Dicaeopolide poſtea ridetur.

vſ. 1178. Παλίντορον ἐξεκόκκισεν] *Retroactum excuſſit ut granum è ſpica.* Vox Comicae licentiae. Utitur ea & in Pace vſ. 63. paulo aliter: τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Scholiaſtes

ACTUS

Volens, in tenebris capiat
Manu merdam recens cacatam:
Faciatque impetum, tenens
Lapidem talem, deinde ſcopo aberrans tangat Cratinum.

SCENA PRIMA.

NUNCIUS LAMACHI.

NUNC. ô Servuli, qui eſtis in aedibus Lamachi,
Aquam, aquam in ollula calefacite:
Linteola, ceratum parate,
Lanam ſuccidam, faſciam circa malleolum pedis;
Vir ille vulneratus eſt ſude, tranſiliens foſſam,
Et malleolus ipſi luxatus eſt,
Et caput fregit impingens lapidi,
Et Gorgonem e clypeo excitavit
Cum autem pluma illa magna cecidiſſet
Ad petras, *Lamachus* horrendum edidit carmen:
ô Inclytum lumen, nunc extremum te videns
Linquo lucem meam, non amplius ſum ego.
Tantum elocutus, in canalem lapſus,
Surgit, & in fugitivos quosdam incidit,
Latrones agitans (*perſequens*) & haſta premens.
Eccum adeſt ipſe: ocius aperi januam.

liaſtes tamen videtur legiſſe ἐξεκόκκυσεν, qui id exponit per ἔχησεν, *ſonuit*, quae expoſitio convenire magis poteſt verbo κοκκύζειν, quam verbo κοκκίζειν. Occurrit itidem improprie κοκκύζειν in Eccleſiaz. vſ. 31. ὁ κῆρυξ —— κεκόκκυκεν. & in Ranis vſ. 1420.

vſ. 1181. & ſeq. Πτίλον δὲ τὸ] Unus ex Scholiaſtis exponit: πτίλα δὲ τὰ μεγάλα πτερόντων· πρὸς ταῖς πέτραις, φησὶν μέλων· ἐξῳδὰ ὁ Λάμαχος· ἢ πτερὸν πρὸς ταῖς πέτραις, ἐθρήνει τὸ μέγα πτίλον. *Pluma illa magna (galeae) cum cecidiſſet ad petras, Lamachus horrendum edidit carmen. Aut, lapſus (nempe Lamachus) ad petras, deploravit magnam illam plumam.* In priore expoſitione Nominativus pro Genitivo abſoluto ſumitur, ut paulo ante vſ. 1163. in poſteriore pro πτερὸν legitur πτερὰ, idque non inepte.

Ibid. Κομπολακύθῃ] Vide ſupra, vſ. 589.

ACTUS QUINTI

ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΛΑΜ. Ἀπαπαῖ,
Στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι,
Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
Ἐκεῖνο δ' ἦν αἰακτὸν ἄν,
Οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι·
Δικαιόπολις γὰ, εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
Καταγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις.
ΔΙΚ. Ἀπαπαπαῖ
Τῶν πιθίων ὡς σκληρὰ ἡ Κυδώνια.
Φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,
Τὸ θριπεταγὲν καὶ μυρσινόλωτον ἄνω·
Τὸν γὰρ χρῶτ' οὐκέτι γε.
ΛΑΜ. Ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
ΔΙΚ. Ἰὴ, ἰὴ, ὦ χαῖρε Λαμαχίππιον.
ΛΑΜ. Στυγερὸς ἐγώ. ΔΙΚ. Μογερὸς ἐγώ.
ΛΑΜ. Τί με σὺ κυνεῖς. ΔΙΚ. Τί με σὺ δάκνεις;
ΛΑΜ. Τάλας ἐγὼ τῷ σὺ μάχῃ
Νεῦ ξυμβολῆς βαρείας.
ΔΙΚ. Τοῖς Χυσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο.
ΛΑΜ. Ἰὼ ἰὼ, Παιὰν, Παιάν.
ΔΙΚ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.
ΛΑΜ. Λάβεσθέ μου, λάβεσθε γοῦν σκέλους. παπαῖ,
Προσλάβεσθέ μ', ὦ φίλοι.
ΔΙΚ. Ἐμοῦ δέ γε σφὼ γοῦν πέους ἄμφω μέσου
Προσλάβεσθέ μ', ὦ φίλαι.
ΛΑΜ. Ἰλιγγιῶ κάρᾳ λίθῳ πεπληγμένος,
Καὶ σκοτοδινιῶ.

ΔΙΚ.

vſ. 1198. Τῶν τιτθίων —— τὰ κυδώνια] Ariſtaenetus Epiſt. I. κυδωνιῶντες οἱ μαζοί.
vſ. 1199. Χρυσίω] In duali ad duas meretrices.
vſ. 1206. Κυνεῖς] Ex Scholiis: τὸ κυνεῖν ἀντὶ τοῦ σαίνειν. ὡσεὶ ἔλεγε, τί μου καταπαίζεις καὶ λυπεῖς με, Δικαιόπολι; Verbum κυνεῖν (quod oſcularі ſignificat) pro σαίνειν i. e. adulari, quaſi dicat: Cur mihi illudis & moleſtus es, Dicaeopoli? Hoc autem videtur dicere, quia Dicaeopolis quaſi com-

SCENA SECUNDA.

LAMACHUS, DICAEOPOLIS, CHORUS.

LAM. Attapattata,
Acerbos dolores & frigus quibus crucior:
Interii miſer,
Lancea hoſtili percuſſus.
Illud autem lamentabile,
Et ejulabile foret mihi,
Si Dicaeopolis me videat vulneratum,
Et inſultet mihi ridens meum infortunium. (*fortunam*)
DIC. Attalattata,
Papillae iſtae quam durae ſunt & ſimiles Cydoniis malis!
ô Aureae puellae date mihi ſuavium,
Et morſiunculas, & labra labris jungite:
Nam congium nunc primus exhauſi.
LAM. O triſtes caſus!
O vulnera excruciantia.
DIC. Io, io, ſalve Lamache eques.
LAM. Ah me miſerum. DIC. Ah me perditum.
LAM. Cur tu mihi illudis? DIC. Cur tu me mordes?
LAM. Miſer ego propter
Symbolam (i. e. pugnam) duram.
DIC. Nimirum hoc Choum feſto aliquis ſymbolam exigebat.
LAM. Io io, Paean, Paean.
DIC. Sed non celebrantur hodie Paeonia.
LAM. Prehendite, prehendite meum crus, papae,
Tenete me, ô amici.
DIC. Vos autem meum penem ambae medium
Tenete, ô amicae.
LAM. Vertigine laboro, caput percuſſus lapide,
Et tenebrae mihi ante oculos natant.

DIC.

sondolens dixerat: μογερὸς ἐγώ.

vſ. 1209. Ξυμβολάς] Ludit in homonymia vocis. Lamachus de conflictu loquebatur; iſte de Symbolis ad convivium: & propterea putat eum queri de Symbola, quia cum exigeretur ab ipſo, non potuerit eam dare.

ΔΙΚ. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι, ᾠ τύμμα,
Καὶ σκοτοδινιῶ.
ΛΑΜ. Θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τ' Πιτθάλου,
Παιωνίαισι χερσίν.
ΔΙΚ. Ὡς τὰς κεφαλάς μ' ἐκφέρετε· πῇ 'στιν ὁ βασιλεύς;
Ἀπόδοτέ μοι τ' ἀσκόν.
ΛΑΜ. Λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδύρεται.
ΔΙΚ. Ὁρᾶτε τυτονὶ κενόν; Τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟΡ. Τήνελλα δῆτ'· εἰ δ' ἐθέλεις φρέσθαι καλλίνικος.
ΔΙΚ. Καὶ φρόσγ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαφα.
ΧΟΡ. Τήνελλα νικῶ, ὦ ἀγεννάδα, χώρᾳ λαβὼν ἀσκόν.
ΔΙΚ. Ἕπεσθε νικῶν ᾄδοντες, ὦ Τήνελλα καλλίνικος.
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἑψόμεσθα σοὶ χάριν,
Τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε, ᾠ τ' ἀσκόν.

vs. 1220. Ἐς τὸν Πιτθάλου] Sc. οἶκον. In Vespis eodem ablegatur aliquis, cui caput erat fractum vs. 1423. ἴτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιτθάλου. Scil. οἰκήματα. Erat autem Medicus. Vide supra, vs. 1031.

vs. 1221. Παιωνίαισι χερσί] Aeschylus Supplicibus in fine: ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλέσατ' εὖ χερὶ Παιονίᾳ κατασχέθων. *Qui Ionem à dolore liberavit feliciter Paeoniâ tractans manu.* Sophocles in Philoctete vs. 1378. Παιωνίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. *In medicas manus pervenire.* Sic Παιώνια φάρμακα apud Aeschylum in Agamemnone vs. 858.

vs. 1222. Πᾷ ἐστιν ὁ βασιλεύς;] Scholia: δηλοῖ ὡς ἄρα τὴν ἐπιμέλειαν ὁ βασιλεὺς εἶχε τῆς ἀμύλλης τῷ χοΐ, καὶ τὸ ἄθλον ἰδίᾳ τῷ νικήσαντι, τὸν ἀσκόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρχή τις ἐστίν. ἦν δὲ καὶ τῶν μυστηρίων ἐπιμελητὴς· καὶ τῶν πομπῶν, καὶ τῶν θυσιῶν δὲ ἦρχεν. *Indicat, regem curam habuisse certaminis congii exhauriendi, victoriique praemium dedisse utrem.*

DIC. Et ego dormire volo quia tentigine rumpor,
Et tenebrae mihi ante oculos natant.
LAM. Foras me efferte in aedes Pittali,
Paeoniis manibus.
DIC. Ad judices me efferte: ubi eſt rex?
Date mihi utrem.
LAM. Lancea quaedam infixa eſt meis oſſibus dolorifica.
DIC. Videtis hunc congium vacuum? Io triumphe!
CHOR. Io triumphe ergo, quando tu, ô ſenex, vocas.
DIC. Et inſuper meraciore infuſo me ingurgitavi.
CHOR. Io triumphe: ô egregie ſenex, i, ſumto utre.
DIC. Sequimini jam cantantes, io triumphe.
CHOR. Sed ſequemur tua cauſa,
Io triumphe, cantantes te, & utrem.

utrem. Eſt autem Rex nomen magiſtratûs Athenis. Curabat etiam Myſteria, pompisque & ſacrificiis praeerat.

vſ. 1223. Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν] Praemium petit utrem, quia primus exhauſiſſet congium, ut ſupra, vſ. 1201. dicebat. Jam autem dictum erat: ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ (τὰς χοᾶς) πρώτιστος, ἀσκὸν —— λήψεται. Supra, vſ. 1001.

vſ. 1228. Τήνελλα] Vox ficta ad exprimendum ſonum organicum, in Epiniciis carminibus uſurpari ſolita. Eſt autem ex Archilochi Hymno in Herculem Victorem: Τήνελλα, καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις Αὐτός τε καὶ Ἰόλαος ἀἰχμητὰ δύω. *Tenella, praeclare Victor ſalve heros Hercules, Tu & Iolaus bellatores duo.* Ex Scholiis ad hunc locum, & ad Aves vſ. 1762. In Equit. vſ. 276. Τήνελλος, ubi vide Notam.

1229. Καλλίνικος] Nom. pro Vocat. ut in Nubibus vſ. 1171. ὦ φίλος.



ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΣΦΗΚΕΣ.

ARISTOPHANIS
VESPAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΞΑΝΘΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.
ΚΥΩΝ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΦΙΛΟΚΛΕΩΝΟΣ.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ ΓΥΝΗ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

DRAMATIS
PERSONAE.

Sosias, Servus.
Xanthias, Servus.
Bdelycleon, Filius Senis.
Philocleon, Senex.
Chorus Senum Crabronum.
Pueri.
Praeco.
Thesmotheta.
Accusator.
Canis Cydathenaeus.
Servus Philocleonis.
Mulier Panes Vendens.
Euripides.
Alius Accusator.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΣΦΗΚΕΣ.



ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΩΣ Οὗτος τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;
ΞΑΝΘ. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
ΣΩΣ. Κακὴν ἄρα ταῖς πλησμοναῖς τ' ὠφείλες μέγα.
Ἆρ' οἶσθά γ', οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
ΞΑΝΘ. Οἶδ'· ἀλλ' ὀπιθυμᾷ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
ΣΩΣ. Σὺ δ' ἂν κωδακινδυνεύθι', ἐπεὶ καὐτῷ γ' ἐμοὶ
Καθ' ταῖν κόραιν ἤδη τ' καταχεῖται γλυκύ.
ΞΑΝΘ. Ἀλλ' ἢ κωδιαφερνεῖς ἐτὸν, ἢ κορυβαντᾷς.
ΣΩΣ Οὔκ· ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ὀκ. Σαβαζίου.
ΞΑΝΘ Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βυκολεῖς Σαβάζιον.
Κἀμοὶ γὰρ ὄρπως τις ἐπετρατώσατο
Μηδός τις ὑπὸ τὰ βλέφαρα νυχαλὶς ὕπνος.
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ὄρπως.
ΣΩΣ Κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον ὐδὲ πώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον κωὐτερος. ΞΑΝΘ. Ἐδόκουν ἀετὸν
Καταπτάμενον ἐς τ' ἀγορὰν μέγαν πάνυ,
Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
Φέρειν ὑπὶ χαλκὸν ἀνεχὰς εἰς τ' ὐρανόν·

Κἄ-

vſ. 2. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν] Ariſtot. Lib. V. Polit. cap. 8. ὡσὶ δεῖ τὰς τῆς πολιτείας φροντίζοντας φόβους παρασκευάζειν, ἵνα φυλάττωσι καὶ μὴ καταλύωσιν, ὥσπερ νυκτερινὴν φυλακὴν, τὴν τῆς πολιτείας τήρησιν. *Itaque oportet eos, quibus curae eſt Reſp. metum injicere civibus, ut cuſtodiant, & non tanquam vigilias nocturnas diſſolvant reip. conſervationem.*

vſ. 4. Κνώδαλον] Sic in Lyſiſtrata vſ. 480. mulieres vocat κνώδαλα, *belluas, beſtias*: ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις; ubi vide Notam Diogenes Canis Epiſt. 27. de Graecis: ἐδίν φροντίσας κνωδάλων ἀπίων, μὴ ἐπισαμένων, ὡς εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ, λόγως Κυνός. *Nihil curans belluas ſtupidas, quae non intelligunt, ut dictum in Epiſtola, verba Canis.* Cratinus apud Scholiaſtem Comici ad Aves vſ. 767. τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ Πισίαν, Ὀσφρύονα, Διτρεφῆ. *Tres impudentes beſtias Piſiam, Oſphryonem, & Diltrephem.*

vſ. 5. Ἀπομερμηρίσαι] Scholia: Μέρμηρα, ἡ εἰς ὕπνον καταστροφὴ περὶ τὴν ἕω· λέγεται δὲ μέρμηρα καὶ φροντὶς ἐκ δὲ τούτου τὸ καθευδῆσαι· εἰ γὰρ καθεύδοντες ἀποτίθενται τὰς φροντίδας. *De laſſu in ſoporem, qui fit circa auroram, dicitur μέρμηρα· quo nomine etiam dicitur cura. Unde* (verbum ἀπομερμηρίσαι ſignificat) *dormire; dormientes enim deponunt curas.*

vſ. 7. Ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ] Nempe Somnus. Pindarus Pythiorum I. κελαινεφὲς δ' ἐπὶ οἱ νεφέλαν ὀγκάλῳ κρατὶ, βλεφάρων ἁδὺ κλαῖσεν, κατίσχυας. ὁ δὲ κιναισεν ὑγρὸν ὠτων αἰετοῦ. *Nigramque ei* (nempe *Aquilae*) *nubem capiti aduncо, ſupercilиorum dulce clauſtrum, effudiſti. Et illa dormiens molle tergum tollit.* Vide ad vſ. 11.

vſ. 8. Ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς;] Scriberem potius ἀλλ' ἦ· ut apud Sophoclem in Electra vſ. 885. Ἀλλ' ἦ μάνυας ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς Σαυῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοις ἐμοῖς γελᾷς; *An tu miſera inſanis & in Tuis malis, meisque rides?* ut habet Editio Pauli Stephani. Vide ad Acharn. vſ. 1110.

Ibid. Κορυβαντιᾷς] Vide Notam ſequentem.

vſ. 9. Ἐκ Σαβαζίου] Quia alter uſus eſt verbo κορυβαντιᾷς, quod eſt à Κορύβαντες, qui Dii habebantur furentes, &, ut Scholiaſtes ait, furorem hominibus immittebant; Sabazii mentionem facit, qui ejusdem erat commatis Deus, nempe Bacchus; Scholia: Σαβάζιον δὲ τὸν Διόνυσον οἱ Θρᾷκες καλοῦσι. notum autem eſt Baccai thiaſos furore agitatos fuiſſe. Cogitandum autem eſt Sofiam, ad quem haec dicuntur, ſedentem dormire, caputque

ARISTOPHANIS
VESPAE.



SOSIAS, XANTHIAS.

Sos. Heus tu, quid facis, infelix Xanthia?
XANTH. Custodiam nocturnam dissolvere disco.
Sos. Magnum ergo quoddam malum debebas lateribus *tuis*.
Anne etiam scis qualem custodiamus belluam?
XANTH. Scio, sed cupio paullulum dormire.
Sos. Tu vero aude; nam & meis
Pupulis jam aliquid dulce offunditur.
XANTH. Numquid insanis aut corybantum more furere incipis?
Sos. Non; sed somnus aliquis ex Sabazio me incessit *barbarus*.
XANTH. Eundem ergo mecum colis Sabazium;
Nam & mihi modo quasi hostis invaserat
Palpebras Medus aliquis somnus, qui fecit ut nictaverim.
Et sane mirabile insomnium vidi modo.
Sos. Et ego revera, quale nunquam *ante hac vidi*.
Sed tu narra prior. XANTH. Videbatur mihi aquila
Devolans in forum, magna admodum,
Rapere unguibus clypeum
Aeratum, & procul in coelum auferre:

Deinde

putque modo demittere, modo attollere: talis autem gestus videtur Corybantum & bacchantium esse. Ceterum isti Dii vix digni habiti sunt Deorum concilio: Lucianus in Icaromenippo: Παρὰ τὸν Πᾶνα, καὶ τὺς Κορύβαντας, καὶ τὸν Ἄττιν, καὶ τὸν Σαβάζιον, τὺς μετοίκους τυτὺς καὶ ἀμφιδέξιος θεός. Idem in Deorum concilio ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισκλιθησαν; De Saba Cicero lib. 2. de Legibus: *Novos vero Deos sic Aristophanes facetissimus Poëta veteris Comoediae vexat, ut apud eum Sabazius & quidam alii Dii peregrini judicati, e civitate ejiciantur.* Comoedia non exstat, ad quam respicit Cicero. Vide etiam ad Lysistr. vs. 389.

vs. 10. Βακχαῖς] Scholia: τρέφεις, *alii* Aeschyli Scholiastes exponit modo per θεραπεύειν, modo per περιέπειν, quandoque etiam ἀτοδεῖν significat.

vs. 11. Ἐπεσπασάμην] Metaphorice, ut significet se vehementer premi a somno, quasi ab exercitu hostili. Similiter Euripides loquitur de Amore in Hippolyto vs. 525. ἔρως, ἔρως, ὃ καθ' ὑμάτων σάλος πίπτων, ἰσάγων γλυκείαν ψυχᾶ χάριν, ἐς πεσπασεν ἔπορ, *amor, amor, qui oculis instillas desiderium, inducens suavem voluptatem animae illorum, quos invadis.* conser cum istis, Comici haec verba vs. 7. κατὰ ταῖν κόραιν ἥδυ τι καταχεῖται γλυκύ. Idem de malo ingruente usus est verbo ἐπισπᾶσθαι in Medea vs. 1185. Διπλῶν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεσπασάμεθα· *Nam duplex malum infestabat eam.*

vs. 12. Μῆδος] Scholia: πρὸς τὸ Σαβάσιος εἶπε καὶ ἔστι τὸ Μῆδος. Nempe quia alter Sabazii Barbari Dei mentionem fecerat; iste etiam Medum sive Barbarum se invasisse dicit. Dicebat autem Scholiastes vs. 9. ad vocem Σαβάζιος παίζει δὲ ὡς εἰ ἔλεγε· βαρβάρος καὶ σκληρὸς ὕπνος· i. e. *locatur, quasi dicat: Barbarus aliquis & durus atque vehemens somnus.* Nempe non tantum ad gestum sedendo dormientis, caputque bacchantium more jactantis respicit, sed eo etiam, quod isti dii essent Barbarorum.

vs. 18. Ἐπίχαλκον] Hoc addit ad tollendam ambiguitatem vocis ἀσπὶς, quae & clypeum & bestiam serpentem significat, ut insomnium absurdius & mirabilius videatur; nam aquila serpentes non clypeos rapit: praeterea quaerit occasionem notandi Cleonymum, qui clypeum abjecerat. Ceterum ἐπίχαλκος ἀσπὶς idem est quod χαλκόνωτος ἀσπὶς apud Euripidem in Troadibus vs. 1156. vide ad Acharn. vs. 1123.

Κἄπειτα ταύτῃ ἐμβαλεῖν Κλεώνυμον.
ΣΩΣ. Οὐδὲν ἄρα γείφει ἀμφέρει Κλεώνυμος.
Πῶς δὴ φέρουσί τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
Ὅ, τι ταυτὸ θηλύ ἐν τε γῇ, κἀν ἁλμυρᾷ,
Κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
ΞΑΝΘ. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
Ἰδούσῃ τοιοῦτον σίσυπνον; ΣΩΣ. Μὴ φρονπίσῃς·
Οὐδὲν γὰρ ἔστ' δεινόν, ἢ μὰ τοὺς θεούς.
ΞΑΝΘ. Δεινόν γέ που τ' ἄνθρωπος ἐμβαλὼν ὅπλα;
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩΣ. Ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
Περὶ τὴν πόλεως γάρ ἐστι ἡ σκάφης ὅλη.
ΞΑΝΘ Λέγε νῦν ἀίουσα πῇ τὴν πρύμναν ἡμῖν πράγματ' ἔχει.
ΣΩΣ. Ἔδοξέ μοι τῶν ἀρχόντων ὕπνον ἐν τῇ Πυκνὶ
Ἐκκλησιάζειν τὰ βαλλα συγκαθήμενα,
Βακχείας ἔχοντα καὶ τελετώνια.
Κἄπειτα τῆτοις τοῖς θεράπουσι μιᾷ δόκῃ
Δημηγορεῖν Φαλαινα πανδοκεύτρια,
Ἔχουσα φωνὴν ἐμπεφορημένης ὑός.
ΞΑΝΘ. Αἰβοῖ ΣΩΣ. Τί ἐστι; ΞΑΝΘ. Παῦε, παῦε, μὴ λέγε·
Ὀζει κάκιστον τοῦ ὑπνίου βύρσης σαπράς.
ΣΩΣ. Εἰτ' ἡ μιαρὰ Φάλαιν' ἔχουσα πευτάνιν
Ἶφι βόειον δημόν. ΞΑΝΘ. Οἴμοι δείλαιος·
Τὸν δῆμον ἡμῶν βύλεται διϊτάνειν.
ΣΩΣ. Ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόραξ ἔχων.
Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε τοὺς με ταυλίσας·
Ὁλᾶς Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλαξ ἔχει.
ΞΑΝΘ. Ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐταύλισεν.
ΣΩΣ. Οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

Γιγνό-

vſ. 20 Κλεώνυμος] In Nubibus vſ. 352. Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν.

vſ. 29. Τὴν σκάφης ὅλη] Scholia: ἀεὶ αἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι καὶ Σοφοκλῆς. *Semper Poëtae civitates cum navibus comparant. Et Sophocles.* Locus, quem intellexit Scholiaſtes, eſt vel iſte in Antigona vſ. 196. ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ πλοίοις ὀρθοῖς, τὰς φίλας ποιούμεθα. *Haec eſt, quae ſervat cunctos, in hac incolumi navigantes amicos paramus nobis.* Ubi Scholia ad ἥδε ἡ πόλις δηλονότι. Praecedebat autem vox χθὼν idem ibi valens. Ad πλέοντες autem Scholia: μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν. *metaphora à navibus:* vel ille, quem adduxi ad Ranas vſ. 716. aut uterque, aut etiam alii.

vſ. 30. Τὴν τρόπιν τῆ πράγματος] Perſtat in metaphora de navi. Ut autem hic τρόπις τῆ πράγματος, ſic πρύμνη πόλεως apud Aeſchylum in Septemthebana vſ. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως. *Qui rerum curas gerit in puppi civitatis.* quem locum citavit Biſetus & Florens. Ceterum Comicus videtur voce τρόπις alludere ad τρόπος, ut ſit pro τὸν τρόπον τῆ πράγματος.

vſ. 36. Ἔχουσα φωνὴν —— ὑός] Mulieribus tribuit vocem porcorum. In Acharn. vſ. 746. ὅπως δὲ γρυλιξῆτε καὶ κείζετε χ' ὑείτε φωνὰν χοιρίαν. vide ibid. ad vſ. 781.

Ibid. Ἐμπεφορημένης] Scholia: ἐμπεφυσημένης, παχείας· πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. *Inflatae, craſſae & obeſae; nam* πρῆσαι *ſignificat flare.* Alias ἐμπεπρημένος eſt incenſus. Lucianus in Timone: καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας. deinde alter ibi dicit: ἀλλ' ἐκ ἐμπέπρησαι, ὦ μιαρὲ, ἡ ἀκρόπολις. *Et quod arcem incendiſti. Atqui, ô ſcelerate, arx non eſt incenſa.*

vſ. 38. Ὀζει κάκιστον —— βύρσης] Indicat per illam πανδοκεύτριαν intelligendum eſſe Cleonem; propter etymologiam

Deinde istum *clypeum videbatur* abjicere Cleonymus.
Sos. Nihil ergo a gripho differt Cleonymus.
Xanth. Quomodo vero? Sos. Alloquetur aliquis convivas, sic dicens:
Quaenam est illa bellua, quae in terra, & in coelo,
Et in mari abjecit clypeum?
Xanth. Hei mihi, quid ergo mihi mali eveniet,
Qui tale insomnium vidi? Sos. Ne sis sollicitus:
Nihil enim erit mali, per Deos juro.
Xanth. Malum utique quiddam est homo abjiciens arma.
Tu vero jam tuum narra. Sos. Sed est magnum;
Nam de urbe est, & de nave ipsius Reip.
Xanth. Propera igitur memorare carinam hujus rei.
Sos. Videbatur mihi circa primum somnum in Pnyce
Concio adesse ovium sedentium,
Baculos habentium & pallia:
Deinde inter istas oves mihi videbatur
Verba facere balaena omnia excipere solita instar cauponae,
Quae vocem habebat obesae suis.
Xanth. Au! Sos. Quid est? Xanth. Desine, desine: ne narra.
Pessime olet insomnium istud putorem corii.
Sos. Deinde impura illa balaena trutinam tenens
Bubulum appendebat adipem. Xanth. Hei mihi misero!
Populum nostrum vult ad seditionem concitare.
Sos. Videbatur autem mihi Theorus prope
Humi sedere, caput coracis (*corvi*) habens:
Deinde Alcibiades ad me dicebat balbutiens:
Vides, Theolus caput colacis (*assentatoris*) habet.
Xanth. Recte id quidem Alcibiades balbutiebat.
Sos. Annon monstri simile id est, Theorus, *inquam*, corvus

Factus.

logiam vocis, quae componitur ex πᾶν & δέχομαι, *omnia capio*: quia Cleo *omnia* bona civium *capiat*. Erat autem Cleo βυρσοδέψης, *coriarius*: hinc insomnium de illo visum dicit olere *coria*. Similiter in Equitibus vs. 887. cùm Cleo cuidam donaret vestem, eumque illâ amiciret, ille dicit ad eum: αἰσοῖ· ὡς ἐς κύρακας ἀπορθιεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων.

vs. 40. Βόειον δημόν] In Equitibus vs. 949. δημὲ βοεῖε δρίον. utrobique ludit in ambiguitate: δημὸς *adeps*, δῆμος *populus*.

vs. 41. Τὸν δῆμον —— διϊζάνειν] Ita interpretatur illud ἴση δημόν· propter cognationem vocum; nam διϊζάνειν est ab ἴσημι· δῆμος autem & δημὸς iisdem literis scribuntur.

vs. 42. Θέωρος] Hunc aliquoties ut Assentatorem notat.

vs. 45. Ὁλᾶς Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει] Ita dixit balbus pro, ὁρᾷς Θέωρος κεφαλὴν κόρακος ἔχει. Nempe mutato ubique ρ in λ. Evadit autem sensus in Theorum conveniens; nam vult dicere Theorum esse *diis invisum* hominem & *adulatorem*. Θέωλος quasi à θεὸς & ὄλλυμι *perdo*. (ubi ο in ω, ut in ἐξώλης, in Pace vs. 1073. ἐξώλης ἀπώλοιο) quasi dignus, *quem dii perdant*. Sic infra vs. 1143. ἱριώλην vocat vestem, in quam multa lana esset consumta. κόλαξ autem *adulator*. infra vs. 416. ὦ πόλις, καὶ Θεώρε θεοσχθρία, κ' εἴ τις ἄλλος προίσκεται ὑμῶν κόλαξ.

vs. 47. & 48. Ὁ Θέωρος κόραξ γιγνόμενος] Simile insomnium Socratis de Platone apud Athenaeum XI. p. 507. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα κορώνην γενόμενον, ἐπὶ τὴν κεφαλήν με ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρόν με κατασκαριφᾶν. *Dixit enim Socrates: Visus est mihi Plato in cornicem mutari, & capiti meo assultare, atque calvitium meam scarificare.*

Γιγνόμθ' ΞΑΝΘ. Ἥκιστ', ἀλλ' ἄειστον. ΣΩΣ. Πῶς; ΞΑΝΘ. Ὅπως;
Ἀνθρωπ' ἰῷ· εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
Οὐκοῦν σαφῶς τοῦτο ξυμβαλεῖν, ὅτι
Ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσει.
ΣΩΣ. Εἶτ' οὐκ ἐγὼ δὶς δὶ ὀβολοῖν, μαθώσομαι
Οὕπως ὑποκεινόμενον σαφῶς ὀνείρατα.
ΞΑΝΘ. Φέρε νῦν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸ λόγον,
Ὀλίγ' ἄττ' ὑπειπὼν θἠτερον αὐτοῖσιν ταδί.
Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα·
Μὴ δ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλαμμένον.
Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' ἀδὲ κάρυ' ἐκ Φορμίσκου
Δῆλα βαρβαρίσαντε τοῖς θεωμένοις·
Οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατάμενος·
Οὐδ' αὖθις ἀναστενάζομαι Εὐριπίδης·
Οὐδ' εἰ Κλέων ἐλαμψε τὴν τύχης χάριν,
Αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμιμον ἔχον,
Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
Κωμῳδίας δὲ Φορπικῆς σοφώτερον.
Ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ,
Ἄνω καθεὶδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τῆ τέγει.
Οὗτος φυλάττειν τὴν πατρὶ' ἐπέταξε νῷν,
Ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ ἴῃ.
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτῷ νοσεῖ,
Ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη πότ', οὐδὲ ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
Ἀμαιρίαν μὲν ὁ Προνάπης φησ' ὑτοσὶ
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
ΣΩΣ. Μὰ Δι' ἀλλ' ἀφ' αὐτῷ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

ΞΑΝΘ.

vs. 52. Ὀβολοῖς] Ita Edd. priſtinae; non ὀβολοῖ.

vs. 53. Ὑποκεινόμενον —— ὀνείρατα] Hippocrates Epiſt. 10. ἐγὼ μὲν ἂν ἀναστὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ἐνὺπ. *Ego itaque ſurgens mihi ipſi conjectabam Inſomnium.*

vs. 57. Μεγαρόθεν] Scholia: ἢ ὡς ποιητῶν ὄντων τινῶν ἀπὸ Μεγαρίδος ἀμούσων, καὶ ἀρυῶς σκωπτομένων· ἢ ὡς τῶν Μεγαρίων γελώντων καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιζόντων. Εὔπολις Προσπαντίνοις· Τὸ σκῶμμ' ἀσύλλογες καὶ Μεγαρικὸν σόφισμα. *Hoc dicit, vel quaſi Poëtae aliqui fuerint ex Megaris inepti & perperam dicaces: vel quaſi Megarenſes inepte rideant & riſum captent. Eupolis in Proſpantinis: Dicterium petulans & nimis Megaricum.* Huc pertinet illud in Acharn. vſ. 738. ἄλλ' ἴσι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανὴ· ubi ridiculi cauſa puellae porcorum ſpecie introducuntur.

vs. 58. Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔς' ἀδὲ κάρυα] In Pluto vſ. 707. ἃ γὰρ πρωτάδεις ἴσι τὼ διδασκάλω ἰσχάδια καὶ προγλία τοῖς θεωμένοις πρόβολοντ' ἐπὶ τέτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν. ubi vide Notam.

vs. 60. Οὔθ' Ἡρακλῆς] Notat illos Poëtas, qui aſſidue riſûs cauſâ Herculis voracitatem proponerent; videtur autem ridiculum, ſi aliqui helluo carnifex coenâ ſperatâ forte fraudetur, tanquam λύκος χανὼν διακενῶς. De Herculis voracitate vide ad Ranas vſ. 62. Euripides in Alceſtide tanquam nimis intemperantem in ea re illum introduxit, ubi inter alia Servus, qui ei coenanti miniſtraverat, dicit vſ. 753. ἔπειτα δ' ὅτι σαρῶνας ἐδίξατο τὰ προσιόντα ξένια, συμφορὰν ἀκοῦσαι· Ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν ἄστυνιν φέρον. *Deinde non temperanter accepit quae afferebantur Xenia, quamvis ſciret calamitatem noſtrum.*

Sed

Factus. XANTH. Minime, imo optimum est. SOS. Quomodo? XANTH. Quomodo, rogas?
Homo erat; deinde subito factus est corvus:
Itaque facile est conjicere, eum
Subvolantem a nobis hinc ad corvos iturum.
SOS. Non ergo conducam duobus obolis *alium*,
Qui mihi tam perspicue somnia conjiciat, *ut tu*.
XANTH. Sed jam volo spectatoribus enunciare rem ipsam,
Ubi prius pauca haec eos monuero:
Ne expectent a nobis res nimis magnas:
Nec etiam jocos aut risus clam accersitos Megaris.
Nobis enim nec sunt, qui nuces ex sportula
Jaciant spectatoribus, servi:
Nec est Hercules coena defraudatus:
Nec etiam Euripides infamandus petulanter:
Neque etiam, quia Cleo tantum fortunae favore emicuit, (*clarus factus est*)
Propterea eundem illum hominem rursus aceto perfundemus.
Sed est nobis argumentum comoediae non ineptum:
Quod vestram quidem sapientiam non superat,
Sed tamen magis est scitum & elegans, quam alia insulsa comoedia.
Est enim nobis herus ille,
Qui in superiore aedium parte dormit, magnus ille, in coenaculo.
Iste nobis imperavit, ut ei patrem custodiamus,
Quem intus conclusit, ne foras exiret.
Morbo enim pater ejus mirabili laborat,
Quem nemo facile noverit neque conjecerit, qui sit,
Nisi ex nobis audiatis. Equidem conjecturae fiunt.
Amynias quidem iste Pronapi F. ait
Amare eum aleam: sed nihil dicit.
SOS. Nihil profecto; sed de se hunc morbum conjectat.

XANTH.

Sed si quid non afferremus; jubebat nos ferre.

vs. 61. Ἀνασιλαινόμεν@· Εὐριπίδης] „ Comico aceto „perfusus & subsannatus Euripides multum fuit in fa„bula Θεσμοφοριαζουσῶν, & in Acharnensibus. Fortasis „etiam ἀνασιλαινόμεν@ dixit, pro ἐκ σιλαινόμεν@· „quia fuit μισόγυν@. *Florens.* „

vs. 62. & 63. Ὀυδ' — αὖθις] In Nubibus vs. 549. etiam dicit se Cleoni non amplius insultare: ὃς μέχρι τοῦτο Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα· Κἀκ ἔτ' εἰσαῦθις γ' ἐπιπήδησ' γ' αὐτῷ κειμένῳ.

vs. 63. Μυτιλωτιούμεν] Metaphorice utitur hoc verbo é re culinaria petito, etiam Pace vs. 247. ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ' ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα ἁπαξάπαντα καταμεμυτιλωτευμένα. In Equitibus vs. 767. καταχνησθείην ἐν μυτιλωτῷ μετὰ τυροῦ.

vs. 64. Γνάμην ἔχον] In Acharn. vs. 395. εἰ γνάμην ἔχεις.

vs. 72. Ξυνβάλοι] Supra vs. 50. ἐναργὲς ξυμβαλεῖν.

vs. 73. Τοπάζετε] Ita Aldina, Junctina, & Nupera: *Conjicite*, *divinate*, quo morbo laboret. Editio Farrei habet τοπάζεται, quam lectionem in versione expressi impersonaliter sumto verbo. Scholia: γράφεται δὲ καὶ ἀπροσώπως, τοπάζεται. Ita enim ibi legendum, non τοπάζετε, ut monuit Florens etiam.

vs. 74. Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπε] Scholiastes ad Nubes vs. 31. hunc Ἀμυνίαν dictum fuisse ait per jota in antep.

vs. 75. Ἀλλ' οὐδὲν λέγει] In Nubibus vs. 644. οὐδὲν λέγεις, ὦ 'θῶπε.

ΞΑΝΘ. Οὐκ, ἀλλὰ φίλο μὲν ἐστιν ἀρχὴ γ' κακῶ.
Ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον,
Εἶναι φιλοπότιν αὐτόν. ΣΩΣ. Οὐδαμῶς γ'· ἐπεὶ
Αὕτη γε λῃστῶν ἐστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
ΞΑΝΘ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν, ὁ Σκαμβωνίδης,
Εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ Φιλόξενον.
ΣΩΣ. Μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', ὑ Φιλόξενος.
Ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅγε Φιλόξενος.
ΞΑΝΘ. Ἅλως φλυαρεῖτ'· ὑ γὼ ἐξθυρήσετε.
Εἰ δ' ἠπιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νυνί.
Φράσω γὼ ἤδη τἰὼ νόσον γ' δεσπότυ.
Φιληλιαστής ἐστιν, ὡς ὑδεὶς ἀνήρ.
Ἐρᾷ τε τούτυ γ' δικάζειν, ὐ ξένε,
Ἢν μὴ 'πὶ γ' πρώτυ καθίζηται ξύλυ.
Ὕπνυ δ' ὁρᾷ τ' νυκτὸς ὑδὲ πασπάλιν.
Ἢν δ' ὧν καταμύσῃ κἂν ἄχνιν, ὅμως ἐκεῖ
Ὁ νεῦς πέπεται τ' νύκτα πρὸς τ' κλεψύδραν.
Ὑπὸ γ' δὲ τἰὼ ψῆφόν γ' ἔχειν ἐωθέναι,
Τὰς πρεῖς ξυνέχων τ' δακτύλων ἀνίσταται,
Ὥσπερ λιθαινωτὸν ὀπιπθεὶς νεμνίᾳ.
Καὶ νὴ Δί', ἂν ἴδῃ γέ πυ γεγραμμένον
Τὸν Πυριλάμπυς ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἦρ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
Ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
Παρὰ τ' ὑπολυθυόντων ἔχοντα ῥήματα.
Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας·
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, πρωκαθεύδῃ πρωΐ πάνυ,

Ὥσπερ

vſ. 77. Φίλο μὲν ἐστιν ἀρχὴ] Ejus Epitheton incipit etiam a φίλο, ut φιλόκυζος· eſt autem illud φιλληλιαστὴς infra vſ. 88.

vſ. 78. Σωσίαν] Alium Soſiam fuiſſe hunc, qui hoc ad Dercylum fertur dixiſſe, oportet; non autem Xanthiae conſervum; quia iſte ſcit, quo morbo laboret herus.

Ibid. Δερκύλον] Hunc alii cauponem, alii hiſtrionem Comicum fuiſſe ajunt, ut eſt in Scholiis.

vſ. 81. Σκαμβωνίδης] Scholia: ἀπὸ δήμυ τῆς Λεοντίδος φυλῆς· *A populo Leontidos tribus.*

vſ. 82. Φιλεβύτην] Scholia: *Φιλεβύται εἰσὶν οἱ δεισιδαίμονες· καὶ θύουσιν εἰς τοὺς θεούς, νομίζοντες ἐκ τύτυ ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι· Superſtitioſi ſunt Philothytae; & ſemper ſacrificant, putantque ſic ſe extra malum fore.*

vſ. 83. Μὰ τὸν κύνα] Scholia: *ἔτω διὰ δεισιδαιμονίαν ὤμνυον· ἢ τάχα μιμῆται τὸς φιλοσόφυς εἰς κύνα καὶ χῆνα ὀμνύοντας. Ita jurabant ex ſuperſtitione quadam: aut forte imitatur Philoſophos, qui per canem & anſerem jurabant.* Notum eſt Socratem ita jurare ſolitum; Athenaeus IX. p. 370. *μιμεῖσθαι τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὅρκον Σωκράτης.*

Ibid. Ὦ Νικόστρατ'] Ita Edd. priſtinae; non ὦ Νικόστρατος.

vſ. 84. Καταπύγων ἐστὶν ὅγε Φιλόξενος] Hic vocem φιλόξενος pro nomine proprio accipit. Teſtatur autem & Eupolis apud Scholiaſtem, Philoxenum fuiſſe quendam effoeminatum, his verbis: *ἔστι δέ τις Διήλιτα Φιλόξενος ἐκ Διομείων. Eſt autem quidam effoeminatus Philoxenus ex Diomeis.*

vſ. 90. Πρώτυ —— ξύλυ] „ Sic vocat primas ſubſellia „ etiam in Acharnenſibus vſ. 25. ἐλθόντες ἀλλήλοις περὶ „ τῶ πρώτυ ξύλυ (ὠσιοῦντες). Ex notis *Florentis.*

vſ. 91. Οὐδὲ πασπάλιν] Pro οὐδὲ βραχύ· οὐδὲ τὸ τυχόν. Heſychius ſimiliter exponit hanc vocem, atque παιπάλη.

vſ. 92. Κἂν ἄχνιν] Scholia: τὸ λεπτομερὲς τῆ σάχυος. *Pars minuta ſpicae.* Sumitur etiam pro quavis re minima, ut πασπάλη & alia. Vide ad Plutum vſ. 17.

vſ. 93. Περὶ τὴν κλεψύδραν] In Acharnenſibus vſ. 693.

vſ. 96. Λιθαινωτὸν ἐπιτιθείς] In Ranis vſ. 915. ἐπιθεὶς λαΐνων

XANTH. Non ſane; ſed amor quidem eſt principium hujus mali.
Iſte vero Soſias ad Dercylum ait,
Eum amare compotationes. SOS. Nequaquam; nam
Iſte morbus etiam virorum & bonorum.
XANTH. Nicoſtratus autem Scambonides ait
Eum nimio teneri amore ſacrificandi & hoſpites excipiendi.
SOS. Per canem juro, Nicoſtrate, eum non eſſe nimis hoſpitalem;
Nam ſic eſſet Philoxenus qui cinaedus eſt.
XANTH. Fruſtra nugamini, non enim invenietis.
Si autem ſcire cupitis, jam tacete.
Indicabo enim nunc morbum heri mei:
Ut nemo alius, ita inſanit Heliaeae
Et judicandi amore, & gemit,
Si non in primo ſubſellio ſedeat *judex:*
Nocte autem nec tantillum ſomni videt
Si vero pauxillum connivere coepit, tamen illic
Mens volitat noctu circa clepſydram.
Et quoniam aſſuefactus eſt calculum tenere;
Tribus compreſſis digitis *cubitu* ſurgit,
Quaſi thus imponeret acerrae novilunio.
Et profecto, ſi alicubi videat inſcriptum
In janua: Bellus Damus Pyrilampis filius;
Ipſe ire ſolet & juxta ſcribere: bellus camus judiciarius.
Gallum autem gallinaceum, qui cecinerat veſperi, dicebat,
Se excitare tarde, quia corruptus eſſet
A reis argento.
Statim autem a coena cum clamore poſcit ſoleas:
Deinde ubi illuc venit ſummo mane dormit

Ad-

λαιῶν δὲ καὶ σὺ λίσανωτόν.

vſ. 98. Τὸν Πυριλάμπες —— Δῆμον] Demum iſtum Pyrilampis filium formoſum fuiſſe & amatores habuiſſe Graecorum more, apparet; Plato in Gorgia, ubi Socrates dicit ad Calliclem: λέγω δὲ ἐννοήσας, ὅτι ἐγώ τε καὶ σὺ νῦν τυγχάνομεν ταυτόν τι πεπονθότες, ἐρῶντε δύο ὄντε δυοῖν ἑκάτερ@· ἐγὼ μὲν Ἀλκιβιάδῃ τε τῷ Κλεινίᾳ καὶ φιλοσοφίας· σὺ δὲ δυοῖν, τῷ τε Ἀθηναίων δήμῳ καὶ τῷ Πυριλάμπους. (ſcil. Δήμῳ) *Dico autem, cum reputo, mihi & tibi nunc idem accidere, cum utergue binos amemus: Ego quidem Alcibiadem Cliniae F. & Philoſophiam; tu vero Athenienſium δῆμον ſive Populum, & Δῆμον Pyrilampis filium.* Ibidem poſtea: καὶ πρὸς τὸν Πυριλάμπους νεανίαν τὸν καλὸν τοῦτον τοιαῦτα ἕτερα πέπεισθας. *Et circa Pyrilampis adoleſcentem illum pulchrum hujuſcemodi alia experiris.* Hinc etiam nomen ejus ab amatoribus inſcriptum fuit januis & parietibus, de quo more etiam in Acharn. vſ. 144. καὶ δῆτα φιλαθήναι@· ἦ ὑπεῤῥυὰς, ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς ὥσ καὶ ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀθηναῖοι καλοί.

vſ. 99. Κημὸς καλὸς] Una litera mutata ſenex pro Δῆμ@· reſcripſit κημός· Ego ut in verſione exprimerem hanc alluſionem, ſcripſi *Damus* pro *Demus* Dorice, ut in *Fama*, *fagus*, *camus* &c. Eſt autem κημὸς quaſi infundibulum, per quod in urnas immittebantur calculi.

vſ. 102. Ἔχοντα χρήματα] Hoc valde ridiculum eſt, gallum à reis pecunia corruptum eſſe, ut judicem tarde excitet. Imitatus eſt Plautus: *Credo aedepol illi mercedem Gallo pollicitos coquos.* Eſt autem inſignis hyperbole apud Ariſtophanem; cum enim gallus longe ante tempus juſtum cecinisſet, tamen Senex putat eum tarde cecinisſe. Significatur autem nimium judicandi ſtudium in Sene.

vſ. 103. Δορπηστὸς] Non eſt neceſſe ut ſcribatur δορπιστὸς. δορπηστὸς habent Edd. priſtinae.

vſ. 104. Πρωΐ πάνυ] Sic ille in Acharn. vſ. 28. ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτισ@· εἰς ἐκκλησίαν τοσῶν κάθημαι.

Ὥσθ' ἁλεπὰς περισχόμενος τῷ κίονι.
Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι πιμῶν τὴν μακρὰν,
Ὥσθ' μέλιτ' ἡ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
Ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον πέφῳ.
Τοιαῦτ' ἀλύῳ νηθετούμενος δ' ἀεὶ,
Μᾶλλον δικάζῳ. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὥστ' ἂν μὴ ξίῃ.
Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρῳ.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
Ἀνέπτιθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
Μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλυε, κἀθαιρε, κἀμάλα
Μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
Ἀΐξας, ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.
Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλῳ,
Διέπλθεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα συλλαβὼν
Νύκλως κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῦ.
Ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ὑπὶ τῇ κιγκλίδι.
Ἐντεῦθεν ἐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρεόμεν.
Ὁ δ' ἐξεδίδρασκε ἀφ' τε τὴν ὑδροῤῥοῶν,
Καὶ τὴν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἰὼ τετρημένα
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακλώσαμεν·
Ὁ δ' ὥσπερεὶ κολοιὸς, αὐτῷ παπάλυς
Ἐνέκρυεν εἰς τὴν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλετο.
Ἡμεῖς δὲ πρὼ αὐλίου ἅπασαν δικλῖδοις
Καταπετάσαντες ὀκύκλῳ, φυλάττομεν.
Ἔστι δ' ὄνομα τῷ γέροντι, Φιλοκλέων,
Ναὶ μὰ Δία· τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδὶ, Βδελυκλέων,
Ἔχων τρόπους ὀφθαγμοσεμναθυΐνους.

ΒΔΕ-

vſ. 106. Τὴν μακρὰν] Scil. γραμμὴν. Erat autem ſignum condemnationis, ſi judices in cera ducerent lineam longam.

vſ. 111. Τοιαῦτ' ἀλύει] Ex Euripide in Stheneboea, ut notat Scholiaſtes: Τοιαῦτ' ἀλύω. νηθετούμενος δ' ἐμὰς Μᾶλλον πύζει —. Aeſchylus in Septemthebana vſ. 397. Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπηκόμποις σαγαῖς, Βοᾷ παρ' ὄχθας ποντομίους μάχης ἰῶν.

vſ. 112. & 113. Φυλάττομεν, μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες] Euripides in Andromacha vſ. 930. —— πρὶς τάδ' ἰὼ φυλάσσοντι Κλυθρίοισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.

vſ. 116. Μὴ φορεῖν τριβώνιον] Infra vſ. 1134. poſtquam hunc Senem filius abduxit à judicandi conſuetudine; veſtes eum deponere jubet, quas gerebat dum forum frequentaret: τὸν τριβώνα ἄφες· τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναλάβε.

vſ. 119. Ἐκορυβάντιζε] Scholiaſtes: ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν Κορυβάντων ἐπιτέλει αὐτῷ μυσήρια, ἐπὶ καθαρμῷ τῆς μανίας Id eſt, Corybantum myſteria cum eo inſtituit ad purgandam ejus inſaniam. Quaſi Corybantum inſania levior ſit quam hujus ſenis: aut ſatius ſit eum inſanire Corybantum more, dum fori obliviſcatur.

vſ. 120. Εἰς τὸ Καινὸν] Scholia: τόπος ἐν τῷ δικαστηρίῳ οὕτω λεγόμενος. Locus in foro ita dictus.

vſ. 123. Κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιῦ] In Pluto vſ. 411. κατακλιθεὶς αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ κράτιστόν ἐστι.

vſ. 125. Ἐξεφρεόμεν] Infra vſ. 156. τί δράσετ'; ἐκ ἐκφρήσετε;

Adnixus & haerens columnae inſtar lepadis (*conchae.*)
Prae ſeveritate autem dum omnes damnat longa *linea*,
Quaſi apis aut bombylius ingreditur
Cum unguibus cera ſublitis.
Et quia timet, ne aliquando eum calculi deficiant,
Littus arenoſum alit intus, ut habeat *calculos quibus* in judicio utatur.
His gaudet ille: monitus aſſidue,
Multo magis judicia celebrat. Hunc itaque cuſtodimus
Repagulis incluſum, ne exeat.
Filius enim ejus morbum graviter fert.
Et primum quidem dictis lenibus allocutus
Suadebat ei, ne geſtaret pallium,
Neve exiret foras: at ille non patiebatur ſibi perſuaderi.
Deinde ipſum lavabat & purgabat, & omnino
Poſt haec Corybantum orgia celebrabat; ille autem una cum tympano
Exilit, atque ad exercenda judicia in forum irruit:
Cum autem iſtis initiationibus ei nihil prodeſſet,
In Aeginam navigabat: deinde prehenſum
Noctu in Aeſculapii fanum collocabat, ut ibi cubaret;
At ille matutinus apparuit apud cancellos.
Ex illo tempore non amplius domo exire eum ſinebamus;
Ille vero elabebatur per canales,
Et foramina: nos autem quaecumque erant perforata & pertuſa
Obturavimus pannis, & obſepivimus;
Ille vero tanquam graculus, paxillis
Infixis parieti, exiliebat:
Nos autem atrio toto retibus
Obducto undique eum cuſtodimus.
Eſt autem nomen ſeni Philocleon,
Certe inquam; filio autem ejus Bdelycleon,
Praeditus autem eſt moribus ſeveris.

BDE-

φήσετε; cum praepoſitione ἐκ etiam infra vſ. 896. ἐκ κισσάριδος· cum διὰ in Avibus vſ. 194. τὴν κίσσαν διὰ δικτύου πέτ.

vſ. 129. Κολοιὸς] Quamvis ita omnes habeant Edd. agnoſcatque Scholiaſtes, qui etiam exponere conatur, cui more ſuo ſuccinit Florens Chriſt. tamen ſuadeo ut Κάρκαρον legas.

Ibid. Ὁ δὲ] Ordo: ὁ δ' ἀντῷ παιδίσκος ἐνέκρυεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ὥσπερ κολοιὸς ἐξήλλετο.

vſ. 133. Φλυκλέων] i. e. *Amicus Cleoni.* Dedit autem Seni hoc nomen Comicus quia is eſſet addictus foro & judiciis: ubi Cleo erat facile princeps. Hinc etiam κηφηνόκα cum vocat judicum Chorus infra vſ. 242. & inferius vſ. 593. dicit Philocleo Cleonem favere judicibus: αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνος ἡμᾶς ἐπερτράγοι, ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.

vſ. 134. Βδελυκλέων] *Qui execratur Cleonem, & ab ejus moribus abhorret.*

vſ. 135. Ὀφρυαγμοστεμνακανθίνας] Non male Florens hunc verſum reddidit: *Mores habenti caperofrontipavicos.* Hanc autem vocem componi dicit Scholiaſtes ex ὀφρὺς, *ſupercilium*, & φρύαγμα, *fremitus*, & στεμνὸν, *ſuperbum.* Non male etiam Florens corrigit: ὀφρυαγμοστεμνάκης τινάς. tolerabilius tamen foret: ὀφρυαγμα στεμνικὰς τινας. Similis vox eſt in Diſtichis Hegeſandri apud Athenaeum

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΣΩΣΙΑΣ, ΟΙΚΕΤΑΙ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΒΔΕΛ. Ω Ξανθία, ᾗ Σωσία, καθεύδετε;
ΞΑΝΘ. Οἴμοι. ΣΩΣ. Τί ἐστι; ΞΑΝΘ. Βδελυκλέων ἀνίζει.
ΒΔΕΛ. Οὐ προσφαμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
Ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τ' ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
Καὶ μυσπολεῖ τις, ὥς τις καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει,
Καζᾶ τ' πύελον τὸ πρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσει.
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ προσκεισο. ΟΙΚ. Ταυτί, ὦ δέσποτα·
Ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη φορεῖ;
Οὗτος πὶς εἶ σύ. ΦΙΛ. Καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
ΒΔΕΛ. Καπνός; φέρ' ἴδω πίνος ξύλου σύ. ΦΙΛ. Συκίνου.
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
Ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε; πῦ 'θ' ἡ τηλία;
Δύο πάλιν. φέρ' ἐπαναθῶ σοι ᾗ ξύλον.
Ἐνταῦθα νυὶ ζήτει τιν' ἄλλῳ μηχανῇ.
Ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ', ὡς ἕτερος ᾠδεῖς ἀνὴρ,
Ὅς πις πατρὸς νυὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
ΟΙΚ. Παῖ, τῷ θύραν ὦθει· πίεζέ νυν σφόδρα
Εὖ καὶ δεικῶς. κἀγὼ γὰρ οὐταῦθ' ἕρχομαι·
Καὶ τὸν κατακλεῖδος ὀπιμελῶ, ᾗ δ' μοχλῶ·
Φύλαττέ θ' ὅπως μὴ τὸ βάλανον ἐκπρώξει.
ΦΙΛ. Τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατε,
Δικάσοντά μ'. ἀλλ' ἐκφθίξει Δεκοντίδης.
ΒΔΕΛ. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις· ὁ γὰρ θεὸς
Μαντευομένῳ μοι ἔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτε,
Ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε.
ΦΙΛ. Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, ᾗ μαντεύματος.
Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἔκφερέ με, μὴ ἀθῤῥαγῶ.
ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.

ΦΙΛ.

thenaeum IV. p. 162. in Philosophos: Ὀφρυατασπασίδαι, μυγκαταπεξηγήσεις, Σακκοφορίσκοι, καὶ λοπαδαμπαγίδαι. *Supercilia alte adducentes, nasum barbae infixum habentes, Barbam instar succi alentes, & patinas rapientes.*

vſ. 139. Εἰς τὴν ἰωνέα] Scholia: Ἰωνὲς κυρίως ἡ κάμινος· Αἰσχύλος· Ἰωνέμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπαο. νῦν δὲ τὸ μαγειρεῖον φησιν, ἐν ᾧ λαθὼν αὐτὸς ὁ Φιλοκλέων εἰσῆλθεν, καὶ εἰς τρύπην ὑπῆλθε. *Proprie ἰωνὲς eſt caminus. Aeſchylus (in Prometheo vſ. 365.) Sub radicibus Aetnaeis toſtus. Nunc autem culinam ita vocat, quo clam ſubrepſerat Cleo, & in foramen ſubierat.*

vſ 145. Συκίνου] Alluditur ad etymon vocis συκοφάντης· ut in Pluto vſ. 947. ubi Sycophanta dicit: ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ καὶ σύκινον.

vſ. 146. Δεινότατος καπνῶν] „ *Florent:* Acerrimus eſt „ ex ſiculneis lignis, vel teſte Ariſtotele in Problema„ tis, & vero Theophraſto, & Plutarcho in Sympoſia„ cis; quos auctores (ne id neceſſe habeam facere) re„ cenſet eruditiſſ. Brodaeus cap. 21. Lib. II. Miſcella„ neor. "

vſ. 149. Ἐνταῦθα νῦν ζήτει] In Pluto vſ. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο.

vſ. 151.

BDELYCLEON, XANTHIAS, SOSIAS, SERVI, PHILOCLEON.

BDEL. O Xanthia, & Sosia, dormitis?
XANTH. Hei mihi. SOS. Quid est? XANTH. Bdelycleon surgit.
BDEL. Nonne curret alter ex vobis huc ocyus?
Nam pater in culinam est ingressus,
Et aliquis, quasi mus, cursitat subitque cavernas: sed specta,
Ne per foramen alvei exeat.
Tu autem januae incumbe. SERV. Hoc illud est: ô praepotens
Rex Neptune! quid est quod fumarium ita sonat?
Eho quis es tu? PHIL. Fumus equidem exeo.
BDEL. Fumus ne? age videam cujus ligni. PHIL. Ficulnei.
BDEL. Sane fumus, qui est omnium acerrimus.
Sed nonne redibis, perdite? ubi est tabula farinaria, *ut imponam fumario?*
Regredere: volo etiam lignum super imponere.
Isthic jam aliud quiddam machinare, *ut exeas.*
At ego infelix sum, ut nemo alius,
Qui Fumo patre natus jam perhibebor.
SERV. Tu, puer, januam trude: valde preme
Atque fortiter: ego etiam illuc veniam:
Seram diligenter observa, & vectem;
Et vide ne pessulum rodat.
PHIL. Quid facitis? non me exire sinitis, impurissimi,
Ut jus dicam? & abibit non condemnatus Dracontides *reus?*
At tu istud graviter feres; nam Apollo
Sciscitanti mihi aliquando oraculum respondit,
Si quis mihi abiisset non condemnatus, fore ut exarescam.
BDEL. Averrunce Apollo! quale hoc est oraculum!
PHIL. Age obsecro emitte me ne disrumpar.
BDEL. Per Neptunum juro, ut ego te nunquam emittam, Philocleo.

PHIL.

vs. 151. Πατρὸς καπνίς] Quia ejus pater dixerat vs. 144. καπνὸς ἥκω· ἐξέρχομαι. Est autem alias καπνίας vini genus.

vs. 157. Δικάσοντά με] Ita emendo. Ordo est: ἐκ ἐμοῦ ἐρήσετε δικάσοντά με; nam in forum ad exercenda judicia iturus erat Senex. Antea male legebatur in omnibus, quas vidi, Edd. δίκασον τί μ'. ἀλλ' &c. mallem etiam in versu praec. ὦ μιαρωτάτω. Vidit haec Florens, sed minus recte cepit.

Ibid. Δρακοντίδης] Hunc Sceleratum hominem fuisse, & damnationibus obnoxium dicit Scholiastes.

vs. 158. ΒΔΕΛ.] Delendum puto, & in sequentibus usque ad vs. 163. omnia personis ita distribuenda, ut feci in versione.

vs. 160. Ὅταν τις ἐκβύγῃ με] Hoc verbum videtur impulisse Grammaticos, ut putarint haec à Philocleone dici, quasi huic Apollo malum praedixerit, si ipsi aliquis evadat ex aedibus; cum illud non aliter accipiendum sit quam paulo ante vs. 157.

vs. 161. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τῶ μαντεύματος] In Avibus vs. 60 Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τῶ χασμήματος.

ΦΙΛ. Διατρώξομαι τοίνυν γ' ὁδὰξ τὸ δίκτυον.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙΛ. Οἴμοι δείλαιος·
Πῶς ἄν σ' ἀπολείναιμι; πῶς; δότε ξίφος
Ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον πιμπτικόν.
ΒΔΕΛ. Ἄνθρωπος ἔτος μέγα τι δρασείει κακόν.
ΦΙΛ. Μὰ τὸν Δί' ὦ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βάλομαι
Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς καθηλίοις·
Νεμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔΕΛ. Οὐκοῦν κ' αὐτὸς ἂν
Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. ΦΙΛ. Οὐχ ὥστερ ἐγώ.
ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΟΙΚ. Οἵαν παρέφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
Ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
Ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ἠθόμην τεχναμένου.
Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
Ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲν ὀφθήσεται πάλιν.
Κάνθων, τί κλαίεις; ὄπτα παράσημον.
Βάδιζε θᾶττον· τί φέρεις; εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυνᾶσθαί σ', ΟΙΚ. Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
Κάτω γε τυτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
ΒΔΕΛ. Ποῖον φέρ' ἰδωμαι; ΟΙΚ. Τυτονί. ΒΔΕΛ. Τυτὶ τί ἦν;
Τίς εἶ ποτ' ἄνθρωπ' ἐτεόν. ΦΙΛ. Οὖτις νὴ Δία.
ΒΔΕΛ. Οὗτος σὺ ποδαπός; ΦΙΛ. Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου.
ΒΔΕΛ. Οὖτις, μὰ τὸν Δί', ὕπ χαιρήσων γ' ἔσει.
Ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος,
Ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἐνδάλλεται
Ὁμοιότατος κλητὴρ εἶναι πωλίῳ.
ΦΙΛ. Εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
ΒΔΕΛ. Περὶ τοῦ μάχη γὰρ ἐστὶ δῆτα; ΦΙΛ. Περὶ ὅτου σκιᾶς.
ΒΔΕΛ. Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, ὦ βδέλυρε.

ΦΙΛ.

vs. 167. Τιμητικόν] Tabulam illam censoriam, in qua longam lineam ducebant judices condemnatis. *ex Scholiis.*

vs. 169. Δρασιππίδου] Ita emendo. Edd. pristinae δράσειν, quod cum versum turbaret, postea editum δράσιον. Sophocles in Ajace vs. 327. καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασούμενος κακόν. *Et manifeste prae se fert quasi aliquid moliens mali.* Noster in Pace vs. 62. ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖτε πρὸς ἡμῶν τὸν λαόν; ubi vide Notam.

vs. 170. Αὐτοῖσι] Subintellige σύν, ut vs. 119. αὐτῷ τυμπάνῳ.

vs. 171. Νεμηνία] Solebant in Novilunio Athenis auctiones facere, & rebus venalibus vacare. *Florens ex Scholiis.*

vs. 175. Ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν] Scholia: οὐκ ἔτυχε. παρὰ τὴν σπειρίδα· Αὕτη μὲν ἡ μάρπτω· ἄλλη ἔσπασεν. Ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ θήρᾳ (pro ἐπὶ τῶν πείρᾳ) καθιέντων ἄγκιστρον μετὰ σχοίνου, καὶ μὴ ἐπιτυγχανόντων ἰχθύος τινος. i. e. *Nihil consecutus est. Alludit autem ad Proverbium: Iste funiculus nihil traxit. Quod dicebatur de illis, qui capturae causâ demisissent hamum cum funiculo, & nullam essent adepti piscem.* Integrum proverbium, occurrit in Thesmoph. vs. 935. Simile illud Euripidis in Electra vs. 582. Ἦν δ' ἐκπάσωμαί γ' ὅτι μετήχθαι βέλος. *Si modo jactum retis quem meditor extraxero.* Vide Notam sequentem. Male haec in Edd. distincta.

vs. 176. Ταύτῃ γ'.] Haec vox ad antecedentia pertinet: itaque post ἔσπασεν sustuli punctum, quod antè ibi erat. Synesius Epist. 129. alludens ad hoc proverbium: ὡς δὲ ὁ πρόχωρει ταύτῃ τὸ σπᾶσαί τι τῶν ἀποσκόντων, ἀλλ' ἴσαν οἱ τόμοι μηδ' ἡμῶν, ἐτέραν ἐτράπετο. *Ut autem & parum processit hac [vid] capere aliquid eorum, quae nihil*

bil

PHIL. Itaque corrodam mordicus arreptum rete.
BDEL. Sed non habes dentes. PHIL. Me miserum!
Quomodo te occidam? quomodo? date mihi gladium
Ocyus, aut tabulam damnatoriam.
BDEL. Homo iste malum aliquod magnum facere parat.
PHIL. Non certe, non inquam; sed vendere volo
Asinum una cum clitellis abductum:
Nam nova luna est. BDEL. Nonne ego etiam
Possem eum vendere? PHIL. Non ita ut ego.
BDEL. Imo profecto melius; sed educ asinum.
SERV. Qualem praetextum intulit! quam callide!
Ut eum emittas citius. BDEL. Sed nihil profecit
Hac ratione; ego enim sentiebam, quid machinaretur.
Sed ingressus asellum educere volo,
Ne senex emicet (*prodeat*) rursus.
Aselle cur fles, quod hodie venum ibis?
Incede citius: quid gemis? nisi forte fers
Ulyssem aliquem. SERV. Imo profecto fert
Subtus quendam pendulum huncce.
BDEL. Quemnam videam? SERV. Istum. BDEL. Hoc quid est?
Quis es, dic verum, tu homo? PHIL. Nemo equidem.
BDEL. Eho cujas es? PHIL. Ithacus ex Fugacia.
BDEL. At ego profecto efficiam, ut cum magno malo te Utin esse dixeris.
Protrahe eum inde ocyus: impurissimus ille
Quorsum subierat: mihi sane videtur
Simillimus esse pullo subrumo viatoris.
PHIL. Si me non missum feceritis, pugnabimus.
BDEL. De qua re ergo pugnabis nobiscum? PHIL. De asini umbra.
BDEL. Improbus es non arte, *sed ingenio*, & temerarius.

PHIL.

bil ad eum pertinebant, legibus nobiscum facientibus; aliam ingressus.

vs. 181. Ὀδυσσέα τινά] Senex cupiens elabi ex aedibus imitatur Ulyssem; qui ex antro & manibus Cyclopis evasit sub ariete pendulus, ut notum ex Iliade. Similis astutia est apud Petronium in Satyrico: *Imperavi Gitoni, ut raptim grabatum subiret; annecteretque pedes atque manus institis, quibus sponda culcitam ferebat: ac sicut olim Ulyxes utero arietis* (liceat nunc cum quibusdam ita legere pro *pro ariete*) *adhaesisset, extentus infra grabatum scrutantium eluderet manus.*

vs. 184. Οὖτις] Hic etiam imitatur Ulyssem, qui se prudenter Οὔτινα, i. e. *Neminem* vocari dixit ad Polyphemum. Constituerat enim eum excaecare, praevidebatque fore ut is in auxilium vocaret ceteros Cyclopas; qui deinde, auctore non apparente, si Polyphemum interrogassent, quis id fecisset? eum pro insano erant habituri, qui dicat *Neminem* id fecisse, eumque relicturi, & Ulyssi copiam elabendi daturi. Id quod factum. Vide Iliados Iota; & Euripidis Cyclopem.

vs. 185. Δρασιππίδης] Scholia: πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς ἀποδρᾶσαι, &c. *Finxit hoc nomen ab ἀποδρᾶσαι, aufugere.*

vs. 186. Οὔ τι] Alludit ad Οὖτις.

vs. 189. Κλητῆρ᾽] Pro ὄνε. Etiam infra vs. 1301. ponit hanc vocem pro Asino: ἔοικας —— κλητῆρι εἰς ἀγυιὰς ἀποδιδράσκοντι. Est autem κλητὴρ viator, stator, accensus, & etiam testis.

vs. 191. Πῶς ἐνὼ σκιᾶς] Proverbium satis notum.

vs. 192. Πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης] Scholia: ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀπὸ τέχνης τινὸς πονηρὸς εἶ, ἀλλ᾽ ἀπὸ μωλύτητος· ἀλλὰ φύσει. *Sic dixit pro: Non arte nec consilio es malus, sed naturâ.* Sed

sorte

ΦΙΛ. Ἐγὼ πονηρός; ὦ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶδα σὺ
Νιῶ μ' ὄντ' ἄριστον; ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος Ἡλιαστικοῦ.
ΒΔΕΛ. Ὥσθ' ἕνον, ὦ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
ΦΙΛ. Ὦ ξυνδικασταί, ὦ Κλέων, ἀμύνατε.
ΒΔΕΛ. Ἔνδον κέκραχθι, τὴν θύρας κεκλεισμένης.
Ὥσθ' σὺ πολλοὺς τοὺς λίθους πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὸν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὴν μοχλόν,
Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὦμον τὸν μέγαν,
Ἀνύσας π προσκύλιέ γ'. ΣΩΣ. Ὤμοι δείλαιος!
Πόθεν ποτ' ἐμπέπαικέ μοι τὸ βώλιον;
ΞΑΝΘ. Ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐβάλε σοι ποθέν.
ΣΩΣ. Μῦς ὦ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός πις ὑποσὶ
Ὑπὸ τὴν κεραμίδων Ἡλιαστὴς ὀροφίας.
ΞΑΝΘ. Οἴμοι κακοδάμων, φρενὸς ἀϊνῆς γίγνεται.
Ἐκπέπτωκεν. πῦ πῦ τί μοι τὸ δίκτυον;
Σῦ; σῦ, πάλιν σῦ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν
Τηρεῖν Σκιώνιν ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός
ΣΩΣ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
Κὐκ ἔσθ' ὅπως ἁδρὰς ἀν ἡμᾶς ἔλη λάθοι,
Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον τίλιν;
ΒΔΕΛ. Ἀλλ', ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
Οἱ συνδικασταί, προσκαλεῖντες τουτονὶ
Τὸν πατέρα. ΟΙΚ. Τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸν Δί', ὀφθὲ γοῦν ἀνεστήκασί γε,
Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν, προσκαλοῦντές μ' ἀεί,
Λύχνους ἔχοντες, καὶ μυρίζοντες μέλη,
Ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχάρατα,
Οἷς ἐκκαλεῖσθ' τοῦτον. ΟΙΚ. Οὐκοῦν, ἰὼ δέσποτα,
Ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ', ὦ πάτερ, τὸ γένος, ἰὼ τῆς ὀργίσης,
Τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.

Ἔχουσι

forte dicit, eum arte malitiam occultare non velle, aut non posse. Hippocrates Epist. 9. ὡς πονηρότατος εἶ, Δημόκριτε, καὶ πόῤῥω σοφίης. *Itaque improbissimus es, Democrite, & à sapientia longe abes.*

vs. 194. Ἄριστον] Recte Florens putat alludi ad *prandium.*

vs. 195. Ὑπογάστριον γέροντος] Quia Bdelycleo paulo ante dicebat senem similem esse *pullo asinino*, propterea senex infert vocem ὑπογάστριον, dicitque γέροντος Ἡλιαστικοῦ pro ὄνου: utebantur autem asininis carnibus, ut notat Scholiastes. Est autem allegoria, qua significatur: *Ego tibi utilis ero.*

vs. 197. Ὦ ξυνδικασταί, καὶ Κλέων] Sic & Cleo opem Forensium senum & judicum implorat in Equitibus vs. 255. ὦ γέροντες Ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου, ὑμᾶς ἐγὼ βόσκω.

vs. 205. Ὀρφίας] Hesychius: ὄφεις τῶν καλ' οἰκον. *Serpentis domestici genus.* Moratur autem circa tecta, ut alt Scholiastes.

vs. 209. Σῦ σῦ] Scholia: ἀπεσοβοῦσι τὸν γέροντα, ὡς σφηκιὰν· ὡς ἐώθαμεν τὰ ὄρνια σείειν. *Abigunt senem tanquam passerem, ut solemus aves abigere.* Infra vs. 456. dicit ad Chorum Vesparum: οὐχὶ σεῖσθ' ἐς κόρακας; ἐκ ἄπιτε. Aeschylus in Septemthebana vs. 31. ὁρμᾶσθε πάντες, σῶσθε σὺν

PHIL. Egone improbus? non profecto; ſed tu neſcis
Nunc, me eſſe virum optimum: forte tamen quando comedes
Sumen, quod dabit ſenex Heliaſticus, *tum ſcies.*
BDEL. Trude aſinum & te ipſum in domum.
PHIL. ô Judices mei ſocii, tuque, ô Cleo, ſuccurrite.
BDEL. Intus vociferare foribus clauſis.
Trude tu multos lapides ad januam,
Et peſſulum rurſus immitte in ſeram:
Et ligno fultorio appone pilam illam grandem,
Quam advolvere propera. SOS. Hei mihi miſero!
Unde incidit in me gleba iſta?
XANTH. Forte mus deſuper eam tibi injecit alicunde.
SOS. Non certe mus, ſed iſte qui ſubiit
Tegulas ſerpens tegularis Heliaſticus.
XANTH. Hei mihi miſero, ille homo paſſer fit.
Avolabit: ubi eſt rete, ubi?
Su! ſu! retro ſu! Certe ita me Jupiter amet, ſatius eſſet
Me Scionem cuſtodire, quam hunc patrem.
SOS. Age ergo quoniam iſtum abegimus,
Nec fieri poteſt, ut clam nobis elabatur;
Cur non obdormiſcimus pauxillum?
BDEL. Sed, ô bone, venient paullo poſt
Sodales judices vocantes hunc
Meum patrem. SERV. Quid ais? tam multo mane?
BDEL. Imo profecto veſperi ſolent ſurgere,
Inde a media nocte, me aſſidue rogantes,
Lucernas habentes, minurientes carmina
Antiqua Phrynichi de Sidone, *ipſis* amabilia,
Quibus hunc evocant. SERV. Itaque, ſi neceſſe eſt,
Jam in ipſos lapides conjiciemus. (*lapidibus ipſos petemus*)
BDEL. Sed, ô miſer, ſi quis irritaverit nationem iſtam
Senum, ſimilis ea eſt crabronibus;

Habent

πὰν παντυχία. *Feſtinate cuncti, accelerate cum armis omnibus.* Quae loca Biſetus citavit. Vide plura ad vſ. 456.

vſ. 210. Σκιώνην] Urbs Thraciae, quae circa illa tempora deſciverat ab Athenienſibus, ut ait Scholiaſtes; hinc vult dicere eam difficile eſſe cuſtodire.

vſ. 213. Ὅσον σίλιν] Significat minimum; ut ſupra vſ. 91. ὥσπερ δ' ὀπὸ τῆς νυκτὸς κἀδὲ πασπάλιπ· ἢν δ' ἓν καταμείσῃ κἄν ἄχιν.

vſ. 216. Ὀρθρος βαθύς] Plato in Apologiâ.

vſ. 217. Ὀλῶ γὰν ἀκηκάσι γε] Ita Aldina & Juntina. Farrei & Brubachii γὰρ pro γὲν. Illud γε in fine omnes illae habent; nuper tamen pro eo τὸν.

vſ. 219. Μυρίζοντες μέλη] Mulieres in Concionem iturae in Eccleſiaz. vſ. 277. βαδίζετ' ἄδουσαι μέλος πρεσβυτικόν τι.

vſ. 220. Ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήματα] Componitur ex ἀρχαῖον, & μέλη, & Σιδών, & Φρύνιχος, & ἐρατά. Mallem: ἀρχαῖα μέλη Σιδωνοφρυνιχήματα. Infra brevius vſ. 269. ἀιἀδων Φρυνίχα.

vſ. 223. Τὸ χάος ἤν τις ὀρχίσῃ τῶν σφηκῶν] Infra vſ. 403. dicit Chorus Veſparum: νυνὶ δ' ἤν τις ἡμῶν ὀρχίσῃ τὴν σφηκιάν.

Ἔχουσι γάρ καὶ κέντρον ἐκ τ' ὀσφύος
Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, κἀκφαγόντες
Πηδῶσι, κἀβάλλουσιν ὥσθ' ὑφ' ἕλκεσι.
ΟΙΚ. Μὴ φροντίσῃς· ἐάν περ ἐγὼ λίθους ἔχω,
Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν ἀφαιρεδῶ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ, ΠΑΙΔΕΣ.

ΧΟΡ. Χώρει, πρόβαινε ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
Μὰ τὸν Δι' οὐ μή τοι πρότερόν γ'· ἀλλ' ἧδ' ἰμὰς κύνειος·
Νικᾷ δὲ κρεῖττόν ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
Ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν.
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστὶ πῦ ἐνταῦθ', ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
ΠΑΙ. Πάρεσθ', ὁ λοιπὸν ἕτ' ἐστί. ἀπαππαῖ, παπαῖ, παπταιάξ,
Ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν,
Φρυγῶντ' ἐγώ τε κἀ σύ. κἄζα πρεπατοῦντε νύκλως
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τ' ὄλμον·
Κἄθ' ἥψαμεν ᾧ κορκόρᾳ, καταχίσαντες αὐτόν.
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἔτ' ἂν Λάχῃ νικῶν.
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
Χθὲς ἦν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργιῶν τελῶν πονηρὰν
Ἐπ' αὐτόν, ὡς κολουμένους, ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ γάρ
ΠΑΙ. Σπεύδωμεν, ὦ ἄνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι·
Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη σκοπῶμεν,
Μή πῦ λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.
ΠΑΙ. Τὸν πρίν, ὦ πάτερ, πάτερ σὺ τυτονὶ φύλαξαι.
ΧΟΡ. Κάρφος χαμάθεν σὺ νεῦ λαβὼν, τὸν λύχνον σβέσον.
ΠΑΙ. Οὔκ· ἀλλὰ τῳδί μοι γε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον σβέσειν.

ΧΟΡ.

vs. 225. Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον] Phrynichus Comicus apud Athenaeum IV. p. 165. ἴσι δ' αὐτές γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον· Ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις. *Est autem ab illis sibi cavere nunc difficillimum; habent enim aculeum in digitis.*

vs. 228. Ἐὰν περ] Ita Edd. priſtinae: in Nupera περ omiſſum.

vs. 230. ΧΟΡ.] Chorus ingreditur quaſi in forum iturus ad dijudicandas lites. Comias autem & mox Charinades & Strymodorus nomina Senum in Choro.

vs. 231. Ἰμὰς κύνειος] Scholia: ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρός. *Expeditus, & robuſtus.*

vs. 232. Χαρινάδης] Etiam in Pace vs. 1156. nominat Charinadem quendam.

vs. 233. Στρυμόδωρε] In Acharn. vs. 272. in Lyſiſtrata autem vs. 259. ὦ Στρυμόδωρε. Κονθυλεῦ; autem à Pago quodam Attico.

vs. 235. Ἀπαππαῖ, παπαῖ, παπταιάξ] Sophocles Philoctete vs. 760. παπαῖ· παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαῖ.

vs. 239. Ἥψαμεν τῷ κορκόρᾳ] Alcaeus apud Athenaeum IX. p. 370. ἤδη δ' ἦμι χύτραν ῥαφάνων. *Jam coxit ollam braſſi-*

Habent enim aculeum in lumbis
Acutiſſimum, quo pungunt, & vociferando
Saltitant, atque jaculantur inſtar ſcintillarum.
SERV. Ne ſis ſollicitus; nam ſi ego lapides habeam,
Multorum judicum examen diſſipabo.

CHORUS SENUM CRABRONUM, PUERI.

CHOR. Perge, procede fortiter: ceſſas ô Comia?
At profecto antehac *non ceſſabas;* ſed eras lorum caninum *i. e. robuſtus, firmus.*
Nunc autem te vincit Charinades eundo.
ô Strymodore Conthylenſis, optime judicum.
Ubinam Euergides eſt, aut Chabes Phlyenſis?
Adeſt quicquid ex nobis adhuc reſtat: papae, papae, papae!
ô Aetatem illam juvenilem! cum in Byzantio contubernales eramus
Cuſtodes ego & tu: deinde obambulantes nocturni
Panariae illius furabamur pilam ligneam,
Qua fiſſa, oleris agreſtis nonnihil fervefaciebamus.
Sed feſtinemus, ô viri, nam de Lachete nunc judicium fiet:
Ajunt autem omnes eum habere alveare pecunia plenum:
Itaque heri Cleo curator nos juſſit mature
Adeſſe inſtructos ira trium dierum acerba (*quaſi viatico*)
Contra ipſum, ut eum caſtigemus ob injurias. Sed
Feſtinemus, ô aequales, antequam dies fiat:
Pergamus, ſimulque cum lucerna omnia circumſpiciamus,
Ne quis ex occulto aliquid mali nobis inferat.
PUER. Lutum iſtud, mi pater, pater, cave.
CHOR. Sume feſtucam humi, & lucernam emunge.
PUER. Imo iſto digito volo lucernam emungere.

CHOR.

braſſicarum. Noſter in Ranis vſ. 508. ἥψε καπεμικτῶν χύτρας. ubi vide Notam.

vſ. 240. Ὡς ἔσαι Λάχητι γνή] Scholiaſtes: ἢ δίκη, ἢ τιμωρία, ἢ τοιοῦτό τι. *Subauditur aut δίκη, judicium, aut τιμωρία, ſupplicium, aut tale quid.* Laches autem claſſi in Siciliam miſſae praefectus, fraude aliqua uſus eſt; quod infra indicat Comicus in judicio Canum vſ. 890. ἐγράψατο κύων Κυδαθηναιεὺς Λαβης' Λιξωνέα, τὸν τυρόν, ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατῴδιε τὸν Σικελικόν. Ubi per Labetem Canem intelligitur Laches iſte.

vſ. 241. Σμῆνος] Scholia: σμήνη κυρίως εἰσὶν αἱ θήκαι, ἔνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι. ὡς τῷ Λάχητι δὲ τὰ δημόσια σφετερισαμένῳ, καὶ πλουτήσαντι. *Proprie σίμελοι ſunt cellulae, ubi apes reponunt mel. Dicit autem hoc quia Laches populi bona ad ſe rapta repoſuerit (quaſi apicula mel) & ditatus fuerit.*

vſ. 243. Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν] Alludit ad edicta, cum expeditio aliqua ſuſcipitur. In Pace vſ. 312. ἔχοντας ἥκειν σπεῦ ἡμερῶν τριῶν.

vſ. 244. Ὡς κολαμένους] Pro κολάσοντας Attice formatum à κολάζω ad modum verborum in -ίζω.

ΧΟΡ. Τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τῷδ' ἀγυαλλίδ' ὠθεῖς;
Καὶ ταῦτα τἀλαῖα σπανίζοντος, ὦ 'νόητε σύ.
Οὐ γὰρ δάκνῃ σ' ὅταν δέῃ τίμιον πείσαι.
ΠΑΙ. Εἰ νὴ Δι' αὖθις κοιδύλοις ναθετήσετ' ἡμᾶς,
Ἀποσβέσαντες τὰς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
Κἄπειτ' ἴσως ὦ τῷ σκότῳ τυτυΐ φερηθείς,
Τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἀτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.
ΧΟΡ. Ἦ μὴν ἐγώ σε χ' ἁτέρας μείζονας κολάζω·
Ἀλλ' ὑποσί μοι βόρβορον φαίνεται πατεῖν·
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχῃ τὸ θεὸν ποιῆσαι.
Ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις ὑτοὶ μύκητες.
Φιλεῖ δ', ὅταν ᾖ τυτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
Δεῖται δὲ κἀκ τῶν καρπίμων ἄθλα μή 'στι πρώϊμα,
Ὕδωρ γενέσθαι, καὶ πιπτοῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
Τί λέγω' ἄρ' οὐκ ἐς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὰς
Πέπονθεν; ὡς ὑ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος.
Οὐ μὰ τὸν Διὸν γ' ἐφολκὸς ὢν· ἀλλὰ πρῶτον ἡμῶν
Ἡγεῖτ' ἀνάδων φερωίχυ· κἀγὼ γάρ 'σθιον αἰνῶς
Φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ, σάνδας ὀθνάδ', ὦ ἄνδρες,
Ἀναδοῦσας αὐτὸν ἐκβαλεῖν· ἢν π πως ἀκύσας
Τῷ 'μῷ μέλῃς, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' ὑ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
Ὁ γέρων, ὑδ' ὑπακούῃ; μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
Βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τ δάκτυλόν πω;
Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτῷ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
Καὶ τάχ' ἂν βυβωνιάῃ. ἢ μὴν πολὺ δειμότατος

Γ' ἦν

vs. 251. Τί δὴ μαθὼν] In Lysistrata vs. 599. σὺ δὲ τί δὴ μαθὼν ὑκ ἀποδύσεις; ubi vide Notam.

vs. 254. Κοιδύλοις ναθετήσετε] In Equitibus vs. 1231. κοιδύλοις ἀμυστίδμην.

vs. 257. Ὥσπερ ἀτταγᾶς] Scholia: ὁ ἀτταγᾶς ὄρνεον ἐστὶν ἐνυγρόβιον ἐν τοῖς ἕλεσι, καὶ τερπόμενον ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις. *Attagen avis est, quae invenitur circa paludes, & gaudet coenosis locis.*

vs. 261. Ἀναγκαίως ἔχει] Euripides in Cyclope vs. 32. καὶ τῶν τὰ πρόσαχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει Σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ' ἁρπαχῇ δόμους. *Et nunc secundum mandata, necesse est me ferreo isto rastro verrere domum.* Idem in Helena vs. 1415. Ὦ κλεινὸς πόσις· ἀναγκαίως ἔχει Τὰ πρῶτα λέκτρα, νυμφικὰς θ' ὁμιλίας Τιμᾶν. *O inclyte marite, necesse est Primum thalamum & consuetudinem nuptialem Honorare.* Noster in Pace vs. 334. ἀναγκαίως ἐσ ἔχον. ubi vide Notam.

vs. 263. Φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τυτί] i. e. cum fungi, vel potius (ut ait Plinius) imagines fungorum scintillant circa lychnos: ut dixit Maro I. Georg. *Scintillare oleum & putres*

CHOR. Quid tibi accidit, ut digito trudas ellychnium?
Praesertim in ista olei penuria, ô stulte.
Non enim id te mordet, quod care oleum est emendum.
PUER. Profecto si pergitis pugnis nos monere,
Extinctis lucernis nos domum abibimus.
Deinde in tenebris lucerna carens,
Lutum turbabis ambulans, tanquam attagen.
CHOR. Profecto ego alios etiam te majores castigo.
Sed istud, quod calco, mihi caenum videtur:
Et mirum ni quatriduo plurimam
Pluviam necesse est Jovem facere:
Sane insunt lucernis putres isti fungi:
Solet autem quam maxime, si istud fiat, pluere.
Expetunt autem fructus quicunque sunt serotini
Pluviam, & Boreae flatum.
Quidnam huic sodali nostro judici, qui hic habitat, dicam
Accidisse? quod non prodit huc ad gregem nostrum?
Sane ante hac non solebat trahi *uti lembus;* sed primus nobis
Praeibat cantans Phrynichi *carmen;* etenim homo ille
Libenter canit. Sed ego censeo, ut hic stantes, ô viri,
Et cantantes eum eliciamus: si forte audiens
Meum cantum prae voluptate prorepat foras.

CHORI MELOS.

Quid causae est, quod non ante ostium nobis apparet
Hic senex, nec auscultat? num perdidit soleas, aut digitum pedis in tenebris alicubi impegit?
Unde calcaneum ei suppuravit homini seni:
Et forsitan inguen etiam ei doleat? sane multo acerrimus

Erat

tres concrescere fungos. Ex notis *Florentis.*

vs. 262. Ἐπεισι γὰρ τοῖσιν λύχνοις ὑτοῖ μύκητες] Signum ingruentis pluviae; Aratus Διοσημ. Ἡ λύχνοιο μύκητες ἐγείσονται περι μύζαν Νύκλα κατὰ νοτίην. Agathias Scholasticus in Epigrammate: Μίπτοτε, λύχνε, μύκητα φέρεις, μὰ δ' ὄμβρον ἐγείρεις. *Ne, ô lychne, fungum feras & pluviam excites.* Virg. I Georg. *Scintillare oleum & putres concrescere fungos.* Hinc Apulejus 2. Metam. Pamphilen Sagam, quae ex vespertina lucerna imbrem praenunciabat, vocat *Grandem Lucernae Sibyllam.* Ex Notis *Florentis.*

vs. 266. Τί χρῆμα] In Nubibus vs. 817. τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ.

vs. 269. Ἀνάδων Φρυνίχα] Ellipsis vocis μέλος aut similis. Sic infra vs. 1227. φέρω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου. Supra vs. 220. Judices Phrynichi carmina cantare soliti dicuntur.

vs. 275, 276. & 277. Προσίκοψε —— τὸν δάκτυλόν πως, εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτῷ τὸ σφυρὸν, καὶ τάχ' ἂν βεβωνιῶν.] Haec verba imitatus est Aelianus Epist. 2. Ἡμερων ὁ μαλακὸς φιλλία ἐπέκοψε τὸ σκῶλος πάνυ χρηστῶς· καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτῷ· καὶ βεβῶν ἐπήρθη.

Γ' ἰὼ τ̃ παρ' ἡμῖν, ᾧ μόνῳ οὐκ ἂν ἐπείθετο.
Ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν ὕπτα,
Λίθον ἕψεις, ἔλεγεν. ταῦτα δ' ἂν
Διὰ τ̃ χθεσινόν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Ἐξαπατῶν, ᾧ λέγων ὡς Φιλαθήναιῳ ἰὼ, ᾧ
Τὰ 'ν Σάμῳ πρῶτος κατείποι, ἀφ' οὗ τοῦτ' ὠθισθείς,
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ. ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἀνίασο, μήθ' ὕπτα
Σαυτὸν ἔδιε, μήθ' ἁγαπάκλῃ.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τ̃ πρωθόντων
Τὰ 'πὶ Θρᾴκης· ὃν ὅπως αἰχμεῖς, ἐγχυτριεῖς.
ΧΟΡ. Ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.
ΠΑΙ. Ἐθελήσεις π' μοι ἦν, ὦ
Πάτερ, ἰὼ" σε τὶ δειθῶ;
ΧΟΡ. Πάνυ γ', ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-
πὲ τί βούλῃ με πεισθῆναι
Καλόν. οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
γαθόν, ὥστε σ' ἐπαινέσαι.
ΠΑΙ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ πάππα· ἥδιον γάρ.
ΧΟΡ. Οὐκ ἂν μὰ τ̃ Δί', εἰ κρέμοιθέ γ' ὑμεῖς.
ΠΑΙ. Μὰ Δί' οὐκ ἄρα πρωπέμψω σε τὸ λοιπόν.
ΧΟΡ. Ἀπὸ γὰρ τῆδε μὲ ᾧ μαθαείῃ νιῦ
Τεῖτον αὐτόν τ' ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, ᾧ
Ξύλα, κῷφον· σὺ δὲ νιῦ σῦκά μ' αἰτεῖς.
ΠΑΙ. Ἄγε νιῦ, ὦ πάτερ, ἰὼ" μὴ
Τὸ δικαστήριον ὦ ἔχων
Καθίσῃ νιῦ, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστίν' τινα νῶϊν, ἢ
Πόρον, Ἑλλὰς, ἱερόν;
ΧΟΡ. Ἀπαπαῖ, φεῦ·
Μὰ Δί', ὄκνον ἔγωγε νῶϊν

οἴθ'

vſ. 280. Λίθον ἕψεις] Proverbium de rebus, quae fieri nequeunt, aut fruſtra fiunt. Scholiaſtes recenſet ſimilia: Πλίνθον πλύνεις. Χύτραν ποικίλλεις. Εἰς ὕδωρ γράφεις. Αἰθίοπα λευκαίνεις. Καλὰ θαλάττης σπείρεις· Laterem lavas. Ollam pingis. In aquam ſcribis. Aethiopem dealbas. In mare ſeminas. Apud Ariſtaenetum etiam Lib. II. Epiſt. 20. talia recenſentur, ubi inquit: ἐμοὶ προσλαλῶν ὡς πῦρ ξαίνεις· ῥέγεαθον φυσᾷς· σπόγγῳ πάτταλον κρούεις· καὶ τὰ ῥοπτὰ τῶν ἀμηχάνων ποιεῖς· Cum me alloqueris, in ignem pectis lanas, rete inflas, ſpongia clavum trudis, aliaque facis impoſſibilia.

vſ. 283. Τὰ 'ν Σάμῳ] v. g. Si in illa inſula forte aliqui conſpirarent contra Athenienſes. Subjecta autem eorum erat imperio.

vſ. 286. Σαυτὸν ἔδιε] Alcaeus: ἔδωδ' ἐμαυτὸν ὡς πολύπους. Me ipſum tanquam polypus comedi.

vſ. 288. & 289. Ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδιδόντων τὰ 'πὶ Θρᾴκης] In Pace vſ. 638. τῶν δὲ συμμάχων ἔσωσεν τὰς παχεῖς καὶ πλησίους, αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φροντεῖ τα Βρασίδᾳ.

vſ. 289. ΧΟΡ.] Edd. Aldina & Juntina & nupera male ΠΑΙΔ. Farrei & Brubachii ΧΟΡ. recte: mox eaedem

Erat omnium noſtrum, & ſolus oratione non flectebatur:
Sed ſi quando aliquis eum ſupplex rogaret, tum ille capite ſic demiſſo,
Dicebat: lapidem coquis. Forte etiam
Propter heſternum illum hominem, qui nobis elabebatur
Decipiens nos, & dicens ſe favere Reipublicae, &
Quae in Samo gerantur primum indicare; id, inquam, aegre ferens
Forte jam in febre cubat.
Nam ſic homo eſt. Sed, ô bone, ſurge, & ne
Te ipſum edas, neque ringaris (*ſtomacheris, indigneris.*)
Etenim adeſt homo quidam opulentus, qui prodidit
Thraciam: quem tu foedare debes & perdere.
CHOR. Abi puer, abi.
PUER. Vellesne ergo aliquid mihi, ô
Pater, gratificari ſi quid abs te rogem?
CHOR. Omnino mi filiole; ſed
Dic, quid vis me tibi emere
Boni? arbitror autem te dicturum a-
ſtragalos fortaſſe, mi fili.
PUER. Non certe; ſed ficus, mi pater; plus enim placent.
CHOR. Non profecto *emam*, ſi vel ſuſpendatis vos.
PUER. Non ergo certe amplius te deducam.
CHOR. Nam ab iſta mercede judiciaria nunc
Noſtrûm tres oportet habere panem,
Et ligna, & obſonium: tu autem adhuc ficus a me pétis.
PUER. Age, mi pater, ſi noluerit
Praetor nunc fieri
Conſeſſum judicum, unde e-
memus prandium? habesne
Spem aliquam bonam? aut
Tu, ô Graecia, commeatum ſacrum?
CHOR. Papae! eheu!
Equidem profecto nobis

Unde

caedem iſtae recte etiam ΠΑΙ. quod in illis deeſt.

vſ. 295. Ὦ παπία] Machon apud Athenaeum XIII. p. 583. Πτολεμαῖε, διψῶ, φησι, παπία σφόδρα· *Valde inquit ſitio, Ptolemaee patercule.* Apud Noſtrum in Pace vſ. 119. Pater inquit ad filias: ἠίκ' ἂν αἰτίζωτ' ἄρτον πάππαν με καλῶσαι.

vſ. 297. Εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς] In Nubibus vſ. 891. εἰ κρέμαιό γε.

vſ. 300. Τρίτον αὐτόν] Saepe ita loquitur Thucydides; unum exemplum afferam ex Lib. I. Κορινθίων δὲ στρατηγὸς ἦν) Ξεγοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους, πέμπτῳ αὐτός. Ubi Scholia: ἀντὶ τοῦ, αὐτός, μετ' ἄλλων τεσσάρων.

vſ. 301. Σὺκά μ' αἰτεῖς] Paulo ante puer dicebat: ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παπία. Ergo Synonyma ſunt.

vſ. 303. Τὸ δικαστήριον ὡ ἔρχων] Infra vſ. 1449. ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

vſ. 305. Ἔχεις ἐλπίδα χρηστήν τινα] In Pluto vſ. 212. ἔχω τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα.

vſ. 307. Πόρον Ἑλλάς] Ex Pindaro, ut Scholiaſtes monet: Παυσανίᾳ μὲν ὑπερτύντιον Ἑλλὰς πόρον ἰεμόν.

Οἰδ' ὁπόθεν δεῖπνον ἕξω.
ΠΑΙ. Τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἐπίλες,
Ἵν' ἐμοὶ φράγματα βόσκειν παρέχῃς;
ΧΟΡ. Ἀνόητον ἄρα σ', ὦ θυλάκιόν γ', εἶχον ἄγαλμα.
ΠΑΙ. Ἔ, ἔ! πάρα νῶϊν φενάζειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Φίλοι, πάλαι μὲ τήκομαι ἀφ' ὅτου ὀπῆς
Ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ἀφθείν.
Τί ποιήσω; τηρῶμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
Βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
Ἐλθὼν ὅπως κακόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, καί με
Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,
Ἢ Προξενιάδιον, ἢ τὸ Σέλ-
λου, τοῦτον τὸ ψευδαμάμαξον.
Τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι
Παθὼν οἰκείως· ἢ με κεραυνῷ
Διαπυθαλέῳ σπόδισον ταχέως·
Κἄπειτ' ἀνελὼν μ' ἀποφυσήσας
Εἰς ὀξάλμιον ἔμβαλε θερμιού.
Ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' ᾧ
Τὰς χοιρίνας ἀερθμῶσιν.
ΧΟΡ. Τις γ' ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων, κἀποκλείων τὰς θύρας;
Λέξον·

vs. 310. Ὁπόθεν δεῖπνον ἕξαι] In Equitibus vs. 1188. οἴμοι πόθεν λαχᾶμα μοι γενήσεται.

vs. 312. Πράγματα βόσκειν παρίχῃς] Ex Thefeo Euripidis, inquit Scholiaftes. Noftet in Avibus vs. 1359. εἶπερ γά μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

vs. 313. & feq. Ἀνόητον —— ἄγαλμα] Hoc etiam ex Thefeo Euripidis effe dicit Scholiaftes.

Ibid. Ὦ θυλάκιον] Alloquitur facculum, quem fert ad emendam farinam, fi mercedem judiciariam acceperit. In Eccleſiazuſis vs. 383. ille qui tardius venerat in concionem, nec mercedem acceperat, dicit: ὡς' αἰσχύνομαι μὰ τὸν Δί' οὐδὲν' ἄλλον, ἢ τὸν θύλακον.

vs. 316. Φίλοι] Senex per foramen alloquitur Chorum, quia non poteſt domo exire.

Ibid. Τήκομαι] Euripides in Electra vs. 208. αὐτὰ δ' ἐν χείροιν φέρουσ ἰαίω ψυχὰν τακομένα· Ipſa vero in pauperibus aedibus habito tabeſcens animo.

vs. 317. Ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ἀφθείν] Supra vs. 270. de Philocleone dicebat Chorus: καὶ γὰρ ἐστιν ἀνὴρ φιλωδός.

vs. 321. Κακόν τι ποιῆσαι] Infra vs. 339. Οὐκ ἐᾷ μ', ὦ ἄνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν.

vs. 322. & feq. Καί με ποίησον καπνόν] Optat hoc, ut evolare poſſit. Sic Aeſchylus in Supplicibus vs. 786. μόλις γεωρύχοις καπνὸς ἥρπασε γαιτνιῶν Διός, τὸ παῖ δ' ἀφανῆ· Ater utinam fumus fiam nubibus appropinquans Jovis, omnino evanidus.

vs. 324. Προξενιάδην] Inanes jactatores & promiſſores dicebantur καπνοί· fuit autem talis jactator iſte Proxeniades ſive Proxenides; in Avibus vs. 1126. Προξενίδης ὁ Κομπάσους· quem locum indicavit Scholiaftes.

Ibid. Ἢ τὸν Σίλλα] Iſte eſt Aeſchines, infra vs. 1242. Αἰσχίνης ὁ Σίλλα. Hunc iterum fumum vocat infra vs. 457. nonnihil mutato nomine paterno: καὶ σὺ πρόσθεις Αἰ-

Unde coena erit nescio.
PUER. Cur me ergo peperisti, ô infelix mater,
Ut molestias sustineam in alendo patre?
CHOR. Inutile ergo mihi, ô fac-
cule, simulacrum eras.
PUER. Ah, ah! parati nobis sunt gemitus.

PHILOCLEON, CHORUS.

PHIL. Amici, dudum tabesco, per foramen
Vobis auscultans; sed non possum canere.
Quid agam? asservor ab istis, quoniam
Volo denuo vobiscum
Ire ad urnas *judiciarias*,
Et aliquid mali facere.
Sed, ô Jupiter, tona vehementer, & ex me
Fac fumum subito,
Aut Proxeniadem, aut Sel-
li filium, qui mentitur labruscam.
Ne dubita, ô rex, istud mihi gratificari
Sortem miseratus meam: aut me fulmine
Ardenti cinefac ocyus:
Deinde me sublatum desla,
Et in muriam calidam aceto mistam injice:
Aut me in lapidem converte, super quo
Calculos numerant.
CHOR. Quis est ergo, qui te ab istis arcet, & occludit fores?

Dic;

Αἰσχίνην, ἔντυφε, τὸν Σελλαρτιόν.

vs. 325. Ψευδαμάμαξυν] Scholia: εἶδος ἀμπέλου ἡ ἀμάμαξυς· ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα. ὅταν δὲ κίρνηται παρὰ τὸ ψεύδεσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ψοφώδη καμινὸν λέγειν· καὶ τὸ ξύλον γὰρ τῆς ἀμαμάξου καιόμενον ψόφον ἀποτελεῖ· *Species vitis est ἀμάμαξυς alias ἀναδενδράς dicta. Ita dicitur autem Aeschines, quia mentiretur & nimis magna creparet. Nam & lignum illius vitis, si ardeat, crepitum excitat.*

vs. 326. & seq. Τόλμησον —— εἰκλείρας] Sophocles in Philoctete vs. 1088. ἰὼ ὦ τέκνον, τόλμησον· οἰκλείρόν τε μεθες, aude sili & mei miserere.

vs. 327. Κεραυνῶ] Idem Trachin. vs. 1104. ἔτυσον, ὦ ναῦ, ἐγκατάσκηψον βέλος, πάτερ, κεραυνῶ· *Face, ô Rex deorum, jaculare fulmen.*

vs. 328. Διατηθαλίᾳ] Scholia: διαθέρμῳ.

vs. 329. Κἄπειτ' ἀπὸλῶν μ' ἀποψυσήσας] Nempe tanquam piscem in carbonibus tostum. Scholia: τῶν γὰρ ἀναθραυσθέντων ἰχθύων ἀποψυσῶσι τὴν σποδόν· *A piscibus enim, qui in carbonibus sunt tosti, desiant cinerem.*

vs. 330. Εἰς ὀξάλμην] Tanquam piscem, ut Cratinus: Ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἑρίφους ἑταίρους Φρυξὶς, ἐψήσας, κἀναθρακίσας, ὀπτήσας. Εἰς ἅλμην τέ και ὀξάλμην, κατὰ σκορόδαλμον. Χλιαρὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων Ὑμῶν φαίνηται κατατιῶμαι, ὦ γραττῶται· *Quapropter ubi omnes vos prehendero dilectos socios; Frixos, elixatos, in prunis tostos, assatos, in muriam, & acidam muriam & in alliatam muriam, Tepidum intingens, illum, qui mihi optime assatus videbitur, ô milites, devorabo.* apud Athenaeum IX. p. 385. ubi etiam praesens Aristophanis locus citatur.

vs. 332. Χοιρίνας] Vide ad Equites vs. 1329. Apparet autem, super lapide solitos fuisse numerare suffragia urnis exempta.

Λέξον· πρὸς οὕνεκ' γ' ἐρεῖς.
ΦΙΛ. Οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· κ' γ' τυγχάνῃ
Οὑτοσὶ προσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τὴν τόνε.
ΧΟΡ. Τῇ δ' ἐφέξειν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων;
ΦΙΛ. Οὐκ ἐᾷ μ', ὦ ἄνδρες, δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν.
Ἀλλά μ' οἰωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
ΧΟΡ. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μαρὸς χαιρεῖν ὁ Δημολοχλέων,
Εἴτ' λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς ἄν;
ΦΙΛ. Οὐ γ' ἄν ποθ' οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν,
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ὀπήνην,
Ἥτις σε λάθρα τοὐνδρὸς τοῦδε καταβήναι δεῦρο ποιήσει.
ΦΙΛ. Τίς ἂν ἦν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίμην·
Οὕτω κινῶ πρὸ τῶν σανίδων μὴ χοιρίνης περιελθεῖν.
ΧΟΡ. Ἔστιν ὀπὴ δῆθ', ἥντιν' αὖ ἔνδοθεν οἷός τ' ἦς διορύξαι,
Εἶτ' ἐνδυῶν ῥάκεσι κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς.
ΦΙΛ. Πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ βαδιοῦμαι.
Ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπαῖον δ' οὐκ ἔτι γενέσθαι.
ΧΟΡ. Μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ὀπὴ γραπὰς κλέψας ποτὲ τὰς ὀβελίσκους,
Εἶτα σαυτὸν κατ' οὖν τείχους, ὅτε δή γ' ἡ Νάξος ἑάλω;
ΦΙΛ. Οἰμοῖ· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γοῦν τοῦτ' ἐστὶν ὀνείρῳ προσόμοιον.
Ἤδειν γάρ, κἀβουλόμην κλέπτειν, ἰσχύν τ' αὐτὸς ἐμαυτῷ·
Κοὐδείς μ' ἐφύλαττεν, ἀλλ' ἐξῆν μοι
Φεύγειν ἀδεῶς. νυνὶ δὲ σὺν ὅπλοις
Ἄνδρες ὁπλῖται παρατεταγμένοι,
Καθ' τὰς ὁδοὺς σκοπιωροῦσιν.
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ὀπὶ ταῖσι θύραις
Ὥσπερ με ταλαὸν κρέα κλέψασαν,
Τηρεῖσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΣΤΡΟ-

vs. 334. Λέξον· πρὸς οὕνεκα γὰρ φράσεις] Euripides in Iph. Aul. vs. 44. Φέρε, κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς· πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις· *Age communica rem nobiscum; Dices autem viro bono & fideli.* Noster in Pluto vs. 25. οὕνεκ γὰρ ὧν σοι πυνθάνομαι.

vs. 337. Τῇ δ' ἐφέξειν] Ellipsis; deest enim, οἴεται, *putat*; aut ἐλπίζει, *sperat*, aut simile: ut sit: τῇδε σὲ ἐφέξειν οἴεται; *Ab hoc te inhibiturum se putat?* nemo autem putet infinitivum ἐφέξειν cum βούλεται construi; nam βούλομαι & similia nunquam construuntur cum futuro infinitivi; non enim dicimus βούλομαι aut ἐπιθυμῶ γράψειν. Scholiastes annotat aliam lectionem, nempe ὑφέξειν qua stante sensus est: τῇδε (scil. τῇ τόνε) ὑφέξειν ἡμᾶς οἴει; *Ab hoc clamore nos aliquid remissuros putas?* dicit autem hoc Chorus, quia senex dixerat: ὕφεσθε τὴν τόνε.

vs. 338. Τίνα πρόφασιν ἔχων] Infra vs. 465. τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, ὅτε τὴν ἔχων πρόφασιν, ὅτε λόγων εὐτράπελον.

vs. 339. Οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν] Quia multa mala solebant judices facere, & saepe innocentes condemnare, si essent divites. Supra vs. 321. idem iste dicebat: βούλομαί γε πάλιν μετ' ὑμῶν ἐλθὼν ἐπὶ τὰς καδίσκους κακόν τι ποιῆσαι.

vs. 341. Δημολοχλείων] Ex δῆμος, & λόχος & Κλέων, exponitur a Scholiaste: ὁ τύραννος καὶ ἀρχόντιών, id est, *Tyrannus ille & imperii affectator.* Quasi sui oblitus hoc dicit Chorus: nam alias φιλόδημον Cleonem putat.

vs. 342. Εἶτα περὶ τῶν νεῶν] Quasi illa causa sit

Dic; nam amicis dixeris.
PHIL. Meus filius; ſed ne clamate; etenim
In anteriore parte aedium dormit: ſed remittite nonnihil a tenore *vocis*.
CHOR. Ab iſtane re inhibere te, ô vane, & ita de te mereri cogitat?
Quamnam praetendens cauſam?
PHIL. Non ſinit me, ô amici, jus dicere, nec aliquid mali facere,
Sed me conviviis exhilarare paratus eſt; ego autem nolo.
CHOR. Hoccine impurus ille auſus eſt *loqui* & hiſcere, Cleonis imitator in opprimendo populo,
Si vera tu dicas de navibus?
PHIL. Sane iſte homo nunquam hoc auſus fuiſſet dicere,
Niſi eſſet conjurationis alicujus particeps.
CHOR. Sed tempus eſt, ut in hoc rerum ſtatu quaeras novum aliquod commentum.
Quod efficiat, ut clam iſto viro huc deſcendas.
PHIL. Quidnam id eſſe poſſit? vos quaerite; nam ego quodlibet faciam:
Sic cupio per tabulata *judicialia* ſpatiari cum calculo.
CHOR. Eſtne ergo foramen, quod intus poſſis perfodere,
Atque elabi pannis tectus, uti prudens ille Ulyſſes?
PHIL. Omnia ſunt obſepta, nec vel formicae exitus patet.
Sed aliud quippiam quaerere vos oportet; foramen fieri nequit.
CHOR. Meminiſtine ergo te in militia aliquando furatum verua,
Et te ipſum de muro demiſiſſe, cum inſula Naxus caperetur?
PHIL. Scio; ſed quid iſtud? non enim hoc eſt ſimile illi facto.
Juvenis enim eram, & poteram furari, measque vires integras habebam:
Nec quisquam me cuſtodiebat, ſed licebat mihi
Tuto fugere: nunc autem cum armis
Viri armati, ordine diſpoſiti
Per vias, in ſpeculis ſunt:
Duo autem eorum ad fores
Me tanquam felem, quae carnem furata eſt,
Obſervant, verua manibus tenentes.

STRO-

ſit cur Bdelycleon a concione arceat Philocleonem; quia iſte ſoleret ibi de navibus inſtruendis aut non inſtruendis audacter nimis pronuntiare; erat autem quibusdam utile, ſi claſſis inſtrueretur, quibusdam non: in Eccleſiaz. vſ. 197. ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ· τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς ἀ δοκεῖ.

vſ. 344. Εἰ μὴ ξυναμότης τις ἦν.] Levibus de cauſis ſtatim quemlibet ſuſpectum habebant conjurationis aut tyrannidis affectatae: infra vſ. 485. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστι καὶ ξυναμόται.

vſ. 348. Κιτλῶ] In Pace vſ. 496. οἱ κιτλῶντες εἰράνης.

vſ. 351. Σίφων] Eſt beſtiola parva, quibusdam *formica alata*. Scholiaſtes hic annotat proverbium: ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σίφωνι χολή· *Ineſt etiam formicae & ſerpho bilis.*

vſ. 352. Ὀπίαν] Quam Chorus ὀπὴν, iſte ὀπίαν dicit.

vſ. 353. Κλέψας ποτὲ τὰς ὀβελίσκους] Supra etiam vſ. 237. unus de Choro commemorat ſodali ſuo furtum, quod militiae commiſerint: στρατεύεσθαι γὰρ τῆς ἀποικίδος λαβόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον. Iſte ipſe Bdelycleo narraturus quid ipſe juvenis fortiter & praeclare geſſerit, dicit: ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, ὅτ' Ἐργασίαν τὰς χάραπας ὑφειλόμην.

vſ. 354. Ἰεὶς] Ita recte Edd. priſtinae; non ἰεὶς ut nupera, quod orationem imperfectam reddit.

vſ. 356. Ἰσχυέν τ' αὐτὸς ἐμαυτῷ] Pro: καὶ τότε αὐτὸς ἐμαυτῷ ἰσχυρότατος ἦμην.

vſ. 362. Γαλὴν κρέα κλέψασαν] In Pace vſ. 1152. εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν (τῶν λαχάνων) ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟΡ. Ἀλλὰ ἐγὼ νιῶ ἐκπόιζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα.
Ἕως γ', ὦ μελίτιον.
ΦΙΛ. Διατρυγᾶν τοίνυν κράτιστον ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχει ἐμοὶ δικτύου.
ΧΟΡ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
Ἀλλ' ἔπαγε δὴ τί σὺ γνάθον.
ΦΙΛ. Διατέτρωκλαι τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·
Ἀλλὰ τηρώμεθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων ἀΐσθηται.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟΡ. Μηδέν, ὦ τᾶν, δέδιθι μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν
Γρίζῃ τι, ποιήσω δακεῖν
Τὴν καρδίαν,
Καὶ τὸν πρὸς ψυχῆς δρόμον
Δραμεῖν· ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν
Τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.
Ἀλλ' ἐξάψας ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ θυείδου τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτόν, ὦ τλῆμον ψυχῆς ἐμπλησάμενος διοπετοῦς.

vſ. 365. Μελίτιον] Ita Edd. priſtinae, non μελίτινον.

vſ. 366. Διατρυγᾶν] Supra vſ. 164. διατρύξομαι τοίνυν γ' ἐδῶ τὸ δίκτυον. Erat autem area aedium reti obducta, ne ſenex tanquam avis evolare poſſit; ſupra vſ. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.

vſ. 367. Ἡ δέ μοι Δίκτυννα] Ludit in vocibus Δίκτυννα & δίκτυον. Notum eſt Dianam dictam Dictynnam ἀπὸ τῶν δικτύων. In Ranis vſ. 1402. ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὴ τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω. Ubi Scholia: Δίκτυνναν δὲ λέγει τὴν Ἄρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνηγεσίων ἐστὶ τὸ δίκτυα φέειν· ἔρυμα δὲ κυνηγίας ἡ Ἄρτεμις· Dicit autem Dianam Dictynnam, propterea quia venatorum eſt retia ferre; eſt autem Diana Praeſes venationis.

vſ. 367. Ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἐστί] In Ranis vſ. 531. ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἐστι τῶν ἐχόντων. Euripides in Hercule Furente vſ. 585. πρὸς σὸν μέν. ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον· Tuum eſt, o fili, amicis eſſe amicum.

Ibid. Ἄνοντος] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ἀνύοντος τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ εὑρίσκοντος· τὸ δὲ ἄνοντος γίνεται παρὰ τὸ ἄνω, βαρύτονον· ἢ τὸ τρίτον τὸ παθητικὸν ἐνεργητικόν, ἀνύεται· ὡς τό· Μάλα γὰρ νὺξ ἄνυται. Id eſt: ἄνοντος, pro ἀνύοντος, facientis, ut ſit: facientis & invenientis ea quae ſunt ad ſalutem. Fit autem illud ἄνοντος a verbo barytono ἄνω: cujus tertia perſona praeſentis paſſivi eſt ἄνυται, ut in illo Homeri: —— μάλα γὰρ &c. id eſt: valde enim nox perficitur, id. eſt, procedit. Utitur hoc verbo & Aeſchylus in Choëphoris vſ. 797. ἀνομένων πημάτων· dum mala fiunt: ubi Scholia: ἀνυομένων.

vſ. 370. Διατέτρωκλαι τοῦτό γε] Apparet ſenem edentulum

STROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Sed etiamnum exprome aliquam machinationem quam primum,
ô Mellite; nam aurora adeſt.
PHIL. Optimum itaque erit perrodere rete.
Ignoſcat autem mihi Dictynna, ſi rete *perrodam.*
CHOR. Hoc viri officium eſt, qui ſaluti ſuae conſulit.
Sed admove tuam maxillam.
PHIL. Perroſum hoc quidem eſt. Sed ne clamate:
Verum caveamus, ne Bdelycleo ſentiat.

STROPHE ALTERA VERSUUM VIII.

CHOR. Nihil timeas, ô amice, nam ego iſtum, ſi
Mutit, cogam mordere
Cor ſuum:
Et de vita
Certare; ut ſciat non eſſe calcanda
Dearum ſcita.
Sed funem aptato ad feneſtram, deinde demitte
Te ipſum alligatum, & concipe animo furorem Diopithis.

tulum miſere laboraſſe in perrodendo reti. Supra vſ. 164. cum dixiſſet: *διατρέξομαι τὸ δίκτυον·* filius ad eum dicebat: *ἀλλ' ἂν ἔχεις ὀδόντας.*

vſ. 372. & ſeq. *Ἐὰν γρύξῃ τι.*] In Nubibus vſ. 942. *ἂν ἀναγρύζῃ.*

Ibid. *Δακεῖν τὴν καρδίαν.*] In Acharn. vſ. 1. *ὅσα δὴ δάκνυμαι τὴν ἐμαυτῆς καρδίαν.*

vſ. 375. & ſeq. *Τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν.*] Euripides in Oreſte vſ. 875. de Oreſte cui capitale judicium inſtabat: — *Ὀρέστην ἐκεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας Στείχοντ' ἀγῶνα δυσσέβειαν δραμούμενον;* *Oreſtem illum non vides prope hic incedentem, qui curret letale certamen.*

vſ. 376. *Μὴ πατεῖν.*] Pro *contemnere.* Aeſchylus in Agamemnone vſ. 378. *οὐκ ἔρα τις θεὸς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν, ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατεῖται·* *Negavit aliquis, deos illorum hominum, dignari curam gerere, quicumque non tangendorum (id eſt, Sacrorum) majeſtatem conculcarent.*

377. *Τῶν θεῶν.*] Cereris & Proſerpinae.

Ibid. *Ψηφίσματα.*] Scholia: *ἀντὶ τοῦ τὰ μυστήρια εἰπεῖν, ψηφίσματα εἶπεν, ὡς δὲ οὐχ ἧττον περὶ ταῦτα ἢ περὶ ἐκεῖνα ἐσπουδακέναι·* *Pro myſteria (Dearum) dixit pſephismata; ut ſignificet ſe non minus pſephismatum curam gerere quam myſteriorum.*

vſ. 378. & ſeq. *Καθίμα δήσας σαυτὸν.*] Infra vſ. 395. *καθιμᾶ αὐτὸν δήσας.*

vſ. 379. *Διοπείθης.*] Amipſias Comicus: *Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ·* *Furenti Diopithi.* apud Scholiaſtem ad Aves vſ. 989. Poſuit autem Comicus noſter Diopithem pro furore Diopithis; per metonymiam ſubjecti pro adjuncto; ſic in Acharnenſibus Euripidem ponit pro ejus arte Muſica vſ. 483. *καταπιὼν Εὐριπίδην.*

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

ΦΙΛ. Ἄγε νῦν, ἢν αἰδομένῳ τῳ̃τω ζητεῖτοι μ' ἐκκαλαμᾶσθαι,
Κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω· τί ποιήσετε; φράζετε νυί.
ΧΟΡ. Ἀμυνέμεν σοι, τὸν περινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες·
Ὥστ' ἢ δυνατόν σ' ἐγγεν· τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
ΦΙΛ. Δράσω τοίνυν γ' ὑμῖν πίσυνος· ἢ μανθάνετ', ἤν τι πάθω 'γώ,
Ἀνελόντες ἢ κλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
ΧΟΡ. Οὐδὲν πείσῃ· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίῃ
Σαυτὸν θαρρῶν, καὶ παθὼν ἅμα τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
ΦΙΛ. Ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γάρ, οἷσθ' ἐγώ, κεχάρησαι
Τοῖς δακρύοισι τῶν φθονούντων αἰεὶ ἢ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
Ὠικισας γὰρ ὀπίτηδες ἰὼν σαυτοῦ, ἵνα ταῦτ' ἀκροᾶσθε,
Καβελήθης μόνος ἡρώων ὧδὶ τὰ κλάονθα καθᾶσθαι.
Ἐλέησον ἢ σῶσον νυὶ τὰ σαυτοῦ πλησιόχωρον·
Κὰ μήποτέ σε ὧδὶ τὰς κάννας ἐρήσω, μηδ' ὑποπαρδῶ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΒΔΕΛ. Οὗτος, ἐγείρου. ΟΙΚ. Τί τὸ θρᾶγμ'; ΒΔΕΛ. Ὥσθ' ὁ φωνή με τὶς ἐγκεκύκλωται.
ΟΙΚ. Μῶν ὁ γέρων πῆ ἀφανύεται; ΒΔΕΛ. Μὰ Δί', ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὐτὸν δήσας. ΟΙΚ. Ὦ μαρώτατε, τί ποιεῖς; ἀ μὴ καταβήσῃ.
ΒΔΕΛ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας κἀτ' ἐτέραν, ἢ παῖσι φυλλάσι παῖε,
Ἤν πως φρύμναν ἀνακρύσῃ, πλήγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;
ΦΙΛ. Ὦ Σμικυθίων, ἢ Τισάνδη, ἢ Χρήμων, ἢ Φερέδειπνε·
Πότε δ' εἰ μὴ νυῦ, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι.

ΣΤΡΟ-

vs. 380. Ἐκκαλαμᾶσθαι] Scholia: ἀντὶ τῦ ἀνιμᾶν· ὡς οἱ τοῖς καλάμοις τὰς ἰχθύας κλίνοντες. *Pro* ἀνιμᾶν, id est, *sursum trahere; ut illi qui pisces calamis sursum trahunt.* Occurrit & infra vs. 607.

vs. 382. Τὸν περινώδη θυμόν] In Acharn. vs. 179. σπλῆνι γὰρ ἐοικότες, πρίνινοι, ἀτιμάμενοι —— σφενδάμνινοι.

vs. 384. Δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος] In Nubibus vs. 436. δράσω τἀθ' ὑμῖν πιστεύσας. quod idem plane est.

Ibid. Ἤν τι πάθω] *Si moriar delapsus.*

vs. 386. Καθίῃ] Euripides in Troadibus vs. 1010. Κἄπειτα πλευραῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγω Πύργων καθεῖσα· *Et deinde corpus tuum dicis te clam subducere voluisse, per funes de turribus demittentem.*

vs. 388. Ὦ Λύκε] Lycum Heroëm invocat potius quam alios Deos, quia erat forensis. Infra vs. 825. Philocleon litem canum domi dijudicaturus, etiam Simulacrum Lyci, tanquam rem scilicet necessariam in judicio, jubet efferri.

vs. 393.

SYSTEMA EX PERICOPA.

PHIL. Age nunc, si isti sentiant haec, & me velint reducere
Atque retrahere intro, quid facietis? dicite jam.
CHOR. Opem tibi feremus, & omnem adsciscemus animum ilignum *& durum*,
Ut nequeat te prohibere: talia nos facinora inceptabimus.
PHIL. Sic itaque faciam vobis fretus: & mementote, si quid mihi acciderit,
Ut me *vestris manibus* sublatum & defletum, sub cancellis sepeliatis.
CHOR. Nihil mali accidet tibi; ne timeas: sed, ô bone, demitte
Te ipsum audacter, & invoca prius Deos patrios.
PHIL. ô Lyce domine, Heros vicine; tu enim iisdem mecum delectatus es:
Lacrymis, *inquam*, reorum perpetuo, & lamentis.
Huc sane venisti habitatum data opera, ut haec audires,
Et solus omnium Heroum voluisti apud flentem sedere:
Miserere mei, & me vicinum tuum serva.
Hoc si annues, nunquam tuas canneas tegetes permingam, nec percacabo.

BDELYCLEON, SERVUS, PHILOCLEON, CHORUS.

BDEL. Heus tu surge. SERV. Quid hoc negotii est? BDEL. Quasi vox quaedam me circumdedit.
SERV. Num senex alicubi prorepit? BDEL. Non certe; sed demittit
Se alligatum. SERV. O impurissime, quid facis? nunquam descendes.
BDEL. Ascende ocyus in alteram *fenestram*, & verbera ramis,
Si qua ratione retro se convertat, illis caesus.
Nonne juvabitis, quotquot hoc anno lites habebitis?
PHIL. ô Smicythio, & Tisiades, & Chremo, & Pheredipne:
Quando succurretis, si nunc non, priusquam magis introrsum trahar?

STRO-

vs. 393. Κόνιας] Scholia: Ὡς ῥιᾳθεῖς δὲ περιφαπτόμενα τῶ Ἡρῴῳ, καὶ ἐστεφανωμένα, φησίν, ἐ παρὰ κάννας ἔρπω· τοῦτ' ἔστιν· οὐκ ἐνυβρίσω σῶ τὸ Ἡρῷον· ἀλλὰ τιμήσω. *Quasi delubrum Lyci cannis sit septum & obtectum, dicit: Non mejam ad cannas. Id est: Contumelia non afficiam delubrum tuum, sed honorabo.* Similis phrasis est: κατατιλᾷν τῶν Ἑκαταίων. in Ranis vs. 369.

vs. 398. Πρίμενεν ἀνακρόσπαται] Quasi de remigante.

Ibid. Εἰρεσιώναις] Hoc loco: ταῖς φυλλάσι. Sunt autem φυλλάδες rami aridi una cum foliis. Quid proprie sit εἰρεσιώνη vide ad Plutum vs. 1055.

vs. 399. Οὐ ξυλλήψ.] Huic versui Ed. Brub. praemittit ΦΙΛ..

vs. 400. Ὦ Σμικυθίων] Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 246. Σμικυθίων ἐπισίτια. *Smicythio parasita.* Noster in Ecclesiaz. vs. 46. Τὴν Σμικυθίωνος ὀχ ἑρᾶς Μελισίχην; Ibidem vs. 293. aliter: ὦ Χαριτιμία καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκη. In Equitibus vs. 964. διώξεις Σμικίθην. Qui forte diversi sunt. Alloquitur autem membra Chori.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνῳ τὴν χολήν;
Ἥντιν', ἥντιν' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
Νῷ ἐκεῖνο, νῷ ἐκεῖνο τὸ ξύθυμον,
405 Ὃ κολαζόμεσθα, κέντρον ὀξύτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
Θεῖτε, ἰὼ βοᾶτε, ἰὼ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν
Ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
410 Ὄντα, κἀπολύμενον,
Ὃν τόνδε λόγον εἰσφέρῃ,
Ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΒΔΕΛ. Ὦ γαθοί, τὸ φρᾶγμ' ἀκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ΧΟΡ. Νὴ Δί', ἐς τὴν ὀρχήστραν γ'. ὡς τόνδ' ἐγὼ ὑμᾶς μεθήσομαι.
415 ΒΔΕΛ. Ταῦτα δῆτ' ἐστὶ δεινὰ, ἰὼ τυραννίς ὄψιν ἐμφανής;
ΧΟΡ. Ὦ πόλις, ἰὼ Θεώρια θεοσεχθεία,
Κἀεί τις ἄλλος προσίσχει ὑμῶν κόλαξ.
ΞΑΝΘ. Ἡράκλεις, ἰὼ κέντρ' ἔχουσιν· οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;
ΒΔΕΛ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον οὐ δίκῃ τὴν Γοργίου.
420 ΧΟΡ. Καὶ σέ γ' αὖθις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ὑπίσχεφε
Δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο
Ξυζαλεὶς, θυτακῶς, ὀργῆς ἰὼ μνήμης ἐμπλήμενος,
Ὡς ἂν θὺ εἰδῇ τὸ λοιπὸν, σμῆνος οἷον ὤργισεν.
ΞΑΝΘ. Τοῦτο μήτοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
425 Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡ.

vs. 402. Εἰπέ μοι] Verbo singularis numeri alloquitur plures: ut in Acharn. vs. 318. εἰπέ μοι, τί φεύδομεσθα τῶν λίθων.

Ibid. Κινεῖν τὴν χολήν] Sic Latine dicitur *movere bilem*; Horatius: —— *ut mihi saepe*
Bilem, saepe jocum vestri movêre tumultus.
Ex Notis *Florentis.*

vs. 403. Ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν] Mox vs. 423. σμῆνος οἷον ὤργισεν.

vs. 407. Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε] In Ranis vs. 571. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνα.

vs. 414. Νὴ Δί' ἐς ὀρχήστραν γε] Scil. κεκοσξόμεθα. In Ranis vs. 787. νὴ Δί' ὀρχηστὴν γε τοσοῦτον (ἀνεῴα). Euripides in Hippolyto vs. 1203. ὀρθὸν τε κράτ' ἔστησαν, ἐς δ' εἰς ὠρανὸν

STROPHE VERSUUM XI.

CHOR. Dicite mihi, quid ceſſamus commovere illam bilem,
Quam *ſolemus*, cum quis noſtrum crabronum examen irritaverit?
Nunc ille iracundiae noſtrae
Stimulus, quo ſontes caſtigamus, acutus erigitur.
Sed collectis palliis ocyus, ô pueri,
Currite, & clamate, & Cleoni haec nunciate,
Et jubete ipſum venire,
Ut contra hominem, qui hoſtis reip.
Eſt, & peribit;
Quia ſententiam hanc introducit,
Ut non oporteat cauſas judicare.

BDELYCLEON, CHORUS, XANTHIAS, PHILOCLEON.

BDEL. ô Boni, rem ipſam audite: & ne clamate.
CHOR. Imo in coelum usque tollemus clamorem; nam hunc ego non deſeram.
BDEL. Annon ergo gravia haec ſunt & plane tyrannica facinora?
CHOR. ô Cives, & Theore Diis inviſe,
Et ſi quis alius aſſentator nobis praeſidet.
XANTH. ô Hercules! ſpicula etiam habent: nonne vides, ô Here.
BDEL. Sane, quibus Philippum Gorgiae F. judicando perdiderunt.
CHOR. Et te perdemus: ſed quisque ſe convertat
Huc, & exerto ſpiculo, hunc petat,
Conſtipatus, & ordinatus, ira & furore plenus,
Ut deinceps ſciat quale examen irritaverit.
XANTH. Equidem hoc jam grave eſt, ita me Jupiter amet, ſi pugnandum erit.
Nam ego timeo, cum ipſorum aculeos video.

CHOR.

τὸν Ἵππει. *Caputque erectum ſuſtulerunt & aures in coelum equi.*

vſ. 416. Θεῶρε Θεσσιχθρία] Hunc tanquam perjurum perſtringit in Nubibus vſ. 399. Vide ſupra ad vſ. 45.

vſ. 419. Ἐν δίκῃ] Scholia: ἐν τῇ δίκῃ· ἀντὶ τοῦ δικάζοντες.

Ibid. Φίλιππον — τὸν Γοργίου] Hos ambos tanquam Sycophantas & barbaros notat in Avibus vſ. 1700. καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι συκάζουσί τε· Βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι· — κἀπὸ — κείνων τῶν Φιλίππων — ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Ex quibus poſterioribus verbis etiam apparet, cum poenam aliquam ſuſtinuiſſe

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἀφίεσ' ἄνδρ'· εἰ δὲ μή, φήμ' ἐγὼ,
Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε ᾧ δέρματος.
ΦΙΛ. Εἰά νυν γ', ὦ συκοφάνται, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
Οἱ μὴ εἰς τὸ πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι·
Οἱ δὲ τὼ Φθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖθ'· οἱ δὲ τὼς δακτύλους.
ΒΔΕΛ. Ὦ Μίδα, ὦ Φρύξ, βοηθεῖτε δεῦρο, ὦ Μασωπία·
Καὶ λάβεσθε τουτωί, ὦ μὴ μεθεῖσθε μηδενί·
Εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις παχείαις ὑδὲν ἀειρήσετε.
Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θεῖον τὸ ψόφον.
ΧΟΡ. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.
ΦΙΛ. Ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τοὺ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη·
Πελιορᾷς ὅπου μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρώμενον;
Οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὸν χοίνικα;
ΧΟΡ. Εἶτα δῆτ' ὦ πόλλ' ἔνερθε δεινὰ τῷ γήρᾳ κακὰ
Δηλαδή; ὦ νὴ γὰ τούτῳ τῷ παλαιὸν δεσπότῃ
Πρὸς βίαν χειμῶσιν, ὑδὲν τῷ πάλαι μεμνημένοι
Διφθερῶν, καξωμίδων, ἃς ὅτ' αὐτοῖς ἠμπόλα,
Καὶ κιναῖς· ὦ τὰς πόδας χειμῶν' ὅτ' ὠφέλῃ,
Ὡς τε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ὀφθαλμοῖσιν αὐδὼς τῷ παλαιῶν ἐμβάδων.
ΦΙΛ. Οὐκ ἀφήσεις ὑδὲ νυί μ', ὦ κάκιστον θηρίον,
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς, ὅθ' ὑρῶν τὰς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν τὸν ἐλαίαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
Ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
Ἀλλ' ἄνες με, ὦ σὺ ὦ σύ, πρὶν τὸν ὀνθρακεῖν.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ τοῦτον μὴ τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὸν δίκην
Οὐκετ' ἐς μακράν· ἵν' εἰδῆθ', οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
Ὀξυθύμων, ὦ δικαίων, ὦ βλεπόντων κἀγδάμα.
ΒΔΕΛ. Παῖε, παῖ, ὦ Ξανθία, τὰς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

ΞΑΝΘ.

vs. 427. Τὰς χελώνας μακαριῶν σὲ τὸ δέρματος] Ita verberaberis, ut cupias te habere cutem testudinis; ut ille servus infra vs. 1283. ἰὼ χεῖνται μακάριαι τὸ δέρματος —— ὡς ἰδ' κατηφιάσθη καὶ ψυχικὸς περάμων τὸ χῶτον, ὥστε πλευρὰς σίγειν· ἐγὼ δ' ἀπόλαλα σιζόμενος βακτηρίᾳ.

vs. 428. Ὀξυκάρδιοι] Aeschylus in Septemthebana vs. 913. de Eteocle & Polynice loquens: ἠμείψαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήματα. *Diviserunt autem feroces bona.* Ubi Scholia: ὀξύθυμοι ὄντες. Noster paulo ante: ἐκεῖνο τὸ ὀξύθυμον κέντρον. Et infra vs. 432. οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος ὀξυθύμων.

vs. 430. Οἱ δὲ τὼ Φθαλμὼ κεντοῦτε] In Nubibus vs. 943. τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὼ Φθαλμὼ κεντήσουσιν ὥσπερ ὀσπρίοις ἀτενεῖται.

vs. 431. Ὦ Μίδα καὶ Φρύξ] Servos vocat.

vs. 434. Ἀκούσας οἶδα πολλῶν θρίων ψόφον] Alludit ad Proverbium πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόφος ἀκήκοα. *Multorum ego foliorum ficus crepitum audivi:* quod alias illi usurpant, qui minas alicujus parum se curare volunt significare; hic Bdelycleo timet minas Chori: itaque, ut dixi, tantum est allusio ad Proverbium. Vocat autem Senes istos θρία, id est, φύλλα συκῆς, *folia ficus*, respiciens ad etymon vocis συκοφάντης· atque istos recte Sycophantas appellat.

vs. 435. Ἐν τί σοι] Male Aldina & Juntina & Brub. ἐν pro ἐν. Farrei ἐν τί σοι.

vs. 437. Βαρβάρων] Evocabantur enim Midas & Phryx.

vs. 431.

vs. 438. Κλαλίην τίνλαμα] Beneficia sua commemoraturus, contrarium dicit; ut infra vs. 447. ἐκ ἀναμνησθεὶς ὅθ' ὑρῶν τὰς βότρυς κλέπτοντα, σε —— ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς· —— εὖ

CHOR. Sed dimitte virum: ſin minus, ajo
Te beatas praedicaturum teſtudines propter tergum.
PHIL. Eja nunc, ô ſodales judices, crabrones irritabiles,
Partim in culum ei introvolate irati:
Partim oculos circumcirca pungite: partim etiam digitos.
BDEL. ô Mida & tu Phryx, ſuccurrite, & tu Maſyntia:
Iſtumque tenete, neque cuiquam eum dimittite:
Sin minus, in craſſis compedibus prandium capietis.
Nam ego multorum foliorum ficulneorum audivi ſonitum.
CHOR. Niſi hunc dimiſeris, aliquid infigetur tibi.
PHIL. ô Cecrops Heros Domine noſter in draconem deſinens:
Paterisne me ſic a barbaris hominibus vinci?
Quos ego docui quatuor menſuras lacrymarum fundere in choenicem.
CHOR. Nonne ergo multa incommoda inſunt in ſenectute
Scilicet? Nunc etiam iſti duo veterem herum
Vi vincunt, immemores
Renonum & exomidum, quas iſte ipſis emebat,
Et pileorum: nec quod hyeme pedes eis fovebat,
Nequando frigerent; ſed his non ineſt
In oculis pudor & reverentia veterum ſolearum.
PHIL. Nonne me dimittes nunc, peſſima bellua,
Nec cum recordaris, quando te uvas furantem deprehendi,
Et adductum ad oleam probe flagris concidi
Usque ad invidiam? at tu ingrati animi homo eras.
Sed dimitte me, & tu, & tu, priusquam filius egrediatur currens.
CHOR. Sed ob haec mox poenas nobis dabitis
Non ita multo poſt: ut ſciatis quinam ſit mos hominum
Iracundorum, & juſtorum, & torve intuentium.
BDEL. Caede, caede, ô Xanthia, & pelle crabrones ab aedibus.

XANTH.

—— σὺ δ' ἀχάρις· ἦσθ' ἄρα. Dicitur autem κλαίειν τίτλαρα, ut ἠσθῆναι τίτλαρα, in Acharnenſibus vſ. 2.

Ibid. Εἰς χοίνικα] Ludit in ambiguitate vocis, quae & menſuram quandam ſignificat, ut ſatis notum, & *pedicam*, ut in Pluto vſ. 276. Vult autem ſignificare illos ſervos vinctos fuiſſe.

vſ. 441. Πρὸς βίαν χειρῶσι] Aeſchylus in Prometheo vſ. 352. —— ἰδὼν ὄκτειρα, δαίον τέρας Ἑκατοντακάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον Τυφῶνα. *Conſpicatus miſeratus ſum, horrendum illud monſtrum vi domari, Centicipitem inquam Typhonem.* Ibidem aliter vſ. 212. ὃ κατ' ἰσχύν, ὃδὲ πρὸς τὸ καρτερόν. & in Agamemnone vſ. 133. ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον· *Vi diripiet.* Sophocles in Philoctete vſ. 613. πρὸς ἰσχύος κράτος. Vide ad Acharn. vſ. 73.

vſ. 452. Δώσειν καλὴν δίκην] In Equitibus vſ. 918. δώσους ἐμοὶ καλὴν δίκην.

Ibid. Οὐκέτ' ἐς μακράν] Aeſchylus in Supplicibus vſ. 932. κλάρις ἂν, εἰ ψαύσειας, ὃ μὴ 'ς μακράν *Flebis, ſi tetigeris, non ita multo poſt.* Demoſthenes Olynthiaca II. δοκεῖ δ' ἐμοιγε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκην ἐκ τῆς μακρᾶς, ἂν οἵ τε θεοὶ θέλωσι, καὶ ὑμεῖς βούλησθε· *Videtur autem mihi, o Athenienſes, id oſtenſurus haud multo poſt, diis & vobis volentibus.*

vſ. 453. Ὀξυθύμων] Euripides in Bacchis vſ. 669. τὸ γὰρ τάχος σε τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ, καὶ τὠξύθυμον· *Celeritatem enim animi tui metuo, Rex, & iracundiam.* Noſter infra vſ. 1107. ὀδὲν ἡμῶν ζώων ὠρθισμένον μᾶλλον ὀξυθυμόν ἐστι.

Ibid. Βλεπόντων κάρδαμα] Vide ad Ranas vſ. 616.

vſ. 454. Τὰς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας] In Acharnenſ. vſ.

ΞΑΝΘ. Ἀλλὰ δρῶ τῦτ'· ἀλλὰ ἢ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
ΣΩΣ. Οὐχὶ σῦθ' ἑς κόρακας; ὀδὲ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
ΞΑΝΘ. Καὶ σὺ προθυμεῖς Ἀισχίνῃ ἔντυφε τ' Σελαρτίᾳ.
Ἆρ' ἐμέλλομήν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ μὰ Δί' ἢ ῥᾳδίως ἄτως ἂν αὐτὲς διέφυγες,
Εἰ μὴ ἔτυχον τ' μελέων Φιλοκλέυς βεβρωκότες.
ΗΜΙΧ. Ἆρα δῆτ' ὀδὲ αὐτὰ δῆλα
Τοῖς πένησιν, ἢ τυραννὶς
Ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπῦσά με;
Εἰ σύ γ', ὦ πονωπόνηρε καὶ κομπαμωσία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·
Οὔτε πίν' ἔχων προφάσιν,
Οὔτε λόγον ὑπερέπελον,
Αὐτὸς ἄρχων μόνος.
ΒΔΕΛ. Ἔα δ' ὅπως ἄνθυ μάχης καὶ τ' κατοξείας βοῆς,
Ἐς λόγυς ἔλθωμεν ἀλλήλοισι, καὶ ξυναλλαγάς;
ΧΟΡ. Σοὶ λόγυς, ὦ μισόδημε,
Καὶ μοναρχίας ἐραστᾷ,
Καὶ ξυῶν Βρασίδᾳ, καὶ Φορῶν
Κεράσπεδα τεμμιάτων, τλὺ δ' ὑ-
πήλιν ἄκυρον τρέφων;
ΒΔΕΛ. Νὴ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἐκεῖναι τοπαράπαν ἦ παρεῖν
Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσῦτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
ΧΟΡ. Οὐδὲ μὰ γ' ἐγὼ σὲ σελίνῳ πᾶν ἔτι, οὐδ' ἐν πηγάνῳ.
Τῦτο γὰρ παρεμβαλῶμεν τ' τελχινίκων ἐπῶν.
Ἀλλὰ νῦν μὲ μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήορος
Ταὐτὰ ταὐτά σε καταντλῇ, καὶ ξυνωμόσας καλῇ.
ΒΔΕΛ. Ἆρά γ' ἂν, πρὸς τ' θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
Ἢ δεδοκταί μοι δρέπειν δι' ἡμέρας.

ΧΟΡ.

864. οἱ σφῆκες ἀπὸ τῶν θυρῶν· πόθεν προσίπλαν οἱ κακῶς ἀπολέμενοι; Menander: ἃ σοῖσιν ἴχω, φησί, τὰς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν; *Nonne, inquit, gallinas a nobis abigetis fortas.*

vſ. 455. Τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ] Apes enim & veſpae fumo exagitantur, Virg. Georg. —— *fumos praetende ſequaces.* Ex Notis *Florentis.*

vſ. 456. Σῦσθε] Verbum σεῖσθαι habet ſignificationem concitationis & impetus. Aeſchylus in Perſis vſ. 24. βασιλῆς βασιλίως ὑπαχοι μεγάλα σεῖνται· *Reges regi magno ſubjecti proficiſcuntur propere.* ubi Scholia: ἐρμῶσι. Idem in Supplicibus vſ. 843. σεῖσθε, σεῖσθ' ἐπὶ βῶριν ἔπως ποδῶν· *Properate properate in navem quantocyus.* Sophocles in Ajace vſ. 1423. σείσθω, βάτω· *moveat ſe, eat.* Ubi Scholia: ἐρμάσθω.

vſ. 457. Αἰσχίνην] Scholia: ἀντὶ τῦ καπνὸν εἰπεῖν, ἢ ἐπὶ, Αἰσχίνην εἶπεν· ἐπεὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο· *Pro eo quod dicendum erat, Fumum aut ignem addens, dixit, Aeſchinem; quia iſte vocabatur Fumus.* Vide ſupra ad vſ. 324.

Ibid. Σελαρτίᾳ] Scholia: ἀντὶ δὲ τῦ εἰπεῖν Σίλλα, ἐπαίξιν, ἐπεκτείνας Σιλαρτίᾳ, ἵνα πάλιν ἐς καπνὸν κωμῳδήσῃ καὶ ψευδόπλουτον· παρὰ τὸ, σίλας. *Cum debuiſſet dicere Σίλλᾳ, per jocum extendit vocem in Σιλαρτίᾳ a σίλας, fulgor, ut eum rurſus perſtringat tanquam jactatorem & divitem ſe ſimulantem.* Vide 324.

vſ. 458. Ἆρ' ἐμέλλομήν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν] In Nub. vſ. 1305. ἐμελλον ἆρα κτήσειν σ' ἐγώ. In Ranis vſ. 268. ἐμελλεν ἆρα παύσειν πόθ' ὑμᾶς.

vſ. 460. Τῶν μελέων Φιλοκλέυς βεβρωκότες] Xenarchus Comicus apud Athenaeum IX. p. 367. Καί πῶς ἐγὼ Σθενέλα φάγομι' ἂν ῥῆμά τι εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενον, ἢ λευκὰς ἅλας· *Et quomodo ego Sthenelli dictum aliquod comedam aceto intinctum aut candido ſali?* Philocles autem fuit malus Poëta; Noſter in Theſmoph. vſ. 174. Ταῦτ' ἐρῶ ὁ Φιλοκλέυς

XANTH. Atqui hoc ago; ſed & tu largo fumo illos preme.
SOS. Nonne in malam rem abibitis? verbera ligno.
XANTH. Et tu impoſito Aeſchine Selli F. fac fumum.
Eramus ergo vos abacturi tandem.
CHOR. Sed profecto non tam facile te ab ipſis liberaſſes,
Si comediſſent de carminibus Philoclis.
SEM. Annon ergo haec manifeſta ſunt
Pauperibus, dominatus
Ut clam inſinuarit ſe?
Si tu, ô improbe & imitator ſuperbi illius Amyniae.
A legibus nos procul arces, quas fixit urbs noſtra:
Nec aliquem praetextum habens,
Neque orationem comem:
Sed ipſe ſolus dominans.
BDEL. Poſſemusne ſine pugna & acuto clamore
Sermones conferre inter nos & in gratiam redire?
CHOR. Tibine ut dem loquendi poteſtatem, ô plebis oſor,
Et monarchiae cupide,
Et familiaris Braſidae: qui geſtas
Fimbrias laneas, & barbam intonſam alis?
BDEL. Profecto ſatius eſt, ut hunc patrem deſeram
Potius, quam ut quotidie conflicter cum tantis malis.
CHOR. Nec in apio nec in ruta ſunt adhuc res iſtae;
(Hoc enim inſeremus viliſſimum verbum)
Et nunc quidem nihil dolet tibi, ſed dolebit, cum cauſidicus
Eadem iſta in te dicet, & conjuratos memorabit.
BDEL. Obſecro per deos, eſtisne vos hinc diſceſſuri?
An conſtitutum vobis eſt vapulare & verberare toto die?

CHOR.

κἂν αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ.

vſ. 464. Ὦ πονωπόνηρε] In Lyſiſtrata vſ. 352. ὦ ἄνδρες πονωπόνηροι. ἐ γὰρ ποτ' ἂν χρησοί γ' ἔδρων, εἰθ' εὐσεβεῖς ταὐθ' ἅνδρες.

vſ. 464. Κομπαμυνία] Κομήτης dicitur homo ſuperbus; ut in Proverbio: ἐθὺς κομήτης, ὅστις ἐ ψηνίζεται. Amynias autem erat talis; hinc infra etiam vſ. 1259. Ἀμυνίας ὁ Σίλλε ἐκ τῶν κρωβύλε.

vſ. 473. Καὶ ξυτὼν Βρασίδᾳ] Ita ſolebant calumniatores ſtatim fingere aliquem conſpirare cum Lacedaemoniis; in Pace vſ 639. αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ βρασίδε. Erat autem Braſidas celebris Strategus Lacaedaemoniorum.

vſ. 474. Κρόσπεδα στεμμάτων] Scholia exponunt: ἀντὶ τῆ, ἐξ ἰρίε. Id eſt: *ex lana*. Dicitque illud geſtamen fuiſſe Laconum. Hoc ergo etiam ſignum erit Philocleonem Λακωνίζειν, cum ceteris.

vſ. 478. Οὐδ' ἐν σιλίνῳ] Scholia: παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον διηνυκότων, οἷς ἐπίθεντο· *Proverbium de illis, qui nec minimam partem eorum perfecerunt, quae inſtituerant.* & mox:

Ibid. Οὐδ' ἐν σιλίνῳ] Proverbium dictum in eos, qui ne minimum quidem proceſſerunt in opere, quod aggreſſi fuerint: tranſlatum ab hortis, in quorum ambitu & ingreſſu apium & rutam ſerere ſolebant. &c. Ex Florentis notis, qui vertit, ut ſolet, Scholia.

vſ. 479. Τῶν τριχαινίκων ἐπῶν] Sic ῥῆμα μυριάμφορον in Pace vſ. 520.

vſ. 481. Ταὐτὰ ταῦτα] Ita ſcribo: mirum eſt in omnibus Edd. haerere ταῦτα ταῦτα.

vſ. 483. Δέρεσθαι καὶ δέρειν] Sic δάκνειν καὶ δάκνεσθαι in Ranis vſ. 879.

ΧΟΡ. Οὐδέποτέ γ' ἐγώ, ἕως ἂν τί μοι λοιπὸν ᾖ·
Ὅς τις ἡμῶν ὅτι τυραννίδ' ἐφάλῃς.
ΒΔΕΛ. Ὡς ἅπαντ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
Ἤν τε μεῖζον, ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις καταῤῥῇ·
Ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τέως μὲν οὐδὲ πεντήκοντ' ἔτη·
Νῦν δὲ πολλαὶ γ' ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα·
Ὥστε καὶ δὴ τέως μ' αὐτῆς οἱ ἀγορᾷ κυλίνδεσ.
Ἤν μ' οἴηταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας,
Οὗτος ὀφωνεῖν ἔοικ' ἄνθρωπος ὅτι τυραννίδι.
Ἤν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἡδυσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις προβλέψασα φησὶ θατέρῳ,
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ὅτι τυραννίδι;
Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
ΞΑΝΘ. Κἀμέ γ' ἡ πέρνη χθὲς εἰσελθόντα τ' μεσημβρίας,
Ὅτι κελητίσαι κέλθων, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ', εἰ τὴν Ἱππίου καθίσαμαι τυραννίδα.
ΒΔΕΛ. Ταῦτα γὼ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε. κἀγὼ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ' ὁπὴ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τ'
Ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαπάρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν κἀφρονῶν τυραννίδα.
ΦΙΛ. Νὴ Δί' οὐ δίκη γ'. ἐγὼ γὼ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, εἴ με νῦν ἀποστρεῖς·
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν· ἀλλ' ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, οἷ λοπάδι πεπηγμένον.
ΒΔΕΛ. Νὴ Δί' εἰθίσθης γὼ ἥδεως τοιούτοις πράγμασιν·

Ἀλλ'

vs. 486. Ὡς ἅπαντ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστι καὶ ξυνωμόται] Athenienses memores eorum, quae sub tyrannide Pisistratidarum Resp. esset passa, semper cavebant, ne iterum aliquando existat aliquis tyrannus Athenis: hinc etiam si quid insoliti in urbe accideret, statim suspicionem de dissolvendo populari eorum statu & de instituenda tyrannide in promtu habebant. Sic cum Hermae fuissent mutilati, & mysteria profanata tempore Alcibiadis, tyrannidis causa id factum putabant: καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπρᾶχθαι, ut dicit Thucydides Lib. VI. Sic cum parietum perfossores aerarium aperuissent: item cum remi furto essent ablati; ut ait Demosthenes *de Syntaxi* reprehendens hanc suspicacitatem: ἀνέῳξάν τινες πρώην δήπου τὸ ὀπισθόδομον· εἰκὸς οἶμαι πάντας τὸν δῆμον καταλύσθαι, τὸς νόμους ἐκ τοῦ εἶναι, τοιοῦτ' ἔλεγον. Καί τοι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοπεῖτε ἀν ἀληθῆ λέγω· εἰ μὲν ταῦτα ποιοῦντες ἄξια ἐποίουν θανάτου, ὁ δὲ δῆμος διὰ τοῦτο καταλύεται. Πάλιν κώμας τις ἐμίλητο· μαγειρεῖον, σφενδόνη, πάντες ἴσασιν, λέγοντες καταλύεσθαι τὸν δῆμον. ἐγὼ δέ, τί φημι; τὸν μὲν ὑφαιρούμενον θανάτου ποιεῖν ἄξια, ὥσπερ ἐκεῖνοι· τὸν δῆμον δ' ἐκ διὰ τούτων καταλύεσθαι. Comicus ridiculas causas suspicionum commiscetur.

vs. 489. Ἀξιωτέρα] *Vilioris pretii*, ut in Equitibus vs. 641. ἐκ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

vs. 494. Τήτειον — ταῖς ἀφύαις ἡδυσμά τι] In Equitibus vs. 673. κορίαννʼ ἐπρίαμην — τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδων ἡδύσματα.

vs. 499. Κελητίσαι] Equitare significat, & certare singulari equo; transfertur autem ad obscoena, estque σχῆμα συνεσίας. In Pace vs. 900. ἱπποδρομίαν ἄξετε· νῦν δὲ κίλλος κίλητα παρκελητεῖ. ubi ambae significationes miscentur. Vide Notam sequentem.

vs. 500. Τὴν Ἱππίου τυραννίδα] Hippias tyrannus nomen habuit *ab equis*, ἀπὸ τῶν ἵππων. Xanthias autem jusserat meretricem κελητίσαι, quod, ut dixi, ab *equitatione* transfertur ad obscoena: ut & verbum ἱππάζεσθαι, quamvis rarius, ut in Machonis Jambis apud Athenaeum XIII. p. 581. Κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινίς λέγων, Ἐτέρῳ τρόπῳ μὲν συγγενέσθαι μηδενί, Ἑξῆς καθιππάσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς

CHOR. Nunquam *desistam*, donec aliqua pars mei reliqua erit.
Quando tu ad tyrannidem affectas viam.
BDEL. Nempe omnia vos tyrannidem & conjurationem nominatis,
Sive majora, sive minora crimina.
Ego autem tyrannidis nomen quinquaginta annis non audiveram;
Sed nunc multo vilius indicatur quam salsamenta:
Adeo ut nomen ejus jam in foro etiam circumferatur.
Nam si quis emat orphos (*pisces*) nolit autem membradas (*apuas*,)
Illico dicit ille, qui in proximo vendit membradas:
Iste homo videtur obsonare ad tyrannidem.
Si quis autem porrum petat ad condiendas apuas,
Olerum venditrix limis adspectans dicit ad alterum,
Porrum petis; dic mihi, num paras tyrannidem?
An putas tibi Athenas condimenta ferre?
XANTH. Me quoque meretrix, cum heri meridie ad eam ingrederer,
Quia crissare eam jubebam, irata
Interrogabat, an Hippiae tyrannidem instituam.
BDEL. Haec enim isti libenter audiunt: & nunc ego,
Quia volo, ut pater meus his relictis
Moribus, primo mane non eat, & delationibus atque litibus misere vacet,
Sed vitam agat splendidam, uti Morychus, accusor
Quasi faciam haec conjuratus & tyrannidem meditans.
PHIL. Jure sane; ego enim nec cum lacte gallinaceo
Mutaverim hanc vivendi rationem, quam tu mihi adimis:
Neque delector rajis, nec anguillis; sed libentius
Comederem liticulam parvam, in patina suffocatam.
BDEL. Adsueviisti certe ejusmodi rebus delectari:

Sed

ωὐτῆς πεντάκις· *De Gnathaenio (meretrice) narrare coepit, dicens; Se alio quidem nullo modo cum ea coivisse; sed sibi eam inequitasse una serie quinquies.* describit rem Horat. II. Sat. 7, 50.

Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum.

Ab ista igitur equitatione festive dicit meretricem suspicatam esse, Xanthiam tyrannidem, qualis erat Hippiae, moliri.

vs. 503. Ὀρθροποιτοσυκερ ——] Scholia: παρὰ τὸ ὀρθρεύειν, καὶ φοιτᾶν, καὶ συκοφαντεῖν καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. Nempe quia summo mane iret, & in litibus dijudicandis se maceraret, atque Sycophantam etiam ageret. Ita autem recte ὀρθρο —— Ed. Brubachii, & in Scholiis Aldina, non ὀεθο ——

vs. 504. Ζῆν ἐίσν γενναῖον ἄσπερ Μόρυχ@·] Iste erat luxui deditus; Plato Comicus apud Scholiastem ad Nubes vs. 109. Ὦ θεῖε Μόρυχέ τε, νῦν γὰρ εὐδαίμων ὕφυς, Καὶ τλαυκίτης, ἡ ψῆττα, καὶ λεωγόρας, Οἷ ζῆτε τερπνόν, ὠδὲν ἐνθυμούμενοι· *Tuque, o divine Morychе, nunc enim beatus es, Et Glaucetes ille rhombus, & Leogoras, quī vivitis jucunde, nihil reputantes.* Noster semel iterumque eum tanquam ὀψοφάγον notat.

vs. 506. Ὀρνίθων γάλα] Notum proverbium, de rebus quae ob raritatem in pretio sunt. Noster in Avibus vs. 1672. ὀρνίθων παρίζω σοι γάλα. Vide & infra vs. 732.

vs. 508. & seq. Ἥδιον ἂν δικάδιον σμικρὸν φάγοιμι] Infra vs. 1365. ἡδίως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

vs. 509. Πεπυγμένον] Κρέα πεπυγμένα & πυκτὰ sunt, quae in vase obturato coquuntur & simul torrentur in vapore & proprio succo: vide Athenaeum IX. p. 396. ubi hic locus citatur. Vocat autem δικάδιον πεπυγμένον metaphorice, quia in judiciis innocentes saepe misere vexarentur & paene enecarentur.

vs. 510. Εἰθισθης] Nempe injustis condemnationibus. Quae autem hic ad Philocleonem dicit & de eo, illa de Plebe Atheniensi accipienda sunt; haec enim gaudet foro & Sycophantas atque Rhetoras fovet.

Ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ, κἀ μάθῃς ἃ 'γὼ λέγω,
Ἀναδιδάξειν σ' οἴομαί γ', ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
ΦΙΛ. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔΕΛ. Καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μονονὶ θεῶσκωεῖς·
Ἀλλὰ δωλεύων λέληθας. ΦΙΛ. Παῦε δωλείαν λέγων,
Ὅς τις ἄρχω τ' ἀπάντων. ΒΔΕΛ. Οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
Οἰόμενον ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
Ἥτις ἡ τιμή 'στι σοι, καρπωμένῳ τ' Ἑλλάδα;
ΦΙΛ. Πάνυ γε· κἀ τούτοισί γ' ὀπτρέφομαι θέλω. ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν ἐγώ.
Ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν· κἀ ξίφος γέ μοι δότε.
Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σε, θἠρπεσώμαι τῷ ξίφει.
Εἰπέ μοι· τί δ', ὦ τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
ΦΙΛ. Μηδέ ποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν Ἀγαθῆ δαίμονος.
ΧΟΡ. Νῦν δὲ τ' ἐκ θημετέρου
Γυμνασίου λέγειν τί δεῖ
Καινὸν, ὅπως φανήσῃ.
ΒΔΕΛ. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τ' κίστιον τις ὡς τάχιστα.
ΧΟΡ. Ἀταὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν,
Ἢν ταῦτα θἠκελοῖ,
Μὴ κτ' τ' νεανίαν
Τόνδε λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὡς
Σοὶ μέγας ἕστ' ἀγών,
Καὶ θεοὶ τ' ἀπάντων,
Εἴθε, ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
Οὕτως ἐθέλῃ κρατῆσαι.
ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν, ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς, μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
ΦΙΛ. Τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ὦ δῆτ' ἐμέ γε τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

vſ. 514. Ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς] Intelligit Demagogos, τοὺς τῷ δήμῳ προσάτας & Rhetoras.

vſ. 521. Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σε, περιπισώμαι τῷ ξίφει] In Acharnenſibus vſ. 316. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ, ὑπὲρ ἐπιξήνης θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

vſ. 522. Εἰπέ μοι] Hunc a Bdelycleone malim pronunciari.

vſ. 523. Μισθὸν] Intelligitur *merces judiciaria*. Dicturus autem erat κύλικα aut ποτήριον. Sed animus ei alibi eſt.

vſ. 526. Ὅπως φανήσῃ] vſ. 530. habentur quae cum his cohaerent.

vſ. 527. Ἐνεγκάτω —— τὸν κίστιν τις] Interpellat orationem Chori. Petit autem ciſtam cum inſtrumentis ſcriptoriis, quia vult, memoriae cauſa, deſcribere argumenta

ΣΤΡΟ-

Sed si poteris patienter silere, & cognoveris quae dicam,
Arbitror tibi me ostensurum te omnino errare.
PHIL. Erro jus dicens? BDEL. Et quidem derideri te
Non sentis ab hominibus, quos tu tantum non adoras;
Sed imprudens servitutem servis. PHIL. Desine memorare servitutem mihi,
Qui omnibus impero. BDEL. Haud tu quidem; verum servus es,
Dum te putas imperare; nam doce nos, ô pater,
Quid emolumenti accedit tibi, qui fructus & tributa Graeciae percipis.
PHIL. Plurimum vero: voloque hos arbitros dare. BDEL. Ego etiam.
Dimittite nunc eum omnes: & gladium mihi date.
Nam si argumentis a te victus fuero, gladio incumbam.
Dic mihi: quid si non steteris in illo, quod judicatum ab arbitris fuerit?
PHIL. Nunquam bibam meri mercedem boni Genii.
CHOR. Nunc e nostro
Gymnasio dicere aliquid oportet te
Novi, ut videaris
(BDEL. Ferat mihi huc cistam aliquis ocyus, *cum tabellis*,
CHOR. Sed *tu quidem*, *Bdelycleo*, qualiscunque videberis esse,
Si cistam tibi jubes dari.)
Non ita, ut adolescens
Iste, verba facere; vides enim quam
Magnum tibi instet certamen:
In quo omnia in discrimen adducuntur,
Si, quod absit,
Iste victor erit.
BDEL. Equidem quaecunque dixerit summatim describam memoriae causa *in tabellis*.
PHIL. Quid autem vos dicitis, si iste dicendo me superaverit?

gumenta Philocleonis, ut ipse dicit vs. 536. γράψομαι μνησούσια.

vs. 528. Ἀτὰρ φατεῖ ποιός τις] Obiter alloquitur Bdelycleonem, qui Chori orationem interruperat. deinde rursus convertens se ad Philocleonem, orationem ad eum continuat. ποιός τις est *aliqualis*; ποῖός τις *quis nam?*

vs. 529. Παρακελεύη.] A παρακελεύεσθαι *jubere.*

vs. 530. Μὴ κατὰ τόν] Scholia: τινὲς τοῦτο πρὸς τὰ ἄνω. ὅπως φαίνῃ μὴ κατὰ τόνδε λέγειν, ἀλλὰ δηλονότι πραγματικώτερον καὶ βέλτιον· *Quidam hoc ad superiora referunt (nempe ad versum 526.) ut sit: ὅπως φαίνῃ μὴ κατὰ τόνδε λέγειν· ne videaris ita perorare ut iste; sed peritius & melius.*

vs. 536. Μνησούσια γράψομαι] Facit hoc infra vs. 556. τυτὶ περὶ τῶν ἀντιζόλντων ἐγω τὸ μνησουνόη μοι. & vs. 572. δεύτερον αὖ σε τυτὶ γράψομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

ΧΟΡ. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
Χρήσιμος ἔστ', ὦ ἀκαρῆ.
Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ὦ
Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις,
Θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη
Ἀλλ' ὦ πρὸς τοῦ πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
Τῆς ἡμετέρας, νεανὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Καὶ μὴν θὔθυς γ' ἀπὸ βαλβίδων πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀποδείξω
Τῆς ἡμετέρας, ὡς ὑδρίας ἧττων ἐστὶν βασιλείας.
Τί γὰρ θὔδατος γ', ἢ μακαιρᾶς μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστῇ,
Ἢ πευφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, ᾧ ταῦτα γέροντες;
Οἳ πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ οὐνῆς τηρῶσ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἄνδρες μεγάλοι ᾧ πεπραπίχεις· κἄπειτ' θὔθυς προσιόντε
Ἐμβάλλῃ μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλήν, τὴν δημοσίων κεκλοφυῖαν·
Ἱκετθύσι δ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
Οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτῶμαί σ', εἰ καὶ τὸ πρόσθ' ὑφέλθω,
Ἀρχεῖον ἄρξας, ἢ 'πὶ γραπτὰς τοὺς ξυσσίτους ἀλοιφίζων·
Ὅς ἐμ' ἐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ ᾄρχ' τὴν πρώτην ἀπόφυξιν.
ΒΔΕΛ. Τοῦτ' πρὸς τὴν ἀντιβολοῦντων ἔχω μνημόσυνόν μοι.
ΦΙΛ. Εἶτ' εἰστελθὼν ἀντιβοληθεὶς ᾧ τὴν ὀργὴν ἀπομοχθεὶς
Ἔνδον τούτων, ὧν ἂν φάσκω, πάντων ἐδὲν πεποίηκα·

Ἀλλ'

vſ. 538. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος] Euripides: Φεῦ, φεῦ· παλαιὸς αἰὼν· ὡς καλῶς ἔχει. Γέροντες ἐσθὲν ἐσμὲν ἄλλο, πλὴν ὄχλος, καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα· *Heu heu, vetus illud verbum quam recte se habet: nos senes nihil sumus aliud, quam turba & species, somniorumque repimus simulacra.*

vſ. 542. Θαλλοφόροι] Scholiaſtes docet in Pompa Panathenaeorum feſti ſenes geſtaſſe θαλλὸς, id eſt, *olivae ramos*: & auctorem laudat Xenophontem in Sympoſio; reſpicit autem, ut puto, ad haec verba, quae ibi leguntur: Θαλλοφόρους γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται· *Eligunt enim pulchros ſenes, Thallophoros Minervae.*

vſ. 543. Ἀντωμοσιῶν] Scholia: δικῶν.

vſ. 546. Ἀπὸ βαλβίδων] *A principio.* Quia a carceribus ſit initium curſus. In Equitibus vſ. 1254. ἆρες ἀπὸ βαλβίδων ἔμέ τι καὶ τουτονί. ibi autem curſu certant duo adulatores Populi, ut oſtendant, uter promtior ſit in cultu praeſtando. In Lyſiſtrata vſ. 1001. aliter: ἀπὸ μιᾶς ὑσπλατιδος. Vide ad Acharn. vſ. 482.

Ibid. Πρὸς τὴν ἀρχὴν] Significat principium & imperium. Ad hunc duplicem ſignificatum alludens dixit: ἀπὸ βαλβίδων πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀποδείξω. pro ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Latine: a *principio de principatu oſtendam.*

vſ. 549. Ζῶον] In Pluto vſ. 443. πεῖνα —— ἧς οὐδὲν πέ-

φυκε

STROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Non amplius ſenum turba
Utilis foret, nec hilum;
Nam irrideremur per
Vias omnes,
Et frondiferi vocaremur, litium putamina.
Sed ô qui diſceptabis de univerſo imperio
Noſtro, nunc audacter omnes linguae tuae vires examina.

PHILOCLEON, BDELYCLEON, CHORUS.

PHIL. Equidem ſtatim ab ipſis carceribus argumenta dicam de imperio Noſtro, ut nullo regno inferius ſit.
Quod enim nunc eſt judice felicius, aut beatius,
Aut delicatius, aut acrius animal, praeſertim ſene?
Quam primum quidem prorepentem e lecto obſervant apud cancellos
Homines magni & quadricubitales: deinde accedenti
Injicit *aliquis* mihi manum mollem depeculatricem.
Supplicesque mihi ad genua accidunt *ſontes*, vocem miſerabilem fundentes:
Miſerere mei, ô pater, oro te, ſi & tu ſurripuiſti aliquid unquam,
Magiſtratum gerens, aut militiae contubernalibus obſonans:
Qui nec an viverem ſciebat, priusquam a me abſolutus eſſet.
BDEL. Iſtud de ſupplicibus *quod dicis*, eſto mihi monumentum.
PHIL. Deinde ingreſſus, precibusque oneratus, & ira deterſa,
Intus nihil iſtorum, quae dico, facere ſoleo;

Sed

ψυχὴ ζῶν ἐξωλέστερον.

vſ. 550. Ἀιδῆς μεγάλοι καὶ τετραπήχεις] In Ranis vſ. 1026. γεναῖκες καὶ τετραπήχεις.

vſ. 551. & ſeq. Προσιόντι ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρα] Hoc modo blandiri ſolitos reos judicibus, dicit etiam Xenophon in Lib. de Rep. Athen. cujus verba adſcribam, quia in illis notari aliud etiam debet, ſcitu neceſſarium, nempe quod dicit, Sociis Athenienſium Athenas proficiſcendum ad judicia fuiſſe; νῦν δ' ἀναγκάζεται τὸν δῆμον κολακεύειν τῶν Ἀθηναίων, εἷς ἕκαστος τῶν συμμάχων· γινώσκων ὅτι δεῖ μὲν ἀδικόμενον Ἀθήναζε δίκην φέρειν καὶ λαχεῖν, ἐκ ἐν ἄλλοις τισιν, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ, ὃς ἐστι νόμῳ Ἀθήνησι· καὶ ἀντιβολῆσαι ἀναγκάζεται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ΕΙΣΙΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ, διὰ τοῦτο ἂν οἱ σύμμαχοι δέλοι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων καθιστᾶσι· *Nunc autem cogitur adulari Populo Athenienſi unusquisque Sociorum, cum ſciat, ſibi, ubi Athenas venerit (ea cauſa), jus vel reddendum vel repetendum, non apud alios quosdam judices quam apud Populum, ut mos eſt Athenis: & ſupplicare cogitur in judiciis, & aliquo ingrediente manum ei blande contrectare. Hinc Socii Athenienſium ſervi eorum ſunt.*

vſ. 559. Τούτων ὧν ἔν φάσκω, πάντων ἐδὲν πιστεύειν] Euripides in Phoeniſſis vſ. 439. ἔφασκεν ἐδὲν ὧν ὑπίσχνεῖτο.

Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφθυξιν.
φέρ' ἴδω· τί γ' οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπθυμ' ὀνταῦθα δικαστῇ;
Οἱ μὲν γ' ἀπκλάουσ' πενίαν αὐτῶν, ἣ πεφιθέασιν
Κακά γε πρὸς τοῖσιν ὕσιν, ἕως ἂν ἰσῶσι τοῖσιν ἐμοῖσιν.
Οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπου τι γελοῖον·
Οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω, ἢ τ' θυμόν καταθωμαι.
Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεθα, τὰ παιδάρι' θὔθὺς ἀνέλκει
Τὰς θηλείας ἢ τοὺς ὑεῖς τ' χειρός· ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι.
Τὰ δὲ συγκύπτουσ' ἅμα βληχᾶσ'· κἄπειτ' ὁ πατὴρ ὑφ' αὐτῶν,
Ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τ' θὐθύνης ἀπολῦσαι·
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλέησαις·
Εἰ δ' αὖ τοῖς χιμαιδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τ' ὀργῆς ὀλίγον τ' κόλοπ' ἀνείμθν.
Ἆρ' ἐμεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ, ἢ δ' πλούτου καταχήνη;
ΒΔΕΛ. Δεύτερον αὖ τοῦτ' ἐρήσομαι, τ' δ' πλούτου καταχήνην.
Καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ', ἃ "χεις, φάσκων τ' Ἑλλάδ' ἄρχειν.
ΦΙΛ. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι·
Κἂν Οἰαξὶς εἰσέλθῃ φοβῶν, οὐκ ἀπφεύξῃ, πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τ' Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τ' καλλίστην ἀπολέξας·
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
Ἐν φορβειᾷ τοῖσιν δικαστοῖς ἔξοδον ἠύλησ' ἅπασιν.
Κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῷ δῶ καταλιπὼν παῖδ' ἐπίκληρον,
Κλαίειν ἡμεῖς μακρὰ τ' κεφαλαίω' εἰπόντες τῇ ξυνθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπέσῃ,
Ἕδρομεν ταύτῃ ὅς τις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
Καὶ ταῦτ' ἀνυπόθυνοι δρῶμεν· τ' δ' ἄλλων ὐδεμί' ἀρχή.
ΒΔΕΛ. Τοῦτί γάρ τοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαίζω.

Τῆς

vs. 563. Ἕως ἂν ἰσῶσι τοῖσιν ἐμοῖσιν] Sophocles in Oedipo Tyr. vs. 1506. μὴ δ' ἐξισώσῃς τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· *Neve meis aerumnis eas exaeques.*

vs. 564. Αἰσώπου τι γελοῖον] Infra vs. 1257. ἢ λόγον ἐλέξας αὐτὸς ἀρτίως τινα Αἰσωπικὸν γελοῖον.

vs. 566. Τὰ παιδάρι' ἀνέλκει] Ut infra in Judicio Canum vs. 978. πῶς τὰ παιδία; ἀναβαίνετ', ὦ πάππα, καὶ κυνιζόμενα αἰτεῖτε, καὶτιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.

vs. 570. Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ] Nempe ut Leo delectatur bovis voce, quia libenter comedit illius carnem.

Ibid. Φωνὴν παιδὸς] Gravior est vox agnorum & virorum, quam foeminarum.

vs. 571. Εἰ δ' αὖτοῖς χιμαιδίοις χαίρω, θυγατρὸς] Vocem foeminarum comparat cum voce porcorum. In Acharnensibus rusticus filias suas tanquam porcas venum ferens dicit vs. 746. ὅπως δὲ γρυλιξοῦσι καὶ κείσεται, χ' ἡσῦται φωνὰν χοιρίων. deinde cum puellae vocem edidissent, mercator, qui ante dubitabat an verae essent porcae, voce audita, credit vs. 781. τὸν γε χοῖρ' φαίνεται. hic in Vespis vs. 36. ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπυσμένης συός. Male autem pro αὖ τοῖς omnes, quas vidi, Edd. αὐτοῖς

vs. 572. Ὀργῆς τὸν κόλλοπ' ἀνείμεν] Scholia: κόλλοπες λέγονται οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιθάρας, εἰς οὓς ὑποδεσμοῦνται αἱ νευραὶ, καὶ τείνονται σφιγγόμεναι. Ὀργῆς τὸ κόλλοπα, ἀντὶ τοῦ, τὸν τάσιν τῆς ὀργῆς. id est: *κόλλοπες dicuntur claviculi citharae, quibus alligantur chordae, & intenduntur, si illi vertantur. Itaque ὀργῆς κόλλοπα dixit pro τάσιν ὀργῆς, id est, irae intensionem.* In Ranis vs. 712. est: τῆς ὀργῆς ἀνέντες. In Avibus vs. 383. aliter: τῆς ὀργῆς χαλᾶν.

vs. 573. Τῇ πλούτου καταχήνῃ] In Ecclesiaz. vs. 630. καταχήνη τῶν σιμωτέρων ἔσται πολλή.

vs. 574. Δεύτερον] Vide supra vs. 535.

vs. 576. Τὰ αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι] Scholia: τῶν γὰρ παίδων

Sed audio reos omnigenas voces mittentes, ut absolvantur.
Age, quae non ibi blandimenta potest audire judex?
Alii deflent paupertatem suam, & addunt
Mala praesentibus *malis*, donec aequaverit *aliquis sua* meis:
Alii narrant fabulas nobis: alii Aesopi ridiculum quoddam:
Alii dicteria dicunt, ut ego rideam & iram deponam.
Atque si his non moveamur, liberos statim protrahit
Manu tenens filias & filios: ego autem auscultо;
At isti capita conferentes simul balant: deinde pater super ipsis
Quasi Deum me orat tremens, ut eum noxa liberem:
Quod si delectaris agni voce, filii vocem miserareris;
Si vero porcellis delector, filiae vox facit, ut movear:
Atque tunc nos intensionem irae nonnihil remittimus.
Annon magnum hoc est imperium & divitiarum contemtus?
BDEL. Hoc alterum erit quod literis mandabo, divitiarum *inquam* contemtum.
Et sic memineris, quidnam habeas commodi tu, qui te imperare dicis Graeciae.
PHIL. Etiam puerorum aetas cum examinatur, licet contemplari eorum (verenda.
Et, si Oeagrus in judicium veniat, non absolvitur priusquam nobis
Ex Nioba sententiam optimam eligat & recitet.
Si autem tibicen causam vincat, supra mercedem debitam
Exitum judicibus egredientibus tibia canit capistratus.
Et, si quis pater moriens filiam, quam haeredem relinquit, dederit alicui uxo-
Nos rescindimus & violamus ejus testamentum, (rem,
Et concham, quae admodum magnifice imposita est signo;
Filiamque illam damus illi, qui precibus nobis persuaserit:
Et cum haec facimus, liberi sumus a reddenda ratione; ceterorum autem magistratuum nullus.
BDEL. Equidem ob illud, quod tam honestum est inter ea, quae dixisti, beatum te praedico; Quod

παίδων τὴν ἡλικίαν δοκιμάζοντες, τὰ αἰδοῖα ἐσκόπουν διὰ τὸ δύεσθαι αὐτὰν εἰς τὸ χρησιμεύειν ἐν ταῖς λυπαρίαις· *Pudenda puerorum inspiciebant, cum explorarent illorum aetatem. Opus autem habebant pueris legitimae aetatis ad quaedam munia publica.* Erant autem Virorum oculi curiosi in talibus spectandis. Hinc apud Nostrum in *Nubibus*, ille qui exponit priscorum hominum mores & instituta dicit vs. 972. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ὥστε προβαλέσθαι τὰς παῖδας· ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δυίξειαν ἀπαγὲς, εἶτ' αὖ πάλιν κύθις ἀναστρέψας συμφῦσαι, καὶ προνοῆσαι εἴδωλον τιτθὶν ἑκάσταις τῆς ἕδρας μὴ καταλείπειν γε.

vs. 577. Θεαγρ©·] Histrio Tragicus fuit. Egerat autem Nioben Fabulam Sophoclis aut Aeschyli, ut ait Scholiastes.

vs. 578. Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν] In Nubibus vs. 1375. ὥσπερ ἐξ Εὐριπίδου ῥῆσίν τινα.

vs. 580. Ἐν φορβειᾷ] Id est: ἐμπεφορβειωμένῳ, ut in Avibus vs. 862. ubi etiam de tibicine.

vs. 581. Ἐπίκληρον] Ad quam rediit omnis hereditas.

vs. 582. Κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν] In Pluto vs. 6. ἐᾷς κλαίειν μακρὰ τὴν κεφαλήν. Omittitur etiam vox κεφαλὴν ut in Thesmoph. vs. 218. τοῦτον μὲν μακρὰ κλαίειν κέλευε. Dicitur etiam *μακρὰν*. ut in Ecclesiaz. vs. 426. δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλαίειν μακρὰν. Est autem κλαίειν εἰπόντες τῇ κόγχῃ, idem quod ἀνακεγχυλιάσαντες τὴν διαθήκην. ut infra loquitur vs. 587.

vs. 583. Καὶ τῇ κόγχῃ] Scholia: τοῖς σημείοις, ὡς κόγχας ἐπιτιθέντων ταῖς σοφαγίσι, ἀσφαλείας ἕνεκα. Id est. *Signis, quasi conchylia imposuerint signaculis, ut sarta tectaque maneant.*

vs. 586. Τοιγάρτοι τὸ σημεῖον τέτακται] Nempe τὸ τὰ τῶν παίδων αἰδοῖα θεᾶσθαι, quod dicebat vs. 576. Loquitur autem Ironice.

Τῆς δ' ὀπικλήρου τ' Ἀλωθήκου ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
ΦΙΛ. Εἰ δ' ἡ Βουλὴ, χ' ὡ δῆμος, ὅταν κρίνωμεν μέγα πρᾶγμ' ὑπορήσῃ,
Ἐψηφίσατο τὰς ἀδικούσας τοῖσι δικασταῖς ῥαδιουργεῖν.
Εἶτ' Εὐαθλος, χὠ μέγας ὅτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής,
Οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασὶ, πρὶν ἂν πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
Κἂν τῷ δήμῳ γνώμην ὑδεὶς πώποτ' εἶπησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικασταί' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας.
Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνος ἡμᾶς ὑ πειρώγῃ·
Ἀλλὰ φυλάττῃ μὰ χειρὸς ἔχων, ὑ τὰς μίσας ἀπαμυύῃ.
Σὺ δὲ τ' πατέρ' ὑδ' ὁπῶν τύπτων τ' σαυτῦ πώποτ' ἔφρασας.
Ἀλλὰ Θέωρος, καίτοι γ' ἦν ἀνὴρ Εὐφημίου ὑδὲν ἐλάττων,
Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τ λεκάνης ταὐμβάδι' ἡμῶν προσκωνεῖ.
Σκέψαι δ' ὑπὸ τ' ἀγαθῶν οἵων ὑποκλείεις ὑ κατερύκεις,
Ἣν δικαίαν οὖσαν ἔφασκες χ' ὑπηρεσίαν ὑποδείξειν.
ΒΔΕΛ. Ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσῃ ποτὲ, κἀναφανήσῃ
Πρωκτὸς λυπροῦ προσιμώμενος τ' ἀρχῆς τ' προσέμενος.
ΦΙΛ. Ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, ὃ γὼ πιλελήσμην·
Ὅταν οἴκαδ' ἴω τ' μισθὸν ἔχων, κἄτ' εἰσήκουσ' ἅμα πάντες
Ἀσπάζονταί μ' ὡς ταῤῥύσιον· ὑ ῥῶταί μ' ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίζῃ, ὑ πω πόδ' ἀλείφῃ, ὑ προσκύψασα φιλήσῃ,
Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τεττίγιον ἐκκαλαμᾶται·
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυτίλην μάζαν προσενέγκῃ·
Κἄπειτα καθεζομένῳ παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, φάγε τυτί,
Ἔντεταγε τυπί. τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, ὑ μή με δέησῃ
Εἰς σὲ βλέψαι, ὑ τ' ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον προθήσῃ,
Καταρασάμενος, ὑ τονθορύσας, ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι προβλήματα κακῶν, σκύλα βελέων ἀλεωρικά.
Κἂν οἰνόν μοι μὴ ἐνέχῃς σὺ πιεῖν, τ' ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι

Οἶνε

vs. 587. Ἀνακογχυλιάζων] Ad vocem κόγχη vs. 583. (unde κογχύλιον) respicit. Sumitur autem ἀνακογχυλιάζειν hoc loco pro, ἀνασπᾶν τὴν κόγχην· utitur enim verbo ἀνασπᾶν in eadem re, in Lysistrata vs. 1200. καὶ μηδὲν ὕστερος εὖ σισμαίνεσθαι, τὸ μὴ ἔχειν τὰς τύτας ἀνασπάσαι. Alias ἀνακογχυλιάσασθαι est ἀναγαγγαρίσασθαι. Vide Pollucem Lib. VI. Sect. 25. & Athenaeum V. p. 187.

vs. 590. Εὐαθλος] Vide ad Acharnenses vs. 710.

Ibid. Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς] Pro Κλεώνυμος & πέλτης, & βίψασπις. In Nub. vs. 352. Κλεώνυμον τὸν βίψασπιν.

vs. 591. Οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασὶ] Infra, vs. 673. οὐχὶ προδώσω τὴν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν· ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τῶ πλήθους αὖ

vs. 593. Πρώτιστα μίαν δικάσαντας] In Equitibus vs. 50. ὦ δῆμε, λῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν.

vs. 594. Κεκραξιδάμας] De eodem Cleone in Equitibus vs. 136. ἁρπαξ κεκραίκτης.

vs. 595. Τὰς μισίας ἀπαμύνῃ] De eodem Cleone in Equitibus vs. 60. βυρσίνην ἔχων δυσπινῆτος, ἐσώς, ἀποσοβῶ τὰς ῥήτορας.

vs. 597. Θέωρος] Tanquam adulatorem notat hunc, & supra vs. 45. ubi de eo dicitur: κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

Ibid. Εὐφημίου] Iste etiam adulator fuit.

vs. 602. Πρωκτὸς λυπροῦ περιγινόμενος] Hesychius: παρομοία· ὅταν τις μὴ δύνηται ἀποψᾶσθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ

Quod autem resignas testamentum de puella ex asse haerede, injuste facis.
PHIL. Praeterea cum senatus populusque dijudicare rem arduam nequit,
Decretum faciunt, ut rei judicibus tradantur.
Deinde Euathlus, & magnus iste assentator Clypeique abjector Cleonymus
Dicunt se non prodituros vos, & pro plebe pugnaturos.
Et apud populum nullius unquam oratoris sententia valuit, nisi
Dicat judices dimisisse re semel dijudicata.
Ipse autem Cleo clamore omnia domans solus nos non arrodit;
Sed servat manu tenens nos, & muscas pellit a nobis.
Tu autem patri tuo nihil istorum feceris unquam;
At Theorus, quamvis nequaquam inferior vir sit Euphemio,
Spongiam habens, e pelvi calceos nobis ungit.
Specta autem commoda, a quibus me excludis & arces,
Quae tu servitium esse & ministerium te dicebas probaturum.
BDEL. Dic usque ad satietatem; nam utique desines aliquando, & palam videberis
Podex esse lavacrum vincens, frustra tam praeclarum imperium habens.
PHIL. Sed quod jucundissimum est omnium istorum, cujus oblitus fueram:
Cum domum eo, mercedem habens, atque ingredientem simul omnes
Salutant propter pecuniam: & primo filia me
Lavat, & pedes ungit, & me prona deosculatur,
Atque me pappam vocitans interea triobolum lingua sua *quasi hamo* educit mihi ex ore: (affert:
Deinde muliercula mihi subblandiens, mazam ex farina & vino conflatam
Postea mihi assidens sic invitat, comede istud:
Manduca istud: quibus ego delector, nec mihi opus est,
Ut ad te respiciam, & ad promum condum, quando prandium apponat,
Maledicens mihi & murmurans, ne mox aliam mihi pinsat offam.
Haec possideo propugnacula malorum, & arma quae me a telis tutantur.
Sin vinum ad bibendum tu mihi non infuderis, hunc asinum attuli (*poculum*)

Vino

τῷ ἐπιφέρηται. ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν ἀναφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων. *Proverbium. Cum quis illa parte non potest purgari statim subsequente alvi solutione & inquinatione. Dicebatur autem de inutilibus & quae frustra fierent.* Dicit ergo Bdelycleo: Dic quantum voles; efficiam tamen ut haec nequicquam dixeris: nam omnia refutabo, quae tu pro imperio tuo dicis.

vs. 605. Ἀσπάζονται] Potius ἀσπάζωνταί propter seqq.

vs. 607. Παασπάζεσα] Idest, πάσχαν με καλέσα, ut loquitur in Pace vs. 119.

Ibid. Τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται] Triobolum illum, quem acceperam mercedem judiciariam, elicit mihi ex ore lingua sua, ut piscatores calamo extrahunt piscem (vide supra, vs. 380.) Solebant autem in ore gestare pecuniam; infra, vs. 787. κἀγὼ ἐνίκαψ', ὀβολὸς γὰρ ἐμοὶ λαβεῖν. ubi vide Notam.

vs. 608. Φυσὴν μάζαν] Non multum *subactam*. Vide Casaub. ad Athen. III. c. 29.

vs. 609. & seq. Φάγε τυτί, ἔντραγε τυτί] In Equitibus vs. 51. ἔνδυε, χόρησον, ἔντραγε.

vs. 612. Τονθορύσας] In Ranis vs. 759. τονθορύζων ἀνίκ' ἂν πλησὶς λαβὼν πολλὰς ἀπῇς δύρακος.

vs. 614. Ὄνον] Scholia: εἰδώλιόν τι· ἴσως διὰ τὸ διάπλασμα ἔχειν ὄνου μορφήν· *Vasculi genus. Ita dictum, forte quia ejus structura referret asini formam.* Aut quia fremitum quendam excitaret infuso liquore.

Οἶνα μεντὰν κατ' ἐγχέομαι κλίνας· ὥτ' δὲ κεχηνὼς,
Βρωμησάμην ὥσ' σὺ δίνα μέγα καὶ πρόπιον κατέπαρδεν.
Ἆρ' ἀ μεγάλην δεχίαν ἄρχω,
Καὶ τὸ Διὸς ἡδὲν ἐλάθω,
Ὅτις ἀκόω ταῦτ', ἄφρ' ὁ Ζεύς;
Ἦ γᾶν ἡμεῖς θορυβήσομεν,
Πᾶς τις φησὶν τ' παείοντων,
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον.
Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. κἂν ἀφράψω,
Ποπαύζεσι, κἀγκεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί·
Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
Νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας· ἐγὼ
Δ' ἀπολοίμην, εἰ σε δέδοικα.
ΧΟΡ. Οὐ πώποθ' ὅτῳ καθαρᾶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, ὑ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντ'.
ΦΙΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤετ' ὅτῳ ῥᾳδίως τρυγήσειν.
Καλῶς γ' ᾔδειν, ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.
ΧΟΡ. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
Κὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγω-
γ' ἠυξαιόμην ἀκόων.
Κἂν μακάρων δικάζειν
Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
Ἡδόμην κἀγώ.
ΦΙΛ. Ὥστ' ὅτῳ ἤδη σκορδινᾷ, κἄπειν οὐκ ὀν αὐτῷ.
Ἢ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.
ΧΟΡ. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ὀπφθύζειν παλάμας.
Τὴν γ' ἐμὴν ὀργὴν πεπά-
καὶ χαλεπὸν μὴ ᾖς ἐμοῦ λέγοντι.
Πρὸς ταῦτα μέλλειν ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι, ὦ νεόκοπον,
Ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τ' ἐμὸν θυμὸν καταρείξαι.

ΒΔΕΛ.

vs. 615. Οὗτ@·] Scholia: ὁ ζωγ@. ἔπαιξε δὲ ὡς πρὸς τὸ ζῶον· *Poculum quod dicitur Asinus. Alludit autem ad animal.*
vs. 616. Δίνα] Poculi genus. Vide ad Nubes vs. 1476.
Ibid. Στράτιον] Hesychius: πολεμικὸν, ἢ φοβερόν.
vs. 623. & seq. Κἂν ἀφράξω, ποπαύζεσι] Plinius Lib. XXVIII c. 2. *Fulgetras porphyrinis adorare consuesse gentium est.*
vs. 629. Οὐ πώποθ'] In Thesmoph. vs. 440. ἃ πώποτε ταύτης ἤκουσα πολυπλοκωτέρας γυναικὸς, ὧδε δεινότερον λεγούσης.
vs. 632. Ἐρήμας ᾤεθ' ὅτῳ ῥᾳδίως τρυγήσειν] Putabat me causam meam defertum. Est autem Proverbium, in Ecclesiaz. vs. 883. οὐκ ὀ' ἐρήμας, ἃ παρέσης ἐνθάδε ἡμῖν, τρυγήσειν;
vs. 634. Πάντ' ἐπελήλυθεν] In Thesmoph. vs. 443. πᾶσας ἰδίας ἐξέτασεν, πάντα δ' ἐξάσασιν φρενί.
vs. 640. Σκορδινᾶται] Sic etiam in *Ranis* vs. 954. de eo qui videbatur convictus, & non habere quod respon-

Vino plenum: deinde inclinans infundo: iſte autem hians
Rudit, & contra tuum vorticem (*calicem*) grande & horrendum pedit.
Annon magnum imperium obtineo,
Nec inferius Jovis regno?
Qui eadem audio de me dici, quae Jupiter de ſe;
Nam ſi nos tumultuemur,
Quilibet praetereuntium dicit:
Quam vehementer tonat forum judiciale,
ô Rex Jupiter: & quando fulmino,
Poppysmate me adorant, & cacant *prae metu*
Opulenti & nobiles:
Et tu me in primis times ipſe:
Times, *inquam*, per Cererem juro: ego
Autem peream ſi te timeo.
CHOR. Nunquam tam accurate
Quenquam audivimus, neque tam prudenter verba facere.
PHIL. Verum eſt; ſed arbitrabatur tam facile a vitibus cuſtode vacuis uvas decerpturum ſe;
Nam probe ſciebam me in hac parte potiſſimum valere.
CHOR. Ut omnia perſecutus eſt,
Et nihil praeteriit: adeo ut equidem extollerer auſcultans:
Et jus dicere in beatorum
Inſulis ipſe viderer;
Sic delector ejus verbis.
PHIL. Ut iſte jam pandiculatur, & non eſt apud ſe.
Efficiam certe, ut tu ſcuticas prae oculis habeas hodie.
CHOR. Oportet autem te omnigenos nectere
Dolos, ut elabaris;
Mea enim ira mi-
teſcit difficulter, ſi quis dicat, quod mihi non placet.
Itaque tuum eſt quaerere lapidem molarem recens caeſum,
Si nihil tale dixeris, quod meam iracundiam frangere poſſit.

BDEL.

ſpondeat: τί σκορδηδὸν καὶ δυσχερῶς· deinde alter, qui videbatur eum confutaſſe: ὅτ' αὐτὸν ἐλέγχω.

vſ. 641. Βλέπειν σκύτη ποιήσω] *Terrefaciam te.* Proverbium ſumtum ab illis, qui verbera timent. Eupolis apud Scholiaſtem: ἀτεχνῶς μὲν ὧν, τὸ λεγόμενον, σκύτη βλέπει· *Vere, quod ajunt, lora reſpicit.*

vſ. 642. Παντοίας πλέκειν —— παλαίμας] Euripides in Andromacha vſ. 66. τί θῶμαι; ποίας μηχανὰς πλέκωσι νῦν; *quid faciunt? quid machinantur nunc?*

vſ. 645. Πρὸς ἐμὲ λέγοντι] Sophocles in Oedipo Tyranno vſ. 1433. πιθοῦ τι μοι· πρὸς σὲ γὰρ, ἃ δ' ἐμὲ φράσω· *Obtempera mihi; dicam enim, quod in rem tuam erit, non meam.* Herodotus in Clione: ἐλπίσας πρὸς ἑωυτὸν τὸν χρησμὸν εἶναι· *Cum putaret in rem ſuam eſſe oraculum.*

vſ. 647. Καπηλεῖζαι] Vide ad Ranas vſ. 508.

ΒΔΕΛ. Χαλεπὸν μὸν, ᾧ δεινῆς γνώμης ᾧ μείζον᾽ ἢ ᾽πὶ τρυγωδοῖς,
᾽Ιάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
᾽Ατὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη. ΦΙΛ. Παῦσαι, ᾧ μὴ πατέρεζε.
Εἰ μὴ γὸ, ὅπως δηλοῦω ᾽γὼ, τυτὶ ταχέως με διδάξεις,
Οὐκ ἔστι ὅπως ἐγὼ τεθνήσομαι, κἂν λεὼ σπλάγχναν μ᾽ ἀπέχεσθαι.
ΒΔΕΛ. ᾽Ακρόασαι νῦν, ὦ παπαῖδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
Καὶ πρῶτον μὸν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ᾽ ἀπὸ χειρὸς,
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τ᾽ πόλεων συλλήβδην τ᾽ τεσσάρων.
Καἴξω τύτων τὰ τέλη χωρὶς, ᾧ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
Πρυτανεῖα, μέταλλ᾽, ἀγορὰς, λιμένας, μισθὺς, ᾧ δημόσια.
Τύτων πλήρωμα, τάλαντ᾽ ἐγγὺς διχίλια γίνεται ἡμῖν.
᾽Απὸ τύτων νῦν μισθὸν καταθὲς τοῖσι δικαταῖς, ὃ σαυτῇ,
᾽Εξ χιλιάσιν (κἄπω πλείοις ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε·)
Γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δήπου ᾧ πεντήκοντα τάλαντα.
ΦΙΛ. Οὐδ᾽ ἡ δεκάτη τ᾽ τεσσάρων ἡμῖν ἄρ᾽ ἐγίγνετ᾽ ὁ μισθός.
ΒΔΕΛ. Μὰ Δί᾽ ὐ μὸ τοι· ᾧ ποῖ τρέπεται δ᾽ ἤπειτα τὰ χρήματα ταῦτα;
ΦΙΛ. ᾽Ες τύτυς τὺς, ἐγὼ τεθνάσω τ᾽ ᾽Αθηναίων κολοσυρτόν·
᾽Αλλὰ μαχοῦμαι τοὶ γ᾽ πλῆθος αἰεί. ΒΔΕΛ. Σὺ γὸ, ὦ πάτερ, αὐτὺς
᾽Αρχειν αἱρεῖ σαυτῇ, τύτοις τοῖς ῥηματίοις τοιπεφθείς·
Κἄπ᾽ ὅταν μέν δωροδοκῶσιν κ᾽ πεντήκοντα τάλαντα,
᾽Από τ᾽ πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες·
Δώσετε τ᾽ φόρον, ἢ βροντήσας τὶν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
Σὺ δὲ τ᾽ δεχῆς ἀγαπᾷς τ᾽ σῆς τὺς δεγελόφυς τοιτρώγων.
Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ἡδοντό γε τ᾽ μ᾽ σύφακα τ᾽ ἄλλον
᾽Εκ κιβαείυ λαγαειζόμενον ᾧ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
Σὲ μὸ ἡγοῦνται Κόννυ ψῆφον· τύτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
᾽Υρχας, οἶνον, δαῖτδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, τεφσκεφάλαια,
Φιάλας, χλανίδας, τεφάνυς, ὅρμυς, ἐκπώματα, πλυθυγίειαν.
Σοὶ δέ γ᾽, ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲ σὺ γῇ, πολλὰ δ᾽ ἐφ᾽ ὑρᾷ πιτυλύσας,

Οὐδεὶς

vs. 650. Ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη] Ex Homero Iliad. α· ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.

vs. 652. Σπλάγχναν ἀπέχεσθαι] Per *exta* intelliguntur sacrificia, a quibus excludebantur homicidae, nisi rite essent expiati.

vs. 653. Χαλάσας τὸ μέτωπον] Dicitur etiam χαλᾶν τὴν ὀργὴν, χαλᾶν τὸ σκυθρωπὸν, & χαλᾶν τὸν ὀργὴν.

vs. 654. Λόγισαι] Supputationem facit reditituum; ut ostendat posse plebem aliunde ali; ut non necesse sit eam mercedi judiciariae adeo inhiare.

vs. 660. Κατίνασθε] Pro Κατοικεῖσθε, a νάω, *habito*.

vs. 661. Ἑπατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα] Primo tenendum, quod Scholiastes monet: εἰς ἰ μῆνας λογίζεται τὸν ἐνιαυτὸν· ὡς τῶν β εἰς ἑορτὰς πεποιημένων· *In decem mensei partitur annum; quoniam* (*ex duodecim mensibus*) *reliqui duo festis diebus cedunt*: deinde observandum, unumquemque mensem non plus, nec minus habere quam triginta dies. Jam si sexies mille hominibus dentur quotidie terni oboli (τριώβολον, τὸ δικαστικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν); summa expensarum unius mensis erunt Oboli 540000; tot autem Oboli, Drachma e sex Obolis constante, faciunt Drachmas 90000; tot autem drachmae, mina ex centum Drachmis constante, faciunt Minas 900; tot autem Minae, Talento e sexaginta Minis constante, faciunt Talenta 15; Decies quindecim autem sunt 150. quae est summa expensarum unius anni.

vs. 662. Οὐδ᾽ ἡ δεκάτη] Nam decima pars de 2000, non est 150; sed 200.

vs. 663. Ποῖ τρέπεται —— τὰ χρήματα] Isaeus de Philocte-

BDEL. Difficile equidem eſt, & altioris indaginis quam pro Comico captu,
Sanare morbum inveteratum & nidulantem in republica.
Sed ô pater noſter Saturno nate. PHIL. Deſine patrem commemorare.
Niſi enim cito oſtenderis, me ſervire,
Mori te mox neceſſe eſt, ſi me vel extis abſtinere oporteat.
BDEL. Auſcultа modo, mi ave, paulliſper exporrecta fronte:
Atque primo quidem computa levi negotio, non calculis, ſed digitis,
Tributa univerſa, quae ex urbibus nobis accedunt:
Praeterea vectigalia ſeorſim, & multas illas viceſimas,
Prytanea, metalla, fora, portus, mercedes, ſectiones:
Iſtorum redituum ſumma eſt, circiter bis mille talenta.
Hinc jam pone mercedem annuam judicibus,
Qui ſunt ſex mille (& nondum plures in hac regione habitaſtis)
Redeunt itaque vobis centum & quinquaginta talenta.
PHIL. Ne quidem decima pars ergo in mercedem nobis redit.
BDEL. Non ſane: ſed quorſum reliqua pecunia inſumitur?
PHIL. In iſtos, qui ſemper in ore habent haec verba: non deſeram vulgus Athenienſium,
Verum pro plebe pugnabo ſemper. BDEL. Tu enim, ô pater, ipſos
Tibi adſciſcis dominos, iſtis verbis deceptus.
Deinde iſti munera accipiunt quinquagena talenta
Ex urbibus; hujusmodi minis *miſeros* terrefacientes:
Aut tributum dabitis, aut ego intonans urbem veſtram evertam.
Tu autem contentus es, ſi rodas imperii tui reditus paucos, ut canis pedem
Socii autem ut ſenſerunt reliquam turbam (a pelle abſciſſum,
Ex patella radere & comedere res nihili;
Te quidem habent pro Conni calculo; iſtis autem dant munera
Orcas vini, tapetes, caſeum, mel, ſeſama, pulvinaria *cervicalia*,
Phialas, laenas, coronas, torques, pocula, opes cum ſanitate:
Tibi autem illorum, in quos imperium habes multo labore terra marique,
Nemo

Ioctemonis Haereditate: ἠρώτων ὅπως τετραμμένα εἴη τὰ χρήματα.

vſ. 664. Ἐς τέτες τὸς, ἐχὶ πεοδώσω] Ponit formulam Rhetoribus uſitatam, ut inde tanquam ex nomine cognoſcantur; illis enim verbis utentes ſtudebant ſe populo commendare; ſupra vſ. 590. ἐχὶ πεοδώσειν ἡμᾶς φασὶ, πεεὶ τᾶ πλήθης δὲ μαχεῖσθαι.

Ibid. Τὸν Ἀθηναίων κολοσυετόν] In Pluto vſ. 536. γεαϊδίων κολοσυετόν. mox σύεφακα, quod idem.

vſ. 670. Τὰς ἀεχιλόφες] Scholia: τὰ πεειτλὰ καὶ ἄχεηςα. Ἀεχίλοφοι γὰε τὰς μιλωτὰς αἱ πόδες, ἃς ποδεῶνας καλῶσι, καὶ ἔτι ἄχεηστοι· *Rejectanea & inutilia.* Ἀεχίλοφοι enim ſunt pellis ovillae pedes, *quos alias Graeci* ποδεῶνας *vocant. Iſti autem ſunt inutiles.*

vſ. 671. Σύεφακα] *Vilem plebem*, quaſi *quiſquilias*; Euphron Comicus apud Athenaeum IX. p. 377. Ὅταν μὲν ἔλθης εἰς τοιοῦτον συεφετὸν, Δεόμωνα καὶ Κεεδωνα, καὶ Σωτηείδην· *Cum ad ejuſmodi hominum colluviem acceſſeris, Ad Dromonem inquam, Cerdonem, & Soteridem.*

vſ. 672. Τὸ μηδὲν] Euripides in Rheſo vſ. 819. Ἔκλογα τὸ μηδὲν εἶναι νομίζετε καὶ κακόν· *Hectorem nihil eſſe & ignavum putate.*

vſ. 673. Κόννα ψῆφον] Unus ex Scholiaſtis: Κόννᾳ, εὐτελὴς. Κόννᾳ γὰε τὰ πατεῴα κατέφαγε. Ψῆφον δὲ εἶπε διὰ τὸ πεεὶ δικαςᾶ λέγειν· *Connus, vilis. Connus enim paterna bona dilapidavit. Ψῆφον autem, id eſt, calculum dixit, quia de judice loquitur.*

vſ. 676. Σὺ δ' γ'] Lego potius Σοὶ δ' γ' propter δίδωσι. vſ. autem 682. pro Σοὶ δ' legi etiam poſſet Σὺ δ'.

Οὐδεὶς ὑδὲ σκορόδῳ κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.
ΦΙΛ. Μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαείδῃ κ' αὐτὸς τρεῖς ἀγλίθας μετέπεμψα.
'ΑΜ' αὐτίκ' μοι τ' δηλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.
ΒΔΕΛ. Οὐ γὰ μεγάλη δηλεί' ἐστὶν, τούτους μὴ ἅπαντας ἐν δεχαῖς
Αὐτούς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας;
Σοὶ δ' ἴσ' ὅτι τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς· ὃς αὐτὸς ἐλαύνων,
Καὶ πεζομαχῶν, καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πονήσας.
Καὶ πρὸς τούτοις ὁπταπόμφων φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
"Οταν εἰσελθὼν μειρακίων σοι καταπύγων, Χαιρέου υἱὸς,
'Ωὶ ἁβρὸς, ἁβρυνθεὶς τῷ σώματι, καὶ τετυφερανθεὶς,
"Ηκειν εἴπῃ σοι, κἂν ὥρα δικάσειν· ὡς ὅς τις ἂν ὑμῶν
"Υστερος ἔλθῃ τῶν σημείων, τὸ τελώβολον οὐ κομεῖται.
Αὐτὸς δὲ φέρῃ τὸ συνηρεικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ.
Καὶ κοινωνῶν τῶν δεχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μετ' ἐαυτῶν,
"Ην τις τὶ δίδῳ τῶν Φθυρόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε,
'Εστιδεκάτων· κἄπειτ' ὡς πείων ὁ μὴ ἔλκῃ, ὃς ἀντανέδωκεν.
Σὺ δὲ χασκάζεις τὴν Κωλακρέτην· τὸ δὲ πραπόμφων σε λέληθεν.
ΦΙΛ. Ταυτί με ποιῶσ'; οἴμοι τί λέγεις; ὡς μου τὴν δίκην ταράξεις,
Καὶ τὴν νῶν μου πρασάγεις μᾶλλον· κοὐκ οἶδ' ὅ, τι χρῆμά με ποιεῖς.
ΒΔΕΛ. Σκέψαι τοίνυν γ', ὡς, ἐξὸν σοι πλουτεῖν, ὦ τοῖσιν ἅπασιν,
Ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι·
"Ος τις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς,
Οὐκ ἀπολαύεις, πλιὼ τοῦτ', ὃ φέρεις, ἀχαρῆ· ὦ τοῦτ' ἐρίφου σοι
Ἐνζώσασιν κἀμικρὸν αἰεὶ, τοῦ ζῆν ἕνεκ', ὥσπερ ἄλθυρον.
Βάλον· γάς σε πεινῆν εἶναι, ὦ τούτων ἕνεκ' ἐρρῶσο,
"Ινα γινώσκῃς τὴν πανουργίαν. κἄπειτ' ὅταν τοῦτός γ' ὀπτίζῃ,
'Επὶ τὴν ἐχθρῶν τιν' ὀπτρύξας, ἀγείως αὐτοῖς ὀπιπτᾷς.
Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον ποεῖσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν Φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἂν πᾶσι λαγῴοις,

Καὶ

vs. 678. Εὐχαείδῃ] Scholia: ὄνομα σκορδοπώλου.

vs. 682. Ἤντις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς] Merces Judicialis & Comitialis. Demosthenes Olynth. III. de eadem re: ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκπεπορισμένοι καὶ περιῤῥυμένοι χρήματα συμμάχοις, ἐν ὑπηρετῶ καὶ προσθήκης μέρει γενήσεσθε, ἀγαπῶντες ἂν καταδιδῶσι τῶν θεωρικῶν ὑμῖν. Vos populus enervati, & spoliati pecunia, foederati, famuli & additamenti vicem obtinetis, contenti, si theatralem pecuniam dent vobis.

vs. 685. Χαιρέου υἱὸς] Scholia: οἷον, ἐδὲ γνήσιος πολίτης· τὸν γὰρ Χαιρέαν Εὔπολις ἐν Βάπταις ὡς ξένον κωμῳδεῖ. Quasi dicit: Nec germanus civis; Chaereas enim ab Eupolide in Baptis notatur ut peregrinus.

vs. 686. Διακινηθεὶς] In Thesmoph. vs. 170. διακίνει Ἰωνικῶς.

vs. 687. Ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν] Est mimesis figura. Quasi ipse adolescens loqueretur.

vs. 688. Ὕστερος ἔλθῃ τὸ σημεῖον] In Thesmoph. vs. 284. ἐκκλησιῶν ταχέως, ὡς τῆς ἐκκλησίας τὸ σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.

vs. 693. Κωλακρέτην] Qui dat mercedem judicibus.

vs. 699. Καὶ τοῦτ' ἐρίφου σοι ἐνζώσασιν καὶ μικρὸν τοῦ ζῆν ἕνεκα] Scholia: ἡ εἰκὼν ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀσθενούντων. Haec imago desumta est a valde aegrotantibus. In eadem re similiter

Nemo nec allii caput ad condiendos piſciculos dat.
PHIL. Non ſane; ſed ipſe ab Eucharida tres allii bulbos curavi adferri.
Sed ipſam mihi ſervitutem non demonſtrans moleſtus es.
BDEL. Nonne vero ſervitus magna eſt, cum omnes iſti magiſtratus
Gerunt, & eorum aſſentatores mercedes accipiunt?
Tu autem, ſi quis det tibi tres obolos, contentus es: quos ipſe remigando,
Et terreſtribus praeliis depugnando,& urbes obſidendo quaeſieras multo labore.
Et praeterea, quod me in primis excruciat, abis, cum juberis, in judicium:
Quando ingreſſus adoleſcentulus impudicus Chaereae filius,
Sic incedens cum laſcivo & delicato motu corporis
Dicit: Eundum eſt tibi mane & tempeſtive ad jus dicendum; nam quicunque
Poſt datum ſignum venerit, triobolum non accipiet. (veſtrum
Ipſe autem accipit drachmam pro patrocinio, licet poſterius veniat.
Deinde alium quendam eorum, qui cum ipſo ſunt magiſtratus, participem facit,
Si quis reorum aliquid dederit; atque ita ambo rem de compoſito
Gerunt: deinde veluti ſerram alter trahit, alter remittit,
Tu autem inhias in quaeſtorem, *quoad mercedem dederit*, & quid geratur neſcis.
PHIL. Haeccine mihi faciunt? hei mihi, quid dicis? nam pectus meum turbas,
ut aeſtus arenam,
Facisque ut magis advertam animum: nec ſcio quomodo me affectum reddas.
BDEL. Specta igitur, ut, cum tibi & univerſis diteſcere in proclivi ſit,
Involutus ſis neſcio quibus anguſtiis ab oratoribus popularitatem profitentibus:
Qui urbibus plurimis imperans inde ab Ponto ad Sardiniam usque,
Non habes quo fruaris, praeter quod accipis iſtud pauxillum: & id per lanam tibi
Inſtillant paullatim identidem, ad prorogandam vitam, tanquam oleum;
Id enim volunt, ut tu ſis pauper: quapropter valeas,
Ut cognoſcas blandum illum nutricium. Deinde cum iſte te inſtigaverit,
Et immiſerit tanquam canem in hoſtes, crudeliter ipſis inſultas.
Quod ſi voluiſſent victum praebere populo, facile erat.
Sunt enim urbes mille, quae tributum nobis adducunt.
Harum ſi cuique injungeretur, ut viginti viros paſceret;
Viginti millia plebejorum viverent in omnibus deliciis & abundarent leporina,

militer Demoſthenes in III. Olynthiaca: ἴσως ἂν ἴσως, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τίλειόν τι καὶ ῥᾴγα κλήσαισθε ἀγαθὸν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενοῦσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε· καὶ γὰρ ἔστ' ἰσχὺν ἐκεῖνα ἐντίθησιν, ὥσθ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ. καὶ ταῦτα, ἃ νῦμεῖσθε νῦν ὑμεῖς, ἔστε τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε ὠφέλειαν ἄγειν τινὰ διαρκῆ· ἀπογενόντας ἄλλο τι πράττειν ἐᾷ. *Fortaſſis, Athenienſes, fortaſſis perfectum aliquod & magnum bonum conſequeremini, & ab ejusmodi lucellis liberaremini, quae cum cibis, quos dant aegrotis medici, conferri poſſunt; etenim illi nec vires addunt, nec mori ſinunt: ſic & iſta, quae nunc percipitis, nec tanta ſunt ut juſtam utilitatem afferant; nec ad deſperationem vos redactos aliud quid agere ſinunt.*

vſ. 700. Ὥσπερ ἄλειφον] Παρὰ προσδοκίαν, pro ἔλαιον, aut alio liquore.

vſ. 702. Τὸν τιθασευτόν] Demoſthenes paulo ante illa verba, quae modo citabam: εἶθ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς ὑπολήψονται ἐπὶ ταῦτα, τιθασεύσουσι, χειρήσουσ' αὐτοῖς ποιοῦντες· *Iſti in ipſam urbem vos includentes ad talia vos inducunt, & cicurant, ut vos ad nutum paratos habeant.* Loquitur uterque de Rhetoribus & Demagogis.

vſ. 707. Δύο μυριάδες] Eundem numerum Civium Athenienſium refert etiam Demoſthenes: εἰσὶ δ' ὑμῶν διαμέ-

Καὶ φεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, ᾧ πύῳ, ᾧ πυαείτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, ᾗ ᾽ν Μαραθῶνι προπαίῃ.
Νῦν δ᾽ ὥσφρ ἐλαιολόγοι χωρεῖθ᾽ ἅμα ταῖς τ᾽ μισθὸν ἔχοντι.
ΦΙΛ. Οἴμοι! τί ποθ᾽ ὥσφρ νάρκη μὲ κατ᾽ τ᾽ χειρὸς καταχεῖται,
Καὶ τὸ ξίφος ᾗ δύναμαι κατέχειν· ἀλλ᾽ ἤδη μαλθακός εἰμι.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ᾽ ὁπόταν μὲν δείσωσ᾽ αὐτοὶ, τ᾽ Εὔβοιαν διδόασιν
Ὑμῖν, ᾗ σῖτον ὑφίανται κατ᾽ πεντήκοντα μεδίμνους
Πορεῖν· ἔδοσαν δ᾽ ᾗ πώποτέ σοι, πλὴν φρύῳ πέντε μεδίμνους.
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φθύγων
Ἔλαβες καὶ χρίνικα κελθῶν.
Ὧν ἕνεκ᾽ ἐγώ σ᾽ ἀπέκλειον ἀεί,
Βόσκειν ἐθέλων, ᾗ μὴ τύτης
Ἐγχάσκειν σοι φομφάζοντας.
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν,
Ὅ, τι βάλῃ, σοί·
Πλὴν Κωλακρέτης γάλα πίνειν.

ΧΟΡ. Ἦπου σοφὸς ἦν, ὅς τις ἔφασκε, φρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς,
Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ ἤδη νῦν μοι νικᾷν πολλῷ δεδόκησαι.
Ὥστ᾽ ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τὰς σκίμπωνας καταβάλλω.
Ἀλλ᾽, ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶται,
Πιθῆ, πιθῆ λόγοισι, μηδ᾽ ἄφρων γένῃ,
Μηδ᾽ ἀτενὴς ἄγαν γ᾽, ἀτεράμων τ᾽ ἀνήρ.
Εἶθ᾽ ὄφελέ μοι κηδεμὼν, ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅς τις δὴ τοιαῦτ᾽ ἐνθετῇ.

Σοὶ

διεμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. quem locum adduxit Scholiastes. At Cteſicles Hiſtoricus majorem numerum annotaſſe dicitur apud Athenaeum VI. p. 272. Κτησικλῆς δ᾽ ἐν τρίτῃ Χρονικῶν, τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατόν φησιν Ὀλυμπιάδι, Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίᾳ τῷ Φαληρίως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικήν, καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν ΔΙΣΜΥΡΙΟΥΣ πρὸς τοῖς ΧΙΛΙΟΙΣ, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα· Cteſicles Lib. III. *Chronicorum dicit, Olympiade* 110. *factam fuiſſe ſub Demetrio Phalereo recenſionem incolarum Atticae, & inventos fuiſſe Athenienſes* 21000. *advenarum*, 10000. *Servorum*, 400000. Ariſtophanes in Eccleſiaz. vſ. 1127. Civium adhuc majorem numerum ponit: πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων ὄντων τὸ πλῆθος. Sed hic videtur advenas Athenis habitantes cum Athenienſibus ſimul numerare.

Ibid. Ἐν πᾶσι λαγῴοις] Pro ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Vid. ad Acharn. vſ. 1025.

vſ. 711. Ὥσπερ νάρκη με καλὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται] Menander apud Athenaeum VII. ὑπελήλυθε δέ μοι νάρκη τις ὅλον τὸ δέρμα· *Subiit totam meam cutem torpedo quaedam.*

vſ. 712. Καὶ τὸ ξίφος] Philocleo iſte petebat gladium ſupra, vſ. 519. dicebatque ſe ei incubiturum, ſi in diſputatione victus fuerit: καὶ ξίφος γέ μοι δότε ἵν᾽ γὰρ ἡττηθῶ λόγων σκ, πεπεσεῖμαι τῷ ξίφει· nunc autem, cum ſentiat ſe victum eſſe, ſimulat ſe prae torpore gladium tenere non poſſe, & e manibus dimittit, quaſi prae infirmitate ſe nec interficere poſſit, quod ſe facturum dixerat. Scholiaſtes, tanquam ſimile quid, huc trahit illud in Andromacha Euripidis vſ. 629. ubi Menelaus increpatur, quod viſa Helena abjeciſſet gladium, quo eam interfecturus fuerat. Vide ad Lyſiſtratam vſ. 115.

vſ. 713. Εὔβοιαν διδόασι] Verbis dant, id eſt, promittunt Euboeam ſorte inter ipſos diſtribuendam. Ut Aeginam etiam diſtribuerunt.

vſ. 716. Ξενίας φθύγων] Quaſi non ſis civis germanus, ſed adſcititius, nec adeo partem capere poſſis.

vſ. 723. Πλὴν Κωλακρέτης γάλα] Dicturus videbatur: ἐθέλω

Coronis omnigenis, coloſtro & lacte preſſo,
Illis perfruentes, quibus digna eſt patria noſtra, & Marathonia victoria.
Nunc autem tanquam olivantes illum comitamini, qui habet, unde mercedem det.
PHIL. Hei mihi! quid ita quaſi torpore manus mea perfunditur,
Et gladium tenere non poſſum: ſed jam lenteſco.
BDEL. At cum ipſi timent, Eubœam dant
Vobis, & frumenti promittunt quinquagenos modios
Se praebituros: nihil autem unquam dederunt, praeter quinque modios nuper.
Et hos vix, peregrinitatis poſtulatus, (*quia peregrinitatis accuſabaris.*)
Accepiſti per choenices hordei ſingulatim admenſos.
Ideo ego te arcui ſemper,
Cupioque te paſcere, ne iſti
Irrideant te acerbe.
Et nunc certum eſt praebere
Tibi, quicquid voles.
Tantum quaeſtoris lac bibere *tibi non daho.*

CH. Utique ſapiens erat, qui dixit: Priusquam amborum orationem audiveris,
Ne judica; nam tua mihi oratio nunc multo potior videtur.
Itaque jam ira laxata ſcipiones abjicio.
Sed, ô aequalis & ſodalis noſter,
Obtempera, orationi obtempera, nec imprudentem te praebe,
Neque rigidum infractumque.
Utinam mihi curator, aut cognatus
Fuiſſet aliquis, qui me talia monuiſſet!

Tibi

ἐθέλω παρέχειν, ὅ, τι βέλει, σοί· καὶ ὀρνίθων γάλα· ut in Avibus vſ. 1672. ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα. Sed nunc παρ' ὑπόνοιαν dicit: ἐθέλω παρέχειν, ὅ, τι βέλει, σοί· πλὴν Κωλακρέτης γάλα· alludens tantum ad illud proverbium. Intelligit autem per Κωλακρέτης γάλα mercedem judiciariam, quam diſtribuebat ὁ Κωλακρέτης, quod eſt nomen magiſtratus, quaeſtoris. Dicit itaque ſe patri omnia conceſſurum, tantum, ut judicia frequentet, non permiſſurum.

vſ. 724. Ἦτοι σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκε] Aeſchylus in Prometheo vſ. 886. ἦ σοφὸς ἦν, ὃς πρῶτ' ἐν γνόμᾳ τόδ' ἐδέξατο, καὶ διεμυθολόγησε· *Profecto ſapiens, ſapiens profecto fuit, qui primus in animo id geſſit, & lingua ediſſeruit.* Euripides in Andromacha vſ. 957. eandem ſententiam cum Comico noſtro laudans: Σοφόν τι χρῆμα τὸ διδάξαντ' ἔφυτε, λόγῳ ἀκέων τῶν ἐναντίων πάρα· *Ille ſapiens quidam homo fuit, qui docuit homines, verba utriusque partis litigantium audire.*

Ibid. Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Proverbialis Phocylidis verſus: Μή τε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Euripides in Heraclidis vſ. 180. Τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίη λόγων, πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ; *Quis enim litem dijudicaverit aut cauſam cognoverit, priusquam ab utrisque omnem rem cognoverit clare?* ubi vide notam Cl. Barneſii. Ceterum laudant hanc ſententiam hic Judices ſive Heliaſtae, tanquam bene ipſis notam: nam in eorum juramento erat: ἀκροάσομαι τῆ τε κατηγόρᾳ καὶ τῆ ἀπολογουμένῃ ὁμοίως ἀμφοῖν· *Audiam & accuſatorem & reum ex aequo:* ut eſt apud Demoſthenem contra Timocr. Comicus infra vſ. 923. μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων.

vſ. 726. Τὴν ὀργὴν χαλάσας] In Avibus vſ. 383. τῆς ὀργῆς χαλᾷν.

vſ. 727. Συνθρασῶτα] In Pluto vſ. 508. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾳδιουργοτάτων ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' ἐχ ὑγιαίνειν, δύο πρεσβύτα ξυνθρασῶτα τὸ λοιπὸν καὶ παραπαίειν.

Σοὶ δ' νῦν πς τ θεῶν παρὼν ἐμφανὴς
Ξυλλαμβάνῃ γ πράγματ,
Καὶ δῆλ εὖ ποιῶν· σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.
ΒΔΕΛ. Καὶ μλὼ θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων,
Ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα· χένδρον
Λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
Πόρνιν, ἥπις τὸ πέ τείψῃ, ὢ τ ὀσφύ.
Ἀλλ' ὅλ σιγᾷ, κὐδὲν γρύζῃ,
Τᾶτ' ὐ δύναταί με πρσταλγ.
ΧΟΡ. Νενυθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ'. ἔγνωκε γ δρπίως, ὅλ
Λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Ἃ σᾶ πρσκελθόντ οὐκ ἐπείθετο.
Νῦ ὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθ.
Καὶ φρονεῖ μέν τοι μεθιςὰς ἐς τολοιπὸν τ τρόπον,
Πειθόμενός τε σοί γ'. ΦΙΛ. Ἰώ μοι μοι. ΒΔΕΛ. Οὗτος τί μοι βοᾷς;
ΦΙΛ. Μή μοι τάτων μηδὲν ὑπιχνῇ·
Κείνων ἔραμαι· κεῖθι γενοίμαν,
Ἵν' ὁ κήρυξ φησί· Τίς ἀψήφις; ἀνιςάσθω.
Καπιταίλιῶ ὀπὶ τοῖς κημοῖς,
Ψηφιζομέναν ὁ τελθυταῖ.
Σπεῦσ', ὦ ψυχή· πῇ μ ψυχή;
Πάρες, ὦ σκιερὰ, μὰ τ Ἡρακλέα,
Μὴ νῦ ἔτ' ἐγὼ 'ν τοισι δικασταῖς
Κλέπτονζα Κλέωνα λάβοιμι.
ΒΔΕΛ. Ἴθ', ὦ πάτερ, πρὸς τ θεῶν ἐμοὶ πιθῦ.
ΦΙΛ. Τί πείθομαί σοι; ΒΔΕΛ. Λέγ' ὅ, ν βύλῃ, πλὴν ἐνίς.
ΦΙΛ. Ποίᾳ, φέρ' ἴδω. ΒΔΕΛ. Τᾷ μὴ δικάζειν. ΦΙΛ. Τᾶτο δ
Ἄδης Ἀχαρνεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι.
ΒΔΕΛ. Σὺ δ' ἦν, ἐπειδὴ τᾶτο κεχάρηκας ποιῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
Αὐτᾷ μένων δίκαζε τοισιν οἰκέταις.
ΦΙΛ. Περὶ τί; τί λῃρεῖς; ΒΔΕΛ. Ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράτ.
Οὐ τὼ θύραν ἀνέῳξεν ἡ σκιὰ λάθρα,

Ταύ-

vs. 737. Χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν] In Avibus vs. 121. ὡσπερ σισύραν ἠγκατακλιθῆναι μαλθακήν.

vs. 739. Κἄδιν γρύζει] In Ranis vs. 938. γρύζοντας ἑνὶ τινί.

vs. 741. Αὐτὸν] Ed. Farrei αὐτόν.

vs. 746. Μεθιςὰς τὸν τρόπον] Ut μεθίςη φύσιν apud Euripidem in Alceſtide vs. 172. Poteſt etiam legi μεθιςὰς τῶν τρόπων. ut in Pluto vs. 365. ὡς πολὺ μεθίςησ' ἂν πρότερον εἶχε τρόπων.

vs. 748. Μή μοι τάτων] Scholia: Ἐξ Ἱππολύτῳ Εὐριπίδου.

vs. 749. Κείνων ἔραμαι· κεῖθι γενοίμαν] Euripides in Alceſtide vs. 866. κείνων ἔραμαι, κεῖ' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν· *Illos amo, illas cupio habitare ſedes.* Vult autem Philocleo eſſe in foro judiciario.

vs. 750.

Tibi autem nunc Deorum aliquis manifeste praesens
Adjutor est in hac re,
Et palam beneficia in te confert, quae tu quoque praesens accipe.
BDEL. Equidem alam ipsum, praebens
Quaecunque seni conveniunt: alicam
Lingendam, laenam mollem, lodicem,
Meretricem, quae penem ei fricet lumbosque.
Sed quod tacet, nihilque mutit,
Id non potest mihi placere.
CHOR. Res illas recta secum reputavit via,
Quarum amore antehac insaniebat; jam enim animadvertit
Se omnia illa in peccatis numerare,
A quibus ipsum dehortabaris, ipso morem tunc non gerente.
Nunc igitur forte orationi tuae obtemperat,
Et sapit mutatis jam moribus,
Morem tibi gerens. PHIL. Hei mihi! BDEL. Heus tu quid mihi clamas?
PHIL. Ne mihi quicquam istorum pollicearis;
Illa amo, illic siem,
Ubi praeco dicit: quis suffragia nondum tulit? surgat.
Atque adstem urnis judiciariis
Ultimus eorum qui suffragia ferunt.
Propera anima mea: ubi mea est anima?
Ades, ô caliginosa, Herculem testor,
Ne jam ego inter judices sedens
Cleonem furti reum deprehendam.
BDEL. Per Deos obsecro, mi pater, age obtempera mihi.
PHIL. Quid obtemperem tibi? Dic quicquid voles praeter unum.
BDEL. Quodnam id est, fac sciam? PHIL. Ut a judiciis abstineam; illam enim consuetudinem
Mors adimet mihi prius, quam ego tibi obsequar.
BDEL. Quandoquidem istud libenter facis, saltem
Illuc ne amplius eas, sed hic
Manens, jus dicito servis.
PHIL. De qua re? quid nugaris? BDEL. Eadem *fac*, quae illic fiunt.
Quia ostium clam aperuerit famula

Huic

vs. 750. Τίς ἀψήφισ©·; ἀνιτέσθω.] Ita haec distinguendae, non ut in Edd.

vs. 754. Πάρες ὦ σιπερὰ] Pro πάρεσο. Scholiastes dicit alludi ad istud Euripidis: πάρεσ' ὦ σιπερὰ φυλλάς· quod ex Bellerophonte ait esse.

vs. 759. & seq. Τᾶτο δὴ Ἅδης διακρινῶ] Ex Euripidis Cressis, ut notat Scholiastes. Sophocles in Antigone vs. 333. τᾶτο γὰρ τύχη κρινεῖ· *Hoc enim fortuna est decisura.* Quod autem Comicus dicit Ἅδης διακρινεῖ, illud Sophocles dixit: Ἅδης ὁ παύσων ἴφυ. In eadem Fabula vs. 581. Ἅδης ὁ παύσων τάσδ' τὰς γάμους ἴφυ· *Mors finiet has nuptias.*

vs. 764. Περὶ τᾶ;] Ita recte Edd. pristinae; non περί τω, ut nuper.

Ταύτης ὀπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνιν.
Πάντας δὲ καὶκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μέν νυν θυλόγως, ἣν ἐξέχῃ
Εἴλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσῃ πρὸς ἥλιον·
Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος
Γοντος εἶσῃ· κἂν ἔχῃ μεσημβρινὸς,
Οὐδείς σ' ἀποκλείσῃ Θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
ΦΙΛ. Τυτί μ' ἀρέσκει. ΒΔΕΛ. Πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
Λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν, ᾗ τ' ἀπολογήμονον.
ΦΙΛ. Πῶς ἂν ξυγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
Ὅστις πρότερον τὰ πράγματ', ἢν μασώμενος;
ΒΔΕΛ. Πολλῷ γ' ἄμεινον. ᾗ λέγεις γὰρ τυγχάνει,
Ὡς οἱ δικασταὶ, ψηφοδοκίαν τ' μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
ΦΙΛ. Ἀνά τοι μὲ πείθεις. ἀλλ' ὅπειν ὅπῳ λέγεις,
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔΕΛ. Παρ' ἐμοῦ. ΦΙΛ. Καλῶς·
Αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκοπόλης· δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
Ἐλθὼν διεκερμάτιζέ μ' ὀν τοῖς ἰχθύσιν·
Κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπάδας μικρέων·
Κἀγὼ 'νέκαψ', (ὀβολὸς γὰρ ἦν ἀγόμενον λαβεῖν)
Κἄτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
Κἄθ' εἶλκον αὐτὸν. ΒΔΕΛ. Ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶπ'. ΦΙΛ. Ὅ, τι;
Ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.
Ταχὺ γὰρ καθέψεις ταῦτ' ἐγὼ ἔφην. ἢ δ' ὅς λέγων.
ΒΔΕΛ. Ὁρᾷς ὅσον σοι δῆλα τοῦτο κερδανεῖς;
ΦΙΛ. Οὐ πάνυ τι μικρόν· ἀλλ' ὅπως μέλλεις ποιῇ.
ΒΔΕΛ. Ἀνάμενε νῦν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
ΦΙΛ. Ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεις.
Ἡκιστέον γ', ὡς Ἀθηναῖοι ποτὲ

Δι-

vs. 768. Ἣν ἐξέχῃ εἴλη] Alludit ad illud puerorum dictum: ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλι. quo usus est Comicus noster in Insulis: λέγεις δ' ἄσπερ τὰ παιδία· ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλι. De quo vide Suidam hunc locum laudantem, & Pollucem Lib. IX. Sect. 123 & 124. *Ex Notis Florentis.*

vs. 769. Ἡλιάσει πρὸς ἥλιον] Scholia: δικάσεις, φησι, πρὸς αὐτὴν ἥλιον καθήμενος· ἐπαιξε δὲ παρὰ τὴν Ἡλιαίαν, τὸ μέγιστον δικαστήριον· *Judicia exercebis, inquit, in sole sedens. Alludit autem (verbo ἡλιάσει) ad Heliæam: quod erat maximum forum judiciale.*

vs. 771. Τοῦτο] Scholia: ἐοικὸς τῷ Διΐ.

Ibid. Εἶσῃ] Scholia: γνώσῃ τὴν δίκην.

vs. 775. Δάκνων σεαυτὸν] Id est, αὐτοδάξ ὠργισμένος ut loquitur in Lysistrata vs. 690.

vs. 780. Ἀναμασώμενοι] Scholia: ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναπεμπαζόντων τὴν τροφὴν ζώων· *Per metaphoram ab animalibus quae ruminant & remandunt pabulum.*

vs. 783. & seq. Λυσίστρατος ὁ σκοπόλης] In Acharnensibus vs. 854. ὃς οὐδὲ αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος, Λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ, Χολαργέως ἔτυδος.

vs. 785. Ἐν τοῖς ἰχθύσι] Sic ἐν ταῖς χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις in Lysistrata vs. 557.

vs. 787. Κἀγὼ 'νέκαψα, ὀβολὸς γὰρ ἄγορᾶν λαβεῖν] Alexis apud Athenaeum III. ὁ δ' ἐμπάψας τὸ κέρμα εἰς τὴν γάθον·

Ille

Huic mulctam irrogabis unicam.
Nam illic etiam idem utique factitabas.
Praeterea commode, cum ortus fuerit
Calor solis mane, judicium exercebis in sole;
Ante focum sedens, si ningat,
Aut pluat, causas disceptantium cognosces; & licet meridie surgas,
Nullus te cancellis excludet Thesmotheta.
PHIL. Hoc mihi placet. BDEL. Praeterea si causam
Aliquis nimis verbose peroraverit, non exspectabis esuriens.
Te ipsum crucians, & illum qui perorat.
PHIL. Quomodo ergo potero recte
Causam cognoscere, ut antehac, si adhuc comedam?
BDEL. Multo melius; etenim hoc vulgo dicitur:
Ipsos judices, testibus mentientibus,
Vix rem cognovisse ruminando.
PHIL. Persuades mihi: sed illud nondum dicis,
Mercedem unde sim accepturus. BDEL. A me. PHIL. Bene;
Nam turpissime tractavit me Lysistratus
Ille scurra; cum enim nuper accepisset drachmam mecum,
Venit in forum piscarium, & eam aerea moneta permutavit:
Deinde mihi imposuit *in manus* tres squamas mugilum,
Quas ego in os indidi, (nam obolos me rebar accipere)
Deinde offensus odore exspui.
Deinde *in jus* eum trahebam. BDEL. Ille vero quid ad haec dicebat?
PHIL. Quidnam?
Galli me ajebat stomachum habere:
Itaque facile concoques pecuniam, inquit.
BDEL. Videsne ergo quantum tibi accedat lucri?
PHIL. Non parum sane: sed quod facturus es, fac.
BDEL. Exspecta ergo; ego autem mox adero ista ferens.
PHIL. Videsis ut oracula perficiantur;
Audiveram enim fore ut Athenienses aliquando

Jus

Ille vero cum pecuniam buccae ingessisset. Solebant enim pecuniam in ore gestare; noster in Ecclesiaz. vs. 815. παλαιῶν γὰρ βότρυς μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων. Vide & supra, vs. 607.

vs. 791. Ἦ δ' ὃς λέγων] In Equitibus vs. 630. ἦν δ' ἐγώ. Pro ἦν, ἔφη. Plato ad satietatem usus est hoc verbo, ut & Scholiastes notat.

vs. 794. Ταῦθ'] Quae ad judicium facere videntur exercendum, & alia, ridiculi causa.

vs. 795. Ὁρᾷς τὸ χρῆμα] Sophocles in Trachiniis vs. 835. ἴδ' ὅσον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄρα τῷπ@· τὸ Στησιχόρου ἐμῶν· *Ecce! Videte! o Puellae, quam subito ingruit vox fatidica nobis.*

Ibid. Τὰ λόγια ὡς πεπαίνεται] Euripides in Cyclope vs. 892. αἳ αἱ παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεπαίνεται· *Heu, heu; antiquum oraculum perficitur.* Idem in Phoenissis vs. 1697. νῦν χρησμὸς, ὦ παῖ, Λοξίου πεπαίνεται· *Nunc, o filia, oraculum Apollinis perficitur.* Noster in Equitibus vs. 1046. aliter: ταυτὶ τέλεσθαι τἀμὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. Ceterum Philocleo haec secum loquitur.

vs. 796. Ἡκηκόειν] Ita recte Ed. Farrei. Caeterae ἀκηκόεις.

Δικάσουσιν ὅπῃ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας·
Κἂν τοῖς θυρίοις ἀνοικοδομήσῃ πᾶς ἀνὴρ
Αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
Ὥσθ' Ἑκάταιον, πανταχῇ περὶ τὰ θυρῶν.
ΒΔΕΛ. Ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
Ὅσα θ' γ' ἔφασκον· κἄτι πολλῷ πλείονα.
Ἀμὶς μέν, ἣν ὑρηπάσῃς, αὐτῇ
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ὅπου θύννεα.
ΦΙΛ. Σοφόν γε τουτί, καὶ γέροντι πρόσφορον
Ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον θρασυτείας.
ΒΔΕΛ. Καὶ πῦρ γε τουτί, καὶ περισκέψηκεν φακῇ,
Ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ π. ΦΙΛ. Τοῦτ' αὖ δεξιόν.
Κἂν γῶν πυρέτιῳ, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
Αὐτῶν μένων γῶν τὴν φακῆν ῥοφήσομαι·
Ἆρ' ἐς τί τὴν ὀργὴν ὡς ἐμ' ἐξηνέγκατε;
ΒΔΕΛ. Ἵνα γ', ἣν καθεύδῃς, ἀπολογουμένου πνός,
Ἄιδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' ὑτοσί.
ΦΙΛ. Ἐν ἔλει ποθῶ· τὰ δ' ἄλλ' ἄρεσκέ μοι. ΒΔΕΛ. Τὸ τί;
ΦΙΛ. Θηρίον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸν Λύκου.
ΒΔΕΛ. Πάρεστι τουτί· καὐτὸς ὢν ἄξω ὑτοσί.
ΦΙΛ. Ὦ δέσποθ' ἥρως· ὡς καλεπὸν ἄρ' ἦν ἰδεῖν·
Οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
ΟΙΚ. Οὐκοῦν ἔχει γ' ὧδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα·
ΒΔΕΛ. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκαιων
Ἐκάλουν. ΦΙΛ. Κάλει νυν· ὡς κἀθήμεθ' ἐγὼ πάλαι.
ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, τίν' αὖτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκαιων.
Τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;
Ἡ θρᾶττα περισκάσασα πρώιον τὴν χύτραν.
ΦΙΛ. Ἐπίσχες ὅτιος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
Ἀνθ' ὑροφάκιου τῶν δίκαιων μέλλεις καλεῖν,
Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφάνετο;

ΒΔΕΛ.

vs. 800. Ἑκάταιον] Passim in vicis conspiciebantur Sacella Hecates: ut & Hermae, atque etiam altaria Apollinis.

vs. 805. Σοφόν γε τουτί] Eupolis apud Athenaeum I. p. 17. ἰών, τίς ἐστιν, ἀμίδα, πάμπρωτος μεταξὺ πίνων; Παλαμηδικόν γε τοῦτο τεκτήνημα καὶ σοφόν· *Eja! quis primus dixit inter bibendum: Matellam (date mihi)? Sane hoc Palamedicum & sapiens est inventum.*

vs. 808. Ῥοφεῖν] Ita coquebant lenticulam, ut forberi posset: quod apparet etiam ex Jambo isto apud Athenaeum IV. p. 156. ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ὑδὺ μὴ διδικότα· *Bleta vacuis lenteм forbere jucundum.*

vs. 815. Θηρίον] Pro τὸ Ἥρων, ut supra Θημετίρα. vs. 523. Cupit autem simulacrum Lyci, forensis alicujus Herois antiqui, de quo & supra, vs. 388.

vs. 817. Ὡς καλεπόν] Subaudi τί, aut χρῆμα, sive πρᾶγμα· aut πρᾶον· aut lege καλεπός. Cogitandum autem Herois hujus imaginem in Scena ita exhiberi, ut quodammodo similis videatur Cleonymo, qui valde procerus fuit; nam in Avibus vs. 1473. comparat eum cum arbore: ἔστι γὰρ δένδρον πιτυώδες ἔκλοπόν τι, Καρδίας ἀπωτέρω Κλεώνυμος, χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλλως δὲ σκιλὸν καὶ μυρί· τοῦτο μὲν πρῶτον αἱεὶ βλαστάνει καὶ συναφαιτεῖ, τὸ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

vs. 819.

Jus dicant in ſuis aedibus:
Et in veſtibulis aedificet quisque
Sibi tribunal perquam parvulum,
Inſtar delubri Hecataei, ubique ante fores.
BDEL. Eu! quid jam dices? nam omnia ego fero,
Quaecunque dicebam: & multo etiam plura.
Matula quidem, ſi micturias, iſta
Juxta te pendebit prope in paxillo.
PHIL. Scitum certe iſtud, & ſeni utile
Omnino inveniſti remedium ſtranguriae.
BDEL. En & ignis, cui adſtat lens,
Sorbere ſi quid neceſſe eſt. PHIL. Iſtud etiam ſcitum eſt.
Nam ſi vel febricitem, mercedem tamen accipiam.
Iſthic enim manens lentem ſorbebo.
Sed cur hunc ad me extuliſtis gallum?
BDEL. Ut, ſi dormias, dum aliquis cauſam dicit,
Iſte cantans deſuper te excitet.
PHIL. Unum adhuc deſidero, cetera autem placent mihi? BDEL. Quidnam?
PHIL. Simulacrum Lyci Herois ſi qua ratione efferas.
BDEL. Adeſt iſtud (*quod vides*) & ille ipſe Heros.
PHIL. ô Magne Heros, quam terribilis es adſpectu:
Qualis Cleonymus nobis videtur.
SERV. Sane nec ipſe quamvis heros habet arma.
BDEL. Si citius ſediſſes tu, citius etiam litem
Citaſſem. PHIL. Cita modo, nam ſedeo ego dudum.
BDEL. Age dum, quam ipſi primum introducam litem?
Quisnam domeſticorum aliquid fecit mali?
Thratta (*ancilla*) quae aduſſit nuper ollam.
PHIL. Heus tu reprime te, nam parum abeſt quin me perdideris.
Num ſine cancellis litem es citaturus,
Qui inter res ſacras nobis apparebant primi?

BDEL.

vſ. 819. Οὐκῶν ἔχει] Bdelycleo dicebat Lycum Heroëm ſimilem videri Cleonymo, quia uterque eſſet immanis ſtaturae, ſed ſervus aliam cauſam ſimilitudinis affert; nempe, quia neuter habeat arma; Lycus, quia erat Forenſis heros non Martius: Cleonymus, quia in praeliis prae timiditate arma abjecerat.

vſ. 824. Προσκαύσασα] Debuiſſet illa ancilla obſervare, quod Archeſtratus praecipit apud Athenaeum VII. p. 310. Καὶ κίνει πυκνὰς, μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε· *Atque agita crebro, ne te inſcio adurantur.* Thratta autem ancilla nomen habuit a Patria. Occurrit aliquoties id nomen apud Comicum noſtrum.

vſ. 825. Ὀλίγα μ' ἀπώλεσας] In Nubibus vſ. 721 ὀλίγα φρᾶδ' ἐγένεσθαι. Sic & μικρᾶ. Demoſthenes de Falſa Legatione: ὅτι δῶρα λαβεῖν ἔδοξε πρεσβεύσας, μικρὰ μὲν ἀπέκλεισεν· *Quia dona acceperat cum eſſet Legatus, parum aberat quin eum occidiſſent.*

vſ. 827. Ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο] In Theſmoph. vſ. 638. σὺ δ' εἰπέ μοι ὦ, τί πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο; Ceterum Philocleo ex nimia veneratione fori & judiciorum loquitur de illis rebus quaſi ſacrificiis aut myſteriis.

ΒΔΕΛ. Μὰ τ' Δί' ὦ πάτερ· ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
Αὐτὸς κομιοῦμαι τόγε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
Τί ποτε τὸ λεῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.

ΟΙΚΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΟΙΚ. Βαλλ' ἐς κόρακας· τουτονὶ τρέφειν κύνα.
ΒΔΕΛ. Τί δ' ἐστὶν ἐτέον; ΟΙΚ. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἄρτίως
Ὁ κύων ὠδμίξας εἰς τ' ἱπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυρῶ Σικελικὴ κατεδήδοκε;
ΒΔΕΛ. Τοῦτ' ἆρα πρῶτον τ' ἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακλέον μοι. σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
ΟΙΚ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερος φησὶ κύων
Κατηγορήσειν, ἢν τις εἰσάγῃ γραφήν.
ΒΔΕΛ. Ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. ΟΙΚ. Ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
ΦΙΛ. Τυτὶ τί ἐστι. ΟΙΚ. Χοιροκομεῖον Ἐφιάλου.
ΦΙΛ. Εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΟΙΚ. Οὔκ· ἀλλ' ἵνα
Ἀφ' Ἐφιάλου ἐχόμενος ὀπτείψω πνά.
ΦΙΛ. Ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ πιμᾶν βλέπω.
ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, ἐγκύκω τὰς σανίδας, ἢ τὰς γραφάς.
ΦΙΛ. Οἵ μοι ἀλιτείλεις, καὶ πολεῖς τειψημερῶν·
Ἐγὼ δ' ἀλοχίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
ΒΔΕΛ. Ἰδού. ΦΙΛ. Καλῶ νυν. ΒΔΕΛ. Ταῦτα δή. ΦΙΛ. Τίς ἔστοι
Ὁ πρῶτός ἐστιν; ΒΔΕΛ. Ἐς κόρακας· ὡς ἄχθομαι,
Ὅτιὴ πελαθόμην τὰς καδίσκας ἐνφέρειν.
ΦΙΛ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; ΒΔΕΛ. Ἐπὶ καδίσκας. ΦΙΛ. Μηδαμῶς.
Ἐγὼ γὰρ εἶχον τόσδε τὰς ἀγυιάχας.
ΒΔΕΛ. Κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
Ὅσων δεόμεσθα, πλὴν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
ΦΙΛ. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;

ΒΔΕΛ.

vs. 831. ΟΙ.] Servus intervenit, qui conqueritur de cane, quod caseum rapuisset.

vs. 832. Οἱ γάρ;] Sic usurpantur hae particulae in Acharn. vs. 575. ὦ Δημαχ', ἦ γὰρ ὅτῳ· ἄνθρωπῳ· πάλαι ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῖ̈σθαι;

Ibid. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης] Scholia: τῶν ἴσως τις ἂν τῷ· τὸν δὲ κυνὶ ὄνομα Λάβης, ἀπὸ τῆς λαμβάνειν θηρία. τυρὸν δὲ ἥρπασεν ὅτῳ·. ἀξιοῖ δέ τινες ὡς παρὰ γράμμα κωμῳδεῖσθαι Λάχητα. &c. *Iste*, (*qui haec loquitur*) *est unus ex domesticis. Cani autem est nomen Labes a* λαμβάνειν *capere; quia feras capiat: rapuit autem iste caseum. Ceterum quidam volunt Lachetem hic notari, facta mutatione nominis per unam literam*; id etiam Comicus ipse innuere videtur supra, vs. 240. ὡς ἔοικε Λάχητι γοῦν. Σίμωνι δὲ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.

vs. 836. Εἰσακλέον μοι. σὺ δὲ κατηγόρει] Aeschylus in Eumenidibus vs. 585. in judicio super Orestis matricidio: Τμῶν ὁ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὸν δίκην· *Vestrum est loqui; ego introduco causam.*

vs. 837. Ἀλλ' ἄτερος] Scholia: τῶν τὰ μὲν πρόσωπα τῶν

BDEL. Non adsunt profecto; sed ego curram,
Et ipse efferam statim foras.
Quid hoc rei est? quam multum valet quibus adsuescas locis.

SERVUS, BDELYCLEON, PHILOCLEON.

SERV. Quid, malum, hujuscemodi alimus canem?
BDEL. Quid est, dic verum? SERV. Quin modo Labes iste
Canis irruens in culinam abreptum
Recentem caseum Siculum comedit.
BDEL. Hoc itaque crimen primum patri
Introducendum est: tu vero ades & accusa.
SERV. Non ego profecto, verum alter canis ait
Se accusaturum, si quis introducat actionem.
BDEL. Agedum adduc eos huc. SERV. Haec facienda erant.
PHIL. Hoc quid est? SERV. Suile vimineum Laris.
PHIL. Itane manu sacrilega ablatum affers? SERV. Non: sed ut
A Lare facto initio aliquem perdam.
PHIL. Sed introduc *litem* properans: nam ego supplicia specto.
BDEL. Age ut efferam nunc tabulas & stylos.
PHIL. Hei mihi obtundes me, tempus terens.
At mihi sat erat ungue sulcos ducere in tabula.
BDEL. En. PHIL. Cita nunc. BDEL. Haec jam fiant. PHIL. Quis iste
Est primus? BDEL. Vah! ut crucior,
Quod oblitus sum urnas judiciarias efferre.
PHIL. Heus tu quorsum curris? BDEL. Ad urnas. PHIL. Nequaquam.
Ego enim habebam istas situlas.
BDEL. Optime ergo: omnia enim adsunt nobis,
Quibus opus est, praeter clepsydram.
PHIL. Hoc vero quid est? annon clepsydra?

BDEL.

τῶν κυνῶν ἐστι, τὰ δὲ πραγματα πολιτικά· *Nunc personae quidem sunt canum; negotia autem civilia.*

vs. 840. Χειροκομεῖον] Cavea pro alendis porcellis. Haec jam erit instar cancellorum dicasterii.

vs. 842. Ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος] Proverbium est: ἀφ' ἑστίας ἄρχω. Sumtum a sacrificantibus, ut ait Scholiastes. Similis Comici loco est iste Platonis in Euthyphrone: ἀφ' ἑστίας δικεῖ μοι ἄρχεσθαι κακιζεῖν τὴν πόλιν. Quem citavit *Florens.*

vs. 843. Τιμᾷν βλέπω] In Acharnensibus vs. 375. ἐὰν βλέπωσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν· quod idem est: vide ibi Notam.

vs. 844. Τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς] Scholia: σανίδας φησιν, ἐν αἷς ἔγραφον τὴν μακρὰν καὶ τὴν βραχεῖαν τῆς δίκης· γραφὰς δὲ νῦν, ἀντὶ τοῦ τὸ γραφεῖον, ἐν ᾧ ἔγραφον· *Tabulas dicit, in quibus ducebant lineam longam & brevem. Vocem autem γραφὰς nunc ponit pro γραφείου, id est, scalprum sive stylus, quo scribebant (in cera.)*

vs. 854. Ἦδι δὲ] Scholia: Μήποτε τὸ αἰδοῖον αὐτῷ δείκνυσιν ὁ πρωσθύτης, ὅτι ὁρᾷ ὡς ἡ κλεψύδρα. ἁμὶς γὰρ αὐτῇ παρε-

ΒΔΕΛ. Εὖγ' ἐκπορίζεις αὐτά, καὶ πιχωρίως.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,
Καὶ μυρρίνας, ἠ τ λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
Ὅπως ἂν εὐξώμεθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
ΧΟΡ. Καὶ μὴν ἡμεῖς ὑπὸ ταῖς σπονδαῖς, ἠ ταῖς εὐχαῖς
Φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
Οἵαν γεναίως ἐν τ πολέμῳ
Καὶ τ νείκους ξυνέβητον.
ΒΔΕΛ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νυνὶ ὑπαρχέτω.
ΧΟΡ. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Τὸ πρᾶγμ', ὃ μηχανᾶται
Ἐμπεσθεν ἔτος τ θυρῶν,
Ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι,
Ὡς παυσαμένοισι τ πλάνων.
Ἰήιε Παιάν.
ΒΔΕΛ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ τε μὲ προθύρῳ προθ πύλας,
Δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ ἄναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομῶμεν·
Παῦσόν τ' αὐτῷ τυτὶ τὸ λίαν φρυφνὸν ἠ πέινιον ἦθος,
Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ προσμίξας·
Ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἥπιον αὐτόν·
Τῆς φεύγειλάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τ γναμπτῶν,
Καὶ πιδακρύειν ἀνπβολῶντων·
Καὶ παυσάμενον τ δυσκολίας,
Ἀπὸ τ ὀργῆς
Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ς'.

ΧΟΡ. Ξυνθυχόμεθά σοι, καὶ παδομὲν ὐ νέαισιν ἐχαῖς,
Ἕνεκά γε τ προλελεγμένων.
Εὖνοι γὼ ἐσμὶ, ἐξότε

Τὸν

παράκυπτα· *Fortaſſis veretrum ei oſtendit ſenex, quia lotium mittit, ut clepſydra aquam: matella enim ei adpoſita eſt.* Vide ſupra vſ. 813.

vſ. 856. & ſeqq. Πῦρ τις ἐξενεγκάτω — καὶ τὸν λιβανωτὸν. ὅπως ἂν εὐξώμεθα.] In Ranis vſ. 895. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω, ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμά των.

vſ. 870. Ἀγυιεῦ.] Cognomen Apollinis eſt Ἀγυιὲς. Euripides in Phoeniſſis vſ. 634. Καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ, καὶ μίλαθρα χαίρετε· *Et tu Phoebe Rex, cuſtos viarum urbis, & vos atria valete.* Dicitur autem ſic ab ἀγυιὰ, via urbana; Macrobius Saturnal. l. 9. *Idem Apollo apud illos & Ἀγυιεὺς numcupatur, quaſi viis praepoſitus urbanis: illi enim vias, quae intra pomoeria ſunt, ἀγυιὰς appellant.* Hunc Macrobii locum citavit Doctiſſ. Stanlejus ad Aeſchyli Agam. vſ. 1090. Vide ad Aves vſ. 1233.

vſ. 872. Πρίνινον ἦθος.] Sic πρινώδης θυμός ſupra vſ. 382.

vſ. 873. Ἀντὶ σιραίου,] Scholia: μὴ σίραιον, ἀλλὰ μίλτε παρα-

BDEL. Bene iſta ſuggeris & vernaculo more.
Sed quamprimum aliquis ignem efferat,
Et myrtos, & thus ex aedibus;
Ut precemur primum Deos.
CHOR. Nos etiam in libaminibus & votis
Verba bona dicemus vobis;
Quoniam praeclare ex bello
Et rixa foedus iniſtis.
BDEL. Linguis nunc primum favete.
CHOR. ô Phoebe Apollo Pythie, da ut proſpere
Hoc negotium, quod machinatur
Iſte ante fores,
Omnibus nobis cedat,
Ut liberatis ab impoſtoribus.
Io Paean.
BDEL. ô Magne Rex vicine Agyienſis ad fores veſtibuli mei,
Accipe novam hanc initiationem, quam patri novo modo paramus:
Et compeſce hos ejus nimis rigidos & ilignos mores
Loco defruti pauxillum mellis iracundiae ejus admiſcens.
Ut jam deinceps fiat hominibus clemens,
Et reos magis miſeretur quam accuſantes,
Illisque orantibus illachrymet:
Et depoſita aſperitate,
Ab iracundia ſua
Demat urticam.

STROPHE VERSUUM VI.

CHOR. Nos ſimul tecum precamur & accinimus novis magiſtratibus *initis*
Propter praedicta.
Benevoli enim ſumus *tibi*, ex quo

Sen-

παραμίξας. Σίραιον δὲ τὸ ἐψημένον γλεῦκος, βραχὺ δ' ἔχον παρατικρὸν ὅτε καθεφθῇ· *Non Siraeum, ſed mel admiſcens. Siraeum autem eſt muſtum coctum, nonnihil amaritudinis habens cum plane decoctum fuerit.* Plinius Lib. XIV. c. 9. *Siraeum, quod alii bepſema, noſtri ſapam appellant, ingenii non naturae opus eſt; muſto usque ad tertiam partem menſurae decocto, quod ubi factum ad dimidiam eſt, defrutum vocamus.* Locum Plinii citavit Kuhnius ad Pollucem Lib VI. Sect. 16.

Ibid. Μίλιτος σμικρὸν τῷ ζυμιδίῳ παραμίξας] Eadem fere ſententia verbis magis propriis, in Pace vſ. 996. μίξον δ' ἡμᾶς —— φιλίας χυλῷ καὶ ξυγγνώμῃ τινὶ πρᾳοτέρῳ τὸν νῶν κέρασον.

vſ. 879. Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι] Fac demat ab ira aſperitatem & mordacitatem. Eſt metonymia ſubjecti pro adjuncto, ut loquuntur. Vult autem dicere: *Ne tam graves iras gerat.* Idem fere propriis verbis dicit Thucydides Lib. II. ἀπαγαγὼν τὸ ἐρχιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀσφαλέστερον καταστῆσαι (ἐβούλετο) *Remota ex animis illorum iracundia.*

Τὸν δῆμον ἡδόμεθά σε
Φιλοῦντ', ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
Τῶν νῦν γε σοῦ πωτέρων.

ΚΗΡΥΞ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΚΥΩΝ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΤΣ κατήγορος.

ΒΔΕΛ. Εἴ τις θύραισιν Ἡλιαστὴς, εἰσίτω·
Ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.
ΦΙΛ. Τίς ἆρ' ὁ φθύνων ὑτί; ὅσον ἀλώσεται;
ΘΕ. Ἀκούετ' ἤδη τῆ γραφῆς, ἣν ἐγράψατο
Κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα·
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήδιε
Τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωὸς σύκινος.
ΦΙΛ. Θάνατος μὲν ἦν κύνει, ἢν ἅπαξ ἁλῶ.
ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν ὁ φθύνων ὑτοσὶ Λάβης πάρα.
ΦΙΛ. Ὦ μιαρὸς ὑτός· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·
Οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
Πῆ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;
ΚΥΩΝ. Αὖ, αὖ. ΒΔΕΛ. Πάρεστιν ἕτερος ὑτὶ αὖ Λάβης,
Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ ἀλεξίχειν τοὺς χύτρας.
ΚΗΡ. Σίγα, καθίζε· σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
ΦΙΛ. Φέρε νῦν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
ΘΕ. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσατ', ἴθ' ἐγραψάμην,
Ἄνδρες δικασταί, τυτονί. δεινόταζα γὰρ
Ἔργων δέδρακε κἀμὲ, καὶ τὸ ῥυπαπαί.
Ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
Κατεσκέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
ΦΙΛ. Νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἐμοί γέ τοι
Τυρῆ κάκιστον δεῖπνον ἐτήρυγεν.

Ὁ

vs. 887. Εἰσφρήσομεν] Euripides in Troadibus vs. 646. Εἴσω τι μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη ἐκ εἰσφρήμην· *Intraque atria splendida mulierum verba non admisi.* Vide supra ad vs. 125. Ceterum pro more in concionibus recepto denunciat haec apud Comicum Bdelycleo tanquam praeco.

vs. 888. Ὅσον ἁλώσεται] Quasi dicat, ut cum Comico loquar ex Pluto vs. 480. τί δῆτα αὐτῷ τίμημα ἐπιγράψεις τῇ δίκῃ ἐάν γε ἁλῷ; Hunc esse sensum, cum Philocleo ad servum dicit, ἴσον ἁλώσεται; apparet ex servi responsione vs. 892. τίμημα κλωὸς σύκινος.

vs. 890. Λάβητ'] Vide ad vs. 832.

vs. 892. Τὸν Σικελικόν] Caseus e Sicilia erat in pretio; Antiphanes apud Athenaeum I. p. 27. Τυρὸς Σικελὸς, μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλεις Βοιώτιαι· *Caseus Siculus: Atticum unguentum: Boeoticae anguillae.* Sed non tantum propterea meminit Aristophanes *Siculi caſei*; verum etiam quia Laches, qui hic sub Labetis canis nomine latet, in rebus a se circa Siciliam gestis fraude aliqua fuit usus, ut quosdam sentire ait Scholiastes.

vs. 895.

Senſimus te populum
Amare, ut nemo
Eorum, qui nunc ſunt te juniores.

PRAECO, PHILOCLEON, THESMOTHETA, BDELYCLEON, CANIS CYDATHENAEEUS accuſator.

BDEL. Si quis judicum foris eſt, ingrediatur;
Nam oratoribus perorantibus non intromittemus.
PHIL. Quisnam eſt iſte reus? quanti aeſtimabitur lis? (*ut condemnabitur!*)
SER. Audite nunc dicam, quam ſcripſit
Canis Cydathenaeenſis Labeti Aexonenſi.
Quem injurium eſſe ait, quod ſolus comedit caſeum
Siculum. Poena eſto boja ficulnea.
PHIL. Imo mors canina, ſi ſemel convictus fuerit.
BDEL. Equidem Labes reus iſte adeſt.
PHIL. ô Impurus ille, quam furaciter etiam intuetur:
Ut dentes reſtringens ſe decepturum me arbitratur.
Ubi eſt accuſator Cydathenaeenſis ille canis?
CAN. Bau, bau. BDEL. Adeſt alter iſte Labes
Bonus latrare & lingere ollas.
PR. Sile, ſede: at tu aſcende & accuſa.
PHIL. Agedum ſimul & ego hancce infundam & ſorbebo.
SER. Audiſtis quam dicam ſcripſerim
Huic, ô judices: etenim indigniſſimum
Facinus admiſit & in me, & in claſſem.
Nam in angulum ſe proripiens plurimum caſeum
Siculum devoravit, & ſe implevit in tenebris.
PHIL. Profecto ſatis apparet; ſi quidem mihi
Caſei peſſimum odorem modo ructavit in faciem

Sce-

vſ. 895. Ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει] Scholia: ἀντὶ τῆς κλεπτικῆς. Saepe ita loquuntur, quia ex vultu fere ingenium, mores, atque affectus hominum cognoſcuntur. Sic v. g. γλίσχρον βλέπειν. Euphron Comicus apud Athenaeum IX. p. 377. — καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτοσὶ προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει. *Etenim ipſe accedit ſenex. En quam miſere intuetur.*

vſ. 899. Διαλείχειν τὰς χύτρας] In Equitibus vſ. 1031. πόλλωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς ῥήσας διαλείχων.

vſ. 900. Σίγα κάθιζε] Ut in Acharn. vſ. 123. Ibid. vſ. 57. aliter: κάθησο σίγα.

vſ. 901. Τήνδ'] Nempe τὴν φυλήν. ſupra, vſ. 817.

vſ. 904. Καὶ τὸ ῥυππαπαῖ] Scholia: τὸ ναυτικὸν Nautas & Claſſiarios. Eſt autem ῥυππαπαῖ celeuſma nauticum. In Ranis vſ 1105. ῥυππαπαῖ.

vſ. 905. Κατεσικιλίζε] Verbum ex occaſione natum, quia de caſeo Siculo loquitur.

vſ. 908. Ἐνήρυγεν] Infra, vſ. 1146. ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τι μὴ κατήρυγεν.

Ὁ βδελυρὸς ὗτος, κ' ὐ μετέδωκ' αὐτῶνί μοι.
Καί τοι πῶς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δικαίως ἦν,
Ἢν μή τι καὶ μοὶ τῆς θεᾶς τῆς κωμικῆς;
ΘΕ. Οὐδὲν μετέδωκεν ὐδὲ τῆς κοινῆς γ' ἐμοί.
ΦΙΛ. Θερμὸς γὰρ ἀνὴρ ὐδὲν ἦττον τῆς φακῆς.
ΒΔΕΛ. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ θεῷ καταγνῶσκ', ὦ πάτερ,
Πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙΛ. Ἀλλ', ὦ γαθέ,
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΘΕ. Μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
Κυνῶν ἁπάντων ἄνθρακα μονοφαγίσατον·
Ὃς πρὸς θεῖ πλεύσας τὴν θυείαν ὁν κύκλῳ,
Ἐκ τῆς πόλεως τὸ σκίῤῥον ἐξεβήδοκεν.
ΦΙΛ. Ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' ὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΚΥΩΝ. Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· ὐ γὰρ ἄν ποτε
Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύω·
Ἵνα μὴ κεκλάγκω ἀφανὴς ἄλλως ἐγώ.
Ἐὰν δὲ μὴ, τολοιπὸν ὐ κεκλάγξομαι.
ΦΙΛ. Ἰὺ ἰὺ.
Ὅσας κατηγόρθωσε τὰς πανουργίας.
Κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρὸς· ὐ γὰρ σοὶ δοκεῖ,
Ὦ λεκιθυών; νὴ τὸν Δί' ὀπτιμύγέ τοι.
Ὁ Θεσμοθέτης· πῦ 'σθ' ὗτος; ἀμίδα μοι δότω.
ΘΕ. Αὐτὸς καθελοῦ· τὰς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλᾷ.
Λάβοιμι μάρτυρας παρεῖναι, τρίβλιον,
Δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐχάραν, χύτραν,
Καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ θεσμοκαμπτικά.
Ἀλλ' ἔλκε σύ γ' ὑρεῖς, ὐ καθίζεις ὐδέπω.
Τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χρεῖαν τήμερον.
ΒΔΕΛ. Οὐκ ἂν σὺ παύσαι χαλεπὸς ὢν ὐ δύσκολος,
Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχῃ;

ΦΙΛ.

vs. 912. Τῶ κοινῶ] Scholia: ἀντὶ τοῦ τῷ κοινωνῷ.
vs. 913. Θερμὸς γὰρ ἀνὴρ] Oppianus III. 270.
vs. 915. Πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων] Supra, vs. 733. πρὶν ἄν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς ὐκ ἂν δικάσαις. ubi vide Notam.
vs. 918. Μονοφαγίσατον] Amipsias Comicus apud Athenaeum I. p. 8. ἐρρ' ἐς κόρακας μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε. *I in malam rem.*
vs. 919. Τὴν θυείαν] Ita παρ' ὑπόνοιαν pro τὴν Σικελίαν, ut notat Scholiastes, quia, ut recte Florens, in Mortariis caseus terebatur cum herbis, ut vel moretum, vel aliud quod intritum fieret.
vs. 921. Ἐμοὶ δὲ γ' ὐκ ἔστ'] Cum alter de σκίῤῥῳ, *crusta caseorum* loqueretur; iste putat eum περὶ τῆς σκιῤῥάδος γῆς esse locutum. Scholiastes: ὅτι λέγεται καὶ γῆ σκιῤῥὰς, λευκή τις ὡς γύψος. *Quoniam dicitur etiam* σκιῤῥὰς, *terra quaedam alba, instar gypsi.* Mox Scholiastes illam σκιῤῥάδα vocet κατόπιν· & locum sic exponit: Ἐμοὶ δέ γε ὐκ ἔστιν, οἷον ὐκέτι ἔχω ὅθεν ἐπιπλάσαι τὴν ὑδρίαν ἐκ τῆς κατόπης· ἀλλὰ πᾶσα ἀνάλωται· *Mihi sane non est, i. e. non habeo cretam ad obstruendam hydriam; sed omnis creta consumta est.*
vs. 922. Οὐ γὰρ] Scholia: ἀντὶ τοῦ, εἷς οἷός τε ὐ δύναται τρέφειν τοὺς δύο κύνας· εἴρηται δὲ παιὰ τὴν παροιμίαν· Μία λόχμη δύο ἐριθάκους ὐ τρέφει· *Ita dixit, pro: una domus non potest alere duos istos canes; alluditur autem ad proverbium:*

Sceleratus iſte, nec me petentem fecit participem.
Quis autem vobis bene facere poterit,
Niſi quis & mihi cani aliquid projecerit.
SER. Nec me quamvis ſocium ſuum fecit participem.
PHIL. Fervidus enim vir eſt nec minus ac lens *iſta.*
BDEL. Per deos obſecro, mi pater, ne condemnes
Priusquam ambos audiveris. PHIL. Sed, ô bone,
Res manifeſta eſt; ipſa enim clamat.
SER. Ne ergo dimittite eum, utpote qui multo
Omnium canum libentiſſime ſolus vorat.
Qui circumnavigans mortarium,
Ex urbibus exedit τὸ σκιῤῥον. (*cruſtas caſeorum*)
PHIL. Mihi ſane nec (σκιῤῥὰς, *creta*) eſt ad obturandas rimas urcei.
CAN. Quare iſtum caſtigate; nunquam enim
Poterit una domus duos fures alere;
Ne in vanum fruſtra latrem ego:
Sin minus, deinceps non latrabo.
PHIL. Iu! iu!
Quantas ejus commemoravit nequitias!
Furax omnino ille homo eſt; nonne & tibi videtur
Galle? ita profecto; ſi quidem annuit.
Heus tu Thesmotheta! ubi is eſt? matulam mihi det.
TH. Ipſe deme: nam ego teſtes citabo.
Labeti teſtes adſunto: catinus,
Piſtillum, radula, craticula, olla,
Et cetera aduſta vaſa.
Sed tu adhuc mejis, & nondum ſedes;
Hunc autem arbitror cacaturum hodie.
BDEL. Annon deſines ſaevus eſſe & difficilis,
Idque erga reos, verum mordicus inhaeres *iisdem?*

PHIL.

verbium: Unus dumus duo eribacos non alit.

vſ. 924. Διακενὴς ἄλλως] Idem ſignificant hae voces. Sic Plato Comicus apud Athenaeum X. p. 442. μάτην ἔξεισιν ὑμῖν διακενὴς κινητία· *Poteritis fruſtra in vanum libidine prurire.* Sic Euripides in Hecuba vſ. 489. δόξαν ἄλλως τινὸς κεκλῆσθαι μάτην· *Opinionem temere bancce habere fruſtra.*

vſ. 925. Κεκλαγξόμαι] De canibus uſurpat hoc verbum & Aeſchylus in Eumenidibus vſ. 131. Ὄναρ διώκεις δῦρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ Κύων· *Per ſomnum perſequeris feram, clangisque tanquam Canis.*

vſ. 927. Κλίπλον] Supra vſ. 895. ὡς δὲ καὶ κλίπλον βλέπω.. Et hic & ibi Scholia: ἀντὶ τοῦ κλοπίμου.

vſ. 928. Ὦ λεκιθυών] Aderat autem Gallus. vide ſupra vſ. 821.

vſ. 929. Ἀμίδα δότω] Pamphilus Comicus apud Athenaeum I. p. 4. Ἀμίδα δότω τις, ἢ πλακοῦντά τις δότω· *Matulam det aliquis, aut placentam aliquis det.* vide ſupra ad vſ. 815.

vſ. 931. Τρύζλιον] Teſtes vocat ſupellectilem culinariam; nam in culina crimen eſt admiſſum, ſupra vſ. 843.

vſ. 934. Ἀλλ' ἔτι σύ γ' ὀρεῖς] In Thesmophoriaz. vſ. 624. πολύν γε χρόνον ὀρεῖς σύ.

vſ. 935. Χεσεῖσθαι] Nempe prae timore, aut gravitate poenae quae eum manet; intulit autem hoc verbum ad ὀρεῖν.

ΦΙΛ. Ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν ὅτός γ' ἔοικεν ὅ, τι λέγῃ.
ΦΙΛ. Οὔκ· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
Ὅσῳ ποτὲ φεύγων ἔπαθε κἀ Θουκυδίδης·
Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
ΒΔΕΛ. Πάρεχ' ἐκποδών· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
Χαλεπὸν μέ, ὦ ἄνδρες, ἐστὶ ξυγκεκλημένῃ
Ὑπεραποκείνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, κἀ διώκει τὰς λύκους.
ΦΙΛ. Κλέπτης μὲν ἦν ὅτός γε κἀ ξυνωμότης.
ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
Οἷός τε πολλοῖς προσβάπτοις ἐφεύρειν.
ΦΙΛ. Τί δ' ὄφελος, ἢν τυρὸν εἰ κατεσθίῃ;
ΒΔΕΛ. Ὅτι σε προμάχεται κἀ φυλάττει τἀγοράν,
Καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν εἴ δ' ὑφείλετο,
Σύγγνωθι κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ΦΙΛ. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν ὑδὲ γράμματα,
Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸ λόγον.
ΘΕ. Ἄκουσον, ὦ δαιμόνι', ἐμοῦ τοῦ μαρτύρων.
Ἀνάβηθι τυρόκνημι, κἀ λέξον μέγα.
Σὺ γὰρ ταμβύσας ἔτυχες ἐπικεκλαυσαφῶς,
Εἰ μὴ κατέκνησας τοὺς γραπτώταις ἀ Λάβες.
ΒΔΕΛ. Φησὶ κατακνῆσαι. ΦΙΛ. Νὴ Δι' ἀλλὰ ψεύδεται.
ΒΔΕΛ. Ὦ δαιμόνι', ἐλέγχου παλαιπατρομιμούμενος.
Οὕτω γὰρ ὁ Λάβης κἀ τραχήλι' ἐσθίει,
Καὶ τὰς ἀκάνθας· κοὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένει.
Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
Αὐτοῦ μένων γὰρ, ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
Τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.
ΦΙΛ. Αἰβοῖ· τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι.
Κακόν τι ποιεῖν με, κἀναπείθομαι.
ΒΔΕΛ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ'· οἰκτείρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ,
Καὶ μὴ ἀφανθείρητε πᾶ τὰ παιδία;
Ἀναβαίνετ', ὦ πόνηρα, κἀ κυνιζήμενα,

Αἰ-

vſ. 941. Θουκυδίδης ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο] Ex Scholiis: ὡς γὰρ κατηγορηθεὶς ἐν τῷ δικάζειν οὐκ ἠδυνήθη ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ ἐγκατεχόμενος ἔσχε τὴν γλῶτταν, καὶ οὕτω κατεδικάσθη· *Cum enim accuſatus, in judicio non poſſet cauſam dicere pro ſe ipſo, ſed quaſi impeditam haberet linguam; condemnatus eſt.* Etiam ex Acharnenſ. vſ. 703. apparet hunc in judicio male ſtetiſſe. Non eſt autem Hiſtoricus ille celebris.

vſ. 944. Διαβεβλημένῃ] Ita Ed. Brubachii, rectius quam caeterae, quae διαβεβλημένης.

vſ. 947. Ξυνωμότης] Supra, vſ. 485. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστι καὶ ξυνωμόται.

vſ. 953.

PHIL. Aſcende, incipe cauſae dictionem: quid taces? dic.
BDEL. Sed iſte nihil habere videtur quod dicat.
PHIL. Imo id ei puto accidiſſe,
Quod olim accidit reo Thucydidi;
Attonitis buccis obmutuit ſubito.
BDEL. Faceſſe hinc; ego enim cauſam dicam.
Difficile quidem eſt, ô viri, pro accuſato
Cane reſpondere: dicam tamen.
Bonus enim eſt, & lupos fugat.
PHIL. Imo fur iſte quidem & conjuratus.
BDEL. Non profecto; ſed optimus eſt omnium canum, qui nunc ſunt;
Quique poſſit praeeſſe multis ovibus.
PHIL. Quid prodeſt ergo, ſi caſeum comedit?
BDEL. Nempe pro te pugnat, & cuſtodit januam,
Ceteraque non malus eſt: ſi autem ſurripuit,
Ignoſce; nam citharizare neſcit.
PHIL. Ego autem vellem, ut nec literas ſciret,
Ut ne patrato ſcelere orationem conſcripſiſſet.
SER. Audi, ô bone, meos teſtes.
Aſcende tu, radula, & dic alta voce.
Tu enim tunc quaeſturam exercebas: reſponde clare,
Ecquid comminuiſti radendo militibus quae acceperas?
BDEL. Ait ſe comminuiſſe. PHIL. Sed profecto mentitur.
BDEL. ô bone, miſerere afflictorum.
Iſte enim Labes & capita piſcium edit,
Et ſpinas: nec unquam in eodem loco manet.
Alter vero ille tantum aptus eſt ad domum cuſtodiendam:
Et ibidem manens, quaecunque quis inferat,
Eorum petit partem; ſi autem non (*des*) mordet.
PHIL. Au! quidnam eſt mali quo miteſco?
Malum quoddam evenit mihi, & perſuadeor.
BDEL. Age, mi pater, obſecro miſereſcite ejus,
Et nolite perdere: ubi ſunt liberi?
Aſcendite, ô perditi, & gannitu vocis

Orate,

vſ. 953. Κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται] Subaudi: ἀλλὰ κλέπτειν. Sic infra, vſ. 983. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι· ubi ſubauditur: ἀλλὰ κατασκάζειν. Sic in Avibus vſ. 1431. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι· ubi ſubauditur; ἀλλὰ συκοφαντεῖν.

vſ. 963. Κεδίποτ' ἐν ταυτῷ μένει] In Avibus vſ. 171. ἀτέκμαρτος, οὐδὲν, οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων.
vſ. 970. Πῇ τὰ παιδία;] Supra, vſ. 565. κἂν μὴ τέττοις ἀναπαυθώμεσθα, τὰ παιδία εὐθὺς ἀπόλλυ· — τὰ δὲ συγκύπλου ἅμα βληχᾶται.

Αἰτεῖτε, καὶντιβολεῖτε, κ᾽ δακρύετε.
ΦΙΛ. Καττάβα, καττάβα, καττάβα. ΒΔΕΛ. Καταβήσομαι.
Καί τοι τὸ καττάβα τοῦτο πολλὰς δὴ πάνυ
Ἐξηπάτηκεν· ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
ΦΙΛ. Ἐς κόρακας· ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐπί γε τὸ ῥοφεῖν.
Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμιον ἐμιὼ
Οὐδέποτέ γε, ἀλλ᾽ ἢ τ᾽ Φακῆς πεπλησμένον.
ΒΔΕΛ. Οὔκουν ἀποφθύγῃ δῆτα. ΦΙΛ. Χαλεπὸν εἰδέναι.
ΒΔΕΛ. Ἰθ᾽, ὦ πατείδιον, ὅπῃ τὰ βελτίω τρέπει·
Τωνδὶ λαβὼν τὼ ψῆφον ὅπῃ τ᾽ ὕστερον
Μύσας ἀφλίξον, καὶπόλυσον, ὦ πάτερ.
ΦΙΛ. Οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ὀπίσαμαι.
ΒΔΕΛ. Φέρε νῦν σὲ τωνδὶ τ᾽ ταχίστω ἐξιάγω.
ΦΙΛ. Ὅδ᾽ ἔδ᾽ ὁ τρέτερον. ΒΔΕΛ. Οὗτος. ΦΙΛ. Αὕτη ἐντυθενί.
ΒΔΕΛ. Ἐξηπάτηκ᾽, καὶπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
ΦΙΛ. Φέρ᾽ ἐξεράσω. πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα;
ΒΔΕΛ. Δεῖξειν ἔοικεν· ἐκπέφυγας, ὦ Λάβης.
Πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙΛ. Οἴμοι, πῦ ᾽δ᾽ ὕδως;
ΒΔΕΛ. Ἔπαιρ᾽, ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙΛ. Εἶτ᾽ ἐκεῖνό μοι·
Οὕτως ἀπέφυγε; ΒΔΕΛ. Νὴ Δί᾽. ΦΙΛ. Οὐδὲν εἶμ᾽ ἄρα.
ΒΔΕΛ. Μὴ φροντίσῃς, ὦ δαιμόνι᾽, ἀλλ᾽ ἀνίασο.
ΦΙΛ. Πῶς δῆτ᾽ ἐμαυτῷ τοῦτ᾽ ἐγὼ ξυνείσομαι,
Φθίσαντ᾽ ἀπολύσας ἄνδρα. τί ποτε πείσομαι;
ΒΔΕΛ. Ἀλλ᾽, ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι·
Ἄκων γὰρ αὖτ᾽ ἔδρασα, κ᾽ οὐ δι᾽ μῦ τρόπου.
ΒΔΕΛ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ᾽· ἐγὼ γάρ σ᾽, ὦ πάτερ,
Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ᾽ ἐμαυτῦ πανταχῦ
Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ὅπῃ θεωρίαν·
Ὧδ᾽ ἡδέως ἀφήσειν σε τὸ λοιπὸν χρόνον·
Κὐκ ἐγχανεῖταί σ᾽ ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
Ἀλλ᾽ εἰσίωμεν. ΦΙΛ. Ταῦτα νῦν γ᾽, εἴπερ δοκεῖ.

vſ. 977. Ἀπέδακρυσα] Lacrymas ſibi ortas eſſe non ex miſericordia dicit, ſed ex ſorbitione ſervidae lentis.

vſ. 981. Ἐπὶ τὸν ἕτερον] Subaudi κάδον. ut mox etiam in πρότερος. Prior cadus in judiciis erat condemnationis, poſterior abſolutionis.

vſ. 983. Κιθαρίζειν] Vide ſupra vſ. 983.

vſ. 988. Φέρ᾽ ἐξεράσω] Eandem rem aliis verbis Aeſchylus in Eumenidibus vſ. 745. ἐκβάλλετ᾽ ὡς τάχιστα τὴν ἐμὴν ψῆφον. *Quamprimum ejicite ex vaſis ſortes.* Vertit ἐξεράσω utitur Comicus in Acharnenſ. vſ. 340. τὸν ἄνδρα τὸν μοι λίθους χάμαζε πεπτωκότα.

vſ. 988. Ἐκπέφευγας] Plenius Aeſchylus in Eumenidibus vſ. 755. ἀνὴρ ὅδ᾽ ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. *Hic vir abſolutus eſt a criminis caedis.*

vſ. 988. Δείξειν ἔοικεν] Plena oratio: τὸ ἔργον αὐτὸ δείξειν ἔοικεν. ut in Lyſiſtrata vſ. 377. τἄργον ταχ᾽ αὐτὸ δείξει. Saepe omittitur vox ἔργον. ſaepe etiam αὐτό. ſaepe utraque vox; ut in Ranis vſ. 1286. πάνυ γε μέλλω θαυμαστὰ δείξειν δῆτα τάχα. dicunt & δηλώσειν, & σημανῶ.

vſ. 989. Πῦ ᾽δ᾽ ὕδως;] Animae deſiquium patitur ſenex, quia praeter morem ſuum abſolvit reum. Petit autem aquam, ut ille in Ranis vſ. 479. Spongiam, ſine

KOM-

Orate, obsecrate, & lacrymate.
PHIL. Descende, descende, descende. BDEL. Descendam:
Et quamvis istud descende complures jam
Deceperit: tamen descendam.
PHIL. Pereat sorbitio; nam non bona res est.
Ego enim nunc sententiam meam lacrymans mutassem
Nunquam, nisi lente *fervida* impletus fuissem.
BDEL. Nimirum absolvetur. PHIL. Difficile scitu.
BDEL. Age, mi pater, ad meliora te converte:
Hoc sumto calculo ad posteriorem urnam
Connivens transili, & eum absolve, ô pater.
PHIL. Minime; nam citharizare nescio.
BDEL. Age nunc, hac te celeriter circumducam.
PHIL. Haec est prior urna. BDEL. Haec? PHIL. Iste calculus huc dimissus est.
BDEL. Deceptus est, & absolvit non sponte.
PHIL. Age effundam calculos humi; quomodo certavimus?
BDEL. Res ipsa videtur ostensura: absolutus es, ô Labes.
Pater, pater, quid tibi accidit? PHIL. Hei mihi! ubi est aqua?
BDEL. Erige, erige te ipsum. PHIL. Illud dic mihi:
Reverane absolutus est? BDEL. Profecto. PHIL. Nullus ergo sum.
BDEL. Ne sis sollicitus, ô bone, sed surge.
PHIL. Quomodo ergo id ego mihi conscire potero,
Ut reum absolverim? quid me nunc denique fiet?
Sed, ô dii sancti, ignoscite mihi;
Invitus enim hoc feci, & non est mei moris.
BDEL. Ne feras id aegre; ego enim te, ô pater,
Alam bene, ducens mecum ubique
Ad coenam, ad convivium, ad spectacula;
Ut reliquum vitae tempus degas jucunde:
Nec te Hyperbolus irridebit decipiens.
Sed ingrediamur. PHIL. Id nunc fiat, si videtur.

sine dubio aqua repletam: ἀλλ' ὡραιῶ· ἀλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν μὲ σπογγιάν.

990. & seq. Ἔπαιρε σαυτόν. —— ἐδὲν εἰμ' ἄρα] Euripides in Andromacha vs. 1072. Ἆ, ἆ. τί δράσεις, ὦ γέρον, μὴ πίσῃς. Ἔπαιρε σαυτόν. deinde ibi Senex: ἐδὲν εἰμί. ἀπωλόμαν· *Ah, ah! quid agis, o Senex, ne cadas: erige te. Nihil sum, perii.*

vs. 991. Οὐδὲν εἰμ' ἄρα] Sophocles in Electra vs. 680. ἀπωλόμην δύσμορος, οὐδὲν εἰμὲ ἔτι· *Perii misera, nulla sum amplius.* Idem in Philoctete vs. 963. οὐδὲν εἰμ' ὁ δύσμορος.

vs. 998. Θρέψω καλῶς] Idem iste Bdelycleon dicebat supra vs. 744. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα. & ipse Senex fatebatur supernus, vs. 340. ἀλλά μ' ὠφελεῖν ἕτοιμός ἐς', ἐγὼ δ' ἃ βέλομαι.

vs. 1000. Ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε] In Pluto vs. 262. ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας ψυχρὸν βίον καὶ δυσκόλως ζῆσειν ἀπολλαγέντας.

vs. 1001. Κἀκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος] In Equitibus de eodem isto Hyperbolo vs. 1307. ἃ γάρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει. quem locum *Florens* indicavit in suis Notis.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ ζ'.

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες, ὅποι βάλεσθ'. ὑ-
μεῖς δέ γε ταχέως, ὦ μυει-
ἀδες ἀναρίθμητοι, νῦν
Μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθε,
Μὴ πέσῃ φαύλως χαμάζε, θύλακεῖσθε.
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
Ἔστ' πάσχειν, κ' ὑ πρὸς ὑμῶν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λς'. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ θ'.

Νῦν αὖτε λεὼ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε.
Μέμφεσθε γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ὀπιθυμεῖ.
Ἀδικεῖσθαι γάρ φησι, πρώτιστα πολλ' αὐτὸς εὖ πεποιηκώς,
Τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὑπουργῶν κρύβδιν ἑτέροισι ποιηταῖς,
Μιμησάμενον τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν ἣ ἔφοιτα,
Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ᾠδὰς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασα.
Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
Οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν τόμαθ' ἡνιοχήσας.
Ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ πιμπθεὶς, ὡς οὐδεὶς πώποτ' ὑμῖν,
Οὐκ ἐπελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα·
Οὐδὲ παλαίστρᾳ τρυγόμαζειν τρυγόνων· οὐδ' εἴ τις ἑταῖρος
Κωμῳδεῖσθαι παιδικ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔστιν ὃς πρὸς αὐτόν,
Οὐδενὶ πώποτέ φησιν πείθεσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ὀρθήν,
Ἵνα τὰς Μούσας, αἵσι χρῆται, μὴ τραγῳδὰς ἀποφήνῃ.
Οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φησ' ὀπιθέσθαι·

Ἀλλ'

vs. 1003. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες] Sic in Acharn. vs. 1142. Chorus profequitur exeuntes hiftriones: ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ σφετέρων. Sic in Nub. vs. 510. & alibi.

vs. 1013. Τὰ μὲν ἃ φανερῶς] Scholia: ἐπειδὴ διὰ Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου καθεί τινα τῶν δραμάτων. *Quoniam per Philonidem & Calliftratum edidit quasdam Fabulas.*

vs. 1014. Τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν] Scholia: ἔστι δὲ ὡς ἐγγαστρίμυθος λέγεται Ἀθήνησι παλαιὰ μαντεύομενος διὰ ἐνυπαρχόντος δαίμονος. *Iste Eurycles dicitur Athenis vetus vaticinatus, per Daemonium, quod haberet in ventre, unde* ἐγγαστρίμυθος *vocabatur.*

vs. 1018. Ἀρθεὶς δὲ μέγας] Demoſthenes II. Olynth. de.

COMMATION VERSUUM VII.

CHOR. Sed ite laeti quo vultis: vos
Autem celeriter, ô
Innumerabiles populi, nunc
Quae recte dicentur,
Ne decidant humi in vanum, cavete.
Nam pravorum est spectatorum id
Committere, & non vestrum.

PARABASIS SIVE EXCURSIO COL. ET VERS. XLV.

Nunc vero advertite mentem, ô populi, si aliquid exquisitum amatis.
Nam incusare spectatores poëta nunc vult.
Ait enim se injuriam pati de vobis saepe bene meritum,
Partim non aperte, sed adiutantem alios poëtas occulte,
Et imitatum Euryclis divinationem & mentem,
In alienos ventres ingressum, comica *carmina* fudisse multa:
Partim etiam aperte posthaec, cum ipsemet ausus est experiri fortunam scenicam,
Non alienae sed propriae Musae ora moderans habenis.
Cum autem tantis honoribus tolleretur, quantis nemo inter vos,
Ait se nunquam nimis elato aut tumido animo fuisse,
Nec circum palaestras ire comissatum: nec, si quis amator
Ad ipsum properaret, indigne ferens perstringi amores suos,
Ulli unquam se morem gessisse ait, consilio usus honesto;
Ne videlicet Musas, quibus utitur, lenas redderet.
Et tunc, cum primum docere coepit, non homines aggressum se ait,
Sed

de Philippo: ὥσπερ αν δια τέτων ἅρθα μέγας.

vs. 1019. Φησιν ἐπαρθεις, ὐδ' ὀγκῶσαι] Xenophon Apomn. I.

vs. 1020. Οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν] Etiam in Pace vs. 761. in Parabasi ita de ipso loquitur Poëta: καὶ γὰρ πρότερον πράξας καλὰ τὸν ὐχὶ παλαίστρας περιγεσῶν πάλιν ἐπαίρων. Dicit autem, se post Victorias non solere apud Palaestras apparere ostentationis gratia, quod Eupolidem factitasse, in quem haec tendunt, ut dicit Scholiastes, utpote παιδεραστὴν.

vs. 1024. Οὐδ' ἀνθρώποις φησιν ἐπιθέσθαι] In Pace vs. 750. etiam in Parabasi: ὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν.

1025 Ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργιόν πιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ὀπιχειρεῖν,
Θρασέως ξυτὰς· βύθυς ἀπ' ὄρχης αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
Οὗ δεινόταται μυῶν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκλῖνες ἔλαμπον,
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
Περὶ τ' κεφαλίῳ· φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας·
1030 Φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἁπλύτους, φρικὴν δὲ καμήλου.
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, ὃ φησὶν δείσας καταδωροδοκῆσαι·
Ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔλθ' ἐς νεῶν πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτοῦ
Τοῖς ἱππάλοις ὀπιχειρῆσαι πέρυσιν, ἐς τοῖς πυρετοῖσιν,
Οἳ τὰς πατέρας τ' ἤγχον νύκλως, ἐς τὰς πάππους ἀπέπνιγον·
1035 Κατακλινόμενοί τ' ὀπὶ ταῖς κοίταις, ὀπὶ τοῖσιν ἀφράγμοσιν ὑμῶν,
Ἀντωμοσίας ἐς φρυκλήσεις ἐς μαρτυρίας σιωπόλλων·
Ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλὰς ὡς τὸ Πολέμαρχον.
Τοιόνδ' θρόντες ἀλεξίκακον τὴς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
Πέρυσι καταφρύδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτὸν Ἀθηναίοις,
1040 Ἃς ὑπὸ σῦ μὴ γνῶναι καθαρὰς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
Καί τοι σπένδων πόλλ' ὀπὶ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸ Διόνυσον,
Μὴ πώποτ' ἀμείνονα ἔπη τῶν κωμῳδικὰ μηδὲν' ἀκῦσαι.
Τοῦτο μὲν δὴ ἓν ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν τὸ δεξιχρῆμα·
Ὁ δὲ ποιητὴς ὑδὲν χείρων τῷδε τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
1045 Εἴτ' ἐλαύνων τὰς ἀντιπάλους, τὸ ὀπύοιαν ξυνέτειψεν.
Ἀλλὰ τοὐντεῦθεν τὸ ποιητῶν,
Ὦ δαιμόνιοι, τὰς ζητοῦντας
Κοινόν τι λέγειν, καὶ ξυθυείσκειν,

Στέφ-

vs. 1025. Ἀλλ' Ἡρακλέους] Totus versus in Pace loco modo citato, qui conferri potest cum isto, à vs. 750. usque ad vs. 759.

vs. 1026. Ξυτὰς] Tanquam ad depugnandum cum eo conferens pedem. Aeschylus in Septemthebana vs. 678. τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυτήσομαι Αὐτός· *His fretus vadam, & cum eo congrediar ipse.* ubi Scholia: συμπαιατέζομαι.

Ibid. Καρχαρόδοντα] Cerberum ita vocat, & intelligit Cleonem; in Equitibus de eodem Cleone vs. 1013. ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα. Ibid. vs. 1026. de eodem κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν. In Pace vs. 313. de eodem: εὐλαβοῦ δ' ἐκεῖνον Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε, μὴ παφλάζων —— ἐμπεσὼν ἡμῖν γένηται.

vs. 1027. Ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύπρις ἀκλῖνες] Meretrix fuit quaedam dicta Κύπρα, ut notat Scholiastes; adducens Comici locum ex Equitibus vs. 761. μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύπραν, καὶ Σαλαβάκχαν. ubi vide Notam. Dixit autem Κύπρις pro κυνὸς propter similitudinem vocum. Homerus Iliad. α. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο· *Vino gravate, canis oculos habens, cor autem cervi.*

vs. 1028. Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων] Non tantum Cerbero comparat Cleonem; sed & Hydrae: sic Julianus Epist. 23. ὅτι δ' ἀπέσυρον, ὅτι μὰ Διὰ τὴν πολυκέφαλον ὕδραν, ἃ τὸν ἀδελφὸν μου Καισάριον· ἐκεῖνος μὲν ἦν οἷος ἦν· ἀλλὰ τὰ περὶ αὐτὸν θηρία, πᾶσιν ἐπεφθαλμίουτα, ἃ ἐκείνου ἐποίει χαλεπώτερον. Potuit etiam Typhoni eum comparare: ut facit in Equitibus vs. 508.

Ibid. Οἰμωξομένων] Omnes quas vidi Edd. οἰμωζομένων· sine dubio male.

vs. 1029. Φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας] Eundem Cleonem Cyclobori torrentis vocem habere dicit in Equitibus vs. 136. ἐπιγίνεται γάρ ξυμποπώλης παφλαγὼν, ἅρπαξ, κεκραγώς, Κυκλοβόρᾳ φωνὴν ἔχων.

vs. 1030. Φώκης ὀσμὴν] De foetore Phocarum citat Scholiastes Homerum in Odyss. Δ, 442. Φωκάων ἁλιτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή· *Phocarum marinarum pessimus odor.* item vs. 406. Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν· *Acrem spirantes ex profundo mari odorem.*

Ibid. Λαμίας] Lamia erat dea, cujus mentione pueros terrefaciebant; notus est Lucilii versus: *Terriculas Lamias, Fauni quas Pompiliique Instituere.* Alias Μορμὼ dicebatur, ut patet ex Scholiaste ad Equites vs. 690. ubi etiam de Cleone: Μορμὼ τὸ δράσος. Scholion. Λαμίαν, τὸ μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λαμίαν. Ceterum absurda

Sed Herculeo impetu maxima *monstra* adortum,
Cum statim ab initio audacter congressus est cum illo monstro, quod serra-
Cujus ab oculis terribiles Cynnae radii micabant, (tos dentes habet.
Centumque capita assentatorum perditissimorum circumlambebant
Ei caput: vocem autem habebat gurgitis perniciem enixi:
Odorem Phocae: coleos Lamiae illotos: culum cameli;
Hujusmodi monstrum conspicatus non timuit, nec muneribus id placavit:
Sed etiamnum pro vobis bellum id gerit: ait se etiam simul hunc, &
Incubos atque febres aggressum superiore anno,
Quae patres strangulabant noctu, & avos suffocabant:
Et in cubilibus incubantes illis, quicunque vestrum lites odere,
Litium contestationes, & citationes, & testimonia conglutinabant:
Ita ut multi timentes proriperent se ad Polemarchum.
Talem malorum depulsorem & hujus regionis perpurgatorem cum inveneritis,
Tamen anno superiore prodidistis, ferentem sententias grata novitate commendabiles,
Quas quia non recte intellexeratis, crescendi copiam non dedistis:
Quamvis per Bacchum inter libamina saepe juret,
Nunquam meliora istis carmina Comica quemquam audivisse.
Vobis quidem turpe est, non statim intellexisse illa;
Sed poëta nihilo deterior apud sapientes habetur,
Si dum adversarios pellit, spem fregit.
Sed in posterum, poëtas,
ô Boni, illos qui student
Aliquid populare dicere, & invenire,

Magis

surde dicit hanc Lamiam habere testiculos; sed id facit, ut majus monstrum videatur Cleo.

vs. 1031. Καταδωροδοκῆσαι] Hoc loco δωροδοκεῖν, est *dona dare*; nam illud monstrum, Cleo inquam, non offerebat dona, sed potius quosdam terrebat, ut ipsum donis placarent. Hesychius: Δωροδοκεῖ, δίδωσι δῶρα. In hac significatione occurrit hic in Vespis vs. 682. τούτοισι δὲ δωροδοκῆσιν ὑρχας, οἶνον.

vs. 1033. Ἠπιάλοις] *Incubi* reddo hic, secutus auctoritatem Didymi.

Ibid. Πέρυσιν] Scholiastes dicit Comicum tunc dedisse Fabulam Nubes, in qua traduxit Socratem & Philosophos: quos vocat Febres, partim quia essent pallidi, ut febricitantes, partim quia nocerent Reip. prava doctrina.

vs. 1034. Οἳ τὲς πατέρας ἤγχον] Respicit ad ἠπίαλον: nam *incubus* videtur homines strangulare. Simul ad Fabulam Nubes, in qua introducit discipulum Socratis, qui patrem suum verberat & praefocat, ut in illis etiam est, quas nunc habemus vs. 1380. ubi Pater dicit de Filio: κἄπειτ' ἔφλα με κἀπόδει, κἄπνιγεν. ut Scholiastes monet.

vs. 1036. Ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας] Sunt voces forenses. Vult autem dicere illos orationes in usum litigantium conscripsisse & rhetoricam docuisse, ut etiam in Nubibus vs. 98. ὅτοι διδάσκω', ἀργύριον ἤν τις διδῷ λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἀδικα.

Ibid. Συνκάλλαν] In Nubibus vs. 445. ψευδῶν συγκολλητής.

vs. 1037. Ὡς τὸν Πολέμαρχον] Est nomen magistratus Athenis: ad hunc autem dicit istos confugisse auxilii causa.

vs. 1039. Πέρυσι καταπρώδευε] Scholia: ὅτι πέρυσι διδάξας τὰς πρώτας Νεφέλας ἡττήθη· *Nam superiore anno cum docuisset Nubes Priores, victus fuit.*

vs. 1041. Ὄμνυσι τὸν Διόνυσον] Comicus Poëta dicit se jurare per Bacchum, quia huic erant sacri ludi Scenici. Sic in Nubibus vs. 519. Νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκβρύαντά με. Ubi de eadem re, de qua hic, jurat.

vs. 1042. Μὴ πώποτ' ἀμείνω] De eadem Comoedia in *Nubibus* Posterioribus, quas habemus vs. 522. ταύτην σεαυτοῦ φάσκων ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν.

vs. 1045. Ἁρματοπηγεῖν] Metaphora ab illis, qui curribus certant, quibus quandoque currus franguntur.

vs. 1047. Τὲς ζατρεττὰς κωνέν τι λέγειν] In Avibus vs. 466. λέγειν ζητῶ τι πῶλαι μέγα καὶ λαμπρὸν ἔπος.

Στέργετε μᾶλλον, ἢ θεραπεύετε,
Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτὰς
Μετὰ τῶ μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους τῶ ἱματίων
Ὀζήσει δεξιότητι.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

ΧΟΡ. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ὀρχοῖς,
Ἄλκιμοι δ' ὀμάχαισιν,
Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνοι ἄνδρες μαχιμώτατοι.
Πρὶν ποτ' ἰών, πρὶν ταῦτα· νῦν
Δ' οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτερα δὴ
Αἴθ' ἐπανθοῦσι τρίχες.
Ἀλλὰ κἀκ τῶ λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ
Τύμὼν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν κιχλίνους νεανιῶν,
Καὶ χῆμα, κ' θύρυ πρωκλίσιν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

ΧΟΡ. Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν,
Εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον·
Ἤ τίς ἡμῶν ἐστιν ἡ τίνοια τῆσδε τῆ ἐγκεντρίδου·
Ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ἢ τοπεύν.

Ἐσμὸν

vſ. 1055. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι] Alludit ad Proverbium, ut ait Scholiaſtes, quod occurrit in Pluto vſ. 1003. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Apud Plutarchum Senum Chorus dicit: ἄμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι· *Nos olim eramus fortes juvenes.* deinde ibi Juvenum Chorus: ἄμμες δὲ γ' ἰσμέν. αἰ δὲ λῆ αἰγάσδειν· *Nos autem ſumus; quod ſi lubet futuere.* deinde Puerorum: ἄμμες δὲ γ' ἰσόμεσθα πολλῶ κάρρονες· *At nos erimus multo fortiores.* Ex Notis *Florentii.*

vſ. 1058. Πρὶν ταῦτα] Scholiaſtes dicit eſſe parodiam ex Timocreonte Rhodio.

vſ. 1063. Τύμὼν νομίζω γῆρας κρεῖττον] Antiphanes apud Stobaeum: γῆρας λεόντων κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρείων νέων· *Senectus leonum potior eſt, quam binuli aetate vigentes.* Xenophon de Ageſilao: πόσῳ γὰρ νεότητος ἡ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας;

vſ. 1066. Εἴ τις] Rationem exponit, cur chorus in hac fabula ſpeciem Veſparum ferat.

vſ. 1067.

Magis amate & colite,
Atque eorum sententias servate,
Et imponite in arcas
Cum pomis: haec si faci-
etis toto anno vobis vestes
Redolebunt dexteritatem.

ODE ET STROPHE VERSUUM XI.

CHOR. ô Nos olim fortes in choris,
Fortes in praeliis,
Ob eamque rem solam pugnacissimi.
Olim haec erant, olim: nunc
Autem perierunt, & cygno jam candidiores
Hi capilli in nobis florent.
Sed ex istis etiam reliquiis
Oportet virtutem juvenilem concipere. Ego
Meam senectutem potiorem puto multorum adolescentum cincinnis,
Et ornatu, & impudicitia.

EPIRRHEMA VERSUUM XX.

CHOR. Si quis vestrum, ô spectatores, novit meum ingenium,
Et tamen miratur, quod me videt in medio cinctum & gracilem instar vesparum:
Aut *miratur* quae mens hujus aculei nostri sit:
Hunc ego facile docebo, si vel indoctus fuerit prius.

Nos,

vs. 1067. Διεσφικωμένον] Sic homines macri dicuntur σφηκώδεις. In Pluto vs. 561. ubi Paupertas dicit: παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.

vs. 1068. Τῆς ἐγκεντριδος] Supra κέντρον vocabat, vs. 222. τὸ γένος ἵν' τις ὀργίσῃ τὸ τῶν χειρόντων, ἐοθ' ὁμοίον σκεπᾶ ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος ὀξύτατον ὥ κεντοῦσι.

vs. 1069. Ῥᾴδιος ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμαθος ᾖ τοτριὶ] Scholiastes dicit esse ex Sthenoboea Euripidis, sed non adducit illius verba. Adducam ut edita sunt in Fragmentis: —— Μουσικὴν δ' ἂν ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἦν τὸ πρίν, Συνετὸν τὰ ποιεῖ, κἂν ῥᾴθυμος ἦν τὸ πρίν· *Artem Musicam Cupido docet, etiamsi indoctus quis fuerit prius, Solertemque facit hominem, etiamsi minus ingeniosus fuerit ante.*

Ibid. Ἢ] Scholiastes legit ἤ, in prima persona, τὸ δὲ ἤ, inquit ἀντὶ τοῦ ἦν, Ἀττικόν· ὡς τὸ ἤ παρεσκευασμένος ἐν Πλάτωνι· *Atticum est, ἤ pro ἦν: ut in Pluto* vs. 77. ἤ παρεσκευασμένος. Sed nolui eum sequi.

Ἐσμὸν ἡμεῖς, οἷς ᾠδῖσι τοῦτο τὐρροπύγιον,
Ἀτ̃ικοὶ μόνοι δικαίως θ' γενεῖς αὐτόχθονες·
Ἀνδρικώτατον γένος, ᾧ πλεῖσα τἀνδε τἀν πόλιν
Ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος,
Τῷ καπνῷ τ' φων ἅπασαν τἀν πόλιν, ᾧ πυρπολῶν,
Ἐξελεῖν ἡμᾶν μυρίων ὡρᾶς βίαν τὰ θρέμματα.
Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξυὶ δορὶ, ξυὶ ἀσπίδι,
Ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
Πᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τ' χελιδόν' ἐσθίων·
Ὑπὸ δὲ τ' τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τ' ἡλιόν.
Ἀλλ' ὅμως ἀπεσώμεθα ξυὶ θεοῖς ὡρᾶς ἑσπέρας.
Γλαῦξ γὰρ ἡμᾶν ὡρὶν μάχεσθ' τ' φατὸν διέπτατο·
Εἶτα δ' ἑσπόμεθα θωυάζοντες εἰς τὰς θυλάκους·
Οἱ δ' ἔφθεγον, τὰς γνάθους ᾧ τὰς ὀφρῦς κεντῶμενοι·
Ὥστε τῷδε τοῖς βαρβάροισι πανταχῆ ᾧ νῦν ἔτι
Μηδὲν Ἀτ̃ικὸ καλεῖσθ' σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'

ΧΟΡ. Ἆρα δεινὸς ἦ πάλ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι·
Καὶ καταφρονῶμέν γε
Τὰς ὀργάδας, πλέων ὄντες ταῖς τελήρεσιν.
Οὐ γὰρ ἐῶ ἡμῖν, ὅπως
Ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν, τότ', ἐγὲ

Συκο-

vs. 1073. Ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος] Cum in Marathone contra Datidem Darii praefectum praeclare ab Atheniensibus est pugnatum: & postea praelio navali contra Xerxem.

vs. 1074. Τῷ καπνῷ τ' φων] Chorus Vesparum loquitur quasi de Vespis & apibus, quae fumigantur. Supra, vs. 455. τὰν πολλὰ τῶ καπνῷ. Fuit autem combusta urbs sub adventum Xerxis.

Ibid. Πυρπολῶν] Herodotus in Urania: ἐλάλυθεν αὐτὴν Ἀθηναίων ἀγγέλων ἥκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀτ̃ικὴν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι.

vs. 1075. Πρὸς βίαν] Vide supra ad vs. 441.

vs. 1077. Θυμὸν ὀξίνην] *Iracundiam acidam*, id est, acrem, ut οἶνος ὀξίνης. Dicit autem θυμὸν ὀξίνην pro θυμὸν ὀξὺν· *iram vehementem*. quod occurrit apud Sophoclem in Oedipo Col. vs. 1189. 1256. quod verbum saepe apud Comicum & alios. Audiendus hic Florens, qui putat Comicum respexisse ad gratum apibus pabulum; nempe θύμον. Virg.

Dumque thymo pascentur apes.

vs. 1078. Ὑπ' ὀργῆς τὴν χελιδόν' ἐσθίων] Scholia: ἀντὶ τοῦ τὰ χείλη. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάκνουσι τὰ χείλη· *Pro χείλη: nam qui irascuntur mordent labra.* Ita Tyrtaeus in Carmine adhortatorio ad milites pugnaturos, apud Lycurgum Oratorem: Στηρίχθωσαν ἐπὶ γῆς, χείλεσι δάκνοντες· *Solo firmans pedem, dentibus mordens labrum.* Euripides in Bacchis vs. 621. Χείλεσι δηδὺς ὀδόντας. Homerus Odyss. ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες. Id est: αὐτοδὰξ ἀρτισμένοι, ut Comicus loquitur in Lysistrata vs. 690.

vs. 1079. Ὑπὸ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν ἡλιόν] Herodotus in Polymnia: ὁμως λέγεται ἄριστος ἀνὴρ γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης· τὸν τόδε φασὶ εἰπεῖν ἔπος, πρὶν συμμῖξαι σφίας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρός τευ τῶν Τρηχινίων, ὡς ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπίωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ὑπὸ τῆ πλήθος τῶν ἰῶν ἀποκρυπτόωσι· τοσοῦτό τι πλῆθος αὐτῶν εἶναι· τὸν δὲ οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοισι εἰπεῖν, ἐν ἀλογίῃ ποιούμενον τὸ Μήδων πλῆθος· ὡς πάντα σφι ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξεῖνος ἀγγέλλοι, εἰ ἀπομαχεόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον, ὑπὸ σκιὴ ἔσοιτο πρὸς αὐτὸς ἡ μάχη, καὶ ὄκως ἐν ἡλίῳ· Tamen dicitur fortissimus vir fuisse Spartiates Die-

Nos, quibus aculeatus eſt podex, ſumus
Attici, ſoli merito nobiles, in eodem ſolo nati, quod incolimus:
Gens fortiſſima, quaeque huic reip. maximo
Emolumento fuit in praeliis, cum venit Barbarus,
Fumigans & igne vaſtans urbem,
Noſtrosque favos eximere cupiens.
Statim enim curſu citato exivimus cum haſta & clypeo,
Et pugnavimus contra ipſos, iram acerrimam concipientes,
Et vir juxta virum prae iracundia mordebat ſibi labra.
Tela volantia ex oculis coelumque diemque eripiebant.
Sed tamen abegimus eos circa veſperam, diis adjuvantibus:
Noctua enim ante conflictum transvolaverat exercitum.
Deinde ſequebamur, tanquam thynnos pungendo eos in braccas:
Illi autem fugiebant, genaeque & ſupercilia ipſis interea pungebantur.
Itaque apud barbaros ubique etiamnum
Nihil Attico crabrone perhibetur fortius.

ANTODE ET ANTISTROPHE VERSUUM XI.

CHOR. Numquid acer eram tunc, ut qui nihil timuerim?
Et ſane ſubegi
Hoſtes, navigans illuc triremibus.
Non enim erat nobis, quo pacto
Scite & eleganter diceremus, tunc, nec

Ut

Dieneces; quem ajunt edidiſſe dictum memorabile, antequam Graeci cum Perſis apud Thermopylas conſligerent: cum enim audiviſſet ex nonnemine Trachiniorum, Barbaros, cum jacula mittant, Solem prae multitudine Sagittarum abſcondere, tantam eorum eſſe multitudinem; ajunt eum hiſce non exterritum, dixiſſe, contemtui habentem Perſarum multitudinem, Omnia bona ipſis Trachinium hoſpitem nunciare, ſi Perſis abſcondentibus ſolem, ſub umbra praelium erit, & non in Sole.

vſ. 1081. Γλαυξ γὰρ] Quaſi dicat: *Felicibus auſpiciis.* Eſt enim Noctua Minervae ſacra, Praeſidi Athenarum.

vſ. 1082. Θυνιάζοντες] Recte unus ex Scholiaſtis: *κεντοῦντες, ὡς τοὺς θύννους τοῖς τριόδουσι· μεταφορικῶς· Pungentes, ut thynni ſolent tridentibus pungi & figi; eſt autem metaphora;* videtur enim mihi Comicus imitari Aeſchylum in *Perſis*, ubi narratur praelium navale Graecorum cum Perſis; nam ibi ſimilitudine a ſigendis thynnis utitur, vſ. 424. Τοὶ δ' ὡς θύννες, ἤ τιν' ἰχθύων βόλον Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύμασίν τ' ἰκτινίων Ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον· *Illi autem (nempe Graeci) tanquam thynnos, aut bolum aliquem piſcium, Fragminibus remorum, fruſtisque ruderum, feriebant, caedebant, (nos Perſas.)*

Ibid. Εἰς τὰς Θυλάκους] Scholia: Θυλάκους φασὶν εἶναι τὰς περὶ τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς Περσικὰς. εἶδη βρακίων παρὰ Περσαις· *Dicunt thylacos eſſe Perſica tegumenta crurum & femorum. Braccarum quaedam genera.* Euripides in Cyclope vſ. 181. ἥ τὰς Θυλάκους τὰς ποικίλας περὶ τοῖν σκέλοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσιον Κλοπὴν φορῆτα περὶ μέσον τὸν αὐχένα Ἐξεπλάγθη· *quae (Helena) cum braccas variegatas vidiſſet circa crura, & aureum torquem circa medium collum ferentem (Paridem); obſtupuit, & amore percita eſt.* unde apparet etiam Phrygas geſtaſſe thylacos. Locum hunc citavit Florens.

vſ. 1083. Τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀῤῥῦς] Hic jam rurſus quaſi de Veſpis loquitur.

vſ. 1086. Ἦ] Scholiaſtes: τὸ δὲ ἦ πανταῦθα ἀπὸ τοῦ ἔα, κατὰ κρᾶσιν, ἦ, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον ἐγώ· *Hic etiam, ἦ ab ἔα per craſin, pro ὑπῆρχον ἐγώ, id eſt, eram ego.* Reſpicit autem ad vſ. 1068.

Συκοφαντήσειν πινὰ,
Φρονπίς· ἀλλ' ὃς ἂν ἐρέτης
Ἔσοιτ' ἄειστ. τοιγαρῦν πολλὰς πόλεις
Μήδων ἑλόντες, αἰπώτατοι φέρεσθαι
Καὶ τ φόρον δεῦρ' ἐσμολ', ὃν
Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

ΧΟΡ. Πολλαχῆ σκοπῶντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' ὑρήσετε
Τὰς πρόπυς κ τ δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεςάτυς.
Πρῶτα μὲν γ' ὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ὄστιν, ὐδὲ δυσκολώτερον·
Εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
Συλλέγοντες γ' καθ' ἑσμὺς, ὥσπερεὶ τανθρήνια,
Οἱ μ ἡμᾶν, ὕφ' Ἄρχων, οἱ δὲ ᾠδὰ τὰς Ἐνδεκα,
Οἱ δ' ὲν Ὠδείῳ δικάζυσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
Ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νθύοντες εἰς τ γῆν, μόλις,
Ὥσφρ οἱ σκώληκες, ὲν τοῖς κυτἀροις κυκώμενοι.
Ἐς τε τ ἄλλιν δίαιταν ἐσμὸν ὐπορώτατοι.
Πάντα γ' κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπεζόμεθ βίον.
Ἀλλὰ γὰς κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τ φόρυ
Τὸν γόνον κατεσθίυσιν, ὐ ταλαιπωρύμενοι.
Τοῦτο δ' ἓς' ἄλγιστον, ὑμῶν ἴω' πς ἀτρεκέστθ' ὢν
Ἐκφορῇ τ μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τ χώρας ὕφ'
Μήτε κώπιν, μήτε λόγχιν, μήτε φλύκταναν λαβών.
Ἀλλά μοι δοκεῖ τολοιπὸν τ πολιτῶν ἔμβραχυ,
Ὅς πς ἂν μὴ ἔχῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

vſ. 1100. Ὀξύθυμον] Supra vſ. 428. σφῆκες ὀξυκάρδιοι.

vſ. 1103. Οὕπερ Ἄρχων· οἱ δὲ παρὰ τὰς Ἑνδεκα] Nomina magiſtratuum Athenis: de quibus Pollux Lib. VIII.

vſ. 1104. Ἐν Ὠδείῳ] Pollux VIII. Sect. 33. τὰς δὲ ἐπὶ τῷ σίτῳ δίκας ἐν Ὠδείῳ ἐδίκαζον· *Cauſas autem de re frumentaria in Odeo dijudicabant.* ubi vide Notas Seberi.

vſ. 1109. Κηφῆνες] Notus eſt Heſiodi locus: —— κηφῆσι κακὸν μέλος ἔπλετο ἔρμιν, Οἵ τε μαλισσάων κάματον τρύχουσιν ἀέργοι, ἔσθοντες· *Fucis aculeo carentibus ſimilis ingenio, Qui apum laborem conſumunt, otioſi comedentes.* Comicus autem per Fucos intelligit τὰς ἀσπιδίτας, ut ipſe mox dicit.

vſ. 1115. Ἔμβραχυ] Scholiaſtes: καθάπαξ, ἢ παντάπασι τὸ ἐμβραχυ. Ἀττικὴ συνήθεια, ὐδὲν πλέον δηλοῦσα, ἢ τὸ

Ut calumniaremur aliquem,
Curae: sed quo pacto remex
Fieret optimus: itaque multis urbibus
Captis meritissimo fertur
Nobis huc tributum, quod
Depeculantur juniores.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XX.

CHOR. Si nos contemplemini diligentius, ad omnia invenietis
Nos consimiles crabonibus tum vivendi tatione tum etiam moribus.
Primo enim nullum animal, si irritetur, nobis
Est magis iracundum, neque truculentius.
Deinde & cetera omnia eadem cum crabronibus molimur.
Nam per examina colligentes quasi favos,
Partim apud Archontem, partim apud undecimviros,
Partim in Odeo jus dicimus: alii etiam juxta moenia
Stipati arcte, in terram capite demisso, vix
Moventes seipsos, tanquam vermes, in alvearibus.
Reliquae etiam vitae ratio ita comparata est, ut facile omnia inveniamus.
Nam quemlibet pungimus, & nobis paramus victum.
Sed enim fuci quidam inter nos sedent,
Non habentes aculeum: qui expectantes tributi nostri
Fructum comedunt, otiosi.
Hoc autem est molestissimum, si quis vestrum non militans
Aufert mercedem nostram, pro patria
Nec remum, nec hastam, nec pustulam habens.
Sed ego censeo omnino, ut deinceps civis ille,
Qui non habuerit aculeum, ne auferat tres obolos.

τὸ βραχύ· ὡς τὸ ἐμβαχεῖν, τὸ φαγεῖν· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ ἐνδυσυχῆσαι, ἀντὶ τοῦ δυσυχῆσαι· *Vox ἔμβραχυ significat semel aut omnino: estque Attica consuetudo, & nihilo plus significat, quam simplex βραχύ· ut ἐμβαχεῖν significat φαγεῖν· & apud Euripidem vox ἐνδυσυχῆσαι pro δυσυχῆσαι.* Locus quem intelligit est sine dubio in Phoenissis Tragici vs. 734. ἐνδυσυχῆσαι δεινὸν εὐρώνης κτέφας· sed ibi ἐν minime abundat; nam sensus est: τὸ κτέφας τῆς εὐρώνης δεινόν ἐστιν εἰς τὸ ἐνδυσυχῆσαι αὐτῷ· Id est: ἡ νὺξ δεινή ἐστιν εἰς τὸ δυσυχῆσαι ἐν αὐτῇ· *Nox multum valet ad id ut quis in ea rem infeliciter gerat.* Tam non abundat hic ἐν, quam in ἐνδιατρῖσαι, & ἐναποπατεῖν, & aliis sexcentis. Ἔμβραχυ autem occurrit etiam in Thesmophor. vs. 397.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛ. Οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
Ἐπεί μόνῳ μ' ἔσωσε φροντεταγμένον,
Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεπρατύσατο.
ΒΔΕΛ. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ὀπθυμεῖν παθεῖν.
ΦΙΛ. Μὰ τὴ Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
Καὶ γὰρ πρώτερον ἐπανθρακίδων πεπλησμένῳ,
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' ἢν πεπειράσθω γ', ἐπειδή πως γ' ἄπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν προὐδίδωκας εὖ ποιεῖν.
ΦΙΛ. Τί δῆν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔΕΛ. Τὸν τρίβων' ἄφες·
Τἀνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναλαβὼν τριβωνικῶς.
ΦΙΛ. Ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
Ὅστοί με νῦν ὑποπτίξαι βούλει;
ΒΔΕΛ. Ἔχ', ἀναλαβὼν τἀνδὶ λαβών, καὶ μὴ λάλει.
ΦΙΛ. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι, πρὸς πάντων θεῶν;
ΒΔΕΛ. Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
ΦΙΛ. Ἐγὼ δὲ σισύραν ὠόμην Θυμαιτίδα.
ΒΔΕΛ. Κ' ὑ θαυμά γ'· ἐς Σαρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Ἔγωγε γάρ ἄν· νῦν δ' ὑχὶ γιγνώσκεις. ΦΙΛ. Ἐγώ;
Μὰ τὴ Δί' οὐ τοῦτ γ'· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
Ἐοικέναι μάλιστα Μορύχῳ σάγματι.
ΒΔΕΛ. Οὔκ· ἀλλ' οἷ Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
ΦΙΛ. Ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
ΒΔΕΛ. Πόθεν, ὦ γαθέ· ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
Ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
Ἐείαν τάλαντον καταπέπακε ῥᾳδίως.
ΦΙΛ. Οὐκοῦν ἐλιώλειν δῆτ' ἐχρῆν ταύτῃ καλεῖν

Δι-

vs. 1117. Οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον] Sub τοῦτον intelligitur τρίβωνα· Nam filius intus coepit patrem hortari, ut, mutata vivendi ratione, etiam habitum mutet. Jam dudum eo adducere voluerat senem, sed frustra; supra, vs. 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος ἀπέτριβεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον, μὴ δ' ἐξέναι θύραζε· ὃ δ' οὐκ ἐπείθετο. Hic etiam aegre adducitur.

vs. 1119. Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεπρατύσατο] Vult dicere: *Cum Boreas tam vehementer flaret.* Scholiastes putat eum forte respicere ad illum Boreae flatum, quo Persarum classis apud Artemisium misere afflicta est.

vs. 1122. Ἐπανθρακίδων] Vide ad Acharn. vs. 670. Dum pisciculos tostos muriae intingeret & comederet, maculaverat sibi vestem, ut fulloni purgandam coactus fuerit eam dare: cui aliquandiu debuit mercedem, tandemque reddidit. Propterea non vult pretiosam vestem induere, ne & illam maculet. Male autem Edd. quas vidi, omnes ἐπ' ἀνθρακίδων.

vs. 1124. Πεπειράσθω] Impersonaliter.

vs. 1129. Ἀνοπτίξαι] Quia Patri vestem dat nimis calidam.

vs. 1133.

PHILOCLEON, BDELYCLEON.

PHIL. Quoad vixero nunquam hoc exuam *pallium*.
Quia hoc ſolum me tutatum eſt in acie,
Cum magnus ille Boreas cum exercitu ingrueret.
BDEL. Nihil boni, ut videtur, cupis evenire tibi.
PHIL. Non profecto; nam nequaquam mihi prodeſt pretioſam veſtem geſtare.
Etenim nuper cum, impletus piſciculis, me maculaſſem,
Debitum reddidi fulloni triobolum.
BDEL. Saltem periculum fiat, quandoquidem
Mihi teipſum dedidiſti, ut tibi bene faciam.
PHIL. Quid ergo jubes me facere? PHIL. Pallium fac miſſum,
Et hanc laenam indue tanquam pallium.
PHIL. Ergone filios generare & educare oportet,
Cum iſte me nunc ſuffocare vult?
BDEL. Cape, indue hanc, & ne loquere.
PHIL. Per Deos, obſecro, quid hoc mali eſt?
BDEL. Alii vocant Perſida, alii gaunacam.
PHIL. At ego lodicem eſſe putabam Thymoetidem.
BDEL. Et ſane mirum non eſt; nam Sardes nunquam veniſti:
Noſſes enim; nunc autem ignoras. PHIL. Egone?
Non profecto, inquam: ſed mihi videtur tamen
Perſimilis eſſe Morychi ſago villoſo.
BDEL. Imo Ecbatanis haec texuntur.
PHIL. An Ecbatanis fiunt tramae flocci?
BDEL. Nequaquam, ô bone; ſed hoc à barbaris
Texitur magno ſumtu; ſiquidem haec *laena*
Lanae talentum facile abſorpſit.
PHIL. Nonne ergo laniperdam hanc oportebat appellare

Potius

vſ. 1133. Θυμαιτίδα] A pago quodam Attico ita dictam, ut ait Scholiaſtes, qui putat, forte ſcribendum eſſe Θυμοιτίδα.

vſ. 1134. Κ' ἐ θαῦμά γε] In Pluto vſ. 99. καὶ θαῦμά γ' ἰδεῖν.

vſ. 1137. Μορύχῳ] Iſte luxui & deliciis erat deditus; ſupra vſ 503. eadem de cauſa hunc notabat, cum Bdelycleo diceret, ſe velle Philocleonem ζῆν βίον γναθαῖον ἀντὶ Μόρυχου.

vſ 1140. Πίδυν;] Vide ad Ranas vſ. 1503. Sic apud Euripidem in Alceſtide vſ. 94. in Andromacha vſ. 83. in Electra vſ. 657. & alibi. ubique obvia ſunt exempla.

vſ. 1142. Καταπέσταται] Metaphora a piſcibus; ſaepiſſime uſurpatur hoc verbum de helluonibus.

„ vſ. 1143. Ἐμάλην] Ludit in verbo. Ἐμάλη pro-
„ prie eſt venti vehemens turbo: hoc detorquet ad
„ veſtem, ubi multum lanae conſumitur, quaſi ἀντὶ
„ λαίνης ἐρίου. Nos vertimus *laniperdam*; non ſervata ta-
„ men vocis Graecae ambiguitate. Nam ſolis Grae-
„ cis licet eſſe ſic diſertis. *Florent.*" Vide in Equitibus vſ. 508.

Δικαιότερόν γ', ἢ καυτάκην. ΒΔΕΛ. Ἔχ', ὦ 'γαθὲ,
Καὶ σῆθι γ' ἀμπιχόμενον. ΦΙΛ. Οἴμοι δείλαιος·
Ὡς θερμόν τι μ' ἀπέρυγεν.
ΒΔΕΛ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙΛ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ὦ 'γαθὲ,
Εἴσφερ γ' ἀνάγκη, κείβανόν μ' ἀμπίσχετε.
ΒΔΕΛ. Φέρε, ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' ἴθι ἴθι.
ΦΙΛ. Κατάθες γε μέντοι γ' ἡρέαγραν. ΒΔΕΛ. Τὴν, τί δή;
ΦΙΛ. Ἵν' ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.
ΒΔΕΛ. Ἄγε νῦν, ὑπόδυθι τὰς καταιγίδας ἐμβάδας,
Τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
ΦΙΛ. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κατήμαγα;
ΒΔΕΛ. Ἔνθες πότ', ὦ τᾶν, καὶ πίθαν' ἐρρωμένως
Ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙΛ. Ἀδικεῖς γέ με,
Ἐς τὴν πολεμίαν ὑπιβιβάζων τὼ πόδε.
ΒΔΕΛ. Φέρε χὠτέρην. ΦΙΛ. Μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
Πάνυ μισολάκων αὐτός 'στιν εἰς τὼ δακτύλω.
ΒΔΕΛ. Οὐκ ἔστι ταῦτ' ἄλλα. ΦΙΛ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
Ὅστις ὀπὶ γήρᾳ χίμετλον ἁδὲν λήψομαι.
ΒΔΕΛ. Ἄνυσόν ποτ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλησίος
Ὢν δὴ περβὰς, πυφερόν τι διασαλακώνισον.
ΦΙΛ. Ἰδού· θεῶ τὸ σχῆμα, χὠ σκέψαι μ' ὅτῳ
Μάλιστ' ἔοικα τὼ βάδισιν τὼ πλησίον.
ΒΔΕΛ. Ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
ΦΙΛ. Καὶ μὰν περθυμῶμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
ΒΔΕΛ. Ἄγε νυν, ὅπως σὺ λόγους σεμνοὺς λέγειν,
Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν χὠ δεξιῶν;
ΦΙΛ. Ἔγωγε. ΒΔΕΛ. Τίνα δῆτ' ἂν λέγοις. ΦΙΛ. Πολλοὺς πάνυ.
Πρῶτον μὲν, ὡς ὁ Λαμί' ἀλῷσ' ἐπέρδετο·
Ἔπειτα δ', ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα.

ΒΔΕΛ.

vs. 1146. Θερμόν τι —— με κατήρυγεν] Supra vs. 917. ἐμοί γε τοι, —— κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν. Diodorus Comicus apud Athenaeum VI. p. 239. —— οἷς ἐπιδὴ προσαρύγοι, ῥαφανίδα καὶ σαπρὸν σίλφιον καταφαγών, Ἵα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠσχυνῆσθαι· *Quibus in faciem si quis ructet, raphano aut silphio putri vorato; violas eum & rosas dicunt pransum esse.*

vs. 1148. Κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε] Antiphanes Comicus apud Athenaeum III. p. 112. Ὁρῶν μὲν ἄρτους τοὺς δὲ λευκοπυρίτας Ἰτρίων καταμπίσχοντας.

vs. 1150. Κρέαγρα] Fuscinam, qua coqui eximunt carnes ex ollis, jubet apponi, ut similiter eximatur e veste, quasi coctus.

vs. 1152. Ἐμβάδας] Quia tales gestare soliti sint judices.

vs. 1155. Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καπήλματα] Euripides in Heraclidis vs. 1006. Ἐχθρᾶ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα.

vs. 1156. Καπίθαιν'] Recepi lectionem Ed. Farrei. Caeterae, quas vidi, κατάβαιν' quod versus non admittit. Posset καὶ καταβαίν' aut potius κἄτα βαίν'.

vs. 1158. Ἐς τὴν πολεμίαν] Per Λακωνικὴν alter significare volebat τὴν ἐμβάδα· at iste intelligit τὴν χώραν.

vs. 1161. Οὐκ ἔστι] Iste versus est etiam in Nubibus vs. 698.

vs. 1164. Διασαλακώνισον] Unus ex Scholiastis exponit: ἁβρῶς καὶ μαλακῶς σαυτὸν διακίνησον· ἀπὸ τινος Σαλάκωνος τρυφεροῦ· *Delicate & molliter te ipsum move. A Salacone quodam molli & luxurioso homine.* Simul autem videtur alludere ad vocem Λάκων· quia modo loquebatur de Laconicis crepidis.

vs. 1167.

Potius, quam gaunacam? BDEL. Maneas, ô bone,
Et conſiſte, dum indueris. PHIL. Hei mihi miſero.
Quantum calorem ſceleſta haec in me eructavit.
BDEL. Nonne amicieris? PHIL. Non equidem profecto; ſed ô bone,
Si neceſſe eſt, clibanum induite mihi.
BDEL. Age, ut ego ſaltem te amiciam: tu igitur perge.
Depone etiam *huc* harpagonem *aliquem*. BDEL. Quid ita?
BHIL. Ut me eximas, priusquam *liqueſiam* & diffluam;
BDEL. Age nunc, exue illas execrabiles ſoleas,
Et properans indue haſce Laconicas crepidas.
PHIL. Egone ut ſuſtineam induere unquam
Ab inimicis hoſtilia calceamenta?
BDEL. Tandem immitte pedem, ô bone, & ingredere fortiter
In Laconicam properans. PHIL. Injuriam tu quidem mihi facis,
Qui in hoſtilem meum pedem deſcendere cogis.
BDEL. Cedo nunc & alterum *pedem*. PHIL. Minime vero iſtum; nam
Unus digitorum ejus quam maxime odit Laconas.
BDEL. Aliter fieri nequit. PHIL. Infelix ego,
Qui in ſenectute pernionem non habebo *ita veſtitus*.
BDEL. Propera induere, deinde more divitum
Sic incede cum molli & delicato motu corporis.
PHIL. En! ſpecta jam habitum meum, & conſidera cui
Potiſſimum ex divitibus ſim inceſſu ſimilis.
BDEL. Cuinam? Furunculo, *inquam*, ſi ſit amictus allio.
PHIL. Equidem motitare podicem geſtio.
BDEL. Agedum, ſciesne ſermones magnificos narrare,
Praeſentibus viris doctis & elegantibus?
PHIL. Equidem *ſcivero*. BDEL. Quemnam ergo narrares? PH. Permultos.
Primum quidem, ut Lamia capta pepederit.
Deinde, ut Cardopion matrem *pulſaverit*.

BDEL.

vſ. 1167. Δοθῆνι σκόροδον ἠμφισμένῳ] Scholia: ἀπροσλόγως παίζει· *abſurde jocatur*. Et ſane abſurde comparatur homo eleganter veſtitus, puſtulae, & quidem allio amictae. Facit autem id ſolens & de induſtria. Sic etiam in Eccleſiazuſis vſ. 126. mulieres, quae ſibi barbas applicaverant, comparat cum ſepiis toſtis, ſi nempe ſepiis illis barbae etiam applicentur: ὥσπερ εἴ τις σηπίαις πώγωνα περιδήσειεν ἐγκαθειμένας. Non minus abſurde comparatur idem iſte Philocleo faeci recens ditatae, hic in Veſpis vſ. 1307. ἴσπας, ὦ περισεῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί. Hoc vere eſt λόγος λέγειν εὖ ἐν εἰκόταις τῷ πράγματι, ut eſt apud ipſum Comicum infra, vſ. 1311. & vſ. 1319.

1168. Σκιλοπρωκλιᾷ] Scholiaſtes: σαλεύειν τὸν πρωκτόν. σαῦλον δὲ τὸ κῦφον. Homerus Hymno in Bacchum vſ. 28. Σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα. Heſychius: Σαυλά, κύρα, ἥσυχα, τρυφερά.

vſ. 1172. Ἡ Λαμί' ἀλῶ' ἐπέρδετο] Pherecrates fecit Lamiam Comoediam: inde haec petita ſunt forte; ut conjicio ex Scholiaſte ad Eccleſiaz. vſ. 77. qui ad vocem Λαμίᾳ, quae ibi extat, ſcribit: ἀρσενικῶς δὲ τὴν Λαμίαν· ὑπὲρ ἧς ὁ Φερεκράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο· *In maſculino genere dixit* Λαμίᾱς *pro* Λαμίας· *De qua Lamia Pherecrates dicit in cognomine dramate*: σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο· *Scytalam tenens pedebat*.

vſ. 1173. Ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα] Scholia: λείπει, ἔτυψεν· *Deficit verbum* ἔτυψεν.

ΒΔΕΛ. Μή μοι γε μύθους· ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
Οἷσ λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
ΦΙΛ. Ἐγ' ᾠδα τοίνυν τοῦ γε πάνυ κατ' οἰκίαν
Ἐκεῖνον, ὡς ὕπω ποτ' ἰὼ μῦς ἡ γαλῆ.
ΒΔΕΛ. Ὦ σκαιὲ καὶ παίσθητε, Θεογένης ἔφη
Τῷ κοπρολόγῳ, ἡ ταῦτα λοιδορήμενος·
Μῦς ἡ γαλᾶς μέλλεις λέγειν σὺ ἀνδράσιν;
ΦΙΛ. Ποίους πένας δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔΕΛ. Μεγαλοτρεπεῖς·
Ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ ἡ Κλεισθένει.
ΦΙΛ. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ἐδαμοῦ,
Πλὴν ἐς Πάρον· ἡ ταῦτα δῆτ' ὀκνῶ Φέρων.
ΒΔΕΛ. Ἀλλ' ἦν λέγειν χρή σ', ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφεδίων παγκρατίου Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
Ἤδη γέρων ὢν ἡ πολιός· ἔχων δέ τοι
Πλευρὰν βαρυτάτῃ, ἡ χέρας, λαγόνας τε, ἡ
Θώρακ' ἄριστον. ΦΙΛ. Παῦε, παῦ· ἐδὲν λέγεις.
Πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;
ΒΔΕΛ. Οὕτως δικηκῇ νομίζουσ' οἱ σοφοί.
Ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι, παρ' ἀνδράσι ξένοις
Πίνων, σεαυτῷ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
Ἐπὶ νεότητι ἔργον ἀνδρικώτατον;
ΦΙΛ. Ἐκεῖν', ὅτε ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
Ὅτ' Ἐργασίωνι τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
ΒΔΕΛ. Ἀπολεῖς με· ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἥκιστα
Ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
Ἔδρεμες, ἀνθρὼν ὅλη νεανικώτατον.
ΦΙΛ. Ἐγ' ᾠδα τοίνυν τόγε νεανικώτατον·
Ὅτε τὸ δρομέα Φάϋλλον, ὃν βέπαις ἔπι

Εἶλον

vs. 1177. Ἦ μῦς καὶ γαλῆ] Principium anilis fabulae.
vs. 1178. & 1180. Ὦ σκαιὲ —— μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι;] Similiter Euripides in Rheso, ubi increpat rusticum Hectorem, quia is videbatur loco non oportuno de suis rebus dicturus, vs. 265. Ἦ πόλλ' ἀγρώσεις σκαιὰ πρόσκυσται φρενί. Καὶ γὰρ σὺ πίμνας δισπότας αὐχισφόρους Ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν, ἵν' ᾖ πρέπει· *Profecto multa ruditas ineſt ruſticorum animo; etenim in dominis tuis armatis, de grege nunciaturus videris veniſſe, ubi non decet.*
vs. 1178. Θεογένης] Hunc Theogenem perſtringi a Comicis, ait Scholiaſtes, quod valde pederet. Hinc etiam ad κοπρολόγον fingitur locutus; quemadmodum contra ἀνὴρ κόπριος de crepitu ventris ad aliquem, in Veſpis vs. 894. Alias Comicus Theagenem quendam, tanquam inanem jactatorem, qui neſcio quas divitias jactaret, notat; ut in Avibus vs. 823. & 1127.
vs. 1182. Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει] Videtur quidem iſtorum hic honorificam mentionem facere; ſed quia Spectatores optime ſciebant, illos eſſe viles & deſpicabiles quosdam homines, facile intelligebant ironiam. Fuit autem Androcles ſervus, & mendicus, & crumenifector, & cinaedus: Cliſthenes vero maxime famoſus fuit cinaedus & ſaepe exagitatus a Comicis; & a noſtro. Haec ex Scholiis fere.
vs. 1183. & ſeq. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ἐδαμοῦ πλὴν ἐς Πάρον] Nudae veritati eſt addictus ſenex, & non vult ſibi quicquam magnificum arrogare. Imitatus autem hunc locum videtur Lucianus in Timone, ubi Adulator aliquis ſe inſinuare volens apud Timonem dicit: νενίκηκε δὲ πύξ, καὶ πάλιν, καὶ δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾶς ἡμέρας, καὶ τελείῳ ἅρματι, καὶ συναρίδι πωλικῇ. Deinde

BDEL. Ne mihi fabulas; ſed ſermones de humanis rebus *narra*,
Quales maxime domi *ſolemus*.
PHIL. Ego novi ergo jam, quinam ſint maxime domeſtici:
Ille, ille, *inquam*, qui ſic habet: olim mus erat & felis.
BDEL. O indocte & importune; inquit Theagenes,
Idque cum ſtercorarium increparet;
De muribus & felibus vis narrare inter viros?
PHIL. Quosnam ergo narrare me oportet? PHIL. Magnificos.
Ut ludos ſpectaveris una cum Androcle & Cliſthene.
PHIL. At ego nullibi ludos ſpectavi,
Niſi in Paro: idque quia mercedem ferebam duos obolos.
BDEL. Saltem dicere te oportet, ut ſtatim certaverit
Ephudion pugilatu cum Aſconda praeclare,
Jam ſenex & canus; qui tamen haberet
Latus robuſtum, & manus, & ilia, &
Loricam egregiam. PHIL. Deſine, deſine, nihil dicis;
Nam quomodo pugilatu decertaret loricatus?
BDEL. Sic narrare haec ſolent ſapientes.
Sed dic mihi aliud, ſi apud peregrinos viros
Potares, qualenam velles narrare tuum ipſius
Facinus fortiſſimum in juventute patratum?
PHIL. Illud, illud, *inquam*, fortiſſimum eſt meorum *facinorum*,
Cum Ergaſionis ridicas furabar.
BDEL. Quas tu, malum, ridicas *narras*? potius *dic*, ut aut aprum
Sectatus olim fueris, aut leporem: aut lampadem ferens
Cucurreris, facinore aliquo excogitato, quod quam maxime juvenilem
audaciam ſpirat. (rum facinorum.
PHIL. Ego novi ergo, quod maxime juvenilem audaciam ſpiret meo-
Cum Phayllum curſorem adhuc catulaſter

In

Deinde Timon nihil tale in ſe agnoſcens dicit: ἀλλ' ἐγὼ ἐνίκησα ἀνὴρ πώποτε εἰς Ὀλυμπίαν: *Vicit autem pugilatu, & luctu, & curſu, uno die in Olympia, & ſolemni quadriga, & biga. Atqui ego in Olympiam ad ſolemnitatum ludorum nec veni unquam.*

vſ. 1184. Ἐς Πάρον] In Pace vſ. 342. Ἐς παιγνίας διαφθεῖν.

Ibid. Καὶ ταῦτα δῆτ' ὀβολὼ φέρων] Forte nec eo profectus fuiſſet, niſi mercedem accepiſſet. Ita enim accipio verbum φέρω. Sic in Acharnenſ. vſ. 66. Legati dicunt: ἐπέμψατ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν μισθὸν φέροντας δυὸ δραχμὰς τῆς ἡμέρας.

vſ. 1186. Ἐρεδίων — Ἀσκώνδα] Forte Ironia eſt, cum hos dicit pancratio inter ſe decertaſſe, qui eo nunquam adſpirarint; ut ex Scholiis apparet. Sic ſupra de Androcle & Cliſthene ironice loquebatur vſ. 1182. Ex iisdem tamen Scholiis apparet Ephudionem Maenalium memorari in Olympiadibus, ſive inter illos, qui in Olympiadibus vicerint. Vide infra, vſ. 1373. & ſeqq.

vſ. 1190. Θώρακ' ἔχων] Ex Scholiis: τὸν πολεμικὸν ἐνόησε χιτῶνα, τὸ Βδελυκλέωνος· τὸ στῆθος εἰπόντος· —— φησὶν ἄν, πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον καθωπλισμένος; ἐπειδὴ νόμος ἦν τοὺς γυμνασίας γυμνοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα εἰσέρχεσθαι· *Bellicam tunicam intellexit ſive loricam, cum tamen Bdelycleon de pectore loqueretur: utrumque autem ſignificat vox Θώραξ. Dicit itaque: quomodo poſſet pancratio decertare armatus thorace? Quoniam moris erat nudos certare athletas.*

vſ. 1196. Ἐργασίωνος] Ruſtici cujusdam.

vſ. 1198. Λαμπάδα ἔδραμες] In Ranis vſ. 1113. λαμπάδ' ἐδεῖς οἷος τε φέρειν ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νῦν.

vſ. 1201. Τὸν δρομέα Φάϋλλον] In Acharnenſibus vſ. 213. ἀκολούθων Φαύλλῳ τρίχων.

Εἶλον, διώκων λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.
ΒΔΕΛ. Παῦ· ἀλλὰ δεῦρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
Συμποτικὸς εἶναι κ᾽ ξυνουσιαστικός.
ΦΙΛ. Πῶς δῆτα κατακλίνω, φράζ᾽ ἀνύσας. ΒΔΕΛ. Εὐχημόνως.
ΦΙΛ. Ὧδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; ΒΔΕΛ. Μηδαμῶς.
ΦΙΛ. Πῶς δαί; ΒΔΕΛ. Τὰ γόνατ᾽ ἔκλινε, κ᾽ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
Ἔπειτ᾽ ἐπαίνεσόν τι τ᾽ χαλκωμάτων·
Ὀροφὴν θέασαι· κρεκάδι᾽ αὐλῆς θαύμασον·
Ὕδωρ χερὶ· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
Δειπνῶμεν, ὑπονεύμενθ᾽ ἤδη, σπένδομεν.
ΦΙΛ. Πρὸς τ᾽ θεῶν, σύριττον ἐσιώμεθα.
ΒΔΕΛ. Αὐλητρὶς ἐνέφυσησεν. οἱ δὲ συμπόται
Εἰσίν, Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
Ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
Τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι᾽ ὅπως δέξῃ καλῶς.
ΦΙΛ. Ἀληθὲς, ὡς ἐδεῖς γε Διακείων δεδέξεσ.
ΒΔΕΛ. Ἐγὼ εἴσομαι· κ᾽ δὴ γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ Κλέων.
Ἄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξῃ δὲ σύ.
Οὐδεὶς πώποτ᾽ ἀνὴρ ἐγένετ᾽ Ἀθηναῖος.
ΦΙΛ. Οὐχ οὗτος γε πανοῦργος κλέπτης.
ΒΔΕΛ. Τοῦτί σὺ δεάσεις; πρόδοπολεῖ βούλεται.
Φήσῃ γ᾽ ἐξολεῖν σε κ᾽ ἀφθερεῖν,

Καὶ

„ vſ. 1202. Εἶλον διώκων] Semper ad ingenium redit „ ſenex, & lites intelligit, & διώκειν uſurpat contra „ reum φεύγοντα, non autem contra curſorem φεύγοντα. Ex notis *Florentis.*

vſ. 1203. Ἀλλὰ δευρὶ κατακλινὶς προσμάνθανε] In Nubibus vſ. 694. ἀλλὰ κατακλινὶς δευρὶ —— ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτὸ πραγμάτων.

vſ. 1205. Κατακλίνω] Mallem κατακλινῶ in aor. 2. Conj. Paſſ.

vſ. 1206. Πῶς με κελεύεις κατακλιθῆναι;] Apud Euripidem etiam in Cyclope docet Silenus Cyclopem ſcite accumbere & potare, vſ. 560. Θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν᾽ εὐθύμως, κἄτ᾽ ἐκπιὼν Ὥσπερ μ᾽ ὁρᾷς πίνοντα· *Ponas igitur cubitum concinne, deinde bibe, ut me vides bibere.*

vſ. 1210. Ὀροφὴν θέασαι] Non ita Paraſitus apud Diphilum Comicum, qui non elegantiam & nitorem aedium obſervare ſolebat, ſed midorem culinae ante omnia, cum dicit: Ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν, ἃ κατανῶ τὰ τρίχυρ᾽, εὐθὺς σίγας· οὐδὲ δυσμαίζω τοὺς Κορινθίους κάδους. Ἀτὰρ δὲ τηρῶ τῇ μαγείρᾳ τὸν καπνόν· *Cum me vocat dives aliquis convivator; non conſidero columnas, nec laquearia: neque exploro cados Corinthios; verum intentis oculis adſpicio coqui fumum.* Citat Athenaeus VI. p. 236.

Ibid. Θαύμασον] Ita Telemachus faciebat apud Homerum Odyſſ. cum veniſſet in Menelai regiam; dicit enim Poëta: αὐτοὶ δ᾽ εἰσῆλθον θείων δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφοῦς βασιλῆος· *Aedes ingreſſi divinas ſpectabant admirabundi regis palatia, Jovis alumni.* quem locum adducit Athenaeus IV. p. 179. ubi etiam Ariſtophanis praeſentem locum citat, nempe verſum 1209. & 1210. item 1203. & 1204.

vſ. 1211. Ὕδωρ κατὰ χειρός] Docet eum etiam formulas in conviviis uſitatas; in Avibus vſ. 465. κατὰ χειρὸς φερέτω ταχύ τις· deinde alter: δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί; Vide Athenaeum X. p. 408. & XIV. p. 641. in quo poſteriore loco etiam praeſentem Ariſtophanis locum citat.

vſ. 1215. Θέωρος] Vide infra vſ. 1219.

Ibid. Αἰσχίνης] Eſt Aeſchines Selli filius; ut patet infra, vſ. 1235.

Ibid. Φανὸς] Memoratur Phanus aliquis, qui parce admodum coenaret, ſive quod pauper eſſet, ſive ex inſtituto quodam, ab Alexide Comico apud Athenaeum IV. p. 161. Καὶ Φυρόμαχος καὶ Φανὸς· οἱ δ᾽ ἡμέρας Δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν· *Et Pyromachus & Phanus; qui quinto die polentae cotylam unam coenant.* Etiam Noſter Phani mentionem facit in Equit. vſ. 125.

Ibid. Κλέων] Cum ſtatim dicat, ξένος τις ἕτερος, videtur Cleonem hic notare, tanquam peregrinum & non genuinum civem. Sane ſaepe eum Paphlagonem vocat, quod puto fieri non tantum reſpectu etymologiae

In judicio vici duobus calculis ob maledicta accusatum.
BDEL. Desine; & huc potius accumbe, ut discas
Quomodo te in compotationibus & conversationibus gerere debeas.
PHIL. Quomodo ergo accumbam? dic propere. BDEL. Modeste.
PHIL. Siccine *me* jubes accumbere? BDEL. Nequaquam.
PHIL. Quomodo ergo? BDEL. Genua extende, & gymnastice
Unguento teipsum perfunde in stragulis:
Deinde lauda aeramentum aliquod:
Lacunar contemplare: atrii crepitacula mirare.
Afferatur aqua manibus lavandis: mensae ferantur intro:
Coenamus: jam loti sumus: libamus.
PHIL. Per Deos obsecro, nunc convivamur in somnis.
BDEL. Tibicina inflavit tibias. compotores autem
Sunt, Theorus, Aeschines, Phanus, Cleo,
Hospes alius quidam prope caput *hujus* Acesterus.
Si una sis cum istis, scolia vide ut recte excipias.
PHIL. Imo ut nullus Diacriorum.
BDEL. Ego sciam. Et ecce sum ego Cleo:
Cano autem prior de Harmodio; tu excipies.
Nullus unquam vir fuit Athenienſis.
PHIL. Non sane fur nequior.
BDEL. Hoccine tu *ibi* facies? peribis clamore obrutus;
Dicet enim se perditurum te, & interemturum,

Et

giae nominis παϱλαγὼν, a παϱλάζω *cum fremitu ebullio* significantis, vi cujus etymologiae ipse notatur tanquam turbulentus & clamosus orator; sed etiam quia revera esset ex Paphlagonia oriundus, aut alias peregrinus & barbarus natione. Unus ex Scholiastis ad Equites vs. 2. scribit: ὅτι ξένῳ ὢν ἐπολιτεύσατο. ὠνείδιζεν οὖν αὐτὸν ὡς ξένον καὶ βάϱβαϱον· *Cum esset peregrinus tamen Remp. administravit. Notat itaque eum tanquam peregrinum & barbarum.*

vs. 1216. Ἀκέστῳ] Iste cognominabatur Σάκας, ut docet Scholiastes; quamvis ibi Σάκῳ legatur: de eodem isto in Avibus vs. 30. νόσον νοσοῦμεν ἐναντίαν Σάκα. ὁ μὲν γὰϱ ὢν ἐκ ἀσίας ἐσοδιάζεται &c. ubi Scholia: ὅτι ἐστὶν Ἀκέστου τϱαγῳδίας ποιητής. ἐκαλεῖτο δὲ Σάκας, διὰ τὸ ΞΕΝΟΣ εἶναι. Σάκες γὰϱ οἱ Θϱᾷκες εἰσί· *Iste est Acestor Tragicus Poëta. Vocabatur autem Sacas, quia esset peregrinus. Saces enim sunt Thraces.* Apparet autem eundem & Acestorem & Acesterum dictum esse.

vs. 1217. Τὰ σκόλι'] Erant Carmina quaedam convivialia.

vs. 1218. Διακρίων] Quasi iste sit ex illa parte Atticae, quam habitabant Διάκριοι. Dicit autem Scholiastes tres fuisse partes olim factas, unam τῶν Παϱαλίων, alteram τῶν Πεδιέων, tertiam τῶν Διακρίων. Ab Herodoto in Clione οἱ Παϱάλιοι vocantur Πάϱαλοι· οἱ Πεδιεῖς autem, οἱ ἐκ τῆ Πεδίᾳ· οἱ Διάκϱιοι vero, Ὑπϱακϱίοι.

vs. 1220. Ἄιδω δὲ πϱῶτος Ἁϱμόδιος] Subaudi μέλος. ut sit carmen de Harmodio: Comicus noster in Pelargis, apud Scholiastem ad vs. 1231. Ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτε λόγον πϱὸς μυϱίνην. Ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁϱμοδίου μέλος· *Ille quidem canebat dictum Admeti; iste autem jubebat eum canere carmen Harmodii.* Idem in Lysistrata vs. 1242. εἰ μήν γε τις ἄδοι Τελαμῶνα. Sic ἀνάδων Φϱυνίχῳ supra, vs. 269 nam & ibi subauditur μέλος· tantum hoc interest, quod ibi significatur carmen auctoris Phrynichi, non de Phrynicho. Alias dicitur Ἁϱμόδιον ἄδειν. ut in Acharn. vs. 977. ᾄδέ ποτε παϱ' ἡμῖν τὸν Ἁϱμόδιον ἄσεται. Erant autem usitata Scolia de Harmodio, Telamone, & Paeane; Antiphanes Comicus apud Athenaeum XI. p. 503. τὸν ᾠδὸν λάμβανε· ἅπαντα μηδὲν τῶν ἀπηϱχαιωμένων τούτων πεϱαίνῃς, τὸν τε Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν Παιῶνα, μηδ' Ἁϱμόδιον· *Odum accipe; verum nullam ex priscis illis cantionibus recitaveris, nec Telamonem, nec Paeana, nec Harmodium.* Erat autem ᾠδός, ὠδή, ποτήϱιον τὸ ἐπὶ σκολιῷ διδόμενον· *poculum quod dabatur ad canendum Scolion.* ut ibidem docet Athenaeus ex Tryphone. Vide etiam ad Acharn. vs. 977.

vs. 1222. Οὐχ ὅτῳ γε πανοῦϱγος] Nempe: ὡς ἐστι Κλέων· *quam est Cleo.* Quia alter fingebat se Cleonem esse. In Equitibus vs. 248. de eodem: Χαϱιδήμου ἀϱπαγῆς καὶ πανοῦϱγον, καὶ πανοῦϱγον, πολλάκις γὰϱ αὐτ' ἐγὼ καὶ γὰϱ αὐτὸς ἦν πανοῦϱγος πολλάκις τῆς ἡμέϱας.

Καὶ τῆσδε τ' γῆς ἐξελᾷν. ΦΙΛ. Ἐγὼ δέ γε,
Ἐὰν γ' ἀπειλῇ, μὴ Δί' ἑτέραν ἀσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

ΧΟΡ. Ὦ ἡθρωφ', ὅτ⊙ ὁ μαινόμν⊙, τὸ μέγα κράτ⊙
Ἀνατρέψεις ἔλη τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχε⊃ ῥοπᾶς.
Τί δ', ὅταν Θέωρ⊙ περὶ ποδῶν καταικέμν⊙
Ἀδῇ, Κλέων⊙ λαβόμν⊙ τ' δεξιᾶς,
Ἀδμήτῳ λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τὰς ἀγαθὰς φίλᾳ,
Τύτῳ τι λέξεις σκολιόν; ΦΙΛ. Ἄδικος ἐγὼ,
Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν·
Οὐδ' ἀμφοτέροις γάγγεαζ φίλον.
ΒΔΕΛ. Μετὰ τῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλυ δέξε⊃,
Ἀνὴρ σοφὸς τὰ μυσικός· κἄτ' ἄσε⊃,
Χρήματα τὰ βίαν
Κλειταγόρα τε καὶ-
μοὶ μὴ Θετταλῶν.
ΦΙΛ. Πολλὰ δὲ διεκόμισας σύ τε κἀγώ.
ΒΔΕΛ Τυτὶ μὰ ὀπεικῶς σύ γ' ἐξεπίσασαι.
ΦΙΛ. Ὅπως δ' ὀπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκλήμον⊙ ἴωμι..
Παῦ παῦ, τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκύαζε νᾷν,
Ἵνα τὰ μεθυσθῶμν ἀφ' ἑρόνυ. Μηδαμῶς·
Κακὸν τὸ πίνειν· ὑπὸ γὰ οἴνυ γίνε⊃,
Καὶ θυροκοπῆσαι, τὰ παταξαι, τὰ βαλεῖν·
Κἄπειτ' ὀποτίνειν ἀργύριον ὀν κραιπάλης.
ΒΔΕΛ. Οὔκ, ἢν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
Ἢ γὰ παρητήσαντο τ' πεποιθόζα·
Ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,

Αἰσω-

vſ. 1227. Ὦ ἡθρωφ' ἔτ⊙] Hoc Scolion Alcaei eſſe docet Scholiaſtes.

Ibid. Ὁ μαινόμεν⊙] Cleonem *Inſanum* dicit. Thucydides IV. καὶ τὰ Κλέων⊙ καίτοι μανικὰ ὄντα ἢ ὑπόσχεσις ἐτύχθ'. *Et Cleonis promiſſio quamvis inſana, eſt perfecta.*

Ibid. Τὸ μέγα κρατ⊙] Ut τὸ μέγα ἰσχυ⊙. Lucianus in Timone: Χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα ἰσχυ⊙ τῶν γάτων, τὸ ἴσημα τῶν Ἀθηναίων, πρόβλημα τῆς Ἑλλάδ⊙.

vſ. 1230. Ἀδῇ] Ita omnes quas vidi Edd. debebat ἄδᾳ propter antecedens ὅταν.

vſ. 1231. Ἀδμήτῳ λόγον] Hoc etiam principium Scolii alicujus dicit eſſe Scholiaſtes, & addit ſequentia: τῶν δὲ λοιπῶν δ' ἀπίχνν γνῶς, ὅτι δικλῶν ὀλίγν χάρις· *Ab ignavis autem abſtine, certo perſuaſus, ignavis parum inesſe boni.* Extat & apud Athenaeum XV. p. 695.

vſ. 1232. Ἄδικ⊙] Ita Ed. nupera. Farrei ἀδικὸς. Aldina, Junina & Brub. ἀδικὲς cum jota ſubſcr. forte ἀδικεῖς.

vſ. 1233. Ἀλωπεκίζειν] Scholia: πανουργεῖν, κολακεύειν. ut πιθηκίζειν infra vſ. 1281. Hoc in Iucorum canit, qui

Et te ex hac regione expulsurum. PHIL. At ego,
Si minabitur, aliam profecto canam.

STROPHE VERSUUM XIV.

CHOR. Heus tu homo insane & praepotens:
Evertes adhuc urbem: at illa ruinam minatur.
Quid, si Theorus ad pedes tuos accumbens
Canat, Cleonem dextra tenens,
Admeti verbum, ô amice, disce & fortes ama,
Huic quodnam recitabis scolion? PHIL. Injurius ego.
Non licet adulari:
Nec ambobus fieri amicum.
BDEL. Post hunc Aeschines Selli F. excipiet *scolion*,
Vir sapiens & Musicus: deinde cantabit,
Opes & vim
Clitagoraeque & mihi cum Thessalis.
PHIL. Multa autem extuleras tu atque etiam ego.
BDEL. Hoc tu quidem plane scis.
PHIL. Sed eamus ad coenam in Philoctemonis domum.
Heus puer Chryse, coenam compone *in cistam* nobis;
Ut etiam inebriemur tandem. Nequaquam;
Noxium enim est potare; ex vino enim hoc oritur, *ut homines*
Effringant fores, & verberent, & jaculentur:
Et deinde pecuniam pendant post crapulam.
BDEL. Non, si apud viros honestos & bonos fueris.
Aut enim veniam petunt ab eo quem offenderis:
Aut ipse fabulam aliquam facetam narras,

Aeso-

qui erat adulator. vide supra, vs. 45.

vs. 1237. Χρήματα] Quia Aeschines iste semper jactabat magnas quasdam opes; quas tamen possidere non credebatur: hinc Comicus in Avibus vs. 825 dicit opes illas esse in urbe, quae in aëre sit aedificata: ἀρ' ἐστιν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία, ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα, τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα.

vs. 1238. Κλειταγόρα] In Lysistrata vs. 1242. ubi etiam de Scoliis: εἰ μέν γέ τις ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδικα δίοι, ἐπῃσχόμην ἄν. Fuit autem Poëtria, ut hic ad Vespas Scholiastes ait, Thessala; ut autem ad istum Lysistratae locum Scholia antiqua, a Cl. Kustero nuper edita, fuit Laconica.

vs. 1240. Πολλὰ] Scil. χρήματα· quasi dixisset, hoc quod jam recitabo, subjungam Scolion Aeschinis Scolio.

Ibid. Δικόμισας] Ita Ed. Nupera & Brubachii. Aldina, Junt. & Farrei διακόμισας.

vs. 1244. Ἵνα μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου] Infra, vs. 1467. ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου.

Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ Συβαριτικόν,
Ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κἄιτ' ἐς γέλων
Τὸ πρᾶγμ' ἤνεγκας· ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
ΦΙΛ. Μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοῦ τὼ λόγω,
Εἴπερ γ' ὀπίσω μηδὲν, ἢν τι δρῶ κακόν.
Ἄγε νῦν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ϑ'.

ΧΟΡ. Πολλάκις δὴ 'δόξα 'μαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
Καί σκαιὸς ἐδεπώποτε.
Ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον, οὐκ ἔτ' κρωβύλου,
Οὗτος, ὅτιν' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου ᾠὰ ροιᾶς
Δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.
Πεινῇ γὰρ, ἥκει 'Αντιφῶν.
Ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ'. εἶτ' ὀκνεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνὴν τοῖς Θετταλῶν,
Αὐτὸς Πενέστης ὢν ἐλάττων ὀβολοῦ.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ϑ'.

Ὦ Μακαρία Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν!
Παῖδας ἐφύτευσας ὅλη χειροτεχνικωτάτους.
Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
Τὸν κιθαροιδότατον, ᾧ χαίρεις ἐφέσπετο.
Τὸν δ' Ὑποκριτιὼ ἕτερον, ἀγαλέον, ὡς σοφόν.
Εἶτ' Ἀειφεκάδιω, πολύ τι θυμοσοφικώτατον·

Ὅτι-

vſ. 1251. Αἰσωπικὸν γέλοιον] Supra, vſ. 563. εἰ δὲ λέγοντι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γελοῖον· εἰ δὲ σκώπτουσ' ἢ ἰαμβεῖα, καὶ τὸν θυμὸν καταθωμαι.

vſ. 1254. Ἐς γέλων τὸ πρᾶγμ' ἤνεγκας] Thucydides VI. ἐς γέλωτα ἤνεγκον τὸ πρᾶγμα.

vſ. 1254. & ſeq. Μαθητέον] In Nubibus vſ. 116. ὃν ἂν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον, ἃ νῦν ἐρεῖλω διὰ σὲ, πάντων τῶν χρεῶν ὃν ἂν ἀποδοίην ὀβολὸν ἂν ὀβελὸν ὀφλεῖν.

vſ. 1259. Ἀμυνίας ὁ Σέλλου] Amynias fuit Pronapi filius, non Selli; ſupra, vſ. 74. Ἀμυνίας μὲν, ὁ Πρωνάπου. Selli autem filius fuit Aeſchines, ſupra, vſ. 1235. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δίζεται. Dixit autem Amynian Selli filium, ſignificans ſimilibus moribus praeditos eſſe.

vſ. 1259. Οὐκ τῶν κρωβύλου] *Ex Crobyli poſteris*, quaſi de homine. Eſt autem κρωβύλος *nodus comae*: & Amynias comam diligentius curabat; hinc ſupra, vſ. 464. fecit vocem Κομητάμυνίας.

vſ. 1260. & ſeq. Ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς] Pauperem & frugalem victum per haec ſignificat. ut recte Florens.

Vult

Aesopicam aliquam ridiculam, aut Sybariticam,
Ex illis, quas didiceras in convivio: deinde in risum
Rem deducis; atque ille abit te missum faciens.
PHIL. Multae ergo discendae erunt fabulae,
Si non luenda poena est, cum aliquid mali patravero.
Age nunc eamus, nihil nos detineat.

PROSODE VERSUUM IX.

CHOR. Saepe mihi visus sum catus & commodus;
Nunquam autem pravus:
Sed potius *pravus mihi visus* est Amynias Selli F. renodatus comam,
Iste, quem ego aliquando vidi pro pomo & malo punico
Coenare cum Leogora *viles cibos comedente.*
Esurit enim, sicut & Antipho.
Sed enim abiit Legatus in Pharsalum, deinde ibi
Solus cum solis Penestis Thessalorum servis una erat,
Ipse Penesta & servus nullo inferior.

STROPHE VERSUUM IX.

O Beate Automenes, quam te beatum praedicamus!
Quod filios genuisti solertissimos artifices.
Primum quidem omnibus gratum, virumque sapientissimum,
Illum inquam citharae peritissimum, quem Gratia comitabatur.
Alterum histrionem, immane quam sapientem:
Deinde Ariphradem multo ingeniosissimum.

Quem

Vult enim dicere, hunc olim laute victitasse, ut Leogoras solebat; nunc autem eum poma esitare.

vs. 1261. Μετὰ Λεωγόρᾳ] In Nubibus vs. 109. τὴς Φασιανὸς, ἧς τρέφει Λεωγόρας. ubi vide notam.

vs. 1262. Ἤπερ] Ita omnes Edd. pristinae. recte, subaudito μᾶλλον. Nuper ἤπιρ.

Ibid. Ἀντιφῶν] Andocydis F. pauper. *Scholia.*

vs. 1267. Παῖδας ἐφύτευσας] Supra, vs. 1136. ἔπειτα παῖδας χὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν;

vs. 1269. Κιθαριοιδότατον] Eupolis apud Scholiastem: ὦ καλαῖς μὲ κιθαριοιδότατε.

vs. 1270. Ἀρχαλέον ὡς σοφόν] Scholia: ἀντὶ τοῦ δυσχερὲς εἰπεῖν, ὅπως ἦν σοφός· *Difficile dictu quam sapiens.* Hippocrates Epist. 12. ἀρχαλέον ἐξειπεῖν μηχανὴν κακῶν· *Difficile est enarrare, quanta mala machinentur.*

vs. 1271. Ἀριφράδην] Vide in Equitibus vs. 1275.

Ibid. Θυμοσοφιώτατον] In Nubibus vs. 378. Θυμόσοφός ἐστι φύσει.

Ὀντινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα μηδενός,
Ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν
Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Εἰσί τινες, οἵ μ' ἔλεγον, ὡς καταδιηλλάγην,
Ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ὀπικείμενος,
Καί με κακίσαις ἔκνισε. κἀγώ, ὅτ' ἀπεδειρόμην,
Οἱ κλὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
Οὐδὲν ἄρ' ἐμοὶ μέλον· ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτων εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω.
Ταῦτα κατιδών, ὑπό τι μικρὸν ὑπεθήκισα.
Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάρακι τὸ ἄμπελον.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡ. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι δ' ἐστέ γε,
Καὶ τετρακάριαι δ' ἐπὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς·
Ὡς εὖ κατηρέφασθε καὶ νεοττικῶς
Κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς σέγειν.
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα τιζόμενος βακτηρίᾳ.
ΧΟΡ. Τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
Καλεῖν δίκαιον, ὅς τις ἂν πληγὰς λάβῃ.
ΘΕΡ. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν,

Καὶ

vs. 1276. Ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν] In Acharn. vs. 376. etiam Poëta ex sua persona dicit: αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἃ 'παθον ἐπίσαμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν. ἐσεικύσας γάρ μ' εἰς τὸ βελωτήριον δίβαλλε.

vs. 1277. Ἀπεδειρόμην] Ita omnes. Videtur esse debere ἀπεδιφράμην.

vs. 1278. Οἱ κλὸς] Ita bene Editio Farrei, ut Florens notavit, pro οἱ ἰκλές. antea legebatur οἰκλές.

vs. 1279. Οὐδὲν ἄρ' ἐμοὶ μέλον] Subauditur ἦν. Euripides in Iphig. Aul. vs. 1563. στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τοῦτ' ἦν μέλον· *Stans autem in medio Talthybius, cui id erat curae.*

vs. 1280. Ἐκβάλλω] Legendum ἐκβαλῶ in Futuro. metrum ita postulat, quod & Florens vidit. sed minus recte in aor. 2. Conjunctivi vult ἐκβάλω legere. Quod non potest fieri, propter conjunctionem εἰ. Etiam Scholiastes per futurum exponit: εἴ ποτε θλιβοίμην ὑπὸ Κλέωνος σκώψω αὐτόν· *An, dum premor a Cleone, dicteriis eum petiturus sim:* si esset ἦν ποτε, tunc recte se haberet ἐκβάλω.

vs. 1281. Ταῦτα κατιδών] Nempe cum viderem neminem curare, quod me Cleo vexet, sed eos id tantum curare & observare, an etiam tunc dicterium aliquod in eum jacturus sim.

Ibid. Ἐπιθήκισα] Πιθηκίζειν, ut ἀλωπικίζειν supra vs. 1233. utrumque exponunt Scholia per κολακεύειν. In Equit. vs. 882. πιθηκισμός. Vult autem dicere: non jeci tunc in eum dicteria, sed adulabar.

vs. 1282.

Quem aliquando jurabat *pater* nullo magiſtro uſum,
Sed ſuopte ingenio per ſe didiciſſe
Lingua uti ad res infandas, quotiescunque ingrederetur in lupanaria.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

Sunt, qui me dixerunt in gratiam rediiſſe
Cum Cleone, cum is me nonnihil perturbaſſet urgens,
Et me peſſimis convitiis proſcidiſſet. deinde cum vapularem,
Foris qui ſpectabant deridebant me valde vociferantem.
Nulla ergo cura mei illos tangebat, ſcire tantum curabant,
An dicterium quandoque aliquod emittam preſſus.
Haec cum ſcirem, ſubblandiri paullulum coepi.
Poſtea ridica deluſit vitem.

SERVUS, CHORUS.

SERV. O beatas vos teſtudines ob cutem *veſtram*,
Et ter beatas praeut ſunt mea latera:
Quam bene tectum eſt vobis & provide
Tergum teſta, quae latera veſtra tegit;
At ego perii baculo percuſſus.
CHOR. Quid eſt, ô puer? nam puerum quamvis ſenem
Vocare aequum eſt eum, qui plagas acceperit.
SERV. Annon ergo ille ſenex malum erat atrociſſimum,

Et

vſ. 1282. Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χαίρεξ τὸν ἄμπελον] Scholia: παροιμία, ὅταν ὑπὸ τῶ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἀπατηθῆ· *Proverbium, quando a conſervante res conſervanda deſeritur.* Quando id quo aliquid nitebatur deficit; ita Cleo in Ariſtophane quaſi nitebatur, & fiduciam habebat fore, ut nunquam amplius perſtringatur ab eo, poſtquam is ſemel ei ſubblandiri coepiſſet; ſed vehementer fallitur, nam Ariſtophanes redibit ad inſtitutum, & Cleoni minime parcet.

vſ. 1283. Ἰὼ χελώναι μακάριαι τῶ σίσματος] Supra, vſ. 427. φημὶ ἐγὼ τὰς χελώνας μακαρίζειν σε τῶ δέρματος. Venit autem ſervus narraturus, qualem ſe in convivio geſſerit ſenex.

vſ. 1285. Νεοσφιτῶς] Scholia: συνετῶς, νῶ πεπληρωμένως· παρὰ τὸ νῆς καὶ τὸ βῦσαι, ὅ ἐστι πλησῶσαι. Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον· κεῖται καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις· *Sapienter, non ſine multa prudentia; a νῆς mens, & βῦσαι implere; ut apud Homerum Odyſſ. Δ. 134. νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· Impletum filis elaboratis.* Extat etiam in Eccleſiazuſis, nempe vſ. 442. γυναῖκα δ' εἶναι πραγμ' ἔφη νεοσφικόν.

vſ. 1286. Τὰς πλευρὰς] Ita recte Edd. priſtinae. Nupera ταῖς πλευραῖς.

vſ. 1288. Τί δ' ἐστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ —— καλεῖν δίκαιον] In Theſmophoriazuſis vſ. 591. τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν ἕως ἂν ἔτω τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

vſ. 1290. Οὐ γὰρ] In Acharn. vſ. 575. ἆ γὰρ ἦτες ἄνθρωπος πάλαι ἅπασαν τὴν πόλιν κακορρουθεῖ;

Καὶ τ' ξιανόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καί τοι παρὴν Ἵππυλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θόρυβος, οἱ δὲ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
Ἐνήλλετ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ καχρύων ἐνίδιον θὠχημένον·
Κἄτυπτε δή με νεανικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.
Εἶτ' αὐτὸν ὡς εἰδ', ἤκασεν Λυσίστρατος·
Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τυγὶ,
Κλητῆρί τ' εἰς ἀγυιὰς ἀποδεδρακότι.
Ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντήκασ' αὐτὸν πάνυ πω,
Τὰ θεῖά γε τοὔπος ἀπεβεβληκότι·
Σθενέλῳ τε τοὶ σκυθρώπια ξυγκεκαμμένῳ.
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλὴν γε Θορύβου μόνου.
Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός.
Ὁ γέρων δὲ τ' Θόρυβον ἤρετ'· εἰπέ μοι,
Ἐπὶ τῷ κομᾶς ἡ κομψὸς εἶναι πρόσποιεῖ,
Κωμῳδολειχῶν δεῖ τ' εὖ πεφάνθαι ἀεί;
Τοιαῦτα δεύρεζ αὐτὸς ὢν μέρη,
Σκώπτων ἀρχαίως, ἡ πρόσπαι λόγους λέγων
Ἀμαθέστατ', ἡδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
Ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μεθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται,
Τύπτων ἅπαντας, ἴν' τις αὐτῷ ξυντύχοι.
Ὀλὶ δὲ δὴ ἡ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

vſ. 1292. Ἀντιφῶν] Supra, vſ. 1262.
Ibid. Λύκων] In Lyſiſtr. vſ. 270.
vſ. 1293. Οἱ περὶ Φρύνιχον] Phrynichum Hiſtrionem intelligi putat Symmachus apud Scholiaſtem.
vſ. 1294. Ὑβριστότατος] Xenophon Exped. Cyri V. τοὺς αὐτοὺς εὑρήσεις τότε κακίστους καὶ νῦν ὑβριστοτάτους. *Eosdem invenietis tunc ignaviſſimos fuiſſe, & nunc eſſe inſolentiſſimos.* Vide Notam ſequentem.
vſ. 1297. Ὥσπερ καχρύων ἐνίδιον ἐωχημένον] Xenophon Exped. Cyri Lib. V. εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὑβρίζοι, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι· οἷς φασιν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κέντρον ἐγγίνεσθαι· *Si tali tempore inſolenter aliquem tractavi, fateor etiam aſinis me eſſe inſolentiorem, quos ajunt prae inſolentia laſſitudine non capi.*
vſ. 1298. Παῖ, παῖ, καλῶν] Antiphanes Comicus apud Athenaeum VI. p. 262. τί γὰρ ἔχθιον ἄν, παῖ, παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον· *Quid enim moleſtius, quam ſi quis in compotationibus ſic inclamet: Heus puer, puer?*
vſ. 1299. Ἤκασεν Λυσίστρατος] Supra, vſ. 793. Λυσίστρατος ὁ σκωπτέλης.
vſ. 1300. Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τυγὶ] Scholia: Διδυμός φησιν· ἀδιανόητα παίζει ἐνταῦθα· τὸ δὲ τυγὶ, ὡς πρὸς γεγηρακότα λέγει· *Didymus ait, obſcure & rationi non convenienter eum ludere comparatione abſurda. Illud tamen τυγὶ tanquam ad vetulam:* ſic in Pluto vſ. 1087. in vetulam: ἀλλ' ἔστι κομιδῆ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά. Vide ſupra ad vſ. 1167.
Ibid. Νεοπλούτῳ] Solent enim recens ditati eſſe in-

Et multo petulantissimus convivarum?
Cum adesset Hippylus, Antiphon, Lycon,
Lysistratus, Theophrastus & Phrynichus,
Istorum omnium erat longe insolentissimus.
Nam simul ac se impleverat multis deliciis,
Saltabat, tripudiabat, pedebat, ridebat,
Ut asellus hordeo saturatus:
Et me verberabat probe; puer, puer, inquiens.
Deinde ipsum ut vidit Lysistratus, similitudinem in eum dixit:
Similis es, ô senex, faeci recens ditatae,
Et viatori, qui aufugit in paleas.
At ille clamorem tollens ipsum contra similem esse dicebat locustae,
Quae floccos amisit pallii:
Et Sthenelo supellectile spoliato.
At illi plausum excitabant, excepto Theophrasto solo:
Iste autem labra distorquebat; tanquam minus ineptus scilicet.
Senex autem Theophrastum interrogabat: dic mihi,
Qua re superbis & modestiam prae te fers tu,
Qui scurra divitum adularis semper opulentis?
Hujuscemodi contumeliis unumquemque eorum insectabatur,
Cavillans rustice, & praeterea fabulas narrans
Ineptissime, nihil ad rem facientes.
Deinde postquam inebriatus est, domum venit
Verberans omnes, si quis ipsi occurrat.
Et eccum titubantem accedere.
Sed facessam hinc, priusquam plagas accipiam.

insolentes; Euripides in Supplicibus vs. 742. Ἀεὶ δ' ὁ πένης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα Ἔκριζε· *Sicut pauper adeptus recens partas opes, erat insolens.*

vs. 1301. Κλιτῦι] Pro ὄνῳ. Supra etiam vs. 189. ὁμοιότατος κλιτῦος πωλίῳ. Vult autem dicere eum esse φιλόδικον· alludens simul ad Proverbium: ὄνος εἰς ἀχυρῶνας ἀπίδρα· *Asinus in horrea palearum se proripuit*, cujus meminit hic Scholiastes. Philemon apud Athenaeum II. p. 52. ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα πραγμάτων· *Asinus vadis in paleas bellatorum.*

„ vs. 1302. Ἀντίκα' αὐτὸν πάρνοπι] Non male senem „ decrepitum ejusmodi insecto comparat, quando & „ Tithonus in Cicadam versus fuisse perhibetur." Ex Notis Florentis.

vs. 1305. Τὰ θρία τὰ τρίζωνος] Θρία sunt folia ficus & vitis, quae nihil ad pallium; sed metaphorice dicit ejus pallium desloccatum esse, tanquam arborem foliis spoliatam. Simul propter similem sonum conjunxit has voces.

vs. 1304. Σθενέλῳ] Iste fuit histrio Tragicus, & ad paupertatem redactus vendidit supellectilem suam Tragicam, ut docet Scholiastes.

vs. 1306. Διαμύλλαινον] Scholia: τὰ χείλη διέστρεφεν· *Labra distorsit.*

vs. 1308. Ἐπὶ τῷ] Id est: ἐπὶ τίνι. Edd. omnes, quas vidi, ἐπί τῳ, id est, ἐπί τινι. male.

vs. 1310. Ἐν μέρει] Scholia: καθ' ἕκαστον· *unumquemque.* Demosthenes II. Olynth. καὶ τὰς μὲν ἄλλας σιτώσατε πάντας, καὶ καθ' ἕκαστον ἐν μέρει· *Et alios quidem servatis quae omnes qua singulos.*

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛ. Ἄνεχε, πάρεχε·
Κλαύσεταί πις τῦ ὄπισθεν
Ἐπακολωθήντων ἐμοί·
Οἷον, εἰ μὴ ῥῥήσεθ', ὑμᾶς,
Ὦ πόποι, ταύτῃ τῇ
Δαΐδι φρυκίῳς σκιδάσω.
ΒΔΕΛ. Ἦ μὰ σὺ δώσεις αὖειον τύπτων δίκην
Ἡμῖν ἅπασι, κ' εἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
Ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε περισκαλύμμενοι.
ΦΙΛ. Ἰὴ ἰεῦ, καλύμμενοι.
Ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἆρα γ' ἴσθ' ὡς ὑβρίκατε
Δικῶν. ἰαιβοῖ, αἰβοῖ,
Τάδε μ' ἀρέσκει. βάλλε κημούς·
Οὐκ ἄπεισι γάρ. πῶ 'στιν Ἡλιαστὴς ὀκποδών.
Ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
Τῇ χειρὶ τῇδ' λαβομένη τὸ σχοινίου
Ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον.
Ὅμως γε μήτοι τειρόμενον οὐκ ἄφιεμεν.
Ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τὼς ξυμπότας.
Ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδὶ χάριν·
Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, ὑδὲ φιαλεῖς οἶδ' ὅτι,
Ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τύτῳ μέγα.
Πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὐτ' εἰργάσω.
Ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γνώμην,
Ἐγώ σ', ἐπειδὰν οὗμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
Λυσάμην, ἔξω παλλακίν, ὦ χιείον.

Νῦν

vs. 1317. Ἄνεχε, πάρεχε] Ebrius & bacchans haec dicit senex. Euripides in Troadibus vs. 308. ἄνεχε, πάρεχε· φῶς φέρω, σίζω, φλέγω, λαμπάσι τόδ' ἱερόν. Quem locum indicavit Scholiastes. Loquitur autem ibi Cassandra furibunda & facem gestans, ut apud Comicum senex. Apud eundem Euripidem in Cyclope vs. 202. cum Silenus dixisset: ἄνεχε, πάρεχε, τι τάδε; τίς ὁ βαυμία; Cyclops dicit: τί βακχεύεις; quid subaudiatur in his verbis incertum est. Vide Notam ad Aves vs. 1717. ubi Chorus in nuptiis saltaturus dicit: ἄνεχε, δίωχε, δίαχε, πάραχε, πάμεχε.

vs. 1325. Ἥξομέν σε περισκαλέμενοι] Infra vs. 1397. & 1403.

vs. 1332. Χρυσομηλολόνθιον] Ita vocat meretricem blandus, quam ex convivio raptam secum adducebat; est autem insecti genus, quo pueri ludunt: in Nubibus vocat μηλολόνθιον vs. 763. ἀλλ' ὑποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν αἰῶρα κινοῦντα ὥσπερ μηλολόνθιον τῇ ποδός.

vs. 1333. Τῇ σχοινίῳ] Scholia: ἴσως τῇ πίτυι.

vs. 1334.

PHILOCLEON, BDELYCLEON.

PHIL. Effer altius, affer.
Plorabit aliquis eorum, qui a tergo
Me ſequuntur.
Vah! ut vos, niſi faceſſitis,
O improbi, hac
Face aſſatos reddam!
BDEL. Profecto tu dabis cras pro iſtis poenas
Nobis omnibus, etſi valde juveniliter audax es.
Nam conferti veniemus, & te in jus vocabimus.
PHIL. Io, Io, vos, qui me in jus vocatis.
Obſoleta haec veſtra ſunt: num etiam ſcitis, me nec audire patienter
Nomen litium? Io! Io!
Haec mihi placent. abjice camos judiciarios.
Nonne abibit? ubi judex Heliaſticus? faceſſat.
Aſcende huc aurea melolonthe,
Et fune hoc manu prehenſo
Te ſuſtenta. ſed cave; nam putris eſt funis iſte.
Attamen fricari gaudet.
Vides quam ſcite ſurripuerim te,
Cum ore morigeratura eſſes convivis.
Quare peni hanc gratiam redde.
Sed non reddes, nec opus aggrediere ſat ſcio;
Verum decipies: & huic homini irridebis valde.
Nam & aliis multis idem factitaſti.
Quod ſi non mala eris mulier,
Ego te, ubi filius meus mortuus fuerit,
Redemtam ex lupanari habebo pro pellice, ô cunne mi.

Nunc

vſ. 1334. Σαπρὸν τὸ σχοινίον] Scholia: παλαιόν. χέρων γὰρ ἦν.
vſ. 1335. Τριβόμενον ὑπ' ἀχθεται] Supra, vſ. 747. πύρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει, καὶ τὴν ὀσφῦν.
vſ. 1337. Λεσβιεῖν] In Eccleſiaz. vſ. 913. ἤδη τὸν ἀπὸ Ἰωνίας τρόπον τάλαιπα κνησιᾷς· δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τὰς Λεσβίας.
vſ. 1339. Φιαλεῖς] Scholia: τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς· operi te accommodabis! Volunt eſſe ab ἰάλλειν, quod eſt βάλλειν· unde comp. ἐπιάλλειν & ἐφιάλλειν. pro quo φιάλλειν· cujus Fut. φιαλῶ. In Pace vſ. 431. ἕπως ἔργῳ φιαλῶμεν.
vſ. 1340. Τέτῳ] Se ipſum dicit. ut apud Terentium: *Tibi ſunt parata verba, huic homini verbera.*
vſ. 1342. Ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ τοῦτ' γυνὴ] Euripides in Hippolyto vſ. 512. ἢν σὺ μὴ γένῃ κακή.
vſ. 1343. Ἐπειδὰν ὑμὰς υἱὸς ἀποθάνῃ] Ita loquitur Senex, ut ſolent filii de patribus ſeveris & duris atque aridis. Quia ipſe jam mores adſumſit juveniles, filium dicit eſſe ſenilibus moribus praeditum.
vſ. 1344. Χοιρίον] Vide in Acharn. vſ. 767. & ſeqq.

Νῦν δ' ὁ κρατῶν 'γὼ τ' ἐμαυτῆς πρημάτων·
Νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
Τὸ γὰρ ἰδίων τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
Κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμύγλυφον.
Ταῦτ' οὖν σοὶ μὲν δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ.
Πατὴρ γὰρ ὑδείς ἐστιν αὐτοῦ, πλὴν ἐμοῦ.
Ὁδὶ δὲ καὐτὸς ὑπὲρ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα ἦλθι, τάσδε τὰς δέτας
Λαβών, ἵν' αὐτὸν πωθάσω νεανικῶς,
Οἷος ποθ' ὑτοσὶ ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

ΒΔΕΛ. Ὦ ὑτοσί, τυφεδανὲ, καὶ χειρόθλιψ,
Ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σορᾶς.
Οὗτοι καταπροΐξῃ, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶν.
ΦΙΛ. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκιλον.
ΒΔΕΛ. Οὐ δεινὰ πωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙΛ. Ποίαν αὐλητρίδα;
Τί ταῦτα ληρεῖς, ὥστρ' ἀπὸ τύμβου πεσών;
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸν Δί', αὕτη πού 'στι σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δαῖς καίεται.
ΒΔΕΛ. Δαῖς ἥδε; ΦΙΛ. Δαῖς δῆτ'· οὐχ ὁρᾷς ἐπιμένιον;
ΒΔΕΛ. Τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τὴν μέσῳ;
ΦΙΛ. Ἡ πίττα δή που καομένης ἐξέρχεται.
ΒΔΕΛ. Ὁ δ' ὄπαθεν, οὐχὶ πρωκτὸς ὄντως ὑτοσί;
ΦΙΛ. Ὀζεῖ μὲν οὖν τὸ δαδὸς ὑτοσὶ ἐξέχει.
ΒΔΕΛ. Τί λέγεις σὺ, ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
ΦΙΛ. Ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔΕΛ. Ἄγειν ταύτῃ λαβών
Ἀφελόμυός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν,
Κἀδὲν δίναλζ δρᾶν. ΦΙΛ. Ἄκουσον νῦν ἐμοῦ.
Ὀλυμπιάσι γὰρ νικῶ' ἐθεώρουν ἐγὼ,

Ἐφυ-

vſ. 1348. Κυμποπριστοκαρδαμύγλυφον] Alexis Comicus apud Athenaeum VIII. circa finem: κυμποπρίσκος ὁ τρόπος· ἐφ' ὃν εἶ πάλαι· *Iam dudum moribus & ingenio es cuminiſectior.* Heſychius: κυμινοπρῖσαι, οἱ φειδωλοὶ, ὁμοίως καὶ καρδαμυγλύφοι. Nempe parci & ſordidi ita vocantur. Vide Paroemiographos.

vſ. 1349. Διαφθαρῶ] Ita recte omnes Edd. priſtinae; nuper διαφθερῶ active: male.

vſ. 1350. Πατὴρ γὰρ ὑδεὶς ἐστιν αὐτοῦ, πλὴν ἐμοῦ] Ut filii ſolent dicere: υἱὸς γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.

vſ. 1352. Δίτας] Scholia: τὰς λαμπάδας· ὡς ἀπὸ τοῦ δίω γὰρ τὸ δίτμω, δίτη ἡμμένως, ἢ συνδεδεμένη ἐκ παπύρων· *Lampades, vocat δίτας; nam a δίω ligo eſt verbale δίτη· vinciebantur autem lampades papyro.* unde Antipater in Floril. Epigr.

Λαμπάδα κηροχύτοιο Κρόνου τυφόεσσα λύχνη,
Σχοῖνῳ, καὶ λιπῇ σφιγγόμενον παπύρῳ.

vſ. 1354. Πρὸ τῶν μυστηρίων] Et hoc dicit quaſi eſſet junior filio ſuo. Vult autem dicere: *cum per aetatem nondum eſſem initiatus: & nondum eſſet liberius vivendi poteſtas.*

vſ. 1356. Ὡραίας σορᾶς] Pro ὡραίας κόρης· παρ' ὑπόνοιαν, ut inquit Scholiaſtes, id eſt, *formoſam puellam.* Ludit ſimul in voce ὡραίου, quae non tantum *formoſum* ſignificat, ſed & *maturum*; Euripides in Phoeniſſis vſ. 975. αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἥκμακα βίῳ, Θνήσκειν ἕτοιμος· *Ipſe autem, ſum enim in aetate matura, Paratus ſum mori.* Itaque ὡραία σορὸς accipitur pro *morte non immatura*, quando jam alicui καιρίων ἐστὶν ἀποθνήσκειν· ut loquitur noſter in Lyſiſtrata, vſ. 601. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν ὡς ἀποθνήσκειν; καιρίων ἐστί, σοφὲν ὠνήσει.

vſ. 1356. Ποθεῖν] Ed Farrei πόθεις, non male, ſi puncto diſtinguatur.

vſ. 1358. Ἡδέως· φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκιλον] Jam mutatis mori-

Nunc autem non ſum dominus meorum bonorum;
Sum enim juvenis, & valde cuſtodior.
Nam filiolus me ſervat, & eſt moroſus,
Ceteraque ſcrupuloſus & ſordidus cumini ſector & naſturtii ſcalptor.
Quare mihi timet ne corrumpar;
Nam praeter me pater ei nullus eſt.
Hicce autem ipſe in te videtur & me currere.
Sed quamprimum conſiſte, his tedis
Sumtis, ut eum juveniliter ludam,
Ut olim iſte me, antequam initiarer.
BDEL. Heus tu, decrepite, & cunni pertrectator,
Deſideras & videris amare formoſam ſandapilam.
Ita me Apollo amet, ut tu iſtud non impune feceris.
PHIL. Quam libenter comederes ex aceto litem.
BDEL. Annon acerbum eſt mihi illudere te, qui tibicinam
Convivis clam abduxiſti? PHIL. Quam tibicinam?
Quid ita nugaris tanquam a tumulo delapſus?
BDEL. Ita profecto: haec nimirum eſt illa Dardanis.
PHIL. Non, verum in foro teda diis uritur.
BDEL. Haeccine teda? PHIL. Fax utique: nonne vides variegatam?
BDEL. Quid vero nigrum hocce eſt in medio ejus?
PHIL. Pix nimirum ex ipſa ardente egreditur.
BDEL. Sed iſte nonne podex eſt a tergo?
PHIL. Imo taedae olentis ramus eminet.
BDEL. Quid ais tu? quis ramus? nonne huc ibis?
PHIL. Ah! ah! quid es facturus? BDEL. Hancce abducturus
Ademtam tibi, ut qui te putem rancidum *ſenem* eſſe,
Et nihil poteſſe. PHIL. Auſculta nunc mihi.
Ludos Olympicos cum ſpectarem ego,

Ephu-

moribus ſenex filium illis delectari dicit, quibus ipſe olim delectabatur, litibus ſcilicet, & quidem plus quam cibis delicatis; ita enim dicebat ſupra, vſ. 507. ὧδ' χαίρω βατίσιν ὧδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγεμ' ἄν, ἐν λοπάδι πεπιγμένον. Ceterum & alibi ſimiliter locutus eſt Comicus: Καί πως ἐγὼ Σθενέλε φάγοιμ' ἂν ἰήμαλα; Εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος, ἢ ξηρὲς ἅλας· *Et quodammodo vellem comedere Sthenelı dicta, intingens ea in acetum aut aridum ſalem.* Quem locum citat Scholiaſtes hic Veſpis ad vſ. 1303. & Athenaeus IX. ſub initium.

vſ. 1359. & 1360. Οὐ δυνὰ τωθάζειν σε —— κλέψαιλα;] In Ranis vſ. 623. εἶτ' ἐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπλειν τετονὶ κλέπτοντα πρὸς τ' ἀλλότρια;

vſ. 1361. Ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών] Scholia: καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα· ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ γῆς καταπεσών· *Et hoc tanquam ad ſenem.* ἀπὸ τύμβου *autem pro* ἀπὸ γῆς. ad quod proverbiale dictum alludit etiam in Nubibus vſ. 1277. τί δῆτα λαρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου πεσών.

vſ. 1363. Δαῖς καίεται] Meretriculam eſſe ait Lampadem. Videntur autem ita eas quandoque vocaſſe; Lucretius: *At flagrans odioſa loquacula Lampadion ſit.* ut notavit Florens.

vſ. 1365. Τί δὲ τὸ μέλαν;] Scholia: περὶ τῆς γυναικείας αἰδοῦς ἐρωτᾷ τετιγμένης.

vſ. 1368. Ὄζος-] Alludit ad verbum ὄζειν *olere*; propter tetrum odorem, quia illa pars *exhalat opaca Mephitim*, ut Auſonius inquit, eo detorquens verba Virgilii.

vſ. 1371. Σαπρὸν] In Pace vſ. 697. γέρων ὢν καὶ σαπρός.

vſ. 1373. & ſeqq. Ὀλυμπιάσι γὰρ ποτ' ἐθεώρουν ἐγώ] Senex memorat illa, quae eum filius docebat ſupra, vſ. 1182. & vſ. 1185. ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει. deinde: ἀλλ' ἦν λέγειν χρὴ σοί, ὡς ἐμάχετό γ' αὐτὸν Ἐφεδίου παγκράτιον Ἀσκώνδα παλαίων, &c.

Ἐφεδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
Ἤδη γέρων ἄν· εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
Ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸ νεώτερον.
Πρὸς ταῦτα τηρῶ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
ΒΔΕΛ. Νὴ τὸ Δί', ἐξέμαθές γε τὼ Ὀλυμπίαι.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ.

ΑΡΤ. Ἴθι, μοι πρόσιθ', ἀντιβολῶ πρὸς τὼ θεῶν.
Ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δαδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντυθενὶ
Ἄρτυς δεκ' ὀβολῶν, κἀπιθήκιω τέτλαρας.
ΒΔΕΛ. Ὁρᾷς, ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ· δεῖ σὲ δίκας
Ἔχειν πρὸ τὼ σὼ οἶνον. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Λόγοι ἁλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί.
Ὥστ' οἶδ' ὅτιν' ταύτῃ ἁλλαχθήσομαι.
ΑΡΤ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξῃ Μυρτίας,
Τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατρός, ἣ Σωστράτης,
Οὕτω ἀφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
ΦΙΛ. Ἄκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
Λέξαι χαρίεντα. ΑΡΤ. Μὰ Δία, μή μοι γ', ὦ μέλε.
ΦΙΛ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἐσπέρας
Θρασεῖα καὶ μεθύσα τις ὑλάκτει κύων·
Κἄπειτ' ὀνεῖος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
Εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
Πυρὸς πέσοι, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.
ΑΡΤ. Καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅς τις εἶ,
Πρὸς τὰς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
Κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
ΦΙΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
Ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλῃ.
ΒΔΕΛ. Ἀληθὲς ἦτος; καὶ σὺ δή μοι Χαιρεφῶν

Γυ-

vs. 1377. Πρὸς ταῦτα τηρῶ μὴ] Sophocles in Electra vs. 385. πρὸς ταῦτα φρόντιζε, καὶ μὲ μὴ πρὸ ὑστέρου παθοῦσα μέμψῃ· *Quare vide, ne me postea malo accepto accuses.*

Ibid. Μὴ ὑπώπια λάβῃς] Diogenes Laërt. de Menedemo: ἐν ταῖς ζητήσεσιν οὕτω μάχιμος ἦν, ὥστε ὑπώπια φέρων ἐπῆλθε· *In disputationibus tam pugnax erat, ut saepe abierit fugillis acceptis.*

vs. 1384. Διὰ τὸν σὸν οἶνον] In Equitibus vs. 97. οἴμοι τί πρὸς ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

vs. 1383.

Ephudion pugnabat egregie cum Aſconda,
Jam ſenex: deinde pugno feriens
Senior proſtravit juniorem.
Proinde cave, ne cum ſuffuſis cruore oculis ſugillatisque abeas.
BDEL. Sane didiciſti narrationem de Olympia.

ARTOPOLIS, BDELYCLEON, PHILOCLEON, THESMOTHETA.

ART. Age, per deos obſecro, aſſiſte mihi;
Iſte enim homo eſt, qui me perdidit
Teda pulſatam, & excuſſit hinc
Panes decem obolorum, & *alios* quatuor *ſarcinae* impoſitos.
BDEL. Vides quid feceris denuo: etiam lites
Paratae ſunt nobis propter tuam temulentiam. PHIL. Minime, nam
Fabulae facetae component haec.
Itaque ſcio me huic reconciliatum iri.
ART. Ita me divae ament, ut tu non impune illuſeris Myrtiae
Ancylionis filiae, & Soſtratae,
Qui ſic meas merces perditum iveris.
PHIL. Auſculta mulier: fabulam tibi volo
Narrare lepidam. ART. Mihi profecto non, ô perdite.
PHIL. Aeſopum a coena redeuntem veſperi
Audax & temulentus aliquis allatravit canis.
Deinde ille dixit: ô canis, canis!
Profecto ſi loco malae linguae (*pro mala lingua*) alicunde
Triticum emeres, ſapere mihi videreris.
ART. Etiam derides me? cito te, quisquis es,
Ad aediles ob illatum mercibus meis detrimentum,
Teſtem habens Chaerephontem iſtum.
PHIL. Imo auſculta potius, ſi quid tibi dicere videbor.
Laſus olim & Simonides carmine certabant;
Deinde Laſus dicebat: nihil moror.
BDEL. Heus tu ſiccine vero? jamne tu etiam Chaerepho

Teſtis

vſ. 1385. Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιά] Nempe Aeſopicae aut Sybariticae fabulae; ita enim docebat eum Filius ſupra, vſ. 1257. ἢ λόγον ἐλιξας αὐτὸς ἀσεῖον τινα Αἰσωπικὸν ἢ λίθιον, ἢ Συβαριτικὸν —— κἄπ' ἰσχίλην τὸ πρᾶγμ' ἤτηψας. ἃς' ἀφὶς σ' ἀποίχεται.

„ vſ. 1396. Σαφρονῶν ἄν μοι δοκεῖς] Melius erit legere μοι ἐδόκεις, pro μοι δοκεῖς. *Florens.*

„ vſ. 1402. Ὀλίγον μοι μέλει] Poteſt haec ſententia „ tam eſſe proverbialis, quam illa ex Herodoto de- „ cantata: ὁ φρονῖς ἱππόκλειδη. *Idem.*

Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς, θαψίνῃ
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ περὶς πετρῶν Εὐριπίδου.
ΘΕΣΜ. Ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
Καλάμβυός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΕΥΡ. Ὤμοι κακοδαίμων· περισκαλῶμαί σ', ὦ γέρον,
Ὕβρεως. ΒΔΕΛ. Ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς, πρὸς τῶν θεῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτῆς δίκην δίδωμί σοι,
Ἢν ἀν σὺ τάξῃς, ἢ χαίειν περείσομαι.
ΦΙΛ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ ξυλλαχθήσομαι
Ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι κἀβαλεῖν.
Ἀλλ' ἐλθὲ δεῦρο πρότερον. Ὑπερέπεις ἐμοὶ,
Ὅ, τι χρὴ μ' ὑποπίσαντ' ἀγγύειον ἢ πράγματος,
Εἶναι φίλον τοιοῦτον; ἢ σύ μοι φράσεις;
ΚΑΤ. Σὺ λέγε. δικῶν γὰρ ἠδὺ δοκῶ, ἠδὲ πραγμάτων.
ΦΙΛ. Ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄστεως,
Καί πως κατάγνη τὴν κεφαλὴν μέγα σφόδρα.
Ἐτύγχανεν γὰρ ἱππεύων ὢν ἱππικῆς.
Κἄπειτ' ὑπιὼν εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλῳ·
Ἔρδοι τις, ἣν ἔχεις εἰδείη τέχνην.
Οὕτω δὲ καὶ σὺ προσέχεις εἰς τὰ Πιτθάλου.
ΒΔΕΛ. Ὁμοιά σε καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΑΤ. Ἀλλ' ἦν σὺ μέμνησ' αὐτός, ἃ 'ν ἀπεκείνατο.
ΦΙΛ. Ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
Κατέαξ' ἐχῖνον. ΚΑΤ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙΛ. Οὐχῖνον ἦν ἔχων τὶν' ἐπεμαρτύρατο·
Εἶθ' ἡ Συβαῖτις εἶπεν, εἰ, ναὶ τὰν Κόραν,

Τὼ

vſ. 1404. Κλητεύειν] Mallem κλητεύεις.

Ibid. Θαψίνῃ] Thapſus frutex eſt nomen ferens Inſulae & fluvii, ubi ejus copia eſt. Scholia: ὠχρᾶ. τοιαύτη γὰρ ἡ θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Θεόκριτος. Καί μου χρὼς μὲν ἐμοῖς ἐτίνυτο πολλάκι θαψῷ· id eſt, *Pallidae. talis enim thapſus frutex, alias χρυσόξυλον dictus* (nempe fulvo colore) *Theocritus: & mea cutis quidem ſaepe ſimilis facta eſt thapſo.* Alludit autem ad θάπτειν *ſepelire*; quia Chaerephon propter pallorem & maciem videbatur ſemimortuus. In Nubibus vſ. 504. cum Socrates dixiſſet ad quendam: ἀδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν· ille dicit: οἴμοι κακοδαίμων, ἠμιθνὴς γενήσομαι.

„ vſ. 1405. Ἰνοῖ κρεμαμένῃ] Ino pendula de rupe, ut „ ſe praecipitet in mare, poſt interfectos filios Lear- „ chum & Melicertem, ab Euripide deſcripta fuit, „ non ſolum flebilis, ſed (ut ait Virg. de Didone) „ pallida morte futura. *Haec ex Scholiis & Notis Flo-* „ *rentis.*

vſ. 1411. Προίσομαι] Lego προσοίσομαι. ut προσοίλω.

vſ. 1418. Ἀνὴρ Συβαρίτης] Incipit narrare fabulas Sybariticas, ut rem in riſum deducat, quemadmodum didicerat a filio ſupra, vſ. 1251. ἢ λόγον ἐλέξας αὐτὸς ἀσφόν

Teſtis ades, ſimilis cum ſis buxeae
Inoni pendenti ad pedes Euripidis.
SERV. Alius quidam iſte, ut videtur, accedit
Citaturus te; viatorem utique habet.

EURIPIDES, BDELYCLEON, PHILOCLEON, ACCUSATOR.

EUR. Hei mihi miſero! poſtulo te ſenem
Injuriarum. BDEL. Injuriarum? ne cites eum, per Deos obſecro.
Ego enim pro ipſo poenam tibi perſolvam,
Quamcunque ſtatueris: & gratiam habebo.
PHIL. Equidem cum ipſo in gratiam redibo
Sponte mea: fateor enim me verberaſſe ipſum & lapidibus inſectatum.
Sed accede huc prius: permittisne meo arbitrio,
Ut quantum ipſe voluero, tantum tibi pecuniae pendam pro iſta injuria,
Et amicus deinceps tuus ſim; aut ipſe indicabis, quantum tibi dari velis?
ACC. Tu dic, nam litibus carere malo.
PHIL. Sybarita quidam de curru lapſus fuerat,
Acciditque ut in capite ingentem rupturam acciperet,
Nam non erat peritus rei equeſtris.
Deinde accedens ad ipſum amicus quidam ejus dicebat:
Quam quisque noverit artem, illam exerceat.
Sic tu quoque curre ad Pittalum.
BDEL. Similia haec etiam ſunt reliquis tuis moribus.
ACC. Saltem ipſe memento, quid ille fuiſſet reſponſurus.
PHIL. Audi, ne fuge: in Sybari mulier olim
Fregerat echinum. *Acc. Ob haec dicta teſtes advoco.*
PHIL. Echinus itaque ille adducebat quendam teſtem:
Deinde Sybaritica mulier dicebat: ita me Proſerpina amet, ſi

Teſti-

κεῖνόν τινα, Αἰσωπικὸν χέλυσον ἢ Συβαριτικήν.

vſ. 1419. Κατεάγη τῆς κεφαλῆς] Andocides de Myſteriis: τὴν κλεῖν συνετρῖφθαι, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγη· *Clavicula mihi comminuta eſt, & caput fractum.*

vſ. 1420. Οὐ τρίβων] Scholia: ὡς ἄπειρος. καὶ ἐν Νεφέλαις· Καὶ τῶν κριμνιθρῶν ὁ τρίβων τῶν ἐνθάδε· id eſt, *non peritus. Et in Nubibus* vſ. 870. καὶ τῶν &c. ubi vide Notam. Euripides in Medea vſ. 686. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ παίδε· *Eſt enim vir ſapiens & excercitatus in talibus.* Idem in Cyclope vſ. 518. ὡς ἡδὺ τῷ Βακχίᾳ τόνδε τρίβων' ὧδ', ὅτι πιεῖν ἔδωκά σοι· *Nam ego adſuetus ſum huic Bacchae, quem tibi dedi bibere.*

vſ. 1422 Ἔρδει] Vide Erasmum in, *Quam quisque novit artem.*

vſ. 1423. Εἰς τὰ Πιτθάλου] Vide ad Acharn. vſ. 1031.

vſ. 1424. Ὅμοιά σε καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις] In Ranis vſ. 565. ἔτος ὁ τρόπος πανταχῇ.

„ vſ. 1427. Κατίαξ' ἐχῖνον] Vas fuit in judiciis ae„neum vel fictile hoc nomine, in quod litis inſtru„menta, & teſtimoniorum tabulas olim conjiciebant. „De hoc intelligit hic accuſator Euripides; ſed Syba„ritica foemina ollam teſtaceam fregerat: nam echi„num dictum etiam χύτραν τὴν μεγαλόστομον, *Ollam la„ti oris*, docet Erotianus. *Haec ex Notis Florentii.*

Τίω μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ὃν τάχ᾽
Ἐπίδεσμον ἐπείω, νῷν ἂν εἶχες πλείονα.
ΚΑΤ. Ὑβρις, ἕως ἂν τὴν δίκην Ἀρχὼν καλῇ.
ΒΔΕΛ. Οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρ᾽ ἔτ᾽ ἐνταυθοῖ μενεῖς
Ἀλλ᾽ ἀραμένῳ οἴσω σε. ΦΙΛ. Τί ποιεῖς; ΒΔΕΛ. Ὅ, τι ποιῶ;
Εἶσω φέρω σ᾽ ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
Κλητῆρες ὀπιλείψουσι τὰς καλαμύας.
ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ᾽. ΒΔΕΛ. Ὀλίγον μοι μέλῃ.
ΦΙΛ. Φιάλην ἐπῃτοῦντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
Ὁ δ᾽ ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ χάνθαρός ποτε.
ΒΔΕΛ. Οἴμ᾽ ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια΄.

ΧΟΡ. Ζηλῶ σε τὴν εὐτυχίας
Τὸν ὁρίσθιον, οἳ μετέχῃ
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
Ἕτερα δὲ νῦν ἀνταμαθών,
Ἢ μεταπείσετ᾽ ὀπὶ
Τὸ πυφερὸν καὶ μαλακόν·
Τάχα δ᾽ ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
Τὸ γὰρ ἀπιστῆναι χαλεπὸν
Φύσει, ἣν ἔχῃ τις ἀεί.
Καί τοι πολλοὶ ταῦτ᾽ ἔπαθον·
Ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων,
Μετεβάλλοντο τὰς τρόπους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ΄.

Πολλὰ δ᾽ ἐπαίνει παρ᾽ ἐμοὶ
Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι

Tu-

vſ. 1431. Ἐπίδεσμον] Ad ligandum te ipſum.
vſ. 1433. Οὔτοι μὰ τὴν] In Nubibus vſ. 815. Οὔτοι μὰ τὴν ἐμὴν ἔτ᾽ ἐνταυθοῖ μενεῖς.
vſ. 1437. Ὀλίγον μοι μέλει] Interpellat eum illo dicto, quod ipſe proferebat ſupra, vſ. 1402.
vſ. 1437. & 1438. Αἴσωπον οἱ Δελφοὶ ποτὲ φιάλην ἐπῃτοῦντο κλέψαι] Scholia Latine converſa: Bdelycleo ſublimem intro aufert Philocleonem, qui, dum ita fertur, fabulam fingit, narratque de Aeſopo, qui, ut fertur, cum aliquando Delphos veniſſet, irriſit eos, quod non haberent agros, ex quorum cultura victum ſibi quaererent, ſed tantum ex ſacrificiis victitarent. Delphi autem id graviter ferentes, Phialam ſacram Aeſopi reculis ſuppoſuerunt. Poſtea Aeſopus omnium rerum igna-

Teſtimonio iſto miſſo, celeriter
Faſciam emiſſes, ſaperes magis.
Acc. Illude, donec Archon litem hanc introduci jubeat.
Bdel. Ita me Ceres amet, ut tu non amplius hic manebis,
Sed te ſublimem intro feram. Phil. Quid agis? Bdel. Quid agam?
Fero te hinc intro: ſin minus, mox
Teſtes deficient illos *tam multos*, qui te in jus vocant.
Phil. Aeſopum quondam cives Delphici. Bdel. Nihil moror.
Phil. Furatum eſſe phialam criminabantur Apollinis.
At ille narrabat illis, ut olim ſcarabaeus.
Bdel. Vah! enecas me cum tuis ſcarabaeis.

STROPHE VERSUUM XI.

Chor. Laudo fortunas tuas
ô Senex. *En* quo pervenit
Ex arida & aſpera illa vivendi ratione,
Alia jam pro illis edoctus!
Utique perſuaderi ſibi patietur, ut inde ad
Delicias & mollitiem ſe convertat.
Sed forte nolet;
Nam recedere difficile eſt
Ab ingenio, quo quis ſemper fuerit praeditus.
Quamvis multis id acciderit;
Ut aliorum conſilia ſecuti
Mutaverint mores.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

Multam laudem me judice,
Et prudentibus,

Re-

ignarus iter verſus Phocidem ingreſſus fuerat; quem Delphi ſubſecuti, furto quaſi deprehenſo, ſacrilegii reum fecerunt. Ille vero in Petra, non ita longe a templo diſtante, unde ſacrilegi ſolebant praecipitari, narravit eis fabulam illam de Scarabaeo. Cuius Comicus meminit in Pace vſ. 129. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη μόνος πετεινῶν εἰς θεὸς ἀσκημόνως.

vſ. 1442. Οἵ μετέσχε ξυρῶν τρόπων] In Pluto, vſ. 365. ὡς πολὺ μεθέσκης' ἂν πρότερον εἶχες τρόπων.

vſ. 1451. Ξυνόντες γνώμαις] In Nubibus vſ. 1407. γνώμαις δὲ λαπλαῖς καὶ λόγοις ξύνιεμι καὶ μερίμναις.

Τυχὼν ἄπεισι δῆτ' ἢ
Φιλοπατείαν ἢ σοφίαν,
Παῖς ὁ Φιλοκλέων. ἢ-
δενὶ γὼ ὅτῳ ἀγαθῷ
Ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
Ἐπεμάνθην, οὐδ' ἐξεχύθην.
Τί γὼ σκεῖν' ἀνεπλέγων
Οὐ κρείττων ἰὼ, βυλόμην
Τὼς φύσαντας σεμνοτέροις
Κατακοσμῆσαι πράγμασιν;

ΟΙΚΕΤΗΣ, εἴτε ΘΕΡΑΠΩΝ ΦΙΛΟΚΛΕΩΝΟΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΛΕΔΥΚΛΕΩΝ.

ΟΙΚ. Νὴ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
Ὁ γὼ γέρων, ὡς ἔπιε δῆτα πολλῆ χρόνῳ,
Ἥκουσέ τ' αὐλῆ, πρεσβυτὴς τῷ πράγματι,
Ὀρχούμην τ' ἐκύκλου οὐδὲν παύσετο·
Γ' ἐχαῖ' σκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
Καὶ τὼς τραγῳδὼς φησιν ἀποδείξειν Κρόνῳ
Τὸν νεῶν, διορχησόμην ὀλίγον ὕστερον.
ΦΙΛ. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΟΙΚ. Τεπὶ ἢ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙΛ. Κλῇθρα χαλάσω τάδε. ΟΙΚ. Καὶ γὼ δῆτ'
Σχήματος ἔχει,
Μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἔχει.
ΦΙΛ. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπαὶ ῥώμης,
Οἷον μυκλῆς μυκᾶται, ἢ
Σφόνδυλον ἀχεῖ. ΟΙΚ. Πῖθ' ἑλλέβορον.
ΦΙΛ. Πτίσσει φρυάγρως ὥς τις ἀλέκτωρ.

ΟΙΚ.

vſ. 1464. Κατακοσμῶσαι πράγμασιν] In Nubibus vſ. 515. ποιητρεις τὴν φύσιν αὐτὴ πράγμασι χωτίζεται

vſ. 1466. Εἰσκεκύκληκεν] Ita lego cum Scholiaſte. Edd. εἰσκέκληκεν.

„ vſ. 1467. Ἔπιε διὰ πολλῆ χρόνῳ] Dixerat enim Philocleon prius cum ad convivium iret, vſ. 1245. ἦκα „ καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. Videntur enim facilius inebriari, qui contra morem ſuum & frugalis victus „ rationem invitant ſeſe in coena pluſculum; deinde „ tibiarum heroama, ut animum reſicit, ita perturbationes capitis incaleſcentis mero juvat. *Florens.*

vſ. 1469. Οὐδὲν πάυσεται] Scholia: ὁμοιον τῷ περὶ Ὀμήρ. Ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἁδὲν ἔτισιν· ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔτισιν· *Pro* ἁ παύσεται· *ut apud Homerum Iliad. α.* Ὅτ' ἄριστον &c.

vſ. 1471. Κρόνῳ] In Nubibus vſ. 926. ἔχει διδάξειν τοῦτον Κρόνῳ ὧν.

vſ. 1472. Διορχησόμην] Subauditur αὐτοῖς. Infra vſ. 1490. ἐμοὶ διορχησόμενος.

vſ. 1473. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θάσσει] Scholia: ὀρχήμενος ὁ γέρων παρατραγικεύεται· *Senex tripudians paratragoediatur:* loquitur enim Tragicorum more. Ita autem lego non ἐπαυλείοισι, ut Edd.

vſ. 1473. Κλῆθρα τάδε χαλάσω] Euripides in Hippolyto

Reportat, ob
Amorem ejus in patrem & ob ſapientiam,
Filius Philocleonis: in nul-
lum enim tam probum
Incidi, nec ullius mores ita
Deamavi, nec unquam tam effuſe laetatus ſum.
Quid enim ille non dixit contra patrem,
In quo non vicerit, cupiens
Patres honeſtioribus
Ornare ſtudiis.

SERVUS, ſive FAMULUS PHILOCLEONIS, PHILOCLEON, BDELYCLEON.

SERV. Res turbidas & intricatas, ita me Bacchus amet,
In aedes noſtras aliquis Deus invexit.
Nam ſenex ille, ut diu multumque potaverat,
Tibiamque audiverat, laetus ea re,
Saltare non deſinet hac nocte
Vetuſta illa, quae Theſpis in certaminibus adhibebat,
Et ipſos tragoedos prae ſe Saturnos eſſe, & res obſoletas ſe oſtenſurum ait:
Paullo poſt & mentem ſaltando perditurus.
PHIL. Quis veſtibuli ſedet in foribus?
SERV. Hoc malum jam procedit.
PHIL. Clauſtra laxentur iſta. SERV. En
Geſtus principium,
Imo inſaniae fortaſſis principium.
PHIL. Dum latus torqueo vi,
En qualiter naris mugit, &
Vertebra ſonat. SERV. Bibe helleborum.
PHIL. Trepidat Phrynichus tanquam aliquis gallus.

SERV.

polyto vſ. 808. Χαλᾶτε κλῆθρα, πρόσπολοι, πύλωμάτων. Idem in Iphigenia Taurica vſ. 1304. & in Helena vſ. 1196. Ὦὴ χαλᾶτε κλῆθρα· *Heus laxate clauſtra.*

vſ. 1476. Σχήμαδ@·] Geſtus ſaltantis. Ita in Pace vſ. 328. 324. σχήματα, & σχηματίζειν.

vſ. 1478. Πλευρὰν λυγίσαδ@·] Ariſtaenetus Epiſt. 1. ὡς ὑγρευούσας αὐτῆς λυγίζεσθαι τὰ ὀστᾶ τῷ περιτυπτομένῳ δοκεῖν· *ut lenta & flexilia ejus oſſa videantur preſſius contrectanti.*

vſ. 1481. Πτήσσει Φρύνιχ@· ὡς τις ἀλέκτωρ] Scholia: Παροιμιακὸν ἐπὶ τῶν κακόν τι πασχόντων. Videtur de illis proprie dici, qui in certamine aliquo victi ſe ſubmittunt trepidantes. Apud Plutarchum in *Alcibiade* extat Senarius Poëtae alicujus veteris, quem uſurpat de domito a Socratis diſciplina ingenio Alcibiadis: ἕπλῃξ' ἀλέκτωρ δεῖλον ὡς κλίνας πτερόν· *Obnoxiam alam flexit ut gallus tremens*, quem locum adduxit *Florens.* Euripides utitur verbo πλήσσειν, cum timentes comparat cum avibus, Cyclope vſ. 406. Ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πίτρας πλήξαντες εἶχον, αἷμα δ' ἐκ ἐνὸν χροΐ· *Alii vero tanquam aves in receſſibus petrae metu trepidabant, nec ſanguis inerat corpori.* & in Hercule Furente vſ. 974. Ἄλλ@· δὲ βωμὸν, ὄρνις ὡς, ἔπλῃξ' ὑπό· *Alius autem ſub aram trepidus velut avis fugit.*

ΟΙΚ. Τάχα βαλλήσεις.
ΦΙΛ. Σκέλω ὑράνιόν γ' ἐκλακλίζων
Πρωκλῆς χάσκει. ΟΙΚ. Κατὰ σαυτὸν ὅρα.
ΦΙΛ. Νῦν γὰρ ὦ ἄθροις τοῖς ἡμετέροις
Στρέφει χαλαρὰ κοτυληδών.
ΒΔΕΛ. Οὐκ εὖ, μὰ Δί', ὦ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ ῥάγματα.
ΦΙΛ. Φέρε νῦν ἀνείπω, κἀνταγωνίσας καλῶ·
Εἴ τις τραγῳδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Ἐμοὶ διορχησόμενος εἰσάτω.
Φησίν τις; ἢ οὐδείς; ΒΔΕΛ. Εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
ΦΙΛ. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔΕΛ. Υἱὸς Καρκίνου,
Ὁ μέσατος. ΦΙΛ. Ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κοιδύλῳ.
Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΒΔΕΛ. Ἀλλ', ὦ ζυρὲ,
Ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙΛ. Νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλὴν γε καρκίνους.
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
ΦΙΛ. Τυτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα, ὀξὺς, ἢ φάλαγξ;
ΒΔΕΛ. Ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι γένους,
Ὁ σμικρόταλος, ὃς τὰ τραγῳδίαι ποιεῖ.
ΦΙΛ. Ὦ Καρκίν', ὦ μακάρι' τῆς θὐπαιδίας·
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
Ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς, ὦ ζυρέ.
Ἅλμιλλον κύκλα τούτοισιν, ἵν' ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ΧΟΡ. Φέρε νῦν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρῴδει βεμβηκίζωσιν ἑαυτούς.

ΣΤΡΟ-

vs. 1482. Τάχα βαλλήσεις] Scholia: ἴδιόν λίθους δηλονότι ὀρχήματος. Puto propterea id dicere servum, quia pro insano habet Philocleonem; itaque dicit fore, ut mox crescente insania, *homines lapidibus infestetur, ut fulent insani.* Aut forte & sequentia servus dicit sic: τάχα βαλλήσεις σκέλος, ὑράνιόν γ' ἐκλακτίζων. Ut infra, vs. 1520. μᾶλλον σκέλος ὑράνιον. Sequor tamen Scholiastem.

vs. 1483. Ἐκλακλίζων, πρωκλῆς χάσκει] Videtur Senex de Phrynicho loqui. Si hoc est, τὸ ἐκλακλίζων est pro ἐκλακλίζοντος. Videtur inquam ita propter sequens κατὰ σαυτὸν ὅρα.

vs. 1484. Κατὰ σαυτὸν ὅρα] In Nubibus vs. 1267. & in Acharnensibus vs. 1017. κατὰ σαυτὸν νῦν τρίπε.

vs. 1489. Εἴ τις —— φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς —— ἐνθάδ' εἰσίτω] Euphanes Comicus apud Athenaeum VIII. p. 343. Τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινῆ φαγεῖν; —— Ἴτω πρὸς ἡμᾶς· *Quis autumat se bene comedere communia posse? veniat ad nos.*

vs. 1492. Τὶς Καρκίνου] Filii Carcini Poëtae varie enumerantur a Scholiastis; ad Nubes vs. 1264. Xenocles, Demotimus, Xenotimus: ad Ranas vs. 86. Xenocles, Xenoclitus, Xenotimus. ad Pacem vs. 782. Xenocles, Xenotimus, Xenarchus. Hic in Vespis ad praesentem locum quatuor dicuntur fuisse, quorum tres fuerint Chorentae, quartus Poëta, nempe Xenocles.

vs. 1495. Οὐδέν ἐστιν] In Ecclesiaz. vs. 144. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθιζε· οὐδὲν γὰρ εἶ. Euripides in Phoenissis vs. 601.

SERV. Forte *lapides* jacies.
PHIL. Illo ſublime jactante crus,
Podex hiat. SERV. Teipſum reſpice.
PHIL. Nunc enim in noſtris artubus
Vertitur laxum acetabulum.
BDEL. Nihil boni profecto, nihil ſane: ſed furor hic quidem eſt.
PHIL. Age nunc edicam & provocem, qui mecum certent:
Si quis tragoedus autumat ſe ſcite ſaltare,
Huc accedat mecum decertaturus ſaltatione.
Ait quis: an nemo? BDEL. Unus ille ſolus.
PHIL. Quis ille eſt infelix. BDEL. Filius Carcini.
Melianus. PHIL. At iſte abſorbebitur.
Nam ipſum perdam inter tripudiandum impingens ei pugnum.
Nam imperitus prorſus eſt modorum. BDEL. Sed, ô miſer,
Alius tragoedus Carcinites accedit,
Frater ejus. PHIL. Obſonatus ergo ſum profecto.
BDEL. Nihil profecto aliud quam carcinos; (*cancros.*)
Nam accedit alius etiam filiorum Carcini.
PHIL. Quid hoc rei eſt quod adrepit? acetabulum, an aranea?
BDEL. Pinnoteres iſte eſt in hac familia
Minimus *natu*, qui tragoediam facit.
PHIL. ô Carcine, ô felix prole virûm!
Quanta multitudo orchilorum decidit!
Sed deſcendendum ad ipſos erit: ô perdite,
Muriam miſce iſtis, ſi ego vicero.

CHORUS, SEMICHORUS.

CHOR. *Age nunc, nos illis paullum decedamus omnes,*
Ut libere ante nos turbinis inſtar verſent ſe ipſos.

STRO-

vſ. 601. κᾆτα σὺν πολλοῖς ἦλθες, πρὸς τὸν ἐδὴν ἐς μάχην; *Iane ergo cum magno exercitu veniſti, ad eum qui nihil eſt in pugna?* in Cyclope vſ. 662. ἀλλ' ἔτι μὴ φύγητε τὸν ἐμὸν πέτρας χαίροντες, ἐδὴν ὄντες· *Sed nequaquam effugietis ex hac petra gaudentes, cum ſitis nihil.* Idem in Iphigenia Taurica vſ. 115. τὸν πόνος γὰρ οἱ γαθοὶ Τολμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν ἐδὲν ἐδαμᾶ· *Labores enim viri fortes Tolerant: ignavi autem nihil ſunt, ubicunque ſint.* & alibi ſaepe. Vide ad Equites vſ. 158.

vſ. 1497. Ὠφώνυμ'] Quia eorum pater eſt cognominis cancro.

vſ. 1499. Αυ τῶν] Ita recte Edd. priſtinae; non αὐτῶν, ut nupera

vſ. 1500. Ὄζις ἡ φάλαγξ;] Quia erat parvus, ut ait Scholiaſtes.

vſ. 1501. Ὁ πινοτήρης] Alias Pinnophylax.

vſ. 1504. Ὀρχίλων] Pro ὀρχηστῶν propter ſimilitudinem vocum: indicat eos parvae eſſe ſtaturae. mox eos τριόρχας dicit.

vſ. 1506. Ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ] Scholia: ὡς καρκίνοις αὐτοῖς χρώμενός φησιν, ὅτι παρασκεύασον ἅλμην, ἵνα, ἐὰν αὐτὺς νικήσω, ὀπτήσω καὶ αὐτὺς φάγω· *Quaſi cancri eſſent, ita iis utitur cum dicit, para muriam, ut, ſi eos vicero, torream ipſos & comedam.*

Ibid. Ἢν] Ita recte Aldina, Juntina, & Brub. nec aliter Scholiaſtes, qui exponit per ἐὰν. Farrei & Nupera ἢν nullo ſenſu.

vſ. 1508. Βεμβικίζωσιν] Mox βεμβικος ἐγγενέσθων.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι'.

ΗΜ. Ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα
Τέκνα ὦ Θαλασσίᾳ,
Πηδᾶτε ὧδὰ ψάμαθον,
Καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτυγέτοιο,
Καεΐδων ἀδελφοί·
Ταχὺν πόδ' ὡς κύκλῳ σοβεῖτε,
Καὶ τὸ Φρυνίχειον
Ἐκλακίσατ' ὤπις,
Ἄδοντες, ἄνω σκέλος,
Ὠζωσιν οἱ θεαταί.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ ι'.

ΗΜ. Στρόβει, ποδάκυκλον, ὦ γάστρισι σαυτὸν,
Ῥίπτε σκέλος ὑγιᾶνον· βέμβηκες ἐγγενέσθων.
Καὐτὸς γὰρ ὁ Ποντομέδων ἄναξ πατὴς ποσὶ σεσείσῃ,
Ἡδεὶς ὅτι τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τειόχαις.
Ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχύ. τοῦτο γὰρ ὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
Ὀρχούμενον ὅς τις ἀπίλλαξεν χορὸν πυγαδῶν.

vs. 1510. Τῷ Θαλασσίᾳ] De Carcino quasi de Neptuno Thalassio loquitur; ita dicitur Neptunus in Pluto vs. 396. Mox eundem Carcinum vocat Ποντομίδοντα vs. 1521.

vs. 1513. Καεΐδων ἀδελφοί] Ophelion Comicus apud Athenaeum III. p. 106. Ὠρχοῦντο δ' ὡς καεΐδες ἀνθρῶκων ἐπὶ Πηδῶσι κυρταί· *Saltabant autem ut squillae super prunis Gibbae saliunt.*

vs. 1515. Καὶ τὸ Φρυνίχειον] Aeschylus in Persis vs. 1059. καὶ στέρν' ἄμασσε, κἀπιῤῥόβα τὸ Μύσιον· *Et pectus tunde, & vociferа Mysorum more.* Ceterum in Parynicho videtur aliquid notabile fuisse, ut Scholiastes ait, quod crus altius vibraret.

vs. 1518. Ὠζωσιν] Ab ὦ, quod est admirantis, ut ait Scholiastes: ut οἰμάζειν, quod ubique obvium, ab οἶμαι. Sic φεύζειν a φεῦ apud Aeschylum in Agamemnone vs. 1316. Φεῦ φεῦ. deinde alter: τί τῦτ' ἐρεύξας; *Heu, heu! Cur sic heu, clamas?* quem locum adduxit *Florens.* Sic αἰάζειν· Scholiastes Aeschyli ad Eumen. vs. 524. ὡς παρὰ τὸ αἴ αἴ αἰάζειν, ὕτω παρὰ τὸ ὦ ὠάζειν.

vs. 1519. Στρόβει &c.] Cordacem saltant; huc enim respicit Scholiastes in Nubibus vs. 542. cum ait: τὸν δὲ κόρδακα ἐν τοῖς Σφηξὶν (εἰσήγαγεν).

vs. 1520. Ῥίπτε σκέλος ὑγιᾶνον] Euripides in Troadibus

STROPHE VERSUUM X.

SEM. Agite, ô celeberrimi
Filii patris marini,
Saltate juxta arenam
Et litus maris ſterilis,
Squillarum fratres.
Velocem pedem agitate in orbem:
Et Phrynichi more
Aliquis crus ſublime jactet, ut
Cantantes,
ô, Exclament ſpectatores.

STROPHE ALTERA VERSUUM X.

SEM. Verſa teipſum, duc gyros, ventrem tuum feri,
Jacta crus ſublime: turbines fiant.
Etenim ipſe quoque adſerpit pater iſtorum maris dominus,
Laetus filiis ſuis tribus ſaltatoribus buteonibus.
Sed exite ſaltantes foras, ſi amatis nos,
Cito: hoc enim antehac nemo fecit,
Nec ſaltantem dimiſit chorum quisquam comicorum.

bus vſ. 325. πάλλε πόδ' αἰθέριον· ἄναγε χορόν· *Vibra pedem in aethera: duc choream.* Idem in Electra vſ. 859. Σὶς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνιον, ὡς νεβρὸς ὑράνιον πήδημα κεφίζουσα· *Ingredere in choream, o amica, ut binnulus aërio ſaltu te librans.* Vide ad Ranas vſ. 793. Eſt autem ὑράνιον pro εἰς ὑρανόν. ut hic in Veſpis vſ. 413. νὴ Δί' εἰς ὑρανόν γε (κεκραξόμεθα).

Ibid. Βέμβικες ἐγχανίσθων] In Avibus vſ. 1461. βέμβικ· ἰδὼν διαφέρειν δεῖ. Hic paulo ante: ὅπως βεμβικίζωσιν ἑαυτάς.

vſ. 1521. Ὁ Ποντομέδων ἄναξ] Neptuni epitheton tribuit Carcino, ſive Cancro Poëtae; quia Neptunus eſt Deus maris, ubi *cancri* ſunt, quibus iſte Cancer Poëta longe praeſtat. Neptuni Epitheton occurrit apud Aeſchylum in Septemthebana vſ. 134. ὅθ' ἵππιος Ποντομέδων ἄναξ —— Ποσειδῶν. Euripides in Hippolyto vſ. 744. ἵν' ὁ Ποντομέδων πορφυρέας λίμνης ναύταις ἁλὸς ἔτ' ὀδὸν νέμει.

vſ. 1522. Τριόρχαις] Scholia: ἔπαιξε διὰ τὸ τρεῖς εἶναι· ἐστι δὲ ὁ τριόρχης ὄρνεον· *In eo ludit, quia tres (Orcheſtae, ſive Saltatores) ſunt: eſt autem triorches avis.* Vide in Avibus vſ. 1181. Sic paulo ante eosdem Orchilos vocabat vſ. 1506.

vſ. 1525. Ὀρχέμενον ὅς τις ἀπήλλαξεν χορὸν τριγλωδῶν] Editio Farrei aliter: Ὀρχέμενός τις ἀπήλλαξεν χορὸν τραγῳδῶν. Unde ſic legerem: Ὀρχέμενον τίς ἀπήλλαξεν χορὸν τριγλωδῶν; interrogative.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΡΝΙΘΕΣ.

ARISTOPHANIS
AVES.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΕΥΕΛΠΙΣ.	Euelpis.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.	Pisthetaerus.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ.	Trochilus, Servus Epopis.
ΕΠΟΨ.	Epops.
ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ.	Alia Avis.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.	Chorus Avium.
ΙΕΡΕΥΣ.	Sacerdos.
ΠΟΙΗΤΗΣ.	Poeta.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.	Fatidicus.
ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ.	Geometra.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.	Inspector.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.	Psephismatographus.
ΑΓΓΕΛΟΣ.	Nuntius.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.	Alter Nuntius.
ΙΡΙΣ.	Iris.
ΚΗΡΥΞ.	Praeco.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.	Patricida.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΠΟΙΟΣ.	Cinesias Dithyrambicus.
ΠΕΝΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.	Pauper Sycophanta.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.	Prometheus.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.	Neptunus.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.	Triballus.
ΗΡΑΚΛΗΣ.	Hercules.
ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΥ.	Servus Pisthetaeri.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΥΕΛΠ. Ὀρθὴν κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεϑ';
ΠΕΙΣΘ. Διαῤῥαγείης· ἧδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
ΕΥΕΛΠ. Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύπτομϑ;
Ἀπολούμεϑ' ἄλλως τὴν ὁδὸν πεφορυμμένω.
ΠΕΙΣΘ. Τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειϑόμενον τὴν ἄϑλιον,
Ὁδῷ πεπιελϑεῖν χάδια πλεῖν ἢ χίλια.
ΕΥΕΛΠ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοιὼ πειϑόμενον τὴν δύσμορον
Ἀποσπόδησαι τὼς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὧδε ποῖ γῆς ἐσμὲν οἷδ' ἔγωγ' ἐγώ.
ΕΥΕΛΠ. Ἐντεῦϑεν ἢ πατεῖδ' ἂν ἐξεύροις σύ πω;
ΠΕΙΣΘ. Οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ὀπτεῦϑεν Ἐξηκεστίδης.
ΕΥΕΛΠ. Οἴμοι! ΠΕΙΣΘ. Σὺ μέν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴϑι.
ΕΥΕΛΠ. Ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
Ὁ πανακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
Ὃς πώδ' ἔφασκε νᾶϊν φράσειν τὴν Τηρέα,
Τὸν Ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
Κἀπέδοτο τὴν μὺν Θαῤῥελείδᾳ τετονὶ
Κολοιὸν, ὀβολῷ· τἀνδρὸς δὲ τελωβόλᾳ.

Τῷ

vs. 1. Ὀρθὴν κελεύεις] Graculum alloquitur; quem ferebat, sic ut alter cornicem; ut ambo ex istis avibus discerent, ubi sit Epops, ad quem quaerendum & consulendum iter ingressi fuerant: sed non *bonis avibus*; ut ipsi putant; nam frustra oberrantes diu eum quaesiverunt.

vs. 2. Πάλιν] In Lysistrata, vs. 734. ἐκ τοῦ πάλιν; Euripides in Oreste vs. 125. ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ· *Quam primum memor esto reditus.*

vs. 3. Ἄνω κάτω πλανύτομαι] Lucianus in Timone: ἄνω κάτω πλανῶμαι περιιὼν· *Sursum deorsum obambulans erro.* Demosthenes II. Olynth. κοπιῶμεν δὲ αἰεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυπῶνται, καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι· *Quod defatigentur expeditionibus istis sursum deorsumve semper obeundis, aegre ferunt; semperque aerumnas perpetiuntur.* Vide ad Nubes vs. 616. & ad Equites vs. 862.

vs. 4. Ἄλλως] Id est: μάτην. In Vespis vs. 85. ἄλλως φλυαρεῖτ'. ἃ γὰρ ἐξευρήσετε. Vide ad eandem Fabulam vs. 924.

vs. 7. Τὸ δ' ἐμέ] Scholiastes: ποιῆται ἐξωθεν τὸ, ἐκ εἴωθες; ἢ μωρίας πλέον; ἢ τι τοιοῦτο· *Subauditur: Nonne stultum? nonne res est plena insaniae? aut simile quid:* affertque simile ex Nubibus vs. 267. τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοϑεν ἐλϑεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα ἔχοντα; ubi vide Notam.

vs. 9. Ἀλλ' οὐδέ] *Sed nec ubi terrarum simus, equidem amplius novi.*

vs. 11. Ἐξηκεστίδης] Hunc tanquam servum & barbarum notat infra, vs. 763. τί δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης, & vs. 1525. ἃ γὰρ εἰσι βάρβαροι, ἔϑνη ὁ πατρὸς ἐστιν Ἐξηκεστίδης. Hic autem tanquam planum, & erronem, atque ἀνόητον, cuique *omne solum patria sit, ubi bene est.* Haec enim sententia, quamvis splendida, non potest probari, nisi in mundum introducatur Platonis

ARISTOPHANIS

AVES.

EUELPIS. PISTHETAERUS.

EUELP. Rectane jubes, qua arbor illa conſpicitur?
PISTH. Disrumparis: haec enimvero retro [eundum eſſe] crocitat.
EUELP. Quid, miſer, ſurſum deorſum oberramus?
Peribimus fruſtra viam euntes redeuntesque.
PISTH. Mene vero miſerum cornici morigeratum
Iter decucurriſſe ſtadiorum plus quam mille?
EUELP. Mene vero infelicem graculo obſequutum
Detriviſſe ungues digitorum?
Atqui nec ubi terrarum ſimus amplius equidem novi.
EUELP. Hinccine tu patriam invenias alicubi?
PISTH. Nequaquam ſane: ne Execeſtides quidem hinc (inveniat.)
EUELP. Vae mihi! PISTH. At tu, amice, iſtam viam ingreditor.
EUELP. Certe malo nos multavit ille ab aviario foro
Avium venditor Philocrates, atra bile percitus;
Qui has dixit nobis indices futuras eſſe Terei
Epopis, qui ales factus eſt ex avibus,
Vendiditque iſtum quidem Tharrelidae
Graculum obolo; hanc vero tribus.

Atenim

tonis politia, & omnia fiant communia.

vſ. 12. Σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι] *Ipſe ingreditor hanc viam, amice:* nempe illam, ubi εἶμοι clamandum eſt, ut tu modo clamabas. Scholia: εἰς τὴν εἶμοι ὁδὸν βάδιζε. licet autem Graecis ita loqui; ſimiliter Eurip. τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ. Vide ſupra ad vſ. 2.

vſ. 13. Οὐκ τῶν ὀρνέων] Ludit in vocibus Ὄρνεα, *Aves:* & Ὀρνεᾶι, quod eſt nomen oppidi in Peloponneſo; eodem modo & infra, vſ. 400. ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς (φήσομεν). Vult autem Philocratem traducere, quia alat, aut etiam vendat aves.

vſ. 14. Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης] De iſto infra vſ. 1077. extat edictum Avium, quae jam in Remp. coaluerant: ἢν ἀποκλείνῃ τις ἡμῶν Φιλοκράτῃ τὸν τρυθίσκον, λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγοι, τέτταρα· ὅτι συνείρων τὰς ἐπῳδὰς, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τὰ ζωΰδια.

vſ. 16. Ὅς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων] Scholia: παρ' ὑπόνοιαν· ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων· Id eſt: *praeter expectationem, dicendum enim erat: Ex Hominibus.* Vide infra ad vſ. 102. Cum autem praeterea Scholiaſtae hic multa dicant, nihil afferunt quod mihi placeat. Videtur autem voce ὄρνεα metaphorice ſignificare *homines ſuperbos*, aut *leves*, & *inconſtantes*; hoc ſenſu: ex homine ſuperbo, aut levi & inconſtante, factus eſt ales ſuperbus, aut levis & inconſtans. Ita vocem εὐπτερῶ uſurpavit in Nubibus vſ. 798. κἄς' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων· ubi Scholiaſtes inter alia haec: ἀντὶ τῶ εὐγενῶν· ἢ κἀρων, ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται· ἢ τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων· ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων· *Pro: ex nobilibus: aut levibus, quarum mens volitat: aut ex elatis atque ſuperbis. Metaphora ab Avibus.*

vſ. 17. Τὸν μὲν Θαρρελείδου] *Hunc Tharrhelide patre natum graculum.* Dicitur autem is Aſopodorus fuiſſe in Scholiis.

Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦστω ἠδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν.
Καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι χὴ τ' πετρῶν
Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; ἢ γάρ ἐσ' ἐνταῦθά τις
Ὁδός. ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς ἠδαμῶ.
ΕΥΕΛΠ. Οὐδ' ἡ κορώνη τ' ὀδῶ τι λέγῃ πέρι;
ΠΕΙΣΘ. Οὐ ταυτὰ κρώζῃ μὰ Δία νῦν τε κ' τότε.
ΕΥΕΛΠ. Τί δὴ λέγῃ σοὶ τ' ὀδῶ; ΠΕΙΣΘ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Βρύχησ' ἀπέδεαζ φησί μ' τὰς δακτύλας.
ΕΥΕΛΠ. Οὐ δεινὸν ἦν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
Ἐς κόραχας ἐλθεῖν, κ' παρεσκευασμένους,
Ἔπειτα μὴ 'ξθυρεῖν δύναζ τ' ὁδόν;
Ἡμεῖς γ', ὦ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.
Ὁ μὲν γ' ὢν οὐκ ἀσὸς, εἰσθιάζε·
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ κ' γένῃ πιμώμενοι,
Ἀσοὶ μετ' ἀσῶν, κ' σοβοῦντ' ἐδενὸς,
Ἀνεπόμεθ' ἐκ τ' πατείδ' ἀμφοῖν ποδοῖν,
Αὐτὴν μὲν κ' μισοῦντ' ἐκείνην τ' πόλιν,
Τὸ μὲν κ' μεγάλην εἶναι φύσῃ, κ' δαίμονα,
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.
Οἱ μὲν γ' ἦν τέτιγες ἕνα μὴν' ἢ δύο
Ἐπὶ τ' κραδῶν ἄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
Ἐπὶ τ' δικῶν ἄδουσι πάντα τ' βίον.
Διὰ ταῦτα τόνδε τ' βάδον βαδίζομεν,
Κανᾶν δ' ἔχοντε, κ' χύτρα, κ' μυρρίνας,
Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
Ὅποι καθιδρυθέντε ζῶμεν οἰμεθ' ἄν.
Ὁ δὲ τόλμ' ἐν ἦν παρὰ τ' Τηρέα
Τὸν Ἔποπα, παρ' ἐκεῖνα πυθέαζ δεομένων,
Εἴ πᾳ τοιαύτην οἶδε πόλιν, ἢ πέπαζ.

ΠΕΙΣΘ.

vs. 19. Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην ἠδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν] *At isti nihil aliud erant ergo quam morsus.* Dualis numeri est ἦστην· ut in Equitibus vs. 978. οὐκ ἂν ἦστον σκεῦη δύο χρησίμω. Dicitur autem ἠδὲν ἄλλο ἦστην πλὴν δάκνειν, ut illud in Ranis vs. 229. ἠδὲν γὰρ ἐσ' ἄλλ' ἢ κοάξ. ubi vide Notam. Ceterum Scholiastes & ex eo Suidas annotant hic variantem lectionem, cum inquiunt: τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἦσαν· ἠδέσαν· *Quidam legunt* ἦσαν *per jota, ut sit pro* ἤδεσαν, *id est, sciebant.* Si ita legas, recte vertitur: *At isti nihil sciebant ergo quam mordere.*

vs. 21. Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; ἢ γάρ ἐσ' ἐνταῦθά τις] *Nos adhuc duces; non enim est hic ulla.*

vs. 22. Οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς ἠδαμῶ] *Nec sane usquam.*

vs. 30. Οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] Sic in Acharnens. vs. 512. φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ.

vs. 31. Σάκᾳ] Ita vocabatur Acestor sive Acesterus Poëta Tragicus. Vide ad Vespas vs. 1216. Erat & nomen Servorum; Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 263. ἐ γὰρ ἦν τότε ἔτε Μάνης, ἔτε Σάκης ἠδενὶ δῆλον· *Non enim erat tunc nec Manes, nec Saces ulli servus.*

vs. 38. Ἐναποτῖσαι χρήματα] Ita dixit παρ' ὑπόνοιαν, ut ait Scholiastes, pro ἐμβιῶναι aut ἐνοικεῖν· *ad vivendum in ea, aut habitandum:* ut perstringat τὸ φιλόδικον Atheniensium, & quod multi propter Sycophantas bona sua perdant. Est autem praepositio ἐν in ἐναποτῖσαι non otiosa, ut nec in isto Euripidis loco in Hippolyto vs. 1095. ὦ πόδων Τροιζηνίων, ὡς ἐγκαθῆσθε πόλλ' ἔχοντες ὠδαί-

Atenim utraeque nihil norant aliud, quam morſicare.
Et quid tu nunc hiante ore proſpectas? profecto per petras aliquo
Nos usque ducens (praecipitabis:) neque enim hic eſt ulla
Via. PISTH. Nec ſane hic uſpiam eſt ſemita.
EUELP. An neque cornix quicquam de via dicit?
PISTH. Non eadem ſane nunc crocitat atque antea.
EUELP. Quid ergo de via dicit? PIST. Quid enim aliud,
Quam ſe rodendo abeſuram dicit meos digitos.
EUELP. Nonne vero miſerum eſt, nos, quos oportet
Ad corvos ire, & (ad id jam) paratos,
Non tamen invenire poſſe viam?
Nos etenim, o viri, qui ſpectatores adeſtis in fabula,
Morbo laboramus contrario Sacae.
Ille enim, cum civis non ſit, vi ſeſe intrudit;
Nos autem tribu & genere inſignes,
Cives cum civibus, nemine pellente,
Evolavimus e patria utrisque pedibus,
Non ipſam quidem illam odio habentes urbem,
Quaſi non magna ſit vere, & fortunata,
Omnibusque communis ad opes in ea litibus perdendas.
Enimvero cicadae unum menſem, aut duos,
In arborum cantant ramis; at Athenienſes ſemper
Judiciis affixi cantant omnem vitam.
Propterea hanc viam ingredimur,
Caniſtrumque tenentes, & ollam, myrrhinasque,
Erramus, locum inveſtigantes negotii moleſtiaeque vacuum,
Ubi perpetuam ſedem figamus.
Iter autem utrisque nobis eſt ad Tereum
Epopem, utpote a quo ſciſcitari nos oportet,
Sicubi talem noverit urbem iis in locis, ad quae pervolavit.

PISTH.

θάδαίμονα· *O Solum Troezenium, quam multa habes jucunda ad tranſigendam in te juventutem.*

vſ. 39. Οἱ μὲν ἓν πίτλιγες] Hunc locum imitatus eſt Philemon, ut notat Scholiaſtes Comici: ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ δήλῳ, ὦ γύναι, λαλεῖ· *Hirundo quidem, o mulier, ipſo tantum vere garrit:* ubi ſine dubio ſequebatur: σὺ δὲ πάντα τὸν βίον, aut ſimile.

vſ. 41. Ἐπὶ τῶν δικῶν] In Pace vſ. 504. ad Athenienſes: ἐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.

vſ. 43. Καινὴν ἔχοντε καὶ χύτραν] Scholia: τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσι ἵνα οἰκήσαντες ἐν τῇ ἰδρύσει θύσωσι· *Res ad ſacrificium neceſſarias ferunt, ut urbe condita ſacrificare poſſint ad inaugurationem.* Veru etiam ferebant, ut apparet infra vſ. 359. quae omnia coguntur in uſum armorum convertere. Quod autem hic καινὴν vocat, ibi vſ. 361. & 388. τρύβλιον.

vſ. 48. Ἧ πέπλαται] Ita omnes, quas vidi, priſtinae. Nupera ἢ πέπλατο.

Ibid. Ἧ πέπλατο] Pro ἢ ἐπέπλατο· *Illic ubi ipſe volavit.* Sive: *in illis locis in quae ipſe pervenit volando.* Ita enim ſcribendum, non πέπλατο· ut ſit ab ἐφέπλαμαι *advolo.* Sic infra vſ. 279. πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν ἐπέπλατο; *Quomodo cum ſit Medus, ſine camelo advolavit?* Sic ἀπέπτατο, infra vſ. 89. εἰσέπλατο, vſ. 1173. κατέπλατο, vſ. 790. παρέπλατο, in Thesmophoriaz. vſ. 1043.

ΠΕΙΣΘ. Οὗτος. ΕΥΕΛΠ. Τί ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Ἡ κορώνη μοὶ πάλαι
"Ανω π φρύζει. ΕΥΕΛΠ. Χ' ὡ κολοιὸς ὑποσὶ
"Ανω κέχηνεν ὥσπερεὶ δεικνὺς τί μοι·
Κὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποιήσωμεν ψόφον.
'Αλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; ταῖς σκέλαις θένε τὴν πέτραν.
ΠΕΙΣΘ. Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ἡ διπλάσιος ψόφος.
ΕΥΕΛΠ. Σὺ δ' ἴθι λίθῳ κόψον λαβών. ΠΕΙΣΘ. Πάνυ γ' εἰ δοκεῖ.
ΕΥΕΛΠ. Παῖ, παῖ. ΠΕΙΣΘ. Τί λέγεις οὗτος; ἢ "Εποπα παῖ καλεῖς;
Οὐκ ἀντὶ ὦ παιδός γ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
ΕΥΕΛΠ. 'Εποποῖ. ποιήσεις τί με κόπτειν αὖθις αὖ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΥΕΛΠ. Εποποῖ. ΘΕΡ. Τίνες οὗτοι; Τίς ὁ βοῶν ἢ δεσπότην;
ΕΥΕΛΠ. "Απολλον 'Αποτρόπαιε, ὦ χασμήματος.
ΘΕΡ. Οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τυπώ.
ΕΥΕΛΠ. Οὕτω 'σι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
ΘΕΡ. 'Απολεῖσθον. ΕΥΕΛΠ. 'Αλλ' οὐκ ἐσμὴν ἀνθρώπω. ΘΕΡ. Τί δαί;
ΕΥΕΛΠ. 'Υποδειδιὼς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον.
ΘΕΡ. Οὐδὲν λέγεις. ΕΥΕΛΠ. Καὶ μὴν ἔρα τὰ περὶς ποδῶν.
ΘΕΡ. 'Οδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις, οὐκ ἐρεῖς;
ΠΕΙΣΘ. 'Επικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
ΕΥΕΛΠ. 'Αλλὰ σὺ τί θηρεύσοντ' εἶ, περὶς τὴν θεοῖ;
ΘΕΡ. "Ορνις ἔγωγε δῆλος. ΕΥΕΛΠ. Ἠπίθης τινὸς
'Αλεκτρυόνος; ΘΕΡ. Οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
"Εποψ ἐγένετο, τότε γενέσθ μ' ἠξίου
"Ορνιν, ἵν' ἀκόλουθον ἀφ' κονόν τ' ἔχῃ.

ΕΥΕΛΠ.

vs. 51. "Ανω κέχηνεν] *Sursum spectat ore hiante.* Usurpatur enim pro praesente: infra vs. 1670. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας τὴν αἰκίαν βλέπων. & vs. 265. καὶ τοι κέχηνά γ' εἰς τὸν ἐρανὸν βλέπων.

vs. 57. Παῖ παῖ] Aeschylus in Choëphoris vs. 651. Παῖ, παῖ, δύσας ἄκυρον ἰρκτίας κλύειν. Τίς, ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μᾶλ' αὖθις ἐν δόμοις; *Puer, puer, audi strepitum januae atrialis. Quis intus, heus puer, puer iterum iterumque, quis inquam domi est?*

vs. 57. Τὸν "Εποπα παῖ καλεῖς] In Vespis vs. 1305. κἀτυφλᾶ δή μ' ἰατικῶς, παῖ παῖ καλῶν. ubi vide Notam.

vs. 61. "Απολλον ἀποτρόπαιε, τῆς χασμήματος] In Vespis vs. 161. "Απολλον ἀποτρόπαιε τῆς μανιήματος.

vs. 63. Οὕτω] Ita legit & Scholiastes, qui se torquet in expositione. Ego legebam: ἑ τῳ Attice pro ἑ τινι, *Nemini.* Potest & ἔπω.

vs. 65. 'Υποδειδιὼς] Finxit nomen Avis, ut ait Scholiastes, a δειδίσσω, *timere*; quasi dicas *Subtimidus, subtrepidus.* Addidit autem Λιβυκὸν ὄρνεον, ut videatur avis peregrina & vulgo ignota, faciliusque lateat mendacium.

vs. 66. "Ερα τὰ περὶς ποδῶν] *Roga illa, quae vides in cruribus meis*; quae testabuntur me esse avem timidam: κέχηνε δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἰκτερικῶς, ut ait Scholiastes: id est, *dicit autem hoc, quasi prae timore cacaverit in braccas*; nempe ut merda per crura defluxerit; sic in Ranis vs. 476. Bacchus prae nimio terrore ἰκτέχοθεν. Simul autem eo respicit, quod qui aliam formam induunt, pedes tamen occultare vix possunt; quasi

PISTH. Heus tu. EUELP. Quid est? PISTH. Jamdudum mihi cornix
Sursum (ut tendamus) quiddam significat. EUELP. Hic itidem graculus
Sursum hians spectat, quasi aliquid mihi monstraret:
Neque omnino fieri potest, quin ibi sint aves.
Jam sciemus, ubi sonitum pultando fecerimus.
Scinne vero quid facias? crure tuo pulsa petram.
PISTH. At tu capite, sis, duplex ut existat sonus.
EUELP. Ergo itaque capto lapide pulta. PISTH. Utique, siquidem videtur.
EUELP. Puer, puer. PIST. Quid tu mihi? Epopem evocaturus, puer, dicis?
Nonne vice pueri decebat Epopoi inclamare?
EUELP. Epopoi: efficies, ut pultem denuo.

TROCHILUS, EPOPIS SERVUS. EUELPIS. PISTHETAERUS.

EUELP. Epopoi. SERV. Quinam hi? quis inclamat herum?
EUELP. Apollo Averrunce, qui rictus!
SERV. Vae mihi misero: aucupes isti sunt.
EUELP. Adeo terribile quid hoc est, & infandum dictu.
SERV. Male peribitis. EUELP. Atqui homines non sumus. SERV. Quid ergo?
EUELP. Hypodedios ego sum avis Libyca.
SERV. Nihil dicis. EUELP. Atenim sciscitare (& cognosce, qualis sim) ex pedibus.
SERV. Hicce vero quis est ales? quin dicis?
PISTH. Epicechodos equidem Phasianicus.
EUELP. At tu quid tandem animalis es, per Deos? (obsecro)
SERV. Ales equidem servus. EUELP. Num ab aliquo superatus es
Gallo? SERV. Minime: sed quando herus meus
In Epopem est mutatus, tunc fieri me quoque optavit
Alitem, ut a pedibus me haberet & ministrum.

EUELP.

quasi dicat: *Certe quod ad pedes attinet, avis videbor*, quamvis humanam formam induerim. Sic τὰ πρὸς ποδῶν sunt ipsi pedes, ut & Scholiastes sentit, qui exponit: πυνθάνει τῶν ποδῶν, *Interroga pedes nostros*. Sic de Cecrope in draconem desinente, & loco pedum serpentis volumina habente, in Vespis vs. 436. ὦ Κέκροψ ἥρως ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη.

vs. 68. Ἐπικεχοδὼς φασιανικός] Scholia: καὶ τοῦτο ὡς ἀηδὲς ἐπεῖξε, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτῷ τὸ σκῶρ· *Et istud quasi avis alicujus nomen per jocum finxit, quia ejus merda appareat.* Est autem ἐπικεχοδὼς, *qui insuper etiam cacavit* prae timore, nempe ut prior ille. Vox autem φασιανικὸς hic triplici respectu dicitur; primo παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτῷ τὸ σκῶρ, ut dicebat Scholiastes: deinde παρὰ τὸ φαίνειν, τὸ συκοφαντεῖν· nam Athenis, unde isti veniebant, plurimi sunt sycophantae: deinde & a *Phasi* fluvio; noti autem sunt *Phasiani* inter aves. Vide Athenaeum IX. p. 386. qui hunc locum citat, ut notavit Cl. Kusterus. Nempe φάσις & apparentiam significat, ut phases Lunae, & Sycophantiam, ut ait Hesychius, sive delationem, & Phasis est fluvius Colchidis. In his posterioribus significationibus ludit etiam in Acharnens. vs. 725. ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης ἐγγένῃ, μήτ' ἀλλ' ὅστις φασιανὸς ἐς' αὖθις.

vs. 70. Ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος] Scholia: φυσικὸν τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἕπεσθαι τοῖς νενικηκόσι· *Naturale hoc est in gallorum commissionibus & pugnis, ut victi sequantur eos qui vicerunt.*

ΕΥΕΛΠ. Δεῦτα γὰρ ὄρνις ἢ ἀϕακόνε πινάς;
ΘΕΡ. Οὗτος γὰρ, ἄτ' οἶμαι, θοίτερον ἄνθρωπος πότ' ὤν·
Τοτὲ μὲν ἱερᾶς ϕαγεῖν ἀϕύας ϕαληρικάς·
Τρέχω 'π' ἀϕύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρύβλιον.
Ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορυῶν ἢ χύτρας·
Τρέχω 'πὶ τορυῶν. ΕΥΕΛΠ. Τροχίλος ὄρνις ἐτοσί.
Οἶδ' ἐγὼ, ὃ δρᾶσον, ὦ Τροχίλε; τὸ δεσπότου
Ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. Ἀλλ' ἑρπύω, νὴ τὸν Δία,
Εὖδῃ καταϕαγὼν μύρτα ἢ σέρϕους πινάς.
ΕΥΕΛΠ. Ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. Οἶδα μὰ σαϕῶς,
Ὅτι ἀχθέσει· σϕῶν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
ΠΕΙΣΘ. Κακῶς σύ γ' ὄπολοι· ὥς μ' ἀπέκλεινας δέῃ.
ΕΥΕΛΠ. Οἴμοι κακοδαίμων, χ' ὡ κολοιός μ' οἴχεται
Ὑπὸ σοῦ δέος. ΠΕΙΣΘ. Ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
Δείσας ἀϕῆκας τὸν κολοιόν; ΕΥΕΛΠ. Εἰπέ μοι,
Σὺ δὲ τὸν κορώνην οὐκ ἀϕῆκας καταπεσών;
ΠΕΙΣΘ Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥΕΛΠ. Πῶ γῆς ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Ἀπέπαπαι.
ΕΥΕΛΠ. Οὐκ ἄρ' ἀϕῆκας, ὦ 'γάθ'; ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠΟΨ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΠ. Ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ΕΥΕΛΠ. Ὦ Ἡράκλεις, τυτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
Τίς ἡ πτέρωσις; πῖς ὁ τρόπος ἢ τριλοφίας;
ΕΠ. Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥΕΛΠ. Οἱ δώδεκα θεοὶ
Εἶξασιν ὁπτεύσαι σε. ΕΠ. Μῶν με σκώπτετον,
Ὁρῶντε ἢ πτέρωσιν; ἦν γὰρ, ὦ ξένοι,
Ἄνθρωπος. ΕΥΕΛΠ. Οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. Ἀλλὰ τοῦ;
ΕΥΕΛΠ. Τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον ϕαίνεται.
ΕΠ. Τοιαῦτα μοὶ τοι Σοϕοκλέης λυμαίνεται
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
ΕΥΕΛΠ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταῶς;

ΕΠ.

vs. 75. Οὗτος γὰρ ἄτ' οἶμαι.] Editio Farrei: οὗτος γὰρ οἶμαι· unde sic legerem: οὗτός γ', ἄτ' οἶμαι.
vs. 79. Τροχίλος.] Quia dixerat τρέχω — τρέχω, conjicit eum esse trochilum, ex etymologia: nam a τρέχω est τρέχις, *cursor*; & ita apud Aeschylum vocatur Jovis nuncius & famulus Mercurius, in Prometheo vs. 940. ἀλλ' ἴσθι μὴ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρέχιν τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον· *Sed enim conspicio hunc Jovis cursorem, hunc novitii regis ministrum.* Noster etiam trochilus dicebat se esse διάκονον Epopis.
vs. 87. Ὦ δειλότατον σὺ θηρίον.] In Pluto vs. 439. τί δῆτα, ὦ δειλότατον σὺ θηρίον; & παραμενεῖς;
vs. 92. Τὴν ὕλην.] Pro τὴν ὕρην, tanquam avis.
vs. 94. Τῆς τριλοφίας.] In Acharnens. vs. 964. κραδαίνων.

EUELP. An opus igitur etiam avis habet miniſtro aliquo?
SERV. Hic quidem, opinor, utpote qui antehac homo fuerit olim:
Nunc quidem delectatur apuis Phalericis;
Ego ad apuas curro, ſumto cochleari:
Nunc autem pultem deſiderat: tudicula opus eſt & olla;
Ad tudiculam (afferendam) curro. EUELP. Trochilus ales iſte eſt.
Scinne vero quid facias, Trochile? herum
Nobis voca. TROCH. Atqui modo, per Jovem,
Obdormivit, conſumtis myrti baccis, & quibusdam vermibus.
EUELP. Attamen illum excita. TROCH. Equidem liquide ſcio
Illum hoc aegre laturum: veſtri tamen cauſa illum expergefaciam.
PISTH. Male pereas, ita me occidiſti metu.
EUELP. O me infortunatum: etiam graculus mihi avolavit
Prae metu. PISTH. O tu timidiſſimum animal,
Territus dimiſiſti graculum? EUELP. Dic mihi, quaeſo,
Nonne tu cornicem amiſiſti prolapſus?
PISTH. Non equidem ecaſtor. EUELP. Ubi igitur eſt? PISTH. Avolavit.
EUELP. Nonne ergo dimiſiſti, o bone? quam virili es animo.

EPOPS, EUELPIS, PISTHETAERUS.

EPOPS. Aperi ſylvam, ut exeam tandem.
EUELP. O Hercules! hoc quid tandem eſt animalis?
Quaenam haec eſt alarum, quae triplicis criſtae ratio?
EP. Quinam illi ſunt, qui me quaerunt? EUELP. Ipſi duodecim Dii
Videntur tibi irati. EP. Num mihi illuditis,
Formam videntes alarum? equidem eram, hoſpites,
Antehac homo. EUELP. Tibi non irridemus. EP. Cui ergo?
EUELP. Roſtrum tuum nobis ridiculum videtur.
EP. Talibus Sophocles injuriis afficit
In Tragoediis me Tereum.
EUELP. Tune itaque Tereus es? utrum ales an pavo?

EP.

των τρῖς κατασκίσις λόφος.
vſ. 96. Εἶξασιν] Infra vſ. 383. οἵ δὲ τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἶξασι.
vſ. 100. Τοιαῦτα μέν τοι Σοφοκλῆς] Scholia: ἐν γὰρ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπορνιθωμένον, καὶ τὴν Πρόκνην· ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα. *Nam Sophocles in Tereo dramate introduxit eum, ut in avem mutetur cum Procne, & multa in eum jocatus eſt.*
vſ. 102. Πότερον ὄρνις] Scholia: ἔπαιξε. δέον εἰπεῖν· ἄνθρωπος, ἢ ταῶς. *Luſit; dicendum enim erat: utrum homo an avis.* Sic ſupra vſ. 16. τὸν ἄποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετο ἐξ ὀρνίων.

ΕΠ. Ὄρνις ἔγωγε. ΕΥΕΛΠ. Καὶζά σοι πῦ τὰ πτερά;
ΕΠ. Ἐξερρύηκε. ΕΥΕΛΠ. Πότερον ἐτῶ νόσῳ τινός;
ΕΠ. Οὐκ, ἀλλὰ τ' χειμῶνα πάντα τἀ ὄρνεα
Πτεροῤῥυεῖ τε, καὐθις ἕτερα φύομεν.
Ἀλλ' εἰπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥΕΛΠ. Νὴ βροτώ.
ΕΠ. Ποδαπὼ τὸ γένος; ΕΥΕΛΠ. Ὅθεν αἱ τελήρεις αἱ καλαί.
ΕΠ. Μῶν Ἡλιαστά. ΕΥΕΛΠ. Μὴ, ἀλλὰ θατέρω τρόπω,
Ἀπηλιαστά. ΕΠ. Σπείρεθ' ὑμᾶς τοῦτ' ἐνεῖ
Τὸ σπέρμ'; ΕΥΕΛΠ. Ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ΕΠ. Πεφύγατε δὲ δὴ δεομένω δεῦρ' ἥλθετον;
ΕΥΕΛΠ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλόμεθα. ΕΠ. Τίνος πέρι;
ΕΥΕΛΠ. Ὅτι τρῶτα μὲ ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῦν ποτε·
Κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νῦν ποτε·
Κοὐκ ἀπεδίδους ἔχαιρες, ὥσπερ νῦν ποτε·
Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γῆν ἐπέτου κἀτ' ἀθαλαττα σὺ κἀκλω,
Καὶ πάνθ' ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις φορεῖς.
Ταῦτ' ἂν ἱκέται νὼ περὶς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν θὔτερον,
Ὥσπερ σισύραν ἐγκαπακλιθῆναι μαλθακήν.
ΕΠ. Ἔπειτα μείζω τ' Κεφαλῆς ζητεῖς πόλιν;
ΕΥΕΛΠ. Μείζω μὰ γῆδεν, πεισοφορωτέραν δὲ νῷν.
ΕΠ. Ἀειστοκρατικῶς δῆλος εἶ ζητῶν. ΕΥΕΛΠ. Ἐγώ;
Ἥκιστα, κἀτ' Σκελλίᾳ βδελύττομαι.
ΕΠ. Ποίαν τίν' ἂν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν.
ΕΥΕΛΠ. Ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε·
Ἐπὶ τῶν θύρᾳ μου πρώ τις ἐλθὼν τ' φίλων,
Λέγοι μοι ταδί· πεῖς δ' Διὸς τἀλυμπίου,
Ὅπως παρέσῃ μοι κἀ σὺ, κἀ τὰ παιδία,
Λουσάμενα πρώ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·

Καὶ

vſ. 105. Πάντα τὰ ὄρνια] Mentitur, cum dicit omnibus avibus evenire, quod upupae, aut cuculo evenit; nempe non vult ſolus eſſe ridiculus: ut illa vulpes, quae, cum caudam in tendicula amiſiſſet, ceteris vulpibus ſuadebat, ut ſibi caudas amputarent.

vſ. 106. Καὐθις ἕτερα φύομεν] Aeſchylus apud Clem. Alex. Strom. Lib. 5. de eadem iſta upupa: Νέας δ' ὑπώρας ἡνίκ' ἂν ἀνθῇ κάχυς, Στικτὴ τιν αὖθις ἀμφένησι πλεύρᾳ· *Vere autem quando florent ſegetes, variegata ipſum rurſum veſtit pluma.*

vſ. 108. Ὅθεν τριήρεις αἱ καλαί] Hoc in laudem Athenarum.

vſ. 109. Ἡλιαστά] Homines forenſes Heliaeae & foro & judiciis addicti, ut plerique Athenienſes.

Ibid. Μὴ, ἀλλὰ θατέρω τρόπω] Euripides in Medea vſ. 807. Μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω, Μὴ δ' ἡσυχαίαν· ἀλλὰ θατέρᾳ τρόπῳ, Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ· *Nemo me ignavam, & imbellem exiſtimet, Neque tranquillam; ſed alius ingenii, gravem inimicis, & benignam amicis.*

vſ. 110. Ἀπηλιαστά] Π manet, ut in ἀπηλιώτης.

vſ. 111. Τὸ σπέρμα] Euripides in Hecuba vſ. 254. Ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμα, ὅσοι δημηγόρους Ζηλοῦτε τιμάς· *Ingrata eſt natio veſtra, quicunque Rhetorum ſectamini honores.*

vſ. 112. Πρᾴγμα] Occurrit & in Lyſiſtrata vſ. 709.

vſ. 117. Ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν] Julianus Epiſt. 18. εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τήϊον ἐκεῖνον μελοποιὸν οὐχὶ τὴν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, ἔχαιρ' ἄν πω πρὸς Ὄλυμπον, οὐδ' ὑπὲρ μίμψιας ἱκετικῆς, ἀλλ' ἵνα αὐτὸς ἂν τῶν ὑμετέρων ὁρῶν τὸς

Ep. Ales equidem. Euelp. Atenim ubi tibi ſunt alae?
Ep. Defluxerunt. Euelp. Anne morbo quodam?
Ep. Minime: ſed hyeme cunctis alitibus
Alae defluunt, iterumque aliae enaſcuntur.
Sed vos, dicite mihi, quinam eſtis? Euelp. Nos ſumus mortales.
Ep. Cujates gente? Euelp. Unde triremes illae pulchrae ſunt.
Ep. Num Heliaſtae? Euelp. Minime; ſed alterius generis,
Apeliaſtae. Ep. Seriturne ibi
Illud ſemen? Euelp. Pauxillum, etſi inquiras, ex agro accipies.
Ep. Cujus itaque rei indigentes huc veniſtis?
Euelp. Te convenire cupientes. Ep. Qua de re?
Euelp. Propterea quod primum extitiſti homo, uti nos aliquando;
Argentumque item debuiſti, uti nos olim;
Eoque non reddito gaviſus es, ſicuti nos aliquando:
Deinde iterum in avium commutatus naturam,
Et terram circumvolaſti, & mare,
Et omnia, quaecumque homo, quaeque avis, pernoſti.
Eo igitur ſupplices ad te huc venimus,
Si quam nobis urbem indicare habeas tenellam,
Tanquam lodicem ad incumbendum mollem.
Ep. Et tu majorem Athenis urbem quaeris?
Euelp. Non quidem majorem, ſed nobis commodiorem.
Ep. Palam eſt ariſtocratiam te quaerere. Euelp. Egone?
Minime: nam (Ariſtocratem) Scelliae filium abominor.
Ep. Qualem ergo libentiſſime habitetis urbem?
Euelp. Ubi ſumma ſint ejusmodi negotia;
Meas veniens ad fores mane aliquis amicorum
Haec mihi talia dicat: per Jovem Olympium, (rogo)
Ut una mecum ſis & tu, tuique filioli,
Loti tempeſtive: epulas enim geniales celebraturus ſum;

Neque

πτὰς πρέποδας ἔπλην· *Si mihi fas eſſet, ſecundum Teium illum Poëtam Anacreontem, optare ut avium naturam pro mea ſumam; non utique in Olympum, nec aliquo ob querelam amatoriam, ſed ad ipſos montium veſtrorum pedes volarem.*

vſ. 121. Εὔερον] Scholiaſtes: οἷον, μαλακὴν, ὥσπερ σισύραν εὔερον· *Quaſi dicat: mollem, tanquam lodicem lanoſam.* Affert deinde Cratini locum: γλῶσσαν εὔερον βοτῶν· *linguam bonas lanas habentium pecudum:* ſermo autem eſt de ovibus, ut dicit Scholiaſtes.

vſ. 123. Κραναῶν] Scholia: τῶν Ἀθηνῶν· διὰ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λιπόλεγων. ἢ ἀπὸ Κραναῦ βασιλέως· *Id eſt: Athenarum; quia ſolum ibi eſt aſperum, quod Graecis κραναόν· aut a Cranao rege.* In Acharn. vſ. 75. ὦ Κραναὰ πόλις. In Lyſiſtr. vſ. 481. τὴν Κραναὴν κατέλαζεν.

vſ. 126. Τὸν Σκελλίᾳ] Demoſthenes contra Theocrinem: Ἀριστοκράτης μὲν ὁ Σκελλίᾳ &c. Ludit autem in ἀριστοκρατίσθαι & Ἀριστοκράτης· & ſenſus eſt, ut Scholiaſtes interpretatur: μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην, ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ· *Odi Ariſtocratiam, quia cognominis eſt Ariſtocrati, quem odi.*

vſ. 131. Ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία] Similiter apud Platonem in Hippia majore invitat Socratem in auditorium Hippias: ἀλλ' ὅπως παρέσῃ καὶ αὐτὸς, καὶ ἄλλες ἄξεις· *Sed (ſic) ut & tu adſis, & alios adducas.* Ellipſis perfrequens in ὅπως.

vſ. 132. Ἀκσάμενα πρὸ] In Lyſiſtrata vſ. 1066. ἥκετ' ἂν εἰς ἐμὲ τήμερον, πρωὶ δὲ χὴ τοῦτο δρᾶν λελαμένους αὐτούς τε καὶ τὰ παιδία.

Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς. εἰ δὲ μή,
Μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ φράτῃω κακῶς.
ΕΠ. Νὴ Δία, ταλαιπώρων γε φραγμάτων ἐρᾷς.
Τί δαὶ σύ; ΠΕΙΣΘ. Τοιῶτον ἐρῶ κἀγώ. ΕΠ. Τίνων;
ΠΕΙΣΘ. Ὅπου ξυναντῶν μοι παιδί τις μέμψεται,
Ὥσθ' ἁδικηθεὶς, παιδὸς ὡραίου πατήρ·
Καλῶς γέ μοι τὸ ψόν, ὦ Σπιλβωνίδη,
Εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
Οὐκ ἔκυσας, ὑπεστείπας, ὑπεσηκάγου,
Οὐκ ὠχριπέδησας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
ΕΠ. Ὦ δειλακείων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς;
Ἀπάγ' ὅστις γ', ὁποίαν λέγετον, βδάμων πόλις,
Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥΕΛΠ. Οἴμοι, μηδαμῶς
Ἡμῖν τοῦτό γε θάλατταν, ἵν' ἀνακύψῃ
Κλητὴρ' ἄγουσ' ἔνθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὼ δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
ΕΠ. Τί δὲ τὴν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
Ἐλθόντ'; ΕΥΕΛΠ. Ὀπὴ, νὴ τὼ θεὼ, ὃς οὐκ ἰδὼν
Βδελύττομαί γε τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
ΕΠ. Ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
Ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΥΕΛΠ. Ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
Οὐκ ἂν γενοίμην ὀπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
Οὕτως δὲ δὴ πῆς ἔστ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
Σὺ γοῦν οἶδ' ἀκριβῶς. ΕΠ. Οὐκ ἄχαρις ἐς τὸ τερπνόν·
Οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνθρ' ἀλαζονίᾳ.
ΕΥΕΛΠ. Πολλοῦ γ' ἀφεῖλες ἂν βίου κακοδαιμονίαν.
ΕΠ. Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
Καὶ μύρτα, καὶ μήκωνας, καὶ σισύμβρια.
ΕΥΕΛΠ. Ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.
ΠΕΙΣΘ. Φεῦ, φεῦ.
Ἦ μέγ' ὀνοσῶ βύλθυμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
Καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ' ἂν, εἰ πεισθεί μοι.

ΕΠ.

vs. 139. Καλῶς] Per Ironiam. Demosthenes Philippica III. καλῶς Ὀλυνθίων ἐρίσατο.

Ibid. Ὦ Στιλβωνίδη] Aut Stilbonis cujusdam filium intelligit, aut adjectivum protulit in forma Patronymici, ut sit pro στιλπνέ· ὦ λαμπρέ. ὦ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε· *O nitide, o in balneis cumpte.* ut loquitur Scholiastes.

vs. 140. Ἀπιόντ'] Ita Edd. priſtinae. Nupera ἀπόντ'.

vs. 142. Ὠρχιπέδησας] Inclementius eſt: ἐρχίπεδ' ἔχειν infra vs. 442.

vs. 147. Κλητῆρα] Auctor Argumenti hujus Comoediae de hoc loco ſic: Ἀθηναῖοι γὰρ πέμψαντες τὴν Σαλαμινίαν, Ἀλκιβιάδην μεταπεμψόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίων ἦλθετο τοῖς μεθηκασιν· ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. Τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν, ἐν οἷς γε φησί. Μηδαμῶς ἡμῖν παρὰ τὴν θάλασσαν, ἵνα ἀνακύψεται κλητὴρα ἄγουσα ἐσωθεν ἡ Σαλαμινία· *Athenienſes enim miſerunt Salaminiam, navem publicam, ad accerſendum Alcibiadem, ut judicium ſubiret, quod imitatus eſſet Myſteria. Ille vero cum usque ad Thurium eos, qui ipſum accerſebant, eſſet ſecutus, inde fuga*

Neque aliter omnino feceris: ſin minus,
Ne ad me tunc inviſas, cum res fuerint adverſae.
Ep. Ita me Jupiter amet, ut tu miſerabilium cupiditate rerum duceris.
Quid vero tu? Pisth. Eadem & ipſe ego amo. Ep. Quaenam?
Pisth. Ubi quis mihi obvius haec exprobret,
Tanquam injuria affectus, pueri pulchelli pater:
Egregie vero mihi filium, o Stilbonide,
Cum obviam haberes redeuntem a gymnaſio lotum,
Non oſculo tetigiſti, non alloquutus es, non illexiſti,
Neque teſticulos attrectaſti, cum mihi paternus ſis amicus.
Ep. Miſer, quanta expetis mala?
Sed interim eſt, qualem dicitis, beata civitas
Propter mare rubrum. Euelp. Hei mihi; nequaquam
Nobis ad mare (ſitam urbem memores,) ubi apparebit
Calatorem vehens ſummo mane Salaminia (navis.)
Graecam vero urbem habenne nobis indicare.
Ep. Quidni ad Eleum Lepreum incolendum
Migratis? Euelp. Quoniam, ita me Dii ament, etſi non viderim,
Abominor tamen Lepreum Melanthii (leproſi) cauſa.
Ep. Atqui alii utique ſunt, Locridis (ſcilicet) Opuntii,
Ubi commode poteſt habitari. Euelp. Equidem Opuntius
Fieri nollem pro talento auri.
Haec vero cum avibus qualis eſt vita?
Illud enim tu noſti accurate. Ep. Non injucunda degere;
Quippe ubi primum oportet vivere ſine ſacculo.
Euelp. Multam ſane e vita abſtuliſti depravationem.
Ep. Depaſcimur autem in hortis alba ſeſama,
Myrtique baccas, & papaver, & ſiſymbria.
Euelp. Vos igitur vivitis vitam genialem.
Pisth. Heu, heu: profecto magnum video conſilium in avium gente,
Et potentiam, quae exiſtere poſſit, ſi mihi morem geratis.

Ep.

fuga arrepta in Peloponneſum trajecit. Hiſtoriae hujus meminit Ariſtophanes, nomen quidem reticens, ſed rem ipſam indicans: Μυδαμῶς ἡμῖν &c.

vſ. 151. Ἀπὸ Μιλητθίκ] Fuit Poëta Tragicus & *lepram* habuit, ut Scholiaſtes ait ad hunc locum, & ad Pacem vſ. 904.

vſ. 153. Ὀπάντιος] Hoc jam eſt nomen proprium Viri, qui fuit unoculus; infra vſ. 1294. Ὀπαντίῳ δ' (ἓν γὰρ ἦν) ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ. Perinde ergo eſt ac ſi dicat: *Nollem altero oculo carere pro talento auri.*

vſ. 158. Κεβδηλίαν] Proprie de nummis dicitur; infert autem hanc vocem, quia alter dicebat ſine crumena, i. e. ſine nummis, vivi apud aves.

vſ. 161. Νυμφίων βίον] Vitam ſponſorum: quia ſponſis talia dabantur; Scholiaſtes: Σισύμβρια, φύλλα, οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι· *Siſymbria, folia, quibus coronabantur ſponſi:* & ad Pacem vſ. 869 ἐδόκουν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σησαμῆν διδόναι· ὃς ἐστι πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμου πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον· *Placentam ex Seſamo dabant in nuptiis, propter foecunditatem.*

ΕΠ. Τί σοι πιθώμεθ'; ΠΕΙΣΘ. Ὅ, τι πίθοισθε; ὡρῶζα μέν,
Μὴ ῥᾳδιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες·
Ὡς τοῦτ' ἄπιμον τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτίκα.
Ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τὰς πετομένας τις ἔρῃ,
Τίς ἔστιν ὄρνις; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί,
Ἄνθρωπός ἐστιν ἀσταθμητος πετόμενος,
Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων.
ΕΠ. Νὴ τὸν Διόνυσον, εὖγε μωμᾷ ταυταγί.
Τί ἂν οὖν ποιῶμεν; ΠΕΙΣΘ. Οἰκίσατε μίαν πόλιν.
ΕΠ. Ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;
ΠΕΙΣΘ. Ἄριστε, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος.
Βλέψον κάτω. ΕΠ. Καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙΣΘ. Βλέπε νῦν ἄνω.
ΕΠ. Βλέπω. ΠΕΙΣΘ. Πεῖσαι τὸ πρᾶγμον. ΕΠ. Νὴ Δία,
Ἀπολαύσομαί τι γ' εἰ ἀμαθραφήσομαι.
ΠΕΙΣΘ. Εἰδές τι; ΕΠ. Τὰς νεφέλας γε καὶ τὸ ἐναντίον.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔστιν ἓν δῆθ' ἐστὶν ὀρνίθων πόλις;
ΕΠ. Πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙΣΘ. Ὥσπερ εἴποι τις, τόπος.
Ὅπου δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
Ἅπαντα, ἀμὰ τοῦτό γε καλεῖται νεὼ πόλις.
Ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο, καὶ φράξητ' ἄπαξ,
Ἐκ τοῦ πόλις τότε κεκλήσεται πόλις.
Ὥσπερ ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
ΕΠ. Πῶς; ΠΕΙΣΘ. Ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀὴρ ἐστὶ γῆς.
Εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, βοιωτοὺς δίοδον αἰτοῦμεθα·
Οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
Διὰ τῆς πόλεως τὴν ἀλλοτρίαν καὶ δι' αὐτῶν
Τῶν μηρίων τὸν κνίσον' ἀμφήσετε.
ΕΠ. Ἰὰ, ἰού.
Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
Μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·

Ὦ Τ'

vſ. 167. Τὰς πετομένας] Metaphorice accipio pro hominibus inconſtantibus, variis, & mutabilibus: & ita verto hunc locum: *Illic apud nos, ſi quis de illis, quos volitare dicimus, interroget: Quaenam haec eſt avis? Telleas haec dicet: Homo eſt, avis inaequaliter volitans, varia, (itineris incerti) nunquam in eodem loco manens.* Haec autem Teleam de aliis dicere facit Comicus, quia Teleas ipſe erat talis. Vide Notam ſequentem.

vſ. 166. Τελέας] Hunc Teleam tanquam helluonem notat in Pace vſ. 1009. Μορύχου, Τελέα, Γλαυκέτη, ἄλλοις πόθοις πολλοῖς. Forte & Aves libenter comedebat; hinc de iis loqui ſcit: & infra, vſ. 1025. ab iſto ſe in Avium civitatem quidam miſſum dicit. A Phrynicho autem notatus fuit tanquam ἀσάθμητος, id eſt: ἀσταθμητος, ἀτέκμαρτος, ut ipſius Teleae verbis utar, ut ſuum ipſius ingenium deſcribat. Locum Phrynichi citat Scholiaſtes ſupra ad vſ. 11. Λυπίαν, Τελέαν, Πεισαιθέραν, Ἐξηκεστίδην. Ἀνωμάλως ἔπας πτίττεις. Apud Suidam dicitur

Ep. Quid tibi obtemperemus? Pisth. Quid obtemperetis? primum quidem
Ne circumvoletis quoquoversus ore hiante,
Quoniam illud statim indecorum est.
Illic enim apud nos si quis de alitibus interroget,
Quaenam ista est avis? Teleas haec dicet:
Homo avis instabilis (sine consilio) volans,
Itineris incerta, nullum unquam momentum in eodem permanens.
Ep. Ita me Bacchus amet, recte ista carpis.
Quid igitur faciamus? Pisth. Condite unam urbem.
Ep. Qualem autem condamus aves urbem?
Pisth. Itane vero? o sinisterrimum proloquute verbum!
Despice deorsum. Ep. Enimvero despicio. Pisth. Adspice nunc sursum.
Ep. Adspicio. Pisth. Circumage collum. Ep. Profecto
Operae pretium fecero, si collum distorqueam.
Pisth. Vidistine quid? Ep. Nubes equidem & coelum.
Pisth. Nonne hic vero est avium polus?
Ep. Polus? quo pacto. Pisth. Ac si quis diceret, locus.
Quoniam autem illud circumrotatur, & transit
Per omnia, propterea vocatur nunc polus.
Illic autem si urbem condideritis, & septo semel circumdederitis,
Ex illo polo nominabitur πόλις (urbs:)
Quo pacto hominibus imperitabitis, uti locustis,
Ipsos autem Deos perimetis fame Melia.
Ep. Qui? Pisth. In medio nimirum (situs) aër terram hinc disterminat:
Deinde, sicuti nos, si ire velimus
Delphos, Boeotos transitum rogamus:
Similiter, quando sacrificabunt homines Diis,
Nisi vectigal vobis pendant Dii,
Per urbem alienam (vestrumque) chaos
Femorum (oblatorum) nidorem non transmittetis.
Ep. Iou, Iou. Terram obtestor, decipulas, nebulas, & retia,
Haud ego commentum elegantius audivi unquam:

Adeo

citur ὑμετάθλητος, *mutabilis.*

vs. 169. Ὄρνις] *Avis*, id est: tanquam avis.

Ibid. Ἀσάθμητος πετόμενος] Chion Epist. 7. ἀλλὰ τὸ ἀσάθμητον αὐτὰ καὶ πετόμενον ὧδε ταύτην ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν· *Sed irregularitas ejus & volatilitas nec hujus prudentiae est capax.*

vs. 177. Ἀπολαύσομαί τι γ' εἰ διαγραφήσομαι] Ita legitur hic versus in editione Farrei; in aliis deest τι· quod tamen metrum requirit. Similis locus in Equitibus vs. 175. εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαγραφήσομαι. *Ex Notis Kusteri.*

vs. 180. ΕΠ. Πόλος] Potius haec ita tribuenda personis: ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕ. ὅστις.

vs. 186. Δηλίῳ Μηλίῳ] Melus insula fame expugnata est ab Athenienſibus.

vs. 189. Βοιωτὸς δίεδον αἰτήμεθα] Boeotii erant hostes Athenienſium.

vs. 194. Μὰ νεφέλας] Scholia: ὅδος δικῶν ἀπιστικός. Infra vs. 527.

Ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μᾶ σᾷ τιὴ πόλιν,
Εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
ΠΕΙΣΘ. Τίς ἂν ἂν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. Σύ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὺς βαρβάρυς ὄντας πρότᾳ
Ἐδίδαξα τιὴ φωνιὴ, ξυνὼν πολιὴ χρόνον.
ΠΕΙΣΘ. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. Ῥᾳδίως·
Δεῖ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τιὴ λόχμιν,
Ἔπειτ' ἀνεγείρας τιὴ ἐμιὴ ἀηδόνα,
Καλοίμ' ἂν αὐτούς· οἱ δὲ νᾶιν ἓ φθέγματος
Ἑὰν ἐπακούσωσι, θἠσονῆ δρόμῳ.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ φίλτατ' ὀρνίθων, σὺ μὴ νιῶ ἔξαθι,
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τιὴ λόχμιν
Ἔσβαινε, κἀνέγειρε τ' ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ.

ΕΠ. Ἄγε σιώνομέ μοι, παῦσαι μολὼ ὕπνου,
Χύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
Οὓς ἀμφὶ θείᾳ φόματος θρηνεῖς,
Τὸν ἐμὸν ᾧ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν
Ἐλελιζομένη διροῖς μέλεσι.
Γένυος ξυθῆς καθαρὰ χορεῖ
Διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ
Πρὸς Διὸς ἕδρας· ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις
Ἀντιφάλλων ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα, θεῶν ἵμερον χοροῖς·
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χορεῖ
Ξύμφωνος ὁμῷ
Θεία μακάρων ὁλολυγή.

Αὐλεῖ

vs. 199. Βαρβάρους] Herodotus in Euterpe: ἔως δὲ ἐβαρβάριζε, ἐδοκεῖ σφι ὁμοῖος τρόπος φθέγγεσθαι· *Quamdiu barbare loquebatur, visa est illis avium modo loqui.*

vs. 203. Τὸν ἐμὸν ἀηδόνα] Terei conjux fuit Procne, in Luscinium mutata. Vide infra, vs. 660. & 666.

vs. 205. Θώσονται δρόμῳ] In Equitibus vs. 482. Θώσει γὰρ ἅξας.

vs. 209. Ἄγε σύνομέ μοι] Scholia: ὡς μετέχουσα τῆς αὐτῆς βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς· τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίων· *Consors ejusdem vitae, & eorundem pascuorum; dicit autem hoc de ea, tanquam de ave.* Potest etiam reddi: *Age conjux mea;* Aeschylus in Persis vs. 706. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύνομ', εὐγενὴς γύναι· *Tori mei grandaeva consors, generosa mulier.* Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 332. Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἀρσένες κατὰ σφέας Θακήσιν ἐσταλμένοι· αἱ δὲ συνέμοι τὰ ζῴων εἴσω τροφεῖα πορσύνουσ' αἰεί· *Illic enim viri intra tecta sedent telam texentes; conjuges vero eorum Foris procurant ea quae ad victum pertinent.*

vs. 212. Ἴτυν] Aeschylus in Agamemnone vs. 1153. Ἴτυν Ἴτυν γένεσα. ubi vide Stanleium, qui inter alia citat Sophoclem in Electra vs. 147. ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν γ' ὀλοφύρεται ὄρνις ἀτυζομένα· *Quae Ityn, semper Ityn deplorat*

Adeo ut libenter tecum condere cuperem hanc urbem,
Si idem visum fuerit ceteris avibus.
PISTH. Quis igitur eam rem ipsis exponat? EP. Tu.
Ego enim ipsas, cum barbarae essent antehac,
Edocui humanam vocem, cum longo tempore una fuissem.
PISTH. Quo pacto tandem ipsas convocaveris? EP. Facile.
Huc enim ingressus e vestigio in fruticetum,
Et excitata deinde mea luscinia,
Advocabo eas: illi vero nostram vocem
Ubi exaudiverint, curriculo adcurrent.
PISTH. Alitum carissima, ne nunc consistas,
Sed obsecro te, age, quam citissime in fruticetum
Ingredere, & excita luscinium.

EPOPS, EUELPIS, PISTHETAERUS, ALIA AVIS.

EP. Age vitae mihi consors, desine somni,
Sacrorumque modos effunde hymnorum,
Quos divino ore flebiliter cantas,
Meumque tuumque lachrymabilem Ityn
Complorans liquidis carminibus.
Ex flavis genis pura procedit
Per comantes taxos Echo
Ad Jovis usque sedem; ubi aureo decorus crine
Phoebus tuum exaudiens melos, ad tuos elegos
Responsans pulsat eburneam
Citharam, deorumque ducit choros.
Tum vero ex immortalium ore exit
Concordans simul
Divinus beatorum ululatus.

Tibia

plorat avicula moesta. Ubi vide Camerarium.

vs. 213. & 214. Ἐλελιζομένη δειρὰς μέλεσι. γένυ⊙ ξεβῆς &c.] Operae pretium est conferre locum Euripidis, quem imitatus est Comicus, ex *Helena* vs. 1113. & seqq. σὲ τὰν ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις μασῶσα καὶ δόμους ἐπίζωσαν, ἀναβόασον· σὲ τὰν αἰδοτάταν ὄνυξιν μελαθρον ἀνδρὸς ἀκηρεύτοισιν ἐν θεοῖς διὰ ΞΟΤΘΑΝ ΓΕΝΥΩΝ ΕΛΕΑΙΖΟΜΕΝΑ Θρήνοις ἱμερῖς ξυνεργός· *Te nidis sub frondentibus Sedentem in musceis & sedibus, voco: Te maxime canoram & musicam avem, lacrymis abundantem Lusciniam: Veni, per flavas genas ploranș, lamentationibus meis adjutrix.*

vs. 214. Γένυ⊙ ξεβῆς] Infra, vs. 743. δι' ἱμᾶς γένυ⊙ ξεβῆς.

vs. 218. Ἀντιψάλλων] *Tuis elegis respondens percutit Citharam.* Euripides in Iphigenia Taurica vs. 178. ἀντίψαλμος ᾠδὰς, ὕμνον τ' Ἀσίταν σοι βάρβαρον ἰαχὰν, δέσποιν', ἐξανύσασα, τὰν ἐν Θρήνοις μέλεαν· *Cantilenas respondentes tibi, & hymnum Asiaticum, barbara voce, o domina, sonabo, Musam lugubrem.*

Αὐλεῖ πίς.
ΕΥΕΛΠ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὦ φθέγματος τὐρηνίδος·
Οἷον κατεμελίπωσε τὴ λόχμιον ὄλιν.
ΠΕΙΣΘ. Οὗτος. ΕΥΕΛΠ. Τί ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Οὐ σιωπᾷς;
ΕΥΕΛΠ. Τί δαί;
ΠΕΙΣΘ. Ὑποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΕΠ. Ἐποποί. ποποί. ποποί. ποποί.
Ἰὼ ἰώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ.
Ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων,
Ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
Νέμεσθε, φῦλα μυρία κεμοτρόφων,
Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
Μαλθακὸν ἰέντα γῆρυν·
Ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
Ἀμφιπεπυκίζεθ' ὧδε
Λεπτὸν ἠδόμενα φωνᾷ.
Τιό. πό. πό. πό. πό. πό. πό. πό.
Ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ὀπὴ κισ-
σῷ κλάδεσι νομὸν ἔχει· τά τε κατ' ὄρεα,
Τά τε κοπετοτρόφα, τά τε κομαροφάγα·
Ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν.
Τειοτό. τειοτό. τειοτό. τοβεῖξ.
Ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας
Τὰς ὀξυσόμους ἐμπίδας
Κάπεθ'· ὅσα τ' εὐδρόσους τε
Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-
να τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος·
Ὄρνις τε περοποίκιλος
Ἀπαγᾶς, ἀτταγᾶς.
Ὧν τ' ὀπὴ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται·
Δεῦρ' ἴτε, πτυσόμενοι τὰ νεώτερα.
Πάντα γὰρ εἰθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν

Οἴω-

vs. 223. Αὐλεῖ τις] Hoc non ab Epope dicitur; sed eo tantum adscriptum est a Poëta, aut ab antiquis Grammaticis, ut scIatur, aliquem interea, dum tacet Actor, tibia imitari cantum Lusciniae. Dicitur παρεπιγραφὴ a Grammaticis Graecis. Sic in Ranis vs. 314. αὐλεῖ τις ἔνδον. & vs. 1294. διαύλιον προσαυλεῖ. Et apud Euripidem in Cyclope vs. 485. ᾠδὴ ἔνδοθεν. & apud Aeschylum in Eumenid. vs. 117. μυγμός. vs. 123. ὠγμός. vs. 129. μυγμὸς διπλοῦς ὄξυς.

vs. 225. Κατεμελίπωσε] Infra, vs. 909. μελιγλάσσων ἀηδόνων ἰυγὰς ἀναδάν.

vs. 227. Μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται] In Thesmoph. vs. 104. σίγα μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

vs. 231. Εὐσπόρους ἀγρῶν γύας] Euripides in Phoenissis vs. 651. & 673. βαθυσπόρους γύας. Contra, ἀκηράτους γύας apud Aeschylum in Prometheo, vs. 707.

vs. 233. Σπερμολόγων] Epicharmus apud Athenaeum II. p. 65. ἢν δ' ἐρῳδιοὶ μακρεμπυλαύχενες, στρυμὰς τε σπερ-

Tibia non nemo canit.
EUELP. Jupiter Rex, o delectabilem aviculae vocem!
Ut melle perfudit omne fruticetum.
PITSH. Heus tu. EUELP. Quid est? PISTH. Quin taces?
EUELP. Quid ita?
PISTH. Epops ad cantandum iterum se comparat.
EP. Epopoi, popoi, popoi, popoi.
Io, io, ito, ito, ito, ito:
Ito huc aliqua sociarum mihi volucrium,
Quotquot fertiles agrorum tractus
Depascimini, populi infiniti hordeivorarum,
Seminaque legentium gentes celeriter volantes,
Mollemque emittentes vocem;
Quaeque in sulcatis agris crebro glebam
Pipientes circumsalitis hoc pacto,
Gracili gaudentes voce.
Tio, tio, tio, tio, tio, tio, tio, tio.
Et quaecunque vestrum per hortos in hederae
Ramis vagamini, quaeque per montes,
Et quae sylvestrem depascimini olivam arbutumque;
Cito advolate ad meam vocem:
Trioto, trioto, trioto, tobrix.
Quaeque paludosis in vallibus
Acuto praeditos ore culices
Devoratis, & quae roscida
Terrae loca incolitis, pratumque
Amoenum Marathonis;
Atque avis pictis alis
Attagen, Attagen.
Quaeque super marinos ponti fluctus
(Aligerae) gentes cum Alcyonibus volatis:
Huc adeste accepturae res novas.
Omnem enim huc populum congregamus

Ali-

σπιρματοκίγκι· *Erant & ardeae incurvilongicervicae, tetracesque seminum collectores.* Noster infra vs. 580 σπερμολόγων σπιρμολόγων.

vs. 234. Μαλθακὸν ἶντα γῆρυν] In Nubibus vs. 975. μαλακὴν φυρασμεῖσ᾽ τὴν φωνήν.

vs. 237. Λεπτὸν] Refertur ad verbum.

vs. 244. Αὐλῶνας] Sophocles in Trachiniis vs. 101 πολυάϊα αὐλῶνας: ubi Scholia: αὐλὼν, στόμαχος πέλαγος.

vs. 245. Ὀξυστόμους] Proprie: *Acuta habentes ora, sive acutas proboscides.* Aeschylus in Prometheo vs. 802. Ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκμητῆς πόνους Γρῦπας Γρῦπας φύλαξαι· *Cave Grypas acuta rostra habentes, Jovis canes mutos.*

vs. 249. Πτερυγοκνημοκάτταβοι] Infra vs. 762. Ἀτταγᾶς ἔστ᾽ παρ᾽ ἡμῖν πτερυγοκνημοκάτταβος καλήσεται.

vs. 251. & 252. Ὧν τ᾽ ἐπὶ ποντίων οἴδμα θαλάσσης φῦλα] *Et vos, quarum gentes super &c.*

vs. 252. Μετ᾽ ἀλκυόνεσσι] In Ranis vs. 1337. Ἀλκυόνες, αἳ παρ᾽ ἀενάοις θαλάσσης κύμασι γωρυκλεῖτε.

Οἰωνῶν τ' παναοδείρων.
Ἥκω γάς πς δειμὺς φρέσευς,
Καινὸς γνώμιω,
Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
Ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγυς ἅπανζα.
Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.
Τοροτοροτοροτοροτοροτίγξ.
Κικκαβαῦ, κικκαβαῦ.
Τοροτοροτοροτολιλιλίγξ.
ΠΕΙΣΘ. Ὀρᾷς πι' ὄρνιν; ΕΥΕΛΠ. Μὰ τ' Ἀπόλλω 'γὼ μὰ δ'.
Καί τοι κέχηνά γ' εἰς τ' ὠρανὸν βλέπων.
Ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', εἰς τ' λόχμιω
Ἐμβὰς, ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμν@.
ΕΠ. Τοροτίγξ, τοροπίγξ.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ 'γάθ', ἀλλ' ὑτοσὶ ὦ δή πς ὄρνις ἔρχε@.
ΕΥΕΛΠ. Νὴ Δί' ὄρνις δῆζα. πός ποτ' ἐσίν; ὐ δήπυ ταῶς;
ΠΕΙΣΘ. Οὗτ@ αὐτὸς νῶϊν Φερέσθ. τίς ὄζιν ὄρνις ὑτοσί;
ΕΠ. Οὗτ@ ὐ τ' ἠδάδων πῶν', ὧν ὁρᾷθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
Ἀλλὰ λιμναῖ@. ΠΕΙΣΘ. Βαβαὶ, καλός γε ὦ Φοινικίθς.
ΕΠ. Εἰκότως· ὦ γὼ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐσὶ Φοινικόπτερ@.
ΠΕΙΣΘ. Οὗτ@, ὦ σέ τοι. ΕΠ. Τί βωφρεῖς; ΠΕΙΣΘ. Ἕτερ@ ὄρνις ὑτοσί.
ΕΠ. Νὴ Δί', ἕτερ@ δὴ ταίχ' ὕτ@ ἕξεδρον χώραν ἔχων.
ΠΕΙΣΘ. Τίς ποθ' ὁ μυσόμαντις ἄτοπ@ ὄρνις ὀρειβάτης;
ΕΠ. Ὄνομα τύτῳ Μῆδός ὄζι. ΠΕΙΣΘ. Μῆδος, ὦ ναξ Ἡράκλεις.
Εἶζα πῶς ἄνθυ καμήλυ Μῆδ@ ὠν' ἐπτέπλατο;
ΕΥΕΛΠ. Ἕτερ@ αὖ λόφον κατειληφώς πς ὄρνις ὑτοσί;
ΠΕΙΣΘ. Τί τὸ τέρας τυπί ποτ' ἐσίν; ὐ σὺ μόν@ ἄρ' ἦθ' ἔποψ;
Ἀλλὰ χ' ὕτ@ ἕτερ@. ΕΠ. Οὗτός ὄζι φ Φιλοκλέυς
Ἐξ Ἑποπ@· ἐγὼ δὲ τύτι πάπω@· ὥσθ' εἰ λέγοις,
Ἱππόνικ@ Καλλίυ, κἀξ Ἱππονίκυ Καλλίας.

ΠΕΙΣΘ.

vs. 265. Κίχημά γ' εἰς τὸν ὠρανὸν βλέπων] In Pace vs. 56. εἰς τὸν ὠρανὸν βλέπων ὠδί κεχηνώς.

vs. 267. Ἐπῶζε] Scholia: ἐπώζειν ἐσὶ, τὸ ἐπὶ τοῖς ὠοῖς καθιζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῦ ἐκρύπτετο· *Cum aves ovis incubantes clamant, hoc est* ἐπώζειν *hic sumitur pro abscondere.* Est etiam ab ὦ exclamandi, verbum ὠάζειν· In Vespis vs. 1508 ὅπως ὠάζωσιν οἱ Θρᾷτται. Aeschylus in Eumen. vs. 124. ὠάζεις· ubi Scholia: ὡς παρὰ τὸ αἰ αἴ, αἰάζειν· ὕτω παρὰ τὸ ὦ ὠάζειν.

vs. 274. Φοινικόπτερ@] Ejus meminit egregio loco Heliodorus VI. p. 268.

vs. 276. Ἕξεδρον χώραν ἔχων] Scholia: ἐκ τῆς Σοφοκλέυς Τυρῶς δευτέρας Τυρῶς ἀρχή· *Ex Sophoclis altera Tyrone principium:* τίς ὄρνις ὕτ@ ἕξεδρον χώραν ἔχων; In iisdem Scholiis haec Sophoclis verba habentur: οὐκ ἔξεδρ@, ἀλλ' ἔντοπ@ οἰκήτ· *Non peregrinus, sed hujus loci domo.*

vs. 277. Τίς ποθ' ὁ μυσόμαντις] Allusum ad locum quendam Aeschyli ex Hedonis, ut docet Scholiastes.

Ibid. Ἄτοπ@] Sophocles apud Scholiastem.

Ibid. Ὀρειβάτης] Sophocles in Philoctete vs. 952. ἁ πτηνὸν ὄρνιν, ἢ θὴρ' ὀρειβάταν· *Non volucrem, nec feram montivagam*

vs. 278. Μῆδ@] Scholiastes: ζητεῖται εἰ διότως καλεῖται τις ὄρνις Μῆδ@· *Quaeritur an vere aliqua avis vocetur*

Alitum collis longarum.
Venit enim argutus quidam legatus,
Novi inventor consilii,
Novarumque rerum auctor.
Igitur ite ad conferendos sermones cunctae.
Huc, huc, huc, huc.
Torotorotorotorotorotorotinx.
Ciccabau, ciccabau.
Torotorotorotorotolililinx.
PISTH. Videnne aliquam avem? EUELP. Ita me juvet Apollo, nequaquam:
Et tamen inhians in coelum suspicio.
Frustra profecto Epops, uti videtur, in fruticetum
Ingressus, sese, tanquam si ovis incubet, abscondit, charadrium imitatus.
EP. Torotinx, Torotinx.
PISTH. ô Bone, atque jam hic aliqua venit avis.
EUELP. Sanequam avis scilicet: quaenam est illa tandem? anne vero pavo?
PISTH. Hic ipse nobis indicabit: quaenam illa est avis?
EP. Haec non est una illarum familiarium, quas vos videtis continuo,
Sed palustris. PISTH. Papae, pulchra sane & punicea.
EP. Quidni? siquidem & nomen ipsi sit phoenicoptero.
PISTH. Heus tu! EP. Quid clamitas? PISTH. Alia haec iterum avis.
EP. Sanequam alia haec jam avis, forte alienam hic sedem habens.
PISTH. Quae est illa tandem poëtae instar, aut vatis, jactatrix avis, & inficeta monticola?
EP. Nomen huic Medus est. PISTH. Medus? ô Rex Hercules!
Quo demum pacto sine camelo, Medus cum sit, advolavit?
EUELP. Haec autem alia avis cristam habens quae est?
PISTH. Quid tandem rei illud est portentum? non itaque tu solus fuisti Epops,
Sed & hic alter. EP. Hic quidem Philoclis est filius
Ex Epope (prognati:) ego vero avus ipsi sum paternus: ac si dicas:
Hipponicus Calliae filius, & ex Hipponico (ortus) Callias.

PISTH.

cetur *Medus*. Idem postea vs. 485. ad haec verba, quae de Gallo sonant, ὡστε καλεῖται Περσικός, scribit: μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν τὸν ἀλεκτρυόνα Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον. *Forsitan etiam in antecedentibus Gallum vocat Medum, quoniam & Persas vocabant Medos.* & inferius ad haec verba vs. 834. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τὸ Περσικὸν γένος, scribit, μήποτε τῶν τὸν ἀλεκτρυόνα λέγω. Μῆδος γὰρ λέγεται.

vs. 281. Οὐ σὺ μόνος ἀφ' ἧσθ' ἔπτυψ] Hunc enim prius vidit cristatum, supra vs. 93. ubi ad eum dicit Euelpis: τίς ὁ τρόπος τῆς τριηφίας; itaque quasi crista in Epope sit proprium; putat nunc, cum & aliam videt cristatam avem, illam etiam esse Epopem.

vs. 282. Οὗτός ἐστι μὲν Φιλοκλέους ἐξ Ἔποπος] *Iste est ex Philoclis Epope prognatus.* Scripsit autem Philocles Tragicus Tereum, qui in Epopem est mutatus, ut docet Scholiastes. Sed tutius vertere: *Iste quidem est ex Philocle Epope natus, ego autem ejus sum avus.* Ita ut Philocli tribuatur & pater Epops, & filius. Ut huc inclinem, id facit, quia infra vs. 1295. Philoclem hunc dicit cognominatum fuisse Alaudam, quae avis quodammodo similis est Epopi, sive Upupae, nempe respectu capitis: utrique enim est fastigiatum. Vide ibi Notam.

vs. 283. Ἐγὼ δὲ τότε πάππος] Subaudi τοῦ Ἔποπος. Quasi dicat: *Ego autem sum Sophoclis Epops, qui ante Philoclem scripsit Tereum.* Haec praecuntibus Scholiis.

ΠΕΙΣΘ. Καλλίας ἄρ' ὅτ<unk> ὄρνις ἐστίν; ὡς περορρυεῖ.
ΕΠ. Ἅτε γὰν ὢν γεναῖ<unk>, ὑπὸ τ̃ συκοφαντῶν πλεῖ,
Αἵ τε θήλειαι προσεκπίλλουσιν αὐτῷ τὰ πτερά.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ Πόσειδον, ὡς ἕτερ<unk> αὖθις βαπτὸς ὄρνις ἱστοσί.
Τίς ὀνομάζεταί ποθ' ὅτ<unk>; ΕΠ. Οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
ΠΕΙΣΘ. Ἦ γὰν κατωφαγᾶς τις ἄλλ<unk> ἢ Κλεώνυμ<unk>;
Πῶς ἂν Κλεώνυμός γ' ὤν, οὐκ ἀπέβαλε τ̃ λόφον;
ΕΥΕΛΠ. Ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἔσθ' ἡ 'πὶ τ̃ ὀρνέων;
Ἦ 'πὶ τ̃ δίαυλον ἦλθον; ΕΠ. Ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν ἐν
Ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦ 'γαθ', ἀσφαλείας ἕνεκα.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συκοφαντίαν κακὸν
Ὀρνέων; ΕΥΕΛΠ. Ὦ Ἄναξ Ἄπολλον, ὦ νέφος. ἰὼ; ἰώ.
Οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τ̃ εἴσοδον.
ΠΕΙΣΘ. Οὑτοσὶ πέρδιξ· ἐκεινοσί γε νὴ Δί' ἀπαγᾶς.
ΥΕΛΠ. Οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ· ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
Τίς γάρ ἐσθ' οὑπόπτερον αὐτῆς; ΠΕΙΣΘ. Ὅς τις ἐστί; Κηρύλ<unk>.
ΕΥΕΛΠ. Κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙΣΘ. Οὐ γάρ ὅστις Σοφοκλέης;
Χ' αὐτηί γε γλαῦξ. ΕΥΕΛΠ. Τί φῄς; πῶς γλαῦξ' Ἀθήναζ' ἤγαγε
Κίττα, τρυγών, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμίς, φοινικοῦρα,
Νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυελος.
Πορφυρίς, κερχνηίς, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήνη, σφύριγξ.
ΠΕΙΣΘ. Ἰὼ ἰὼ τ̃ ὀρνέων.
Ἰὼ ἰὼ τ̃ κομψίχων.
Οἷα πιπτίζουσι τ̃ πτέρυξι βλακερακρότοις.
Ἆρ' ἀπειλοῦσί γε νῶϊν; οἴμοι, κεχήνασί γέ τοι,
Κἀς βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. ΕΥΕΛΠ. Τοῦτο μὲν κομψοὶ δοκεῖ.

vs. 287. Ἅτε θήλειαι προσεκπίλλουσιν αὐτῷ τὰ πτερά] Nempe quia Callias Hipponici F. opes paternas impendit scortis, ut docet Scholiastes ad hunc locum, & ad Ranas vs. 432. item ad Eccleſiaz. vs. 805. propterea, inquam, Callias iſte eſt ὄρνις, ὃς πτεροῤῥυεῖ. Similiter Anaxandrides Comicus apud Athenaeum IV. p. 166. Ὄρνις κεκλῆσθαι, φησὶ, διά τι πρὸς τῆς Ἑστίας; Πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν, Ὥσπερ Πολύευκτ<unk> ὁ καλός; ἢ ὅτι Ἄρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης· *A. Avis vocaberis, inquit. B. Quid ita, per Veſtam oſtiorum? An quod paternas dilapidaverim opes, quemadmodum bellus ille Polyeuctus? A. Non Hercle, ſed quod mas ſis a fœminis conciſus.*

vs. 290. Ἦσ γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλ<unk> ἢ Κλεώνυμ<unk>;] Scholia: ἴσως ἀπὸ τ̃ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τ̃ Κλεωνύμου πολυφαγίαν· *Forte a καταφαγεῖν fecit hoc nomen, propter voracitatem Cleonymi.* Voracem fuiſſe Cleonymum patet etiam ex Equitibus vs. 1286. καὶ διαζήτησόν γ' ὁπόθεν φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμ<unk>. Huc pertinet illud Anaxandridae: ὄρνις κεκλῆσθαι, διά τι; πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν;

vs. 291. Ἀπέβαλε τὸν λόφον] Nempe Galeae criſtam, quia tanquam ὕβριστὴς notatur, ut inquit Scholiaſtes; Comicus in Nubibus vs. 352. Κλεώνυμον τὸν ἴβιν.

vs. 294. Ἐπὶ λόφων] Non facile eſt imitari argutias tales in Latino ſermone, quae in eo conſiſtit, quod aliter atque aliter accipitur vox λόφ<unk>.

vs. 297. Οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν] In Veſpis vs. 1085. ὑπὸ τῶν τοξευμάτων, ἐκ ὧν ἰδεῖν τὸν ἥλιον.

Ibid. Τὴν εἴσοδον] Scholia: εἴσοδ<unk> δὲ λέγεται, ᾗ ὁ Χορὸς εἴσεισιν ἐν τῇ σκηῇ· *Dicebatur autem εἴσοδ<unk>, qua Chorus ingrediebatur.* Ingreditur autem nunc Chorus ſub forma avium; & conſtat ex illis avibus, quae proxime ſequentibus octo verſibus recenſentur. Scholiaſtes ad Equites vs. 586. οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, καὶ Τραγικοὶ χεῖρες ἴσασιν, οἱ τὰ χερικὰ ὑποκρινόμενοι, καὶ ὧδ<unk>

PISTH. Calliasne igitur est hic ales? ut ipsi plumae defluunt.
EP. Utpote qui, cum sit generosus, a sycophantis deplumatur;
Et femellae insuper evellunt ipsi pennas:
PISTH. ô Neptune! eccum alium denuo versicolorem illum alitem:
Quo vero nomine censetur iste? EP. Hic est Catophagas-
PISTH. Num vero Catophagas alius est atque Cleonymus?
Quî tamen Cleonymus cum sit, non abjecit cristam?
EUELP. Atenim quid sibi tandem vult erecta super avium capitibus crista?
An etiam ad stadium duplex venerunt? EP. Sane quidem veluti Cares
In collibus incolunt, ô bone, securitatis ergo.
PISTH. ô Neptune! nonne vides quantum sit congregatum malum
Avium? EUELP. Apollo Rex, quae nubes! iou, iou!
Nam neque amplius conspicari licet prae earum volantium (grege) introitum.
PISTH. Hic perdix est; iste vero, ita me Jupiter juvet, attagen.
EUELP. Hic autem Penelops, & iste Alcyon.
Et quis vero ille est pone Alcyonem? PISTH. Quis ille sit? Cerylus.
EUELP. Num cerylus igitur est ales? PISTH. An non & Sporgilus?
Atque haec ipsa est noctua. EUELP. Quid ais? quis noctuam Athenas apportavit?
Pica, turtur, alauda, eleas, hypothymis, columba,
Nertus, accipiter, palumbus, cuculus, erythropus, ceblepyris,
Porphyris, cerchneïs, urinatrix, ampelis, ossifraga, picus.
PISTH. Iou, iou, quantum avium!
Iou, iou, quantum merularum!
Ut pipiunt & cursitant perstrepentes.
Numquid nobis minitantur? vae mihi, utique ora pandunt,
Et in me respiciunt & te. EUELP. Id quidem & mihi videtur.

ἥδετ μέλη. συνεισάκει δὲ ὁ μὲν Κωμικὸς, ἐξ ἀνδρῶν ᾠδὴ καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐκ παίδων κδ'. οἷς καὶ ἄτοπον ἀπαριθμησιν ἐν Ὄρνισιν, ἄρρενας μὲν Ὄρνιθας ιβ'· Θηλείας δὲ τοσαύτας· ὁ δὲ Τραγικὸς ιε'· *Nam Poëtae Veteris Comoediae, & Tragici, Choros introducebant, qui Cherica carmina agebant, & canebant. Constabat autem Comicus quidem Chorus ex viris quandoque, & foeminis, & pueris simul,* XXIV. *ut & Noster enumeravit in Avibus, masculas aves* XII. *totidem foemellas; Tragicus autem constabat ex* XV.

vs. 301. ἘΤ. Κιρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. ἔ γάρ ἐστι Σπόργιλος;] EUELP. *Esne vero Cerylus avis?* PISTH. *Annon vero Sporgilus avis est, quem constat esse Cerylum?* Nempe aliter atque aliter accipiuntur voces κιρύλος & ὄρνις. Vocem ὄρνις proprie accipit Euelpis; metaphorice Pisthetaerus. Vox autem κιρύλος versu antecedente pro ave accipiebatur, nempe pro mascula Alcyone; hic autem accipitur κιρύλος pro κειρύλος i. e. *tonsor*, a κείρω, propter similitudinem soni inter η & ει Ita de hoc loco sentit Scholiastes ad Plutum vs. 589. ubi ad vocem λήρος ibi occurrentem ita scribit: εἰσὶ δὲ οἱ καὶ παίζειν φασὶ τὸν Κωμικὸν πρὸς ὁμοιότητα ἧχε τῆ κατά τε τὸν λῆρον διὰ τῆ η γραφόμενον, καὶ τὸν παρὰ τὸ λείριον. deinde paucis interjectis: τοιοῦτόν τι παίζει καὶ περὶ κειρύλε ἐν Ὄρνισιν. ἐνθα καὶ διὰ τῆ η νοοῦνται η λέξις, ὡς ἐπὶ ὀρνιθος ἔτω λεγομένε· καὶ διὰ διφθόγγε δὲ, διά τινα κυρία, ὡς ἀπὸ τε κείρω· *Sunt qui alludere dicant Comicum, ad similitudinem soni, quae est inter η scripta, & quae est in* λῆρος *per* η *scripta). Similiter ludit in voce* κειρύλος, *in Avibus; ubi vox illa & per* η *intelligitur, tanquam de ave sic dicta; & per diphthongum* (ει), *tanquam a* κείρω *tondeo, propter tonsorem quendam.* Est autem ille tonsor Sporgilus.

vs. 302. Τίς χλαῦν' Ἀθήνας ἦγε;] Haec dicit respectu spectatorum, qui erant Athenis; non respectu eorum, qui sunt in scena, quae erat procul ab Athenis. Notum autem est Proverbium.

ΧΟΡΟΣ, ΕΠΟΨ.

ΧΟΡ. Ποποποποποποποποῖ.
Ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε;
Τίνα τόπον ἄρα νέμει;
ΕΠ. Οὗτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
ΧΟΡ. Τιππαπαπαῖ.
Τίνα λόγον ἄρα πιτὲ
Πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
ΕΠ. Κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύ, ὠφελήσιμον.
Ἄνδρε γὰρ λεπτῷ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίκοθ' ὡς ἐμέ.
ΧΟΡ. Ποῦ, πᾶ; πῶς φῄς;
ΕΠ. Φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο,
Ἡγετὸν δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
ΧΟΡ. Ὦ μέγιστον ἐξαμαρτών, ἐξότου τραφῆν ἐγώ·
Πῶς λέγεις; ΕΠ. Μήπω φοβηθῇς τὸ λόγον. ΧΟΡ. Τι μ' εἰργάσω;
ΕΠ. Ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς σωτηρίας.
ΧΟΡ. Καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. Καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
ΧΟΡ. Καὶ τίν' ἤδη που; ΕΠ. Παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ.
ΧΟΡ. Ἔα, ἔα· προδεδόμεθ', ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.
Ὃς γ' φίλος ἦν, ὁμόπτοφά θ' ἡμῖν
Ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
Παρέβη μὲν θεσμὺς ἀρχαίους,
Παρέβη δ' ὄρνις ὀρνίθων·
Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ τοῦδ'
Γένος ἀνόσιον· ὅθεν, ἐξότ' ἐγενετό γ', ἐπ' ἐμοὶ
Πολέμιόν γ' ἐτεκφη.

Πρὸς μὲν θεῶν τ' ὄρνιν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος.
Τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι πόθεν θεῶν τ' δίκην,
Διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙΣΘ. Ὡς ἀπολώμεθ' ἄρα.
ΕΥΕΛΠ. Αἴπολον μὲν τοι σὺ νῷν εἶ τ' κακῶν τούτων μόνος.

Ἐπὶ

519. Ἁπλῶ λογισᾷ] Ita Edd. priſtinae; non λεπτολογισᾷ, ut nupera, quod & metro nocet.

vſ. 322. Πρέμνον] Metaphorice, pro magnitudine, ut Radix pro principio. *Veniunt habentes molem rei ingentis.* vi. 339.

CHORUS, EPOPS.

CHOR. Popopopopopopopopoi.
Ubinam est, qui me vocavit?
Quo tandem in loco degit?
EP. Hic jamdudum adsum, neque amicos desero.
CHOR. Tititititimptrou.
Quam itaque tandem orationem
Amicam mecum (communicandam) habens?
EP. Popularem, tutam, justam, jucundam, utilem.
Duo enim viri subtilis ingenii huc advenerunt ad me.
CHOR. Ubi? quo? quid inquis?
EP. Ab hominibus ajo advenisse huc duos senes;
Secum autem habentes veniunt stipitem rei prodigialis.
CHOR. O tu, qui maximum commisisti peccatum, ex quo equidem natus sum & eductus!
Qui dicis? EP. Ne meum adhuc pertimescas sermonem. CH. Quid mihi fecisti?
EP. Viros admisi amantes hujus consortii.
CHOR. Tune illud fecisti facinus? EP. Eoque etiam facto gaudeo.
CHOR. Et jam nunc ubi sunt? EP. Apud nos, siquidem apud vos ego sim.
CHOR. Hei, hei, proditi sumus & infanda perpessi!
Qui enim amicus erat, & in iisdem pariter nobiscum
Pastum ibat campis apud nos,
Transgressus est instituta vetera,
Violavitque sacramenta avium,
Inque dolum me devocavit, & insidiis exposuit
Generis impii, quod, ex quo fuit natum, ad gerendas mecum
Inimicitas increvit.

De hoc autem postmodum alite videbimus.
Hos vero senes aequum mihi videtur nunc dare poenas,
Et dilacerari a nobis. PISTH. Utique peribimus igitur.
EUELP. Causa tu quidem nobis es istorum malorum sola:

Quam

vs. 339. Νᾶ.ν] Una syllaba: mallem νᾶν. minime ναῖν.

Ἐπὶ τί γάρ μ' ὀπίσθεν ἦγες; ΠΕΙΣΘ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
ΕΥΕΛΠ. Ἵνα μὴ ἓν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙΣΘ. Τοῦτο μὴ λῃρεῖς ἔχων
Κάρζα. ΕΥΕΛΠ. Πῶς; ΠΕΙΣΘ. Κλαυσεῖ γ', ἰὼ ἄπαξ γε τὼ
φθαλμὼ 'κκοπῇς.
ΧΟΡ. Ἰὼ, ἰώ. ἔπαγ', ἔπιθ', ὀπίφερε πολέμιον
Ὁρμὰν φονίαν, πέρυγά τε πάσα γε
Ἐπίβαλε, θοί τε κύκλωσαι·
Ὡς δεῖ πώ' οἰμάζειν ἄμφω,
Καὶ δεῖκμ ῥύγχει φοβάν.
Οὔτε γ' ὄρος σκιερὸν, ὅτε νέφος αἰθέριον,
Οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστὶν, ὅ, τι δίζεται
Τώδ' ἀποφυγόντε με.
Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε πλέειν ἢ δάκνειν.
Πῇ 'θ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
ΕΥΕΛΠ. Τοῦτ' ἐκεῖνο. ποῖ φύγω δύσμορος; ΠΕΙΣΘ. Οὗτος, ἀ μενεῖς;
ΕΥΕΛΠ. Ἵν' ὑπὸ τούτων ἀφορηθῶ; ΠΕΙΣΘ. Πῶς γ' ἂν τύχοις δοκῶν
Ἐκφυγεῖν; ΕΥΕΛΠ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ἐγὼ τί σοι λέγω,
Οὐ μένοντε δεῖ μάχεσθ, λαμβάνειν τε τῶ χυτρῶν.
ΕΥΕΛΠ. Τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει; ΠΕΙΣΘ. Γλαῦξ μὴ ἀ πορεύσεισι ναῦν.
Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε τὸ ὀβελίσκον ἁρπάσας,
Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν. ΕΥΕΛΠ. Τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι π';
ΠΕΙΣΘ. Ὀξύβαφον ἐντεῦθεν πρόσθε λαβών, ἢ τρύβλιον.
ΕΥΕΛΠ. Ὦ σοφώτατε, εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ, ἢ πρατηγικῶς·
Ὑπερφρονεῖς σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

vs. 341. Τοῦτο μὴν λῃρεῖς ἔχων] In Ranis vs. 509. λῃρεῖς ἔχων. Ibid. vs. 202. & 521. ἢ μὴ φλυαρήσεις ἔχων.

vs. 343. Ἢ ἅπαξ γε τὸ φθαλμὼ 'κκοπῇς] Infra vs. 1611. ὁ κόραξ παρελθὼν τὸ τερατευόμενον λάθρα προσπλάμενον ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν Θεῶν.

vs. 347. Δεῖκμ ῥύγχει φοβάν] Infra, vs. 479. χρὴ ῥύγχος βάσκειν σε τολμηρόν.

vs. 348. Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, ὅτε νέφος αἰθέριον, ἔτε πολιὸν πέλαγος] Ita solet dici de illis qui infortunium effugere non possunt; hoc sibi voluerunt dona Scytharum ad Darium, apud Herodotum in Melpomene: mittebant autem ei Avem, Murem, Ranam, & sagittas quasdam: horum donorum rationem alii aliter exponebant, Gobryas autem sic: ἢν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε εἰς τὸν οὐρανὸν, ὦ Πέρσαι, ἢ μῦες γενόμενοι, κοῖλα τῆς γῆς καταδύντε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι, ἐς τὰς λίμνας ἐκπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι· Nisi aves facti, o Persae, subvolaveritis in coelum; aut mures facti subibitis terram: aut ranae facti in Paludes insilietis; non revertemini: ita his jaculis petemini. Euripides in Medea vs. 1291. δεῖ γάρ νιν ἢ πτέρ' εἰς ἀερόβατον κάτω, Ἢ πλευρὰν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρ' ὠκύπουν, Εἰ μὴ τυράννων δώμασι δόσιν δίκην· Oportet enim ipsum aut abscondi sub terra, Aut tollere volatile corpus in aëris profunditatem, Nisi regum domui det poenas. Idem in Oreste vs. 1375. πᾶ φύγω, ξίναι, πολιὸν αἰθέρ' ἀμπλάκιον ἢ πόντου; Quo fugiam, o hospitae? in aetheremne candidum evolans, an in Pontum?

vs. 354. Τὸ δεξιὸν κέρας] Ut in praeliis; sic in Equit. vs. 243. ἐκ ἱλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;

vs. 353. Τοῦτ' ἐκεῖνο.] In Acharn. vs. 41. ἆρ' ἐγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον. Ibid. 820. τοῦτ' ἐκεῖν' ἐκεῖ πάλιν, ὃθὶν πρῳ ἀρχὴ τῶν κακῶν ἁμῖν ἦν. In Ranis vs. 1381. τοῦτ' ἐκεῖν'. Ἰὼ ξύνεσις.

Ibid. Οὗτος, ἀ μενεῖς;] In Equitibus vs. 240. οὗτος, τί φεύγεις; ἀ μενεῖς, ὦ γεννάδα;

vs. 356.

ΧΟΡ.

Quam enim ob rem me inde abduxisti? PISTH. Ut me sequereris.
EUELP. Ut equidem potius maximopere plorem. PISTH. Ea sane in re deliras
Valde. EUELP. Quî? PISTH. Plorabis scilicet, si semel oculi tibi fuerint excisi.
CHOR. Io, io, irrue, fac hostilem
Impetum & letalem, alasque simul
Ingere, & circumcinge:
Nam utrosque enim istos plorare oportet,
Rostroque praebere meo escam.
Nullus etenim mons umbrosus, neque nubes aetherea,
Neque canum est mare, quod accipiat (& tutetur)
Istos me effugientes.
Sed ne nunc moremur hosce vellicare & mordere.
Ubinam est ordinum ductor? inducat dextrum cornu.
EUELP. Hoc ipsum illud est: quo fugiam infelix? PISTH. At tu, non permanebis?
EUELP. Ut ab istis scilicet differar? PISTH. Atenim quomodo illos te cogitas
Effugere posse? EUELP. Nescio quo pacto. PISTH. Sed ego tibi quid dicam;
Nobis nimirum pugnandum esse manentibus, & has (armorum loco) capiendas esse ollas.
EUELP. Quid autem olla nobis proderit? PISTH. Tum quidem noctua nos non invadet.
De avibus autem istis, quae ungues habent aduncos, veruculum ocius arripe,
Atque ita defige adversum. EUELP. Oculis autem quidnam?
PISTH. Illis acetabulum inde sumtum adpone, aut catinum.
EUELP. ô Sapientissime, bene sane illud adinvenisti, & imperatorie:
Tu vero jam Niciam exsuperas machinationibus callidis.

vs. 356. *Ὅτι μέλλοντε δεῖ μάχεσθαι*] *Nempe nobis mo*tantibus *pugnandum esse.*

Ibid. *Ἀσκεῦόν τε τῶν χυτρῶν*] Instrumenta, quibus in sacrificio usuri erant, pro armis ad defendendos se ipsos adhibent. Vide supra ad vs. 42. Videtur autem mihi respicere ad ludum illum, qui dicitur *χυτρίνδα*. Quia Chorus paulo ante dicebat, se velle istos duos *τίλλειν* *vellicare*, & mox vs. 364. dicit: *ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε, πρώτην τὴν χύτραν.* quod etiam in illo ludo fieri solebat. Julius Pollux IX. 113. *ὁ δὲ χυτρίνδα· ὁ μὲν ἐν μέσῳ κάθηται, καὶ καλεῖται χύτρα· εἰ δὲ τίλλουσιν, ἢ περιπίζουσι, ἢ καὶ παίουσιν αὐτὸν περιθέοντες* &c. mox: *ἐσθ' ὅτε ὁ μὲν ἔχεται τῆς χύτρας καὶ τὴν κεφαλὴν τῷ χυτρὶ τῷ λαιῷ περιβέβληται ἐκ κύκλῳ* &c. *In Chytrinda autem unus in medio sedet, & vocatur χύτρα, i. e. olla; ceteri autem vellicant, & undique fodicant eum, aut etiam verberant, circumcursantes* &c. *Aliquando ille tenet superiorem partem ollae, circa illam cunctans* &c.

vs. 357. *Πλαιᾷ μὲν ἐ πρέσουσι*] Scholia: *ἐ διὰ τὴν χύτραν ἢ πρόσεισιν, ὡς Εὐτρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον. Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί· Non propter ollam non accedet, ut Euphronius sentit; hoc enim, nempe olla sic ostensa, terret omnes aves; sed quia noctua est Attica avis, ut & ipsi sunt.*

vs. 358. *Τὸν ἐξελίσσων*] Ut sit loco hastae: infra vs. 383.

vs. 362. *Τπερακοντίζεις*] In Pluto vs. 666. *κλέπτων δὲ τὰς βλέπουσας ὑπερηκόντισεν.*

Ibid. *Νικίαν μηχαναῖς*] Nicias inter illustrissimos belli duces fuit. Hunc in machinis bellicis excelluisse apparet. Thucydides, qui eum magni facit, testatur eum in expeditione adversus Minoa insulam, duas quasdam turres ope machinarum cepisse, Lib. III. *ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ Λέσβου ἅλωσιν, Ἀθηναῖοι, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίνῳαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων.* deinde mox: *ἑλὼν ἐν, ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προῖχοντε, μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης* &c.

CHOR.

ΧΟΡ. Ἐλελελεῦ, χάῤῥ· κάθες τὸ ῥύγχος· ὡ μέλλειν ἐχρῆν.
Ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τ' χύτραν.
ΕΠ. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηλέων,
Ἀπολέσαι, παθόντες ὐδέν, ἄνδρε, τὼ Ζαγοπάσαι,
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε τὼ Φυλέως;
ΧΟΡ. Φεισόμεσθα γάρ π τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
Ἢ τίνας ποσὶ μεθ' ἄλλους τοῦτ' ἂν ἐχθίους ἔλοι;
ΕΠ. Εἰ δὲ τ' φύσιν μὲν ἐχθροί, τ δὲ νῦν εἰσὶν φίλοι,
Καὶ διδάξοντές π δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
ΧΟΡ. Πῶς δ' ἂν οἵγ' ἡμᾶς π χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
Ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
ΕΠ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί·
Ἡ γὰ βύλαβεια σώζ πάντα· τοῦδε μὲν ἂν φίλος
Οὐ μάθοις ἂν τοῦτ', ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν.
Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν, κὐ φίλων,
Ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκλῆσθ μακράς.
Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζ παῖδας, οἶκον, χρήματα.
ΧΟΡ. Ἔτι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
Χρήσιμον· μάθοι γὰ ἄν τις κἀπὸ τ ἐχθρῶν σοφόν.
ΠΕΙΣΘ. Οἵδε τ ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ὀπὶ σκέλος.
ΕΠ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐπ· καμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ μὴν ὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναπτώμεθα.
ΠΕΙΣΘ. Μᾶλλον εἰρήνιον ἄγουσιν
Ἡμῖν· ὥτε τὼ τε χύτραν
Τᾷ τε τρυβλίῳ καθίᾳ,
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τ' ὀβελίσκον
Πεμπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
Τῶν ὅπλων οὑτοὶ, τὼδὲ τ' χύ-
τραν ἄκραν αὐτῶν ὁρῶντας

Ἐγγύς·

vſ. 365. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ'] In Veſpis vſ. 402. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκεῖνον τὸν χολήν.

vſ. 367. Καὶ φυλέτα] Scholia: ξυμπατριώτας· ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη Ἀτθὶς ἦν Πανδίονος θυγάτηρ· *Communem cum ea patriam habentes. Quia & Procne Attica erat, Pandionis filia.*

vſ. 382. Τῆς ὀργῆς χαλᾷν] In Veſpis vſ. 735. τὴν ὀργὴν χαλάσαι· *utrumque recte.*

Ibid. Ἄναγ' ἐπὶ σκέλος] Heſychius: ἐπὶ σκέλος, εἰς τὰ ὀπίσω· *id eſt, retro.* Euripides in Phoenitiſſis vſ. 1409. ὡς δ' ἄπαγον ἵππων δορᾷ, ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ· *Ad id cum eſſet redactus ut haſta uti non poſſet, retro ibat ceſſim.* Chion Epiſt. 3. ἀπάγετ' ἂν ἐπὶ πόδα, ἔφη, καὶ ἡσυχάσατε· *Recedite itaque nonnihil & conſultate.* Xenophon p. 279. lin. 40. Edit. Steph ἀνεχώρησαν ἐπὶ πόδα.

vſ. 387. Τῷ γὰ τρυβλίῳ] Scholia: ἐξωθεν τὴν σύν· *Aliunde aſſumitur praepoſitio σύν.*

vſ. 390. Τῶν ὅπλων ὄντες] Syneſius Epiſt. 103. δρόμῳ πρὸς ἡμᾶς ἴθιον, ὡς μηδενὶ μαντίσασθαι δεῖν, ὅτι πολεμίως προφέρονται, καὶ σπεύδουσιν ἴσως ὅπλων γενέσθαι· *Currendo ad nos (armatos) properabant, ut quilibet ſine vate poſſet cognos-*

CHOR. Eleleu, procede, demitte roſtrum, morari non decet.
Trahe, velle, percute, excoria, primamque ollam confringe.
EP. Dicite mihi, quam tandem ob cauſam, omnium peſſima animalium,
Perdetis, nullam paſſi injuriam, hos viros, & diſtrahetis?
Qui meae conjugis affines ſunt & tribules.
CHOR. Quid enim his magis parcemus, quam lupis?
Aut quos alios puniemus, qui nobis adhuc inimiciores ſint?
EP. Etſi inimici ſint natura, animo certe amici:
Atque huc etiam veniunt, ut utile quid vos edoceant.
CHOR. Quo tandem hi modo utile quid nos edocere queant
Aut oſtendere, qui avis jam meis extiterint hoſtes?
EP. Sed ab inimicis ſane multa diſcunt ſapientes:
Cautio enim omnia conſervat: ab amico autem
Illam non diſcas: at hoſtis (cautos nos eſſe) coëgit.
Primum enim civitates ab hominibus didicerunt hoſtibus, non amicis,
Exſtruere alta moenia, & naves habere longas:
Illud autem repertum ſervat liberos, familiam, rem.
CHOR. Atqui, uti nobis videtur, primum ſermones audire
Utile eſt: diſcat enim quis & ab inimicis ſapiens quiddam.
PISTH. Hi vero iram remittere videntur: retro parumper cede.
EP. Illud vero juſtum eſt, mihique hanc vos gratiam facere decet.
CHOR. Et ſane in nulla alia unquam tibi re contrarii fuimus.
PISTH. Magis pacem agunt
Nobiſcum: quapropter ollam
Cum catino humi depone.
At haſtam oportet, hoc ſcilicet veru,
Nos deambulare tenentes
Intra clypeos, ad ollam
Extremam, illam reſpicientes

E

cognoſcere, eos hoſtem timere, & feſtinabant, ut intra arma eſſent. Thucydides Lib. I. καὶ τῆς γῆς ἐμάτευν ὅσα μὴ πρόσιντες πολὺ τῶν ὅπλων· οἱ γὰρ ἱππῆς τῶν Θεσσαλῶν εἶργον· *Et territorium tenebant, eatenus, ut non longe ab armis progrederentur; nam Theſſalorum Equites arcebant.* Idem initio Libri III. καὶ προσέλαι, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἱππέων, ὅποι παρείκοι· καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον, τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων, σὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακοργεῖν· *Et excurſiones, ut ſolebant, factae ſunt Equitum Athenienſium, ubi eſſet opportunum: atque iſti pleramque turbam velitum arcebant, ne progreſſi extra arma, loca propinqua urbis vaſtarent.* ubi Scholia vocem ὅπλων exponunt per ὁπλιτῶν· ut ἐντὸς τῶν ὅπλων etiam ſit *intra armatos, intra caſtra.* Sic poteſt illa vox etiam apud Comicum accipi; loquitur enim quaſi de caſtris. Verſio tamen hujus loci ad mentem Scholiaſtae eſt compoſita.

Ibid. Παρὰ τὴν χύτραν ἄκραν] Etſi non praelientur, tamen ad ollam, quae pro clypeo eſt, limis reſpiciendum eſſe dicit; quia hoſtibus non eſt fidendum.

Ἐγχύς· ὡς ὦ φθυκλέον νᾶϊν.
ΕΥΕΛΠ. Ἐτεόν; ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
Κατορυχθησόμεθα πᾶ γῆς;
ΠΕΙΣΘ. Ὁ Κεραμεικὸς δέξει νώ.
Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τὰς στρατηγὰς,
Μαχούμεθα τοῖσι πολεμίοις
Ἀποθανεῖν ὑπ' Ὀρνεαῖς.
ΧΟΡ. Ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
Καὶ τὸ θυμὸν κατάθου κύψας
Παρὰ τὴν ὀργίλιν, ὥσπερ ὁπλίτης·
Κἀναπυθώμεθα τύσδε, τίνες ποτὲ,
Καὶ πόθεν ἥμολον,
Ἐπὶ τίνα τ' ὄπτοισαν.
Ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
ΕΠ. Καλεῖς δὲ δὴ κλύειν θέλων;
ΧΟΡ. Τίνες πόδ' οἵδε, κὠ πόθεν;
ΕΠ. Ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟΡ. Τύχη δὲ ποία κομίζει
Πότ' αὐτὼ πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν;
ΕΠ. Ἔρως βίᾳ, διάτης τε,
Καὶ σῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι,
Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. ΧΟΡ. Τί φής;
Λέγεσι δὲ δὴ τίνας λόγους;
ΕΠ. Ἄπιστα κὠ πέρα κλύειν.
ΧΟΡ. Ὁρᾷ τί κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μανῆς;
Ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνών
Κρατεῖν ἂν ἢ τ' ἐχθρὸν, ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
ΕΠ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, εἴ-
τε λεκλὸν, εἴτε πιῷόν· ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, κὠ
Τὸ τῇδε, κὠ τὸ κεῖσε, κὠ
Τὸ δεῦρο, πρόσβιβᾷ λέγων.
ΧΟΡ. Πότερα μαινόμην;

ΕΠ.

vs. 393. Ἐτεόν;] Nunquam extra interrogationem eſt apud Comicum, & vix poteſt commodius verti quam hoc modo: *ſed certe*, aut *dic verum*.

Ibid. Ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν, κατο —] Euripides in Iphig. Taurica vs. 625. τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ' ὅταν θάνω; *Quodnam vero ſepulcrum accipiet me, ſi moriar?*

vs. 395. Ὁ Κεραμεικὸς] Quia ipſi ollis & catinis *fictilibus*, quae Graece κεράμεια dicuntur, utebantur, loco clypeorum; dicere vult: ſi iſta κεράμεια ab hoſtibus frangantur.

E propinquo: nequaquam enim nobis fugiendum eſt.
EUELP. Vere? ſi tamen occubuerimus,
Ubi terrarum ſepelicmur?
PISTH. Ceramicus nos excipiet.
Ut enim publice condamur,
Imperatoribus dicemus,
Nos cum hoſtibus depugnantes
Cecidiſſe ad urbem Orneas.
CHOR. Recipe te iterum in ordines, eodem (unde abieras,)
Animumque depone pronus
Juxta iram, tanquam gravis armaturae miles:
Eosque interrogemus, quinam ſint,
Et unde venerint,
Cujusque conſilii cauſa.
Io Epops, te voco.
EP. Cujus autem rei audiendae cupidus me vocas?
CHOR. Quinam hi ſunt, & unde?
EP. Hoſpites e ſapiente Graecia.
CHOR. Quaenam eos tandem fortuna induxit,
Ad aves uti venirent.
EP. Cupido vitae veſtrae, atque conſuetudinis,
Tuique, tecumque habitandi,
Et usque una degendi. CHOR. Quid ais?
Quidnam enimvero dicunt?
EP. Incredibilia & hactenus inaudita.
CHOR. Videtne aliquod operae pretium, ſi nobiſcum maneat,
Quo fretus una mecum
Aut hoſtem ſuperare poſſit,
Aut amicis prodeſſe?
EP. Magnam aliquam narrat felicitatem,
Eamque inenarrabilem & incredibilem; haec
Omnia ſcilicet eſſe tua;
Quaeque hic atque illic ſunt,
Et ex adverſo, (veſtra etiam eſſe) adjungit.
CHOR. Num mente captus?

EP.

gantur & cumulentur, futurum ex illis Κεραμεικὸν, in quo ſepeliri poſſint, ut Athenis in Ceramico ſepeliuntur. & quidem publice, qui in bello ceciderunt.
vſ. 399. Ἐν Ὀρνεαῖς] Ludit hic etiam in vocibus ὄρνια, *aves*, & Ὀρνεαί, quod eſt nomen proprium urbis in Peloponneſo.
vſ. 406. Ἰὼ Ἔποψ, σέ τοι καλῶ] In Pluto vſ. 1100. σέ τοι, σέ τοι λέγω, Κυρίων, ἀναμένειν.

ΕΠ. Ἄφατον ὡς φρόνιμος.
ΧΟΡ. Ἐπὶ σοφόν τι φρενί;
ΕΠ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τείμμα, παιπάλημ' ὅλον.
ΧΟΡ. Λέγειν κέλθέ μοι, λέγειν·
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
Λόγων ἀνεπιέρωμαι.
ΕΠ. Ἄγε δὴ σὺ κἀγὼ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
Ταύτην λαβόντε, κρεμάσαντον τύχῃ γαθῇ
Εἰς τὴν ἰτέαν εἴσω, πλησίον γε πιστάτου.
Σὺ δὲ τοῦδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
Φράσον, δίδαξον. ΠΕΙΣΘ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐκ
Ἦν μὴ ξυφθωνταί γ' οἵδε ξυθήκην ἐμοί,
Ἤνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,
Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. ΧΟΡ. Οὔκουν που
Τὸν, ἰδαμῶς. ΠΕΙΣΘ. Οὐκ, ἀλλὰ τὼ φθαλμὼ λέγω.
ΧΟΡ. Διατίθεμ' ἔγωγε. ΠΕΙΣΘ. Κατόμοσον νῦν ταῦτά μοι.
ΧΟΡ. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κειταῖς,
Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙΣΘ. Ἔσται ταυταγί.
ΧΟΡ. Εἰ δὲ ψεύσαίμην, ἑνὶ κειτῇ νικᾶν μόνον.
ΚΗΡ. Ἀκούετε λεώ· τοὺς ὁπλίτας νῦν μενὶ
Ἀνελομένους θ' ὅπλ' ἀπέναι πάλιν οἴκαδε,
Σκοπεῖν δ' ὅ, τι ἂν προσγράφωμεν οἱ τοῖς πινακίοις.
ΧΟΡ. Δολερὸν μὲν ἀεὶ κἀπάταν δὴ τρόπον
Πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
Τάχα γὰρ τύχοις ἂν
Χρηστὸν ἐξειπών, ὅ, τι μοι παρορᾷς, ἢ
Δύναμίν τινα μείζω
Παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
Ἀξιοῖτε· σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.

Ὁ

vſ. 427. Ἄφατον ὡς φρόνιμος] In Lyſiſtrata vſ. 1150. ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος· ὡς καλός.

vſ. 428. Ἐπὶ σοφόν τι φρενί;] Ita Edd. priſtinae; nupera ἐπὶ σοφόν τι καὶ φρενί;

vſ. 429. Κίναδος] Vide ad Nubes vſ. 447.

vſ. 430. Τείμμα] In Nubibus vſ. 259. λέγειν γενέσει τρίμμα, κροτάλων, παιπάλη.

Ibid. Παιπάλημα] Aeſchrion apud Athenaeum VIII. p. 335. Πολυκράτης δὲ τὴν γενὴν Ἀθηναῖος λόγων τι παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα· *Polycrates autem Athenienſis genere, nimium tritus in dicendo, mala lingua.*

vſ. 433. Ἀνελόμεναι] Infra vſ. 1438. πάντες τοὺς λόγους ἀνελίξεται.

vſ. 435. Κρεμάσαντον] In Acharnenſibus vſ. 278. ἢ ἐν ἀσπίδι ἢ φιάλῃ κρεμήσεται.

„ vſ. 436. Πλησίον τῆς πιστάτου] Variae hic ſunt vo-„ cis ἐπιστάτης interpretationes; ut apud Scholiaſtem „ videre eſt. Mihi autem prae ceteris placet illorum „ opinio, qui cenſent per ἐπιστάτην hic intelligi ſimu-„ lacrum luteum Vulcani, qui prope focum collocari „ ſolebat; idque ſic dictum fuiſſe, quod Vulcanus es-„ ſet ἐπιστάτης, id eſt, Praeſes & inſpector ignis, ſive „ foci. Vide Suidam v. Ἐπιστάτης, ubi loci hujus me-„ minit, & Illuſtriſſimum Spanhemium ad Callimachum „ p. 172. *Kuſterus.*"

vſ. 440. & ſeq. Ὁ πίθηκος —ὁ μαχαιροποιὸς] Ex Scho-

EP. Difficile dictu, quam sit prudens.
CHOR. An inest in ejus mente aliquid sapientiae?
EP. Est callidissima vulpes,
Ipsa astutia, prompti consilii, subactus, versutus totus.
CHOR. Dicere ipsum ad me jube, dicere:
Auditis enim, quos mihi narras,
Sermonibus, extollor.
EP. Agite vero vos ambo omnem illam iterum armaturam
Receptam suspendite bonis avibus
In camino intus, prope epistatem.
Tu vero ad illos ea, quorum ego causa hos convocavi,
Edissere atque expone. PISTH. Nequaquam equidem, ita me juvet Apollo;
Nisi illae mecum tale paciscantur pactum,
Quale simius cum sua pepigit uxore,
Ensium ille faber; ut neque illae me commordeant,
Neque testiculis trahant, neque confodiant. CHOR. Neutiquam istum tibi
(Culum:) non sane. PISTH. Minime hoc, sed oculos dico.
CH. Promitto vero. PISTH. Jam nunc autem ea mihi jurejurando confirma.
CHOR. Ita istis omnibus vincam judicibus,
Et his cunctis spectatoribus. PISTH. Illa vero eveniant.
CHOR. Sin autem fefellero, ut uno tantum judice vincam.
PR. Audite populi: Gravis armaturae nunc quidem milites
Sumtis secum armis revertantur iterum domum:
Nos autem consideremus, quae sint nobis praescribenda in tabulis militaribus.
CHOR. Subdolum semper, & vafrum vero omnimodo
Natus est homo: at tu tamen eloquere.
Fors enim
Commodum aliquid in medium protuleris, quod mihi procurare possis, aut
Potestatem quandam majorem,
Quae praeterierit me
Imprudentem: tu autem illud perspicis. In commune, quaeso, consule.

Quod-

Scholiis: ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νόσοις. Καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον. ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. Πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον· *Videtur Panaetium traducere, quem etiam in Insulis comoedia, cum ait: Relicto Panaetio Simio: ubi etiam coquo patre natum dicit. Simium autem eum dixit propter nequitiam.* In iisdem Scholiis est: Ὁ Παναίτιος μαγείρου καὶ μικροῦ ὄν· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης, μικροῦ ὤν· *Panaetius coquus erat & parvae staturae. Notatur autem, quia uxorem suam in adulterio deprehenderit; cum enim esset parvus, erat sub imperio uxoris, quae erat magna.*

vs. 442. Μήτ' ἐρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν] Ad postrema verba Scholia: μὴ ὀρύττειν, τὸν πρωκτὸν δεικνύς φησι· *dum dicit, μὴ ὀρύττειν, ostendit culum.* Comicus in Nubibus vs. 712. καὶ τὼς ὄρχεις ἐξέλκυσι, καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι.

vs. 448. Ἀκούετε λεώ· τὸς] In Pace vs. 550. ἀκούετε λεώ τὼς γεωργὼς ἅπαντας, τὰ γεωργικὰ σπεύσαντας λαβόντας ἐς ἀγρόν.

vs. 457. Λέγ' εἰς κοινόν] Euripides in Oreste vs. 756. εἶεν. εἰς κοινόν τι λέγειν χρή· *Esto; sed in commune aliquid dicere oportet.*

Ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
Ἀγαθὸν ποείσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ ἂν ἥκεις τὴν σὴν φράγμαθ' γνώμην ἀναπείσας,
Λέγε θαῤῥήσας· ὡς τὰς σπονδὰς ὑμῖν μὴ πρότερον παραβῶμεν.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ μὰ τὸν ὀργῶν νὴ τὸν Δία, τὰ πτερύγατα λόγον εἶς μοι,
Ὃν ἀμαθήσειν ὑμᾶς κωλύσ. φέρε πᾶν τὸ φάσμα· καταχεῖσθαι
Καὶ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟΡ. Δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;
ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαμπὸν ἔπος τι,
Ὅ, τι τὸν τύπτων θαύσσ ψυχὴν· ὅτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
Οἵ τινες ὄντες πρότεροι βασιλῆς. ΧΟΡ. Ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;
ΠΕΙΣΘ. Ὑμεῖς
Πάντων ὁπόσ' ἐστίν· ἐμοῦ πρῶτον, τυδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ
Ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
Καὶ γῆς. ΧΟΡ. Καὶ γῆς; ΠΕΙΣΘ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟΡ. Τουτὶ
μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕΙΣΘ. Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, καὶ πολυφράγμων, ὦδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
Ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτιν ὄρνιθα γενέσθαι,
Προτέραν τῆς γῆς· καὶ πεῖσα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
Γῆν δ' οὐκ εἶναι· τὸν δὲ πρόσθεν πεμπταῖον· τὸν δ' ἀπορῦσαν
Ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς σὺν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
ΧΟΡ. Ὁ πατὴς ἄρα τὸν κορυδὸν νεωὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
ΕΠ. Οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔχ' ἡ βασιλεία.
ΕΥΕΛΠ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν λεκὴ ῥύγχος βόσκειν σε τολοιπόν.
ΕΠ. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ ῥυκολάπτῃ;
ΠΕΙΣΘ. Ὡς ἐγὼ θεοὶ τοίνυν τὸν ἀνθρώπων ἦρχον τοπαλαιόν,
Ἀλλ' ὄρνιθες, καθάσπιθον, πολλὴ ἐστὶ τεκμήρια τούτων.

Αὐ-

vs. 459. Ἀγαθὸν ποήσας] In Pluto vs. 535. σὺ γὰρ ἂν ποήσαι τι δῆτ' ἀγαθόν;

vs. 462. Πρεπεπύραται λέγον] Scholia: ἐντετήκται· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρόντων, εἶτα μάζας ποιούντων. *Paratus est; metaphora ab illis qui furinam subigunt, postque mazas faciunt.* In Thesmoph. vs. 81. ἐστὶ κακόν μοι μίγα τι πεπεπυραμένον.

vs. 465. Μὰ Δί' ἀλλὰ] *Non certe cenaturi; sed dicere quæro* &c. μὰ semper est negantis apud Aristophanem & plerosque veterum.

Ibid. Λέγειν ζητῶ] In Vespis vs. 1055. τὸν ζητοῦντα ποιεῖν τι λέγειν παξυρίσκειν σίζετε.

Ibid. Λαμπὸν] Scholia: λαμπρόν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λίζονται γὰρ τινες λαμπροὺς βόας, οἱ λιπαρεῖ· *Pingue, per metaphoram a bobus; dicuntur boves quidam larini, pingues nempe.* Comicus in Pace vs. 925. τί δ' αἱ δεκαὶ; βάλεσθε λαμπὸν βᾶ; ubi vide Noram.

vs. 466. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ] Videtur imitatus Eupolidem, quod libenter facit, cujus locus est apud Stobæum XLI. καὶ μὴν πολλῶν παρόντων, οὐκ ἔχω τί λέξω· οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ὑμῖν· *Equidem cum multa se efferant, non habeo quid dicam; tam valde doleo, cum remp. video, qualis ea apud vos est.* Et Nofter ordiebatur orationem a καὶ μήν· & utrique est fermo de corrupto Reip. ftatu.

vs. 471. Πεπάτηκας] Scholia: τὸ δὲ πατῆσαι ἴσον ἐστὶ τῷ

Quodcunque autem mihi
Bonum conciliaris, illud erit commune.
Sed itaque cujus rei causa huc venire animum induxisti,
Dic confidenter: neutiquam enim pacta ante (quam quid velis, acceptum fuerit) violaverimus.
PISTH. Et sane summopere prurio, praeparataque mihi est una oratio,
Quam porro subigere (& perficere) nihil vetat. Puer, affer corollas:
Ad manus aquam ocius quis ministret. CHOR. Coenaturine sumus, aut quid?
PISTH. Haud sanequam: sed dicere quaero jampridem magnam aliquam rem, & pinguem,
Quae istorum emolliat mentes: haud levem sane vestri causa dolorem capio,
Qui, cum antea reges essetis. CHOR. Nos reges fuimus? cujus? PISTH. Utique vos
Omnium, quaecunque sunt: me primum, & isto, ipsoque Jove
Veteriores; ante Saturnum & Titanas extitistis,
Atque Terram. CHOR. Atque Terram? PISTH. Omnino vero. CHOR. Illud profecto non sciveram.
PISTH. Indoctus nimirum natus es, atque indiligens, neque Aesopum trivisti,
Qui dicit alaudam omnium primam fuisse avem,
Ipsa Terra priorem; deinde morbo patrem ejus fuisse extinctum,
Cum Terra hactenus esset nulla; illum autem jacuisse insepultum ad quintum usque diem; hanc vero consilii expertem
Prae ineluctabili rei difficultate patrem suum in capite contumulasse.
CHOR. Pater itaque alaudae nunc conditus est post mortem in Cephalis.
EP. Nonne itaque, si Terra priores, prioresque Diis extiterint,
Ad eos utpote antiquissimos juste pertinebit regnum?
EUELP. Ita profecto: quapropter valde inposterum oportet te rostrum alere.
EP. Nonne cito sceptrum Jupiter restituet Pico?
PISTH. De Diis sane, eos in homines non habuisse imperium antiquitus,
Neque regnasse, sed *Aves*, multa sunt indicio.

Ne

τῷ διαπρέψαι.

vs. 472. Ὅς ἔφασκε κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι] Dum differit de Primatu avium apud Aves stolidas, fundamentum ponit Aesopicas fabulas, quibus nihil est incredibilius; dum autem de eadem re ad Homines verba facit infra in Parabasi, ex intimis Philosophiae penetralibus orditur: utrobique autem jocatur.

vs. 474. Γῆν δ' ἐκ εἶναι] Terram autem non fuisse, ubi scilicet sepeliri possit.

„ vs. 475. Τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι] „ Hinc avem hanc ἐπιτυμβίδιον vocavit Theocritus Idyll. „ VII. vs. 23. ad quem locum vide Scholiasten. *Kuste-* „ *rus.*"

vs. 476. Κεφαλῆσι] Scholia: προσέταιξε τὸν δῆμον. Κεφαλῆς γάρ, δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. *Alluſit ad pagum. Cephalenſes enim ſunt pagus Acamantidis tribus.*

vs. 479. Χρὴ ῥύγχος βόσκειν σέ] Supra vs. 348. δεῖ —— δῆσαι ῥύγχει φορεῖν.

vs. 480. Δρυοκολάπτῃ] A δρῦς *quercus*, & κολάπτειν *ſculpere*; quia picus roſtro tundit & rimatur cortices quercuum, eſcam ſibi quaerens. Cum autem quercus Jovi ſacra ſit, ut Virgilius ait, *Sicubi' magna Jovis antiquo robore quercus*; Epops merito dubitat, an Jupiter ſceptrum traditurus ſit Pico, qui ſolent Jovis arborem laedere, & inde cibum petere. *Ex Scholiis.*

Αὐτίκα δ' ὑμῖν ὡρῶτ' ἐπιδείξω τ' ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννῃ,
Ἠχέ τε Περσῶν ὡρῶτον πάντων, Δαρείου τ' Μεγαβύζου·
Ὡς τε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τ' ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
ΕΠ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων τ' νῷ ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας Δαβάσκῃ
Ἐπὶ τ' κεφαλῆς τ' κυρβασίαν, τ' ὀρνίθων μόνος, ὀρθιόν.
ΠΕΙΣΘ. Οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, τ' μέγας ἰὼ τότε, τ' πολὺς, ὥστ' ἔλι τ' νεῦ,
Ὑπὸ τ' ῥώμης τ' τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθιον ᾄσῃ,
Ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυτοδέψαι,
Σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτασπιδολυροποιοί·
Οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκλως. ΕΥΕΛΠ. Ἐμὲ τοῦτο γ' ἐρώτα.
Χλαῖναν γ' ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐείων Δᾳὰ τοῦτον.
Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδιείῃ κληθεὶς, ὑπέπινον ὀψέ,
Κἄξω 'κάθευδον· τ' πεῖν δεινὸν τοὺς ἄλλους, οὕτως ἄρ' ἦσεν.
Κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Ἀλιμουντάδε, κἄξω προκύπτω
Ἔξω τείχους, τ' λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
Κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου.
ΠΕΙΣΘ. Ἰκλινος δ' ὢν τ' Ἑλλήνων ἦρχεν τότε, κἀβασίλευεν.
ΕΠ. Τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙΣΘ. Καὶ κατέδειξεν γ' οὕτως ὡρῶτος βασιλεύων
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκλίνοις. ΕΥΕΛΠ. Νὴ τ' Διόνυσον, ἔγωγ' ἂν
Ἐκυλινδήμην ἰκλινον ἰδών· κἄθ' ὑπὸ τῶν ἀναγάσκων,
Ὀβολὸν καταβεβόχθαι· κἄτα κενὸν τ' θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
ΠΕΙΣΘ. Αἰγύπτῳ δ' αὖ τ' Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
Χ' ὥποθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τοῦθ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
Τὰς πυρὰς ἂν, τ' ταὶς κεφαλαῖς ὂν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

ΕΠ.

vs. 485. Περσικὸς ὄρνις] Infra vs. 708. ὁ δὲ χὴν, ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνις. Cratinus Comicus apud Athenaeum IX. p. 374. ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν κανταχοῦ ὀλόφωνος ἀλέκτωρ· *Sicut Persicus gallus alta voce cantans quolibet anni tempore.* Athenaeus XIV. p. 655. *καὶ μήποτε πρώτιστα καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν· ὥσπερ καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ Περσίδι· Et forsitan in Samo primum extiterunt & educati sunt (pavones,) atque in alia loca deportati, ut Galli in Perside.*

vs. 486. Διαβάσκει] In Thesmoph. vs. 793. *βάσκετ', ἐπείγετε.*

vs. 488. Καὶ μίγας ἦν τότε καὶ πολὺς] Apud Herodotum in Polyhymnia ad Xerxem dicitur: *ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένετο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ὥστε καὶ ταχέως ὁποίσω κατὰ τάχος ἴσαι· Quemadmodum magnus & potens factus est exiguo tempore, ita rursus cito eris humilis.* Vide ad Equites vs. 754.

vs. 489. & seq. Ἐὰν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ, ἀναπηδῶσιν] Tanquam de citharoedo, aut citharistria; in Ecclesiaz. vs. 737. *σὺ δὲ διὰ τί ἀναπηδᾷς, ἐξὸν πολλάκις ἀπεχήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀφῃ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.*

vs. 494. Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδιείῃ] Solebant tunc nomen imponere infantibus; infra vs. 923. *ἐκ δέλτου θύσω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ, καὶ τεύξομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ θέμιν.* Solebant etiam pervigilare tunc, aut in feram noctem convivari. Eubulus Comicus apud Athenaeum XV. p. 668. *ἴθι, γυναῖκες, νῦν ὅπως τὴν νύκθ' ὅλην ἐν τῇ δεκάτῃ τῷ παιδὶ χορεύσετε· Eja, mulieres, facite ut tota nocte, decima post infantem natum, saltetis.* Hinc Euelpidi illud infortunium noctu accidit.

vs. 495. Οὕτως ἄρ' ἦσεν] In Vespis vs. 100. *τὸν ἀλεκτρυόνα*

Ne longe abeam, primum vobis oſtendam gallum regno potitum eſſe;
Namque imperium tenuit Perſarum ante omnes, Darium quoque & Megabyzum;
Quamobrem nominatur etiam Perſicus ales, ex eo nempe imperio.
Ep. Eapropter videlicet nunc etiam uti magnus Perſarum rex graviter incedit
In capite criſtam gerens, tiarae inſtar, ſolus alitum, rectam.
Pisth. Tantum autem potuit, tantaque ejus tum fuit imperii magnitudo & dignitas, ut ad hoc usque tempus,
Propter poteſtatem, quam tunc olim obtinuit, quando ſolummodo diluculo cantaverit,
Exſiliant omnes ad opus, aerarii, figuli, coriarii,
Sutores, balnearii, farinae venditores, clypeorum lyrarumque confectores,
Et calceis indutis ad res ſuas nocte properent. Euelp. Illud quidem ex me quaere.
Laenam enim perdidi miſer e Phrygia mollique lana, iſtius opera.
Ad nominalia enim aliquando pueri celebranda vocatus perpotabam in Urbe,
Atque jam obdormiebam: priusquam vero ceteri coenarent, gallus iſte cecinit:
Ego autem diluculum eſſe ratus Alimuntem diſceſſi, & tantum quod proceſſeram
Extra murum: ibi graſſator percutit mihi clava dorſum;
Ex quo vulnere procido: dumque opem imploraturus eram, hic me veſte ſpoliavit.
Pisth. Milvus itidem Graecis tunc imperitavit, regnoque potitus eſt.
Ep. Graecis? Pisth. Hic utique primus, cum regnum obtineret, docuit
In genua procumbere milvis viſis. Euelp. Ita me Bacchus amet, ego quandoque
Provolvebar milvo conſpecto, & ſupinus cum jacerem hiante ore,
Obolum deglutivi, vacuumque aere ſacculum domum retuli.
Pisth. Aegypti quoque & totius Phoeniciae cuculus erat rex:
Et cum cuculus dixerit coccy, univerſi Phoenices
Frumenta & hordeum in arvis demetebant.

Ep.

λελιμνότα δ', ἃς ἦδ' ἐφ' ἑσπέρας.

vſ. 496. Ἐχώρει Ἀλιμουσιάδε] Ibam verſus Alimuntem. Scholia: δήμῳ τῆς Λεοντίδῃ φυλῆς· *Pagus Leontidis tribus* eſt Ἀλιμοῦς. Eſt autem δε pro εἰς. ut infra vſ. 507. πεδίονδε.

„ Ibid. Κἄρτι] Sic reſcripſi auctoritate. MS. Vat. „ pro κάτω προκύπτω, ut priores Editt. habent. Sen„ ſus autem eſt: *Et modo porta urbis egreſſus eram*, „ *cum* &c. vel: *& eo ipſo tempore, quo porta urbis egre„ dior* &c. Kuſterus." Editio Farrei: κἄτι.

vſ. 501. Πρωϊνιεύεσθαι] Ex Scholiis: ἔαρος ἀρχομένου ἐκεῖνος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα —— ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται —— & mox: οἱ πίνητες ἤν ἀπαλλαγέντες τὸ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο, καὶ προσεκύνουν αὐτόν· *Vere incipiente milvius apparet in Graecia, qua re laeti procumbentes volutabant ſe ipſos humi. Pauperes ab hyeme jam liberi, volutabant ſe proſtrati, & adorabant eum.* Poſt hyemem ſtatim apparere milvium patet etiam ex Comico infra, vſ. 714. ubi de hyberno tempore locutus inquit: Ἰκτῖνός αν μετὰ ταῦτα φανῇς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνων. Adorare autem ſolebant etiam ciconias, qui primum illas conſpicabantur; Philoſtratus Epiſt. 44. τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι καὶ προσκυνέσι.

vſ. 503. Ὀβολὸν κατεδρόχθισα· κἄτα κενὸν τὸν θύλακον] *Obolum, (quem in ore habebam) quo farinam eram emturus, deglutivi; atque ita domum retuli vacuum ſaccum farinarium.* De pecunia in ore, & de ſacco farinario in Eccleſiaz. vſ. 813. μισθὸν ἀπῆρα τὸν γνάθου χαλκῶν ἔχων· κἄπειτ' ἐχάρην εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἀλφιτα· ἔπειτ' ὑπέχοντος ἄρτί μ' τὸν θύλακον, αἰσχρ' ὁ κήρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα χαλκῆν. Nempe & iſte cum vacuo abivit ſacco farinario. De pecunia in ore condenda vide in Veſpis vſ. 787.

ΕΠ. Τᾶτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἰὼ τᾶπ@ ἀληθῶς, κίκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.
ΠΕΙΣΘ. Ἦρχον δ' ὕπω σφόδρα τὸ δεξιὸ, ὥστ' εἴ τις ᾠ βασιλεύοι
Ἐν ταῖς πόλεσιν τᾶ Ἑλλάνων, Ἀγαμέμνων, ἢ Μενέλα@,
Ἐπὶ τᾶ σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὄλα δωροδοκοίη.
ΕΥΕΛΠ. Τατὶ τοίνυν γ' οὐκ ἤδη 'γώ· ᾠ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
Ὁπότ' ἐξέλθοι Πελαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
Ὁ δ' ἀνεῳγὼς τᾶ Λυσικράτη τηρῶν, ὄλα δωροδοκοίη.
ΠΕΙΣΘ. Ὁ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων. ὁ Ζεὺς γὰ ὁ νεῶ βασιλεύων,
Αἰετὸν ἔσκε' ὄρνιν ἔχων ὑπὲ τᾶ κεφαλᾶς βασιλεὺς ὤν·
Ἡ δ' αὖ θυγάτης γλαῦξ· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων, ἵεκα.
ΕΥΕΛΠ. Νὴ τὼ Δήμητ', εὖ ταῦτα λέγεις. τίν@ ἕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
ΠΕΙΣΘ. Ἵν' ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τᾶ χεῖρ', ὡς νόμ@ ἐστὶ,
Τὰ σπλάγχνα διδοῖ, ᾖ Διὸς αὐτοὶ θέωτεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
Ὤμυέ τ' οὐδεὶς τότ' ἀνθρώπων θεόν· ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔλη ᾠ νεῶ τᾶ χήν', ὅταν ἐξαπαλᾷ τις πά.
Οὕτως ὑμᾶς πάντες θέωτερον μεγάλως, ἀγίως τ' ἐνόμιζον·
Νεῶ δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίως, μανᾶς.
Ὥσπερ δ' ἤδη τὰς μαινομένας
Βάλλως' ὑμᾶς· καὶν τοῖς ἱεροῖς
Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθυτὴς
Ἴσησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ἔχνι, νεφέλας, δίκτυα, πτυκτάς·

Εἶτα

vs. 507. Ψωλοὶ] Erant enim circumcisi, ut constat ex Herodoto.

vs. 510. Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις] Scholia: ἐπεὶ φιλοῦσιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐκτυπῶν ὄρνιθας εἰς κόσμον· *Quoniam solent in sceptris, in summa parte, efformare Aves, ad ornatum.* Herodotus in Clione, de Assyriis: ἐπ' ἑκάστῳ δὲ σκήπτρῳ ἔστιν πεποιημένον, ἢ μῆλον, ἢ ῥόδον, ἢ κρίνον, ἢ ΑΙΕΤΟΣ, ἢ ἄλλο τι· *In quovis autem sceptro inest fabricatum, vel malum, vel rosa, vel lilium, vel AQUILA, aut aliud quid.* Etiam in Jovis sceptro *Aquila* sedebat, secundum Pindarum, cujus locum mox adducam ad vs. 515. Scholiastes ad Aves, infra vs. 1354. διὸ ἐν τοῖς σκήπτρεσι ἀνωτέρω μὲν ΠΕΔΑΡΓΟΝ τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτεταγμένοι ἡ βία τῇ δικαιοσύνῃ· *Quapropter in sceptris in superiore quidem parte efformant CICONIAM; in inferiore autem equum fluviatilem; significantes, violentiam subjici justitiae.*

vs. 511. Ἤδη 'γώ] Ita recte edidit Cl. Kusterus. Edd. pristinae ἤδειν 'γώ.

vs. 513. Ἄνοσκεν] Mallem ἂν ἐσχέκει vel ἂν εἰσχέκει.

Ibid. Λυσικράτη τηρῶν ὁ τι δωροδοκοίη] *Lysicratem observat quibusnam muneribus corrumpatur.* Hic notatur tanquam munerum captator. In Ecclesiazusis vs. 629. tanquam deformis.

vs. 515. Αἰετὸν ἔσκε' ὄρνιν ἔχων ὑπὲ τᾶς κεφαλᾶς] Scholia: δέον εἰπεῖν, ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ· ὅτω γὰρ ὁ Πίνδαρος· Εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός· ἢ, ἐπειδὴ εἰώθεσαν τὰ ἀφιερωμένα ἑκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἱδρύειν· *Ita dixit, cum dicendum fuisset, in sceptro; sic enim Pindarus: Dormit autem in sceptro Jovis aquila. Aut, quia solebant sacratas cuivit Deo aves, collocare in capite* statuarum, quae erant illorum deorum. Locum Pindari descripsi, ut habetur Pythiorum I. vs. 10. quia in Scholiis male editum erat: Εὕδει γ' ἀσκήπτῳ Διός, pro Ἔνδει γ' ἀνὰ σκήπτῳ Διός. Verbum autem ἔσκε apud Comicum significat: *Erectus & dedicatus est*, & intelligitur de simulacro Jovis: ita occurrit apud Lucianum in Dialogo Jovis & Ganymedis.

vs. 516. Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦξ'] Minerva; de qua & in Equitibus vs. 1089. καί μοι δόκει ἡ Διὸς αὐτὴ ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαῦξ αὐτὴ 'πικαθῆσθαι.

vs. 521. Λάμπων] Iste erat vates: mentio ejus & infra vs. 989.

Ibid.

EP. Hoc nimirum illud est proverbio jactatum: Coccy, recutiti in agros
(abeunt messis faciendae causa).
PISTH. Tantam autem obtinuerunt imperii potestatem, ut, si quis etiam regnaret
In Graecorum civitatibus Agamemnon aut Menelaus,
Supra sceptra considebat avis, particeps eorum, quae acciperet dona.
EUELP. Id equidem ignoraveram; atque adeo admiratio me incessebat,
Si quando prodierat Priamus aliquis (in sceptro summo) avim tenens in tragoediis,
Qui erectus Lysicratem observabat, ut ne muneribus corrumperetur.
PISTH. Quod autem omnium maxime mirandum est; Jupiter ille, qui nunc regnat,
Aquilam avem gerit in capite, ut qui rex sit;
Ejusque filia noctuam; Apollo vero, tanquam famulus, accipitrem.
EUELP. Cererem obtestor, ut isthaec belle dicis: quam enimvero ob causam ista habent?
PISTH. Ut, cum quis sacrificat, ipsisque in manus, ut sacrorum est ritus,
Exta doponit, prius quam Jupiter, ipsae exta accipiant.
Nemo tunc hominum per Deum aliquem jurabat, sed per aves universi:
Et hactenus etiam Lampon per anserem jurat, cum decipit aliquem.
Tanto opere vos omnes antehac venerabiles & sanctos habuerunt:
Nunc autem mancipia, simplices, & servuli viles (censemini:)
Jamque adeo tanquam insanos
Sic vos feriunt: atque etiam in templis
Nemo non, ut vos capiat, auceps
Tendit laqueos, tendiculas, virgas, (visco illitas)
Septa, nebulas, retia, pedicas.

Deinde

Ibid. Ὄμνυσι τὸν χῆνα] Scholia: ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ ἔτως ἐπιτήδευσαν ὀμνύναι· *Socratici primi sic voluerunt jurare.* Vide ad Vespas vs. 83.

vs. 523. Μανᾶς] Μανῆς est nomen servile. Infra vs. 1311. & 1329. & alibi. Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 263. ὁ γὰρ ἦν τότε ὅτε Μάνης ὅτε Σάκης ἐδεῖτ' δοῦλος. Vide supra ad vs. 31.

vs. 524. Μαιομένους] Propter praecedens Μανᾶς hoc intulit.

vs. 525. Κἀν τοῖς ἱεροῖς] Nam in templis tutae debebant esse aves, tanquam Diis supplices; nefas autem violare supplices Hinc cum Aristodicus Cumaeus in templo apud Branchidas nidos avium detraxisset, & pullos exemisset; ex adyto talis vox audita fertur: ἀνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾷς ποιεῖν; τὰς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραίζεις; *Impiissime hominum, cur haec audes facere? meosne tu supplices e templo diripis?* ut est apud Herodotum in Clione. Apud Euripidem tamen Ion aedituus Apollinis Delphici pellit aves e templo, in cognomini dramate vs. 106. πλανῶν τ' ἀχέλας, ἃ βλάπτουσι σίμ' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομαι· *Et greges avium, quae laedunt sacra donaria, sagittis meis fugabimus.* mox ibi avibus advolantibus minatur se eas jaculo petiturum, ubi inter alia vs. 170. ἔα, ἔα. τίς δ' ὀρνίθων καινὸς προσίζει; μῶν ὑπὸ θρηικὸς, ὠκείας καρηφὰς θήσων τέκνοις; ψαλμοί σ' ἔρυκσι τόξων· ἃ πίσυ; χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφείου παιδόρρει, ἢ νάπος Ἰσθμιον· *Eja, eja, quaenam haec avis nova accessit? num sub pinnis nido destinatas festucas positura ad pullos procreandos? arcebit te hinc arcus mei sonitus. Nonne parebis? Abi & in vorticibus Alphei pullos procrea, aut in nemus Isthmium profecta.*

vs. 527. & seq. Ἴσασι —— παγίδας —— νεφέλας] Athenaeus Lib. I. p 25. οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς πίτυσι καὶ πελειάσιν ἱστάντες· *Nec aërem vero Heroës avibus reliquerunt liberum, qui laqueos & retia turdis & columbis tendebant.* Vide & supra vs. 195

vs. 528. Ἕρκη] Etiam retis species. Euripides in Bacchis vs. 955. Καὶ μὴν δοκῶ σοι τὰς ἐν λύγμαις, ὄρνιθας ἁς, Λίνειρων ἔχεσθαι φωτάσιν ἐν ἕρκεσι· *Atqui puto eas in sylvis, velut aves, tectorum destineri gratissimis in sepibus.*

Εἶτα λαβόντες πωλῦσ' ἀθρόους.
Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
Κ' ὅδ' ἦν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
Ὁπησάμενοι παρέθεντ' ὑμᾶς,
Ἀλλ' ὀπικνοῦσιν τυρὸν, ἔλαιον,
Σίλφιον, ὄξος, ὑ τείψαντες,
Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ ὑ λιπαρὸν,
Κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
Τοῦτο καθ' ὑμῶν
Αὐτῶν, ὥσπερ κενεβείων.
ΧΟΡ. Πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
Ἠνέγκας, ἄνθρωπ', ὡς
Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
Πατέρων κάκιον, οἳ
Τάσδε τὰς πηὰς περῶντ' ὠδηδόντων,
Ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
Σὺ δέ μοι κτῆμα δαίμονα ὑ
Σωτυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
Ἀναθεὶς γὼ ἐγώ σοι
Τὰ νεόπλια, κἀμαυτὸν, οἰκήσω δή.
Ἀλλά τί χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
Εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τ' ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕΙΣΘ. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι·
Κἄπειτα τ' ἀέρα πάντα κύκλῳ, ὑ πᾶν τυτὶ τὸ μεταξὺ
Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βαβυλῶνα.
ΕΠ. Ὦ Κεβριόνα, ὑ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
ΠΕΙΣΘ. Κἄπειτ' ἂν τοῦτ' ἐπανεσήκῃ, τ' ἔρχιὸ τ' Δί' ἀπαιτεῖν.
Κἄν μὲ μὴ φῇ, μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
Ἱερὸν πόλεμον προὐδᾷν αὐτῷ, ὑ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν

Διὰ

vſ. 531. Ταῦτα δοκεῖ] Mallem ταῦτ' ἰδόκει.
vſ. 533. Ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν —— σίλφιον] Infra vſ. 1581. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον. A κνῆσαι τυρὸν venit τυρόκνηστις.
vſ. 535. Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ] Infra vſ. 1636. μάλιστα, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
vſ. 539. ΧΟ. πολὺ] In Edd. quas vidi, omiſſum ΧΟ. cum tamen perſpicuum ſit, haec Chorum dicere.
vſ. 542. Κάκιον] Euripides in Iphig. Taurica vſ. 676. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκιν κικλήσομαι· *Etenim timiditatis & ignaviae probrum mihi concillabo.* ubi vide Notam Barneſii.
vſ. 545. Κατὰ δαίμονα] In Equitibus vſ. 147. ἀλλ' ἐδὲ προσέρχεται κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. Hippocrates Epiſt. 12. κατὰ δαίμονα τὸν ὄντα ἐσιοδρόμησε.
vſ. 553. Πλίνθοις ὀπταῖς] Herodotus in Clione, ubi deſcribit, quomodo Babylon fuerit aedificata: ἐκκύσαντες δὲ πλίνθους ἱκανὰς, ὀπήσαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι· *Cumque lateres duxiſſent, quantum ſat erat, torruerunt eas in caminis.*

vſ. 455.

Deinde vos captos vendunt universos;
Et emtores manibus imum vobis ventrem contrectant.
Neque tantum, quandoquidem haec talia facere videatur,
Vos assatos apponunt;
Sed rasum insuper adjiciunt caseum, oleum,
Silphium, acetum; istaque simul conterentes,
Jusculum aliud dulce & pingue (conficiunt,)
Illudque percoctum & calidum effundunt
In vos ipsos,
Tanquam si morticinae carnes essetis.
CHOR. Longe vero, longe acerbissimam rem
Apportasti, mi homo, ut
Deplorem meorum
Ignaviam patrum, qui
Hosce a majoribus traditos honores
Ad meam usque aetatem non propagarint, sed aboleri siverint:
Tu vero Deo mihi propitio, &
Peropportune adveniisti mihi servator.
Tibi etenim commissis
Pullisque meis, & memet ipso, (secure) degam.
Sed quid facere expediat, tu nos nunc praesens edoce: nam vivere nos
certe indignum est,
Nisi recuperaverimus omni pacto regnum nostrum.

PISTH. Et primum itaque moneo, una ut avium sit urbs;
Deinde ut omnis aër circum, atque universum hocce intervallum
Communiatur magnis lateribus coctilibus, uti Babylon.
EP. O Cebrione & Porphyrion, quam horribilem urbem!
PISTH. Porro autem cum illa fuerit excitata, imperium ut a Jove repetatis:
Si quidem non dimiserit, & noluerit, neque statim agnita virium suarum
imbecillitate consenserit,
Sacrum ipsi bellum indicatis, Deosque vetetis.

Per

vs. 554. Ὦ Κεβριόνα καὶ πορφυρίων] Cebriones fuit unus ex Gigantibus; hic autem tanquam avem eum nominat, simul cum Porphyrione, qui etiam fuit Gigas; sed est etiam ejusdem nominis avis quaedam: infra vs. 1249. πίμπλω δὲ πορφυρίωνας εἰς τὸν ἱρανὸν ὄρνις ἐπ' αὐτὸν —— πλεῖν ἐξακοσίους· —— καὶ δή ποτε εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρίσχε πράγματα. Facit autem istorum mentionem, quia & ipsi contra deos insurgunt, ut Gigantes.

vs. 556. Γνωσιμαχήσῃ] Euripides in Hercule Furente vs. 706. χὐ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν, τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν. Scholiastes Comici ad praesentem locum: γνωσιμαχῆσαί ἐστι τὸ, γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτὸς ἡ μάχη, ἡσυχάσαι· ita & Hesychius; sed addit: ἢ μεταγνῶσαι· ut hoc verbum non tantum significet: *Agnoscere se imparem esse ad certandum cum aliquo*; verum etiam *poenitentia duci, improbare priorem sententiam, & ei adversari.* Hinc Pollux VI. 115. conjungit: μεταμιλῆσαι, μεταγνῶναι, γνωσιμαχῆσαι, μεταγνῶναι, & similia.

Διὰ τ' χώρας τ' ὑμετέρας ἐφυκόσι μὴ Ἀφροιτῇν,
Ὥστ' ᾠήτερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον,
Καὶ τὰς Ἀλόπας, ἢ τὰς Σεμέλας· ἵν' ὦ δ' ὀπίσω, ὀπιβάλλειν
Σφραγῖδ' αὐτοῖς ὀπὶ τ' ψωλίῳ, ἵνα μὴ βινῶσ' ἕλῃ κείνας.
Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
Ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τολοιπόν.
Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· ᾠσυείμαδι δὲ πρεπόντως
Τοῖσι θεοῖσι τ' ὀρνίθων, ὃ ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
Ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυρὸς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.
Ἦν δὲ Ποσειδῶνι τὶς νῶν θύῃ, νήττῃ πυρὸς καθαγίζειν.
Ἦν δ' Ἡρακλεῖ πις ὖν, λάρῳ νατὸς θύειν μελιτώτας.
Κὰν Διΐ θύῃ βασιλεῖ κελεόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
Ὥ ᾠητέρῳ δεῖ γ' Διὸς αὐτῷ σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν.
ΕΥΕΛΠ. Ἡδέως σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
ΕΠ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κἀχὶ κολοιούς,
Οἵ πετόμεθα, πέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕΙΣΘ. Ληρεῖς, ἢ νὴ Δί' ὁ γ' Ἑρμῆς
Πέτατ', θεὸς ὤν, πέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
Αὐτίκα Νίκη πέτατ' περύγειν χρυσαΐν· ἢ νὴ Δί' Ἔρως γε.
Ἰέναι δὲ χ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλιον εἶναι πτήνῃσι πελείῃ.
ΕΠ. Ὁ Ζεὺς δ' ὑμῖν ἢ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνούς;
ΠΕΙΣΘ. Ἦ δ' ὃν ὑμᾶς μὴ ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
Τύτνος δὲ θεὸς τὸν ὀλύμπῳ, τότε χρὴ φρυθῶν νέφος ἆθεν,
Καὶ σπερμολόγων, ὅτι τ' ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτης πυρὸς πεινῶσι μετρείτω.
ΕΠ. Οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὅψει πρεσβύτεις αὐτίκα παρέχουσαν.
ΠΕΙΣΘ. Οἱ δ' αὖ κόρακες τ' ζθυγαείων, οἷσιν τ' γῆν καταρῶσι,

Καὶ

vs. 558. Ἐφυκόσι] Omnes quas vidi Edd. ἐφυκόσι.

vs. 560. Ἐπιβάλλειν σφαγῖδα] In Thesmoph. vs. 421. τοὺς γυναικωνίτισι σφραγῖδας ἐπιβάλλουσι.

vs. 562. Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα] De his legatis ad Deos, & ad homines mittendis dicit quidem & infra vs. 843. κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω· ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω. Sed illi ad Deos quidem non mittuntur, quod appareat; prius enim a Diis veniunt Legati Neptunus, Hercules, & Barbarus quidam deus, qui adveniunt vs. 1564. ad homines autem missus est legatus κατὰ τὸ σιωπώμενον, qui redit vs. 1271.

vs. 566. Ἀφροδίτῃ — φαληρίδι] Venerem cum Phaleride jungit, alludens ad Phaletem, sive Phallum, qui est penis coriaceus.

vs. 567. Ποσειδῶνι — νήττῃ] Neptunum deum *marinum* conjungit cum anate, ave *aquatica*. quae videtur a νῆχεσθαι, *natare*, dici.

vs. 568. Ἡρακλεῖ — λάρῳ] Deum voracem jungit avi voraci. De deo in Pace vs. 731. τὰς δ' Ἡρακλέας τοὺς μάτλοντας, καὶ τὰς πεινώντας. de Ave, Matron in Parodia apud Athenaeum IV. p. 134. — πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς· *Esurienti laro avi similis.*

vs. 568. Μελιτώτας] Ellipsin hic esse Praepositionis καὶ dicit Scholiastes.

vs. 569. Κὰν Διΐ θύῃ βασιλεῖ — βασιλεὺς δ' ὀρχίλος] Ex Scholiis: ἐπεὶ κατωφερὴς ὁ Ζεὺς, καὶ μοιχὸς, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρέλαβε, διὰ τὰς ὄρχεις· *Quia Jupiter est intemperans circa res venereas, & magnus adulter, propterea Poëta sumsit & cum eo junxit orchilum, propter similitudinem vocum* ὀρχίλος, & ὄρχεις· sunt autem ὄρχεις *colei*, sive *testes*. Huc alludi patet etiam cum dicit mactandum orchilo σέρφον ἔνορχιν, *colleatum*. Etiam in Vespis vs. 1511. fit mentio hujus aviculae & simul alludo, sed non tam ad ὄρχεις, quam ad ὀρχεῖσθαι.

vs. 570. Ὦ πρεσβύτερῳ δεῖ — σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν] Similiter πλακοῦντα ἔνορχιν πρωθύειν dixit Plato Comicus apud Athenaeum X. p. 441. Πρῶτα μὲν ἐμοὶ καὶ Κωτυτρόφῳ πρωθύεται πλακοῦς ἔνορχις, ἀμυλῷ ἐγκύμων· *Primum enim mihi juventutis nutrici sacrificatur placenta testiculata, amylus*

Per vestram regionem rigente vena transire,
Sicuti antea adulterium in Alcmenis commissuri descendebant,
Alopis, & Semelis: sin vero adeant, ut imprimatis
Signum eorum mentulae, ne amplius illas possint.
Ad homines autem alium alitem vos mittere legatum jubeo,
Ut avibus dehinc operentur, utpote regnum adeptis,
Et deinde demum Diis; adsignent autem decore
Diis alitibus, quod singulis conveniat:
Veneri si faciat, avi Phaleridi triticum offerat:
Si quis Neptuno suem sacrificet, triticum anati adoleat:
Herculi vero si bovem, gaveae placentas libet mellitas:
Si Jovi immolet Regi arietem, rex est orchilus avis,
Cui ante ipsum Jovem decet alatam formicam testibus praeditam mactare.
EUELP. Risi super immolato serpho: nunc intonet magnus ille Jupiter.
EP. Et enim quo pacto nos homines existimabunt esse Deos, non vero graculos,
Quippe qui volemus, alasque habeamus. PISTH. Garris; nam & ipse utique Mercurius
Volat, etsi Deus sit, alasque gerit, aliique itidem Dii permulti:
Videnne vero Victoriam, ut volet aureis alis, ipsumque etiam Cupidinem.
Iridem quoque Homerus dixit adsimilem esse trepidae columbae.
EP. Nonne Jupiter intonabit, vobisque aligerum immittet fulmen?
PISTH. Si vos tamen prae inscitia nihil esse duxerint,
Illos autem vere Deos, qui sunt in Olympo, tunc oportet passerum nubem subvolantem,
Seminilegularumque, ex agris semen eorum sublectum consumere:
Et tum ipsis Ceres esurientibus triticum distribuat.
EP. Certe recusabit, ipsamque videbis causas praetexentem.
PISTH. Corvi itidem jumentorum, quibus terram perarant,

Ovium-

amylus panis praegnans.

vs. 571. Ἤσθην σίφρα σφαγιαζομένῳ] Propterea jocosa res ei videtur *Serphus immolandus*; quia verbum σφαγιάζειν magnis victimis convenit, non autem bestiolae tam minutae.

vs. 572. Κολοιὸς] Synecdoche speciei pro genere.

vs. 575. Νίκη πέταται πλερύγοιν χρυσαῖν] Ulpianus in Orat. Demosthenis contra Timocraten, ad haec verba, Νίκης ἀκρωτήρια, scribit: ἀκρωτήρια δὲ λέγει οἱονεὶ τὰ πλερά· ἔτω γὰρ γράφεται ἡ Νίκη. Τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται, Νίκης Ἀθηνᾶς εἶναι ἄγαλμα ἐν τῇ ἀκροπόλει. ταύτης δὲ τὰς πλευρὰς, χρυσᾶς οὔσας, ἐπιχείρησάί τινες κακοῖς ἀφελέσθαι· καὶ ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν οἱ κακοῦργοι· *Per ἀκρωτήρια intelligit orator alas; sic enim pingitur Victoria. Quidam exponunt Victoriae Minervae simulacrum esse in arce. Ejus alas, quae essent aureae, instituisse quosdam nebulones detrahere, & ipsos suis manibus periisse.* De alis Victoriae lepide jocatur Aristophon Comicus apud Athenaeum XIII. p. 563. Εἶτ' ἐ δικαίως ἔς' ἀπεψηφισμέν Τπὸ τῶν Θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως ἔρως. Ἐπάρατε κἀκείνης γὰρ, ἐμοὶ δ' ἄλλων φάσεις, Ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν. ὡς δὲ λίαν ἦν θρασὺς καὶ σοβαρὸς, ἀποκόψαντες αὐτῷ τὰ πτερὰ, Ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν, Δεῦρ' αὐτὸν ἐρυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω. Τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε, τῇ Νίκῃ φορεῖν Ἔδοσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Ibid. Καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε] Infra vs. 697. Ἔρως ὁ ποθεινὸς εἴλεον νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν.

vs. 576. Ἶριν δὲ χ' Ὅμηρ@·] Scholia: ὅτι ψεύδεται παίζων· ἡ γὰρ ἐπὶ Ἰριδ@·, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας· Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοίαι· οἱ δὲ ἕτεροις φασὶ ποιήμασιν Ὅμηρον τοῦτο φρίσσαι· εἰσὶ γὰρ καὶ Ὕμνοι· *Mentitur per jocum; non enim de Iride, sed de Minerva & Junone dixit Homerus: Αἱ δὲ &c. Quidam vero in aliis dicunt, poëmatis Homeri istud extare; sunt enim & Hymni.* ubi pro κύμνοι scripsi ὕμνοι. Vide infra vs. 610.

vs. 583. & seq. Οἱ δ' αὖ κόρακες —— τὼς ὀφθαλμὼς ἐκκοψάντων] Infra vs. 1611. ὁ κόραξ παρ' ἡθῶν τύπτιορκοῦντ@· λαθρα προσπτάμεν@· ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν ξένων. Ἐκκοψάντων autem pro ἐκκοψάτωσαν Attice, ut saepe alias.

Καὶ τ' ἀφθάτων τὰς ὀφθαλμὰς ἐκκοψάντων ὅπῃ πείρᾳ.
Εἶθ' ὅγ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ὢν, ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
ΕΥΕΛΠ. Μὴ πείν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοϊδαρείω τὼ 'μὼ ἀφώπιν' ἀποδῶμαι.
ΠΕΙΣΘ. Ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεὸν, σὲ βιὸν, σὲ δὲ γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
Ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΧΟΡ. Λέγε δή μοι τ' ἀγαθῶν ἕν.
ΠΕΙΣΘ. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες ἢ κατέδονται,
Ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτὰς, ἢ κεχχρίδων, ὀπτείλῃ.
Εἶθ' οἱ κνῖπες ἢ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς ἢ κατέδονται·
Ἀλλ' ἀναλέξῃ πάντας καθαρῶς αὐτὰς ἀγέλη μία κιχλῶν.
ΕΠ. Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; ἢ γὰρ τοῦτο σφόδρ' ἐρῶσιν.
ΠΕΙΣΘ. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις ὅτοι δώσουσι τὰ ζητά.
Τάς τ' ἐμποριάς τὰς κερδαλέας ἀφ' ἁπάντων κατερῶσιν.
Ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων ὑδείς. ΧΟΡ. Πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
ΠΕΙΣΘ. Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ ἀφὶ ὧν πλῶ·
Νηὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νηὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
ΕΥΕΛΠ. Γαῦλον κλῶμαι, ἢ ναυκλήρῳ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
ΠΕΙΣΘ. Τὰς θησαυρὰς τ' αὐτοῖς δείξουσ', ἃς οἱ πρότεροι κατέθεντο,
Τῶν ἀρχαίων· ὅτοι γὰρ οἴδασι· λέγουσι δέ τοι πάντες,
Οὐδεὶς εἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
ΕΥΕΛΠ. Πωλῶ γαῦλον, κλῶμαι σμινύην, ἢ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
ΕΠ. Πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν πρὸς τοῖσι θεοῖσιν;
ΠΕΙΣΘ. Ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι.
Ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτυχῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
ΧΟΡ. Πῶς δ' εἰς γῆρας πότ' ἀφίξονται; (ἢ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ὀλύμπῳ)
Ἢ παιδάριον' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

Ἔτη

vs. 584. Ἐπὶ πείρᾳ] Scholia: ἐπὶ βλάβῃ· ἢ ἵνα πειράσωσιν ἡμῶν, εἰ θεοί ἐσμεν. Id est. *Malo ipsorum, ut id sentiant: aut: Ad experimentum capiendum, ut experiantur, an Dii simus*, & neglecti mala dare ipsis possimus.

vs. 585. Εἶθ' ὅγ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ὢν] De eodem in Pluto vs. 11. ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασι, σοφός.

Ibid. Μισθοφορεῖ δέ] Scholia: ὁ, δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ. Τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ἤτησεν· *conjunctio δὲ, pro γάρ. Hoc autem dicit, quia Apollo mercedem poposcit a Laomedonte pro aedificatis muris Troiae.* Simul alludit ad μισθοφορίαν medicorum, qui Athenis publice conducebantur.

vs. 586. Μὴ πείν γ' ἄν] Iste ostendit, nec se quidem Aves habere posse pro Diis, licet se Deos probaturae elidant oculos jumentis illorum hominum, qui negant earum Deitatem; si enim constituisset avibus divinum cultum praestare, non timeret bovibus suis, nec eas vendere cuperet. Sed forte timet ne innocens cum nocentibus plectatur, ut fit.

vs. 590. Εἰς] Omnes Edd. quas vidi εἰς. sed quid esset εἰς αὐτὸς ἐπιτρίψῃ;

Ibid.

Oviumque oculos effodiant, ut nos experiantur esse Deos.
Ibi Apollo, utpote qui medicus sit, ipsis medeatur: operam enim mercede locat.
EUELP. Ut hoc ne fiat, antequam ego buculos meos binos primum vendiderim.
PISTH. Te vero si ducant esse Deum, te vitam, te terram, te Saturnum, teque Neptunum,
Omnibus illi rebus bonis affluent. CHOR. Vel unum mihi istorum commodorum memora.
PISTH. Primum quidem florentes eorum uvas locustae non exedent;
Nam una noctuarum turma & cerchneidum eas perditum ibit.
Deinde neque culices semper & vermiculi ficus consument;
Sed enim eos omnes prorsum subleget unus turdorum grex.
EP. Divitias autem unde comparabimus ipsis? illud etenim in primis amant.
PISTH. Metallifodinas illis consulentibus hae dabunt dites,
Et mercaturas lucrosas vati significabunt:
Ita ne navicularium quidem unus peribit. CHOR. Qua ratione non peribit?
PISTH. Praedicet semper quaedam ex avibus homini auspicium capienti de navigatione:
Nunc ne naviges, hyemabit: nunc naviga, nam lucrifacies.
EUELP. Itaque jam gaulum mihi emo, & navigationi me addico, neque apud vos manere velim.
PISTH. Thesauros iis itidem argenti indicabunt, quos priores in terra deposuerunt:
Etenim aves hoc sciunt: proverbio quippe apud omnes fertur;
Nemo thesaurum meum vidit, nisi forte quaedam avis.
EUELP. Gaulum vendo, ligonem mihi comparo, hydriasque thesauros servantes effossum eo.
EP. At quo pacto sanitatem ipsis praebebunt, quae quidem apud Deos est?
PISTH. Si in secundis vivant rebus, nonne illa est magna sanitas? omnino, puta.
Nam homo sane, qui adversa utitur fortuna, prorsus nemo sanus est.
CHOR. At quomodo tandem ad senectam pervenient? etenim illa quoque est in Olympo:
An vero in puerilibus annis obire eos oportet? PISTH. Tantum profecto abest, ut trecentos ipsis In-

Ibid. Ἐπιτρίψει] Hinc Chorus Avium infra post vs. 1057. in Oda dicit deinceps homines Avibus vota facturos: ubi inter alia: σώζω δ' ὑθαλεῖς καρπὲς κτείνων παμφύλων γένναν θηρῶν.

vs. 590. Εἰς] Omnes Edd. quas vidi εἰς. Sed quid esset εἰς αὐτὸς ἐπιτρίψει;

vs. 595. Τάς τ' ἐμπορίας] Infra vs. 718. ἐλθόντες γὰρ πρώτον ἐπ' ὄρνις ἅπαντα τρέπεσθε, πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βίᾳ κτᾶσιν.

vs. 598. Νυνὶ μὲν πλεῖ] Mimesis.

vs. 599. Ἰαῦλον κτῶμαι] Si ex auguriis praedicere possit, quando non sit periculosum navigare, navem sibi paraturum se dicit

vs. 602. Οὐδεὶς εἶδεν τὸν θ.] Scholia: Παροιμία ἐστὶν. οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις· *Proverbium est: nemo me videt, nisi forte avis aliqua praetervolans.*

vs. 606. Ὡς ἄνθρωπός γε πένης πρήττων οὐδεὶς ὑγιαίνει] Nemo penuria laborans est sanus. Sophocles apud Stobaeum: εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον· αὖ δ' ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι, πένης ὤν, ἄνοσος· ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν· *Sunt, qui beatum praedicent eum qui sine morbo sit; mihi vero neme pauper videtur esse sine morbo; sed semper aegrotare.*

Ἴθι προθήσω' ὄρνιθες ἔτι. ΧΟΡ. Παρὰ ὦ; ΠΕΙΣΘ. Παρὰ ὦ; παρ' ἑαυτῶν.
Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς ἀνδρῶν ζώει λακέρυζα κορώνη;
ΕΥΕΛΠ. Αἰβοῖ· ὡς πολλῷ κρείττιος ὤτοι ὦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
ΠΕΙΣΘ. Οὐ γῶ πολλῷ; πρῶτον μὲ ὑ-
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
Λιθίνους αὐτοῖς, ὑδὲ θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις, ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πευκιδίοις οἰκήσουσιν.
Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶ ὀρνίθων
Δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται·
Κὐδ' εἰς Δελφοὺς, ὑδ' εἰς Ἄμμω-
ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
Ταῖσι κομάροις ὑ τοῖς κοπίνοις
Στάντες, ἔχοντες κειθὰς, πυρὺς,
Εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
Τὼ χεῖρ', ἀγαθῶν δίδόναι π μέρος.
Καὶ ταῦθ' ἡμῖν ὠθαχρῆμ' ἔσται,
Πυρὺς ὀλίγους ὠθαλῶσιν.
ΧΟΡ. Ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ ὠρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστω μεταπίπλων·
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τ σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμιν.
Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
Ἐπηπείλησα, ὑ κατώμοσα,
Ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμω
Ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
Ἀδόλους, ὁσίους,
Ἐπὶ θεὺς ἴοις, ἐμοὶ
Φρενῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολιὼ χρόνον
Θεὺς ἔλῃ σκῆπτρα τἀμὰ τείψειν.
Ἀλλ' ὅσα μὲ δεῖ ῥώμῃ πρᾶττειν, ὅπῃ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
Ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ὅπῃ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειθ.
ΕΠ. Καὶ μιὼ μὰ τ Δί' ὑχὶ νυςάζειν ἔλῃ

Ὥσθ'

vſ. 610. Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς] Scholia: κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει. Ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη· *Perperam hic etiam alludit ad illud Heſiodeum* Ἐννέα γὰρ &c. Nempe, ut ſupra vſ. 576. cum diceret Homerum comparaſſe columbis Iridem.

vſ. 611. Πολλῷ κρείττις] In Pluto vſ. 1150. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἴσι βελτίω πολύ.

vſ. 617. Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται·] Videtur alluſio eſſe ad voces quasdam ſimiles; id quod adhuc facilius appareret, ſi ita ſcripſiſſet: ταῖς αὖ σεμναῖς ὄρνισιν &c. aut', quia ſic gallinae intelliguntur, ſaltem: τοῖς σεμνοῖς ὄρνισι &c. Quo autem alludit, videtur tale quid eſſe: ταῖς δ' αὖ σεμναῖς Ἐρινύσιν ἱερὸς ἐλέα βωμὸς ἔσται. Id eſt, *Eumenidibus vero ſacra erit miſericordiae ara.* Sophocles in Ajace vſ. 844. σεμνὰς Ἐρινῦς ταυπόδας· *Graves Erynnyas, pedibus veloces:* praeterea notum eſt κατ' ἐξοχὴν illas deas vocari σεμνάς· ut autem hic voce ἐλαίας videtur alludere ad ἐλέα, ſic infra voce ἔλαιον, vſ. 1588. ἔλαιον ἀπεῖναι ἐν τῇ λεκάνῃ. ubi Scholiaſtes: ἀντὶ τοῦ ἐκ ἐλέσθαι, ἢ πα-

Insuper addituri sint Aves annos. CHOR. A quo? PISTH. A quo scilicet? a se ipsis:
An ignoras quinque hominum aetates vivere stridulam cornicem?
EUELP. Papae: quanto praestat hos nobis imperare, quam Jovem!
PISTH. Utique multo praestat: primum neutiquam
Fana nos iis aedificare oportebit
Lapidea, neque portas adstruere
Deauratis tabulis, verum sub fruticibus
Et ilicibus habitabunt.
Contra ea venerandis avibus
Arbor olivae templum erit,
Neque Delphos, nec ad Ammonem
Profecti, illic sacra faciemus; verum
Inter olivas & oleastros
Stantes, hordeaque tenentes manibus & triticum,
Precabimur ipsas extensis
Palmis, aliquam ut nobis bonorum partem largiantur:
Atque haec nobis confestim erunt
Pauxillum tritici porricientibus.
CHOR. ô Senex, qui mihi multo amicissimo ex inimicissimo es factus,
Nunquam erit, ut ego sponte mea a tua sententia discedam.
Namque tuis erectus verbis,
Comminatus sum & adjuravi,
Si tu mecum pactus
Concordibus verbis & justis,
Sine fraude, sancteque conceptis,
Iveris adversus Deos, mecum
Consentiens, fore, ut non longo tempore
Dii deinceps sceptra mea terant.
Quaecunque vero viribus efficienda erunt, ea nobis mandentur:
At quae consilio sunt administranda, illa tibi omnia concreduntur.
EP. Atqui, ita me Jupiter bene amet, haud dormitandi amplius Tempus

ἀ πιθόμεθα· *Non miseret nos, nec movemur.*
vs. 619. Κἀδ' εἰς Δελφοὺς, ἀδ' εἰς Ἄμμωνα] Infra vs. 717. ἡμῖν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
vs. 624. Ἐν ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις] Supra vs. 241. τά, τε κοτινοτράγα τά, τε κομαρφάγα.
vs. 623. Εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀναπτείνοντες τὼ χεῖρε] Euripides in Iphig. Taurica vs. 268. Θεοσεβὴς δέ τις ὢν Ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσεύξατ' εἰσιδών· *Quidam vero te nobis religiosior sustulit manus, & adoravit, ut eos vidit.*
vs. 628. Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν —— ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης ἀφιέμην] Euripides in Hecuba vs. 400. ὡς τῆς δ' ἐκὼν παιδὸς ἀ μεθήσομαι· *Hanc quidem volens filiam non dimittam.*
vs. 636. Σκῆπτρα ταῦτά τρίψειν] Scholia: χαριέντως εἶπε τρίψειν, καὶ ὡς ἐπὶ ἱσθῆτος· *Facete dixit τρίψειν, terere, tanquam de veste.*
vs. 639. Οὐχὶ νυστάζειν ἔτι ὥρα ἐστὶν ἡμῖν, ἀδὲ μελλονικᾶν] In Lysistrata vs. 617. ἐκ τοῦ ἔργου ἐγκαθεύδειν. In Thesmophoriazusis vs. 669. μόνον δὲ χρὴ παντάχῃ μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι.

640 Ὥρα 'στιν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. πρῶτον δέ τε
Ἐσέλθετ' εἰς νεοτλίαν γὲ τὴν ἐμὴν,
Καὶ τὰ 'μὰ κάρφη, ᾗ τὰ παρόντα φρύγανα,
Καὶ τὸν νοῦν ἡμῖν φράσατον. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλὰ ῥᾴδιον.
645 Ἐμοὶ μὲ ὄνομα Πειθέταιρος. ΕΠ. Τῷ δὲ τί;
ΠΕΙΣΘ. Εὐελπίδης Θεινθεν. ΕΠ. Ἀλλὰ χαίρετον.
ΠΕΙΣΘ. Ἀμφω δεχόμεθα. ΕΠ. Δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕΙΣΘ. Ἰωμὴν· εἰσαγὲ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. Ἴθι.
ΠΕΙΣΘ. Ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ΕΠ. Φέρ' ἴδω.
650 ΠΕΙΣΘ. Φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώ τε, χ' ὑτοσὶ
Ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομβίοις ὐ πετομβίω.
ΕΠ. Καλῶς. ΠΕΙΣΘ. Ὅρα νυν, ὡς σὺ Αἰσώπου λόγοις
Ἐστὶν λεγόμενον δή π, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
655 ΕΠ. Μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ π ῥίζιον,
Ὃ ἀμπαγόντ' ἔστιθον ἐπιερωμένω.
ΠΕΙΣΘ. Οὕτω μὲ εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία,
Καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ φρόμαλα.
ΧΟΡ. Οὕτω σὲ καλῶ, σὲ λέγω. ΕΠ. Τί καλεῖς; ΧΟΡ. Τύτυς
μὲν ἄγων μὴ σεαυτῦ
660 Ἀείσισον εὖ· τὴ δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μίσης,
Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ τῦτο μέν τοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθῦ·
Ἐκβίβασον ἐκ τῦ βυτόμυ τὸ ῥνίθιον·
Ἐκβίβασον αὐτῦ πρὸς θεῶν αὐτίκα, ἵνα
665 Καὶ νὼ θεασόμεθα τὴ ἀηδόνα.
ΕΠ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶϊν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
Ἔκλαυσε, ᾗ σαυτὴν ὑπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ὡς καλὸν τὸ ῥνίθιον·
Ὡς δ' ἁπαλόν· ὡς δὲ λευκόν. ΕΥΕΛΠ. Ἆρα γ' οἶσθ', ὅτι
670 Ἐγὼ ἀγαμαι ζοιμ' ἂν αὐτίκα ἡδέως;

Ὅσον

vſ. 640. Οὐδὲ μελλονικιᾶν] Non dubium eſt, quin ad vocem illius reſpexerit, qui Niciam in Concione increpavit, quod nimis cunctaretur ſuſcipere praefecturam Cialis in Siciliam mittendae, a qua expeditione cum Nicias deterrere Athenienſes vellet, in primis magnitudinem ſumtuum praetendebat, quos urbs eſſet factura, teſte Thucydide Lib. VI. καὶ τέλος παρελθών τις τῶν Ἀθηναίων, καὶ παρακαλέσας τὸν ΝΙΚΙΑΝ, ἐκ ἔφη χρῆναι προσασίζεσθαι, οὐδὲ ΔΙΑΜΕΛΛΕΙΝ, ἀλλ' ἐναντίον ἀπάντων ἤδη λέγειν, ἢν τινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται. *Ad extremum prodiit quidam Athenienſis, & vocato Nicia, non eſſe cunctandum, inquit, nec praetextus afferendos; ſed opus eſſe ut in conſpectu omnium jam dicat, quemnam apparatum ei debeant decernere Athenienſes.*

vſ. 641. Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν] In Ranis vſ. 570. ἀλλ' ἔχειν τι δρᾶν.

vſ. 644. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥᾴδιον. Ἐμοὶ —] Ita recte Ed. Brubachii haec diſtribuit perſonis. In caeteris ante ἐμοὶ demum ΠΕΙ.

vſ. 649. Ἐπανάκρουσαι] In Veſpis vſ. 398. ἵν' πως πρύμναν ἀνακρούσωνται.

vſ. 652. Ἐν Αἰσώπου λόγοις ἐστὶν λεγόμενον δή τι] In Pa-

ce

Tempus nobis est, neque cessandi Niciae more;
Sed quam ociſſime aliquid efficiendum est. Primo autem
Ingredimini in nidum meum,
Et ad festucas meas, ad praesentia sarmenta,
Nobisque nomen edite vestrum. PISTH. Atqui hoc facile est.
Mihi nomen est Pisthetaero. EP. Huic autem quodnam?
PISTH. Euelpides Thrienſis. EP. Ita valeatis.
PISTH. Ambo accipimus omen. EP. Adeste igitur, ingredimini.
PISTH. Eamus: tu nos introduc. EP. Age.
PISTH. At, at, huc iterum regredere paululum. EP. Age videam.
PISTH. Dic nobis, quomodo ego & iste
Vobiscum erimus volantibus, cum volare nequeamus.
EP. Bene vero. PISTH. At tu etiam atque etiam consídera: nam in Aesopi fabulis
Hoc scilicet traditum est, vulpem
Magno cum infortunio suo societatem aliquando cum aquila coiisse.
EP. Ideo ne te sollicites: est enim radix quaedam,
Qua comesa, eritis alati.
PISTH. Hac quidem conditione ingrediamur: agite jam Xanthia,
Et tu Manodore, accipite stragula.
CHOR. Heus tu, tibi dico. EP. Quid me vocas? CHOR. Hos quidem tecum duc,
Et prandio excipe: at dulce canentem, & vocè Musis aequiparandam luscíniam
Relinque nobis, huc excitam, ut cum ea ludamus.
PISTH. O, per Jovem rogo, illud ipsis obsequere:
Excita aviculam illam e butomo:
Huc illam evoca, per Deos obtestamur, ut
Et nos quoque luscíniam contemplemur.
EP. Siquidem ita vobis videatur, sic faciendum est; Procne
Egredere, teque ipsam hospitibus ostende.
PISTH. ô Jupiter plurimum honorande, quam bella avicula,
Quam tenera, & quam candida. EUELP. Scinne vero,
Quam ipsi crura lubens divaricarem?

Quantum

ce vſ. 119. ἐν τεῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη μόνῳ πετεινῶν (κάνθαρῳ) εἰς θεοὺς ἀφιγμένος. De Aesopo etiam in Vespis vſ. 1392. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἐσπέρας, θρασεῖα καὶ μεθύουσα τις ὑλάκλει κύων· κἄπειτ' ἐκείνῳ εἶπεν, ὦ κύον, κύον &c. Ibid. vſ. 1437. Αἴσωπον Δελφοί ποτ' φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τὴν θεόν· ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε. Hic in Avibus vſ. 472. ἀμαθὴς γάρ ἐστι, κἄ πολυπράγμων, ἁ δ' Αἴσωπον πεπάτηκας, ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι &c.

vſ. 657. Ἄγε δὴ Ξανθία, καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ ἐφόδια] Hic primum apparet una cum iſtis venisse ſervos; ſunt enim haec ſervilia nomina. Xanthias ſervus introducitur in Veſpis & in Ranis, ſtatim initio fabularum. In Ranis vſ. 165. ad eum ſimiliter atque hic dicitur: σὺ δὲ τὰ σκεύη λαβὼν αὖθις κόμιζε. Qui autem hic Manodorus vocatur, videtur idem esse, qui Manes dicitur infra vſ. 1329. & 1311. Vide ſupra ad vſ. 524.

„ vſ. 659. Σὲ λέγω] Sic rectius MS. Vat. quam prio„ res Editt. in quibus legitur σὲ λέγων· *Kuſterus.* σὲ λέγω est etiam in Editione Farrei.

vſ. 670. Διαμηρίζοιμι] Infra vſ. 707. & 1254.

Ὅσον δ' ἔχει τὸ χρυσοῦν, ὥστε παρθένος.
ΠΕΙΣΘ. Ἐγὼ μὲ αὐτὴν τὴ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
ΕΥΕΛΠ. Ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὥστε ᾠόν, νὴ Δί', ἀπολέψασα λεπτὴ
Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, καὐτὸ φιλεῖν.
ΕΠ. Ἰωμβυ. ΠΕΙΣΘ. Ἡγοῦ δὴ σὺ νῶϊν ἀγαθῇ τύχῃ.
ΧΟΡ. Ὦ φίλη, ὦ ξυθὴ, ὦ
Φιλτάτη ὀρνέων
Πάντων ξύννομε, τῆ ἐμῶν
Ὑμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ·
Ἦλθες, ἦλθες, ὤφθης,
Ἡδυῶ φθόγγον ἐμοὶ φέρου-
σ'· ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκου-
σ' αὐλὸν, φθέγμασιν ἡμετέροις
Ἀρχὰ τῆς ἀναπαίστου.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λή. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ ιδ.

ΧΟΡ. Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
Ὀλιγοσθενέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμόχθων,
Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι·
Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
Ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
Φύσιν οἰωνῶν, γενεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἐρέβους τε, Χάους τε,
Εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τολοιπόν.
Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·

Γῆ

vſ. 677. Ὦ ξυθὴ] Aeſchylus in Agamemnone vſ. 1151. οἷά τις ξυθὰ ἀκόρετος βοᾷς, φιλοίκτοις παλαίναις φρεσὶν Ἴτυν, Ἴτυν στένων ἀμερίβαλη κακοῖς ἀνδρῶν βίον· *Sicut tenella quaedam luſcinia, voce indefeſſa, mente luctuoſa, miſera, Ityn, Ityn lugens per pullulantem malis vitam.* Theocritus Epigramm. IV.

vſ. 683. Καλλιβόαν αὐλὸν] Sophocles in Trachiniis vſ. 648. ὁ καλλιβόας τοιχ' ὑμῖν αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων κατὰχαν ἐπάνισιν, ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον Μούσας· *Mox vobis ſonora tibia non injucundum ſonitum edens redibit, ſed divinae conſonum Muſae.* Sic ὀξυβόας apud Aeſchylum in Agamemnone vſ. 57. οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν· *Ab avibus editum clariſonum luctum.*

Ibid. Κρέκουσα] Teleſtes apud Athenaeum XIV. p. 626. τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκων Λύδιον ὕμνον· *Illi autem acuto pectidum ſonitu canebant Lydium hymnum.* Vide ibid. p. 636. locum Diogenis Tragici; ubi κρεκώσας legendum.

vſ. 686. Φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι] Alludit ad Homericum verſum, quem Scholiaſtes citat. De quo verſu Simonides apud Stobaeum: Ἓν δὲ τὸ καλλιστον Χίος εἶπεν ἀνήρ. Οἵπερ φύλλων γενεὰ, τοιόνδε καὶ ἀνδρῶν· *Unum illud optime dixit vir Chius: qualis foliorum eſt natura, talis & hominum.*

vſ. 687.

Quantum autem habet auri, tanquam virgo.
PISTH. Equidem illam deoſculari percuperem.
EUELP. Sed, miſerrime, roſtrum habet ex duobus verubus.
PISTH. Verum oportet profecto, tanquam ovum, decorticare
A capite corticem, & ſic dein oſculari.
EP. Eamus. PISTH. Duc jam nos bonis avibus.
CHOR. O amica, ô flava, ô
Dilectiſſima avium,
Omnium mearum conſors rerum,
Hymnorumque ſocia Luſcinia,
Veniſti, veniſti, apparuiſti,
Suavem mihi ſonum adferens.
At ô tu, dulce ſonante quae modularis
Tibia, modis vernis
Incipe Anapaeſtos.

PARABASIS VERSUUM XXXVIII, ET COLORUM XIV.

CHOR. Agite vero homines ad vitae tenebras & inania nati, foliis adſimiles,
Imbelles, figmenta luti, umbratica gens & imbecillis,
Involucres, contractae vitae, aerumnoſi mortales, viri ſomno pares,
Advertite mentem nobis immortalibus, ſempiternis,
Aetheriis, ſenii expertibus, aeterna animo verſantibus,
Ut, ubi omnia recte a nobis audiveritis, de coeleſtibus rebus;
Naturam avium, ortumque Deorum, fluviorum, Erebi atque Chao
Ubi bene cognoveritis, Prodicum meo nomine plorare jubeatis poſthac.
Chaos erat & Nox, Erebusque niger in principio, & Tartarus amplus;

Terra

vſ. 687. & ſeq. Ὀλιγοδρανίης — ἐφημέριοι ταλαοὶ — εἰκελόνειροι] Haec omnia ex Aeſchyli Prometheo vſ. 549. τίς ἐφαμερίων ἀρηξις; ἐδ' ἰδέσχθης ὀλιγοδρανίην ἄκαπυν, ἰσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον· *Quod nam auxilium mortalium? nec adſpexiſti impotentiam imbellem, ſomnio parem, qua hominum improvidum genus eſt impeditum?*

vſ. 687. Σκιεσιδῆ φῦλα] Euripides in Proteſilao apud Stobaeum: ἄνθρωπός ἐϛι πνεῦμα καὶ σκιᾶ μόνον. Sophocles in Ajace vſ. 126. Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς ὄνθ' ὄντας ἄλλο πλὴν Εἴδωλ', ὁσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. *Video enim nos homines nihil aliud eſſe quam ſimulacra, aut inanem umbram.* ubi vide Notas Camerarii.

vſ. 688. Ἐφημέριοι ταλαοὶ] Poteſt etiam legi ἐφημέριοί τ' ἀλαοί. eſtque ἀλαοὶ apud Aeſchylum, unde haec eſſe ſumta modo dixi. Scholiaſtes: ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιρέσιν ὡς' εἶναι ἀλαοί· *Quidam dividunt ταλαοὶ, ut ſit* ἀλαοί.

Ibid. Εἰκελόνειροι] Aeſchylus in Prometheo vſ. 447. ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι· *Somniorum imaginibus ſimiles.* Idem in Agamemnone vſ. 1228. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι· *Somniorum ſimulacris pares.*

vſ. 693. Προδίκῳ] Alias hunc videtur laudare, in Nub. vſ. 360.

Γῆ δ', ἐδ' ἀὴρ, ἐδ' ὐρανὸς ἦν. Ἐρέβευς δ' ὐ ἀπείροσι κόλποις
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἠ μελανόπτερος ὠόν·
Ἐξ ἧς περιτελλομένας ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ Τάρταρον εὐρὺν,
Ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς.
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως σύνεμιξεν ἅπαντα·
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' ὐρανὸς, ὠκεανός τε,
Καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἐσμὲν
Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἐρωτος,
Πολλοῖς δῆλον. πετόμεθα γάρ, ἢ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
Πολλοὺς δὲ καλοὺς ὀπυομοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας,
Διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήσαντο ἄνδρες ἐραταὶ,
Ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρέων, ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τὰ ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος χρώζῃ σ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῆ·
Καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φαίνειν κρεμάσαντα καθεύδειν.
Εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
Ἰκλινος δ' αὖ μὴ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνῃ,
Ἡνίκα πεκλεῖν ὥρα πρωβάτων πόκον ἠρινόν. εἶτα χελιδὼν,
Ὅτε χὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ λιγυδαίειόν τι πείαζῃ.
Ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
Πρός τ' ἐμποσίαν, καὶ πρὸς βιότου κλῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός·
Ὄρνιν τε νομίζετε πάντ' ὅσαπερ θεὶ μαντείας ἀφικνεῖ·
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ· πάρμον τ' ὄρνιθα καλεῖτε·
Σύμβολον ὄρνιν· φωνὴν ὄρνιν· θεράποντ' ὄρνιν· ὄνον ὄρνιν.

Ἄρ'

vſ. 696. Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον] Scholia: ὑπηνέμια καλοῦται τὰ ἄτεκνα συνουσίας καὶ μίξεως· *Ita vocantur edita ſine coitu.* Lucianus de Sacrif. ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι· *Absque conſuetudine cum viro eam peperiſſe filium vento conceptum.* Oppianus Halieut. IV. vſ. 23. 24.

vſ. 698. Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν] Breviter infra vſ. 1736. ἔρως χρυσόπτερος.

Ibid. Ἀνεμώκεσι] Euripides in Phoeniſſis vſ. 166. ἀνεμώκει· εἴθε δρόμον πεζαῖς ποσὶν ἐξανύσαιμι· *Velocis utinam curſum nubis pedibus conficere poſſem.*

vſ. 706. Πρὸς τέρμασιν ὥρας] Sic de fine totius vitae, Euripides in Alceſtide vſ. 643. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου· *Ineuntem vitae attingens.*

vſ. 708. Περσικὸν ὄρνιν] Vide ſupra ad vſ. 485.

vſ. 711. Σπείρειν μὲν ὅταν γέρανος] Scholia: παρὰ τὰ Ἡσιόδου· Φράζεσθαι δ' εἶτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσας Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐναύσιον κεκληγυίης, Ἥ τ' ἀρότοιό τι σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην.

vſ. 712. Καὶ πηδάλιον] Scholia: καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον· Λύτικα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο. Καὶ, Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.

vſ. 713. Ὀρέστῃ] Ita dicebatur nocturnus quidam graſſator. Vide ad Acharn. vſ. 1166.

Ibid. Χλαῖναν ὑφαίνειν] In Lyſiſtrata vſ. 586. τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφαίνει.

Ibid. Ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ] Et in Paſſiva voce. In Ranis vſ. 727. Ἵνα μὴ ποτε κἀποδυθείη μεθύων.

„ vſ. 715. Ἡνίκα πεκλεῖν] Priores editiones habent, „ ἡνίκα πέκειν, refragante metro. Syllaba enim ſecunda „ in ἡνίκα brevis eſt. Quare non dubitavi ex Suida „ reponere πεκλεῖν, quod idem ſignificat ac πέκειν, & „ metro

Terra vero non erat, neque aër, nec coelum: Erebi autem in infinito gremio
Omnium primum parit irritum furva Nox ovum;
Ex quo temporibus exactis propullulavit Amor desiderabilis;
Radians tergo aureis alis, celerrimae ventorum vertigini similis:
Ille vero alato mistus Chao & caliginoso, in Tartaro ingente,
Edidit nostrum genus, & primum eduxit in lucem.
Neque enim Deorum genus ante erat, quam omnia commiscuisset amor.
Omnibus autem inter se confusis, prodiit Coelum & Oceanus,
Atque Terra, Deorumque beatorum genus immortale. Sic itaque nos sumus
Multo antiquissimi omnium Deorum. Nos autem Amore esse prognatos
Non pauca sunt indicio: volamus enim, & adsumus amantibus.
Multos enimvero formosos pueros, qui consuetudinem virorum abjurarant,
defloreſcente prima aetate
Nostrae potestatis munere amatores paedicarunt, (sica ave.
Hic quidem coturnice dato, alter porphyrione, alius anſere, & item alius Per-
Omnia vero mortalibus contingunt a nobis alitibus maxima & luculenta.
Primum quidem anni tempora nos designamus, veris, hyemis, autumni;
Ut serant, quando grus clangens in Libyam migrat.
Tunc itidem nauclero significat, ut suspenso gubernaculo conquiescat &
dormiat.
Praeterea Oresti ut laenam contexant, ne homines, cum alget, vestibus spoliet.
Milvus posthaec apparens aliud anni tempus designat,
Cum scilicet ovibus vernam tondere lanam tempestivum est: deinde hirundo,
Cum laena jam vendenda est, & aestivum aliquod comparandum amiculum.
Sumus autem vobis, Ammon, Delphi, Dodone, Phoebus Apollo;
Ab avibus enim primum auspicati ad omnia dehinc negotia vos confertis,
Ad mercaturam, ad victum quaerendum, & ad nuptias:
Avis item nomine censetis, quaecunque ad vaticinia & futura discernenda per-
Omen vobis avis est; sternutationemque vocatis avem; (tinent.
Signum, avem; bonum murmur, avem; famulum, avem; asinum, avem.

An

„ metro melius quadrat.“ *Kusterus.*

vſ. 716. Λιθδάριόν] Etiam λίθιον dicitur, & varie ſcribitur: λιθίδιον, λήδιον, λήδιον. Grammatici dicunt esse vestem tenuem & vilem. Clearchus apud Athenaeum VI. p. 256. τὲς τὰ μειρακίω πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτῶ γόιασι λεπτῷ λιθδίῳ συνημμένοις· *Adolescentuli pedes suis genibus impositos tenui panniculo contegent.*

vſ. 717. Ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί] Supra vſ. 618. ἐδ' εἰς Δελφὸς, ἐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ θύσομεν.

vſ. 721. Πτερμόν τ' ὄρνιν καλεῖτε] Sternutamentum οἰωνὸν, *avem*, vocat Xenophon Lib. III. Exped. Cyri: τοῦτο λέγοντος αὐτὲ, πτάρνυταί τις· ἀκέσαντες δὲ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾶ ὁρμῆ προσεκύνησαν τὸν Διόν· καὶ Ξενοφῶν εἶπε, δεκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἔτι, περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων, οἰωνὸς τε Διὸς τῦ Σωτῆρος ἐφάνη, εὔξασθαι τῷ θεῷ τοῦτον θύσειν σωτήρια· *Istud dicente ipso sternutat aliquis; quod cum milites audirent, omnes uno animo adorabant deum: tum Xenophon dicebat: mihi, o Viri, placet, quoniam, nobis de salute loquentibus, omen Jovis Servatoris apparuit; vovere huic deo sacrificium pro salute.*

vſ. 722. Ὄνον ὄρνιν] Hoc ex narratiuncula quadam tractum est; Scholiastes: λέγεται γάρ τι τοιοῦτον· ὡς συμβολικῶς [τις] ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστε, εἶδεν ὄνον ἐκ πλώματος ἀναστάντα· ἀκίνητος δὲ καὶ ἑτέρῳ λέγοντος· Βλέπε πῶς ὀνος ἂν ἀνίστη· ὁ δὲ ἔφη, ὁ νεκρὸς ἀναστήσεται· *Narratur enim tale quid: ut quidam aliquando in occursu interrogatus de aegrotante, viderit asinum quendam, qui lapsus fuerat, resurgentem: & simul audiverit alterum dicentem: vide quomodo ille asinus surrexit! atque dixerit: Aegrotus surget ex morbo, & convalescet.*

Ἆρ' ὦ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖ& Ἀπόλλως;
Ἦν ὧν ἡμᾶς νομίσητε θεὺς,
Ἕξετε λεπτὸν μάντεσι Μώσαις,
Αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
Μετείῳ πτέρυγι· κοὐκ ἀπαφάντες
Καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
Παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χ' ὁ Ζεύς·
Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, παισὶ, παίδων παισὶν,
Πλουτυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
τα, χορὺς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων.
Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τ' ἀγαθῶν·
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ις'.

Μῶσα λοχμαία,
Τιοποποποπίγξ,
Ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
Νάπαισι, κορυφαῖσί τ' ὀρείαις,
Τιοποποποπίγξ,
Δι' ἐμῆς γένυ& ξυθῆς μελέων,
Ἰζόμην& μελίας ὑπὸ φυλλοκόμου,
Τιὸ πὸ πὸ πὸ,
Παν' νόμους ἱερεὺς ἀναφαίνω,
Σεμνᾷ τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ·
Τοτοτοτοτοτοτοτοτοπίγξ.
Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
Φερόμιχ& ἀμβροσίων

Μελέων

vs. 729. Ἆρα —— παρὰ ταῖς νεφέλαις] Quasi propter nubes non possint videre & audire, quid homines velint. Ita infra dicit homines sub Nubibus secure pejerare, diis nihil animadvertentibus, vs. 1607. ὧν μὴν χ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ὀμόσαντες ἐπιορκῶσιν ὑμᾶς ἡ βροντή. Etiam in Pace vs. 207. dicit de Diis: αὐτοὶ γ' ἐνθάδε' ἐσμὲν ἀπόντα, ἵνα μὴ βλέπωσιν μαχομένους ὑμᾶς ἴτε, μὴ δ' ἀντιβλέποντας μᾶλλον αἰσθάνοιντο.

vs. 732. Πλουτυγίειαν] In Equitibus vs. 1087.

vs. 734. Γάλα τ' ὀρνίθων] Infra vs. 1673. ὀρνίθων παρέξουσι γάλα. Petronius: *Omnia domi nascuntur: lana, cretа, piper; hic gallinaceum, si quaesieris, invenies.*

vs. 741. Κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις] In Nubibus vs. 278. ὑψηλῶν ἐρίων κυμβὰς ἐπὶ δενδροκόμους.

vs. 743.

An non itaque manifeſte vobis ſumus fatidicus Apollo?
Nos autem ſi pro Diis habueritis,
Uti poteritis pro vatibus Muſis,
Auris, anni tempeſtatibus, hyeme, aeſtate,
Moderato aeſtu; neque aufugientes
Conſidebimus ſurſum ſuperbi
In nubibus, quemadmodum Jupiter:
Sed praeſentes largiemur vobismet
Ipſis, liberis, atque nepotibus
Opes cum ſanitate conjunctas, felicitatem,
Vitam, pacem, juventam, riſum,
Choreas, feſta convivia, gallinarumque lac:
Adeo ut ſatietas vobis ſuboritura ſit
Prae bonorum copia:
Ita in rebus jocundis agetis omnes & diteſcetis.

ODE ET STROPHE COLORUM XVI.

Muſa ſylveſtris,
Tiotiotiotiotinx,
Verſicolor, quacum ego
In ſaltibus, montiumque verticibus,
Tiotiotiotiotinx,
Ex ore meo gilvo carminum,
In fraxino ſedens foliis comante,
Tio, tio, tio, tio,
Pani modos ſacros edo,
Venerandaeque matri Deûm & montanae (duco) choreas,
Totototototototototototinx:
Unde velut apis
Phrynichus divinorum

Car-

vſ. 743. Δι' ἐμῆς γένυος ξυθῆς] Supra vſ. 215. γένυος ξυθῆς καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχώ. Euripides in Hercule Furente vſ. 692. Κύκνος ὡς, γέρων ἀοιδὸς πολιᾶν ἐκ γενύων κελαδήσω· *Sicut cygnus, ſenex cantor e canis genis ſonabo.*

vſ. 747. Σεμνᾷ τε μητρί] Infra vſ. 875. μεγάλῃ μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Διόσπολις Κυβέλη.

vſ. 750. Ὥσπερ ἡ μέλιττα] Lucretius:

Floriferis ut apes in ſaltibus omnia libant,
Omnia nos itidem depaſcimur aurea dicta.

Sic de Sophocle auctor vitae illius: μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἑκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθ' ὃ καὶ μέλιττα ἐλέγετο· *Solus Sophocles ab omnibus florem ipſum decerpit; unde etiam apis dicebatur.*

Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδὴν.
Τιοποποτίγξ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛ'.

ΧΟΡ. Εἶ' μετ' ὀρνίθων τὶς ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βέλει
Διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τοὐλοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
Ὅσα γάρ ἐστιν αἰθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατύνεται,
Ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
Εἰ γὰρ αἰθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ὄρνισιν ἔστιν, ἢν τις τὸν πατρὶ
Πρόσθραμὰν εἴπῃ πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχῃ·
Εἰ δὲ τυγχάνῃ τὶς ὑμῶν ἁρπέτης ἐπιγαμβρος,
Ἀπάγας ὄτου παρ' ἡμῖν ποικίλου κεκλήσεται.
Εἰ δὲ τυγχάνῃ τὶς ὢν φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
Φρεγίλου ὄρνις αἰθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι κὰς, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, οἱ φανοῦνται φεάτορες.
Εἰ δ' ὁ Πισίου τεθνάναι τοῖς ἀπίμοις τοὺς πύλας
Βέλει, πέδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον·
Ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπεδικίσαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

ΧΟΡ. Τοιάνδε κύκνοι,
Τιοποποποτίγξ,
Συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ

Ππ-

vſ. 755. Διαπλέκειν] Subaudiri poteſt: τὸν βίον. ut in ſtro Jambo: Ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διαπλεκὲ· *In illis, quæ adſunt, vitam tranſige*; qui extat apud Athenæum XI. p. 458. Etiam verbum ſimplex ita uſurpatur; Euphron apud Stobæum: ὦ Ζεῦ, τί σοὶ' ἡμῖν δὲς χρόνον τὸν ζῆν βραχύν, Πλέκειν ἀλύπως πέντε ἢ τέτταρας. *Curnam, o Jupiter, cum dederis nobis tempus vivendi breve, non finis illud nos absque moerore tranſigere?*

vſ. 759. Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν] Infra vſ. 1347. καλὸν νομίζονται τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δακνεῖν.

vſ. 760. Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει] Scholia: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κέκτηνται γὰρ ἔχοντα πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται· *Metaphora a gallis: & illi enim habent calcaria, quibus pugnant.* Eſt autem Proverbium. Scholia infra ad vſ. 1365. καὶ παροιμία· αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον.

vſ. 761. Ἐπιγαμβρος] Alias, συγκαμπίας, ut in Lyſiſtrata vſ. 333.

vſ. 762. Ἀπάγας — ποικίλος] Supra vſ. 250. ὄρνις τις πτερροποίκιλος ἀπάγας.

vſ. 763. Σπινθάρου] Scholia: ἐστὶ κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρὺξ, ὅτι δὲ καὶ ὁ Φιλήμων· *Iſte notatur ut Barbarus & Phryx, ſicut & Philemon.*

vſ. 764. Φρυγίλος] Propter ſimilitudinem cum voce Phryx, Phrygis. *Kuſterus* ad hunc locum: Suidas, in-

qui,

Carminum depascebatur fructum, semper
Proferens suavem cantilenam.
Tiotiotiotinx.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

CHOR. Si quis vestrum, spectatores, cum nobis avibus velit
Degere, jocunde vitam deinceps ut agat, ad nos veniat.
Quaecumque enim illic sunt turpia legibusque obnoxia,
Illa apud nos aves omnia sunt honesta.
Illic enim si patrem pulsare lege sit indecorum,
Hoc ipsum apud nos pulchrum est, si quis ad patrem
Adcurrerit dixeritque percutiens; Tolle calcar, si pugnas.
Si quis vero vestrum fugitivus sit literatus,
Attagen iste apud nos versicolor habebitur.
At si quis forte est barbarus e Phrygia, aeque ac Spintharus,
Frigilla avis hic erit, e Philemonis genere:
Si vero servus a Caria, quemadmodum Execestides,
Avos sibi procreet apud nos, & invenientur ipsi gentiles.
Quod si Pisiae filius portas prodere infamibus
Voluerit, perdix fiat, genuinus parentis pullus,
Siquidem apud nos turpe non sit perdicum more aufugere.

ANTODE ET ANTISROPHE COLORUM XVI.

CHOR. *Taliter olores,*
Tiotiotiotiotinx,
Commixtis modulantes vocibus, simul

Alis

quit, legit φρυγίλος ὄρνις h. v. & sic habet MS. Vat. V. Vide etiam infra vs. 874. Φρυγίλλω Σαβαζίῳ.

vs. 765. Ἐξηκεστίδης] Infra vs. 1525. ἔ γάρ εἰσι βάρβαροι, ἔστιν ὁ παππίδιος ἐστιν Ἐξηκεστίδης;

vs. 766. Φυσάτω πάππος] Πάππος est avus, & avis quaedam. In hac ambiguitate ludit. Vult autem dicere: curet se inscribi inter pappos aves; & sic per fallaciam poterit ostendere se habere pappos avos, poteritque probare, se esse Civem Atticum. Ceterum ut hic φῦσαι πάππους, ita φῦσαι φράτορας in Ranis vs. 421.

vs. 767. Εἰ δ' ὁ Πισίας προδοῦναι τοῖς ἑτέροις τὰς πύλας] Scholia: οἱ μὲν τὸν Πισίαν ἕνα τῶν Ἑρμοκοπιδῶν εἶναι (λέγουσι)· οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηροῦντο δὲ ἔτοι, ὅπως ἂν δοῦν τῆς πεπτοπῆς τιμωρίαν. *Quidam dicunt Pisiam unum ex illis fuisse, qui Hermas truncaverant; quidam vero illius filium. Custodiebantur autem isti, ut darent truncationis poenas.*

vs. 768. Πέρδιξ γενέσθω] Ut astute elabi possit, more illius avis.

vs. 769. Ἐκπεδῆσαι.] Hesychius exponit: τὸ διολισθῆσαι, καὶ διαδρᾶναι· ἀπὸ τῶν περδίκων μεταφορικῶς· πταίουσι γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκουσι τοὺς θηρεύοντας. *Elabi, effugere. Metaphora a perdicibus; est enim avis astuta, & effugit aucupes.*

Πτεροῖσι χρέκοντες ἴαχον Ἀπόλλω,
Τιοποποποπόιγξ,
Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἑβρὸν ποταμόν·
Τιὸ πὸ πό.
Διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
Πτῆξε δὲ ποικίλα τε φῦλα θηρῶν,
Κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
Τοτοτοτοτοτοτοτοτοπόιγξ.
Πᾶς δ' ἐπεκλύπησ' Ὄλυμπος·
Εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας.
Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες,
Μοῦσαί τ' ἐπιλόλυξαν,
Τιοποποπόιγξ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

ΧΟΡ. Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον, ὦδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.
Αὐτίχ' ὑμῶν τ' θεατῶν εἴ τις ἦν ὑποπτερος,
Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τ' τραγῳδῶν ἤχθετο,
Ἐκπετόμενος ἂν ὅτος ἠείσατο ἐλθὼν οἴκαδε·
Κἄτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
Εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνῃ χέζων,
Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Κἀποπαρδὼν, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο.
Εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν, ὅς τις τυγχάνῃ,
Κἄθ' ὁρᾷ τ' ἄνδρα τ' γυναικὸς ὀφθαλμῷ,
Οὕτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο·
Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθίζετο.
Ἆρ' ὑποπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
Ὡς Διϊτρεφής γε πτυναῖα μόνον ἔχων πτερά,
Ἠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ ὀδαίος
Μεγάλα πράττει· κἄστι νυνὶ ξυθὸς ἱππαλεκτρυών.

ΣΤΙ-

vſ. 778. & 779. Πτῆξε — φῦλα θηρῶν, κύματά τ' ἔσβεσε] Virgilius Eclog. IV. — *quorum ſtupefactae carmine lynces, Et mutata ſuos requierunt flumina curſus.*

vſ. 791. Πατροκλείδης] Iſte Χισὸς dicebatur a χίσαι, *cacare*, ut notat Scholiaſtes, & Pollux V. 91.

vſ. 792. Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον] Pro ἐκ ἂν ἐνέχεσι εἰς θοιμάτιον. In Eccleſiaz. vſ. 348. ἵνα μὴ ἐγχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν. Proprie ἐξιδίειν eſt *exſudare*; quia vero ſudor in veſtes emanat, metaphorice poteſt uſurpari de eo, qui aliud quid in veſtem excernit.

vſ. 799. & 800. Ὡς Διϊτρεφὴς γε πτυναῖα μόνον ἔχων &c. μεγάλα πράττει] Similis locus, in Eccleſiaz. vſ. 102. Ἀγύρριος γ' ἦν τῶν Προνόμου πώγων' ἔχων λίχνου. καὶ τοῦ πρώτου ἦν ὄντος γυνή· νυνὶ δ' ἐρᾷς πράττεις τὰ μείζω· ἦν τραπέλαι.

Alis concussis perstrepentes cecinerunt Apollinem,
Tiotiotiotiotinx,
In littore ad Hebrum fluvium.
Tio, tio, tio, tio.
Perque aetherea nubila transit clamor,
Omnisque ferarum populus stupefactus auscultavit,
Fluctusque composuit tranquilla serenitas.
Totototototototototototinx.
Totus autem adsonuit Olympus,
Regesque Deos cepit admiratio:
Olympiades vero melos Gratiae,
Musaeque laete recinuerunt.
Tiotiotiotinx.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Ch. Nihil est melius, neque jucundius quam alas producere, atque avem esse.
Nam, ne longe abeam, e vobis si quis spectatoribus esset alatus,
Atque esuriens tragoedorum choris indignaretur,
Is evolaret, & domum profectus pranderet,
Deinde saturatus ad nos iterum revolaret:
Et si quis e vobis forte Patroclidis instar cacaturiret,
Non ille pallium contaminarit, sed alio avolaverit,
Crepituque ventris edito, & spiritu recepto, iterum devolaret:
Tum si quis vestrum adulter est, quisquis is sit,
Videatque maritum mulieris in gradibus senatoriis,
Iste itidem hinc a vobis, motis alis, subvolaret,
Et postquam peregisset, illinc rursus huc se referret.
Nonne igitur alatum esse quantivis est pretii?
Etenim Diitrephes, vimineas qui tantum habet alas,
Creatus est tribus praefectus, & deinde Equitum magister; postea ex nullius momenti homine
Magnus evasit & fortunatus; & nunc flavus est & ingens gallus gallinaceus.

VER-

πόλεω. Vult autem Diitrephem notare tanquam νεόπλουτον, qui olim vimineis vasis texendis victum sibi quaeritavit; postea subito dives & potens evaserit.

vs. 800. Ἐξ οὐδενὸς] In Equitibus vs. 158. ὃς τὸν μὲν ἐξ οὐδενὸς, ἀνδρῶν δ' ὑπέρμαχος. Ubi vide Notam, & ad Eccleslaz. vs. 144.

vs. 801. Μεγάλα πράττει] Euripides in Iphigenia ad Aulidem vs. 346. ἀνὴρ δ' ὁ χρὼν τὸν ἄνδρ' ὃν ἀγαθὸν, πεισόντα μεγάλα, τῆς τρόπας μεθίστανται. *Non oportebat virum bonum, si magnus & fortunatus evasit, mutare ingenium.*

Ibid. Ξανθὸς ἀλεκτρυὼν] In Ranis vs. 957. τὸν ξανθὸν ἀλεκτρυόνα ζῶντα τῆς ἐτέρας ἕξεις.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ.

ΠΕΙΣΘ. Ταυτὶ τοιαυτὶ· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν φράγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον ὑδεπώποτε.
ΕΥΕΛΠ. Ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕΙΣΘ. Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπέροις.
Οἷσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπερωμένῳ;
Ἐς θὐτέλειαν χιὼὶ συγγεγραμμένῳ.
ΕΥΕΛΠ. Σὺ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
ΠΕΙΣΘ. Ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα, χὠ τὴν Αἰσχύλον·
Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
ΕΠ. Ἄγε δὴ, τί χρὴ δρᾶν; ΠΕΙΣΘ. Πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν. εἶτα τοῖς θεοῖς
Θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΠ. Ταῦτα καὶμοὶ σωδοκεῖ.
ΠΕΙΣΘ. Φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν ὄνομ' ἔσται τῇ πόλει;
Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τὸν Λακεδαίμονα,
Σπάρτιν ὄνομα καλῶμαι αὐτίκα; ΕΠ. Ἡράκλεις·
Σπάρτιν γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇ μῇ πόλει;
Οὐδ' ἂν χαμβύλην πάνυ γε κεκίαν ἔχων;
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΠ. Ἐντεῦθεν
Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χρεών.
ΠΕΙΣΘ. Χαῦνόν τι πάνυ βύλει Νεφελοκοκκυγίαν.
ΕΠ. Ἰοὺ, ἰού.
Καλόν γ' ἀπεχνῶς καὶ μέγ' εὕρες τὄνομα·
Ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία,
Ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ ῥήματα,
Τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕΙΣΘ. Καὶ λαμπρὸν μόν', ἢ
Τὸ φλέγμας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τὰς Γηγενεῖς
Ἀλαζονευομένοι κἀπ' ὑπερκόντισαν.

ΕΠ.

vs. 802. Ταυτὶ τοιαυτὶ] Est exclamantis oratio ellipticа; sic in Acharn. vs. 815. ταῦτα δή. Egrediuntur autem nunc priores illi duo, alati; postquam nimirum gustarunt intus illam radicem, de qua supra vs. 655. ἐστὶ γάρ τι μεῖζον, ὃ διαπραγόντ' ἔστισθον ἐπερωμένω.

vs. 806. Εἰς αὐτέλειαν χαὶ συγγεγραμμένῳ] Contrarium εἰς καλόν. Aeneas Sophista Epistola 25. μὴ ταυτὸν πάθοιμεν ὥσπερ ἄν εἴ τις ζωγράφου τὸν Ἑλένην εἰς καλὸν γράφων, τῆς κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο· *Ne faciamus, tamquam si aliquis pictor Helenam elegantur pingens capitis obliviscatur.*

vs. 807. Σκάφιον ἀποτετιλμένῳ] In Thesmophor. vs. 863. σκάφιον ἀπεκεκαρμένον.

vs. 809. Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ] Haec sunt verba Aeschyli, cuius locum plenius adducit Scholiastes: Ὡς δ' ἐπὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, Πληγὶς ἀτράκτου τοξικῆς τὸν αἰετὸν, Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς Ἁλισκόμεσθα· *Ut perhibent fabulae Libysticae, Sagitta percussam aquilam Dixisse, conspicatam pennae artificium: Sic non ab alienis, sed a propriis alis Capimur:* nempe quia sagittae pennas habebant aquilarum. Observandum, fabulam Libysticam eum dixisse, quae est Aesopica; omnes enim fabulae dicuntur Aesopicae, quae illius fabulis sunt similes. Ceterum de hoc Proverbio, nam dictum illud in Proverbium abiit, videri potest Casaub. ad Athen.

VERSUS JAMBICI.

PISTH. Haeccine ſunt ejusmodi! ita me Jupiter amet, haud ego rem
Magis ridiculam vidi unquam.
EUELP. Quid rides? PISTH. Tuas pinnas:
Scinne cui alatus maxime ſis adſimilis?
Rudibus lineis anſeri depicto.
EUELP. Tu autem merulae caput in orbem deplumatae.
PISTH. Iſtis quidem aſſimulati ſumus, ſecundum Aeſchylum,
Idque non ab alienis, ſed a noſtris ipſorum alis.
EP. Age jam nunc, quid faciendum? PISTH. Primum nomen urbi
Imponendum eſt aliquod magnum atque illuſtre: deinde Diis
Sacra facienda. EP. Id mihi ſic quoque videtur.
PISTH. Age videam, quid nobis nominis erit iſti urbi?
Vultisne conſpicuo illo & a Lacedaemone ſumto
Spartae nomine vocemus ipſam? EP. Hercules!
Spartam nomen ut ego imponam urbi meae?
Ne grabato quidem ſparteos funiculos, ſi alterius generis funes habeam.
PISTH. Quodnam igitur illi nomen imponemus? EP. Inde deſumtum
Ex nubibus & coeleſtibus regionibus.
PISTH. Amplum aliquod ſcilicet (& valde ſonorum) nomen expetis, Nubicuculiam.
EP. Io, io: pulchrum revera & magnificum inveniſti nomen:
Numquid haec eſt illa Nubicuculia,
Ubi illae Theagenis multae ſunt opes,
Et Aeſchinis omnes? PISTH. Optimum quidem eſt, ut hanc eam eſſe dicas, aut
Campum Phlegraeum, ubi Dii terrigenas Gigantes
Jactabundi ſuperarunt.

EP.

Athen. X. c. 12.

vſ. 817. Οὐδ' ἂν Χαμεύνη] Omnino Χαμεύνῃ ſcribendum, cum Cl. Kuſtero, qui hanc genuinam lectionem ſolidis argumentis aſſeruit. Viderat hoc etiam Cl. Hemſterhuſius, ut ex verſione ejus apparet, quae optime exprimit verum ſenſum iſtorum verborum.

vſ. 823. Ἵνα τὰ Θεαγένης τὰ πολλὰ χρήματα] Quas Theagenes jactet opes, dicit eſſe in urbe, quae eſt in aëre aedificata, id eſt, nullibi eas eſſe. Infra vſ. 1127. ubi de vaſtitate murorum hujus urbis; coniungit eum cum ſimili jactatore: ὥσθ' ὑπερίνεω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεύς, καὶ Θεαγένης &c.

vſ. 824. Αἰσχίνη] Iſte etiam volebat dives videri, & ſemper in ore habebat opes, quas non habebat domi; in Veſpis vſ. 1235. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δίξεται, ἀνὴρ σοφὸς καὶ μυστικός· κἄστ' ἄσεται χρήματα.

vſ. 824. & 825. Ἢ τὸ Φλέγρας πεδίον] *Aut campum Phlegraeum*, dicemus eſſe illum locum, ubi ſunt iſtorum opes, aut urbem illam Aetheriam; quia haec non eſt: Phlegraeus autem campus & res quae ibi dicuntur contigiſſe, ſunt inanes Poëtarum fabulae.

vſ. 825. Τοὺς Γηγενεῖς] Vide ad Nubes vſ. 851.

vſ. 826. Καθ' ὑπερκόντισαν] Sic omnes Edd. priſtinae: nupera, καθυπερκόντισαν. Scholia: δέον εἰπεῖν, κατετόλμησαν, φησί, τοῖς ἀλαζονεύμασιν ὑπερέβαλον αὐτούς. *Cum dicendum fuiſſet: Bello eos ſuperarunt*, dicit: *jactantia eos ſuperarunt.*

ΕΠ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τ̃ πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
Πολιοῦχος ἔσται; τὸν ξανθύνθην τ̃ πέπλον;
ΠΕΙΣΘ. Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;
ΕΠ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
Ὅπου θεὸς γυνὴ γεγενῆται, πανοπλίαν
Ἔφιν' ἔχουσα, Κλειθένης δὲ κερκίδα;
ΠΕΙΣΘ. Τίς δ' ἂν καθέξει τ̃ πόλεως τὸ Πελαργικόν;
ΕΠ. Ὄρνις ἀφ' ἡμῶν γ' γένους γ' Περσικοῦ,
Ὅσων λέγειν δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. ΠΕΙΣΘ. Ὦ νεοττὲ δέσποτα.
ΕΠ. Ὡς δ' ὁ θεὸς ὑπιτήδειος οἰκεῖν ὑπὲ πετρῶν.
ΠΕΙΣΘ. Ἄγε νυῦ σὺ μ̃ βάδιζε πρὸς τ̃ ἄερα,
Καὶ τοῖσι τειχίζουσι συμμαχόνει,
Χάλικας συμφόρει, πιλὸν ὑποδὺς ὄργασον,
Λεκάνιν ἀνένεγκε, καταπέσ' ὑπὸ τ̃ κλίμακος,
Φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
Κωδωνοφορῶν διέπρεχε, κὐ καθθυδ' ὑπνεῖ,
Κήρυκα δὲ πέμψον, τ̃ μ̃ εἰς θεοὺς ἄνω,
Ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
Κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΠ. Σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
Οἴμωζε παρ' ἔμ'. ΠΕΙΣΘ. Ἰὼ, ὦ γάθ', οἵ πέμπω σ' ἐγώ·
Οὐδὲν γὰρ ἄνθυ σοῦ πῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.
Ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψουσα τὸν πομπεῖον καλῶ.
Παῖ, παῖ· τὸ χανοῦν αἴρεσθε, κὐ τ̃ χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ'.

ΧΟΡ. Ὁμορρόθῳ, σωθέλω,
Συμπαραινέσας ἔχω,
Προσόδια μεγάλα

Σεμνὰ

vs. 828. Πολιοῦχος] In Equitibus vs. 577. ὦ πολιοῦχε Παλλάς.

Ibid. Τὸν ξανθυνθὴν τὸν πέπλον] Scholia: τῇ Ἀθηνᾷ Πελιάδι ἔστι πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων· *Minervae urbis Praesidi peplum fiebat variegatum, quod spectandum gestabatur in Pompa Panathenaeorum.* Pro Παναθηναίων in editionibus est Ἀθηναίων minus recte. De isto Peplo Euripides in Hecuba vs. 466. ἢ Παλλάδος ἐν πόλει τᾶς καλλιδέρκα Ἀθηναίας, ἐν κροκίῳ πέπλῳ ζευξομαι ἅρματι πώλους, ἐν δαιδαλέοισι ποικίλλων' ἀθηνρόκοισι πήναις· *Aut Palladis in urbe pulchrum currum habentis Minervae, in croceo peplo pingendo jungam currui equos, artificiosis variegans croceo-flore-decoris tapetibus?*

vs. 832. Κλεισθένης] Iste in Thesmophoriaz. vs. 583. Introducitur haec dicens: φίλαι γυναῖκες ξυγγενεῖς τὸ μὲν πρόσω. vs. 833.

Ep. Splendida prorſus eſt haec urbs: quis vero Deus
Cuſtos urbis erit? cuinam texemus peplum?
Pisth. Quidni Minervam ſinamus praeſidem eſſe urbis?
Ep. Atqui quomodo urbs eſſe poſſit bene morata,
Ubi Dea femina integram armaturam
Habet, Cliſthenes autem radium textorium?
Pisth. Quis vero murum urbis Pelargicum obtinebit?
Ep. Ales hinc ex nobis origine Perſica,
Qui ubique dicitur acerrimus eſſe
Martis pullus. Pisth. O pulle domine:
Ep. Quam vero idoneus erit ille Deus ad incolendas petras!
Pisth. Age jam, tu vade ad aërem,
Illisque, qui murum extruunt, miniſteria praeſtato:
Lapides apporta, lutumque nudus macera,
Patellam fer ſurſum, de ſcala decide,
Cuſtodes conſtitue, ignem abſconde ſemper,
Cum tintinnabulo circumcurſita, atque ibi dormi,
Praeconem mitte, alium ad Deos ſurſum,
Aliumque deſuper ad homines deorſum,
Indeque rurſus ad me. Ep. Tu vero hic remanens
Per me licet plora. Pisth. I; ô bone, eo, quo te mitto:
Nihil enim eorum, quae dixi, ſine te geretur.
Ego vero ut ſacra peragam novis Diis,
Sacerdotem, qui pompam ducat, vocabo.
Heus puer, puer: caniſtrum tollite, & gutturnium.

STROPHE COLORUM VII.

Chor. Sociam operam conjungo, conſentio,
Adhortor,
Supplicationes magnificae

Et

vſ. 833. Τίς δ' ἂν καθίξει] Lego αὖ pro ἂν.
Ibid. Τὸ Πελαργικόν] Pro Πελασγικόν, nam uſitatius ita dicitur: murus Athenis a Pelasgis exſtructus; alludit autem ad πελαργός *Ciconia*.
vſ. 834. Τὸ Περσικὸν] Nempe gallus, ſupra vſ. 708.
vſ. 835. Ἄρεως νεοττιὰς] Nota eſt fabula de gallo ex Metamorphoſibus Ovidii.
vſ. 840. Ἀποδὺς] Ita recte omnes Edd. priſtinae quas vidi. Nupera διαδὺς.
vſ. 843. Κωδωνεφορῶν περίτρεχε] Nempe ad explorandos excubitores. Infra vſ. 1160. ἐροδέυονται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῆ φυλακαὶ καθεζόμεναι.
vſ. 847. Οἴμωζε παρ' ἐμέ.] Quia alter dicebat: κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ.
vſ. 854. Προσόδια] In Nubibus vſ. 306. καὶ πρόσοδοι μακρῶν ἱερώνται. ubi vide Notam.

Σεμνὰ πρεσπένη θεοῖσιν·
Ἅμα δὲ πρεσπόλῳ χάεντ' ἕνεκα
Πρόβατόν τι θύειν.
Ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ ταῖς θεαῖς·
Σωιαδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΟΨ, ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΕΙΣΘ. Παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τυπὶ τί ἰῶ
Τυπί; μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ κἀδεί' ἰδών,
Οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
ΕΠ. Ἱερεῦ, σὸν ἔργον. θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
ΙΕΡ. Δράσω ταδί· ἀλλὰ πῆ 'στιν ὁ τὸ καυῆν ἔχων;
Εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ,
Καὶ ταῖς Ἰκλίνῳ ταῖς Ἐπιόχῳ,
Καὶ Ὄρνισιν Ὀλυμπίοις κἀν Ὀλυμπίῃσιν,
Πᾶσι κἀπάσῃσιν.
Ὦ Συνίεραξ, χαῖρ' ἄναξ πελαργικέ.
Καὶ Κύκνῳ Πυθίῳ κἀν Δηλίῳ,
Καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ,
Καὶ Ἀρτέμιδι Ἀχαλαινίδι.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀχαλαινὶς Ἄρτεμις.
ΙΕΡ. Καὶ Φρυγίλῳ Σαβαζίῳ,
Καὶ τρυθῷ, μεγάλῃ
Μητρὶ θεῶν κἀνθρώπων.
Δέσποινα Κυβέλη, τρυθὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου,
Διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν
Ὑγίειαν

vs. 858. Πυθιὰς βοά] Ex Scholiis: τὸ Πύθιον μέλος. ὅτω δὲ ἤκουον τὸν Παιᾶνα.

vs. 859. Χαῖρις] Scholia: ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτῷ ταῖς εὐωχίαις· *Quasi ultro accedere sit solitus ad convivia.* Non enim apparere videtur accersitus, ut Sacerdos. Etiam in Pace vs. 951. ὡς ἦν Χαῖρις ἡμᾶς ἴδῃ, πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλητος. Erat autem malus tibicen & citharoedus

vs. 862. Κόρακ' ἐμπεφορβιωμένον] Scholia: ἴσως ὡς μέλαινα σκάπλη. ἔοικε δὲ ὁ αὐλητὴς διεσκευάσθαι εἰς κύκνον. φόρβιον δέ ἐστι τὸ περικείμενον τῷ σώματι τῷ αὐλητῷ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χείλος αὐτῷ· *Forte tanquam nigrum ridet eum. Videtur forma avis indutus tibicen.* φόρβιον autem *est corium, quod applicatur ori tibicinis, ne ejus labia rumpantur.* Dicitur etiam φορβειά. In Vespis vs. 579. καὶ αὐλητὴς γὰρ δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα, ἵν' φορβειᾷ ταῖσι δικαζαις ἔξοδον αὐλῇσ' ἀτιῶσιν.

vs. 864. Πῆ 'στιν ὁ τὸ καυῆν ἔχων;] In Pace vs. 950. ubi etiam sacrificium est: τὸ καυῆν πάρεστιν, ὀλαὶ ἔχον, καὶ φίμμα, καὶ μάχαιραν.

vs. 865. Εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ] Scholia: ἐμιμήσατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη· καὶ γὰρ ἐθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπάρχεσθαι ἐν ταῖς θυσίαις. ἔοικε δὲ τὰ ἐπίθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνίοις· *Imitatur ritus hominum; solebant enim primitias Vestae sive Lari immolare;* (Hinc proverbium ἀφ' Ἑστίας ἄρχεσθαι· quod occurrit in Vespis vs. 842. ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά·) *miscet autem epitheta Deorum cum Avibus*

vs. 867. & seqq. Εὔχεσθε Ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσιν] In invocandis Diis respectum habebant sexus, & locorum, ubi colebantur. In Thesmophor. vs. 338. εὔχεσθε τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις καὶ ταῖς Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις καὶ ταῖς Δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς.

vs. 869.

Et splendidae ut fiant Diis:
Praetereaque insuper ad persolvendas gratias
Ovis ut immoletur:
Eat, eat Pythii carminis clamor in honorem Dei,
Et concinat Chaeris cantilenam.

PISTHETAERUS, EPOPS, SACERDOS.

PISTH. Desine tu inflare tibiam: ô Hercules, quid illud erat
Rei? ita me Jupiter bene juvet, ego multa quum viderim & admiranda,
Nondum hactenus corvum vidi capistratum.
EP. Sacerdos, hoc age; operare Diis novis.
SAC. Faciam hercle; sed ubi ille, qui canistrum tenet?
Veneramini Vestam avicularem,
Milviumque Larem,
Et Alites Olympios atque Olympias
Cunctos & cunctas:
O Accipiter, tutela Sunii, salve Rex Pelargice:
Cycnumque Pythium & Delium,
Latonamque coturnicem ingentem,
Et Dianam Acalanthidem.
PISTH. Non amplius Colaenis dicatur, sed Acalanthis Diana.
SAC. Et frigillam Sabaziam
Struthumque, magnam
Matrem Deûm hominumque:
Cybebe domina, struthe, mater Cleocriti,
Da Nubicuculiae incolis

Sani-

vs. 869. Σουνίαχε] Comp. ex Σούνιον, quod est promontorium Atticae, & ἴαχε, *accipiter*. Alludit autem ad Σουνίαχε: quod est epitheton Neptuni; in Equitibus vs. 556. ὦ δελφίνων μυρίων Σουνίαχε, quem locum citavit Scholiastes.

Ibid. Πελαργικέ] Πελαργὸς, *ciconia*: Πέλαγος, *mare*: ex his permitis facit Avibus Neptunum deum maris.

vs. 870. Καὶ Κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ] Epitheta Apollinis tribuit Cygno, qui est Apollini sacer.

vs. 871. Καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ] Latona in Ortygia, quae ἀπὸ τῶν ὀρτύγων, *a coturnicibus*, dicta est, peperit Apollinem & Dianam.

vs. 874. Φρυγίλλῳ Σαβαζίῳ] Quasi dicit: *Fringillae Barbarae*; alludit enim ad vocem Phryx, ut supra vs. 764. εἰ δὲ τυγχάνεις τὶς ὢν Φρὺξ, φρυγίλλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔστι. Sabazius autem Barbarorum Deus. Vide ad Vespas vs. 9.

vs. 875. Καὶ Στρυθῷ] Intelligit Struthiocamelum, quae est avis maxima: si de hac loquerentur, ad distinctionem *passeris*, qui etiam στρυθὸς, addebant μεγάλη, ut ex Scholiaste apparet; quod etiam est Epitheton Deûm Matris, Cybeles, sive Rheae.

vs. 877. Μῆτερ Κλεοκρίτα] Scholia: τὸ δὲ, Μῆτερ Κλεοκρίτα, παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διασύρειν ὡς στρουθόποδα, τυτθοὺς, μεγαλόπους. *Praeter expectationem subjunxit: μῆτερ Κλεοκρίτα: quia vult Cleocritum ridere tanquam magnos pedes habentem.*

vs. 878. & 879. Διδόναι ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν] Haec fuit formula precum. Menander apud Athenaeum XIV. p. 659. in loco simili. δίδοναι σωτηρίαν, ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλὰ, τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ' εὐχόμεθα· *Ut dent salutem, Sanitatem, bona multa, & eorum, quae nunc parta sunt, laetum ac commodum usum omnibus. Haec precamur.*

Ὑγίειαν, ᾗ σωτηρίαν;
Αὐτοῖσι καὶ Χίοισιν.
ΠΕΙΣΘ Χίοισιν ἥδιστ' ἂν παντὶ τῷ σπερμιδίοις.
ΙΕΡ. Καὶ ἥρωσι, καὶ ὄρνισι, καὶ ἡρώων παισίν,
Καὶ πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶνι,
Καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
Καὶ τέτραξι, καὶ ταῶνι,
Καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκῃ,
Καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,
Καὶ καταρράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,
Καὶ αἰγιθάλλῳ.
ΠΕΙΣΘ. Παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν, ἰὴ, ἰή.
Ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
Ἀλιαίετον, καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ἰκτῖν' εἰς ἂν τοῦτο γ' οἴκοι θ' ἁρπάσας;
Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τἀμμάτια.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τοῦτοισὶ θύσω μόνος.
ΙΕΡ. Εἶτ' αὖθις αὖ τ' ἄρξ' σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χερνίβι θεοσεβὲς,
Ὅσιον ὀπιζομένοις, καλεῖν δὲ
Μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον· εἶτα
Ἱκανὸν ἔξετ' ὄψον.
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' ἐδὲν ἄλλο πλὴν
Γένειόν τ' ἐστὶ, καὶ κέρατα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΠΕΙΣΘ. Θύοντες δὴ ξώμεθα τοῖς βελτίνοισι θεοῖς.
ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα
Κλῆσον, ὦ Μοῦσα,

Τελῆς

vs. 880. Αὐτοῖσι καὶ Χίοισιν] Theopompus Hiſtoricus apud Scholiaſtem: τὰς ὐχὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ηὔχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τ' ἀγαθὰ, καὶ σῴζειν αὐτοῖς· *Vota Athenienſes tam pro illis* (nempe Chils), *quam pro ſe ipſis concipiebant: & cum libarent in ſacrificiis publicis Deos precabantur, ut Chiis darent bona, & ipſi Athenienſibus.*

vs. 885. Καὶ τέτρακι] Videri poteſt Athenaeus IX. p. 398. ubi hic locus citatur. Eſt autem τῶν σπερμολόγων tetrax; vide ſupra ad vs. 233.

vs. 886. Καὶ ἐλεᾷ] Mallem Τελείᾳ· & ita Scholiaſtes, qui hunc locum citat ſupra ad vs. 168. ὅτι Τελείας ὄρνεον· ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὀρνέου τι καταλέγει· Τελείᾳ, καὶ τετράδι, καὶ ταῶνι, καὶ βασιλίσκῳ· *Quod Teleas ſit avis; quoniam & in ſequentibus tanquam avem aliquam* com-

Sanitatem & ſalutem,
Ipſis, ſociisque Chiis.
PISTH. Chii ſane me delectant ubique adjuncti.
SAC. Heroesque & aves, Heroumque natos,
Et Porphyrionem, & Pelicanum,
Et Pelecinum, Phlexidemque,
Tetracem, pavonem,
Eleam, Baſcam,
Elaſam, ardeam,
Falconem, ficedulam,
Et parum.
PISTH. Deſine; in malam rem: deſine clamare, iou, iou.
Ad qualem enim, miſerrime, victimam vocas
Niſos & vultures? nonne vides
Milvium unum illud omne abripere poſſe?
Aufer te hinc tuasque infulas:
Ipſe enim ego iis ſacrificabo ſolus.
SAC. Ergo itaque rurſus tibi
Me oportet alterum carmen,
Ad gutturnium, pium
Sanctumque accinere, & invocare
Deos, unum aliquem ſolummodo, ſi modo
Satis habebitis cibi.
Has enim, quae adſunt, victimas, nihil aliud eſſe dicas, quam
Barbam & cornua.

PISTHETAERUS. POETA.

PISTH. Sacra facientes veneremur volucres Deos.
POET. Nubicuculiam illam fortunatam
Celebra, Muſa,

Tuis

commemorat: Τελέα &c. quae ibi hodie minus recte leguntur. Nollem tamen pro ave accipere vocem Τελέα. Fuit enim Helluo quidam Teleas, quem nunc inter aves numerat; quia crebro inter aves conſpiceretur, nempe in foro, quoties iret opſonatum; hinc etiam in Pace vſ. 1005. cum de Avibus & anguillis venum ferendis diciſſet, ſubjungit: καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀφίξεις ὀψωνοῦντας τυρεάζεσθαι Μαρύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκίτῃ, καὶ ἄλλοις τισὶν πολλοῖς. Simili fere ratione Glaucetem iſtum, quem hic cum Telea conjungebat, vocat Cetum in Theſmoph. vſ. 1062. κήτει βορᾷ Γλαυκίτῃ πρόκειμαι.

vſ. 893. Ταῦτό γ'] Ita Edd. priſtinae; cum γε.

vſ. 905. ΠΟΙ.] Intervenit Poëta carmina quaedam iſtis oblaturus in laudem novae urbis, ut aliquid munuſculi auferat. Eſt autem Dithyrambicus, & utitur Dorica dialecto.

Τεαῖς ὑ' ὕμνων ᾠδαῖς.
ΠΕΙΣΘ. Τυτὶ τί τὸ πρᾶγμα; ποδαπὸς, εἰπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟΙ. Ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἰὴς ἀοιδᾶν,
Μουσάων θεράπων
Ὀτρηρὸς, χὠ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙΣΘ. Ἔπειτα δῆτα δῆλος ὢν κόμιν ἔχεις;
ΠΟΙ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες
Ὀτρηροὶ, χὠ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν κὐ τὸ λημάριον ἔχεις.
Ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, χὠ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ΠΟΙ. Μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
Τὰς ὑμετέρας, κἀκλιά τε πολλὰ, κὐ καλὰ,
Καὶ παρθενεῖα, κὐ χὠ τὰ Σιμωνίδη.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ'.

ΠΕΙΣΘ. Ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;
ΠΟΙ. Πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἄρα θύω τ' δεκάτῳ ταύτης ἐγώ;
Καὶ τἠνομ' ὥσπερ παιδίῳ νιῷ δὴ θέμην.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ'.

ΠΟΙ. Ἀλλὰ τις ὠκεῖα Μουσάων φάλις,
Οἵα περ ἵππων ἀμαρυγά.
Σὺ δ', ὦ πάτερ κλίτος Αἴτνας,

Ζαθέων

vſ. 909. Μελιγλώσσων ἐπέων ἰὴς ἀοιδᾶν] Bacchylides apud Stobaeum: τίκλυ δὲ τε Στρατοῖσιν εἰρήνη μεγάλα· πλᾶτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδῶν ἄνθεα· *Parit enim pax mortalibus magna: Divitias & ſuavidicorum carminum flores.* Aeſchylus in Prometheo vſ. 172. καί τοι μ' ὲ μελιγλώσσοις παιθῆς ἐπαοιδαῖσι θέλξει· *Nec tamen me melliſluis Suadae incantationibus demulcebit.*

vſ. 912. Ἔπειτα δῆτα] Euripides in Alceſtide vſ. 818. τί φὴς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε; *Quid ais? & tamen me hoſpitio excepiſtis?* Idem in Hecuba vſ. 623. εἶτα δῆτ' ὀγκώμεθα; *& tamen tumeſcimus?*

vſ. 914. Μουσάων θεράποντες ὀτρηροὶ κατὰ τὸν Ὅμηρον] Scholia: ἐπιπλὰ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπιπέζευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τῷ Ὁμήρῳ εἶναι, ἐν ᾧ εἴρηται, Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλε Ἀπόλλων. *Propterea dicit ὀτρηροὶ, quia de ſervis uſurpatur illa vox. Credebatur autem Homeri poëma eſſe Margites etiam, in quo dictum eſt:* Μουσάων &c. ad quem locum Comicus reſpexit.

vſ. 916. Ἀνεφθάρης] Editio Farrei Ἀνέθαρσιν. Vide ſupra vſ. 717.

vſ. 917. Κατὰ τί δεῦρ'] In Nuoibus vſ. 238. ἦλθες δὲ κατὰ τί;

Ibid. Ἀνεφθάρης] Ita recte Edd. priſtinae; non ἀν ἐφθάρης.

Ibid. Ἀνεφθάρης] Senſum verbi bene exprimit verſio. Sic Demoſthenes contra Midiam: ἀλλὰ δεινοί τινες εἰσιν,

Tuis hymnorum cantibus.
PISTH. Quid hoc rei? cujas es & quis, dic mihi?
POET. Is ego sum, qui mellifluorum carminum fundo cantus,
Musarum famulus
Expeditus, secundum Homerum.
PISTH. Ergone servus cum sis comam alis?
POET. Non ita est; verum omnes sumus nos poëtae
Musarum ministri
Strenui, secundum Homerum.
PISTH. Haud inepte lacerum habes amiculum aestivum.
Sed, o Poëta, quae te res huc periturum adegit?
POET. Carmina confeci in Nubicuculiam
Vestram, & cyclica multa atque elegantia,
Et virginalia, nec non ejusmodi, qualia sunt Simonidae.

SYSTEMA VERSUUM IV.

PISTH. Ista quando tu pepigisti, & a quo tempore?
POET. Jamdudum equidem, jamdudum hanc urbem concelebro.
PISTH. Nonne ego tantum quod hujus urbis nominalia hostia sum auspicatus?
Nomenque tanquam puerulo nunc primum imposui.

ODE ET STROPHE COLORUM VII.

POET. Sed est celerrima Musarum fama,
Qualis equorum trepida velocitas.
Tu vero pater, Aetnae conditor,

Divi-

ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους, καὶ παρεῖναι· *Sed sunt ejusmodi, qui libentissime ad divites malo modo accedunt, illisque adsunt.* Sic ἐπιφθορὰς apud nostrum in Pace vs. 72. quae loca citavit Bisetus. Sic etiam προσφθορὰς in Ecclesiaz. vs. 248.

vs. 921. Σὺ πότ'] Omnes quas vidi Edd. σύ ποτ' male.

vs. 923. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;] *Nonne nunc primum decimo die hujus urbis sacrifico?* Quasi de infante nuper nato. Solebant enim decimo die a natali sacrificare; Euripides in Electra vs. 1124. Ἥκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων. Τέτων ὑπὲρ μυ θύων, ἐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ, Δεκάτῃ σιλλὴν παιδὸς, ὡς νομίζεται· *Audivisti, opinor, meum puerperium: propterea meo nomine tu sacrificato, ego enim nescio, quomodo ritus recepti sese habeant, decima Pueri Luna.* Vide Nostrum supra vs. 495. & Notam seq.

vs. 924. Καὶ τέτομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην] Decima Luna sive decimo die aetatis nomen imponebatur infantibus: Demosthenes adversus Boeotum: ἀλλὰ καὶ τὴν δεκάτην ἐμοὶ ποιῶν τέτομα τῦτο ἐθέτο· *Quin etiam, cum decimum aetatis meae diem celebraret, hoc mihi imposuit nomen.*

vs. 925. Ὠκεῖα Μεσδων φάτις] Sophocles in Ajace vs. 1020. ὀξεῖα γάρ σε βάξις, ὡς θεῖα τις, διῆλθ' Ἀχαιῶν πάντας· *Nam fama de te velox tanquam Dei alicujus vox, Pervasit Achivorum omnem exercitum.*

Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
Δὸς ἐμὶν, ὅ, τι φῇς
Τεᾷ κεφαλῇ θέλῃς
Πρόφρων δόμῳ ἐμὶν, τεΐν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε'.

ΠΕΙΣΘ. Τετὶ παρέξῃ τὸ κακὸν ἡμῖν φράγμα τῷ,
Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφθιξόμεθα.
Οὕτω, σὺ μὴν τοι σπολάδα γ' ἐχθὰν ἔχεις,
Ἀπόδυθι, γὰ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
Ἔχε τὶν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ δ'.

ΠΟΙ. Τόδε μὴν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μῶσα τόδε δῶρον δέχε.
Τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.
ΠΕΙΣΘ. Ἀνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσε.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ε'.

ΠΟΙ. Νομάδεσι γὰρ ὡς Σκύθαις
Ἀλᾶ Στράτων,

Ὅς

vſ. 927. Ὦ πάτερ κλέος Αἴτνας ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε] Ita compellat conditorem urbis hujus aëriae, ut Pindarus Hieronem Syracuſanum Aetnae urbis conditorem; verba Pindari citat Scholiaſtes: Σύνες ὅ, τι λέγω, ζαθέων ἱερᾶν ἐπώνυμε πάτερ, κλέος Αἴτνας· *Percipe quid dicam* &c. Fuit autem iſtud principium totius carminis, ut teſtatur Scholiaſtes Pindari ad Pythiorum II. Ἰσέον ὅτι τὸν ἐπινίκιον ἐπὶ μισθῷ συντάξας ὁ Πίνδαρος, ἐπιτιμᾶται συνήθως αὐτῷ προῖκα ὑπάρχημα, ἢ ἀρχή. Σύνες ὅ, τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε· *Sciendum, quod cum Epinicium pro mercede compoſuiſſet Pindarus, inſuper conſuevit ei gratis Hyporchema, cujus principium* Σύνες &c. Vide & Notam ſequentem & in contextu vſ. 945.

vſ. 928. Ὁμώνυμε] In locis modo citatis legebatur ἐπώνυμε· ſed apud Scholiaſtem Pindari ad Nemeorum VII. ubi etiam citatur hic locus Pindari, legitur itidem ὁμώνυμε. Sunt autem eaedem literae ἱερῶν & Ἱέρων.

vſ. 931. Ἐμὶν τεΐν] Scholia: γλυκάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ τοῖς τοιούτοις δωρισμόν. καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ, ἐμὶν· *Ridet perpetuum Dithyrambicorum Dorismum in vocibus* Ἐμὶν & τεΐν· *maxime Pindarum, qui in petitionibus ſemper dicit* ἐμὶν.

vſ. 933.

Divinorum ſacrorum cognominis,
Largire mihi, quodcumque
Propitio capitis nutu velis
Libens mihi praebere.

SYSTEMA VERSUUM V.

PISTH. Illud nobis malum hominis faceſſet negotia,
Niſi quid illi dantes effugiamus.
Heus tu, qui ſagum habes & tunicam,
Exue illud, & da poëtae ſapienti.
En tibi ſagum; prorſus enim mihi frigere videris.

ODE ET STROPHE ALIA COLORUM IV.

POET. Non invita quidem amica
Muſa hocce donum accipit:
Tu vero animo tuo percipe
Pindari verſus.
PISTH. Importunus ille a nobis non diſcedet.

ODE ET STROPHE ALIA COLORUM V.

POET. Nomades enim inter Scythas
Palatur Straton,

Qui

vſ. 933. Εἰ μὴ —— ἀπαφιξόμεθα] *Niſi nosmet liberavimus* ab illo; ita infra vſ. 955. πέφευγα ταυταὶ τὰ κρυερά· *liberatus ſum ab iſtis tam frigidis.*

vſ. 942. Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις] Scholiaſtes: καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐν Πινδάρῳ. ἔχει δὲ ὅτως. Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἁλᾶται Στράτων, ὃς ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπηγεν· ἄκλεὴς δ' ἔῳκε, καίτοι δὲ ἁμάξας παρ' Ἱέρωνος, ἔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτων· *Haec etiam ex Pindaricis carminibus, quorum ſenſus: Nomadas enim inter Scythas palatur Straton, qui domum non poſſidet currui impoſitam, & inglorius proficiſcitur.* (Hactenus Pindarus) *Qui, cum mulos accepiſſet ab Hierone, petiit etiam currum.* Non deſcripſi haec omnia, ita ut hodie impreſſa leguntur; ſed ut emendanda puto; leguntur autem iſta ſic: ἀκλεὴς ἔῳκα τῶν δὲ λαοῖν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος· καὶ ἔτι αὐτὸν καὶ Ἁρμάδιον. Dicit autem Pindarus Stratonem quidem errare in Scythia; ſed non habere currum, cui domus ſit inaedificata, ut caeteri habent Scythae. Aeſchylus in Prometheo vſ. 708. Σκύθας δ' ἀζῆν νομάδας, οἱ πλεκτὰς σίγας πεδόρτιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ἅρμασιν· *Pervenies ad Scythas Nomadas, qui ceſſas plexas incolunt ſublimes in vehicularibus rotas aptas habentibus.* Ubi videri poteſt Stanlej.

Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔθηκε πέπλον·
Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνθυ χιτῶνος.
Σιώπα ὅ, τι λέγω.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ'.

ΠΕΙΣΘ. Ξυνίημ', ὅτι βάλλῃ τὴν χιτωνίσκον λαβεῖν.
Ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὴν ποητὼ ὠφελεῖν.
Ἄπελθε τυτονὶ λαβών. ΠΟΙ. Ἀπέρχομαι,
Κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποήσω δὴ ταδί.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ δ'.

Κλῆσον, ὦ ξυσθένους, τὰν
Τρομερὰν, κρυερὰν·
Νιφοβόλα πεδία, πολύσπορά
Τ' ἤλυθον ἀλαλάν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε'.

ΠΕΙΣΘ. Νὴ τὴν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφυκα ταυταγὶ
Τὰ κρυερά, τονδὶ τὴν χιτωνίσκον λαβών.
Τυτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν ἀΐδηστ' ἤλπισα
Οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
Αὖθις σὺ χωρεῖ λαβὼν τὴν χερνίβα.

ΙΕΡΕΥΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΙΕΡ. Εὐφημία ἔστω. ΧΡ. Μὴ καταίξῃ γ' ἀράγε.
ΠΕΙΣΘ. Σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. Ὃς τις; χρησμολόγος. ΠΕΙΣΘ. Οἴμωζέ νυν. ΧΡ.

vs. 946. Ξύνιημι ὅ, τι λέγω] *Intellige quid dicam.* Principium carminis Pindarici in Hieronem. Vide supra ad vs. 927.

vs. 952. Κρυερὰν] Subaudi πῶλον. dicit autem frigidam, quia in aëre est aedificata, unde nives cadunt.

vs. 954. Ἀλαλάν.] Infra vs. 1761. ἀλαλαὶ παιών.

vs. 955.

Qui textam veſtem non poſſidet:
Indecorum enim venit ſagum ſine tunica.
Intellige, quid dicam.

SYSTEMA VERSUUM IV.

PISTH. Intelligo, quid velis; tuniculam nimirum accipere:
Exue tu; hoc enim in poëtam beneficium eſt conferendum:
Ea itaque accepta abi. POET. Abeo,
Atque hinc digreſſus in urbem veſtram haecce componam.

ODE ET STROPHE COLORUM IV.

Concelebra, ô Apollo, in aureo ſolio conſpiciende,
Tremulam hanc & frigidam urbem.
In campos nive conſperſos fertilesque
Veni: Alalan.

SYSTEMA VERSUUM V.

PISTH. Utique profecto effugi iſta
Frigida carmina, accepta hac tunica.
Hocce ſane malum equidem nunquam ſperaſſem,
Ut ille tam cito quicquam inaudiret de urbe noſtra.
Rurſus tu circumi accepto gutturnio.

SACERDOS, VATES, PISTHETAERUS.

SAC. Favete linguis. VAT. Ab hirco immolando abſtineas.
PISTH. Tu vero quis es? VAT. Quis ſim? fatidicus. PISTH. Itaque nunc plora.
VAT.

vſ. 955. Πέπαυμαι] Supra vſ. 933.
vſ. 956. Τὴν χιτωνίσκην] Poëtae tunicam, quam, accepta meliore, hic reliquit.
vſ. 960. ΧΡ.] Vates intervenit, ut particeps fiat epularum. Eadem de cauſa etiam in Pace vſ. 1045. vates interpellat ſacrificantes.

ΧΡ. Ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
Ὡς ἐπὶ Βάκιδ᾽ ἦλθε χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
Εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙΣΘ. Καὔπειτα πῶς
Ταῦτ᾽ οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
Τὴνδ᾽ οἰκίσαι. ΧΡ. Τὸ θεῖον οὐ προὐδίζετό με.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ᾽ οὐδὲν οἷόν ἐστ᾽ ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡ. Ἀλλ᾽ ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιάς τε κορώνας
Ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτα προσήκει δῆτ᾽ ἐμοὶ Κορινθίων;
ΧΡ. Ἡνίξατ᾽ ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὰ λέγειν.
Πρῶτον Παυδώρᾳ θῦσαι λευκότεκνα κριόν·
Ὃς δέ κ᾽ ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
Τῷ δόμῳ ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα.
ΠΕΙΣΘ. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Καὶ φιάλιον δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ᾽ ὑπιπλῆσαι.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ σπλάγχνα διδόναι ἔνεστι; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Κἂν μή, θέσπιε κῦρε, ποιῇς ταῦθ᾽, ὡς ὑπιτέλλω,
Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται. αἳ δέ κε μὴ δῷς,
Οὐκ ἔσται σοι πρυγών, οὐδ᾽ αἰετὸς, ὦ φρυκολάπης.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ ταῦτ᾽ ἔνεστ᾽ ἐνταῦθα; ΧΡ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲν ἄρ᾽ ὅμοιον ἦν᾽ ὁ χρησμὸς τοῦτοί,
Ὃν ἐγὼ τοῦδί τ᾽ Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην.
Αὐταῖς ἐπίου ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζὼν
Λυπῆι θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ὑπιθυμῆι,
Δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.
ΧΡ. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕΙΣΘ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Καὶ φείδου μηδὲν, μήθ᾽ αἰετῶ ἂν νεφέλῃσι,
Μήτ᾽ ἦν Λάμπων ᾖ, μήτ᾽ ἦν ὁ μέγας Διοπείθης.
ΧΡ. Καὶ ταῦτ᾽ ἔνεστ᾽ ἐνταῦθα; ΠΕΙΣΘ. Λαβὲ τὸ βυβλίον.
Οὐκ εἶ θύραζ᾽ ἐς κόρακας; ΧΡ. Οἴμοι δείλαιος.
ΠΕΙΣΘ. Οὔκουν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐμπρέχων;

ΓΕΩ-

vs. 962. Τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε] Euripides in Iphigenia ad Aulidem vs. 850. ἀλλ᾽ ἀμελείᾳ δὸς αὐτὰ, καὶ φαύλως φέρε· *Sed ne cures ista, ferasque leviter.*

vs. 969. Τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος] Duo sunt ad quae alludit: primo urbs Ὄρνιαι, quae iacet inter Corinthum & Sicyonem, teste Eustathio ad Iliadem p. 220. lin. 19. ubi de urbibus loquitur, quae vocentur Ὄρνιαι· ἴσι δὲ καὶ ἑτέρα, inquit, μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Sunt autem similes voces Ὄρνια, *aves*, & Ὄρνιαι in qua similitudine ludebat supra vs. 400. Deinde etiam alludit ad Oraculum Aesopo datum; de quo Scholiastes: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλοῦτου, ἔφη· ἰὼν εἰς τὸ μέσον κλίναι Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα· *Aesopo Fabularum Scriptori oraculum consulenti de divitiis, Apollo dixit, ut in medio inter Corinthum & Sicyonem conderet urbem. Est enim illa regio fertilis.* Scio aliter legi alibi oraculum illud; vide tamen Erasmum in Proverb. *Utinam mihi contingant, quae inter Sicyonem & Corinthum.*

vs. 972. Παυδώρᾳ] Scholia: τῇ γῇ. ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δωρεῖται. ἀφ᾽ ἧς καὶ ζείδωρος, καὶ εὐσιδώρα.

vs. 975. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;] In Equitibus vs. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν, ἑτέραν ἴχνευε;

vs. 979. Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι] Oraculum de Atheniensibus editum ad hanc urbem refert. De isto oraculo in Equitibus vs. 1060. Populi Persona dicit: ἄγε νῦν ὅπως αὐτὸς

VAT. O bone, res divinas ne contemtui habeas:
Namque Bacidis quoddam eſt vaticinium, quod manifeſto reſpicit
Ad Nubicuculiam. PISTH. Quomodo ergo
Iſta non praemonuiſti, priusquam ego hanc urbem
Conderem? VAT. Divinum me impedivit numen.
PISTH. Sed nihil eſt quin iſta carmina audiamus.
VAT. Quando incoluerint lupi canique cornices
Eodem in loco Corinthum inter & Sicyonem.
PISTH. Quid mihi vero cum Corinthiis eſt?
VAT. Obſcure per illud Bacis indicavit aërem.
Primum Terrae faciendum eſt albi velleris ariete:
Quique meorum primum venerit carminum interpres,
Illi donanda veſtis pura, & nova calceamenta.
PISTH. Num & ibi de calceamentis ſcriptum eſt? VAT. Accipe libellum.
Phialaque inſuper eſt danda, & extis implenda manus.
PISTH. Ibine & exta oportere dari ſcriptum eſt? VAT. Accipe libellum.
Siquidem illa vero, divine juvenis, confeceris, uti praecipio,
Aquila in nubibus eris: ni vero dederis.
Neque turtur eris, neque aquila, nec picus.
PISTH. Haeccine itidem ibi inſunt ſcripta? VAT. Accipe libellum.
PISTH. Neutiquam igitur ſimile eſt huic reſponſum,
Quod ego ex Apollinis oraculis deſcripſi.
Cum homo invocatus venerit, atque ineptus oſtentator,
Et ſacra facientibus incommodarit, extorumque fieri voluerit particeps,
Tunc vero verberibus ipſi latera contundere oportet.
VAT. Equidem te nugas dicere arbitror. PISTH. Accipe libellum.
Nec parce quicquam, neque aquilæ in nubibus,
Neque ſi vel Lampon fuerit, magnusve Diopithes.
VAT. Et illa inibi ſunt ſcripta? PISTH. Accipe libellum.
Non foras abibis in malam rem? VAT. Vae mihi miſero.
PISTH. Non tu hinc te alio proripies oracula enarratum?

GEO-

αὐτὸς (τὸς χρησμὸς) ἀναγνώσεσθέ μοι, καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ ἐκεῖνον, ὃν περ ᾄδομαι, ὡς ἐν περίλησιν αἰετὸς γενήσομαι. Ubi vide Notam.

vſ. 983. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην] Sophocles in Trachiniis vſ. 1165. μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα, Ἃ, τῶν ἐρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ Σελλῶν ἐστεθὼν ἄλσος, ἐσεγραψάμην πρὸς τοῖς πατρῴοις καὶ πολυγλώσσοις δρυός· *Oraculum novum veteri reſpondens, quod ego, cum in montanarum & humi cubantium Sellorum Lucum fuiſſem ingreſſus, inſcripſi tabulae, Acceptum a Patri meo ſacra & vocali quercu.* Loquitur autem Hercules.

vſ. 987. Οὐδὲν λέγειν εἶμαί σε] In Veſpis vſ. 75. ἀλλ' ἐῶ λέγειν.

Ibid. Λαβὲ τὸ βυβλίον] Ad vſ. 975. & 977.

vſ. 988. Αἰετὸς ἐν περίλησιν] Id eſt: nec illi parce, quâ oraculum illud de Aquila in Nubibus recitaverit; recitabat autem iſte ſupra vſ. 988.

vſ. 989. Λάμπων] Iſte etiam erat Fatidicus, & a Comicis notabatur tanquam Helluo, ut obſervat Athenaeus VIII. p. 344. Noſter ſupra vſ. 522. dicebat eum jurare per anſerem.

Ibid. Διοπείθης] Hunc tanquam Furem notat in Equitibus vſ. 1081. tanquam furentem in Veſpis vſ. 379.

vſ. 992. Ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκπρέχων] In Acharnenſibus vſ. 828. Εἰ μὴ ἑτέρωσε συκοφαντήσεις ἐών.

ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ, ἢ ΜΕΤΩΝ. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΓΕΩΜ. Ἦκω παρ' ὑμᾶς. ΠΕΙΣΘ. Ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
Τί δ' αὖ σὺ δρᾶσων; πῆς δ' ἰδέα βυλήμαλ@;
Τίς ἡ 'πίνοια; πῆς ὁ κόθορν@ τ̃ ὁδῦ;
ΓΕΩΜ. Γεωμετρῆσαι βύλομαι τ̃ ἀέρα.
Ὑμῖν, διελεῖν τε κατ' ἀγυιάς. ΠΕΙΣΘ. Πρὸς τ̃ θεῶν,
Σύ δ' εἰ πῆς ἀνθρῶν; ΓΕΩΜ. Ὅς πις εἰμ' ἐγώ; Μέτων,
Ὃν εἶδεν Ἑλλὰς, χὠ Κολωνός. ΠΕΙΣΘ. Εἰπέ μοι,
Ταυτὶ δέ σοι πῆ 'ὄϛι; ΓΕΩΜ. Κανόνες ἀέρ@.
Αὐτίκα γ' ἀὴς ὄϛι τ̃ ἰδέαν ὅλ@
Καζὰ πνιγέα μάλιϛα· ϖϱοθεὶς ἢν ἐγὼ
Τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τ̃ καμπύλον,
Ἐνθεὶς ϕϱονϯίδιον· μανθάνεις; ΠΕΙΣΘ. Οὐ μανθάνω.
ΓΕΩΜ. Ὀρθὸϛ μετρήσω κανόνι, ϖϱοϑϛιθεὶς, ἵνα
Ὁ κύκλ@ γένηταί σοι τετράγων@· κἂν μέσῳ
Ἀγορᾷ· φέρουσαι δ' ὧσιν εἰς αὐτὸ ὁδοὶ
Ὀρθαὶ, ϖϱὸϛ αὐτὸ τὸ μέσον. ὥσϖϱ δ' ἀστέρες
Αὐτ̃ κυκλοτερῆς ὄντ@, ὀρθαὶ πανταχῆ
Ἀκτῖνες ἅπλάμπτουσιν. ΠΕΙΣΘ. Ἄνθϱωπ@ Θαλῆς,
Μέτων. ΓΕΩΜ. Τί ἐϛιν; ΠΕΙΣΘ. Οἶσθ' ὁπὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
Κἀμοί γε πειθόμην@ ϛωκίνῃ τ̃ ὁδῦ.
ΓΕΩΜ. Τί δ' ἐϛὶ δεινόν; ΠΕΙΣΘ. Ὥσϖϱ ἐν Λακεδαίμονι,
Ξενηλατῶν), κἀ κεκίνϰυται πινες
Πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄγυ. ΓΕΩΜ. Μῶν ϕασιάζετε;
ΠΕΙΣΘ. Μὰ τ̃ Δί' οὐ δῆτ'. ΓΕΩΜ. Ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙΣΘ. Ὁμοθυμαδὸν
Σποδεῖν ἅπαντας τὰς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΓΕΩΜ. Ὑπάϱοιμι γ' ἄν γε νὴ Δί'. ΠΕΙΣΘ. Ὡς οὐκ οἶδ' ἄϱ' εἰ
ϕθαίης ἄν· ὀπίσειν) γ' ἐγγὺς αὐταῖί.
ΓΕΩΜ. Οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ;

vſ. 996. Γεωμετρῆσαι] In Nubibus etiam vſ. 202. Geometrarum artem ridet: τατὶ δὲ τί; alter: γεωμετρία· prior: τῦτ' ἂν τί ἐϛι χρήσιμον;
vſ. 1002 Κατὰ πνιγέα] In Nubibus vſ. 95. εἰ τὸν ϖϱαϛὴν λίγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔϛι πνιγεὺς, κἄϛι ϖϱὶ ἡμᾶς ὅτ@.
Ibid. Προσθεὶς] In Scholiis: τὰ δὲ ἑξῆς, ϕησὶ ὁ Σύμμαχ@, ἀδιανόητα· ſequentia ſunt obſcura, ut dicit Symmachus.
vſ. 1008. Ἀσίμει] Ita Edd. Priſtinae; non ἀσίμ@.
vſ. 1010. Ἄνθϱωπ@ Θαλῆς] Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν; Nub. vſ. 580.

vſ. 1012.

ΕΠΙ-

GEOMETRA, ſive METON. PISTHETAERUS.

GEOM. Ad vos venio. PISTH. Ecce aliud iterum hocce malum:
Quam vero ob cauſam tu huc ades? quae conſilii ratio?
Quod inſtitutum? quid ad hoc iter te tam magnifice cothurnatus accinxiſti?
GEOM. Dimetiri vobis aërem volo,
Et in compita dirimere. PISTH. Per Deos quaeſo,
Quis tu homo es? GEOM. Quis ego ſim? Meto,
Quem Graecia vidit atque mirata eſt, & Colonus. PISTH. Dic, quaeſo,
Quid illud vero rei habes? GEOM. Regulas aëris:
Ut enim verbo dicam, totus aër forma
Furno maxime conſimilis eſt: ego igitur appoſita
Surſum hac ipſa curva regula,
Impoſitoque circino; intelligisne? PISTH. Non ſane.
GEOM. Recta dimetiar regula, admoto circino, ut
Circulus exiſtat tibi quadratus; inque medio
Forum; eo autem ducant undique viae
Rectae, ad ipſum illud medium; ſicuti a ſole,
Ipſum coelum cum rotundum ſit, recti quaquavorſum
Radii refulgent. PISTH. Heus homo Thaletis inſtar ſapiens
Meto. GEOM. Quid me vis? PISTH. Scinne, quam te amem?
Atque mihi ſi obſequeris, hinc ocyus te move.
GEOM. Quid enim eſt periculi? PISTH. Sicuti Lacedaemone,
Peregrini hinc quidem expelluntur, & aliqui jam ſunt ejecti;
Plagaeque per urbem frequentes. GEOM. Num orta eſt inter vos ſeditio?
PISTH. Non ſane. GEOM. Sed quî vero? PISTH. Communi conſenſu
Male multare omnes arrogantes viſum eſt.
GEOM. Itaque me profecto hinc ſubducam. PISTH. Et vero haud ſcio, an
Celeri fuga verbera ſis evitaturus; haec enim ecce e propinquo tibi impendent.
GEOM. Vae mihi miſero. PISTH. Nonne jamdudum id tibi dicebam?
Non tuo te modulo metieris, atque alio recipies?

vſ. 1012. Ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ] In Ranis vſ. 174. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ. In Theſmophoriaz. vſ. 931. ὑπακοινητέον.
vſ. 1016. Ὁμοθυμαδὸν] In Pace vſ. 483. ὁμοθυμαδὸν ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιλαπτέον.
vſ. 1018. Ὡς ὐκ οἶδ' ἅρ' οὐ φθαίης ἄν] *Neſcio an citius abire poſſis*, quam plagas accipias.
vſ. 1019. Ἐγγὺς αὐταί] *Prope enim abſunt iſtae.* Scholia: αἱ πληγαί. ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν. Sic in Nubibus vſ. 971. ἐπετοῦντο τυπτόμενοι πολλαὶ.
vſ. 1021. Ἀναμετρήσεις] Alludit ad artem Geometrae.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΕΠ. Πῆ ποτ' ἔξενοι; ΠΕΙΣΘ. Τίς ὁ Σαρδανάπαλος ἱστοί;
ΕΠ. Ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχών,
Ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙΣΘ. Ἐπίσκοπος;
Ἔπεμψε δέ τίς σε δεῦρο; ΕΠ. Φαῦλον βιβλίον
Τελέας. ΠΕΙΣΘ. Τί; βύβλῳ δῆτα, τὸ μισθὸν λαβών,
Μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠ. Νὴ τὼ θεώ.
Ἐκκλησιάσαι δ' ἦν ἐδεόμεθ' οἵκοι μένων.
Ἔπειν γὰ δι' ἐμοῦ πέτρακλαι Φαρνάκῃ.
ΠΕΙΣΘ. Ἄπιθι λαβών· ἔπειν δ' ὁ μισθὸς ἱστοί.
ΕΠ. Τετὶ τί ἦν; ΠΕΙΣΘ. Ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
ΕΠ. Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὦν ἐπίσκοπος.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀποσβέσεις, οὐκ ἀπίσεις τὼ κάδω;
Οὐ δεινά; ἃ πέπτωσιν ἤδη πισπόπας
Εἰς τὼ πόλιν, πρὶν ἃ πεῦσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

ΨΗΦ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τ' Ἀθηναῖον ἀδικῇ.
ΠΕΙΣΘ. Τετὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον;
ΨΗΦ. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, κἃ νόμους νέους
Ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕΙΣΘ. Τὸ τί;
ΨΗΦ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιέας τοῖσδε τοῖς
Μέτροισι, κἃ σταθμοῖσι, κἃ ψηφίσμασι,
Καθάπερ Ὀλοφύξιοι. ΠΕΙΣΘ. Σὺ δέ γ' οἷσπερ Ὀποτυξιοι χρήσῃ τάχα.
ΨΗΦ. Οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀπίσεις τὼς νόμους;
Πιφὼς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.

ΕΠ.

vs. 1025. Φαῦλον βιβλίον Τελέας] Videtur libellum manibus tenere, in quo mandata superiorum erant descripta, quae Episcopus iste deberet exequi in civitate avium. Hunc libellum acceperat a Telea, tanquam supremo magistratu: quem Teleam ut hic Comicus facit curare res Avium, sic supra numerabat eum inter Deos volucres vs. 886. Dicit autem φαῦλον βιβλίον quasi iratus, quod cum mandatis aliorsum missus, nec domi licuerit ei manere, & res magis arduas expedire.

vs. 1029. Φαρνάκῃ] Arroganter dicit, ubi negotia intercedere cum Satrapa.

vs. 1033. Οὐκ ἀποσβέσεις;] Neutraliter, sicut infra vs. 1425. ubi itidem, ἐκ ἀποσβέσεις; Active autem in Equitibus vs. 60. ἀποσβεῖ τὰς ῥήτορας.

vs. 1036. Ἐὰν δ' ὁ] Inter accedendum legit ex libro decretum aliquod. Fingit autem Comicus venditorem

EPISCOPUS, PISTHETAERUS.

EP. Ubi sunt hospitum patroni? PISTH. Quis hic Sardanapalus est?
EP. Inspector huc venio, fabae sorte electus,
Ad Nubicuculiam. PISTH. Inspector?
Quis autem te huc misit? EP. Improbus libellus
Teleae. PISTH. Quid? vinne ergo accepta mercede
Carere molestia, atque abire. EP. Utique vero:
Concioni enimvero oportebat me adfuisse domi manentem;
Sunt etenim nonnulla a me in rem Pharnacae confecta.
PISTH. Abi quum acceperis: merces autem est haecce.
EP. Illud quid rei est? PISTH. Habita super Pharnace concio.
EP. Antestor me verberatum, qui inspector sum.
PISTH. Non te proripies, non auferes utrasque judiciarias urnas?
An non haec sunt intolerabilia? & mittunt jam inspectores
In hanc urbem, antequam sacra Diis fuerint facta.

PSEPHISMATUM VENDITOR, PISTHETAERUS, EPISCOPUS, SACERDOS.

PSEPH. Si vero Nubicuculius Athenienscm laeserit.
PISTH. Quid illud iterum est mali libelli?
PSEPH. Psephismatum venditor sum; novasque leges
Ad vos huc venio venditurus. PISTH. Quid autem?
PSEPH. Ut utantur Nubicuculienses hisce
Mensuris, ponderibus, & plebiscitis,
Sicuti *Olophyxii.*
PISTH. Tu vero jam mox illis, quibus Ototyxii (id est, qui vapulantes ejulant) legibus uteris.
PSEPH. Heus, quid agis? PISTH. Nonne tu hinc leges auferes?
Acerbas ego tibi hodie leges ostendam.

EP.

torem decretorum, sive Plebiscitorum; quia nimis multa solebant fieri Athenis.

vs. 1042. Ὀλοφύξιοι] Olophyxus est urbis nomen.

vs. 1043. Ὀτοτύξιοι] Finxit similem vocem ab ὀτοτύζειν, quod est *ejulare*, *lamentari*: quod est ab ὀτοτοῖ, quae est vox lamentantis; apud Aeschylum in Agamemnone vs. 1083. cum Cassandra exclamasset: ὀτοτοτοῖ! Chorus ad eam dicit: τί τῶνδ' ἀγωτότυζας; *cur sic clamas ototae?* Tale est φεύζειν a φεῦ. In eadem Tragoedia vs. 1316. cum Cassandra dixisset: φεῦ! φεῦ! Chorus dicit: τί τῶνδ' ἐφευξας; *Cur sic pheu, sive ebeu, clamas?* Sic ab ὤ venit ὤζειν· de quo vide supra ad vs. 267. & ab οἴμοι, οἰμώζειν. in Thesmoph. vs. 1112. 1113. οἰμωζε. ὀτότυζε.

vs. 1045. Πικρὰς ἐγώ σοι τήμερον δώσω νόμους] Infra vs. 1468. πικρὰν τάχ' ὄψει ψηφισματουργίαν.

ΕΠ. Καλῶμαι Πειθέταιρον Ὕδρεως
Ἐς τ' Μυυχιῶνα μῆνα.
ΠΕΙΣΘ. Ἀληθες· ὅτῳ ἔλη γ' ὀνταῦθ' ἦθα σύ;
ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τὰς Ἀρχοντας,
Καὶ μὴ δέχηται τὴν πίλιν.
ΠΕΙΣΘ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἢ σὺ γ' ὀνταῦθ' ἦθ' ἔλη;
ΕΠ. Ἀπολῶ σε, ἢ γράφω σε μυείας δραχμάς.
ΠΕΙΣΘ. Ἐγὼ δέ σε γε τὼ κάδω ἀφοσιεδῶ.
ΕΠ. Μέμνησ', ὅτε τ' πίλης κατετίλας ἐσπέρας;
ΠΕΙΣΘ. Αἰβοῖ, λαβέπω τις αὐτόν. ὅτῳ, ἢ μψεῖς;
ΙΕΡ. Ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ὀνθυθεὶ,
Θύσοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τ' τράγον.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

ΧΟΡ. Ἤδη μοι τῷ παντόπλᾳ
Καὶ πανταρχᾳ θητοὶ πάντες
Θύσω' ὐκλαίαις θυχαῖσι.
Πᾶσαν ἢ γῆν ὀπθύω,
Σώζω δ' ὐθαλεῖς καρπὺς,
Κτείνων παμφύλων γένναν
Θηρῶν, οἳ πάντ' ὀν γαίᾳ
Ἐκ χάλυκος αὐξανόμψα γένυσι πολυφαγοις;
Δένδρεσί τ' ἐφεζόμψα καρπὸν ὀπθόσκει.
Κτείνω δ', οἳ κἤπτης θὐώδεις
Φθείρυσι λύμαις ἐχθίστοις·
Ἑρπετᾷ τε, ἢ δάκεθ', ὁπόσα τῷ ἀι
Ἔπι, ὑπ' ἐμᾶς πέρυγος
Ἐν φοναῖς ἄλυθ'.

vs. 1050. Κατὰ τὸν στήλην] Scholia: κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφήν. quia in columnis scribebant edicta, aut in tabulis scripta columnis applicabant.

vs. 1054. Τῆς στήλης κατετίλας] Hoc etiam nefarium erat, ut καταπλᾶν τῶν Ἑκαταίων, in Ranis vs. 364. Caeterum Edd. hic κατέτιλας. male.

vs. 1057. Θύσοντις εἴσω] Scholia: σκήπτεται ποιῶν τίσω τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον· *Simulat se iturus sacrificaturum, ne macter ovem.* Ita Pace vs. 1021. Trygaeus id ingenue faretur: ἀλλ' εἶσω φέρων, θύσας, τὰ μὲν ἐξελὼν δίωρ' ἔκφερε· χ' ὕτω τὸ πρόβατον τῶν χορηγῶν σώζεται.

vs. 1058. Ἤδη μοι τῷ παντόπλᾳ καὶ παντάρχᾳ] Epitheta Jovi convenientia sibi arrogat Chorus avium; sic autem de Jove Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 1080. ὦ Ζεῦ

ΕΠΙΡ-

EP. Arceſſo Piſthetaerum injuriae
In Munychionem menſem.
PISTH. Itane vero? etiamnum tu hic ſtabas?
PSEPH. Si vero quis expellat magiſtratus,
Neque recipiat ſecundum praeſcriptum edicti in columna.
PISTH. Vae mihi miſero: tune etiam hic eras adhuc?
EP. Peſſum te dabo, & dicam tibi decem millium drachmarum ſcribo.
PISTH. Ego vero tuas amphoras comminuam.
EP. Memento iſtius temporis, cum publicam columnam veſpera concacabas.
PISTH. Heu! aliquis illum comprehendat. Heus tu; non manebis?
SAC. Hinc nos praepropere digrediamur,
Intus Diis oblaturi hircum.

ODE ET STROPHE COLORUM XIV.

CHOR. Jam nunc mihi omnia contemplanti
Cunctaque regenti mortales omnes
Sacra facient votivis precibus.
Univerſam enim terram inſpicio,
Et conſervo bene florentes fructus,
Interimens omnigenorum genera
Animalium, quae omnia in terra
Ex calyce progerminantia ore voraci,
Arboribusque inſidentia fructus depaſcuntur;
Itidemque conficio, quae hortos odoratos
Corrumpunt peſſimis modis;
Reptiliaque & noxia venenato morſu, quantum eorum
Eſt, vi alarum mearum
Internecione pereunt.

ὦ Ζεῦ γε παντάρχα θεῶν, παντόπλα. Dicitur autem non tantum παντόπλης, ſed etiam πανόπλης, ut in Eccleſiaz. vſ. 80. de Argo, & apud Aeſchylum in Eumenidibus vſ. 1048. Ζεὺς πανόπλας.

vſ. 1062. Σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπὸς] Supra, vſ. 589. πρῶτα μὲν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες ἀ κατίδονται, ἀλλὰ γλαυκῶν λόχῳ εἰς αὐτὸς, καὶ περχνίδων ἐπιτρίψει.

vſ. 1065. Αὐξανόμενα] Ita omnes Edd. priſtinae. Nupera αὐξανόμενον. Per πάντα ἐν γαίᾳ αὐξανόμενα intelliguntur flores, fruges, grana, & alia humi naſcentia; quae diſtinguuntur a *fructibus arborum*, quos inſecta illa laedunt arboribus inſidentia.

vſ. 1066. Ἐφιζόμενα] Quaſi praeceſſiſſet non θηρῶν οἱ, ſed θηρίων ἃ. Vide ad Plutum vſ. 537.

vſ. 1067. Οἱ] Ad θηρῶν.

vſ. 1069. Ἑρπετά] Iterum quaſi praeciſiſſet θηρίων.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

ΧΟΡ. Τῇδε μέντοι γ' ἡμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναρρηθέν.
Ἤν ἀποκλείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τ' Μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον· ἤν τε τ' τυφλίνων τις πινὰ
Τῶν τεθνηκότων ἀποκλείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
Βυλόμεθ' ἐν νεῳ ἀνειπεῖν ταῦτά χ' ἡμεῖς ὀνθάδε·
Ἤν ἀποκλείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τ' Στρύθιον,
Λήψεθ' τάλαντον· ἤν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα·
Ὅν συνείρων τὰς σπίνους, πωλεῖ κἀπὶ ἓξ ὀβολοῦ.
Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι, κἀ λυμαίνεθ'·
Τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥίνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
Τὰς θεσπεσίας δ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἴξας ἔχει,
Κἀπαναγκάζει παλθύειν δεδεμένας ὑπ' δικτύῳ.
Ταῦτα βυλόμεθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
Εἰσγεμένας ὑμῶν ὑπ' αὐλῇ, φαίζομεν μεθιέναι.
Ἤν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τ' ὀρνέων,
Αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλθύσετε.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ις.

ΧΟΡ. Εὔθαμμον φῦλον πτηνῶν
Οἰωνῶν, οἳ χειμῶν' μολὼν
Χλαίνας οὐκ ἀμπεχνεῖ·
Οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγει ἡμᾶς
Ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·

Ἀντ'

vs. 1072. Ἐπαναρρηθέν] Sic recte MS. Vat. At priores Editt. male ἐπαναχορεύεται, per χ. ex Notis *Kusteri*. Itaque vertendum: *Hodie quam maxime edicta promulgantur.*

vs. 1073. Ἤν ἀποκλείνῃ τις Διαγόραν τὸν Μήλιον] Iste est Diagoras ille atheus dictus, qui etiam Athenienſium ſacra profanavit, & deriſui habuit; qui de eo emiſerunt decretum, quod hic recitatur. Lyſias contra Andocidem: τοσοῦτο δὲ ὅτου Διαγόρᾳ τῷ Μηλίῳ ἀσεβέστερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἀσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει. & paulo poſt de edicto Athenienſium: ἀποκτείναντι τὸν τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκλείναντι. *Tanto iſte magis impius fuit, quam Diagoras Melius. Diagoras enim tantum dictis oſtendit impietatem ſuam erga ſacra & feſta aliena; iſte autem factis erga Patriae urbis ſacra & feſta. De Diagora edictum promulgarunt: daturos ſe talentum argenti illi, qui eum occiderit, aut Athenas adduxerit.*

vs. 1077. Φιλοκράτη τὸν Στρύθιον] Ita vocat eum a στρύθος, *paſſer*, quaſi a gente aut patria: ſic ſupra, vs. 14.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

CHOR. Hac maxime die per praeconem promulgatur.
Si quis veſtrum Dlagoram interficiat Melium,
Accipiet talentum: ſi vero tyrannorum aliquem quis
Defunctorum occidat, talentum accipiet.
Nos igitur etiam iſta nunc hic promulgare volumus:
Si quis veſtrum Philocratem occiderit Struthium,
Talentum habebit praemio: ſin vivum adduxerit, quatuor;
Quod fringillas colligans, ſeptenos obolo vendat:
Turdos itidem inflans palam oſtendit & indigne habet:
Merulis etiam in nares immittit pennas:
Similiterque captas columbas habet incluſas,
Aliasque cogit aves illicere, in reti deligatas.
Haec publicare volumus: & ſi quis veſtrum aves alat
Concluſas in caveis, edicimus, ut dimittatis:
Quod ſi morem non geſſeritis, vos ab avibus comprehenſi
Viceverſa apud nos vincti, illices eritis.

ANTODE ET ANTISTROPHE COLOR. XIV.

CHOR. O fortunatam volucrium gentem
Avium, quae hyeme
Laenis amictae non ſunt,
Neque contra calore aeſtus nos
Radii late reſplendentes urunt:

Sed

vſ. 14. Φιλοκράτης ἐξ Ὀρνέων, ſive ὀρνίων· quia Aves venderet.

„ vſ. 1079. Σπίνες] Sic habet MS. Vat. At priores „ Editt. male σπίννες per duplex ν. Syllabam enim „ primam hujus vocis ſecundum metri legem hic opor- „ tet eſſe brevem. *Kuſterus.*" In Pace vſ. 1150. per unum ν recte, quia nec ibi per metrum poſſet eſſe prima ſyllaba hujus vocis longa.

vſ. 1081. Ἐγχεῖ] Scholia: ἐναίας δὲ τὸ ἐγχεῖ· *Verbum coactum hoc loco.*

vſ. 1090. Χλαίνας ἀμπισχόντας] Eſt autem χλαῖνα hyberna veſtis; ſupra vſ. 713. Ὀρίσῃ χλαίναν ὑφειμένην μὴ μίαν ἀποδύῃ.

vſ. 1091. Οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγος ἡμᾶς ἀλλὰ Θάλπει] Eandem ſententiam paulo aliter Sophocles in Trac. „ niis vſ. 150. καί νιν ἡ Θάλπουσα Σειὼ, δύ' ἐμοῦ, δύ' ἀ- πνευμάτων οὖσιν κλονεῖ· *Nec ipſum calor ſolis, nec imber, nec ventus ullus vexat.*

Ἀλλ' ἀνθηρᾶν λειμώνων
Φύλλων ἐν κόλποις ἐναύω,
Ἠνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανείς βοᾷ.
Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις ὑρείαις ξυμπαίζων·
Ἠεννά τε βοσκόμεθα παρθένια
Λευκόπτερα μύζα, Χαρίτων τε κηπεύματα.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

ΧΟΡ. Τοῖς κειταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεθα ἢ νῶιν πέρι,
Οἷς ἀγαθ' ἢν κείνωσιν ἡμᾶς πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
Ὡς τε κρείττω δῶρα πολλῷ τῆ Ἀλεξάνδρᾳ λαβεῖν.
Πρῶτα μὲν γάρ, ἅ μάλιστα πᾶς κειτὶς ἐφίεται,
Γλαῦκες ὑμᾶς ἤ ποτ' ὀπλείψουσι Λαυριωτικάς·
Ἀλλ' οἰκήσουσιν ἔνδον, ἔνθα τοῖς βαλαντίοις
Ἐνεσθιοῦσι, κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
Εἶτα πρὸς τύποισιν, ὥσπερ οἱ ἱεροῖς οἰκήσετε.
Τὰς γοῦν ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν.
Κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βύλοιθέ τι,
Ὀξὺν ἱεράκιόν ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
Ἢν δέ τις δειπνῆτε, φρυγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
Ἢν δὲ μὴ κείνητε, χαλκιδεύσετε μηνίσκους φορεῖν,
Ὥσπερ ἀνδεικάντες· ἃς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μήνιον ἔχῃ,
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλιστ' ἄπτω δίκην
Δώσειν ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι καταπλώμενοι.

vs. 1095. Ἠνίκ' ἂν ὁ — ἀχέτας] In Pace 160. ἠνίκ' ἂν ἀχέτας ἄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον. Ita dicitur Cicada Dorice pro ἀχέτης. Hesiodus: ἀχέτα τιτίζ.

vs. 1104. Τῶν Ἀλεξάνδρᾳ] Appolite ad judices utitur hoc exemplo; nam & Alexander Priami F. sive Paris fuit aliquando judex, cum trium de forma certarent sub illo Venus & cum Pallade Juno: quarum quaelibet donis emere victoriam volebat.

vs. 1106. Γλαῦκες] Scholia: Ἀντὶ τῶ νομίσματα· ἡ γὰρ γλαὺξ ζῶόν ἐστιν Ἀθηνᾶς, ὅπερ πάνυ τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασι· *Id est, Numi; nam Minervae avis est Noctua; quam cum in honore magno haberent Athenienses, ipsius Deae causa, insculpserunt nummis tetradrachmis.*

Ibid. Λαυριωτικάς] A Laurio monte, ubi erant metallifodinae Athenienſium; Thucyd. Lib. II. μέχρι Λαυρίου ὄρους, ἧ τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστι Ἀθηναίοις. Herodotus in Polymnia: Ἀθηναίοισι γινομένων χρημάτων μεγάλων ἐν τῷ κατῶ, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρίου· *Cum eſſent Athenienſibus opes multae in aerario, quae ipſis redibant ex metallis a Laureo.* Quae loca citavit etiam Caſaubonus ad Strabonem Lib. VI.

vs. 1118.

ΠΕΙ-

Sed florida per prata
Foliorum in gremiis incolo,
Ubi divina argutaque voce sonans cicada
Ardoribus in meridianis sub sole furibunda clamat:
Hyemem vero transigo in cavis antris,
Colludens Nymphis monticolis;
Vernasque depascimur virgineas,
Et candidas myrti baccas, Gratiarumque hortulos.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Chor. Judicibus aliquid dicturi sumus de victoria,
Quibus bona, si nobis eam adjudicent, omnibus largiemur;
Ut dona accipiant multo majoris pretii, quam illa Paridis.
Primum itaque, cujus rei maxime omnis judex cupiditate tenetur,
Noctuae (nummi noctuis insignes) vos nunquam destinent Laurioticae,
Sed intus inhabitabunt, inque sacculis vestris
Nidificabunt, & excludent minutos nummulos.
Praeterea tanquam in templis habitabitis:
Domus enim vestras fastigiato tecto educemus.
Et, si forte adepti fueritis magistratum, & quid subripere volueritis,
Celerem vobis in manus accipitrem dabimus.
Si vero aliquo ad coenam eatis, gulas vobis mittemus.
Sin victoriam nobis abjudicetis, curate vobis lunulas fabricari,
Tanquam statuis: nam quicumque vestrum lunulam non habebit,
Quando candida laena eritis induti, tunc maxime poenas
Nobis dabitis, ut ab omnibus avibus percacemini.

vs. 1108. Κἀκλέψασι μικρὰ κέρματα] Pro *vestilia*, *pullos*, dixit κέρματα, *nummos*. Verbo ἐκλέπτειν utitur & Cratinus apud Athenaeum IX. p. 373. ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλόν τι ἡμῖν καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον· *Ut pulchram nobis & admirabilem quandam ex isto avem excludas.*

vs. 1110. Ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν] Ex Scholiis: τοὺς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ αἰετοὺς καλοῦσι· *templorum enim tecta vocant Graeci πτερὰ & αἰετούς.* Etiam πτερύγια vocabantur; ut apud Matthaeum Euangelistam cap. 4. vs. 5. ἐστὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· *ad pinnaculum templi.* Ludit autem Comicus in Homonymia vocis αἰετὸς, quae *aquilam* & *pinnaculum* significat.

vs. 1112. Ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας] Ut rapacitatem illius avis imitemini, & fiatis ἐξύχειρες· usurpatur enim ista vox de furtificis manibus; Lucianus Dial. Vul. & Apoll. ubi de Mercurio est sermo: ὅτως ὀξύχειρ ἐστὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν; *Adeone aduncas habet manus, perinde ac si in utero esset meditatus furandi artem.*

vs. 1114. Μυίσκους] Ita dicebantur orbes capitibus statuarum impositi, ne stercore avium inquinarentur: quales videmus pingi circa Apostolorum capita.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΕΙΣΘ. Τὰ μὲν ἱερ' ἡμῖν ἐστὶν, ὦ ὄρνιθες, καλά.
Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεσιν ἄγγελος
Οὐδείς, ὅτῳ πθυσόμεθα τἀκεῖ πεφάγμαζα.
Ἀλλ' ἦτοι τρέχει τις Ἀλφειὸν πτέων.
ΑΓΓ. Πῦ, πῦ 'στι; πῦ πῦ πῦ 'στι; πῦ πῦ πῦ 'στι πῦ;
Πῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙΣΘ. Οὑτοσί.
ΑΓΓ. Ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕΙΣΘ. Εὖ λέγεις.
ΑΓΓ. Κάλλιστον ἔργον ἦ μεγαλοφρεπέστατον·
Ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεύς,
Καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε
Ἵππων ἑστώντων μέγεθος, ὅσον ὁ Δάρειος,
Ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕΙΣΘ. Ἡράκλεις.
ΑΓΓ. Τὸ δὲ μῆκός ἐστι (τοῦτο γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγὼ)
Ἑκατοντόργυιον. ΠΕΙΣΘ. Ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρου.
Τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτοί;
ΑΓΓ. Ὄρνιθες, ὑδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
Πλινθοφόρος, ὁ λιθουργὸς, ὁ τέκτων παρ' ἡμῖν·
Ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
Ἐκ μὲν γὰ Λιβύης ἦκον ὡς τελμύεσσαι
Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους·
Τύτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι·
Ὕδωρ δ' ἐφόρουν κἀπόθεν ἐς τ' ἀέρα
Οἱ χαραδριοὶ, ὦ τἄλλα ποταμὶ ὄρνεα.

ΠΕΙΣΘ.

vſ. 1121. Ἀλφειὸν πτέων] *Alpheum ſpirans*; ita currit anhelus, quaſi apud Alpheum curſu certaret. Ibi autem fiebant celebria illa certamina. Virg. Georg. III, 180.

Aut Alphea rotis praelabi flumina Piſae.

vſ. 1122. Πῦ, πῦ 'στι] Euripides in Phoeniſſis vſ. 453. πῦ, πῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἕδω πόσιν;

vſ. 1126. Προξενίδης καὶ Θεαγένης] Scholia: ἐκ τούτων πιστεῦται τὸ ἀνυπόστατον τῷ τείχει· ἐσπιδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ, καὶ μάτην ὑπόσχεσις· τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή. *Ex iſtis argumentum capitur, murum illum non exiſtere; quoniam bi duo jactatores erant & fumi, & omnia illorum vanum promiſſio. Talis eſt & muri hujus aedificatio.* Dicuntur autem promiſſores inanes & jactatores καπνοὶ proverbialiter, Comicus in Veſpis vſ. 324. καὶ μὴ ποιοῦσι καπνὸν ἐξαίφνης, ἢ Προξενιάδην, ἢ τὸν Σέλινον. Theagenem etiam καπνὸν dictum eſſe dicit Scholiaſtes ſupra ad vſ. 823. ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος ἐδὲν ἐποίει· *Vocabatur autem Fumus, quia multa promittens nihil praeſtabat.* Dicitur autem Proxenides κομπασεὺς quaſi a Patria, a κόμπος, *jactantia.*

vſ. 1127. & ſeqq. Ἐναντίω δύ' ἅρματε — ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην] Thucydides Lib. I. καὶ ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνῃ γνώμῃ τὸ πρὸς τοῦ τείχους, ὅπερ καὶ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ· δύο γὰρ ἁμάξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐφῆγον· *Et aedificarunt Themiſtoclis conſilio murum illum circa Pyraeeum in illam craſſitudinem, quam adhuc videmus. Duo enim currus inter ſe obverſi lapides advehebant.* Herodotus in Clione, de Babylonis muro: ἐπάνω δὲ τοῦ τείχους παρὰ τὰ ἔσχατα, οἰκήματα μονόκωλα ἔδειμαν, τετραμμένα ἐς ἄλληλα. τὸ δὲ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τοσοῦτον πλέθρου· *Supra murum autem ad margines exſtruxerunt domos ſimplices inter ſe obverſas: medium autem earum reliquerunt ad agitandas ibi quadrigas.* Dicebat autem Piſthetaerus, cum conſilium ſuum propo-

nerea

PISTHETAERUS, NUNCIUS.

PISTH. Sacra fecimus, ô aves, ſecunda & propitia.
Atqui nullus a moenibus adeſt nuncius,
Ex quo cognoſcamus, quae ibi gerantur.
Eccum vero, adcurrit aliquis Alpheum ſpirans (graduque citato tanquam curſor Olympicus.)
NUNC. Ubi, ubi eſt, ubi, ubi, ubi eſt, ubi, ubi, ubi tandem eſt,
Ubi locorum eſt Piſthetaerus imperator? PISTH. Ecce me.
NUNC. Exaedificata tibi ſunt moenia. PISTH. Bene dicis.
NUNC. Pulcherrimum opus & magnificentiſſimum,
Ut in ſummo muro Proxenidis Compaſenſis
Et Theagenis occurrentes inter ſeſe duo currus,
Quibus equi ſint juncti pari magnitudine atque Durius, (fidem!
Prae latitudine facile commeent & ſe praetereant. PISTH. Hercules, tuam
NUNC. Longitudo autem complectitur (ipſe enim ego muros dimenſus ſum)
Centum orgyias. PISTH. Neptune, quantam longitudinem:
Qui vero illum exſtruxerunt talem?
NUNC. Aves, nemoque praeter eas alius, non Aegyptius
Laterum bajulus, non lapicida, nec faber aderat,
Sed ipſae ſuis manibus: adeo ut in admirationem hoc me rapiat.
Ex Libya venerunt triginta millia
Gruum, qui lapides ad fundamenta deglutiverant,
Quos roſtris quaſi caelo creces aves poliebant.
Aliae autem lapides apportabant ciconiae decem mille:
Aquam vero ferebant e terra ad aërem
Charadrii, ceteraeque aves fluviatiles.

PISTH.

neret de aedificando iſto muro vſ. 552. τὸν ἄερα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τυτὶ τὸ μεταξὺ περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπλαῖς, ωσπερ BABTAΩNA.

vſ. 1131. Ἑκατοντόργυιον] Non nimiam longitudinem commemorat. Sunt enim centum orgyiae tantum unum ſtadium, ut Herodotus docet in Euterpe: αἱ δὲ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι εἰσὶ στάδιον ἐξαπλέθρου. *Centum autem orgyiae commode ſunt ſtadium ſex plethrorum.* Sed hic etiam Nuncius vanitatem ſuam prodit, facitque ut minus minusque fidei mereatur.

vſ. 1133. Αἰγύπλιος πλινθοφόρος] Scholia: οἱ Αἰγύπλιοι ἐκωμῳδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι· καὶ ἐν Βατράχοις· Οὓς ἐκ ἀραιντ' ἂν οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπλιοι. *Aegyptii traducebantur tanquam bajuli. Et in Ranis* vſ. 1446. ὃς ἐκ &c. Notum autem eſt ex Herodoti Euterpe, ut plerique reges aſſidue coëgerint eos caementa portare ad exſtruendas praecipue Pyramides.

vſ. 1136. Ἐκ μὲν Λιβύης —— γέρανοι] Quia grues vere novo ex Libya redeunt, quo profectae fuerant extremo autumno; ſupra vſ. 711. σπείρων μὲν ὅταν γέρανος κραύζῃ ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῶν. Vide ad vſ. ſeq.

vſ. 1137. Θεμιλίους καταπεπωκυῖαι λίθους] Quia grues lapillis ſe onerant, ne inter volandum transverſae ferantur a vento. Infra vſ. 1428. μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν αὖθ' ἑρμαλέος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας ubi Scholia: ἀντὶ τοῦ λίθους· ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἐν τοῖς σώμασι ψῆφους ἐν τῷ πέτεσθαι ἔχουσι. Ἄλλως· πολλάκις καὶ σφίγγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παφαφέρεσθαι ἀπίμους· *Id eſt: loco lapidis. Quoniam grues lapillos in ore tenent inter volandum. Saepe enim ad firmandum volatum lapides circumferunt grues, ne a ventis transverſae ferantur.*

ΠΕΙΣΘ. Ἐπιλοφόρων δ' αὐτοῖσι πίνες; ΑΓΓ. Ἐρωδιοὶ
Λεκάναισι. ΠΕΙΣΘ. Τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ΑΓΓ. Γῆτ', ὦ γάϑ', ἐξεύρητο ᾗ σοφώτατα.
Οἱ χῆνες ὑποτυπόντες ὥσπερ ταῖς ἅμαις,
Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον· αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν εἰργασάμεθ';
ΑΓΓ. Καὶ νὴ Δί' αἱ νῆπαί γε τἀπιεζωσμέναι
Ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τ' ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτα μισθωτὸς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
Φέρ' ἴδω· τί δαί; τὰ ξύλινα δ' τείχη τίνες
Ἀπειργάσαντ'. ΑΓΓ. Ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
Σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν
Ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κλύπ
Αὐτῶν πελεκάντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
Καὶ νεὼ ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωϑ' πύλαις,
Καὶ βεβαλάνωϑ', ᾗ φυλάτϑεϑ' κύκλῳ,
Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῆ
Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι
Ἐν τοῖσι πύργοις. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
Ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.

ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΧΟΡ. Οὕτω! τί ποιεῖς; ἆρα ϑαυμάζεις ὅτι
Οὔπω τὸ τεῖχος ἐπιτετείχισται ταχύ;
ΠΕΙΣΘ. Νὴ τὼς ϑεώς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον.
Ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
Ἀλλ' ὧδε φύλαξ τἀπειϑὲς ἄγελος
Ἐλθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχιον βλέπων.
ΑΓΓ. Ἰὴ ἰή. ἰὴ ἰή. ἰὴ ἰή.

ΠΕΙΣΘ.

vs. 1145. Ὑποτύπλοντες] Ordo est: ὑποτύπλοντες τῶν πτηνῶν, ὥσπερ ταῖς ἅμαις, ἐνέβαλον αὐτοῖς (τοῖς ἐρωδιοῖς) εἰς τὰς λεκάνας (τὸν πηλόν). Verbum ὑποτύπλειν hic aegre poterit verbo Latino reddi; similiter autem usurpatum videtur ab Herodoto in Euterpe: κοντῷ γὰρ ὑποτύπλοντες ἐς λίμνην, ἤν, τι προσχέηται τῷ πυλῷ τῷ κοντῷ, τοῦτο συλλέξοντες πλίνθους εἶρασαν. De quo loco meminisse monere Cl. Hemsterhuisium.

vs. 1147. Τί δῆτα πόδες] Scholiastes monet alludi ad Proverbium: τί δῆτα χεῖρες ἐκ ἂν εἰργασαίατο;

vs. 1155. Πελεκᾶντες] Propter similitudinem vocis πέλεκυς *securis*. utuntur autem securibus fabri lignarii.

vs. 1157.

PISTH. Lutum vero quinam illis afferebant? NUNC. Fulicae
In pelvibus. PISTH. Quo demum pacto lutum in pelves inficiebant?
NUNC. Illud autem, ô bone, inventum eſt ſapientiſſime.
Anſeres eruentes, veluti palis,
Illud in pelves ipſis ingerebant, pedibus ſuis.
PISTH. Quid pedes igitur non conficiant?
NUNC. Atque aedepol anates etiam ſuccinctae
Lateres apportabant: ſuperius autem in capite caementum
Habentes volabant pone, tanquam pueruli,
Lutumque in ore hirundines.
PISTH. Quorſum igitur mercenarios quis amplius mercede conducat?
Age videam: quid enim? ligna, quae ad murum pertinebant, quinam
Elaborarunt? NUNC. Aves erant fabri lignarii,
Callentiſſimi pelecani, qui roſtris
Dedolaverunt portas: erat autem ſonitus
Eorum dolantium, qualis eſt in navium textrina.
Et omnia nunc iſta portis ſunt inſtructa,
Peſſulis occluſa, & undiquaque cuſtodiuntur,
Circumeuntur, tintinnabulo vigiliae explorantur, ubique
Excubiae ſunt conſtitutae & nocturnae faces
In turribus. Sed ego me hinc digrediens
Abluam: tu autem ipſe jam nunc cetera perfice.

CHORUS, PISTHETAERUS, ALTER NUNTIUS.

CHOR. Heus tu! quid agis? an miraris
Tanta celeritate murum eſſe communitum?
PISTH. Ita profecto: etenim res eſt admiratione digna.
Nam revera haec mihi falſis commentis ſimilia videntur.
Sed quid hoc? eorum enim, qui ibi ſunt in excubiis, aliquis nuncius
Huc ad nos adcurrit, bellicum intuens.
NUNC. Iou, iou, iou, iou, iou, iou.

PISTH.

vſ. 1157. Λυτῶν πελεκάντων] Pro πελεκάντων participio.
vſ. 1158. Πιπόλωται πύλας] Supra vſ. 614. Θυρώσαι χρυσαῖσι θύραις.
vſ. 1159. Βεβαλάνωται] In Eccleſiaz. vſ. 362. νῦν μὲν γὰρ ὠτῷ βεβαλάνωκε τὴν θύραν.
vſ. 1160. Κεφαλοφορεῖται] Supra vſ. 843. κεφαλοφορῶν πτερύγιον.
vſ. 1169. Πυρρίχην βλέπων] Scholia: ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι. ἐνοπλίου γὰρ ὄρχησις ἡ πυρρίχη. *Bellicum quid dicit; quia pyrrichae eſt armata ſaltatio.* In Pluto vſ. 328. βλέπων γὰρ ἀντικρυς δέξεις μ' Ἄρη. In Acharn. vſ. 565. βλέπων ἀσπίδας.

ΠΕΙΣΘ. Τί τὸ ῥᾶγμα τυτί; ΑΓΓ. Δεινότατα πεπόνθαμεν.
Τῶν γὰ θεῶν τις ἄρτι τ' ὀρνίθ' ὑ Διὸς,
Διὰ τ' πυλῶν εἰσέπατ' εἰς τ' ἀέρα,
Λαθὼν κολοιὸς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ δεινὸν ἔργον ὠ σχέτλιον εἰργασμέν@.
Τίς τ' θεῶν; ΑΓΓ. Οὐκ ἴσμεν· ἄλλ' εἶχε πέρα,
Τᾶτ' ἴσμεν. ΧΟΡ. Οὔκουν δῆτα ῥᾳδίπολις ἐχθὴ
Πέμψαι κατ' αὐτὸν βύθις. ΑΓΓ. Ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τελμυσίας ἱέρακας ἱππατοξότας·
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμέν@,
Κερχνὴς, τερέχης, γὺψ, κίμινδις, αἰετός·
Ῥύμη τε ὠ πέροισι ὠ ροιζήμασιν
Αἴθρᾳ δονεῖται, ὅ θεῦ ζητουμέν·
Κἄτ' ὠ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά πω
ΠΕΙΣΘ. Ἤδη 'γιν. ΧΟΡ. Οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν,
Καὶ τόξα. ΑΓΓ. Χώρᾳ δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
Τόξευε πᾶς τις· σφενδόνιον τίς μοι δότω·

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

ΧΟΡ. Πόλεμ@ αἴρε@,
Πόλεμ@ ὠ φατὸς,
Πρὸς ἐμὲ ὠ θεός.
Ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
Ἀέρα ξυνέφελον,
Ὅν γ' Ἐρεβ@ ἐτέκετο·
Μή σε λάθῃ θεῶν
Τὶς ταύτῃ περῶν.
Ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμον@ πεδαρσίᾳ
Δίνης πτερωτὸς φθόγγ@ ἐξακούε@.

ΠΕΙ-

vs. 1174. Λαθὼν —— ἡμεροσκόπες] Euripides in Helena vs. 1189. Καὶ τῶν πίτυσμαι φκτρὸν Ἑλλήνων τινὰ Εἰς γῆν ἀφῖχθαι, καὶ λελῃθέναι σκοπὸς, Ἢ τοι κατόπτην, ἢ κλοπαῖς ἥξοντα μίμνον Ἑλένην· θανεῖται δ' ἢν γε συλληφθῇ μόνον· *Et nunc audivi Graecorum quendam palam in hanc terram venisse, & fefellisse Speculatores: aut exploratorem, aut furto abducere quaerentem Helenam; morietur autem, si modo fuerit comprehensus.*

vs. 1176. Ὅτιδ' ἦρε πέρα] Supra vs. 576. Ἴμν δέ γ' Ὁμήρ@ ἔφασκ' ἰόντ' εἶναι τρίτον τέλειν.

vs. 1182. Ῥύμη τε καὶ πέροισι καὶ ῥοιζήμασι] In Nubibus vs. 406. de vento: ἐξω φέρεται σύριγξις, διὰ τὴν πυκνότητα, ὑπὸ τᾶ ῥόιβδε, καὶ τᾶς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν καταικαίων. Sophocles in Antigona vs. 1016. Ἀγνῶν' ἀκέω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ, καὶ σπῶντας ἐν χηλαίσιν ἀλλήλες φονεῖς ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδ@ οὐ ἄσημ@ ἦν· *Ignotam audio vocem avium: pessimo clangentes impetu & barbaro, lacerantesque se mutuo unguibus cognovi; nam strepitus alarum non erat obscurus.*

vs. 1182. & seq. Ῥοιζήμασιν αἴθρᾳ δονεῖται] Euripides in Medea vs. 1181. ἅπασα δὲ στέγη πυκνοῖσιν ἰκτύποις δρομήμασι· *Tota Domus resonabat frequentibus cursitationibus.*

vs. 1183. Αἴθρᾳ δονεῖται] Herodotus in Polymnia sub ini-

PISTH. Quid illud est negotii? NUNC. Indignissima perpessi sumus:
Horum enim aliquis, qui apud Jovem sunt, Deorum jam modo
Per portas involavit in aërem,
Clam graculis, qui excubias agunt diurnas.
PISTH. O quam facinus grave & infandum admisit!
Quis Deorum? NUNC. Ignoramus; quod autem alas haberet,
Illud vero scimus. PISTH. Nonne igitur circuitores decebat
Statim adversus eum mittere? NUNC. Atqui misimus
Triginta mille accipitres, sagittarios equites:
Jamque quilibet procedit unguibus amentatis,
Cerchnes, buteo, vultur, cymindis, aquila:
Celerrimo motu, alarumque stridoribus
Aether personat & conturbatur, dum Deus inquiritur.
Neque hinc procul abest, sed ibi, nisi fallor,
Jam est. CHOR. Ergo fundas capere oportet,
Et arcus. NUNC. Huc accedat quicunque minister:
Nemo non sagittas mittat: fundam mihi aliquis praebeat.

STROPHE COLORUM XI.

CHOR. Bellum oritur,
Bellum infandum,
Inter me & Deos:
At quilibet custodiat
Aërem nubibus obductum,
Quem Erebus genuit;
Ne quis tibi Deorum lateat,
Hac qui transit:
Quisque vero *intentis* oculis circumspectet;
Nam prope jam est Deus sublimis,
Agitatarumque alarum sonitus exauditur.

Pi-

initium: τετίων περιαγγελλομένων, ὡ Ἄσία ἐδονέετο πᾶσα ἐπὶ τρία ἔτεα· *Cum ista (de bello instruendo) ubique nunciarentur, omnis Asia erat in motu.*

vs. 1184. Καῖς' ἃ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που] Sophocles in Philoctete vs. 40. ἀνὴρ κατοικεῖ τάσδ' τὰς τόπους σαφῶς. κἄστιν οὐχ ἑκάς που· *Vir ille omnino haec loca incolit: & alicubi est non procul hinc.* Sub μακρὰν autem, ut alias saepe, subauditur ὁδόν, ut in Ranis vs. 432. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς· quandoque ὁρᾶν, aut simile.

vs. 1193. Ὃν γ' ἐπὶ τοῦτο] Antequam aër esset, fuit Erebus, in cujus sinu Nox peperit ovum illud, unde Amor natus est, qui materiam ἐμοιγενῆ congregavit. Supra vs. 694. Χάος ἦν καὶ Νὺξ, Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς, Γῆ δ' οὔτ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροισι κόλποις —— τίκτει πρώτιστον Νὺξ ἠμελανόπτερος ὠὸν· ἐξ οὗ ἕλικτὸν Ἔρως &c.

vs. 1197. Δαίμονος πέδαρσις] Πεδάρσιος est a πεδαίρω, *e terra tollo*, quasi πεδέθεν αἴρω. Verbo πεδαίρω utitur Euripides de eadem ista dea loquens, in Hercule Furente vs. 872. Στεῖχ' ἐς Ὄλυμπον πεδαίρουσ', Ἶρι, γενναῖον πόδα· *Vade in Olympum, o Iris, tollens de terra strenuos pedes.* ubi vide Notas Cl. Barnesii. Voce πεδάρσιος, *sublimis*, utitur & Aeschylus in Prometheo vs. 269. 709. & 915.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΙΡΙΣ.

ΠΕΙΣΘ. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτῃ; μέν' ἥσυχος,
Ἔχ' ἀτρέμας· αὐτῷ φῆθ'· ὀπίσχες ὦ δρόμε.
Τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.
ΙΡ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
ΠΕΙΣΘ. Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κωπῆ;
ΙΡ. Ἶρις ταχεῖα. ΠΕΙΣΘ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
ΙΡ. Τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙΣΘ. Ταυτηνί τις ἁ ξυλλήψεθ'
Ἀναπάμψας τελοχος; ΙΡ. Ἐμὲ ξυλλήψεθ';
Τί ποτ' ἐστὶ τοτὶ τὸ κακόν; ΠΕΙΣΘ. Οἰμώξῃ μακρά.
ΙΡ. Ἄτοπόν γε τοτὶ τὸ φάγμα. ΠΕΙΣΘ. Κᾆτα ποίας πύλας
Εἰσῆλθες εἰς τὸ πῖχος, ὦ μαρωταύτη;
ΙΡ. Οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε χὐ ποίας πύλας.
ΠΕΙΣΘ. Ἥκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεθ';
Πρὸς τοὺς καλοιάρχας προσῆλθες; ἁ λέγεις;
Σφαγῖδ' ἔχεις τοῦθ' τὸ πελαργῶν; ΙΡ. Τί τὸ κακόν;
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. Ὑγιαίνεις μὰ; ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲ σύμβολον
Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος ὐδείς σοι παρών;
ΙΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν ὐδείς, ὦ μέλε.
ΠΕΙΣΘ. Κἄπειτα δῆθ' ὕπως σιωπῇ ᾀφανὲς ἥξεις
Διὰ τὸ πόλεως τὸ ἀλλοτείας ἁ δῆτα χάνης;
ΙΡ. Ποία δ' ἄλλη χρὴ πέπαλθ' τοὺς θεούς;
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν δή.
Ἀδικεῖς δὲ κοὐ νῦν· ἀρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
Δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
Ἀπέθανες, εἰ τὰ ἀξίας ἐτύγχανες.
ΙΡ. Ἀλλ' ἀθάνατός εἰμι. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
Δεινόταταί γάς τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,

Εἰ

Vſ. 1200. Ἔχ' ἀτρέμας] Vide ad Plutum vſ. 127.

Vſ. 1203. Πλοῖον, ἢ κωπῆ] *Navis an galea?* Navem putat, aut quia veltis ejus eſt ſimilis, ut ſunt vela navium: aut propter alas quas habebat; habent enim & naves quaſi alas quasdam remos; Galeam autem putat eſſe omnino propter pennas & alas, quia Galeae plumas habent. *Ex Scholiis*; in quibus etiam κωπῆ pro petaſo accipitur, qualem Mercurius deorum nunclus geſtat.

vſ. 1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;] Quia dixerat, ἶρις ταχεῖα, id eſt, vi etymologiae, *Nuncia velox*; iſte putat eam eſſe unam ex duabus illis Navibus publicis, quarum altera Πάραλος, altera Σαλαμινία vocabatur: quibus utebantur Athenienſes quoties aliquid celeriter erat per mare *nunciandum* aut expediendum; erant enim expeditiſſimae καὶ μάλιστα ταχυναυτεῖσαι. Quod ad etymologiam vocis ἶρις attinet; illa eſt ab ἰρεῖν, τὸ μηνῦσαι, *ſignificare*, *indicare*, ut eſt apud Suidam, & λέγειν, ut apud Heſychium, ubi male legitur: ἰρεῖν, λέγειν· καὶ ἶρις δὲ ἀπὸ τούτου legendum ἶρις. Hinc eadem *Iris* ille nomen accepit, cum prius aliter vocaretur; próci autem nomen illud ei dederunt, quia ſolebant illo *nuncio* uti; ut docet ipſe Homerus Odyſſ. vſ. 1206.

PISTHETAERUS, IRIS.

PISTH. Heus tu, quo, quo, quo volas; mane quieta,
Esto immota, hic consiste, sustine cursum.
Quae es, cujas? jam dicere oportebat, unde tandem venias.
IR. A Diis ego quidem Olympiis.
PISTH. Nomen autem quodnam tibi est? navis an petasus?
IR. Iris velox. PISTH. Paralus an Salaminia?
IR. Quid illud autem rei? PISTH. Hanc nonne aliquis comprehendet
Subvolans buteo bene peculiatus? IR. Mene comprehendet?
Quid id tandem est mali? PISTH. Multum plorabis.
IR. Absurda utique haec res est. PISTH. Per quas portas
Urbem ingressa es, scelestissima?
IR. Ita me Jupiter amet, equidem nescio per quasnam portas.
PISTH. Audinne eam, ut nobis illudat.
An ad graculorum praefectos adiisti? quid ais?
Sigillumne habes a ciconiis. IR. Quid hoc est mali?
PISTH. Non accepisti? IR. Satinne sanus es? PISTH. Neque signum
Ullus tibi avium impressit praefectus, qui tecum fuerit?
IR. Mihi certe nullus impressit, inepte.
PISTH. Itaque sic tacite transvolas
Per urbem alienam & aërem?
IR. Qua enim alia via Deos volare oportet?
PISTH. Illud equidem ignoro: hac quidem certe non.
Quin nunc etiam injuriam facis: id scinne vero, te
Unam omnium Iridum summo jure comprehensam
Fuisse morituram, siquidem ex merito plectereris.
IR. Atqui immortalis sum. PISTH. At sic tamen periisses:
Atroces enim injurias patiemur, ut mihi videtur,

Si

vs. 1206. Τρίορχον] Alitem bene coleatum jubet comprehendere Puellam, qui eam etiam possit comprimere.

Ibid. Συλλήψεται] In loco Eur. ad vs. 1174. citato.

vs. 1211. Οἷον ἱερωνύεται.] In Vespis vs. 174. οἷον πρόφασιν κεκτῆσθον, ὡς ἰσωνικώς, ἵνα δῆτ' ἔχητον ἐκπέμψεως

vs. 1212. Πρὸς τὰς κελευσίεχας] Supra vs. 1174. λαβὼν κελεοὺς φύλακας ἡμιροσκόπους.

vs 1213. Σφραγῖδ' ἔχεις;] Ut illi qui per hostilem regionem iter faciunt, symbolum & salvum conductum petunt a Praefectis. Simul respicit ad superiora vs. 560. ἢν πρὸ δ' ἐπίωσι, βάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὰν ψόλιν· Sic autem valde ridiculum est quod quaerit; nam puella haec, ut etiam illa in Acharnensibus vs 785. κέρκον οὐκ ἔχει, & totus ille sexus laborat isto defectu.

vs. 1217. Σιωπῇ] In Thesmoph. vs. 669. διασκοπῶν σιωπῇ. In Pace vs. 1054. ὕπλα σὺ σιγῇ.

vs. 1222. Πασῶν Ἰρίδων] Scholia: ἢ ὡς τῷ ἀέρι περίκλας Ἴριδας ποιεῖ· ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεατῶν· *Aut quia varias Irides efficit aër: aut, omnium Iridum pro omnium dearum.* nempe per Synecdochen speciei pro genere.

Εἰ τ̃ ἅ μ̓ ἄλλων ἄρχομαι· ὑμεῖς δ̓ οἱ θεοὶ
Ἀκολαζανεῖτε, κἀδέπω γνώσεσθ̓, ὅτι
Ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τ̃ κρειττόνων.
Φράσον δέ μοι, τὼ πέρυγε ποι σὺ ναυστολεῖς;
ΙΡ. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι τῶνδ̓ ὧν πατρὸς,
Φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε βυθύτοις ἐπ̓ ἐσχάραις,
Κνισᾶντ̓ ἀγυιάς. ΠΕΙΣΘ. Τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
ΙΡ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν ἠέρι θεοῖς.
ΠΕΙΣΘ. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. Τίς γὰρ ἔστ̓ ἄλλος θεός;
ΠΕΙΣΘ. Ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ,
Οἷς θυτέον αὐτοῖς· ἀλλὰ μὰ Δί̓ ἢ τὰ Διί.
ΙΡ. Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεὼν κίνει φρένας
Δεινὰς, ὅπως μή σε γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναφρέψῃ δίκῃ·
Λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων θερικλυχὰς
Καταιθαλώσει σε Λιχυμνίας βολαῖς.
ΠΕΙΣΘ. Ἄκυσον αὖτε παῦε τ̃ παφλασμάτων·
Ἔχ̓ ἀτρέμας. φέῤ ἴδω, πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα,
Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς.
Ἆῤ οἶσθ̓ ὅτι, Ζηνὸς εἴ με λυπήσεις πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτῷ, καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;
Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τ̃ ἠρανόν.
Ὄρνις ἐπ̓ αὐτὸν, παρδαλᾶς σημυδρύας,
Πλεῖν ἑξακοσίας τ̃ ἀριθμὸν· καὶ δήποτε
Εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

Σὺ

vs. 1228. Ἀνροατέον ἡμῖν ἐν μέρει τῶν.] Euripides in Hecuba vs. 1130. λέγ̓ ὡς ἂν ἀκύσας σὲ τε καὶ τοὐμὸν τ̓ ἐν μέρει κρίνω δικαίας. Quandoque ἐν μέρει, *singulatim*, *seorsim*, ut in hoc Eurip. loco: & apud Noſtrum in Veſpis vs. 1310. quandoque *vicissim*, *per vicem*, & ita hic in Avib. in praeſenti loco, item in Ranis vs. 32.

vs. 1229. Τὼ πέρυγε ποῖ σὺ ναυστολεῖς.] Tanquam de Nave. Virg. de Mercurio: — *Volat ille per aëra magnum Remigio alarum*; Aeſchylus in Agamemnone vs. 52. de Avibus: πλήρεσι ἐρετμοῖσιν ἐρισσόμενοι· *Alarum remigio remigantes.*

„ vs. 1132. Μηλοσφαγεῖν τε βυθύτοις ἐπ̓ ἐσχάραις.] Locum hunc citat Harpocratio v. Ἀγυιᾶς. ubi Vir Summus H. Valeſius obſervat Ariſtophanem alluſiſſe hic „ ad locum illum Euripidis in *Pliſthene* citatum ab „ Ammonio v. Βωμός. Μηλοσφαγεῖται δαιμόνων ἐπ̓ ἐσχάρας. *Kuſterus.*

vs. 1232. & ſeq. Βυθύτοις ἐπ̓ ἐσχάραις· κνισᾶντ̓ ἀγυιὰς] Euripides in Alceſtide vs. 1156. βωμούς τε κνισᾶν βυθύτοισι προστροπαῖς. *Araisque nidore impleant in ſupplicationibus, quibus boves macta bunt.* ubi obſervandum quosdam pro βωμοὺς legere ὀδούς.

vs. 1233. Κνισᾶντ̓ ἀγυιὰς] Eſt hoc ex Oraculis; Demoſthenes contra Midiam: ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας ἐν αἷς ἁπάσαις ἀναγεγραμμένον εὑρήσετε τῇ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, Χορὸς ἱστάναι καλὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγυιὰς, καὶ στεφανηφορεῖν· — *Non tantum ſecundum leges; verum etiam ſecundum oracula: in quibus omnibus noſtrae urbi divinitus eſſe promulgatum invenietis, non minus Delphis quam Dodonae, ut Chores inſtituant ritu patrio & vicos nidore impleant & coronas gerant.* In Oratione contra Macartatum affert exemplum oraculi Delphici, ubi haec phraſis occurrit dialecto Dorica: καὶ τὰς ἀγυιὰς κνισῆν, καὶ κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορὸς· *Et compita nidore inficere, & crateras ſtatuere, choroſque inſtituere.* In his & ſimilibus locis incertum eſt, an non pro ἀγυιὰς ſcribendum ſit Ἀγυιᾶς ab Ἀγυιεύς, ut intel-

Si caeteris quidem imperitemus; vos autem Dii
Petulantes ſitis, & non agnoſcatis,
Nobis viciſſim, utpote potioribus, auſcultandum eſſe.
Eloquere vero mihi, quo te alarum remigio conferas?
Ir. Egone? ad homines a patre devolo,
Indicatura, Diis Olympiis ut ſacrificent,
Oves mactent in aris ad boves immolandos deſtinatis,
Et compita nidore repleant. Pisth. Quid inquis? quibus Diis?
Ir. Quibus? nobis, in coelo qui ſumus, Diis.
Pisth. Vos ſcilicet Dei eſtis? Ir. Et quis vero alius eſt Deus?
Pisth. Aves hominibus nunc ſunt Dii,
Quibus etiam ipſis operari decet, non autem, ita me Jupiter amet, Jovi.
Ir. ô Stulte, ſtulte, ne commove Deorum iras
Graves, ut ne omne tuum genus ad internecionem
Ligo Jovis fulmineus funditus jure merito evertat;
Fuligo autem Licymnii fulminis tuum corpus, domorumque
Tabulata in cineres redigat.
Pisth. Audi me heus tu, deſine inanium tumidorumque verborum;
Quieſce: age dic mihi, utrum Lydum aliquem, an Phrygem
His dictis perterrefacere te putas?
Scinne vero, ſi Jupiter mihi amplius fuerit moleſtus,
Me aedes ipſius, & domos Amphionis
Combuſturum igniferis aquilis?
Mittamque porphyriones in coelum
Contra eum alites, pardi pelle amictos,
Numero plus quam ſexcentos: & quidem olim
Unus Porphyrion Jovi negotium faceſſivit.

Tu

intelligantur Dii viarum urbanarum Praeſides, aut eorum aedes. Etiam veteres Grammatici in hac re incerti ſunt.

vſ. 1239. Ὅπως μή σε γένῳ παναλέθρου Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψει δίκη] Paratragoediatur, ut ei terrorem incutiat. Videntur autem haec Aeſchyli Agamemnone eſſe, ubi vſ. 544. καὶ παναλέθρου αὐτόχθονος πατρῴου ἕδρασιν δόμου· *Et funditus perditam cum tota regione paternam demeſſuit domum.* Ibid. paulo ante vſ. 534. Τροίαν πατασκάψαντα τὸ δικηφόρῳ Διὸς μακέλλᾳ· *Illum, qui Trojam fubruit Vindicis Jovis ligone.* Scholiaſtes adducit Sophoclis locum: Χρυσῇ μακέλλᾳ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ· *Aureo ligone Jovis everſus fuerit.*

vſ. 1242. Καταιθαλώσει] Euripides in Ione vſ. 212. τὶ γὰρ; κεραυνὸν ἀμφίπυρον, ὃν βρίμιον ἐν Διὸς ἐκκόλπῳ χερσὶν; deinde alter: ὁρῶ, τὸν δεῖνα Μίμαντα καταιθαλοῦντα. *Quid? num etiam vides fulmen coruſcum, & impetueſum in Jovis longe jaculantis manibus?* Alter: *Video, ferocem illum Mimantem (Gigantem quendam) igne fulmineo cremat.*

Ibid. Λικυμνίοις βολαῖς] Jaculationibus Licymniis. Quidam volunt, referente Scholiaſte, Comicum reſpicere ad Euripidis *Licymnium*, in quo dramate aliquis fulmine ictus nuncietur. Quidam volunt Proverbium eſſe.

vſ. 1243. Παῖς τῶν παοιλασμάτων] In Equitibus vſ. 914. ἀνὴρ παφλάζει· παῖε, παῖ ὑπερζέων.

vſ. 1244. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα] Alluſit Comicus ad locum illum Euripidis in Alceſtide vſ. 675. Ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς, πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Καικοῖς ἐλαύνειν ἀγυρμάτων σίθεν; *Heus nate, quem autumas, num Lydum aut Phrygem aliquem emitium, te malis exagitare?* quem locum citavit Cl. Kufterus.

vſ. 1248. Καταιθαλώσει] Eurip. in Troadibus vſ. 66. εἰς οἶκον ἦλθες πυρὶ κατασθαλωμένης; *An te commiſeratio cepit urbis igni conſumtae?*

vſ. 1252. Εἰς Πορφυρίων] Paulo ante avem intelligebat, nunc unum ex Gigantibus hoc nomine.

Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις π, ἢ ἀμφκόνθ
Πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, ἀμμενεῖῶ.
Γιὼ Ἰειν αὐτιώ· ὥστε θαυμάζειν, ὅπως,
Οὕπω γέρων ὢν, σώμαι τριέμβολον.
ΙΡ. Διαῤῥαγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασι.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀποσοβήσεις; ἐ ταχέως θύραξ, παταῖξ;
ΙΡ. Ἦν μή σε παύσῃ ἢ ὕβρεως δῦμος πατής.
ΠΕΙΣΘ. Οἴμοι τάλας! ἐκεῖν ἐτέρωσε πετομένη
Καταιθαλώσεις τ νεωτέραν πνά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ.

ΧΟΡ. Ἀποκεκλήκαμεν
Διογενεῖς θεοὺς
Μηκέτι γε τ ἐμοὶ
Διαπεραῖν πόλιν:
Μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔλθ
Τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἀν καπνόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΚΗΡΥΞ.

ΠΕΙΣΘ. Δεινόν γε τ κήρυκα, τ ῳδὰ τοὺς βροτοὺς
Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσῃ πάλιν.
ΚΗΡ. Ὦ Πειθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
Ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
Ὦ τεισμακάρι', ὦ καταπέλθισον ΠΕΙΣΘ. Τί αὖ λέγεις;
ΚΗΡ.

,, Vſ. 1256. Σώμαι τριέμβολον] Suidas v. τριέμβολον, ,, ubi loci hujus meminit, pro σώμαι rectius habet ,, σόμαι. *Kuſterus.*" Quod autem hic τριέμβολον, id alibi Comicus noſter voce ſimplici ἔμβολον videtur vocaſſe; locum citat Athenaeus Lib. I. p. 29. ex poſterioribus Theſmophoriazuſis, quae perierunt: Οἶνον δὲ πίνειν ἐ λέγω Πράμνιον, Οὐ Χῖον, ἐ Θάσιον, ἐ Πεπαρήθιον, ὅτ' ἄλλον, ὅστις ἐπιγλίρει τὸν ἔμβολον: *Vinum autem bibere non dico Pramnium, Non Chium, non Thaſium, non Peparethium, nec aliud quodcunque excitat mentulam.*

vſ. 1261. Καταιθαλώσεις] Quia Iris dixerat, καταῤῥαλώσω vſ. 1242. Senſus autem eſt: Nonne talia minaberis junioribus? nam ego Senex novi, quanti aeſtimanda ſint Jovis fulmina: οἶσι γὰρ εἶναι τὸν Διὸς τυραννίδα, καὶ τὰς κεραυνὸς ἀξίως τιμωρίας; dicit ille in Pluto vſ. 124.

vſ. 1262. Ἀποκεκλήκαμεν] Ita omnes, quas vidi Edd. & agnoſcit Scholiaſtes; mallem tamen ἀποκεκλείκαμεν.

vſ. 1263. Διογενεῖς θεοὺς] Aeſchylus in Septemthebana vſ. 307. παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς ἕ θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύσθε· *O Dii ejuſdem cum Jove originis, urbem & exercitum Cadmigenam ſervate.* Idem in Supplicibus

Tu vero si quid mihi incommodaris, tua ministrae
Primum sustollens crura, inibo
Ipsam Iridem; ut mireris, quomodo
Mihi tam seni nervus adeo rigeat.
IR. Dispereas, inepte, cum istis tuis dictis.
PISTH. Non tu hinc te proripies? nonne confestim eurax patax?
IR. Quod si hanc tuam insolentiam pater meus non compescuerit.
PISTH. Vae mihi misero! quin tu alio avolans
Fumo & fuligine imple juniorum aliquem.

STROPHE COLORUM VII.

CHOR. Interdiximus, ne
Dii Jove nati
Amplius per meam
Transeant urbem,
Neve quisquam mortalis per imbutum
Victimis solum amplius
Hac ad Deos mittat fumum.

PISTHETAERUS, PRAECO.

PISTH. Durum sane praeconem, qui ad homines
Abiit, si numquam revertetur.
PR. ô Pisthetaere, ô beate, ô sapientissime,
ô Celeberrime, sapientissime, politissime,
ô Ter beate, ô silentium impera. PISTH. Quid tu dicis?

PR.

plicibus vs. 639. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτε· *Nunc, si quando alias, audite* &c.

vs. 1269. Δεινόν γε, τὸν κήρυκα — εἰ μαθέποτε νοήσει] Dicturus videbatur; δεινόν γε, τὸν κήρυκα μὴ νοεῖν. Sed aliter incepit, aliter finit orationem; quasi nempe incepisset: δεινόν γε, ὁ κήρυξ ὁ παρὰ τὲς ἀνθρώπους οὗτος οἰχόμενος. De isto autem Praecone ad homines mittendo mandabat supra vs. 845. κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεὲς ἄνω, ἕτερον δ' ἄκαθον αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω.

vs. 1273. Ὦ καταπύγουσα] Ex Scholiis: ἐπειδὴ πολλάκις εἴρηται ω, καὶ ὡς ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελός φησι, καταπύγουσα, ὥσπερ τοῖς ἑρέσσουσι, καὶ ὦ πολλὴν παύσασθαι παρακέλευσαί μοι· *Quoniam saepe ei dictum est o, & tamen Pisthetaerus ipsum non inhibet; nuncius dicit: Impera tanquam remigantibus, & jube ut, o, cius dicit: Impera tanquam remigantibus, & jube ut, o, dicere desinam.* Est autem καταπαύειν verbum nautarum in Ranis vs. 207. ubi Bacchus remum tenens & cum celeusma: ὦῶτ ὀπ. ὦῶπ, ὀπ. Hic in Avibus vs. 1395. acturus ad Nautam: καταπαύσω δή. Deinde sequitur ad illum, qui assidue de avibus cantabat, dicitur: ὥσπερ ubi vide Notam.

ΚΗΡ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας ἕνεκα
Στεφανοῦσι κ᾽ τιμῶσιν οἱ πάντες λεώ.
ΠΕΙΣΘ. Δέχομαι. τί δ᾽ ὅτως οἱ λεὼ τιμῶσί με;
ΚΗΡ. Ὦ κλεινοτάτῳ αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
Οὐκ οἶσθ᾽ ὅσῳ τιμιῶ παρ᾽ ἀνθρώποις φέρῃ,
Ὅσους τ᾽ ἐραστὰς τῇσδε τ᾽ χώρας ἔχεις.
Πολὺν μὲν γὼ οἰκίσαι σε τήνδε τ᾽ πόλιν,
Ἐλακωνομάνην ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
Ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
Σκυτάλι᾽ ἐφόρουν· νυνὶ δ᾽ ὑπορρέψαντες αὖ
Ὀρνιθομανῶσι· πάντα δ᾽ ὑπὸ τ᾽ ἡδονῆς
Ποιοῦσιν ἅτερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι.
Πρῶτον μὲν βύβυς πάντες ἐξ βύνης ἅμα
Ἐπέτοντ᾽ ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ὑπὸ νομόν·
Κἄπειτ᾽ ἂν ἅμα κατῆσαν ἐς τὰ βιβλία·
Εἶτ᾽ ἀπενέμοντ᾽ ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
Ὠρνιθομάνουν δ᾽ ὥστε φαιφανῶς, ὥστε κ᾽
Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ᾽ ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἰς κἀπηλῶ ὠνομάζετο
Χωλός· Μενίππῳ δ᾽ ἦν Χελιδὼν τὄνομα·
Ὀπυιπίῳ δ᾽ ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ·
Κορυδὸς Φιλοκλεῖ· Χαλκόπτηξ Θεαγένῃ·
Ἶβις Λυκόργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς·
Συρακοσίῳ δὲ Κίττα. Μειδίας δ᾽ ἐκεῖ
Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· κ᾽ γὼ ἦκεν ὄρτυγι,
Ὑπὸ φυφοκόμπου τ᾽ κεφαλίου πεπληγμένῳ.
Ἥδεν δ᾽ ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
Ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ φοινικίς,
Ἢ πέρδιξ, ἢ περὶ π᾽ κ᾽ μικρὸν φροντίς.

Τοιαῦτα

vſ. 1278. φέρει] Attice pro φέρῃ, a φέρομαι· *fertur mihi*, id eſt, *accipio*.

vſ. 1281. Ἐλακωμάνην] Demoſthenes contra Cononem: εἰ μὲν ἰδίᾳ ἐσκυθρωπάκασι, καὶ Λακωνίζειν φασὶ, καὶ τρίβωνας ἔχουσι, καὶ ἁπλᾶς ὑποδέδενται· *Qui interdiu triſti & ſevero ſunt vultu, ajuntque ſe Laconum moribus vivere & palliaſtrum gerunt, & ſimplices crepidas ſubligant pedibus.*

vſ. 1282. Ἐκόμων — ἐρρύπων] Euripides Epiſtola III. πατρὶ γὰρ γήρᾳ ἐν πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἰνδάδε ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων· *Incedebat enim ſenex haud multis ante diebus hic ſordidatus, & cum neglecta coma.* Ita haec legunturin Editione Aldina.

Ibid. Ἐκόμων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων] In Nubibus vſ. 834. de Philoſophis, inter quos Socrates praecipuus erat: ὧν ὑπὸ φυσιολογίας ἀπεκείρατ᾽ οὐδεὶς πώποτ᾽, οὐδ᾽ ἠλείψατο, οὐδ᾽ εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

vſ. 1287. Νομόν] Νόμος, *Lex*; νομὸς, *paſcuum*. Notat τὸ φιλόδικον Athenienſium; & quod multa plebiſcita ſcriberentur.

vſ. 1292. Πέρδιξ] Fuit hoc ei nomen proprium, a quo Proverbium ortum: Πέρδικος σκίλος, ut notat Scholiaſtes, quod dicitur in claudos.

vſ. 1294. Ὀπυιπίῳ] Supra vſ. 153.

vſ. 1295. Κορυδὸς Φιλοκλεῖ] Scholia: Μήποτε ὀξυκέφαλος ἦν ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλήν. ὅτι δὲ καὶ αἰσχρὸς ἦν, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις δηλοῖ· *Forſitan in antecedentibus (vſ. 282.) acutum caput habere ſignificabatur, & avem referre*

PR. Ista te aurea corona sapientiae ergo
Coronant & honorant omnes populi.
PISTH. Accipio: cur autem tanto opere me honorant populi?
PR. ô Tu, qui celeberrimam condidisti aetheream urbem,
Nescis, quantum ab hominibus honorem adipiscaris,
Quantosque habeas hujus regionis amatores.
Etenim, antequam hanc condidisses urbem,
Lacones imitandi studio tunc omnes homines insaniebant,
Comas alebant, esuriebant, sordidati incedebant, Socratem aemulabantur,
Scipiones Laconicos gestabant: nunc vero vice versa
Avium amore insaniunt: omniaque prae voluptate
Faciunt, quae aves, easque imitantur.
Primum quidem omnes e vestigio e lecto simul
Provolabant mane sicuti nos ad pascua (sic illi ad leges:)
Deinde simul se conferebant ad libros;
Atque inde post depascebantur plebiscita.
Tam aperte vero avium insaniebant amore, ut etiam
Plerisque avium nomina essent indita:
Perdix etenim unus caupo vocabatur
Claudus: Menippo autem hirundo nomen erat;
Opuntio altero carens oculo corvus;
Alauda Philocli; vulpanser Theageni;
Ibis Lycurgo; Chaerephonti vespertilio;
Syracusio pica; Midias autem illic
Coturnix nominabatur: nam similis erat coturnici
A pugnace gallo caput icto.
Omnes autem prae avium amore carmina cantabant,
In quibus hirundinis mentio erat inserta,
Aut Penelopis, aut alicujus anseris, aut columbae,
Aut alarum; vel certe de alis pauxillum quiddam aderat.

Ita

referre capite. Deformem etiam fuisse eum in Thesmoph. (vs. 174.) *indicat.*

Ibid. Χηνοκόπτης] Alii etiam ita cognominati fuerunt; Vide Equites vs. 1066. propter vafritiem.

„ vs. 1296. Κἠς Λυκόργῳ] Intelligit Lycurgum Oratorem, ut patet ex Plutarcho in Vita Lycurgi Rhetoris p. 843. ubi ex hoc ipso loco Comici nostri „ ostendit, cognominatum eum fuisse Ibin. *Ex Notis Kusteri.* Scholiastes notat videri eum ita dictum quia esset Aegyptius natione, aut eorum moribus praeditus; est autem illa avis Aegyptiaca.

Ibid. Χαιρεφῶντι νυκτερίδι] Infra vs. 1563.

vs. 1298. Ἦκεν] In Scholiis: ἦκεν, ἐφοίτα. Omnes priscinae Edd. ἦκεν· male.

vs. 1299. Ὑπὸ συρκόμπτῃ] Exponunt quidem aliqui de coturnice aut gallo, ut Hesychius etiam; sed malem cum Cl. Kustero de homine, qui ferit caput coturnicis, quod fiebat in Lusus quodam genere. Est autem pro συροκόπῳ. interjecto μ.

vs. 1301. Ὅτε χελιδών] Scholia: εἰς τὰ Σιμωνίδε μέλη αἰνίσσεται. κυανέα χελιδών· *Respicit ad Simonidis carmina, in quibus alicubi est:* κυανέα χελιδών· quod plenius adducit infra ad vs. 1410. ἄγγελε κλειτὰ ἔαρος ἀδυόδμε κυανέα χελιδοῖ· *Nuncia celeberrima veris bene olentis caerulea hirundo.*

vs. 1302. Πηνελοπ] Anati similis, sed major. Schol.

Τοιαῦτα μὸ τὰ 'κεῖθεν· ἐν δέ σοι λέγω·
Ἦξας' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι,
Πτερῶν δεόμενοι, ᾗ τρόπων γαμψωνύχων·
Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐσάνειν·
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους,
Καὶ τὰς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
Μαΐης δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τὰς πτερσπόνδας δέξομαι.
ΧΟΡ. Ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδε πόλιν
Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν.
ΠΕΙΣΘ. Τύχη μόνον πτερσείη.
ΧΟΡ. Κατέχυσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
ΠΕΙΣΘ. Θᾶττον φέρειν κελεύω.
ΧΟΡ. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, πίθος, ἀμβροσία, χάριτες,
Τό, τε τ' ἀγανόφρον ἡσυχίας
Εὐήμερον πρόσωπον.
ΠΕΙΣΘ. Ὡς βλακικῶς ἀμφικονεῖς.
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
ΧΟΡ. Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν.
Σὺ δ' αὖθις αὖ γ' ἐξόρμα,
Τύπτων γε τὸν τοῖχον ἀεί.
Πάνυ γὰρ βραδύς τις ἐστὶν, ὥσπερ ὄνος.
ΠΕΙΣΘ. Μαΐης γάρ ὅστις δειλός.
ΧΟΡ. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τάδε κόσμῳ·
Τά τε μασχάλ' ὁμοῦ· τά τε μαστικὰ, ᾗ
Τὰ θαλάσσι. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρᾶν πτερώσεις.
ΠΕΙΣΘ. Οὔκ μὰ τὰς κεραχνῆδας ἔλπ σε χήσομαι,
Οὕτως ὀφᾶν σε δειλὸν ὄντα κ᾽ βραδύν.

vſ. 1304. & ſeq. Ἐν δέ σοι λέγω, ἦξας'] Infra vſ. 1330. ἐν δέ σοι λέγω σαφῶς.

vſ. 1308. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἐστὶναι] In Lyſiſtrata vſ. 427. ἀλλ' ἔδειν ἔργον ἐσάνειν

vſ. 1323.

ΠΑΤΡΑ-

Ita res illic comparatae sunt. Unum autem hoc tibi dico;
Huc venient illinc plus quam sexcenti,
Qui alas sibi expetunt, moresque instar avium curvis unguibus rapaces:
Adeoque alae tibi pro advenis alicunde parandae sunt,
PISTH. Profecto nequaquam itaque nobis cessandum est:
Sed tu quam primum ito, & corbes
Atque cophinos omnes imple alis;
Manesque mihi huc foras alas efferat:
Ego autem, quotquot illorum accesserint, excipiam.
CHOR. Brevi certe tempore populosam hancce urbem
Hominum aliquis vocaverit.
PISTH. Fortuna modo faveat.
CHOR. Obtinet (homines) amor urbis meae.
PISTH. Citius afferre jubeo.
CHOR. Quid enim huic non inest urbi,
Quod commodum non sit, hominemque invitet ad sedes huc transferendas?
Sapientia, desiderium, ambrosia, Gratiae,
Et amoenae tranquillitatis
Placida facies.
PISTH. Quam tarde ministras!
Nonne ocyus properabis?
CHOR. Cito quis afferat calathum cum alis.
Tu vero hunc rursum excita,
Atque istum in modum verberato:
Nimis enim tardus est tanquam asinus.
PISTH. Manes etenim est ignavus.
CHOR. Tu vero hasce primum alas
Ordine dispone,
Simul & musicas, & fatidicas,
Et marinas: deinde ut prudenter
Singulos considerans alis ornes.
PISTH. Non amplius, cerchneïdas obtestor, tibi parcam,
Cum te tam ignavum esse videam & tardum.

vs. 1323. Βλακικᾶς] Xenophon V. Anab. καὶ ἄλλον, *cum viderem sedentem & remissum, impuli.* ἐπὶτε ἴδοιμι καθήμενον καὶ βλακεύοντα, ὤλαυγον· *& alium*

ΠΑΤΡΑΔΟΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΠΑΤΡ. Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
Ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου
Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
ΠΕΙΣΘ. Ἔοικεν ὁ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
Ἅδων γ' ὅδε τις αἰετὸς ταχυπτέρυξ.
ΠΑΤΡ. Αἰβοῖ·
Οὐκ ἔστιν ἡδὲν τῦ πέτεσθ γλυκύτερον·
Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ὀρνίσιν νόμων.
Ὀρνιθομανῶ γ', ὦ πέτομαι, ὦ βύλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, καὶ πθυμῶ τῶν νόμων.
ΠΕΙΣΘ. Ποίων νόμων; πολλοὶ γ' ὀρνίθων νόμοι.
ΠΑΤΡ. Πάνταν· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζετ'
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν ὦ δάκνειν.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ νὴ Δί' ἀνθρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
Ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
ΠΑΤΡ. Διὰ ταῦτα μέν τοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
Ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, ὦ πάντ' ἔχειν.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς, οὐ τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς παλαργιδεῖς πτέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν πτέφειν.
ΠΑΤΡ. Ἀπέλαυσα γ' νὴ τὸν Δί' ἐλθὼν οἰθαδί,
Εἴπερ γέ μοι ὦ τὸν πατέρα βοσκητέον.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκέν γ'· ἐπειδήπερ γ' ἦλθες, ὦ μέλε,
Εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', ὦ κακῶς ἀπωθήσομαι,
Ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ σὺ γ'

Τὸν

vs. 1337. Γενοίμαν αἰετὸς] Ex Sophoclis Oenomao dicitur in Scholiis. Ridet autem dithyrambicos & Tragicos, qui saepe alas sibi optant, aut se in aves mutari: aut tales introducunt; Euripides in Hippolyto vs. 732. Ἠλιβάτους ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, ἵνα με πτερύσσουσαν ἔρνι Θιὸς ἐν ποταναῖς ἀέλλησι θείη· Ἀιθέριον δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα· *Excelsis sub scopulorum latebris utinam essem, ut me volucrem deus faciat in volatili grege, & tollar supra marinum fluctum.*

vs. 1339. Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας] Euripides in Helena vs. 407. ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκᾶς ἁλός· *Supra undas caerulei maris.* Noster supra vs. 251. ἀν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. Sed in Pace vs. 140. τί δ' ἂν ἐς ὑγρὸν πόντιον πίσῃ βάθος, πῶς ἐξαλισθεῖν πῖπος οὐ δυνήσεται;

vs. 1340. Ἔοικεν ὁ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 461. ὁδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλαχε βωτιανείρας ἀνὴρ· *Nec nuncios falsos nunciavit bubulcus.*

vs. 1346. Πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι] Alter intelligebat νόμους *leges*; iste νομὲς *pascua*: quae varia sunt avibus, & recensentur supra vs. 230. usque 250.

vs. 1347.

PARRICIDA, PISTHETAERUS.

PARR. Utinam aquila fiam altivolans,
Ut volem ſupra ſterilis
Caeruleique undas maris.
PISTH. Apparet nuncium falſa non annunciaſſe.
Nam hic aliquis accedit aquilas cantans.
PARR. Papae! nihil eſt jucundius quam volare:
Capior ego avium legibus:
Nam ſane earum amore inſanio, & volito, & cupio
Habitare vobiſcum, teneorque deſiderio veſtrarum legum.
PISTH. Quarum legum? multae enim avium ſunt leges.
PARR. Omnium: praecipue vero, quod pulchrum habetur apud aves
Patri collum obtorquere, eumque mordere.
PISTH. Et ſane fortem illum omnino exiſtimamus,
Qui pullus patrem pulſaverit.
PARR. Propterea equidem huc transmigravi,
Patremque ſuffocare cupio, omniaque ejus bona habere.
PISTH. Sed lex eſt nobis avibus
Vetuſta, in Ciconiarum tabulis:
Poſtquam pater Ciconia volatiles
Omnes fecerit pullos ſuos atque enutriverit,
Pullos oportet patrem viciſſim alere.
PARR. Operae profecto pretium fecero huc veniens,
Si pabulum etiam a me patri ſit ſuppeditandum.
PISTH. *Nihil eſt; quandoquidem enim veniſti*
Nobis benevolus, alas tibi tanquam avi orbae aptabo.
Tibi autem, juvenis, non male praecipiam,
Sed ipſe quae didici, cum eſſem puer: tu

Patrem

vſ. 1347. Ὅτι καλὸν νομίζεται τοῖς ὄρνισιν &c.] Supra vſ. 758. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ, τῶτ' ἐκεῖθεν καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν.

vſ. 1352. Ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα] In Eccleſiaz. vſ. 635. ἐπεὶ καὶ νῦν γηγενόσκοντες πατέρ' ὄντα ἄγχουσι.

vſ. 1359. Εἴπερ γέ μοι τὸν πατέρα βοσκητέον] Tanquam beſtiam. In Veſpis vſ. 311. τί με δύτ', ὦ μιαρὰ μῆτερ, ἔτικτες; ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς;

vſ. 1361. Ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν] Scholia: ὥσπερ μὴ ἔχοντα πατέρα. Δάβρει οὖν· ἐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα, ἢ ὅτι καὶ ὄντως ἐστὶν ὄρνις καλέμενος. *Tanquam avem patre carentem. Quaſi itaque dicat: bono animo es; non enim ales patrem. Aut quia etiam eſt avis ita dicta:* nempe ὀρφανός. Mallem ὄντως pro ὄντος.

vſ. 1363. Ὅτε παῖς ἦ.] Scholia: ἀντὶ τοῦ ἦν. Ἀττικῶς. In Pluto vſ. 77. δῆ γάρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ λέγων, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος. In Veſpis vſ. 1091. ἆρα δοκῶ ἦ τόθ' ὅτε πάντα μὴ διδοικέτην· καὶ κατεῤῥᾴθυμον γε &c. Aeſchylus in Agamemnone vſ. 1646. ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής· *Et ego ſuſpectus hoſtis antiquus fui.*

Τὸν μὲ πατέρα μὴ τύπτε· ταύτῃ δέ γε λαβὼν
Τἰὼ πέρυγα, ᾗ τυτὶ τὸ πλῆκτρον θἠτέρᾳ,
Νομίσας ἀλεκτρυόν᾽ ἔχειν γε τὸ λόφον,
Φρύγῃ, φρατδύε, μισθοφορᾷ σαυτὸν πρέφε·
Τὸν πατέρ᾽ ἔα ζῆν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ μάχιμός εἶ,
Εἰς ταὐτὸ Θρᾴκης ἀποπέτυ, κἀκεῖ μάχυ.
ΠΑΤΡ. Νὴ τὸ Διόνυσον εὖγέ μοι δοκεῖς λέγειν,
Καὶ πείσομαί σοι. ΠΕΙΣΘ. Νῦν ἄρ᾽ ἔξεις νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΚΙΝ. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον
Πτερύγεσι κύφαις· πέτομαι δ᾽ ὁδὸν
Ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλαν μελέων.
ΠΕΙΣΘ. Τυτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται περῶν.
ΚΙΝ. Ἀφόβῳ φρενὶ
Σώματι γενειὰν ἐφέπων.
ΠΕΙΣΘ. Ἀσπαζόμεσθα Φιλύεπον Κινησίαν.
Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙΝ. Ὄρνις γενέσθαι βύλομαι,
Λιγύμυθος ἀηδών.
ΠΕΙΣΘ. Παῦσαι μελῳδῶν· ἀλλ᾽ ὅ, τι λέγεις, εἰπέ μοι.
ΚΙΝ. Ὑπὸ σοῦ περωθεὶς βύλομαι μετάρσιος
Ἀναπόμπου ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
Ἀεροδνήτους θ᾽ ὑποβόλους ἀναβολάς.
ΠΕΙΣΘ. Ἐκ τῶν νεφελῶν δ᾽ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙΝ. Κρέμαθ᾽ ὃν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεθ᾽,
Ἀέρια θ᾽ ὑπόπτερά γε θ᾽ ὑπαυγῆ,

Καὶ

vs. 1365. & seq. Τὴν πτέρυγα —— τὸ πλῆκτρον —— ἀλεκτρυόν᾽ λόφον] Propterea accesserat hospes, ut fieret gallus gallinaceus; qui contra patres solent insurgere; ut recte sentit in Scholiis Didymus: ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτεροῦσθαι, ἐπὶ ἐκείνοις τοὺς πατέρας τύπτησι· de qua re & Comicus in Nubibus vs. 1431. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας, καὶ τἄλλα βιὰ ταυτί, ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνονται. Cum itaque hoc animo accessisset, non transformatur quidem in Gallum; sed armis instruitur, quasi gallus: clypeo tanquam ala, gladio tanquam calcari, quod galli gestant, galea tanquam crista gallorum. *Ex Scholiis.*

vs. 1369. Ἐς ταὐτὸ Θράκης] Subintelligitur: χωρία. In Pace vs. 283. Ἐς ταὐτὸ Θράκης χωρία.

vs. 1372. Ἀναπέτομαι] Ex Anacreonte: ἀναπέτομαι πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κύφαις διὰ τὸν ἔρωτα· Scholiastes.

vs. 1377. Σώματι γενειὰν ἐφέπων] Schollα: τινὲς ἐπίων. ἐπίπεδος ἀδιανοητότατα, θέλων διασαλεῦσαι τὰ Κιησίου ποιήματα· quidam legunt ἐπίων. De industria loquitur obscure, quia vult carpere Cinesiae Poëmata. In voce γενειὰν subintelligit Scholiastes ὑρτίθων.

„ vs. 1378. Φιλύπνιον Κινησίαν] Loci hujus meminit „ Athenaeus Lib. XII. p. 551. qui simul rationem red- „ dit, quare Cinesias dicatur φιλύπνιος· nimirum „ ideo, quod tabellas tiliaceas pectori applicare soleret,

Patrem ne verberato; ſed hac manu ſumta
Ala, iſtoque calcis aculeo altera,
Exiſtimans te galli criſtam gerere,
Cuſtodem age, milita, ſtipendia merendo victum tibi para,
Patrem vivere ſine: ſed quoniam pugnax es,
In Thraciam avola, atque ibi pugna.
PARR. Recte, ita mihi Bacchus faveat, conſulere mihi videris,
Tibique ſane morem geram. PISTH. Certe itaque ſapies.

CINESIAS, PISTHETAERUS.

CIN. Subvolo in coelum
Levibus alis; volatuque vias permeo,
Modo has, modo illas, carminum.
PISTH. Illud ſanequam onere indiget alarum.
CIN. Intrepida mente,
Et corpore gentem conſectans.
PISTH. Tileaceum Cineſiam ſalutamus:
Quid tu curvum introrſum pedem huc verſas in gyrum?
CIN. Avis fieri volo
Arguta luſcinia.
PISTH. Deſine cantillare, quodque dicere habes, ediſſere.
CIN. Alis a te mihi aptatis volo in ſublime
Subvolans ex nubibus nova accipere
Aëre concuſſa & conſperſa nive exordia.
PISTH. An itaque ex nubibus aliquis exordia captet?
CIN. Equidem hinc pendet noſtra ars.
Namque Dithyrambicorum praeclara illa carmina plerumque ſunt
Aëria, tenebroſa, caeruleum ſplendentia,

Et

», ret, ne corpus ejus ob proceritatem & gracilitatem »» flecteretur. Verba ejus haec ſunt: Ἄλλοι δὲ αὐτὸν, »» ὡς καὶ Ἀριστοφάνης πολλάκις, εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν, »» διὰ τὸ φιλύρας τῇ ξύλῃ λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώ»» νυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν »» ἰσχνότητα. Ex Notis *Kuſteri*.

vſ. 1379. Ἀνὰ κύκλον] In Ranis vſ. 438. Χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον.

Ibid. Πόδα — κυκλεῖς] Euripides in Oreſte vſ. 681. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; *Quo circumfers greſſum tuum meditabundus?* Sophocles in Ajace vſ. 19. καὶ νῦν ἀπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα· *Et nunc recte intellexiſti, me ob hominem inimicum obambulare.* Hinc ἀνακυκλεῖσθαι apud Athenaeum I. p. 44. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προγάστωρ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖται· *Quotidie coram nobis ventroſus in concionibus verſatur.*

vſ. 1385. Ἀεροδονήτους] Supra vſ. 1183. αἰθὴρ δονεῖται.

Ibid. Ἀεροδονήτους ἀναβολάς] In Pace vſ. 828. ad illum, qui in coelo fuerat: ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν Ἀ Ε Ρ Α πλανώμενον πλὴν σαυτόν; reſpondetur: ἔα, εἰ μή γέ πω ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων. quaerit alter: τί δ' ἆδραν; reſpondetur, ξυνελέγοντ' ΑΝΑΒΟΛΑΣ πετώμεναι.

vſ. 1287. ΚΙ. Κρέμαται] Recte Edd. Brubachii & Nupera haec tribuunt Cineſiae.

Καὶ περοδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἶσῃ τάχα.
ΠΕΙΣΘ. Οὐ δῆτ' ἔγωγε. ΚΙΝ. Νὴ τ' Ἡρακλέα σύγε.
Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὰ ἄέρια,
Εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
Οἰωνῶν ταναοδείρων.
ΠΕΙΣΘ. Ὤπ. ΚΙΝ. Τὸν ἁλαδρόμαν ἁλάμενος
Ἀμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην.
ΠΕΙΣΘ. Νὴ Δί' ἐγώ σε καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙΝ. Τοτὲ μὲ νοτίαν εἴχων πρὸς ὁδὸν,
Τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων,
Ἁλίμβολον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
Χαίρετά γ', ὦ φρεσβῦτ', ἐσοφίσω γὰ σοφά.
ΠΕΙΣΘ. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις περοδόνητος γενόμενος;
ΚΙΝ. Ταυτὶ πεπίηκας τὸ κυκλιοδιδάσκαλον,
Ὃς ταῖσι Φυλαῖς ξυμμάχητος εἶμ' ἀεί;
ΠΕΙΣΘ. Βούλῃ διδάσκειν γὰ παρ' ἡμῖν ἓν μέναν
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν; ΚΙΝ. Καταγελᾷς μὲ δῆλος εἶ.
Ἀλλ' ἢν ἔγωγ' ἃ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
Πρὶν ἂν περώθεις ἀλαδράμω τὰ ἄέρια.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΣΥΚ. Ὄρνιθες πίνες οἵδε,
Οὐδὲν ἔχοντες περοποίκιλοι;
Ταυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;
ΠΕΙΣΘ. Τουτὶ τὸ κακὸν γὰ φαῦλον ἐξεχήνρεν.
Ὁ δ' αὖ μινυρίζων δεῦρό πις προσέρχεται.
ΣΥΚ. Ταυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.
ΠΕΙΣΘ. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ·

Δεῖος

vs. 1390. Σὺ δή.] Ita distinguenda haec videntur Personis, ut in versione factum.

vs. 1392. Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι] Proverbium de Dithyrambicis Poëtis affertur hic in Scholiis: Καὶ διθυραμβοποιῶν νῷ ἔχεις ἐλάττονα· *Minus habes mentis, quam dithyramborum Poëta.*

vs. 1394. Οἰωνῶν ταναοδείρων.] Supra vs. 255. οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων.

vs. 1395. Ὤπ,] Scholia: Παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τῆ ᾄδῃ, ὡς οἱ ἱρίσοντες· κίνυσμα γὰρ τῶν ἱρισόντων τὸ ὤπ, καταπαῦον τὴν κοπηλασίαν.

vs. 1395. Ἁλάμενος] Est aor. 1. med. ab ἅλλομαι, *Salio.* Ad hunc etiam versum Scholiastes dicit, his nullum inesse sensum, & esse composita ad ridendos dithyramborum Poëtas.

vs. 1395. Τὸν ἁλάδρομον —— βαίην] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 1138. Καμπτὸν ἰαπύδρομον βαίην, ἵνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ· οἰκείων δ' ὑπὲρ Σαλάμων πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς πλέξαιμι Θοάζουσα· *Utinam venirem in splendidum circum (aetheris) qua solis pulcher it ignis; Domesticos autem super thalamos alas in meis humeris desinerem agitare.* Idem in Ione vs. 796. αὖ ὑγρὸν ἂν πταλὶν αἰθέρα πρόσω γαίας Ἑλλανίας ὑφέρας ἀστερίτιδος· *Vellem in humidum aërem volare ultra Graecam tellurem Stellas ad Hesperias.*

vs. 1391.

Et levia tanquam alis agitata: tu vero ubi audiveris, mox scies.
PISTH. Haud ego quidem. CIN. Imo mehercule tu quidem.
Omnem namque percurram tibi aërem,
Simulachra volatilium, aetheremque permeantium
Avium collis extensis.
PISTH. Oop! CIN. Utinam marino cursu vagabundus
Una cum ventorum flatibus incedam.
PISTH. Ego certe tuos flatus & spiritus compescam.
CIN. Nunc australi via incedens,
Nunc autem contra ad Boream appropinquans
Portu carentem aetheris sulcum scindens.
PISTH. Lepide hoc, ô senex, & sapienter excogitasti.
Nonne vero tu gaudes, dum pennis agitatus pulsaris?
CIN. Hoccine tu facis poëtae Dithyrambico,
Quem tribus certatim sibi semper omnes expetunt?
PISTH. Vinne ergo etiam apud nos remanens docere
Levem Leotrophidae instar chorum volantium avium
Cecropiam tribum? CIN. Irrides mihi planissime:
Sed id scias velim, me non conquieturum,
Usque dum a te volucris factus aërem percurram.

SYCOPHANTA, PISTHETAERUS.

SYC. Quaenam hae sunt aves,
Nihil habentes, versicolores,
Alas pandens ô picta hirundo?
PISTH. Malum hocce haud contemnendum surrexit.
Ecce alius iterum huc cantillans accedit.
SYC. ô, Quae alas explicas versicolor iterum iterumque hirundo.
PISTH. In vestem propriam hoc mihi scolion cantare videtur;

Appa-

vs. 1397. Καταπαύσω σε τὰς πνοάς] Aliter iste accipit vocem πνοάς· ferme ut in illo Euripidis in Phoenissis vs. 457. σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμῷ πνοάς· *Remitte torvum vultum, & animi flatus.*

vs. 1406. Λεωτροφίδῃ] Scholia: βέλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; & iterum: θέλεις ἓν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνίων διδάσκειν· *Visne docere huic Leotrophidae Chorum in Cecropia tribu?* Facit autem hujus mentionem, quia & iste, ut Cinesias, fuit macer & exili corpore; de quo Leotrophide Hermippus apud Scholiastem: Ἀναπηρά σοι θύσιν ἤδη βοΐδια Λεωτροφίδῃ λεπτότερα καὶ Θουμαντίδῃ· *Mutilas buculas tibi sacrificant exiliores Leotrophide & Thumantide.*

vs. 1410. Ὄρνιθες] Ex Alcaeo, cujus locum adduxit Scholiastes: ὄρνιθες τίνες οἵδε; ὠκεανῶ γὰρ ἀπὸ περάτων ἦλθον, πανέλοπες ποικιλόπτεροι, ταυσίπλεθροι· *Quaenam istae aves? num ab oceani extremis partibus venerunt penelopes colla picti, alas pandentes.* Loquitur autem Dorice: ὠκεανῶ pro ὠκεανῦ· πανέλοπες pro πηνελόπες, cujus avis mentio fit in hac fabula vs. 299. & 1302.

vs. 1412. Ποικίλα χελιδοΐ] Ex Simonide, cujus locum citat Scholiastes: ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμοῦ, κυανία χελιδοῦ· *Nuncia inclyta veris suaveolentis, cyanea hirundo.*

Δεῖ δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
ΣΥΚ. Τίς ὁ πέρων δεῦρ' ἐστὶ τὰς ἀφικνουμένους;
ΠΕΙΣΘ. Ὀλίγου πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.
ΣΥΚ. Πτερῶν, πτερῶν δεῖ. μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
ΠΕΙΣΘ. Μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεται ζημιοῖ;
ΣΥΚ. Μὰ Δί' ἀλλὰ κλητής εἰμι νησιωτικός,
Καὶ συκοφάντης. ΠΕΙΣΘ. Ὦ μακάρι' ἡ τέχνης.
ΣΥΚ. Καὶ γραμματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
ΠΕΙΣΘ. Ὑπὲρ πτερύγων τι περισκαλεῖν σοφώτερον;
ΣΥΚ. Μὰ Δί' ἀλλ', ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
Μετὰ τῶν γερόντων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
Ἀνθ' ἑρματος πολλὰς καταπεπαικὼς δίκας.
ΠΕΙΣΘ. Τοῦτ' ἦν ἐργάζῃ σὺ τὸ πτῆγον, εἰπέ μοι;
Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΥΚ. Τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
Ἀφ' ὧν ζάσῃ ἄνδρα χρηστὸν τοσουτονί,
Ἐκ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
ΚΥΚ. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρυ.
ΠΕΙΣΘ. Νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε. ΣΥΚ. Καὶ πῶς ἂν λόγοις
Ἄνδρα πτεροῦσθαι σύ; ΠΕΙΣΘ. Πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπτεροῦνται. ΣΥΚ. Πάντες; ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀκήκοας,
Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
Τοῖς μειρακίοις ὀρθὸν τοῖσι κυρείοις ταδί;
Δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
Ὁ δέ τις τὰ αὐτὰ φησὶν ὑπὸ τραγῳδίᾳ
Ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
ΣΥΚ. Λόγοισί τ' ἄρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕΙΣΘ. Φήμ' ἐγώ.
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
Ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
Ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις,

Τρέφαι

vs. 1417. Οὐκ ὀλίγων χελιδόνων] Quia alter modo de hirundine cantabat, & habebat vestem laceram, iste dicit eum multis hirundinibus indigere, ne frigeat; id est: oportere ut ver adultum sit, cum omnes hirundines advenerunt, & non tantum una; nam μία χελιδὼν σ' ποιεῖ ἦαρ, *una hirundo non facit ver*: cujus Proverbii meminit hic Scholiastes.

vs. 1420. Μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον] In Ranis vs. 433. μὴ δ' αὖθις ἐπανίῃς μοι.

vs. 1421. Εὐθὺ Πελλήνης] Nempe, ad petendam laenam Pellenicam, ψυχρᾶν αὔραν φέρουσαν, ut de ea loquitur Pindarus. In Pellene autem laenae praemium athletis proponebantur in Ludis Junoni sacris, aut, ut alii, Mercurio, ut Scholiastes ait. Ad hunc Comici locum respexit Eustathius p. 22. lin. 2. in Iliadem Edit. Basil. ἔστι δὲ καὶ κώμη Πελλήνη· ὅθεν αἱ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἔταθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσιν, ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς φησὶ ἐν Ὄρνισι.

vs. 1426.

Apparetque eum non paucis hirundinibus egere.
Syc. Quis ille eſt, qui alis inſtruit huc advenientes?
Pisth. Ipſe hic adeſt: ſed qua re opus habeas, dicendum eſt.
Syc. Alis, alis opus eſt: ne iterum quaeras.
Pisth. Num recta Pellenem volare cogitas?
Syc. Nequaquam; ſed citator ſum inſulanus,
Et Sycophanta. Pisth. ô Te artis felicem!
Syc. Et litium ſectator: itaque volo acceptis alis
Circumvolare urbes, reosque citare.
Pisth. An cum alis majoris cujusdam eſt ſapientiae reos citare?
Syc. Non quidem; ſed ut ne latrones mihi negotium faceſſant,
Cum gruibus inde revertar retrorſum,
Saburrae loco multis deglutitis litibus.
Pisth. Enimvero dic mihi, illudne operis obis?
Juvenis cum ſis, an peregrinos injuſte reos agis?
Syc. Quid enim faciam? nam fodere neſcio.
Pisth. Sed alia utique negotia ſunt honeſta,
Unde victum ſibi parare hominem oporteret ea aetate:
Juſto potius modo, quam litibus conſuendis.
Syc. ô Bone, ne me praeceptis, ſed alis inſtruas.
Pisth. Nunc cum haec dico alas addo tibi. Syc. Et quomodo tu verbis
Hominem alatum reddideris? Pisth. Omnes oratione
Tanquam alis quibusdam extolluntur. Syc. Omnesne? Pisth. Nonne audiviſti,
Parentes quotidie dicere
Adoleſcentulis haecce in tonſtrinis?
Mirifice filiolum meum Diitrephes
Verbis ſuis, quaſi alis additis, impulit, ut equos agitaret:
Alius vero quispiam dicit filium ſuum ad ſcribendas tragoedias
Alas ſumſiſſe, mentemque ejus circa illam rem volitare.
Syc. Ergone verbis etiam homines alati fiunt? Pisth. Fiunt, inquam:
Nam animus oratione ſublimis erigitur,
Atque homo extollitur: ita te etiam ego
Erectum volo utili oratione

Conver-

vſ. 1426. Ὑπὸ πλευρῶν] In Acharnenſ. vſ. 969. εἶσιμ' ὑπὸ πλευρῶν κιχλῶν καὶ κοψίχων.
vſ. 1429. Αὖθ' ἕρμαιον πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας] Supra vſ. 1136. ἐκ μέν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύριαι γάρσι, Θεμελίας καταπεπωκυῖαι λίθους. Ut autem hic καταπίνειν δίκας, ita φαγεῖν δίκην in Veſpis vſ. 1365.
vſ. 1432. Σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι] In Veſpis vſ. 991. ὃ δῆτα κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
vſ. 1434. Διαζῆν] In Pluto vſ. 907. etiam ad Sycophantam: πῶς ἔν διίζῃς, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
vſ. 1435. Ἐκ τῆ δικαίᾳ] In Pluto vſ. 755. ἐκ ἐκ δικαίᾳ τὸν βίον κεκτημένοι.
Ibid. Διακρᾶναι] In Nubibus vſ 1486.
vſ. 1438. Πάντες τοῖς λόγοις ἀναπίμπρανται] Supra vſ. 433. κλίων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις λόγων, ἀνεπλήρωμαι.
vſ. 1442. Διίτρεφης] Iſte ex Paupere eo eſt evectus, ut fieret Magiſter Equitum; ſupra vſ. 799. ὡς Διίτρεφες γε πτυταῖα μόνον ἔχων πλησὰ κρίθη φύλαρχος, εἶθ' ἱππαρχος;

Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥΚ. Ἀλλ' ὐβρίσμαι.
ΠΕΙΣΘ. Τί δαὶ ποιήσεις. ΣΥΚ. Τὸ γένος ὐ καταισχυνῶ.
Παππῴος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐπί μοι.
Ἀλλὰ πτέρυξι μέ ταχέσι κἀφοις πτεροῖς
Ἱέρακος, ἢ κερχνηΐδος, ὡς ἂν τὰς ξένους
Καλεσάμενος, κἄτ' ἐγκεκληκὼς εὐθαδί,
Κἄτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙΣΘ. Μανθάνω.
Ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκιν
Ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος; ΣΥΚ. Πάνυ μανθάνεις.
ΠΕΙΣΘ. Κἆπειθ' ὁ μὲ πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτῃ.
Ἁρπασόμην τὰ ῥήματ' αὐτῷ. ΣΥΚ. Πάντ' ἔχεις·
Βέμβικος ὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙΣΘ. Μανθάνω
Βέμβικα· κἀμὶν ἔστι μοὶ νὴ τὴν Δία
Κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας! μάστιγ' ἔχεις; ΠΕΙΣΘ. Πτερὼ μὲν οὖν,
Οἵσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας. ΠΕΙΣΘ. Οὐ πλημμελεῖς ἐνθαδεί;
Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψῃ τρυφοδικοπανηγύριν.
Ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ'.

ΧΟΡ. Πολλὰ δὴ, κἀκαινὰ, κἀθαυμάστ' ἐπεπλόμεσθα,
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
Ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
Ἐκλοπόν τι καρδίας
Ἀπωτέρω, Κλεώνυμος·
Χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἀλ-

λως

vs. 1451. Τὸ γένος ὐ καταισχυνῶ] Euripides in Bacchis vs. 265. Ἐχίονος δ' ὢν παῖς καταισχύνεις γένος; *Camque sis Echionis filius dedecoras genus?* Idem in Oreste vs. 1153. πάσαις γυναιξὶν ἄξια συγγνῶν ἔχει Ἡ Τυνδαρὶς πρὸς, ἣ κατήσχυνε γένος· *Digna est quae odio habeatur omnibus mulieribus puella Tyndaris, quae dedecore affecit familiam suam & sexum.* Noster in Nubibus vs. 1224. Ἀτὰρ οὐδέποτέ γ' ἐν τὴν πατρίδα καταισχυνῶ.

vs. 1454. Ἱέραξ] Quia est avis rapax; ut & ipse rapere possit miserorum bona. Supra vs. 1111. κἀν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βλίτυθί τι, ἔξὼν ἁρπάσειν ἐς τὰς χεῖρας ὑμῶν δάσομεν.

vs. 1465. Κερκυραῖα] Ostendit ei scuticam. Fuerunt publicae quaedam scuticae Corcyraeis, ad seditiosos & turbulentos, qui saepe exoriebantur, compescendos, magnitudine insigni; ut in Proverbium abierit Κερκυραῖα μάστιξ, ut docet Scholiastes.

vs. 1467. Ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος] Nom. pro Voc. Aeschy-

Convertere ad opera honesta. Syc. At ego nolo.
Pisth. Quid ergo facies? Syc. Familiae meae esse nolo dedecori.
Avitum mihi vitae genus est delatorem agere.
Sed tu me alis instrue velocibus & levibus
Accipitris, aut cerchneidis, ut postquam peregrinos
Citavero, & eorum deinde nomina hic apud magistratus detulero,
Postea rursum illuc volem. Pisth. Intelligo:
Sic dicis: ut nimirum condemnetur
Athenis, antequam advenerit, peregrinus. Syc. Omnino intelligis.
Pisth. Post ille quidem huc navigat; tu autem illuc revolas,
Rapturus ejus bona. Syc. Rem tenes:
A turbine me nihil differre oportet. Pisth. Intelligo
Turbinem: atque sunt mihi profecto
Pulcherrimae alae Corcyraeae hujusmodi.
Syc. Vae mihi misero! scuticam habes? Pisth. Alas equidem binas,
Quibus ego hodie te more turbinis faciam circumrotari.
Syc. Hei mihi misero! Pisth. Non tu novarum harum periculum facies alarum, atque hinc avolabis?
Non tu hinc ocyus in malam rem abibis, homo perditissime?
Acerbam jam nunc experieris perventendi juris malitiam.
Nos abeamus collectis alis.

STROPHE COLORUM XIII.

Chor. Multa sane, & nova, atque mirabilia volitando cognovimus,
Et miras res vidimus:
Succrevit enim arbor quaedam
Inusitata a corde
Longiuscule, Cleonymus dicta,
Nulli quidem rei utilis, at sic tamen

Timi-

Aeschylus in Septemthebana vs. 1415. ω κλεινὸς πάσις. Noster in Nubibus vs. 1171. ὦ φίλ⊙ι, ὦ φίλ⊙ι.

vs. 1468. Πικρὰν τάχ' ὄψει] In Thesmoph. vs. 877. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχα. Supra vs. 1045. πικρὸς ἐγώ σοι τὴμερον δείξω νόμους.

vs. 1471. Ἐπιπλόμεσθα] Ita Ed. Nupera pro ἐπετόμεσθα priorum. Posset etiam ἐπιπλάμεσθα.

vs. 1473. Ἔστι γὰρ δένδρον] Cum arbore comparat Cleonymum. Sic Homerus: Ἀλλ' ὥστε φήλην, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον· *Sed tanquam columna, & arbor excelsa:* quem locum adducit Scholiastes, & extat Iliados N. vs. 437.

vs. 1474. Καρδίας ἀπωτέρω] Quasi de urbe Cardia, quae est in Thracia, loquitur; sed significat Cleonymum esse excordem, sive non esse ἐγκάρδιον, *animosum*, sed timidum.

λως δὲ δειλὸν, ϗ μέγα.
Τοῦτο μὴν ἥρῳ αἰεὶ
Βλαισάιν ϗ συκοφαντεῖ·
Τῷ δὲ χειμῶνι πάλιν
Τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

Ἐπ' αὖ χώρα τοῖς αὐτοῖς
Τοῖ σκότῳ πόρρω τις οἰ
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ·
Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι σωαειφῶσι, ϗ
Ξωύεισι, πλιὼ ἢ ἑσπέρας.
Τιωικαῦτα δ' ἡκέτ' ἦν
Ἀσφαλὲς ξωυτυγχάνειν.
Εἰ γὰ οἰτύχοι τὶς ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
Γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα τὰ 'πτέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΠΡ. Οἴμοι τάλας γ', ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
Ποῦ Πειθέταιρός ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Ἔα, τυτὶ τί ἦν;
Τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡ. Τῶν θεῶν ὁρᾷς πνα
Ἐμὲ κατόπιν οἰταῦθα; ΠΕΙΣΘ. Μὰ τὸν Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
Τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕΙΣΘ. Ὀπτίκα; σμικρὸν τι μὲν μεσημβρίαν.

Ἀλλὰ

vſ. 1477. Καὶ μέγα.] Apparet magnae ſtaturae fuiſſe hominem. In Acharnenſibus vſ. 88. avem ingentem deſcripturus dicit: ἔχων τριπλάσιον Κλεωνύμου· quaſi dicat, *magno majorem.*

vſ. 1480. Τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.] Notatur tanquam βίψαντις in Nubibus vſ. 352. Κλεώνυμον τὸν βίψαντιν.

vſ. 1484. Λύχνων ἐρημία.] Quaſi Σκυθῶν ἐρημία per alluſionem quandam: eſt autem Proverbium Σκυθῶν ἐρημία.

vſ. 1490. Ἥρωϊ.] Diſſyllabum.

vſ. 1490. & ſeq. Ἥρωϊ — Ὀρέστῃ.] Hunc Heroëm vocat, ut ait Scholiaſtes, quia eſt cognominis filio Agamemnonis; eandem ob cauſam eum dicit μαινόμενον in Acharn. vſ. 1166. εἶτα καταξιοῖ τις αὐτὸν μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης μαινόμενος. Mentionem ejus facit etiam ſupra

Timida, & magna.
Haec vere ſemper
Germinat & ſycophantam agit;
At ei hyeme rurſus
Clypei tamquam folia defluunt.

ANTISTROPHE COLORUM XII.

Eſt itidem locus aliquis apud ipſas
Tenebras hinc procul in
Luminis lucernarumque ſolitudine,
Ubi cum heroïbus homi-
nes una prandent, &
Sunt, praeterquam veſpera.
Id enim temporis non amplius erat
Tutum obviam illis fieri:
Si quis enim mortalium occurriſſet
Oreſtae heroi nocte,
Nudus erat veſtibus, ab eoque percuſſus
Laeſis omnibus dextris nobilioribusque corporis partibus.

PROMETHEUS, PISTHETAERUS.

PR. *Vae mihi miſero! Jupiter ne me conſpiciat:*
Ubi Piſthetaerus eſt? PISTH. *Eja, quid hoc eſt?*
Quaenam eſt iſta operimenti ratio? PR. An Deorum etiam aliquem vides,
Qui hic alicubi poſt me ſit? PISTH. Nequaquam ſane:
Quis vero tu es? PR. Quodnam vero diei tempus eſt?
PISTH. Quodnam? aliquantulum poſt meridiem.

Sed

ſupra vſ. 713. εἶτα δ' Ὀρίσῃ Χλαῖναν ὑφείπων, μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.

vſ. 1492. Γυμνὸς ἦν] Alexis apud Athenaeum VI p. 227. τὴς νυκλὸς ἐτῦ τὲς ἀπαντῶντας ποτῖ Γυμνὲς ἄπαυλας: *Noctu obvios quosvis ille ſpoliat.*

vſ. 1493. Πληγὶς πάντα τὰ 'πιδέξια] Pro ἀποπληκτῦ γενόμεν πάντα τὰ ἐπιδέξια· *i. e. Cum omnes dexterae partes corporis ei caperentur apoplexia.* Credebatur autem hoc malum immitti ab Heroïbus. Eo alludit Comicus; quia Oreſtes erat cognominis Heroi; ſed nihil aliud vult ſignificare, quam homines ab eo verberatos & ſpoliatos eſſe.

vſ. 1494. ΠΡ.] Prometheus tanquam proditor venit; itaque timet, ne quis Deorum ipſum videat; hinc opertus eſt.

Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. Βλυτὸς, ἢ πεφαιτέρω;
ΠΕΙΣΘ. Οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
Ἀπαιθεράζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕΙΣΘ. Οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. Οὕτω μὲ ἐκκαλύψομαι.
ΠΕΙΣΘ. Ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. Παῦε, παῦε, μὴ βόα.
ΠΕΙΣΘ. Τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. Σίγα, μὴ κάλει μου τὸνομα·
Ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις, εἴ μ' ὁ θεὰς ὄψεται.
Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκάφειον ὑπέρεχε
Ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
ΠΕΙΣΘ. Ἰὼ ἰώ. Εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ σοφῶς.
Ὑπόδυθι ταχὺ δή, κἀτα θαρρήσας λέγε.
ΠΡ. Ἄκουε δὴ νῦν. ΠΕΙΣΘ. Ὡς ἀκόντων λέγε.
ΠΡ. Ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. ΠΕΙΣΘ. Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
ΠΡ. Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
Θούς γὰρ ὕδεις ὑδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν· ὑδὲ κνίσα μηρίων ἄπο
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου δ' ἤδονυ·
Ἀλλ' ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
Ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ Βάρβαροι θεοὶ
Πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκμηότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διΐ,
Εἰ μὴ παρέξει τὰ ἐμπόρια ἀνεῳγμένα,
Ἵν' εἰσάγοιντο σπλάγχνα κατατετμημένα.
ΠΕΙΣΘ. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι Βάρβαροι θεοί τινες
Ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. Οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;

ΠΕΙΣΘ.

vſ. 1500. Βλυτὸς] Tempus, quo boves jugo ſolvuntur. Lucianus Cataplo: σχεδὸν ἀμφὶ βλυτόν. Syneſius Epiſt. 103. περὶ βλυτὸν ἀπιχωρῆσαι.

vſ. 1505. Μὴ κάλει μου τέκεμα] In Ranis vſ. 298. ἢ μὴ καλεῖς μ', ἄνθρωπ', ἵκετεύω, μηδὲ κατεμὸς τόκος.

vſ. 1506. Ἀπὸ γὰρ ὀλίσεις] Perdes me, ſi, te nominante nomen meum, Jupiter, eo audito, ad ſonum vocis oculum flectens me viderit. Ceterum ἀπὸ γὰρ ὀλίσεις pro ἀπολέσεις γάρ, ut in Nubibus vſ. 1443. ἀπὸ γὰρ ὠλόμην.

Ibid. Ὀλίσεις] Ita recte Edd. priſtinae; nupera ὀλέσει.

vſ. 1508. Σκάφειον] In Equitibus vſ. 1341. ἐξεπετάσθη ὥσπερ σκάφειον, καὶ πάλιν ξυήγετο.

vſ. 1513. Πηνίκ' ἄττα] Hic ἄττα pro ποτέ. Occurrit etiam in alio loco Ariſtophanis, quem citat Harpocratio v. ἄττα. & Euſtathius ad Iliad. α. p. 149. Edit. Rom. πᾶσι, χωδὸν πηνίκ' ἄττα φάπται. *Ex Notis Kuſteri.*

vſ. 1515. Θύει γὰρ ὑδεὶς ὑδὲν ἀνθρώπων ἔτι] In Pluto vſ. 1178. Θύειν ἔτ' ἐδεῖς ἀξιοῖ.

vſ. 1516. Οὐδὲ κνίσα μηρίων ἄπο ἀνῆλθεν] Supra vſ. 187. & 193. τὸς δ' αὖ θεὸς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ. —— διὰ τὴν πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τὲ χάος τῶν μηρίων τὴν κνίσαν ἐ διαρρήσετε.

vſ. 1518. Ὥσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν] In Thesmophoriorum feſto, quod durabat quinque dies, unus dies erat jejunii dies: in Thesmophoriaz. vſ. 956. ὅτ' ἂν ἑρμᾶ σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ἅραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ παύσων σέβεται καὶ νηστεύει & paulo poſt vſ. 992. παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷαπερ νῦμ@·, νηστεύωμεν δὲ πάντων.

vſ. 1520. Ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκμηότες] Scholia: τὸ κεκμηότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· nempe iſto verbo utitur, ut ſignificet eos tanquam barbaros, vocem edere non intelligibilem. Hinc etiam infra vſ. 1627. & 1677. Triballum deum barbare loquentem introducit.

Sed quis tu es? PR. Num veſpera eſt, an ſerius?
PISTH. Vae mihi, ut te abominor! PR. Quae coeli facies eſt, aut quid facit Jupiter?
Coelo nubila detergit, an nubes obducit?
PISTH. Male pereas. PR. Jam me detegam.
PISTH. Amice Prometheu. PR. Deſine, deſine, ne clamites.
PISTH. Quid enim eſt? PR. Sile, ne meum nuncupes nomen.
Quippe perdideris, ſi me Jupiter hic videat.
Sed ut tibi enarrem, ut ſupra in coelis omnia ſe habeant,
Hanc accipe umbellam, atque ſuſtine
Supra me, ne me conſpiciant Dii.
PISTH. Ha, ha; bene illud excogitaſti & more tuo ſolerter:
Ocyus itaque ſuccede, ac deinde audacter dic.
PR. Itaque jam nunc auſculta. PISTH. Ita mecum loquere, ut qui attentas tibi aures praebeam.
PR. Prorſus periit Jupiter. PISTH. Quando periit?
PR. Ex quo vos in aërem habitatum migraſtis:
Hominum enim nemo quicquam nunc ſacrificat
Diis, neque nidor a victimarum femoribus
Aſcendit ad nos ab eo usque tempore;
Sed ſicuti in Thesmophoriis jejunium agimus,
Absque ſacrificiis. Barbari vero Dii,
Eſurientes tanquam Illyrii, dentibus prae fame ſtridunt,
Seque dicunt expeditionem eſſe deſuper ſuſcepturos adverſus Jovem,
Ni emporia efficiat libera & aperta,
Ut importentur exta conciſa.
PISTH. Suntne vero alii quidam barbari Dii
Supra vos? PR. An barbari non ſint,
Unde patrius originem ducit Execeſtides?

PISTH.

ducit. Heſychius κρίζειν exponit κεκραγέναι.

vſ. 1521. Ἀνωθεν] *Ex Superioribus regionibus.* Scholia: ἀνωτέρω δὲ φάσιν αὐτὸς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσιν καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι· *Superius autem eos habitare dicit, ut a Graecis longius & ſuperius habitant barbari:* nempe Thraces & Illyrii.

vſ. 1522. Τὰ μπάρι' ἀνεφγμένα] Quia belli tempore ceſſant commercia, & emporia clauduntur; Demoſthenes Olynthiaca II. κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, διὰ τὸν πόλεμον· *Quoniam emporia in noſtra regione ſunt clauſa propter bellum.* Orietur autem mox bellum Sacrum inter Aves & deos, niſi Dii voluerint Avibus imperium reddere; & jam Dii intercepti ſunt, poſtquam muniverunt aërem aves.

vſ. 1526. Ὅθεν ὁ πατρῷος ἐστὶν Ἐξηκεστίδης] Ironice tribuitur Execeſtidi, barbaro & non Attico homini Epitheton πατρῷος· quod Athenis cognomen Apollinis eſt; quia nimirum Ion, a quo Athenienſes Iones olim dicebantur, Apollinis fuit filius. Erat autem apud Athenienſes moris, ut qui liberos vellent haberi in numero civium, eos introducerent in templum Apollinis πατρῴου; & ad Phratoras, ſive curiales. Demoſthenes contra Eubulidem: παιδίον ὄντα με εὐθὺς ἤγαγον, εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος Πατρῴου ἦγον, εἰς τἆλλα ἱερά· *Me puerum ſtatim in Curiales introduxerant, in Apollinis Patrii templum introduxerunt, & in reliqua* qui autem eo eſſet introductus, illi dicebatur Apollo eſſe Πατρῷος. Et in examine magiſtratuum creandorum, quos omnino oportet cives genuinos eſſe, quaerebatur inter alia: εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρῷος; de qua re vide Pollucem VIII. 85. & praecipue, quae ibi notavit Kuhnius. Eſt ergo, ut dixi, ironia, cum Execeſtidem vocat πατρῷον· cum tamen ei nec Apollo ſit πατρῷος nec etiam ſint φράτορες. De iſto & ſupra vſ. 766. εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης, φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανῆται φράτορας.

ΠΕΙΣΘ. Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν; ΠΡ. Ὅ, τι ἐστί; Τελμαλοί. ΠΕΙΣΘ. Μαθάνω.
Ἐντεῦθεν ἄρα τυτιτελβεὶς ἐγένετο.
ΠΡ. Μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
Ἤξουσι πρέσβεις δεῦρο πρὸς Τριβαλλῶν
Παρὰ Διός, ᾗ τῆ Τελμαλῶν τῆ ἄνω.
Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ πρῶτα δῷ
Τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
Καὶ τὴ Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν δοθῇ.
ΠΕΙΣΘ. Τίς ἐστιν ἡ Βασιλεία; ΠΡ. Καλλίστη κόρη,
Ἣ τὴν κεραυνοῦ τὴ κεραυνὸν τοῦ Διός,
Καὶ τἄλλα ἅπαξάπαντα, τὴ βουλαίαν,
Τὴν εὐνομίαν, τὴ σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
Τὴν λοιδορίαν, τὴ κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕΙΣΘ. Ἅπαντά γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; ΠΡ. Φήμ' ἐγώ.
Ἢν γ' ἣν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
Αἰεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἰμ' ἐγώ.
ΠΕΙΣΘ. Μόνον θεῶν γὰρ ἁβρά σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡ. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
ΠΕΙΣΘ. Νὴ τὴ Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
ΠΡ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ὑποτρέχω πάλιν,
Φέρε μοι σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολυθεῖν δοκῶ Κανηφόρῳ.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ τὴ δίφρον γε διφροφόρῃ τινδὶ λαβών.

vſ. 1529. Τυπτιτριβὶς] Propter ſimilitudinem vocum Τριβαλλοὶ & τυπτιβὶς.

vſ. 1530. Ἐν δί σοι λίγω σαφὲς· ἤξουσι] Supra etiam vſ. 1304.

vſ. 1537. Ὅπερ κεραμεῖν τὸν κεραυνὸν] Videtur Iudere in ſimilitudine harum vocum, quaſi κεραμεῖν τὸν κέραυνον dicat, ridens Jovis fulmen, tanquam nullius momenti. Accipitur autem κεραμεῖν pro *facere*, *efficere*, reſpectu ſequentium vocum, nempe εὐβουλίαν, εὐνομίαν, per Synecdochen ſpeciei; pro genere.

vſ. 1540. Κωλακρήτην] Scholia: τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων, *quaeſtorem*, & *diſpenſatorem publicae pecuniae*: qui etiam judicibus triobolum dabat. Admiſcet autem haec ex Athenienſium Rep.

vſ. 1541. Ταμιεύει] Quia alter dixerat τὸν Κωλακρέτην, & τὰ τριώβολα.

vſ. 1544. Ἀνθρώποις γὰρ εὖνους] Aeſchylus tribuit Prometheo φιλάνθρωπον τρόπον in cognomini dramate vſ. 11. & 28.

vſ. 1545. Διά σ' ἀπανθρακίζομεν] *Per te ſ. tuo munere comedimus piſciculos ſuper prunas toſtos*: aut etiam, placentas toſtas ſuper prunas. Quia nimirum Prometheus, ut fertur, ignem hominibus dedit. Commemorat autem, ut in Comoedia, levius tantum aliquod ignis commodum;

PISTH. Nomen vero barbaris istis Diis
Quodnam est. PR. Quodnam sit? Triballi. PISTH. Intelligo:
Inde nimirum illud ἐπιτριβείης (dispereas) est natum.
PR. Verissime: hoc autem unum tibi plane dico,
Legatos huc esse venturos, de pactis qui agant,
A Jove, illisque superioribus Triballis.
Vos vero ne pacta ineatis, ni reddiderit
Avibus iterum Jupiter sceptrum,
Et Regnum uxorem tibi matrimonio jungat.
PISTH. Quae est Regnum? PR. Formosissima virgo,
Quae fingit fulmen Jovis,
Ceteraque omnia, consilia recta,
Legum justitiam, castitatem, navalia,
Calumniam, Colacretem, tres obolos Judicum mercedem.
PISTH. An haec ipsi omnia tanquam in penu recondita servat? PR. Ita est:
Quam si tu a Jove acceperis, cuncta habes.
Ista ut tibi declararem, huc veni.
Nunquam enim non animi in homines propensi sum.
PISTH. Et tui vero solius inter Deos munere piscículis ad ignem assatis vescimur.
PR. Cunctos equidem odio Deos habeo, ut tu nosti.
PISTH. Ita me Jupiter amet, semper Deorum extitisti osor.
PR. Timon purus putus: sed ut hinc discedam
Affer mihi umbraculum, ut si me Jupiter conspexerit
Ex coelis, sequi videar canistrigeram.
PISTH. Accipe ergo itidem hanc sellam, & tecum fer.

dem; at Aeschylus in Prometheo vs. 7. multo altius surgens παντέχνᾳ, inquit, πυρὸς σέλας ϑνητοῖσι κλέψας ἅπασιν· *Ignis omnium artificis jubar cum clepsisset, hominibus dedit.*

vs. 1546. Μισῶ δ' ἅπαντας τὺς ϑεὺς] Apud Aeschylum etiam dicit idem iste Prometheus in cognomini drama-te vs. 974. ἁπλῶ γὰρ λόγῳ τὺς πάντας ἐχθαίρω ϑεύς· *Uno verbo, omnes odi Deos.*

vs. 1548. Τίμων] Erat enim Timo non tantum hominum, sed & Deorum osor; Lucianus in cognomini Dialogo facit eum sic dicere: πάντας γὰρ ἄμυ καὶ ϑεὺς καὶ ἀνθρώπυς μισῶ. Apud Comicum in Lysistrata vs. 811. mulierum Chorus ex propria forte hypothesi, dicit Timonem tantum viros odio habuisse, cum mulieres amaret maxime.

vs. 1550. Ἀκολυθεῖν δοκῶ καινηφόρῳ] Tanquam in pompa, & processione; ubi pone Canistriferam portabatur umbraculum, & sella: Scholia: ταῖς γὰρ Καινηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολυθεῖ τις ἔχυσα.

vs. 1551. Καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει] Vide notam antecedentem. Etiam in Ecclesiaz. vs. 730. post καινηφόρον collocatur ἢ διφροφόρῳ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ς'.

ΧΟΡ. Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λί-
μνη τὶς ἔστ' ἄλυτος, ἣ
Ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.
Ἔνθα ἡ Πεισανδρος ἦλθεν,
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
Ζῶντ' ὀνεῖνον κατέλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ς'.

Σφάγι' ἔχων χάμηλον,
Ἀμνὸν πιν', ἧς λαιμὸς πυρὸν,
Ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, ἀπῆλθεν·
Κἆτ' ἀνῆλθ' αὐτῶν κάτωθεν,
Πρὸς τὸ λαῖμα τοῦ χαμήλου,
Χαιρεφῶν ὁ Νυκλείδης.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΠΟΣ. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
Ὁρᾷς τοδὶ πάρεστιν, ἢ προσβδόμεθα.
Οὕτως τί δρᾷς; ἐπαίτερ' ὅπως ἀμπέχῃ;
Οὐ μεταβαλεῖς θοιμάτιον ὡς ὀπιδέξια;

Τί,

vſ. 1552. Πρὸς δὲ] Haec pendent ex ſuperioribus, ubi Chorus refert mirabilia, quae viderit, à vſ. 1470. usque 1493.

Ibid. Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι] Λ σκιὰ, *umbra*, & πὸς, *pes*. Scholia: γένος δὲ ἐστι τῶν περὶ τὸν ἀντικὺν οἰκούντων, πρὸς τῇ καυμάτῃ ζώνῃ· τούτους δὲ ἔχειν βήματα φασὶ τὰ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τῶ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνέχειν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. &c. *Sunt autem Sciapodes, gens quaedam ad occidentalem oceanum ſub zona torrida: hos habere ajunt plantas pedum majores reliquo toto corpore: & quia domos non habeant, verum ardore ſolis conficiantur, ajunt eos quadrupedum more incedentes, erigere alterum pedem & obumbrare reliquum corpus.* Vult autem Chaerephontem ridere tanquam macie confectum, & σκιαδῶν.

vſ. 1553. Ἄλυτος] Quia Socrates, & diſcipuli ejus non lavabant. De quibus in Nubibus vſ. 835. ὧν ἕνεκα φιδωνίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἀλείψατο, οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

vſ. 1555. Πεισανδρος] Tanquam timidus notatur, ut docet Scholiaſtes.

„ vſ. 1560. Ὥσπερ Ὀδυσσεὺς] Reſpicit ad locum il-
„ lum Odyſſ. λ. ubi Ulyſſes animas defunctorum evo-
„ caturus pecudes ſuper foſſa jugulat. *Kuſterus.*"

vſ. 1562. Πρὸς τὸ λαῖμα] In unum confundit voces λαιμὸς ex vſ. 1559. & αἷμα· quaſi dicat, ad ſanguinem e gutture manantem.

vſ. 1563. Χαιρεφῶν] Hunc a mortuis dicit aſcendiſſe; quia erat pallidus & macer. In Nubibus vſ. 504. ſe-

mi

STROPHE COLORUM VI.

CHOR. Ad Sciapodas autem lacus
Quidam est illotus & impurus, ubi
Ab Orco animas evocat Socrates.
Eo & Pisander venit,
Obsecrans ut animam sibi videre liceret, quae
Illum etiamnum viventem deseruerat.

ANTISTROPHE COLORUM VI.

Victimamque secum habebat camelum,
Agnum aliquem, cujus praeciso gutture,
Sicuti Ulysses, discessit:
Deinde adscendit ipsi ab Inferis
Ad sanguinem cameli
Chaerephon Vespertilio.

NEPTUNUS, TRIBALLUS, HERCULES, PISTHETAERUS.

NEPT. Urbs Nubicuculiae,
Uti vides, haec est, ad quam legati mittimur.
Heus tu! quid agis? adeone sinistre vestem indutus es?
Nonne tu convertes pallium ad dextram?

Quid,

mimortuo similem eum dicit: & in Vespis vs. 1411. γυναικὶ θαλλὸν.

Ibid. Ἡ νυλλεῖς] Supra vs. 1296. Χειρεφῶντι νυκτερὶς (ἂν ὄγμα). Vocabatur autem ita, quia erat voce tenui, ἰσχνόφωνος, ut ait Scholiastes ad Nubes vs. 104.

Vs. 1564. Τὸ μὲν] Veniunt jam legati, quos Prometheus dicebat venturos vs. 1531.

vs. 1566. Οὗτος τί δρᾷς] Increpat Triballum barbarum Deum, indecenter gerentem pallium; ne is dedecori sit collegis suis.

Ibid. Ἐπαρίστερ' ὄντως ἀμπέχῃ] Artemidorus Lib. III. cap. 24. ἐπαρίστερα περιβεβλῆσθαι, ἢ ὑπὸς ποτὲ γελοίως, καὶ μὴ κοσμίως, πᾶσι πονηρόν· *Sinistre amictum esse, aut alias ridicule & indecenter, omnibus malum est.* (insomnium) quem locum citavit Casaubonus in Athenaeum ad locum Platonis, quem Nota seq. adducam.

vs. 1567. Ὡς ἐπιδέξια] Jul. Pollux II. 159. τὸ δὲ ἐπιδέξια δύνοι παρὰ μὲν Πλάτωνι, τὸ δέξιος· Ἀναβάλλεσθαι δὲ ἂν ἐπισταμένη ἐπιδέξια· παρὰ δὲ Λυσίᾳ, τὸ ἐκ δεξιᾶς χειρός. Εἰσιόντων πρὸς τὴν Νεμέα ἔσκεν ἐπὶ δέξια· παρὰ δὲ Εὐπόλιδι πρεπόσιος σχῆμα· Ὅταν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια· *Vox autem ἐπιδέξια significat apud Platonem quidem δέξιας, dextre (in isto loco:) ἀναβάλλεσθαι &c. i. e. hominis, qui dextre vestem componere nescit: apud Lysiam autem, a dextra manu, in isto: εἰσιόντων &c. i. e. Ingredientibus versum Nemeam, conspicit a dextra: apud Eupolidem autem est propinationis modus, in isto: ὅταν δὲ &c. i. e. Quando bibunt ἐπιδέξια.* Locum Platonis; qui huc facit, citat etiam Athenaeus I. p. 21. & Suidas in Ἀναλαμβάνειν: ut aliis indicatum.

Τί, ὦ κακόδαιμον, Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
Ὦ δημοκρατία, ποῖ ποθ' ἡμᾶς ποτε,
Εἰ τυτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
ΤΡ. Ἔξεις ἀτρέμας. ΠΟΣ. Οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
Ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις; ΗΡ. Ἀκήκοας
Ἐμοῦ γ', ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
Ὅς τις ποτ' ἦν ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
ΠΟΣ. Ἀλλ', ὦ γάθ', ἡρήμεθα πρὸς ἀμαλαγῶν
Πρέσβεις. ΗΡ. Διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
ΠΕΙΣΘ. Τῷ τυρόκνηφ τις δότω· φέρε σίλφιον·
Τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλῃ τοὺς ἄνθρακας.
ΗΡ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὄπικνει τὸ σίλφιον.
ΗΡ. Τὰ χρέα δὲ ταῦτ' ἐστὶν; ΠΕΙΣΘ. Ὀρνιθές τινες
Ἐπανιζάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀργέοις,
Ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. Εἶτα δῆτα σίλφιον
Ἐπικνᾷς ποθ' αὐτοῖσιν ΠΕΙΣΘ. Ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις·
Τί δῆτα; ΗΡ. Πρεσβεύοντες εἰθάδ' ἥκομεν
Παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
ΠΕΙΣΘ. Ἕλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ΗΡ. Καὶ μὴν ταγ' ὀρνίθια λιπαρά γ' εἶναι φρέπει.
ΠΟΣ. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες ἀεὶ κερδαίνομεν·
Ὑμεῖς τ' ἂν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
Ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
Τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὅτε ποτέρων πόποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
Πολέμου πρὸς ὑμᾶς· πῶ τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
Ἐάν τι δίκαιον ἄλλο πῶ ἐθέλητε δρᾶν,
Σπονδὰς ποιεῖσθ· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
Τὸν Δί' ἀποδοῦναι· ἢ μαλλαπτώμεθα.

Ἐπὶ

vs. 1568. *Λαισποδίας εἶ*] Laeſpodias iſte ad tegendum vitium crurum cogebatur indecenter ſe vestire, ut docet Scholiaſtes: qui eum *κακόκνημον* fuiſſe probat ex antiquis Comicis. Idem docet ex Thucydide fuiſſe Laeſpodiam hunc ducem bellicum. Admodum appoſite autem Comicus Triballum dicit eſſe Laeſpodiam; partim propter amictum indecorum: partim propter etymologiam nominis *Λαισποδίας* quia in eo videtur latere vox *λαιός* i. e. *ἀριστερός*· dixerat autem ad eum: *ἐπ' ἀρίστερ' ἔτως ἀμπέχῃ;*

vs. 1569. *Ὦ δημοκρατία*] Ludit, quaſi etiam apud Deos eſſet democratia, ut Athenis. Perſtringit autem Populum Athenienſem, qui ſaepe Legatos nominet homines tam arduo muneri impares: qualem notat in Veſpis vs. 1263. Amyniam, quem pro eo quod deberet ad Magiſtratum, aut ad Principem accedere, quo miſſus fuerat, dicit cum Servis converſatum eſſe.

vs. 1574. *Τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι*] Hic propterea tam

Quid, miſerrime, varus es, uti Laeſpodias, natura?
O effraenis populi licentia! quo nos tandem producis,
Cum hunc delegerunt legatum Dii.
TR. Quin quieſcis. NEPT. Male pereas: enimvero te
Vidi omnium multo barbariſſimum Deorum.
Age vero, Hercules, quid faciemus? HERC. Audiviſti
Ex me, illum hominem me velle ſtrangulare,
Quicumque tandem ſit, qui Deos ab hominibus muro ſeparavit.
NEPT. Sed, ô bone, delecti ſumus ad componenda diſſidia
Legati. HERC. Tanto magis illum ſtrangulare certum eſt.
PISTH. Radulam aliquis exhibeat: affer laſerpitium:
Caſeum quis apportet: ſuſcita carbones.
HERC. Virum ſalvere jubemus nos Dii
Tres. PISTH. Sed laſerpitium rado.
HERC. Cujus autem iſtae ſunt carnes? PISTH. Quaedam aves
Per ſeditionem aggreſſae populares aves
Injuſta perpetraſſe viſae ſunt. HERC. Et tu laſerpitium ſcilicet
Prius ipſis radis. PISTH. Salve Hercules.
Quid eſt? HERC. Legati huc miſſi venimus
A Diis de bello componendo.
PISTH. Oleum non ineſt in ampulla.
HERC. Atqui aviculas oportebat eſſe pingues.
NEPT. Nobis enim bellum gerere nihil lucri affert;
Vosque, ſi nobis Diis fueritis amici,
Pluviam aquam haberetis in paludibus veſtris,
Et Halcyonia ſemper agitaretis.
De iſtis omnibus legati cum mandatis liberis venimus.
PISTH. Atqui neque unquam antea nos laceſſivimus
Vos bello; & nunc etiam parati ſumus vobiſcum, ſi videtur,
Siquidem aliud etiam, quod juſtum ſit, volueritis facere,
Pacta inire: conditiones autem hae ſunt:
Sceptrum ut nobis avibus iterum
Jupiter reſtituat; atque ita conciliemur.

Hac

tam minacem & ferocem facit Herculem; ut is mox magis ridiculus videatur, cum propter coenulam ſit παραπρεσβευτής.

vſ. 1578. Τὴν τυρόκνησιν τις δότω] Hic jam incipit ſalivam movere Herculi guloſo, dum coenam inſtruit.

vſ. 1579. Πυρπόλει τὸς ἄνθρακας] In Acharn. vſ. 1012. ubi etiam coena apparatur: πῦρ ὑποσκάλευε· deinde alter ibi: ἥκασας ὡς μαγειρικῶς, κομψῶς τε, καὶ δεινῶς αὐτῷ γε διακοπτάς;

vſ. 1582. Δὲ τοῦ] Ita recte Edd. priſtinae; Nupera δ' τῳ.

vſ. 1588. Ἔλαιον ἐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ] In Nubibus vſ. 56. ἔλαιον ἡμῖν ἐκ ἔνες' ἐν τῷ λύχνῳ. Vide ſupra ad vſ. 617.

vſ. 1593. Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἄγοιθ' ἡμέρας] Proverbiale.

vſ. 1594. Αὐτοκράτορες ἥκομεν] In Lyſiſtrata vſ. 1010. περὶ διαλλαγῶν αὐτοκράτορας πρέσβεις πέμπειν.

Ἐπὶ τοῖσδε τὰς φρένας ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ΗΡ. Ἐμοὶ μὲν ἀπέχει ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
ΠΟΣ. Τί, ὦ κακόδαιμον, ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ;
Ἀποστερεῖς τὴν πατέρα τὴν τυραννίδος;
ΠΕΙΣΘ. Ἀληθές· καὶ γὰρ μεῖζον ὑμῶν οἱ θεοὶ
Ἰσχύσετ', ἢν ὀρνιθες ἄξωσιν κάτω;
Νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ὑποροκθοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί.
Ἐὰν δὲ τὼς ὀργὰς ἔχητε συμμάχους,
Ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα, καὶ τὸν Δία,
Ὁ κόραξ παρελθὼν τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ τοῦ πατρός.
ΠΟΣ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γε σὺ καλῶς λέγεις·
Καὶ μοὶ δοκεῖ. ΠΕΙΣΘ. Τί δαὶ σὺ φῂς; ΤΡ. Ναβαισατρεῦ.
ΠΕΙΣΘ. Ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χ' ἕτερον νῦν ἕξει.
Ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
Εὐξάμενος, εἶτα ἀμνοφίζῃ λέγων,
Μετὰ τοὶ θεοί, καὶ μὴ 'πιδιδῷ, μισπίαν
Ἀναπεφύξομαι καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. Φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ;
ΠΕΙΣΘ. Ὅταν ἀριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
Ἄνθρωπος ἕτερος, ἢ κάπηλος λήμενος,
Καταπλάμενος ἰκλινὸς ἁρπάσας λάθρα
Πρόβατον δυοῖν πιμπλὼ ἀνοίσῃ τῷ θεῷ.
ΗΡ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδῦναι πάλιν ψηφίζομαι
Τούτοις ἐγώ. ΠΟΣ. Τὸν Τειβαλλόν γε νῦν ἔρευ.
ΗΡ. Ὁ Τειβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡ. Σαυάκα
Βακταεικρῶσα. ΗΡ. Φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
ΠΟΣ. Εἴ πῃ δοκεῖ σοφῶν, ταῦτα καὶ μοὶ σωδοκεῖ.
ΗΡ. Οὕτως, δοκεῖ σοφῶν ταῦτα· τὸ σκῆπτρον πέσοι.
ΠΕΙΣΘ. Καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστίν, ὃ 'μηθίων ἐγώ.
Τίω μὲν γὰρ Ἥραν ὡμολόγηκα τῷ Διΐ·
Τίω δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
Ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. Οὐ σφαλαγῶν ἐρᾷς·

Ἀπίω-

vs. 1601. Ἐπὶ τοῖς δὲ τὰς φρένας ἐπ' ἄριστον καλῶ] Audin', Hercules? ad prandium vocaris? Quae nunc animo sententia surgit? Nunc animis opus, Alcida, nunc pectore firmo. Fac tibi succurrant paulo quae dixeris ante vs. 1574.

vs. 1602. Ἐμοὶ μὲν ἀπέχει ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι] Vincit amor patinae, coenaeque immensa cupido. Atqui vultus erat magna & praeclara minantis, supra vs. 1574. & 1627.

vs. 1612. Ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν Σίνων] In Acharn. vs. 92. ἐκκόψει γε κόραξ πατάξας τὸν γε σὸν τὸ πρίσβεως.

vs. 1614. Ναβαισατρεῦ] Barbare introducit loquentem ridiculi

Hac conditione legatos ad prandium voco.
HERC. Mihi quidem haec sufficiunt, & suffragor.
NEPT. Quid, ô miserrime, tam stultus es & ventri deditus?
An tyrannide patrem privabis?
PISTH. Siccine? non plus vos Dei
Poteritis, si rebus, quae infra in terra sunt, praesint aves?
Nunc quidem sub nubibus latentes,
Atque inclinantes sese pejerant vestrum numen mortales.
Aves autem si socios habueritis,
Quando quis corvum adjuraverit, & Jovem,
Corvus ad perjurum clanculum accedens
Advolabit, percussumque oculum ipsi excutiet.
NEPT. Ita me juvet Neptunus, ista perpulchre dicis:
Mihique etiam sic videtur. PISTH. Quid autem tu ais? TR. Nabaisatreu.
PISTH. Videnne, & hic ista comprobat: alterum nunc aliud etiam
Audite, quantum vobis commodi simus allaturi.
Si quis hominum victimam Deo
Voverit; deinde vos eludat ita inquiens;
Tardi ad iram & faciles sunt Dii; neque solvat; nos abunde
Et ista ab iis exigemus. NEPT. Dic quaeso quo pacto?
PISTH. Si forte dinumeraverit nummulos
Hic homo, aut lotus in balneo consideat,
Milvus devolabit, raptumque clam
Duarum ovium pretium referet Deo.
HERC. Ut sceptrum illis iterum reddatur, suffragio meo
Confirmo. NEPT. Interroga nunc Triballum.
HERC. Heus tu Triballe, an plorandum tibi videtur? TR. Saunaca
Bactaricrousa. HERC. Nos omnino recte loquutos esse dicit.
NEPT. Si cui vestrum utilia haec videantur, & mihi itidem videntur.
HERC. Heus tu; an illa de sceptro reddendo conficienda tibi videntur?
PISTH. Et profecto aliud etiam est, cujus mihi in mentem venit:
Junonem etenim relinquo Jovi;
Sed Regnum virgo uxor mihi
Danda est. NEPT. Conventiones non cupis:

Domum

ridiculi causa. Et infra vs. 1627. & vs. 1677. Et in Acharn. vs. 100.

vs. 1619. Μισητέαν] Vide ad Plutum vs. 990.

vs. 1622. Καθηται λούμενον] Si sedeat & lavet in balneo; milvus rapiet ei vestem, qua non tantum una, sed duae oves poterunt emi.

vs. 1627. Σαυκάκα] Et hic barbare loquitur Triballus.

vs. 1629. Εἴ τινι δοκεῖ σοφῶν, ταῦτα καλῶς συνδοκεῖ] In Lysistrata vs. 167. εἴ τοι δοκῇ σοφῶν, ταῦτα χ' ἡμῖν συνδοκεῖ

vs. 1630. Οὕτω] Ita omnes: mallem ἔστω.

1635 Ἀπίωμὲν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕΙΣΘ. Ὀλίγον μοι μέλῃ.
Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
ΗΡ. Ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρῃ;
Ἡμεῖς σοὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟΣ. Τί δαὶ ποιοῦμεν; ΗΡ. Ὅ, τι; Ἀμυναθούμεθα.
1640 ΠΟΣ. Τί ὦ 'ζύρ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν· ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
Ὁ Ζεὺς τοιοῖσδε τύτοισι τὴν τυραννίδα,
Πέννης ἔσῃ σύ· σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται
Τὰ χρήματ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
1645 ΠΕΙΣΘ. Οἴμοι τάλας γ' οἷόν σε φοιτοφίζεται.
Δεῦρ', ὡς ἐμ' ἀπιχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πάππαρε σύ.
Τῶν γὰρ πατρῴων ὑδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
Κατὰ τὰς νόμους. νόθος γὰρ εἶ, κ' ὐ γνήσιος.
1650 ΗΡ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕΙΣΘ. Σὺ μὰ τοι, νὴ Δία,
Ὧν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
Οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡ. Τί δ' ἦν ὁ πατὴς ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
1655 Τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ΠΕΙΣΘ. Ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν ὁρῶτος, ὃς ἐπαύρῃ σε νῦν,
Ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
Ἐρῶ δὲ δὴ γὰ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·
1660 Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων. ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τὸ γένος
1665 Μετεῖναι τῶν χρημάτων.
ΗΡ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' ὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων

Μέ-

vs. 1635. Ὀλίγον μοι μέλει] In Vespis vs. 1409.
vs. 1636. Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ] Haec etiam dicuntur ad irritandam Herculis gulositatem; qui nunc secum sic cogitabit, ut ille in Acharnensibus vs. 1048. qui cum etiam ejusmodi edictiones culinarias audiret, inquit: ἀποκτενεῖς μεμῶ με καὶ τὰς χύτρας, εἰσὶν τι καὶ φωτὶ, τοιαῦτα λάσκων. Ceterum κατάχυσμα γλυκὺ est etiam supra vs. 535.
vs. 1637. Ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον] Scholia: παίζει, δέον εἰπεῖν, Θεῶν· Joco ita dicit, cum esset dicendum Θεῶν. Sic in Ranis vs. 1513. ad Bacchum: τί δίδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων.
vs. 1643. Σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται] Tu, utpote filius Jovis, haeres eris omnium illius bonorum; si ergo hos fines ei regnum adimere, te ipsum defraudabis.
vs. 1647. Ὁ θεῖος] Neptunus iste, patruus tuus: Sunt enim fratres Jupiter & Neptunus, Saturno nati.
vs. 1649. Κατὰ τὰς νόμους] Mox recitabit legem Solonis. Fingit autem Deos uti legibus Athenienſium.
vs. 1651. Ὧν γε ξένης γυναικός] Ex Alcmena, quae non

Domum iterum abeamus. PISTH. Id mihi parum curae eſt.
Coque, juſculum oportet te dulce conficere.
HERC. ô Hominum diviniſſime Neptune, quo te fers?
An unam ob mulierem nos bellum geremus?
NEPT. Quid itaque faciamus? HERC. Quid? conveniamus.
NEPT. Quid, inepte, non animadvertis te jamdudum circumveniri?
Tibi utique ipſi detrimento es: ſi enim defunctus fuerit
Jupiter, tradito hiſce avibus imperio,
Tu pauper eris: ad te enim omnia veniunt
Bona, quae Jupiter moriens reliquerit.
PISTH. Hei mihi miſero, quam te callidis dictis decipit!
Huc ad me ſecede, ut tibi quid dicam:
Circumducit te tuus patruus, ô ſtulte:
Ex bonis enim paternis ne hilum quidem tibi obveniet
Secundum leges: nothus etenim es, non genuinus.
HERC. Egone nothus? quid ais? PISTH. Ita profecto,
Ut qui e peregrina muliere ſis natus: aut quo pacto
Unicam eſſe haeredem Minervam putes,
Quae filia eſt, ſi fratres alii ſint genuini?
HERC. Quid autem, ſi mihi notho pater reliquerit haereditatem
Moriens? PISTH. Lex illum ſic facere non permittit.
Hic Neptunus primus, qui te nunc incitat,
Litem tibi de paterna haereditate movebit,
Se genuinum eſſe fratrem dictitans.
Quin etiam dicam tibi Solonis legem:
Nothus in adeunda haereditate careat propinquitatis jure, liberi ſi ſint
Genuini: ſin vero liberi
Non ſint genuini, ad
Proximos cognatione
Bonorum ut haereditas devolvatur.
HERC. Nullum itaque mihi in paterna bona

Fue-

non fuit civis Attica; nec Jovis legitima coniux, verum Amphitruonis. Jovem autem ſupponit eſſe Athenienſem.

vſ. 1652. Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν] Quomodo enim, inquit, poſſet haberi Minerva ἐπίκληρος i. e. *omnium bonorum haeres*; ſi tu non eſſes nothus? Nothi enim excluduntur haereditate, ſi adſint ex legitimo toro filii aut filiae. Decipit autem Herculem, cum ſupponit Minervam eſſe ἐπίκληρον, quae non eſt; adſunt enim alii & aliae.

vſ. 1655. Τὰ χρήματα] Certa pecuniae ſumma, quae nothis dabatur.

vſ. 1658. Ἀδελφοὶς] Jovis.

vſ. 1660. Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι] Meminit hujus Legis Iſaeus de Philoctemonis Haered. & Demoſthenes contra Macartatum.

Ibid. Ἀγχιστέαν] Sophocles etiam ἀγχιστεῖα pluraliter in neutro genere dixit in Antigona vſ. 180. ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων· *Ego imperium obtineo juxta propinquitatem generis eorum, qui perierunt.*

vſ. 1663. Τοῖς ἐγγυτάτω] Ut Neptuno.

Μέπειν; ΠΕΙΣΘ. Οὐ μὰ τοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
Ἦδη σ' ὁ πατὴρ ἐσήγαγ' ἐς τὼς Φρᾴτορας;
ΗΡ. Οὐ δῆτ' ἐμέ γε· κἀ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰτίαν βλέπων;
Ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, καταφίσω σ' ἐγὼ
Τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
ΗΡ. Δίκαι' ἔμοιγε κἀ πάλαι δοκεῖς λέγειν
Περὶ τῆς κόρης, κἀγώγε ᾠδὰ δίδωμί σοι.
ΠΕΙΣΘ. Τί δαὶ σὺ φής; ΠΟΣ. Τἀναντία ψηφίζομαι.
ΠΕΙΣΘ. Ἐν τῷ Τειβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
ΤΡ. Καλάνι κόραννα κἀ μεγάλα βασιλιαῦ
Ὄρνιθι ᾠδὰ δίδωμι. ΗΡ. Παραδῦναι λέγεις;
ΠΟΣ. Μὰ τὴ Δί' ἔχ ὅτός γε ᾠδὰ δῦναι λέγῳ,
Εἰ μὴ βαδίζειν, ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
ΠΕΙΣΘ. Οὐκοῦν ᾠδὰ δῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγῳ.
ΠΟΣ. Σφὼ νῦν ξυμμάχεσθε κἀ ξυμβαίνετε·
Ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
ΗΡ. Ἡμῖν, ἃ λέγεις σύ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
Ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν ἀέρα,
Ἵνα τὴν Βασιλείαν κἀ τἄλλ' ἅπαντ' ἐκεῖ λάβῃς.
ΠΕΙΣΘ. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν ὑμῖν
Ἐς τὼς γάμους. ΗΡ. Βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
Ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μέναν; ὑμεῖς δ' ἴτε.
ΠΟΣ. Ὀπτᾷς σὺ τὰ κρέα; πολλοῦ γε τυθείαν λέγεις.
Οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. Εὖ γε μὰ τὸν Ἀπόλλω.
ΠΕΙΣΘ. Ἀλλὰ γαμικὼ χλανίδα δίδοτω τις δεῦρό μοι.

vſ. 1668. Ἐς τὼς φρᾴτορας] Ac ſi eſſes natus utrinque ex Civibus Atticis.

vſ. 1670. Αἰτίαν] Ita Edd. priſtinae; non αἰκίαν, ut nuper.

vſ. 1672. Ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα] Synefius Epiſt. 4. βούλοιντο μὲν ἂν καὶ τὸ ὀρνίθων γάλα παρασχεῖν· παρίσχοσι δ' ἂν ἴσα αὐταῖς ἀὴρ τε φέρει καὶ γῆ· *Vellent quidem vel gallinaceum lac praebere; praebent autem, quae ipſis fert aër & terra.* Vide in Veſpis vſ. 731. ubi ad hoc proverbium alludit.

vſ. 1677. Καλάνι] Pro: καλὰν κόραν καὶ μεγάλαν Βασιλίαν· Loquitur autem femibarbare, ut in Acharn. vſ. 104. etiam in Theſmophoriazuſis introducitur Scytha barbarizans vſ. 1030. ſeqq. & vſ. 1116. ſeqq. 1133. ſeqq. 1207. ſeqq.

vſ. 1680. Εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες] Symmachus apud Scholiaſtem: *οὐκ ἔστι ὁ τῶν τόπων φανερός· Senſus hujus loci non eſt perſpicuus.* Forte ſtudio haec ita involvit; ut appareat nec Neptunum intelligere, quid Barbarus dixerit; ſi enim intellexiſſet, non elicuiſſet tam ineptam ſententiam. Vult autem per βαδίζειν interpretari vocem βασιλαῦ· quia in ea videtur latere vox βάσις, quae ejusdem cum βαδίζω eſt originis, & ſignificat *greſſum*. Per Hirundines autem videtur barbaros intelligere; Graecis enim barbarorum lingua ſimilis videtur hirundinum vocibus, & barbaros vocant Χελιδόνας; ut docet Scholiaſtes, cujus verba adduxi ad Veſpas vſ. 693.

vſ. 1681. Παραδῦναι ταῖς χελιδόσι] Hic jam per Synecdochem ſpeciei pro genere Hirundines accipiuntur pro avibus quibusvis; ut in iſto loco Comici cujusdam apud

Fuerit jus? PISTH. Minime sane: dic autem,
An curialium albo jam te pater curavit inscribi?
HERC. Non certe me: jamque olim illud miratus sum.
PISTH. Quid sursum hians spectas irato & verbera minante vultu?
A nobis autem si stes, ego te constituam
Regem, gallinarumque tibi lac praebebo.
HERC. Jamdudum sane justa mihi petere videris
De ista virgine, illamque ego tibi concedo.
PISTH. Quid tu vero? NEPT. Seorsim atque aliter sentio.
PISTH. Omnis nunc res in Triballo posita est: quid tu ais?
TR. Pulchram virginem & magnam Basileam
Avi concedo. HERC. Concedere te dicis?
NEPT. Ita me Jupiter juvet, non hic se concedere dicit,
Sed potius incedere, sicuti hirundines.
PISTH. Nonne igitur ut illa hirundinibus tradatur dicit?
NEPT. Vos nunc litem componite & pacisscimini;
Ego, siquidem ita vobis videatur, silebo.
HERC. Omnia, quae tu ad nos dicis, concedere videtur.
Sed ipse nobiscum ito in coelum,
Ut Regnum, omniaque ibi accipias.
PISTH. Commodum igitur hae aves concisae sunt
Ad nuptias. HERC. Vultisne vero, ut ego interim
Assem carnes, atque hic maneam? vos autem ite.
NEPT. Tune carnes asses? magnam enimvero voracitatem narras.
Non ibis nobiscum? HERC. Pulchre sane mecum ageretur.
PISTH. Nuptiale amiculum aliquis mihi huc afferat.

apud Athenaeum XIII. p. 562. Τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος αἰθρύπτων ἆρα, Ἢ κηροπλαστήσας ἔρωθ' ὑπόπτερον; Ὡς ἔδην ἥδιστ' πλὴν χελιδόνας γράψειν· *Quis mortalium quaeso primus pinxit, aut cera finxit Amorem alatum? Quam nihil ille nisi hirundines norat pingere!*

vs. 1687. Ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν ἑτοῖ] Etiam cum oportune aliquis advenit, dicunt εἰς καιρόν. Sophocles in Ajace vs. 1190. Καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδ' πλησίον Πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή· *Et quidem in ipso tempore adsunt hujus viri filius & conjux.* Euripides in Hippolyto vs. 899. Καὶ μὴν δὴ αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα· *Atqui ille ipse filius tuus oportune adest.* Idem in Rheso vs. 52. εἰς καιρὸν ἦλθες· in Phoenissis: εἰς καιρὸν ἔβης. In Hercule Furente vs. 701. Εἰς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω πορᾷ· *In tempore extra domum egreditur Amphitruo*; quam sententiam Sophocles extulit per εἰς δόμον in Antigona vs. 392. Ὅδ' ἐκ δόμων ἄφορμος εἰς δόμον πορᾷ· *Hic ex aedibus redieus oportune advenit.* De εἰς δόμον vide ad Pacem vs. 272.

vs. 1689. Ὁπλῶ τὰ κρέα] Hercules helluo maximus perhibetur fuisse; & vulgo Comicis fabula erat factus, dabatque eis materiam captandi risum. Noster etiam Comicus eum ridiculum facit, hic praecipue, cum facit eum assidere foco, & torrere carnes, cum fungeretur amplissimo munere legationis. Sic alii Comici solebant eum introducere panes pinsentem; quos tamen etiam ridet noster, vel quia nimis saepe, vel quia illud inepte faceret, vel quia illud inepte faceret. Locus est in Pace vs. 741. Τὸν δ' Ἡρακλέα τὸν μάγειρον, καὶ τοὺς πιπράσκοντας ἐκείνους, τοὺς φεύγοντας, καξαπατῶντας καὶ τυρολοιμοὺς ἐπιτηδὲς Ἕλλας' ἀτιμάσας πρῶτος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι'.

ΧΟΡ. Ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ παντοῖον ἐγ-
Γλωττογαστόρων γένος,
Οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε·
Βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίᾳ τε καὶ Φίλιπποι.
Κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων κείνων τῶν Φιλίππων
Πανταχῇ τὴν Ἀττικὴν ἡ γλῶττα χωλὶς τέμνει.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠ. ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ ιδ'.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓ. Ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες· ὡς μείζω λόγου.
Ὦ πρισμακάριον πλῆθος ὀρνίθων γένος·
Δέχεσθε τὸν τύραννον ὑλώδεσι δόμοις.
Προσέρχεταί γε οἷος ἥτε παμφαὴς
Ἀὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
Οὔθ' ἡλίου πλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
Τοιοῦτον ἐξέλαμψεν· οἷον δ' ἔχει
Ἔχων γυναικὸς κάλλος ὑ φατὸν λέγειν,
Πάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον Διὸς βέλος·
Ὀσμὴ δ' ἀνωόμαστος ἐς βάθος κύκλου
Χωρεῖ· καλὸν θέαμα, θυμιαμάτων

Αὔρᾳ

vs. 1693. Ἔστι δ' ἐν] Haec adhuc cum illis cohaerent, ubi Chorus coepit narrare, sibi in diversis locis visa mirabilia. Initium est supra vs. 1470. deinde ingredientibus actoribus desinit; egredientibus iterum incipit vs. 1552.

Ibid. Ἐν Φαναῖσι] Nomen loci alicujus in Chio, ut alt Scholiastes. Alludit autem ad φαίνειν, a quo συκοφαντεῖν, pro quo etiam usurpatur quandoque, ut idem dicit.

vs. 1694. Κλεψύδρᾳ] Nomen fontis in arce, a quo & horologium ita dicebatur, quo utebantur in judiciis. Has duas notiones inter se miscet hic.

vs. 1695. Ἐγγλωττογαστόρων] Alludit ad vocem χειρογάστωρ ut ait Scholiastes l. e. *Opifex manuarius*, quasi qui manibus suis cibum ventri quaeritat.

vs. 1696. & seq. Οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπείρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτταις] Quod hic Sycophantae linguis suis, id bonus miles armis dicitur efficere, in Scolio Hybriae apud Athenaeum XI. p. 693. ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόμῳ, καὶ ξίφος, καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός· τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν ἀπ' ἀμπέλων οἶνον· *Divitiae grandes mihi sunt, hasta, ensis, pulchrumque scutum munimentum corporis. Cum hoc aro, cum hoc meto, cum hoc vinum suave, quod praebent vites, tero pedibus.*

vs. 1709

STROPHE COLORUM X.

CHOR. Est in Phanis, apud
Clepsydram, versutum hominum
Lingua delationibusque victum quaerentium genus,
Qui metunt, ferunt,
Vindemiant linguis,
Et ficus legunt. (Sycophantas agunt)
Barbari vero sunt genere;
Gorgiae & Philippi:
Et ab istis hominibus Philippis
Est, ut ubique Atticae regionis lingua seorsim a ceteris extis secetur.

SYSTEMA PER PERICOPEN VERSUUM XIV.

NUNCIUS, CHORUS, SEMICHORUS.

NUNC. ô Vos, qui omnia bona perficitis, majoraque, quam verbis possit exponi!
ô Ter beatum volucrium avium genus!
Excipite Regem vestrum fortunatis in aedibus:
Talis enim accedit, qualis neque illustris
Adspectu stella fulsit in auro splendente domo;
Neque Solis clarum radiorum jubar
Tantum resplenduit: qualem autem secum
Ducat formam, inenarrabile est,
Vibrans fulmen, alatum Jovis telum.
Incredibilis vero nidor in profundum coelum
Surgit; &, spectaculum egregium, suffituum

Aurae

vs. 1700. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι] In Vespis vs. 419. εἰς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίαν. ubi Scholia: ἐν τῇ δίκῃ· ἀντὶ τοῦ δικάζοντες· ἕτερον δὲ ὁ Γοργίας κωμῳδεῖται ὡς προδότης, καὶ βαρβαρικόν· *In judicio perdiderunt eum judices. Gorgias autem iste traducitur a Comicis tanquam proditor, & barbarus.*

vs. 1702. Ἡ γλῶττα χαρὶς τέμνεται] Proprie in Sacrificiis id fieri solet; ut in Pace vs. 1061. ubi ad Sacrificantes dicit satidicus: ἢ γλῶττα χαρὶς τέμνεται. Sed hoc loco nihil aliud significatur hac phrasi, quam Philippum propter improbam linguam, qua multis nocuerat, gravem aliquam poenam sustinuisse; quod patet ex illo loco, quem ad versum antecedentem adduxi.

„ vs. 1712. Ὀσμὴ δ' ἀνεύμας ἐς βάθος κύκλα] Citat Suidas v. ἰσμή. Βάθος κύκλα autem hic significat „ altitudinem coeli; & βάθος dictum est pro ὕψος· „ ut apud Virgilium: *Coelumque profundum*: i. e. *altum*. „ Totum autem hunc locum, utpote supra soccum „ Comicum longe assurgentem, verbis Tragici alicu„ jus contexuisse videtur Poëta noster; quod & alibi „ non raro facere solet, ut nimirum Tragicos paro„ diis hujusmodi & alluõnibus ridendos propinet." *Kusterus*

Αὔρᾳ ἀμφαύσει πλεκτάνιον καπνοῦ.
Οδὶ δὲ καὐτὸς ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μοῦσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

ΗΜ. Ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε.
Περιπέτεσθε τ' μάχεσθε.
Μάχαι σωὶ τύχα.
Ὦ φεῦ, φεῦ, τ' ὤρας,
Τῦ κάλλους.
Ὦ μακαιρὸν σὺ γάμων
Τῆδε τῇ πόλει γήμας.
ΗΜ. Μεγάλᾳ κατέχεσθε τύχᾳ
Γένος ὀρνίθων
Διὰ τόνδε τ' ἄνδρα.
Ἀλλ' ὑμεναίοισι χὠ νυμφιδίοις
Δέχεσθ' ᾠδαῖς
Αὐτὸν χὼ τιὼ Βασιλείαν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ε'.

ΧΟΡ. Ἦρά ποτ' Ὀλυμπία
Τῶν ἠλιβάτων θρόνων
Ἀρχὰν θεοῖς μέγαν
Μοῖραν ξυνεκέρασαν
Ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ε'.

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
Χρυσοπτέρων ἡνίας

Εὔθυνε

νσ. 1714. Παλαίσμα.] Scholia: τὴν ἴλιγγον. Homerus de eadem re: Κίνησεν δ' ὑπένερθε βίην ἰλιστομένοιο περὶ καπνὸν: *Nidor in coelum adscendit volvens se circa fumum.*

νσ. 1717. Ἄναγε.] Chorus saltaturus haec dicit; hoc verbo & Ithyphalli saltaturi utebantur; Athenaeus XIV. p. 622. ὅταν δὲ κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον, λέγοιτες· Ἄναγετε, εὐρύχωρίαν ποιῶτε τῷ θεῷ. Occurrit hoc verbum etiam in saltatione usur-

Aurae leni motu attollunt volumina fumi.
Hic vero ipſus eſt: ſed oportet divae
Muſae ſacrum aperire bonaque verba fundens os.

ODE ET STROPHE COLORUM XII.

SEM. Subduc, diſtine, perduc, adduc, praebe.
Circumvolate fortunatum illum
Bona cum alite:
Hem, hem, quanta venuſtas!
Quanta pulchritudo!
ô Qui feliciſſimum huic urbi
Matrimonium iniiſti.
SEM. Magna evenerunt commoda
Generi avium
Operâ hujuſce viri.
Sed hymenaeis & genialibus
Excipite carminibus
Ipſum ſponſamque ejus Baſileam.

STROPHE ALIA COLORUM V.

CHOR. Junoni olim Olympiae
Excelſi ſolii
Regem, magnum Diis Jovem,
Fata conjunxerunt
Tali hymenaeo.

ANTISTROPHE COLORUM V.

Floridus autem Amor
Aureis alis habenas

uſurpatum, cum caſu obliquo, in Troadibus vſ. 826. ἄναγε χορόν. & ibid. vſ. 332. Χόρευε μᾶτερ, χόρευ', ἄναγε πόδα σόν. Vide Notam ad Veſpas vſ. 1317. ubi etiam: ἄνεχε, πάρεχε. Re-

vſ. 1736. Χυσόπτερ@·] Supra vſ. 697. Ἔρως ὁ ποθεινός, στίλβων νώτοις πτερύγοιν χρυσαῖν.

Εὔθιμε παλιντόνε,
Ζηνὸς πάροχε γάμων,
Τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ς'.

Ὑμὴν, ὦ Ὑμέναι', ὦ Ὑμήν.
ΠΕΙΣΘ. Ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς.
Ἀγαμαὶ δὲ λόγων. Ἄγε νυῦ αὐτῦ
Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
Τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
Δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ιή.

ΧΟΡ. Ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος·
Ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον·
Ὦ χθόνιαι, βαρυαχέες, ὀμβροφόροι θ' ἅμα
Βρονταὶ, αἷς ὅδε νυῦ χθὼν σείεται,
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, ᾧ
Πάρεδρον Βασιλείαν ἔχων Διός.
ΗΜ. Ὑμιὼ ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
Ἕπεσθε νυῦ γάμοισιν, ὦ
Φῦλα πάντα συννόμων
Πτεροφόρ', ὅτι πέδον Διός,
Καὶ λέχος γαμήλιον.
Ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σιὼ
Χεῖρα, ᾧ πεῤῥῶν ἐμβᾷς
Λαβοῦσα, συγχόρθυσον·
Αἴρων δὲ κυφιῶ σ' ἐγώ.
Ἀλαλὴ, ἰὴ Παιών,
Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

vs. 1743. Τὰς χθονίας βρεντὰς] Mox exponit, cur ita vocet: αἷς ἐδὲ νῦν χθὼν σείει. Sic Jovem tonantem χθόνιον vocat Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 1654. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος· *Tonuit Jupiter Chthonius.*

vs. 1761. Ἀλαλὴ] Editio Farrei ἀλαλαὶ· in Lysistrata vs. 1293. ἀλαλαὶ, ἰὴ παιών, αἴρεσθ' ἄνω ὡς ἐπὶ νίκην.

Regebat reductas,
Jovis pronubus,
Beataeque Junonis.

EPODE COLORUM VI.

Hymen, ô Hymenaee, ô Hymen.
PISTH. Hymnis laetatus sum, carmina me delectarunt,
Laudo vestras faustas acclamationes. SEM. Age nunc illius
Et terrifica celebrate tonitrua,
Igneaque Jovis fulgura,
Horrendumque & coruscum fulmen.

STROPHE ALIA ET ODE COLORUM VIII.

CHOR. ô Aureum fulguris lumen,
ô Jovis immortale telum igniferum,
Horrenda, grave sonantia, & imbrifera simul
Tonitrua, quibus iste nunc terram concutit
Omnium per te potitus, &
Assidentem sibi Regnum habens Jovis.
SEM. Hymen, ô Hymenaee!
Sequimini nunc nuptias, ô
Omnes populi avium
Aligerarum ad aedes Jovis,
Et lectum genialem.
Porrige, ô beata, tuam
Manum, alisque meis
Prehensis, nobiscum salta;
Tollens autem ego allevabo te.
Allalae, ie Paean,
Tenella praeclare victor, ô
Deorum summe.

Est autem vox faustae acclamationis in victoria. Hesychius: ἀλαλαγμὸς, ἐπινίκιος ὕμνος, ἢ εὐφημος βοή. Tale quid erat etiam τήπελλα: vide eundem in τήπελλα. & ad Acharn. vs. 1228.

STROPHE VI.

Hymen, ô Hymenæe, ô Hymen.
Pistr. Hymnis lætatus ilum, carmina me delectarunt,
Laudo vestras laudes acclamationes. Sæv. Age nunc illius
Te terribla celebrate tonitrua,
Ignemque Jovis fulgura,
Horrendumque & coruscum fulmen.

STROPHE ALIA ET ODE CORUM VII.

O Jovis immortale telum igniferum,
Horrenda, grave fremitu, & imperiosa fluvii
Tonitrua, quibus hic hunc terram concutit
Omnium per te portus, &
Affidentem fui Regnum habens Jovis.
Sæv. Hymen, ô Hymenæe!
Sequimini nunc nuptias, ô
Omnes populi avium
Aligerum ad aedes Jovis,
Et lectum genialem.
Pompe, ô beata, tuam
Manum, alisque meis
Prehendis, nobilium Dearum;
Tollens autem ego allevabo te.
Allala, le Pean,
Tenella præclare vigens, ô
Deorum Gumme.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗ.

ARISTOPHANIS
IRENE, VEL PAX.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΟΙΚΕΤΗΣ.	Servus.
ΕΤΕΡΟΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.	Alter Servus.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.	Trygaeus.
ΠΑΙΔΕΣ ΤΡΥΓΑΙΟΥ.	Liberi Trygaei.
ΕΡΜΗΣ.	Mercurius.
ΠΟΛΕΜΟΣ.	Bellum.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.	Tumultus.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ ΑΘΜΟΝΕΩΝ.	Chorus Agricolarum Athmonensium.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΤΡΥΓΑΙΟΥ.	Famulus Trygaei.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ.	Hierocles.
ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ.	Falcarius.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.	Cristarius.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.	Loricarius.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.	Tubifex.
ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.	Galearum Propola.
ΔΟΡΥΞΟΟΣ.	Hastarius.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.	Puer Lamachi.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.	Puer Cleonymi.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗ.



ΟΙΚΕΤΗΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΟΙΚ. Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
ΕΤ. Ἰδού. ΟΙΚ. Δὸς αὐτῷ τῷ χάκι· ἀπλεμφόρῳ.
ΕΤ. Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
ΟΙΚ. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
ΕΤ. Ἰδού μάλ' αὖθις. ΟΙΚ. Πῦ γῆ, ἣν νῦν δ' ἤφερες;
Οὐ κατέφαγεν; ΕΤ. Μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἔξαρπάσας
Ὅλην ὑπέκαψε περικυκλήσας τοῖν ποδοῖν.
ΟΙΚ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα τεῖνε πολλὰς ἡμῖν πυκνάς.
ΕΤ. Ἄνδρες κοπρολόγοι, περσαλάζεσθε περὶς θεῶν,
Εἰ μή με βάλεσθ' ἀποπνιγέντα περιίδεῖν.
ΟΙΚ. Ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρικότερον.
Τετειμμένης γάρ φησιν ὀπιθυμεῖν. ΕΤ. Ἰδού.
Ἑνὸς μέν, ὦ ἄνδρες, ἀπολελῦσθαί μοι δοκῶ.
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
ΟΙΚ. Αἰβοῖ· φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
Καὶ τεῖνε' ἑτέρας γε. ΕΤ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τὴν ἀντλίας.
Αὐτὴν ἄρ' οἴσω περσαλαζὼν τὴν ἀντλίαν.
ΟΙΚ. Νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, ἢ σαυτόν γε περίς.
ΕΤ. Ὑμᾶν δέ γ', εἴ πις οἶδε, μοὶ κατειπάτω,

Πόθεν

vs. 1. Αἶρ'] Duo servi occupati sunt in saginando Scarabaeo, quorum alter ei praebet cibum, alter praeparat.
vs. 4. Μᾶζαν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην] Proprie μᾶζα est offa, ex farina & oleo, vel etiam lacte, & dicitur a μάττειν, unde etiam conjunctim dicitur μᾶζαν μάττειν: ut in Equit. vs. 55. ἐμὲ μᾶζαν μεμαχότα. & vs. 1100. μαζίσκας διαμεμαγμένας. vs. 1163. μαζίσκην ἐξ ὀλῶν μεμαγμένην. Hic autem impropriè & ridiculi causa μᾶζα accipitur pro turunda stercorea. Quemadmodum etiam verbum μάττειν impropriè de pinsendo stercore usurpat in Pluto vs. 304. ἔτ' ἴσθιον οὐδ' ὄντας κάπρους μεμαγμένον κριθὰς ἰσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς.
vs. 5. Νῦν δ' ἤφερες] Ita omnes. debebat νῦν δὴ 'φερες.
vs. 7. Ἐκάπτε] In Vespis vs. 797. & ἐπίκαπτον in Equitibus vs. 490. ἀνακάψαι in Avibus vs. 580. Ibid. simplex κάπτω vs. 246. & in Eccleſiaz. vs. 689. ubi κάπτειν ἄλφιτα. Hinc παυσικάπτης, dequa mox ad vs. 14.
vs. 10. Εἰ μὴ με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν] In Eccleſiazuſis vs. 370. ὦ πότνι' Εἰλείθυια μὴ με περιίδῃς διακριγάντα. Ibid. vs. 1045. μηδαμῶς με περιίδῃς ἐκκόμενον ὑπὸ τῆσδ' ἀντικολῶ. Vid. ibid. vs. 1063. Idem ſignificat περιορᾶν. In Veſpis vs. 437. περιοσας ὥτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρόμενον; In futuro autem utitur verbo περιόψεσθαι, in Acharn. vs. 55. ὦ Τριπόλεμε, καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με; in Theſmoph. vs. 705. ἀλλὰ τὸν μόνα τοῦτον με περιόψεσθ' ἀπεστερμένην; in Nubibus vs. 124. ἀλλ' ἐ περιόψεταί μ' ὁ Διὸς Μεγακλῆς ἀνάπτερον. & alibi.
vs. 11. Παιδὸς ἡταιρικότερον] V. G. Ganymedis; infra, vs. 724. τὸν Γανυμήδους ἀμέρσοιαν σιτήσεται.
vs. 14. Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν] Solebant enim ſervi inter pinſendum vorare; Scholia: εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθίειν. Hinc iis collare quoddam

ARISTOPHANIS
IRENE, VEL PAX.



SERVUS, ALTER SERVUS.

SERV. Fer, fer turundam quam citiſſime ſcarabaeo.
ALT. Ecce. SERV. Da perditiſſimo illi.
ALT. Atque utinam nunquam turundam hac ſuaviorem comedat.
SERV. Da turundam aliam e ſtercore aſinino paratam.
ALT. Ecce autem rurſus. SERV. Ubi vero eſt, quam nunc ferebas?
Nonne devoravit eam? ALT. Imo profecto ereptam
Totam deglutivit rotundatam pedibus.
SERV. Sed quam primum tere multas & crebras.
ALT. Viri ſterquilinilegi, juvate, per Deos obſecro,
Niſi vultis committere ut ſtranguler.
SERV. Aliam, aliam da pueri cinaedi:
Tritam enim ſe ait cupere. ALT. Ecce.
Uno quidem *crimine*, ô viri, ſolutus mihi videor;
Nemo enim dixerit me inter pinſendum comedere.
SERV. Ah! fer aliam, & aliam, & aliam:
Et tere alias etiam. ALT. Non ego profecto.
Non enim amplius durare poſſum apud antliam.
Ipſam ergo ſumam & feram antliam.
SERV. Ita certe *fer eam* in malam rem, & te ipſum inſuper.
ALT. Veſtrum autem, ſi quis novit, dicat mihi,

Unde

dam ſigneum latum circumponebatur collo, ne manus ori admovere poſſent, quod dicebatur παυσικάπη· ἀπὸ τοῦ παύειν, *prohibere*, & κάπλειν, *vorare*, dictum; de quo Jul. Pollux VII. 20. τὸ γὲ μὴν τοῖς οἰκέταις τοῖς ἔνδον ἐργαζομένοις ὑπὲρ τοῦ μὴ καπλεῖν τῶν ἀλφίτων περιτιθέμενον, παυσικάπη ὀνομάζεται προχοειδὲς μηχάνημα ὄν, τῷ τραχήλῳ περιαρμοζόμενον, ὡς ἀδυνατεῖν τῷ στόματι τὰς χεῖρας προσάγειν· *Quod vero ſervis intus* (in mola) *laborantibus, ne furinam devorent, circumponitur, pauſicape nominatur, & inſtrumentum erat in forma rotae, collo adaptatum, ne ori manus admovere poſſent.*

vſ. 17. Οὐ γάρ ἐθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν ἀντλίας] Antliam nunc vocat mactram illam, in qua pinſebat ſtercus, propter tetrum odorem, per metaphoram ab antliis navium, quibus ſentina exhauritur, quarum odor eſt teterrimus; nam aqua diu conſiſtens in fundo navium peſſime olet; Scholiaſtes ad Equites vſ. 432. ἴσιον δὲ ὅτι ἰσάμινον καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ κάκιστον ὀδᾷδεν. unde antlias etiam δυσώδεις, *graveolentes*, dicit Piſides apud Scholiaſtem: ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. Eſt autem proprie, οὐχ οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, *Non poſſum ſuperare laborem in hauriendo ſentina*, nimis *ubertim affluente*, id eſt, vincor labore, ἀδύναμαι ἀντέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι τῷ πράγματι, ut, hunc locum citans, dicit Scholiaſtes ad Equit. vſ. 432. Sed ſervus iſte apud Ariſtophanem metaphorice loquitur, & vult dicere, ſe odorem mactrae ferre non poſſe; unde Scholia: ὑπερέχειν· ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν, καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὀσμῆς. Scholiaſtes Euripidis in Hippolyto vſ. 767. ubi Χαλεπὰ δ' ὑπέραντλα ὅσα συμφορᾶ, fere Comici noſtri verbis uritur, cum inquit: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ταῖς μικραῖς τῶν ἀντλίας ὑπερέχειν δυναμένων.

Πόθεν ἂν πειαίμιν ῥῖνα μὴ πεπρημμένην.
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
Ἢ καθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐδίειν.
Ὑς μὰ γὰ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδῃ· τοῦτο δ' ἐγὼ φρονήματος
Βρενθύεταί τε κἀ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
Ἢν μὴ ῥᾳθῶ τείνας δι' ἡμέρας ὅλης,
Ὥσπερ γυναικὶ γογγύλιν μεμαγμένην.
Ἀλλ' εἰ πέπαυσ' ἃ ἐδωδῆς, σκέψομαι,
Τηδὶ παροίξας τὰς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.
Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐδίων
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς.
Οἷον δὲ κύψας ὁ καταράτος ἐδίῃ,
Ὥσπερ παλαιστὴς ῥᾳβαλὼν τὰς γομφίους.
Καὶ παῦε' ἃ κεφαλήν τε κἀ τὼ χεῖρέ πως
Ὧδὶ ῥᾳδίαγον, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας.
Μιαρὸν τὸ ζῆμα κἀκόσμον κἀβορόν·
Χ' ὅτῳ ποτ' ἐπὶ δαιμόναν ἡ προσβολή;
ΟΙΚ. Οὐκ οἶδ'· Ἀφροδίτης μὰ γὰ δ' μοι φαίνεται,
Οὐ μιὰ Χαρίτων γε. ἦ γάρ ἐστ'; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἔπι τὸ τέρας ἦ Διὸς Καταιβάτᾳ.
ΕΓ. Οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος· τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
Ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; κἀτ' αὐτὸς γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ ῥᾳδιαθήμονος·
Δοκέω μὰ, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
Ὡς κεῖνος ἀναιδὴς ἦν σπατίλιον ἐδίῃ.
Ἀλλ' εἰσιὼν τῷ καθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙΚ.

vſ. 25. Φαύλως ἐρείδει] Id eſt, φαύλως ἐσθίει, ut loquitur in Equitibus vſ. 1286. infra vſ. 31. ἔρειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων. φαύλως pro *facile* ſaepe occurrit apud Comicum. Ἐρείδειν autem eſt *magno niſu* aliquid facere, h. l. edere. Metaphora a remigantibus, ut dicit Scholiaſtes, qui *obnixi torquent ſpumas*, ut loquitur Virg.

vſ. 26. Βρενθύεται] In Lyſiſtrata vſ. 889. δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται.

vſ. 28. Ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην] Apparet mulieres eſitare ſolitas offas rotundas, ut etiam Scholiaſtes dicit.

vſ. 30. Παροίξας τὰς θύρας] Modice aperire Januam, ut fit ſemiadaperta. Euripides aliter in Iphigenia ad Aulidem vſ. 857. τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; *Quis me vocans portas aperuit?*

vſ. 31. & 32. Μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων τέως ἕως σαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς] Phoenicides Comicus apud Athenaeum X. p. 415. — ὅτῳ, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει Μίκχης ἀεὶ δίδωί τις, ἢ λάθῃ διαῤῥαγείς· *Iſte, ut noſti, comeſt, quamdiu cibum dederit aliquis, aut quoad imprudens diſrumpatur.* Ibid. p. 416. Anaxilaus Comicus: Διαῤῥαγήτω ἄτιμος δυπτῶν τις εὖ, μὴ Κτησίας μόνος· *Diſrumpatur & alius aliquis bene coenando, non ſolus Cteſias.*

vſ. 36. Ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία τὰ παχέα συμ —] Citat Scholiaſtes Euripidis ad Oreſtem vſ. 322. Sunt autem iſti σχοινοσυμβολεῖς· *reſtiones.*

vſ. 39. Χ' ὅτῳ ποτ' ἐπὶ δαιμόναν ἡ προσβολή] Duplex ineſt his ſenſus; Primo; Cujus Dei attributum eſt haec avis? Sive, cui Deorum eſt propria? quia ſingulis Diis aliquae aves attribuuntur, ut Junoni Pavo, Minervae Noctua &c. Deinde, cujus *peſtis & ira Deum?* ut loquitur

Unde emam naſum non perforatum.
Nullum enim opus aerumnoſius eſt,
Quam Scarabaeo pinſentem dare edere.
Nam ſus aut canis ita ut cacaveris,
Facile & obnixe comedit: iſte autem prae ſuperbia
Faſtidit, & comedere non dignatur,
Niſi toto die teram & apponam ei,
Tanquam mulieri turundam piſtam. (ſubactam)
Sed an deſierit edere videbo
Sic paullum aperiens januam, ne me videat.
Incumbe, ne deſinas unquam edere
Tantiſper dum imprudens diſrumparis.
En, ut pronus vorat execrabilis ille,
Tanquam luctator maxillam movens.
Caput interea manusque quodammodo
Circumducens ita ut illi, qui rudentes
Illos craſſos contorquent ad naves onerarias.
Res immunda, & foetida & vorax *eſt iſte ſcarabaeus.*
Cujusnam deorum eſt hoc peculium?
SERV. Neſcio; Veneris enim eſſe non videtur mihi,
Nec tamen Gratiarum: cujus ergo eſt? Neceſſe eſt
Ut hoc monſtrum ſit Jovis Elicii.
ALT. Jam igitur ſpectatorum aliquis forte dicat,
Juvenis, *inquam*, opinione ſua ſapiens: quid hoc rei eſt?
Scarabaeus quorſum *pertinet?* Deinde ipſi vir
Jonicus aliquis aſſidens dicat:
Ad Cleonem, puto, pertinet hoc;
Nam ille impudenter merdam comedit.
Sed ingreſſus ſcarabaeo dabo bibere.

SERV.

quitur Virgilius; vox enim προσβολὴ etiam *poenam* ſignificat? Scholiaſtes: προσβολὴ, ἡ ζημία, ἡ τὲ δαίμονος ὀργή. Syneſius Epiſtola 57. εἰ δαιμόνων εἰσὶ προσβολαὶ τὰ γινόμενα δι' Ἀνδρονίκε. *Si illa, quae per Andronicum fiunt, afflictiones ſunt a daemonibus proficiſcentes.* Antipho Tetralogia II. Orat. 3.

vſ. 40. Ἀφροδίτης μὲν ἔ μοι φαίνεται] Non videtur Veneris attributum eſſe, ἐπεὶ αὐτὴ μὲν μύροις χαίρει, ὁ δὲ δυσώδης ἐστί, ut inquit Scholiaſtes. *Quoniam haec (nempe Venus) unguentis gaudet, iſte autem, (Scarabaeus) male olet.*

vſ. 41. Οὐ μὴν Χαρίτων γε] Quia non eſt animal χάρων nec ἀστῶν.

vſ. 42. Διὸς Καταιβάτου] Quaſi dicas: *Jovis, in fulmine deſcendentis*; ut Virgil. de pluvia: *Jupiter & laeva deſcendit plurimus imbri.* Jul. Pollux IX. 41. καὶ καταιβῖνι ἔλεγεν (τὸ βέλος). καὶ τὸν Δία τὸν ἐπ' αὐτῷ Καταιβάτην· *Etiam* καταιβῖνι, *id eſt, deſcendere, dicebant fulmen, & Jovem, quia in eo eſſet, Deſcenſorem.* Latine dici poſſe videtur viris doctis *Jupiter Elicius.* Etiam ipſum fulmen ita dicitur apud Aeſchylum in Prometheo vſ. 359. Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἀγρυπνον βέλος· Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνίων φλόγα· *Sed in illum irruit Jovis vigilans telum, Fulmen (inquam) caducum exſpirans flammam.*

vſ. 43. Εἶδη] Scribendum omnino ἴδῃ, ut habet Editio Farrei.

vſ. 47. Δοκῶ] Hoc Ionicum eſt pro δοκεῖ· fingit autem Ionicum hominem haec dicere, & eſt Mimeſis.

Ibid. Ἐς Κλέωνα] Qui erat Coriarius. male autem olent coria non minus ac ſcarabaeus iſte, aut ejus eſca. Hinc ad Cleonem in Equitibus vſ. 887. ὦ ἐς πόρπακας ἀπορθριεῖ βύρσης πάκιστα ὄζων;

ΟΙΚ. Ἐγὼ δὲ τ̓ λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρείοισι, κ̓ τοῖς ἀνθράσι,
Καὶ τοῖς ὑπὲρ τ̓τοισιν ἀνθράσι φέρω,
Καὶ τοῖς ὑπερμορέυσιν ἔλι τ̓τοις μάλα.
Ὁ δεσπότης μὲ μαίνεθ̓ καινὸν τρόπον,
Οὐχ ὥνθῤ ὑμεῖς, ἀλλ̓ ἕτερον καινὸν πάνυ.
Δί̓ ἡμέρας γ̓ εἰς τ̓ ὄρανὸν βλέπων,
Ὠδὶ κεχιμὼς λοιδορεῖται τῷ Διΐ,
Καὶ φησὶν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βυλθύῃ ποιεῖν;
Καταθὲ τὸ κόρημα· μὴ κόρῃ τ̓ Ἑλλάδα.
Ἔα ἔα·
Σιγήσαθ̓, ὡς φωνῆς ἀκύειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΤΡ. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις πόθ̓ ἡμῶν τ̓ λεών;
Λήσεις σεαυτῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
ΟΙΚ. Τὺτ̓ ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὖθ̓, ὑγὼ λέγον.
Τὸ γὼ παράδειγμα τ̓ μανιῶν ἀκύετε.
Ἃ δ̓ εἶπε πρῶτον, νῦν̓ ἤρχεθ̓ ἡ χολὴ,
Πθύεσθ̓. ἔφασκε γὼ πρὸς αὐτὸν σθαδί·
Πῶς ἄν ποτ̓ ἀφικοίμην ἂν θὐθὺ τ̓ Διός;
Ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιήμενος,
Πρὸς ταῦτ̓ ἀνερρίχᾶτ̓ ἂν ἐς τ̓ ὄρανὸν,
Ἕως ξυμετρέθη τ̓ κεφαλῆς καταῤῥυείς.
Ἐχθὲς δὲ μ̓ ταῦτ̓ ἐκφθαρεὶς, οὐκ οἶδ̓ ὅποι,
Εἰσῆγαγ̓ Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον·
Κἄπειτα τ̓τον ἱππασκομεῖν μ̓ ἠνάγκασε.
Κἀυτὸς καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πωλίον,
Ὦ Πηγάσιόν μοι, φησὶ, γενναῖον πάρει,
Ὅπως πετήσῃ μ̓ θὐθὺ τ̓ Διὸς λαβών.

Ἀλλ̓,

vs. 56. Δἰ ἡμέρας] Supra vs 27. δἰ ὅλης ἡμέρας. Vide ad Ranas vs. 261.

Ibid. Εἰς τὸν ὄρανὸν βλέπων ὠδὶ κεχηνὼς] In Avibus vs. 265. καὶ τοι κέχηνά γ̓ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

vs. 61. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις πόθ̓ ἡμῶν τὸν λεών;] Sophocles in Ajace vs. 586. ὦ δέσποτ̓ Αἴας, τί ποτε δρᾶσεις ὅμως· *O Ajax Domine, quid agis, quid moliris?* ubi Scholia: ἐπιθυμεῖς δρᾶσαι. *vis facere.* Sic: ἐργασεῖς· *quid facere paras?* apud eundem in Philoctete vs. 1239. Sic πολεμησείειν, παραδωσείειν, ἀπαλλαξείειν omnia apud Thucydidem: & in Glossis, δυσπνοείω, *Coenaturio.*

vs. 62. Ἐκκοκκίσας] Scholia: ἐρημώσας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν, τῶν τὰς κόκκους καθαιρομένων· *Id est, vastans, metaphora a malis Punicis, quae a granis purgantur.* Occurrit & in Lysistrata vs. 364.

vs. 65. Ἡ χολὴ] Hinc χολᾶν *insanire* in Nubibus vs. 833. vs. 72.

Serv. Ego autem hanc rem pueris
Et adolescentibus, & viris,
Et illis viris, qui hos aetate superant, narrabo,
Et omnino grandaevis etiam viris:
Herus meus insanit novum in modum,
Non quo vos, sed alio plane novo.
Nam interdiu in coelum suspiciens,
Sic ore hiante, increpat Jovem,
Aitque: ô Jupiter quid vis facere?
Depone scopas: ne verras Graeciam.
Eja, eja.
Silete; nam vocem audire mihi videor.

Trygaeus, Servus.

Tr. ô Jupiter, quid facere vis nostro populo?
Evertes imprudens urbes tuas.
Serv. Hoc nimirum illud malum est ipsum, de quo ego dicebam;
Nam specimen insaniae ejus auditis.
Illa autem quae dixit, cum primum incepit bilis, (insania)
Audietis: dicebat enim ad se ipsum in hoc loco:
Quomodo possem ad Jovem pervenire?
Deinde tenues scalulas fabricans,
Ad has se sursum trahebat in coelum,
Donec confregit capitis partem delapsus.
Postea heri egressus, nescio quorsum,
Introduxit Aetnaeum maximum scarabaeum:
Et deinde me ejus equisonem esse coëgit.
Atque ipse demulcens eum, tanquam pullum equinum,
ô Pegasule, inquit, ales egregie,
Fac ut, me *in tergum tuum* suscepto, voles ad Jovem.

Sed

vs. 72. Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον] Praegrandem vult dicere; nam Αἰτναῖος per se magnum significat. Sophocles in Oedipo Coloneo vs. 304. γυναῖχ' ὁρῶ στίχουσαν ἄσσον ἡμῶν, Αἰτναίας ἔπι πώλῳ βεβῶσαν· *Mulierem video ad nos accedentem, quae grandi vectatur equo.* ubi Scholia: ἀντὶ τῆς μεγάλης. A monte Aetna. Plautus Mil. Glor. Act. IV. Sc. II. vs. 73. *Aetna non aeque est alta.*

vs. 76. Ὅπως πιτήσει μ' εὐθὺ τὸ Διὸς λαβών] Ordo: ὅπως λαβὼν με πετήσει εὐθὺ τὸ Διός. Deest autem ὅρα, vide, aut simile, ut in Nubibus vs. 1467. νῦν ἴσθ', ὅτως. ὦ φίλτατε, τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μικρὸν καὶ Σωκράτη ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ.

Ibid. Εὐθὺ τὸ Διὸς] Infra vs. 820. ὡς χαλεπὸν ἦν ἄρ' ἐλθεῖν εὐθὺ τῶν Θεῶν. aliter eadem sententia infra vs. 161. ὀρθῶς χάρε. Διὸς εἰς αὐλάς.

Ἀλλ', ὦ, π ποιεῖ, τηδὶ ψακύφας ὄψομαι.
Οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γείτονες·
Ὁ δεσπότης γάρ μ' ἐπιτέρπεται πέτεσθαι
Ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ', ὅπου γε κανθάρῳ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

ΤΡ. Ἡσυχᾶ, ἡσυχᾶ, ἑρέμα, κάνθων·
Μή μοι σοβαρῶς χώρᾳ λίαν,
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
Πελὰν ἀν' ἰδίης ἀψαλύσης
Ἄρθρων ἵνας περύγων ῥύμῃ.
Καὶ μὴ πρεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ
Σ'· εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
Αὐτῷ μεῖνον τὰς ἡμετέρας.
ΟΙΚ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς ὠδὶ παίεις.
ΤΡ. Σίγα, σίγα.
ΟΙΚ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;
ΤΡ. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
Τόλμημα νέον παλαμησάμην.
ΟΙΚ. Τί πέτῃ; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
ΤΡ. Εὐφημεῖν χρὴ, καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν χρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
Τάς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
Καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
Καὶ τὰς πρωκτὰς ὀπικλείειν.

vs. 80. Ἱππηδὸν] Aeschylus in Supplicibus vs. 438. Vide ad vs. 491.

vs. 81. Κάνθων] Scholia: κυρίως ὁ ὄν· τῶν δὲ ὑποκοριστικῶς, ὡς κάνθαρε· *Proprie κάνθων est asinus; nunc autem in forma deminutiva κάνθων pro κάνθαρε.* Derivatur autem vox κάνθαρος a κάνθων *asinus*; quia Scarabaeus in fimo asinino generatur, eoque delectatur; hinc etiam supra vs. 4. ἐνίδας dabat comedendas Scarabaeo.

vs. 83. Ῥώμῃ πίσυνος] Thucydides II. τῇ δυνάμει τὰ πλέον πίσυνοι, ἢ τῇ γνώμῃ ἐπῄρχοντο: *Viribus potius, quam consilio freti aggrediuntur.* Idem valet πεποιθότες. Noster in Pluto vs. 449. ποίοισιν ὅπλοις ἢ δυνάμει πεποιθότες; vs. 84. Ἰδίης] In Ranis vs. 237. χ' ὡς πρακτὸς ἰδίοις πάλαι.

vs. 89. Ὦ δέσποτ' ἄναξ] Deorum titulus videtur fuisse ἄναξ, sed quo servi etiam heros quandoque insignirent; Euripides in Hippolyto vs. 88. ἄναξ, Θησεῦ χρὴ,

Sed quid faciat volo videre sic transspiciens.
Hei mihi misero, adeste huc, adeste, ô vicini;
Herus enim meus sublimis tollitur
In aërem equitis ritu in scarabaeo.

SYSTEMA PER PERICOPEN PARTIUM DISSIMILIUM.

Tr. Placidus, placidus, sensim, ô scarabaee,
Ne mihi ferociter nimis incede,
Statim a principio robore fretus,
Priusquam sudaveris, & solveris
Artuum nervos vehementi alarum motu.
Et ne spira mihi malum odorem, obsecro
Te: si autem feceris hoc, in aedibus
Isthic mane nostris.
Serv. ô Here mi domine, ut deliras.
Tr. Sile, sile.
Serv. Quorsum ergo sic temere sublimis volitas?
Tr. Pro tota Graecia volito,
Facinus audax & insolens molitus.
Serv. Quid volitas? quid frustra insanis?
Tr. Ore favere decet, & nihil mali
Omnino mutire, sed bona verba dicere.
Hominibusque dic ut sileant,
Atque ut fimeta & cloacas
Novis lateribus instaurent,
Podicesque claudant.

γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών, *O Anax; oportet enim dominos vocare deos.* Forte ἄναξλα vocat eum, quia sublimis volat propior diis: ita putat Scholiastes.

vs. 89. Παραπαίεις] In Pluto vs. 508. λῆρεῖν καὶ παραπαίειν.

„ vs. 96. Ὀλολύζειν] Est jubilare & cum acclamatione precari. Recte autem jungit cum ὑφημεῖν. hoc enim ipsum est; sic Aeschylus in Agamemnone „ vs. 28. ὁλολυγμὸν ὑφημοῦντα — ἐπορθιάζειν. i. e. interprete Stanlejo: „ *Ovationem bene auspicantem alacriter accinere.* Ibidem vs. 604. ὁλολυγμὸν ἀλλ' ἀλλαθεν καλὰ πόλιν ἔλασκον ὑφημοῦντες. *Clamorem festivum hinc inde per urbem sustulerunt benedicentes.* Haec fere ex Notis *Florentis.*

vs. 100. Καὶ τὰς πρωκτὸς ἐπικλεῖσιν] Infra vs. 150. ἀλλὰ βδεῖτε, μηδ' ἀφίετε ἡμερῶν τριῶν· ὡς εἰ &c.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

ΟΙΚ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς,
Ὅποι πέπεδ' ἀφανοεῖ. ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ὡς τ' Δι' ἐς τ' ὀργανόν. ΟΙΚ. Τίνα νῶν ἔχων;
ΤΡ. Ἑρμούμην ἐκεῖνον, Ἑλλήνων πέρι
Ἀπαξαπάντων ὄ, τι ποιεῖν βεβούλευ.
ΟΙΚ. Ἐὰν δὲ μὴ σοὶ καταμηνύσῃ. ΤΡ. Γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τ' Ἑλλάδα.
ΟΙΚ. Μὰ τ' Διόνυσον, ὀδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
ΤΡ. Οὐκ ἔστι ταῦτ' ἄλλ'. ΟΙΚ. Ἰώ. ἰώ. ἰώ.
Ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τ' ὀρανὸν λάθρα.
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τ' πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΠΑΙΔΕΣ ΤΡΥΓΑΙΟΥ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές.

ΠΑΙΔ. Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἵκῃ,
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμέ,
Ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
Ἔτι τ πῶνδ' ἐτύμως; εἶπ', ὦ πάτερ, ὅτῳ φιλεῖς με.
ΤΡ. Δοξάσαι ἐτί, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,
Ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι,
Ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν.
Ἦν δ' ἐγὼ εὖ φράζας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ὀπὴ ὥρᾳ.
Κολλύραν μεγάλην, ἢ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΠΑΙΔ.

vſ. 101. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι] Ita & in Pluto vſ. 18. Euripides in Hippolyto vſ. 604. οὐκ ἔσ', ἀκούσας ἅδ', ὅπως σιγήσομαι· *Non poteſt fieri ut taceam, cum tam atrocia audierim.*

vſ. 105. Ὅ, τι ποιεῖν βεβούλευται] Supra vſ. 58. ὦ Ζεῦ, τί ποτε βεβούλευ ποιεῖν.

vſ. 106. Ἐὰν δὲ μὴ σοί] Deeſt σοι in Edd. priſtinis. Ικο verſus juvatur.

Ibid. Γράψομαι] Notantur Athenienſes ut φλύαροι. Si nec Jupiter eſt ſecurus.

vſ. 107. Μήδοισι προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα] Infra vſ. 405. dicit Solem & Lunam id facere: ἡ Σελήνη χ' ὁ παιδαγωγὸς Ἥλιος ὑμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον· τοῖς βαρβάροισι προδίδοσαν τὴν Ἑλλάδα.

vſ. 109. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα] In Nubibus vſ. 698. idem.

vſ. 113. Ἔτυμός —— φάτις] Euripides in Iphigenia Aulidis vſ. 795. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος· *Si modo vera eſt fama.*

ALIUD SYSTEMA.

Serv. Nulla ratione silebo, nisi mihi dixeris,
Quorsum volare cogites. Tr. Quorsum, nisi
Ad Jovem in coelum. Serv. Qua mente?
Tr. Interrogaturus ipsum de Graecis
Universis, quid facere illis constitutum habeat.
Serv. Si autem id tibi non dixerit? Tr. Scribam ei dicam
Ut qui prodat Graeciam Persis.
Serv. Nunquam, ita me Bacchus amet, me vivo *facies hoc.*
Tr. Fieri aliter nequit. Serv. Iu! iu! iu!
ô Liberi, pater *vester* abit relinquens
Vos solos, in coelum clam.
Sed orate patrem, ô miseri.

Liberi. Trygaei, Trygaeus.

Systema aliud partium dissimilium.

Pu. ô Pater, ô pater, ergone vera
Aedibus nostris fama venit,
Te, cum avibus, nobis relictis
Ad corvos iturum evanidum?
Est aliquid horum vere? dic, ô pater, ecquid amas me?
Tr. Arbitrari licet, filiae; at illud vere dolet mihi,
Quando vos panem petitis, papam me vocitantes,
Domi autem ne gutta quidem argenti est omnino.
Si autem re bene gesta rediero, habebitis mature *semper*
Turundam magnam, & pro obsonio pugnum insuper.

Pu.

fama. Idem in Electra vs. 818. δύξὸν τε φήμην ἔτυμον ἀμὶ Θεσσαλῶν· *Ostendeque famam hanc esse veram de Thessalis vulgatam.* Virg. VI. Aen. vs. 450.

vs. 114. Δόμασιν — φάτις ἥκει] Aeschylus in Agamemnone vs. 876. ὡς πρὸς οἶκον ἀχετώετο φάτις· *Quemadmodum domum afferebatur rumor.*

vs. 116. Ἐς κόρακας] Atqui servus clamabat: εἰς τὸν ἀέρα. Sed eodem res redit; qui enim in aëre volitat, ille jam in avium regione est. Per corvos enim hic Synecdochice intelliguntur quaevis genera avium; ut in Avibus vs. 26. ille qui ad Upupam & reliquas aves tendebat: ἃ δεινὸν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς διερμῆνες ἐς κόρακας ἐλθεῖν &c.

vs. 119. Πάπαν με καλοῦσαι] In Ecclesiaz. vs. 641. εἰ δέ προσελθὼν Ἐπίκυρος ἢ Λευκολόφου πάππαν με καλεῖ, τὼτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.

vs. 122. Κολλύραν] Plautus in Persa Act. I. Scen. 2. vs. 12.

ΠΑΙΔ. Καὶ πῆς πόρῳ σοὶ ἡ ὁδῦ γενήσετ᾽;
Ναῦς μοὶ γ᾽ οὐκ ἄξῃ σε ταύτῃν τὴν ὁδόν.
ΤΡ. Πτίλοις πορθύσῃ πῶλος· ὦ ναυθλώσομαι.
ΠΑΙΔ. Τίς δ᾽ ἡ πίνοια σοῦ ἐστιν, ὥστε κάνθαρον
Ζεύξαντ᾽ ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ παπποία;
ΤΡ. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
Μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
ΠΑΙΔ. Ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ,
Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
ΤΡ. Ἦλθεν κατ᾽ ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ
Ὦ᾽ ὀκκυλίνδων, κ᾽ ἀνεπιμορέμφου.
ΠΑΙΔ. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε πηγάσου ζεῦξαι πτερὼ,
Ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
ΤΡ. Ἀλλ᾽, ὦ μελέα, μοὶ σπίων διπλῶν ἔδει.
Νῦν δ᾽ ἄτε᾽ ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σπέρματα,
Τέττιξι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χρησάσω.
ΠΑΙΔ. Τί δ᾽ ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσετ᾽;
ΤΡ. Ἐπίτηδες εἶχον πτερὰ λιον, ὡς ἥξομαι·
Τὸ πλοῖον δ᾽ ἔστω Ναξιουργὴς κάνθαρος.
ΠΑΙΔ. Λιμοῦ δὲ πῆς σε δέξεται φορούμενον;
ΤΡ. Ἐν Πειραιεῖ δύπτου τὴ Καθάρου λιμοῦ.
ΠΑΙΔ. Ἐκεῖνο πρᾶ, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
Ἐντεῦθεν· εἶτα χωλὸς ὢν, Εὐριπίδῃ
Λόγον παρέχῃς ᾠδικὴν τραγῳδίαν γέμ.
ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτά γ᾽. ἀλλὰ χαίρετε.

Ὑμεῖς δέ γ᾽, ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ᾽ ἡμερῶν τριῶν·
Ὡς εἰ μετέωρος ὤν ὦν ὀσφρήσετ᾽,
Καπωχάρα ῥίψας με βυκολήσετ᾽.

Ἀλλ᾽

vſ. 127. Ω παπία] In Veſpis vſ. 128.
vſ. 128. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου] In Veſpis vſ. 1437. Αἴσωπον οἱ Δωριεῖς ποτε φιλῶν ἐπιτῶσιτο κλέψαι τὰ θεῦ· ὅθ᾽ ἥκειν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρος. ubi vide Notam.
vſ. 130. Ἄπιστον εἶπας μῦθον] Euripides in Iphigenia Taurica vſ. 1293. eadem iisdem literis Aeſchylus in Supplicibus vſ. 285. ἄπιστα μυθεῖσθ᾽, ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί, Ὅπως τόδ᾽ ἡμῖν ἔφυ Ἀργεῖον γένος· *Incredibilia auditu, o hoſpitae, loquimini, quomodo veſtrum genus ſit Argivum.*
vſ. 132. Κατ᾽ ἔχθραν αἰετοῦ] De hoc Apologo ſatis multa Erasmus in, *Scarabaeus aquilam quaerit.*
vſ. 133. Τραγικώτερος] Tragoediis enim materia fuit Pegaſus, quo vecti ſunt Perſeus, de quo Euripides in Andromeda ſcripſerat: & Bellerophontes, de quo in cognomini dramate, quo hic praecipue reſpicit.
vſ. 138. Τέττιξιν αὐτοῖς] Nam ſcarabaeus eſt σκατοφάγος.
vſ. 140. Πῶς ἐξολισθεῖν] Quomodo enare poterit? Hoc inquit, quia magna pars avium, ſi in aquas ceciderint, nare nequeunt. Tangit autem, quae de Icarii

Pu. Quali autem itinere proficiſceris?
Navis enim te non vehet viam hanc.
Tr. Volucris vehet me pullus; haud navigabo.
Pu. Quae vero mens tua eſt, qui Scarabaeo
Juncto veharis ad deos, ô pater?
Tr. In Aeſopi fabulis invenitur,
Ut ſolus iſte omnium volucrium ad deos pervenerit.
Pu. Incredibilem memoras fabulam, ô pater, pater,
Olentem beſtiam ad deos veniſſe.
Tr. Venit, inquam, olim propter inimicitias, quas cum aquila gerebat,
Ovaque ejus devolvit, ut ulciſceretur eam.
Pu. Junctum ergo oportuit Pegaſum alatum,
Ut diis videreris magis tragicus.
Tr. At, ô miſellae, duplici cibo mihi opus fuiſſet:
Nunc autem quos ipſe comedero cibos,
Illis ipſis hunc ſatiabo.
Pu. Quid ſi in humidam maris profunditatem ceciderit,
Quomodo emergere poterit, cum ſit volucris?
Tr. Data opera habeo clavum, quo utar:
Navis autem mihi erit Cantharus Naxi fabricata.
Pu. Quis autem portus te mari agitatum excipiet?
Tr. Nimirum in Piraeeo eſt Canthari portus.
Pu. Illud obſerva, ne errore aliquo commiſſo decidas
Iſthinc; deinde claudus Euripidi
Occaſionem ſermonis praebeas, & fabula tragica fias.
Tr. Mihi haec curae erunt: ſed valete.

Vos autem, pro quibus iſtos labores ego tolero,
Ne pedite, neu cacate triduo.
Nam ſi olfecerit iſte ſublimis,
Fallet praecipitemque me dabit.

Sed

ri fabula a Tragicis dici ſolent. Florens ex Scholiis.

vſ. 142. Ναξιουργὸς κάνθαρος.] Scholia: πλοῖα ἂν ἔτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ· *Erant naves ita dictae in Naxo Inſula fabricatae.*

vſ. 144. Ἐν Πειραεῖ.] Scholia: ὁ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειστούς· εἷς μὲν ὁ Κανθάρου λιμὴν ἔτω καλούμενος ἀπό τινος Ἥρωος Κανθάρου· *Piraeus habet tres portus, qui omnes claudi poſſunt. Quorum unus eſt Canthari portus, ſic dictus a quodam Heroe Cantharo.*

vſ. 146. Χωλὸς ὤν, Εὐριπίδῃ λέγειν.] Saepe Comicus ſi-det Euripidem; quia claudos introduxerit multos; hinc etiam χωλεποιὸν eum vocat in Ranis vſ. 864. Sed hic ad ejus Bellerophontem reſpicit, qui de Pegaſo cadens factus eſt claudus. De illo & in Acharnenſibus vſ. 425. ἀλλ' ἢ τὰ δυσκιῆ θύλακε πεπλώμακα, ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς ἀτοσί;

vſ. 150. Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζετε.] Supra vſ. 100. καὶ τὰς πρωκτίδας ἐκπλαίειν: dicit autem hoc, quia timet, ne Scarabaeus olfaciens ſubito ad eſcam ſibi gratam deorſum feratur.

Ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρᾳ χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον φαλίων
Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
Τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποι ϖροβακλίνεις
Τὼς μυκλήρας ϖρὸς τὰς λαύρας;
Ἴᾳ σαυτὸν θαῤῥῶν ἀπὸ γῆς,
Κἄζα δρομαίαν πέρυγ' ἐκτείνων,
Ὀρθῶς χώρᾳ Διὸς εἰς αὐλάς,
Ἀπὸ μὲ κάκκης ϯ ῥῖν' ἀπέχων,
Ἀπὸ θ' ἡμεσινῶν σιτίων πάντων.
Ἄνθρωπε, τί δρᾷς ὅτῳ ὁ χέζων
Ἐν Πειραεῖ ϖροβὰ ταῖς πόρναις;
Ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. ὦ κατορύξεις;
Κἀπιφορήσεις ϯ γῆς πολλήν;
Κἀπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω;
Καὶ μύρον ὀπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσὼν
Ἐνθένδε πάθω, τὰμῶ θανάτῳ
Πέντε τάλαντ' ἡ πόλις ἡ Χίων
Διὰ ϯ σὸν ϖρωκτὸν ὀφλήσῃ.
Οἴμ' ὡς δέδοικα, κἀκείνῳ σκώπτων λέγω.
Ὦ μηχανοποιέ, ϖρόσεχε ϯ νῶν ὡς ἐμέ.
Ἤδη ϖροφεῖ τι πνεῦμα ϖρεὶ ϯ ὀμφαλόν·
Κεἰ μὴ φυλάξεις, χρεταίσω ϯ κάνθαρον.
Ἀταὶρ ἐγὼ σὺς εἶναι ϯ θεῶν ἐμοὶ δοκῶ·
Καὶ δὴ καθορῶ τὶω οἰκίαν τὶω Ὗ Διός.
Τίς ὀν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ,

vſ. 154. Χρυσοχάλινον] Mallem cum Florente χρυσοχαλίνων.

vſ. 166. Καπιφορήσεις] Infra vſ. 225. ὅσας αἴκοθεν ἐπιφέρησι τῶν λίθων.

Ibid. Τῆς γῆς ποκλήν] Sic τῆς μαρίλης συχνήν in Acharnenſ. vſ. 349.

vſ. 167. Ἔρπυλλον] Ut ſtercoris odor opprimatur ab hujus herbae odore. Virgil.

Allia ſerpyllumque herbas contundit olentes.

vſ. 168. & ſeq. Ἤν τι πεσὼν ἐνθένδε πάθω,] Per Euphemiſmum pro: *Si delapſus hinc, moriar.* Sic in iſto Alexidis apud Athenaeum VI. p. 244. ubi cum Paraſito ſuo quidam colloquitur: Στράτιε, φιλεῖς δῆτα με; alter: μᾶλλον τὸν πατρὸς· Ὁ μὲν γὰρ ἡ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρὰς τρέφεις· Prior: Εὔχη τ' εἶναί μ' ζῆν ἅπασι τοῖς θεοῖς; Alter: Ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; *Nempe amas me, Stratie? Magis quam patrem; ille enim non alit me, tu vero ſplendide alis. Precarisne etiam ſemper omnes deos ut vivam? Si enim humanitus tibi quid accidat, quomodo ego vivam?*

vſ. 170. Ἡ πόλις ἡ Χίων] Scholiaſtes dicit proverbium quoddam eſſe: Χίῳ ἦν ὁ ἀποπατῶν· *Chius erat qui cacabat.* Vide Erasmum. Ad hoc ergo proverbium alludit, & per χίας ſignificantur οἱ χέζοντες, ad quam vocem ſimul videtur alluſiſſe, ut etiam Florenti placet.

vſ. 173. Ὦ μηχανοποιέ] Nempe Scarabaeus ille, ſuper quo vehebatur, erat machina Scenica, cujus directorem nunc alloquitur.

vſ. 174. Ἤδη ϖροφεῖ τι πνεῦμα ϖερὶ ὀμφαλόν] Antiphanes apud Athenaeum III. p. 123. ἐκ δ' ἄρα ϖρίῃ με ϖερὶ τὸν γαστέρα ἢ τὸν ὀμφαλόν· *Si vero termina mihi fecerit circa ventrem & umbilicum.* Vult autem dicere Trygaeus, ſe ita timere ne cadat, ut, luctantibus in ventre

Sed age, Pegaſe, incede laetus,
Freno aurato ſtrepitum
Excita micans auribus.
Quid agis, quid agis? quo inclinas
Nares ad cloacas?
Tolle te ipſum audacter a terra,
Et deinde pernices alas pandens
Recta incede ad Jovis aulam,
A merda naſum abſtinens,
Et a quotidianis cibis omnibus.
Heus tu homo quid facis? tu, inquam, qui cacas
In Pyraeeo apud meretrices?
Perdes me, perdes: nonne defodies?
Et ſuper ingeres quam plurimam terram?
Et plantabis ſerpyllum in ſummo?
Et unguentum infundes? nam ſi aliquid delapſo,
Hinc mihi humanitus acciderit, pro mea morte
Quinque talentis reſp. Chiorum (cacantium)
Mulctabitur propter tuum podicem.
Hei mihi quam timeo, nec amplius joco haec dico.
ô Machinarie, adverte animum ad me;
Jam venti cujusdam vortex circa umbilicum oritur:
Et niſi attenderis, ſatiabo ſcarabaeum.
Sed prope a Diis eſſe me puto:
Atque jam video Jovis aedes.
Quis ad fores Jovis? nonne aperietis?

MER-

tre flatibus pedere inciplat, ut illa in Pluto vſ. 693. ὑπὸ τὲ δέος ἐβδέσα· & mox ſit cacaturus: ſolent enim, ſi venter turbetur, talia ſubſequi; hoc ſibi volunt haec Damoxeni Comici verba: τρόφοι καὶ πνεύματα γενόμενα τὸν κεκλημένον Ἀσχημονῆν ποιῆσι· *Tormina ſuborientia & flatus faciunt, ut conviva inhoneſte ſe gerat*: & apud Noſtrum in Theſmoph. vſ. 491. τροτῶ μ' ἔχει τὸν γαστέρ', ὡς ἱερὸ κ' ὠδίνω· εἰς τὸν κοπρῶν' ἐν ἔρχομαι· Simul autem, quia de loco ſublimi deſpicit, vertigine corripitur; quod etiam ex metu fieri ſolet, & ἰλιγγιᾶν dicitur Graecis; Noſter in Acharn. vſ. 581. ὑπὸ τὲ δέος γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ. ubi Scholia: ὅταν περὶ τὴν καρδίαν τρόμῳ γένωται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἴλιγγον· *Quando circa cor tormina fiunt, tenebrae ſequuntur, & hoc vocant* ἴλιγγον. Hinc etiam conjungit ἰλίγγους & τρόπους Diogenes Epiſt. 29. ὑπερπιόντες καὶ ὑπερμεθυσθέντες, ὑπ' ἰλίγγων καὶ τρόπων συνεχόμενοι· *Nimis potu ebrii, vertigine & torminibus correpti.*

vſ. 175. Χορτάσω τὸν κάνθαρον] Id eſt, *cacabo*, per metonymiam conſequentis pro antecedente: Scarabaeus enim veſcitur ſtercore; ſupra vſ. 138. ἀπ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία τούτοισι τοῖς αὐτοῦσι τοῦτον χορτάσω· Similiter ille, cui podex ardebat, in Theſmoph. vſ. 248. οἵ μοι τάλας! ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες, πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός.

vſ. 178. Τίς ἐν Διὸς πύλαισιν; ὦκ ἀνοίξετε;] Euripides in Phoeniſſis vſ. 1074. Ὦλλ. τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ἀνοίγετε· *Heus! quis in portis aedium habet ſtationem? Aperite.* Idem in Bacchis vſ. 170. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμου ἐκκαλεῖ δόμων· *Quis in portis? Cadmum evoca ex aedibus.* Ita enim malo ibi ſcribere & diſtinguere.

ΕΡΜΗΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΕΡΜ. Πόθεν βροτῶ με προσέβαλ', ὦ ναξ Ἡράκλεις;
Τετὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΤΡ. Ἱπποκάνθαρος.
ΕΡΜ. Ὦ μαρὲ, ὦ τολμηρὲ, καὶ ἀναίσχυντε σὺ,
Καὶ μαρὲ, ὦ παμμίαρε, ὦ μιαρώτατε·
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
Τί σοι ποτ' ἐστὶ τοὔνομ'; οὐκ ἐρεῖς; ΤΡ. Μιαρώτατος.
ΕΡΜ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ, φράζε μοι. ΤΡ. Μιαρώτατος.
ΕΡΜ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. Ἐμοὶ μιαρώτατος.
ΕΡΜ. Οὗτοι μὰ τὴν γῆν ἔστεθ' ὡς οὐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι ποτ' ἐστί σοι.
ΤΡ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
ΕΡΜ. Ἦκεις δὲ χὴ τί; ΤΡ. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
ΕΡΜ. Ὦ δειλακείων, πῶς ἦλθες; ὦ γλίσχρων. ΤΡ. Ὁρᾷς,
Ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
Ἴθι νῦν, κάλεσόν μοι τὴν Δί'. ΕΡΜ. Ἰὴ, ἰή, ἰή,
Ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.
Φεῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξακισμύριοι.
ΤΡ. Ποῖ γῆς; ΕΡΜ. Ἰδοὺ γῆς. ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ; ΕΡΜ. Πόρρω πάνυ,
Ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τὸν ἀέρα τὴν κύπαρον.
ΤΡ. Πῶς ἦν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
ΕΡΜ. Τὰ λοιπὰ πρῶ σκυβάλια τἀπὸ τῶν θεῶν,
Χυτρίδια, ὦ σανίδια, καμφορίδια.
ΤΡ. Ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος ἕνεκα;
ΕΡΜ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
Ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
Ὑμᾶς δὲ δείσαντες ἁρπᾷν ἀτεχνῶς ὅ, τι βάλοι·
Αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
Ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἐᾷ,
Μὴ δ' ἀντιβολοῦντων μηδὲν αἰδοῖτο.

ΤΡ.

vs. 179. Πόθεν βροτῶ με προσέβαλ';] Subauditur αἴσθησις, aut ὀσμὴ, aut φανὴ, ut ait Scholiastes.

vs. 180. Ἱπποκάνθαρος.] Alludit ad Ἱππεῖς τιτανοῦ. Sic κυκλοκάνθαρος, de nave, Nicostratus Comicus apud Athenaeum XI. p. 474.

vs. 189. Ἀθμονεύς.] A pago Attico.

vs. 191. Ἦκεις δὲ καὶ τί;] In Nubibus vs. 238. ἦλθες δὲ καὶ τί; ubi vide Notam.

Ibid. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.] Infra vs. 378. ad eundem idem ista: ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν, ἃ γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην. Nempe, quia scit Mercurium esse gulosum, scit se placaturum ejus ferociam oblatione carnium.

MERCURIUS, TRYGAEUS.

MERC. Unde hominis vox ad me accidit, ô Dive Hercules!
Quid hoc mali est? TR. Hippocantharus.
MERC. O impure tu, & audax, & impudens,
Et impure, & nimium impure, & impurissime:
Quomodo huc ascendisti, ô impurorum impurissime!
Quodnam nomen est tibi? nonne dices? TR. Impurissimus.
MERC. Cujas es, dic mihi. TR. Impurissimus.
MERC. Pater tibi quis est? TR. Mihi impurissimus.
MERC. Fieri non poterit quin moriaris, per Tellurem juro,
Nisi indicaveris mihi quodnam nomen sit tibi.
TR. Trygaeus Athmonensis, vinitor probus,
Non Sycophanta, nec litium amans.
MERC. Sed cur venisti? TR. Ut carnes hasce tibi ferrem.
MERC. O timide, quomodo successit iter, ô misselle. TR. Vides,
Ut jam tibi non videor esse impurissimus.
Age nunc voca sis mihi Jovem. MERC. Io! Io! Io.
Quod nec prope accessurus es ad deos.
Absunt enim, ut qui heri emigrarint.
TR. Quo terrarum. MERC. Ecce vero terrarum *inquit!* TR. Quorsum ergo? MERC. Procul omnino,
In ipsa intima coeli plane.
TR. Quomodo ergo tu hic relictus es solus?
MERC. Reliqua custodio vascula Deorum:
Ollulas, inquam, tabellas, & amphoras.
TR. Sed cur emigrarunt dii?
MERC. Quia Graecis irascebantur: itaque isthic,
Ubi fuerant ipsi, Bello domicilium dederunt,
Eique permiserunt, ut vos tractet plane arbitratu suo:
Ipsi autem *propterea* quam longissime migrarunt sursum
Ut ne videant vos amplius praeliantes,
Nec orantes omnino vos sentiant.

TR.

carnium. Mercurius *in Pluto* tanquam gulosus introducitur, ubi is cibi causa coelum relinquit, & apud homines vult servire; circa finem Fabulae.

vs. 197. Ἰδὲ γᾶς] Reprehendit eum quia dixerat γᾶς, cum esset in coelo. Sic in Nubibus vs. 873. cum unus dixisset κρέμαται alter reprehendens eum, repetit eandem vocem: ἰδὲ κρέμαιό γ' ὡς ἀλίθιον ἐβδέλυξατο.

vs. 198. Κύτιλλον] Metaphora ab apibus, quae in alvearia & foramina subeunt.

vs. 204. Τὸν Πόλεμον] Tanquam daemonem aliquem introducit Bellum. In Acharnens. vs. 976. describitur Bellum tanquam miles insolens.

ΤΡ. Τῷ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν, εἰπέ μοι.
ΕΡΜ. Ὅτι πολεμεῖν ἠρεῖθ', ἐκείνων πολλάκις
Σπονδὰς ποιούντων· κ' εἰ μὴ οἱ Λακωνικαὶ
Ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν τάδί·
Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν Ἀτθικίων δώσ' δίκην.
Εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν Ἀτθικωνικοὶ,
Καλῶς ἂν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
Ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς θὐθύς· ἐξαπατώμεθα,
Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν· νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον·
Ἤξουσι καῦθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
Ὁ γοῦν χαρακίνης ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων,
Ὧν ἕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' εἰρήνην ἔλῃ
Τολοιπὸν ὄψεσθ'. ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ γῆς οἴχεται;
ΕΡΜ. Ὁ πόλεμος αὐτὴν ἐκύβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
ΤΡ. Εἰς ποῖον; ΕΡΜ. Εἰς τουτὶ τὸ κάτω· κἄπειθ', ὁρᾷς,
Ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
Ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν; ΤΡ. Εἰπέ μοι,
Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεις;
ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἔν, ὅτι θυείαν ἐσπέρας
Ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
ΤΡ. Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
ΕΡΜ. Τείβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
Ἀλλ' εἶμι· κἀγὼ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
Μέλλω· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. ΤΡ. Οἴμοι δείλαιος·
Φέρ' αὐτὸν ἀπαρῶ· κἀγὼ γὰρ ὥσπερ ἡδόμην
Καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ΠΟΛ. Ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυτλήμονες·
Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡ. Ὦ ναὶ Ἀπολλον τῆς θυείας ὦ πλάτυς·

Ὅσον

vs. 213. Ναὶ τὼ σιὼ] Dorice pro νὴ τὼ θεώ· intelliguntur autem Caſtor & Pollux. Et ita jurant apud Lacedaemonios & viri & foeminae; exemplum Foeminae jurantis in Lyſiſtr. vs. 81. & 90. Viri ibidem vs. 1110. apud Athenienſes autem non niſi foeminae ſolent jurare νὴ aut μὰ τὼ θεώ. Vide ad Acharn. vs. 976.

vs. 214. Εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν] In Pluto vs. 341. χρηστόν τι πράττων.

Ibid. Ἀτθικωνικοὶ· Scholia; ἔτως ἔλεγον ἐντελιζοντες καὶ ἐνυβριζοντες τὸς Ἀθηναίους· ἢ πρὸς τὸ Λακωνικοὶ ἐπαίξιν· *Sic per contemtum vocabant Atticos. Aut alludit ad antecedens* Λακωνικοί. Recte autem & analogice dicitur Λακωνικὸς, utpote a Λάκων. hinc etiam occurrit in Eccleſiaz. 357. & in Lyſiſtr. vs. 631. Sed Ἀτθικωνικὸς, non item; nec enim eſt ὁ Ἀτθίων. Recte autem, dicitur Ἀτθικίων forma ſcilicet diminutivi, ut μελανίων, ut bene *Biſetus*.

vs. 218. Ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον] Poſt captam ab Athenienſibus Pylum, aliquoties Lacedaemonii ad Athenienſes

Tr. Sed cur nobiſcum ita agi voluerunt, dic mihi?
Merc. Quoniam belligerare malebatis, illis ſaepe
Pacem facientibus: atque ſi quando Lacones
Eſſent ſuperiores, ipſorum haec erant verba:
Nunc, per Deos geminos, Atticus dabit poenas.
Contra ſi Athenienſes meliuſcule rem geſſiſſent,
Venirentque Lacones ad petendam pacem,
Vos ſtatim dicebatis: Decipimur,
Per Minervam; per Jovem, non eſt credendum;
Venient denuo, etiamſi habeamus Pylum.
Haec nimirum propria nota eſt verborum veſtrorum.
Quamobrem neſcio an pacem unquam
Deinceps ſitis viſuri. Tr. Quorſum ergo abiit?
Merc. Bellum eam injecit in antrum profundum.
Tr. In quodnam? Merc. In iſtud infimum: deinde, vides,
Quam multos ſuper ingeſſerit lapides?
Ut ne acciperetis eam unquam. Tr. Dic mihi,
Quidnam ergo mali jam nobis parat?
Merc. Neſcio, niſi unum hoc, eum veſperi mortarium
Ingentis magnitudinis intuliſſe.
Tr. Quorſum ergo iſto mortario utetur?
Merc. Contundere in eo urbes cogitat.
Sed ibo; etenim, ut ego puto, exiturus
Eſt: tumultuatur utique intus. Tr. Hei mihi miſero.
Age effugiam ipſum; namque ſenſi quaſi
Mortarii bellici ſonitum ipſe etiam.

Bellum, Trygaeus, Tumultus.

Bell. Io mortales, mortales mortales aerumnoſi.
Quam mox maxillas dolebitis.
Tr. O Dive Apollo, quanta vaſtitas mortarii,

Quan-

nienſes miſerunt Legatos de reſtituenda ipſis Pylo & de Pace ineunda; ſed nihil eſt effectum. Vide infra ad vſ. 664. De Pylo videri poſſunt, quae dixi ad Equites initio Notarum.

vſ. 219. Ἡμιδαπὸς] Legendum potius ὑμιδαπὸς, ut habet editio Farrei Et ita volebat Florens etiam.

vſ. 231. Γνώμην ἐμὴν] Ellipſis praepoſitionis κατὰ occurrit etiam in Eccleſiazuſis vſ. 349.

Ibid. & ſeq. Καὶ γὰρ ἐξήιται γνώμην ἐμὴν μάλλον' ἀφυκτῆ γᾶν ἔνδον] Aliis verbis eadem ſententia apud Euripidem in Bacchis vſ. 638. ὡς δέ μοι δοκεῖ, (φορεῖ γὰν αὐλὸν δόμων ἔσω) εἰς προοίμια αὐτίχ' ἥξει· *Ut autem mihi videtur (ſonat enim crepida intra domum) in veſtibulum mox veniet.* In Ione vſ. 515. ὡς ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντ@, τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν δάπον· *Sed tanquam jam egrediatur, harum portarum audimus ſtrepitum.*

vſ. 235. Θυίας φθέγμα πολεμιστρίας] Ita Acharn. vſ. 571. πόθεν βοᾶς ἥκουσα πολεμιστρίας;

Ὅσον κακὸν ἡ γ' πολέμου ἡ γ' βλέμματος.
Ἆρ' ἔστ' ἔτ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμεῖς φθύρομεν,
Ὁ δεινὸς, ὁ παλαύειν, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
ΠΟΛ. Ἰὼ Πρασιαὶ τετραθλίαι, ἡ πεντάκις,
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
ΤΡ. Τητὶ μ', ἄνδρες, ἡδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω.
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς.
ΠΟΛ. Ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἀπτεόμεθ' αὐτίκα,
Ἁπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
ΤΡ. Βαβαὶ, βαβαιάξ· ὡς μεγάλα γ' ἐλαμέα
Τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐτίθαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟΛ. Ἰὼ Σικελία, ἡ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
Οἷα πόλις τάλαινα ξαγναθήσεται.
Φέρ' ἐπιχέω γ' τὸ μέλι τουτὶ τ' Ἀττικόν.
ΤΡ. Οὗτος, τριφίλῳ μέλιτι ξυνὸς πατέρα.
Τετρύβολον τοῦτ' ἔστ· φείδου τ' Ἀτλικοῦ.
ΠΟΛ. Παῖ, παῖ Κυδιμέ. ΚΥΔ. Τί με καλεῖς; ΠΟΛ. Κλαῦσαι μακρά.
Ἕπεται χέρης; ὑποσὶ γὰρ κόνδυλος
Ὡς δεινός. ΚΥΔ. Οἴμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα·
Μῶν τὸ σκορόδων ἐτίθαλες εἰς τὸ κόνδυλον;
ΠΟΛ. Οἵοις ἀλετείβανον τρέχων; ΚΥΔ. Ἀλλ', ὦ μέλε,
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν. ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
ΠΟΛ. Οὐκοῦν παρ' Ἀθλιωτὰς μεταθρέξῃ τάχυ;
ΚΥΔ. Ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
ΤΡ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν, ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;
Ὁρᾶτε τὸ κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.
Εἴσω γὰρ ἥξει γε τὸ ἀλετείβανον φέρων,
Τύτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
Ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο, ἡ μὴ ἔλθοι φέρων.
ΠΟΛ. Οὗτος. ΚΥΔ. Τί ἐστιν; ΠΟΛ. Οὐ φέρεις; ΚΥΔ. Τὸ δεῖνα γ'

Ἀπό-

vſ. 238. Ὅσον κακὸν καὶ] „ Delendum illud καὶ, ut „ numeris ſuis conſtet Senarius; quamquam libentius „ legerem ἔσον κακὸν πολέμου τε καὶ &c. Florens.

vſ. 240. Ὁ δεινὸς, ὁ παλαίειν] Haec Epitheta tribuit etiam militi Lamacho in Acharn. vſ. 963.

vſ. 241. Ἰὼ Πρασιαὶ] Dicebat paulo ante Mercurius Bellum ſive Martem velle contundere urbes in mortario. Ejus rei nunc initium fit; ſed ridicule, nam materiam ad parandum moretum injicit in mortarium. Ejus materiae partes dicit eſſe urbes illas, propter aliquam relationem. Primo itaque *porrum* injicit, quod Graece πράσον dicitur; hoc πράσον ait eſſe urbem, Πρασιαὶ dictam, in Laconica, ut ipſe indicat mox.

vſ. 244. Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς] De urbe Praſiae Thucydides II. ἀφίκοντο ἐς Πρασιὰς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον· *Venerunt in Praſias Laconicae oppidum maritimum.*

vſ. 245. Ἰὼ Μέγαρα] Nunc *Allium* injicit, cujus ferax eſt Megarica regio; Scholiaſtes: ἡ γὰρ Μεγαρικὴ σκοροδοφόρος. Ut etiam patet ex Acharn. vſ. 761.

vſ. 246. Καταμεμυττωτευμένα] In Veſpis vſ. 63. αὐθις τὸν αὐτὸν ἄθρα μυττωτεύσομεν. In Equitibus vſ. 767. κατα-

Quantum & Belli & ipsius *adspectus* vultus malum!
An iste est ille quem fugimus,
Ille truculentus, ille durus cum divaricatis cruribus?
Bell. Io Prasiae ter miserae, & quinquies,
Et decies iterum iterumque, ut peribitis hodie!
Tr. Istud quidem, ô viri, nihil adhuc ad nos pertinet.
Malum enim hocce est Laconicae.
Bell. Io Megara, Megara, ut perderis mox,
Universa in moretum intrita.
Tr. Papae, Papae! quam magnos & acerbos
Megarensibus injecit fletus.
Bell. Io Sicilia, ut peris tu etiam!
Qualis civitas comminuetur misera.
Age infundam & mel hocce Atticum.
Tr. Heus tu, autor tibi sum, ut alio utaris melle:
Quatuor obolis hoc constat: parce Attico.
Bell. Puer, Puer Tumultus. Tum. Cur me vocas? Bell. Plorabis largiter:
Stas otiosus; hic vero pugnus
Quam est acerbus! Tum. Hei mihi misero! mi Here,
Num allia indidisti in pugnum?
Bell. Feresne pistillum currens? Tum. At, ô bone,
Non est nobis; heri huc demigravimus.
Bell. Nonne ergo ad Athenienses curres petitum?
Tum. Ita equidem profecto: sin minus, plorabo.
Tr. Agite nunc quid faciemus, ô miseri homunciones?
Videtis quam magnum sit periculum;
Si enim pistillum ferens venerit,
Sedebit, & isto contundet urbes.
Sed, ô Bacche, pereat, nec reversus ferat.
Bell. Heus tu. Tum. Quid est? Bell. Non fers? Tum. illud enim

Periit

ταπεισθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ.

vs. 248. Τὰ κλαύματα] Scholia: ἀντὶ τῶ σκόροδα· τοῖς γὰρ ἐσθίουσι σκόροδα δάκρυα ἔπεισι διὰ τὴν δριμύτητα· *Pro allii dixit* fletus; *quoniam comedentibus lacrymae suboriuntur propter acrimoniam.* Sic ceparum odorem cantam fletus tibi esse aliquis dicit in Ranis vs. 661. cum enim interrogaretur, τί δῆτα κλαίεις; respondet κρεμμύων ὀσφραίνομαι.

vs. 249. Ἰὼ Σικελία] Caseum injiciens meminit Siciliae, quia Caseus Siculus est in pretio; Vide ad Vespas vs. 892.

vs. 250. Οἵα πόλις] Siciliam vocat πόλιν, cum sit insula multas habens πόλεις. Sic tamen & Euripides Euboeam insulam, in qua etiam plures sunt πόλεις, vocat πόλιν, in Ione vs. 294. Εὔβοι' Ἀθήναις ἐγγύς τις γείτων πόλις, ὄρεσι ὑγροῖσιν, ὡς λέγασ', ἀρισμένη· *Euboea est civitas quaedam Athenis vicina Humidis, ut ajunt, limitibus terminata.*

vs. 253. Τετράβολον] Scholia: πολυτίμητον· *carum, pretiosum.*

vs. 257. Μᾶν τῶν σκορόδων] Quae sunt acria. Percussus hoc dicit.

Ἀπόλωλ' Ἀθηναίοις ἀλετείβαν, ὁρᾷς,
Ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
ΤΡ. Εὖ γ', ὦ δέσποινα πότνι' Ἀθηναία, ποιῶν
Ἀπόλωλ' ἐκεῖν, κἀν δέοντι τῇ πόλει,
Ἢ πείν γε τὸν μυτλωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἕτερον δεῖ' ἐκ Λακεδαίμον μέτει,
Ἀνύσας π. ΚΥΔ. Ταῦτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟΛ. Ἡκέ νυν ταχύ.
ΤΡ. Ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ὢν Σαμοθρᾴκη τυγχάνει
Μεμνημέν, νῦν ἐστὶν βύζαζ καλόν,
Ἀποτραφῆναι δ' μεπόντ τὼ πόδε.
ΚΥΔ. Οἴμοι τάλας· οἴμοιγε, κἄτ' οἴμοι μάλα.
ΠΟΛ. Τί δῆτ; μὴ δῆτ' οὐκ αὖ φέρεις; ΚΥΔ. Ἀπόλωλε γῆ
Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετείβαν.
ΠΟΛ. Πῶς, ὦ πανοῦργ'; ΚΥΔ. Ἐς ταὐτὶ Θρᾴκης χωρία
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτόν, εἶτ' ἀπώλεσαν.
ΤΡ. Εὖγ', εὖγε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαῤῥεῖτ', ὦ βροτοί.
ΠΟΛ. Ἀπόφυρε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.

ΤΡ. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάπιδος μέλον,
Ὁ δεφόμβρος ποτ' ἦδε τὴν μεσημβρίας·
Ὡς ἥδομαι, ὦ τέρπομαι, ὦ χαίρομαι.
Νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καλόν,
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνῃ φίλῃ,
Πείν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαι πνέα.
Ἀλλ', ὦ γεωργοὶ, κἄμποροι, καὶ τέκτονες,

Καὶ

vſ. 268. & ſeq. Ἀλετρίβαν — ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα] Cleo intelligitur, ut Scholiaſtes indicat; ſaepe autem Comicus eum ſic vocat, maxime in Equitibus. Hunc Cleonem hic allegorice dicit piſtillum, quo urbes contunduntur. Similiter de eodem in Equitibus vſ. 976. εἰ μὴ γένοιτ' ἔτ' ἐν τῇ πόλει μίγας, ἐκ ἂν ἔχων σκύτη δύο χρησίμω δοίδυξ ἐδὴ τυνύνη. Hic in Pace vſ. 653. eum vocat κύκηθρον καὶ ταραξίππον. Dum autem dicit periiſſe Athenienſibus piſtillum illud & inſtrumentum belli, ſignificat Cleonem jam mortuum fuiſſe, quod infra in loco jam adducto clarius dicitur. Perierunt autem eodem tempore Cleo dux Athenienſis & Braſidas dux Lacedaemonius.

vſ. 270. & ſeq. Εὖ γε — ποιῶν ἀπόλωλεν] In Pluto vſ. 864. νὴ Δία, καλῶς γ' εἶπεν ποιῶν ἀπόλλυται. In Eccleſiaz. vſ. 798. cum unus dixiſſet: ἦν διαμάχωμαι δέ, τί; alter inquit: καλῶς ποιήσεις.

vſ. 271. Ἐν δέοντι] Euripides in Oreſte vſ. 212. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε· *Quam ſuave mihi adveniſti opportuno tempore.* Sic εἰς δέον. Sophocles in Oedipo Tyr. 1415. εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων· *In tempore adeſt iſte Creon.* Vide in Avibus ad vſ. 1687.

vſ. 274. Ἡκέ νυν ταχύ] In Lyſiſtr. vſ. 925. ἥκε νὴν ταχέως πάνυ.

vſ. 276. Εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει μεμνημένος] Herodotus in Euterpe: ὅσοι δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηνται, τὰ Σαμοθρῃκίων ἐπιτελέουσι· *Qui vero Cabirorum orgia*

Periit Athenienſibus piſtillum, vides,
Coriarius, inquam, ille, qui turbabat Graeciam.
Tr. Bene ſane, ô veneranda Domina Minerva, factum eo eſt,
Cum periit ille, cumque oportuno Reip. tempore *periit*,
Priusquam nobis moretum infunderent.
Bell. Aliud igitur ex Lacedaemone accerſes
Properans. Tum. Haec, ô Here, *fient*. Bell. Redi nunc cito.
Tr. O viri quid nobis fiet? nunc periculum magnum *inſtat*.
Sed ſi quis veſtrum in Samothracia eſt
Initiatus, nunc precari decet,
Ut diſtorqueantur pedes iſtius, qui accerſit *piſtillum*.
Tum. Hei mihi miſero, hei mihi iterum, iterumque hei mihi.
Bell. Quid eſt? num non fers nunc etiam? Tum. Periit enim
Et Lacedaemoniis peſſimum illud piſtillum.
Bell. Quomodo ſceleſte? Tum. In Thraciam
Utendum aliis cum dediſſent illud, perdiderunt.
Tr. Bene, bene factum, ô Dioſcuri.
Forte bene erit: habete bonum animum mortales.
Bell. Cape & ablue rurſus haec vaſa.
Ego autem ingreſſus piſtillum faciam.

Tr. Hoc illud eſt, quod nunc locum habet, Datidis carmen,
Quod ille cantabat aliquando maſturbans meridie:
Quam laetor, quam delector, quam gaudeor.
Nunc enim vos, ô Graeci, decet
Solutis litibus & praeliis
Extrahere pacem omnibus charam,
Antequam rurſus aliud quoddam piſtillum impedimento ſit.
Sed, ô agricolae, & mercatores, & fabri,

Et

gilis eſt initiatus, quae Samothraces peragunt.

vſ. 278. Τῷ μετιόντ@·] Μετιέναι eſt ire ad aliquid ferendum, accerſere. Sic μετελθεῖν apud Eurip. in Medea vſ. 5. οἱ τὸ πάγχρυσον ἄρας Πελίᾳ μετῆλθον· *Qui antrum Vellus allatum iverunt Peliae.* & μεταστέχειν. Idem in Hecuba vſ. 509. ἥκω μεταστέχων σε· πέμπουσι δέ με δισσοὶ τ' Ἀτρεΐδαι, καὶ λεὼς Ἀχαϊκός· ubi altera perſona: εἶμι τί λέξεις; ἐκ ἄρ' ὡς ξυνεμίντες μετῆλθέ σ' ἡμᾶς· *Venio accerſens te: mittunt autem me gemini Atridae & populus Aebaicus.* Altera: *Hei mihi quid dicis? non ergo tanquam morituros accerſebas nos?*

vſ. 282. Ἐς τἀπὶ Θρᾴκης] Ut apud Athenienſes Cleon, ita apud Lacedaemonios Braſidas bellum fovebat. De his Thucydides Lib. V. οἵπερ ἀμφοτέρωθεν ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολέμου· ὁ δὲ γενομένης ἡσυχίας καταφανὴς ἔσ@· νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπισ@τ@· διαβάλλων· *Qui utrinque adverſabantur Paci: Ille*, nempe Braſidas, *quia eſſet felix, & gloriam ex bello conſequeretur; iſte autem* Cleo, *quia putabat pacis tempore magis patere ſua ſcelera, & calumnias minus fidei mereri.* Quem locum Florens etiam citavit.

vſ. 288. Δάτιδ@·] Dux fuit Perſarum tempore Darii Hyſtaſpis; a quo Datismus dicitur in ſermone pro barbarismi ſpecie; quod locuturus aliquando dixiſſet χαίρομαι pro χαίρω.

vſ. 291. Νῦν ἐστὶν ἡμῖν καλὸν] Supra vſ. 277.

Καὶ δημιοργοὶ, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
Καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεὼ,
Ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς καὶ σκοπία.
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν Ἀγαθὸν δαίμονα.

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΧΟΡ. Δεῦρο πᾶς χὠρὶς τοῦθύμως θὠὐὶ τὴ σωτηρίας·
Ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴ ποθ' ἡρπώποτε,
Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν Φοινικικῶν.
Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχον.
Πρὸς τάδ' ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φέρ' ἴσε, κἀρχιτεκτόνει.
Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Τἰὼ θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
ΤΡ. Οὐ σιωπήσεθ', ὅπως μὴ θρυαρεῖς τὰ θράγματα
Τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἀκούσαντες τοιοῦτα χαίρομεν κηρύγματα·
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σπὶ' ἡμερῶν τριῶν.
ΤΡ. Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε,
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς, ὡσθ' ἡνίκ' ἐκάθευδ' ἦν,
Ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὸν θεὸν μὴ ξελκύσαι.
ΧΟΡ. Οὔπω καὶ νῦν ἐστὶν αὐτῷ ὅστις ἐξαιρήσεται,
Ἦν ἄπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰὼ, ἰώ.
ΤΡ. Ἐξολεῖτε μ', ὦ Ἥρες, εἰ μὴ τὸν βοῦν ἀνήσετε.
Ἐκθραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τὴν ποδῆν.
ΧΟΡ. Ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ τυραττέτω.

Οὖ

vſ. 301. Εἴπερ πώποτε] Euripides in Andromacha vſ. 553. ἀλλ' ἀνεψιπηρίαν ἐμὴν ἐπαινῶ λαμβάνειν εἴπέρ ποτε. *Sed juvenile robur cupio recipere, ſi unquam alias.* Deeſt autem: καὶ νῦν· Quod etiam exprimitur in Demoſth. Olynth. I. φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι, καὶ παροξυνθῆναι, καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν εἴπέρ ποτε καὶ νῦν· *Affirmo opus eſſe ut velitis, & excitemini, belloque, ſi unquam, nunc etiam incumbatis.*

vſ. 302. Φοινικικῶν] Mala belli, in quo multum ſanguinis funditur.

vſ. 303. Μισολάμαχον] Lamachum ſaepe notat tanquam belli cupidum: & infra vſ. 472. dicit eum obſtare quominus pax fiat: & inferius introducit ejus filium nonniſi praelia canentem in convivio, unde ipſe pater male audit vſ. 291. Maxime autem in Acharnenſibus perſtringitur.

vſ. 304. Εἴ τι χρὴ δρᾶν φράζε κἀρχιτεκτόνει] Metaphorice, ut infra vſ. 428. ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐρεσσὲ φράζε δημιργικῶς. Sic apud Euripidem in Cyclope vſ. 475. σιγᾶτε νῦν. δόλον γὰρ ἐξεπίσασθε κ' ὅταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πειθισθε· *Tacete nunc, dolum enim ſcitis: & quando jubeo, architectis hujus doli parete.*

vſ. 305. Ἀπειπεῖν] Animum deſpondere, victum difficultate: in Lyſiſtrata vſ. 781. μὴ νῦν ἀπείπωμεν παλαιστρούμενοι. Sic ἀπειρηκέναι. Euripides in Oreſte vſ. 91. ὅταν ἔχῃ τάδ', ὡς ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς· *Sic habet res, ut deſperaverim in malis.*

vſ. 309. Τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ'] Ne *quaſi ignem ſopitum ſuſcitetis Bellum.* Solon in Elegia apud Demoſth. de Falſa Legatione: —— Πόλεμόν θ' ὑδοντ' ἐπεγείρει· *Bellumque ſopitum excitat.*

vſ. 311. Οὐ γὰρ ἦν, ἔχοντας ἥκειν σπὶ' ἡμερῶν τριῶν] Belſ

Et opifices, & advenae, & hoſpites,
Et inſulani, huc adeſte omnes populi,
Sumtis quam primum batillis & vectibus & reſtibus.
Nunc enim arripere licet Boni Genii poculum.

CHORUS, TRYGAEUS.

Ch. Huc accedat quisque ſtrenue ad ſalutem recta.
ô Graeci quotquot eſtis, ſuccurramus, ſi unquam alias,
Soluti bellicis aciebus & malis cruentificis.
Dies enim illuxit haec inimica Lamacho.
Quare, ſi quid facto opus eſt, dic nobis & impera quaſi architectus aliquis.
Non enim poteſt fieri ut defatigari hodie mihi videar,
Priusquam vectibus & machinis in lucem protraham
Illam Dearum omnium maximam & vitium amantiſſimam.
Tr. Nonne tacebitis, ne nimis laetabundi hac re
Et vociferantes bellum ſuſcitetis intus?
Ch. At nos laetamur, cum audimus ejusmodi edictum;
Non enim idem erat, ac ſi ediceretur, ut adſimus inſtructi viatico trium dierum.
Tr. Cavete & formidate Cerberum illum,
Ne incondito clamore vociferans, ut tunc quando hic erat *faciebat*,
Impedimento nobis ſit, quo minus Deam extrahamus.
Ch. Nemo eſt nunc etiam qui eam mihi eripiat,
Si ſemel in manus pervenerit meas: io! io!
Tr. Perdetis me, ô viri, niſi a clamore remittetis.
Foras enim ſe proripiens omnia haec conturbabit pedibus.
Ch. Miſceat ſane, & conculcet omnia, & turbet.

Non

Belli tempore, cum expeditio ſubitanea ſuſcipitur, ſaepe edictiones publicantur, ut milites victum tot vel tot dierum, plerumque trium ſibi praeparent. Vult itaque dicere: Iſtud Edictum, (quod incipit: ὦ γλωχῖνες vſ. 294.) non ad Bellum ſpectabat, ſed ad Pacem; propterea laetamur. Similiter in Acharn. vſ. 196. ille, qui unguentum quoddam ſuave, quod ibi fingitur eſſe Pax, naribus admovet, dicit Pacem olere edicta de non aſſervando victu trium dierum: αὗται μὲν ὄζυσ' ἀμυρσσίας καὶ νίκλαρ⊙, καὶ μὴ πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Illuc alludit tantum, in Veſpis vſ. 242. Χθὲς ἦν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἑφεῖτ' ἐν ὥρᾳ ΗΚΕΙΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΗΜΕΡΩΝ ὄρχην ΤΡΙΩΝ.

vſ. 312. Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον] Belli Perſonam ita deſcribit ut alias Cleonem: hunc enim Cerberum vocat in Equit. vſ. 1026. φράζου Ἐρεχθείδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν.

vſ. 313. Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς] De eodem Cleone in Equit. vſ. 136. βυρσοπώλης παφλαζὼν ἄρπαξ κεκράκης.

vſ. 315. Οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὸν ὅστις ἐξαιρήσεται, ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς] Euripides in Heraclidis vſ. 976. τοῦτον δ' ἐπειδὰν χεῖρας ἔλθῃ εἰς ἐμάς, Οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται· Sed hunc, poſtquam in manus venit meas, Nemo eſt mortalium, qui mihi eripiet. Idem in Alceſtide vſ. 846. Κἀντεῦθεν λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας σθένει Μάρψω, κύκλῳ δὲ περιβαλὼν χεροῖν ἐμαῖν, Οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται· Et, ſi obſervans illum ex Inſidiis Prehendero, & compreſſero manibus meis, Nullus eſt, qui mihi ipſum eripiat.

Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
ΤΡ. Τί τὸ κακόν; π' πάσχετ', ὦ 'νδρες; μηδαμῶς, πρὸς τ' θεῶν,
Πρᾶγμα κάλλιστον ἀφαθείρετε ἀφ' τὰ σχήματα.
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἔγωγ' ὐ σχηματίζειν βύλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
Οὐκ ἐμὲ κινεῖντ, αὐτὼ τὼ σκέλη χορθύετον.
ΤΡ. Μήν γ' νυί γ' ἔτ'· ἀλλὰ παῦε, παῦ ὀρχήμθ.
ΧΟΡ. Ἠν' ἰδὰ, γ δὴ πέπαυμαι. ΤΡ. Φής γε, παύῃ δ' ὐδέπω.
ΧΟΡ. Ἕν μὴ ἓν τστί μ' ἔασον ἑλκύσαι, γ μικέλι.
ΤΡ. Τῦτο νυῖ, γ μικέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεθ' ἔλι.
ΧΟΡ. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμθί τί σε.
ΤΡ. Ἀλλ' ὁρᾶτ' ὔπω πέπαυσθε. ΧΟΡ. Τιτοδί, νὴ τ Δία,
Τὸ σκέλ ῥίψαντες ἤδη λήξομθ τὸ δεξιόν.
ΤΡ. Ἐπιδίδωμι τῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔλι.
ΧΟΡ. Ἀλλὰ γ τ' ἀειτερόν π μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.
Ἥδομαι γὰρ, γ γέγθα, γ πέπορδα, γ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ὀνδύς, ὀνφυγὼν τ ἀσπίδα.
ΤΡ. Μηκέτ' ἂν νυίγε χαίρετ'· γ γὰρ ἴστε πω σαφῶς.
Ἀλλ' ὅταν λάβωμθ αὐτίω, τηνικαῦτα χαίρετε,
Καὶ βοᾶτε, γ γελᾶτε·
Ἤδη δ' ἐξέστ τόδ' ὑμῖν
Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθθδειν,
Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
Ἐπᾴδ, κοτυλιβίζειν,
Συβαρίζειν,
Ἰὲ, ἰὲ, κεκραγέναι.
ΧΟΡ. Εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτίω τ ἡμέραν ποτέ.
Πολλὰ γὰρ ἠνεχόμην
Πράγματά τε, γ παίδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων,
Κὐκέτ' ἄν μ' θῦροις δικαστὴν ἀριμιῶ', ὐδὲ δύσκολον,
Οὐδὲ τὺς τρόπυς γε δῆπυ σκληρὸν, ὥστ γ τετῦ,

Ἀλλ'

vſ. 322. Διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα] Chorus incepit tripudiare prae gaudio: ſunt enim σχήματα motus & geſtus ſaltantium. Euripides in Cyclope vſ. 220. Πολλοὺς ἀπώλεσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων· *Saltantes me perderetis geſticulationibus veſtris.* Herodotus in Eratone: πρῶτα μὲν ὑπ' αὐτῆς ὠρχήσατο Λακωνικὰ σχημάτια. μετὰ δὲ ἄλλα Ἀττικά· *Primum ſuper ea (ſuper menſa) ſaltavit geſtibus Laconicis; poſtea aliis Atticis.*

vſ. 327. Ἐλκύσαι] Sic ἕλκειν κέρδακα in Nubibus vſ. 540. quem locum Florens indicavit.

vſ. 331. Τὸ σκέλ ῥίψαντες] In Veſpis vſ. 1526. ῥίπτε σκέλ ὑράνιον· etiam de ſaltantibus.

vſ. 333. Καί τ' ἀριστερόν τι μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον] Ordo & plena oratio eſt: ἀναγκαίως ἔστιν ἔχον, ῥίπτειν τί με καὶ τὸ ἀριστερὸν σκέλ.

Ibid. Ἔστ' ἀναγκαῖ ἔχον] Aeſchylus in Choëphoris vſ. 237. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχει· *Alloqui enim neceſſe eſt.* Antiphanes apud Stobaeum Serm. 123. ἓν [ὁδὸν] πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον· *Quam viam omnibus ire neceſſe eſt.*

vſ. 334. Πέπορδα] Scholia: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων. Χαίροντες γὰρ πορδοντας· *Metaphora ab aſinis: hi enim laetabundi pedunt.* Comicus in Veſpis vſ. 1296. ὑπήλλετ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα ὥσπερ καχρύων ὑπὸ ἡδονῆς ἐωχρμένων.

vſ. 335. Τὸ γῆρας ὀνδύς] Scholia: μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων· Quia nimirum *Serpens novat exuit annos.* In Ranis vſ. 343. γέρων πάλλεται γηρύοντων, ἀποσείεται δὲ λύπας, χρονίων τ' ἐτῶν παλαιὰς ἐνιαυτούς. ubi vide Notam.

Ibid. Ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα] Ludit in Homonymia vocis

Non enim facile desinemus hodie gaudere.
Tr. Quid hoc mali est? quid accidit vobis, ô viri? per deos obsecro, ne
Corrumpatis negotium praestantissimum saltatione vestra.
Ch. At ego saltare nolo, verum prae voluptate,
Me non movente, ipsa crura saltant.
Tr. Ne amplius etiam, sed desine, desine saltare.
Ch. En jam desii. Tr. Dicis quidem, sed nondum desinis.
Ch. Unam hanc choream sine me ducere, & non amplius.
Tr. Hanc unam ergo, & nullam ducetis amplius choream.
Ch. Non saltaremus, si modo quid tibi prodessemus.
Tr. Sed videte nondum desiistis. Ch. Profecto, isto
Crure dextero jactato jam desinimus.
Tr. Concedam hoc adhuc vobis, ne amplius mihi molesti sitis.
Ch. Sed & sinistrum crus necesse est ut nonnihil jactem.
Gaudeo enim, & laetor, & pedo, & rideo,
Magis quam si senectutem exuissem, a clypeo & rebus bellicis liberatus.
Tr. Ne gaudete adhuc; nondum enim certo *rem* scitis:
Sed cum acceperimus ipsam, tunc gaudete,
Et clamate, & ridete.
Tunc demum licebit vobis
Navigare, manere, subagitare, dormire,
Interesse ludis solemnibus,
Epulari, cottabo ludere,
Sybariticis deliciis frui,
Iu! iu! exclamare.
Ch. Utinam mihi liceat videre hanc diem aliquando.
Multa enim toleravi
Mala, & stramenta, peculia Phormionis.
Nec amplius me invenies in judicando acerbum, & difficilem,
Nec morosum, ut antehac,

Sed

εἰς ἀσπὶς, quae & serpentem significat & Clypeum, ut recte observavit Florens.

vs. 340. Κιτεῖν] Ut infra vs. 1138. τὴν Θρᾷτταν κιτῶν. Conjungit κινεῖν ἐρικαθεύδειν etiam infra vs. 867.

vs. 345. Εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ] Εἰ cum accentu, ut habet Aldina, scripsi; est enim hic idem quod εἴθε, *utinam*. Ceterum similis locus est apud Euripidem in Cyclope vs. 436. ὦ φίλτατ', εἰ γάρ τὴν δ' ὄψοιμιν ἡμέραν Κύκλωπ@ ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα· *O Charissime, utinam hanc videremus diem Cyclopis effugientes caput impium.* & apud eundem in Rheso vs. 464. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰσίδοιμ', ἄναξ, ὅπως πελυφόνε χειρὸς ἀπονάσαιο λογχᾶ· *Utinam ego hunc diem videam, o domine, ut multorum caedibus imbutae Manus tuae fruitum feras per hastam.* In quibus locis recte vertitur *utinam* in nova Tragici editione, sed etiam scribendum fuerat cum accentu: apud Aeschylum autem in Prometheo vs. 152. & sine accentu male scribitur, & per *quod si* male vertitur: ad illum locum Scholia εἴθε γὰρ exponunt εἴθε.

vs. 347. Στιβάδας ἃς ἔλαχε Φορμίων] Phormio celebris dux. Dicit autem huic στιβάδας sortito obtigisse, quia cubili uteretur, quali solent milites, duro & vili. Forte etiam alludit ad nomen, dum Phormioni tribuit στιβάδα, quae ex eadem fiebat quandoque materia, ex qua & φορμός. In Pluto vs. 541. ἀντὶ δὲ κλίνης στιβάδα σχοίνων. Jul. Pollux X. 169. ἐν δὲ τῷ Πρωτέᾳ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει. Φορμὸν σχοινίνου. Huic Neptunum dicit esse φίλτατον in Equitibus vs. 558. Eundem in Lysistrata dicit esse *asperum* erga hostes vs. 805.

Ἀλλ' ἀπαλόν γ' ἄν μ' ἴδοις,
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
Καὶ γὰρ ἱκανὸν λῆρον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατετείμεθα, πλανώμενοι
Ἐς Λύκειον, καὶκ Λυκείου,
Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι τε.
Ἀλλ' ὅ, τι μάλιστα χαιρόμενα ποιοῦντες, ἄγε
Φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκρατο-
ρ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.
ΤΡ. Φέρε δὴ καπίδω ποὶ τὰς λίθας ἀφέλξομαι.
ΕΡ. Ὦ μαρὲ, καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
ΤΡ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
ΕΡ. Ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον. ΤΡ. Οὐκοῦν ἦν λάχω.
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἷά' ὅπ.
ΕΡ. Ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. ΤΡ. Ἐς τίν' ἡμέραν;
ΕΡ. Ἐς αὐτίκα μάλ'. ΤΡ. Ἀλλ' ὠδὲν ἠμπόληκά πω,
Οὔτ' ἄλφιτ', ὅτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενον.
ΕΡ. Καὶ μὴν ὀπτέτειαί γε. ΤΡ. Κἄτα τῷ τρόπῳ
Οὐκ ἠθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;
ΕΡ. Ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅπως τεθνᾷ' ὁ Ζεύς, ὃς ἂν
Ταύτην ἀνορύτων εὑρεθῇ; ΤΡ. Νῦν ἆρά με
Ἅπασ' ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. Εὖ ἴσθ' ὅπ.
ΤΡ. Ἐς χιλίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
ΕΡ. Ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. ΤΡ. Μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
Ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
ΕΡ. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. ΤΡ. Καὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
Ἃ 'γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
ΕΡ. Ἀλλ', ὦ μέλε, τοῦ Διὸς ἁμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετρήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡ. Τ-

vs. 355. Ἐς Λύκειον] Scholia: τὸ Λύκειον δὲ γυμνάσιον Ἀθήνησιν ὅπου πρὸ τῆς πολέμου ἐθέλουν γυμνάζεσθαι· *Lyceum erat gymnasium Athenis ubi antequam irent in bellum exercebantur.*

vs. 357. Ἀλλ' ὅ] Euripides in Hippolyto vs. 1261. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς σε χαρίζεσθαι φρενί; φρόντιζε· *Quid oportet miseros illi nos facere, ut gratificemur animo tuo. Cogita.*

vs. 362. Ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν] Pro: ἀλλὰ πάντα ἀ- *Ille jenim dixerat Cillicon iste, cum proditionem Mileti pararet, ab amicis interrogaretur, quid faceret.* Scholia: τὸν γὰρ Μίλητον τοῦτόν φασι προδιδωκέναι τοὺς Πέρσας. Ὑπηγορεύοντο δὲ πολλάκις αὐτῷ τινῶν· ὅπερ, φησὶ, πάντα ἀγαθά.

vs. 364. Οὐκοῦν ἦν λάχω. Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις] Scholia: ὅταν πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, ἅπαξ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐψηφίζοντο· ἀλλ' ἕνα ἕκαστον ἐκλήρουν καθ' ἡμέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῆν. καθ' ἡμέραν ἦν εἷς μόνος ἀπολλύμενος· ἔστι δὲ ὅτε μιτεμισθάνετο, καὶ τοὺς λοιποὺς ἔσωζον. ἐπεὶ ἦν οἱ κλῆροι τῷ Ἑρμῇ, παίζων τοῦτο λέγει· *Si quando plures Athenis essent condemnati ad mortem, non omnes uno die interficiebantur, sed sortitionem subibant singulis diebus; & quem sors tetigisset, mors sequebatur, itaque uno die unus moriebatur. Quandoque etiam poenitentia ducti, reliquos servabant. Cum autem Mercurio tribuantur sortes; joco ad eum hoc dicit.* Nempe Mercurium directorem sortis efficere posse, ut Trygaeum, tanquam condemnatum cum aliis pluribus, primum

Sed lenem me videbis,
Et minime morosum senem, ubi so-
lutus fuero molestiis bellicis.
Etenim satis longo jam tempore per-
imus & occidimus, dum vagamur
In Lyceum & ex Lyceo,
Cum hasta & cum clypeo.
Sed quo facto tibi maxime gratificari possimus, age
Dic: te enim imperato-
rem legit nobis benigna quaedam fortuna.
Tr. Age jam dispiciam quorsum istos lapides amovebimus.
Merc. ô Impure & audax, quid cogitas facere?
Tr. Nihil mali, sed id quod Cillicon.
Merc. Periisti homo infelix. Tr. Siquidem id fors jusserit.
Cum enim sis Mercurius, sorte dirigenda id efficies sat scio.
Merc. Periisti, interiisti. Tr. In quem diem?
Merc. Jam statim. Tr. Sed nihil emi adhuc *viatici*,
Nec farinam, nec caseum, tanquam periturus.
Merc. Utique actum de te est. Tr. Quomodo ergo
Non sensi me tantum bonum accepisse?
Merc. Num scis Jovem praedixisse mortem illi, qui
Hanc effodiens deprehensus fuerit? Tr. Nunc ergo me
Mori omnino necesse est? Merc. Scias hoc ita esse.
Tr. Da igitur mutuas mihi tres drachmas in porcellum;
Oportet enim initiari me priusquam moriar.
Merc. ô Jupiter Fulminator. Tr. Per Deos
Obsecro, domine, ne nos indices.
Merc. Nolim facere. Tr. Imo, per carnes te rogo,
Quas ego tibi libenti animo adveniens tuli.
Merc. Ast, ô misselle, disperdet me Jupiter,
Nisi haec indicavero.

Tr y-

primum aut inter primos tangat sors, secundum quam ei moriendum sit; & non relinquatur inter postremos, qui sperare possunt adhuc salutem.

vs. 366. & 367. Ἀλλ' ἐδὴν ἀμπόλικά — ὡς ἀποδήμησ.] Quasi unus tantum modus sit pereundi, aut certissimus, in bellum ire; dicit se nec viaticum adhuc parasse ad proficiscendum eo, nedum ut ibi perierit.

vs. 369. Ἀγαθὸν τοσοῦτον καιρόν] Quasi optimum sit temporibus duris, qualia tunc erant, periisse; qui enim periit, liberatus est semel a malis. Sic in Acharnens. vs. 755. cum quidam dixisset: ἄνδρες πρέσβεις τῶν' ἐτραπόμην τὴν πόλιν, ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμην. alter inquit: αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.

vs. 373. & 374. Ἐς χοιρείην, — δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι] In Mysteriis, sive Sacris Initiorum Cereris, porcum mactabant initiandi; hinc in Acharnensibus vs. 747. Χοιρία μυστικά· ubi vide Notam. Dicit autem ante mortem oportere se initiari, quia initiatorum melior est conditio post mortem; Chorus Mysticus in Ranis vs. 457. μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν, ὅσοι μεμυήμεθ', εὐσεβῆ τε διήγομεν τρόπον περί τε ξένους καὶ ἰδιώτας.

vs. 377. Πρὸς τῶν κριῶν] Supra vs. 191. τὰ κρία ταυτί σοι φέρων.

vs. 379. Ὦ μέλε] Ita Ed. Ald. Aldina, Juntina & Brub. cum apostropho.

vs. 380. Ἀμελδηθήσομαι — τιτρήσω — λακήσομαι] Sunt Δέξις Τραγικαί, ut est in Scholiis.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΕΡΜΗΣ.

ΤΡ. Μὴ νῦν λακήσῃς, λίσομαί σ', ὦ 'ρμίδιον.
Εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ὄνθρες, ἔσατ' ὀκπεπληγμένοι;
Ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ· εἰ δὲ μή, λακήσετε.
ΧΟΡ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
Εἴ τι κεχαρισμένον
Χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς,
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων σὺ τῶνδε τῶ πράγματι.
ΤΡ. Οὐκ ἀκούεις, οἷα θωπεύουσί σ', ὦ 'ναξ δέσποτα;
ΧΟΡ. Μὴ γένῃ παλίγκοτός πις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε,
Ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
Ἀλλὰ χάρισαι, ὦ φιλανθρωποτάτη, καὶ μεγαλοδωροτάτη δαιμόνων,
Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τὼς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
Καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι, πομπαῖς τε μεγάλαισι Διὸς παντὸς, ὦ
Δέσποτ', ἀγαλλόμεθ' ἡμεῖς ἀεί.
ΤΡ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τ' ὄπα,
Ἐπεί σε καὶ πρώτοις μᾶλλον ἢ πρότερον.
ΕΡΜ. Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρότερον.
ΤΡ. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ὠφελήσει.
ΕΡΜ. Ἴθι δή, κάτειπον· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
ΤΡ. Ἡ γὰρ σελήνη, χὠ πανδεργος ἥλιος,
Ὑμῖν ὠφεληθῦσι πολλὰ ἤδη χρόνον·
Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
ΕΡΜ. Ἵνα τί δὴ τοῦτο δρᾶτον; ΤΡ. Ὅπως, νὴ τὸν Δία,

Ἡμεῖς

vs. 382. Εἰπέ μοι τί πάσχετ'] In Avibus vs. 366. εἰπέ μοι τί μέλλετε;

vs. 383. Λακήσεται] Ita reponere non dubitavi. Omnes Edd. λακήσετε. male.

vs. 385. Εἴ τι κεχαρισμένον] Herodotus in Clione: ἐνταῦθα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν, Κροῖσον — ἐπιβώσασθαι, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπαμύνειν, εἴ τι οἱ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παρεῖναί, καὶ ῥύσασθαι μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. *A Lydis dicitur, Croesum tunc exclamasse & invocasse Apollinem; ut, si quod ei gratum donum ab ipso sit oblatum, adsit, ipsumque ex praesenti malo liberet.* Scholiastes Comici hic meminit Homerici versiculi: εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηῶν ἔρεψα. qui extat Iliados α. vs. 39. ubi Chryses loquitur.

vs. 387. Ἐν τῷδε τῷ πράγματι] Scholia: ἐν τῷ λαβεῖν ἡμᾶς εἰρήνην· *ut Pacem consequeremur.*

vs. 394. Εἴ τι Πεισάνδρου] Per Ironiam, ut putat Scholiastes, hujus tanquam bellicosi meminit, quia tanquam timidus notetur a plerisque. Sane & a Nostro in Avibus vs. 1555. ἔνθα Πεισάνδρῳ ἦλθον δείμενῳ ψυχὴν ἰδεῖν ἢ ζῶντ' ἐκεῖνον πρὸλιπόν.

vs. 396. Προσφόρους τι μεγάλαις] In Avibus vs. 854. προσ-

TRYGAEUS, CHORUS, MERCURIUS.

TR. Ne indices, quaeso, Mercuriole.
Dicite vos mihi, quid accidit vobis? sic statis attoniti?
ô Perditi ne silete; aut si secus, indicabitur.
CH. Nequaquam, ô Domine Mercuri, nequaquam *hoc feceris*,
Si quem gratum & acceptum tibi
Porcellum a me oblatum meministi te comedere,
Quem non contemnebas in hoc negotio.
TR. Nonne audis, qualiter adulentur tibi, ô Rex Domine noster?
CH. Ne fias ita iratus ex propitio supplicibus nobis,
Ut istam accipere non possimus,
Sed gratificare nobis, ô humanissime & munificentissime Deorum,
Si execraris Pisandri cristas & supercilia.
Tunc te victimis sacris & supplicationibus magnificis semper, ô
Domine, nos honorabimus.
TR. Age obsecro, miserare illorum verba precantia,
Quoniam etiam plus honorant te, quam antehac.
MERC. Furaciores enim nunc sunt, quam antehac.
TR. Indicabo etiam tibi rem atrocem & magni momenti,
Quae contra Deos omnes suscipitur.
MERC. Age dic nunc; forte enim permovebis me.
TR. Namque Luna, & nequam ille Sol
Vobis insidiantur a longo jam tempore.
Barbaris produnt Graeciam.
MERC. Cur hoc faciunt? TR. Quia profecto

Nos

πρεσβεια μεγαλα, σεαυτὰ πρεσίνναι θεοῖσι.

„ vs. 398. Ἀγαλλόμην] Videtur Scholiastes legisse „ ἀγλαΐμην. Sed ἀγαλλόμην melius ab ἀγάλλειν. est enim „ ornare & mactare laudibus. Haec ex Notis *Florentii.*" Scholiastes Euripidis in Medeam, ad vs. 1027. citat hunc, ut videtur, Comici locum, verba ejus sunt: Φρύνιχος, ἀγλαΐσαι, ἀντὶ τοῦ εὔξασθαι. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. Διὰ παντός, ὦ δέσποινα, ἀγλαΐμην ὑμᾶς σ' αἰεί. Καὶ Ἑρμιππος ἐν Ἀρτοπάλαις. Φέρε νῦν ἀγλάω τὰς θεὰς ἔσω· ἔσω: *Phrynichus verbum* ἀγλάω *accipit pro* εὔχεσθαι *precari. Et apud Aristophanem:* Διὰ παντός &c. *Et Hermippus in Panariis:* Φέρε νῦν &c. i. e. *Age, Deos nunc precabor ingressa.* Male autem in isto loco legitur ἀγλαΐμην pro ἀγαλλόμην. Qui error inde est ortus, quia & apud Euripidem est ἀγλάϊσαι, & in loco Hermippi ἀγλάω; nempe in Aoristo primo infinitivi & conjunctivi; putavit enim librarius similiter ἀγλαΐμην scribendum esse: male autem, quia verba in —— αλλω tantum in aor. 1. Act. & Med. vocis mutant α in η. Male etiam ibi legitur, δέσποινα, ut quilibet videt; si iste est locus, quem citat.

vs. 401. Κλέπται γάρ εἰσι] Fures venerari Deum iterum par est.

Ἡμεῖς μὲ ὑμῖν θύομεν· τούτοισι δὲ
Οἱ βάρβαροι θύουσι. ΔΙΑ τοῦτ' εἰκότως
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
Ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
ΕΡΜ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῆ ἡμερᾶν παρεκλέπτετον,
Καὶ ᾧ κύκλῳ παφέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.
ΤΡ. Νὴ μὰ Δία. ἀλλὰ ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
Ἡμῖν ὅπως τάχιστα ξυνέλκυσον·
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυήσει', Ἑρμῆ, Διϊπόλει', Ἀδώνια·
Ἄλλα τέ σοι πόλεις, πεπαυμέν' ἀκαῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύουσιν Ἑρμῇ πανταχῆ;
Χ' ἅτερ' ἔλη πολλ' ἔξεις ἀγαθά. ὁρῶντο δέ σοι
Δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
ΕΡΜ. Οἴμ', ὡς ἐλεήμων εἰμ' ἀεὶ τῶν ἀρυσίδων.
Ὑμέτερον οὐτεῦθεν ἔργον, ὦ ἄνδρες· ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
Εἰσιόντες ὡς τάχιστα τὰς λίθους ἀφέλκετε.
ΧΟΡ. Ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ἄτλα χρὴ ποιεῖν, ἐφετῶς φράζε δημιουργικῶς·
Τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς ὠκαῶς.
ΤΡ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὸ φιάλιον, ὅπως
Ἔργῳ φιαλῶμεν, εὐξόμενοι τοῖσι θεοῖς.
ΕΡΜ. Σπονδὴ, σπονδή·
Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
ΤΡ. Σπένδοντες εὐχώμεθα, τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν·
Χ' ὅπως σφῶν ἕκαστος ξυλλάβοι τὸ χοινίον,
Τὸν τ' ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
ΧΟΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὡς εἰρήνην ἄγειν με τὸν βίον,
Ἔχοντ' ἑταίραν, ὠσκαλθύοντ' ἄνθρακας.
ΤΡ. Ὅς τις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,

Ἐκ

vs. 414. Ὑφ' ἁρματωλίας] In Scholiis: ἄντὶ ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τῦ ἁμαρτάνοντες, εἶτεν ὑφ' ἁρματωλίας. Nempe miscet voces ἅρμα & ἁμαρτωλία: ut significet *vitiosam aurigationem*. Sic in Avibus vs. 1562. voce λαιμὸν comprehendit αἷμα & λαιμὸν, ut significet *sanguinem e gutture fluentem*.

vs. 421. Ἀλεξικάκῳ] Alias Apollo & Hercules dicuntur ἀλεξίκακοι.

vs. 428. Ἐφετῶς φράζε δημιουργικῶς] Idem quod supra vs. 305. φράζε κἀχιτεκτόνευε. Scholia ad Equites vs. 647. κατὰς δὲ ἔλεγον δημιουργὸς τὸν τὰ δημόσια ἐργαζομένους· ποτὲ δὲ καὶ τὸν ἀρχιτέκτονας· ὡς ἐν Εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς. ἀντὶ τῦ τεκτονικῶς. *Vulgariter* δημιουργοὶ *vocabantur, qui publica munia obirent; aliquando etiam architecti; ut in Pace:* δημιουργικῶς *pro* τεκτονικῶς. Glossae δημιουργὸς, *moderator.*

vs. 430.

Nos vobis sacrificamus: istis autem
Barbari sacrificant: quare merito
Vellent vos omnes perire,
Ut sacra Deorum accipiant ipsi.
Merc. Propterea ergo dudum dies imminuerunt clam,
Et orbem arroserunt aurigatione vitiosa.
Tr. Ita profecto est: quare, amice Mercuri, adjuva
Nos aequo animo, & hanc una nobiscum extrahe.
Tunc tibi magna illa Panathenaea celebrabimus,
Caeterasque omnes Deorum ferias,
Mysteria, inquam ô Mercuri, Diipolia, Adonia.
Tum ceterae urbes a malis liberatae
Averruncatori sacrificabunt Mercurio ubique:
Aliaque praeterea multa habebis bona. Primum autem tibi
Dono hancce do, ut ea libare possis.
Merc. Heu quam misericors semper sum propter phialas aureas.
Vestrum jam deinceps *omne* negotium est, ô viri: sed cum batillis
Ingressi ocyus lapides amovete.
Ch. Hoc agemus. Tu vero nobis, ô Deorum sapientissime,
Esto praeses, & impera architectonice, quid facto opus sit.
Caeterum invenies nos ad ministrandum non ignavos.
Tr. Agedum tu ocyus tene subtus phialam,
Ut opus aggrediamur deos precati.
Merc. Libatio fit, libatio.
Ore favete, ore favete.
Tr. Inter libandum precamur, ut praesens dies
Initium fiat multorum bonorum Graecis omnibus,
Quique prompto animo funes nobiscum contigerit,
Ille vir ut nunquam sumat clypeum.
Ch. Profecto *ne sumat:* sed in pace potius degam aetatem
Habens meretricem, & fodicans carbones.
Tr. Quisquis autem bellum praeoptat,
Is nunquam cesset, ô dive Bacche,

Ex

vs. 430. Τύχῃ τὴν φιάλην] In Acharn. vs. 1062. Τύχῃ δὲ τῇ βαλλαντίῳ, ὦ γύναι.

vs. 431. Ἐγὼ φιαλῶμαι] Pro ἐπιαλῶμαι ab ἐπιάλλειν, quod est ex ἐπι, & ἰάλλειν τὸ βάλλειν· & occurrit apud Homerum; αὐτὸς γὰρ ἐφίκλα τά δ' ἔγχα· qui locus citatur a Scholiaste ad Vespas vs. 1339. Simul autem alludit ad φιάλην, quam dono acceperat; quasi dicat: *ut phiala libamus*; φιαλῶν τὸ τῇ φιάλῃ πίνειν, inquit Scholiastes ad Vespas l. c.

vs. 439 Σκαλεύοντ' ἄνθρακας] In Acharn. vs. 1013. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε. Sed aliquid obscoeni videtur latere sub σκαλεύοντ' ἄνθρακας, ut Scholiastes putat: ἢ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας λέγει. Sane & σκαλαθύρας, quod ejusdem est cum σκαλεῖν originis, obscoenum est in Ecclesiaz. vs. 611. quem locum citat Florens.

Ἐκ τ' ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
ΧΟΡ. Κ' εἴ τις ὀπθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ
Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνιά γ', οἱ ταῖς μάχαις
Πάχοι γε τοιαῦθ', οἵαπερ Κλεάνυμος.
ΤΡ. Κ' εἴ τις δορυξὸς, ἢ κάπιλος ἀσπίδων,
Ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ὀπθυμεῖ μαχῶν,
Ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐαθίοι κελθὰς μόνας.
ΧΟΡ. Κ' εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβῃ,
Ἡ δῆλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ ᾧ τροχῷ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.
Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ Παιάν, ἰή.
ΤΡ. Ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
ΧΟΡ. Ἰὴ, ἰὴ τοίνυν γ', ἰὴ μόνον λέγω.
ΤΡ. Ἑρμῆ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
ΧΟΡ. Ἄρει δέ. ΤΡ. Μὴ μή. ΧΟΡ. Μηδ' Ἐνυαλίῳ γε. ΤΡ. Μή.
ΧΟΡ. Ὑπότεινε δὴ πᾶς, ᾗ κάταγε τοῖσιν κάλοις.

ΕΡΜ. Ὦ εἶα.
ΧΟΡ. Εἶα μάλα.
ΕΡΜ. Ὦ εἶα.
ΧΟΡ. Εἶα εἶᾶ μάλα.
ΕΡΜ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.
ΤΡ. Ἀλλ' οὐχ ἕλκεσ' ἄνδρες ὁμοίως;
Οὐχὶ ὑ ξυλλήψεσθ'; οἱ ὀκνύλλετ'
Θ'; οἱμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
ΕΡΜ Εἶα νῦν.
ΤΡ. Εἶα, ὦ.

ΧΟΡ.

vs. 442. Ὀλεκράνων] Sic vocat flexuram brachii „ in acumen desinentem, quam *cubitum* vocamus, quia „ hac parte cubamus. Dicta sunt quasi τῶν ὠλενῶν κρα„ νία (ut inquit Scholiastes) id est, *ulnarum capita.*" Ex Notis Florentis.

vs. 445. Οἵαπερ Κλεάνυμος] Ideſt, fiat ἰλίγαστις. In Nubibus vs. 352. Κλεώνυμον τὴν ἰλίγαστιν. Hic, in Pace vs. 677. de iſto: εἰ γάρ ποτε ἐξελθοι στρατιώτης, εὐθὺς ἀποδειλιᾷ τῶν ὅπλων ἐχόμενος.

vs. 449. Κ' εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος] Haec in Alcibiadem tendere putat Scholiastes, qui Athenienses impulit ad expeditionem in Siciliam suscipiendam, citatque locum Thucydidis ex Lib VI. apud quem Nicias haec in Alcibiadem dicit: εἴ τι τις ἄρχειν ἄσμενος αἱμβιε, πάρεστι ἐμοὶ ἐπιλεῖν, τὰ ἑαυτὸς μόνον σκοπῶν, &c. *Tam si quis non invitus imperator factus, vobis auctor est ad expeditionem suscipiendam, suum ipsius commodum tantum spectans &c.* De talibus, qui gloriam sibi aut emolumentum quaerentes bella movent, Enripides in Supplicibus vs. 232. οἵτινες τιμώμενοι Χαίρουσι, πολίμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης, Φθείροντες ἀστοὺς· ὁ μὲν ἔπως ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ, Ὅδ' ὡς ὑβρίζῃ δύναμιν εἰς χεῖρας λαβών, Ἄλλος δὲ κέρδος ἔνικ'. ὡς ἀποσκοπῶν Τὸ πλῆθος εἴ τι βλάπτεται πάσχει τάδε· *Qui honoribus gaudent, & augeni bella sine jure perduntque cives; alius ut imperator fiat; alius ut contumelias exerceat nactus potentiam: alius vero quaestus gratia; non considerans an Populus aliquid detrimenti capiat, dum haec patitur.*

vs. 451. Ἐπὶ τροχῷ] In Pluto, vs. 877. ἐπὶ τροχῷ γὰρ δεῖ σε σμιλέμενον εἶπεῖν, ἃ πεπανούργηκας.

vs. 453.

Ex cubito *suo* cuspides telorum eximere.
Ch. Tum si quis cupiens ducere ordines, non aequo animo ferat
Si in lucem prodeas, ô diva pax, in praelio
Ei eveniat quod Cleonymo.
Tr. Tum si quis hastarum faber aut institor clypeorum,
Ut merces suas melius vendat, bellum cupit,
Is a praedonibus captus nihil nisi hordeum comedat.
Ch. Tum si quis imperator esse volens non adjuverit,
Aut servus *aliquis* transfugere ad hostes parans;
In rota trahatur & flagris caedatur.
Nobis bona eveniant: io Paean, io.
Tr. Auser verbum παίειν *ferire*, & dic tantum io!
Ch. Io, io igitur, io, tantum dico.
Tr. Mercurio, Gratiis, Horis, Veneri, Cupidini.
Ch. At Marti? Tr. Non non. Ch. Nec Enyalio? Tr. Non.
Ch. Quique nunc subtendat & deducat funibus.

Merc. ô ejà.
Ch. Eja magis.
Merc. ô Eja.
Ch. Eja adhuc magis.
Merc. ô Eja, ô eja.
Tr. Sed non trahunt similiter.
Nonne adjuvabitis? quid superbe tergiversamini? Ejulabitis vos Boeotii.
Merc. Eja nunc.
Tr. Eja ô!

Ch.

vs. 453. Ἄρεως τὸ παίειν] Propter malum omen, nam in bello caeduntur & feriuntur, a quo isti abhorrent maxime.

vs. 455. Ἑρμῆ, Χάρισι] Conjunguntur etiam Thesmophoriazusis vs. 308. εὔχεσθε ταῖν Θεσμοτέραιν —— καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ Χάρισιν. Subauditur autem hic in Pace εὔχεσθε, aut εὐχόμεθα.

Ibid. Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ] Etiam ista conjunguntur apud Athenaeum Lib. I. p. 36. Πανύασις δ' ὁ Ἐπικτικὸς, τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὥραις, καὶ Διονύσῳ· τὴν δὲ δευτέραν, Ἀφροδίτῃ, καὶ πάλιν Διονύσῳ. Τρίτην δὲ καὶ Ἄτῃ τὴν τρίτην· *Panyasis Hexametrorum versuum scriptor, primam potionem tribuit Gratiis, Horis, & Baccho: secundam Veneri, & iterum Baccho: Injuriae tertiam & Atae.*

vs. 456. Ἐνυαλίῳ] Distinguere videtur Martem ab Enyalio etiam Sophocles in Ajace vs. 179. ὦ Χαλκεοθώραξ, ὦ τιν' Ἐνυάλιον μορφὴν ἔχων. Scholia ibi: *Διαφέλλει τὸν Ἄρεα ἀπὸ τοῦ Ἐνυαλίου, ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπερέχοντα τοῦ μείζονος Διός· καὶ δῆλον ἐκ τῶν συνδέσμων. δηλοῦται γὰρ ὁ Ἄρης ἐν τῷ Χαλκεοθώραξ· Distinguit Martem ab Enyalio, tanquam alium Deum & ministrum majoris Dei: quod patet ex conjunctionibus. Per vocem* Χαλκεοθώραξ *enim Mars intelligitur.* Apud Comici Scholiastem hic notatur, secundum quosdam Enyalium esse Saturni & Rheae sive Opis filium: secundum quosdam Martis & Enyûs; videri potest Hesychius in Ἐνυάλιος, & ibi Schrevelii nota.

vs. 464. Ὀγκύλλεσθε] Ab ὄγκος *tumor, superbia.*

ΧΟΡ. Ἄγετον, ξυνέλκετον ᾖ σφώ.
ΤΡ. Οὐκῦν ἕλκω, καἰξαρτῶμαι,
Κἀπεμπίπτω, ᾖ σπαδάζω.
ΕΡΜ. Πῶς ἂν ὁ χρηῖ τᾶργον;
ΧΟΡ. Ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενο.
Οὐδὲν δεόμεθ', ὦ ἄνθρωπε, τᾶς σᾶς μορμόνο.
ΕΡΜ. Οὐδ' οἵδε γ' εἵλκον ὧδὲν Ἀργεῖοι πάλαι,
Ἀλλ' ἢ κατεγέλων τᾶ ταλαπωρημάτων,
Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφορῆντες ἄλφιτα.
ΤΡ. Ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦ γάθ', ἕλκυσ' ἀνδρικῶς.
ΕΡΜ. Ἆρ' οἶσθ', ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχουσ' ὦ ξύλυ,
Μόνοι πεθυμῆντ'· ἀλλ' ὁ χαλκοῦς οὐκ ἐᾷ.
ΧΟΡ. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' ὧδὲν, ἕλκυσιν δ' ὅμως
Γλιχρόταλα σαρκάζοντες, ὥστᾰρ κυνίδια,
Ὑπὸ τᾶγε λιμῶ, νὴ Δί', ἐξολωλότες.
ΤΡ. Οὐδὲν ποιοῦμεν ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀνατεινέον.
ΕΡΜ. Ὦ εἶα.
ΤΡ. Εἶα μάλα.
ΕΡΜ. Ὦ εἶα.
ΤΡ. Εἶα νὴ Δία.
ΕΡΜ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.
ΧΟΡ. Μικρόν γε κινῶμεν. ΤΡ. Οὐ δεινὸν,
Τὺς μὲ τείνειν, τὺς δ' ἀνιστᾶν;
ΧΟΡ. Πληγὰς λήψεσθ', ὦ ἐργεῖοι.
ΕΡΜ Εἶα νῦν.
ΤΡ. Εἶα, ὦ.
ΧΟΡ. Ὡς κακὸν, εἴ τινες εἰσὶν ὑμῖν.
Ὑμεῖς μὲν ὧν οἱ κινοῦντες
Τᾶς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρικῶς.
Ἀλλ' εἶσ', οἳ κωλύουσιν.
ΤΡ. Ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Μισεῖ

vs. 472. Ὦ Λάμαχ' ἀδικεῖς] Supra vs. 304. ἡμῖρα γὰρ ἐξελαμψεν ἤδη μισολάμαχο.

vs. 473. Οὐδὲν δεόμεθα —— τᾶς σᾶς μορμόνο.] In Acharnens. vs. 582. ad eundem istum: αλλ' ἀντιζολῶ σ' ἀπίσχει με τὴν Μορμόνα. Alludit autem ad Gorgonem signum in clypeo illius. In Acharnensibus vs. 1094. ad eundem: καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφῃ Γοργόνα.

vs. 474. Οὐδ'] Ita recte Edd. Farrei & Brub. Aldina autem, & Iuntina, & nupera Εὖ οἶδ'.

vs. 476. Διχόθεν μισθοφορῆντες] Demosthenes contra Timocratem: ἐάν τις ἢ διχόθεν μισθοφορῇ, ἢ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ, ἢ δικάζῃ &c. *Si quis utrinque stipendia mereat; aut relatus inter aerarios, concioni & confessui judicum interfit.* Ceterum Argivi potuerunt & apud Lacedaemonios & apud Athenienses stipendia mereri; quia utrisque ex aequo fuerunt amici. Thucydides Lib. II. Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε ξύμμαχοι. Πελοποννήσιοι μέν, οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων, καὶ Ἀχαιῶν· τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν. Et Lib. V. οἵ τε Ἀργεῖοι ἄρτι ἔσχον τοῖς πᾶσιν, ἀ ξυνεράμενοι τῷ Ἀττικῷ πολέμῳ, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔσπονδοι ὄντες, ΕΚΚΑΡΠΩΣΑΜΕΝΟΙ.

vs. 478.

Ch. Agite vos etiam una trahite.
Tr. Nonne traho, & ex *fune* pendeo,
Et incumbo, & ferio rem gero.
Merc. Qui fit ergo ut non procedat opus?
Ch. ô Lamache, injurius es cum ſedes nobis impedimento.
Nihil opus eſt nobis, ô bone, tua Gorgone.
Merc. Dudum eſt cum nec iſti Argivi quicquam traxerunt;
Niſi quod deriſerunt nos afflictos,
Idque cum bifariam mererent cibos.
Tr. Sed Lacones, ô bone, trahunt ſtrenue.
Merc. Scinne vero, *ut trahant?* quotquot eorum nervo conſtricti ſunt,
Illi ſoli enixe laborant; ſed faber ferrarius non ſinit.
Ch. Nec Megarenſes quicquam agunt, trahunt tamen
Miſere carnes *ab oſſibus* vellicantes, tanquam catuli,
Fame eos, ita me Jupiter amet, perdente.
Tr. Nihil agimus ô viri, ſed uno animo
Omnes nos anniti decet.
Merc. ô Eja.
Tr. Eja magis.
Merc. ô Eja.
Tr. Eja profecto.
Merc. ô Eja, ô eja.
Ch. Parum ſane promovemus. Tr. Annon acerbum eſt
Alios tendere & trahere, alios retrahere?
Ch. Plagas accipietis vos Argivi.
Merc. Eja nunc.
Tr. Eja ô.
Ch. Dolendum eſt, quosdam hic adeſſe inter nos.
Vos quidem qui eſtis valde cupidi
Pacis, trahitis ſtrenue;
Sed ſunt, qui impediunt.
Tr. Vos Megarenſes nonne in malam rem ibitis?

Odit

vſ. 478. Ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τῷ ξύλῳ] Si haec, ut vult Scholiaſtes, accipienda ſunt de captivis Lacedaemoniis, ſcribendum eſt: ἔχονται τῷ ξύλῳ, aut ἔχονθ' ἐν τῷ ξύλῳ· l. e. ὅσοι δέδενται ἐν τῷ ξύλῳ· nam ἔχεσθαι τοῦ ξύλου eſt *tenere* & *prehendere lignum*, vel *adhaerere ligno*, ut recte vidit Palmerius.

vſ. 482. Ὑπὸ πᾶσι λιμοῦ] Cauſa famis, quia foro Attico carendum erat ipſis, durante bello: etiam antequam bellum inciperet, cum ex edicto Periclis arcerentur foro & portubus Atticis, ſtatim penuria laborabant; hinc aliorum opem implorantes efficere volebant, ut illud edictum tolleretur; quae etiam praecipua cauſa belli fuit. In Acharnenſibus vſ. 534. ἐπεὶδὴ οἱ Μεγαρῆς ὅτε δὴ ἐπείνων βαδὴν Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμα ὅπως μὴ τασσοίατο. In eadem Fabula vſ. 729. cum Megarenſis longo poſt tempore Athenas ad mercatum veniſſet, dicit: Ἀγορά γ' Ἀθήναις χαῖρε, Μεγαρεῦσι φίλα. Ἐπέβην που, καὶ τὸν Φιλιον, ἅπαξ μαπέρα. Paulo poſt vſ. 751. cum ex eo quaereret Atticus: πῶς ἔχετε; ille reſpondet: διαπεπᾶμεν ποτὶ τὸ πῦρ.

vſ. 496. Οἱ κεπλῶντες] Ariſtoteles Rhet.

Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκοράδοις ἠλείψατε·
Καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσαντες λέγω
Ἐντεῦθεν ἐχθροὺς, ὅθεν νῦν ἕλκετε.
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
Ἀλλ' εἴφρ' ὑπεθυμεῖτε τὴν δ' ἐξελκύσαι,
Πρὸς τ' θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
ΧΟΡ. Ἄγ', ὦ ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
ΕΡΜ. Χωρεῖ γέτοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦ ἄνδρες, ὑμῖν.
ΧΟΡ. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά Φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμεῖ.
ΓΡ. Νῦν οἱ γεωργοὶ τὸν ἕργον ἐξέλκυσι, κἄλλος οὐδείς.
ΧΟΡ. Ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς·
Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν, ἡδ' ἑτοῖς.
Μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
Ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
Ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς·
Ὦ εἶα, ὦ εἶα, εἶα, εἶα,
Ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.

ΤΡ. Ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
Ὅτῳ προσείπω σ'; ἐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
Ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, ἦ σὺ δ', ὦ θεαρέα.
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ θεωρία;
Οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κἀπὸ καρδίας,
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀφροτείας ἐ μύρου.
Μῶν ἔνι ὅμοιον ἐ γυλίου φραπωπικοῦ;
ΕΡΜ. Ἀπέπυσ' ἐχθρὲ φωτὸς ἔχθιστον πλέκ-

τοῦ

vſ. 501. Αὐτὴν τοῖς σκοράδοις ἠλείψατε] Scholia: αὐτὴ τῇ, δριμύτητι. ὅτι πολλὰ πρὸ αὐτοῦ σκόρδα. αἰτίαν δὲ ἔχον ἀρχῆσαι γενέσθαι τὸ πόλεμον, διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶν πορνῶν Ἀσπασίας, καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν Περικλέους, καὶ τὸ ψήφισμα· *Quaſi alliorum acrimonia unxiſtis Pacem, (id eſt, exacerbaſtis nos, ut Pax turbaretur). Sunt autem multa apud ipſos allia* (vid: ſupra ad vſ. 246.) *Et videntur Megarenſes inceptores belli fuiſſe, propter raptum meretricularum Aſpaſiae, & inde ortam iram Periclis, & ejus contra ipſos edictum.* Vide in Acharnenſ. vſ. 525. Praeterea loquitur de Pace tanquam de Puella deficata, odorem allii averſante.

vſ. 504. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε] In Avibus vſ. 40. Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι.

vſ. 506. Πρὸς τὴν θάλατταν] Hoc vult dicere, quod olim Themiſtocles ſemper ſuadebat, ὅτι ἀσθενέα τῆς θαλάττης.

vſ. 510. Νῦν γεωργοὶ] Οἱ γεωργοὶ Edd. Aldina, Juntina & Farrei; nupera, Νῦν οἱ γεωργοὶ, addita νῦν, propter verſum, ut puto, qui in Brubachiana ſibi conſtat, ubi Οἱ μὲν γεωργοὶ.

vſ. 519. Ὦ πότνια] Jam Pacem extraxerunt, & ſalutant. Citat autem hunc & ſequentem verſum Stobaeus Serm. 53.

vſ. 520. Ῥῆμα μυριάμφορον] Verbum quo ſatis exprimam, quantus vini proventus tempore Pacis eſſe ſoleat;

Odit enim vos Dea, quia recordatur,
Ut eam primi unxistis alliis:
Vobis etiam Athenienſibus dico, ut deſinatis
Illic tenere *funem*, ubi nunc trahitis:
Non enim niſi judiciis exercendis occupati eſtis.
Sed ſi cupitis iſtam extrahere,
Ad mare nonnihil recedite.
Ch. Agite, ô viri, capeſſamus jam opus nos ſoli agricolæ.
Merc. Procedit ſane negotium multo magis vobis, ô viri.
Ch. Ait procedere negotium: ſed enitere quisquis ades.
Tr. Nunc agricolae ſoli hanc rem extrahunt, & nemo alius.
Ch. Agite nunc, agite omnes.
Atqui jam non longe eſt, prope eſt.
Ne jam remittamus, ſed intendamus fortius.
Jam hic eſt, hoc illud eſt.
ô Eja nunc, ô eja omnes.
ô Eja, ô eja, eja, eja.
ô Eja, ô eja omnes.

Tr. ô Diva uvarum datrix, qua te compellem oratione?
Unde accipiam verbum *magnum* decies mille amphorarum capax,
Quo te ſalutem? non enim habebam domi.
ô Salve Opora, & tu etiam, ô Theoria.
ô Qualis eſt vultus tibi, ô Theoria.
ô Quale & quam ſuave ſpiras intimo corde
Dulciſſimum, quaſi vacationem militiae & unguentum.
Num etiam tale olet, quale ſporta militaris?
Merc. Abominor inimici hominis infeſtiſſimum vas plexum;

Iſtud

leat; vocabat enim Pacem βοτρυδώρην.

vſ. 522. Ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία] Scholia: ὡς καὶ τέτταν σὺν τῇ Εἰρήνῃ ἀνελθουσῶν. ὑποτίθηται δὲ αὐτὰς ὡς πόρνας· *Tanquam & iſtae cum Pace aſcenderint. Fingit autem eas eſſe meretrices.* Vide infra vſ. 850.

vſ. 525. Ἀσφαπίας καὶ μύρα] Rem odoris expertem conjungit cum odorata, ut in Nubibus vſ. 1006. μιλακῶν ὀζων καὶ ἀπραγμοσύνης. & mox hic.

vſ. 527. Ἀπέπλυσ' — ἔχθιστον πλέκω] Sophocles in Antigona vſ. 664 Ἀλλὰ πίνουσ' ἀσύ τι δύσμαχον, μίσει Τὸν παῖδ' ἐν ἅδῃ τόνδε νυμφεύειν τινί· *Sed deſpiens velut inimicam ſine puellam hanc apud inferos nubere.* Aeſchylus in Prometheo vſ. 1068. κ' ὰκ ἐστ νόσ@·, τῆσδ' ἥτιν' ἀπέπλυσα μᾶλλον· *Nec datur vitium, quod magis quam hoc deſpuam.* Euripides in Iphigenia Aulidea vſ. 509. ἀπέπλυσα τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν· *Abominor talem cognationem acerbam mutuo.* Ibid. vſ. 874. πῶς; ἀπέπλυσ', ὦ γεραιὲ, μῦθον. ἃ γὰρ ὦ φρονεῖς· *Quomodo? abominor, o ſenex, hunc tuum ſermonem; non enim ex mentis compos.* Aliquando ſine caſu obliquo, ut in Hippolyto vſ. 614. ἀπέπλυσ'. ἀδικὸς ἐστί μοι φίλ@·· *Abominor: nullus ſceleratus eſt mihi amicus.* In Hecuba vſ. 1276. ἀπέπλυσ'. αὐτῇ ταῦτά σοι δίδυμ' ἔχειν· *Abominor; tibi ipſi haec tribuo habenda.*

Τῇ μὰ γῷ ὄζῃ κρομμυοξυρεγμίας.
Ταύτης δ', ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
Ἐπυλλίων Εὐριπίδου. ΤΡ. Κλαῦσ' ἄρα σὺ
Ταύτης καταψηδόμενον. ὁ γὰρ ἥδεως
Αὕτη ποιητὴ ῥημάτων δικανικῶν.
Κιτῇ, τρυγίπα, σεσηπότων βληχωμένων,
Κόλπα γυναικῶν ἀφηρεχθεῶν ἐς ἱπνόν,
Δύλης μεθυόσης, ἀναπεπαμμένα χοᾶς,
Ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἄθρει,
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
ΤΡ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
Τὰ πρόσωπ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. ΕΡΜ. Αἰβοῖ τάλας,
Ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
Τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
Πέπαρδεν ἄρτι τὸ ξιφυργὸν ἐκεινί.
ΤΡ. Ὁ δὲ δρεπανηργὸς, οὐχ ὁρᾷς, ὡς ἥδεως
Καὶ τὸ δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;
ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ἄνειπε τὰς γεωργὰς ἀπίεναι.
ΤΡ. Ἀκούετε λεώ, τὰς γεωργὰς ἀπίεναι,
Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόνθας, ἐς ἀγρὸν
Ὡς τάχιστ', ἄνθρακα, δορατία, καὶ ξίφη, κἀκοντία·
Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στι μεστὰ ταὐθάδ' εἰρήνης σατρᾶς.
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
ΧΟΡ. Ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
Τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ φύτευον, ὢν νεώτερος,
Ἀσπάσασθ' ὑμᾶς ἡμῖν ὀφθεῖσα πολλοστῷ χρόνῳ.
ΤΡ. Νῦν μὰ ἐν, ὦ ἄνδρες, προσθυξώμεθα πρῶτον τῇ θεᾷ,
Ἥτ'

vs. 529. Διονυσίων] Quia festo Dionysiorum imprimis jucunde vivitur. Sic ille in Acharnensibus vs. 194. cum olfaceret Pacem tricennalem, exclamat: „ὦ Διονύσια· „αὖται μὲν ὄζυσ' ἀμφορεῖς καὶ νικᾶτε." vide Suidam.

vs. 533. Πωτῇ ῥημάτων δικανικῶν] Ita vocat eum, quia in Fabulis Euripideis multum est litigii, criminumque objectorum & dilutorum, crebraeque in ducuntur seorum ἀντιλογίαι. Propterea forum amantibus utilem esse Euripidem merito existimavit Quintilianus. Haec ex Notis *Florentin.* Vide ad Ranas vs. 985.

vs. 534. Κιτῇ] Repetendum ἀπὸ κοινοῦ verbum ὄζει ex vs. 528.

„ vs. 540. Ὑπωπιασμέναι] Contusae & detritae per „ diuturnum bellum. Sumta translatio a tumicibus, qui „ sub oculos contingunt. ὑπώπια vocant: dixerim *sub-* „ *cilia*: nam inde *subgillare* quasi *subcillare*, quod no- „ tat vox ipsa, quae dicta, teste Galeno, quasi ὑπ- „ οφθάλμιον. Sunt autem *tumores lividi*, qui cotularum „ depressu detumescunt & extinguuntur." *Florens.* Vide Not. seq.

vs. 541. Κυάθοις προσκείμεναι] Cyathos calida impletos (cucurbitulae solent vocari) admovebant ejusmodi tumoribus

Istud enim olet ructum acrem cepae:
Haec autem olet poma, multitudinem Dionysiorum,
Tibiarum, Tragicorum poëtarum, Sophoclis carminum, turdorum,
Versiculorum Euripidis. Tr. Plora itaque tu;
Quia de hac falsa praedicas; non enim delectatur
Isthaec tali poëta, qui procudit verba foro apta.
Olet, inquam, hederam, & qualum, quo mustum percolatur, & oves balantes,
Et sinum mulierum ad furnos cursitantium,
Et ancillam temulentam, & inversum congium,
Aliaque multa & bona. Merc. Age adspice nunc,
Ut inter se confabulantur civitates
Reconciliatae, & rident lubenti animo,
Idque mirum in modum suggillatae
Omnes, & cyathis adhaerentes.
Tr. Et istorum etiam spectatorum adspice
Vultus, ut cognoscas artes *cujuslibet*. Merc. Ah miser!
Illum cristarum artificem nonne vides
Vellicantem se ipsum? ille autem, qui ligones factitat
Oppedebat jam illi ensium fabro.
Tr. At falcifex nonne vides ut gaudeat?
Et hastarum fabrum ut digito infami notaverit?
Merc. Age nunc jube agricolas abire.
Tr. Audite populi, agricolae abeant,
Sumta supellectile agresti, in agrum
Quam citissime, sine hasta, & sine gladio, & sine jaculo.
Nam omnia jam plena hic sunt pacis antiquae.
Sed unusquisque eat ad opus faciendum in agrum Paeane cantato.
Ch. ô Dies optata justis & agricolis,
Postquam te cupide & libenter adspexi, salutare volo vites:
Ficus etiam, quas ego sevi junior,
Salutare animus est nobis longo post tempore.
Tr. Nunc igitur, ô viri, adoremus primo deam,

Quae

ribus ut detumescerent. Eo respicit in Lysistrata vs. 445. ubi Lysistrata plagas minatur cuidam & dicit; κύαθον αἰτήσεις τάχα. ubi Scholia a Kustero nuper edita: ἵνα προσθῇσῃς ταῖς γνάθοις. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμῆ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς σιδήμασι, καὶ θεραπεύεται· *Cyathum petes ut applices maxillis. Implent enim cyathum calido, & applicant tumoribus, & sic tumores curantur.*

vs. 545. Τίλλουθ' ἑαυτόν] Quia ars ejus exolescit tempore pacis; infra vs. 1213. dicit ad Trygaeum: ἀπώλεσά μ' ἐκ τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον.

vs. 546. Πάπαρδον] In Pluto vs. 618. τῆς πτισάνης καταπαρδών. Sosipater Comicus apud Athenaeum IX. p. 378. —— τρεῖς ἡμεῖς ἐσμεν ἔτι λοιποί, Βοϊδίων καὶ Χαριάδης, ἐγώ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδω· *Nos tres adhuc supersumus (docti) Boïdion & Chariades, atque ego; ceteris oppedito.*

vs. 547. Ὁ δὲ δρεπανηργὸς] Quia jam non *falces rigidum conflantur in ensem*; sed contra: & quia jam pluris vendet falces, quam antehac; ὡς πρὸ τοῦ ἓξ εἷς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον ἑξὶ κολλύβου, inquit infra vs. 1200.

vs. 550. Ἀκέετε λεώ, τὰς γλωττὰς σπένδει] In Avibus vs. 449. ἀκέετε λεώ, τὰς σπλῆτας τῶν μετ' ἀνθρώπων δ' ὕπλ' ἀπίεναι πάλιν οἴκαδε.

Ἦ ῥ' ἡμῶν τὰς λόφους ἀφεῖλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
Εἶθ' ὅπως λιπαρησόμεθ' οἴκαδ' ἐς τὰ χρεία,
Ἐμπολήσαντές τι λῆσιν εἰς ἀγρὸν ταείχιον.
ΕΡΜ. Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν, καὶ χρηστὸν, ὥσθ' μᾶζα καὶ πανδαισία.
ΤΡ. Νὴ Δί', ἢ γῶν σφύρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
Αἴτε θέλακες ἀφαρίλθεσι πρὸς τὸν ἥλιον.
Ἢ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον·
Ὥστ' ἔγωγ' ἤδη ἐπιθυμῶ κ' αὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
Καὶ τειλιᾶν τῇ δικέλλῃ ἀφὰ χρόνῳ τὸ γήδιον.
Ἀλλ' ἀναμνηθέντες, ὦ ἄνδρες,
Τῆς ἀφίτης τὰ παλαιὰς,
Ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
Τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
Τῶν τε σύκων, τὰ τε μύρτων,
Τῆς τερυός τε τὰ γλυκείας,
Τῆς ἰωνιᾶς τε τὰ πρὸς
Τῷ φρέατι,
Τῶν τ' ἐλαῶν, ὧν ποθοῦμεν.
Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
Τὴν θεὸν πρόσειπατε.

ΧΟΡ. Χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλτατ', ὡς
Ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.
Σοῦ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
Δαίμονα βουλόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
Ἦθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος, ὦ ποθουμένη
Πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργικὸν
βίον ἐτείνομεν.

Μόνη

vs. 560. Τὰς λόφους] Criſtas in galeis, quarum uſus in bello, ut & clypeorum γοργονώτων.

„ vs. 567. Μετόρχιον] Eſt autem *μετόρχιον* ſpatium „ & intervallum, quod eſt inter vites ordinarias; „ quod vocatur a Columella *interordinium*: quo modo „ Vitruvius dixit *intercolumnium*. Neque ſolum de vi„ tibus intelligitur, ſed oleis etiam, aliisque arbori„ bus, inter quas ſementem faciebant." Ex Notis *Florentii*.

vs. 569. Διὰ χρόνου] In Pluto vs. 1051. *βέλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι*· ibid. vs. 1045. *ἴσως διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἰωρακέναι*.

vs. 576. Τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς τῷ φρέατι] Huc videtur pertinere illud Virgilii: — *Irriguumque bibant violaria*.

Quae nobis ademit criſtas, & Gorgonas
Deinde *curandum* ut ſtrenue abeamus domum ad villas,
Mercati nonnihil ſalſamenti melioris in agrum.
Merc. ô Neptune, quam pulchra videtur eorum caterva,
Et denſa, & alacris, inſtar mazae & convivii collatitii.
Tr. Ita profecto, malleus enim armatus res eſt pulchra,
Et ventilabra refulgent ad ſolem.
Belle profecto eos quis dividere poſſet in duos ordines arborum.
Itaque ego ipſe jam cupio ire in agrum,
Et longo poſt tempore vertere ligone agellum.
Sed, ô viri, revocate in memoriam
Priſtinam illam vivendi rationem,
Quam dabat iſta olim vobis,
Et caricas conſtipatas,
Et ficus, & myrtos,
Muſtumque illud dulce,
Pratumque violarum illud
Ad puteum,
Et olivas, quas deſideramus:
Atque pro iſtis hanc nunc
Divam ſalutate.

Ch. Salve, ſalve, ô chariſſima,
Quam cupidis adveniſti nobis tui.
Domiti enim & victi ſumus tui deſiderio,
Te Deam cupientes
Agrum inviſere,
Eras enim maximum nobis
Emolumentum, ô expectata
Omnibus, quicumque ruſti-
cam vitam terebamus.

Solà

violaria fontem. Ut autem *ἰωνὰ violariam*, ſive *Pratum violis refertum*; ita *ῥοδωνὰ roſarium* ſive *roſetum*, & *κρινωνὰ liliarium*. Nec forte multo plura inveniuntur eiusmodi nomina locorum, ſive pratorum; certe Jul. Pollux ignota ſibi alia fatetur, praeter *ῥοδωνὰ* & *ἰωνὰ* Lib. I. 229. Viri Docti tamen ad illum locum aſſerunt *κρινωνὰ* ex Heſychio & Suida.

vſ. 582 Ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες] Sophocles in Trachiniis vſ. 18. Χρόνιος δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῳ δέ μοι ἐκλῃσὼς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς· *Tandem longo poſt tempore quidem, ſed exoptatus mihi venit inclytus Jovis & Alcmenae Filius.*

vſ. 589. Βίον ἐτρίβομεν] In Pluto vſ. 527. ὀδυνηρότερον τριβῆς βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

Μόνη γ' ἡμᾶς ὠφέλεις.
Πολλὰ γ' ἐπάγομεν
Πείν ποτ' ὀπὶ σῦ γλυκέα,
Καὶ δάπανα καὶ φίλα.
Τοῖς ἀγροίκοισι γ' ἥδιστα
Χίδρα, καὶ σωτηρία,
Ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια,
Καὶ τὰ νέα συκίδια,
Τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτὰ,
Προσγελάσεταί σε λαβόντ' ἄσμενα.
Ἀλλὰ πῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸ πολὺν τοῦτον χρόνον
Ἦδε; τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεᾶν θυγάτερ.

ΕΡΜ. Ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
Ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας περάσας κακῶς·
Εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μεταίχμη τὴν τύχης,
Τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸ αὐτοδάλξ τρόπον,
Πείν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
Ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
Πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ, τοὺς τ' ἐνθάδε.
Ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρᾶγμα ἦκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ·
Οὐκέτ' ἦν ᾠδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.
ΤΡ. Ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, γὼ πεπύσμην οὐδενός,
Οὐδ' ὅπως αὐτὴν ᾠχοῦντο Φειδίας ἠνικόει.
ΧΟΡ. Οὐδ' ἔγωγε, πλὴν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' ὀψοφόπος ἦν,
Οὖσα

vs. 593. Ἀδάπανα] Horat. de Vita Ruſtica: *Dapes inemtas apparet.* Noſter in Acharn. vſ. 32. ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἱερῶν· ζυγῶν μὲν τὸ ἄχυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον πονᾶν, ὃς οὐδὲ πώποτ' εἶπεν, ἀνθρακεῦ πρίω, ἐκ ὄξους, ἐκ ἁλσίου, οὐδ' ἥδυ πρίω. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα.

vs. 595. Χίδρα] Edulium ex hordeo freſo recenti. Pacem dicit ruſticis fuiſſe Χίδρα, quia tempore Pacis haberi poſſunt recentes fruges ad paranda Χίδρα. & quia valde delectabantur illo cibi genere; in Equitibus vſ. 803. de ruſticis: εἰ δὴ ποτ' εἰς ἀγρὸν ἔτι ἀπελθὼν ΕΙΡΗΝΑΓΟΣ διατρίψει, καὶ Χίδρα φαγὼν ἀναθαρρήσει, καὶ σμυρίσας εἰς λόγους ἔλθῃ.

vs. 601. Ἦδε] Ita recte Editio Aldina & Farrei: male nuper ἐδὶ. In aliis etiam ſignum interrogationis perperam ponitur poſt χρόνον.

vs. 602. Τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα] Scholiaſtes affert ſimilia loca, unum Archilochi: Λιπερνῆτες πολῖται —— ῥήματα. Alterum Cratini: ὦ Λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε. Ego inveni & alium Eupolidis, quem libenter imitatur Comicus noſter, apud Stobaeum Serm. IV. Ἀλλ' ἀκούετ, ὦ δικασταὶ, τἀμὰ καὶ ξυνίετε Ῥήματ'. οὐθὺ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἀπολογήσομαι· *Sed audite Spectatores, & mea intelligite dicta; ſtatim enim apud vos cauſam dicam.* Hic vulgo pro τἀμὰ legitur πολλὰ, pro ῥήματα, χρήματα. pro ὑμᾶς, ἡμᾶς· minus recte ut nunc apparet. Ceterum totus Ariſtophanis verſus aliter legitur apud Diodorum Siculum, ubi Hiſtoria de Pericle & Phidia extat, Lib. XII. p. 97. ὦ πίνητες καὶ γεωργοὶ, δ' ἄμα τις ξυνίστω·

Sola enim nos juvábas.
Multis enim fruebamur
Quondam, te vigente, rebus dulcibus,
Et inemtis, quaeque gratae acciderent.
Ruſticis enim eras
Recens hordeum freſum, & ſalus.
Itaque tibi & vites,
Et tenerae ficus,
Ceteraeque omnes plantae
Ridebunt, te cupide recepta.
Sed ubinam a nobis abfuit multo iſto tempore
Iſthaec? haec nos edoce, ô deorum benevolentiſſime.

Merc. ô Sapientiſſimi agricolae, mea jam intelligite
Verba, ſi vultis audire quomodo haec perierit.
Prima quidem cauſa fuit Phidias adverſa fortuna uſus:
Deinde Pericles timens ne eandem experiretur fortunam,
Quia metuebat ingenium veſtrum, & contumaces mores,
Priusquam aliquid mali pateretur, ipſe inflammavit Rempublicam,
Injecta parva ſcintilla decreti Megarici;
Excitavit enim tantum bellum, ut prae fumo
Omnes Graeci lacrymarent, quique illic, quique hic ſunt.
Ut autem primum ſemel audivit vitis, crepuit.
Et cadus percuſſus recalcitravit cadum:
Non amplius erat quisquam, qui haec ſedaret: ipſa autem *Pax* diſparebat.
Tr. Haec ſane, ita me Apollo amet, ex nemine cognoveram,
Nec quomodo cum ea conjunctus eſſet Phidias, audiveram.
Ch. Nec ego, niſi nunc: propterea ergo formoſa erat *Pax*,

Utpote

ξυνίητω· legendum autem ibi καὶ γεωργοὶ, ταμά τις &c.

vſ. 604. Φειδίας πράξας κακῶς] Fuit enim condemnatus ab Athenienſibus, & fugit in exilium; quia viſus eſt furtum commiſiſſe, cum faceret ſtatuam Minervae ex auro & ebore.

vſ. 605. Ἔστα Περικλέης] Iſte fuerat curator illius operis & inſpector: cumque timeret ne etiam exemplo Phidiae plecteretur, quia expenſarum rationem reddere non poſſet; quietem publicam turbans, alio avertit mentes Athenienſium.

vſ. 606. Τὸν αὐτοδιὰξ τρόπον] *Contumaciam*, *Iracundiam*. Quia *irascentes* ſaepe mordent labra; & αὐτοδιὰξ ὀργιζόμενος in Lyſiſtrata vſ. 690. ubi vide Notam.

vſ. 608. Μεγαρικὸν ψήφισμα] Vide in Acharn. vſ. 532.

vſ. 609. Ἐξεφύσησεν τοσοῦτον] Ita Ed. Nupera. Caeterae quas vidi ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον.

vſ. 611. Ἥκω' ἀμπελῶν] De vite loquitur, tanquam de animali, more Aeſopico; ita & de doliis. Vult autem dicere, agros eſſe vaſtatos & vites exciſas; ταμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκαμμένα, inquit ruſticus ille in Acharnenſ. vſ. 511. dicens ſe propterea infenſiſſimum eſſe Lacedaemoniis, qui ſaepe impreſſionibus factis in agrum Atticum omnia vaſtarunt. Vide mox vſ. 627.

vſ. 616. Ταῦτ' ἄρ' ὑπρόσωπόν ἐστι] De Pace loquitur tanquam de puella formoſa: ſic in Acharnenſ. vſ 987. de eadem: ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξυντροφε Δικλλαγὲ, ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἀφ' ἱλάθης ἦς.

Οὖσα συγγενὴς ἐκείνῃ. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
ΕΡΜ. Κᾆτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
Ἠριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ στασιάζοντας,
Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τὼς Φόβους φοβούμενοι,
Καὶ ἐπείθοντ' ἔτ' Λακώνων τὼς μεγίστους ῥήτορας.
Οἱ δ' ἄτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
Τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸ πόλεμον ἀνήρπασαν·
Κᾆτα ταὐκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
Αἱ γὰρ ὀθνεῖ' αὖ τελῆρεις ἀντιμωρούμεναι,
Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήδιον.
ΧΟΡ. Ἐν δίκῃ μὲν ἦν, ἐπεί τοι τ' κορώνεων γέ μοι
Ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.
ΤΡ. Νὴ Δί', ὦ μέλ', ἀδίκως δῆτά γ', ἐπεὶ κἀμοῦ, τ' λίθον
Ἐμβαλόντες, ἐξιμέδιμνον κυφέλιν ἀπώλεσαν.
ΕΡΜ. Κᾆτα δ' ὡς ὁπ. τ' ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεώς,
Τὸν τρόπον πολεμοῦσ' τ' αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
Ἀλλ' ἄτ' ὢν ἄνθυ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰχάδας,
Ἔβλεπε πρὸς τὼς λέγοντας· οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ
Τὼς πένητας ἀδεικῦντας, καὶ πορῶντας ἀλφίτων,
Τήνδε μὲ δικροῖς ἐώθουν τ' θεὸν κεκράγμασι,
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτοῖσ τῆσδε τ' χώρας πόθῳ·
Τῶν δὲ συμμάχων ἔστιον τὼς παχεῖς καὶ πλουσίους,
Αἰτίας ἂν προσθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδα.
Εἶτ' ἂν ὑμεῖς τἄπον ὥσπερ κωμίδι' ἐσπαράττετε.
Ἡ πόλις γὰρ ὠχεμῶσα, καὶν φόβῳ καθημένη,
Ἅπ' ἂν ἁβρὰ λοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤθελεν.
Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες, ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,

Χρυσίῳ

vs. 617. Ουσα συγγενὴς] Paulo ante dicebat, ἔπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας· ibi προσήκειν τινὶ simpliciter accipitur, pro attinere ad aliquem; (attinebat autem Phidias ad Pacem, quia occasione Statuae a Phidia factae Pax erat turbata) nunc autem ita loquitur, quasi ibi προσήκειν accepisset pro attinere ad aliquem, sive, contingere aliquem cognatione. Itaque Pacem pulchram esse dicit, quia Phidiae, qui pulchras statuas faciebat, sit cognata; iidem enim sunt συγγενεῖς & προσήκοντες γένει.

vs. 622. Αἰσχροκερδεῖς] Euripides in Andromacha vs. 445. ὦ πᾶσιν ἀθεμιστοῖσιν ἔχθιστοι βροτῶν Σπάρτης ἔποικοι, δόλια βουλευτήρια, Ψευδῶν ἀγακλεῖς, μηχανορράφοι κακῶν. Ἐδάκνετ' ἀνδρὸς ἡδονὴ χρυσοῦ; ἀνὴρ ὑγιὴς, ἀλλ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστι; ἢ πλείους φίνει; Οὐκ ἐν Ἑλλάδι. Τί δ' ὦ ἐν ὑμῖν ἐστι; ἢ πλείους φίνει; Οὐκ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΣ; ἃ λέγοντες ἄλλα μὲν γλώσσῃ φρονοῦσιν δ' ἄλλ' ἀνθρώποισθ' ἐχθρὰ· O cunctis hominibus inimici estis mortalium Spartae incolae, dolosa consilibula, mendaciorum principes, fraudulenti sutores malorum, Tergiversa & nihil sani, sed omnia fabula cogitantes! Immerito floretis in Graecia; Quid (sceleris) non est inter vos? Nonne plurimae caedes? Nonne turpis lucri cupidi estis? Nonne aliud quidam loquentes lingua, aliud vero sentientes deprehendimini semper?

Ibid. Διειρωνόξενοι] In Avibus vs. 1013. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξεναλατοῦνται.

vs. 626. Κράδας] „Videtur ludere in Paronomasia κάρδη & κράδη." *Florens.*

vs. 627. Τὼν κορωνέων] Genus vitis: & ficus arboris est κόρωνις· unde κορώνεως ἰσχάδες & κορωνέαι συκαῖ.

vs. 630. Κυφέλιν] Inter alia significat & vas frumentarium.

vs. 631. Ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν] Nempe initio belli, cum omnes in urbem commigrarent. Vide ad Equites vs. 789.

vs. 632. Τὸν τρόπον πολεμοῦσ' τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν] In Acharnensibus vs. 373. κατεῖδε λανθάνων· ἀπεμπολάμενος.

vs. 634. Ἔβλεπε πρὸς τὼς λέγοντας] Auscultabat oratoribus quid illi dicerent: cumque oratores isti libenter calumniarentur opulentos, ut nempe multarentur pecunia, aut etiam omnia illorum bona publicarentur plebi,

Utpote genere illi conjuncta: multa ſane nobis latent.
Merc. Deinde poſtquam cognoverunt civitates, quibus imperabatis, vos
Eſſe efferatos inter vos, dentesque reſtringere *tanquam canes irritatos*,
Omnia in vos machinabantur tributorum metu,
Et corrumpebant divitiis maximos quosque viros ex Laconibus:
Iſti autem, utpote homines turpis lucri cupidi, exterosque decipere ſueti,
Hac *Pace* abjecta turpiter bellum arripuerunt:
Deinde illorum lucra damno erant agricolis.
Nam triremes hinc *miſſae* ad ulciſcendum
Immerentium hominum ficus comederunt.
Ch. Imo merito, quoniam ficum meam
Exciderunt *Lacedaemonii*, quam ego ſeveram & curaveram.
Tr. Ita me Jupiter amet, ô bone, merito ſane, nam & meam, lapide
Injecto, cypſelam ſex modiorum capacem perdiderunt.
Merc. Deinde, ut ex agris convenit in urbem colonus,
Eodem modo ſe etiam vendi *& prodi*, *quo urbani*, facile animadvertit.
Sed cum eſſet ſine uvis, & deſideraret ficus,
Spectabat Oratores: qui cum ſatis noſſent
Pauperes infirmos eſſe, & laborare inopia victus,
Iſtam divam clamoribus ſuis quaſi furcillis quibusdam abigebant,
Cum ſaepe videndam ſe exhibuiſſet, amore hujus regionis:
Ex ſociis autem *noſtris* illos quatiebant, qui eſſent pinguiores & opulentiores,
Affingentes hujuscemodi cauſas: Braſidae favet.
Deinde vos iſtum, *quem ſic proditionis inſimulaſſent*, tanquam catuli lacerabatis.
Urbs enim pallida morbo, & in metu conſtituta cum eſſet,
Quaecumque quis per calumnias parta ei objiceret illa libentiſſime comedebat.
Cumque plagas viderent exteri, quas iſti infligebant,

Auro

plebi, inopia laboranti ea res placebat, quamvis reip. perniciosa.

vſ. 636. Δικροῖς ἰσθμὸν —— κεκράγμασι] Suidas ad hunc locum: ἴδιον ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ ἐπὶ κεκράγμασι· *Cum dicendum eſſet, lignis, dixit, clamoribus.* Δίκρανον ξύλον dixit Timocles Comicus apud Athenaeum VI. p. 243. Proprie δίκρανον ξύλον eſt lignum *biſidum*, quale eſt *furca*: & *furcae* dicuntur δίκρανα; item δίκρανα. Hinc proverbium δικράνοις οἰδῶν *furcillis ejicere*, ſive ut Horatius *expellere furca*. Lucianus in Timone: καὶ μόνον οὐχὶ δικράνοις με ἐξελθεῖν τῆς οἰκίας· *Et tantum non furcillis ex aedibus extrudebat.*

vſ. 638. Τῶν συμμάχων ἴσασιν τὰς παχεῖς καὶ πλουσίους] Talis ille eſt, cui exitium minatur Judicum Chorus, in Veſpis vſ. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκε τῶν πρόσθ' ὄντων τυπὶ Θράκης, ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτρεῖς. Maxime autem illos aggrediebantur Sycophantae, qui eſſent ſimpliciores & ſimul divites. Vide in Equitibus vſ. 260. & 265. quae ibi ad Cleonem ſpectant; nam is talia docte notat facere.

vſ. 639. Ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδα] *Quod cum Braſida ſentiat, eique ſit addictus.* Iſte erat admodum prudens Imperator: eoque efficiebat, maxime quo tempore in Thracia erat, ut multi ab Athenienſibus ad Lacedaemonios deficerent. Hinc Sycophantae Athenis, ſaepe arripiebant occaſionem, ut etiam innocentes inſimularent, quaſi cum eo conſpirarent. In Veſpis vſ. 473. ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐραστά, καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ.

vſ. 642. Ἀπ' ἂν διαβάλοι τις αὐτῇ] Ita dixit pro παραβάλοι, quod *objicere*, ſive, *projicere cibum* eſt canibus aut aliis beſtiis: & hoc verbum erat ponendum, quia ſimilitudo eſt a canibus, cum cibus eis projicitur; ſed quaſi errans utitur verbo διαβάλλειν, *calumniari*; quia Rhetores iſti Sycophantae per calumnias efficiunt, ut innocentibus bona ſua extorqueantur.

vſ. 643. Οἱ δὲ τὰς πλησμὰς ἐῶντες] In Equitibus vſ. 67. de Cleone: ἐρῶντι τὸν Ὕλαν δ' ἐμὲ μαργῆσαι; εἰ μὴ μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε σήμερον.

Χρυσίῳ τ' ταῦτα ποιήντων ἐβύθην τὸ στόμα,
Ὥστ' ἐκείνης μὴ ποιῆσαι πλησίης· ἡ δ' Ἑλλὰς ἀν
Ἐξερημωθεῖσ' ἀν ὑμᾶς ἔλαθεν. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
Ὁ βυρσοπώλης. ΤΡ. Παῦε. παῦ, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε·
Ἀλλ' ἔα τ' ἄνδρ' ἐκεῖνον, ὑπὲς ἐτ', εἶναι κάτω.
Οὐ γὰρ ἡμέτερός πις ἔτ' ἔτ' ἐκεῖνος ἀνὴς, ἀλλὰ σός.

Τί δ' ἀν ὃν λέγῃς ἐκεῖνον,
Κ' εἰ πανῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
Καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
Καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον,
Ταῦθ' ἅπαξάπαντα νυνὶ
Τὰς σεαυτῆ λοιδορεῖς.
Ἀλλ' ὅ, πι σωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὐκ ἀν εἴποι πρὸς γε τὰς θεωμένας·
Ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.
ΤΡ. Ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
ΕΡΜ. Εἰπέ, ὅ, τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἐμὲ, ὦ φιλτάτη.
Ἰθ', ὦ γυναικῶν μισοπρπακιστάτη.
Εἶέν γ', ἀκούω ταῦτ' ὀπικαλεῖς; μανθάνω.
Ἀκούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
Ἐλθοῦσα, φησὶν, αὐτομάτη μὴ τὰν Πύλῳ,
Σπονδᾶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
Ἀποχειροτονηθῆναι τεὶς ὐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
ΤΡ. Ἡμάρτομθ ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ὐ τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜ.

vs. 644. Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύθην τὸ στόμα] In Pluto vs. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων. ubi vide Notam. Cratinus apud Scholiastem ad Equites vs. 523. εἰ μὴ γάρ ἐπιβύσει τις αὐτῇ τὸ στόμα, Ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήματα· *Nisi enim ei aliquis os obturaverit, omnia ista inundabit poëmatis.*

vs. 646. Ταῦτα δ' ἦν δρῶν] Sophocles in Aiace vs. 1289. οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε; ibid. vs. 1297. ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα.

vs. 649. Ἀλλὰ σός.] Erat enim Mercurius etiam νεκροπομπός. Et Cleo jam erat mortuus.

vs. 653. Καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον] Supra de eodem vs. 269. ἀπόλοιτ' Ἀθηναίοις ἀλιτρίβαν, ὅρας, ὁ βυρσοπώλης, ὃς ΕΚΤΑΚΑ τὴν Ἑλλάδα.

vs. 656. Ἀλλ' ὅ τι σωπᾷς] Ad Personam Pacis, quae muta introducitur.

vs. 661. Μισοπρπακιστάτη] A πόρπαξ, quod est manubrium clypei, & pro clypeo ponitur; clypeus autem pro Bello.

vs. 663. Ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει] Euripides in Alcestide vs. 1009. Φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν σιγῶντα· *Ad amicum loqui oportet libere, Admete, & querelas non in pectore*

Auro iſtis, qui haec faciebant, obturabant os;
Ita ut illos quidem facerent divites: Graecia autem
Deſolaretur vobis non animadvertentibus. Autor autem iſtorum erat
Coriarius ille. Tr. Deſine, deſine, Mercuri domine noſter, ne dic talia:
Sed ſine illum hominem eſſe apud inferos, ubi eſt.
Non enim noſter eſt ille vir amplius, ſed tuus.

Quaecumque igitur dixeris in illum,
Sive ut nequam fuerit, dum vixit,
Et loquax, & ſycophanta,
Utque miſcuerit omnia & turbaverit,
Haec, inquam, omnia nunc
In tuis exprobrabis.
Sed cur ſileas, ô diva, dic mihi.

Merc. Non facile loquetur ad ſpectatores:
Irata enim valde eſt ipſis ob ea, quae perpeſſa eſt.
Tr. Saltem tibi dicat paullum modo.
Merc. Dic mihi, ô chariſſima, quid ſentias de ipſis.
Age, ô mulierum inimiciſſima bello.
Eſto, audio: haec expoſtulas? intelligo.
Audite vos, quamobrem de vobis conqueratur.
Ait ſe ultro veniſſe, poſt res in Pylo geſtas,
Ciſtamque tuliſſe plenam foederibus,
Sed rejectam fuiſſe ter in concione.
Tr. Peccavimus in hac re, ſed ignoſce;
Mens enim noſtra tunc erat in coriis.

Merc.

Ore habere tacendo. Idem in Phoeniſſis vſ. 779. Ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην Ἤδη πρὸς αὐτὸν, ὥστε μοι μεμφὰς ἔχειν· *Ego enim artem divinandi vituperavi aliquando coram ipſo, ita ut mihi ſuccenſeat.*

vſ. 664. Ἐλθοῦσα, φησὶν αὐτεμάτη μετὰ τὰν Πύλῳ] Poſtquam cepiſſent Athenienſes Sphacteriam, inſulam Pylo vicinam (Pylum autem antea occupaverant) & captivos ex ea duxiſſent trecentos Laconas, quorum plerique erant ex nobilioribus; Lacedaemonii aliquoties Legatos miſerunt Athenas de Pace, qui re infecta ſunt dimiſſi; Thucydides IV. c. 41. ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτὸς, καὶ ἐπειρῶντο τάν τε Πύλον, καὶ τὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο, καὶ πολλάκις φοιτάντων, αὐτὸς ἀπράκλεις ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα. Vide Notam ſequentem.

vſ. 668. Ἐν τοῖς σκύτεσι] Id eſt, Cleo *Coriarius* tunc gubernabat remp. cui oportebat advertere animum & auſcultare; is autem rejiciebat Pacem & Legatos pacem petentes abigebat; in Equitibus vſ. 790. ad Cleonem dicitur: Ἀρχιπτολέμῳ δὲ φέροντ' εἰρήνην ἐξεπίδαυσας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἱ σὰς σποιδὰς προκαλοῦνται.

ΕΡΜ. Ἴθι νυῦ ἄκυσον, οἷον ἄρχι μ' ἤρετο·
Ὅπις κακόνυς αὐτῇ μάλιστ' ἦν ὀθάδε,
Χ' ὥς τις φίλος, κἀσπυδεν εἶναι μὴ μάχας.
ΤΡ. Εὐνύστατος μὰ ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
ΕΡΜ. Ποιός τις ἦν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά
Ὁ Κλεώνυμος; ΤΡ. Ψυχιώ γ' ἄριστος, πλιώ γ' ὄν
Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι ϝὸν πατρός.
Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι τραπώτης, εὐθέως
Ἀποβολιμαῖος τ' ὅπλων ἐγίνετο.
ΕΡΜ. Ἔλι νυῦ ἄκυσον, οἷον ἄρχι μ' ἤρετο·
Ὅς τις κρατεῖ νυὺ ϝὸν λίθα ϝὸν 'ν τῇ Πυκνί.
ΤΡ. Ὑπέρβολος νυῦ τοῦτ' ἔχει τὸ χωλόν.
Αὕτη, τί πιεῖς; τίνι κεφαλίνι ποῖ φεύγεις;
ΕΡΜ. Ἀποτρέφει τ' δῆμον, ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Αὐτῷ πονηρὸν πρηγάτιον ἐπεγράψατο.
ΤΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' ὑδέν, ἀλλὰ νῦν
Ἄπορων ὁ δῆμος ὀπιπρόπις, ὢ γυμνὸς ὤν,
Τοῦτον τέως τ' ἄνδρα φυλιζώσατο.
ΕΡΜ. Πῶς ἂν ξυνοίσῃ ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;
ΤΡ. Εὐβυλότεροι γενησόμεσθα πρόπῳ τινί,
Ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρητῦ μὴν ἦν
Ἐψηλαφῶμεν οἰ σκότῳ τὰ πράγματα·
Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βυλεύσομεν.
ΕΡΜ. Ὦ ὦ.
Οἷά μ' ἐπέλθυσεν ἀναπυθέσθαι σε. ΤΡ. Τὰ τί;
ΕΡΜ. Πάμπολλα, ϝὸν ταῖχαῖ', ἃ κατέλιπεν ποτέ.
Πρῶτον δ' ὅ, τι πράτιοι Σοφοκλέης ἀνίρετο.
ΤΡ. Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡΜ. Τὸ τί;
ΤΡ. Ἐκ ϝὸν Σοφοκλέους γίνεται Σιμωνίδης.
ΕΡΜ. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡ. Ὅτι γέρων ὤν, ὢ σαπρός,
Κέρδος ἔχει κἀν ὀπὶ τὸ ῥιπὸς πλέοι.
ΕΡΜ. Τί δὲ Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; ΤΡ. Ἀπέθανεν,
Οἰ Λάκωνες εἰδέναι. ΕΡΜ. Τί παθών; ΤΡ. Ὅ, τι;

Ὠρα-

vs. 674. Κλεώνυμος. —— Ψυχὴν ἄριστος.] Est Ironia; nam erat timidus, recteque δειλὸν eum dicit & καρδίας ἀπαντίρω in Avibus vs. 1475.

vs. 675. Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός] Videtur indicare velle eum esse degenerem filium; hinc etiam infra de eo dicitur vs. 1199. κατίσχυνάς γε τοκέας.

vs. 677. Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων] „ Quemadmodum „ dicitur ὑποβολιμαῖος *suppositius*, sic formavit ἀποβολιμαῖος „ *abditicium*; nam utrumque voluit; in Vespis de eo „ dicit vs. 589. κολακωνυμος ἀσπιδαποβλής. & in Avi- „ bus vs. 291. πως ἂν ἐν Κλεωνυμος γ' ἂν, εἰ ἀσπίδα λε- „ τὸν λόφον; Haec fere ex Notis Florentis."

vs. 679. Τὸ λίθα] In Equitibus vs. 950. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

vs. 'Επεγράψατο] Hoc verbum proprie usurpatur de Inqui-

Merc. Audi sis nunc, quid me jam interrogaverit.
Quisnam malevolus ipsi maxime fuerit hic,
Et quis amicus, qui, praelia ne fierent, studuerit.
Tr. Benevolentissimus quidem multo erat Cleonymus.
Merc. Qualis ergo videtur esse in re bellica
Cleonymus? Tr. Animi fortissimi, nisi quod
Non videtur esse filius cujus ipse ait patris.
Nam, siquando exeat militatum, statim
Abjectitius fit, armis abjectis.
Merc. Adhuc amplius audi, quid me interrogaverit;
Quis nunc obtineat suggestum in Pnyce.
Tr. Hyperbolus nunc habet illum locum.
Heus tu, quid facis? caputne tuum circumagis?
Merc. Aversatur populum, aegre ferens, quod
Malum praesidem sibi adscivit.
Tr. Sed non amplius utemur eo; nunc autem
Quia populus indigebat tutore, (*curatore*) nudusque erat,
Hunc virum interea sibi amixit.
Merc. Interrogat, quomodo haec conductura sint Reip.?
Tr. Meliora consilia excogitabimus quodammodo;
Quia lucernarum artifex est: antehac quidem
Palpabamus res gerendas in tenebris;
At nunc de omnibus rebus ad lucernam consultabimus.
Merc. O! ô!
Qualia jussit me ex te sciscitari. Tr. Quaenam?
Merc. Plurima, etiam vetusta illa, quae reliquerat tunc:
Primum autem quid Sophocles agat interrogabat.
Tr. Beatus est: evenit autem ei mirabile quiddam. Merc. Quid?
Tr. Ex Sophocle fit Simonides.
Merc. Simonides? quomodo? Tr. Quoniam senex & sordidus,
Lucri causa vel in crate naviget.
Merc. Sed Cratinus ille sapiens quid agit? Tr. Mortuus est,
Cum Lacones agros nostros infestarent. Merc. Quid ei accidit? Tr. Quidnam?

Animi

Inquilinis, quos habere oportebat προσάτην.

vs. 688. Εὐβουλότερει γενησόμεσθα τρόπῳ τινί] Axionicus Comicus apud Athenaeum VI. p. 240. — ἔπιστα καὶ τρόπον τινὰ τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα. *Praeterea eam rem quodammodo utilem mihi esse puto.*

vs. 689. Λυχνοποιὸς] In Nubibus vs. 1064. Τὸν Περσολοφοῦντ' ἐκ τῆς λύχνου πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ ὤλεσε διὰ μοχθηρίαν.

vs. 690. Ἐψηλαφῶμεν ἐν τῷ σκότῳ] In Ecclesiaz. vs. 315. ζητῶν ἐν τῷ σκότῳ· — ὅτε δ' ἦδη κεῖνο ψηλαφῶν ἐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν &c.

vs. 697. Σιμωνίδης] „ Hujus avaritia satis nota est, „ vel ex arculis illis, de quibus Theocritus in *Gratiis*, ex Notis Florentis.

vs. 699. Κρατῖνος] Tanquam vinosus notatur; extat de eo Epigramma apud Athenaeum II. 39.

Ὠρακιάσας· ὑ γὰς ἐξηνέχετο
Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνυ πλέων.
Χ' ἅπερα πόσ' ἄττ' οἴ γεγενῆθ' ὑ τῇ πόλϕ;
Ὡς' ἀδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφεξόμεθά συ.
ΕΡΜ. Ἴθι νῦν ὅπῃ τύτοις τ' Ὀπώραν λάμβανε
Γυναῖκα σαυτῷ τιώδε· κἄτ' ὑ τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοικῶν, ὑκποιῶ σαυτῷ βόπυς.
ΤΡ. Ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ, ὑ δός μοι κύσαι.
Ἆρ' ἂν βλαβῆναι φῂς τι σοὶ δοκῶ,
Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τ' Ὀπώραν καπελάσας;
ΕΡΜ. Οὐκ, εἴγε κυκεῶν' ὄπιπίοις βλιχωνίαν.
Ἀλλ' ὡς τάχιςα τιώδε τιὼ Θεωρίαν
Ἀπάγαγε τῇ Βυλῇ λαβὼν, ἥς πέρ ποτ' ἦν.
ΤΡ. Ὦ μακαρία σὺ Βυλὴ τ' Θεωρίας,
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τελῶν·
Ὅσας δὲ κατέδῃ χόλικας ἐφθὰς ὑ κρέα;
Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά. ΕΡΜ. Καὶ σύγε,
Ὦ Ὀπωρα, χάρων ἅπιθι, ὑ μέμνησό μυ.
ΤΡ. Ὦ κάνθαρ', οἰκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
ΕΡΜ. Οὐκ οἰθάδ', ὦ τᾶν, ἴθι. ΤΡ. Ποῖ γδ οἴχεθ';
ΕΡΜ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζιυὸς ἀρραπηφορεῖ.
ΤΡ. Πόθεν ὧν ὁ τλήμων οἰθάδ' ἕξϕ σιπία;
ΕΡΜ. Τιὼ γ' Γανυμήδυς ἀμβροσίαν σιτήσεθ'.
ΤΡ. Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡΜ. Θάρσϕ, καλῶς·
Τηδὶ παρ' αὐτιὼ τ' θεόν. ΤΡ. Δεῦρ', ὦ κόραι,
Ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ βᾶτον, ὡς πολλοὶ πάνυ
Ποθῦντες ὑμᾶς ἀναμένυσ' ἐσυκότες.

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἴθι χαίρων. Ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκιὴ ᾠδὰ δόντες,
Τοῖς ἀκολύθοις δάμυ σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιςα
Περὶ τὰς σκιὰς πλεῖςοι κλέπαι κυπάζειν ὑ κακοποιεῖν.

Ἀλλὰ

vſ. 701. Ὠρακιάσας] In Ranis vſ. 478.

vſ. 710. Τὴν Ὀπώραν καπελάσας] Aelianus Epiſt. 7. quae eſt Dercylli ad *Oporam* meretricem: τῆς Ὀπώρας ὦ καπελάσας τί ἔδιπα; Uterque ludit in homonymia. Verbum καπελάνειν de coitu in Eccleſiaz. vſ. 1077. καπήρας καπελάσας ἀπαλλαχῶ;

vſ. 711. Εἰγε κυκεῶν' ὄπιπίοις βλιχωνίαν] Pulegium dicitur valere contra mala, quae ex nimio eſu pomorum oriuntur. Forte & aliquid obſceni ſubeſt; nam βλιχᾶν etiam dicitur τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ut patet ex Lyſiſtrata vſ. 89. tale quid erit, quale in ῥοφήσεις ζωμὸν vſ. 715. latere videtur.

vſ. 713. Τὴ Βυλῇ] Quaſi Senatus curet ea, quae ad ſpectacula, ludos, & ſacrificia pertinent.

vſ. 715. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν] Forte καπηρεάτας· nam infra vſ. 885. de eadem hac Theoria: τὸν ζωμὸν αὐτῆς ἐκλά-

Animi deliquium passus est; non enim poterat
Videre dolium vino plenum frangi.
Alia etiam quam multa censes in urbe esse facta?
Quare, ô domina, te nunquam dimittemus.
Merc. Abi itaque & accipe Oporam
Hancce tibi uxorem: deinde in agris
Cum hac habitans, procrea tibi uvas.
Tr. ô Carissima, huc ades, & da mihi copiam osculandi.
Num quid incommodi accepturus videor tibi, si longo post tempore
Oporam subegero, ô Mercuri domine noster?
Merc. Non, si misturam pulegii superimbiberis.
Sed quamprimum hancce Theoriam
Acceptam abduc ad Senatum, cujus quondam erat.
Tr. ô beate tu Senatus ob hanc Theoriam!
Quantum sorbebis jusculi per triduum.
Quam multa comedes viscera cocta & carnes.
Sed, ô amice Mercuri, vale multum. Merc. Tu quoque,
Mi homo, laetus abi, & memor esto mei.
Tr. ô Scarabaee, domum domum avolemus.
Merc. Non est hic, ô bone. Tr. Quorsum ergo abiit?
Merc. Currum Jovis subiit & fulmen gerit.
Tr. Unde ergo miser ille isthic habebit cibos?
Merc. Ganymedis ambrosiam comedet.
Tr. Quomodo igitur ego descendam? Merc. Bono animo es, recte.
Hac juxta ipsam deam. Tr. Adeste vos puellae;
Sequimini me ocyus, nam plurimi
Vos desiderantes exspectant arrecto pene.

Ch. Sed abi laetus. Nos autem interea hanc supellectilem tradamus,
Comitibus eamque servandam demus; nam solent praecipue
Circa scenas plurimi fures morari occulti, & mala patrare.

Sed

κλαῦσεται.

vs. 721. Ὑφ' ἅρματ'] Scholiastes dicit hunc versum esse ex Bellerophonte Euripidis. Aeschylus in Prometheo vs. 464. ὑφ' ἅρματ' ἄγαγον φιλήτας πώλους· *sub juga misit equos frena tolerantes.*

vs. 723. Τὴν Γαυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται] Utpote παιδὸς ἡταιρικότος· τετριμμένης γὰρ φασιν ἐπιθυμεῖν, ut dicit supra vs. 11. Notum autem est ad quos usus rapuerit Ganymedem Jupiter; certe non ut Pocillatorem tantum ageret: nam ad id munus sufficiebat Mercurius, aut si is esset nimis occupatus, Hebe.

vs. 730. Περὶ τὰς σκηνὰς πλείους κλέπτας] Hinc etiam in Acharnensibus vs. 256. πρόβαιν· κἀν τοῦ χλω φυλάττεσθαι σφόδρα, μήτις λαθὼν σε περιτρόχῃ τὰ χρυσία.

Ἀλλὰ φύλατ]ε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
Ἢν ἔχωμεν ὁδὸν λόγων εἰπεῖν, χ' ὡσά τε νῷν αὐτὸς ἔχῃ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρὴν μὲ τύπτειν τὸς ῥαβδόχους, εἴ πις κωμῳδοποιητὴς
Αὐτὸν ἐπήνῃ πρὸς τὸ θέατρον πρᾳδὰς ὢν τοῖς ἀναπαίστοις.
Εἰ δ' ὧν εἰκός πνα πεῖσαι, θύγατερ Διός, ὅς τις ἄεργ@
Κωμῳδοδιδάσκαλ@ ἀνθρώπων κ' κλεινότατ@ γεγένῃ),
Ἄξι@ εἶναι φήσ' βὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλ@ ἡμῶν.
Πρῶτον μὲ γ' τὸς ἀντιπάλους μόν@ ἀνθρώπων κατέπαυσεν,
Ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, κ' τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας,
Τύς θ' Ἡρακλέας τὸς μάτλοντας, κ' τὸς πεινῶντας ἐκείνους,
Τὸς φθύοντας, κἀξαπατῶντας, κ' τυπτομένους ἐπίτηδες
Ἐξήλασ' ἀπιμώσας ῥῶτ@, κ' τὸς δούλους κατέλυσεν,
Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ, κ' τύτους ἕνεκα τυδί,
Ἵν' ὁ σύνθλ@ σκώψας αὐτῷ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο
Ὦ κακόδαιμον, πῖ τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
Εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ ῥαπᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;
Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακά, κ' φόρτον, κ' βωμολοχθύματ' ἀγεννῆ,
Ἐποίησε τέχνιν μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Ἔπεσιν μεγάλοις κ' διανοίαις, κ' σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
Ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργιόν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ,
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς κορκοροθύμους.
Καὶ πρῶτον μὲ μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καχαρόδοντι,
Οὗ δεινότατ) μὲ ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχνῶντο
Περὶ τ' κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον πετοκυίας,

Φώκης

vs. 731. Αὖ τοῖσι] Ita recte Edd. Priſtinae; nupera αὐτοῖσι.

vs. 732. Νῷν αὐτὸς ἔχει] Ita Aldina, Juntina & nupera verſu luxato, ut & Florens vidit, qui admiſſo jambo λόγων tranſponit: νῷν ἔχει αὐτός. Sic autem habet Ed. Brubachii. Farrei vero νῶν αὐτὸς ἔχει.

vs. 739. Ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας] Forte alias etiam ita tractavit, ut Euripidem in Acharnenſibus vs. 414 & ſeqq.

vs. 740. Τύς θ' Ἡρακλέας τὸς μάτλοντας] Atqui ipſe etiam riſum voluit captare, cum Herculem introduxit, non pinſentem quidem, ſed quod perinde eſt, carnes torrentem, in Avibus vs. 1688.

vs. 741. Τὸς τυπτομένους] Nempe ab Omphale: παιόμεν@ ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ut eſt apud Lucianum in Dial. Jov. Aeſc. & Herculis.

vs. 743. Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας] Hos etiam initio Ranarum ridet: ubi tamen ipſe etiam producit ſervum talem.

vs. 745. Μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι] In Ranis vs. 626. ὑστριχίδι μαστιγῶν.

vs. 748. Κἀπύργωσε] In Ranis vs. 1036. de Aeſchylo: ἀλλ' ὦ πρῶτ@ Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ καὶ κοσμήσας Τραγῳδὴν λῆρον. Euripides in Heraclidis vs. 292. πᾶ-

σι

Sed tu custodi haec strenue. Nos autem spectatoribus
Dicamus quod dicere instituimus, & quid recta ratio ipsis suadeat.

PARABASIS, vel EXCURSIO.

Equidem oportebat, ut Lictores verberarent illum Comicum Poëtam,
Qui se ipsum laudaret apud Spectatores in Digressione per Anapaestos.
Si autem *contra*, ô Jovis filia, aequum est illum honore afficere, qui praestantissimus
Poëta comicus, & celeberrimus omnium hominum fuit,
Tunc noster Poëta se magna laude dignum esse ait.
Primo enim solus *omnium* hominum effecit ut adversarii ejus desinerent
Pannos *mendicorum* irridere, & cum pediculis bellum gerere:
Deinde voraces illos Hercules, & famelicos,
Et fugitivos, & fraudulentos, & verberones, data opera
Infames fecit & expulit primus: servos etiam liberavit,
Quos semper producebant flentes, idque propterea
Ut conservus ridens alterius plagas, *quas acceperat*, sic interrogare posset:
O miser, quid accidit cuti tuae? nunc scutica setosa (*setacea*) invasit tibi
In latera cum magno exercitu; tergique arbusta vastavit?
Hujusmodi vitia, & ineptias, & nugas futiles detrahens,
Magnam fecit artem nobis, quam aedificavit & alte quasi turribus eduxit.
Verbis & sententiis suis magnificis, dicteriisque minime trivialibus,
Nec privatos homunciones perstringit, aut mulieres;
Sed Herculeo quodam impetu maxima *monstra* aggreditur,
Transcendens coriorum foetores tetros, & minas animi furentis:
Et primum quidem omnium oppugno ipsum illum *Canem*, cujus dentes serrati,
Et cujus ab oculis diri fulgebant radii caninae impudentiae indices.
Cui centum capita adulatorum perditissimorum circumcirca lambebant
Caput: qui vocem habebat torrentis magnam stragem edentis;

Odorem

οι γὰρ ὅτ' κύριοι νόμ' ἐἰς τὰ πυργῖν ὧν γιγνομένων· *Omnibus enim praeconibus mos ipse est, ut duplo magis exaggerent res quam gestae sunt.* Idem in Medea vs. 526. λίαν πυργοῖς χάριν· *valde exaggeras beneficium.* & in Oreste vs. 1568. ὃς πεπύργωσαι θράσει· *qui elatus es ferocia.*

Ibid. Οἰκοδομήσας] Pherecrates Comicus apud Scholiastem de Aeschylo: ὅτι αὐτοῖς παρέδωκε τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας.

vs. 751. Ἀλλ', Ἡράκλεις] Extat hic versus etiam Vespis vs. 1033.

vs. 752. Διαζὰς βυρσῶν ὀσμὰς] Respicit ad Cleonem, qui erat βυρσοδέψης· & istas βυρσῶν ὀσμὰς comparat cum Augiae fimeto, se autem cum Hercule.

vs. 753. Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι — αὐτῷ τῷ Καρχαρόδοντι] In Vespis vs. 1034. θρασέως ξυσὰς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ Καρχαρόδοντι. Sequentes quatuor versus sunt & in Vespis, l. c.

vs. 755. Ἐλιχμῶντο] Mallem ἐλιχμῶντο, ut in Vespis vs. 1028. ubi eadem haec: expomitque Scholiastes ἐλιχον. qui tamen & ἐλιχῶντο agnoscit, deducens id a λίχω.

Φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας ὑ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων,
Ἀντεῖχον ἀεί, ὑ τ' ἄλλων νήσων· ὧν εἵνεκα νυνὶ
Ἀποδῦναί μοι τ' χάειν εἰκὸς ὑμᾶς, ὑ μνήμονας εἶναι.
Καὶ γὼ πρώτερον πρᾶξας τι νῶν, ὑχὶ παλαίστρας πρόσθεν
Παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀρίστου τ' σκυλμὸ θὐθὺς ἐχόρευ,
Παῦρ' ἀνιάσας, πολλ' ὠφελήνας,
Πάντα πρᾶγμα τὰ δέοντα.
Πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
Καὶ τοὺς ἄνδρας ὑ τοὺς παῖδας·
Καὶ τοῖς Φαλακροῖσι πρᾶγμα νεμῶμαι
Ξυσπερδάζειν πρὸ τ νίκης.
Πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶν' ἐμοῦ,
Κἀπὶ τραπέζη ὑ ξυμποσίοις·
Φέρε τὰ Φαλακρᾶ, δὸς τὰ Φαλακρᾶ
Τῶν τραγαλίων, ὑ μὴ ἀφαίρῃ
Γενναιοτάτου τ ποιητῶν,
Ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντ'.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κϛ'.

ΧΟΡ. Μοῦσα, σὺ μ πολέμου
Ἀπαυαμβύη, μετ' ἐμοῦ
Τοῦ φίλου χόρευσον,
Κλείουσα θεῶν τε γάμους,
Ἀνδρῶν τε δαῖτας,
Καὶ θαλίας μακάρων.
Σοὶ γὰ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς μέλῃ.
Ἦν δέ σε Καμίνου ἐλθὼν
Ἀνταγολεῖ μ τ παί-
δων χορεῦσαι,
Μήθ' ὑπακύσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέρθου αὐτοῖς,

Ἀλλὰ

vs. 761. Οὐχὶ παλαίστρας πρόσθεν] Etiam in Vespis vs. 1020. de se dicit Comicus: οὐδὲ παλαίστρας [φησὶ] πρόσθεν παίειν πρώην. Utrobique autem monet Scholiastes in Lupolidem haec dici.

vs. 767. Καὶ τοῖς φαλακροῖσι] „Quod Satyrici solent, „hoc facit Aristophanes (quid enim aliud sunt istae „fabulae quam Satyrae?) ut quo liberius alios infe„stentur, sibi ipsis non parcant. Fuit enim revera „calvus.

Odorem phocae: coleos Lamiae illotos: culumque Cameli.
Hujuscemodi viso monstro, non extimui; sed pro vobis pugnans
Et pro insulis, obstiti ei semper. Quare nunc
Aequum vos reddere gratiam mihi, & memores esse.
Etenim antehac etiam, cum rem ex sententia gessissem, non obambulabam palaestras,
Puerosque solicitabam, sed sublata supellectile statim abibam:
Raro molestus, plerumque jucundus & delectabilis
Omnia exhibui, quae decebat.
Quare decet mecum stare
Et viros & pueros:
Senes etiam admonemus,
Ut suo studio nos adjuvent in adipiscenda victoria.
Quilibet enim dicet, me victore,
Ad mensam & in conviviis:
Porrige calvo illi, da calvo illi
De bellariis *aliquid*, & ne detrahe quicquam
Praestantissimo poëtarum,
Viro qui frontem habet.

ODE ET STROPHE COLORUM XXII.

Ch. Musa, tu bello
Repudiato, mecum
Cum amico *tuo* choreas exerce,
Celebrans deorum connubia,
Hominumque convivia,
Et beatorum epulas *Deorum*.
Tibi enim haec in primis curae sunt.
Si autem Carcinus venerit, & te
Oraverit, ut cum fi-
liis ejus choreas instituas,
Ne obedias nec e-
as adjutrix illis,

Sed

» Calvus Aristophanes. Plutarch. Sympos. Lib. II. cap. 1. » διὸ καὶ τῶν Κωμικῶν ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιροῦν δοκοῦσι τῷ » σκώπτειν ἐντὸς· ὡς Ἀριστοφάνης τὸς τὴν φαλακρότητα καὶ » τὴν ἄχαν οἶνα δίφαν. Ex Notis *Florentis*."

vs. 774. Ἀνὴρ ὸ μέτωπον ἔχοιτ⊛] Calvis amplior est frons.

vs. 782. Καρκίν⊛ — μετὰ τῶν παίδων] Carcino Poëtae fuerunt tres filii, quorum duo Saltatores, quos etiam ridet in Vespis: vide ibi ad vs. 1492.

Ἀλλὰ νόμιζε πάντας
Ὀρτυγας οἰκογενεῖς,
Γυλιαύχενας ὀρχιτὰς,
Ναννοφυεῖς, σφυρὰδων
Ἀποκινήματα,
Μηχανοδίφας.
Καὶ γὰρ ἔφαχ' ὁ πατὴρ,
Ὃ παρ' ἐλπίδας
Εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλεῖ
Τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κϛ'.

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων
Δαιδάλματα καλλικόμων
Τὸν σοφὸν ποιητὴν
Ὑμνεῖν, ὅταν ἡσυχᾷ μολὼν
Φωνῇ χαλιδῶν
Ἐξομιλῇ κελαδῇ,
Χορὸν δὲ μή ἔχῃ Μόρσιμος,
Μηδὲ Μελάνθιος· ἢ δὴ
Ποικιλοτάτῳ ὅπα γηρύσαντος ἥκω-
σ', ἵνίκα τ' τραγῳδῶν
Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελφός τε ἡ αὐτὸς ἄμφω,
Γοργόνες ὀφοφάγοι,
Βαπτοσκόποι, ἅρπυιαι,
Γλαυσόβαι, μιαροὶ,
Τραγομάχαλοι,
Ἰχθυολῦμαι.

Ὧν

vs. 788. Ὀρτυγας] Quia φιλεριστικοὶ, ut ait Scholiastes, id est, *contentiosi*. Est enim avis illa pugnax.

vs. 789. Γυλιαύχενας] Quia colla eorum, quale est copiûm militarium γύλιος dicti, id est, aut curta, aut praelonga. Variant enim Scholiastae.

vs. 792. Μηχανοδίφας] Xenocles Carcini F. δωδεκαμηχανίας dicitur a Platone Comico apud Scholiastem.

vs. 795. Τὸ δρᾶμα γαλῆν ἀπάγξαι] In Scholiis: δρᾶμα δὲ ἐποίησε τὸς Μῦας, διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι· *Fabulam fecit Mures dictam. Propterea ait a fele strangulatam.* Vult autem dicere, victum esse Carcinum in commissione illius fabulae.

vs. 798. Δαιδάλματα] Dorice pro δαιδάλματα· sunt enim τὰ δημοσίᾳ ἀδόμενα· *Carmina, quae publice cantantur.*

Sed puta omnes *illos esse*
Coturnices domesticos,
Saltatores brevicervicos,
Nanorum statura praeditos, caprinorum stercorum
Ramenta,
Machinicrepas.
Etenim dixit pater *eorum*,
Illud, in quo ei quiddam praeter spem
Evenit drama, a fele
Vesperi strangulatum esse.

ANTODE ET ANTISTROPHE COL. XXII.

Tales decet Gratiarum
Pulchricomarum hymnos celebres
Sapientem Poëtam
Cantare, quando verna
Voce hirundo
Cantus edit sessitans,
Et chorum non habet Morsimus,
Neque Melanthius: cujus
Acerbissimam vocem garrientis audivi, cum tragicum
Chorum haberent frater *ejus*, & ipse ambo,
Gorgones gulosae,
Batidispices piscium & harpyae,
Qui vetulas subigunt, impuri,
Olentes hircum,
Piscium pernicies:

Quos

tur. Sunt autem haec Stesichori, cujus locum adducit Scholiastes: τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαιμόματα καλλικόμων ὑμνεῖν φρένα μὶλ@· ἐξιφρόντα ἀοιδὸς ἁρ@· ἐπερχομένᾳ.

vs. 800. Ὅταν ἦρτε] Hoc etiam ex Stesichoro, qui ait: ὅταν ἦρ@· ὥρα καλαδεῖ χελιδών.

vs. 803. Μόρσιμο@·] Malus poëta fuit. Vide ad Ranas. vs. 152.

vs. 804. Μελάνθι@·] Et hic Poëta fuit Tragicus. Inter *Helluones* eum numerat infra vs. 1010. In Avibus vs. 151. leprosum fuisse significat.

vs. 811. Βατιδιτκάπτει] Pisces genus est *Rajae*.

vs. 812. Γραιοβόσκαι] Meretrices dicuntur σοβάδες, ut Scholiastes ait.

Ὧν καταχεμψαμένη
Μέγα ἐμὲ πλατύ,
Μᾶσα θεὰ, μετ' ἐμᾶ
Ξύμπαιζε τᾷ ἑορτᾷ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΤΡ. Ὡς χαλεπὸν ἰοῖ ἐλθεῖν ἄρ' ὐθὺ τῶ θεῶν·
Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ σκέλη.
Μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦσ' ἔμοιγέ τοι·
Ἀπ' ὐρανᾶ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
Ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
ΘΕΡ. Ὦ δέσποθ' ἥκεις; ΤΡ. Ὡς ἐγὼ 'πυθόμιλλω τινός.
ΘΕΡ. Τί δ' ἔπαθες. ΤΡ. Ἤλγουν τὼ σκέλη, μακρὰν ὁδὸν
Διεληλυθώς. ΘΕΡ. Ἴθι νυῦ κάτειπέ μοι. ΤΡ. Τὸ τί.
ΘΕΡ. Ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κτ\ τ' ἀέρα
Πλανώμενον, πλεῖν σαυτόν; ΤΡ. Οὐκ, εἰ μήγε πω
Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
ΘΕΡ. Τί δ' ἔδρων; ΤΡ. Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμενα,
Τὰς διαιθεριανεμνηχέτας πνοάς.
ΘΕΡ. Οὐκ ἦν ἄρ' ὑδ' ἃ λέγουσι κτ\ τ' ἀέρα,
Ὡς ἀστέρες γινόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
ΤΡ. Μάλιστα. ΘΕΡ. Καὶ πῖς ἐστὶν ἀστὴρ νυῦ ἐκεῖ;
ΤΡ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅστερ ἐποίησεν πάλαι
Ἐνθάδε τ' ἀοῖόν ποθ'· ὡς τε γ' ὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
ΘΕΡ. Τίνες γάρ εἰσ' οἱ ξυνεπέχοντες ἀστέρες,
Οἳ καόμβοι θέουσιν; ΤΡ. Ἀπὸ δείπνου πίνες
Τῶν πλουσίων ὕτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
Ἱππεῖς ἔχοντες, οἳ δὲ τοῖς ἱππείοις πῦρ.
Ἀλλ' εἰσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,

Καὶ

vs. 819. Ὡς χαλεπὸν] Prodeunt de novo Personae, & Trygaeus descendit e coelo, & ad Penates suos redit, narrans quantum laboris hauserit in ascensu & descensu. *Florens.*

vs. 822. Ἀπ' ἐμαυῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ] De loco valde sublimi videntur quidem minores homines in imo, sed non nequiores: παρ' ὑπόνοιαν itaque dixit κακοήθεις πάνυ pro μικροὶ πάνυ.

vs. 824. Ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.] Id est: σὺ λέγεις.

vs. 830. Πανελίζοντ' ἀναβολὰς ποτώμενα τὰς ἐνδίας ——] In Avibus introducit Dithyramborum Poëtam Cinesiam alas petentem, ut sublime volans pollit captare proœmia. vs. 1383. ὑπὸ σῶ πλευρᾶς βάλλομαι μετέρσιος ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν ἀεροδονήτους καὶ νεοσσὸς ἀναβολάς. ad quem alter: κρέμαται μὲν ἂν ἐντεῦθεν μέν ἡ πίττα.

vs. 831. Τὰς ἐνδιεριανεμνηχέτας] Id est, ἀεροπηχεῖς· nisi quod habetur ibi ἔνδιος, id est, *serenus*, *Inclitus*, & αἴθρ. Vox ἀεροπηχεῖς occurrit in Nubibus vs. 336. ubi etiam ridet dithyrambos: ἀερίας διερὰς γαμψὰς οἰωνοὺς ξυνεπηχεῖν. vs. 835.

Quos despue screatu
Magno & largo,
Diva Musa, & mecum
Laeta festivitatem celebra.

TRYGAEUS, FAMULUS.

TR. Erat ergo res perquam difficilis pervenire usque ad Deos:
Mihi sane fesso dolent oppido crura.
Eratis autem inspicienti desuper mihi parvi:
De coelo *intuenti* videbamini plane maligni,
Hinc autem multo maligniores.
SERV. Venisti ô here? TR. Ut ego audivi ex quodam.
SERV. Qualem expertus es fortunam. TR. Dolent mihi crura longum iter
Emenso. SERV. Age dic nunc mihi. TR. Quidnam?
SERV. Vidistine alium aliquem hominem in aëre
Vagantem, praeter teipsum? TR. Non, nisi forte
Duas aut tres dithyrambicorum poëtarum animas.
SERV. Quid faciebant? TR. Volitantes colligebant prooemia
Quaedam, quae nihil nisi res in aëre natantes creparent.
SERV. Nec illa ergo sunt in aëre, quae vulgo *homines* dicunt,
Cum ajunt nos stellas fieri, quando quis *nostrum* moritur?
TR. Maxime. SERV. Ecquaenam est illic nunc stella?
TR. Ion ille Chius, qui olim fecit
Hic Eoam *suam*, cum statim
Omnes eum Eoam stellam vocarent.
SERV. Quaenam ergo sunt stellae illae discurrentes,
Quae ardentes cursitant? TR. Sunt quaedam, quae a caena
Divitum stellarum redeunt istae,
Laternas habentes, & in laternis ignem.
Sed accipe ocyus istam & introduc eam,

Et

vs. 835. Ἴων ὁ Χῖος] Fuit Tragicus & Dithyrambicus Poëta.

vs. 836. Τὴν ἑῴαν] Carmen, cujus principium citat Scholiastes: Ἑῴαν ἀεροφοίταν ἀστέρα μείνομεν, ἁλιὰς λευκῇ πλήσσουσι πρόδρομον. *Matutinam aërigradam stellam expectemus, quae Solem candidis alis praecurrit.* Vulgo minus recte μείνομεν, quod recte se haberet, si absque diphthongo scriberetur μένομεν. Est autem ἑῷος Dorice pro ἠῷος, pro quo dicitur ἑῷος. Euripides apud Scholiastem ad Equites vs. 783. Ἑῷος ἤδη· ἀστὴρ ἐξελαμψεν ἀεῖρε· *Matutina quando equitant elaxit stella.*

vs. 838. Διατρέχοντες] Alias διϊπτάμενοι, διαθέοντες.

vs. 840. Ἐν τοῖς ἱστοῖς] Glossae Ἱστός, *Furnus, Laterna.* Scholia ad Plutum vs. 816. ὁ δ' ἱστὸς· τὸ μαγειρεῖον. ἢ ὁ καπνοδόχη. ἢ ὁ φανός. ὡς τὸ, Ἐν τοῖς &c. ad hunc in Pace locum Scholia: ὃς τὸν ἡμῖν λαμπῆνας, ἢ φανὸς καλοῦμεν.

vs. 842. Ταυτηνί] Oporam. Vide supra vs. 522. Jubet autem hic, ut intus lavetur Opora.

Καὶ τ' πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδως·
Στόργυ τέ μοι καὶ τῆδε κυελίδιον λέχος·
Καὶ ταῦτα φράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
Ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ Βυλῇ τέως.
ΘΕΡ. Πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; ΤΡ. Πόθεν; ἐκ τ' ὐρανῶν.
ΘΕΡ. Οὐκ ἂν ἔλ' δοίλω τ' θεῶν τελώβολον,
Εἰ πορνοβοσκοῖσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
ΤΡ. Οὐκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τύπων πυές.
ΘΕΡ. Ἄγε νυῦ ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
Ταύτῃ πί; ΤΡ. Μηδέν· ὃ γὰ ἐθελήσῃ φαγεῖν,
Οὔτ' ἄρτον, ὅτε μᾶζαν, εἰωθῇ' ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
ΘΕΡ. Λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κατὰ σκυλακτέον.

ΧΟΡ. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ φρεσ-
βύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
Ταπυῦ τάδε φράσῃ.
ΤΡ. Τί δῆτ', ἐπιδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
ΧΟΡ. Ζηλωτὸς ἔσῃ, γέρον,
Αὖθις νέος ὢν πάλιν,
Μύρῳ καταλειπτός.
ΤΡ. Οἴμοι· τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τ' πτθίων ἔχωμαι,
Εὐδαιμονέστερος φανεὶς τ' Καρκίνυ φροβίλων.
ΧΟΡ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς πς εἰς ὄχημα καθάρυ βαὶς,
Ἔκσσα τὺς Ἕλληνας· ὥστ' ὀ τοῖς ἀγροῖσιν αὐτὺς
Ἀπαντᾶς ὄντας ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθιδεῖν.

ΘΕΡ. Ἡ παῖς λέλυται, καὶ τὰ τ' πυγῆς καλά·
Ὁ πλακοῦς πέπεπαι, σησαμῆ ξυμπλάτλεται·

Καὶ

vs. 844. Κυρίδιον λέχος] Supra vs. 706. dicit ad hunc Trygaeum Mercurius: ἰδὶ νῦν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν κόμιζαι γυναῖκα σαυτῷ τήνδε.

vs. 846. Τήνδε τῇ Βυλῇ] Theoriam; supra vs. 714. τήνδε τὴν Θεωρίαν ἄπαγε τῇ Βουλῇ λαβὼν ὥσπερ ποτ' ἦν.

vs. 849. Εἰ πορνοβοσκοῖσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί] Nunc clarius indicat meretrices esse has duas. Euripides autem in hanc sententiam dixit, in Ione vs. 449. κἀκεῖ' ἀνθρώπους κακοὺς λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμεῖσθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε. *Non amplius homines culpare aequum, si deorum vitia imitamur; sed deos, qui docent haec.*

vs. 854. Ἄνω] *In coelo, apud superos.*

vs. 855. Καὶ κατὰ] Ita Editio Aldina habet, & ita videtur Scholiastes legisse; sed magis placet κἀκεῖ, quod est in Editionibus Farrei, & Brubachii: κατὰ autem sunt *canibus.*

vs. 859. Τί δῆτ' ἐπιδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε] In Acharnens. vs. 1010. τί δῆτ' ἐπιδὰν τὰς κίχλας ὀπτωμένας ἴδητε; Antecedentia ibi, antecedentibus hic, etiam sunt similia.

vs. 861. Αὖθις νέος ὢν πάλιν] Euripides in Heraclidis vs. 796. νέος μεθίστη' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ· *Juvenis fi-* *ctus*

Et alveum elue, & aquam caleface:
Et ſterne mihi atque huic genialem lectum.
His peractis, redi huc.
Ego autem hanc reddam ſenatui interea.
Serv. Unde accepiſti tu has? Tr. Unde? *nempe* ex coelis.
Serv. Non terunci faciam ego deos jam,
Si lenocinium exercent, uti nos homines.
Tr. Sane illic etiam quidam ab iſtis victitant.
Serv. Age nunc eamus. Serv. Dic mihi, quid dabo comedendum
Huic? Tr. Nihil. nam nolet comedere,
Nec panem, nec mazam, ſolita ſemper
Apud ſuperos ambroſiam lingere.
Serv. Lingere, inquis? ergo ei hic etiam paranda erit.

Ch. Sane feliciter ille ſe-
nex, quantum hic videre licet,
Nunc rem gerit.
Tr. Quid ergo, cum ſponſum me videbitis nitidum.
Ch. Admirandus eris, mi ſenex,
Rurſus juvenis factus,
Unguento delibutus:
Tr. Arbitror: quid vero cum concumbens cum ea papillis adhaerebo?
Ch. Beatior videberis quam Carcini ſtrobili.
Tr. Merito ſane, qui ſcarabaeo invectus
Servavi Graecos: ut in agris
Omnes degentes tuto jam ſubagitent ſuas, & dormiant.

Serv. Puella lota eſt, etiam podex recte ſe habet.
Placenta cocta eſt, libum ſeſaminum paratur.

Cete-

tus eſt ex ſene rurſus.

vſ. 864. Εὐδαιμονίσεις] Lego potius φανεῖ in futuro Attice. Nam haec videntur a Choro dici; ut in verſione feci.

Ibid. Τῶν Καρκίνε στροβίλων] Ita vocat Carcini filios, ludens in Homonymia vocis στρόβιλος, quae & *nucem pineam* ſignificat, & *ſaltationis* genus quoddam; quia erant ſaltatores: ſimili ratione eosdem iſtos vocat ἐρχίλους in Veſpis vſ. 1511. ludens in vocibus ὀρχεῖσθαι *ſaltare*, & ἐρχίλος *erchilus*, *avicula quaedam.*

vſ. 867. Κιθῶν καὶ καθώδιον] Conjungit haec duo & ſupra vſ. 341.

vſ. 868. Καὶ τὰ τῆς συγῆς καλά] Phrynichus apud Scholiaſtem ad Aves vſ. 989. Ἀνὴρ χορεύει, καὶ τὰ τῆ ϑεᾷ καλά.

vſ. 869. Σησαμῆ] Tanquam ad ſponſum; dabatur enim ſponſis Seſamum: in Avibus vſ. 159. cum Chorus Avium dixiſſet: πεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα. καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια· alter dicit: ὑμεῖς μὲν ἄρχ ζῆτε νυμφίων βίον.

Καί τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα. ᾧ πέπυς δὲ δεῖ.
ΤΡ. Ἴθι νυῦ ἀποδῶμεν τἠνδε τ' Θεωρίαν,
Ἀνύσαντε τῇ Βυλῇ. ΘΕΡ. Τίς ἔσθ' αὕτη; τί φής;
ΤΡ. Αὕτη Θεωρία 'στιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
Ἐπαίομεν Βραυρῶναδ' ὑποπεπωκότες,
Σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις. ΘΕΡ. Ὦ δέσποτα,
Ὅσων ἔχει τ' ὀρωκλοπεντετηρίδα.

ΤΡ. Εἶεν, τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
Τίς φυλάξει τήνδε τῇ Βυλῇ λαβών;
Οὕτως τί σείγαφεις; ΘΕΡ. Τὸ δεῖν' ἐς Ἴθμια
Σκιὰν ἐμαυτῷ τῷ πέει καταλαμβάνω.

ΤΡ. Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δᾶυρο σύ·
Καταθήσομεν γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄγων.
ΘΕΡ. Ἐκείνοσι νθύει. ΤΡ. Τίς; ΘΕΡ. Ὅστις; Ἀμφιάδης,
Ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολᾶν. ΤΡ. Ἀλλ', ὦ μέλε,
Τὸν ζωμὸν αὐτῆς ὀρθοπετῶν ἐκλάψεται
Ἄγε δὴ σὺ κατάθου ὀρώλα τἀ σκυθη χαμαί.
Βυλὴ, Πρυτάνεις, ὁρᾶτε τ' Θεωρίαν;
Σκέψαθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ ὠδωδώσω φέρων,
Ὡς θἠθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
Ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάῤῥυσιν.
Τυτὶ δ' ὁρᾶτε τὐπάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.

Διὰ

vs. 874. Βραυρώναδε] Scholia: Βραυρὼν, πόλις Ἀττικῆς ἐν ᾗ τὰ Διονύσια ἤγοντο· καὶ μεθύοντες πολλὰς πέρνας ἥρπαζον· *Brauron oppidum Atticae, in quo Dionysia fiebant: & ebrii multa scorta rapiebant.*

Ibid. Ὑποπεπωκότες] Ita legendum pro ὑποπεπλωκότες. Scholiastes etiam innuit, ubi quasi exponitur μεθύοντες.

vs. 876. Πρωκλοπεντετηρίδα] Scholia. παρὸσον διὰ πεντετηρίδος χρόνου ἤγοντο αἱ Θεωρίαι τῶν Διονυσίων· *Quatenus quinquennalia erant sacra illa Dionysiorum.* nempe in Braurone.

vs. 879. Οὕτως τί σειγάφεις;] Cum audiret servus, Trygaeum velle meretricem alicui servandam dare, statim cogitabat: ὁ τί mihi daretur! & oraturus erat; sed timebat repulsam; nec immerito: quis enim ovem lupo committat? itaque gestus edebat, quales solent meditabundi & solliciti. Scholiastes Eurip. ad Orestem vs. 631. ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΟΣ αὐτὸ, καὶ δισσακιὰς ἔχοντος· καὶ διαλογιζομένου εἰ δίκαιον ταῦτα ποιεῖν· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν τοῖς πράγμασι· *Quasi pede circumducto solum verrat: & dubitet, atque secum reputet, an ista facienda sint. Id quod facere solent, qui in aliqua re dubii sunt & incerti.* Suavissime Aristaenetus Lib. I. Epist. 15. de puella aliquid magni petitura: ἀλλ' εἰς γῆν ἔβαλε τὸ πρόσωπον, ὥσπερ τι συνοχμένης· εἶτα ἔρως ἐπιχαρίτως περιειλημένη ταῖς παρειαῖς, καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰδοῦς ἀποκλίνασα, καὶ πῇ μὲν τῆς ἀμπιχόνης ἄκροις δακτύλοις ἐραπλομένη τῶν κροσσῶν· τῇ δὲ περιερέμασα τὸ ζωστὸν τὸ ἄκρον· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τέθαφος ΠΕΡΙΧΑΡΑΤΤΟΥΣΑ τῷ ποδί. ταῦτα δὴ τὰ τῶν αἰδημόνων ἐν διαπορήσει κινήματα· ἔρως ἐν μόλις ἠρεμαίᾳ φωνῇ, ἐπίνευσον, ὦ βασιλεῦ &c. *Sed in terram spectabat vultus tuus, veluti cogitabundae; deinde inquietas, rubore genas perfusa deceuter, vultum prae verecundia averteus, ac modo vestis fimbrias*

Ceteraque omnia: *tantum* pene opus est.
Tr. Age reddamus nunc Theoriam hancce
Senatui propere. Serv. Quaenam haec est *mulier*? quid ais?
Tr. Haec Theoria est, quam nos aliquando
Subagitavimus in Braurone ebrii.
Vix potuit capi, hoc certo scias.
Ô Quantam affert haec voluptatem quinto quoque anno!

Tr. Eja, quis vestrum est justus? quisnam?
Quis hanc ad se receptam custodiet Senatui?
Heus tu, cur sic in gyrum pedem agis? Serv. Quiddam cogito: nimirum ad Isthmia
Tentorium occupo ad fovendum penem meum.

Tr. Nondum dicitis vos, quis sit custoditurus: huc ades tu.
Deponam enim te in medium adductam.
Serv. Ille innuit. Tr. Quis? Serv. Quis, *id rogas*? nempe Ariphrades,
Obsecrans ut ad ipsum adducatur. Tr. Sed, ô bone,
Jus ejus lambendo hauriet irruens.
Agedum tu depone prius hanc supellectilem humi.
Senatus vosque Prytanes videtis Theoriam?
Spectate quanta bona vobis afferens tradam,
Ita ut statim possitis sustollentes crura
Hujus in sublime patrare sacra.
Hancce culinam videtis quam sit pulchra?

Propterea

fimbrias summis digitis apprehendens, modo extremam partem zonae circumversans, modo etiam terram circumacto pede figuans, quales verecundantium & dubitantium sunt gestus; inquiebas itaque vix tandem, voce summissa: annue, o Rex. &c. In isto loco mutavi vulgatam scripturam, quae haec est: ἀλλ' εἰς γῆν ἰώρας τὸ πρόσωπον ὥσπερ τι συγκεκμένον.

vs. 879. Ἐς Ἴσθμια] Isthmiorum mentionem facit, quia de meretrice sermo est; erant autem plurimae meretrices Corinthi, quae in Isthmo est sita. Quid autem revera per Ἴσθμια hic, & σκηνὴν τοῦ πίτυς intelligatur, facile cogitabit, qui consideraverit, quid sit Isthmus: *Aequora bina suis obtundunt fluctibus Isthmon.* Obex, quo rupto Ionium Aegeo miscebitur.

vs. 885. Τὸν ζωμὸν αὐτῆς —— ἁλιάψεται] Quatenus Theoria est, festorum & sacrificiorum celebratio per ζωμὸν intelligitur, *jus culinarium*: sed quatenus meretrix, intelligitur ὁ ἀπόπλους ὁδός, quam solebat Ariphrades ἐν τοῖς κασαυρίοισι λείχειν, ut de eo loquitur in Equitibus vs. 1282. Sequentia etiam, quae dicit de Theoria, duplicem habent sensum.

vs. 889. Ἅπαντας ὑμᾶς τὰ σκέλη] „ Sic in Ecclesiaz. „ vs. 265. εἰθισμένους γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη. Et Mar„ tialis in hunc sensum dixit: *Tollunturque pedes*: ut & „ Nonius Atellanarum scriptor apud Nonium dixit: „ *Mammas teneas, pedes extollas*: quae obscoenitatis & „ nequitiae plena omnia. *Florens.*"

vs. 890. Ἀνάῤῥυσιν] Dies sacrificiorum ita dicitur.

vs. 891. Τέτλακεν] Quatenus Theoria est Festorum celebratio, ὀπλίτης est culina, ubi post sacrificium carnes coquuntur: quatenus meretrix, τὸ αἰδοῖον, quod monstrat.

Διὰ ταῦτα γὰ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταῦθα γᾦ
Πρὸ γᾦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.
Ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέφαν ποιεῖν
Ταύτῃσιν ἔχουσιν αὔλιον καλὸν πάνυ,
Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑζάναν,
Καὶ παγκρατίῳ γ' ὑπαλειψαμβίοις νεανικῶς,
Παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὀμοῦ γὰ τῷ πέῳ.
Τείτῃ δὲ μοῦ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε·
Ἡνίκα δὲ κέλης κέλητα ὠθοκελητεῖ,
Ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
Φυσῶντα γὰ πνέοντα τοσοῦτον·
Ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
Περὶ ταῖσι κάμπαισ' ἡνίοχοι πεπωκότες.
Ἀλλ', ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
Ἰὼ ὡς τοσοῦτος ὁ Πρυτάνις παρεδέξατο.
Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι τοῖκα τοσαγαγεῖν σ' ἔδει·
Ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
ΧΟΡ. Ἡ ξενὸς ἀνὴρ πολί-
τῆς ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
ΤΡ. Ὅταν πυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
ΧΟΡ. Καὶ νῦν σύγε δῆλος εἶ·
Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
ΤΡ. Φήσεις τί δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνον νέον λεπαστί;
ΧΟΡ. Καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
ΤΡ. Πολλῶν γᾦ ὑμῖν ἄξιος Ἀθμονεὺς ἐγώ,
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον,
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, Ὑπερβολόν τε παύσας.

vſ. 892. Κικάπτικε] Scholia: ἐπειδὴ μίλαν ἐστὶ δικὴ τὰς τρίχας. Sic in Veſpis vſ. 1372. ubi ſimile ſpectaculum exhibetur; τί δὲ τὸ μίλαν τοῦτ' ἐστιν ἐν μέσῳ; deinde alter: ὁ πίσσα δέπτε καιομένης ἐξέρχεται.

vſ. 896. Παλαίειν] A ludis ſolemnibus ad ludos Venereos. Hinc Luciani Palaeſtra in Aſino, quae ipſum docuit in lecto luctari.

Ibid. Τετραποδηδὸν ἑζάναν] Idem eſt quod in Lyſiſtrata vſ. 231. ὁ σκέσομαι λάκκα.

vſ. 900. Κέλης κέλητα παρακελητεῖ] Horat. *Clunibus aut agitavit equum laſciva ſupinum.* In Veſpis vſ. 499. καμὲ γ' ὁ πόρτις —— ὅτι κελητίσ' ἐκέλευεν, ἤρετο εἰ τὴν Ἰππίου τυραννίδα καβίσαμαι.

vſ. 901. Ἅρματα] Pro σώματα, inquit Scholiaſtes.

Ibid. Ἀνατετραμμένα] In Ranis vſ. 543. ἐν σώμασι Μιλησίοις ἀνατετραμμένῳ κινῶν ὀρχησρίδα.

vſ. 902. Προσκινήσεται] „ Sic Lyſiſtrata vſ. 227. καὐ„ κὼς παίξω, κἀγὼ προσκινήσομαι. Id eſt, ut ait Mar„ tialis: *Nec motu dignabor opus.*" Florens.

vſ. 903. Ἀπεψωλημένοι] Glande vereri nudata.

vſ. 907. Εἴ τι πρῖπα προσαγαγεῖν σ' ἔδει] Prytanes introducebant eos, qui Senatum vellent convenire; ſed id aegre faciebant gratis. Ex Scholiis.

vſ. 908. Τὴν ἐκεχειρίαν] Ἐκεχειρία ſunt *induciae*

Propterea etiam fuligine nigra est: isthic enim,
Antequam bellum oriretur, Senatui ollae stabant olim.
Deinde statim certamina licebit instituere
Pulcherrima, nobis hanc habentibus:
Humi luctari, quadrupedum ritu stare,
Unctisque juvenum more in pancratio,
Ferire, fodicare, simul pugnis & pene.
Post autem tertia die cursus equestres instituetis
Cum singulator singulatorem praevertet.
Currusque super curribus eversi,
Flantes & spirantes motitabunt sese;
Alii autem jacebunt recutiti
Aurigae lapsi circa flexus. (*circa metam, ubi flectendum erat.*)
Sed, ô Prytanes, accipite Theoriam.
Ecce quam libenter accepit *eam iste* Prytanis.
At non faceres, si quid gratis introducendum *ad Senatum* fuisset tibi:
Sed vidissem te praetendentem vacationem. (*justitium.*)
Ch. Certe bene meretur ci-
vis de omnibus ille, qui
Est talis, *qualis tu es.*
Tr. Cum vindemiabitis, multo magis scietis qualis sim.
Ch. Nunc etiam id satis tu quidem ostendis.
Servator enim omnibus ho-
minibus es factus.
Tr. Tum demum id dices, cum ebibes vini novi poculum.
Ch. Imo secundum Deos tibi semper primas deferemus.
Tr. Sum enim ego Athmonensis vir quantivis pretii,
Qui gravissimis malis liberavi plebejam turbam,
Populumque agrestem: quique Hyperbolum repressi.

ciae, & metaphorice feriae & vacationes quaevis; nunc alludit etiam ad ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν βουλόντων, ut dicit Scholiastes, id est, *habere aliquid* (*scil. munusculi*) *in manibus*, *ab iis*, *qui* volunt introduci ad Senatum. Hinc etiam utitur verbo ὑπέχειν loco προέχειν. quasi dicat: ὑπέχοντα τὴν χεῖρα ad accipiendum munus; ut supra vs. 430. ὕπεχε τὴν φιάλην. ubi vide Notam. Prytanum *dapsilitatem* notat & in Thesmoph. vs. 943. πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἣν πέρ φιλεῖς κεἰλιν προτείνειν, αἰσχίστου ὄν τις δίδῳ. ἑτοίμην πρὸς τὸ λάμμα, ut loquitur Scholiastes, id est, *promte subjicientem manus ad accipiendum munus.*

vs. 916. Φάσεις] Mallem ita distinguere: φάσεις. τί δῆτ' ἐπισδὰν ἐκπίῃς οἶνε λιπαρόν; hoc sensu: *Dices* sane, ut ais te pro servatore me habiturum, cum erit vindemia; *quid vero tum dices, cum ebiberis vini calicem?* Alias, si illud τί pro indefinito accipiatur, erit φάσεις τί δῆτ', ἐπισδὰν ἐκπίῃς οἶνε λιπαρόν· *Dices utique aliquid tale, cum* &c. Ceterum Athenaeus XI. p. 485. videtur ad hunc locum respexisse, cum inquit: Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· τί δῆτα νεᾶνις οἶνε κύλικα λιπαρήν. ubi vitiose τί δῆτα νεᾶνις, pro τί φῆτ' ἄν, εἰ πίοις &c. Infra vs. 1351. φάσεις γὰρ ὅταν ἐσθίῃς οἰνόν τι πίῃς πολύν.

vs. 918. Ἀθμονεὺς] Supra vs. 190. Τρυγαίῳ Ἀθμονεὺς ἀμπελοεργὸς δεξιός.

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΧΟΡ. Ἄγε δὴ πῇ νῶϊν ὀπθοθεὶ ποιητέον;
ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτῃ χύτραις ἱδρυτέον.
ΧΟΡ. Χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;
ΤΡ. Τί δαὶ δοκεῖ, βύλεσθε Λαεινᾷ βοΐ;
ΧΟΡ. Βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
ΤΡ. Ἀλλ' ὑΐ παχείᾳ ἢ μεγάλῃ; ΧΟΡ. Μὴ μή. ΤΡ. Τή;
ΧΟΡ. Ἵνα μὴ γένηϑ' Θεαγένους ὑμία.
ΤΡ. Τί δή δοκεῖ σοι δῆτα τ' λοιπῶν; ΧΟΡ. Οἵ.
ΤΡ. Οἵ; ΧΟΡ. Ναὶ μὰ Δί'. ΤΡ. Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμά γ'. ΧΟΡ. Ἐπίτηδές γ', ἵν' ὀν τῇ ἐκκλησίᾳ
Ὡς ἀεὶ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπὸ ϑ' δέως λέγωσ' Ἰωνικῶς, οἵ.
ΤΡ. Εὖ τοι λέγεις. ΧΟΡ. Καὶ τἄλλα γ' ὥσιν ἥπιοι·
Ὥστ' ἐσόμεϑ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τὰς τρόπους,
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι ϖραότεροι πολύ.
ΤΡ. Ἴϑι νῦν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ ϖεῦϑατον λαβών·
Ἐγὼ δὲ ϖοιῶ βωμὸν, ἐφ' ὅτῳ ϑύσομεν.
ΧΟΡ. Ὡς πάνϑ', ὅσ' ἂν ϑεὸς ϑέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατοῖ,
Χωρεῖ χτ' νῶν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
Τύπτων κατὰ καιρὸν ἀπαλᾷ.
ΤΡ. Ὡς ταῦτα δηλά γ' ἔϑ'· ὁ γὰρ βωμὸς ϑύεται ἤδη.
ΧΟΡ. Ἐπείγετε νῦν, ὡς ὅσῳ
Σοβαρᾷ ϑεόϑεν
Κατέχῃ πολέμου
Μετάτροπος αὖρα.
Νῦν γὰρ δαίμων Φανερὰς
Εἰς ἀγαϑὰ μεταβιβάζῃ.
ΤΡ. Τὸ χανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον, ἢ τέμμα, ἢ μάχαιραν,

Καὶ

vſ. 922. Ταύτην χύτραις ἱδρυτέον] Subintellige ἀθάρης, aut φακῆς, aut ὀσπρίων, aut ſimile; ſolebant enim pultem coquere aut legumina, cum erigerent ſtatuam aliquam aut aram, & id dicebatur ἱδρύειν χύτραις. Sic in Pluto vſ. 1198. τὰς χύτρας, αἷς τὸν Θεὸν ἱδρυσόμεϑα, λαβὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε. ubi vide Notam.

vſ. 924. Λαρινῷ βοΐ] „ Graecis λαρὸν & λαρινὸν dici„ tur τὸ ἡδύ, quod placet ac gratum eſt: inde λαρι„ νίειν dictum: quod non ſimpliciter σιτίζεσθαι ſigni„ ficat, ut Athenaeus interpretatur; ſed *habere melliter* „ *& delicate*. Epirotici boves Larini dicti, quos ad „ victimas impinguabant, ut docet Varro libro ſecun„ do de Re Ruſtica." *Caſaubonus* ad Athenaeum IX. cap. IV. Graeci Grammatici a *Larino* quodam, aut a *Larina*, quae fuerit pagus aliquis Epiroticus, ita dictos boves iſtos putant.

vſ. 925. Ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι] Ex vocabulo male ominatur, quia βοΐ & βοηθεῖν ſimilia. Sic *Pernis pernicies veniet*. Plautus.

vſ. 927. Θεαγένους ὑμία] Iſte videtur fuiſſe aliquis immun-

CHORUS, TRYGAEUS.

CH. Age quid jam deinceps nobis faciendum eſt?
TR. Quid aliud, niſi ut hanc dedicemus adhibitis ollis cum leguminibus.
CH. Ollisne, quaſi Herma eſſet, qui *ſe vili ſumtu dedicari* queritur?
TR. Quid ergo videtur? vultisne Larino bove?
CH. Bove inquis? nequaquam, ne neceſſe ſit βοηθεῖν, ſuccurrere.
TR. Num ergo porca pingui & magna? CH. Minime? TR. Cur?
CH. Ne fiat porcina Theagenis ſpurcitia.
TR. Quanam ergo ex ceteris *victimis* cenſes? CH. Οἰ· *ove.*
TR. *Itane οἰ, ove?* CH. Certe. TR. Sed eſt Ionica haec
Vox. CH. Oportune *ſane*, ut, ſi in concione
Quis dixerit bellum eſſe gerendum, tum qui *illic* ſedent,
Prae metu dicant Ionice οἰ! ô vae!
TR. Recte dicis. CH. Et ſint cetera lenes;
Atque ita unus erga alterum erit animo agnino,
Erga ſocios autem multo mitiores *erimus.*
TR. Age adduc jam ovem:
Ego autem aram parabo, in qua ſacrificabimus.
CH. *En* ut omnia, quae Deus vult, fortunaque ſecundat,
Procedunt ex ſententia, aliaque aliis
Iſtorum oportuno tempore ſeſe offerunt.
TR. Hoc utique ſatis apparet; nam ara, ecce, jam foris eſt.
CH. Feſtinate ergo, dum
Divino juſſu vehemens
Ceſſat belli
Mutabilis aura.
Nunc enim deus palam
Res in melius refert.
TR. Caniſtrum adeſt, cum molis, ex corona, & cultro:

Ignis

immundus ut amica luto ſus; hinc etiam in Veſpis vſ. 1178. dicit eum cum ſtercorario collocutum eſſe: ὦ σκαὶ κἀπαίδευτε, Θεογνὶς ἔφη τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορήμεθ᾽.

vſ. 929. Ἰωνικὸν] Attici enim dicunt οἷς. Iones ὁἷς.

vſ. 931. Λέγοι τις] Oratio haec parum ſana: ἵνα λέγοι τις, εἰ καθήμενοι λέγωσι. Si in antec. εἰ corripiendum eſt ante ἵν, lego: Ἐπίτηδές γ᾽. εἰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀεὶ χρὴ πολεμεῖν λέγει τις (vel λέγοι τις) οἱ &c. vel, ſi correptio fieri non poteſt, λέγων, pro λέγοι, ut ſit λέγων pro λέγοιτο.

vſ. 932. Οἰ] Hic jam eſt particula exclamantis & abhorrentis. Vult autem dicere: ut abhorreant a bello, nec aſſentiantur in concione bellum ſuadentibus.

vſ. 945. μετάτροπ᾽ αὖρα] Euripides in Electra vſ. 1147. Ἀμοιβαὶ κακῶν. μετατρέποι πνέουσιν αὖραι δόμων· *Retributio ſit malorum: mutatae ſpirant aurae domus.* Aeſchylus in Perſis vſ. 947. δυσμεναῖς γὰρ δὴ αὖ μετάτροπ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ· *Fortuna enim rurſus mala in me conversa eſt.*

Καὶ πῦρ γε τυτί, κ' ὑδὲν ἴαχε πλιὼ τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
ΧΟΡ. Οὐκῦν ἀμιλλήσεσθον;
Ὡς ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
Πρόσθισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος· καὶ τᾶτ' εὖ οἶδ' ὅτι
Φυσῶντι ὑμῖν πονηρόν.
Προσδώσετε δήπου.
ΤΡ. Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ μὲν χέρνιβα,
Περίϊθι τὸν βωμὸν ταχέως ὀπὶ δεξιά.
ΘΕΡ. Ἰδού, λέγοις ἂν ἄλλο, προσελήλυθα.
ΤΡ. Φέρε δή, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάλλω λαβών·
Σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τὸν ὀλοῦν,
Καὐτός τε χερνίπτου τῷδε τούτῳ ἐμοὶ,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτε τὸν κριθῶν. ΘΕΡ. Ἰδού.
ΤΡ. Ἔδωκας ἤδη. ΘΕΡ. Νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
Τούτων, ὅσοι θρᾷ εἰσὶ, τὸν θεωμένων
Οὐκ ἔστιν ὑδεὶς ὅστις ὑ κεκλιὼ ἔχει.
ΤΡ. Οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον. ΘΕΡ. Ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
Δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες. ΤΡ. Ἀλλ' ὐχώμεθα.
Τίς τῇδε πῦ ποτ' ἐστί; ΘΕΡ. Πολλοὶ καὶ ἀγαθοί.
Τοῖσι φέρε δοῦ· πολλοὶ γὰρ εἰσι καὶ ἀγαθοί.
ΤΡ. Τούτους ἀγαθοὺς νόμισας; ΘΕΡ. Οὐ γῶ, οἵτινες
Ἡμῶν καταχέονται ὕδως τοσουτονί,
Ἐς ταυτὶ τᾶτ' ἐξάσ' ἰόντες χωλίον.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ὐχώμεθ', ὐχώμεθα δή.

ΤΡ. Ὦ σεμνοτάτη βασίλεια, θεὰ
Πότνι' Εἰρώνη,
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΘΕΡ.

vs. 449. Πλὴν τὸ πρόβατον] Quasi dicas: & ephippium & fraenum habeo; tantum equum non habeo, ἐν ᾧπερ ἐσι πάντα μοι τὰ πράγματα. Neque hodie certe mactabitur illa ovis, etsi omnia ad sacrificandum parata sint; ἀλλ' ὕφι προσάσιος αὐτὸν παρίχοντα infra vs. 1020.

vs. 951. & seq. Χαῖρις — ἄκλητος] Scholiastes ad Aves vs. 859. ubi etiam ad sacrificium se parant, de isto Chaeride: ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτῷ ταῖς εὐωχίαις· *Quasi ultro & invocatus accedat ad convivia.*

vs. 956. Τὸ κανοῦν λαβὼν καὶ τὴν χέρνιβα] In Avibus vs. 851. etiam in sacrificio: παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

vs. 959. Δαλίον τόδ' ἐμβάλλω] Suidas hic legit δαλίον. De eadem re loquitur Euripides in Hercule Furente vs. 928. μίλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρων, ἐς χέρνιβ' ὡς βάψειε· *Cum autem torrem manu dextra sumturus esset, ut intingeret in aquam lustralem.* Locum citavit Kusterus ad Suidam. Idem autem Suidas monet scribi etiam δαλίον in Comici loco.

vs. 962. Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν] Videtur facere

Ignis etiam *adeſt* iſte, nihilque niſi ovis nos remoratur.
Ch. Itaque omni ſtudio feſtinandum vobis,
Nam ſi Chaeris vos viderit,
Accedet cantaturus tibiis invocatus; & certo ſcio vos ei
Flanti, ſeque ipſum fatiganti
Daturos aliquid.
Tr. Agedum tu ſume caniſtrum & aquam luſtralem,
Atque circumi aram ocyus dextrorſum.
Serv. Ecce circumivi, aliud impera *jam*.
Tr. Age torrem hunc *in aquam* immergam:
Tu concute ocyus: tu autem porrige molarum partem,
Ipſeque fac luſtreris, ubi hanc mihi tradideris:
Projice ſpectatoribus etiam κριθὰς (*hordea.*) Fam. En!
Tr. Jamne dediſti? Fam. Ita, per Mercurium juro. jamque
Iſtorum, quotquot ſunt, ſpectatorum
Nemo eſt, quin habeat κριθὴν, (*mentulam.*)
Tr. Mulieres non acceperunt. Fam. Sed ad veſperam
Dabunt eis viri. Tr. Sed precemur.
Quis hic adeſt, ubinam eſt? Fam. Multi & boni.
Age demus illis; multi enim ſunt & boni.
Tr. Iſtos putaſti bonos eſſe? Fam. Annon vero *boni*? qui
Cum tanta aqua a nobis perfuſi ſint,
In eundem iſtum veniunt & conſiſtunt locum.
Sed quam primum precemur, precemur jam.

Tr. ô veneranda Regina, Dea
Honoranda Pax,
Domina chororum, domina nuptiarum,
Accipe ſacrificium noſtrum.

Fam.

facere Comicus, quod alias indecorum eſſe ait; nempe ſparſionibus riſum captare; nempe in Pluto vſ. 797. ἃ γὰρ περιπᾴδὶς ἐϛι τῷ διδασκάλῳ ἰσχάδια καὶ τραγήματα τοῖς θεωμένοις προσλόντ' ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν. Sed hoc loco admodum ſcite id facit, ludens in homonymia vocis κριθὰ, quae & hordei granum ſignificat, & membrum virile; nam lepidum eſt, cum dicit mulieres non accepiſſe κριθὴν, ſed fore, ut ſub veſperam eis dent viri.

vſ. 966. Ἀλλ' ἐς ἐσπέραν δώσουσιν αὐταῖς] In Eccleſiaz. vſ. 1039. ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν μεγάλην ἀπεδώσω καὶ παχεῖαν σοι χάριν.

vſ. 968. Τίς τῇδε] Scholia: σπένδοντες γὰρ ἔλεγον· τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεϛι; εἶτα οἱ παρόντες ὑμνολογοῦντες ἔλεγον, πολλοὶ καὶ ἀγαθοί· *In libamentis enim dicebant: quis hic? ſive quis adeſt? Deinde praeſentes reſpondebant per ὑμνολογίαν: Multi & boni.*

vſ. 971. Ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ] Nempe ſaltatores ſive chorum perfudit aqua ridiculi cauſa; ut vult Scholiaſtes.

ΘΕΡ. Δεξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
Νὴ Δία, ἡ μὴ ποιῇ γ', ἄφ' αἱ
Μοιχθιόμβαι δρῶσι γυναῖκες.
Καὶ γὰ ἐκεῖναι ἀπὸ κλίνασαι
Τῆς αὐλείας ἀπὸ κύπτουσι,
Κἂν τις παρέχῃ τ' νῶν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι.
Κἄτ' ἰὼ ἀπίῃ, ἀπὸ κύπτουσι.
Τύπτων σὺ ποιῇ μηδὲν ἔνθ' ἡμᾶς.
ΤΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτήν
Γεναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐραστοῖς
Ἡμῖν, οἵ σε πυχόμεθ' ἥδη
Τεία ἡ δέκ' ἔτη.
Λῦσον δὲ μάχας ἡ κορκορυγὰς,
Ἵνα Λυσιμάχῳ σε καλῶμεν.
Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ἐπωνοίας
Τὰς ἀπεκόμψας, αἷς ἀμυλλόμε-
θ' εἰς ἀλλήλας. μίξον δ' ἡμᾶς
Τὰς Ἑλλήνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, ἡ συγχώμη
Τινὶ πραστέρᾳ κέρασον τ' νῶν.
Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
Ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
Σικύων ὡρῶν, μήλων, ῥοιῶν,
Ἀβλοισι χλαισκιδίων μικρῶν·
Κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
Χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
Καὶ Κωπαΐδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
Καὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
Τένθαις πολλοῖς. κἄστα Μελάνθιον
Ἥκειν ὕστερον εἰς τ' ἀγορᾶν·

Τὰς

vſ. 979. & ſeq. Μηδὲ πολὺ γ' ἄπῃ αἱ μοιχευόμεναι] In Eccleſiaz. vſ. 1153. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν γε πρῶτον προσιέναι.

vſ. 982. usque 955. Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι &c.] Eadem fere ſententia in Theſmophoriaz. vſ. 804. ubi mulierum Chorus: κἀν ἐκ Εὐριπίδου παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὰ κακὰν ταθιᾶσθαι. κἂν ἀσχοινίῳ ἀναχαρίσῃ, πολὺ μᾶλλον ἐγὼ ἐπιθυμεῖ αὐθὶς παρακύψασα ἰδεῖν.

vſ. 992. Ἵνα σε Λυσιμάχῃ καλῶμεν] Nempe ut ex re nomen habeat. Sic in Lyſiſtrata vſ. 556. αἰμαὶ ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.

vſ. 1003. Κἀκ Βοιωτῶν] In Acharnenſibus vſ. 873. Boeotius homo interrogatus quid venum tulerit ad forum Atticum, dicit: ἔσ' ἔστιν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλᾶς· deinde varia recenſet, quae inter magnus eſt avium numeros.

vſ. 1007. Τυρβάζεσθαι Μορύχῳ] Cum dativo, ut ἀστίζεσθαι in Acharnenſibus vſ. 844. ubi etiam de turba in foro epſonantium: ἀθ' ἁστοὶ Κλεαγόρᾳ.

vſ. 1008.

Fam. Accipe ô cariſſima,
Inquam, nec fac, quod
Adulterae faciunt.
Nam illae ſemiadapertis
Foribus proſpectant:
Et, ſi quis advertat ipſis animum,
Recedunt;
Deinde ſi abeat, proſpectant.
Iſtorum tu nihil fac in nos.
Tr. Ne, inquam, *feceris*, ſed oſtende totam te ipſam;
Ut ingenuam decet, amatoribus
Nobis, qui tui *deſiderio* maceramur
Tertium decimum annum.
Diſſolve pugnas & tumultus,
Ut Lyſimacham te vocemus.
Compeſce ſuſpiciones noſtras,
Scitas, *inquam*, illas, quibus *adducti* nugas garrire *ſolemus* inter nos: & tempera nos
Graecos denuo
Amicitiae ſucco, & ignoſcendi voluntatem
Mitiorem admiſce mentibus noſtris.
Effice, ut forum noſtrum bonis *rebus*
Abundet, grandibus alliis,
Cucumeribus tempeſtivis, pomis, malis Punicis,
Laenis parvis in uſum ſervorum:
Et ex Boeotia ut videamus *multos*, qui ferant
Anſeres, anates, palumbes, trochilos:
Et Copaidum anguillarum ſportae ut veniant,
Utque circa has conferti nos
Opſonantes in turba luctemur
Cum Morycho, Telea, Glauceta, aliisque
Helluonibus multis; deinde Melanthius ut
Veniat poſterior ad forum:

Illae

vſ. 1008. Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκίτῃ] Morychi & Glauceae helluonum simul meminit Plato Comicus apud Scholiastem noſtri Comici ad Nubes vſ. 109. ὦ θεᾶ Μόρυχε, τὸ νῦν γὰρ εὐδαίμων ἴσθι, καὶ Γλαυκίτης ἡ ψῆττα, καὶ Λειμῶνες, οἱ ζῶτε τερπνῶν, ἥδιν ἠθυμένοι· *O divine Morycbe, tu praeſenti enim es beatus: & Glauceta ille pſetta, & Leimones, qui vivitis jucunde nibil reputantes voluſcum.* In iſto loco male vulgo ſcribitur Μόρυχέ τε verſu primo; & ſecundo ἦ. Ceterum obſervandum, ut in eodem iſto loco Glauceta vocatur *pſetta*, quod eſt piſcis genus; ita eundem vocari *cetum* a noſtro Comico in Theſmoph. vſ. 1062. Κήτει Γλαυκίτῃ βορὰ πρόκειται· quia eſt helluo piſcium. Morychi etiam tanquam helluonis piſcium noſter meminit Acharnenſibus vſ. 887. ubi anguillam dicit φίλην Μορύχῳ. De Telea vide in Avibus ad vſ. 169.

vſ. 1009. Μελάνθιος] Hunc ſupra vſ. 811. vocabat ῥαχῳδὸν ὀψοφάγον, βυτιδοπώλην, ἰχθυολύμαντ.

Τὰς δὲ παράλλ, ἢ δ' ὀτοτύζειν·
Εἶτα μονῳδεῖν ὡς Μηδείας·
Ὀλόμαν, ὀλόμαν ἐπιχειρωθεὶς
Τὰς ἐν τευτλοισι λοχθιομυίας·
Τὰς δ' ἀνθρώπους ὀπιχαίρειν.
Ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδω.

ΘΕΡ. Λαβὲ ἢ μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειικῶς
Σφάξεις ἢ οἶν. ΤΡ. Ἀλλ' ὦ Θέμις. ΘΕΡ. Τὴ πιδή;
ΤΡ. Οὐχ ἥδε δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
Οὐδ' αἱματῶται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
Θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔνεγκε·
Χ' ὕπως τὸ πεῖσμα τῷ χερνιβῷ σώζεις.
ΧΟΡ. Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν
Σχίζας δοῦναι πιθέναι ταχέως,
Τά τε πρόσφορ' ἅπαντ' ὀπὶ τύποις.
ΤΡ. Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον πίθαι;
ΧΟΡ. Πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφυγ', ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα; πῇ δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὁπόσα
Ἐπὶ χρεὼν τόνγε σοφῇ δόκιμον
Φρενὶ ᾠ πρεῖμῳ τῇ τόλμῃ;
ΤΡ. Ἡ σχίζα γῆν σημμύη ἢ Σπλιθίδιον πίεζ'.
Καὶ ἢ τράπεζαν οἴσομαι, ᾠ παιδὸς ὦ δέσποτ'.
ΧΟΡ. Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσειεν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅστις πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσωσε τὴν ἱερὰν πόλιν;
Ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσῃ ποτ' ὢν
Ζηλωτὸς ἅπασιν.

vs. 1011. Ὀτοτύζειν] Vide ad Aves vs. 1043.

vs. 1013. Ὀλόμαν ὀλόμαν] Haec ex Melanthii ipsius Medea, quam scripserit, esse oportet. Scholiastes affert locum ex Euripidis Medea: ὦ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν. Extat similior locus, Iphigenia Taurica vs. 153. ὠδύμαν, ὠλόμαν· ὰ ὰ εἰσ' ἔοικα πατρῴοις, εἶμι φροῦδος· γίγνα· *Perii, perii! non est jam de-mus paterna: interiit genus.*

vs. 1014. Τὰς ἐν τευτλίοισι λοχνομίνας] Sunt anguillae, quae betis involutae coqui solebant. In Acharnensibus vs. 894. de anguilla: μηδὲ θανὼν ποτὲ σὲ χωρὶς εἶναι ἐντετευτλαγωμένης. ubi Scholiastes citat praesentem Comici locum.

vs. 1018. Οἶν] Ita omnes pristinae. Nupera τὸν ὑπ. male.

Illae autem venditae jam sint, & iste ejulet:
Deinde ex Medea sic lamentetur:
Perii, perii, postquam ex manibus elapsae mihi sunt *anguillae*
In betis delitescentes:
Et homines ut ejus malis gaudeant.
Haec, ô carissima, precantibus nobis da.

Fam. Cape cultrum: & scite, ut coquum decet, fac
Mactes ovem. Tr. Sed fas non est. Fam. Cur?
Tr. Nimirum Pax non gaudet caede,
Nec ara *ejus* cruentatur; sed intro aufer,
Macta, femoraque exemta huc effer:
Et sic ovis Praebitori servatur.
Ch. Te jam oportet igitur foris manentem
Taleas huc reponere ocyus,
Et omnia, quae huc faciunt insuper.
Tr. Nonne tibi vatum ritu videor cremium ponere?
Ch. Quidni? quid enim te fugit, quod requiri possit
In sapiente viro? aut quid non pervides mente, quod
Pervidere oporteat illum, cujus probata est sapientia
Animi, & expromta audacia.
Tr. Talea incensa Stilbidem urget:
Mensam etiam efferam, nec servo erit opus.
Ch. Quis non lauda-
ret virum talem, qui
Multa perpessus, serva-
vit sacram urbem?
Quare nunquam non habebitur
Admirandus omnibus.

male. Nolebat enim Chorus, ut sus mactaretur supra vs. 927. sed ut ovis vs. 930.

vs. 1020. Ἀλλ' ἴσω φίλων θίσας &c.] Sic in Avibus vs. 1056. Sacerdos qui hircum mactaturus erat: ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί· θέσων ἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον.

vs. 1026. Μαντικὰς] Scholia: οἱ γὰρ ἐκ πυρὸς μαντευόμενοι τὰ σφάγια ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἐξάπτειν καλὰ τὸν ἱππισκον τὸν ἑαυτῶν· *Nam ignispices, qui ex igne vaticinabantur, supponunt cremia, ad excitandam flammam, ex regalis artis suae.*

vs. 1031. Τὸν Στιλβίδην πιέζει] Stilbides fuit Hariolus celebris. Ludit autem in hujus nomine & verbo φλέγειν, *lucere:* appositè, quia ignis lucet, & ex igne vaticinabatur Stilbides.

ΚΟΡΩΝΙΣ ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ πζ'.

ΘΕΡ. Ταυτὶ δέδραχ'. πίθεσο τοὐμοῦ λαβών·
Ἐγὼ δ' ὑπὸ σπλάγχν' εἶμι κἀγὼ θυλήματα.
ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
ΘΕΡ. Ἰδοὺ πάρειμι· μῶν ὑποχεῖν σοι δοκῶ;
ΤΡ. Ὅπα καλῶς νῦν ταῦτα· κἀγὼ γοῦν ἑτοσὶ
Προσέρχομαι δάφνη τις ἐστεφανωμένος.
Τίς ἆρα ποτ' ἐστίν; ΘΕΡ. Ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
Μάντις τίς ἐστιν. ΤΡ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.
ΘΕΡ. Αὐτός γε πῶς ὁ χρησμολόγος, οὐχ Ὧρεῶς·
Τί ποτ' ἆρα λέξει; ΤΡ. Δῆλός ἐσθ' ἕτος γ', ὅτι
Ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ΘΕΡ. Οὐκ, ἀλλὰ χὠ κνίσαν εἰσελήλυθεν.
ΤΡ. Μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΘΕΡ. Εὖ λέγεις.
ΙΕΡ. Τίς ἡ θυσία πόθ' αὕτη, καὶ τοῖς θεοῖς;
ΤΡ. Ὅπα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τοῦ ὀσφύος.
ΙΕΡ. Ὅτῳ δὲ θύετ', ἢ φράσεθ'; ΤΡ. Ἡ κέρκος ποιεῖ
Καλῶς. ΘΕΡ. Καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
ΙΕΡ. Ἄγε νῦν ἀπάρχου, κἀβάδιζε τὰ πάργματα.
ΤΡ. Ὁπᾷ ἄμεινον ἐστὶν ἐρῶτον. ΙΕΡ. Ἀλλὰ ταυταγί
Ἤδη 'στιν ὀπτά. ΤΡ. Πολλὰ πράττεις, ὅς τις εἶ.
Κατάτεμνε πῶς τράπεζα; τὸ σποδεῖον φέρε.
ΙΕΡ. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. ΤΡ. Μεμνήμεθα.
ΙΕΡ. Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον. ΘΕΡ. Ἢν φράσῃς. ΤΡ. Μὴ λάλει
Νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
ΙΕΡ. Ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. ΤΡ. Ἐς κεφαλήν σοι.
ΙΕΡ. Οἵ τινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
Συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
ΘΕΡ. Αἰβοῖ, αἰβοῖ. ΤΡ. Τί γελᾷς. ΘΕΡ. Ἥδην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡ.

vs. 1046. Οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς] Erat quidem Hieroclis Antiochus, sed nullius pretii; propterea dicit eum tantum Hieroclem esse, quamvis gerat Ixuream Apollinarem, ut ceteri vates.

vs. 1047. Ὧρεῶς] Urbs Euboeae.

vs. 1050. Κατὰ τὴν κνίσαν εἰσελήλυθεν] Ἦλθεν ὁ κνισοκλαύστης, inquit Alius apud Athenaeum III. p. 125. Non pigebit adscribere totum locum: Χαλὰς σιγματίας γ' ἀπολιχμᾶς, ἴσως ἀλλᾶ Ἦλθεν ὁ κνισοκλαύστης, οὗτοι Μίλης ἐγράμμαι, Ἄπλητος ζωμοῦ κεχηνώς· ἐν δὲ μέσοισι Ἥρως ὑστάκει βορβόρῳ ἐρεικόμος.

vs. 1052. Καὶ τοῦ] Ita recte Edd. priscinae, quod est καὶ τίνι. Nupera καὶ τῷ, id est, καὶ τίνι. licet sit interrogatio.

vs. 1053. Ἀπὸ τῆς ὀσφύος] Versus ignem volve veru.

vs. 1058. Πολλὰ πράττεις] In Ranis vs. 228. ὦ πολλὰ πράττων.

vs. 1060. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται] Ad hunc morem sacri

CORONIS VERSUUM LXXXVII.

Fam. Haec ſunt peracta: cape femora haec & impone.
Ego vero ad exta & farra ferenda ibo.
Tr. Mihi curae iſta erunt; ſed jam veniſſe te oportebat.
Fam. Ecce adſum: num ceſſaſſe tibi videor?
Tr. Aſſato nunc iſta probe. Etenim iſte
Accedit lauro coronatus, neſcio quis.
Quis ille tandem eſt? Fam. Quam arrogans videtur.
Vates aliquis eſt. Tr. Non certe, ſed Hierocles.
Fam. Ille ipſe nimirum eſt ex Oreo ſortilegus:
Quidnam dicet? Tr. Satis apparet hunc
Adverſaturum paci.
Fam. Minime, ſed ad nidorem ingreſſus eſt.
Tr. Adſimulemus quaſi non videamus ipſum. Fam. Recte dicis.
Hier. Quodnam hoc ſacrificium eſt, aut cui Deorum *inſtituitur?*
Tr. Aſſato tu tacite, & *veru* a lumbo *tuo* remove.
Hier. Nonne dicetis, cuinam Deorum ſacrificetis? Tr. Cauda bene habet.
Fam. Bene ſane, ô Diva Pax amica.
Hier. Age proſeca nunc, & proficias da.
Tr. Praeſtat prius aſſare. Hier. Atqui haec
Jam ſunt aſſata. Tr. Nimis curioſus es, quisquis es.
Diſſeca. ubi menſa? libamentum cedo.
Hier. Lingua ſeorſim praeciditur. Tr. Meminimus.
Sed ſcisne quid facias? Hier. Si dixeris. Tr. Ne loquere
Nobiſcum quicquam; Paci enim ſacrificamus.
Hier. ô Miſeri mortales & inſipientes. Tr. Id capiti tuo eveniat.
Hier. Qui prae ſtoliditate Deorum voluntatem non intelligentes
Foedera feciſtis cum truculentis ſimiis.
Fam. Ha, ha, hae. Tr. Quid rides. Fam. Faceti mihi videntur truculenti ſimii.

Hier.

ſacrificiorum alludit in Avibus vſ. 1701. κεφὸ τῶν ἱερατικῶν κιναιδίων — ἡ γλῶττα χωρὶς χαρὶς. Item in Pluto vſ. 1111. ἡ γλῶττα τῳ κήρυκι τάττων τέμνεται.

vſ. 1061. Ἀλλ' εἰσθ' ἃ δρᾶσον] Mutandae, ut in verſione feci, perſonae.

vſ. 1063. Ὦ μίλεες] Ita incipit oraculum Atheniensibus datum, ſub adventum Xerxis apud Herodotum Polymnia c. 140.

Ibid. Ἐς κεφαλὴν σοι] „ Deprecatur in illius caput; „ & haec eſt apud Graecos deprecandi vulgaris forma. „ Alludit autem ad verba execrationis, quae habes „ apud Herodotum in *Euterpe*. Nam Aegyptii ſacrifi- „ cantes, ſi quid vel ſibi vel ipſi Aegypto mali pro- „ tendebatur, *vertatur*, ajebant, *in caput victimae*: Ἐς κεφα- „ λὴν ταύτην τραπέσθαι." *Florens.* Vide ad Plutum vſ. 526. ubi ego etiam obſervavi ab iſto ritu hanc formulam manaſſe.

vſ. 1066. Ἤθην χαριστῆσι πιθήκοις] Quia epitheton leonum impoſuit ſimiis.

ΙΕΡ. Καὶ κέπφοι, πρήρωνες, ἀλωπεκίδεσι πέπειθε,
Ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. ΤΡ. Εἶδε σὺ εἴνεκ'
Ὤφελεν, ὦ λαζών, ὑπνοὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
ΙΕΡ. Εἰ γὰ μὴ Νύμφαί γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Μηδὲ Βάκις θνητὸς, μήθ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτόν.
ΤΡ. Ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
ΙΕΡ. Οὔπω θέσφατον ἦν εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
Ἀλλὰ τότε πρῶτον. ΤΡ. Τοῖς ἀλσί γε παῖσα ταυτί.
ΙΕΡ. Οὐ γάρ πω τᾶτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσι θεοῖσιν,
Φυλόπιδ' ἦξαι, πρίν κεν λύκοι οἶν ὑμεναιοῖ.
Ὡς ἡ σφονδύλη φθύγουσα ποτρότατον βδεῖ,
Χ' ἡ κάδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ πίλῃ·
Τὼτάκις ἄτω χρῖμ' ἦν εἰρήνην πεπιῶσθαι.
ΤΡ. Ἀλλὰ τί χρῖμ' ἡμᾶς ἃ παύσασθαι πολεμεῖν ἔᾳς;
Ἢ ἀβακχευτιάσαι, πότεροι κλαυσόμεθα μείζω;
Ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τὴν Ἑλλάδ' ἄρχειν.
ΙΕΡ. Οὔποτε ποιήσεις τὴν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
ΤΡ. Οὔποτε δειπνήσεις γ' οὐ λοιπᾶ γ' ὢν Πρυτανείῳ,
Οὐδ' ὀπτὰ τῷ σραχθέντι ποιήσεις ὕστερον ἀδέν.
ΙΕΡ. Οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὴν τραχεῖαν ἐχῖνον.
ΤΡ. Ἆρα φειακίζων ποτ' Ἀθηναίοις ἔλη παύσῃ;
ΙΕΡ. Ποῖον γὰρ χρῆσμὸν ἐκαύσατε μᾶλλα θεοῖσιν;
ΤΡ. Ὅντιν' κάλλιστον δῆτα πεποίηκεν Ὅμηρος·
Ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνῃ εἴλοντο, καὶ ἱδρύσαντ' ἱερείῳ.
Αὐταῖς ἐπεὶ κρῆ μᾶλ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
Χρησμολόγῳ δ' ὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
ΙΕΡ. Οὐ μετέχω τούτων· ὃ γὰ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
ΤΡ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
Ἀφρήτως, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,

Ὅς

vs. 1067. Ὦ κέπφοι] Proverbialiter de stolidis, quia talis est avis illa. Sic in Pluto vs. 913. ὦ κέπφε. Ab hac ave est etiam proverbium κέπφος οἰδίνει, ut hic in Pace notat Scholiastes. Vide Erasmum.

Ibid. & seq. Ἀλωπεκίδεσι πέπεισθε, ὧν δόλιαι ψυχαί] Lacedaemonii intelliguntur, quorum pacem semper suspectam habebant Athenienses, supra vs. 216. κἂν Λάκωνες εἰρήνας πέρι, ἐλέγετ' ἂν ὑμῖν εὐθύς, Ἐξαπατώμεθα νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ ΔΙ. ἐχὶ ΠΕΙΣΤΕΌΝ. In Lysistrata vs. 631. καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι Λακωνικοῖς, οἵσπερ πιστὸν ἐστὶν, εἰ μέσην νύκτα κηρύττοι. De his Euripides in Andromacha: Σπάρτης ἔνοικει δόλια βουλεύματα, quem locum citavi supra ad vs. 722.

vs. 1069. Οὕτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων] Nempe ut caro ista, quae assatur.

vs. 1070. Βάκιν] Bacidis oraculorum meminit in Equitibus vs. 123. & 998. item in Avibus vs. 963.

vs. 1072. Ἐξώλης ἀπόλοιο] Euripides in Medea vs. 277. παιδόλης ἃ τάλαιν' ἀπόλλυμαι· *Prorsus perii miſera.*

vs. 1076. Πρὶν κεν λύκοι οἶν ὑμεναιοῖ] „ *Ante lupus ſibi* „ *junget ovem.* De his inter quos inſanabile diſſidium. „ Conſimili figura dixit Horatius: —— *Sed prius Appu-* „ *lis jungentur capreae lupis.*" Erasmus.

vs. 1077. Ὡς ἡ σφονδύλη] Inſectum eſſe foetidum apparet. φεύγουσα dicit, quia vult docere non eſſe feſtinandum. Ceterum obſervandum, quod dicit Scholiaſtes

Hier. Et gaveae, & columbae! num vulpibus creditis,
Quorum dolosa mens, dolosus animus? Tr. Utinam fiat tuus
Pulmo tam calidus, ô jactator.
Hier. Nisi enim Nymphae Deae Bacin deceperunt,
Nec Bacis mortales, nec rursus Nymphae Bacin ipsum.
Tr. Funditus pereas, nisi desinis Baciſſare.
Hier. Non erat in fatis dissolvere vincula pacis.
Sed tunc primum. Tr. Sale conspergenda haec sunt.
Hier. Nondum enim placet beatis diis,
Ut a bello desistamus, antequam lupus connubio sibi junxerit ovem:
Nam blatta fugiens pessime pedit:
Et latrator canis festinans caecos parit *catulos*.
Tamdiu non oportebat pacem factam.
Tr. Quid ergo facere nos oportebat? num a bello non desistere?
Aut sortiri, utri ploraturi simus magis?
Cum liceat nobis pace facta Graeciae omni imperare.
Hier. Nunquam efficies, ut cancer incedat recte.
Tr. Nunquam coenabis posthac in Prytaneo,
Neque postquam res peracta est, efficies deinceps quicquam.
Hier. Asperum erinaceum nunquam facies levem.
Tr. Num imponere Athenienſibus aliquando desines?
Hier. Quo enim oraculo *adducti* sacrificastis Diis?
Tr. *Illo* nimirum, quod optimum fecit Homerus, *cum inquit*:
Sic illi quidem inimica belli nube depulsa
Pacem acceperunt, & eam dedicarunt mactata victima.
Sed postquam femora combusta erant, visceribus pasti
Libabant poculis: ego autem dux viae eram.
Sortilego autem nemo dabat calicem fulgentem.
Hier. Haec non ad me pertinent; non enim hoc dixit Sibylla.
Tr. At sapiens ille Homerus hoc profecto scite dixit:
Nec cognatos, nec legem, nec domum habet ille,

Qui

stes: ἄρχεται δὲ ἀδιανύητα λέγειν, τὸς χρησμῳδὸς μιμεῖσθαι καὶὰ τὸ τῶν χρεμῶν λοξόν· *Incipit autem obscure loqui, imitans sortilegos in obliquitate cracularum.*

vs. 1078. Ἡ καδῶν ἀκαλανθὶς] Tintinnabulum vocat canem ob latratum. Nomen ἀκαλανθὶς ab αἰκάλλειν, *adulari*, derivat Scholiastes ad Aves vs. 873. ubi citat locum praesentem.

vs. 1081. Δικκαυτιάσαι] A καῦτος, id est, κλῆρος, *sors*, ut inquit Scholiastes.

vs. 1083. Οὔποτε διδάξεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν] Alludit ad Fabulam Aesopicam, quo etiam Basilius in Epistola quadam; μηδὲ βιάζῃ τὸν κάλαμον λοξὰ βαδίζειν, ὥσπερ τὸν παρ᾽ Αἰσώπῳ καρκίνον· *Neque calamum cogas oblique incedere, ut cancrum Aesopicum.*

vs. 1084. Οὔποτε διεπήσεις τὴν λοιπὴν γ᾽ ἐν Πρυτανείῳ] Scholia: ὅτι καὶ οἱ χρησμολόγοι μαντεύονται τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, δῆλον ἐκ τοῦ Λάμπωνος. ὃς τότε ἠξίουτο φησὶν ἂν, εἰκότι ἴσως πόλεμος· τότε γὰρ μὴ ὄντος, οὐδὲν ὠφέλει τὸν ἐκ τῆς δημοσίας ὄντα· ἐπὶ γὰρ πολέμῳ χρεία τῶν μάντεων· *Sortilegos victum habuisse publicum in Prytaneo, patet exemplo Lamponis, cui is honos habitus. Vult itaque Comicus dicere: non amplius erit bellum. Nam iste nihil accipiebat e publico, nisi belli tempore: tunc enim est usus aliquis vatum.* Vide etiam ad Nubes vs. 331.

vs. 1090. Ὡς οἱ μὲν] Versus Homerici.

vs. 1097. Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνίστιος] Aristot. I. Polit.

Ὃς πολέμου ἔραται ὑπὸ δημίου ὀκρυόεντος.
ΙΕΡ. Φεύζεο δή, μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Ἰκλινὸς μάρψῃ. ΤΡ. Τετὶ μέν τοι σὺ φυλάττου·
Ὡς ἔστ' ὀφερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐπὶν ὁ λῃσμός.
Ἔγχει δὴ σπονδήν, ἀπὸ τῶν σπλάγχνων φέρε δρυεί.
ΙΕΡ. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανιάσω.
ΤΡ. Σπονδή, σπονδή.
ΙΕΡ. Ἔγχει δὴ καὶμοὶ ἀπὸ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
ΤΡ. Ἀλλ' ὕπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσι θεοῖσιν·
Ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
Ὦ πότνι' Εἰρήνη, πρόσδεγμένον τὸ βίον ἡμῖν.
ΙΕΡ. Πρόσφερε τὴν γλῶτταν. ΤΡ. Σὺ δὲ τὸ σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
ΙΕΡ. Σπονδή. ΤΡ. Καὶ ταυτὶ μέντοι τὸ σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
ΙΕΡ. Οὐδείς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; ΤΡ. Οὐ γὰρ οἷόν τε
Ἡμῖν πολὺν διδόναι, πολὺν δὲ λύκος οἷον ὑμεναιοῖ.
ΙΕΡ. Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. Ἄλλως, ὦ τᾶν, ἱκετεύεις·
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸ τραχὺ ἐχῖνον.
Ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο τυσπλαγχνιάσετε
Μεθ' ἡμῶν. ΙΕΡ. Τί δ' ἔγωγε; ΤΡ. Τὼ Σίβυλλαν ἔθιε.
ΙΕΡ. Οὗτοι, μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
Ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῶν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
ΤΡ. Παῖε, παῖε τὴν Βάκιν. ΙΕΡ. Μαρτύρομαι.
ΤΡ. Κἀγώ γ' ὅτι τύνθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
Παῦ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸ ἀλαζόνα.
ΘΕΡ. Σὺ μὲν ἴθι· ἐγὼ δὲ τυτονὶ τὸν κωδίων,
Ἃ λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ὀκνολοιῶ.
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλε;
ΙΕΡ. Ἤκουσας, ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ;
ΘΕΡ. Οὐκ ἀποπετήσῃ θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;

vs. 1100. Ἰκλινὸς μάρψῃ] In Avibus vs. 892. ἐκ ὁρᾶς ὅτι ἰκλινὸς εἰς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιτ' ἁρπάσας. ubi etiam de sacrificiis est sermo. Nempe aves rapaces insidiabantur altaribus subdialibus.

vs. 1106. Ἀλλ' ὕπω] Verba Hieroclis supra vs. 1075. in ipsum vertit.

vs. 1109. Τὴν γλῶτταν] Linguam victimae.

vs. 1112. Ἡμῖν καὶ λίαν οἷον ὑμναιοῖ] Sunt verba Hieroclis vs. 1076.

vs. 1114. Οὐ γὰρ ποιήσεις] Hoc etiam Hierocles supra vs. 1083.

vs. 1117. Τὴν Σίβυλλαν] Quia dixerat: ὁ γὰρ ταῦτ' ἦσι Σίβυλλα.

vs. 1118. Ἁρπάσομαι σφῶν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ] Euphanes Comicus apud Athenaeum VIII. p. 343. τὶς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι; *Quis tam est solers, ut e medio rapiat ferventes cibos?*

vs. 1119. Παῖε, παῖε τὴν Βάκιν] Ita vocat Hieroclem, quia Bacidis oracula jactabat assidue. Simile est illud: Παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον· de quo Scholia ad Ranas vs. 442. τῶν Μεγαρέων ἀποστάντων Κορινθίων ἀπέστελλε κήρυξ πολλάκις λέγων· ὅτα ἀκούεται ὑμῶν ὁ Διὸς Κόρινθος· ἐπέμενέ τε ἐν αὐτῷ λέγων· οἱ δὲ Μεγαρεῖς —— εἰς ὀργὴν τραπέντες ἔλεγον, Παῖε παῖε, τὸν Διὸς Κόρινθον· καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπὶ ταυτολογούντων ἀεί, καὶ τὰ αὐτὰ πραττόντων· *Cum Megarenses desciviſſent a Corinthiis, miſſus eſt ab iſtis ad*

Qui bellum amat horribile, publicam perniciem.
HIER. Vide, ne dolo aliquo mentem tuam decipiens te
Milvius prehendat. TR. Istud tu *famule* cave;
Nam hoc metuendum extis est oraculum,
Infunde jam libamen, & de extis nonnihil trade.
HIER. Sed si haec vobis videntur facienda, & ego mihi ipsi ministrabo.
TR. Libamen, libamen.
HIER. Infunde mihi etiam, & extorum partem porrige.
TR. At nondum hoc placet beatis Diis:
Sed istud, ut nos prius libemus, tu autem abeas.
ô Diva Pax, permane nobiscum omni vitae tempore.
HIER. Affer *huc* mihi linguam. TR. Tu vero tuam aufer.
HIER. Libamen. TR. Haec etiam cum libamine accipe ocyus.
HIER. Nemone dabit mihi de extis aliquid? TR. Non enim possumus
Nos prius dare, antequam lupus connubio sibi junxerit ovem.
HIER. Imo per genua te obsecro. TR. Frustra, ô bone, supplicas.
Non enim efficies, ut levis fiat erinaceus asper.
Agite spectatores, adeste, comedite exta
Nobiscum. HIER. Ego autem quid? TR. Sibyllam comede.
HIER. Per Tellurem juro, ut vos haec nunquam comedetis soli.
Sed rapiam vobis ea: in medio enim posita sunt.
TR. Percute, percute Bacin. HIER. Testificor.
TR. Et ego, te *nempe* esse helluonem & arrogantem hominem;
Percute ipsum baculo, & cohibe jactatorem illum.
FAM. Imo tu: ego autem ei pelles,
Quas per fallaciam accepit, adimam.
Nonne depones pelles, sacrificule?
HIER. Audivistine qui corvus venerit ex Oreo?
FAM. Nonne avolabis ocyus in Elymnium?

ad illos legatus, qui identidem dixit: non patietur istud fieri Corinthus Jovis Filius. Megarenses autem irati, dixerunt: Percute, percute Corinthum Jovis Filium. Et in proverbium abiit, de iis, qui eadem semper dicunt & faciunt.

vs. 1121. Ἐπίχων] In Ecclesiaz. vs. 318. ἐπεῖχε κρέων. In Lysistrata vs. 493. οἱ ἐπίχοντες ταῖς ἀρχαῖς.

vs. 1123. Ἐκβολιῶ] „Translatum a cepis & bulbis, „qui ut legantur, effodiuntur. Dixit ergo ebulbitare „pro effodere." Florens ex Scholiis.

vs. 1124. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κιδί, ὦ Συκοφάν] Videtur *sacerdos* aliquis adfuisse καλὰ τὸ σιωπώμενον. ut in Ranis vs. 297. ἱερεῦ διαῤῥήδην μοι. nam ibi etiam nusquam alias apparet adfuisse sacerdotem: sic etiam in Avibus vs. 658. servos compellat, quos nemo antea putasset adfuisse. Iste itaque sacerdos pelles quasdam videtur habuisse, nempe quas ex sacrificiis alicubi acceperat; pelles enim victimarum sacerdotibus cedebant. vide ad Plutum vs. 1186. Has pelles jubet eum deponere. Florens putat Hieroclem vatem hic vocari Συκοφάν. cui nolo repugnare nimis.

vs. 1125. Ἐξ Ὠρεῶ] Unde erat ipse Hierocles, vs. 1048.

vs. 1126. Οὐκ ἀποστήσει] Quasi ipse sit corvus ille. Elymnium autem dicitur esse locus in Euboea, in qua etiam erat Oreum, unde Hierocles erat.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ.

ΧΟΡ. Ἥδομαι, ἥδομαι,
Κράνεσ ἀπιλλαγμέν@,
Τυρῦ τε καὶ κρομμύων.
Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχας,
Ἀλλὰ σοὶς πῦρ δίελκων
Μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων,
Οὐκ ἐᾷς τ' ξύλων, ἄτ' ἀνὴ
Δαιόταλα δ' ἥδεσ
Ἐκπεπιεσμένα·
Κἀνθρακίζων δ' ῥεβίνθω,
Τίμ' τε φηγὸν ἐμπυρβύων,
Χ' ἅμα τ' Θρᾷτταν κυνῶν,
Τῆς γυναικὸς λυμφύης.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ γ'.

ΧΟΡ. Οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲ ἤδη σπαρμφόα,
Τὸν θεὸν δ' ὀπτᾶν, καὶ πιν' εἰπεῖν γείτονα·
Εἰπέ μοι, τί τινι κάδε δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη,
Ἐμπεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκῃ, δ' θεῦ δρᾶν@ καλῶς.
Ἀλλ' ἄφαιρε τ' φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τ' τε σύκων ἔξελε,
Τόν τε Μαῆν ἡ Σύρα βωτρησάτω δ' χρείᾳ.
Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τωτυλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χρεῖον·
Κἀξ ἐμοῦ δ' ἀπεγκάτω πις τ' κίχλιν δ' τὸ σπίνω.

Ἦν

vs. 1129. Τυρῦ τε καὶ κρομμύων] Qui est cibus militum: intelligit autem per haec bellum.

vs. 1131. Δάικων] Aristophanes ἐν Γεωργοῖς apud Stobaeum 53. Εἰρήνη βαθύπλουτε, καὶ ζευγάριον βοϊκόν· εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τὸ πολέμου γένοιτο σκάφαντ' ἀποκλάσαι, καὶ λαμπάδιτο ΔΙΕΛΚΥΣΑΙ τὰς τριγός. *O Pax opulenta, tuque boum jugum, utinam mihi a bellis liberato licuerit — loto potare mustum.* Sic & simplex verbum de *exhauriendis* poculis usurpatur, in Equitibus vs. 107. ἕλκε τὸν τῆ Δαίμονο τῆ Πραμνία. ubi vide Notam. Vide & ad Alciphronem.

vs. 1133. Οὐκ ἰᾷς] Corruptum, ut & alii iam viderunt. Lego ἐκεῖας· Hesychius: ἐκεῖας, ἐκκαύσας. Ita autem ibi legendum; non ἐκκαίας; ut ordo vocum indicat.

ODE ET STROPHE COLORUM XIII.

CH. Laetor, laetor
Quod carere licet cassîde,
Et caseo, & caepis.
Non enim delector praeliis:
Sed delector, si apud ignem perpotem
Cum charis sodalibus,
Comburens ligna, quae fuerint
Aridissima, aestivo tempore
Exsiccata:
Et in carbonibus torrens cicer,
Fagumque in ignem immittens,
Et simul Thrattam subagitans,
Dum conjux lavat.

EPIRRHEMA VERS. XVI. ET COLOR. III.

CH. Nihil enim jucundius est, quam si sementis jam facta sit,
Deusque mox eam irriget, atque aliquis vicinorum sic dicat:
Dic mihi, quid jam facimus, ô Comarchida?
Mihi quidem potare placet, dum Deus juvat *fata*.
Sed frige, conjux mea, tres choenices phaselorum,
Et nonnihil tritici admisce eis, atque aliquot ficus deprome.
Vocet Syra Manen ex agro.
Quandoquidem non licet pampinare hodie:
Neque repastinare, cum ager sit udus.
Et a me (*e domo mea*) ferat aliquis turdum illum & fringillas duas:

Erat

dicat. Aeschylus in Agamemnone vs. 858. Ἥτοι κίαντες, ἢ τεμόντες· *vel urentes, vel secantes.* Bisetus apud Nostrum legit Εὐ κίας sed contra metrum, ut ex antistropha apparet. Poterat Εὖ κίας.

vs. 1142. Καμπηχίδη] Unus ex Choro. Sic in Vespis vs. 233. aliquis ex Choro nominatur.

vs. 1143. Τὸ δεῦρο φέρων τις καλῶς] Mox τὸ πυῆττον καθικέσθω τὸ θεῖν παράμματα.

vs. 1145. Τὸν Μανῆν] Manes servile nomen, ut & Syra.

vs. 1148. Τυπτάζειν] Scholia: πηλοπατεῖν. τύπτω γὰρ ὁ πηλός· ἀντὶ τοῦ λαλοκοπεῖν· *Lutum calcare: τύπτω enim lutum: nunc pro glebas frangere.*

Ibid. Παρδύκειν] Scholia: δίνησιν, ὅτω γὰρ Σιμωνίδης καὶ Ἀρχίλοχος.

Ἦν δέ γ' πυός πς ἔνδον, ᾗ λαγῶα τέτλαμεν,
Εἴ π μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τ' ἐσπέρας·
Ἐψόφ γᾶν ἔνδον· ὀὐκ οἶδ' ἄτλα, κἀκωδοιδόπα.
Ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τεί' ἡμῖν, ἐν δὲ δεῦρο τῷ πατεί.
Μυρρίνας αἴτησον ἐξ Αἰχινάδε τ' καρπίμων·
Χ' ἅμα τ' αὐτῆς ὁδῦ Χαιρεκράτ[ε]ως πς βωστάτω,
Ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
Εὖ ποιῶν & κἀφελῶν &
Τῦ θεῦ παρόμαλλα.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ'.

Ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
Ἅδῃ τ' ἡδὺν νόμον,
Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
Εἰ πεπαίνουσιν ἤδη·
Τὸ γὰρ φίτυ καρδοῖ φύῃ·
Τόν τε φήλην' ὁρῶν οἰδαίνοντ'· εἶθ' ὁπόταν ἢ πέπων,
Ἐδίαν, κἀπέχω,
Χ' ἅμα φήμ', ὦραι φίλαι, ᾗ
Τῦ θύμυ τείνων κυκῶμαι·
Κἄτα γίνομαι παχὺς
Τιτυκαῦλα ᾗ θέρυς.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιε'. ΚΑΙ ΚΩΛ. γ'.

Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον καθεύδοντα,
Τρεῖς λόφυς ἔχοντα, ᾗ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,

Ἦν

vs. 1155. Τῆς αὐτῆς ὁδῦ] Nicostratus Comicus apud Athenaeum XIII. p. 587. ὕστατα τῆς αὐλῆς ὁδῦ πρὸς Ἀφροδίτην ἰλθοῦσα πίμψαι σκεύαστ' αὐτῇ κέλευε· *Tum eadem via ad Aeropam profecta, stragula ipsam mittere jube.*

Ibid. Χαιρεκράτ[ε]ως] Hoc nomen proprium occurrit & in Vespis vs. 232.

vs. 1159. Ἡνίκ' ἂν ἀχέτας ᾄδῃ] In Avibus vs. 1095. ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀχυμελὴς ἀχέτας θάλπηται μεσημβρινοῖς ὑπ' ἠλίῳ μαντὶς βοᾷ. Est autem ἀχέτας pro ἠχέτης. Hesiodus: ἡνίκα δὲ σκολυμός τ' ἄνθει, καὶ ἠχέτα τέττιξ ἁδρὸν ἐφιζόμενος λιγυρὴν καταχεύατ' ἀοιδήν· *Quando scolymus floret, & sonora cicada in arbore sedens argutam fundit cantionem.*

vs. 1164. Φίτυ] Aeschylus in Eumenidibus vs. 914. στέργῃ

Erat & coloſtrum domi, & quatuor fruſta carnis leporinae:
Niſi aliquid ex iis felix extulit veſperi.
Sane ſtrepitus erat intus, & neſcio quis tumultus.
Ex illis *inquam quatuor fruſtis* fer nobis tria, puer, & unum da patri:
Myrtos fructiferas pete ab Aeſchinada.
Simulque (eadem eſt via) Charinaden aliquis vocet,
Ut potet nobiſcum;
Dum benefacit & incrementum dat
Deus frugibus.

ANTODE ET ANTISTROPHE COL. XIII.

Quando cicada
Cantat ſuavem ſuam cantilenam,
Laetor ſpectans
Lemnias vites,
An jam matureſcant:
Nam fructum ſuum mature producunt.
Laetor etiam intuens groſſum tumeſcentem: deinde cum eſt maturus,
Comedo, & ori ingero:
Simulque dico, ô grata tempora! &
Nonnihil thymi terens miſturam bibo;
Deinde fio pinguis
Aeſtivo tempore.

ANTEPIRRHEMA VERS. XVI. ET COL. III.

Magis *laetor haec videns*, quam ſi intuear centurionem Diis inimicum,
Tres criſtas habentem, & rubram galeam acutam admodum,
Quam

στέργω γὰρ ἀνδρὸς φῦτυ ποιμένος δίκην· *Diligo enim viri germen paſtoris inſtar.* Idem in Prometheo vſ. 233. —— αὐξάσας γένος· Τὸ πᾶν, ἔχειζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον· *Deleto iſto genere univerſo, volebat aliud novum producere.* & alibi apud eundem. Ex Scholiis ad Sophoclem in Ajace vſ. 1305. φιτύειν τὸ σπείρειν, ποιητικῶς· ὁ παράγγελτας ἀπὸ τῦ φίτυς ὁ πατήρ. docet etiam ibi jota eſſe locum.

vſ. 1167. Κατίχω] Pro καὶ ἰπίχω. quod Scholiaſtes exponit: τῷ στόματι προσάγω. *ori admoveo.* citatque locum Homeri: Ὄψε δ' ἔπειτα προταμὼν καὶ ἄσιν ἐπισχών. Sed vide ſupra vſ. 1121

vſ. 1172. Μᾶλλον] Ἀπὸ κοινῦ, ἥδομαι ex vſ. 1161.

vſ. 1173. Τρεῖς λόχους ἔχοντα] In Acharnenſibus vſ. 964. πάλαι πανδήμων τριῶν κατασκίους λόφους.

Ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν.
Ἦν δέ πω δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τ' φοινικίδα,
Τἰωικαῦτ' αὐτὸς βέβαπ') βάμμα Κυζικηνικόν·
Κἄπα φόβῳ φρῶτ' ὥσπερ ξυθὸς ἱππαλεκτρυών,
Τὰς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔπηκα λινοπλώμυς·
Ἡνίκα δ' ἂν οἶκοι γένων', φρῶσιν οὐκ ἀναχετᾷ,
Τὰς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τὰς δ' ἄνω τε κ' κάτω
Ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς· αὔριον γ' ἔσθ' ἡ ξοδος.
Τῷδε σιπ' οὐκ ἐώντ'· ἐ γὼ ᾔδειν ἐξιών.
Εἶτα φοιτᾷς πρὸς τ' ἀνδριάντα τ' Πανδίον,
Εἶδεν αὐτόν, κἀπορῶν ἔβλ τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν.
Ταῦτα δ' ἡμᾶς τὰς ἀγροίκους φρῶσι· τὰς δ' ἐξ ἄστεος
Ἥτλον, οἱ θεοῖσιν ἕτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
Ὧν ἔτ' βὐβύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
Πολλὰ γὼ δή μ' ἠδίκησαν,
Ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΤΡΓΟΣ, ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ, ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΡΥΞΟΟΣ, ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ, ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

ΤΡ. Ἰού, ἰού.
Ὅσον τὸ ζῆμ' ὀπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τὺς γάμυς.
Ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
Πάντως γὼ εὐδὲν ὄφελός ἐσ' αὐτῆς ἔμ.
Ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλυς, κ' τὰς κίχλας,
Καὶ τ' λαγῴων πολλὰ, κ' τὺς κολάβυς.

ΔΡ.

vs. 1174. Βάμμα Σαρδιανικὸν] Plato Comicus apud Athen. II. c. 9. Καὶ φοινικίσι Σαρδιανικαῖσι κοσμησάμενοι κατακεῖνται. ubi vide Casaub. In Acharn. vs. 112. ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

vs. 1177. Ξυθὸς ἱππαλεκτρυών] In Ranis vs. 957.

vs. 1178. Τὰς λόφους σείων] Aeschylus in Septemthebana vs. 390. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει κράνους χαίτωμα. *Tres umbrosas crissas quatit, quae sunt cassidis capillitium.*

vs. 1180. Τὰς μὲν ἐγγράφοντες] Hanc rem tangit etiam in Equitibus vs. 1366. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ οὐδὲν καλὰ σπουδὰς μεταχειρήσεται, ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράψεται.

Ibid. Ἄνω κάτω] *Susque deque*, *temere*. In Equit. vs. 862.

vs. 1182. Τῷδε σιτί'] Vaticum.

Ibid. Ἤδειν] Scholia: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ᾔδει, ὡς τὸ, Ὁ δὲ Ζεὺς ὑμῖν ἃ προσῆκεν. *Attice pro ᾔδει. ut illud: ὁ δὲ Ζεὺς ὑμῖν ἃ προσῆκεν*, nempe in Pluto vs. 696.

vs. 1183. Πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος] Scholia: εἰς ἐστι τῶν δώδεκα ἀνδριάντων, ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι, καὶ τὰ κηρύγματα. Εἶδεν ἔν, φησί, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐγγεγραμμένον τῷ ἀνδριάντι τοῦ Πανδίονος. *Una est ex* XII. *columnis, in quibus militum nomina scribebantur, & edicta. Vidit igitur, inquit, suum ipsius nomen inscriptum Columnae Pandionis.* Istae columnae dicebantur ἀνδριάντες τῶν ἐπωνύμων, & aliquando simpliciter οἱ ἐπώνυμοι.

vs. 1184.

Quam ipse tinctam esse ait colore Sardianico;
Si autem forte pugnandum ipsi sit habenti talem galeam,
Tunc ipse tingitur colore Cyzicenico;
Et fugit primus tanquam fulvus Equogallus,
Cristas concutiens: ego autem sto retia servans.
Quando autem domi sunt, intolerabilia faciunt;
Dum alios inscribunt in catalogum, alios temere
Delent, bis aut ter. Cras ad expeditionem proficiscemur;
Huic cibus non est emtus; non enim sciebat, *cum domo* egrederetur, *se profu-*
Deinde ante columnam Pandionis consistens (*turum*,
Videt se ipsum (*nomen suum in catalogo*) & incertus, torveque tuens currit, quantum potest.
Tales sunt in nos agricolas; in urbanos autem
Non item, illi Diis atque hominibus invisi armorum abjectores:
Pro quibus mihi poenas dabunt, si Deus volet.
Multis enim injuriis me jam affecerunt,
Qui domi quidem sunt leones,
In praelio autem vulpes.

TRYGAEUS, FALCARIUS, CRISTARIUS, LORICARIUS, TUBIFEX, HASTARIUS, GALEARUM VENDITOR, SERVUS LAMACHI, SERVUS CLEONYMI.

TR. Io! Io!
Quanta multitudo venit ad nuptialem coenam!
Cape *has cristas*, & iis mensas deterge.
Si quidem jam nullus usus earum est amplius.
Deinde infer placentas, & turdos,
Et plurimam leporinam, & panes.

FALC.

vs. 1184. Ἔθω τὸ κακὸν] Vel nominativus est, hoc sensu: *currit perditus*: licet enim ita dicere per appositionem: ἰκτῖνος τὸ κακόν, ut in Lysistrata vs. 813. παρακύψασαν ἰδεῖν τὸ κακόν. Vel accusativus, constructus cum βλίττων· ut βλίττειν τὸ κακὸν dicatur, quemadmodum βλίττειν τὸ δυνὸν in Ranis vs. 594.

Ibid. Ὀπόν] Scholia: δριμύτητα καὶ πικρότητα. Dicitur autem, ut βλίττειν κάρδαμα in Vespis vs. 453.

vs. 1186. Ῥιψάσπιδες] Παρ' ὑπόνοιαν pro ἰχθύσι.

vs. 1187. Ὧν ἐγ' κἀδίκως ἡμοὶ δώσουσιν, ἢν Διὸς θέλῃ] Lesbonax Protreptico: ὑμεῖς, ἐὰν Διὸς θέλῃ, δίκην αὐτοῖς ἐπιθήσετε· *Vos, si deus volet, poenam ipsis irrogabitis.* Euripides in Medea vs. 803. ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην· *Qui nobis deo volente poenas dabit.* Idem in Troadibus vs. 867. Κἀμοὶ μὲν ἦν δίδωσι σὺν θεοῖς δίκην· *Sed illo quidem, diis faventibus, jam mihi poenas dedit.*

vs. 1189. Οἷοι μὲν λέοντες] Scholia: παροιμία, παρὰ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας. Οἷοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες· *Proverbium, de illis Laconibus, qui in Asia rem infeliciter gesserant. Domi leones, in Epheso Laconες.* Alciphron Lib. II, Epist. 1. quae est Lamiae Meretricis ad Demetrium: καὶ μᾶλλον οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλώπεκες· *Maximeque invisi illi Laconες, ut videantur viri esse, qui fuerint in Epheso vulpes.* ubi videri possunt quae notavi.

vs. 1191. Ἰὼ ἰὼ ζέον τὸ χρῆμα] In Nubibus vs. 1.

vs. 1193. Ἐχ' ἀκονάδαιρε τὰς τριπήδας ταυτί] Dat et galeam. Infra vs. 1217. ἵν' ἀκτενίζω τὴν τριπήδα ταυτί.

ΔΡ. Πῦ, πῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡ. Ἀναβεβάτλω κίχλας.
ΔΡ. Ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖε, ὅς ἡμᾶς τἀγαθὰ
Δέδρακας εἰρήνην ποιήσας· ὡς σοφὸς
Οὐδεὶς ἐπείρατ' ἂν ῥέπτανον οὐδὲ κολλύβου.
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
Ὁδὶ δὲ τεττεράχμους τὰς κάδους εἰς τὰς ἀγρούς.
Ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τ' ῥέπτανον τε λάμβανε,
Καὶ τῶνδ' ὅ, τι βούλει· σοφὸς γὰρ ταυτὶ δέχου.
Ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
ΤΡ. Ἴθι νῦν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἶσιτε
Ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ ἑτοσὶ
Ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος σοφὸς ἐστί.
ΛΟΦ. Οἴμ', ὡς σοφὸν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.
ΤΡ. Τί δ' ἐστίν, ὦ κακόδαιμον; ὕπο σοφᾶς;
ΛΟΦ. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον,
Καὶ τοὔνομ', καὶ δορυξόον κεκλημένον.
ΤΡ. Τί δῆτα τοιοῦτον καταθῶ σοι τῶν λόφων;
ΛΟΦ. Αὐτὸς σὺ πῶς δίδως; ΤΡ. Οὐ δίδωμ' αἰσχύνομαι·
Ὅμως δ' οὐ τὸ σφέκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
Δοίην ἂν αὐτῶν ἰχάδων τρεῖς χοίνικας,
Ἵν' ἀποκαθάρῃ τὴν τράπεζαν τουτῳί.
ΛΟΦ. Ἐνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰχάδας.
Κρεῖττον γάρ, ὦ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
ΤΡ. Ἄπφερ', ἄπφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Τειχορρύτου, οὐδὲν ἐσθὼν τὼ λόφω·
Οὐκ ἂν πελάσαιμ' οὐδ' ἂν ἰχάδος μιᾶς.
ΘΩΡ. Τί δαὶ δεκάμηνῳ τῷδε θώρακι κύτει
Ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι πάλαι;
ΤΡ. Οὔτοι μὰ τὸν οὐ μή σοι ποιήσῃ ζημίαν.
Ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τὸν ἰσωνίας·
Ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ὀπτήδειον πάνυ.
ΘΩΡ. Παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.

ΤΡ.

vs. 1196. ΔΡ.] Venit δρεπανηζὸς, Falcium faber. Supra vs. 547. ὁ δὲ δρεπανηζὸς ἦλθ', ἐρᾷς, ὡς ἥδεται.
vs. 1197. Ὅς ἡμᾶς τἀγαθὰ] Mallem, ὅσ' ἡμῖν pro ὅτα. ut fit: *Quanta bona in nos contuliſti*
vs. 1199. Οὐδὲ κολλύβου] Scholia: εἰδῶν αὐτελῶς νομίσματος, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀβολοῦ· *Collybus ſpecies eſt vilis numiſmatis. Sic autem dicit pro, nec obolo.*
vs. 1204. γ' ἄρ'] Ita Edd. Miror quod in omnibus, cum non niſi γὰρ requiratur.
Ibid. Ἀπεδόμεσθα] Omnes Edd. ἀπεδόμεθα, contra metrum.
vs. 1209. ΛΟ.] Λοφοποιός. Criſtarum artifex. Supra vs. 543. ἅπαντων γὰρ τὸν λοφοποιὸν ὧχ ὁρᾶς τίλλοντ' ἑαυτόν.
Ibid. Προβλήματόν μ' ἀπώλεσας] In Equitibus vs. 524. ἐφόρια.

Falc. Ubi Trygaeus est, ubi? Tr. Coquo turdos.
Falc. O carissime Trygaee, qui bene de nobis
Meruisti, postquam pacem fecisti; nam antehac
Nemo emisset falcem vel collybo;
Nunc autem quinquaginta drachmis vendo:
Iste autem ternis drachmis cados in agros.
Sed, ô Trygaee, & ex falcibus accipe,
Et ex istis quantum voles: gratis enim accipies ea,
Ex quibus venditis lucrum cepimus.
Dona haec tibi ferimus ad nuptias.
Tr. Agite ergo, depositis iis apud me, ingredimini
Ad coenam ocyus; etenim iste
Armorum institor indignabundus accedit.
Cr. Hei mihi, Trygaee, quam me funditus perdidisti!
Tr. Quid est, infortunate, num cristas habes multas?
Cr. Perdidisti meam artem & victum,
Hujusque, & illius hastarum fabri.
Tr. Quid pretii deponam tibi pro istis duabus cristis?
Cr. Quid das ipse? Tr. Quid dem *id rogas?* pudet *dicere*;
Sed tamen quia nodus multo labore constat,
Darem pro iis tres choenices ficuum,
Ut isto mensam detergam.
Cr. Intra ergo, & fer ficus.
Satius enim est, ô bone, quam nihil accipere.
Tr. Aufer, aufer eas hinc in malam rem.
Pili eis defluunt, nihili sunt hae cristae.
Nec una ficu eas emerim.
Lor. Hac autem lorica decem minis aestimata
Affabre facta, quid faciam miser?
Tr. Haec quidem nequaquam tibi damno erit.
Sed da eam mihi eodem pretio, quo tibi constitit.
Nam ad id apta est, ut quis in eam exoneret alvum.
Lor. Desine contumelia afficere meas merces.

Tr.

ἐφῦμι τὰς ὄρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τὰς ἐχθρὰς προβιλώμενος. Idem est πρόῤῥιζος. in Ranis vs. 595. πρόῤῥιζος — κάκις' ἀπολείμην.

vs. 1210. Λεπρᾶς] Finxit verbum simile illis, quae significant species quasdam morborum, ut ὀδοντιᾶν, σπλανιᾶν, λεβιᾶν, χαλαζᾶν. Quod posterius occurrit etiam apud Comicum in Equitibus vs. 380. Significat autem multitudinem cristarum. Ex *Scholiis*.

vs. 1217. Ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν] Supra vs. 1192.

vs. 1224. Ἐνημμένην] Ab ἐνδύομαι, *induo*. Videtur autem loricae superinductum, aut intus subductum fuisse corium.

vs. 1225. Πολλοῦ ζημίαν] In Pluto vs. 1125. ὅσης ἐποίους ζημίαν.

ΤΡ. Ὧδὶ καθέλκε τρεῖς λίθους ὑ δεξιάς.
ΘΩΡ. Ποίᾳ δ' ἀποψήσῃ πότ', ὦ μαθέσατε;
ΤΡ. Τηδὶ δυεῖς τ' χεῖρα ἀφ' τ' θαλαμιᾶς,
Καὶ τῇδ' ἅμ'. ΘΩΡ. Ἀμφοῖν δῆτ'. ΤΡ. Ἔγωγε, νὴ Δία,
Ἵνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τ' νεώς.
ΘΩΡ. Ἔπειτ' ὅπι δεχάμνῳ χερεῖ καθήμενοι;
ΤΡ. Ἔγωγε, νὴ Δί', ὦ πίτεπ'· οἵᾳ γὰρ ἂν
Τὸν ὡρακλῆν ἀποδοίη με χιλίων δραχμῶν;
ΘΩΡ. Ἴθι δή νυν ξυνέγκε τ' ἐρέτμον. ΤΡ. Ἀλλ', ὦ γαθὲ,
Θλίβῃ τ' ὄρρον ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
ΣΑΛΠ. Τί δ' ἆρα τῇ σαλπιγγὶ τῇδε χρήσομαι,
Ἢν ἐπειράμιν δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
ΤΡ. Μόλιβδον ἐς τυτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
Ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ὀθεὶς ὑπομακρον,
Γενήσεταί σοι τ' καταικῶν κοτυλάβων.
ΣΑΛΠ. Οἴμοι καταγελᾶς. ΤΡ. Ἀλλ' ἕτερον ὧδινέσω·
Τὸν μ' μόλιβδον, ὥσωρ εἶπον, ἔγχεον·
Ἐντεθεὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένω
Πλάσιγγα ποιάδες, καὐτό σοι γενήσεται
Τὰ σῦκ' ὦ ἀγορᾷ τοῖς οἰκέταισιν ἰσάνα.
ΚΡ. Ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὅς μ' ἀπώλεσας,
Ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μιᾶν ποτε.
Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὖτ' ὠνήσεται;
ΤΡ. Πώλῃ βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.
Ἔστιν γὰρ ὀπτὴ θεία συμμαίαν μετρεῖν.
ΔΟΡ. Οἴμοι, ὦ κρανοποῖ, ὡς ἀθλίως πεπεράμθν.
ΤΡ. Οὕτω μ' ὑ πέπονθεν ὐδέν. ΚΡ. Ἀλλὰ πῖ
Ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κρέανσιν ὅ, τι τὶς χρήσεται;
ΤΡ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
Ἄμεινον ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.
ΚΡ. Ἀπίωμθ, ὦ δορυξέ. ΤΡ. Μηδαμῶς· ἐπεὶ
Τῇτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
ΔΟΡ. Πόσου δίδως δῆτ'; ΤΡ. Εἰ ἀφαρπάσειεν δίκα,

Λάβοιμ'

vs. 1229. Παραβίντι τρεῖς λίθους] Ad tergendum podicem. Ex Scholiis: ναὶ γὰρ παροιμία. Τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ σφόγγοι ἐκμάξαι λίθους, Ἂν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες· *Nam proverbium est: tres lapides sufficiunt podici tergendo, si fuerint asperi; si autem laeves, quatuor.* Lapidibus uti solitos ad eam rem patet etiam ex Pluto vs. 817.

vs. 1231. Θαλαμιᾶς] Proprie navis foramen quoddam est.

vs. 1233. Ἵνα μή γ' ἀλῶ] Curatores triremium cogebantur tot remiges conducere, quot essent navis foramina remis exerendis. Saepe autem, ut stipendia remigum lucri facerent, unum alterumve foramen obturabant & celabant. Hos tangit hic Comicus.

vs. 1238. Θλίβει τὸν ὄρρον] Pro θλίβει τὸν ὦμον. Imitatur enim eos, qui, quasi emturi, induunt loricas experiundi causa, an etiam quadrent: deinde si emere nolint, praetexunt causam: *quia humerum premat.* ex Scholiis.

vs. 1239.

Tr. Hoc modo appositis tribus lapidibus: annon commode?
Lor. Qua vero parte terges nates, homo ineptissime?
Tr. Hac immissa manu per foramen, quo brachium exeritur,
Et simul hac etiam. Lor. Ergo ex utraque parte? Tr. Ita inquam,
Ne celasse navis foramen deprehendar.
Lor. Ergone super vase decem minarum sedens cacabis?
Tr. Ita inquam, ô perdite. putasne vero
Me venditurum podicem meum vel mille drachmis?
Lor. Agedum effer argentum. Tr. Sed, ô bone,
Podicem premit: aufer, non emam.
Tub. Quid igitur hac tuba faciam,
Quam ego aliquando emi sexaginta drachmis?
Tr. Plumbum si infundas in hanc cavitatem,
Deinde si superne virgam immittas oblongam,
Fiet tibi cottabus *ex ea* illius generis, qui huc illuc aguntur.
Tu. Hei mihi, derides *me*. Tr. Sed aliud consilium dabo:
Plumbum quidem, ut dixi, infunde,
Ex hac autem parte funiculis aptatam
Lancem adde, & plane tibi fiet illud, quo possis
Ficus in agro servis tuis appendere.
Gal. O implacate Daemon, qui me perdidisti,
Cum pro istis ego aliquando dedi minam.
Et quid jam faciam? Quis enim eas emet?
Tr. Abi & vende eas Aegyptiis;
Sunt enim utiles ad metiendam syrmaeam.
Hast. Hei mihi, ô galearum faber, quam misera est nostra conditio!
„ Tr. Huic quidem nihil evenit mali. Gal. Quid ergo est?
„ Tr. Adhuc poterit quis uti galeis.
„ Si hujuscemodi ansas discat *hic* facere,
Multo pluris eas vendet quam nunc.
Gal. Abeamus, ô hastarum faber. Tr. Nequaquam; quia
Ab hoc ego hastas istas emam.
Hast. Quantum ergo das? Tr. Si secentur in duas partes;

Acci-

vs. 1239. ΣΑ.] In indice Personarum hujus fabulae est, Σκληγγοποιός. Sed videtur potius esse σκληγγων κάπη propter verbum ἐπιπάμων sequenti versu.

vs. 1247. Καὐτό σοι] Ita scribo. Ed. nupera καὐτῷ σοι contra metrum. Aldina κἀυτός σοι, nec non Juntina & Brubachii; Farrei vero αὐτόν σοι.

vs. 1253. Συρμαίαν] Quia Aegyptii saepe Syrmaea utuntur ad purgationem alvi, ut testatur Herodotus in Euterpe. Hinc etiam Comicus in Thesmoph. vs. 864. vocat eos μελανοσυρμαῖον λεών.

vs. 1256. Ἐπ' ἰσχί] Potest quidem & haec distinctio Personarum tolerari; sed tamen aliter distinxi in versione.

vs. 1257. Τοιουτασί] Ita omnes Edd pristinae; nupera τοιαυτησί. Ostendit ei, quales ansas debeat facere galeis, ut earum sit aliquis usus; nempe aurem ei praehendens, ut ex iis fiant eadi, quorum ansae dicuntur ὠτάρια. Scholia: ὠτάρια τοῖς κράνεσιν, ἵνα χίγωνται κάδοι· σείκυοι δὲ τὰ ὦτα αὐτῶν.

Λάβοιμ' ἂν αὖτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τ δραχμῆς.
ΔΟΡ. Ὑβριζόμεθα· χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐκποδών.
ΤΡ. Νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τ' ὁπλιτῶν δεῦρ', ἵνα
Ἀτὶ ἄσει, περιαβάλῃ, μοὶ δοκεῖ.
Ἀλλ' ὅ, τι περ ἄδειν διανοεῖς, ὦ παιδίον,
Αὐτῷ παρ' ἐμὲ φὰν πρότερον ἀναβαλὲ νθαδί.
Π. Λ. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν δεχώμεθα. ΤΡ. Παῦσαι
Ὁπλοτέρως ἄδων, ἢ ταῦτ', ὦ τετρακόδαιμον,
Εἰρήνης γ' ὄσης· ἀμαθὲς γ' εἰ ἢ κατάρατον.
Π. Λ. Οἱ δ' ὅτε δὴ ᾠδὴν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Σιὺ ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὁμφαλοέσσας.
ΤΡ. Ἀσπίδας; ἢ παύσῃ μεμνημέν' ἀσπίδας ἡμῖν;
Π. Λ. Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ ὀλολὴ πέλεν ἀνδρῶν.
ΤΡ. Ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαυστέ, νὴ τὸν Διόνυσον,
Οἰμωγὰς ᾀδων, ἢ ταύτας ὁμφαλοέσσας.
Π. Λ. Ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷς πυκ χάρεις.
ΤΡ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
Ἄειρον περιθέντο, καὶ ἄτθ' ἤδιστα μάσαντο.
Π. Λ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, κἀυχένας ἵππων
Ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
ΤΡ. Εἶεν, ἐκόρεσθεν δ' πολέμου, κἄτ' ἤθιον
Ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἤθιον κεκορημένοι.
Π. Λ. Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. ΤΡ. Ἀσμένοι.
Π. Λ. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ΤΡ. Κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις·
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμου. δ' χή ποτ' εἶ;
Π. Λ. Ἐγώ; ΤΡ. Σὺ μὴντοι νὴ Δί'. Π. Λ. Υἱὸς Λαμάχου.
ΤΡ. Αἰβοῖ·
Ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ ἦς
Ἀνδρὸς βυλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου πατρὸς ἐμοῦ.
Ἀπέρρει, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἁδί' ἰόν.
Πῶ μοι τὸ δ Κλεωνύμου τὶ παιδίον;

Ἄσον

vs. 1269. Π. Λ.] Παῖς Λαμάχου. Filius Lamachi. Scholia latine conversa. Nihil elegantius hac inventione. Duos enim sistit pueros cantantes, ut occasionem habeat perstringendi horum patres: alterum tanquam bello nimis deditum; alterum tanquam timidum, quive clypeum abjecerit. Primo ita fecit cantantem Bello dediti filium. Et videsis quam congruas res illi tribuerit. Est autem istud ex Epigonis Antimachi, τὸν δ' αὖτ' &c.

vs. 1270. Ὁπλοτέρως] Scholia: παρὰ τὸ ὅπλον παίζει. *Alludit ad vocem* ὅπλον, *arma.*

vs. 1272. Οἱ δ' ὅτε δὴ] „ Versus Homeri ex Iliados „ ζ. Bisetus."

vs. 1273. Σὺ ῥ' ἔβαλον] „ Homerus Iliad. δ. Σὺν ῥ' ἔβα- „ λον ῥῖνάς, σὺν ῥ' ἐγχέα καὶ μένε' ἀνδρῶν." Bisetus.

vs. 1278. Σὺ γὰρ εἶπέ μοι] In Nubibus vs. 737. περὶ σοῦ; σὺ γάρ μοι ταῦτα φράσον, ὦ Σώκρατες.

vs. 1282. Ἐκόρεσθεν] Pro ἐκορέσθησαν. ἔκλυον antem pro ἔκλυσαν.

vs. 1283.

Acciperem centum una drachma pro ridicis.
Hast. Contumelia haec est: discedamus hinc, ô bone.
Tr. Ita sane; nam pueruli jam exeunt
Huc invitatorum, micturi, ut
Aliquid exordiantur canere, ceu ego arbitror.
Sed, ô puerule! si quid cantare cogitas,
Hic propter me adsta, & prius incipe.
Pu. Nunc rursus ab armatis viris incipiamus. Tr. Desine
Armatos cantare, ô perditissime, praesertim
Pacis tempore: indoctus es & execrabilis.
Pu. Illi autem ut concurrerunt inter sese,
Scuta & clypeos conferebant umbonibus praeditos.
Tr. Clypeos? nonne desines clypeos memorare nobis?
Pu. Hic jam simul ejulatus virorum oriebantur & vota.
Tr. Virorum ejulatus, *inquis*? plorabis, ita me Bacchus amet,
Ejulatus canens, eosque umbonibus praeditos.
Pu. Quid ergo canam? tu dic mihi, quibus delecteris.
Tr. Sic illi quidem comedebant boum carnes, & alia hujusmodi.
Prandium apponebant, & quaecunque sunt esu suavissima.
Pu. Sic illi quidem comedebant boum carnes, & colla equorum
Solvebant jugo, postquam bello erant satiati.
Tr. Eja, satiati erant bello, deinde comedebant.
Haec cane, haec, ut comederint satiati.
Pu. Deinde postquam desiissent, potabant. Tr. Cupide & libenter.
Pu. E turribus autem effundebantur, & clamor ingens oriebatur.
Tr. Male pereas, puerule, una cum praeliis;
Nihil enim cantas nisi bella. cujusnam es filius?
Pu. Egone? Tr. Tu inquam. Pu. Filius Lamachi.
Tr. Au, au.
Sane ut audiebam, ego mirabar, ni tu esses
Filius alicujus Bulomachi (*amantis praelia*) & Clausimachi (*flentis post praelia*.)
Apage, i canta hastiferis.
Ubi mihi Cleonymi est filius?

Cane

vs. 1283. Κατ' ἔσθιον] Ita emendo. Omnes, quas vidi, κατάσθιον.

vs. 1284. Ταῦτ' ἄδε] Ita Editio Farrei. Caeterae antiquae ταυτάδε· quod nihil est. Nupera ταῦτα δή, quod huc nihil facit. Vulgo male: ταῦτα δή. Caeterum Euripides idem dixit: τοιαῦτ' ἄειδε, καὶ δόξεις φρονεῖν· *talia canta & videberis sapere.* in Antiope apud Stobaeum.

vs. 1285. Ἀσμένοις] Hoc propterea dicit, quia praecedens ξωφάσσοντο pro *inebriari*, ut in Acharn. vs. 1133.

vs. 1291. Βελομαχᾶ] Vi etymologiae idem βελόμαχος & λάμαχος. nam λᾶς est βέλη, vis. Κλαυσίμαχον autem Lamacaum vocat, quasi fleturum, quia jam velligerare non possit. ἤμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισελάμαχος, inquit supra vs. 304.

vs. 1292. Ἰών.] Ita Ed. Brubachii. Caeterae antiquae νίόν male. Nupera ἰὼν, non male quidem, sed praestat ἰόν, nam & superius in neutro genere φάν.

Ἄσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
Οὐ πράγματ' ἄσεις· σώφρον' γὰρ εἶ πατρός.
Π. Κ. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
Ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
ΤΡ. Εἶπέ μοι, ὦ πόθων, εἰς τ' σαυτῆς πατέρ' ἀφίεις;
Π. Κ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. ΤΡ. Κατήχμωσάς τε τοκῆα.
Ἀλλ' εἰσίωμεν· εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
Ὅτι ταῦθ', ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τ' ἀσπίδος,
Οὐ μὴ 'πιλάθῃ πώποτ' ὢν ἐκείνης γε πατρός.
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τ' μμάντων,
Φλᾶν ταῦτα πάντα χ' σποδεῖν,
Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
Ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
Καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι,
Λθηκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν,
Ἢν μή π χ' μασῶνται.
ΧΟΡ. Ἡμῖν μελήσῃ ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ χ' σὺ φράζων.
ΤΡ. Ἀλλ', ὦ πολῖται πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τ' λαγῴων·
Ὡς ἀχὲ πᾶσαν ἡμέραν
Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
Πρὸς ταῦτα βρύχετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν.
Εὐφημεῖν χρὴ, χ' τ' νύμφιον ἔξω πινὰ δοῦρο κομίζειν,
Δᾷδάς τε φέρειν, χ' πάντα λεὼν συγχαίρειν, κἀπικελεύειν,
Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τ' ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν,
Ὀρχησαμένους, χ' σπείσαντας, χ' Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας·
Κἄπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς
Διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησι,
Κεὐθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως, οἴνου τε πολλοῦ,

Σῦκα

vs. 1295. Σάρριν] Eadem ratione Cleonymum istum Paci dicit esse ἀνάσπαστον supra vs 672.

vs. 1296. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις] Distichon Archilochi, quod is in seipsum cecinit, cum in praelio quodam contra Saïos, qui dicuntur esse Thracum gens, fugisset, relictis turpiter armis. Ex *Scholiis*. Ceterum imitatus in hac re Archilochum videtur Horatius, cum etiam de se ipso inquit: *Sensi relicta non bene parmula*. ut *Florens* observavit.

vs. 1298. Ὦ πόθων] Non solum puerorum τὰ αἰδοῖα· sed & ipsi pueruli sic vocantur. Ex Hesychio. Sic a σάθη, quod idem est quod πόθη, dicitur σάθων. Antisthenes σάθωνα vocavit Platonem, ut refertur apud Athenaeum p. 507.

vs. 1299. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα] „Etiam Archilochi est „ hemistichion, initiumque distichi alterius, quod in„ tegrum reperitur apud Plutarchum ad hunc mo„ dum: Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα φυγὼν, ἀλλ' ἀσπὶς ἐκείνη Ἐρρέ„ τω, ἧς αὖθις κλέσομαι ἐκ κακέω. Id est: *Servavi fugiens* „ *animam, clypeumque valere jussi: haud pejorem nempe* „ *parare licet.* Ex notis *Florentis.*"

vs. 1302. Ὧν] Ita Ed. Nupera. Caeterae, quas vidi, ἂν habent.

vs. 1304. Φλᾶν] De esu etiam in Pluto vs. 694. κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρας πολλὴν ἔφλων. Alibi conjunxit φλᾶν & σποδεῖν. sed non de esu: nempe in Nubibus vs. 1380. κἄπιτ' ἔφλα με κἀσφόδελον.

vs. 1305. Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν] Subauditur χρῆθε, aut σιαγόνας. ut sit sensus, qualis est in isto Alexidis loco apud Athenaeum XIV. p. 642. Ὁ πρῶτος ὑμῶν καμ-

ψὸς

Cane aliquid, priusquam ingrediaris; nam sat scio te
Non bella cantaturum: modesto enim es patre natus.
Pu. Clypeo quidem *meo* Saïus aliquis superbit, quem apud carecta
Conditum reliqui non sponte mea, labe carentem.
Tr. Dic mihi, o Pusio, in patremne tuum haec canis?
Pu. Vitamque servavi. Tr. Et dedecori fuisti parentibus.
Sed ingrediamur: nam sat certo scio ego,
Fore ut horum, quae jam ceciniſti de clypeo,
Nunquam obliviscaris, illo patre natus.
Ceterum vobis hic manentibus id jam relinquitur negotii,
Ut haec strenue comedatis & consumatis,
Nec frustra maxillas moveatis.
Incumbite ergo gnaviter,
Et mandite utrisque maxillis.
Nullus enim, ô perditi,
Usus est alborum dentium,
Si non aliquid mandunt.
Ch. Nobis haec erunt curae: bene tamen facis & tu, cum nos mones.
Tr. Sed, ô qui antehac esuriebatis, ingerite leporinas.
Nam non quotidie
Licet incidere in placentas, quae solae vagantur.
Quamobrem vorate, aut mox vos poenitebit.
Ore favere decet, & Sponsam huc foras adducere,
Tedasque ferre, & gratulari omnem populum, ac fauste acclamare:
Et omnem supellectilem rursus nunc in agrum portare,
Postquam saltaverimus, & libaverimus, & Hyperbolum expulerimus.
Deosque precati fuerimus,
Ut dent Graecis divitias,
Et ut magnus hordei proventus nobis sit
Omnibus pariter, vinique:

Utque

ἰῶς ἦν τραγήματα. Τὶ συμπτοὶς γὰρ διατριῶν ἐξῶρέ πως, Κέφαλος ἔχειν μηδεπώποτε τὰς σιαγόνας· *Lepidus fuit, qui primus invenit bellaria; invenit enim exercitium quoddam conviviale, & ut otiosas quis nunquam habeat maxillas.* Videtur autem proverbiale esse κινεῖς παρίκιον· quo alludere videtur Antiphanes apud Athenaeum X. p. 446. qui ex contrario dixit: πῖθι ἔν, ὦ ἑταῖρε, καὶ μὴ μισᾷς ἀεὶ ὑλκάμεν. ubi subauditur κύλικας· hoc sensu: *Bibe igitur, amice, & ne plenos semper calices trahamus.*

vs. 1308. & seq. Οὐδὲ γὰρ —— λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν] Eustathius ad Iliadem p. 346. lin. 47. οὐδὲν λευκῶν ὑπόφρων ὄφελος· *Nullus enim usus alborum virorum.* Apud Comicum hic ἔργον accipitur, ut in Pluto vs. 1155. οὐ ἔργον ἐς' ὀδὼν γραφῶν. Ceterum recte hic Florens pro οὐδὲ γὰρ legit οὐδὲν γάρ.

vs. 1315. Πρὸς ταῦτα βρύκετε] Euripides in Cyclope vs. 355. εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ, ἀναξόμεν τὸ χεῖλος, ὡς ἑτοιμά σοι ἕφθ' ἁπαλὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἀποχραύειν, βρύκειν· *Amplarum faucium, o Cyclops, aperi labra, nam parata tibi sunt, elixa & assa & quae ex prunis detracta deglutias, Dentibus frendens mandas.* Eubulus Comicus apud Athenaeum XIII. p. 572. καὶ τῶν κρεῶν ἀπέζυκον αἰσχρῶς· *Et carnem turpiter commorsam mandunt.*

vs. 1318. Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρόν] Supra vs. 550. ἀκούετε λεώ, τὰς γεωργὲς ἀπιέναι τὰ γεωργικὰ σκεύη λαζόντας εἰς ἀγρόν.

vs. 1319. Ὑπέροχον] De isto supra vs. 680.

vs. 1321. Διδόναι πλέθρον] Ad Plutum vs. 134.

Σῦκά τε πρώγειν·
Τάς τε γυναῖκας πίλειν ἡμῖν·
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ', ὅσα ἀπωλέσαμεν,
Συλλέξαντ' πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
Λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον.
Δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
Χ' ὅπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσῃ.
Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ.
ΧΟ. Ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαίως
Τἀγαθὰ νοῦν ἔχεις.
Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ·
Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ.
Τί δράσομεν αὐτοῖ;
Τί δράσομεν αὐτοῖ;
Τρυγήσομεν αὐτοῖ.
Τρυγήσομεν αὐτοῖ.
Ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν,
Οἱ παρεσκευασμένοι, οἱ χρηστοὶ ἀναλαβόντες
Τὸν νυμφίον, ὦ ἄνδρες.
Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ.
Οἰκήσετε γῆν καλῶς,
Οὐ πράγματ' ἔχοντες,
Ἀλλὰ συκολογοῦντες.
Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὶν, Ὑμέναι' ὦ.
Τῷ μὲν μέγα χἠ παχύ,
Τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον·
Φήσεις γῆν ὅλην ἐδῶδιμος,
Οἶνόν τε πίνης πολύν.
Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι' ὦ.

Λείπει.

Πλακοῦντας ἔδεσθε.

vs. 1333 ΧΟ. Ὦ τρισμάκαρ] Praepositi Chori nomen, ut est in Editione Farrei.

vs. 1339. Τρυγήσομεν αὐτοῖ] Alludit ad nomen Trygaei & Oporam.

vs. 1349.

Utque ficus comedamus:
Et uxores ut nobis pariant:
Bonaque omnia, quaecunque amiſimus,
Collecta recuperemus denuo.
Et coruſcantis ferri (*i. e. armorum*) uſus ut ceſſet.
Veni, ô mulier, in agrum,
Ut mecum bella
Belle cubes.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.
CH. O ter beate, quam merito
Haec bona nunc habes!
Hymen, Hymenaee ô.
Hymen, Hymenaee ô.
Quid ei faciemus?
Quid ei faciemus?
Fruemur ea.
Fruemur ea.
Sed tollamus & feramus
Nos, quibus id mandatum eſt, choreutae receptum ad nos
Sponſum, ô viri.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.
Bene habitabitis,
Nec moleſtias ſuſtinebitis,
Sed ficus colligetis.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.
Ille habet magnam & craſſam,
Haec vero dulcem ficum.
Tum demum id dices cum comederis,
Vinumque multum biberis.
Hymen, Hymenaee, ô Hymen, Hymenaee ô.

Deſunt quaedam.

Placentas comedetis.

vſ. 1349. Μίγα καὶ παχύ] Obſcene. vſ. 1351. Φάσις] Supra vſ. 917.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ARISTOPHANIS ECCLESIAZUSAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.	Praxagora.
ΓΥΝΗ ΤΙΣ.	Mulier quaedam.
ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ.	Alia Mulier.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	Alia Mulier.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	Alia Mulier.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	Alia Mulier.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ ΑΝΗΡ ΤΗΣ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ.	Blepyrus vir Praxagorae.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	Chorus Mulierum.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΝΗΡ.	Alius vir.
ΧΡΕΜΗΣ.	Chremes.
ΦΕΙΔΩΛΟΣ, Η, Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.	Pheidolus, sive vir, qui bona sua non contulerat in medium.
ΑΝΗΡ Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.	Vir qui contulerat bona sua.
ΚΗΡΥΞ.	Praeco.
ΓΡΑΥΣ.	Anus.
ΕΤΕΡΑ ΓΡΑΥΣ.	Alia Anus.
ΝΕΑ.	Juvencula.
ΝΕΟΣ.	Juvenis.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.	Alia Anus.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.	Alia Anus.
ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ.	Alia Anus.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.	Famula.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.	Dominus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.



ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Λαμπρὸν ὄμμα ϑ' τροχηλάτυ λύχνυ,
Κάλλιστ' ὀ ϑυσκόποισιν ἐξητημένον·
Γονάς τε γ' σὰς ϗ τύχας δηλώσομεν.
Τροχῷ γ' ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
Μυκίῃρσι λαμπρὰς ἡλίυ πμὰς ἔχεις.
Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τἀ ξυγκείμενα.
Σοὶ γ' μόνῳ δηλῶμεν εἰκότως, ἐπεὶ
Κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
Πειρωμένοισι πλησίον ϖ̓ξιατεῖς·
Χορδυμένων τε σωμάτων ὀπιϗάτιν
Ὀφθαλμὸν ἡδεὶς τ' σὸν ἐξείργϗ δόμων.
Μόνῳ δὲ μηρῶν εἰς ὑπορρήτυς μυχὰς
Λάμπεις ἀφαύων τ' ἐπανθοῦσαν τείχα·
Στοάς τε καρπῶ βακχείυ τε νάμαϊ
Πλήρεις ὑπωινγύσαισι συμπαραξατεῖς,
Καὶ ταῦτα σωφρῶν, ϗ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
Ἀνθ' ὧν σωσείϗ ϗ τἀ νῦν βυλεύματα,
Ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.

Ἀλλ'

vſ. 1. Ὦ λαμπρὸν ὄμμα] Orditur ſtylo tragico, quaſi Soli aut Lunae neſcio quid narraret. Ut v. g. Sophocles in Ajace vſ. 860. ὦ τὸν αἰπὺν ὑρανὸν διφρηλατῶν ἥλιε —— ἄγγειλον ἄτας ἐμάς. & Euripides initio Phoeniſſarum: ὦ τὸν ἐν ἄστροις ὑρανῦ τέμενων ὁδὸν —— ἥλιε, Θοαῖς ἵπποισιν ἐλίσσων φλόγα. Saepe autem Comicus jocatur, Tragicorum cothurnos rebus vilibus & frivolis aptando. Quod & alios Comicos feciſſe apparet; ſic, cum in Medea Eurip. vſ. 57. dicatur: ὡσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κὠρανῶ λίξαι μολόντι τῶνδ' ὡς ἐσκεύασα· *Nam cupido me invaſit, ut Terrae & Coelo narrem, huc egreſſus, quomodo opſonium paraverim.*

Ibid. Τῷ τροχηλάτυ λύχνυ] Sic *Patinam* vocat τροχήλατον Xenarchus Comicus apud Athenaeum II. p. 64. —— τῆς τροχηλάτυ πόρης Πίμπλησι λοπάδῳ σιρηνοσώματον κύτῳ· *Rotae —— agitatione —— factae Puellae Patinae implet capacem ſinum.* ubi recte Caſaubonus: τροχήλατῳ κόρῃ dicitur *Patina fictilis: alluſione clara ad figulinam rotam.* Illa autem verba itidem tragicum quiddam ſpirant; ut recte idem Vir Magnus vidit, cum inquit: *Non dubito de induſtria Poëtam Tragica & ampullata loquendi genera uſurpaſſe, ut ſuorum aequalium Tragicum aliquem aut dithyrambicum ineptum irrideret: quod videmus ab Ariſtophane & ſaepiſſime fieri, & ſemper urbaniſſime.*

vſ. 2. Ἐξητημένον] Ita Ed. nupera, ſubſcripto Jota priori η (quaſi eſſet ab ἐξαιτῆμαι) quod nulla vetus Ed. habet. Legendum autem puto ἐξητημένον. ut in Theſmoph. vſ. 445. εὖ διεζητημένης. aliorum conjecturae ſunt, ἐξησκημένον & ἐξηρτημένον. Antecedens autem εὐσκόποισι nollem cum Fabro in εὐσκότοισι mutare (ita enim vult, unde etiam vertit: *in locis tenebricoſis:*) ſed cum Scholiaſte expono: τοῖς σοφοῖς τοῖς εὖ σκεπτομένοις. ut ἐν εὐσκόποισι ſit: *inter ſapientes, inter prudentes & circumſpectos:* (ut contra ἄσκοπος, eſt ἀνόητος, ἀπρόβατος apud Heſychium) aut, *inter eos, qui a ſcopo non aberrant*, quod eodem redit. Ita Mercurius dicitur εὔσκοπος ab Homero.

vſ. 3. Γονάς] „ Ridicule. De lucerna enim tanquam „ de Deo vel Heroë aliquo loquitur. De illorum enim

„ patur

ARISTOPHANIS
ECCLESIAZUSAE.



PRAXAGORA.

Lucidum jubar (ô fulgens ocule) lychni rota figulina elaborati,
Tenebrosis in locis apprime expetitum! (expetite!)
Originem enim tuam fortunasque exponemus.
Nam primum omnium, ô lychne, rota ductus, figuli labore,
Unoquoque in naso splendidos Solis honores habes, (solem imitaris.)
Da motu tuo signa flammae, quae faventia sint.
Tibi quippe uni jure aperimus nostra consilia, quando
Et in cubiculis nostris, ubi varias rei Venereae schemas
Experimur, tu nobis ades,
Neque quisquam ex aedibus abigit
Oculum tuum implexorum corporum inspectorem.
Solus autem, ô lychne, in intimos usque femorum recessus
Luces, dum pullulantes eugii pilos deustulas:
Tum etiam nobis horrea tritico, Lyaeoque latice
Referta furtim referantibus ades. (enuntias tamen.
Ac in hisce omnibus facinoribus adjutor cum sis, nihil vicinis
Quamobrem conscius eris nostrorum consiliorum,
Quae Sciris mecum ceperunt mulieres amicae meae.

Sed,

„ partu & nativitate signate dici solebat γονάς. Hinc „ Polyzelus Comicus scripsisse legitur. Διονύσου γονάς, „ Μισῶν γονάς, Ἀφροδίτης γονάς teste Suida: Philiscus „ Διὸς γονάς, Παιὼς γονάς, Ἑρμοῦ γονάς, teste eodem: „ Araros filius Aristophanis, Παιὼς γονὰς teste eodem „ Suida & Athenaeo, p. 175. *Kusterus.*"

vs. 5. Μυκλῆρσι] Ita vocat canaliculos prominentes in lucerna in quibus cubant ellychnia. apposite admodum: nam sic λύχνου δίμυξου, τρίμυξου· *duo aut tria habens ellychnia.* Hinc etiam προμύξαι λύχνον, *emungere lychnum.*

vs. 6. Ὅρμα] *Excita flammae signa constituta*, id est, ad quae mulieres constituerunt convenire.

vs. 8. Κἀν τοῖσι] Ita Edd. pristinae; non κἀν τοῖσιν, ut nuper.

Ibid. Ἀφροδίτης τρόπων] Ritus modosque Veneris vel *Figuras*, ut est in Priapeis, *tot figuras, quot Philaenis invenit.* vel etiam aliter Graece μηχανάς. unde τὸ Κυρήνης δωδεκαμήχανον. Vide in Ranis vs. 1362.

vs. 10. Χοιδεμένων] Cum Cl. Kustero & Biseto legendum censeo Δοιδεμένων. Vide Suidam in Δοιδ',

vs. 13. Ἀραὺων τὴν ὑπανθοῦσαν τρίχα] De eadem re Chorus mulierum in Lysistrata vs. 827. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἂν ἴδοις καὶ πὺρ ὕσης γραὸς, ὅτ' αὐτὸν κομῆτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον τῷ ΛΥΧΝΩι. In Thesmophoriazusis vs. 242. podicis etiam pilos ustulat Euripides Mnesilocho: αἴλιφαὸ' ἵν' ἀρεύσω σε, καμπύλας ἔχει —— ὑπνκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ ΛΥΧΝΟΝ.

Ibid. Τὴν ὑπανθοῦσαν τρίχα] In Nubibus vs. 974. τοῖς αἰδοίοισι δρόσου καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ὑπήνθει.

vs. 14. Στοὰς τε καρπᾶ, βακχεῖά τε νάματος πλήρεις ὑπαγώσαισι] De furtis mulierum in Thesmophoriaz. vs. 426. Chorus mulierum: ἃ δ' ἂν ἐμοῖν προτᾶ αὐταῖς ταμιεύσθαι προαιρῶσαις καζεῖν ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον. mox: προτᾶ μὲν ἓν ἐν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὰν θύραν &c.

vs. 17. Συνοίσει] Edd. omnes quas vidi συνοίσει, quod huc non quadrat. συνοίσει scribendum esse Biseto & alii viderunt etiam. Ceterum idem dicit quod Sophocles in Electra vs. 30. τοιγὰρ τὸ μὴν δόξαντα διλώσω.

vs. 18. Σκίροις] Scira est Festum Athenis quoddam. In Thesmoph. vs. 841. Στιλβοῦσι καὶ Σκίροις ἢν τι ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἴσπερ ἡμεῖς ἤγομεν.

Ἀλλ' ἐδεμία πάρεσιν, ἃς ἥκειν ἐχρῆν·
Καί τοι τοῖς ὄρθρου γ' ἐστὶν ἥδ' ἐκκλησία.
Αὐτίκα μαλ' ἔσαι καταλαβεῖν ἡμᾶς ἔδρας,
Ἃς Σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνηθ' ἕν,
Δεῖ τὰς ἑταίρας καθιζομένας λαθεῖν.
Τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
Ἔχουσι τοὺς πώγωνας, ὥς εἰρητ' ἔχειν·
Ἡ θοιμάπα τ' ἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
Ἦν χαλεπὸν αὐταῖς. ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
Προσιόντα. Φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
Μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ τροσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΓΥΝ. Ὥρα βαδίζειν· ὡς ὁ κήρυξ δρτίως,
Ἡμᾶν τροσιόντων, δθύτερον κεκόκκυκεν.
ΠΡ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς τροσδοκῶσ' ἐξηγρῶ
Τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴ γείτονα
Τὴν δ' ἐκκαλέσωμαι, θρυγνῶσα τὴ θύραν.
Δεῖ γὰ τὴ ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΕΤ. ΓΥΝ. Ἤκουσά τοι
Ὑποδυμένη τὸ κίσμα σα τὴ δακτύλων,
Ἀτ' ὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰ ἀνὴρ, ὦ φιλτάτη,
(Σαλαμίνιος γάρ ἐστι, ᾧ ξυνείμ' ἐγὼ)
Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ὀν τοῖς τρώμασιν·
Ὥστ' ἄρα τητὶ θοιμάπου αὐτᾶ λαβεῖν.
Καὶ μὴν ὁρᾶ ὐ Κλειναρέτη, ὐ Σωτράτη
Τροσιοῦσαν ἤδη τηῖδε, ὐ Φιλαινέτη.

ΠΡ.

vs. 19. Ἀλλ' ἐδεμία πάρεσιν] In Lysistrata vs. 4. τῶν δ' ἐδεμία πάρεσιν ἐνταυθοῖ γυνή.

vs. 20. Πρὸς ὄρθρου γ' ἐστὶν ἥδ' ἐκκλησία· —— ἔσαι καταλαβεῖν ἕδρας] Infra vs. 84. ἡ ἐκκλησία —— ἐξ ἕω γενήσεται· —— ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας.

vs. 23. Καθιζομένας λαθεῖν] „Scribendum ἐγκαθιζομένας, ut recte conjecit magnus Scaliger. Sic infra vs. 98. ἂν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν." ex Notis Kusteri. Vertendum itaque: *Oportet meretrices, etiam cum in medio sedent, latere.* Nempe ut meretrices inter matronas sedentes saepe fallunt, & pro matronis etiam habentur; ita nos etiam oportet clam inter viros sedere ornatas habitu virili. Alludere autem videtur ad dictum aliquod Sphyromachi illius: aut potius Decretum quoddam ejus aliorsum torquet; ut infra vs. 1085. Canoni Psephisma. Scholiastes monet legi etiam Κλεομαχῶ. aitque Cleomachum fuisse Histrionem Tragicum, & irrisum esse, quia in dramate aliquo inepte quiddam & κακεμφάτως pronunciaverit; forte eo respexerit Comicus. Ut in Ranis vs. 303. ubi de Euripidis Histrione: ἔξεσι δ', ἔσπερ Ἡγήλοχῳ, ἡμῖν λέγειν, ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ. quamvis autem Edd. & Scholia consentiant in Σφυρόμαχος, tamen mallem Φυρόμαχῳ.

vs. 24. Τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ] Euripides in Rheso vs. 577. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ τις; Ceterum ut hic mulier in concionem itura, ceteras praestolatur, & de causis disputat secum, quae eas domi detineant; ita in Vespis vs. 273. viri eodem ituri, quendam expectantes dicunt: τί ποτ' ὁ πρὸ θυείων φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων, ὃν ὑπακύει; μῶν ἀπολαλύκασι τὰς ἐμβάδας; ἢ προσίκοφ τῷ σκότῳ τὸν δακτύλον πε;

vs. 25. Τοὺς πώγωνας] Et infra vs. 68.

vs. 31.

Sed, hem, earum nulla, quas veniſſe oportuit, etiamnum adeſt,
Et tamen ad diluculum praeſtituta erat concio:
Statimque ſedes capiendae erunt nobis,
Quas olim Sphyromachus dixit, ſi ſatis meminiſtis,
Oportere cum meretricibus promiſcue ſedere.
Quidnam autem ſit? quid iis evenerit? an non aſſutas
Ori barbas habent, quas ut haberent decretum fuerat?
An vero veſtes virorum ſubducere
Iis difficile fuerit? atat advenientem lucernam
Proſpicio. Age, mihi retro huc concedendum eſt,
Ne forte, qui horſum venit, vir aliquis ſiet.

MULIER QUAEDAM, PRAXAGORA, ALIA MULIER, ALIA MULIER.

MUL. Nunc eundi tempus eſt; praeco enim (Gallus) modo
Nobis domo prodeuntibus altera vice cantavit.
PR. At ego, dum vos opperior, noctem totam
Pervigilo. Verum age, hanc vicinam e proximo
Neceſſe eſt evocem leniter concrepans digitis:
Ei enim clam viro exeundum eſt. AL. MUL. Audivi modo
Pulſatiunculam digitorum tuorum, dum mihi induco calceos;
Quippe quae non dormiebam; ſiquidem vir, ô mea tu,
(Salaminius autem eſt quicum nupta ſum ego)
Tota me nocte usque & usque agitavit in ſtragulis;
Itaque adeo illius veſtem nunc demum capere potui.
Atat video prodeuntem Clinaretam & Soſtratam,
Et una cum iis vicinam hanc Philaenetam.

PR.

vſ. 31. Κεκόκκυκεν] Nempe, ut & Faber autumat, Praeco ille eſt gallus gallinaceus: qui etiam dicitur κοκκυζειν, ut docet Pollux Lib. V. 89.

vſ. 34. Θυζονῶσα] Ita Edd. priſtinae, in Scholiis etiam. Nupera Θρυλανῶσα.

vſ. 36. Τὸ κνίσμα] Quaſi tantum ſcalpſerit fores, ut levis ſonus ederetur; qua in re utitur verbo κνίειν, quae eſt ejusdem originis, in Thesmoph. vſ. 488. ἔτ' ἐκ πόθου μ' ἔκνισεν ἐλθὼν τὴν θύραν. quem locum citavit Cl. Kuſterus, qui pro κνίσμα legere mavult κνῦμα.

vſ. 38. Σαλαμίνι-] Hoc praemittit, quia verbum ἐλαύνειν inferet, quod de *agitatione navium* uſurpatur. Erant autem Salaminii inſulani, ac proinde ſaepe navigabant. Niſi potius vult dicere remigem navis Salaminiae; quos inprimis oportebat ſtrenue remos ducere: nam navis illa, ut & ſocia ejus Paralos, erant μάλιστα ταχυναυτοῦσαι. Scholia: δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας πλοῖ πλεῖσθαι τὸ Σαλαμίνι-.

vſ. 39. Ἠλανέ μι] Tanquam de nave, ſed ſimul aliud ſignificatur. Ut in oraculo de Adonide, quod Plato Comicus ejus Patri reddidum dixit, in dramate cognomini, referente Athenaeo X. p. 456. Ὦ Κινύρα βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρίκλων, Παῖς σοι καλλιστο- μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε Πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμονε ἔχετον. Ἡ μὲν ἐλαυνομένην λαβρίοις ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων· *O Cinyra Rex Cypriorum birſutorum, Filius tibi natus eſt admirandae formae, pulcherrimusque Omnium hominum: hunc Deus & dea cepernnt: iſta agitatur ocultis remis, ille agitat.* Intelligitur autem Bacchus & Venus, qui ambo Adonidem amarunt.

ΠΡ. Οὐκοῦν ἐπείξεσθ', ὡς Γλύκη κατώμοσε
Τὴν ὑραίτιν ἥκουσαν οἵνῳ τρεῖς χοᾶς
Ἡμῖν ἀποπίσειν, καἰρεβίνθων χοίνικα.
Τὴν Σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾶς Μελιτίχου
Σπουδάσασαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
Καθ' ὁλοὴν ὠδὶ τ' ἀνδρὸς ἐξελθεῖν μίνη.
ΓΥΝ. Τὴν δ' καπήλου δ' οὐχ ὁρᾶς Γθυσιφράτου,
Ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τ' λαμπάδα;
Καὶ τ' Φιλοδωρίτου τε τ' Χαριτάδου;
ΠΡ. Ὁρῶ πεφυσιγμένας χ' ἁτέρας πολλὰς πάνυ
Γυναῖκας, ὅτι δρ' ἦσ' ὄφελον ἐν τῇ πόλει.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ φιλτάτη,
Ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τ' νύχθ ὅλην
Ἐβήδε, τειχίδων ἐσπέρας ἐμπλησμένος.
ΠΡ. Κάθησθε τοίνυν, ὡς ἀνείρωμαι τάδε
Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
Ὅσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδραμένα.
ΓΥΝ. Ἔγωγε· πρῶτον μήν γ' ἔγω τὰς μαχάλας
Λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον.
Ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
Ἐχλιανόμην ἑστῶσα πρὸς τ' ἥλιον.
ΕΤ. ΓΥΝ. Κἄγωγε τ' ξυρὸν δέ γ' ἐκ τ' οἰκίας
Ἐρρίψα πρωΐτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη,
Καὶ μηδὲν εἶην ἔθ γυναικὶ προσφερής.
ΠΡ. Ἔχετε δὲ τὰς πώγωνας, ἃς εἶπτ' ἔχειν
Πᾶσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
ΓΥΝ. Νὴ τ' Ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τυτονί.
ΕΤ. ΓΥΝ. Κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
ΠΡ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥΝ. Φασὶ, κατανθύσαι γῆν.
ΠΡ. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα·

Λακω-

„ vſ. 44. Οἵνῳ] Facete admodum. Hinc intelligi vult „ Comicus merobibas & multibibas eſſe mulieres; ſed „ cum ἐρεβίνθων addit, ſalaces eſſe innuit. ἐρέβινθος „ enim, *cicer*, vox eſt flagitioſa; *aidoîon* ſcilicet: cu- „ jus ſignificationis apud hunc noſtrum plura ſunt ve- „ ſtigia. Ait enim in Βατράχοις vſ. 546. ἐγὼ δὲ πρὸς „ τοῦτον βλέπων τὸ ῥεβίνθιον ἐρεθίσμην. ad quem locum „ τὸ ῥεβίνθιον, inquit interpres, τὸ αἰδοῖον. *In Acharnenſi- „ bus* autem, cum puellulam, quam pro porcula ven- „ debat, alloquitur, eam his verbis interrogat: Δ. „ τράγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κ. κἆτ, κόι. Scholia: ἔπαιξε πρὸς „ τὸ αἰδοῖον τῆς ἀνδρὸς ἐπεὶ καὶ ἐρέβινθον αὐτὸ καλοῦσι. Hu- „ jus autem ſignificationis ratio ex eo petenda vide- „ tur, quod ἐρέβινθος ſit ἐπιχαρτικὸς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. „ Deinde in ἐρέβινθος eſt aliquid ad ἐρᾶν & ἔρευν, quod „ etſi novum aſſero, placebit tamen; & Comici geniſ „ eſt." *Faber.*

vſ. 46. Τὴν Σμικυθίωνος] Scholia: Λείπει, γυναῖκα.

vſ. 53. Ὅτι περ ἦς' ἐφέλον] Bene reddidit Faber; poteſt etiam: *Quae ſunt alicujus momenti.* Lucianus in *Herodoto* ſub finem: αὐτοί τε ἤδη συνελήλυθατε ὅ, τε περ ἐφέλον ἐξ ἑκάστης πόλεως. ubi interpres non male: *Vos itaque convenistis ex ſingulis civitatibus praeſtantiſſimi quique.* Quem locum citavit Cl. Kuſterus, & alia plura.

Idem

PR. Ecquid festinabitis vos? Sancte enim dejeravit Glyce,
Quae omnium postrema venerit, eam tribus vini
Congiis multatum iri, necnon cicerum semodio.
Euge, an non Melistichen vides illam Smicythionis conjugem,
In virilibus soleis festinantem? ea quidem una
Mihi videtur a viro exisse otiose.
MUL. Quid autem, nonne & Capeli (al. cauponis) uxorem Geusistratam
Vides dextra manu lampada tenentem,
Praetereaque Philodoriti & Charetadae sponsam?
PR. Plane video horsum tendentes: sed & cum iis longe plures,
Quantumcumque scilicet mulierum in hac urbe est, quae alicui rei sunt.
AL. MUL. Ego tandem non sine labore, ô dilectae,
Domo me proripiens huc me ad vos penetravi. Vir enim meus
Totam noctem misere tussiit, trichiis heri in coena offertus.
PR. Sedete igitur, ut vos, quando huc omnes convenisse
Video, de iis interrogem, quae in Sciris decreta sunt,
Quo sciam ea feceritis nec ne.
MUL. Ego sane: nam primum omnium, alas habeo & pilos
Hirsutiores & densiores fruticeto, itidem ut convenerat.
Tum vero, quandoque vir ad forum sese conferret,
Totum corpus perungens,
Stans ad solem calefiebam, donec oleum cutis combiberet.
AL. MUL. Ego autem novaculam domo ejeci
Statim a proxima concione, tota ut pilosa fierem,
Neque quidquam mihi cum muliere simile esset.
PR. Habetis vero barbas, quas habendas esse
Cum conveniremus decretum fuerat?
MUL. Per Hecaten, hanc ego pulcram nacta sum.
AL. MUL. Ego itidem unam, sed pulcriorem multo quam Epicratis barba est.
PR. Vos autem quid aitis? MUL. Habere se ajunt, aut saltem annuunt.
PR. Et quidem cetera a vobis, ut video, factitata sunt;

Laco-

Idem Lucianus in Timone: Χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα φρούριον τῆ γένει, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος· *Salve Timo, praecipuum tui generis praesidium, fulcimentum Atheniensium, propugnaculum Graeciae.*

vs. 71. Ἐπικράτης] Scholia: ἀντὶ τοῦ εἰς δασύτητα καμωδεῖται. ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. ἀντὶ μεγάλην πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο Σακεσφόρος. καὶ Πλάτων ὁ Κωμικός φησιν· Ἀναξ ὑπέρεις Ἐπίκρατες Σακεσφόρε· *Ipse a Comicis ridetur tanquam hirsutus. Erat autem Rhetor & Demagogus, sive tribunus. Hic quia magnam habebat barbam cognominabatur, σακεσφόρος· & Plato Comicus dicit: Ἀναξ &c. O Rex barbae Epicrates scutiger.* Ita vocatur etiam ab Aristippo in Epistola, quae est inter Socraticas 13. cum inquit: καὶ τῶν τὰ κοινὰ πρασσόντων Ἐπικράτεα τὸν Σακεσφόρον· *Et ex iis, qui remp. administrant, Epicratem illum Sacesphorum.* Alias σακεσφόρος cognominatur Ajax a Sophocle in cognomini dramate vs. 19. quia prae ceteris Heroibus magnitudine insignem gerebat clypeum. Scite autem transfertur; nam cum σάκος, σάκους, sit *clypeus*, σάκκος, σάκκου, i. e. *saccus*, accipitur quandoque pro *barba*; ut apud Nostrum infra vs. 501. σάκκοι πρὸς ταῖν γνάθοιν. unde σακεσφόρος dicitur pro σακοφόρος· quod idem est ac σακκοχειροτρόφος. de quo vs. 501.

Λακωνικὰς γὼ ἔχετε, ᾗ βακληείας,
Καὶ θοιμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.
ΓΥΝ. Ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
Τὸ τῆ Λαμίᾳ τητὶ καθιζόλῃ λάθρᾳ.
ΠΡ. Τῆτ' ἐς' ἐκεῖνο τῶ σκυτάλων, ὧν πέρδε;
Νὴ τὴ Δία τὴ Σωτῆρ', ὀπιτήδειός γ' ἂν ἦν,
Τὼ τῆ πανόπλῳ διφθέραν σημμένῳ,
Εἴπερ τις ἄλλῳ βυκολεῖν τὴ δήμιον.
ΓΥΝ. Λέγειθ' ὅπως ᾗ ταὐτὶ τούτοις δράσομεν,
Ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄφρα χῆ τὴ ὑρανόν·
Ἡ ἐκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
Ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.
ΠΡ. Νὴ τὴ Δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
Ὑπὸ τᾧ λίθῳ τῆ Πρυτάνεων κατ' ἀντικρύ.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ταυτὶ γέ τοι νὴ τὴ Δί' ἐφερόμην, ἵνα
Πλησμένης ξαίνοιμι τὴ ἐκκλησίας.
ΠΡ. Πλησμένης τάλαινα; ΓΥΝ. Νὴ τὴ Ἄρτεμιν
Ἔγωγε. τί γὼ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἄρα
Ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
ΠΡ. Ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τῆ στόμαι
Οὐδὲν ὠφαφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
Οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
Ὁ δῆμος ὢν· καὖπειθ' ὑφβαίνουσά τις
Ἀναβαλλομένη δείξειε τὴ Φορμίσιον.
Ἢν δ' ἐγκαθιζώμεσθα ταχέως, λήσομεν
Ξυστειλάμεναι θοιμάτια, τὴ πώγωνά τε
Ὅταν καθῶμεν, ὃν ταχιδησόμεσθ' ἐκεῖ·
Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιτ' ὁρῶν;
Ἀγύρριός γ' ἂν τὴ Προνόμου πώγων' ἔχων
Ἐλήλυθ'· καί τοι ταχέως ἦν ὅτος γυνή.

Νυνὶ

vſ. 77. Τὸ τῆ Λαμίᾳ] Lamia fuit foemina, & Lamias Vir, carceris cuſtos: ut ait Scholiaſtes. In maſculino genere dicit Lamiam, & alludit ad locum Pherecratis, qui de Lamia foemina: ὅτι σκύταλον ἔχουσα ἐπέρδετο. ut eſt apud Scholiaſtem, cujus verba adduxi in Veſpis vſ. 1177. ad haec verba ἡ Λαμί' αὐτὸ ἐπέρδετο.

vſ. 80. Τὰ πανόπλια] Aeſchylus in Supplicibus vſ. 310. πῶν πανόπλων οἰοβοτόλον λέγεις; reſpondetur: Ἄργον, τὸν Ἑρμοῦ παῖδα φῶς κατακτανεῖν· *Quemnam bubulcum omnia — cornutum dicis? Argum, quem Mercurius terrae Filium interfecit.*

vſ. 81. Βυκολεῖν] *Cuſtodire.* Quia Argus cuſtos pecoris, Lamias cuſtos carceris, ut Scholiaſtes hic etiam dicit, ut vſ. 77.

Ibid. Τὸν δήμιον] Videtur omnino nomen proprium eſſe debere hominis alicujus in carcerem conjecti, aut potius digni, qui eo conjiciatur, ad quem cuſtodiendum aptus ſit Lamias cum ſuo ſcipione. Sed quia tam mali ominis nomina non ſunt uſitata; quis enim filio ſuo imponeret nomen Δήμιος, quod *carnifícem* ſignificat? putarem pro δήμιον ſcribendum eſſe Δημέαν· Hanc conjecturam non poſſum aliunde confirmare, niſi quod videatur ad hujus Demeae opificium reſpexiſſe, cum Lamiae, quem cuſtodiendo Demeae aptum dicit, tribuit διφθέραν· nam Demeam Collytenſem, victum ſibi quaeſiviſſe ἀπὸ χλαμυδουργίας dicit Xenophon II. Apomn.

vſ. 85. Ἐξ ἕω] Supra vſ. 20. πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἢ δ' ἐκκλησία. In Acharn. vſ. 19. ὅσοις κυρίας ἐκκλησίας ἐσθιετῶς.

vſ. 87.

Laconicos enim calceos habetis, & scipiones,
Vestesque viriles, prout a nobis praeceptum fuerat.
Mul. Ego quidem clam hunc Lamii dormientis
Baculum domo mecum attuli.
Pr. Hic sane ex iis baculis est, quibus ferendis peditur.
Per Jovem Servatorem aptus esset, si quis alius,
Panoptae (Argi) renone excultus
Carnificem miris modis decipere.
Mul. Dicite quaeso quî tandem ea, quae post haec agenda sunt, faciemus;
Dum adhuc astra in coelo apparent?
Conventus enim, ad quem nos accinximus,
Statim ab aurora inchoabitur.
Pr. Sane per Jovem. Itaque capere te sedem oportet
Ex adverso tribunalis, in quo Prytanes sedent.
Al. Mul. Haec quidem ego mecum attuli, ut
Interea dum conveniet concilium, possim carminare.
Pr. Possis carminare, misera? Mul. Ita sane per Dianam.
Quo enim pejor mea fama feretur,
Si carminem? nudi autem mihi sunt pueri domi.
Pr. Ecce autem carminantem; quam quidem nullum corporis membrum
Oportebat ostendere spectatoribus.
Res vero bella & nimis jocosa nobis accideret,
Si frequens populus foret, tum vero ascendens nostrum quaepiam
Rejecta veste eugium ostenderet.
Sin priores sederimus, ignorabimur (latebimus)
Collectis vestibus, promissaque barba,
Quam illic ori nostro circumligabimus:
Quis, amabo, nos videns, non reputaverit viros?
Nam & Agyrrius Pronomi barbam habens
Latuit (nec cognitus est;) atqui prius mulier erat.

Nunc

vs. 87. Λίθῳ.] In Pace vs. 679. ὅστις κρατεῖ τῶν τὲ λίθων τὲ 'ν τῇ πνυκὶ

vs. 95. Πλήρης ὁ δῆμος.] Euripides in Andromacha vs. 1097. Ἀχαιοὶ τ' ἠθροίσθησαν, *Magistratusque congregabantur.* Idem in Iphigenia Taurica vs. 306. Πολλοὶ δ' ἠθροίσθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ· *Plures convenimus exiguo tempore.*

vs. 97. Φορμίσιον.] Quia Phormisius erat hirsutus & pilosus, ut Scholiastes hic dicit, & ad Ranas vs. 996. ideo ejus iconismo usus est Poëta, ut & eugium significaret. Eugium autem ea pars, qua mulieres maxime sunt mulieres. Ex Notis Fabri.

vs. 102. Ἀγύρριος.] Hunc Scholiastes dicit effoeminatum & molliem fuisse. Mentio ejus in Pluto vs. 176. Pronomum autem dicit bene barbatum fuisse.

vs. 103. Πρότερον δ' ἦν ἀνὴρ γυνή.] Eadem ratione Vir vocatur foemina apud Aeschinem contra Timarchum: ἐκκλησίας ὄσης, εἶπεν, ἄνδρες, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. Θαυμαστῶς δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὃ, τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστιν Ηγήσανδρος ἐκεῖνος γυνὴ, ἔφη. ΠΡΟΤΕΡΟΝ δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λακεδαιμονίου ΓΥΝΗ. ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος· *In concione surrexit ac dixit: Athenienses, vobis communiter depeculantur mille drachmas vir & foemina. Miranter autem vobis, quomodo Vir & Foemina? & quid ea tibus autem vobis, quomodo Vir & Foemina? & quid ea fibi vellet oratio; dicebat, cum paulum cessasset: ignoratis fibi vellet oratio; dicebat, cum paulum cessasset: ignoratis quid dicam? Vir ille est Hegesander iste nunc; prius autem & ipsa foemina fuit Lacedaemonii; foemina autem illa est Timarchus iste.*

Νεωὶ δ', ὁρᾷς, πράτθῃ τὰ μέγιστ' ὀν τῇ πόλῃ.
Τάττω γέ τοι, νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡμέραν,
Τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον γ' ἕνεκα,
Ἢν πως ξυλαβεῖν τὴν πόλεως τὰ πράγματα
Δυνώμεθ'; ὅστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν.
Νεωὶ μὰ γὼ ἤν τε θέωμεν, ὑπ' ἐλαύνομεν.
ΓΥΝ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξουσία
Δημηγορήσῃ; ΠΡ. Πολὺ μὰ ὧν ἄειρά πω.
Λέγουσι γὼ τὴν νεανίσκων ὅσοι
Πλείστα σποδοῦσ'), δεινοτάτους εἶναι λέγειν.
Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κἀκ τύχην τινά.
ΓΥΝ. Οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.
ΠΡ. Οὐκοῦν ὁπόσοις ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
Ὅπως προμελετήσομεν, ἃ χρὴ δεῖ λέγειν.
Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν ῥᾳδιουμένη,
Ἄλλᾳ θ' ὅσᾳ λαλεῖν μεμελετήκασί πω.
ΓΥΝ. Τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν ὑ λαλεῖν ὀπίζαι);
ΠΡ. Ἴθι δὴ σὺ ῥᾴδιε, ὑ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.
Ἐγὼ δὲ θεῖσα τὰς κεφαίας ῥᾳδιήσομαι,
Κ'αυτὴ μεθ' ὑμῶν, ἵν' τι μοι δόξῃ λέγειν.
ΓΥΝ. Δεῦρ', ὦ γλυκυπάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν,
Ὡς ὑ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
ΠΡ. Πῶς καταγέλαστον; ΓΥΝ. Ὥσθ' εἴ τις σκιάς
Πώγωνα ῥᾳδιήσειεν ἐσαθμιδύας.
ΠΡ. Ὁ Περικιαδχῆς, ῥᾳδιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
Πάρει τ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀείρασθες παῦσαι λαλῶν·
Κάθιζε παιών. Τίς ἀγορεύειν βούλεται);
ΓΥΝ. Ἐγώ. ΠΡ. Περίθου δὴ τὸ κέφαλον τύχῃ ἀγαθῇ.

ΓΥΝ.

vſ. 104. Πράττει τὰ μέγιστα] In Avibus vſ. 800. εἶτ' ἐξ ἐθνῶς μεγάλα πράττει. qui locus, ſi & antecedentia ſpectes, ſimilis eſt huic.

vſ. 105. Τάττω γέ τοι] Scholia recte: ὑπερβατόν. καὶ τὸ ἐξῆς· τάττω γέ τοι ἕνεκα τοσοῦτον τόλμημα τολμῶμεν νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ἵν πως παραλαβεῖν. Nempe hyperbaton eſt, & ille ordo conſtructionis. Itaque vertendum: *Propterea tantum facinus* &c.

vſ. 106. Τοσοῦτον] Legendum omnino τοσοῦτον, ut in Scholiis.

vſ. 109. Οὔτ' ἐθέλειν ὑπ' ἐλαύνομεν] Alludit ad Proverbium: ἂν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται· *Si pecunia adſit, omnia ventis remisque ferantur.* Meminit Scholiaſtes, & Suidas in Θεῖ. Occurrit apud Ariſtaenetum Epiſt. 14. Lib. I. — ubi meretrix avara adoleſcenti: ἀλλ' ἐὰν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται. ubi vide Mercerum.

vſ. 112. Λέγουσι γάρ] Huc pertinet illud in Equitibus vſ. 874. ὦ ἐσθ' ὅπως ἐκείνους (τοὺς κινεμένους) ἐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.

vſ. 115. Ἡ μὴ 'μπειρία] Pro ἡ ἐμὴ ἐμπειρία· *mea experientia.*

vſ. 120. Οὐ λαλεῖν ἐπίζαται;] „ Apud Plautum: *Nam* „ *multum loquaces merito omnes habemur. Nec mutam* „ *profecto reperiam ullam eſſe Hodie dicunt mulierem.* Item: „ *Largiloquae extemplo ſumus, plus loquimur quam ſat* „ *eſt.*" Ex Notis Fabri.

vſ. 126. Σκιάς] Scholia: σκιά, εἶδος ἰχθύος. ἀπρόσλογος δὲ ἡ ὁμοιότης. *Sepia eſt genus piſcis· Eſt autem haec aſſimilatio abſurda & a ratione abhorrens.* Talis eſt & illa in Veſpis vſ. 1307. ἰσοκιάς, ὦ πρεσβῦτα, πεπλέγμεθα τινί. Nempe talibus etiam riſus captatur.

Ibid. & ſeq. Σκιάς — ἐσαθμιδύας] In Acharnenſibus vſ. 1040. τὰς σκιὰς σαθράς.

vſ. 128. Ὁ περικιαδχῆς] Nom. pro vocativo.

Ibid. Περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν] Alias ad luſtrationem comitii

Nunc autem, ut vides, maxima quaeque in civitate gerit.
Hujus igitur facinus, per diem craſtinum obſecro,
Faciamus, ob hoc tantum,
Si qua ſcilicet ratione urbis adminiſtrationem capere
Poſſimus, quo boni quidpiam in eam conferamus.
Nunc enim neque pedibus, neque navibus currimus.
MUL. At quaeſo tandem, quo fiet modo ut feminarum facultas
Concionari poſſit? PR. Sane vero nil facilius.
Quippe vulgo dictitant, eos ex adoleſcentibus, qui
Plurimum ſubiguntur, dicendi peritiſſimos eſſe.
Id autem nobis per fortem fortunam non deeſt.
MUL. Neſcio ego. Gravis autem res eſt inexperientia.
PR. Inde eſt quod huc conſulto convenimus,
Ut ante meditemur quae nobis illic, (in concione) dicenda erunt.
Age autem, nonne ſtatim barbam tibi circumligabis,
Tuque & ceterae omnes, quae dicere meditatae ſunt?
MUL. Quaenam autem, ô miſera, noſtrum omnium loqui neſcit?
PR. Abi igitur, barbam tibi praeliga, citoque vir fias.
Ego autem ipſa coronas ponens coronabor
Vobiſcum, ſi forte quid dicere mihi videbitur neceſſe.
MUL. Age, ô dulciſſima Praxagora, aſpice, ſodes,
Quam ridicula res videatur?
PR. Quî autem ridicula? MUL. Veluti ſi ſepiis
Aſſatis barbam quis circumligaret.
PR. Heus luſtrator, muſtelam circumfer:
Prodi in medium. Ariphrades ſile:
Sedem cape, huc veniens. Quaenam concionari vult?
MUL. Ego. PR. Impone igitur capiti coronam, quod fauſtum & felix ſit.

MUL.

comitii adhibebatur χοιρίδιον, *porcellus*, & dicebatur καθάρσιον. de quo Pollux VIII. 104. unde χοιρίδιον περιέρειν idem eſt quod καθάρσιον περιφέρειν. Aeſchines in Timarchum, cujus locum plenius deſcribam propter illa, quae mox apud Comicum ſequuntur: ἐπειδὴ τὸ καθάρσιον περιειχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται· προχειροτονεῖν κελεύει τὸς πρεσβύτας περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρεσβέων, καὶ ὁσίων. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κῆρυξ. ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγενότων· *Ubi luſtralia circumgeſtata fuerint, & Praeco patrias preces peregerit: in primis decernere jubet (Lex) Praeſides de Patriis Sacris, de Praeconibus, de Legatis &c. Deinde rogat Praeco: quis eorum, qui annum aetatis quinquageſimum exceſſerint, verba facere velit.* Illud καθάρσιον a Comico noſtro alibi dicitur κάθαρμα· locum adducam Nota ſeq.

vſ. 129. Πάρει' ἐς τὸ πρόσθιν] In Acharnenſibus vſ. 43. ubi etiam idea concionis exhibetur, dicit Praeco: πάρει' ἐς τὸ πρόσθιν, πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ὦτε τῶ καθάρματος.

Ibid. Ἀριφράδες παῦσαι λαλῶν] Quaſi mulieribus ſit immiſſus, garriatque plus quam illae, quae tamen valde ſunt loquaces. Solebat autem iſte ἐς τὰ πορισθέντα ἱερεῖα ἑκάστοτε λέγειν τὴν ἀνόσιον ἀρᾶν, ut Comicus de eo loquitur partim Veſpis vſ. 1281. partim in Equitibus vſ. 1280. Ceterum παῦσαι λαλῶν, κάθιζε. ut alias in Concione: σίγα, κάθιζε. in Acharn. vſ. 123.

vſ. 130 & 131. Τίς ἀγορεύειν βούλεται; ἐγώ. πέριθε] In Theſmophoriazuſis etiam Praeco ſolenni formula; vſ. 386. τίς ἀγορεύειν βούλεται; deinde altera ἐγώ. Praeco: περίθε νυν τόνδε πρὶν λέγειν. utrobique Coronam jubetur ſumere illa, quae eſt verba factura. de Formula illa praeconum vide paulo ante ad vſ. 128.

ΓΥΝ. Ἰδού. ΠΡ. Λέγοις ἄν. ΓΥΝ. Εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
ΠΡ. Ἰδὲ πιεῖν. ΓΥΝ. Τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
ΠΡ. Ἀπῆν' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
Ἐκεῖ. ΓΥΝ. Τί δ' ὑπίνοσι καὶν τῇ ἐκκλησίᾳ;
ΠΡ. Ἰδού γε σοι πίνουσι. ΓΥΝ. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν·
Καὶ ταυτά γ' ὄζωρον. τὰ γὰρ βελβύματα
Αὐτῶν, ὅσ' ἂν παράξωσιν ἐθυμυμβόις,
Ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ πλημμέλεια.
Καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'. ἢ πίνειν χάειν
Τοσαυτά γ' ὄντ', εἴπερ οἶνον μὴ παρῆν;
Καὶ λοιδοροῦνταί γ', ὥσπερ ἐμπεπωκότες·
Καὶ τὰ παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
ΠΡ. Σὺ μὲν βάδιζε, κἀκκάθιζ'· ὑδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥΝ. Νὴ τὸν Δί', ἤ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
Δίψῃ γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφαυανθήσομαι.
ΠΡ. Ἔα' ἵπτις ἑτέρα βύλεται λέγειν; ΕΤ. Ἐγώ.
ΠΡ. Ἴθι δὴ τεφανοῦ, κἀγὼ τὸ λῆμ' ἐργάζομαι.
Ἄγε νῦν ὅπως ἀνδρικὰ καλῶς ἐρεῖς,
Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
ΓΥΝ. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
Λέγειν τὰ βέλτιθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος.
Νῦν δ' οὐκ ἐάσω, καθ' ἑμὲ τὴν ἐμὴν μίαν,
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
Ὕδατος. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ, μὰ τὼ θεώ.
ΠΡ. Μὰ τὼ θεώ; παλαινα, πῦ τὸ νοῦν ἔχεις;
ΓΥΝ. Τί δ' ἐστίν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.
ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
Καί τοι τά γ' ἄλλ' εἰπεῖσα δεξιώταθ'.
ΓΥΝ. Ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡ. Παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν ὀρθαίμην τὸ πόδε

Τὸν

νſ. 132. Εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω] Ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὧν ποτίζεται, κἀκ παιτὸς ὑμῖς μηχανώμεναι πιεῖν. inquit in Thesmoph. vſ. 745.

vſ. 133. Τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην] Veteres coronati potabant, ut ſatis notum.

vſ. 139. Μεθυόντων] Ita Juntina. Caeterae μεθύοντ'.

vſ. 142. Ἐμπεπωκότες] Ita Editio Farrei. quaedam Editt. male ἐκπεπωκότες.

vſ. 143. Καὶ τὰ παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται] Nempe ut in conviviis; Ariſtophontis Comici paraſitus apud Athenaeum p. 238. dicit: Ἂν τις ἐρῶν, πάρειμι πιὼν τος· ὡς πάλαι ἤδη Χαρὸς καλεῖται. δεῖ τιν' ἄρασθαι ΜΕΣΟΝ Τῶν ΠΑΡΟΙΝΟΥΝΤΩΝ; παλαιὸν νόμισμα αὐταρχιῶν μ' ἐρᾷν· Convivium ſi quis exhibet, adſum primus; itaque jamdudum vocor juſculum. Oportet medium tollere aliquem temulentum, & foras efferre? Putato te luſtratorem videre purum putum Argivum. Ita etiam in Concionibus; infra vſ. 258. ἢν σε τοξόται ἕλκωσιν ὁ, τι δράσεις ποτέ; reſpondetur: ἐξαγκωνῶ ὠδί· ΜΕΣΗ γὰρ ὑδέποτε λυθήσομαι.

vſ. 144. Οὐδὲν γὰρ εἶ] Euripides in Hercule Furente vſ. 634. Φιλοῦσι παῖδας οἵ τ' ὀμείνους βροτῶν, Οἵ τ' ὄντες ὄντες· Amant liberos, & praeſtantiſſimi mortalium, & illi qui nihil ſunt. in Iphigenia Taurica vſ. 115. — τὰς πόνους γὰρ οἱ γαθοὶ τελμῶσι· δειλοὶ δ' εἰσὶν ὐδὲν ὐδαμᾶ· Laborem enim viri fortes tolerant, ignavi autem ſunt nihili, & in nullo numero. Iſtud ὐδαμᾶ ita uſurpavit etiam in Herc. F. vſ. 840. ἢ θεοὶ μὲν ὐδαμᾶ, τὰ θνητὰ δ' ἴσαι μεγάλα

MUL. Maxime. PR. Verba facito. MUL. Quid autem? ſiccine ut dicam,
priusquam bibam?
PR. Ecce autem, bibam. MUL. Quid igitur opus fuerat coronam ſumere?
PR. Apage te a me. Talia fortaſſe nobis feciſſes
Illic (in concione.) MUL. Sed enim, nonne & viri in concilio bibunt?
PR. En iterum, bibunt. MUL. Sane per Dianam;
Et quidem meracius. Unde & decreta
Quaecumque faciunt, inſpicientibus & attente conſiderantibus,
Inſana videntur & dementia, velut ebriorum hominum cogitationes.
Quin etiam, per Jovem, libant: ſin minus, cujus rei gratia
Ita diis ſupplicarent, vinum niſi adeſſet?
Praeterea convitiantur inter ſeſe, quaſi bene appoti,
Et eorum aliquem vino expoſitum efferunt e concilio lictores.
PR. Abi abiſis, & ſede; mulier enim nihili es.
MUL. Sane per Jovem mihi ſatius erat barbam non ſumere:
Siti enim, opinor, nunc miſerae mihi diſſilient viſcera.
PR. An eſt veſtrum quae velit dicere? MUL. Ego.
PR. Abi igitur & coronam cape; res quippe urget.
Age nunc viriliter & probe dicas,
Corporis habitum ſcipione innixum habens.
AL. MUL. Optaſſem ſane quempiam eorum, qui dicendo aſſueti ſunt,
Ea dicere quae optima ſint, ut ſederem quietus & otioſus:
At nunc non ſinam, ut e mea ſententia
In caupona lacus aquae faciant.
Mihi, inquam, non placet per Pollucem & Caſtorem.
PR. Per Pollucem & Caſtorem? ô miſera, ubi tibi mens eſt?
MUL. Quid vero eſt? nam haud petii bibere.
PR. Non per Jovem; ſed cum vir ſis, per Pollucem & Caſtorem juraſti;
Quanquam cetera ingenioſiſſime locuta es.
MUL. ô per Apollinem. PR. Ceſſa quaeſo, nam
Concionans non promovebo pedem

Alterum,

μεγάλα μὴ ὄντος ὅλως. Certe dii nusquam aut nihil eſſent, mortales autem extollerentur, ſi iſte non daret poenas. Vide ad Aves vſ. 800.

vſ. 146. Ἀφανισθήσομαι] Scholia: ξηρανθήσομαι, id eſt, exareſcam. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ· τὰς ἀλλοτρίας αἰμῶν τάχυς τακτὸς ἐν τῷ ξύλῳ δήσας ἀφαύει. Iſte locus eſt in Equitibus vſ. 393. Nempe ab ἀφαύω eſt ἀφανίνω.

vſ. 148. Τὸ χρῆμ' ἐργάζεται] Scholia: ἀνύεται· *Res nunc agitur.* Infra vſ. 1156. ὥσπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν.

vſ. 151. Ἐξελόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν νῦν] Ut Oratores ſolent. Demoſthenes Philippica I. initio: εἰ μέν τινα περὶ καινῆς τινος πράγματος προκεῖτο, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχὼν ἂν ὀλίγον χρόνον αὐτὸς ἐμαυτὸν ἐξήταζον, εἰ μήτι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων ΗΣΤΧΙΑΝ ἂν ἦγον. εἰ δὲ μὴ, τότ' ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην, ἃ γιγνώσκω, λέγειν. Iſocrates initio Archidami.

vſ. 155. Μὰ τὼ Θεώ] Per Cererem & Proſerpinam jurat Foemina Attica. Vide ad Acharn. vſ. 905.

vſ. 157. Οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ἔτνεά σε] Supra vſ. 132.

vſ. 161. Ἐκκλησιάζεσ' ἂν ἄν] Ita omnes quas vidi. Cl. Kuſterus propter verſum legi jubet Ἐκκλησιάσεσ' ἂν ἄν. vel Ἐκκλησιάζεσ' ἄ ſine ἄν.

Ibid. Οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα] Nota iſtud verbum tranſitive poſitum, ut apud Euripidem in Electra vſ. 94. καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς ἐβαίνεσ πόδα· *Et intra quidem muros non infero pedem.* ubi vide Notam Cl. *Barneſii.*

Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ τῦτ' ἀκεισωθήσεῖ.
ΓΥΝ. Φέρε τ' τέφανον· ἐγὼ γὰ αῦ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
Ἐμοὶ γὰς, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι.
ΠΡ. Γυναῖκας αῦ, δύστηνε, τὰς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥΝ. Μὰ Δί', Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ὑπιβλέψασα γὰς
Ἐκεῖσε τοὺς γυναῖκας ὠόμην λέγειν.
ΠΡ. Ἀπερρέ γ' σὺ, γ' κάθησ' ὑτθυθεί.
Αὐτὴ γὰς ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
Τονδὶ λαβῦσα· τοῖς θεοῖς μὰ θῦχρμαι
Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβυλθυμία.
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὰ τῆσδε τ' χώρας μέτα,
Ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ γ' Φέρω
Τὰ τ' πόλεως ἅπαντα βαρέως πεάγματα.
Ὁρῶ γὰς αὐτὰ τοῖσιν ἀεὶ
Ἀεὶ πονηροῖς· καἴν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηῖ, δέκα πονηρὸς γίνεῖ.
Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλείον' ἕλκ ἁρότ καχά.
Χαλεπὸν μὰ ὃν ἄνδρας δυσαρέστυς νθετεῖν,
Οἳ τὰς φιλεῖν μὰ βυλομένυς δεδίκατε·
Τὰς δ' σὐκ ἐθέλοντας ἀιπβολεῖῖ' ἐκάτοτε.
Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' σὐκ ἐχρώμεθα
Οὐδὲν τοῦβάπαν· ἀλλὰ τόγ' Ἀγύρριον
Πονηρὸν ἡγύμεθα. νυῦ δὲ λεγομένων,
Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν·
Ὁ δ' ὁ λαβὼν εἶναι θανάτυ φήσ' ἀξίυς
Τὰς μισθοφορεῖν ζητῦντας σὐ τῇ ἐκκλησίᾳ.
ΓΥΝ. Νὴ τὸν Ἀφροδίτην εῦγε ταυταγὶ λέγεις.
ΠΡ. Γάλαν' Ἀφροδίτην ὠνόμασας· χαείνᾳ γ' ἂν
Ἔφρασας, εἰ τῦτ' εἶπας σὐ τῇ ἐκκλησίᾳ.
ΓΥΝ. Ἀλλ' σὐκ ἂν εἶπω. ΠΡ. Μηδ' ἐθίζυ νῦν λέγειν.
Τὸ συμμαχικὸν αῦ τῦτ', ὅτ' ἐσκοπῦμεθα,
Εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὸν πόλιν·
Ὅτε δή γ' ἐγένετ' ἤχθοντο. τ' δὲ ῥητόρων

Ὁ

vſ. 165. Αἱ καθήμεναι] Sedebant enim in Concione: Demoſthenes Philipp. II. ubi de Oratoribus & Auditoribus: πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες· mox deinde ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι.

vſ. 167. Ἐπίγονόν] Hunc tanquam mollem & effoeminatum atque comtulum inſtar mulieris, ridet. Similiter Agathonem in Theſmoph. vſ. 102. cum enim is prodiret, diceretque quidam illum eſſe Agathonem, alter inquit: ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμὶ, ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ ἄνδρ' ὄδ' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ. erat autem Cyrene meretrix. Sic & Cliſthenem ibid. vſ. 580. nam illo accedente, Chorus mulierum dicit: γυνή τις ἡμᾶς προσρέχει.

vſ. 184. Ἀγύρριον] Supra vſ. 102. Forte alludit ad ἀργύριον.

vſ. 193.

Alterum, nisi isthuc ante diligenter pensitatum & meditatum fuerit.
MUL. Cedo coronam; nam rursus dicam.
Quippe videor mihi satis apte quippiam meditata.
Mihi enim, ô mulieres, quae hic sedetis.
PR. Tun' mulieres vocas, ô misella tu, (has quae) viros (assimulant?)
MUL. Non per Jovem; sed Epigonum illum. Quippe eo respiciens,
Coram mulieribus dicere me putabam.
PR. Male pereas: sede hinc (abiens.)
Ego enim ipsa, ut videor, vestrum omnium causa concionari cogar;
Capiens hanc coronam diis supplico,
Ut possim consilia nostra feliciter dirigere.
Aeque ad me attinet hujus regionis ratio,
Atque ad vos. Doleo autem & fero
Iniquo animo omnia urbis nostrae incommoda:
Video quippe illam praefectis utentem
Perpetuo malis; sique eorum quispiam vel diem unum
Bonus sit, totos decem dies malus est.
Alteri fortasse commiseris rempublicam? plura etiam mala faciet.
Difficile autem viros morosos monere;
Vos, inquam, ô cives, qui reformidatis eos, qui vos amare volunt;
Iis autem, qui amare nolunt, supplicatis perpetuo.
Fuit tempus cum conciliis nullo modo
Uteremur, sed Agyrrium
Pravum hominem judicabamus; nunc autem cum iis utamur,
Alius quidem accipiens pecuniam, id mirum in modum laudat;
At qui non accipit, eos morte dignos deputat,
Qui in conciliis mercedem ferunt.
MUL. Per Venerem haec belle dicis.
PR. Misera, Venerem *nominasti! lepida* vero & jocosa
Nobis fecisses, in concione si id dixisses.
MUL. At non dicam. PR. Ne igitur nunc assuesce dicere.
Praeterea confoederationem hanc cum considerabamus, deque ea deliberabamus,
Vulgo dictabant perituram civitatem, si minus illa fieret:
Postquam inita est, indigne ferre coeperunt. Rhetorum autem ille,

Qui

vs. 193. Τὸ συμμαχικὸν] „ Intelligendum de celebri „ illa Societate, quae inter Athenienses, Boeotos, „ Argivos & Corinthios facta est contra Lacedaemo- „ niorum nimiam potentiam: unde ortum est Bel- „ lum, quod dictum est συμμαχικὸν & Corinthiacum; „ de qua Societate Xenophon, sed sine anni annota- „ tione, Lib. IV. Diodorus vero Lib. XIV. ad Olymp. „ 96. annum 2. Archonte Diophanto eam distincte po- „ nit: τέτων δὲ τὴν ἀρχὴν παρειλημφότων, Βοιωτοὶ, καὶ Ἀ- „ θηναῖοι, πρὸς δὲ τέτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι συμμαχίαν „ πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο." Haec, & alia plura *Palmerius* ad hunc locum.

Ὁ τᾶτ' ἀναπείσας θἠθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
Ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὴ δοκεῖ·
Τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κοιμᾶσθ' οἴκοι ἄχθεσθε· κἀκεῖνοί γέ σοι
Νῦν εἰσὶ ζητοί, καὶ σὺ νῦν ζητὸς γενῇ.
Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός,
Σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀείζεται·
Θρασύβουλος αὐτὸς ἡμὶ προκαλούμενος.
ΓΥΝ. Ὡς ξυνετὸς ἀνήρ! ΠΡ. Νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
Ὑμεῖς γ' ἄρ' ἔστ', ὦ δῆμε, τῶν ἀπροι.
Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες ζημιᾶσθε,
Ἰδίᾳ σκοπεῖθ' ἕκαστος ὅ, τι πὴς κερδανεῖ,
Τὸ δὲ κοινὸν, ὥσπερ Αἴσιμος, κυλίνδεται.
Ἢν ὧν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
Ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ ζῆναι τὴν πόλιν
Ὑμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ αἱ ταῖς οἰκίαις,
Ταύταις ὀπτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
ΓΥΝ. Εὖγ', εὖγε, νὴ Δί', εὖγε· λέγε λέγ', ὦ 'γαθέ.
ΠΡ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τὰς τρόπους βελτίονες,
Ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ ταῖα
Βάπτουσι θερμῷ κἠ τὸ ζερξᾶῖον νόμον
Ἀπαξάπασαι· κοὐχὶ μεταπειρωμένας
Ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
Εἰ τοῦτο ζητοῦσ εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο παρευρίσκετο.
Καθήμεναι φεύγουσιν, ὥσπερ οἱ πετοῦ.
Ἐπὶ τὴ κεφαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ οἱ πετοῦ.
Τὰ θεσμοφόρι' ἄγουσιν, ὥσπερ οἱ πετοῦ.
Τοὺς ἄνδρας ὀπτεύουσιν, ὥσπερ οἱ πετοῦ.
Μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον, ὥσπερ οἱ πετοῦ.
Αὐταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ οἱ πετοῦ.
Τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ πετοῦ.
Βινοῦμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ οἱ πετοῦ.
Ταύταισιν οὖν, ὦ ἄνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν,

Μὴ

vſ. 196. Ὁ τᾶτ' ἀναπείσας] Cononem Intelligi ait Scholiaſtes, & probat Palmerius.
vſ. 199. Σοί] Scholia: τὸ δὲ, σοὶ, ὡς πρὸς τὸν δῆμον.
vſ. 201. Ἱερώνυμος σοφός] „ Illo tempore fuit Hieronymus, vir clarus, & quem Conon, dum ad convenien„ dum Regem Artaxerxem pergebat, ducem claſſis regiae „ & Athenienſis cum Nicophemo reliquit. *Palmerius.*"
vſ. 202. Παρέκυψεν] Vix apparuit, emicuit.
vſ. 208. Αἴσιμος] Scholia: χωλὸς, ἄτιμος, καὶ ἀμαθής. Talis fuit iſte Aeſimus.
vſ. 211. Καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις] In Lyſiſtrata etiam utitur hoc argumento, vſ. 498. ἃ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν.
vſ. 220. Εἰ μή τι καινὸν] Notat Athenienſes tanquam nova-

Qui eam ſuaſerat, ſtatim fugiens abiit.
Naves in mare deduci, ſatis placet inopi,
Divitibus autem & agricolis non placet.
Corinthiis ſuccenſetis; illi autem tibi,
ô Popelle, boni & commodi ſunt; iis itidem commodus eſto.
Argeus ineruditus eſt, Hieronymus autem ſapiens.
Salus quidem detortis oblique oculis nos aſpexit, ſed eam excludit
Thraſybulus ipſe, ei rei non advocatus.
MUL. Eugepae, quam prudens vir! PR. Nunc ut decet laudaſti.
Vos enim, ô popelle, horum omnium cauſa eſtis,
Qui pecuniam publicam in mercedem veſtram fertis:
Privatim ſinguli ſpectatis quod quisque lucrabitur;
Commune autem, quemadmodum Aeſimus ille claudus, volvitur.
Si igitur mihi parueritis, adhuc ſervabimini;
Dico enim oportere vos urbem noſtram
Mulieribus tradere. Nam in aedibus noſtris
Illis procuratricibus & diſpenſatricibus utimur.
MUL. Bene, bene, per Jovem, bene. Perge, ô bone.
PR. Eas autem nobis meliores eſſe moribus,
Ego docebo. Primum enim lanas
Lavant omnes aqua calida, pro more veteri.
Neque temere novi quid tentantes
Ipſas videas. Athenienſium vero civitas,
Si hoc bene teneret, nonne ſervaretur,
Niſi quid aliud novi curioſe fruſtraque actitaret?
Sedentes illae frigunt obſonia, ſicut & prius,
Capite ferunt, ſicut & prius,
Thesmophoria agunt, ſicut & prius,
Viros ſuos male habent, ſicut & prius,
Moechos domi habent, ſicut & prius,
Et in obſonando fallunt, ſicut & prius,
Vinum merum amant, ſicut & prius,
Subagitatae gaudent, ſicut & prius.
His igitur, ô viri, urbem tradentes,

Non

novatores. Infra etiam vſ. 585. τὸ μὲν τοίνυν τὰ καινοτομεῖν μὴ δεῖσθε· τοῦτο γὰρ ἡμῖν δρᾶν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἔοικε, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελεῖσθαι.

vſ. 222. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσι] Propria mulieribus ferendorum onerum ratio: unde quaſi rem novam & a more aliarum gentium alienam annotavit Herodotus, Aegyptios onera capitibus accipere, in Clione: τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Et Nymphodorus Hiſtoricus apud Scholiaſtem Sophoclis ad Oedipum Coloneum vſ. 329. καὶ τὰς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασε. Loquitur autem de Seſoſtri rege Aegyptiorum, qui viros coëgerit more mulierum vivere.

vſ. 226. Αὐταῖς παρεσκευάσει] Sibi ipſis opſonant.

Μὴ φλυαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα,
Τί ποτ' ἆρα φράσειν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
Ἐῶμεν ἄρχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
Ὡς τὰς γραπιώτας πρῶτον ἅσαι μητέρες
Σώζειν ἐπιθυμοῦσιν· εἶτα σιτία
Τίς τ' τεκούσης μᾶλλον ἐπιτέμψειεν ἄν;
Χρήματα ποιεῖν δ' πορώτατον γυνή·
Ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ·
Αὗται γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω. ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι,
Εὐδαιμονοῦντες τ' βίον ζήξετε.
ΓΥΝ. Εὖγ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σὺ δεξιῶς.
Πόθεν, ὦ πάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες ἥπου καλῶς;
ΠΡ. Ἐν ταῖς Φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ὁ Πυκνί·
Ἔπειτ' ἀκούσασ' ἐξέμαθον τ' ῥητόρων.
ΓΥΝ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μελ', ἦσθα δεινὴ σὺ σοφὴ,
Καί σε γραπτὴν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
Αἱρήσονθ', ἵν' ταῦθ', ἃ νῦν ποιεῖς, κατεργάσῃ.
Ἀτὰρ ἵν' Κέφαλός σοι λοιδορῇ προσφθαρείς,
Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ;
ΠΡ. Φήσω προσφέρειν αὐτὸν. ΓΥΝ. Ἀλλὰ τοῦτό γε
Ἴσασι πάντες. ΠΡ. Ἀλλὰ σὺ μελαγχολᾷν.
ΓΥΝ. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡ. Ἀλλὰ σὺ τὰ πύβλια
Κακῶς κεραμεύειν· τὴν δὲ πόλιν εὖ σὺ καλῶς.
ΓΥΝ. Τί δ' ἵν' Νεοκλείδης ὁ Γλάμων σε λοιδορῇ;
ΠΡ. Τούτῳ μὲ εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
ΓΥΝ. Τί δ' ἢν ὑποκρούσωσί σε; ΠΡ. Προσκινήσομαι,
Ἀτ' οὐκ ἄπειρος ὢν πολλῶν κρεμαστῶν.
ΓΥΝ. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἵν' σε τοξόται
Ἕλκωσιν, ὅ, τι φράσεις ποτέ; ΠΡ. Ἐξαγκωνιῶ
Ὧδί· μέσην γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥΝ.

v. 234. Ἐπιθυμοῦσι] „Legendum erat ἐπιθυμήσουσι." *Faber.*

v. 239. Ταῦτα κἄν] Ita omnes. Sed potius ταυτά γ' ἄν.

v. 243. Ἐν ταις φυγαῖς] Potius cum Palmerio vertendum videtur: *in tempore fugarum.* Faber autem secutus est Scholiastem. Intelligit autem *Fugas*, ut ait Palmerius, quae factae sunt ab agris & pagis in urbem initio belli Peloponnesiaci: quo tempore ob multitudinem migrantium, omnia loca publica, tum sacra tum profana, occupata sunt, ut *Palmerius* ex Thucydide ostendit. Tangit eam rem & in Equitibus Comicus v. 788. τῶτον ἱρῶν εἰκεῖτ' ἐν ταῖσι πιθάκναισιν, καὶ ζυτρίοις, καὶ πυργιδίοις ἐτῷ ἔγδουν. ubi vide Notam.

v. 244. Ἀκέσω'] Ita Edd. Brubachi & Nupera. Juntina ἀκέσῃς· vitiose. aliae ἀκέσω'. male, & contra metrum.

v. 246. Αὐτόθεν] Scholia: ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου.

v. 248. Κέφαλος] Demagogus aliquis fuit: ut ait Scholiastes.

Ibid. Σοὶ λοιδορῆται] Nunc cum dativo; at mox in activa voce cum accusativo v. 254.

Ibid. Προσφθαρείς] Ita in Avibus v. 917. ἀπερθαρεὶς. ubi vide Notam.

v. 253. Τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς] Scholia: ἀπὸ κοινοῦ, τὸ κεραμεύειν· ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἵν' δὲ κεραμέως πατρὸς Κέφαλος. Id est, *ex superioribus repetendum* κεραμεύειν, *quod hic accipitur pro* κατεργάζεσθαι *perdere.* Erat autem

Non est quod frustra argutemur, neque cogitemus
Quid illae acturae sint; sed omni modo
Sinamus illas imperare, hoc unum considerantes,
Quod videlicet, matres cum sint, milites
Servare cupiunt. Dein cibaria
Quisnam melius submittat, quam quae peperit?
Divitias invenire mulier facile potest.
Sique mulier imperitet, haud unquam decipiatur:
Quippe illae decipere assuetae sunt.
Cetera nunc omittam. In his si mihi fidem habueritis,
Felices vitam omnem degetis.
MUL. Bene, ô jucundissima Praxagora, & ingenioſe!
Unde quaeso haec, ô misella, didicisti tam bene?
PR. Habitavi ego cum viro in curia Pnyce, in ea parte cui Phygae nomen est:
Dein saepius ibi audiens e rhetoribus didici.
MUL. Non temere igitur, ô misera, dicendi perita es & sapiens,
Et te ducem mulieres abhinc
Eligimus, si haec, quae cogitas, facies.
Verum, si Cephalus demagogus irruens convitietur
Tibi, quomodo ei in concione contradices?
PR. Dicam desipere ipsum. MUL. At hoc
Norunt omnes. PR. Sed & furiosum esse dicam.
MUL. Hoc itidem sciunt omnes. PR. Praeterea & lances
Male fingere, rempublicam autem bene & pulchre.
MUL. Quid si Neoclides Lippus convitia dixerit?
PR. Huic ego dicam ut in canis culum inspiciat.
MUL. Quid si te pulsent? PR. Ego contra movebor,
Ut pote non imperita existens plurimarum pulsationum.
MUL. Hoc unum a nobis provisum non est; Si te satellites
Trahant, quid tandem facies? PR. Cubito oppositio reluctabor
Sic. Neque enim media prehendar.

MUL.

autem figulo patre natus Cephalus. Posset utcunque iste jocus, qui consistit in ambiguitate verbi κεραμεύειν, exprimi etiam in Latino sermone, & locus ita verti: *sed etiam patinas eum dicerem male conficere, rempublicam autem probe.*

vs. 254. Νεοκλείδης ὁ Γλαμων] Ὃς ἐστι μὲν τυφλὸς, κλέπτων δὲ τὰς ἐλαίστοντας ὑπερκόπτισιν, ut de eo dicit in Pluto vs. 666. vide hic in Eccl. vs. 401.

vs. 255. Ἐς κυνὸς πυγὴν.] Est Proverbium de coecutientibus, ut notat Scholiastes hic, & in Acharn. vs. 863. ad haec verba: φασὶν τὸν πρωκτὸν κυνός.

vs. 256. Ὑποκρέσωσι] „ Venustas & lepos servari „ non possunt. Nam ὑποκρέειν *pulsare* significat; sed & „ ὑποκρέειν verbum rei Venereae est; *subagitare, fucare.* Κρῆμα quoque fidium pulsatio est: at hic alludit ad κρῆμα ἀφροδίσιον. *Faber.* Sic infra ludit in verbo κρούειν vs. 985. etiam πρεσκυόσομαι de motu Venereo in Lys. 227.

vs. 258. Ἦν σε τοξόται ἕλκωσιν] In Equitibus vs. 661. καθ' ἕλκειν αὐτὸν οἱ πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται.

vs. 259. Ἐξαχνοῖσ] „ Cum addit ὦδί, gestum designat, qui talis erat, ut mulier subnixis alis incederet; ita enim Latini dicebant. Plautus in Persa: „ *nunc ego huic graphice facetus fiam: subnixis alis me inferam, atque amicibor glorioſe.* Comice autem addit mox infra: *Sed quis hic ansatus ambulat?* Faber.

ΓΥΝ. Ἡμεῖς δέ γ' ἰὼ αἴρωσ', ἐᾷν κελεύσομεν.
ΠΡ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν εὐτεθύμηται καλῶς.
ΓΥΝ. Ἐκεῖνο δ' ᾧ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
Τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
Εἰθισμένοι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη.
ΠΡ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ', ὅμως δὲ χειροτονητέον
Ἐξωμισάσαις τἕτερον βραχίονα.
Ἄγε νῦν ἀναπέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
Ὥσπερ τἄνδρα θεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
Μέλλοι βαδίζειν, ἢ θύραζ' ἐκάστοτε.
Ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
Περιδεῖσθε τὼς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
Τύτυς ἀκούσθσητε ᾠδημμοσμένας,
Καὶ θοιμάτια τἀνδρεῖα, τάπες ἐνλέψατε,
Ἐπαναβάλλεσθε· κἄτα ταῖς βακτηρίαις
Ἐπερειδόμεναι βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος
Πρεσβυτικόν π, τὸ πρόπον μιμούμεναι
Τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥΝ. Εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
Πειθώμεθ' αὐτῶν. ἢ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
Ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν Πνυκ' ἥξειν ἄνπκρυς
Γυναῖκας. ἀλλὰ σπεύσασθ', ὡς εἴωθ' ἐνεῖ
Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθίως ἐς τὴν Πνύκα,
Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάπαλον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΧΟΡ. Ὥρα περᾶναι, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐστι. τοῦτο γὰρ λέγειν
Μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ
Ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἰὼ ἀλῶμεν
Ἐνδύμεναι κατ' σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ ἄνδρες· ἠπείλησε γὰρ

Ὁ

vs. 264. Τὰς χεῖρας αἴρειν] Χειροτονεῖν.
vs. 265. Αἴρειν τὰ σκέλη] Sensu obscoeno.
vs. 277. Ἄιδουσαι μέλος πρισβυτικόν τι] Apparet, quandoque cantantes ire solitos in concionem. In Vespis vs. 219.
vs. 281. Πνυκ'] Ita Juntina, Farrei, & Brub. Aldina autem & Nupera Πύκ'.
vs. 283. Πνύκα] Hic etiam Editiones illae ita variant & conveniunt.
vs. 284. Ὑπαποτρέχειν] Scholia: ὀπίσω τρέχειν. *Reversi, redire.*
Ibid. Πάπαλον] Scholia: τὸ τυχόν. οἱ γὰρ ὄψιον ἐλθόντες, ἐκ ὀλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν· *Quidquam* (ut fit: *Neque quidquam*, id est, *nihil.*) *Qui enim serius veniebant, non accí-*

Mul. Nos autem, si te sublimem rapiant, dimittere jubebimus.
Pr. Haec a nobis pulchre cogitata sunt.
Mul. Illud autem non praevidimus, quonam modo
Manus tollere tunc meminerimus;
Quippe non manus, sed pedes tollere assuetae sumus.
Pr. Res illa difficilis est: tamen extendendae manus
Ab humero nudantibus alterum brachium.
Nunc autem agite, vestes succingite,
Induamini citissime Laconicos calceos,
Quemadmodum virum videtis, cum in concionem,
Aut foras singulis diebus iturus est.
Tum vero, cum ea se bene habuerint,
Barbas vobis alligate. Cum vero bene compositae
Illas diligenter aptaveritis vobis,
Tunc etiam vestes viriles, quas subduxistis,
Ceteris superimponite; & baculis
Innixae, incedite canticum aliquod
Senile canentes, more rusticorum
Incitatae. Mul. Bene dicis. Nos autem
Praeeamus illis: nam & alias puto
Ex agris in Curiam venturas exadvorsum
Mulieres. Verum festinate. Quippe mos est, ut qui
Usque a mane in Curia non adfuerunt,
Abeant, ne minimum quidem lucri referentes.

Chorus Mulierum.

Ch. Progrediendi tempus est, ô viri (id enim nos memores dicere
Perpetuo oportet, ne forte nobis excidat;
Neque enim mediocre periculum nobis adsit, si deprehendamur
Aggressae tale facinus in tenebris.)
Eamus in concionem, ô viri; nam interminatus est

Thesmo-

accipiebant mercedem comitialem; nempe triobolum: infra vs. 380. ad redeuntem ex concione: τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; deinde ille: οὔ γάρ ἄφελον, ἀλλ' ὕστερον τὸν ὄβολον. Vide & mox vs. 292. Quod autem ad ὐδὲ πάτλαλον attinet, videtur id proverbiale esse, aut allusio ad Proverbium: πατάλᾳ γυμνότητι. quod occurrit apud Aristaenetum Epist. 18. Lib. II. ὡς δὲ λοιπὸν τὸν ἄθλιον ἐφίλησαν χρημάτων, καὶ κατίσχυσαν πατάλᾳ γυμνότητι, ἀπέλιπον αὐτὸν ἐν πενίᾳ δεινῇ μυρίᾳ. *Cum autem jam miserum illum amatorem spoliassent bonis suis, & nudiorem reddidissent paxillo, reliquerunt eum scilicet in summa inopia.* Dicitur autem ὐδὲ πατλαλον, ut ὐδὲ γρύ, & similia, quae congessi ad Plutum vs. 17. ubi etiam πασπάλη, quod forte erit, qui in isto etiam loco reponere velit.

Ὁ Θεσμοθέτης, ὃς ἂν μὴ ταχὺ πάνυ γ' κνέφῃς
Ἥκῃ κεκονισμένος, βλέπων ὑπότριμμα,
Στέργων σκοροδάλμῃ, μὴ δώσειν τριώβολον.
Ἀλλ' ὦ Χάρι τιμία, ἢ γὰ Σμίκυθε γὰ Δράκη,
Ἕπου κατεπείγων σαυτὸν, ταχύνων, ὅπως
Μηδὲν παραχορδιῇς, ὧν δεῖ σ' ἀπαδεῖξαι.
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἐπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς ἂν χειροτονῶμεν
Ἁπανθ', ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας.
Καί τοι τί λέγω; φίλας γε χρεὼν ὀνομάζειν.
Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
Ἥκοντας, ὅσοι πρωτῆ μὲν, ἡνίκ' ἐλθόντ' ἔδει
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, ἐκάθηντο λαλοῦντες·
Νυνὶ δ' ὀκχοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχὶ Μυρωνίδης
Ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας, ὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
Τὰ τῆ πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων·
Ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος ὀ ἀσκιδίῳ φέρων
Πιεῖν, ἅμα τ' ἄστυ αὖ, γὰ δύο κρομμύω,
Καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας. νυνὶ δὲ τριώβολον
Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν φάτνωσί τι κοινὸν, ὥσ-
περ πτιλοφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ ΑΝΗΡ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ, ΕΤΕΡΟΣ ΑΝΗΡ.

Βλ. Τί τὸ φρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φεύδη τί μοι;
Ἐπεὶ πρὸς ἔω νυῦ γ' ἐστίν· ἡ δ' ὐ φαίνεται.
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζηπῶν,
Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ὀν τῷ σκότῳ,
Καὶ θοιμάτιον· ὅτε δ' ἦδ' ἐκεῖνο ψιλαφῶν
Οὐκ ἐδυνάμην θύρᾶν, ὁ δ' ἤδη τὴ θύρᾳ

Ἐπεῖχε

vs. 290. Ὡς] Legendum omnino ὃς cum *Fabro*.

vs. 291. Ἥκῃ κεκονισμένος] „ Lucianus in Timone: „ Συνθικοι κεκονιμένοι καὶ σπουδάζοντες· *Concurrunt festino* „ *gradu & anhelantes*. Ex notis *Kusteri*.

Ibid. Βλέπων ὑπότριμμα] Scholia: *θμμ.* nempe ut βλέπων ταχὺ in Equitibus vs. 627. & similia. ὑπότριμμα autem est in re culinaria, *intritum*; quod forte quandoque ex amaris & acribus fuit compositum. Hoc loco poterit ita etiam accipi ut περίτριμμα, in Nubibus vs. 446.

vs. 292. Μὴ δώσειν τριώβολον] Nisi quis mature venerit, ei se non daturum mercedem, juravit Thesmotheta. In Vespis vs. 696. ὅσις ἂν ὑμῶν ὕστερος ἔλθῃ τῆ σπυρίδι, τὸ τριώβολον οὐ κομεῖται.

vs. 293. Ὦ Χάρι τιμία] Potius Χαριτιμίδα, ut Bisetus. Hunc versum Faber ita legit: Ἀλλ' ὦ Χαρίδημος, ἀλλὰ Σμίκυθε, καὶ σὺ Δράκη. Hoc magis placet. Compellat autem foeminas nominibus virorum. Smicythus & Draces occurrit alibi etiam apud Comicum.

vs. 295. Μηδὲν παραχορδιῇς] Scholia: παρὰ ῥυθμὸν ποιῇς, μηδὲν παραβίζῃς· *Inconcinne facias aut dicas. Aberres chorda.* Metaphora a Musicis. Mallem autem παρεχορ-

ιῇ

Thesmotheta ei, qui non primo mane, offusis etiamnum tenebris super terram,
Venerit pulvere conspersus prae festinatione, acerba tuens,
Alliata muria contentus, ei, inquam, non daturum se tres obolos.
Sed ô Charitimia, tuque Smicythe & Drace,
Sequere festinabunde operam dans,
Ut nil aberres ab iis, quae te illic probare necesse est.
Ceterum symbolo accepto prope
Invicem sedeamus, ut ea decernamus
Omnia, quae nostras amicas decernere par esset.
Atqui, quid ego dico? amicos enim, non amicas, dicere oportuerat.
Vide autem, ut propellamus hos qui ex Astu
Veniunt; qui quidem hactenus, cum unicum obolum
Accipere oporteret eum, qui ad concilium ventitaret, sedebant confabulantes:
Nunc autem nobis prae turba molesti sunt. At enim cum Myronides
Erat Archon urbis nostrae, nullus ausus fuisset
Res urbanas administrare stipendium ferens.
Sed quisque veniebat in sacculo habens
Potum simul, panemque & duas cepas,
Tresque olivas circiter: nunc autem triobolum
Accipere postulant, cum aliquid publicae rei faciunt,
Quasi viles operarii qui lutum ferunt.

Blepyrus Vir Praxagorae. Alius Vir.

Bl. Quid hoc rei est? quonam mihi uxor evanuit?
Nam circa auroram dies est; illa autem non apparet.
At ego jaceo jamdiu cacaturiens,
Soleas quaeritans in tenebris,
Et pallium: postquam jam illud manibus studiose tentando
Non potui invenire; jam autem januam

Aderat

δῆ aut παραχορδεῖ, a παραχορδίζω. Fut. Att. παραχορδεῖμαι 2. Perf. παραχορδεῖ.

vs. 302. Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον] Merces comitialis & judicialis aliquando fuit unus obolus; in Nubibus vs. 861. ὃν πρῶτον ἔλαβεν ὀβολὸν Ἡλιαστικόν· ubi Scholia: οὐχ ἕνατο δὲ τῶν δικαστῶν ὁ μισθός· *Non eadem semper fuit merces judicum:* ad duos obolos judiciales alludit in Ranis vs. 140. δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών. ubi Scholia: ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. trioboli saepius meminit.

vs. 303. Μυρωνίδης] Occurrit & in Lysistrata vs. 804. Vide Thucydidem Lib. I.

vs. 312. Ἡ δ' ἐ φαίνεται] In Rheso Eurip. vs. 865. Χρόνιον γὰρ ἤδη φροῦδος· οὐκ ἐ φαίνεται. *Diu enim jam abest & nusquam apparet.*

vs. 315. Ὅτε δ' ἤδ' ἐκεῖνο] Observa elisionem vocalis longae ante brevem; ἤδ' enim pro ἤδη est. Nec audiendum puto Fabrum, qui legit: —— ὅτε δ' ἤδη 'κεῖνο —— peccat enim contra legem metri.

Ibid. Ψιλαφῶν] In Pace vs. 690. ἐψιλαφῶμεν ἐν τῷ σκότῳ.

Ἐπεῖχε κρώων ὁ Κοπρεαῖος, λαμβάνω
Τουτὶ τὸ τ' γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
Ἀλλ' ἐν καθαρῷ πῇ πῇ τις ἂν χέσας τύχοι;
Ἡ πανταχῇ τοι νυκλὸς ἐστὶν οὐ καλῷ·
Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' ὐδεὶς ὄψεται.
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅπου γέρων ὢν ἠγόμην
Γυναῖκ'· ὅσας εἶμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
Οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς ὐδὲν ἐξελήλυθε
Δράσους'· ὅμως δ' ἦν ἐστιν ἀποπατητέον.
ΑΝ. Τίς ἐστιν; ὦ δῆτα Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
ΒΛ. Νὴ τ' Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. ΑΝ. Εἰπέ μοι,
Τί τοῦτό σοι τὸ πυῤῥόν ἐστιν; ὕπο πυ
Κινησίας σε κατατετίληκεν; ΒΛ. Πόθεν;
Οὐκ, ἀλλὰ τ' γυναικὸς ἐξελήλυθα
Τὸ κροκώπιον ἀμπιχόμενος, ὦ 'νδρες.
ΑΝ. Τὸ δ' ἱμάτιόν σε πῇ 'στιν. ΒΛ. Οὐκ ἔχω φράσαι.
Ζητῶν γὰρ αὖτ' οὐχ εὗρον ἐν τοῖς σκώμασιν.
ΑΝ. Εἶτ' ὐδὲ τ' γυναῖκ' ἐκέλθουσάς σοι φράσαι;
ΒΛ. Μὰ τ' Δί'· ἐγὼ γὰρ ἔνδον ἦσα τυγχάνω,
Ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
Ὃ γὰ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. Νὴ τ' Ποσειδῶ, ταυτὶ τοίνυν ἄπιχρυς
Ἐμοὶ πέποιθας. ἐγὼ γὰρ, ἢν ξύνειμ' ἐγὼ,
Φρύδη 'γ' ἔχουσα θοιμάτιον, ὃ ἐγὼ 'φόρουν·
Κἀ τοῦτο λυπεῖ μ'· ἀλλὰ γὰ τὰς ἐμβάδας.
Οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην ἐδαμῶ.
ΒΛ. Μὰ τ' Διόνυσον, ὐδ' ἐγὼ γὰ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς· ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζηπῶν,
Ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ὀρθεὶς ἐέμαι,
Ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τ' σισύραν. Φανὴ γὰ ἦν.
ΑΝ. Τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ

Κέ-

vſ. 317. Ἐπεῖχε κρώων] *Inſtabat pulſando.* In Pace vſ. 1122. παῖ' αὐτὸν, ἐπέχων, τῷ ξύλῳ.

Ibid. Ὁ Κοπρεαῖος] „ Nomen a Poëta fictum, quaſi „ Stercoreum dicas, vel Merdaceum: debet autem „ non intelligi inteſtinum rectum, quod quidam pu- „ tant; ſed onus procidentis ſtercoris, & podicem „ opprimentis exitu jam maturo." *Faber.* Sic ἀνὴρ κόπρος in Equitibus vſ. 898. & hic in Eccleſiaz. vſ. 362. per ἄθροισιν Ἀχραδίσιον intelligit τὴν ἀπὸ ὀχραδίος κόπρον.

vſ. 318. Ἡμιδιπλοΐδιον] vſ. 332. ἡμικρήπιδα id vocat & χιτάνιον vſ. 375.

vſ. 319. Περσικὰς ὑφέλκομαι] vſ. 346. de eodem calceamento: ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθείς.

vſ. 320. Ἀλλ' ἐν καθαρῷ πῇ πῇ τις ἂν] In Thesmoph. vſ. 299. πῇ πῇ καθίζωμ' ἐν καλῷ;

vſ. 323. Ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην γυναῖκα] In Thesmoph. vſ. 420. δύσποτα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνὴ ex Euripide.

vſ. 329. Τὸ τοῦτό σοι] Ita Edd. priſtinae. Nupera τοι pro σοι.

Ibid. Τὸ πυῤῥόν] Eſt quidem veſtis color, ſed iſte putat aliud eſſe; nempe ut infra vſ. 1056. αὐτὸ τὰ ῥοδωτὰ πυῤῥὸν ὄφει μ' αὐτίκα ὑπὸ τὸ δίος. *Videbis me cacare*, inquit.

vſ. 330.

Aderat pulsans Copreaeus; hanc ego
Uxoris meae vestem capio,
Ejusque Persicas (*calceorum genus*) induo.
Sed ubi quis in libero & aperto loco cacaverit?
At sane noctu ubique cacare vacat;
Neque enim me quisquam cacantem viderit.
Hei misero mihi, quod senex cum essem, duxerim
Uxorem! Quot ego accipere verbera dignus sum!
Neque enim unquam sani bonive quidpiam
Actura exiit. Verum ut haec sunt, interim cacandum est tamen.
VIR. Quis illic est? Nonne Blepyrus vicinus?
BL. Per Jovem ille ipse est. VIR. Dic mihi;
Quid sibi vult quod tibi rubrum est? an
Te Cinesias concacavit? BL. Unde autem?
Minime: sed cum uxoris meae crocotula,
Quam illa induere solet, domo exii.
VIR. Pallium vero tuum ubi est? BL. Non equidem possum dicere.
Quippe multum quaeritans in stragulis vestibus non reperi.
VIR. Quid postea? tu non uxori imperasti ut diceret?
BL. Non per Jovem: quippe intus non est,
Sed clam me domo abiit.
Quamobrem metuo ne quid novi designet.
VIR. Sane per Neptunum non abs re times; eadem prorsus
Mecum pateris. Ea quippe, qua cum ego sum,
Disparuit, pallium habens, quod ego ferebam.
Neque hoc me modo angit; sed & calceos ipsos
Nullibi potui teperire.
BL. Per Bacchum nec ego meas Laconicas;
Sed sicut eram cacaturiens,
Pedibus in cothurnos immissis huc festinavi,
Ut ne cacarem in veste stragula; quippe quae candida & nitida est.
VIR. Quid quaeso illud sit? Utrum ad prandium eam

Ami-

vs. 330. *Κινησίας σε κατατετίλκηκεν*] Alludit ad *πυῤῥίχην Κινησίαν*, de qua in Ranis vs. 153. & quia idem iste *κατατετίλκηκε τῶν Ἑκαταίων*. Vide ad Ranas vs. 369.

Ibid. *Πόθεν*;] Ut infra vs. 391.

vs. 337. *Ἐκστρύπησεν*] „ Faber vocem hanc recte ex„ posuit. Contrarium huic est *εἰστρυπᾶν*, quod Suidas „ exponit *παρισέρχεσθαι*." *Kusterus.*

vs. 338. *Ὃ καὶ δίδυκα μή τι δρᾷ νεώτερον*] Euripides in Medea, vs. 37. *δίδυκα δ' αὐτὸν μή τι βουλεύῃ νέον*· *Bleptus vero ipsum ne quid novi moliatur.*

vs. 339. & 340. *Ταὐτὰ — ἐμοὶ πέπονθας*] Euripides in Bacchis vs. 189. *ταὐτά μοι πάσχεις ἅμα.* & in Cyclope vs. 634. *ταὐτὸν πεπόνθατ' ἀρ' ἐμοί*· *Idem igitur accidit vobis quod & mihi.*

vs. 340. *Ἦ ξύνειμ' ἐγώ*] Ita & mulier de viro supra vs. 38. *ὦ ξύνειμ' ἐγώ.*

vs. 345. *Λακωνικάς*] Atqui supra vs. 315. dicebat *τὰς ἐμβάδας ζητῶν*. Distinguuntur autem haec duo clare in Vespis vs. 1152. *ἄγε νῦν, ἀπόδυθι τὰς καταρράκτας ἐμβάδας, παιδὶ δ' ἀοῦσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.*

vs. 347. *Σισύραν. φασὶ γάρ*] Sic *χλαῖναν φασὶν* in Acharn. vs. 845.

Κέκληκεν αὐτὴν τ̃ φίλων; ΒΛ. Γνώμην γ' ἐμήν.
ΑΝ. Οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν, ὅτι κἀμὲ εἰδέναι.
Ἀλλὰ σὺ μὴ ἱμονιάν πιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ
Δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς τ̃ ἐκκλησίαν,
Ἵνα φῶ λάβω θοιμάτιον, ὅτῳ μὴ μόνον.
ΒΛ. Κἀγώ γ' ἐπειδὰν ἀποπατήσω. νυνὶ δέ μου
Ἀχερής τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σπλάγχνα.
ΑΝ. Μῶν μὴ Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΛ. Νὴ τ̃ Διόνυσον ἐνέχει γᾶν μοι σφόδρα.
Ἀτὰρ τί φήσω; κἀγὼ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
Μόνον τὸ λυπεῖν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
Ὀπτοὶ βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
Νῦν μὲν γὰρ ὥσπερ βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
Ὅς τις πότ' ἦν ἄνθρωπος Ἀχαρνήσιος.
Τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι, κἀνά;
Τίς τ̃ καταῤῥώκλων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
Ἆρ' οἶδ' Ἀμύνων. ἀλλ' ἴσως χρήσει.
Ἀνπαθένην τις καλεσάτω πάση τέχνῃ.
Οὕτως γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε πεναγμάτων
Οἶδεν τί ῥωκλὸς βάλει χεζηπῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με ῥᾳδίδῃς
Διαῤῥαγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον,
Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

ΧΡΕΜΗΣ, ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

ΧΡ. Οὕτως τί ποιεῖς; ὅπου ποτ' εἶ; ΒΛ. Ἐγώ;
Οὐ δῆτ' ἔπ γε μὰ τ̃ Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
ΧΡ. Τὸ τ̃ γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον.

ΒΛ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.

Ἀτὰρ

vs. 349. Γνώμην γ' ἐμὴν] Scholia: κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ εἰκόνα. In Pace vs. 232. ἐξεῖναι γνώμην ἐμὴν μέλλει.

vs. 351. Ἱμονιάν] Quia *longum*.

vs. 354. Νυνὶ δέ μου] Metri gratia lege: νῦν δέ μοι. *Kusterus.*

vs. 355. Ἀχερής] Ex Scholiis: ἐπίσχει δὲ τὴν γαστέρα ἡ ἀχερής· *alvum stringit.*

Ibid. Ἐγκλείσασ' ἔχει] In Avibus vs. 1082. τὰς περιττὰς δ' ὁμοίως ξυλλαβὰς ἴρξας ἔχει. In istis locis potest quidem per *continere* exponi verbum ἔχειν· sed quandoque non potest, ut v. g. in isto Sophoclis in Electra vs. 592. τὰς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλὼν ἔχεις.

vs. 356. Θρασύβουλος] Scholia: ὅτι ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρόσεισι περὶ σπονδῶν ἐλκυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχράδας προσεπιώσατο βεβρωκέναι, καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν· *Iste disputaturus contra Lacedaemoniorum de Pace legatos muneribus corruptus est, deinde finxit se pira sylvestria comedisse, & loqui non posse.*

vs. 361. Βεβαλάνωκε] In Scholiis: βάλανος τὸ εἰς τὸν μοχλὸν

Amicarum quaepiam vocavit? Bl. Mea quidem ſententia.
Vir. Non igitur mala eſt, quod ſciam.
Sed tu funem cacas; mihi autem
Tempus eſt abeundi in concionem,
Si quidem cepero pallium, quod mihi unicum eſt.
Bl. Ego pariter ibo, ubi cacavero; nunc autem quoddam
Pirum ſilveſtre occludens mihi podicem retinet cibos.
Vir. Utrum ejusmodi pirum quale Laconicis dixit Thraſybulus?
Bl. Per Bacchum mihi tenaciter adhaereſcit.
At enim quid agam? nec enim hoc me
Tantum angit; ſed quando edero,
Quonam mihi abibit dehinc ſtercus?
Nunc enim hic, quicumque tandem ille ſit
Achraduſius (Pirinus) vir, portam obſeravit.
Quis nunc medicum mihi accerſat, & quem?
Quisnam peritus eſt artis draucorum?
Sane novit Amynon, at fortaſſe negabit.
Antiſthenem quispiam huc evocet omni modo.
Hic vir quippe ſuſpirationum cauſa
Novit quid ſibi velit culus cacaturiens.
ô veneranda Lucina, ne me quaeſo neglexeris
Disruptum, podicemque obſeratum habentem,
Ut ne laſanum comicum fiam.

Chremes. Blepyrus.

Chr. Heus tu, non cacas? Bl. Ego?
Non equidem amplius per Jovem; ſed reſurgo.
Chr. Uxoris autem tuae veſtem indutus es?
Bl. Quippe illam per tenebras intus cepi.

At

μεχλὸν σιδήρεον. Comicus in Veſpis vſ. 200. καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλὲ πάλιν εἰς τὸν μοχλέα.

vſ. 362. Ἀνθρωπ@· Ἀχραδύσι@·] Idem valet nunc, quod ſupra vſ. 317. ἀνὴρ κοπρεά@·. Finxit autem a praecedenti ἀχράς, quaſi a Pago aliquo Attico.

vſ. 363. Τίς ἂν ἔν] Ita Editiones priſtinae Ald. & Farrei: atque ſic ſi ſcribas, conſtabit metrum. In Nupera itidemque Baſil. & Genev. omiſſum ἔν.

Ibid. Μετίλθοι] Vide ad Pacem vſ. 278.

vſ. 365. Ἀμύνων] Scholia: ἦτορ ἦταιρηκὰς, ἐκ ἰατρὸς Ἀμύνων· *Amynon iſte fuit muliebris patientiae ſcortum & Rhetor; non autem Medicus.*

vſ. 366. Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ] In Theſmophoriaz. vſ. 70. Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.

vſ. 367. Ἐνικά γε σκαμμάτων] Quia nimirum inter cacandum difficulter egerat.

vſ. 369. Μὴ μοι περίδῃς διαῤῥαγήσομαι] *Ne ſiveris ut diruptus ſim. Ne permiſeris: haec adſpicienſ, ne patioris, ut* &c. Vide ad Pacem vſ. 10.

Ἀταὰρ πόθεν ἥκεις ἑπτόν; ΧΡ. Ἐξ ἐκκλησίας.
ΒΛ. Ἤδη λέλυ̃ γὰρ. ΧΡ. Νὴ τ̃ Δί', ὄρθριον μ̃ ἦν.
Καὶ δῆτα πολὺ ἡ μίλτ@, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
Γέλων παρέσχεν, ἰὼ ποσσέρραινον κύκλῳ.
ΒΛ. Τειάδολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. Εἰ γ̃ ὤφελον·
Ἀλλ' ὕστερ@ νυ̃ ἦλθον· ὥσ' αἰσχύνομαι
Μὰ τ̃ Δί' ἐδέν' ἄλλον, ἢ τ̃ θύλακον.
ΒΛ. Τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. Πλεῖσ@ ἀνθρώπων ὄχλ@
Ὅσ@ ἐδέποτ' ἦλθεν ἀθρόως ἐς τ̃ Πνύκα·
Καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
Ὁρῶντες αὐτούς. ἐ γ̃ ἀλλ' ὑπερφυῶς
Ὡς λευκοπληθὴς ἰὼ ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία.
Ὥσ' οὐκ ἔλαβον ὅτ' αὐτὸς, ὅτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΛ. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; ΧΡ. Πόθεν;
Οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
Ἀλεκτρυὼν ἐφθέγξετο. ΒΛ. Οἴμοι δείλαι@,
Ἀντίλοχ', ἀπίμωξόν με θ̃ τριωβόλου
Τὸν ζῶντα μᾶλλον· τἀμὰ γ̃ διοίχε.
Ἀταὰρ τί τὸ θρᾶγμ' ἰὼ, ὅτι τοσοῦτον ἀξῆμ' ὄχλος
Οὕτως ὦν ὥρα ξυνελέγη; ΧΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ἔδοξε τοῖς Πρυτάνεσι θεῖ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι τ̃ πόλεως· κἄτ' εὐθέως
Πρῶτ@ Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρέσπευσεν.
Κἄπειτ' ὁ δῆμ@ ἀνεβοᾶ, πόσον δοκεῖς,
Οὐ δεινὰ τολμᾶν τυτονὶ δημηγορεῖν,
Καὶ ταῦτα θεῖ σωτηρίας θεσκειμένου;
Ὡς αὐτὸς αὑτῳ̃ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.
Ὁ δ' ἀναβοήσας ἐ θεῖβλέψας ἔφη,

Τί

vſ. 378. Ἡ μίλτ@·] In Acharnenſ. vſ. 22. *σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον.* ubi vide Notam.

vſ. 380. Εἰ γὰρ] Ita recte Aldina; aliae εἰ γὰρ.

vſ. 381. Ἀλλ' ὕστερ@ νῦν ἦλθον] Supra ad vſ. 292.

vſ. 382. Οὐδὲν' ἄλλον ἢ] Faber vertit quaſi eſſet: ἐδὲν ἄλλο γ' ἢ. Alias vertendum: *Nemo eſt coram quo magis erubeſcam, quam coram ſacco farinario.* Nempe quia vacuus jam erit, poſtquam non accepi mercedem comitialem, unde farinam eram emturus. ἀπὸ γὰρ τ̃ μισθαρίου τῶν ἀλφιτα ἴχειν δεῖ, ut ait judicum Chorus in Concionem iturus, in Veſpis vſ. 299. ad quem cum ſibi puerorum grex dixiſſet: *Quid ſi non exerceatur bodie judicium?* Tunc ille ad ſaccum farinarium ſermonem convertens, dicit: ἀνόητόν ἄρα σ', ὦ Συλάκιδη, γ' ἔχον ἄγκιστρα.

vſ. 384. Πνύκα] „ Ita nunc omnes quas vidi; nulla „ Πνύκα.

vſ. 385. Πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν] Sic locum hunc emendavimus, non ſolum auctoritate Suidae v. σκυτοτόμ@, ſed quia etiam ſenſus lectionem hanc poſtulat. Priores autem Editt. habent, πάντες σκυτοτόμοι εἰκάζομεν· quod Faber recte etiam corruptum eſſe vidit, & locum hunc ita, ut dixi, eſſe corrigendum monuit. *Kuſterus.* Vertendum itaque ad verbum: *Et ſane cunctos ſutoribus aſſimilabamus, cum eos videremus.* Dicit autem hoc, quia ſutores albi eſſent; utpote qui ſole non infuſcantur; ſed *totos dies domi ſedent*, & ſub umbra opus facerent: ἐπεὶ ἐν σκιᾷ καθιζόμενοι ἐργάζονται, inquit Scholiaſtes. Mulieres etiam plerumque candidiores eſſe viris, in iis locis, ubi non ſunt omnes nigri, docent oculi.

vſ. 387. Λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία.] Cur λευκοπληθὴς

At unde venis, quaeso? (vere) CHR. E concione.
BL. Jamne dimissa est? CHR. Per Jovem, & quidem diluculo.
Et certe plurimum risum praebuit rubrica,
Quam undique sparserant.
BL. Triobolum vero accepisti? CHR. Utinam vero!
Verum tardior veni; unde erubesco
Per Jovem, nil aliud quam panarium (ferens, idque inane)
BL. Quae causa vero? CHR. Plurima hominum turba,
Quanta nunquam venit simul in Pnycem (curiam:)
Et sane sutores coriarii (erant) omnes, (ita illos) assimilabamus,
Videntes ipsos. Quippe mirum in modum
Plena hominibus albis concio erat, ut videre fuit.
Itaque non accepi triobolum, neque plurimi alii.
BL. An ego quoque iens non accipiam? CHR. Unde?
Non pol, etiamsi eo profectus esses, cum secunda vice
Cecinit gallus. BL. Miserum me!
Antiloche, me viventem lugeas
Magis quam triobolum; mea enim pereunt.
Verum quae res fuit, cur tanta turba
Mature adeo convenerit? CHR. Quid aliud, quam
Quod visum est consiliariis de salute
Reipublicae calculos in urnam mittere? Tum statim
Primus Neoclides Lippus proreptavit;
Dein populus exclamat (quantum putas!)
Nonne molestum & grave est audere hunc concionari,
Cum praesertim de salute reipublicae agatur,
Qui sibi pilos palpebrarum non potuerit salvare?
Ille autem reclamans, & circumspectans ait:

Quid

dis videbatur Conclo? Nempe quia erat γυναικοπληθής. ut loquitur Aeschylus in Persis vs. 122. γυναικοπληθὴς ὄμιλος· *plena mulierum caterva.* & Eurip. in Alceste vs. 951. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς *coetus, frequentes mulierum.* Isti vero putabant illud examen mulierum esse ἀρσενοπληθῆ ἰσμόν, ut loquitur Aeschylus in Supplicibus vs. 30.

vs. 392 Ἀντίλοχε] Ex Aeschyli Myrmidonibus, inquit Scholiastes: Ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τὸ τιθηνούτες Τὸν ζῶντα μᾶλλον ——. *Antiloche luge me viventem potius, quam eum, qui est mortuus.*

vs. 393. Τἀμὰ γὰρ διώλυται] Recte Scholiastes: ἀντὶ τοῦ ἀπώλωλα. *Perii.* Ut sit τἀμὰ pro ἐγώ. Euripides in Andromacha vs. 234. ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα· *quasi tu quidem sis casta, ego vero non sim casta.*

vs. 394. Χοὔπω' ὄχλος] In Nubibus vs. 2.

vs. 395. Ἐν ὥρᾳ] In Vespis vs. 242. Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφοῖτ' ἐν ὥρᾳ ἥκειν.

vs. 398. Νεοκλείδης ὁ λάμπων] Supra vs. 254.

vs. 399. Πόσον δοκεῖς] Vide ad Nubes vs. 879.

vs. 402. Ὡς αὐτὸς αὑτῷ] Legendum ὅς, ut recte monet Faber. Ceterum in hanc sententiam Aeschines contra Timarchum: τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἠγήσασθαι διαθήσειν, καὶ ἐκ τοῦδε εἶδόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρησόν. διὰ τοῦτο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῶν λόγων ἐπιεικῆ δίκην πρότερον ἢ τοῦ βίου· *Nam qui suam familiam male administrarit, eodem modo rempublicam curaturum censuit: neque fieri posse existimavit Legislator, ut idem homo & privatim esset improbus & publice bonus: nec oportere putavit oratorem conscendere suggestum, qui potius linguam excoluisset quam vitam.*

Τί δαί με χρῆν δρᾶν; ΒΛ. Σκόροδ' ὁμοῦ τείψαντ' ὀπῷ,
Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τῆς Λακωνικῆς
Σαυτῷ παλείφειν τὰ βλέφαρα τὴν ἑσπέρας,
Ἐγὼ δ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡ. Μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
Παῆλθε γυμνὸς, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
Αὐτός γε μοὶ τ' ἔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν·
Κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
Ὁρᾶτε μοὶ με δεόμενον σωτηρίας
Τετραετατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
Ὡς τὴν πόλιν γε τοὺς πολίτας σώσετε.
Ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
Χλαίνας, ἐπειδὰν ὡρῶτον ἥλιος τραπῇ,
Πλουσίοις ἡμῶν οὐδεὶς ἂν λάβοι ποτέ.
Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα,
Ἰέναι καθιδρύσοντας ἀπονενιμμένους
Ἐς τὴν σκυλοδεψῶν. ἰὼ δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
ΒΛ. Νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
Προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
Τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλαίειν μακρὰ,
Ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
ΧΡ. Μετὰ τοῦτο τοίνυν θὠπρεπὴς νεανίας
Λευκός τις ἀνεπήδησεν ὁμοῦ Νικίᾳ,
Δημηγορήσων, καὐτεχείρησε λέγειν,
Ὡς χρὴ τοὺς ἄνδρας ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
Εἶτ' ἐθορύβησαν, κἀνέκραγον, ὡς εὖ λέγοι
Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος. οἱ δ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς
Ἀνεβοςβόρυζαν. ΒΛ. Νὴ γὰρ εἶχον νὴ Δία.
ΧΡ. Ἀλλ' ἦσαν ἥττους. ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,

Τὰς

vſ. 404. Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ &c.] Similiter Eubulus Comicus apud Athenaeum II. p. 66. Κύκνον λαζῦσα Κνίδιον, ἢ τὸ πιπέριος, Τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαστα τὴν ὁδὸν· *Sume granum Cnidium, aut aliquantum piperis, atque ubi haec cum myrrha simul triveris, conſperge viam.* Ceterum Neoclidis oculos non mitioribus medicamentis curaſſe fingitur Aeſculapius in Pluto vſ. 718.

vſ. 405. Τιθύμαλλον τῆς Λακωνικῆς] „ Satis bene & lepide Scholia contra Pharmacopolas noſtros: εἰάθασι „ δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ ἐκ πατρίδος ὑπ' ἀλαζονείας τὰς βοτάνας „ ὀνομάζειν. quo loco ἀλαζονεία *impoſtura* verti debet.“ *Faber.*

vſ. 412. Ὁρᾶτε μοὶ με δεόμενον σωτηρίας] Euripides in Heraclidis vſ. 11. σώζω τάδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.

vſ. 413. Τετραετατήρου] Per ſalutem, quae tanta pecunia conſtet, ſine dubio veſtes bonas intelligit.

vſ. 416. Ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ] Intelligendum de ſolſtitio autumnali. Male autem omnes Edd. quas vidi, habent τράπῃ pro τραπῇ.

vſ. 420. Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν] „ Subintellige οἶκον. Sic „ in Nubibus vſ. 961. ἐς κιθαριστοῦ. vſ. 969. ἐν παιδοτρίβου. „ vſ. 992. εἰς ὀρχηστρίδος. In Theſmoph. vſ. 802. καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίοιν.“ Ex Notis *Kuſteri.*

Ibid. Σκυλοδεψῶν] Ita Ed. nupera. Aldina vero & Jun-

Quid enim me facere oportuit? BL. *Allia simul terentem cum silphio,*
Miscentemque tithymallum Laconicae speciei,
Tibi inungere vespere supercilia,
Ei dixissem ego, si adfuissem.
CHR. Post hunc Euaeon, ille ingeniosissimus,
Accessit nudus, ut quidem plerisque videbatur:
Ipse enim negabat se pallium habere.
Deinde orationem habuit maxime popularem:
Videtis enim me ipsi quoque, inquit, salutis egentem
Quatuor staterum: nihilominus dicam,
Quomodo rempublicam & cives servetis.
Si enim indigentibus vestem praebeant fullones,
Statim atque sol conversus fuerit, (tropicum Capricorni attigerit)
Laterum dolor neminem nostrum capiat unquam.
Quibuscumque autem lectus non est, nec vestes stragulae,
Dico ego ire debere eos apprime lotos
Dormitum apud vestium interpolatores. Si vero iis claudatur janua
Hiemis tempore, tribus stragulis vestibus multetur (qui id fecerit.)
BL. Per Bacchum satis commoda; si & haec
Adjecisset, nemo, opinor, contra decrevisset:
Ut pollinctores, scilicet, indigentibus tres choenices
In coenam omnibus praeberent: sin minus, plurimum plorarent,
Ut id fructus & commodi a Nausicyde ferant.
CHR. Posthaec decorus & elegans juvenis (Praxagora)
Quidam facie alba, prosiluit Niciae similis,
Ut concionem haberet; dicereque coepit,
Oportere rempublicam mulieribus mandari.
Tum tumultuari coepit sutoria multitudo, & clamare,
Bene ipsum & apte dicere: at ii, qui ex agris venerant,
Reclamarunt. BL. Mentem enim habebant per Jovem.
CHR. Verum inferiores erant numero. Ille autem voce invalescebat (eo magis vociferabatur.)

De

Juntina κυλοδεψῶν vitiose. Farrei & Brub. σκυτοδεψῶν.

vs. 425. Ἢ κλάειν μακρά] Editio Farrei: ἢ κλάειν μακρά. utrumque usitatum.

vs. 426. Ναυσικύδης] Scholiastes ait hunc fuisse ἀλφιτεμοιζὸν ex quorundam sententia; quod verum puto. Nam idem patet ex Xenophonte Apomn. II. p. 440. ubi eum ex ἀλφιτοπωλίας divitem esse factum scribit: εἶτ' ἐπισθ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τούτων ἀλφιτοπωλίας Ναυσικύδης ἃ μόνον ἑαυτόν τε καὶ τὲς οἰκέτας τρέφει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις καὶ ὗς πολλὰς καὶ βῦς, καὶ περιποιεῖται τοσαῦτα, ὡς καὶ τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν. *An nescis ab uno istorum, quae dixi, mense ab arte farinaria, non solum seipsum & servos alere, sed insuper etiam sues multas & boves, & tantum ei superesse, ut saepe etiam sumtus eroget in munia publica.*

vs. 427. Εὐπριτὶς] Γυναικόφοντ@·, ἀπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν, ut in Thesmoph. vs. 198. loquitur. Erat autem Praxagora, uxor istius Blepyri.

vs. 428. Ὅμοιο@· Νικίᾳ] Non est ille Nicias, de quo in Equitibus, quique in Sicilia periit, sed alius junior.

vs. 429. Καπηχεῖσι λέγειν ὡς χρὴ] Xenophon V. Exp. Cyri: ὁ δὲ Σιλανὸς ἐδόκει, καὶ ἐπεχείρει λέγειν ὡς δίκαιον εἴη ἀπιέναι τὸν βουλόμενον.

vs. 431. Εἶτ' ἐθορύβησαν, —— ὡς εὖ λέγοι] Xenoph V. Exp. Cyri: ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἐθορύβησαν ὡς εὖ λέγει.

Τὰς μὲν γυναῖκας πολλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
Πολλὰ κακά. ΒΛ. Καὶ τί εἶπε; ΧΡ. Πρῶτον μέ σ' ἔφη
Εἶναι πανύργον. ΒΛ. Καὶ σέ; ΧΡ. Μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
Κἄπειτα κλέπτειν. ΒΛ. Ἐμὲ μόνον; ΧΡ. Καὶ νὴ Δία,
Καὶ συκοφαντεῖν. ΒΛ. Ἐμὲ μόνον; ΧΡ. Καὶ νὴ Δία.
Τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛ. Τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
ΧΡ. Γυναῖκα δ' εἶναι φᾶγμ' ἔφη νεβυτικόν,
Καὶ ζεματοποιόν· κἄτε τ' ἀπόῤῥητ' ἔφη
Ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν·
Σὲ δὲ κἀμὲ βελτίοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
ΒΛ. Καὶ νὴ τὴν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
ΧΡ. Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
Ἱμάτια, ζεῦσι, ζεγύεον, ἐκπώματα,
Μόνας μόναις ἢ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάλιν, κἀκ ἀποφέρειν.
Ἡμῶν δὲ τὰς πολλὰς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
ΒΛ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων τ' ἐναντίον.
ΧΡ. Οὐ συκοφαντεῖν, ἠ διώκειν, ἠδὲ τὴν
Δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθὰ
Ἑτερά τε πλεῖα τὰς γυναῖκας βὐλόγῃ.
ΒΛ. Τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡ. Ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
Ταύταις. ἐδόκει γοῦν τοῦτο μόνον οἱ τῇ πόλει
Οὔπω γεγενῆσθαι. ΒΛ. Καὶ δέδοκται; ΧΡ. Φήμ' ἐγώ.
ΒΛ. Ἀπαγέ τ' αὐταῖς ἔτι προσταγμάτια,
Ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡ. Οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ΒΛ. Οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
ΧΡ. Οὐδ' ἢν σὺ θρέψεις, ὃς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
ΒΛ. Οὐδὲ τένειν τὴν ὄρθρον ἢν φᾶγμ' ἆρα μοι;
ΧΡ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
Σὺ δ' ἀπεπακλεὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
ΒΛ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νοῦν,
Μὴ προλαβοῦσαι τὰς πόλεως τὰς ἡνίας,
Ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. ΧΡ. Τί δρᾶν;
ΒΛ. Βινεῖν ἑαυτάς. ΧΡ. Ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα,
[Ἄειστον ἢ δώσουσιν. ΒΛ. Σὺ δέ γε νὴ Δία
Δρᾶ ταῦτ', ἵν' ἀειστᾶς τε κἠ βινῇς ἅμα.]
ΧΡ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Ἀλλ' εἰ τῇ πόλει Τοῦτο

vſ. 441. Νεβυτικόν] Id eſt, νὴ βεβυσμένον, *ſapientia referſtam.* Vide ad Veſpas vſ. 1285.

vſ. 442. Κἄτ' ἀπόῤῥητ'] Legendum κἄτε τ' ἀπόῤῥητ', etiam propter verſum, ut & Faber vidit.

vſ. 444. βελτίοντε] Ita Ed. nupera. Caeterae δεκάοντε.

vſ. 467. Πρὸς βίαν] Vide ad Ranas vſ. 1029.

vſ. 468. Βινῶν] Editio Farrei κινεῖν. quod in eadem ſignificatione ſaepe uſurpatur. Ceterum poſt hunc verſum duos verſus inſeruimus, qui habentur in Editione

De mulieribus quidem bona plurima dicens, de te autem
Mala plurima. Bl. Quid vero dixit? Chr. Primum quidem dixit,
Te verſipellem & fraudulentum. Bl. Et te? Chr. Ne adhuc me iſtud roges.
Dein furem. Bl. Mene ſolum? Chr. Sane per Jovem.
Praeterea ſycophantam. Bl. Me ſolum? Chr. Et tecum per Jovem
Horuncce omnem multitudinem. Bl. Quis alter hoc itidem dicit?
Chr. Feminam vero dicebat rem eſſe ſapientia plenam,
Et pecuniis conficiendis & congerendis aptam; negavitque ipſas arcana
Ex myſteriis Cereris & Proſerpinae efferre,
Quod teque meque factitare dicebat, cum aliquid conſultatum eſt.
Bl. Et ſane per Mercurium id mentitus non eſt.
Chr. Deinde mutuas inter ſe dare
Veſtes, aurum, argentum, pocula,
Solas, idque ſolis, non coram teſtibus,
Et ea omnia reddere, neque vicinas fraudare;
Quod noſtrum plurimos facere praedicabat.
Bl. Sane per Neptunum, & quidem coram teſtibus.
Chr. Dicebat praeterea mulieres neminem criminari, aut in jus vocare,
Neque populum affligere & peſſundare, ſed multa & bona
Aliaque quam plurima de mulieribus bene dicebat.
Bl. Denique quid decretum eſt? Chr. Mandare te rempublicam
Illis. Id enim unum videri ex iis, quae nondum in urbe noſtra
Hactenus facta ſint. Bl. Ac decretum eſt? Chr. Ita dico.
Bl. Eaque omnia illis mandata erunt,
Quae viris ante hac curae erant? Chr. Ita ſe haec habent.
Bl. Neque ego amplius in curiam ibo, ſed uxor?
Chr. Neque tu, quos habes liberos, ales in poſterum, ſed uxor.
Bl. Neque ſuſpirare diluculo amplius opus mihi erit?
Chr. Non per Jovem, ſed mulieribus ea curae ſunt:
Tu autem ſecurus ſine gemitu pedens domi manebis.
Bl. Hoc unum moleſtum eſt aequalibus noſtris,
Ne ſcilicet illae, ubi reipublicae habenas ſuſceperint,
Tum nos vi cogant. Chr. Nam quam rem?
Bl. Subagitare ipſas. Chr. Quid ſi non potuerimus,
[Prandium non dabunt. Bl. Tu vero per Jovem
Iſthuc age, ut prandeas & futuas ſimul.]
Chr. Aliquid per vim agere moleſta res eſt. Verum ſi reipublicae

Con-

ne Veneta Farrei, & in Juntina, & Brubach. Pariſ. atque aliis quibusdam; in Editione autem, quae noſtram proxime antecеſſit, ſunt omiſſi, quia in Editione Aldina & Florentina non reperiantur. Diſtinxi autem perſonas ſecundum verſionem Fabri; qui etiam hos verſus agnovit & vertit. Alter verſus ita legendus: Δρᾶ ταῦθ', ἢν ἀρίσῃς τι καὶ βινῇς ἅμα, ut vult Faber. In Editione Farrei hic etiam pro βινῇς eſt κινῇς.

Τᾶτο ξυνοίσῃ, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
Λόγῳ τέ τοι πῖς ἐστι τῶ γεραιτέρων,
Ὅσ' ἂν ἀνόητα ᾖ μῶρα βουλευσώμεθα,
Ἅπαντ' ὀπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
Καὶ ξυμφέροι γ', ὦ πότνια Παλλὰς ᾖ θεοί.
Ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛ. Καί σύ γ', ὦ Χρέμης.

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΧΟΡ. Ἔμβα, χώρει.
Ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅς τις ἐπακολουθεῖ;
Στρέφου, σκόπει,
Φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, (πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι)
Μήπου τις ὀπτεύσειεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ.
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ὑπεκλυπῶν βάδιζε.
Ὑμῖν δ' αἰσχύνην φέροι
Πάσαισι τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτήν,
Καὶ βδελυροπυμνίαν κἀκεῖσε, ᾗ τά γ' ὀπτὰ δεξιᾶς,
Μὴ ξυμφορὰ γένηται τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν· ἤ τόπου γ' ἐγγὺς ἐσμὴν ἤδη,
Ὅθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ', ἡνίκ' ἤμεν.
Τὴν δ' οἰκίαν ἔξεστ' ὁρᾶν, ὅθεν πρῶτ' ἡ γραῦς
Ἔβη, ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσα, ἣ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
Ὡς εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔτ' ἐπαναμνήσασα,
Πώγωνας ἐξυρημένους, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
Κ' ἡμῶν ἴσως κατείπῃ· ἀλλ' εἶα δεῦρ' ὀπὶ σκιᾶς,
Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τεῖχος, προβλέπουσα θατέρῳ,
Πάλιν μεταστρόβαζε σαυτὴν αὖθις, ἦπερ ἦθα,
Καὶ μὴ βραδύν'· ὡς τήνδε γ' ἤδη τὴν γραῦν ἡμῶν
Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
Ἅπασα, γ' μίσος σάκος πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα.

X'

vſ. 471. & 472. Λόγῳ τέ τοι τίς ἐστι — ὅσ' ἂν ἀνόητα &c.] Pia haec ſententia, de ſtultis Athenienſium conſiliis, ope Deorum bene cadentibus, extat in Nubibus etiam vſ. 588. Φασὶ γὰρ δυσκολίαν τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, πᾶσιν μέν τοι τοῖς θεοῖς, ἀεί' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτατ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. In hanc ſententiam & Eupolis apud Athenaeum X. p. 425. — ὦ πόλις, πόλις, ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς· *Heu civitas, civitas, ut fortunata magis es quam prudens!*

vſ. 472. Καὶ μῶρα βου —] „ Lege ob verſus ratio„ nem: ὅσ' ἂν ἀνόητα μῶρά τε βουλευσώμεθα *Faber.*

vſ. 473. Ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν] In Nubibus vſ. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

vſ. 476. Ἔμβα] Redeunt mulieres ex Concione.

vſ. 481. Τοῖν ποδοῖν ὑπεκλυπῶν βάδιζε] Infra vſ. 544. μεμεμάθηκας, καὶ κλυπτὸν τοῖν ποδοῖν.

vſ. 485.

Conducibile istud erit, id viros omnes facere oportet.
Nam & quoddam seniorum dictum circumfertur,
Videlicet, quaecumque stulta & fatua decreverimus,
Ea omnia nobis in melius converti.
Atque utinam ita contingat, & convertantur quidem, ô veneranda Pallas & Dii ceteri.
Verum abeo. Tu autem vale. BL. Et tu, ô Chreme.

CHORUS, PRAXAGORA.

CH. Incede, progredere:
An est quispiam virorum qui nos sequatur?
Converte te & aspice;
Custodi te caute, (multi enim sunt hic fraudulenti & versipelles)
Ne quis a tergo habitum nostrum observet.
Sed pedibus quam pote plurimum sonans incede.
Vobis autem dedecus afferat
Omnibus ea res, si ad viros vestros relata sit, (deprensa, probata, viris vestris cognita.)
Quamobrem succinge te,
Circumspice movens te & illuc, & ad dexteram,
Ne haec res infortunio nobis sit.
Sed festinemus; nam jam prope locum illum sumus,
Unde in concionem perreximus, cum eo ivimus.
Quin & videre est illam domum, ex qua est illa
Dux egregium facinus commenta, quod civibus decretum est.
Quamobrem non est ut amplius cunctemur,
Ne quis forte nos videat barbis aptas, (barbas mento aptatas habentes)
Et in nos forte involet: sed age huc in umbra
Veniens ad parvum hunc parietem, altero oculo respiciens (limis respiciens)
Iterum habitum muta, & compone te ad eum modum, quo ante culta eras;
Et ne cuncteris, quippe jam ducem nostrûm omnium
E concione venientem videmus. Sed festina
Omnis, (festinate omnes) & oderis barbam ad maxillas habere (taedeat te barbam amplius habere)

Si-

vs. 485. Καὶ περισκοπεμίνη] Faber vertit quasi esset: περισκόπει κινεμίνη. ut ipse indicat.
vs. 489. Ἡ στρατηγὸς] Praxagora. Supra vs. 246.
vs. 493. Κατείπη] Edd. omnes, quas vidi, κατίσῃ. quod nihil est. Cl. Kusteri conjectura est κατείπει, in optativo. Sed ut minus recedatur, praestat in conjunctivo.
vs. 498. σάκον] Scholia: τὸν πώγωνα λέγει. *Barbam dicit.* Hinc Philosophi ob magnas barbas dicuntur σακκοχειτιώτροχοι in Epigrammate apud Athenaeum IV. p. 162. Ὀφρυανασπασίδαι, ἰνιεγκαταπηξίνικοι, Σακκοχειτιώτροχοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι. *Supercilia attollentes: nasum in barba defixum habentes: instar sacci barbam alentes, & patinarum raptores.* Vide supra ad vs. 71.

Χ' αὗται γ' ἥκουσι πάλαι τὸ χρῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
ΠΡ. Ταυτὶ μὲ ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, δυτυχῶς
Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ βεβουλόμεθ'.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πεῖν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
Ῥιπεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
Χάλα συναπιὼς ἡνίας Λακωνικάς.
Βακληείας ἄφεσθε· καὶ μή τοι σὺ μὲ
Ταύτας κατθυτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βάλομαι
Εἴσω παρεσπύσασα, πρὶν τ' ἄνδρα με
Ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
Ὅθεν παρέλαβον, τ' ἄλλα θ', ἃ 'πινέγκαμεν.
ΧΟΡ. Κεἶ' δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,
Ὅ, τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
Οὐδεμιᾷ γ' δεινοτέρᾳ σε συμμίξασ' οἶδα γυναικί.
ΠΡ. Πεπεμένατε νῦν, ἵνα τὴ δεχῆς, ἵν' ἄρτι κεχειροτόνημαι;
Συμβούλοισιν ἀπάσαις ὑμῖν χρήσομαι. καὶ γ' ἐκεῖ μοι
Ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταὶ γεγένησθε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΑΛΛΟΣ ΑΝΗΡ.

ΒΛ. Αὕτη πόθεν ἥκεις Πραξαγόρα. ΠΡ. Τί δ', ὦ μέλε,
Σοὶ τοῦτ'; ΒΛ. Ὅ, τι μοὶ τοῦτ' ἐστίν; ΠΡ. Ὡς θυηθικῶς.
Οὗτοι σοὶ δοκεῖ γ' μοιχᾶ γε φήσεις; ΒΛ. Οὐκ ἴσως
Ἑνός γε. ΠΡ. Καὶ μιῶ βασανίσαι τυπί γέ σοι
Ἔξεστι. ΒΛ. Πῶς; ΠΡ. Εἰ τὴ κεφαλῆς ὄζω μύρου.
ΒΛ. Τί δ' οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
ΠΡ. Οὐ δὴ πάλαι' ἔγωγε. ΒΛ. Πῶς ἂν ὄρθιον
Ὤιχου σιωπῇ θοιμάτιον λαβοῦσά μου.
ΠΡ. Γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛ. Κἄτ' οὐκ ἐμοὶ
Φράσασαν ἴεναι; ΠΡ. Τῆς λεχοῦς δ' ὑφορτίσαι
Οὕτως ἐχούσης, ὦ 'γώ; ΒΛ. Εἰποῦσαν γέ μοι.
Ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡ. Μὰ τὼ θεώ·
Ἀλλ' ὥσθ' εἶχον ὠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
Ἥθ' μεθῆκέ μ', ἐξένευσα πάσῃ τέχνῃ.

ΒΛ.

vs. 511. Ταυτὶ] Ita recte Juntina. caeterae, quas vidi, ἰταυτὶ.

vs. 512. Συμμίξασ' οἶδα] Ita Edd. priſtinae, & ita volebat Faber. Nupera ξυμμίξας οἶδα in maſc.

vs. 524. & 525. Γυνή μέ τις —— μετεπέμψατ' ὠδίνουσα] Alciphron Epiſt. 28. Lib. I. ὠδίνουσά με ἀρτίως ἦκεν ὡς ἑαυτὴν ἢ τὸ γύτρον μετεπέμψε γυνή.

vs. 530. μεθῆκε] *Accerſiit*, ſive *accerſitum venit*, a μεθίκω.

Siquidem illae adveniunt veſtem ſolitam jampridem indutae.
Pr. Hae nobis res, ô mulieres, proſpere
Ceſſerunt, de quibus deliberavimus.
Sed quam citiſſime, antequam quiſpiam vir vos videat,
Projicite laenas, (penulas;) calceus virilis procul hinc eat;
Laxate colligata lora Laconica (calceos Laconicos,)
Baculos dimittite. Ac tu quidem has (mulieres)
Compone, exorna. Ego autem volo
Intro ſubrepens, priusquam vir me
Videat, pallium ejus reponere illic,
Unde ſumpſi, ut & alia quae domo extulimus.
Ch. Omnia quae dixiſti compoſita ſunt: tuum autem eſt deinceps docere,
Quidnam agentes conducibile tibi videbimur recte auſcultare.
Nunquam enim cum ulla muliere, quae te peritior acriorque eſſet, ſcio me congreſſam fuiſſe.
Pr. Expectate nunc, ut ejus imperii, quod mihi modo mandatum eſt,
Vobis conſiliariis utar; ſi quidem illic,
In medio tumultu & rebus aſperis, vos in me fortes & ſtrenuae fuiſtis.

Blepyrus, Praxagora, Alius Vir.

Bl. Heus tu, unde venis, Praxagora? Pr. Quid tua, ô miſer,
Intereſt? Bl. Quid mea intereſt? Pr. Quam fatue?
Non tu de moecho quidpiam mihi narrabis? Bl. Non de uno aliquo
Fortaſſe. Pr. Atqui tibi explorare
Licet. Bl. Quomodo? Pr. Si capite unguentum redoleo.
Bl. Quid vero? non ſubigitur etiam mulier absque unguento?
Pr. Non quidem ego. Bl. Cur igitur primo mane
Cum ſilentio exiſti ſubducto mihi pallio?
Pr. Mulier quaedam ſocia & amica nocte
Me accerſiit parturiens. Bl. Quid autem, non oportuit
Te, poſtquam mihi dixiſſes, eo ire? Pr. Parturientem
Autem ſic negligere, mi vir? Bl. Poſtquam dixiſſes, inquam, ire oportuit.
Sed hic monſtri aliquid latet. Pr. Non per Geminos (Caſtorem & Pollucem)
Sed ſicut tunc eram, abii; rogabat autem ea, quae me
Accerſiit, ut, quam citiſſime poſſem, ad ſeſe irem.

Bl.

θέω· quod occurrit in Equitibus vſ. 933. ubi vide Notam. Eſt etiam μεθῆκε a μεθίημι. ut apud Syneſium Epiſt. 4. μεθῆκεν ἔγ ὲκ τῶν χειρῶν ὁ κυβερνήτης τὸ πηδάλιον· *Clavum ex manibus dimiſit gubernator.* Sed iſtud eſt in tempore perfecto, alterum autem in imperfecto. Nempe μεθῆκον, *accerſebam*: μεθῆκα, *dimiſi.*

ΒΛ. Εἶτ' ἀ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχεῖῶ σ' ἔχειν;
Ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ὑπαλαβοῦσα τε τὠγκύκλιον,
Ὤιχω καταλιποῦσ' ὥσπερεὶ τεθνεκέμβρον,
Μύρῳ τε φανιώσασ', ἀδ' ὑπὶ θεῖσα λήκυθον.
ΠΡ. Ψύχῳ γ' ἰοῦ· ἐγὼ δὲ λεπτὴ καθανῆς·
Ἐπειδ' ἵν' ἀλεαίνομι, τοῦτ' ἠμπιχόμιν·
Σὲ δ' ὦ ἀλέᾳ κατακέμβρον ἀ τρώμασι
Κατέλιπον, ὦ ἄνεμ. ΒΛ. Αἰ δὲ δὴ λακωνικὰ
Ὤιχοντο μοῦ σᾶ, κἄπιχ' ἡ βακληία;
ΠΡ. Ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμιν
Μιμεμβλή σε ἀ κλυπεῦσα τοῖν ποδοῖν,
Καὶ τὰς λιθας πάυσα τῇ βακληίᾳ.
ΒΛ. Οἶσθ' ἢν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
Ὃν ἔχεῖῶ ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
ΠΡ. Μὴ φροντίσῃς, ἄρρεν γ' ἔτεκε παιδίον.
ΒΛ. Ἡ ἐκκλησία; ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐγωγ' ὠχόμιν.
Ἀπὰς γεγένη; ΒΛ. Ναὶ μὰ Δί' οὐκ ἤδειδά με
Φέρασαν τά σοι χθές; ΠΡ. Ἄρτι γ' ἀναμμνήσκομαι.
ΒΛ. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; ΠΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὴ ἔ.
ΒΛ. Κάθησο τοίνιν σιπίας μασωμένη.
Ὑμῖν δὲ φασι πᾶσαδεδόχθαι τὴν πόλιν.
ΠΡ. Τί φῂς; ὑφαίνειν; ΒΛ. Οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ. Τίν';
ΒΛ. Ἁπάξαπάντων τῶν κατὴν πόλιν πραγμάτων.
ΠΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην μακαία γ' ἡ πόλις
Ἔσται τοιοῦτον. ΒΛ. Καὶ τί; ΠΡ. Πολλῶν ἕνεκα.
Οὐ γ' ἔλαθεν τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ φῂν
Ἔσται τὸ λοιπὸν· ἀδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
Οὐ συκοφαντεῖν. ΒΛ. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Τοῦτ' ποιήσῃς, μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.
ΑΛΛ. ΑΝ. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τῶν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
ΠΡ. Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,

Μὴ

vs. 533. Προκείμενον] Scholia: νεκρόν. Persius Satyra III. — *tandemque beatulus alto Compositus lecto, crassisque tutatus amomis In portam rigidos calces extendit.* ex Notis *Fabri*. Verbum προκεῖσθαι de mortuo occurrit etiam in Avibus vs. 474. τὸ δὲ προκεῖσθαι περιπλεῖον. Res ipsa dicebatur πρόθεσις· latine *collocatio*.

vs. 534. Μύρῳ στεφανώσασ', ὑδ' ὑπιθεῖσα λήκυθον.] Haec etiam ad mortuos pertinent. Corona & ampulla cum unguentis. Infra vs. 1024. ad vetulam sepulchro maturam: καὶ τυπίσασαι, καὶ παρίσθω τὰς λήκυθος.

Ibid. Μύρῳ στεφανώσασ'] Mortui coronabantur. Euripides in Phoenissis vs. 1626. ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ κατασίζων ἀλῷ, Ἢ γῆ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται· *Quicumque deprehensus fuerit mortuum istum aut coronans, aut terra tegens & sepeliens, morte poenas luet.*

vs. 536. Ἵν' ἀλεαίνομι] Ita Cl. Kusterus restituit ex Suida cum antea legeretur: ἵνα λεαίνομι.

vs. 539. Κἄπιχ' ἡ] Ita Juntina, Farrei, & Brub. potestque excusari, ut sit pro καὶ ἔσιχε ἡ. — a σείχω, *incedo*, *eo*. simul alludendo ad praeteritum perf. verbi σίζω, quia τῇ βακλιρίᾳ σίζεσθαι dicitur. Aldina καὶ κατίσχ' ἡ, quod sensui & metro repugnat. Ed. Nup. καὶ κατὰ

Bl. Quid autem? non oportuit veſtem tuam ſumere?
Sed poſtquam me exueras, & veſtem inſuper tuam ſumpſeras,
Abiiſti, relinquens me ut mortuum,
Niſi quod non coronaſti me, neque lecythum appoſuiſti.
Pr. Quippe frigus erat; ego autem gracilis & paulo infirmior,
Ideoque ut calefierem induta ſum:
Te autem in calore jacentem & ſtragulis veſtibus
Reliqui, mi vir. Bl. Laconicae autem meae (calcei genus)
Tecum quoque abierunt? quamobrem autem & baculus meus ſimul?
Pr. Ut pallium tuerer, eas mihi alligavi (in pedes indui)
Te imitans, & pedibus ſonans,
Et lapides feriens baculo.
Bl. Scis igitur amiſiſſe te tritici ſextarium,
Quem ego e concilio capturus eram?
Pr. Ne ſollicitus ſis: nam puerum maſculum genuit.
Bl. Concilium genuit? Pr. Non per Jovem. At ego illuc ivi.
Verum factumne eſt? Bl. Neſciebas tu me tibi heri
Dixiſſe? Pr. At enim nunc reminiſcor.
Bl. Non igitur, quae illic decreta ſunt, noſti? Pr. Non per Jovem.
Bl. Sede igitur ſepias eſitans.
Vobis autem rempublicam mandatam eſſe dicunt.
Pr. Quid ut faciamus? texamus? Bl. Non per Jovem, ſed ut potiamini
Rerum omnium, quae ad civitatem attinent.
Pr. Per Venerem beata erit civitas
In poſterum. Bl. Quamobrem? Pr. Multis de cauſis.
Non enim audacibus viris licebit turpia in eam & indigna patrare
Deinceps, neque ullo modo teſtimonium falſum dicere,
Neque criminari. Bl. Ne quaeſo, per deos,
Iſtud feceris, neque mihi victum meum mihi auferas.
Vir. ô Mi homo, ſinito uxorem dicere.
Pr. Non deſpoliatorem eſſe, non invidere vicinis,
Neminem nudum, neminem pauperem eſſe,

Non

κατὰ τί χ' ἥ, quod metro repugnat & coactum eſt. Cl. Kuſteri coniectura, κᾆτι χ' ἥ, tolerabilis.

vſ. 546. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐγωγ' οὐχόμην] Nec metrum nec ſenſus conſtat. Editio Farrei: μὰ Δί' ἀλλ' ἐφην ἐγωγ' οὐχομαι. quae lectio viam videtur ſternere ad emendationem: ſi enim ſcribas leviſſima mutatione, μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ἧν ἐγωγ' οὐχόμην, ſenſus fit planus; non minus tamen laborante adhuc metro; de quo ſanando cogitandum: ſenſus autem eſt talis. Cum Vir interrogaſſet: num concio peperiſſet maſculum infantem? uxor ejus dicit: *non certe, ſed illa mulier, ad quam abieram.*

vſ. 547. Ἀταρ γεγένηται;] Nempe ut perierit ſextarius tritici.

vſ. 550. Σπίλας μασωμένη] Quaſi ſepiae in deliciis fuerint. Suidas enim hunc locum exponit per τρυφᾶν, ut notavit Biſetus.

vſ. 551. Τμῖν δέ] *Vobis enim.*

vſ. 558. & 559. Μυδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν τωτὶ ποιήσῃς, μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον] Sophocles in Philoctete vſ. 930. πρὸς θεῶν πατρῴων τόν βίον μὴ μ' ἀφέλῃς.

Μὴ λοιδορεῖᾳ, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
ΑΛΛ. ΑΝ. Νὴ τ' Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψθύσεῃ.
ΠΡ. 'Αλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὡς' ἔμοιγε μαρτυρεῖν,
Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

ΧΟΡ. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὰν φρένα, ᾧ
Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ', ὀπίσαμβίλλειν
Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γ' ἐπ' εὐτυχίαισιν
Ἔρχεᾳ γλώττης ὀπίνοια, πολίτιν
Δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα, μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίᾳ
Δηλοῦν, ὅ, τι ῥᾳθυμεῖ καιρός.
Δεῖται γάρ τοιγε σοφῆς πνοᾶς ἐξθυρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
'Αλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμμένα, μήτ' εἰρημένα πω ῥᾴτερον.
Μισοδοῦσι γάρ, ὦ τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶν.
'Αλλ' ᾧ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι ᾧ δὴ χρὴν ταῖς ἀγαναίαις·
Ὡς τὸ ταχύνειν χαίρουσι μετέχει πλεῖον ὧδε τοῖσι θεαταῖς.
ΠΡ. Καὶ μὴν ὅδ' ἐμὲ χρηστὰ διδάξων, πιθοῦ· τοὺς δὲ θεατὰς,
Εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν, ᾧ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν,
Τοῖς τ' ἀρχαίοις διατείβειν· τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
ΒΛ. Περὶ μὲ τοίνυν ᾧ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
Δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔοικ', ἢ δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
ΠΡ. Μὴ νῦν ῥᾴτερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ, μηδ' ἐπωκρύσῃ,
Πρὶν ὀπίσαᾳ τ' ὀπίνοιαν, ᾧ δ' φεάζοντος ἀκοῦσαι.
Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων μετέχοντας,
Κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, ᾧ μὴ τ' μὲ πλουτεῖν, τ' δ' ἄθλιον εἶναι·
Μηδὲ γεωργεῖν τ' μὲ πολλὴν, τῶ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι·
Μηδ' ἀνδραποδοῖς τ' μὲν χρῆᾳ πολλοῖς, τ' δ' ἀκολούθῳ·
'Αλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον, ᾧ τοῦτον ὅμοιον.

ΒΛ.

vſ. 563. Μὴ 'νχυραζόμενον φέρειν] Mallem ἐνεχυράσαι-μι. Senſus autem eſt: *Nec quemquam portare res ſuas ſinquam eas oppigneraturum.* In Nubibus vſ. 240. τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι. Hic in Eccleſ. vſ. 753. ἢ φέρεις ἐνέχυρα θέσων (αὐτά);

vſ. 565. "Ως' ἔμοιγε] Ita recte Edd. priſtinae; non ὅτι μοί γε.

vſ. 574. Πέρανε] Aeſchylus in Perſis vſ. 701. εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα· *Dic & percurre omnia.* Euripides in Ione vſ. 1348. λέγε, πέραινε σὸν λόγον· *Dic, perfice tuam orationem.* & apud Comicum aliquoties.

vſ. 577. Ταῖς διανοίαις] Faber malebat τῆς διανοίας. recte: ſive τῶν διανοιῶν.

vſ 578. Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον] Contra Euripides in Phoeniſſis vſ. 455. Ἐπίσχες. ἔ τι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει. Βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστην σοφὸν· *Expecta. Celeritas non agit juſte; tarda autem oratione multa peraguntur ſapienter.*

vſ. 579.

Non convitiari, non ferre & raptare hominem, a quo pignora capiuntur.
VIR. Per Neptunum, magna pollicetur, nisi mentiatur.
PR. At id ego re ipsa verum probabo, ita ut vera esse mihi tute sis testis,
Et hic ipse nil contra dicere possit.

CHORUS, PRAXAGORA, BLEPYRUS.

CH. Nunc demum illud est, cum te prudentem animum &
Philosophicam cogitationem excitare oportet; scientem
Mulieribus amicis succurrere. Quippe communiter in rebus ex voto fluentibus,
Linguae solertia adest, civilem populum
Illustratura, infinitis prosperitatibus vitae
Demonstrando, quid occasio possit.
Indiget quippe sapienti aliquo commento respublica nostra:
At perfice modo res, quae neque factae unquam,
Neque commemoratae fuerint antea.
Oderunt quippe nostri homines, si vetera saepius spectent.
Sed non cunctandum; at potius commentationes ejus rei aggrediendae sunt:
Nam quidpiam cito agere valde gratiosum est apud spectatores.
PR. At primum me bona & commoda suasuram esse confido: verum male
Metuo spectatores, ne nolint quidpiam novi sequi, sed potius
Assuetis & antiquis adhaerere; hoc, inquam, est, quod misere formido.
BL. De innovatione quidem ne metuas; nam id facere (nova sequi)
Nobis pro alio quovis imperio est, ut & veterum rituum negligentes esse.
PR. Ne igitur quispiam vestrum mihi contradicat, neque me prius interpellet,
Quam commentationem meam noverit, & me audierit loquentem.
Quippe dicam omnes omnium rerum participes communicare debere,
Et ex iisdem bonis vivere, non autem hunc divitem, illum autem miserum esse;
Neque quemdam plura jugera habere, alteri autem nec satis terrae sepeliendo cadaveri esse;
Neque mancipiis hunc pluribus uti, illum autem uno pedissequo:
Sed unum omnibus communem victum faciam, & quidem similem.

BL.

vs. 579. Τὰς δὲ] Ita Edd. pristinae; nupera τᾷδε, quod disperdit sensum.
vs. 590. Τοῖς ἠθάσι] Nunc de *rebus* usitatis, & passive, ut τὰ ἰωδότα in Ranis vs. 1. Alias plerumque de *personis* ambo ista, & active.
vs. 582. Περὶ μὲν] Supra etiam vs. 220. tangit libidinem novandi in Athenienſibus: ὁ δ' Ἀθηναίων πόλις —— τῶν μὲν ἀεὶ ἰσώζετο, ὡ μή τι καινὸν ἄλλο πυθοιεζωζετο.
vs. 585. Τᾷ φράζοντι] Hoc dicit tanquam sententiam generalem, Oratori esse auscultandum; itaque in masculino genere loquitur, licet ipsa sit foemina.
vs. 588. Τᾷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι] In Pluto vs. 556. τὶ φεισάμενοι· καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
vs. 589. Χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' ἀκολάθῳ] Propter sensum & metrum scribi debet, ut censet Cl. Kusterus, τὸν δ' ἀδ' ἀκολάθῳ· id est, *illum autem ne uno quidem pedissequo.*

ΒΛ. Πῶς ἦν ἔσται κοινὸς ἅπασι; ΠΡ. Κατιδεῖ σπέλεθον πρότερός μοι.
ΒΛ. Καὶ ταδὶ σπελέθων κοινωνοδμῶ; ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρύσας·
Τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν. τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
Κοινὴν πάντων, καὶ ταὐγύειον, καὶ ταἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.
Εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
Ταμιβόμβυκας, καὶ Φειδόμβυκας, καὶ τὴν γνώμην προσέχοντας.
ΒΛ. Πῶς ἦν ὅς τις μὴ κέκληκε γῆν ἡμῶν, ταὐγύειον δέ,
Καὶ Δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡ. Τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
Καὶ μὴ καταθεὶς ψηφοφορήσει. ΒΛ. Κἀκλήσατο γοῦν ἀφ' οὗτος.
ΠΡ. Ἀλλ' ἤδέν τοι ἀργύριον ἔστ' παντὸς αὐτῷ. ΒΛ. Καὶ δὴ τί;
ΠΡ. Οὐδεὶς ἀδ' ὁ πενία δεδοικώς· πάντα γοῦν ἔξουσιν ἅπαντες,
Ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
Ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γοῦν ἐξούρων ἀπόδειξον.
ΒΛ. Οὔκουν ὁ νοῦν ἔχων μᾶλλον κλέπτοι, οἷς ταῦτα πάρεστι;
ΠΡ. Πρότερόν γ', ὦ 'ταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς πρότερόισιν.
Νῦν δ' (ἔστ' γοῦν βίος ὁ κοινός) τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;
ΒΛ. Ἦν μείρακ' ἰδὼν ὀπιθυμήσῃ, ὁ βλήτην τοῦτον σκαλαθύραι,
Ἕξει ταύτην ἀφελὼν δοῦναι· τὸ κοινὸς δὲ μεθέξει
Ξυγκαταδαρθών. ΠΡ. Ἀλλ' ἐξέστ' πρῶτ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καὶ ταύτας γοῦν κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι,
Καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. Πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασιν
Ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖδειν;
ΠΡ. Αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι πρῶτα τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
Κἄτ' ἰοῦσ' ταύτης ὀπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶτ' ὑποκρύσει.
ΒΛ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τὰς πρεσβύτας, ἰοὺ ταῖς αἰσχραῖσι ξυνοῦμεν,
Οὐκ ὀπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ', οἶ φησ', ἀφικέσθαι;
ΠΡ. Οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. Περὶ τοῦ; ΠΡ. Τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει.
ΒΛ. Τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην πὶν ἔχει· πρόβεβούλευται γοῦν ὅπως ἂν

Μη-

vs. 591. Σπέλεθον] Scholia: κόπρον. καὶ ἀλλαχοῦ. ἐν σκότῳ λαζόμενος τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. Extat autem iste locus in Acharnensibus vs. 469. sed ibi legitur πιλεθόν.

vs. 592. Καὶ τῶν] Ita Ed. Juntina. Caeterae non habent καὶ versu laborante; cui ut succurreretur, nuper editum τῶν δή.

Ibid. Τῶν σπελέθων κοινωνεῖμεν;] Facete; quia Praxagora dixerat: omnia fore communia, tantum merdam prius comesurum Blepyrum; iste, quasi non recte audivisset, cicit: anne merda nobis erit communis? id est, anne tu una mecum comedes?

vs. 598. Καὶ Δαρεικούς] Sunt aurei nummi a Dario rege Persarum dicti. Subauditur enim χρυσοῦς sub Δαρεικούς. Vide Pollucem.

vs. 607. Τοῦτον] Omnino delendum, ut Viri docti censent.

vs. 608. Ταύτην] Ita audacter reposui, pro τοῦτον, invitis omnibus Edd. quas vidi, & insuper Scholiaste. Quem equidem mirari satis non possum, cur dicat, μείρακα videri Aristophanem dixisse in masc. genere, cum tamen mox sequatur καὶ ταύτας γὰρ κοινάς.

vs. 612.

Bl. Quomodo igitur omnibus communis erit? Pr. Comedes ſtercus prior me.
Bl. Stercorum participes erimus? Pr. Non per Jovem, (id nolebam dicere)
ſed me prior interpellaſti:
Hocce enim dictura eram; nempe, Terram primo faciam
Omnibus communem, & argentum, & alia quae uniuscujusque ſunt:
Dein ex illis omnibus, quae videlicet communia erunt, vos omnes alemus
Diſpenſantes, & parcentes, & animum attendentes.
Bl. At quomodo, qui terram non poſſidet, argentum autem,
Et Daricos multos, opes ſcilicet occultas? Pr. Hoc in medium deponet,
Et qui non depoſuerit, pejerabit. Bl. Quippe & ea arte quaeſivit.
Pr. Sed ei omnino non proderit. Bl. Quamobrem?
Pr. Nullus enim quidquam paupertatis cauſa faciet: quippe omnes omnia habebunt,
Panes, piſcium fruſta, (ſeu tomos) placentas, laenas, vinum, corollas, cicera.
Quamobrem, quid lucri eſſet non deponere omnia in commune?
Bl. Nonne & nunc ii plurimum furantur, quibus haec omnia adſunt?
Pr. Antea quidem, ô amice, cum prioribus legibus utebamur:
Nunc autem (quippe ex communi victus omnibus erit) quidnam emolumenti
erit non deponere?
Bl. Si quis puellam ſibi optet & velit cum ea coïre,
Habebit quod det ex his bonis ſumens? communium autem participabit
Cum ea dormiens? Pr. At enim licebit gratis una dormire.
Quippe faciam, ut illae communes tecum cubent,
Et cuilibet volenti liberos creent. Bl. Quomodo autem ſi omnes iverint
Ad formoſiſſimam illarum, & poſtulabunt eam ſubagitare?
Pr. Viliores foedioresque, & quae ſimae erunt, juxta ſpecioſiores ſedebunt.
Tum ſi quis aliquam illarum cupiet, deformem prius inibit.
Bl. At quomodo nos ſeniculos, ſi cum turpioribus ſimus,
Non ante nos deficiet penis, priusquam eo perveniatur, quo nobis eundum dicis?
Pr. Non pugnabunt. Bl. Qua de re? Pr. Qua de re? ne vobiſcum non congrediantur.
(dum erit.
Et tibi idem continget. & tibi pro puellis captandis & ſubigendis pugnan-
Bl. Quod fecimus, ratione nititur non aſpernanda. Quippe ita cautum &
conſultum eſt,
Ne

vſ. 612. Ἐμίδιν] Ariſtophanes apud Athenaeum II. p. 48. ὅτις ἐν ἡδυσμοις στώμασι παννυχίζων τὴν δέσποιναν ἐμίδυς· *Qui in bene olentibus ſtragulis per noctem dominam ſubigis.*

vſ. 617. Οὐχὶ μαχοῦνται] Hunc verſum ita legit Faber: ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΑ. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; τοῦ μὴ σοι ξυγκαταδαρθοῦν. Vulgo interrogationis nota ponitur poſt μαχοῦνται. ſed eam recte Faber delet: & non eſt in Editione Farrei.

Ibid. Περὶ τοῦ;] Ita recte Ed. Farrei; in caeteris antiquis aliter atque aliter erratum. nupera περὶ τοῦ;

vſ. 618. Καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει.] Ita Aldina, Farrei, & Brub. & Juntina etiam, niſi quod haec ὑπάρχει. Nupera, neſcio unde, καί σοι τὸ περὶ τοῦτον δὴ μάχεσθαι, quorum nullus ſenſus. Omnibus autem perperam his praemittitur BA. cum tamen manifeſtum ſit Praxagoram haec etiam dicere. Senſus perſpicuus.

vſ. 619. ΒΑ. τὸ μὲν ὑμέτερον] Sola Juntina hic recte ὑμέτερον, caeterae, quas vidi, ἡμέτερον. in quibus haec perperam tribuuntur Praxagorae. Itaque praemiſi BA. ſequente autem verſu ante τὸ δὲ id delevi, recte enim jam haec omnia tribuuntur Blepyro in Juntina.

Μηδεμιᾶς ἢ πρύτημα κενόν· τὸ δὲ τ' ἀνδρῶν τί ποιήσῃ;
Φθύξον᾽ γὰρ τὺς αἰσχίυς, ὅτι δὲ τὺς καλὺς βαδιοῦν᾽.
ΠΡ. Ἀλλὰ φυλάξυσ᾽ οἱ φαυλότεροι τὺς καλλίυς ἀπόντας
Ἀπὸ γὰρ δείπνυ, ἢ τηρήσυσ᾽ ὅτι τοῖσιν δημοσίοισιν
Οἱ φαυλότεροι· κοὐκ ἐξέσται ταῦτα τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
Τῶσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς ἢ τοῖς μικροῖς χαείσων᾽.
ΒΔ. Ἡ Λυσικράτυς ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσῃ.
ΠΡ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω ἢ δημοτικὴ ἡ γνώμη, ἢ καταχίνη
Τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ, ἢ τὸ σφραγῖδας ἐχόντων,
Ὅταν ἐμβάδι γ᾽ εἴπῃ, ταῦτερον ταῦταχοῦ· κατ᾽ ὀπτήρῃ,
Ὅταν ἤδη γὼ ξαφαξάμυν ταῦταῦ σοι δυστερεάζειν.
ΒΔ. Πῶς ἂν οὕτω ζώντων ἡμῶν τὺς αὑτοῦ παῦδας ἔκας
Ἔσται δυνατὸς ξαγνώσκειν; ΠΡ. Τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
Τὺς πρεσβυτέρυς αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.
ΒΔ. Οὔκουν ἄγξυσ᾽ εὖ ἢ χρηστῶς ἐξῆς τ' πάντα γέροντα
Διὰ τ' ἄγνοιαν, ἐπεὶ ἢ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ᾽ ὄντα
Ἄγχυσι. τί δῆτ᾽, ὅταν ἀγνὼς ἦ, πῶς ὑ τότε καπιχεσοῦν᾽;
ΠΡ. Ἀλλ᾽ ὁ παρεῳὼς οὐκ ὀπιτρέψῃ. τότε δ᾽ αὐτοῖς οὐκ ἔμελ᾽ ὑδὲν
Τῶν ἀλλοτείων, ὅς πις τύπτοι· νῦν δ᾽ ἢν πληγέντ ἀκύσῃ,
Μὴ αὐτὸν ἐνέγκον τύπτῃ δεδιὼς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
ΒΔ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις ὑδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ ταῦτελθὼν Ἐπίκουρ,
Ἡ Λθυκολόφας πάππαν με καλεῖ, τύτ᾽ ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
ΠΡ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τύτυ γὰρ πράγματός ὄστ. ΒΔ. Τὸ ποῖον;
ΠΡ. Εἴ σε Φιλήσειεν Αἰσχυλ Φάσκων αὐτοῦ πατέρ᾽ εἶναι.
ΒΔ. Οἰμώζοι γ᾽ ἄν, ἢ κωκύοι. ΠΡ. Σὺ δέ γ᾽ ὅζοις ἂν καλαμίνθης.
Ἀλλ᾽ ὅτ μὲν ταῦτερον γένοντο, πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθ᾽·
Ὡς νῦν δέ μή σε Φιλήσῃ. ΒΔ. Δεινὸν μέν τ᾽ ἂν ἐπεπόνθειν.
Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ᾽ ὁ γεωργήσων; ΠΡ. Οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσῃ,
Ὅταν ἢ δεκάπυν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ὅτι δεῖπνον.
ΒΔ. Περὶ δ᾽ ἱματίων τίς πόρ ἔσται; ἢ γὰρ τοῦτ᾽ ἐστιν ἔρεσθ᾽.
ΠΡ. Τὰ μὲν ὄντ᾽ ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξῃ· τὰ δὲ λοίπ᾽ ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΔ.

vs. 620. Τρύπημα] Quid sit, facile apparet. Notum est dictum Sotadis de Ptolemaeo Philadelpho Rege Aegypti: ὡς ἐχ ἱσίαν τρυμαλιὰν τὸ κέντρον ὠθεῖς.

vs. 626. Λυσικράτυς] Deformem fuisse satis apparet: sit & infra ejus mentio vs. 734.

vs. 627. Καταχίνη τῶν σεμνοτέρων] In Vespis vs. 572. ἆρ᾽ ἐ μεγάλη τὸτ᾽ ἐς᾽ ἀρχὴ καὶ τὸ πλόυτυ καταχίνη;

vs. 628. Τῶν σφραγῖδας ἐχόντων] In Nubibus vs. 331.

vs. 629. Ἐμβάδι] Faber vult ἐμβάδας δὴ, & accipit de illis, qui embade utuntur, ut senes.

vs. 636. Ἄγχυσι] In Avibus vs. 1352. ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα.

vs. 641. Πάππαν με καλεῖ] In Pace vs. 119. ἀνὴκ' ἂν μὶτίζητ' ἄρτι πάππαν με καλέσαι.

vs. 643.

Ne cujus feminae foramen vacuum ſit. Bl. Viri autem quid facient?
Nam fugient eos, qui vultu inhoneſti erunt, & ad formoſos ſe conferent.
Pr. At deformis obſervabit formoſiores, cum abibunt
A coena; iidem deformiores obſervabunt in foro & aliis locis
Publicis, neque licebit feminis apud formoſos
Dormire, priusquam deformibus & pumilis gratificatae fuerint.
Bl. Lyſicratis igitur naſus aeque ac formoſi juvenes ſuperbiet?
Pr. Sane per Apollinem; hoc quidem decretum populare admodum eſt, &
Mera irriſio formoſiorum, & eorum, qui annulos gerunt, (divitum)
Cum embas eis dicet: Heus tu ſeniori cede, ac obſerva,
Cum jam, ubi rem Veneream peregero, tibi ſecundas partes exigendas dabo.
Bl. Quomodo igitur, nobis ſic viventibus, unusquisque liberos ſuos
Dignoſcere potis erit? Pr. Quid opus eſt? quippe liberi
Suos patres exiſtimabunt eos omnes eſſe, qui aetate ſeniores erunt.
Bl. Nonne igitur bene & naviter in poſterum ſenem omnem praefocabunt
Prae ignorantia, quandoquidem & nunc temporis patrem cognoſcentes
Strangulant tamen? quid cum ignotus erit parens, quomodo non tunc eum male concacabunt?
Pr. Sed qui forte illic aderit non permittet. Olim quidem non erat eis cura
Patrum alienorum, quicumque illos verberaret. At nunc ſi quis ſeniorem percuſſum audierit,
Timens ne is parentem ſuum pulſet, adverſus eos, qui talia faciunt, ſtabit.
Bl. Haec quidem omnia non inſulſe dicis; verum ſi Epicurus accedens,
Aut Leucolophus patrem me vocitet, id mihi grave ſit audire.
Pr. At aliud longe eſt iſto gravius. Bl. Quidnam?
Pr. Si te Ariſtyllus oſculetur, te ſuum patrem eſſe dictitans.
Bl. Fleret ſane & ejularet: (male ipſum acciperem.) Pr. At tu oleres calamintham.
Verum ille natus eſt antequam decretum hoc fieret;
Quamobrem cave metuas, ne te oſculetur. Bl. Id ſane graviter ferrem.
Terram autem quis colet? Pr. Servi. Tibi autem curae erit,
Cum jam decempedalis erit umbra ſolarii, uncte & laute ire ad coenam.
Bl. De veſtibus autem, quae ratio earum parandarum erit? id enim ex te ſciſcitari libet.
Pr. Quas quidem habebitis, veſtrae erunt; reliquas autem texemus.

Bl.

vſ. 643. Ἀρίσυλλ@] Scholiaſtes in Pluto vſ. 314. ad Ἀρίσυλλ@ ὑποχάσκων ſcribit: καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις μέμνηται αὐτῆ ὡς αἰσχροποιᾶ.

vſ. 644. Ὅζοις ἂν καλαμίνθης] In Pluto loco citato: μυθάσομέν θ' ὥσπερ τράγῳ τὴν ῥῖνα, σὺ δ' Ἀρίσυλλ@ &c.

vſ 648. Ὅταν ἡ δεκάπους τὸ σοιχεῖον] Ad locum hunc videtur reſpexiſſe Pollux VI. 44. τῇ σκιᾷ δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν τῆς ἰσπι τὸ δεῖπνον ὁδός, ἣν καὶ σοιχεῖον ἐκάλει· καὶ ἐδει σπεύδειν, εἰ δεκάπους τὸ σοιχεῖον εἴη· *Tempus eundi ad coenam conjiciebant ex umbra, quam vocabant σοιχεῖον — & feſtinandum erat ſi decempedalis eſſet umbra.* Vide ibi Kuhnium. Haec ex Notis *Kuſteri.*

ΒΛ. Ἐν ἔτι ζητῶ, πῶς, ἰὼ πῦ ὄφλῃ ᾠδὴ τοῖς ἄρχουσι δίκην
τῳ,
Πόθεν ἐκτίσῃ ταύτην; ὃ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔτι δίκαιον.
ΠΡ. Ἀλλ' ὑδὲ δίκαι ὥρων ἔσονθ'. ΒΛ. Τυτὶ δὲ πόσους ὀπτεύ-
ψῃ;
ΠΡ. Καγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην· ὃ γὰρ, πάλαι, ἕνεκ' ἔσονθ';
ΒΛ. Πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω· ὥρων δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου,
Ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡ. Πόθεν ἂν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας,
Ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'τ' ὀπίδηλον.
ΒΛ. Νὴ τὸν Δήμητρ', εὖ γε διδάσκεις. Τυτὶ τοίνυν φρασάτω μοι·
Τῆς αἰτίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
Εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορῆσαι.
ΠΡ. Ἀπὸ τῆς μάζης, ἧς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
Οὐχ' ὑβριεῖται φαύλως ὥσπερ τῇ ματρὶ κολαθείς.
ΒΛ. Οὐδ' αὖ κλέπτης ὑδεὶς ἔσται. ΠΡ. Πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ;
ΒΛ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τὸν νυκτῶν. ΠΡ. Οὐκ ἦν οἴκοι γε καθθύδῃς·
Οὐδ' ἰὼ γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον· βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
Ἦν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
Ἕτερον γὰρ ἰὼν ἕλκει τοῦ κοινοῦ κρεῖττον κομιεῖται ἐκεῖνο.
ΒΛ. Οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι. ΠΡ. Περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσῃ;
ΒΛ. Τίνι δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. Κοινὴν πᾶσιν· τὸ γὰρ
ἄστυ
Μίαν οἴκησιν φημὶ ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
Ὡς τε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. ΒΛ. Τὸ δὲ δεῖπνον πῦ πρασθήσεις;
ΠΡ. Τὰ δικαστήρια, ἃ ταῖς φυλαῖς, ἀνδρῶνα πάντα ποιήσω.
ΒΛ. Τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. Τοὺς κρατῆρας καταθήσω,
Καὶ ταῖς ὑδείαις, ἃ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,

Ἵνα

vs. 651. Δίκην τῳ] Omnes quas vidi δίκην τῷ· male: debet enim esse pro τινί.

vs. 653. Τυτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;] Omnes certe Sycophantas, quorum Athenis erat uberrimus proventus, qui ex ea re victum sibi quaerebant: ut ille qui in Pluto introducitur vs. 851.

vs. 656. Πόθεν ἂν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας,] *Unde acceptam foenori dedit pecuniam ille, qui dedit?* Nimirum ex publico furatus est; nam privatim nemo quicquam pollicet: atque sic non poterit in jus vocare debitorem. Hoc autem dicit, non fore deinceps foeneratores, ac proinde nec lites de foenore.

vs. 657. Κλέπτων δήπου 'τ' ὀπίδ.] Recte in antiquis Edd. haec tribuuntur adhuc Praxagorae.

vs. 658. ΠΡ. Νὴ τὸν] Ita recte Ed. Farrei & Brub. praemisere ΒΛ. non recte nupera ΠΡ. quae ante τυτὶ demum id habet.

Ibid. Φρασάτω μοι] „Personae mutatio. Secunda uti „debuerat, φράσον μοι. *Faber.* Subauditur autem τις sub φρασάτω· ut τυτὶ φρασάτω μοι fit, *Hoc aliquis mihi dicat.*

vs. 660. Οἶμαί σ' ἀπορῆσαι] *Puto haerebis, nec extricare poteris.*

vs. 661. Ἀπὸ τῆς μάζης] In Lacedaemone, ubi communiter vescebantur cives, quem morem Praxagora Athenis etiam vult introducere, mos fuit ita mulctare. Nicocles apud Athenaeum III. p. 141. διακόσας δὲ πάντων ὁ Ἔφορ. ὅτοι ἀπέλυσεν, ἢ κατεδίκασεν· ὁ δὲ τικήσας ἐζημίουν ἑλαφρῶς ὅτου κάμμαιν ἢ καμματίσι· *Ubi Ephorus audivit omnes litigantes, tunc aut absolvit aut condemnasset.*

Bl. Unum adhuc a te quaesitum volo. Si quis multam alicui debeat a magistratibus damnatus,
Quomodo, & unde hanc solvet? neque enim fas est id publica pecunia fieri.
Pr. Sed enim lites & multae non erunt. Bl. Hoc quam multos homines male perdet!
Pr. Ego tamen hoc quoque decretum feci; nam cujus rei gratia, miser, lites essent?
Bl. Plurimarum sane, per Apollinem: primum enim hujusce;
Si quis quid alicui debens neget. Pr. Unde enim, qui pecuniam mutuo dedit vel fœneravit,
Rebus omnibus in commune depositis? manifestarius fur esset scilicet.
Bl. Per Cererem bene doces. Hoc igitur dicito mihi;
Qui alios verberabunt, unde injurias persolvent,
Cum bene appoti eos pulsarint? de hoc enim ambigere te arbitror.
Pr. Solvet ab ea maza, quam edit ipse. Hanc enim cum quis ei abstulerit,
Non facile deinceps injuriam faciet sic ventre multatus.
Bl. Nullus igitur fur erit? Pr. Quî enim quae mea sunt furari queam?
Bl. Neque obvios nocte spoliabunt? Pr. Non sane si domi dormias,
Non autem foris, sicut antea: victus enim omnibus suppetet.
Quod si quis alius spoliet, is qui spoliabitur libenter dabit: nam quid lucri esset repugnare?
Quippe vestem illa priore meliorem ex communibus bonis accipiet.
Bl. Neque etiam alea ludent homines? Pr. Quam ob rem quis luderet?
Bl. Vitae vero rationem quam institues? Pr. Communem omnibus. Urbem enim
Me facturam dico instar unius habitationis, omnia in unum committendo,
Ita ut alter in alterius aedes facile ingrediatur. Bl. Coenam autem ubi apponi curabis?
Pr. Fora judicialia, & porticus, andronas faciam.
Bl. Tribunal autem ad quid utile erit? Pr. Illi superimponam crateras,
Et aquales, & pueri cantabunt
Eos, qui in bello fortes fuerint: at si qui timidi fuerint,

Ut

damnat: qui autem causam vicerit, is solet levem multam exigere, aut cammata, aut cammatidas. Sunt autem ista liba quaedam, aut placentae.

vs. 662. Οὐχ' ὑφαιτᾶται] Versus est mutilus, ut recte observarunt Viri Docti.

vs. 663. Πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ;] „Sensus est: „ *Cur enim furetur aliquis, cum quilibet omnium rerum „ & bonorum, utpote cunctis civibus communium, etiam „ absque furto particeps esse possit?* Sic nimirum habet „ Suidas v. Μετὸν, unde locum hunc emendavimus. „ In prioribus enim Editt. sic legitur: πῶς γὰρ κλέψαι „ μι τὸ 'μαυτᾶ; quae verba licet prima specie bonam „ valetudinem mentiantur, latens tamen in iis men„ dum deprehendet, qui rem attentius consideraverit. „ Nam Attici non solent vocalem ι post articulum τὸ „ elidere, sed potius per crasin duas syllabas in unam „ contrahere, dicentes τἠμαυτᾶ. ut τἠμὸν pro τὸ ἐμόν. „ τἠπὸ pro τὸ ἀπὸ, & sexcenta alia. Quare dubi„ tandum non est, quin vera manus Aristophanis sit „ ea, quam Suidas dicto loco nobis conservavit. Est „ autem μετὸν participium neutrum, (a verbo μετεῖναι) „ quod absolute ponitur pro μετὸν τοῦτο. ut ἐξὸν, ἐᾶν & „ similia. *Kusterus.*

vs. 670. Συμβήσεσθ' εἰς ἓν ἅπαντα] „ Terent. Adelph. *At„ que hanc in horto maceriem jube dirui. Quantum pote „ est; hac transfer, unam fac domum.* Et infra: *Fratri „ aedes fient perviae.* Faber."

vs. 622. Ἀνδρεῶνας] „ Vocem Graecam in versione „ retinui, ut Vitruvius & alii. Intellige loca satis am„ pla, numerosis virorum conviviis apta. Faber."

Ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΛ. Νὴ τ' Ἀπόλλω, καλέν γε.
Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. Εἰς τ' ἀγορὰν καταθήσω,
Κἄπειτα σήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
Εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπὶν χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
Καὶ κηρύξῃ τὼς ἐν ᾧ βῆτ' ὀπὶ τ' φοιὰν ἀκολυθεῖν
Τὼ βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τ' παρὰ ταύτῳ.
Τὼς δ' ἐν ᾧ κάπω εἰς τ' φοιὰν χωρεῖν τ' ἀλφιτόπωλιν,
Ἵνα κάπωσιν. ΒΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν· ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
Μὴ ξελκυθῇ καθὸ δειπνήσῃ, τούτως ἀπελᾶσιν ἅπαντας.
ΠΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔσαι τοῦτο παρ' ἡμῖν·
Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
Ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ τεφάνῳ
Πᾶς τις ἅπεισι τ' δᾷδα λαβών.
Αἱ δὲ γυναῖκες ἐπ' τὰς θύρας
Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
Τάδε λέξουσιν· Δεῦρο παρ' ἡμᾶς,
Ἐνθάδε μείραξ ἔσθ' ὡραία.
Παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα, φήσῃ τις ἄνω-
θ' ἐξ ὑπερῴου, ᾗ καλλίστη,
Καὶ λευκοτάτη· τερπνότερον μού τοι
Δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί.
Τοῖς δ' εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι,
Τοιάδ' ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς ἔτ';
Πάντως ἐδὲν δράσεις ἐλθών.
Τοῖς γὰρ σιμοῖς ἢ τοῖς αἰσχροῖς
Ἐψήφισαι τερπνότεροις βινεῖν·
Ὑμᾶς δὲ πέως θεᾶ λαβόντας διφόρου συκῆς,
Ἐν τοῖς τερθύροις δέφεσθ'.
Φέρε νῦν φράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκει σοφῶν; ΒΛ. Πάνυ.
ΠΡ. Βαδιστέον ἄρ' ἐστιν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,

Α 4

vſ. 677. Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρίψεις;] *Urnas vero ſortium quo conferes?* in quas ſortes conjiciuntur, in ſortitione judicum.

vſ. 678. Κἄπειτα σήσασα] *Deinde ubi eas collocavero juxta* &c.

vſ. 679. Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὶν χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ] Scholia: δίον ὑπὸν δικάζει, ἐπὶ δεῖπνει. Sic in Pluto vſ. 973. ἀλλ' ὁ λαχὼν ὑπὸς ἐν τῷ γράμματι; ubi vide Notam.

vſ. 680. Ἐκ τῶ βῆτα] Literis diſtinguebantur loca, ubi jus dicebatur. Vide ad locum modo citatum.

vſ. 681. Τὼ βασίλειον] Quia incipit a βῆτα.

Ibid. Τὸ δὲ θῆτ' εἰς τὴν παρὰ ταύτην] Nempe εἰς τὸ Θησεῖον· ἐπεὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ θῆτα ἄρχεται. Ex Scholiis.

vſ. 683. Ἵνα κάπωσι] Hoc jam, non quaſi φοὰ illa ἀλφιτόπωλις incipiat ab eadem litera, ſed quia verbum κάπλειν eſt *vorare*.

vſ. 684. Τὸ γράμμα] Nunc ſors eſt, ſignum habens literam aliquam, qua unum ex dicaſteriis erat inſigni-

tum

Ut non coenent pudore suffusi (probris & dedecore affecti.) Bl. Per Apollinem, rem festivam narras.
Locum ducendis sortibus quem assignabis? Pr. In foro ponam,
Tum stans juxta statuam Harmodii sorte omnes eligam; donec
Qui sortitus fuerit gaudens abeat, sciens in qua litera coenaturus sit:
Et praeco eos nominabit qui ex litera B. erunt, ut in porticum Basilicam
Sequantur illic coenaturi: Literam autem Theta (eos qui ex litera θ erunt) vocabit in porticum, quae ab ea litera denominatur:
Eos vero, qui ex Cappa erunt, mittet in eam porticum, in qua frumenti distributio fit,
Ut avide obstrudant. Bl. Non per Jovem, sed ut ibi coenent: cui autem
Litera educta non fuerit, secundum quam coenet, eos omnes expellant.
Pr. At id apud nos non erit;
Quippe omnia omnibus copiosa praebebimus:
Ita ut unusquisque cum corolla
Facem sumens e convivio abeat ebrius.
Mulieres autem in biviis
Procidentes iis, qui a coena redibunt,
Haec dicent: Huc ad nos deflecte,
Hic apud nos formosa puella est:
Apud me quoque, alia inquiet desuper
Ex coenaculo, & quidem speciosissima,
Et candidissima. Prius tamen
Oportet te mecum quam cum ea dormire.
Formosos autem & adolescentulos
Secuti deformiores,
Talia dicent: Heus tu, quo curris?
Omnino nihil ages, licet illuc veneris.
Nam simos & deformes
Priores coire decretum est;
Vosque interim folia biferae fici capientes
In vestibulis masturbari.
Age nunc, dicito mihi, haec vobis placent? Bl. Admodum.
Pr. Nunc mihi in forum eundum est,

Ut

tum; ad quae dicasteria alluditur.

vs. 687. & 688. Αὐτῷ στέφανῳ πᾶς τις ἅπτεται τὴν δᾷδα λαβών] Coronas gestabant & facem, cum irent comissatum. In Pluto vs. 1042. ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν· φαίνεται, inquit alter, στέφανον γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται. ubi vide Notam.

vs. 699. Ποῖ θεῖς] Ita Aldina, Farrei, & Brub. Nupera Steph.

vs. 703. Διφόρᾳ συκῆς] Palmerius dicit intelligi τὸ πίον propter geminos testiculos ab radicibus ejus pendentes, & alludi ad ficus, quae dicantur διφόρου, quia combinatos fructus ferant. Quae expositio, etsi non nimis apta videatur, tamen potest utcunque confirmari ex isto Comici in Pace vs. 1349. τὰ μὲν μίγα καὶ παχὺ, τῆς δ' ἀδὺ τὸ σῦκον. nam ibi intelliguntur partes genitales.

Ἵν' ἀποδέχωμαι τἀ ποθοῦντα λήμματα,
Λαβοῦσα κηρύκαιναν βύρσινόν τινα.
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἠρημένῃ
Ἄρχειν, καταφῆσαί τε τἀ ξυσσίτια,
Ὅπως ἂν βώσχησθε ῥᾴστον σήμερον.
ΒΛ. Ἤδη γὰρ βώσχησόμεσθα; ΠΡ. Φήμ' ἐγώ.
Ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βάλομαι
Ἀπαξαπάσας. ΒΛ. Ἰαλί; ΠΡ. Δῆλον τοῦτο πί.
Ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὖ τὰς ἀκμάς;
Καὶ τάς γε δᾴλας οὐχὶ δεῖ κοσμεῖσθαι
Τἠμοῦ τ' ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύριν,
Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δᾴλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
Κατωνάκην τ' χοῖρον ἀποτετιλμένας.
ΒΛ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι ᾠδὰκολουθῶ πλησίον,
Ἵν' ἀποβλέπωμαι, ἢ λέγωσί μοι ταδί·
Τὸν δ' φρατηγὸν τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

ΑΝΗΡ Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ, ΦΕΙΔΩΛΟΣ, Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΠΡ. Ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω,
Προχειρισθῶμαι, κἀξεταίσω τἠμῶν ὑσίαν.
ΑΝ. Χώρει σὺ δεῦρο, Κιναχύρα, καλὴ καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε φρώτη τἠμῶν,
Ὅπως ἂν ὀπτερυμμένη κανηφορῇς,
Πολλὰς κάτω δὴ θυλάκους φρέψασ' ἐμούς.
Πῆ δ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
Νὴ Δία μελαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
Ἔψῆσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
Ἴσω παρ' αὐτήν· δεῦρ' ἴθι κομμώτεια·
Φέρε δεῦρο ταύτῃ τῇ ὑδρίαν ὑδραφόρε

Ἐγ-

vs. 717. Ὑφαρπάζειν Κύπριν] „Ita in Theſmophoria-„ zuſis vs. 211 δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερίσια Κλείσθεν, „ ὑφαρπάζειν τι θήλειαν Κύπριν." Ex Notis Fabri.

vs. 719. Κατωνάκην] Placet Cl. Kuſteri expoſitio, qui κατωνάκην in dativo accipit; ut dicat Comicus, meretrices ſervis, ſive in ſervorum gratiam, qui *catonaeas* (veſtes ita dictas) geſtabant, debere vulſum habere τὸν χοῖρον. De qua re in Lyſiſtrata vs. 89. κομψότατα τὰν βλιχώ γε παρατετιλμένην.

vs. 723. ΠΡ. Ἐγὼ] Ita hos duos verſus Praxagorae tribuunt antiquae Edd. Nupera *Viro*, qui inferius.

vs. 725. ΑΝ. Χώρει] Ita Edd. priſtinae.

Ibid. Χώρει σὺ δεῦρο, Κιναχύρα] Supellectilem ſuam foras effert quidam, eamque ordine diſponit ante aedes. Alloquitur autem ſingula vaſa, ut in Comoedia, tanquam eſſent homines: aſſignatque ſingulis locum & officia, qualia in Pompis & ſacrificiis eſſe ſolebant quarumdam perſonarum. Nam iſtud omnino tenendum, haec ad imitationem Pompae fieri. Hinc infra vs. 751. quidam iſta videns dicit: τί δῆτ' ἐπὶ σίχυ' ἐστὶν ὕταν (ταῦτα); ὅτι μὴ Ἱερωνι τῷ κήρυκι ΠΟΜΠΗ πέμπεται; Quodnam autem ſit vas illud, quod primum effert, & cur-

Ut accipiam pecuniam obvenientem,
Capta praeconiſſa aliqua maxime vocali;
Quippe neceſſe mihi eſt haec facere, cum electa ſim,
Quae imperem: opus praeterea eſt, ut convivales coetus conſtituam,
Ut celebretis primum hodie convivium.
BL. Jam enim convivabimur? PR. Ita dico.
Praeterea ego faciam, ut ceſſent meretrices
Omnes omnino. BL. Quamobrem? PR. Hoc manifeſtum eſt.
Illaene florem juvenum decerpant?
Praeterea ſervas ornatas non oportet
Matronarum Venerem (voluptatem) intercipere.
Sed cum ſervulis tantum dormire,
Servilem cunnum vulſum habentes.
BL. Age, nunc tecum ibo comes juxta latus,
Ut aſpiciar, & mihi haec obvii dicant:
Nonne ſuſpicitis hunc praefectae noſtrae maritum?

VIR QUIDAM, qui bona in medium depoſuit, PHIDOLUS, ſeu TRIPARCUS, qui non depoſuit.

VIR. Ego autem ut in forum ſupellectilia feram,
Parabo, & ſubſtantiam omnem recenſebo.
Heus tu, ô Cinachyra, bella belle venias,
Rerum mearum prima,
Ut bene trita canephoros ſis,
Tu quae multos meos jam ſaccos evertiſti.
Ubinam eſt diphrophorus? olla huc exi,
Per Jovem nigra quidem; neque ſic tamen apta fuiſſes
Ad coquendum pharmacum, quo Lyſicrates canos tingit.
Sta juxta ipſam: huc ades, ô ornatrix:
Huc hydriam feras, hydriaphore.

Tu

κιναχύραν vocat, incertum eſt; Faber admodum verosimiliter putat eſſe *cribri genus*, adductus, credo, etymologia vocis, παρὰ τὸ κινεῖν ἄχυρα.

vſ. 727. Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς] Huc ſpectat locus Hermippi Comici apud Scholiaſtem ad Aves vſ. 1550. ὥσπερ αἱ κανηφόροι λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμέναις. ἐγὼ δ' ἕτερα ψαλάθων τὴν διφροφόρον. Qui locus non eſt integer. Videtur autem ibi pro ἐντετριμμέναις legendum ἐντετριμμέναι, ut ad κανηφόροι referatur.

vſ. 729. Ἡ διφροφόρ@] Scholia ad Aves, vſ. 1550. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκεύδριον καὶ δίφρον ἀπολαβεῖ τις ἔχουσα. *Poſt caniſtriferam ſubit mulier umbraculum & ſellam ferens.*

vſ. 730. Νὴ Δία μελανά γ', ὡδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον] Recte hunc locum intellexit Cl. Kuſterus. Verti debet ita: *Profecto nigra es: nec poſſes nigrior eſſe, etiamſi pigmentum coxiſſes, quo Lyſicrates denigrat comam.*

vſ. 731. Ὦ Λυσιπράτης μιλαίνεται] Scholia: ἀς τὰ Λυσιπράτους φαρμάκῳ μιλαίνοντ@ ἑαυτῶν τὰς πολιάς. *Quaſi Lyſicrates pigmento denigraverit canos ſuos.* Lyſicratis mentio ſupra vſ. 639.

Ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
Ἀωρὶ νυκλῶν ἀφ' ἁ ὄρθριον νόμον.
Ὁ δ' σκάφιον λαβὼν προϊτω τὰ κριά·
Κόμιζε τὰς θαλλὰς ἀ καθίστη πλησίον,
Καὶ τὼ τείποδ' ἐξένεγκε, ἀ δ' λήκυθον·
Τὰ χυτρίδι' ἤδη ἀ δ' ὅχλον ἀφίετε.
ΦΕΙΔ. Ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
Ἔσομαι, ἀ νῶν ὀλίγον κεκλημένος.
Μὰ δ' Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις ἀ σκέμμα.
Οὐ γὰρ δ' ἐμὸν ἱδρῶτα ἀ Φειδωλίαν
Οὐδὲν προὶς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
Οὗτος, τί τὰ σκυτάρια ταυτὶ βύλει;
Πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
Αὖτ', ἢ φέρεις σκέλη θήσων; ΑΝ. Οὐδαμῶς.
ΦΕΙΔ. Τί δῆτ' ὀπὶ εἶχε τὴν οὖπος; οὖπι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴ πέμπει;
ΑΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
Εἰς τὼ ἀγορὰν, ἀτ' τὰς δεδογμένας νόμους.
ΦΕΙΔ. Μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ. Πάνυγε. ΦΕΙΔ. Κακοδαίμων ἄρ' εἶ
Νὴ τὰ Δία τὰ Σωτῆρα. ΑΝ. Πῶς; ΦΕΙΔ. Πῶς; ῥᾳδίως.
ΑΝ. Τί δ' ἀχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
ΦΕΙΔ. Ποίοισιν, ὦ δυσμενέ; ΑΝ. Τοῖς δεδογμένοις.
ΦΕΙΔ. Δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦθ' ἄρα.
ΑΝ. Ἀνόητος; ΦΕΙΔ. Οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν ἦν
Ἁπάντων. ΑΝ; Ὅτι τὸ ταπόμβιον ποιῶ;
Τὸ ταπόμβιον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὰ σώφρονα
Μάλιστα πάντων. ΦΕΙΔ. Τὸν μὲν ἦν ἀβέλτερον.

ΑΝ.

vs. 734. Κιθαρῳδὸς] Scholia: ἡ ἀλεκτορίς. Nempe gallinam dicit esse citharistriam, risus causa: sed potius gallus esse videtur.

vs. 735. Ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀωρὶ νυκλῶν] Quia summo mane ibant in concionem. Hinc illa hyperbole in Vespis vs. 100. τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ἦδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη, ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα. Etiam ista concio, a qua nomen habet haec Comoedia, fuit πρὸς ὄρθρου, ut loquitur supra vs. 20.

vs. 736. Διὰ τὸν ὄρθριον νόμον] Pro ὄρθριον νόμον, quia tanquam de Citharoedo loquitur, & tamen intelligit matutinum galli cantum. In Avibus vs. 490. Gallum dicit ὄρθριον ἄδειν.

vs. 737. Ὁ τὴν] „ Versum hunc & sequentem, tum „ sensus, tum etiam metri gratia, sic legendos & distin- „ guendos censeo, Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω, τὰ κριὰ „ Κόμιζε, καὶ θαλλὰς καθίστη πλησίον. *Kusterus.*

vs. 741. ΦΕΙ.] Prodit homo tenax & parcus, qui non vult obtemperare edicto Praxagorae de afferendis in commune possessionibus.

vs. 742. Ἔσομαι] „ Versus hic uno pede brevior est, „ quem Scaliger recte, ut puto, sic supplet: Νὴ Δι' „ ἔσομαι, καὶ νῶν ὀλίγον κεκλημένος. *Idem.*

vs. 746. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Scholia: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔτυχεν, ἕνεκα μηδενός. *Temere, nullius rei causa.* Sic ἐκ σμικρολόγ-

Tu autem huc prodi, ô citharistria,
Quae me saepius excitasti ut in forum irem
Nocte intempesta, idque per nomum orthrium.
Aliquis alveolum capiens prodeat, & favos efferat.
Affer ramos oleaginos, & prope eos statue.
Affer itidem duos tripodes, & lecython;
Ollulas & reliquam supellectilium copiam omittite.
PHID. Egone mea ut deponam; miser
Per Jovem essem, & exigua mente praeditus.
Id per Neptunum nunquam a me fiet; sed ejusmodi decreta
Primum examinabo saepius, & attente considerabo.
Neque enim meum sudorem & parsimoniam (quod aegre comparsi miser)
Nullius emolumenti causa sic imprudenter amittam,
Priusquam didicerim, quî se res omnis habeat.
Heus tu, quid haec sibi supellectilia volunt?
An ut domum immutes, haec omnia extulisti,
Aut pignori oppositurus fers? VIR. Minime.
PHID. Cur igitur ordine omnia illa sic stant? an
Praeconi Hieroni pompa instituitur?
VIR. Non per Jovem; sed ea reipublicae delaturus sum
In forum, secundum sancitas leges.
PHID. Delaturus es? VIR. Sane quidem. PHID. Infelix igitur es
Per Jovem Servatorem. VIR. Quomodo? PHID. Quomodo? facile dictu est.
VIR. Quid, nonne legibus parere oportet?
PHID. Quibus, ô miser? VIR. Iis, quae sancitae sunt.
PHID. Quae sancitae sunt? ô quam insanus es!
VIR. Insanus? PHID. Non enim insanis? stultissimus quidem
Omnino omnium es. VIR. Quia facio quod decretum est?
Atqui virum probum decretis parere oportet
Omnium maxime. PHID. Virum stolidum scilicet.

VIR.

λόγῳ, *ob levem causam*, apud Sophoclem in Oedipo Coloneo vs. 613. Idem in Ajace vs. 477. Οὐκ ἂν πρωίμην ὕδνὸς λόγῳ βροτὸν, Ὅστις καινοῖσιν ἐλπίσιν διῤῥιπτεται· *Pro nihilo enim hominem illum puto, qui inani spe concepta incalescit.*

vs. 750. Ἐπίχυρα θέσων] In Pluto vs. 451. ποίαν ἀσπίδα ἐπίχυρον τίθησιν ἢ μιαρωτάτη;

vs. 751. Οὕτως;] Ita Juntina & Farrei & Brub. Aldina autem & Nupera ἔτω;

vs. 752. Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴ πέμπεται] Scholia, κήρυξ ἔτω, ὅστις τὰ πιπρασκόμενα ἐκήρυττε. τὸ δὲ Πομπὴ, ἵνα αὐτὰ ὡς ἐν πομπῇ ἐξάγει· *Iste erat Praeco in auctionibus. Dicit autem πομπὴ, quia res illas in pompa educit.* In isto loco πιπρασκόμενα scripsi pro πρασσόμενα. & post πομπὴ addidi ἵνα. Vult autem dicere: *Numquid auctionem facere vis bonorum tuorum per Hieronem praeconem?*

vs. 762. Τὸ ταπλόμενον γάρ ἦν πονηρὸν] Hic versus & antecedentes quinque conferri possunt cum hoc Euripidis loco in Phoenissis vs. 1640. ubi Creon & Antigona colloquuntur: ΚΡ. Ἐτεοκλέης βουλεύματ', ὦ τέκνον, τάδε. ΑΝ. Ἀφρονά γε, καὶ σὺ μωρὸς, ὡς ἐπίθη τάδε. ΚΡ. Πῶς; τἀντεταλμένον γ' ἐδίκαιον ἐκπονεῖν; ΑΝ. Οὐκ, ἢν πονηρά τ' ᾖ, κακῶς τ' εἰρημένα· *Cr. Eteoclis sententia haec est, non mea. An. Stulta sane, & tu stultus qui obtemperas istis. Cr. Quomodo? mandata persicere annon justum est? An. Non, si mala sint, & malis verbis concepta.*

ΑΝ. Σὺ δ' ὁ καταθεῖναι ἀξιοῖς; ΦΕΙΔ. Φυλάξομαι,
Πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ, τι βουλεύσεται.
ΑΝ. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
Τὰ χρήματ' εἰσίν; ΦΕΙΔ. Ἀλλ' ἰδὼν ἐπιθομαι.
ΑΝ. Λέγουσι γοῦν σοὶ ταῖς ὁδοῖς. ΦΕΙΔ. Λέξουσι γάρ.
ΑΝ. Καὶ φασὶν οἴσειν ἀρχαῖοι. ΦΕΙΔ. Φήσουσι γάρ.
ΑΝ. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΦΕΙΔ. Ἀπιστήσουσι γάρ.
ΑΝ. Ὁ Ζεύς σ' ἐπιτρίψειεν. ΦΕΙΔ. Ἐπιτρίψειε γάρ.
Οἴσειν δοκεῖς τιν', ὅς τις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν
Ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία· οἱ γὰρ θεοί.
Γνάθου δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε, καὶ [ἀγαλμάτων.]
Ὅταν γὰρ εὐχώμεθα δίδναι τἀγαθὰ,
Ἔφικεν ἐκλείνουσα τὴν χεῖρ' ὑπίαν,
Οὐχ ὥστε δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
ΑΝ. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τοῦ πράγματ' ἔχειν.
Ταυτὶ γὰρ ἔστι συνδικία. πῶς μάθω τάδε;
ΦΕΙΔ. Οὕτως γ' οἴσεις; ΑΝ. Ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
Ταδὶ ξυνάπτω τὼ τείποδε. ΦΕΙΔ. Τῆς μωρίας!
Τὸ μηδὲ βουλευσαμένους τοὺς ἄλλους ὅ, τι
Δέξουσιν, εἶτα τοιχαῦτ' ἤδη. ΑΝ. Τί δρᾶν;
ΦΕΙΔ. Ἐπαναμένειν· ἔπειτα δ' ἀπιέναι ἔλα.
ΑΝ. Ἵνα δὴ τί; ΦΕΙΔ. Σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
Ἢ πῦρ ἀπόπτυον, ἢ διάξειεν χαλή,
Παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦ μεθύοντες σύ.
ΑΝ. Χαίειν' ἐγὼν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ χρῆν ὅποι
Ταῦτα καταθείμην. ΦΕΙΔ. Μὴ γὰρ ἀλλοῖς ὅποι;
Θάρρει, καταθήσεις κἀν ἔνης ἔλθῃς. ΑΝ. Τίνι;
ΦΕΙΔ. Ἐγ' ᾧδα τούτους χειροτονοῦντας ταχείς·
Ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀνεμμένους.
ΑΝ. Οἴσουσιν, ὦ τᾶν. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. Ἀμελεῖ κομιοῦσι. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ΑΝ.

vſ. 771. Ἐπιτρίψαι γάρ] Editio Farrei: ἐπιτρίψοι γάρ.

vſ. 772. & ſeqq.] In Editione Farrei haec ita diſtinguuntur Perſonis: —— ΑΝ. ὅσις αὐτῶν νοῦν ἔχει. ΦΕΙ. Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν. ΑΝ. ἀλλὰ λαμβάνειν Ἡμᾶς μόνον δεῖ; ΦΕΙ. νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί. Nempe cum Tenax dixiſſet: putasne quenquam allaturum bona ſua? reſpondet *VIR alter: quicunque eorum mentem habet* feret ſcilicet: *TEN. Enimvero id non eſt vernaculum. VIR alter: ſed acciperene nos tantum decet? TEN. Ita profecto; nam & Dii* accipiunt ſcilicet.

vſ. 775. Γνάθου] Faber hunc verſum ſic legit: Γνάθου δ' ἀπὸ τῶν ἱερῶν τε τῶν τ' ἀγαλμάτων. In Aldina deeſt ἀγαλμάτων. Farrei καὶ τἀγαλμάτων. Juntina & Brub. καὶ τἀγάλματα.

vſ. 779. Ἔα με τῶν πράγμ' ἔχειν τι ὁρᾶν] In Pluto vſ. 623. μὰ —— διακωλύσῃ τι τῶν πράγμ' ποιεῖν.

vſ. 786. Σεισμὸς] „Locum huic ſupparem apud Te-
„ren-

VIR. Tu vero deponere bona in commune non paras? PHID. Id ego cavebo,
Priusquam viderim quid consilii capiat populus.
VIR. Quid enim aliud quam parati omnes sunt ferre
Bona sua? PHID. At id videns crederem.
VIR. Enimvero id per vias dicunt. PHID. Dicent scilicet.
VIR. Et ea onerantes se delaturos dicunt. PHID. Dicent scilicet.
VIR. Tu me perditum is, omnibus his fidem nullam habens. PHID. Illi quoque nullam habebunt scilicet.
VIR. Jupiter te perdat. PHID. Perdat scilicet.
Putas civem aliquem sua delaturum, qui saltem vel pauxillum mentis habeat?
Neque enim moris nostri isthuc est; sed nos capere
Tantum oportet per Jovem: quippe ita & Dii faciunt.
Id autem ex sacris & imaginibus illorum noscres.
Nam cum precamur, ut nobis bona elargiantur,
Stant illæ manum supinam porrigentes,
Non quasi quidquam daturae, sed ut accipiant.
VIR. ô Mi homo, sinito me illud quod operae pretium est facere?
Haec enim supellectilia colliganda mihi sunt. Ubinam mihi lorum reperiam?
PHID. Quid enim? revera haec feres? VIR. Sane quidem, per Jovem, adeoque
Duos hos tripodas una simul colligabo. PHID. ô Quae dementia!
Non expectare te, quid alii facturi sint;
Ac tum demum. VIR. Quid tum demum facere?
PHID. Expectare, post illa vero cunctari etiamnum.
VIR. Quamobrem? PHID. Si terrae motus creber fiat,
Aut ignis aliquis mali ominis emicet, aut mustela transiliat,
Desinant profecto omnes bona sua in forum ferre, ô attonite (stupide!)
VIR. Lepide sane mecum ageretur, si, dum expectarem, interim non haberem
Ubi haec deponerem. PHID. Cave metuas, fieri non potest quin habeas ubi
Possis deponere, etiamsi ad ultimum mensis diem veneris. VIR. Quare?
PHID. Ego nostros homines novi, qui in decernendo praeproperi sunt,
Ac rursum negant facturos se, quae decreta fuerint.
VIR. Bona sua sane comportabunt, ô amice. PHID. Si non ferant, quid tum?
VIR. Securus esto, ferent. PHID. Si non ferant, quid tum?

VIR.

„ rentium habes in Phormione, ubi etiam de disturban-
„ do aliquo negotio — *A. quamobrem? aut quid dicet?*
„ *G. Rogas? Quot res! post illa monstra evenerunt mihi:*
„ *introiit in aedes ater alienus canis: Anguis per implu-*
„ *vium decidit de tegulis: Gallina cecinit. Interdixit ha-*
„ *riolus: Haruspex vetuit ante brumam aliquid Negotî in-*
„ *cipere; quae causa est justissima.* Horatius aliquid si-
„ mile: *Rumpat & serpens iter institutum &c.* Ex No-
„ tis Fabri.

vs. 787. Δεξιὸν γαλῆ] „ Nimirum γαλῆς transcursus
„ per viam, aut occursus, mali ominis loco habeba-
„ tur, ut patet ex Theophr. Charact. Cap. περὶ δεισιδαι-
„ μονίας." Ex Notis *Kusteri*.

vs. 791. Ἐπῆς] Genitivus casus. Vide in Nubibus vs. 1182.

vs. 794. Οἴσουσι] Hic interrumpitur oratio de incon-
stantia decretorum populi Athenienſis usque ad vs. 807.

ΑΝ. Μαχούμεθ' αὐτοῖς. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ΑΝ. Ἀπειμ' ἐάσας. ΦΕΙΔ. Ἢν δὲ πωλῶσ' αὖθις, τί;
ΑΝ. Διαῤῥαγείης. ΦΕΙΔ. Ἢν ἀμφῤῥαγῶ δέ, τί;
ΑΝ. Καλῶς ποιήσεις. ΦΕΙΔ. Σὺ δ' ὀπιθυμήσεις φέρειν;
ΑΝ. Ἔγωγε· κἀγὼ τὰς ἐμαυτῆ γείτονας·
Ὁρῶ φέροντας. ΦΕΙΔ. Πάνυ γ' ἂν ὦν Ἀντισθένης
Αὖτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
ΑΝ. Οἴμωζε. ΦΕΙΔ. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
Αὐτοῖσιν εἰσοισὶ τί πλείω Καλλίᾳ;
ὦ ἄνθρωπος ἔτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
ΑΝ. Δεινά γε λέγεις. ΦΕΙΔ. Τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
Αἰεὶ τοιαῦτα γνώμενα ψηφίσματα·
Οὐκ οἶδ' ὅκως, ὄψοξε, τὰ πρὸς τῆ ἁλῶν;
ΑΝ. Ἔγωγε. ΦΕΙΔ. Τὰς χαλκὰς δ' ἐκείνους ἡνίκα
Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα; ΑΝ. Καὶ κακόν γέ μοι
Τὸ κόμμι' ἐγένετ' ἐκεῖνο· πωλῶν γὰρ βότρυς,
Μετρῶν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων.
Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα·
Ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκᾶν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
ΦΕΙΔ. Τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν,
Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
Τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν ὑπόεισ' Εὐελπίδης·
Κ' εὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐελπίδην.
Ὅτε δ' ἦν' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
Ὁ Διὸς Κόϊνθος, ἀγὼ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,

Πάλιν

vſ. 801. usque ad vſ. 805. Πάνυ γ' ἂν ὦν Ἀντισθένης Αὖτ' εἰσεν —] Haec ita debent verti: *Omnino Antiſthenes Ea* (nempe bona ſua) *in commune conferet, ſcilicet; imo vero multo commodius Prius cacaverit, plusquam triginta dies.* VIR *dep. Ejula*, (*male tibi ſit*). *Tum. Callimachus vero Chororum magiſter ecquid amplius ad illos conferet, quam Callias?*

vſ. 801. Πάνυ γ' ἂν ὦν Ἀντισθένης] Ironice. Vult autem dicere: Hunc Antiſthenem, quamvis alias aegre poſſit cacare, tamen libentius vel triginta dies cacaturum, quam bona ſua in commune allaturum. De Antiſthene tanquam difficulter & cum gemitu egerente excrementa vſ. 366. ἔτος γὰρ ἀνὴρ ἐπικὰ γε στεναγμάτων, οἷόν τι πρακλῆς βάλλεται χρηστῶν. ita enim illum locum recte accepit Palmerius.

vſ. 803. Πρότερον χέσαι] 3. perf. Aor. I. Opt. Act. Alias in media etiam voce, ſed rarius; ut in iſto ſimili in Equit. vſ. 1054. loco: ἀλλ' ἐκ ἂν μαχέσαιτο, χέσαιτό γε πρὶν μαχέσαιτο. Eſt autem hyperbole, χέζειν πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας. Sicut ille mentitur in Acharnenſibus vſ. 82. qui dicit: κἄχεζεν ἐκ τῶ μῆνας.

Ibid. Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας] In Acharn. vſ. 857. ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας τὸ μηδὲν ἐκάσκε.

vſ. 804. Οἴμωζε] Ut in Avibus vſ. 1571. & alibi.

Ibid. Καλλίμαχος] Pauperem fuiſſe apparet, & ita dicit Scholaſtes.

vſ. 805. Καλλίᾳ] Scholia: Καλλίας τις ἐγένετο πλούσιος, ὃς εἰς πόρνας ἑαυτοῦ οὐσίαν κατανάλωσε, καὶ λοιπὸν πένης ἐγένετο. *Callias fuit dives, qui meretricibus impendit bona ſua, ac proinde eſt factus pauper.* Vide in Avibus vſ. 287.

vſ. 806. Ὦ ἄνθρωπος ἔτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν] Ita Editio Farrei. Vulgo minus recte ὦ ἄνθρωπος ἔτος, ἀποβαλεῖ, &c. Dicit autem hoc ſecum.

vſ. 807. Δεινά γε λέγεις] Nunc redit ad illum ſermonem de inconſtantia decretorum populi Athenienſis, inceptum ſupra vſ. 792.

vſ. 809. Τὰ πρὸς τῶν ἁλῶν] Scholia: ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτὰς

VIR. Cum ipsis pugnabimus. PHID. Si vero superiores erunt, quid tum?
VIR. Abibo supellectilibus relictis. PHID. Si vero ea divendant, quid tum?
VIR. Disrumparis. PHID. Si vero disruptus fuero, quid tum?
VIR. Bene facies. PHID. Tu vero ferre etiamnum cupies?
VIR. Ego sane; quippe & vicinos meos
Video sua comportantes. PHID. At enim Antisthenes
In concione proponat, multo rectius esse
Plusquam triginta dies prius cacare.
VIR. Plora. (abi in malam rem) PHID. Callimachus chororum magister
Illis proponet. VIR. Quid? PHID. Plura quam Callias.
Sane hic homo rem suam perdet: (*haec apud sese dicit.*)
VIR. Molesta loqueris. PHID. Quid! molesta? quasi non videam
Quotidie ejusmodi decreta fieri:
Non nosti illud quod de sale factum est?
VIR. Novi ego. PHID. Aereos illos nummos quando
Confirmavimus, non nosti? VIR. Imo, damno mihi fuit
Recens illa cusa moneta. Nam vendens uvas
Abivi plenam habens aereis nummis maxillam.
Dein in forum ad emendam farinam profectus sum:
Tum vero sacculum supponente me, ut eam acciperem,
Praedicavit praeco neminem admittere debere
Aereos nummos in posterum: argento enim utimur, inquiebat.
PHID. Quid, nonne nuper omnes dejerabamus
Quingenta mox reipublicae talenta fore
Ex tributo quadragesimae, quam excogitarat Euripides?
Ibique continuo nullus non Euripidem illum deaurabat (laudibus evehebat.)
At postquam attentius considerantibus, res ipsa visa est, quod dici solet,
Διὸς Κόρινθος, neque ad necessaria suffecit;

Denuo

τὰς ὠνουτίρυς εἶναι, καὶ τὸ ψήφισμα ἄπυρον γένεσθαι. *Decretum enim fecerant, ut jam viliori pretio venderetur, & illud decretum mox abrogatum est.*

vs. 810. Τὰς χαλκᾶς δ' ἐκείνας] Intelligit aereos illos nummos, qui sub Archonte Callia cusi fuerunt. Schol. ad Ranas vs. 737. ἐπὶ Καλλίου χαλκᾶν νόμισμα ἐκόπη. *Kusterus.*

vs. 813. & seqq. Μεμὰν ἀπῆρα τὸν γνάθον χαλκῶν ἔχων] Nempe iste, ut ipse dicit, buccam chalcis repletam habens, (nam erat tunc moris pecuniam in ore gestare,) ivit cum sacco ad emendam farinam; sed abrogatis interea chalcis, vacuum retulit saccum. Sicut ille in Avibus vs. 504. qui etiam ad emendam farinam iverat cum pecunia in ore, quam deglutiverat imprudens, cum ad conspectum milvii, pro more, supinus humi jaceret: νὴ τὸν Διονύσον ἔγωγ' ἐν ἰκυλιδέμην ἴκλινον ἰδών, κἄτ' ὑπὸ@ ὤν, ἀναχάσκων, ὅλον κατεδρόχθισα· κἄτα κεκὶν τὸν θύλακον εἶπά@ ἀφεῖλκον. De pecunia in ore condenda videatur locus, ad quem ibi lectorem remitto. Pollux etiam IX. 63. citat Comici nostri fragmentum de ea re, ut observavit Cl. Kusterus, istud: Διαζῶλον, ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ. ubi vide Jungermannum.

vs. 818. Τὸ δ' ἀναχ@] Scaliger versum hunc sic supplet & emendat: τί δ'; οὐκ ἀναχ@· τοῦθ' ἁπαξὸς ἄμυμον. *Kusterus.*

vs. 820. Ἦν ὑπέρισ' Εὐρ —] Ita omnes, quas vidi. Lego ἦν ἱπέρισ' Εὐρ —

vs. 821. Κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην] Diphilus apud Athenaeum X. p. 422. Εὖγ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης. *Bene sane aureus ille Euripides multa dixit.* Sed hi duo Comici non de eodem Euripide videntur loqui: nam iste, cujus Aristophanes meminit, videtur remp. attigisse, ut etiam decreta scripserit. Scholiastes: ἅτ@· ἐγράψε τεσσαρακοστῶν εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῆς ἐσθιας εἰς τὸ κοινόν.

vs. 823. Ὁ Δί@· Κόρινθ@·] Proverbium de illis, qui eadem saepe inculcant. Vide ad Ranas vs. 437. Nam & istud decretum in ore erat omni populo.

Ibid. Ἥρκεσεν] Scaliger legit, ἤρεσεν, *placuit.* Kusterus.

Πάλιν καπηλίθω πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
ΑΝ. Οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲ ἡμεῖς ἤρχομεν·
Νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΦΕΙΔ. Ἄς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
Νὴ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατυρήσωσί μου.
ΑΝ. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι λῃρεῖς. Φέρε σοι ταὐλάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΞ, ΦΕΙΔΩΛΟΣ, ἢ Ὁ μὴ καταθεὶς, Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡ. Ὦ πάντες ἀστοὶ, (νῦν γὰρ ἔστω ταῦτ' ἔχειν)
Χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς πρατηλίδου,
Ὅπως ἂν ἡμῖν ἡ τύχη κληρωμένοις
Φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ', ὅποι δειπνήσετε.
Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐσπλενασμέναι
Ἀγαθῶν ἁπάντων, ἠ παρεσκευασμέναι·
Κλῖναί τε σισυρῶν ἠ δαπίδων νενασμέναι.
Κρατῆρες συγκιρνῶσιν αἱ μυροπώλιδες
Ἑξῶσ' ἐφεξῆς. τὰ τεμάχη ῥιπίζεται·
Λαγῶ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέπλεται,
Στέφανοι πλέκονται, φρύγιον τραγήματα·
Χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται·
Σμιὸς δ' ὢν αὐταῖς ἱππικὴν φολὴν ἔχων
Τὰ τῶν γυναικῶν ἀφαθαίρῃ πρύβλια·
Γέρων δὲ χορεῖ χλανίδα ἠ κονίποδα
Ἔχων, καγχάζων μετ' ἑτέρου νεανίου·
Ἐμβὰς δὲ κεῖται, ἠ τείβων ἐρρῑμμένως.
Πρὸς ταῦτα χορεῖσθ', ὡς ὁ τὴν μάζαν φέρων
Ἔφηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
Ὁ Μ. Κ. Οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔφηκ' ἔχων
Ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
ΚΗΡ. Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν ὑσίαν;

Ο. Μ.

vs. 824. Καπηλίθω] Ut antea laudibus cum quasi auro ornabant, ita postea maledictis quasi pice nigra deformabant.

vs. 828. Ταὐλάφορον] In Ranis vs. 8.

vs. 830. Εὐθὺ τῆς πρατηλίδου] In Pace vs. 301. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.

vs. 831. Κληρωσόμενος] Ita enim supra vs. 681. Κληρώσω πάλιν, ἴσως ἂν εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ἑποίῳ γράμματι δυπτεῖ.

vs. 833. & seq.] Τράπεζαι —— ἐπισπασμέναι ἀγαθῶν ἁπάντων] Athenaeus p. 12. τράπεζαι —— κατηρεφεῖς παντοίων ἀγαθῶν κατὰ Ἀναξίσταν. De νενασμένος in Nubibus vs. 1205.

vs. 838. Πόπανα πέπλεται] Athenaeus p. 110. λάγανα in isto loco legit; huc enim videtur respicere, cum scribit: μνημονεύει δὲ τῶν μὲν λαγάνων Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, φάσκων, λάγανα πέπλεται.

vs. 840. Χύτρας ἔτνους ἕψουσι] In Ranis vs. 508. ἔπειτ' ἐν ἄρτοις, ἢ κατιμικλῶν χύτρας ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, ἓν ἀπιθρακίζ' ὅλον, πλακοῦντας ὠπία, κολλάβους· ἀλλ' εἰσίθι.

vs. 839.

Denuo nullus non Euripidem pice oblinebat.
VIR. Non idem nunc erit: nam tunc nos viri rempublicam administrabamus;
At nunc mulieres. PHID. Quae ne me commejant,
Per Neptunum, cavebo sedulo.
VIR. Nescio quid nugeris. Cape tibi anaphorum, puer.

PRAECONISSA, PHIDOLUS, VIR, qui deposuit bona in commune.

PR. ô Cives omnes, adeste, nunc enim ita res est,
Venite, festinate recta ad praefectam nostram,
Ut vobis sortientibus Fortuna dicat
Sigillatim, ubinam coenaturi sitis,
Quia mensae oneratae & refertae sunt
Bonis omnibus, & paratae sunt,
Lectulique stragulis pellitis & tapetibus aggesti sunt:
Poculum temperant unguentariae mulieres
Ordine stantes; piscium tomi assantur,
Leporinae carnes verubus figuntur, placentae pinsuntur,
Corollae plectuntur, bellaria friguntur,
Juvenculae ollas fresae fabae coquunt;
Smoeus autem inter illas vestem equestrem habens
Mulierum patinas purgat;
Senex vero venit vestem tenuem & calceum delicatum
Habens, cum aliquo adolescentulo cachinnans;
Embas autem (calceus senilis) & pallium ibi projectum sic temere jacet.
Ad haec (has delicias) venite; quandoquidem is qui mazam fert,
Jam stat expectans. Sed maxillas diducite.
PHID. Sane igitur ibo: quid enim hîc sto?
Quando ita reipublicae visum est.
PR. Et quo ibis tu, qui bona non deposuisti?

PHID.

vs. 839. Φρύγονται] Metri causa scribendum esse φρύγεται recte monuit Scaliger in Excerptis. *Kusterus.*

vs. 842. Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία] Smoeus iste erat αἰσχροποιὸς εἰς τὰς γυναῖκας, ut ait Scholiastes; qualis & Ariphrades, de quo similiter in Pace vs. 886. τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπισεῶν ἐκλείχεται.

vs. 843. Κονίποδα] Scholia: φύσει σανδάλιον.

vs. 844. Καγχάζων] Placet Cl. Kusteri emendatio: qui κιχλίζειν hic rescribendum censet propter metrum: dicitur enim illa vox, ut recte observat, de lascivo risu amantium.

vs. 847. Ἀλλὰ τὰς γνάθους φιοίγνυτε] Euripides in Cyclope vs. 213. ubi Cyclops: ἀριστόν ἐστιν εἴ παρεσκεύασμένον; cui alter: Πάρεστιν· ὁ φάρυγξ αὐτερισὶς ἕστω μόνον. *Prandium estne bene apparatum? Adest; guttur modo sit paratum.* & ibid. vs. 335 ὑγιὲς φάρυγγος. ὦ Κύκλωψ, ἀνασόμαι τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι ἐφθὰ καὶ ὀπτά. *Amplarum faucium, ô Cyclops, aperi labra, nam parata tibi sunt elixa & assa.*

vs. 848. O. M.] Id est, ὁ μὴ καταθείς, *qui non deposuit* in commune bona sua.

Ibid. Τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων] Vide ad Nubes vs. 131.

Ο. Μ. Ἐπὶ δεῖπνον. ΚΗΡ. Οὐ δῆτ', ἢν γ' ἐκείναις νῷν ᾖ,
Πείν γ' ἀπενέγκῃς. Ο Μ. Ἀλλ' ἀποίσω. ΚΗΡ. Ὀπτίκα;
Ο. Μ. Οὐ τύμὸν, ὦ τᾶν, ἐμποδὼν ἔσῃ. ΚΗΡ. Τί δή;
Ο. Μ. Ἑτέρᾳς ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρᾳς ἐμοῦ.
ΚΗΡ. Βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; Ο Μ. Τί γὰρ πάθω;
Τὰ δυναῖα γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
Τὼς εὖ φρονοῦντας. ΚΗΡ. Ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
Ο. Μ. Ὁμόσ' εἶμι κύψας. ΚΗΡ. Ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
Ο. Μ. Καλήμεθ' αὖθις. ΚΗΡ. Ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
Ο. Μ. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς. ΚΗΡ. Τί δράσεις εἰπέ μοι;
Ο. Μ. Τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
Ο. Κ. Βάδιζε τοίνυν ὕστερον. σὺ δ', ὦ Σίκων
Καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὼ παμπησίαν.
Ο. Μ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω. Ο Κ. Μὴ, μηδαμῶς.
Δέδοικα γὰρ μὴ κἀν τῇδε τῇ φρατηλίδι,
Ὅταν καταπιθῶ, τρεσποιῇ τἄ ξεμάτων.
Ο. Μ. Νὴ τὸν Δία δεῖ γὰρ μηχανήματός τινος,
Ὅπως τὰ μὲν ὄντα ξέμαθ' ἕξω· τοῖς δέ γε
Τῶν μαθομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
Ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται, βαδιστέον
Ὁμόσ' ἐπὶ δειπνήσοντα, κἀ μελλητέον.

ΓΡΑΤΣ, ΑΛΛΗ ΓΡΑΤΣ, ΝΕΑ.

ΓΡ. Τί ποτ' ἄνδρες ἀχ ἥξουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
Ἔφηκα κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
Ἀργὸς, μυρομένη τι πρὸς ἑμαυτὴν μέλος,
Παίζουσ' ὅπως ἂν προσιλάσοιμ' αὐτῶν τινὰ
Παλιόντα. Μᾶσαν δεῦρ' ἴτ' ὀπὶ τύμὸν χῶμα,
Μελύδριον θύρασά τι τῶν Ἰωνικῶν.
ΑΛΛ. ΓΡ. Νῦν μέν με προκύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
Ὦ

vs. 852. Ὀπτίκα] Legendum πτίκα. *Faber.*

vs. 863. Πεμπτοῖαι] Scholia: τὴν πᾶσαν κτῆσιν. Descendit a πάω, *acquiro*, *possideo.*

vs. 872. ΓΡ.] Id est, γραῦς, *vetula.* Haec vult allicere sibi adolescentulum aliquem. Geruntur autem nuncupa, quae praedixit Praxagora superius, cum ajebat se mulieres facturam communes vs. 613. καὶ ταύτας κοινὰς ποιῶ. Et quia omnes erant properaturi ad puellas & formosas, ita rem se ordinaturam dicit vs. 616. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σιμὰς καθεδοῦνται· κἄτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶτ' ὑποκρύσει. & vs. 692. αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς ὁδοὺς προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου τάδε λίξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς, ἐνθάδε μείραξ ἔσθ' ὡραία. παρ' ἐμοὶ δὲ ἑτέρα, φησὶ τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερῴου, καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη.

PHID. Ad coenam. PR. Non sane, si mulieribus illis cor inest,
Priusquam bona inferas. PHID. At enim efferam. PR. Quando?
PHID. Res meae, ô amice, morae non erunt. PR. Quamobrem vero?
PHID. Quippe dico alios etiam me posteriores allaturos.
PR. Ibis interim tu coenaturus tamen? PHID. Quid enim faciam?
Quippe decet sapientes reipublicae
Pro virili opitulari. PR. Si autem te impediant, quid?
PHID. Contra ibo demisso capite. PR. Si te verberent, quid?
PHID. In jus vocabo. PR. Si vero te irrideant, quid?
PHID. Ad fores stans. PR. Quid facies, cedo?
PHID. Cibos rapiam eorum, qui illos convivio inferent.
VIR. Abi igitur illuc posterior me. At tu, ô Sicon,
Tuque, ô Parmeno, tollite omnem meam substantiam.
PHID. Age, ego tecum tua feram. VIR. Haudquaquam, nullo modo:
Vereor quippe, ne, apud praefectam nostram
Postquam deposuero supellectilia, ea tibi vendices.
PHID. Sane quidem per Jovem. Opus igitur est aliqua techna,
Ut quae mea sunt, mihi habeam; eorum autem,
Quae in commune pinsuntur, particeps quoquo modo fiam.
Recte mihi videtur; eundum est
Strenue ut coenem, neque cunctandum videtur.

ANUS, ALIA ANUS, PUELLA.

AN. Quid? nonne viri aliquando venient? & tamen jampridem tempus est venisse eos.
Ego autem cerussae fuco oblita
Sto & crocotam induta,
Otiosa, cantillans apud me canticum,
Ludibunda, ut quemdam illorum accedentem
Amplectar. ô Musae in os meum descendite,
Molliculam cantiunculam ex Ionicis illis excogitantes.
AL. AN. Nunc quidem me praevenisti respiciens, ô putrida: (ante me e fenestra prospexisti) Puta-

ποτ' ἐστὶν· πότερον μέν σοι δῆλον ὅτι καθεύδειν αὐτὸς παρ' ἐμοί.

vs. 873. Καταπιπλασμένη ψιμυθίῳ] „Sic in elegantissimo Epigrammate Lucilli Antiol. L. II. c. 9. Μὴ τείνῃ τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαστε, Ὡς πρόσωπόν ἐστιν" *Kusterus.*

vs. 875. Μινυρομένη —— μέλος] In Vespis vs. 219. μινυρίζοντες μέλη.

vs. 878. Μαλθακόν τι —— τῶν Ἰωνικῶν] Carmen molle, amatorium, qualia erant Anacreontis. Erant autem Iones molles & luxuriosi.

vs. 879. ΑΛΛ. ΓΡ.] I. e. ἄλλη γραῦς. Sed haec potius a puella dicuntur, ut deinceps patebit.

Ibid. Ὦ σαπρά] Saepe hoc epitheton tribuitur vetulis.

880 Ὦ ἐ δ' ἐρήμας, ᾧ παρθένος εἰθάδε
Ἐμῷ, τρυχήσειν ᾗ τεθραύξειν πνὰ
Ἄδικα; ἐγὼ δ', ἵν' τοῦτο δρᾷς, ἀνταίσομαι.
Κεἰ γὰ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐπὶ τοῖς θεωμένοις,
Ὅμως ἔχει τερπνόν τι, ᾗ κωμῳδικόν.
885 ΓΡ. Τούτῳ ξυλέγω, καπιχώρησον· σὺ δέ,
Φιλοπάθειον αὐλητά, τὰς αὐλοὺς λαβών
Ἄξιον ἐμοῦ ᾗ σοῦ τεθραύλησον μέλος.
ΑΛΛ. ΓΡ. Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
Παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθῆσθαι.
890 Οὐ γὰ σὲ νέας τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπείροις·
Οὐδέ τις ἔργειν ἂν ἐθέλοι
Μᾶλλον ἢ 'γὼ τὰ φίλον,
Ὅστις ξυνείη ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.
895 ΝΕΑ. Μὴ φθόνει ταῖσι νέαισι·
Τὸ τυφερὸν γὰ ἐμπέφυκε
Τοῖς ἁπαλοῖς μηδείοις,
Καπὶ τοὺς μήλοις ἐπανθεῖ. σὺ δ', ὦ
Γραῦ, τωθάλευξαι, καὐτέτειψαι τῷ
900 Θανάτῳ μέλημα.
ΓΡ. Ἐκπέσοι σε τὸ κρῆμα,
Τό τ' ὀπίκλιντρον ὀπιβάλοις,
Βυλομυήσποδεῖος,
Καπὶ τὰ κλίνης ὄφιν βύροις,
905 Καὶ τεθελκύσαιο βυλομυὴ φιλῆσαι.
ΝΕΑ. Αἰ, αἰ, πίποτε πείσομαι; ὐχ ἥκει μοι τυρός.
Μόνη δ' αὐτῦ λείπομ'. ἡ
Γάρ μοι μήτης ἄλλη βέβηκε·
Καὶ ταῦλλ' ὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν.
910 Ἀλλ', ὦ μᾶ', ἱκετεύομαι,
Κάλει τὴν Ὀρθαγόραν, ὅπως
Σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

ΓΡ.

vs. 880. & 881. Ὦ δ' ἐρήμας —— τρυχήσειν] Subauditur ἀμπέλους· in Vespis vs. 632. ἐρήμας ἄρα τοῦτο ῥᾴδιος τρυχήσειν. ubi Scholia: παροιμία ἐκ ἐρήμας τρυγήσας· ἐπὶ τῶν ἀδίκως τι πραττόντων, [ὡς] μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιπράττοντος· [ἐρήμας τρυγήσειν] ἴσως δὲ ἀπὸ τῶν τὰς ἀμπέλους τηρούντων ἀφρόντιστως. *Proverbium: ex ἐρήμας τρυγήσεις, de illis, qui secure aliquid faciunt, nemine obstante. Sumtum ab iis qui vites negligenter custodiunt.* Hic delendae videntur voces, quas uncinulis inclusi, aut aliquid deest. Citat autem hunc locum Bisetus.

vs. 883. Κεἰ γὰρ] Haec jam ex Persona Poëtae: loquitur autem de se pauca ad spectatores in hac Comoedia, nempe infra etiam pauca quaedam vs. 1149.

vs. 885. Καπιχώρησον] Mallem cum Fabro καποχώρησον.

vs. 890. Οὐκ ἐν νέαις τὸ σοφὸν] Euripides in Phoenissis vs. 531. ὦ τέκνον, ἐχ ἁπαξία τοι γίγνεται κακά, Ἐτεόκλεες, πρόσεστιν· ἀλλ' ἡ μητρία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

vs. 897.

Putabas autem, me non praesente, vineas
Relictas vindemiaturam, & allecturam quempiam
Cantando? Ego vero, si id facies, contra canam.
Etsi enim id spectatoribus tritum nimis & fastidiosum quandoque est,
Tamen jucundi aliquid habet, & comici.
AN. Hunc (seniculum) alloquere, & cum eo recede hinc: tu vero,
Amicellule tibicen, tibias sumens
Dignum te ac me canticum accine.
AL. AN. Si quis vult aliquod bonum
Pati, ei apud me dormiendum est.
Neque enim apud adolescentulas solertiam reperias aut sapientiam,
Sed in iis, quae paulo maturiores sunt;
Neque ulla magis quam ego
Amare velit amicum, quocum
Rem habuero; sed ad alium aliquem statim avolet.
PUELL. Ne invideas puellis:
Quippe voluptas inest
Delicatis earum cruribus,
Et efflorescit in illarum papillis. Tu vero, ô Anus,
Decumbis & uncta es,
Ut Acheruntis cura *sis*.
AN. Excidat tibi foramen,
Et epiclintrum amittas,
Cum voles subagitari;
Et in lecto serpentem reperias,
Et intra cugium attrahas, volens osculari (Veneri operam dare.)
PUELL. Eheu, eheu; quid patiar (faciam?) non venit mihi urina.
Sola autem hic relinquor: nam
Mater mea alio abiit:
Nec alioqui haec mihi dicenda sunt.
Sed, ô nutrix, precor,
Accerse huc Orthagoram, (ita tua aetate
Fruaris,) quaeso.

AN.

vs. 891. Ἀλλ' ἐν ταῖσι πιπεύροις] Metaphora a fructibus. Xenarchus Comicus apud Athenaeum p. 569. B. Νέᾳ, παλαιᾷ, μισοκάπῃ, πιπαιτέρᾳ. loquitur autem de Meretricibus.

vs. 900. Θανάτου μέλημα] „ Eleganter sic dicitur vetula, & jam decrepita mulier: quasi dicas *cura & delicium mortis*. Nam puellae dici solent μελήματα, amatorum: quo lepide allusit Comicus." *Kusterus*. Sic infra vs. 965. Adolescens ad Puellam: ὦ Χρυσοδάκτυλον ἐμὸν μέλημα.

vs. 906. Τυρ@-] Mallem ταῦρ@. ut ἔχ ἥκει μοι ταῦρ@ idem sit quod, οἵκοι ἀταυρώτη διάγω τὸν βίον. ut loquitur in Lysistr. vs. 218.

vs. 911. Ὀρθαγόραν] Quasi dicat: κάλει τινά, ἐρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα· *Voca aliquem, qui arrigit*. Hoc videtur voluisse Scholiastes, cum scribit: Ὀρθαγόραν δὲ, τὸ αἰδοῖον. qui forte scripserat: ἐρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα. aut simili modo.

ΓΡ. Ἤδη τ' ἀπ' Ἰωνίας
Τρόπον τάλαινα κνησιᾷς·
Δοκεῖς δέ μοι κ' λάβδα κ' τὰς Λεσβίας.
Ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
Τἀμὰ παίγνια· τ' δ' ἐμοὶ
Ὥραν οὐκ ἀπολεῖς, ὑδ' ἀπολήψῃ.
ΝΕΑ. Ἆλλ' ὁπόσα βάλῃ, κ' ταῦθ' ἁρπάκυφ' ὥσπερ γαλῆ.
Οὐδείς γ' ὡς σὲ ταχίτερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.
ΓΡ. Οὔκουν ἐπ' ἐκφορά γε; ΝΕΑ. Καινόν γ', ὦ σαπρά.
ΓΡ. Οὐ δῆτα. ΝΕΑ. Τί γ' ἂν γραῦς τάλαινά τις λέγοι;
ΓΡ. Οὐ τιμὸν ὀθνείᾳ σε γῆρας. ΝΕΑ. Ἀλλὰ τί;
ΓΡ. Ἡ ἧχουσα μᾶλλον κ' τὸ σὸν ψιμμύθιον.
ΝΕΑ. Τί μοι λαλεῖς; ΓΡ. Σὺ δὲ τί λακύπεις; ΝΕΑ. Ἐγώ;
ΓΡ. Ἄδω ταχὺς ἐμαυτῷ Ἐπιγένη τᾷ μᾶ φίλῳ.
ΝΕΑ. Σοὶ γ' φίλος τίς ἐστιν ἄλλος, ἢ Γέρης;
ΓΡ. Δείξῃ γε κ' σοί. τάχα γ' εἰσὶν ὡς ἐμέ.
Ὃς γ' αὐτός ἐστιν, ὑ σὔ γ', ὦ λεθρε,
Δεόμενος ὐδέν. ΝΕΑ. Νὴ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ,
Δείξῃ τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέχομαι.
ΓΡ. Κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολύ σε μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΟΣ, ΓΡΑΥΣ, ΑΝΗΡ, ΝΕΑ.

ΝΕΟΣ. Εἶθ' ἑξῆς ταχὺ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
Καὶ μηδὲν ταχίτερον ἁρμοσθῆσαι
Ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον· ὑ γ' ἀναχετὸν
Τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
ΓΡ. Οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
Οὐ γὰρ ταὐτὰ Χαιρεφένης τάδ' ἐστίν.
Κατὰ τ' νόμον ταῦτα ποιεῖν
Ἐστὶ δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.
Ἀλλ' εἶμι πρήσασ' ὅπ κ' δεήσεις ποτέ.

ΑΝ.

vs. 915. Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα καὶτὰς Λεσβίας] Prolixiùs καὶτὰς Λεσβίας i. e. Λεσβιάζειν. propter primam literam λ.

vs. 918. Ἆδ' ὁπόσα] Hunc versum & seq. vetulae potius tribuerim

vs. 919. Παράκυφ' ὥσπερ] Mallem cum Fabro παράκυφθ' ὥσπερ, quod est pro παράκυπτε ὥσπερ.

vs. 920. Οὔκουν] Hunc versum Adolescentulae potius tribuerim.

vs. 921. Οὔκουν ἐπ' ἐκφορά] *Imo ad auferendum aliquid veniet.* Scholia: ὅτι τῶν γραϊδίων ἐκφέρεσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι· *Quia vetularum bona efferunt, qui ab ipsis amantur.* Sicut in Pluto vs. 1008. ubi cum vetula dixisset de Adolescente, qui ipsam lucri causa amare se simu-

AN. Jam, ô miſella, more
Ionico pruris.
Videris autem & Labda ſecundum Lesbios:
Sed nunquam mihi praeripies
Hos meos amores (delicias:) meam autem
Horam (tempus) non perdes, aut adeo auferes.
PUELL. Canta quantum vis, & proſpice e feneſtra velut felis.
Nemo enim ad te prius ingredietur quam ad me.
AN. Anne ut efferaris? PUELL. Mirum quod ſiet, ô marcida.
AN. Minime vero. PUELL. Quid enim dicat miſella anicula?
AN. Non tibi mea ſenectus moleſta erit. PUELL. Quid igitur?
Anchuſa magis (purpuriſſum) & tua ceruſſa.
AN. Quid mecum loqueris? PUELL. Quid vero oblique per feneſtram proſpicis? AN. Ego?
Canto apud me Epigeni meo amico.
PUELL. Tibi enim aliquis amicus ſit praeter Gerem?
AN. Oſtendet tibi Epigenes; cito enim ad me veniet:
Hic enim ipſe eſt, te quidem, ô pernicies,
Nullo modo egens. PUELL. Per Jovem, ô putrida, ô peſtifera,
Statim id oſtendet; nam ego hinc abeo.
AN. Et ego pariter, ut noris me multo magis ſapere.

JUVENIS, ANUS, VIR, PUELLA.

JUV. Utinam liceret (poſſem) apud puellam dormire,
Et nil ante ſubagitare
Deforme (reſimum) & anile! neque enim iſthuc tolerabile
Eſt viro libero.
AN. Ejulans (invitus) tamen per Jovem futues:
Neque enim haec ſub Charixena ſunt:
Aequum eſt haec ſecundum
Legem fieri, ſi quidem populari imperio gubernamur.
Sed abeo obſervatura, quid tandem facturus ſis.

VIR.

mulabat, ἐπὶ τὴν θύραν ἐκάθιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν, alter ἐπ' ἐκφορὰν inquit. Faber de elatione mortuorum accepit ἐκφορὰν hic in Eccleſiaz nec male adeo.

vſ. 926. Ἄιδω πρὸς ἐμαυτήν] In Ranis vſ. 55. ἀναγινώσκοντί μοι πρὸς ἐμαυτόν

vſ. 927. Γέρως] Scholia: φαλακρὸς ἐστὶ καὶ σύνης. *Iſte fuit calvus & pauper.*

vſ. 938. Τέττι Χαριξένης] Proverbium eſt. Heſychius: Ἐπὶ Χαριξένης. ἐπὶ μωρίᾳ ἢ Χαριξένη διαλεξάντο ἀρχαῖα ἔθνα. ἔθνει δὲ καὶ πενίαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγασιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία. Οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης. Quem locum obſervavit Cl. Kuſterus, uti & alium Etymologi.

ΑΝ. Εἴθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμι τἀὼ καλἰὼ μόνἰω,
Ἐφ' ἰὼ πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
ΝΕΟΣ. Ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γραΐδιον·
Φρύδη γάρ ἐστιν, οἰομύη μ' ἔνδον μύειν.
ΓΡ. Ἀλλ' ὑποστὰς αὐτὸς, ὃν μεμνήμεθα.
Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
Πρόσελθε, καὶ ξύνθυνός μοι
Τὴν θύφροσύνην ὅπως ἔσῃ. πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
Τῶνδε τῶν βοτρύχων·
Ἄπορος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος,
Ὃς με διαφλαίσας ἔχει.
Μέθες, ἱκνοῦμαί σ', ἔρως, καὶ ποίησον τόνδ' ἐς θύλἰὼ
Τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι. ΝΕΟΣ. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, καὶ σύ μοι
Καταβραμοῦσα τἀὼ θύραν ἄνοιξον
Τήνδ'· εἰ δὲ μὴ καταπτὼν κείσομαι.
Φίλον, ἀλλ' οὐ σοὶ βύλομαι κόλπῳ
Πλησἰζεσθαι μᾶλλον ἢ σῆς πυγῆς.
Κύναρι, τί μ' ἐκμαίνεις ὀπὶ ταύτῃ;
Μέθες, ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς θύνὴν
Τἰὼ ἐμἰὼ ἰκέσθαι. καὶ ταῦτα μή μοι μετείως
Πρὸς τἀὼ ἐμἰὼ ἀνάγκἰω εἰρημθ' ἐσί. σὺ δέ μοι,
Φίλτατον, ὦ ἱκετεύω,
Ἄνοιξον, ἀσπάζου τε· διαφοί τοι σε πόνους ἔχω.
Ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα,
Κύναρι' ἔργον, μελίττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, τρυφῆς πρόσωπον,
Ἄνοιξον, ἀσπάζου με, διαφοί τοι σε πόνους ἔχω.
ΓΡ. Οὗτος τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΟΣ. Πόθεν;
ΓΡ. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραξες. ΝΕΟΣ. Ἀποθάνοιμ' ἄρα.
ΓΡ. Τῷ δαὶ δεδεμένον δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας;
ΝΕΟΣ. Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. ΓΡ. Τίνα;
ΝΕΟΣ. Αὐτόν σε βινῆσθ', ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.

ΓΡ.

vs. 949. Τὴν εὐφροσύνην] Ita omnes quas vidi: legendum censeo τὴν εὐρρένην, id est, nodum.

vs. 954. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δή] „ Est carmen παρακλαυσίθυρον, „ ut Graeci vocant: sive carmen, quod amantes pro „ foribus amicarum canere solebant, intromitti ab il- „ lis cupientes. Tale carmen etiam legitur apud Theo- „ critum idyll. III. Plautum Curcul. A. I. Sc. II. vs. 60. „ seqq. Propert. Lib. I. Eleg. XVI. vs. 17. seqq. Tibul- „ lum Lib. I. Eleg. II. vs. 9. Ovid. I. Am. Elegia VI. „ & alios. *Kusterus.*

vs. 956. Καταπτὼν κείσομαι] „ Sic apud Theocr. I- „ dyll. III. vs. 53. caprarius ad antrum Amaryllidis post „ carmen παρακλαυσίθυρον inquit, κείσεῦμαι δὲ πετών, id „ est, *jacebo humi stratus.* Huc spectat illud Horatii Lib. III. „ Od. X. —— *Me tamen asperas Porrectum ante fores ob- „ jicere Incolis Plorares Aquilonibus.* Ovid. III. Artis Am. „ vs. 581. *Ante fores jaceat* &c. Ex Notis *Kusteri.*

vs. 965. Χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα] „ Apud Suidam V. „ Δαίδαλον, ubi locus hic citatur, legitur χρυσοδαίδαλτον. „ a χρυσὸς & δαιδάλλειν. qua voce usus est etiam Eu-

„ ripides

VIR. Utinam, ô dii, formosam aliquam solam habeam,
Ad quam appotus venio, jampridem desiderans.
JUV. Decepi sceleſtam illam aniculam;
Quippe abiit, putans videlicet me intus esse.
AN. Verum enim vero hic ipse est, cujus modo meminimus.
Huc quidem veni, huc ades, quod mihi amicum est; huc ad me
Accede, & mecum concumbens
Delectationem noscas & experiaris. Quippe me mirum in modum amor tuorum
Capillorum quatit: (agitat:)
Ingens autem desiderium in me irruit,
Quod me lacerat. (vellicat.)
Sine quaeso, Amor, & facito, ut hicce in lectum
Meum veniat. JUV. Huc, ô huc, ad me
Descendens januam hanc aperi;
Sin minus, fusus hic jacebo mortuus.
ô Amicula, in tuo sinu volo
Lascivire cum tuis natibus.
Venus, quid me amore erga hanc incendis?
Sine quaeso, ô Amor, & facito ut haec in lectum
Meum veniat. Et haec quidem pro mea necessitate
Satis dicta sunt. Tu vero mihi,
ô Mea voluptas, oro te,
Aperi fores & da amplexum: tui gratia labores perpetior.
ô Ludicrum meum aureolum, mea cura,
Veneris planta, Musae apicula, Gratiarum alumna, facies deliciarum,
Aperi, amplectere me: propter te labores patior.
AN. Heus tu, quid fores pulsas? an me quaeritas? JUV. Unde autem?
AN. Januam tamen pulsabas. JUV. Emoriar igitur, si id fecerim.
AN. Quid volens huc venisti facem manu tenens?
JUV. Anaphlystium quendam hominem quaerens. AN. Quemnam?
JUV. Eum qui te subagitabit, quem fortasse expectas.

AN.

„ ripides *Iphig. in Aulid.* vs. 219. Kusterus."

Ibid. Ἐμὸν μέλημα] Julianus Epist. 17. Ἵνα σὲ τὸ μέλημα τιμῶν, ὡς φησιν ἡ Σαπφὼ, περιπλέξω ὠμοις.

vs. 966. Κύπριδος ἔρως —— Χαρίτων θρέμμα] Videtur imitatus Ibycum, cujus Fragmentum extat apud Athenaeum p. 564. Εὐφύλλοι γλαυκέων Χαρίτων θάλος καλλικόμων, ἐμὸν μελέδημα, σὶ μὲν Κύπρις ἄ τ' ἀγανόλιπαρος Πειθὼ ῥοδίοισιν ἐν ἄνθεσι ΘΡΕΨΑΝ. Quod Ibycus θάλος, id noster ἔρως dixit.

vs. 968. Πόθεν;] ut supra vs. 330. E. in Vespis vs. 1147. & alibi saepe apud Nostrum. Euripides in Alcestide vs. 95. In Andromacha vs. 84. In Electra vs. 657.

vs. 970. Δᾷδ' ἔχων] Ut qui comissatum eunt. Supra vs. 687. μεθυσθεὶς αὐτῷ σταδίῳ πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών. ubi vide Notam.

vs. 971. Ἀναφλύστιον] A pago Attico. Sed alludit ad ἀναφλᾶν. Sicut etiam in Ranis vs. 425. Σείσει τις ἐξ ἑῴας Ἀναφλύστιος. ubi etiam ad verbum ῥιπὴν alluditur. Vide ibi Notam.

ΓΡ. Νὴ τ' Ἀφροδίτην, ἰώ τε βύλη γ', ἤν τε μή.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
Εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβλήμεθα.
Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
ΓΡ. Ἐπὶ τριακοντέρας δ' ἦρχες γε ταῦτ' ἦν, ὦ Γλύκων.
Νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
ΝΕΟΣ. Τῷ βουλομένῳ γε χτὶ τὸ ἐν Παιτοῖς νόμον.
ΓΡ. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς χτὶ τὸ ἐν Παιτοῖς νόμον
ΝΕΟΣ. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι λέγεις. τήνδε δή μοι κρυπτέον.
ΓΡ. Ὅζαν γε κρύσης τὼ ἐμὼ πρωτον θύραν.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρυπτέραν αἰτούμεθα.
ΓΡ. Οἶδ' ὅτι φιλεῖμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
Θύραισι μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ', ὦ μελέ, ὀρρωδῶ τ' ἐρασθὴν σε. ΓΡ. Τίνα;
ΝΕΟΣ. Τὸν τ' γραφέων ἄριστον ΓΡ. Οὗτος δ' ἔστι τίς;
ΝΕΟΣ. Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς λεκύθους.
Ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ὀπὶ θύραισιν ὄψεται.
ΓΡ. Οἶδ' ὅ, τι βούλει. ΝΕΟΣ. Καὶ γὼ ἐγώ σε νὴ Δία.
ΓΡ. Μὰ τ' Ἀφροδίτω, ἥ μ' ἔλαχε κληρωθήν,
Μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. ΝΕΟΣ. Παραφρονεῖς, ὦ γραῖδιον.
ΓΡ. Ληρεῖς, ἐγὼ δ' ἄξω σ' ὀπὶ τὰμὰ τρώματα
ΝΕΟΣ Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθ' ἂν,
Ἐξὸν καθέντα γραῖδιον τοιουτονὶ,
Ἐκ τ' φρεάτων τὼς κάδως ξυλλαμβάνειν.
ΓΡ Μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μᾶλλον, εἰ μὴ τ' ἐμὼν
Τιὼ πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
ΓΡ. Νὴ τ' Ἀφροδίτω, δεῖ γε μοὔστι γ'· ὡς ἐγὼ
Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
ΝΕΟΣ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
Κοὐκ ἂν πριοίμην ἥδεποτ'. ΓΡ. Ἀλλὰ νὴ Δία
Ἀναγκάσει τις σε. ΝΕΟΣ. Τοῦτο δ' ἔστι τί;
ΓΡ. Ψήφισμα καθό σε. δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Λέγ' αὐτὸ, τί ποτε καὶ τι. ΓΡ. Καὶ δή σοι λέγω.

Ἔδοξε

vs. 676. Τὰς ἐντὸς εἴκοσι γὰρ ἐκδικάζομεν] Allegorice. Loquitur enim quasi de litibus forensibus, & intelligit aetates mulierum. Hoc Scholiastes breviter: ἀπὸ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ αἰεί, τὰ πρὸ τόσων ἐτῶν δικάζομεν· *A litibus translatio. Dicebant enim semper in foro: nunc de litibus a tot vel tot annis dilatas.* Nempe, cum Athenis non tantum lites domesticae sive ipsorum Athenienſium dijudicarentur, verum etiam exterorum, quicunque Athenienſium imperio erant subjecti; ita obruebantur multitudine negotiorum, ut uno tempore non possent omnes lites cognoscere, sed multas differrent in aliud tempus, deinde in aliud

vs. 977. Ὦ γλίκων] Ὑποκοριστικόν. ut infra vs. 1050. ὦ μαλακίων.

vs. 979.

AN. Per Venerem, velis nolis.
JUV. At nunc supra sexagenarias non
Inducimus, sed retro rejecimus;
Quippe eas, quae intra viginti annos sunt, judicamus.
AN. Haec olim sub superiori dominatione erant, ô Glycon.
Nunc autem decretum & certum est nos primum inducere.
JUV. Apud eos qui volent, secundum legem, quae apud Paetos est.
AN. At enim non coenabis, secundum legem, quae apud Paetos est.
JUV. Nescio quid dicas; haec prius mihi pulsanda est.
AN. Quum videlicet prius meam pulsaveris januam.
JUV. Sed nunc pollinarium non petimus.
AN. Scio ego me a te amari; sed nunc subito attonitus haeres,
Quod me ad fores reperisti; verum admoveas os, ut osculer.
JUV. At enim, ô misera, amatorem tuum formido. AN. Quem?
JUV. Optimum illum scilicet pictorum. AN. Hic autem quis est?
JUV. Qui mortuis lecythos pingit;
Quamobrem abi intro, ne te pro foribus videat.
AN. Novi quid velis. JUV. Ego te per Jovem (hic relinquam.)
AN. Ego per Venerem, quae me sorte elegit,
Te haud dimittam. JUV. Deliras, ô anicula.
AN. Nugaris tu; ego enim te ad lectum meum ducam.
JUV. Quid quaeso opus sit uncos extrahendis cadis emere,
Cum liceat vetulam hanc demittendo
E puteis cados reprehendere?
AN. Noli jocari, miser; sed huc domum sequere.
JUV. At enim mihi necesse non est, nisi bonorum meorum
Quingentesimam deposuisti, ut sit communis reipublicae.
AN. Per Venerem, nihilomiuus tibi faciendum est; nam
Mirifice gaudeo, ubi cum iis, qui tua aetate sunt, dormio.
JUV. Ego vero mirum in modum aegre fero, si dormiendum cum mulieribus, quae tua aetate sint,
Neque ad id faciendum unquam adduci potero. AN. Sed, per Jovem,
Hoc te coget. JUV. Quid hoc est?
AN. Decretum, juxta quod tibi ad me veniendum est.
JUV. Recita ipsum, quodnam tandem est? AN. En tibi recito.

Cen-

vs. 979. Ἐν Παιτοῖς] Scholia: ἔθνος μέν ἐστι Θρακικὸν, ὑπαίζει δὲ παιτὸν, παίειν· *Gens est Thracica. Sed alludit ad παίειν.*

vs. 983. Κρυόφαν] Alludit ad antecedens κρύον, ut & Biseto videtur. Forte κρυόφαν vocat vetulam eadem ratione, qua Hyperboli matrem cum τυτθὰ dicitur comparasse Eupolis apud Scholiastem ad Plutum vs. 1038. quandoque autem istae duae voces idem significant.

vs. 988. Τὰς λακύθους] Ampullae mortuis apponebantur: supra vs. 537. Forte picturis quibusdam ornabantur istae ampullae. Aut etiam in monumentis pingebantur; ut Scholiastes: τοιαῦτα γὰρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἐγράφον. Jocatur autem in vetulam, quae morti vicina amori det operam.

Ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἰὼ ἀνὴς νέος
Νέας ὀπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὰὼ, πρὶν ἂν
Τὴν γραῦν προκρύσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
Πρότερον προκρύειν, ἀλλ' ὀπιθυμῇ δ' νέας,
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἕως τ' νέον
Ἕλκειν ἀνατὶ λαβομβύας ὕ πατάλης.
ΝΕΟΣ. Οἴμοι Προκρύσης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡ. Τοῖς γὰς νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
ΝΕΟΣ. Τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴς τ' δημοτῶν,
Ἢ τ' φίλων ἐλθών τις; ΓΡ. Ἀλλ' ὑ κύει
Ὑπὲς μέδιμνον ἕς' ἀνὴς ὑδεὶς ἕλκ.
ΝΕΟΣ. Ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Οὐ γὰ δεῖ τροφῆς.
ΝΕΟΣ. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Κλαε σύ.
ΝΕΟΣ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μᾶλλον. ΓΡ. Διομήδεια γε.
ΝΕΟΣ. Ὑποφόρεσαι νῦν πρῶτα τ' ὀσγάνω,
Καὶ κλῆμαθ' ὑπόθω συγκλάσασα τέτταρα,
Καὶ ταινίασαι, ὑ πρόθω τὰς ληκύθως,
Ὑδατός τε καταθὼ τ' ἄρακον πρὸ τ' θύρας.
ΓΡ. Ἡ μὴν ἔτ' ὠνήσῃ σὺ γ' ἐφάνλιν ἐμοί.
ΝΕΟΣ. Νὴ τ Δί' ἢν θεί γε πω τ κηλίαν.
Οἶμαι γὰς ἔνδον ἀφαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.

vſ. 1012. Ἀνατὶ] Euripides in Medea vſ. 1357. ἀνατὶ τῇδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός· *Impune me ejicere ex hac regione.* ubi Scholiaſt. ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης. χρῆσται δὲ καὶ, ἀνατὶ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀντιγόνῃ· *Sine damno, ſine noxa. Scribitur etiam ἀνατὶ, apud Sophoclem in Antigona.* Iſtud tamen Scholion non invenio in prima Editione Scholiorum in Euripidem. Locus autem ille Sophoclis videtur iſte eſſe in Antigona vſ. 491. quamvis ἀνατὶ ibi etiam hodie legatur: ἢ νῦν γ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἄνὴς, αὕτη δ' ἀνὴς, εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσονται κράτη· *Certe nunc ego non ſim vir, ſed illa, ſi haec impune illi manebunt incepta.* Occurrit & ἄνατος apud eundem in Oedipo Coloneo vſ. 780. κακῶν ἄνατος. ubi Scholia: ἀντὶ τοῦ ἀβλαβὴς, ἢ ἀνάτιτος. Et apud Aeſchylum in Supplicibus vſ. 361. εἰη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτο· *Sit res haec abſque damno.* & mox ibid. ἄνατοι φυγάν, *fugam ſine noxa.* Ut inferius vſ. 415. ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει, Αὐτοῖσι δ' ἡμῖν ἐκτελεύτοιεν καλῶς· *Ut ſine damno haec, primum quidem urbi, Nobisque ipſis eveniant fauſte.* Occurrit & adverbium ἀνατεὶ apud eundem in Eumenidibus vſ. 59. ὀδύ τις αἶα τῶνδ' ἐπεύχεται γένος· Τρίτων' ἀνατεὶ, μὴ μεταστένειν πάτραν· *Nec terra ulla gloriatur hoc genus Se nutrire ſine damno, ut non ingemiſcat aerumnis.* & ibid. vſ. 75. ἐλάσσει γάρ σε —— ἀνατεί· *Exagitabunt enim te ſine taedio.*

vſ. 1013. Προκρύσης] Quia bis dixerat πρόκρυσον· fuit autem Procruſtes latro aliquis.

vſ. 1017. Ὑπὲρ μέδιμνον] Quod alias mulieribus & pueris erat interdictum ultra medimnum hordei non inire contractum: id jam, inverſo reip. ſtatu & mulieribus dominantibus, eſt interdictum viris. Iſaeus de Haer. Ariſt. ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικὶ, πέρα μεδίμνου κριθῶν.

vſ. 1018. Ἐξωμοσία] Verbum forenſe. Eſt autem excuſatio, cur quis ſe non poſſit aut non debeat iſtere judicio, & fiebat interpoſito juramento. Ex Scholiis.

Ibid. Οὐ γὰρ δεῖ τροφῆς] In Pluto vſ. 1155. ἀλλ' ἐπ ἔργον ἐς' ἐδὲν τροφῆς. Saepe autem in excuſationibus ejusmodi utebantur fallaciis.

vſ. 1019. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι] „ Gemellus „ huic eſt locus ille in Pluto vſ. 905. Δι. ἀλλ' ἔμπο„ ρος; Συκ. ναὶ σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω. Vide ibi Scho„ lia vetera, quae loco huic lucem afferunt." *Kuſterus.* Vide quae ibi notavi. Ceterum hic verſus non eſt integer; eſſet autem, ſi pro κλᾶν σὺ ſcriberetur κλάων σύ γε.

vſ. 1021.

ΕΤΕΡΑ

Censuerunt mulieres, si vir juvenis
Puellam habere cupiat, eam non ante subagitare, quam
Aniculam ante praeagitet; si vero nolit
Prius praeagitare, at expetat juvenculam,
Liceat senioribus feminis juvenem illum
Trahere impune, mentulâ ipsum prehendendo.
Juv. Hei mihi, *Praeagitator* (*Procrustes*) hodie fiam.
An. Nostris scilicet legibus parendum est.
Juv. Quid si me liberet, (eripiat,) ex popularibus
Aut ex amicis veniens quispiam? An. Sed dominus
Supra medimnum nullus nunc vir est.
Juv. Abjuratio vero nulla est? An. Haud opus versutia (tergiversatione.)
Juv. At enim mercatorem esse me causabor. An. At enim plora tu (abi in malam rem.)
Juv. Quid igitur oportet facere? An. Huc ad me sequi.
Juv. Et haec mihi faciendi necessitas est? An. Et Diomedea quidem.
Juv. Substerne nunc primum origanum,
Et quatuor palmites frangens eos suppone,
Et coronam sume, & appone lecythos,
Et aquae purae urnulam pro foribus.
An. Sane quidem tu cribrum mihi emes.
Juv. Ita per Jovem: praeterea etiam si quid opus cereis, (emam:)
Quippe te mox intus perituram arbitror.

vs. 1021. Διομήδια] Scholia: *ὅτι Διομήδης ὁ Θρᾷξ, πόρνας ἔχων θυγατέρας, τὰς παριόντας ξένους ἐξιάζετο αὐταῖς συνεῖναι, ἕως ἂν κόρον σχῶσι καὶ ἀπολωλῶσι οἱ ἄνδρες· ἃς καὶ ὁ μῦθος ἵππους ἀνδροτόνους ὕπτιν. Diomedes Thrax, cum filias haberet meretrices, cogebat hospites cum iis coire, usque ad satietatem & virorum perniciem. Has fabulae perhibent equas virorum interfectrices.*

vs. 1022. Ὑπεξόρσαι] Quia vetula dixerat necesse esse, ut cum ipsa concumbat adolescens; iste jubet eam cubile parare, sed non geniale profecto; verum ubi vetula sola cubet θανάτου μίλημα, ut loquitur supra vs. 900. Nam haec omnia, quae jubet vetulam facere, spectant ad apparatum funeris.

vs. 1024. Ταινίωσαι] Scholia: *στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί.* Nempe mortui coronabantur, ut dictum supra vs 534. *ὥσπερεὶ πρακλείμενον μονονοὺ στεφανώσασ' ὁδὶ ἐπιθύσα λήκυθον.* ubi itidem *ampullae* apponi solitae mentio est, ut hic.

vs. 1025. Ὕδατός τε καταῦθ' ὕπερκυκεῖν] „ Faber legerat „ καθεῖρ. Ceterum hoc etiam ex ritu funebri est, ponebatur enim vas fictile ante fores funestarum aedium, „ cum aqua lustrali, unde exeuntes se conspergebant. „ Pollux VIII. 65. *οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὸ πυθοῦντος ἀφικνούμενοι ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιῤῥαινόμενοι. τὸ δὲ πρόκειτο ἐν ἀγγείῳ κεραμίῳ ἐξ ἄλλης οἰκίας κεκομισμένον. τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο, καὶ ἀφέδρων· Qui domum „ funestam intrabant, exeuntes lustrabantur asperſione a- „ quae, quae proposita erat in vase fictili, & ex domo a- „ liena allata. Vas autem illud appellabatur ὄστρακον & „ ἀφέδρων.* De hoc more Eurip. in Alcest. vs. 98. *Πυλῶν πάροιθεν δ' ἐχ ὁρῶ πηγαῖον, ὡς νομίζεται γε, χέρνιβ' „ ἐπὶ φθιτῶν πύλαις· Ante fores non video lustralem, ut „ moris est, aquam ad fores defunctorum.* ex Notis Kusteri."

vs. 1026. Στεφάνη] Malim vertere: *Coronam.* Quia adolescens dixerat *ταινίωσαι*, quod est a *ταινία*, *fascia capitis*, haec dicit: *imo etiam coronam adhuc emes mihi.* Faber autem secutus est Scholiastem, qui στεφάνην esse dicit εἶδος κοσμίου. Sed malo ibi cum Cl. Kustero legere εἶδος κόσμου. Hesychius στεφάνη exponit inter alia; κόσμος γυναικεῖος.

vs. 1027. Τῶν κηρίων] Editio Farrei & Brubachii τῶν κηρίνων.

vs. 1028. Διαπεσεῖσθαι] Scholia: τυθήσεσθαι.

ΕΤΕΡΑ ΝΕΑ, ΓΡΑΥΣ, ΝΕΟΣ.

ΝΕΑ. Ποῖ τῦτον ἕλκεις σύ; ΓΡ. Τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
ΝΕΑ. Οὐ σωφρονῦσά γ'· ὑ γ' ἡλικίαν ἔχῳ
Παρά σοι καθθύδειν τηλικῦτ' ὤν· ἐπεὶ
Μήτης ἂν αὐτῳ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
Ὥστ' εἰ καταγήσεσθε τῦτον τ' νόμον,
Τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
Ὦ παμβδελύρα, φθονῦσα τόνδε τ' νόμον
Ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε πιωρήσομαι.
ΝΕΟΣ. Νὴ τ' Δία τ' Σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι,
Ὦ γλυκύτατον, τὴν χρᾶν ἀπαλλάξασά μυ.
Ὥστ' ἀντὶ τύτων τ' ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν
Μεγάλων ἀποδώσω ὑ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡΑΥΣ, ΑΛΛΗ ΓΡΑΥΣ, ΝΕΟΣ.

ΑΛΛ. ΓΡ. Αὕτη σύ· πῖ πορβᾶσα τόνδε τ' νόμον
Ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τ' γραμμάτων εἰρηκότων
Πρότερον καθθύδειν αὐτόν; ΝΕΟΣ. Οἴμοι δείλαι,
Πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπλυμθή.
Τῦτο γὰρ ἐκεῖνο τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡ. Βάδιζε δεῦρο. ΝΕΟΣ. Μηδαμῶς με πρεῖδης
Ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
Ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκῳ. ΝΕΟΣ. Οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' Ἐμπυσά πε,
Ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
ΓΡ. Ἕπυ, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας, ὑ μὴ λάλῳ.
ΝΕΟΣ. Ἴθι νῦν ἕασον ἐς ἄφοδον τρώπιά με
Ἐλθόντα θαῤῥῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή,
Αὐτῦ π δρῶντα πυῤῥὸν ὄψῃ μ' αὐτίκα.

Ὑπὸ

vs. 1034. Οἰδιπόδων] Quia Oedipus matrem duxit uxorem, ut notum ex Tragoediis.
vs. 1035. Ὦ παμβδέλυρα] Ed. Nupera hic praemisit ΓΡ. quod recte abest in Aldina, Farrei, & Juntina.
vs. 1039. Ἐς ἑσπέραν] In Pace vs. 967. ἀλλ' ἐς ἑσπέραν δώσουσιν αὐτὰς ἄνδρες.
vs. 1040. Μεγάλων —— καὶ παχεῖαν] Idem intelligitur, quod in Acharnensibus vs. 787. ἔξει μεγάλαν τὲ καὶ παχεῖαν κληθράν. De eadem re etiam in Pace vs. 1349: τὰ μὲν μίγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἠδὺ τὸ σῖκον.
vs. 1041. Τῶν γραμμάτων] Lex illa habetur supra vs. 1007. & seqq
vs. 1047. & 1048. Ἀλλ' ἐκ ἐμοῦ ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει] Itafolent, qui legem praetendunt. Lysias Eratosth. ἐκ ἐμοῦ

ALIA PUELLA, ANUS, JUVENIS.

PUELL. Quo hunc trahis, tu? AN. Eum, qui meus est, domum induco.
PUELL. Idque non sapienter sane faciens; neque enim aetatem habet
Ut apud te dormiat, cum tantillus sit; quandoquidem
Mater ei potius, quam uxor esses.
Quamobrem, si est, ut legem hanc plane constituatis,
Totum orbem Oedipodibus implebitis.
AN. ô Detestanda, prae invidia hanc legem
Commentata venis: at ego te male accipiam.
JUV. Per Jovem Servatorem, gratum mihi fecisti,
ô Mel meum, hanc anum a me amovens;
Quare pro his beneficiis ad vesperam
Magnam tibi & crassam gratiam referam.

ANUS, ALIA ANUS, JUVENIS.

AL. AN. Heus, heus tu; quonam ipsum trahis, contra legem
Scilicet, qua cautum est, ut is juxta me
Prius dormiat? JUV. Me miserum!
Unde, ô perdita, huc deflexisti?
Nam hoc quidem malum illo altero malo (anu) etiam deterius est.
AN. Huc ades. JUV. Ne me quaeso negligas
Tractum ab hac. AN. Non ego te quidem ipsa (traho,)
Sed lex trahit. JUV. Non me tu quidem (mulier) trahis, sed
Empusa, (spectrum, terriculamentum) quae tota sanguineo colore tincta est.
AN. Heus age, ô mollicelle, sequere huc propere, & omitte longos logos.
JUV. Sinito saltem ire me cacatum,
Ut animum interea recipiam; sin minus,
Hic tu me statim rubrum aliquid facientem

Prae-

σε ἀποκλινῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος.
vs. 1048. Ἔμπουσα] Terribile quoddam erat Daemonium sive spectrum. Et describitur in Ranis vs. 288. usque 295.
vs. 1049. Φλέβιππον] Scholia: ὡς ἐχέσας τῆς χθὲς ἡμαιωτόν, ἢ ὡς ἔλκος ἐχέσας· *Quasi habeat vetula crocotulam, aut quasi ulcus habeat.*
vs. 1050. Μελιττίων] Deminutivum blandientis ut supra vs. 977. ὦ χλιδῶσα.
vs. 1053. Αὐτῇ τι φαίνεται πυρρὸν ὄφει] Supra vs. 330. τί τοῦτό ἐστι τὸ πυρρὸν ἔχειν; ἢ ὅτι σὺ Κινησίας σὺ καταπεπλακώς;

Ὑπὸ ζ' δέως. ΓΡ. Θάρρει, βάδιζ', ἔνδον χεσεῖ.
ΝΕΟΣ. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον γ' ἢ βούλομαι·
Ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
Ἀξιόχρεως. ΓΡ. Μή μοι καθίστη. ΑΛΛ. ΓΡ. Ποῖ σύ; ποῖ
Χωρεῖς μετ' αὐτῆς; ΝΕΟΣ. Οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.
Ἀταὶς ὅπως εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
Ὅπ μ' ὀφειδὲς ὀπτεύβεντ'. ὦ Ἡράκλεις,
Ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω·
Τῦτ' αὖ πολὺ τύτυ τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Ἀταὶς π' τὸ φρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τυπί ποτε;
Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίυ;
Ἢ χαῦς ἀνεσκηπᾶ φῦδὲ τ' πλειόνων;
ΓΡ. Μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλᾶ δεῦρ' ἔπυ. ΑΛΛ. ΓΡ. Δυσὶ μὲ ἔα.
ΓΡ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' ὀδέποτ'. ΑΛΛ. ΓΡ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΟΣ. Διασπάσεσθέ μ', ὦ κακῶς ὀλούμενον.
ΓΡ. Ἐμοὶ γὰς ἀκολυθεῖν σ' ἔδοξε τ' νόμυ.
ΑΛΛ. ΓΡ. Οὔκ, ἰὼ ἑτέρα γε χαῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
ΝΕΟΣ. Ἦν ἔν ὑφ' ὑμῶν φῶτον ὀπόλωμαι κακῶς,
Φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνῳ τῷ καλῷ ἀφίξομαι;
ΓΡ. Αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
ΝΕΟΣ. Ποτέρας φωτέρας ἔν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
ΓΡ. Οὐκ οἶδα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΟΣ. Ἀφέτω νῦν μ' αὐτηί.
ΑΛΛ ΓΡ. Δυσὶ μὲ ἔα ἴθ' ὡς ἐμέ. ΝΕΟΣ. Ἦν νὴ Δία γ' ἀφῇ.
ΓΡ. Ἀλλ' ὐκ ἀφήσω νὴ Δία σ'. ΑΛΛ. ΓΡ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΟΣ. Χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ. Τί;
ΝΕΟΣ. Ἕλκοντε τὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
ΓΡ. Σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ΑΛΛ. ΓΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΟΣ. Τυτὶ τὸ φρᾶγμα τῷ τὸ Καινώνυ σαφῶς
Ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
Πῶς ἔν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
ΓΡ. Καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

ΝΕΟΣ.

vs. 1054. Βάδιζ', ἔνδον χεσεῖ] *Ambula, intus cacabis.*
vs. 1055. Μὴ πλέον] Χεσεῖται.
vs. 1057. Ἀξιόχρεως] Ed. Nupera ἀξιόχρεως. Sed omnes Edd. priſtinae habent prius etiam ρ. rectè, ut puto: quia alliditur ad ἔχεις.
vs. 1060. Ὦ] Panas invocat, quia ſalaces ſunt vetulae iſtae, Corybantes, quia furentibus ſimiles, Dioſcuros, ut ipſi opem ferant.
vs. 1062. Τῦτ' αὖ] Ita ſcribo, quamvis Edd. habeant τῦτ' ἂν.
vs. 1064. Ἀνάπλεως ψιμυθίυ] Eubulus Comicus apud Athenaeum p. 557. & 558. Ἐπὶ τῷ πρωΐπῳ δ' αἱ τρίχες φορέμεναι εἴξασι πελιαῖς, ἀνάπλεῳ ψιμυθίυ· *Super facie autem crines agitatae videntur canae, quia plenae ſunt cerussa.* Nempe quia facies adeo ceruſſata eſt, crines eo pertingentes albore inficiuntur. Ne quis inde colligat mulieres tunc dealbare ſolitas capillos.
vs. 1065. Παρὰ τῶν πλειόνων] „ Sic rectè habet Suidas „ v. πλειόνων. unde locum hunc emendavimus. Prio„ res enim Editt. male habent παρὰ τῶν νεκρῶν, vel „ metro lectionem hanc falſi convincente. νεκρῶν au„ tem eſt gloſſema & interpretatio τῦ πλειόνων, quae „ vel temeritate vel negligentia librariorum, locum „ authenticae vocis in textu occupavit. De quo er-

„ rato

Prae metu videbis. AN. Bonum animum habeto, veni intro, est ubi cacare
Possis. JUV. Sed ego metuo male, ne plus etiam . . . . quam volo.
Itaque duos tibi fidejussores dare paratus sum, & quidem locupletes.
AN. Noli dare. AL. AN. Heus, heus, quo tu cum illa?
JUV. Non eo, sed trahor.
Verum, quaecumque sis, tibi Dii bona multa dederint,
Quae me male habitum haud deseras. Sed, ô Hercules,
ô Panes, ô Corybantes, ô Castores,
Quanto hoc malum illo altero malo etiam pejus est!
At quid hoc tandem negotii est?
An hoc ego simiolam cerussatam esse dicam?
Vel aniculae spectrum, quae ab Orco ad nos redierit?
AN. Mitte me ridere: sequere huc. AL. AN. Huc quidem ad me.
AN. Frustra; neque enim illum unquam dimittam. AL. AN. Neque ipsa quoque.
JUV. ô Pestes! ô scelera! me miserum deartuabitis.
AN. Certe enim ex lege oportuit te una mecum esse.
AL. AN. Minime, si quae alia deformior anus prodierit.
JUV. Si igitur a vobis, ô vetulae, prius perditus fuero,
Quî tandem ad formosulam illam puellam adire potero?
AN. Ipse quidem dispice; interim hoc tibi faciendum est, quod volo.
JUV. Utram vestrûm priorem hinc abigam, ea ut me liberem?
AN. Haud scio; sed veni huc ad me. JUV. Haec igitur me dimittat.
AL. AN. Huc potius ad me venito. JUV. Sane quidem, si me illa altera dimittat.
AN. At ego te per Jovem haud dimisero. AL. AN. Nec ego quoque.
JUV. Molesti vero portitores essetis. AN. Quid ita?
JUV. Quia vectores vestros huc illuc trahentes laceraretis.
AN. Huc tacitus veni. AL. AN. Non per Jovem, sed ad me potius.
JUV. Plane res est secundum Cannoni decretum;
Videlicet hinc illinc prehensum futuere oportet.
Sed quî tandem fieri poterit, ut ambas quasi remos duos agitare possim?
AN. Facile istuc, si ollam bulborum devoraveris.

JUV.

„ rato monuit Casterus Nov. Lect. Lib. IV. c. 18. Quod „ autem ad vocem πλείονες i. e. *Plures* attinet, ea signi„ ficari quandoque mortuos constat, ut v. g. in ora„ culo quod redditum est Aesymno Megarensi, apud „ Pausaniam Lib. I. c. 43. Μεγαρέας εὖ πρᾶξιν, ἢν μετὰ „ τῶν πλειόνων βουλεύωνται· *Megarenses fortunatos fore, „ si mortuos in consilium adhibuissent.* Eam enim Oraculi „ mentem fuisse Pausanias docet. Ex Notis *Kusteri*. Faber ad hunc locum: „ versus corruptus; itaque vel „ silente Scholiasta facile fuit emendare παρὰ τῶν πλειό„ νων. Nam PLURES sunt mortui. Hesychius, Plautus, „ Pausanias p. 41. Sed horum piget.

vs. 1074. Ποτέρας καταλύσας ἀπαλλαγῶ] *Utrâ subagitata hinc me dissolvam?* Ut in Pace vs. 710. τὴν Ὀπώρας καταλύσας, de meretrice.

vs. 1081. & 1082. Καλὰ τὸ Κεννάνε — ψήφισμα ξυνῆν — διειλημμένον] Aliorsum detorquet verba Decreti a Cannono scripti.

vs. 1083. Δικαστῶν] Metaphorice: ut ἡ μὲν ἐλαυνομένη καθ' ἡσυχίαν ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων. Quem locum citavi supra ad vs. 39.

vs. 1084. „ Βολβῶν] Sunt enim irritamenta Veneris. „ Athenaeus, Scholiastes, alii. *Faber.*" Nempe Athenaeus p. 63.

ΝΕΟΣ. Οἴμοι κακοδαίμων ἐγὼ τὴν θύραν
Ἑλκόμβιός εἰμι. ΑΛΛ. ΓΡ. Ἀλλ' ἡδὲν ἔσται σοι πλέον·
Ξυνεσπεσοῦμαί γ' ἐγώ σοι. ΝΕΟΣ. Μὴ πρὸς θεῶν·
Ἐνὶ γ' ξυνέχεσθ' κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
ΓΡ. Νὴ τὸν Ἑκάτην, ἐάν τε βάλῃ γ', ἰὼ τε μή.
ΝΕΟΣ. Ὦ τρισκακοδαίμων· εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
Βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα κ' τὴν ἡμέραν·
Κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
Ἆρ' ἐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν ἐν
Νὴ τὰ Δία τὰ Σωτῆρ' ἀνὴρ κ' δυστυχὴς,
Ὅς τις τοιούτοις θηρίοις ξυννήξομαι.
Ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις πάθω,
Ὑπὸ ταῖνδε ταῖν καλαβάδοιν δεῦρ' ἐσπλέων,
Θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τῷ φόρτῳ τὰ ἐσβολῆς·
Καὶ τὰ ἄνωθεν ὀπιπολῆς ἐ σήματος
Ζῶσαν καταπιτώσαντας· εἶτα τὼ πόδε
Μολυβδοχόσαντας κύκλῳ πρὸς τὰ σφυρὰ
Ἄνω πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡ. Ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγὼ,
Αὕτη τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
Ὑμεῖς δ' ὅσαι παρέστατ' ὀπὶ ταῖς θύραις,
Οἱ γείτονές τε πάντες οἱ τ' δημοτῶν,
Ἐγώ τε πρὸς τύπτουσιν ἡ Δράκοντος,
Ἥτις μεμίρωμαι τ' κεφαλὴν μυρώμασιν
Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
Τούτων ἁπάντων τὰ θαὶ ἀμφορείδια.

Ἐν

vs. 1087. Ξυνεσπεσοῦμαι] *Una tecum irrumpam in aedes.*
vs. 1093. Φρύνη] Vetula quaedam. Per λήκυθον autem sive *ampullam* intelligit *tumorem* faciei, ut vult Scholiastes.
vs. 1097. Ἐάν τι πολλάκις πάθω] Vox πολλάκις corrupta est, aut deest aliquod participium. Est autem totus iste locus usque ad vs. 1103. fere corruptus: hinc etiam versionem non addidit hic totam Faber, sed eam in Notas rejecit. Ego etiam pro meo captu interpretabor, id praemonens, domum, in quam trahebatur adolescens, comparari cum lacu aut palude. Dicit ergo, ut a praecedentibus ordiar: *Sum quidem homo infelix, qui cum ejusmodi belluis (marinis) natabo; tamen si quid humanitus mihi acciderit, dum coactus ab hisce impuratis meretricibus intro navigo, sepelire me (mementote) in ipso ostio aditus: atque hanc (vetulam) in summo tumulo, postquam eam vivam fervida pice obleveritis, pedesque ejus plumbo infuso circa plantas muniveritis, superimponere loco lecythi.* Illud ἐάν τι πάθω ita accipio ut in Vespis vs. 384. qui locus fere similis huic est; nam & ibi aliquis suprema dat mandata de sepulturae loco, si forte moriatur: καὶ μανθάνετ' ὑμεῖς. ἤν τι πάθω 'γώ, ἀπελθόντες καὶ κλαύσαντες θάπτεθ' ἐμὲ ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
vs. 1099. Θάψαι μ' ἐν] Scribo θάψαι μ' ἐν. Infinitivus pro imperativo, aut ellipsis verbi alicujus: ut saepe

Juv. Vae miſero mihi, jam prope oſtium ſum,
Dum trahor. Al. An. Sed nihil lucrabere:
Una enim tecum cadam. Juv. Ne faxis per Deos:
Uno enim malo premi melius eſt quam duobus.
An. Per Hecaten, id tibi faciendum, velis nolis.
Juv. ô Me ter miſerum, ſiquidem & diem integrum
Et noctem integram vetus & putrida anus ſubigenda eſt;
Tum poſtquam hac liberatus fuero, denuo
Phryne alia anus repetenda erit, quae lecythum ad maxillas habet.
Annon igitur ego infelix ſum? certe invitis diis natus,
Per Jovem Servatorem, & infortunatus,
Qui cum hujusmodi belluis natabo
Invitus; tamen ſi quid paſſus fuero ſaepius
Ab his meretricibus impuratis, huc navigans (me immergens)

* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * * * *

Ancilla, Herus, Chorus.

An. Felicem vero Atticum populum, me quoque non minus
Felicem, heram vero meam longe omnium feliciſſimam:
Vos quoque felices eſtis, quae juxta fores noſtras
Habitatis, vicinique omnes ex popularibus noſtris;
Ego quoque ultra illos omnes, quamvis ancilla ſim,
Quae unguentis, ô Jupiter, bonisque & fragrantibus
Delibuta ſum! ſed illa etiam longe longeque ſuperant
Amphorulae vino Thaſio plenae.

Nam

ſaepe alias.

vſ. 1100. Καὶ τῶν ἄνωθεν] Videtur legendum καὶ τὴν ἀνωθεν. Ceterum vult vetulam hanc ſtatui in tumulo tanquam στήλην, *columnam*: aut potius, quia ipſe eſt ἄγαλμα adoleſcens, κάρη λατροφόρον. de qua re Pollux VIII. 66.

vſ. 1102. Μολιβδοχόησαντες] Ut gravitas plumbi baſin firmet, ne a vento proſternatur.

vſ. 1104. Θ E.] Ideſt, Θεράπαινα. Venit autem ancilla ex convivio.

vſ. 1105. Αὐτη τε μοι] Lego potius αὕτη τ' ἐμὴ.

vſ. 1106. Ὑμεῖς] Ad Chorum, qui nunc primum videtur apparere.

vſ. 1109. Μεμύρμαι] „ Apud Athenaeum p. 691. ubi „ hic locus citatur, eſt μεμύρισμαι. Ex Notis *Kuſteri*.

vſ. 1111. Θᾶσοι ἀμφορίδια] „ Reſpexit ad hunc locum „ Pollux lib. X. Sect. 72. Sed ubi pro *Eccleſiazuſis* male „ laudatur fabula Acharnenſium." *Idem*. Ceterum de vino Thaſio, cujus fragrantiam hic majorem dicit quam odor ſit unguentorum, etiam in Pluto vſ. 1022. ubi, cum vetula dixiſſet: ὄζειν τε τῆς χεύσας ἥσυκιν πόῤῥω μου, alter inquit: οἶ Θάσιον ἐνίκησε, νὴ τὸν Δία. Et in Lyſiſtrata vſ 196. Θάσιον οἶνον σαμιόν· ubi mox: καὶ μὰ τὸν ποτόδδει γ' ἀδὺ καὶ τὸν Κάστορα.

Ἐν τῇ κεφαλῇ γ' ἐμμιᾷ πολιὰ ξρόνον·
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπατο.
Ὡς ἐγὼ πολὺ βέλτιςα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
Κέρασον ἄκρατον· εὐφρανεῖ τ' νύχθ' ὅλην
Ἐκλεγομένας ὅ, τι ἂν μάλις' ὀμὴν ἔχῃ.
Ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τ' δεσπότιν
Τὸν ἄνδρ', ὅπου 'ςὶ, τ' ἐμῆς κεκλημμένης.
ΧΟΡ. Αὐτῆ μιᾷ σ' ἡμῖν γ' ἐξθρεῖν δοκεῖς.
ΘΕΡ. Μάλιθ'· ὁδὶ γ' ὅπου τὸ δεῖπνον ἔχει.
Ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε κ' τελοσόλβιε.
ΔΕΣΠ. Ἐγώ; ΘΕΡ. Σὺ μιᾷ τοι νὴ Δί' ὡς γ' ὐδεὶς ἀνήρ.
Τίς γ' γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
Ὅς τις, πολιτῶν πλεῖον ἢ τελσμυείων
Ὄντων τὸ πλῆθος, ὐ δεδείπνηκας μόνος.
ΧΟΡ. Εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
ΘΕΡ. Ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕΣΠ. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
ΘΕΡ. Νὴ τὼ Ἀφροδίτιν, πολύ γ' ἀπάντων ὕςατος.
Ὅμως δ' ἐκέλθε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
Ἄγειν σε, κ' τασδὶ μ' σῦ τὰς μείρακας·
Οἶνος δὲ χῖος ἐςὶ παλαιὸς μιμνόνος,
Καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Καὶ τ' θεατῶν εἴ τις θύνις τυγχάνει,
Καὶ τ' κειτῶν εἰ μή τις ἐτέρασε βλέπει,
Ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γ' παρέξομεν.
Οὐκοῦν ἅπασι δῆλα γενναίως ἐρεῖς,
Καὶ μὴ παλείψῃς μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως
Καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον· ὡς
Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐς' ἐπεσκυασμένον
Ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη πείξομαι,
Ἔχουσά τοι κ' δᾷδα ταυτιὶ καλῶς.
Τί δῆτα λαμπτεῖδιν ἔχων; ἀλλ' οὐκ ἄγεις
Τασδὶ λαβών; σὺ δ' ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
Ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.

vs. 1113. Ἀπανθήσαντα] *defloreſcentia.*
vs. 1116. Ἐκλεγομένας] Leg. ἐκλεγόμενος. Faber.
vs. 1118. Τῆς ἐμῆς κεκλημένης] Ita κεκλημένον, *bene*, in Pluto vs. 4.
vs. 1124. Πλεῖον ἢ τελσμυείων] Nempe una cum inquilinis. Athenaeus p. 272. Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῳ Χρονικῶν, τῇ δυνάτῳ πρὸς ταῖς ἑκατόν, φησὶν, Ὀλυμπιάδι Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικήν· καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους. *Cteſicles Lib.* III. *Chronicorum ſcribit, Olympiade* 110. *Demetrium Phalereum incolas Aticae recenſuiſſe, & inventa fuiſſe* 21000. *Athenienſium, inquilinorum*

ΠΑΡΑ-

Nam illarum odor in capite diutius manet;
Cetera autem efflorescentia avolant.
Itaque magno intervallo, & maximo quidem, illa exsuperant amphorulae.
Infunde ergo merum (totam noctem me laetiorem reddet)
Vinum illud eligens, quod maxime odoratum sit.
Sed, ô mulieres, dicite, amabo,
Ubi tandem sit herae meae maritus.
CH. Isthic manens, illum, ut remur quidem, reperies.
AN. Sane vero, nam eccum ad coenam venit.
ô Here felix, & ter felix.
HER. Ego felix, ais? AN. Sane tu quidem, si quisquam alius:
Te enim quis alius existat magis beatior,
Qui, cum plures triginta millibus civium in urbe sint,
Solus tamen ex illis impransus es?
CH. Plane felicem hominem narras.
AN. Quo tandem, quo abis? HER. Ad coenam.
AN. Sane per Venerem longe omnium postremus.
Tamen jussit me hera, ut te assumerem,
Et una tecum has puellas ducerem.
Vinum autem Chium copiose relictum est,
Et multae aliae bonae res. Itaque ne cessetis:
Tum si quis spectatorum nobis favet,
Et judicum si quis non aliud, *quam jus*, respicit,
Veniat nobiscum; nam iis omnia praebebimus.
Itaque quod dico liberaliter dices omnibus,
Et cave quemquam omiseris, sed passim
Voca senes, puellas, puellos: nam ipsis
Coena parata est omnino omnibus,
Si nempe quisque domum suam abierit.
Ipsa autem jam ad coenam festinabo,
Hanc facem pulcre & decore manu gestans.
At tu quid ita cunctaris, neque tecum ducis
Has (chori) puellas? Dum autem ipse descendas,
Ego melos coenatorium accinam.

orum autem 10000.

vs. 1125. Οὐ διδύσπνκας] Praeter expectationem; tunc enim beatus esset, si coenasset.

vs. 1130. Τασδὶ] Scholia: τὰς τὴ χορῷ· *Ex quibus constabat Chorus.*

vs. 1140. Ἤν ἁπίωσιν οἴκαδε] Praeter expectationem hoc etiam. Omnes enim jam putabant se foris coenaturos. Vide in Lysistr. vs. 1073.

vs. 1143. Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων;] Supra vs. 851. ἐκ τῶ βαδίζειν δῆτα. τί γὰρ ἔστιν' ἔχειν;

vs. 1145. Μελλοδειπτικόν] Quod coenaturis accinitur, a μέλλω, ut μελλονικίες in Avibus vs. 640.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κειταῖσι βύλομαι,
Τοῖς σοφοῖσι, τ' σοφῶν μεμνημένοις κείνειν ἐμέ·
Τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, ἢ τ' γέλων κείνειν ἐμέ.
Σχεδὸν ἅπαντας ἂν κελεύω δηλαδὴ κείνειν ἐμὲ,
Μηδὲ τ' κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
Ὅτι προσῆλθ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κείνειν τὰς χορὰς ὀρθὰς ἀεί·
Μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τόνγε τρόπον προσεικέναι,
Αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τ' τελευταίων ἀεί.
Ὦ ὦ, ὥρα δὴ, φίλαι
Γυναῖκες, εἴσω μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρηπικῶς ἂν τὼ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. ΗΜ. Τοῦτο δρῶ.
ΧΟΡ. Καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
Τοῖν σκελίσκοιν τ' ῥυθμόν· τάχα γὰρ ἔπεισι
Λοπαδοτεμαχοσελαχογάλεο-
Κρανιολειψανοδριμυποτείμματο-
Σιλφιοπαρομελιτοκατακεχυμένο-
Κιγκλεπικοσυφοπελεκιστέφα-
Λεκτρυονοπτερυγοκεφαλλιοκίγκλοπε-
Λειολαγωοσεριοβαφητραγανοπερύγων.
Σὺ δ' ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ ἢ ταχέως
Λαβὲ τρύβλιον· εἶτα λαβὼν κόνισκ
Λέκιθον, ἵν' ὀπτὸς ἐπιπῇς.
ΗΜ. Ἀλλὰ λαμπάδησί πω.
ΧΟΡ. Αἴρεσθ' ἄνω. ἰὴ εὖ αἰ.
Δειπνήσομεν εὖ οἶ, εὖ αἰ.
Εὐαίως ὀπινίκι' εὖ αἰ. εὖ αἰ. εὖ αἰ. εὖ αἰ. εὖ αἰ.

vs. 1150. Μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον] Vulgo comma est post γενέσθαι, quod Faber est secutus in versione; sed non debet esse, ut non est in Editione Farrei. Vertendum itaque: *Nec sortem esse causam nobis cujusquam mali, quod nempe ante ceteros sorte ducitur in scenam prodii.* Alias locum recte exponit Faber his verbis: „Cum ita sorte evenisset, ut Aristophanis Chorus primus juberetur prodire, erat cur „timeret Poëta; ne videlicet, qui posterius venirent, „(nam plures Poëtae simul certabant, ut ex didascaliis Comicorum Tragicorumque constat, nec non ex „scriptore anonymo Olympiadum) ne illi, inquam, „sibi palmam praeriperent, vel eo ipso tantum, quod „recens illorum memoria & voluptas in spectatorum „animis

PARABASIS.

CHORUS, SEMICHORUS.

CH. Nunc judices aliquid monere volo:
Primo ut, qui inter illos sapientes sunt, de me judicent, eorum memores quae in hac fabula recte & sapienter dicta a me fuere.
Secundo, ut qui libenter rident, ii de me judicent, memores quam festive & ridicule multa protulerim.
Itaque, ni fallor, fere omnes de me ferre sententiam jubeo,
Neque sortitionem fieri; cur enim mihi obsit, quod hic chorus ante ceteros evocatus est?
Quare haec omnia meminisse decet,
Neque fidem jurisjurandi violare, sed de choris ex merito judicare;
Neque eosdem mores colere, quos colunt diobolares meretriculae,
Quae semper postrema meminerunt, priorum oblitae, si quid eis bene feceris.
Nunc nunc, ô amicae mulieres,
Tempus est, si hinc exire volumus,
Saltitando ad coenam ire. Cretico igitur rhythmo
Te move itidem uti facio. SEM. Hoc quoque facio.
CH. Et has quoque leves
Agili crure ad rhythmum moveri: nam mox apponetur
Coena copiosissima, ollae, salsamenta, cartilaginosi pisces, mustelli,
Reliquiae calvariarum cum acri intrito,
Laserpitium cum melle interfuso,
Turdi, merulae, columbae,
Gallinarum tosta capitula, cincli,
Liviae, leporinae carnes cum intinctu defruti, cum alis.
Tu itaque his auditis mihi celeriter & celeriter
Scutellam cape, dein festina capere fertum
Ex ovi luteo cum intritis herbis, ut habeas, quod post coenam edas.
Bene mones. Aliae enim jam omnia vorant.
In altum tollimini crure agili, ἰαὶ εὖ αἶ,
Epinicia εὖ αἶ, εὖ αἶ,
Coenabimus εὖ αἶ, εὖ αἶ, εὖ αἶ, εὖ αἶ.

„ animis esset. Lepide itaque addit: *Μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις &c. Neque meretrices malas imitentur, quibus bic mos est, ut postrema meminerint, priorum immemores.*"

vs. 1152. Μὴ 'πιορκεῖν] „ Jurati enim judices sententiam ferebant. *Faber.*"

vs. 1156. Εἶπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν] *Sic hoc actum rae sumus*: supra vs. 148. *καὶ γὰρ τοῦτ' ἐργάζονται.*

vs. 1159. Λαγαρὰς] Vacuas, quia nondum comederant. *Bisetus.*

vs. 1164. Κιγκλ —] Faber legit κιχλ — nempe a κίχλη· quia κίγκλος *avis* vs. seq. habetur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ARISTOPHANIS
THESMOPHORIAZUSAE.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ Ο ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΗΔΕΣΤΗΣ.	Mnesilochus Socer Euripidis.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.	Euripides.
ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΘΕΡΑΠΩΝ.	Agathonis Famulus.
ΑΓΑΘΩΝ.	Agathon.
ΧΟΡΟΣ.	Chorus.
ΚΗΡΥΞ.	Praeco.
ΓΥΝΗ ΤΙΣ,	Mulier Quaedam.
ΕΤΕΡΑ ΓΥΝΗ.	Alia Mulier.
ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.	Alia Mulier.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.	Clisthenes.
ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	Semichorus Mulierum.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΩΣ ΕΛΕΝΗ.	Mnesilochus ut Helena.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ.	Euripides ut Menelaus.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ.	Prytanis.
ΤΟΞΟΤΗΣ, Ο ΚΑΙ ΣΚΥΘΗΣ.	Lictor, vel Scytha.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΠΕΡΣΕΥΣ.	Euripides ut Perseus.
ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΩΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.	Mnesilochus ut Andromeda.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΗΧΩ.	Euripides ut Echo.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΩΣ ΓΡΑΥΣ.	Euripides ut Anus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.



Προλογίζει Μνησίλοχος, κηδεστὴς Εὐριπίδου.

Ν. Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;
Ἀπολεῖ μ' ἀλοὼν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ.
Οἷόν τε, πεινῶντ' σπλῆνα κομιδῇ μ' ὀκνηλεῖν,
Παρὰ σῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;
ΕΥΡ. Ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅς αὐτίκα
Ὄψει παρεστώς. ΜΝ. Πῶς λέγεις; αὖθις φράσον·
Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥΡ. Οὐχ, ἅγ' ἂν μέλλεις ὁρᾶν.
ΜΝ. Οὐθ' ἅρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΥΡ. Οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
ΜΝ. Πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
Οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' ὅτ' ἀκούειν, ἡνίκ' ὁρᾶν;
Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρω 'στιν ἡ Φύσις,
Τῷ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾶν; ΕΥΡ. Εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΜΝ. Πῶς χωρίς; ΕΥΡ. Οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
Αἰθὴρ γάρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
Καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνω κινήματα·
Ὧν, εἰ βλέπειν χρὴ, πρῶτ' ἐμηχανήσατο,
Ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίῳ τροχοῦ·
Ἀκοὴν δὲ χάνης ὦτα διετετήνατο.
ΜΝ. Διὰ τί χάνιν ἦν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ.
Νὴ τὸν Δί', ἥδομαί γ' ὅτι σεσοφισμαθών.
Οἷόν τέ πω 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
ΕΥΡ. Πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝ. Πῶς ἂν δῆτα;

ΕΥΡ.

vs. 1. Χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;] Similem huic locum, ut notavit Cl. Kusterus, citat Harpocratio v. ἄπλα & Eustathius ad Iliad. A. p. 148. Edit. Rom. etiam ex Aristophane: πόθε χελιδὼν πηνίκ' ἄπλα φαίνεται.

vs. 2. Ἁλοὺς] Legendum potius ἁλοῦν, ut & aliis placet: i. e. *oberrare faciens: vagari me secum cogens.*

vs. 3. Τὸν σπλῆνα] Qui citato gradu eunt, lienis dolorem sentiunt, & anhelant.

vs. 7. Οὐχ, ἅγ' ἂν ἀκούειν δέῃ] Euripides in Oreste vs. 81. τί σοι λέγοιμ' ἄν, ἅγε παρὼν ὁρᾷς.

vs. 9. Πῶς μοι παραινεῖς;] Ita pro παραινεῖς Editio Farrei, Brubachii, ut & Bisetus volebat: vertendum: *quomodo mones? Equidem sapienter dicis.* Nempe sapienter eum putat loqui, licet non intelligat. In Ranis vs. 1484. ad eundem Euripidem: πῶς; ἐμανθάνομεν. ἀμαθέστερόν πως εἶπε, καὶ σαφέστερον. Saepe autem δεξιὸς est *doctus, eruditus, sapiens:* ut in Nubibus vs. 832. de Philosophis: ἄνδρας δεξιοὺς καὶ νοῦν ἔχοντας. & alibi.

vs. 11. Χωρὶς] Haec Euripidi potius tribuenda fine interrogatione, cujus nota in Ed. Farrei non est.

vs. 14. & 15. Αἰθὴρ γὰρ ὅτε —— διεχωρίζετο, καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετίκνα] Ridet Euripidem tanquam Philosophum, dum

ARISTOPHANIS
THESMOPHORIAZUSAE.

MNESILOCHUS, EURIPIDES.

Prologum agit Mneſilochus, affinis Euripidis.



MN. O Jupiter! Hirundo quando tandem apparebit?
Perdet me homo, oberrans (*per urbem*) inde a tempore matutino.
Licetne vero, priusquam lienem penitus (*ex viſceribus*) ejiciam,
Ex te audire, quo me ducas, ô Euripides?
EUR. Sed non audire te oportet omnia, qui ſtatim
Videbis praeſens. MN. Quid ais? Iterum dic.
Non oportet me audire? EUR. Non ea, quae quidem viſurus es.
MN. Neque videre me oportet? EUR. Non ea, quae audienda ſunt.
MN. Quî me doceas recte, haec dicens?
Annon dicis, me oportere neque audire, neque videre?
Ergo absque utroque horum (*ſalva*) eſt natura,
Absque audiendo ſcilicet, & videndo. EUR. Scias licet.
MN. Quomodo absque (*his*)? EUR. Ita haec ſecreta fuerunt tunc.
Aether enim, cum primum ſeparari coepit,
Et animalia in ſe generavit moventia, (*motu praedita:*)
Quo quidem cernere oportet, primum fabricavit
Oculum, aemulum Solaris rotae;
Auditus vero infundibula aures perforavit.
MN. Propter infundibulum ergo neque audio, neque video.
Per Jovem, gaudeo me haec addidiciſſe.
Quantum eſt, cum Sapientibus converſari.
EUR. Multa talia diſcere poſſis a me. MN. Quaenam quaeſo?

EUR.

dum eum haec facit loqui: erat enim revera φιλόσοφος τις σκηνῆς: quod cum aliunde apparet, cum ex loco huic Comici loco ſimili, in *Menalippe ſapiente* inter Fragmenta: Ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία. Ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος Τὰ δένδρα, πτηνὰ, θῆρας: *Ut coelum & terra una forma fuerit. Poſtquam autem ſeparata fuerunt ſeorſim, Pepererunt omnia, & ediderunt in lucem, Arbores, volucres, feras.* Illud μορφὴ μία videtur expreſſiſſe Ovidius: *Unus* erat toto naturae *vultus* in orbe. Aetherem autem dicit genuiſſe animalia, quia Euripides tanquam Socraticus Philoſophus Aetherem pro ſummo deo habebat. Hinc etiam in Ranis vſ. 919. facit eum precari: Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα. ubi vide Notam & porro locum, quo lector remittitur.

vſ. 18. Ἀκοὰν χοάνης] Crederem cum Biſeto hypallagen eſſe, pro χοάνην ἀκοῆς. Eſt autem χοάνη *forma fuſoria*, in qua metalla funduntur: aurem ita vocavit per metaphoram propter cavitatem, & quia in eam ſonus infunditur. Sectatur autem obſcuritatem imitatione Philoſophorum.

ΕΥΡ. Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τύτοισιν ἐξθύροιμ', ὅπως
Ἢλι προσμάθοις, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη.
Βάδιζε δθεὶ ὢ προσεχε τ νῶν. ΜΝ. Ἰδ.
ΕΥΡ. Ὁρᾷς τὸ θύριον τῦτο. ΜΝ. Νὴ τ Ἡρακλέα,
Οἰμή γε. ΕΥΡ. Σίγα νῦν. ΜΝ. Σιωπῶ τὸ θύριον.
ΕΥΡ. Ἄκω'. ΜΝ. Ἀκύσω ὢ σιωπῶ τὸ θύριον
ΕΥΡ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνῃ,
Ὁ τραγῳδοποιός. ΜΝ. Ποῖος ὅτος Ἀγάθων;
Ἔστιν τις Ἀγάθων; μῶν ὁ μέλας, ὁ καστερός;
ΕΥΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις. ὐχ' ἑώρακας πώποτε;
ΜΝ. Μῶν ὁ δασυπώγων; ΕΥΡ. Οὐχ ἑώρακας πώποτε;
ΜΝ. Μὰ τ Δί' ὅτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.
ΕΥΡ. Καὶ μὰν βεβίνηκας σύ γ'· ἀλλ' ὀκ οἶθ' ἵστως.
Ἀλλ' ἐκποδὼν πήξωμεθ, ὡς ἐξέρχετ
Θεράπων τις αὐτῦ, πῦς ἔχων ὢ μυρρίνας·
Προθυσόμενος ἔοικε τ ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΓΑΘΩΝΟΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡ. Εὔφημος πᾶς ἔστω λεὼς
Στόμα συγκλείσας· ὀπάδημεῖ γὰρ
Θίασος Μεσῶν ἔνδον μελάθρων
Τᾶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
Ἐχέτω δὲ πνοιὰς νήνεμος αἰθήρ·
Κῦμα δὲ πόντυ μὴ κελαδείτω
Γλαυκόν.
ΜΝ. Βομβάξ.
ΕΥΡ. Σίγα, τί λέγεις;
ΘΕΡ. Πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
Μὴ λυέσθων.
ΜΝ. Βομβαλοβομβάξ.
ΘΕΡ. Μέλλῃ γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,

Πρόμος

vs. 24. Προσμάθοις] Ita Editio Farrei; vulgo male προσμάθοι, quod & Kusterus vidit.

Ibid. Μὴ χωλὸς εἶναι] Quasi etiam rectos possit facere, quia claudos libenter facit in suis Tragoediis Euripides, unde etiam χωλοποιὸν eum vocat in Ranis vs. 870.

vs. 30. Ἀγάθων] „ Metri gratia scribendum est ὦ Ἀγάθων. *Kusterus.*"

vs. 33. Ἑώρακας πώποτε] Scribe & hic versus gratia ἑώρακάς ποτε. *Idem.*

vs. 38. Προθυσόμενος τᾶς ποιήσεως] „ Similis locus occurrit

EUR. Praeter bona haec, excogitare insuper queam, qua ratione
Adhuc addiscas, non esse claudum cruribus.
Vade huc, & adhibe mentem. MN. Ecce me.
EUR. Viden' ostiolum hoc? MN. Sic, per Herculem,
Puto. EUR. Tace nunc. MN. Taceo ostiolum.
EUR. Audi. MN. Audiam & tacebo ostiolum.
EUR. Hic Agatho inclytus ille habitat,
Poëta Tragicus. MN. Quis hic Agatho?
Estne quis Agatho? Num niger ille, & fortis?
EUR. Non, sed alius quis. Nunquamne vidisti?
MN. An barbatus ille? EUR. Nunquamne vidisti?
MN. Haud sane per Jovem, quod quidem sciam.
EUR. Utique subegisti tu (*eum aliquando*:) sed non nosti forsan.
At continuo hinc abeuntes nos occultemus: nam egreditur
Servus quidam ejus, ignem habens & ramos myrteos.
Sacrificaturus videtur pro (*felici*) carminum elaboratione.

SERVUS AGATHONIS, MNESILOCHUS, EURIPIDES.

SERV. Faveat omnis populus
Ore clauso. (*linguis silentibus.*) Adest enim
Coetus sacer Musarum intra aedes
Heriles, cantica modulans.
Compescat autem ventos tranquillus aether:
Fluctusque maris non resonet
Coeruleus.
MN. Bombax.
EUR. Tace: quid ais?
SERV. Volucrum genus omne somno quiescat,
Ferarumque agrestium pedes, (&) per sylvas vagantium,
Ne solvantur (*discurrant.*)
MN. Bombalobombax.
SERV. Nam constituit suaviloquus Agatho,

Antistes

„ currit in Ranis vs. 896. ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σο-
„ φισμάτων. *Idem.*"
vs. 39. & 40. Εὔφημ@· πῶς ἔτω λεὼς σῆμα συγκλείσας] In Equitibus vs. 1310. εὐφημεῖν χρὴ καὶ σῆμα κλείειν.

vs. 43. Νήνεμ@· αἰθὴρ] In Avibus vs. 779. νήνεμ@· αἰθήρ.
vs. 50. Λυίσθων] Pro λυίσθωσαν. ut χρέσθων in Nubibus vs. 438.

Πεάμ᾽ ἡμέτερ᾽,
(ΜΝ. Μῶν βινεῖᾷς;
ΘΕΡ. Τίς ὁ φωνήσας.
ΜΝ. Νὴ Ἐμέμ᾽ αἰθής.)
Δρυόχους πθέναι δράματ᾽ ἀρχάς.
Κάμπᾖ δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν·
Τὰ δὲ τορνεύᾖ· τὰ δὲ κολλομελεῖ,
Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζᾖ,
Καὶ κηροχυτεῖ, ἢ γογγυλίζᾖ,
Καὶ χαυνύᾖ.
ΜΝ. Καὶ λαικάζᾖ.
ΘΕΡ. Τίς ἀγριώσας πελάθᾖ θεινκοῖς;
ΜΝ. Ὅς ἑτοιμ᾽ σοῦ, ἤ τε παντῦ
Τῦ καλλιεπῦς ἤ θεινκῦ,
Γογγυλίσας, ἢ συφρέψας
Τετὶ τὸ πέ᾽ χαυεῦσαι.
ΘΕΡ. Ἦπυ νέ᾽ ἄγαν ἦθ᾽ ὑβειστὴς, ὦ γέρον.
ΕΥΡ. Ὦ δαιμόνιε, τῦτον μ᾽ ἔα χαίρειν· σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ᾽ ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
ΘΕΡ. Μηδὲν ἱκέτθ᾽, αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα·
Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται. χειμῶν᾽ ἦν
Οὑτ᾽ κατακάμπειν τὰς τροφὰς ῥᾴδιον,
Ἢν μὴ τις ἤδη θύραζε τοὺς τ᾽ ἥλιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΜΝ. Τί ἦν ἐγὼ δρῶ; ΕΥΡ. Πεείμθ᾽, ὡς ἐξέρχεᾖ.
Ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι βλαυεῖ με τήμερον;
ΜΝ. Νὴ τὰς θεὰς ἐγὼ πυθέᾳ βέλομαι,

Τί

vſ. 60. Κωτωνομάζει] „Poteſt locus hic intelligi de „ *antitbetis*, quibus Agathon frequenter uſus fuit, ut „ teſtatur Aelianus V. H. Lib XIV. cap. XIII. Patet id „ etiam ex fragmentis quibusdam Agathonis hodie ad- „ huc extantibus; ut eo, quod legitur apud Athenaeum „ Lib. V. c. 1. Τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιήμεθα, Τὸ δ᾽ „ ἔργον ὡς πάρεργον ἐκποιούμεθα. Item eodem Lib. c. XIII. „ P. 211. Εἰ μὲν φράσω πάλαθεν ἔχει σ᾽ εὐφραινῶ. Εἰ δ᾽ εὐ- „ φραινῶ τί σ᾽, ἔχει πάλαθεν φράσω. Praeterea Ariſtot. Lib. V. „ Eudemiorum Cap. V. hanc Agathonis ſententiam alle- „ gat: Τίχνη τύχην ἠγάπησε, καὶ τύχη τὴν τίχνην. Vides in „ omnibus his locis (quorum duo poſteriora attulit „ etiam doctiſſ. Kuhnius ad Aelianum dicto libro & ca- „ pite) manifeſta *Antitbeta*: ob quorum uſum nimis „ crebrum cum ab aliis olim riſus fuit Agatho, tum „ etiam a Platone, ut teſtis eſt Athenaeus Lib. V. cap. „ 2. *Kuſterus.*"

vſ. 64. Τίς — πελάθει θρυγοῖς;] Euripides in Jone vſ. 156. αὐδᾶ μὴ χρίμπτειν θρυγοῖς· Edico ne appropinquetis ſeptis.

vſ. 65. Σᾶ, τᾶτε ποιητᾶ] Non apparet unde pendeant iſti genitivi; neque enim ad πέᾳ referre licet: nam de ſuo loquitur. Forte ἕνεκα ſubintelligitur.

vſ. 66. ſeqq. Τῦ καλλιεπῦς] Repetit voces quasdam ex

Antiſtes noſter,
(MN. An ſubigi?
SERV. Quis vocem miſit?
MN. Tranquillus aether.)
Trabalia ponere fabulae principia. (*fundamenta.*)
Curvat vero novos arcus carminum:
Et alia quidem tornat; alia conglutinat membratim,
Sententiisque inſignit, & antonomaſiis ornat,
Ceraeque in modum liquat, & rotundat,
Et in forma fundit.
MN. Et impudice ſe gerit.
SERV. Quis ruſticus appropinquat ad ſepta? (*domus?*)
MN. Qui paratus eſt tuum, & poëtae illius
Elegantis (*per*) ſeptum,
Rotundans & contorquens, (*rotundatum & contortum*)
Hunc penem infundibuli inſtar inſerere.
SERV. Utique juvenis cum eſſes, valde fuiſti petulans (*& protervus*),
ô ſenex.
EUR. ô bone, hunc quidem jube valere: tu vero
Agathonem mihi huc evoca omni ſtudio.
SERV. Non eſt, quod me roges: nam ipſe egredietur ſtatim;
Quippe qui carmina modulari incipit. Hyeme enim
Flectere ſtrophas (*& modos carminum*) non eſt facile,
Niſi (*quis*) progrediatur foras ad ſolem.

MNESILOCHUS, EURIPIDES.

MN. Quid igitur faciam? EUR. Mane: nam egreditur.
ô Jupiter, quo (*malo*) afficere me cogitas hodie?
MN. Per Jovem, percontabor hominem, Quid

ex antecedentibus; iſtud καλλιεπῆς ex vſ. 52. Ἀναγκῆ autem ex vſ. 64. γογγυλίσας ex vſ. 61. χοαπῦσαι ex vſ. 62. ex his temere coacervatis oratio emergit obſcura. Tamen apparet ad quid paratum ſe dicat Mneſilochus; eſt autem id, quod eum Euripides dicebat antehac etiam commiſiſſe in Agathonem ſupra vſ. 33. καὶ μὴν βεβίνηκας, σύ γε.

vſ 67 Γογγυλίσας καὶ συστρέψας] In Lyſiſtrata vſ. 976. ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας.

vſ. 70. Τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν] *Jube valere, Fac eum miſſum.* In Pluto vſ. 1188. Χαίρειν ἐάσας τὸν Δία.

vſ. 71. Ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ] In Eccleſiaz. vſ. 367. Ἀντισβέσαι τις καλέσειτο πάσῃ τέχνῃ.

vſ. 74. Καταπάγειν τὰς τροφὰς ἑᾴδιον] Quaſi ſcilicet materia ſtropharum ſit congelata. Strophae & antiſtrophae ſunt carmina, quae chorus cantat, modo huc, modo illuc ſe convertens, unde etiam nomen habent παρὰ τὸ στρέφεσθαι. Iſte autem loquitur tanquam de virgis, quae contorquentur in modum funis; quod commode fit, ſi virides adhuc calefiant in furno: at iſte ſtrophas in ſole vult facere.

vſ. 75. Θύραζε] Ita Ed. Farrei. Brub. autem & Nupera Θύρασι. non recte. Ceterum ut hic Θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον, ita in Nub. vſ. 632. Θύραζε πρὸς τὸ φῶς.

Τί τὸ φρᾶγμα τυτί; τί φύεις; τί δυσφορεῖς;
Οὐ λῇν σε κρύπτειν, ὄντα κιδεστὴν ἐμόν.
ΕΥΡ. Ἔπιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμμένον.
ΜΝ. Ποῖόν τι; ΕΥΡ. Τῆδε θ' ἡμέρᾳ κεκθήσειν,
Εἴτ' ἐς ἔτ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. Καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' ὅτε τὰ δικαστήρια
Μέλλει δικάζειν, ὅτε βυλῆς ἔαθ' ἕδρα,
Ἐπεὶ τείτη ἔστι Θεσμοφορίων ἡ μέση.
ΕΥΡ. Τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
Αἱ γὰρ γυναῖκες ὀπιβεβυλθύκασί μοι,
Κἀν Θεσμοφόροιν μέλλωσι δεῖ 'μοῦ τήμερον
Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝ. Τιὴ τί δή;
ΕΥΡ. Ὅτι τραγῳδῶ κἀ κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΜΝ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.
Ἀτὰρ τίν' ὀκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;
ΕΥΡ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τ' τραγῳδοδιδάσκαλον
Ἐς Θεσμοφόρι' ἐλθεῖν. ΜΝ. Τί δράσοντ', εἰπέ μοι;
ΕΥΡ. Ἐκκλησιάσοντ' ὀν ταῖς γυναιξὶν, κἂν δέῃ,
Λέξοντ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. Πότερα φανερὸν, ἢ λάθρα;
ΕΥΡ. Λάθρα, σολοὶ γυναικὸς ἡμφιεσμένον.
ΜΝ. Τὸ φρᾶγμα κομψὸν, κἀ σφόδρ' ὀκ ἂν κακῶς.
Τῷ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΕΥΡ. Σίγα. ΜΝ. Τί δ' ἔστιν; ΕΥΡ. Ἀγάθων ἐξέρχεται.
ΜΝ. Καὶ ποῖος ἐστὶν οὗτος; ΕΥΡ. Οὐκκυκλήμενος.
ΜΝ. Ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἶμι· ἐγὼ γοῦν οὐχ ὁρῶ
Ἄνδρ' ὑδέν' ὀνθάδ' ὄντα· Κυρήνιον δ' ὁρῶ.
ΕΥΡ. Σίγα, μελῳδεῖν αὖ προσκυλίζεται.
ΜΝ. Μύρμηκος ἀτραπὸς, ἢ τί φράσουσί μοι;

vſ. 81. Προπεφυραμένον] In Avibus vſ. 463.

vſ. 86. Τρίτη ἔστι Θεσμοφορίων ἡ μέση] Nempe quinque dies durabat Athenis feſtum Thesmophoriorum. Athenaeus p. 307. ἄνδρες φίλοι μὴ καὶ ἡμεῖς νηστίαν ἄγομεν Θεσμοφορίων τὴν μέσην· *O amici an & nos Neſteam medium Thesmophoriorum diem celebramus, qui inſtar mugilum ſic jejunemus?* Eſt autem Νηστία dies *jejunii*. Vide infra vſ. 958.

vſ. 91. Καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω] Erat certe Euripides oſor mulierum maximus, quod ubique ſatis oſtendit in fabulis ſuis. Unum adducam ex Hippolyto vſ. 664. Οἰοισθ· μισῶν δ' ἅ ποτ' ἐμπλησθήσομαι Γυναῖκας, ἐδ' ἂν φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν. Ἀεὶ γὰρ ἔν πως εἰσὶ κἀκεῖναι κακαί· *Pereatis. Nunquam enim ſatiabor odio mulierum, neque ſi quis dicat me hoc ſemper dicere. Nam & illae ſemper ſunt malae.*

vſ. 92. Δίκαιά γ' ἂν πάθοις] *Merito id tibi eveniret.*

vſ. 93. Ἐκ ταύτης] Malim ἐκ τούτων, i. e. *Poſtquam haec ita ſunt comparata.*

vſ. 100. Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Hoc dicit Mneſilochus, non quaſi & ipſe ſit tam vafer, ut in ea re palmam ferat; ſed quia Euripidi favet, & ab ejus partibus ſtat. Sic in Equitibus vſ. 277. cum Chorus faveret

Quid hoc rei sit? Quid gemis? Quid te male habet?
Non oportebat te celare (*hoc me*,) qui es affinis meus.
EUR. Est malum mihi magnum praeparatum.
MN. Quodnam? EUR. Hodie judicabitur,
Sitne victurus adhuc, an perierit Euripides.
MN. Et quomodo? siquidem nunc neque judices
Jus dicturi sunt; neque Senatus erit consessus:
Quia tertius est Thesmophoriorum dies, (*qui scilicet*) medius.
EUR. Hoc ipsum nimirum perditurum me esse timeo.
Mulieres enim mihi insidiantur,
Et in (*aede Dearum*) Thesmophorarum (i. e. *Cereris & Proserpinae*) constituerunt de me hodie
Concilium habere, in perniciem (*meam.*) MN. Quam ob causam?
EUR. Quia Tragoediis eas infector, maleque de illis loquor.
MN. Per Neptunum, merito hoc tibi accidisse putem.
Sed quam contra hoc machinam adhibebis?
EUR. Agathoni persuadere (*conabor*,) poëtae Tragico,
Ut Thesmophoria adeat. MN. Quid facturus, quaeso?
EUR. Ut intersit concilio mulierum, &, si opus fuerit,
Causam meam defendat. MN. Utrum palam, an clam?
EUR. Clam, stola muliebri indutus.
MN. Res est lepida, & digna moribus tuis.
Technarum nimirum (*& fallaciarum*) nobis debetur placenta, (i. e. *palma.*)
EUR. Tace. MN. Quid rei est? EUR. Agatho egreditur.
MN. Et quisnam est iste (*Agatho?*) EUR. Ille qui cum insolito apparatu prodit.
MN. Sed an coecus sum? Non enim video
Virum ullum hic praesentem: at Cyrenen video.
EUR. Tace. Carmina enim modulari statim incipiet.
MN. Formicarum semitas, an aliud quid gracili & exili voce cantillabit?

ret Fartori dicit: *Si adversarium tuum superaveris impudentia, nostrum est brabeum: ἢν ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερόν ὁ πυραμὸς* ubi vide Notam.

vs. 102. Οὐκκυκλήσει] Ἐκκυκλεῖσθαι proprie est in machina Theatrali ostendi, deinde absolute *apparere, prodire.* Vide ad Acharn. vs. 407. Etiam sine isto respectu κυκλεῖν de itione usurpatur, ut κυκλεῖν βάσιν, κυκλεῖν πέδα, ἀνακυκλεῖσθαι. Vide in Avibus ad vs. 1379.

vs. 104. Κυρήνη δ' ἐρῶ] Haec erat meretrix, cujus mentio in Ranis vs. 1362. Quia autem Agathon effoeminatus erat & comulus, hunc videns putat eum esse mulierem, uti in Ecclesiaz. vs. 167. cum quaedam reprehendens alteram, quod viros appellaret mulieres, dixisset: γυναῖκας αὖ δίσσυς τὰς ἄνδρας λέγεις; illa inquit: μὰ Δί' ἀλλ' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπ. Οὐ φασα γὰρ ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας εἶμεν λέγειν.

vs. 105. Μελῳδεῖν οὐ παρασκευάζεται] In Avibus vs. 226. ὅπου μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται. Ita etiam hic lego. Edd. ἐν.

vs. 106. Μύρμηκ@ ἀτραπιάς] Videtur proverbii speciem habere de rebus *minutis* & *exilibus.* Simile est ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη in Nubibus vs. 832.

AGA-

ΑΓΑΘΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΓ. Ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
Λαμπάδα κῆραι ξυὺ ἐλευθέρᾳ
Πατρίδι χρυσάλακα βοάν.
ΧΟΡ. Τίνι δαιμόναν ὁ κῶμος; λέγε νυν.
Εὐπίστως δὲ τεμὼν
Δαίμονας ἔχεις σεβίσαι.
ΑΓ. Ἄγε νυν ὅπλιζε, Μοῦσα,
Χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
Γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.
ΧΟΡ. Χαῖρε, καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν θυμοῦσοισι τιμαῖς
Γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓ. Τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυοτόνοισι κόραν ἀείσατ' Ἄρτεμιν Ἀγροτέραν.
ΧΟΡ. Ἑπομαι κλῄζουσα σεμνόν
Γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓ. Λατώ τε, κρέμαθ' Ἀσιάδος
Ποδὶ τῷδ' ῥυθμὸν θύρυθμα Φρυγίων
Διανθέμαθ' Ἑλλήνων.
ΧΟΡ. Σέβομαι Λατὼ τ' ἄναυδαν,
Κιθαρίζειν τε ματέρ' ὕμνων,
Ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
Τᾷ φῶς ἔανυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
Ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός·
Ὧν χάριν ἄνακτ' ἀλλὰ Φοῖβον παιᾶν.
ΑΓ. Χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς.
Ὀλολύζεις γέρων.

ΜΝΗ-

vs. 108. Λαμπάδα] Quia Ceres facibus incensis quaesivit Proserpinam. Ex Notis Biseti.

vs. 109. Βοάν] Forte βοᾷ, ut infra vs. 131. ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ. Potest tamen ferri etiam βοάν: ut sit ellipsis praep. κατά, sed tunc est sensus: *cum libera patria stripudiate ad clamorem.* Et ita accipit Bisetus.

vs. 115. Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο] Apollo enim Trojae moenia condidit, una cum Neptuno.

vs. 118. Ἐν θυμοῦσοισι τιμαῖς γέρας ἱερόν] In versione alia lectio est expressa, nempe: ἐν θυμούσοισι, τιμαῖς γέρως ἱερῦ προφέρων. Ita enim haec vult distingui & emendari Kusterus.

vs. 122. Ἄρτεμιν Ἀγροτέραν] In Lysistrata vs. 1267.

vs. 126. Ἀσιάδος κρέμματα] „ Ex versione cognoscitur subaudiri hic vocem κιθάρας. Etymologus & Suidas de hoc ipso ut videtur loco: Ἀσιάδος κρέμαλα, „ τῆς κιθάρας. ἔτως Ἀριστοφάνης. Ita enim dicebatur cithara, quia in Asia esset inventa. Hesychius: Ἀσιὰς „ ἡ κιθάρα, διὰ τὸ ἐν Ἀσίᾳ εὑρῆσθαι. Schol. Apollon. Rhodii Lib. II. vs. 779. καὶ ἡ κιθάρα Ἀσιὰς λέγεται, „ ἐπεὶ

AGATHO, CHORUS.

AG. Sacram Infernis (*Deabus*) accipientes
Facem, puellae, cum libero
(*Et*) patrio choros agitate clamore.
CH. Cuinam Deorum comus hic (*cantus lascivus cum tripudio*), dic age, (in-
Fideliter autem, meo exemplo, [stituitur?
Deos nosti colere.
AG. Age nunc, instrue Musa
Aureorum praesidem arcuum
Phoebum, qui condidit regionis, (*urbis Trojae*)
Moenia (*in*) terra Simoëntide. (*Phrygia*, vel *Trojana.*)
CH. Salve, ob pulcherrimas cantilenas,
Phoebe, inter artis Musicae peritos, honoribus
Praemii sacri (*praemiorum sacrorum*) excellens.
AG. Et (*degentem*) in montibus nemorosis virginem laudate Dianam sylvestrem.
CH. Sequor celebrans venerandam
Prolem, beatam quam praedico, Latonae,
Dianam, lecti conjugalis expertem.
AG. Latonamque; & pulsus (*sonos*) Asiaticae (*citharae*),
A pede (*nunc*) discrepantes, (*nunc*) ei respondentes rythmo, Phrygiis
Annuentibus Gratiis.
CH. Coloque Latonam reginam,
Citharamque matrem hymnorum,
Masculo clamore (*& Musicis*) probato:
Per quem lux emicat divinis (*ex*) oculis,
Et per nostram subitam vocem.
Quorum gratia Regem (*quilibet*) Phoebum honorat.
Salve, beate fili Latonae.
Clamorem tollit senex.

MNE-

„ ἐπὶ ἐν Λυδίᾳ πρῶτον εὑρέθη. Eurip. in Cyclope vs. 442. „ — Ἀσιάδ' ἐκ ἂν ἥδιον ἤφερον Κιθάρας κλύοιμεν· *Asiatice non libentius strepitum audiremus citharae.*" Haec ex Notis Kusteri. Apparet autem ex ipso contextu nihil aliud subintelligi debere; cum enim Agatho jussisset Chorum celebrare Λατὼ τε κρέμματά τ' Ἀσιάδ', Chorus statim ei morem gerens dicit, σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν, ΚΙΘΑΡΙΝΤΕ. Nam sic & in antecedentibus, quae Agatho jubebat, ea Chorus dicebat se facturum.

vs. 134. Ἀλλὰ] Ita Ed. Farrei. Brubachii autem & Nupera ἄλλε. mox τιμᾶ sine jota eadem: unde puto τίμα in imperativo.

vs. 136. Ὀλολύξατε γάμων] „ Haec non pertinent ad „ seriem fabulae, sed est παρεπιγραφὴ, qua significatur „ Mneßilochum, audito cantico Agathonis, prae voluptate & laetitia clamorem edidisse. Quare scribendum „ erit ὀλολύξω γάμων. Sic infra vs. 283. ὀλολύξατε γυναῖκες. *Kusterus.*" Est autem ὀλολυγὴ plerumque clamor faustus. Vide ad Equites vs. 613.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΑΓΑΘΩΝ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΜΝ. Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυδριῶδες, ὑ κατεγλωττισμένον,
Καὶ μανδαλωτόν· ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
Ὑπὸ τοῦ ἕδραν αὐτοῦ ὑπῆλθε γάργαλος.
Καί σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον,
Ἐκ τῆς Λυκουργίας ἕρεδρος βύλομαι·
Ποδαπὸς ὁ γύννις; πῆς πάτρα, πῆς ἡ φολή;
Τίς ἡ τέραξις ὧν βίου; τί βάζεται
Λαλεῖ κροκωτός; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
Τί λήκυθος ὑ τρόφιον, ὡς ὑ ξύμφορον;
Τίς δαὶ κατόπτρου ὑ ξίφους κοινωνία;
Τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ πρέφῃ;
Καὶ πῦ πέος, πῦ χλαῖνα, πῦ Λακωνικαί;
Ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα πῦ τὰ πτθία;
Τί φῂς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τῦ μέλους
Ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς ὑ βύλῃ φράσαι.
ΑΓ. Ὦ φρέσθυ, φρέσθυ, τῦ φθόνου μ' ἕνεκ' τὸ ψόγου
Ἥκουσα, τοῦ δ' ἄλγησιν ὑ παρεχόμην·
Ἐγὼ δὲ τοῦ ἐαθῆθ' ἅμα γνώμῃ Φορῶ.
Χρὴ τ' ποιητὴν ἄνδρα τρεῖς τὰ δράματα,
Ἃ δεῖ ποιεῖν, τρεῖς ταῦτα τὺς τρόπους ἔχειν.
Αὐτίκα γυναικεῖ ἦν ποιῇ τις δράματα,
Μετρσίαν δεῖ τ' τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
ΜΝ. Οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
ΑΓ. Ἀνδρεία δ' ἂν ποιῇ τις, ὑ τῷ σώματι
Ἐνεῆθ' ὑπάρχον τῦθ'· ἃ δ' ὑ κεκλήμεθα,

Mi-

vs. 137. Γενετυλλίδες] Deae quaedam affines Veneri.
vs. 138. Κατεγλωττισμένον] Unde κατεγλωττίσμαλα, *oscula lasciviora & delicata*: in Nubibus vs. 51. καταγλωττισμάτων — Γενετυλλίδων.
vs. 139. Μανδαλωτόν] In Acharnensibus vs. 1199. φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ Χρυσίον, τὸ πιπτασκὸν κἀπιμανδαλωτὸν ἄν.
vs. 141. Ὅστις] Ita Ed. Farrei. Brubachii εἴ τις. nupera ἥτις.
vs. 142. Ἐκ τῆς Λυκουργίας] Aeschylus scripsit Lycurgum Fabulam. Ad cujus verba in sequentibus sine dubio alludit, ubi Agathonem alloquitur Semivirum.
vs. 147. Τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;] Hic jam alludit ad illud Epicharmi apud Stobaeum Serm. 89. τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία; *Quaenam speculo & coeco intercedit communio?*
vs. 151. Ἐκ τῦ μέλους ζητῶ σε] Quia nimirum ejus carmen est θηλυδριῶδες, ut paulo ante dicebat; hinc & ipsum talem esse vult conjicere: & quia ipse talis est, ejus carmina etiam sunt talia; ὅμοια γὰρ πεφῦκε ἀναγκαῖον τῇ φύσει, ut ipse infra dicit.
vs. 154. Τοῦ δ' ἄλγησιν ὑ παρεχόμην] Potest etiam verti: *Dolorem nullum ostendi & prae me tuli*; nempe quem perceperim ex tua oratione. Et ita exponit Suidas, nempe per ἐκ ἐλυπήθην, *Dolore affectus non sum*, in Ἄλγησις.

MNESILOCHUS, AGATHO, EURIPIDES.

MN. Quam dulce melos, ô venerandae Genetyllides,
Et effoeminatum, & delicatum,
Et oſculi inſtar molle: adeo ut, dum (*ipſum cantantem*) audiebam,
Podicem ipſum ſubierit titillatio.
Et te, adoleſcens, quinam ſis, ſecundum Aeſchylum,
Ex Lycurgia interrogare volo:
Cujas eſt effoeminatus iſte? quae patria? quae ſtola?
Quae confuſio vitae? quid barbito
Rei eſt cum crocota? quid lyrae cum redimiculo?
Quid ampulla, & ſtrophium, quam non conveniunt?
Quaenam eſt ſpeculi & enſis ſocietas?
Quisnam vero ipſe es, adoleſcens? Num ut vir aleris? (*Num vir es?*)
At ubi penis? ubi laena? ubi Laconicae? (*calcei viriles.*)
An vero ut foemina? Ubi igitur mammae?
Quid ais? quid taces? ſed utique ex cantu
Te conabor deprehendere; ſiquidem ipſe non vis dicere.
AG. ô Senex, ſenex! malignum tuum opprobrium
Audivi; quamvis nullum dolorem (*nullam injuriam unquam tibi*) praebuerim.
Ego autem veſtem hanc ſimul cum mente gero.
Oportet enim poëtam fabulis,
Quas facere decet, mores convenientes habere.
Illico (*enim*) muliebres quando quis facit fabulas,
Particeps oportet eſſe morum illorum corpus.
MN. Igitur equum ſingularem agitas, cum Phaedram (*fabulam*) facis?
AG. Viriles vero cum quis facit (*fabulas,*) corpori
Ineſt hoc ipſum: quae vero non habemus,

Imi-

vſ. 155. Ἅμα γνώμῃ] *Conſulto.* Aliquando omittitur ἅμα. Ut apud Xenophontem de Athen. Polit. circa finem: οἱ δὲ τοῦτο γνώμῃ ποιοῦσι· ubi praeceſſerat: ἐκκλησιάσαι οὐκ ὀρθῶς βουλεύσασθαι. Idem autem eſt ἅμα γνώμῃ, quod ξὺν νῷ, quod eſt in Nubibus vſ. 580. & ἅμα ante γνώμῃ ponitur pro σὺν, ne fiat confuſio cum συγγνώμη.

vſ. 158. Αὐτίκα] Poteſt quandoque, ut hic, Latine verti: *Principio.*

vſ. 160. Φαίδρᾳ] Propudioſae libidinis mulier, quae appetivit concubitum privigni: de qua & Euripides fecit Tragoedias. Apud Noſtrum in Ranis vſ. 1069. Aeſchylus interrogatus ab Euripide, quales ipſe fecerit Fabulas, dicit: μὰ Δί' ἀ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας· *Profecto non Phaedras faciebam meretrices, ſicut tu.* Dicit itaque Mneſilochus ad Agathonem; *Cum ergo Phaedram facis, more meretricis equum agitas?* ſenſu obſcoeno; ut in Veſpis vſ. 497. κἀμὲ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσιλθοῦσα — ὅτι κιλτίσαι 'κέλευεν, — ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίζαμαι πυρρανίδα. Res flagitioſa, quae reticenda, inquit Gloſſator Petronii.

vſ. 162. & 163. Ἃ δ' ἀκτίμεθα μίμησις — συνθηρεύεται] Euripides in Aeolo in fragm. ἃ δὲ πλουτοῦντες ἀκτώμεθα· *Quae vero divitiis acquirimus.* Τοῖσι πένησι χρώμενοι θηράμεθα· *Quo in usi non habemus, Pauperibus utentes acquirimus.* Quo in loco θηράμεθα ſcripſi pro vulgato τιμώμεθα, quia illud aptius.

Μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεϑ'.
ΜΝ. Ὅτ' ἂν Σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
Ἵνα συμποιεῖσ' ὑπαδὸν ἐγκωμίοις ἐγώ.
ΑΓ. Ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
Ἀγρεῖον ὄντα κἀ δασύ. σκέψαι δ' ὅτι
Ἰβυκὸς ἑκεῖνος, κ' Ἀνακρέων ὁ Τήιος,
Κ' Ἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμωσαν,
Ἐμπερόφορόν τε κἀ διεκίνουν Ἰωνικῶς.
Καὶ Φρύνιχος (τοῦτον γὰρ ἐν ἀκμῇ κοαι)
Αὐτός τε καλὸς ἦν, κἀ καλῶς ἠμπίσχετο.
Διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτῷ κἀκάλ' ἦν τὰ δράματα.
Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ Φύσει.
ΜΝ. Ταῦτ' ἆρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ·
Ὁ δ' αὖ Ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ·
Ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.
ΑΓ. Ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
Ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. ΜΝ. Πῶς δῆτα τῶν θεῶν;
ΑΓ. Παῦσαι βαύζων· κἀγὼ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
Ὧν τηλικοῦτος, νῦν δ' ἡσυχάζω ποιεῖν.
ΜΝ. Μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐγώ σε τοῦ παιδεύσεως.
ΕΥΡ. Ἀλλ' ὧνερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓ. Λέγε.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, σοφὸν μὲν ἀνδρὸς, ὅς τις ἐν βραχεῖ
Πολλὰς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. Τοῦ χρείαν ἔχων;
ΕΥΡ. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἁπλῆν τὴν μέρον,
Τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓ. Τίς ἔστιν ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
ΕΥΡ. Ἡ πᾶσ'. ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρᾳ

Ἐν

vs. 164. Σατύρους] Faciunt enim Tragici Poëtae, qualis erat Agathon, Satyrica dramata, quorum unicum tantum hodie extat exemplum, nempe Euripidis Cyclops. Dicit autem hoc, quia Satyri sunt καταχρεῖς.

vs. 165. Ἐγκωμίοις] A κώμοις· *Ut is a tergo adjuvem arrigens.* Nempe vult Satyrum agere; ad quam rem se *trium* dicebat & supra vs. 64.

vs. 169. Ἐχύμισαν] Metaphora a coquis, qui temperant sapores ciborum, τὸς χυμός.

vs. 170. Ἐμπερόφορόν τε καὶ διεκίνουν Ἰωνικῶς] „ Particula τε in hoc versu redundat. Pro διεκίνουν autem „ Valesius ad Harpocrationem v. Ἰωνικὸς (ubi hic locus citatur) legit διεκινοῦντ' (i. e. διεκινοῦντο) quod „ non displicet· *Ex Notis Kusteri.*" Merito autem placet Viro Doctissimo illud διεκινοῦντο· nam & alibi Comicus in passiva voce extulit hoc verbum de re, ut videtur, eadem; in Vespis vs. 685. εἰσελθὲν μειρακιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέα υἱὸς, ἀδὶ διαζωὸς διακεκινημένος τὸ σῶμα, καὶ τετυφαιμένος. Ἰωνικῶς autem est *mollister & lascive*; propter mollitiem sonum, quae notior est, quam ut explicari debeat; de qua etiam in Ecclesiaz.

vs. 174. Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει] Per φύσιν hic forma potius intelligitur. In eadem re Pindarus voce μορφὴ usus est, Nemeorum III. ὧν καλὸς ἔρδων τ' ἐπιπόταται μορφᾷ. In isto autem, etiam simili loco, *ingenium* intelligitur voce φύσις, qui est ex Alemaeone Euripidis: Ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθῶς ἦν ἄρα Εσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα, Κακῶν δ', ΟΜΟΙΑ ΤΗ ΦΥΣΕΙ τῇ τῆς πατρός· *Fili Creontis, o quam verum erat ergo fortes creari fortibus, ignavis autem similes ingenio*

Imitatio tunc illa ſtudet aſſequi.
MN. Cum igitur Satyros facis, voca me,
Ut opera mea te adjuvem a tergo ſtans arrecto veretro.
AG. Praeterea illepidum eſt poëtam videre,
Agreſtis qui ſit & hirſutus. Conſidera porro,
Ibycum illum, & Anacreontem Teïum,
Et Alcaeum, qui harmoniam rite temperarunt,
Mitras muliebres geſtaſſe, & ſe moviſſe (*ſaltaſſe*) Ionice.
Phrynichus quoque (de hoc enim certe audiviſti)
Et ipſe formoſus erat, & eleganter veſtitus incedebat.
Ob eam cauſam utique & pulchra erant ejus dramata.
Non poſſumus enim non ſimilia facere naturae, (*ingenio.*)
MN. Ob hanc igitur cauſam Philocles, qui turpis eſt, turpia (*dramata*) facit:
Et viciſſim Xenocles, qui malus eſt, mala facit:
Itemque Theognis, qui frigidus eſt, frigida facit.
AG. Fieri utique aliter non poteſt. Quare cum illud (*probe*) noſſem,
Curavi (*diligenter*) corpus meum. MN. Quomodo, obſecro?
EUR. Deſine latrare. Nam & ego talis eram,
Cum ejus eſſem aetatis, & inciperem (*fabulas*) facere.
MN. Non, per Jovem, invideo tibi educationem tuam.
EUR. Sed cujus gratia veni, ſine me dicere. MN. Dic.
EUR. Agatho, ſapientis eſt viri, qui paucis
Longae bene poteſt ſummam comprehendere orationis: (*qui paucis verbis multa complecti poteſt.*)
Ego enim nova calamitate percuſſus (*affectus*)
Supplex venio ad te. AG. Qua re indigens?
EUR. Conſtituerunt mulieres me perdere hodie,
In feſto Thesmophoriorum, quod ipſis maledicam.
AG. Quodnam igitur a nobis poteſt eſſe auxilium tibi?
EUR. Maximum. Si enim fallens ſedeas

Inter

ingenio patris.

vſ. 175. Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὤν] Forte in eo conſiſtebat deformitas ejus, quia erat ὀξυκέφαλος, unde vulgo κεφαλὸς dicebatur, ut ait Comicus in Avibus vſ. 1295. ubi vide Notam.

vſ. 176. Ξενοκλῆς] Infra vſ. 447.

vſ. 177. Θέογνις ψυχρὸς ὤν] Hujus ψυχρότητα facete tangit in Acharn. vſ. 138. κατέπηξε χιόνι τὴν Θρᾴκην ἅλων, καὶ τὰς ποταμὰς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον, ὥστ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο. Tam frigidae fuerunt ejus Tragoediae, ut nivis illius, & glaciei videantur fuiſſe cauſa.

vſ. 180. Παῦσαι] In Verſione iſta commodius perſonis diſtribuuntur; ut ſenſus loci manifeſto oſtendit.

Ibid. Παῖσαι βαΐζων] Infra vſ. 921. βαΐζε, τἀμὰν σῶμα βάλλουσα ψόφῳ. Eſt autem proprie *canum*, unde ab Heſychio exponitur, ὑλακᾶιν. Simile eſt latinum *Baubare*, quod de Canibus Lucretius uſurpavit: *aut cum deſerti baubantur in aedibus* ——

vſ. 183. ΑΓ.] Ita Ed. Farrei & Brub. Nupera vero MN.

vſ. 184. & 185. Σοφὰ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλὰς καλὰς &c.] Euripidem facit loqui illis verbis, quae is ſcripſerat in Aeolo: Παῖδας, σοφὰ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ Πολλὰς λόγους εἶδός τε συντέμνει καλάς. Extant apud Stobaeum Serm 35. περὶ βραχυλογίας.

vſ. 186. Καινῇ] Edd. Farrei & Brubachii καινὴ.

Ibid. Ξυμφορᾷ πεπλημμέν@·] Euripides in Alceſtide vſ. 856. Καὶ πῦρ βαρεῖα συμφορᾷ πεπλημμέν@·.

vſ. 189. Ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω] Supra vſ. 90.

Ἐν ταῖς γυναιξὶν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνὴ,
Ὑπερακοκείνη μου σαφῶς, σώσεις ἐμέ.
Μόνῳ γ' ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓ. Ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
ΕΥΡ. Ἐγὼ φράσω σοι· τῶνδε μὴ γιγώσκομεν.
Ἔπειτα πολιός εἰμι, κἀ πώγων' ἔχω.
Σὺ δ' εὐπρεπόσωπος, λευκὸς, ἐξυρημένος,
Γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδη. ΕΥΡ. Τί ἐστιν; ΑΓ. Ἐποίησάς ποτε;
Χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ΕΥΡ. Ἔγωγε. ΑΓ. Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφέξειν· κἀ γὰρ μαινοίμεθ' ἄν·
Ἀλλ' αὐτὸς, ὅτι σόν ἐστιν, οἰκείως φέρε.
Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς γενάγμασι
Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΜΝ. Καί μοι σύ γ', ὦ καταπύγων, εὐρύπρωκτος εἶ,
Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
ΕΥΡ. Τί δ' ἔστιν οὗ δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
ΑΓ. Κάκιον ἀπολοίμιν ἂν, ἢ σύ. ΕΥΡ. Πῶς; ΑΓ. Ὅπως;
Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεύσια
Κλέπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.
ΜΝ. Ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαί μ' ἐᾶν.
ΑΓ. Ἀτὰρ ἡ πεῖρασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
ΕΥΡ. Τί δῆτα ποιήσεις ταῦτα; ΑΓ. Μὴ δόκει γε σύ.
ΕΥΡ. Ὦ τελεσικάκδαιμον, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
ΜΝ. Ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν πρόδῳς.
ΕΥΡ. Πῶς δῆτα ποιήσω δῆτα; ΜΝ. Τοῦτον μὲν μακρὰ
Κλαίειν κέλευ· ἐμοὶ δ' ὅ, τι βούλει χρῶ λαβών.
ΕΥΡ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐκδίδως ἐμοὶ,
Ἀπόδυθι τουτὶ θοιμάτιον. ΜΝ. Καὶ δὴ χαμαί.
Ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΥΡ. Ἀποξυρεῖν ταδί.

Τὰ

vs. 198. seq. Λευκὸς —— εὐπρεπὴς] In Ecclesiaz. vs. 428. εὐπρεπὴς νεανίας λευκός τις.

vs. 201. Χαίρεις ἐρῶν φῶς;] In Alcestide fecit hunc versum Euripides vs. 691. indicavit autem Kusterus. Loquitur ibi Pheres, qui noluerat pro filio suo mori. Istud Agathon in Euripidem retorquet, qui vult ut alius ipsius causa periculum subeat. Sic suismet verbis capitur Euripides in Ranis Comici vs. 1519. ubi vide Notam.

vs. 205. Στενάγμασι] Ita Edd. Farrei & Brub. aliae στενάσμασι male. Vertendum: *Calamitates non sunt ferendae ingemiscendo, sed patiendo.* Nimirum ut in Oedipo Coloneo Sophoclis Oedipus dicit vs. 1365. Οὐ κλαυτὰ δ' ἐστὶν, ἀλλ' ἰμοὶ μὲν αἰσία τάδε —— *Non deploranda autem haec sunt, sed ferenda mihi:* & Euripides in Electra vs. 195. quamvis paulo aliter: ἔστοι ΣΤΟΝΑΧΑΙΣ, ἀλλ' εὐχαῖς θεὸς σεβίζεσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ· *Non per gemitus, sed votis deos venerans, habebis serenos vitae dies, o filia.* Dicit autem Agathon illa, quia animadvertebat Euripidem identidem ingemiscere; quod cum animadverteret etiam Mnesilochus, in antecedentibus, dicebat ad eum vs. 78. τί ΣΤΕΝΕΙΣ, τί δυσφορεῖς; Cl. tamen Kusterus edidit τεχνάσμασι ex Suida: quod etiam

Inter mulieres, ita ut mulier esse videaris,
Causamque meam defendas, certo me servabis.
Solus enim dicere queas digne pro me.
AG. Quidni vero ipse causam tuam dicis praesens?
EUR. Ego dicam tibi. Primum quidem, noscor:
Deinde canus sum, & barbam habeo:
Tu vero formosa es facie, candidus, rasus,
Muliebri voce, mollis, specie decora.
AG. Euripides. EUR. Quid est? AG. Feciſtine aliquando hunc versum?
Jucundum tibi est lucem intueri, (*vivere*:) patri vero id non jucundum putas?
EUR. Ego utique. AG. Ne igitur speres, tuum malum
Nos laturos esse: nam insaniremus utique:
Sed ipse, quod tuum est, eo, quo par est, modo feras.
Calamitates enim non technis (*& dolis*)
Ferre nos aequum est, sed patiendo.
MN. Et tu, ô impudice, latum habes culum, (*cinaedus es*,)
Non verbis, sed (*muliebria*) patiendo.
EUR. Quid vero causae est, cur timeas ire illuc?
AG. Pejus periturus essem, quam tu. EUR. Quî sic? AG. Quî?
Si viderer mulierum opera nocturna
Furtim observare, & surripere muliebrem Venerem, (*clam foeminas permolere.*)
EUR. Quasi vero furtim observare: imo, per Jovem, subigi.
Sed praetextus, per Jovem, speciosus est.
AG. Quid igitur facies hac in re? EUR. Quid tibi videtur?
AG. ô Te infeliciſſimum! quam periit Euripides?
MN. ô Amiciſſime, ô affinis, ne te ipsum prodas. (*ne tibi desis.*)
EUR. Quid igitur faciam? MN. Hunc quidem longum
Flere jube: me vero, ad quodcunque vis, utere, (*meam operam ad omnia tibi paratam esse scias.*)
EUR. Age igitur, quoniam te ipsum tradis mihi,
Exue hanc vestem. MN. Ecce, humi (*posui.*)
Sed quid me facere constituisti? EUR. Radere has partes:

In-

etiam adstrui potest; intelligerentur enim per τεχνάσματα doli & technae Euripidis, quibus ille periculum sibi a mulieribus imminens amoliri vult, dum Agathoni persuadere conatur, ut muliebri veste indutus, ipsum in concilio mulierum defendat. Addo etiam, hanc vocem apte de Euripide dici, ad quem in antecedentibus vs. 178. Mnesilochus, cui suum consilium tunc aperuerat, dicit: τὸ πρᾶγμα κεμφέν, καὶ σχέδ' ἐπὶ τὲ σὲ πρέπει· τὲ γὰρ TEXNAZEIN, ἠμὶ τῷ· ὁ πυραμὸς.

vs. 208. Τοῖς παθήμασι] Hic jam alia παθήματα intelliguntur; nempe, unde Pathici dicuntur.

vs. 213. MN.] Ita Edd. Farrei & Brub. aliae ET.
Ibid. Βιαίσθαι] Edd. Farrei & Brub. κινῆσθαι. quod eandem admittit significationem.
vs. 214. AΓ. Ἀτάρ] Ita Ed. Farrei & Brub. Aliae ista etiam Euripidi tribuunt.
vs. 215. ET. Τί ἦν] Ita Ed. Farrei. Brub. autem MN. Nupera vero AΓ. quod ferri nulla ratione potest.
Ibid. AΓ. Μὰ δόκει] Ita Edd. Farrei & Brub. Nupera ET. male.
vs. 216. ET. Ὦ] Ita Farr. & Brub. Nupera AΓ. Ἐμοί.
vs. 222. Ταυτί] Nempe barbam.

Τὰ κάτω δ' ἀφθίειν. ΜΝ. Ἀλλὰ φράτ', εἴ σοι δοκεῖ·
Ἢ μὴ διδόναι γ' αὐτὸν ὤφελόν ποτε.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε·
Χρῆσόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. Αὐτὸς λάμβανε
Ἐντεῦθεν ὅπου ἡ ξυροδόκης. ΕΥΡ. Γενναίως εἶ.
Κάθιζε, φύσα τῳ γνάθον τῳ δεξιάν.
ΜΝ. Ὤμοι. ΕΥΡ. Τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοὶ πάτταλον,
Ἢν μὴ σιωπᾷς. ΜΝ. Ἄτταγ', ἄττα γ'.
ΕΥΡ. Οὕτως σὺ ποῖ θεῖς; ΜΝ. Εἰς τὸ τῶν Σεμνῶν θεῶν.
Οὐ γὰ μὰ τῳ Δήμητρα γ' ὀνταυθοῖ μενῶ
Τεμνόμενον. ΕΥΡ. Οὐκ ἐν καταγέλαστον δῆτ' ἔσῃ,
Τὴν ἡμίκραιραν τῳ ἑτέραν ψιλῷ ἔχων.
ΜΝ. Ὀλίγον μέλῃ μοι. ΕΥΡ. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
Προδῷς με. χώρει δεῦρο. ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ.
ΕΥΡ. Ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν, κἀνάκυπτε· ποῖ φέρῃ;
ΜΝ. Μῦ. μῦ. ΕΥΡ. Τί μύζεις; πάντα πεποίηκ' καλῶς.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ γρατθύσομαι.
ΕΥΡ. Μὴ φρονπίσῃς· ὡς θὤρεπὴς φανεῖ πάνυ.
Βούλῃ θεάσασθαι σαυτὸν; ΜΝ. Εἰ δοκεῖ, φέρε.
ΕΥΡ. Ὁρᾷς σεαυτὸν; ΜΝ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένην.
ΕΥΡ. Ἀνίσασ' ἵν' ἀφθύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γανήσομαι.
ΕΥΡ. Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
Ἐπίκυπτε· τῳ κέρκον φυλάττῃ νῦν ἄκραν.
ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσῃ νὴ Δία· πλὴν γ' ὅπως κόμψ.
Οἴμοι πάλας· ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες,
Πρὶν ἀνπλαβέσθαι τόν γε πρωκτὸν τὸ φλογός.
ΕΥΡ. Θάρρῃ. ΜΝ. Τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένον;
ΕΥΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' ὄδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰ
Ἀποπεπήνηκας. ΜΝ. Φεῦ ἰὼ τὸ ἀσβόλυ.

Αἴθος

vs. 223. Τὰ κάτω δ' ἀφθίειν] In Ecclesiaz. vs. 13. ἀφαύων τὴν ἐπαιθοῦσαν τρίχα.

vs. 224. Διδόναι αὐτόν] „ Versus suppliendi gratia scribendum est διδόναι γ' ἑμαυτόν. *Kusterus.* Ed. Farrei non habet αὐτόν."

vs. 226. Χρῆσόν γε.] Edd. Farrei & Brub. Χρῆσόν τι· non male.

vs. 228. Κάθιζε] Ad Mnesilochum, ut eum tondeat.

vs. 229. Ἐμβαλῶ σοι πάτταλον] In os, inquam, ut coqui solent porcis. In Equitibus vs. 374. ἐμβαλόντες αὐτῷ πάτταλον μαγειρικῶς εἰς τὸ στόμα, τὴν γλωττὰν ἐξείραντες αὐτοῦ. Ne quis hic aliquid obscoeni cogitet.

vs. 230 Ἄτταται] Ut in Equitibus vs. 1.

vs. 231. Οὕτως σὺ ποῖ θεῖς;] Ut in Vespis vs. 860.

Ibid. Εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν] Illuc confugiebant in maximis malis supplices. In Equitibus vs. 1309. καθῆσθαί μοι δοκῶ εἰς τὸ Θησείων πλεύσασις, ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.

vs. 233. Τεμνόμενον] Apparet malum fuisse tonsorem Euripidem.

vs. 234. Τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλήν] Est quidem dimidia capitis pars, sed hoc loco, quia barbam ei radit, intelligenda est, ut & Kusterus monet, *maxilla altera*: & potest, nam Hesychius vocem ἡμίκρανα, quae idem significat, quod ἡμίκραιρα, exponit: ἡμικεφάλαιον, σιαγόνος τὸ ἥμισυ. Ceterum, *Si*, ut Horatius dicit, *curtatus inaequali tonsore capillos Occurro, rides*; quanto magis ridebis, si tibi occurrat aliquis ἡμιξύρητος *semitonsus*, ut iste; & Diogenes apud Laërtium.

vs. 238. Μῦ. μῦ. τί μύζεις;] Mῦ est plorantis, ut in Equit. vs. 10. a quo μύζειν, ut ait Suidas hunc locum citans, id est, μῦ dicere: ut a φεῦ, φεύζειν apud Aeschylum in Agamemnone vs. 1316. φεῦ φεῦ. *heu, heu!* deinde alter: τί τάτ' ἐφεύξας;

Cur

Inferiora autem (*partium inferiorum pilos*) adurere. MN. Igitur fac, si
tibi videtur:
Vel tradere me ipsum (*tibi*) non debebam unquam.
EUR. Agatho, tu quidem novaculam geris tecum semper:
Commoda igitur nobis novaculam. AG. Ipse accipe
Ex hac theca. EUR. Egregius (*vir*) es.
Sede: infla buccam dextram.
MN. Heu mihi! EUR. Quid clamas? Injiciam (*intrudam*) tibi paxillum,
Nisi taceas. MN. Attatae, attatae!
EUR. Heus tu, quo curris? MN. Ad (*templum*) venerandarum Dearum,
Non enim, per Cererem, hic manebo, (*Eumenidum.*)
(*Quippe*) qui secor. EUR. Atqui ridiculus eris, (*risum movebis aliis,*)
Dimidiam tantum capitis partem rasam habens.
MN. Parum id curo. EUR. Neutiquam, per Deos,
Prodideris me: vade huc. MN. ô Me infelicem!
EUR. Immotus sede, & suspice. Quo te vertis?
MN. My, my. EUR. Quid mussitas? Omnia facta sunt bene.
MN. ô Me infelicem! Ergo rasus (vel, *leviter armatus*) militabo.
EUR. Ne sis sollicitus: nam elegans apparebis omnino.
Visne spectare ipse te? MN. Si tibi videtur, age.
EUR. Viden' te ipsum. MN. Non per Jovem, sed Clisthenem.
EUR. Surge, ut pilos tibi aduram, & inclina te.
MN. Heu me infelicem! porcellus fiam, (i. e. *depilabor totus.*)
EUR. Afferat aliquis ex aedibus facem, vel lucernam.
Inclina te. Caudae cave nunc extremae.
MN. Mihi id curae erit. At vero uror.
Heu me miserum! Aquam, aquam, vicini!
Priusquam corripiat podicem flamma.
EUR. Bono animo esto. MN. Quî bono sim animo, igne ambustus?
EUR. Sed non amplius ulla molestia tibi restat: plurimus enim
Labor tibi exantlatus est. MN. Heu, heu, fuliginem!

Ambusta

Cur sic beu? clamas. Ita enim ibi vertendum. Istud μύζειν occurrit & in Aeschyli Eumenidibus vs. 189. μύζουσιν οἰκτισμόν· *lamentantur miserabile.* Hinc etiam μυχθίζειν, apud eundem in Prometheo vs. 742. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· *At tu rursus vociferaris & lamentaris.* Ubi Scholia ad κἀναμυχθίζῃ, πῶς φωνῆς, καὶ στεναγμοῦ εἰδός. Aliud etiam est μύζειν, quod significat *fugere*: aliud etiam μυχθίζειν, τὸ μυκτηρίζειν, χλευάζειν.

Ibid. Πάντα] Ed. Nupera hoc hemistichium tribuit MN. non recte. Farrei autem & Brub. ET.

vs. 239. MN. Οἴμοι] Ita Farr. & Brub.

Ibid. Ψιλὸς αὖ σμπεσοῦμαι] „ Jocus latet in ambiguitate vocis ψιλὸς, quae tam *rasum*, quam leviter armatum apud Graecos significat." *Kusterus.*

vs. 241. Βάλει] Dat ei speculum.

vs. 242. Κλεισθένην] Quia erat tonsus Mnesilochus, dicit se in speculo non se ipsum videre, sed Clisthenem, qui habebat ψιλὰς τὰς γνάθους, ut de eo loquitur infra vs 592.

vs. 246. Τὸν κέρκον] *Caudamque salacem* Horat.

vs. 249. Πρὶν ἀντιλαβέσθαι πύγης προσλῆτ' τὴς φλογός] Vertendum: *Antequam podex opem ferat ad flammam extinguendam.* Dicere vult: *Antequam pedendo flammam extinguam;* ut ille in Ranis vs. 1123. ὑποτρέδομεν φυσῶν τὸν λαμπάδα. Aut etiam: *Antequam cacem prae dolore, atque sic flamma extinguatur.* Est autem Metonymia consequentis pro antecedente. Sic in Pace vs. 176. cum Trygaeus vellet dicere: *Prae timore cacabo;* dicit, Χορτάσω τὸν κάνθαρον, *Satiabo scarabaeum*, qui est σκατοφάγος.

Αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ θεῖ τιὶ τεάμιν.
ΕΥΡ. Μὴ φρονπίσῃς· ἕτερός γ' αὐτὰ σπογγιεῖ.
ΜΝ. Οἰμώξετ' ἄρ', εἰ τ ἐμὸν θρακίδιον πλυνεῖ.
ΕΥΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐκπαθῆναι φθονεῖς,
Ἀλλ' ἱμάτιόν γ' ἓν λῆσον ἡμῖν τυτοί,
Καὶ πρόφιον. ὑ γὰ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
ΑΓ. Λαμβάνετε, ὦ λῆθ', ὑ φθονῶ. ΕΥΡ. Τί ἓν λάβω;
ΑΓ. Ὅ, τι; τ κροκωτὸν θρῶτον ἐνδὺς λαβών.
ΕΥΡ. Νὴ τιὶ Ἀφροδίτιω ἡδύ γ' ὄζῃ ποδίν.
ΑΓ. Σύζωσον ἀνύσας. ἆρε νῦν πρόφιον. ΕΥΡ. Ἰδύ.
ΜΝ. Ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ θεῖ τὼ σκέλη.
ΕΥΡ. Κεκρυφάλε δεῖ ὦ μίτρας. ΑΓ. Ἠδὶ μὲ ἓν
Κεφαλὴ θεῖθετος, ἰὼ ἐγὼ νύκλως φορῶ.
ΕΥΡ. Νὴ τ Δί' ἀλλὰ καπιτηδεία πάνυ.
ΜΝ. Ἆρ' ἁρμόσῃ μοι; ΑΓ. Νὴ Δί' ἄλλ' ἄειτ' ἔχῃ.
ΕΥΡ. Φέρ' ἔγκυκλον. ΑΓ. Τυτὶ λάμβαν' ἀπὸ τ κλινίδ@.
ΕΥΡ. Ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. Τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
ΜΝ. Ἆρ' ἁρμόσῃ μοι; ΑΓ. Χαλαρά γ' ὑ χαίρεις φορᾶν;
Σὺ τῦτο γίνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰ ὧν δέῃ.
ΜΝ. Εἴσω πις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.
ΕΥΡ. Ἀνὴρ μὰ ἡμῖν ὑτοσί, ὑ δὴ γυνὴ
Τό γ' εἶδ@· ἰὼ λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγμαι
Γυναικεῖς εὖ ὑ πιθανῶς. ΜΝ. Πειράσομαι.
ΕΥΡ. Βάδιζε τοίνυν. ΜΝ. Μὰ τ Ἀπόλλω οὐκ, ἤνγε μὴ
Ὀμόσῃς ἐμοί. ΕΥΡ. Τί λῆμα; ΜΝ. Συνωόσειν ἐμὲ
Πάσαις τέχναις, ἢν μοί π θεὶπῇ κακόν.
ΕΥΡ. Ὄμνυμι τοίνυν Αἰθέρ' οἴκησιν Διός.
ΜΝ. Τί μᾶλλον, ἢ τ Ἱπποκράτης ξυνοικίαν.
ΕΥΡ. Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τὺς θεύς.
ΜΝ. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ἵνα ἡ φρενὶ ὤμοσεν,
Ἡ γλῶττα δ' ὀχ' ὁμώμοκ', ὑδ' ὤρκωσ' ἐγώ.

Ὁλο-

vſ. 255. Εἰ τὸν ἐμόν] Obſcoenum eſt quod intelligitur.
vſ. 257. Τυτωί] Ita Edd. Farrei & Brub. Nupera τυτοί. quaſi ad veſtem digitum intenderet: quod non placet.
vſ. 259. Λαμβάνετε καὶ χρῆσθ', ὑ φθονῶν] Euripides in Hercule Furente vſ. 333. Κοσμεῖσθ' ἵνα μολόντες, ὑ φθονῶ πέπλων· *Ornemini, intro ingreſſi, non invideo vobis veſtes.*
vſ. 265. Κεφαλὴ περίθετ@] „ Loci hujus meminit „ Pollux Lib. II. Sect. 35. Euſtath. ad Hom. p. 1280. „ Ed. Rom. & Suid. v. περίθετ@. *Kniſterus.* Ceterum in Edit. Farrei eſt κεφαλὴ περίθετ@. Sed κεφαλὴ rectum eſt, ut patet ex auctoribus citatis.
vſ. 268. Ἔγκυκλον] Veſtimenti muliebris genus.
vſ. 270. Χαλαρά γ' ὑ χαίρεις φορᾶν] Lucianus.
vſ. 272. ΜΝ. Εἴσω] Iſtud Agathoni potius tribuendum, nam in machina intro aufertur, ſicut exibat ἐκκυκλήμεν@ vſ. 102. Mneſilochus autem adhuc manet.
Ibid. Εἰσκυκλησάτω] Supra vſ. 102. ἐκκυκλήμεν@, ubi vide Notam.
vſ. 279. Ὄμνυμι τοίνυν Αἰθέρ' οἴκησιν Διός] Hunc verſum Scholiaſtes ad Ranas vſ. 100. ad haec verba Comici: Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, dicit eſſe ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους, & ſic exhibet: Ὄμνυμι δ' ἱερὸν Αἰθέρα οἴκησιν Διός. Ubi ego Scholia corrigenda eſſe puto ſic: ἐκ Μελανίππης σοφῆς. Conſtat enim Euripidem ſcripſiſſe Tragoediam hoc nomine, non Sophoclem: praeterea ibi non Sophoclem perſtringit Comicus, ſed Euripidem.
vſ. 280. Τὴν Ἱπποκράτης ξυνοικίαν] Vertendum hic potius

Ambusta mihi omnia sunt circa podicem.
EUR. Ne sollicitus sis; alius enim ea spongia absterget.
MN. Flebit nimirum, si quis podicem meum abluerit.
EUR. Agatho: quandoquidem te ipsum (*mihi*) tradere maligne recusas:
At saltem pallium commoda nobis hoc,
Et strophium, (*teres cingulum.*) Non enim dices, haec te non habere.
AG. Accipite, & utimini: non negabo (*ea vobis.*) EUR. Quid ergo accipiam?
AG. Quid? Crocotam primum sume, & indue.
EUR. Per Venerem, suavem spirat odorem mentulae.
AG. Quin succingere te properas. Age, tolle strophium, (*teretem zonam.*)
MN. Age nunc, indue ornamenta cruribus meis. [EUR. Ecce.
EUR. Reticulo (*nobis*) opus est, & mitra. AG. En galericulum,
Quod ego noctu gesto.
EUR. Per Jovem, quin & aptum est valde.
MN. Num aptum est mihi? AG. Per Jovem: Imo optime habet.
EUR. Cedo encyclum. AG. Hoc sume e lectulo.
EUR. Calceis opus est. AG. Meos hos accipe.
MN. An apti mihi erunt? AG. Laxos gestare non amas?
Sed tu hoc vide. Atqui habes nunc, quibus tibi opus est.
MN. Intro aliquis quam citissime me ducat.
EUR. Vir hic nobis (*est,*) & simul foemina,
Quod speciem adtinet. Cum vero loqueris, (*vide*) ut vocis sono
Mulierem imiteris bene & verisimiliter. MN. Conabor.
EUR. Vade igitur. MN. Non per Jovem, nisi
Juraveris mihi. EUR. Quam rem? MN. Te servaturum esse me
Omnibus modis, si quod malum mihi accidat.
EUR. Juro igitur per aetherem, domicilium Jovis.
MN. Quid potius (*per Jovis domicilium juras,*) quam per insulam urbanam
EUR. Juro igitur per omnes sunditus Deos. Hippocratis?
MN. Memento igitur horum; mentem juravisse,
Linguam vero non juravisse; neque me jurejurando te obstrinxisse.

Cla-

tius puto: *Hippocratis contubernium:* ut apud Aeschylum in Eumenidibus vs. 920. *δίζομαι Παλλάδ' ξυνωμίαν Accipiam Palladis contubernium.* In contubernio autem Hippocratis sunt ejus filii, *διαλλόμενοι εἰς ὑοδίαν*, ut de iis loquitur Scholiastes ad Nubes vs 997. ad haec Comici verba: *τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς τίζεις, καί σε καλοῦσι ἑλιτομάμαν.* Est autem *ὑοδία* porcina quaedam immunditia. Eosdem Hippocratis filios tanquam stolidos notavit Eupolis: vide ad illum in Nub. locum notata.

vs. 277. Τί χρῆμα.] Vide locum ex Eurip. adductum ad vs. 281.

vs. 281. Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ὅρκους τοὺς θεούς.] Euripides in Medea vs. 746. Ὄμνυ πίδυν γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς τὸν ἐμοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος. ubi alter, τί χρῆμα δράσεις; *Jura solum terrae & solem patrem patris mei, & totum simul genus Deorum;* alter: *quam rem facturum?* Vide Nostrum supra vs. 277.

vs. 282. & 283. Ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν Ἡ γλῶττα δ' οὐχ' ὁμώμοκε.] Hoc propterea dicit, ne postea forte Euripides, jurejurando neglecto, dicat, quemadmodum apud ipsum Hippolytus dicit in cognomini dramate vs. 612. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡδὶ φρὴν ἀνώμοτος· *Lingua juravit, mens vero manet injurata.* quo allusit Comicus etiam Ranis vs. 1512. & alibi. Et Lucianus perquam facete in Vitarum Auctione de simulata ἀναλγησία Stoica: Ἡ φρὴν σοι ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ἴσαι ἀναλγήσει· *Animus tibi dolebit, lingua autem nullum dolorem fatebitur.*

* Ὀλολύζουσι γυναῖκες. Ἱερὸν ὠθεῖται.

ΕΥΡ. Ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τ' ἐκκλησίας
Σημεῖον ὀπ τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνει.
Ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝ. Δεῦρο νῦν, ὦ Θρᾷττ', ἔπου.
Ὦ Θρᾷττα θέασαι· καομένων τ' λαμπάδων
Ὅσον τὸ λῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τ' λιγνύος.
Ἀλλ' ὦ φιλαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξαθέ με
Ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδε.
Ὦ Θρᾷττα τ' κίστιν κάθελε· κατ' ἔξελε
Τὸ πόπανον ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
Δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη,
Καὶ Περσέφατται, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
Θύειν ἔχουσαν· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
Καὶ τ' θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
Πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίᾳ κἀβελτέρᾳ,
Καὶ πρὸς θάλατταν ἔχειν μοι φρένας.
Πῦ πῦ καθίζωμ' οὐ καλῶ, τ' ῥητόρων
Ἵν' ἐξακούω. σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θρᾷττ', ἐκποδών.
Δήλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τ' λόγων.

ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΚΗΡ. Εὐφημί' ἔστω·
Εὐφημί' ἔστω·
Εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν,
Τῇ Δήμητρι, καὶ τῇ Κόρῃ,
Καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ,
Καὶ τῇ κυροτρόφῳ τῇ Γῇ,

Καὶ

*. Ὀλολύζουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται] In Versione non exprimitur illud ἱερὸν ὠθεῖται· id autem est: *Victima propellitur.* Quae cum videatur esse parepigraphe, ut vocant, qua monetur lector, quid agatur in Scena; non satis intelligibilis est hoc loco; itaque videndum, an forte aliter scriptum fuerit. Editio Farrei hic habet: ὀλολύζουσί γε ἱερὸν ὠθεῖται· quod etiam est vitiosum, sed parva mutatione meliorem exhibet sensum: ὀλολύζουσι. Ἱερὰν ὠθεῖται· *Ovantes clamant. Senex truditur.* Cum quo apte convenit, quod Euripides dicit: ἔκσπευδε ταχέως, *propera ocyus exire.*

vs. 288. Σημεῖον] De signo, ad quod conveniebat, in Vespis vs. 697.

vs. 286. Ὦ Θρᾷττ' ἔπου] Thratta nomen ancillae a gente. In Acharn. vs. 272. in Vespis vs. 834. In Pace vs. 1139.

vs. 294. & 295. Πολλὰ πολλάκις μέ σοι θύειν] In Precibus utuntur infinitivo, ut in Electra Euripidis vs. 805. Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με θαθυστᾶν, καὶ τὰν κατ' οἶκος Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὰν, πράσσοντας ὰς νῦν, τὰς δ' ἐμὰς ἐχθρὰς κακῶς· *O Nymphae Saxicolae, (date) ut ego saepe boves vobis macidem, & uxor mea Tyndari F. quae domi est, in eo, quo nunc simus rerum statu; inimicis autem rerum status infaustus.* Et apud Comicum in Ranis vs. 907. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα εἶναί με τῶν, ἐπῶν ἀξίον μυστηρίων.

vs. 296.

Clamorem inter ſacra tollunt mulieres.

EUR. Feſtina cito: nam concionis
Signum in Thesmophorio (*templo Cereris & Proſerpinae*) apparet.
Ego vero abibo. MN. Huc age, Thratta (*ancilla,*) ſequere.
ô Thratta, vide, ardentibus facibus
Quanta aſcendat fuligo.
Sed ô, perpulchrae Thesmophorae (*Deae, Ceres & Proſerpina,*) recipite me
Bonis avibus, & huc rurſus domum (*ſalvum dimittite.*)
ô Thratta, ciſtam de capite depone, & deinde eximе
Placentam, ut eam ſumtam libem Deabus.
Domina valde honorata Ceres chara,
Et Proſerpina, (*precor*) ut multa ſaepe tibi
Libare queam: ſin minus, at nunc ſaltem ut lateam,
Et filia mea nubilis virum nanciſcatur
Divitem, (*quamvis*) alioqui ſtolidum & inſipientem:
Et ad ſaccum (*crumenam*) mentem animumque attentum habeat.
Ubi, ubi ſedere potero loco commodo, oratores
Ut audiam. Tu vero abi, ô Thratta, hinc a me.
Servis enim non licet audire (*noſtros*) ſermones.

PRAECO, CHORUS, MULIER QUAEDAM, ALIA MULIER.

PR. Favete linguis,
Favete linguis:
Vota facite Thesmophoris (*Deabus,*)
Cereri, & Proſerpinae,
Et Pluto, & Calligeniae,
Et juvenum altrici Terrae,

Et

vſ. 296. Καὶ τὴν Θυγατέρα] Potius καὶ τὸν Θυγατέρ⊙ cum Scaligero & Kuſtero.

Ibid. Καὶ τὴν Θυγατέρα] „ Nullus hic eſt ſenſus. Χεῖρ⊙ „ enim de partibus genitalibus foeminarum, non „ virorum dicitur. Quare cum Scaligero in Excerptis „ ſcribendum potius videtur: καὶ τὸν Θυγατέρ⊙ χεῖρον „ οὐδὲς μοι τυγεῖν." *Kuſterus.*

vſ. 297. Πλουτόγε⊙, ἄλλως ἀλιθία] Eubulus Comicus apud Athenaeum p. 236. ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρ' ἀλίθιον, πλουτοῦντα δὲ, τίθεμαι περὶ τούτου τέρμι'. *Si locupletem ac ſtolidum quendam conſpiciam, ſtatim circa illum ſubo.*

vſ. 298. Θάλλοντ] Lego φάλλητα, quo manuducit Editio Farrei, quae habet φαλλικόν. quod in illo loco verſus ſtare non poteſt. Haec emendatio venerat in mentem Viris Doctis, licet non vidiſſent Editionem Farrei. Vertendum itaque: *Et ut ad penem mentem animumque intentum habeat.* φαλὸς & φαλλὸς eſt proprie penis artificialis, qui in ſacris Bacchi geſtabatur oſtentationis gratia; ut videmus in Acharn. vſ. 259. & 261. deinde accipitur ut paulo ante interpretabamur, quod patet ex Lyſiſtrata vſ. 774. ubi: ἀντέχωνται δὲ φαλήτων.

vſ. 306. Καὶ τῷ Πλούτῳ] In Pluto vſ. 133. ἔχονται πλουτεῖν. ubi vide Notam.

vſ. 307. Καστορέῳ] Vide Ezech. Spanhem. ad Callimachum p. 301. *Kuſterus.*

Καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν·
Ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ σύνοδον ἣ νῦν,
Κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι·
Πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων,
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς·
Καὶ ἃ δρῶσαν, ἃ ἀγορεύουσαν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων,
Καὶ ἃ τὰ γυναικῶν,
Ταύτην νικᾷν.
Ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά.
Ἰὴ παιών. ἰὴ παιών. ἰὴ παιών. χαίρωμεν.
ΧΟΡ. Εὐχόμεσθα, καὶ θεῶν γένει
Λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
Φανέντας ὀπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε· χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν·
Καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
Γλαυκῶπι χρυσόλογχε,
Πόλιν οἰκοῦσα πολεμαίχμιον, ἐλθὲ δεῦρο.
Καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος·
Σύ τε Πόντιε σεμνὲ Ποσειδον
Ἁλιμέδον, περιπλῶν
Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδίνητον
Νηρέως· ἁλίοι τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
Χρυσέα τε φόρμιγξ ἠχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
Ἡμετέραις· τελέως
Δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
Εὐγενεῖς γυναῖκες.
ΚΗΡ. Εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
Καὶ ταῖς Ὀλυμπίασι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
Καὶ ταῖσι Πυθίασι, καὶ τοῖς Δηλίοις,
Καὶ ταῖσι Δηλίασι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς·
Εἴ τις ὀπώπευθέ τι τῷ δήμῳ κακόν,

Τῷ

vs. 308. Καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ Χάρισι] In Pace vs. 455. Ἑρμῆ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ

vs. 319. Εὐχόμισθα] Ita Ed. Farrei. Brubachii & Nupera ἠυχόμισθα· non placet. illud respondet ad εὔχεσθε.

vs. 322. Μεγαλώνυμε] In Nubibus vs. 569. καὶ μεγαλώνυμον ἠμὲν πατέρ' Αἰθέρα.

Ibid. Χρυσολύρα] Sic εὐλύρας dicitur Apollo infra vs. 998. τὸν εὐλύρην μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον Ἄρτεμιν.

vs. 323. Δῆλον ὃς ἔχεις] In Nubibus vs. 595. ἀμφί μοι αὐτε

Et Mercurio, & Gratiis:
Ut concio haec, & concilium praesens
Pulcherrime & optime habeatur;
Multumque prosit urbi Athenienſium,
Et feliciter nobis ipsis (*vertat:*)
Et ut ea, quae (*praeclaris*) factis & orationibus meretur
Quam optime de populo Athenienſium,
Et mulierum,
Vincat, (*ejus ſententia vincat.*)
Haec precamini; & vobis ipsis bona.
Io Paean, Io Paean, Io Paean: gaudeamus.
CH. Accipimus, (*probamus, quae a te dicta ſunt:* &) Deorum genus
Precamur, ut ad has preces
Appareant (*nobis*) laeti.
Jupiter magni nominis; & aurea lyra decore (*Apollo,*)
Delum qui tenes ſacram:
Et tu omnium victrix virgo, (*Minerva,*)
Caeſia oculos, aurea utens haſta,
Urbem habitans florentiſſimam; veni huc:
Et tu multa habens cognomina, ferarum interfectrix puella,
Latonae aureos oculos habentis germen, (*ſoboles, Diana:*)
Tuque, marine venerande Neptune,
Maris domine, relicto
Profundo piſcoſo, (&) turbinibus agitato,
Nerei: Marinaeque puellae,
Et Nymphae montivagae.
Aurea quoque lyra accinat precibus
Noſtris. Ex voto
Concionem habeamus, Athenienſium
Nobiles mulieres.
PR. Preces adhibete Diis Olympiis,
Et Deabus Olympiis, & Pythiis (*Diis,*)
Et Pythiis (*Deabus,*) & Deliis (*Diis,*)
Et Deliis (*Deabus,*) & reliquis Diis:
Si quis machinatur populo malum aliquod,

Populo

κῶτε Φοῖβ' ἄναξ Δῆλε, ἃς Κυθέραν ἔχεις ὑψικέρατα πέτρας.
vſ. 327. Θηροδόνε] In Lyſiſtrata vſ. 1267. Dorice: ἀγρότερ' Ἄρτεμι σηροκέρως, μόλε δεῦρο, παρσένε Σιά.
vſ. 329. Πόντιε] In Ranis vſ. 1379. Ἰὼ πόντιε δαῖμον.
vſ. 330. Ἁλιμίδαν] Sic Ποντομίδαν Ποσειδῶν. Vide ad Veſpas vſ. 1520.
vſ. 338. Θεοῖς τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ ταῖς Ὀλυμπίασι] Vide in Avibus vſ. 867.

Τᾷ τ' γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκθέῃ
Εὐριπίδῃ, Μήδοις τ', ὅπῃ βλάβῃ πι·
Τῇ τ' γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ὅπνοεῖ,
Ἢ τ' τύραννον συγκαταγειν, ἢ παιδίον
Ὑποβαλλομένης κατεῖπέν τις, ἢ δᾴλη τις
Προαγωγὸς ὅσ' ἐνεθύλλισεν τᾷ δεσπότῃ,
Ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρῃ,
Ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
Καὶ μὴ δίδωσιν ἃ 'ν ὑπόσχηταί ποτε,
Ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχᾷ γραῦς γυνὴ,
Ἢ ἡ δέχη' ταῦτα δι' ἑταίρα τ' φίλον·
Κ'εἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς, ὅ χρός
Ἢ τ' κοτυλῶν τὸ νόμισμα ἀφαλυμαίνῃ·
Κακῶς ὀλοίατ' τοῦτον αὐτὸν, κ' οἰκίαν,
Ἀρᾶσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τὰς θεὰς
Εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι τἀγαθά.
ΧΟΡ. Ξυνευχόμεθα τέλεα μάλ'
Πόλει, τελεά τε δήμῳ
Τάδ' βούλματα γενέσθαι·
Τὰ δ' ἄλλα θ' ὅσαις ταῦτα πρόσκειται
Νικᾶν λεγούσαις ὁπόσαι
Δ' ἐξαπατῶσι, ταῦτα βαίνειν·
σί τε τὰς ὅρκους
Τὰς νενομισμένους,
Κερδῶν ἕνεκ' ὅπῃ βλάβῃ,
Ἢ ψηφίσματα ἢ νόμον
Ζητοῦσ' ἀνιμεθιζάναι,
Τἀπόῤῥητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
Ἢ Μήδους ἐπάγουσι τ
Χώρας ἕνεκ' ὅπῃ βλάβῃ·
Ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὸ
Πόλιν. Ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ ταῦτα κυρώσειας, ὡς
Θ' ἡμῖν θεὰς πρέσβειραν
Καίπερ γυναιξὶν ὔσαις.

ΚΗΡ.

vs. 344. Μήδους] Admiscet illa, quorum mentionem in se: iis precibus facere solebant. Isocrates in Panegyrico.
vs. 346. & 347. Παιδίον ὑποβαλλομένης] Infra vs. 414. γυνή τις ὑποβαλέσθαι βέλεται ἀπορῦσα παίδων.
vs. 352. Γραῦς] Ut illa in Pluto vs. 976. & seqq.
vs. 354. & seq. Καπηλὶς] In Pluto vs. 435. ἀρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς

Populo ſcilicet mulierum: vel pacem offert
Euripidi, Medisve, unde detrimentum capiant
Mulieres: vel tyrannidem affectat:
Vel tyrannum cum aliis reducere cogitat: vel (*foeminae*) ejus, quae infantem
Suppoſuit, nomen detulit: vel ancilla alicujus
Lenocinium faciens, id in aures domini inſuſurrat:
Vel miſſa (*aliquo*,) falſos nuntios affert:
Vel ſi quis moechus decipit (*mulieres*) falſa dicens, (*mendaciis*,)
Et non dat, quae promiſit ante:
Vel ſi quae dona dat moecho anus mulier;
Vel etiam accipit (*dona*) prodens meretrix amicum:
Et ſi quis caupo, vel cauponis uxor, congii,
Vel cotylarum uſu receptam menſuram adulterat:
Ut male pereat & ipſe, & domus (*ejus*,)
Deos rogate: aliis vero vobis omnibus ut Dii
Dent multa bona, precibus (*ab iis*) expoſcite.
CHOR. Junctis precamur precibus, ut rata
Urbi, rataque populo
Haec vota fiant;
Illarum autem, quae optima ſuadent,
Sententiam vincere decet: at quae
Decipiunt, violant-
que jurisjurandi formulas,
Moribus receptas,
Lucri (*proprii*) gratia, (*&*) in detrimentum (*aliorum:*)
Vel plebiſcita & legem
Quaerunt mutare aliis ſubſtitutis;
Arcanaque hoſti-
bus noſtris dicunt, (*produnt;*)
Vel Medos inducunt (*evocant*,)
In regionem (*noſtram*,) ad eam perdendam:
Impie agunt, injuriaque afficiunt
Civitatem. Sed tu omnium Imperator
Jupiter, haec rata facias, ut
Nobis Dii adſint, (*praeſto ſint*,)
Quamvis mulieres ſimus.

PR.

καπηλὶς ἢ 'κ τῶν χειτόνων, ἢ ταῖς κοτύλαις οἱ μὲ διαλυμαί-
νεται;

vſ. 364. Παραβαίνουσί τι τὰς ὄρκους] In Avibus vſ. 332.
Παρίδη μὲν ὄρκους ἀρχαίους, παρίδη δ' ὄρκους.

ΚΗΡ. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῇ Βουλῇ τάδε
Τῇ τ γυναικῶν· Τιμόκλει ἐπεῖπε·
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν· εἶπε Σωφάτη·
Ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ
Τῶν Θεσμοφορίων, ἣν ἄλις ἐσθ' ἡμῖν σχολή·
Καὶ λημματίζειν πρῶτα μὲν Εὐριπίδη,
Ὅ, τι λέγειν παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
Ἡμῖν ἅπασιν. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥΝ. Ἐγώ. ΚΗΡ. Πειθοῦ νῦν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· λέμπει γὰρ ἤδη,
Ὅκαρ πόσ' οἱ ῥήτορες· μακρὰν ἔοικε λέξειν.
ΓΥΝ. Φιλοπμία μὰ δημιᾷ, μὰ τὼ θεώ,
Λέξω τ' ἀνέτλην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
Βαρέως φέρω τάλαινα, πολιὼ ἤδη γέρων
Προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ λαχανοπωλητείας,
Καὶ πολλὰ κἀπαυτοῖ' ἀκούσας κακά.
Τί γὰρ ἔστ' ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τ' κακῶν;
Πᾶ δ' οὐχὶ λῆρος ἐβλήθη, ὅπου τις ἔμβραχυ
Εἰσὶν θεαταὶ, κἀτραγῳδοὶ, κἀχοροὶ,
Τὰς μυροπῶλιδας, τὰς ἀνδρεραστείας καλᾶν,
Τὰς οἰνοπότιδας, τὰς ποδοδότιδας, τὰς λάλους,
Τὰς ἁδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν·
Ὡς εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τοῦ ἰκρίου
Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοπῦνταί τ' εὐθέως
Μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
Δρᾶσαι δ' ἔστ' ἡμῖν ἁδὲν ὥσπερ κἀποτοῦ
Ἔξεστ· τοιαῦτ' ἔστ' ἐδίδαξεν κακὰ
Τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ' ἐάν τις πλέκῃ
Γυνὴ στέφανον, ἐρᾷν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
Σκεῦός τι χύτ' τ οἰκίαν πλανωμένη,

Ἀνής

vſ. 380. Τιμόκλει ἐπεῖπε] „ Nota formulam ordi-
„ nariam, quae plebiſcitis & decretis publicis apud
„ Athenienſes praemitti ſolebat. Sic Lucianus in *Deo-*
„ *rum Concilio* p. 715. Ed. Amſtel. ubi Deorum decre-
„ tum recitatur: ἐπεῖπε Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος
„ τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπε. Imitatur ni-
„ mirum formulam apud Athenienſes in Decretis fa-
„ ciendis receptam. Apud Thucydidem Lib. IV. cap.
„ 118. ubi Formula Foederis inter Athenienſes & La-
„ cedaemonios initi exhibetur: Φίλιππος ἐγραμμάτευε,
„ Ναυκλείδης ἐπεῖπε, Λάχης εἶπε. Plura exempla apud
„ eundem Thucyd. & Demoſthenem & alios occurrunt.
„ *Kuſterus.*

vſ. 382. Τῇ μέσῃ] „ Vide ſupra ad vſ. 86.

vſ. 383. Σχολή] „ Antea male σχολῇ. Ceterum ἄλις
„ σχολὴ hic dictum eſt pro ἄλις σχολῆς. cujus conſtru-
„ ctionis exempla aliquot affert Illuſtriſſ. Spanhemius
„ ad Callim. p. 37. *Idem.*" Etiam in Editione Farrei σχο-
λὴ legitur.

vſ. 387. Τόνδε] „ Subintellige στέφανον, ut recte Bi-
„ ſetus. Qui enim verba pro concione facturi erant,
„ coronam capiti imponere ſolebant: ut clare patet
„ ex illo loco Comici noſtri in Eccleſ. vſ. 130. 131.
„ τίς ἀγορεύειν βούλεται; Συ. ἐγώ. Πρ. πείθου δὴ τὸν στέφανον
τύχη.

PR. Audiat quilibet: Placuerunt haec Senatui
Mulierum: Timoclea praeſes erat:
Lyſilla ſcribae munere fungebatur: dixit Soſtrata:
Concilium habeatur mane, medio die
Thesmophoriorum, ſi nobis ſatis erit otii;
Et conſultetur primum de Euripide,
Quid oporteat pati illum. Videtur enim injuriam facere
Nobis omnibus. Quis concionari vult?
MUL. Ego. PR. Circumda igitur hanc (*coronam capiti,*) prius quam verba facias.
Tace, ſile, attento eſto animo. Exſcreat enim jam,
Quod faciunt oratores. Longam orationem habitura videtur.
MUL. Ambitione nulla (*inducta,*) per Deas,
Verba factura ſurrexi, mulieres: ſed
Graviter fero miſera, quod a longo jam tempore
Contumelia affici videam vos ab
Euripide, filio olerum venditricis,
Multa & varia audientes opprobria.
Quid enim ille vobis non ingerit convitiorum?
Aut ubi non calumniatur vos; ubi quidem vel pauci
Sunt ſpectatores, & tragoedi, & chori?
Adulteras nimirum, & virorum amori deditas vocans,
Vinolentas, proditrices, loquaces,
Sani nihil, magnum viris malum.
Quare ſimul ac ingreſſi ſunt (*domum,*) e theatro (*revertentes,*)
Torve nos aſpiciunt, diſpiciuntque protinus,
An forte adulter aliquis intus ſit occultatus.
Facere autem nobis nihil amplius eorum, quae ante,
Licet. Talia enim (*homo*) hic docuit mala
Viros noſtros, ut, ſi quae nectat
Mulier coronam, amare videatur: &, ſi cui excidat
Vas aliquod, per domum erranti,

Vir

„ τύχη ἀγαθῇ *Idem.*"

vſ. 389. Μακρὰν ἔστιν λέξειν] Poſſumus ſubintelligere ῥῆσιν — in Acharn. vſ. 415. δὸς γάρ μοι λέξαι τῶν λόγων ῥῆσιν μακράν.

vſ. 397. Ἐμβεβηκυῖ] Editio Farrei ἐν βεβηκυῖ, quod melius eſt quam ἐν βεβηκὼ, in quibusd. Edit. Illud autem ἐμβεβηκυῖ occurrit & in Veſpis vſ. 1115. ubi vide Notam.

vſ. 399. Τὰς μυχοτρόπους] *Clandeſtinis moribus praeditas, ſubdolas, fallaces.* ut exponit in Notis Kuſterus. Editio Farrei μοιχοτρόπους· uti & Suidam habere notavit Kuſterus, quod magis placet.

vſ. 400. Τὰς οἰνοπότιδας] Suidas legit οἰνοπίτας, in hac voce, ut notavit Kuſterus.

vſ. 401. Τὰς ἄδην ὑγιὰς] in Pluto vſ. 37. εἶτα παῦσαι, ἄδην ὑγιὰς μηδέν. Ubi vide Notam.

vſ. 402. Ἰκρίων] Libanius in Argumento Olynth. I. Demoſth. ἐν αὐτῷ· τὸ παλαιὸν θέατρα λιθίνα παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίνων συμπηγνυμένων ἰκρίων· *Cum olim non ſaxeum eſſet apud eos theatrum, ſed ex ligneis tabulis coaſſatis.* Vide & Suidam in Ἰκρία, quem Kuſterus citavit.

vſ. 407. Ἐάν τις] „ Deeſt huic verſui ſyllaba: qua„ re ſupplendi metri cauſa ſcribi poteſt: ἐάν γέ τις πλέ„ κῃ. *Kuſterus.*"

Ἀνὴρ ἐρωτᾷ· Τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὑ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
Κἀμοὶ κόρη πὶς; θὠθὺς ἀδελφὸς λέγῃ,
Τὸ λεῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἄρεσκῃ τὴ κόρης.
Εἶεν, γυνή πις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
Ἄπορῶσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
Ἄνδρες γὰρ ἤδη πρὸς γεραιτέρην πλησίον.
Πρὸς τὰς γερόντας δ', οἱ περὶ τὰ μείρακας
Ἤρηντο, προβέβληκεν· ὥστ' οὐδεὶς γέρων
Γαμεῖν θέλῃ γυναῖκα πρὸ τοῦπτον τοδ'.
Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
Εἶτα πρὸ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν
Σφραγῖδας ὑπεβάλλεσιν ἤδη κὠ μοχλούς,
Τηροῦντες ἡμᾶς· κὠ περισπᾷ Μολοττικοὺς
Τρέφουσι μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς κύνας.
Καὶ ταῦτα μὲ ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν περὶ τοῦ
Αὐταῖς ταμιεύεσθ' περαιρήσαις λαβεῖν,
Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, ὀψὲ ταῦτ' ἔπι
Ἔξεστιν· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
Αὐτοὶ φορῶσι κρυπτά, κακοηθέσταται,
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
Πρότερ μὲν ἦν ἀλλ' ὑπῆλθέ τ' θύραν,
Ποιησαμένοισι δακτύλιον τερωδόλου·
Νῦν δ' ὅτου αὐτὸς ὁ κότερος Εὐριπίδης
Ἐδίδαξε θερμὸς ἔχειν σφραγίδα.

Ἔξα-

vs. 411. Τῷ Κορινθίῳ ξένῳ] Id est, illi, quem amat ipsa, ut Sthenoboea Bellerophontem Corinthium amavit. Locum hunc egregie illustrat Athenaeus p. 427. τοὺς τελευτήσαντας τῶν φίλων ἀπίνεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενοβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζειν τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι· Πεσὸν δέ νιν λήθην ἔδυν ἐκ χερός. Ἀλλ' αὐθὶς αὖθις αὖ τῷ ΚΟΡΙΝΘΙΩΙ ΞΕΝΩ. *Amicis defunctis tribuebant cibos e mensa forte accidentes; quapropter & Euripides dicit de Sthenoboea, cum illa putasset Bellerophontem esse mortuum:* Πεσὸν δὲ νιν &c. i. e. *Nihil latuit eam manibus excidens, quin statim diceret: Corinthio hospiti.* Ad hunc Euripidis locum alludit Comicus, ut monet etiam Barnesius V. Cl. ad Fragmentum Euripidis.

vs. 412. Ἀδελφός] „Metri gratia legendum est, ὦ 'δελφέ, pro ὁ ἀδελφός per crasin Atticam." *Idem.*

vs. 414. Ὑποβαλέσθαι] Supra, vs. 346. παιδίον ὑποβαλλομένης. De ea re est narratiuncula infra, vs. 509. seqq.

vs. 418. Οὐδεὶς γήσαι γαμεῖν Σίλει γυναῖκα] In Ecclesiaz. vs. 324. ὁρᾷς κακοδαίμων, ὅτι γήσεις οὐ γαμήσων γυναῖκα.

vs. 420. Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή] Hoc ἐπῶδὸν in Phoenice dixit Euripides, & extat apud Stobaeum Serm. 69. Locus incipit: Πικρὸν γὰρ ἦρ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ. *Res enim ingrata est vir senex juvenculae.* In hanc sententiam & in Danaë dixit Euripides vs. 99. Καὶ νῦν παραιτῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις, Μὴ πρὸς τὸ γῆρας τὸν γάμους ποιεμένους Σχολῇ τοκεῦσθαι παῖδας· ἡδὺ γὰρ τόδε· Γυναικὶ τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ. *Nunc etiam auctor sum omnibus junioribus, Ut ne ad senectutem dilatis nuptiis Sero liberis dent operam; non est enim jucundum. Et est mulieri res inimica senex maritus.* Non omnes autem puellae aversantur nuptias senum, maxime si sint pecuniosi; tales autem puellae plerumque sunt μοιχότροποι, quales istae apud Comicum.

vs. 422. Σφραγῖδας ὑπεβάλλεσιν] Quemadmodum Acrisius Danaën filiam inclusit, ut ait Euripides in Danaë vs. 58. παῖδ' δὲ μιν κλῄσας ἐν παρθενῶσι ΣΦΡΑΓΙΣΙ, δόμοις φυλάσσει. *Pater vero, postquam eam sigillis (i. e. claustris obsignatis) inclusit in conclavibus virginalibus, ejus corpus custodit.*

Ibid. Καὶ μοχλούς] Euripides de asservandis diligenter mulieribus, in Andromache vs. 950. —— πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε Κλεῖθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας. *Quamobrem bene munite Claustris & vectibus aedium portas.* Quem locum prae oculis videtur habuisse Comicus: nam

Vir interrogat, cui fracta est olla?
Non alii procul dubio, quam Corinthio hospiti.
Morbo laborat puella aliqua? Statim frater dicit:
Color hic mihi non placet puellae.
Porro, (*si*) mulier quaedam sibi subjicere velit subdititios,
Carens liberis; neque hoc clam facere licet.
Viri enim jam assident proxime.
Et apud senes, qui ante puellas
Ducebant, (*nos*) calumniatus est. Nullus enim senex
Ducere vult uxorem, propter versum hunc:
Domina enim seni sponso (*marito*) est uxor.
Deinde ob hanc causam gynaeconitides
Obsignant jam, & vectibus (*pessulis*) occludunt,
Custodientes nos; & praeterea Molossos
Alunt, terriculamenta moechis, canes.
Et haec quidem ignosci possunt. Quae vero licebat nobis ante
Ipsis ex cella penuaria depromere,
Farinam, oleum, vinum; neque haec amplius
Licet. Viri enim jam parvas claves
Ipsi ferunt, occultas, & maxime malignas,
Laconicas scilicet, tres habentes dentes.
Nihilominus ante licebat clam aperire januam,
Cum fecissemus digitulum triobolarem.
Nunc autem perditissimus ille Euripides
Docuit (*viros*) a tineis erosa signacula

(*Janus*)

nam & ibi mox sequitur vs. 955. συγγνωσὰ μὲν ἔγ σοι τάδε· ut hic apud Comicum vs. 425. καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνωσά.

vs. 426. Αὐταῖς ταμιεύεσθαι] Puto commatis notam huc ponendam esse, ut sit ἀσύνδετον deficiente καὶ· hinc antecedentia & sequentia cum his, verti possunt: *Quae autem licebat antehac nobis ipsis dispensare in cella penuaria, & depromentibus inde sumere, ut farinam, oleum, vinum, neque haec amplius licet.* Kusterus autem vertit, quasi scriptum esset, ταμιεῖν· Mallet enim, ut ipse dicit, *ut sensus rectius procedat*, versum hunc ita scribi: Αὐταῖσι ταμιεῖν προαιρούσας. Ceterum mulieres erant dispensatrices rei familiaris; in Ecclesiaz. vs. 211. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις ἐπιτρέπους, καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

Ibid. Προαιρούσαις] „ Προαιρεῖν, pro *e penu aliquid pro-*„ *mere*, apud elegantiores scriptores occurrit: Theo-„ phrastus in *Charact.* cap. περὶ ἀγροικίας. Προαιρῶν δέ „ τι ἐκ τῶ ταμείε· vide ibi magnum Casaubonum." *Kusterus.*

vs. 430. Λακωνίκ'] „ Vide Suid. v. Λακωνικαὶ κλεῖδες „ & v. κακοσθίοκλις. itemque Salmas. ad Solin. p. 651. „ & 652. Edit. Ultraj. qui satis fuse de hoc loco Co-„ mici & clavibus Laconicis agit." *Idem.*

vs. 432. Παπσαμένοισι δακτύλιον] *Si faciendum curasse-mus nobis annulum:* id est, *Clavem annulatam.*

vs. 433. Ὠι 'κότριψ'] Pro ὁ οἰκότριψ. Hoc loco active: *Pernicies domuum*, ὁ ἐπιτρίβων τὰς οἰκίας. Sic οἰκοτρίβης δαπάνη, *sumtus rem domesticam proterens sive perdens*, in Carmine Critiae apud Athenaeum p. 432. Alias, ut notum, οἰκότριψ est *Vernula, famulus*, qui quasi *teritur* in opere domestico faciendo, ut aliquod instrumentum.

vs. 434. Θριτόδις' —— σορκγίδια] Lycophron vs. 508. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτ@· ἄψαυς@· δόμων Σπραγὶς δοκεύσει —— *Reliquas porro aedes vermiculatum & intactum Servabit sigillum*: ad quem locum Joh. Tzetzes notat, veteres adhibuisse ligna vermibus corrosa pro sigillis; quod testatur etiam Pausanias apud Eustathium p. 1403. Edit. Rom. Haec ex notis Kusteri ad Suidam. Est autem Θριτόδις@· a Θρίψ, *teredo*, & ἴδω, *edo*, unde ἰδωτὸς μίν@. Sic τόξα θριτόδιτα, *arcus a vermibus corrosi*, dixit Synesius Epist. 104. Sed ibi legitur Θριπαδίτατα.

Ἐξαψαμένης. νῦν ἐν ἐμοὶ τοῦτό γε δοκεῖ
Ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
Ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
Ὅπως ἀπολεῖται ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω·
Τὰ δ' ἄλλα μὴ ᾽φ γραμματέως συγγράψομαι.
ΧΟΡ. Οὐπώποτε ταύτης
Ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
Γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
Πάντα γὰρ λέγει δίκαια· πάσας δ' εἰδέας
Ἐξήπτασεν· πάντα δ' ἐβάψατο φρενὶ,
Πυκνῶς τε ποικίλως λόγους
Ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους.
Ὡς ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου,
Δοκεῖν ἂν αὐτὸν,
Ὡς ἐγ' ὤμην, πᾶσιν ὑμῖν ἄπικρος μηδὲν λέγειν.
ΕΤΕΡ. ΓΥΝ. Ὀλίγων ἕνεκ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
Ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα ταῦτα λέξαι βούλομαι.
Ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μηδὲν ὀφλών Κύφρῳ,
Παιδία πέντε καταλιπών· ἃ 'γὼ μόλις
Στεφανηπλοκοῦσ' ἑβδόμην ὀφθεῖσα μυρρίνης.
Τέως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην.
Νῦν δ' ὅτῳ ὀφθεῖσα ταῖσι τραγῳδίαις ποιῶν
Τὼς ἄνδρας ἀναπέπεικεν ὄζειν εἶναι θεούς·
Ὡς τάχιστ' ἐμπολῶμαν εὐθὺ εἰς ἡμισυ.
Νοῦν ἐν ἁπάσαισιν ὠδαῖνῶ γ' ἐγὼ λέγω,
Τοῦτον κολάσαι τ' ἄνδρα πολλῶν ἕνεκα.
Ἄγεσθ' ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, ὀφᾷ κακὰ,

Ἄτ'

vſ. 436. Κυρκανᾶν] Ita Ed. Farrei, & Suidas. Idem autem eſt κυρκανᾶν, quod κυκᾶν· vide ad vſ. 859. Sed hic latius ſumitur pro *ſtruere*, *moliri*. uſus autem eſt illo verbo, quia erat illaturus, φαρμάκοις· nam pharmaca ſive venena *miſceri* dicuntur & κυκᾶσθαι. ut v. g. in Pluto vſ. 301. Verbo κυρκανᾶν de miſcendo potu uſus eſt Epinicus Comicus apud Athenaeum p. 432. Jocatur autem phraſibus inſolentibus utens: Τέροντα Θάσιον, τόν τε γῆς ἀπ' Ἀθηδὼν Ἐσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλε γλυκὺ Συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθε *Senem Thaſium* [*vinum vetus Thaſium*] *& ex Attica terra examen dulce apis iracundae* [*mel Atticum*,] *Commiſcens in ſcypho lapidis fuſilis* [*in vitro*]. ubi ἀκραχόλε ſcripſi pro vulgato ἀκρολόχε, quod verſus reſpuit.

vſ. 437. Μιᾷ γέ τῳ] Ita emendo pro μιᾷ γε τῇ. ut τῳ ſit Attice pro τινι. ut apud Sophoclem in Philoctete vſ. 784. aut vſ. 768. ἑκόντα μήτ' ἄκοντα, μήτε τῳ τύχῃ Καί, μὴ θέλοντα ταῦτα· *Ut nec ſponte nec invitus, nec aliqua ulla ratione illis haec concedas.* Sic ἀπὸ μιᾶς γέ τε συμφορᾶς apud Syneſium Epiſt. 152. ἢ πάντας ἀπὸ μιᾶς γέ τε συμφορᾶς ἀναπεσθέντας ἐν μεσημβρίᾳ εἰκ φιλοσοφεῖν· *Aut ab una aliqua utique calamitate impulſos ad philoſophandum in meridie vitae ſuae.* in Ed. Farrei apud Noſtrum μιᾷ γέ τε. non autem id uſitatum.

vſ. 439. Μετὰ τῆς γραμματίως] Alias in ὡς deſinentia maſculina ſunt, ſed hic jocatur; Pollux de hoc loco IV. 19. Ἀριστοφάνης δὲ παίζει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις λέγων ἢ γραμματεύς· quem locum citavit Kuſterus. & Euſtath. p. 1484. Edit. Rom.

vſ. 440. Οὐπώποτε ταύτης ἤκουσα &c.] In Veſpis vſ. 628. ἀπώπεθ' ἅτω καθαρῶς ἀδενὸς ἠκέσαμεν ὡδὲ ξυνετῶς λέγοντος. Vid. ib. vſ. 632.

vſ. 444. Ἐβάψατο φρενί] Aeſchylus in Prometheo vſ. 886. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς ἦν, ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάψατο. καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν· *Profecto ſapiens, profecto ſapiens erat, qui primus in animo illud ponderavit, & lingua*

(*Januis*) appendere. Nunc igitur mihi hoc videtur,
Perniciem aliquam nos moliri (*debere*) quoquo modo,
Vel venenis, vel una quadam arte,
Ut pereat. Haec ego palam dico:
Reliqua vero cum scriba in syngrapham conferam.

CHOR. Nunquam hac
Audivi versutiorem
Foeminam, neque majore facundia pollentem.
Omnia enim dicit recte, omnesque species (*rerum muliebrium*)
Examinavit, & omnia ponderavit mente,
Prudenterque & callide argumenta
Invenit bene excogitata:
Adeo ut, si diceret juxta illam, (*cum illa compositus*) Xenocles, filius Carcini,
Videretur ipse,
Ut quidem puto, omnibus vobis plane nihil dicere.

AL. MUL. Pauca dicendi gratia in medium ipsa processi.
Nam caetera quidem (*crimina*) haec objecit recte (*Euripidi.*)
Quae vero ipsa passa sum, ea dicere volo.
Mihi enim vir mortuus est in Cypro,
Liberis quinque relictis; quos ego difficulter
Corollis nectendis alebam in myrtis. (*in foro, ubi myrti vendebantur.*)
Igitur ante, quamvis vix ac ne vix quidem, vitam meam sustentabam.
Nunc vero hic (*Euripides*) in Tragoediis, quas facit,
Viris persuasit, non esse Deos:
Unde fit, ut ne dimidiam quidem (*corollarum*) partem amplius vendamus.
Quare nunc omnibus suadeo & dico,
Ut hunc puniatis virum multis de causis.
Agrestia enim nobis, mulieres, facit mala,

Utpote

lingua edisserit. Est autem metaphora ab illis, qui sublatum pondus explorant. Proprie occurrit in Eurip. Cyclope, vs. 378. κἀπιζυγάσας χερῶν· *pondus earum explorans manibus:* quem locum citavit Kusterus, qui videri etiam jubet Suidam in βασάζειν, & ἰζάσασιν.

vs. 447. Παρ' αὐτὴν] Ita scripsi, secutus editionem Farrei, pro παρ' αὐτῆς. Kusterus ad hunc locum: Lego παρ' αὐτὴν & sic verti.

Ibid. Ξενοκλὴς ὁ Καρκίνου] Supra vs. 175. ὁ δ' αὖ Ξενοκλὴς ὢν κακὸς κακὸς ποιεῖ. Scholiastes ad Ranas vs. 86. οὗτος Καρκίνα Ξενοκλῆς πομπεύεται ὡς ἄξιος ὢν τῇ ποιήσει. *Notatur a Comicis tanquam impolitus Poëta.*

vs. 449. Μοῦσιν λέγειν] *Nugani.* Comicus quidam apud Athenaeum p. 405. Ἀρχίστρατος· χλιαρόν τι καὶ δοξάζεται Παιὰ τισιν ἔτως ὡς λέγων τι χρήσιμον· Τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε, κοὐδὲν λέγει· *Archestratus scripsit aliquid, & ita aestimatur apud quosdam, quasi aliquid utile dicat: sed plerasque ignoravit, & nihil dicit.*

vs. 450. Ὀλίγων ἴσως' αὐτὴ] „ Metrum claudicat: cui „ consulatur, si scribas: ὀλίγων ἴσως γ' αὐτὴ &c. *Kusterus.*" Mallem autem ὀλίγων ἴσως γ' αὐτή.

vs. 455. Στεφανοπλοκοῦσα] Vide Casaubonum ad Strab. p. 394. Edit. Amstel. *Kusterus.*

vs. 458. Οὐκ εἶναι θεούς] In Fragmento ex Bellerophonte Euripidis: Φασίν τις εἶναι δῆτ' ἐν ἀρανῷ θεούς; ἐκ εἰσίν, οὐκ εἰσί. Maxime autem in *Sisypho* videtur hoc egisse. Excusat autem Cl. Barnesius in Fragmentis Euripidem, quasi is non ita senserit, sed decorum in Personis, quas introducit, observaverit.

vs. 460. Νῦν ὖν ἀπ.] „ Loci hujus meminit Gellius „ Lib. XV. cap. 20. ubi ait: *Ejus* (Euripidis) *odii in* „ *mulieres Aristophanes quoque meminit, in* ταῖς προτέ„ ραις Θεσμοφοριαζούσαις, in his versibus." Ex Nos. *Kusteri.*

Ἄτ' οὐ ἀγελείοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
Ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδρείσιν
Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.
ΧΟΡ. Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
Κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρώτερον ἀναπέφυκεν.
Οἷα κατεστωμύλατο
Οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
Καὶ πολύπλοκον νόημα, οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
Πιθανὰ πάνυ. δεῖ δὲ ταύτης
Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τ' ἄνδρα στρεφανοῦν δίκην.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

ΜΝ. Τὸ μέν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθ' σφόδρα
Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκούσας κακά,
Οὐ θαυμαστόν ἐστ', οὐδ' ὀπτᾶν τὸν χολόν.
Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', ὅτῳ ὀνοίμην τῶν τέκνων,
Μισῶ τ' ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
Ὅμως δ' οὖν ἀλλήλῃσι χρὴ δοῦναι λόγον.
Αὐταὶ γὰρ ἐσμέν, κοὐδεμί' ἔκφορος λόγου.
Τί ταῦτ' ἔχουσαν κεῖνον αἰτιώμεθα,
Βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
Κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλων λέγω,
Ξυνοιδ' ἐμαυτῇ πολλά· ἐκεῖνο δ' εὖ
Δεινότατον, ὅτε νύμφη μ' ἦν τρεῖς ἡμέρας,
Ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κάθευδεν, ἦν δέ μοι φίλος,
Ὅσῳπερ με διεκόρθυεν ἦσαν ἐπέπιν.
Οὕτως πόθῳ μοῦ κύνεν ἐλθὼν τ' ἦύρα·
Κἄτ' βὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.

Ὁ

vſ. 463. Ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις] In Pluto vſ. 298. λάχανά τ' ἄγρια δροσερά.

vſ. 465. Στεφάνους συνθηματιαίους] „Id eſt, Coronas locatitias, ſive quas alter faciendas locaverat certa „mercede promiſſa. Sic exponunt veteres Literatores: Athenaeus Dipnoſ. Lib. XV. cap. VII. συνθηματιαῖοι στέφανοι, ἐργολαβικοὶ καὶ ἐκδόσιμοι. Ἀριστοφάνης ἐν „Θεσμοφοριαζούσαις. Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι. „Sic Pollux Lib. VII. Sect. 200. συνθηματιαίους δὲ στεφάνους εἶπεν Ἀριστοφάνης, ὃς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λέγουσι. Vide „etiam Suidam v. *συνθηματιαίους. Kaſterus.*"

vſ. 473. ΜΝ.] Mneſilochus mulierem habitu ſimulans incipit defenſionem Euripidis.

vſ. 475. Ὀπτᾶν χολόν] Aeſchylus in Prometheo vſ. 370. τοιὸν δὲ Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον· *Talem Typhon ebulliet indignationem.* Hic active ſumitur verbum ζέω, neutraliter apud Comicum.

vſ. 479. Αὐταὶ γὰρ ἐσμέν] Sic in Acharn. v. 503. αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν. Quem locum citavit Kuſterus.

vſ. 480. Τί ταῦτ' ἔχουσαν κεῖνον αἰτιώμεθα] Hic ἔχουσαν abunde

Utpote agreſtibus oleribus ipſe innutritus.
Sed in forum abibo: oportet enim viris
Nectere coronas locatitias viginti.
CHOR. Alia haec libertas dicendi
Lepidior adhuc quam prior apparuit.
Talia dixit adverſus (*Euripidem*)
Non intempeſtive, prudentia praedita,
Et verſuto ingenio: neque (*dicta ejus*) ſano ſenſu carent, ſed
Specioſa omnia. Oportet autem hujus
Injuriae nobis virum illum manifeſto dare poenas.

MNESILOCHUS, CHORUS, MULIER QUAEDAM.

MN. Vos quidem, mulieres, acriter iraſci & vehementer
Euripidi, talia audientes opprobria,
Non mirum eſt; neque effervescere (*vobis*) bilem.
Nam & ego ipſa, ita ſalvi ſint mihi liberi,
Odi virum illum, niſi inſanio.
Verumtamen oportet nos alteram alteri reddere rationes:
Solae enim ſumus, nec ulla eſt, quae foras eliminet dicta.
Quid horum gratia illum accuſamus,
Graviterque ferimus, ſi duo nobis vel tria
Mala, de quibus forte reſcivit, exprobravit, cum faciamus innumera.
Ego enim ipſa primum (ne de alia dicam)
Conſcia mihi ſum multorum. Illud vero omnium
Graviſſimum, quod, cum ſponſa eſſem trium dierum,
Et maritus mecum dormiret, haberem amicum,
Qui me vitiavit, cum ſeptem annorum eſſem.
Hic (*enim*) amore mei captus venit, & januam unguibus leniter ſcalpſit.
Ego id protinus animadverti: deinde deſcendo clam.

Vir

abundat Attice, ut patet ex iſto ſimili loco in Acharn. vſ 513. τί ταῦτα τὰς Λάκαιναις αἰτιώμεθα; Vide in Nubibus ad vſ. 131.

vſ. 482. Δρώσας] Ita ſcripſi, ſecutus editionem Farrei, pro δράσας. Ita & Kuſterus vult in ſuis Notis, & hanc lectionem ſecutus eſt in Verſione.

vſ. 486. Παρ' ἐμοὶ κάθευδεν] Hic etiam ſecutus ſum editionem Farrei: in aliis Editt. καθεύδων· male. Quod & Kuſterus vidit.

vſ. 487. Οὗσαι ἐπῆλτο] „ In prioribus Editt. male „ legitur tranſpoſitis vocibus ἐπῆλτο ἦσαν. quod etiam „ ante animadvertit Biſetus. Ceterum Pollux Lib. III. „ Sect. 42. ubi locum hunc citat, pro διακόρους legit „ διακόρησε. a διακορεῖν. *Kuſterus.*"

vſ. 488. Μὲ 'κινεν] Edit. Farrei: μ' ἔκινεν. quod magis placet; με enim non habet accentum. Si ſcribatur πόθῳ 'μὲ 'κινεν, pro πόθῳ ἐμὲ 'κινεν i. e. ἔκινεν, tunc τῇ θύρᾳ non peccatur. Ceterum ab iſto in legem accentualem non peccatur. Ceterum ab iſto κνίσει τὴν θύραν eſt κνῖσμα τῆς θύρας in Eccleſ. vſ. 36. ut quidem Kuſterus emendat; nam alias legitur ibi κνίσμα.

Ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, παῖ σὺ καταβαίνεις; ὅπως;
Στρόφῳ μ' ἔχει τὴ γαστέρ', ὦ ἄνερ, κἀδύνη·
Ἐς τὴ κοιλίαν δὴν ἔρχομαι βάδιζε νῦν.
Κἀγὼ μὲν ἔτεινεν, κεδεύδας, ἄνηθον, σφάκον·
Ἐγὼ δὲ καταχέασα ὕδατος ὕδωρ,
Ἐξῆλθον ὡς τὴ μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
Παρὰ τὴν Ἀγυιᾶ κύνδ' ἐχομένην τὴ δάφνης.
Ταῦτ' οὐδεπώποτ' ἐφωράτ' Εὐριπίδης·
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶ δήλων τε κἀρεωκόμων
Σποδούμεθ', ἢν μὴ χώμεν ἕτερον, ὦ λέγε.
Οὐδ' ὡς, ὅτ' ἂν μάλιθ' ὑπό τω βινώμεθα,
Τίω νύχθ' ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα,
Ἵν' ὀσφρανόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τῶ τείχεος εἰσιὼν
Μηδὲν κακὸν δρᾷν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁρᾷς,
Οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
Ἡμῖν τί τᾶτ' ἔστ'; ὦδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
Ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τ' ἀνδρεῖ τὤγκυκλον
Ὑπ' αὐγάς, οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
Τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
Ἑτέραν δ' ἐγ' ὦδ', ἣ φασιν ὠδίνειν γυνὴ
Δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπέλατο παιδίον·
Ὁ δ' ἀνὴρ ἀφίκετ' ὠκυπόκει' ὠνήμενος·
Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ὑπὸ κύτρᾳ τὸ παιδίον,
Ἵνα μὴ βοᾷη κλείῳ βεβυσμένον.
Εἶθ', ὡς ἔνθοσεν ἡ φέρουσ', οὐθὺς βοᾷ,
Ἄπελθ', ἄπελθ', ἤδη γὰρ, ὦ ἄνερ, μοὶ δοκῶ
Τέξειν· τὸ γὰρ ἧπαρ τᾶς κύτρας ἐλάκτισεν.
Χ' ὡ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν· ἡ δ' ἐξέσπασεν
Ἐκ τῶ σάματος τῶ παιδίου· τὸ δ' ἄνεκραγεν.
Εἶθ' ἡ μαμὰ γραῦς, ἣ ἔφερε τὸ παιδίον,

Θεῖ.

vs. 495. Ἡρειδόμην] Ita in Eccleſiaz. vſ. 615. πῶς ἂν οἱ πάντες ἴασιν ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητῆσιν ἰρίδειν; vſ. 496. Παρὰ τὴν Ἀγυιᾶ] Vide ad Veſpas vſ. 870. notata.

Ibid. Κύνδ' ἐχομένην τῆς δάφνης] Hic ego κύδδ' ἐχομένην lego i. e. κύδδα ἐχομένη. & tunc vertendum: *incurvato corpore tenens laurum*, ſive *adhaerens lauro*; eſt enim a κύπτειν, *incurvum eſſe*, & occurrit in Equitibus vſ. 364. Sic a κύπτω eſt κύδδα apud Heſychium: & a φύγω, pro quo uſitatur φεύγω, φύγδα apud Aeſchylum in Eumen. vſ. 257. μὴ λάθῃ φύγδα βάς· *Ne clam per fugam abeat.*

vſ. 497. Ταῦτ' οὐδεπώποτ' ἐφωράτ' Εὐρ —] Metrum claudicat, quod in integrum reſtituetur, ſi admiſſo in quarta ſede ſpondeo, ſcribatur ταῦτ' οὐδεπώποτε πιτῶ-ραν' Εὐριπίδης· *Haec nunquam deprehendit Euripides*, a φωρᾶν. Kuſterus volebat, ἐφωράτο, ab ἐφορᾶν *inſpicere*, *videre*: quo pacto etiam ibi ſit ſpondeus.

vſ. 502. Ἵν' ὀσφρανόμενος] Quaedam redundant in metro: quare Kuſterus emendat, ὀσφράμενος, ut ſit proceleusmaticus in ſecunda ſede pro anapaeſto. Ceterum hoc commentum mulierum, de eſu allii, ne maritus ſuſpicetur ipſo abſente adfuiſſe adulterum, ſatis aſtutum eſt; quis enim perpeti poſſet oſculum alliatum? aut quae mulier eſt tam imprudens, ut allia comedat, ſi amatorem ſciat venturum? Sed hoc viri etiam factitare poſſunt, ſi ſint foris, ubi eis bene ſit, & domi habeant uxorem ſuſpicacem. Sic in Sympoſio Xenophontis, cum Niceratus cepas vellet comedere,

Vir autem rogat, quo descendis? quo? (*respondi:*)
Tormina me cruciant ventris, marite, & dolor:
Quare ad latrinam eo. Vade igitur, (*dixit.*)
Deinde ille quidem terere coepit cedrides, (*fructus cedri,*) anethum, salviam,
Ego vero cum perfudissem cardinem aqua,
Egressa sum ad moechum: deinde subagitata fui,
Juxta (*Apollinem*) Agyieum, (i. e. *columnam Apollinis, in viis erectam*)
firmiter retinens laurum.
Haec nunquam vidit Euripides,
Neque, quomodo a servis & mulionibus
Permolamur, si alios non habeamus, dicit.
Neque quod, cum maxime ab aliquo subagitatae fuerimus,
Nocte usque ad mane allia mandimus;
Ut olfaciens vir, a muro (*ab excubiis*) domum ingressus,
Nihil mali facere nos suspicetur. Haec, (*ut*) vides,
Nunquam dixit. Si autem Phaedram probris maledictisque vexat,
Quid hoc ad nos? Neque hoc dixit unquam,
Quod foemina aliqua, ostendens viro encyclum
Ad lucem, quale esset, obtectum
Moechum emiserit: non, inquam, hoc dixit.
Aliam vero ego novi, quae dicebat se parturire foemina
Per decem dies, donec emisset infantem:
Et vir (*interea*) obibat urbem, medicamenta accelerando partui emens.
Intro tulit autem anus in olla infantem,
Ne clamaret, ore favis obturato.
Deinde ut innuit capite anus ferens (*infantem,*) illico clamat (*uxor,*)
Abi, abi: jam enim, vir, mihi videor
Paritura: jam ventrem inferiorem ollae (*infans*) calcibus percussit.
Et hic quidem laetus propere abiit: illa autem extraxit
Ex ore infantis (*favos;*) qui illico clamare coepit.
Deinde scelesta anus, quae attulerat infantem,

Ac-

dere, unus ex convivis inquit: ὦ ἄνδρες, ὁ Νικήρατος προμμύων ὄζων ἐπιθυμεῖ εἰκαδὶ ἐλθεῖν, ἵνα ἡ γυνὴ αὐτῆ πιστεύῃ, μὴ διανοῆῖναι μηδένα ἂν φιλῆσαι αὐτόν· *O Amici, Niceratus cepas olens cupit domum ire, ut uxor ejus credat neminem induxisse animum ad osculandum ipsum.* Oportet enim & viros cautiores esse, ne puellas enecent osculis olidis. Quare Horatius merito hujuscemodi mala imprecatur Mecoenati, si is velit *allium* comedere: *At si quid unquam tale concupiveris, Jocose Mecoenas, precor, Manum puella Suavio opponat tuo, extrema & in sponda cubet.*

vs. 504. Φαίδραν] Vide in Ranis vs. 1069.

vs. 507. Ἔπ' αὐγάς] „ Id est. *Ad Solem*, vel *ad Lucem.* Phrasis est optimis Scriptoribus usitata. Eurip. „ Hecuba vs. 1154. — ὑπ' αὐγὰς πέπλοις λεύσσουσαι πύλας· *Ad lucem hos peplos spectantes.* Jamblichus Protrept. c. VIII. εἰ διερεύσειεν ὑπ' αὐγὰς τὸν ἀνθρώπειον βίον· *Si vitam humanam ad lucem (i. e. penitius) introspexerit.* Quae enim soli ostenduntur, clarius & melius visu discerni possunt. Longinus C. III. 4. πρὸς αὐγὰς ἀνασκοπῆς. *Ad lucem.*"

vs. 509. Ἔσίραν] Haec alienum infantem sibi subdidit. De qua re & supra vs. 414. Ut Polybi uxor apud Euripidem in Phoenissis vs. 30.

vs. 513. Κυρίῳ βεβουσμένον] Callimachus Hymno I. vs. 49.

vs. 516. Τὸ γὰρ ὕπερον τῆς χύτρας] „ Praeter expectationem χύτρας pro μήτρας. Ex Not. Kust.

Θεῖ μειδιῶσα πρὸς τ' ἄνδρα, κἀ λέγε·
Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὕτ' ἔκμαγμα σόν·
Τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, κἀ τὸ πόδιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, φρενλὸν, ὥσπερ κύταρον.
Ταῦτ' ἀ ποιγμὼ τὰ κακά; νὴ τ' Ἄρτεμιν
Ἡμεῖς γε κατ' Εὐριπίδη θυμούμεθα,
Οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν.
ΧΟΡ. Τοῦτ' μέν τοι θαυμαστὸν,
Ὅπιθεν θύρεθη τὸ ξεῖμα,
Χ' ἥπις ἐξέθρεψε χώρα
Τῶνδε τῶν θρασειαν ὕπω.
Τάδε γ' εἰπεῖν τὼ παν ἔχον
Κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
Οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν ἐνδὺς τολμῆσαί ποτ' ἄν.
Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
Τὼ παροιμίαν δ' ἐπαινῶ,
Τὼ παλαιὰν ὑπὸ λίθῳ γ'
Παντί πᾳ χρὴ μὴ δάκῃ ῥήπτως ἀθρεῖν.
Ἀλλ' ἐ γάρ ἐστι τ' ἀναισχυντῶν φύσει γυναικῶν
Οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὼ ἄρ' ἢ γυναῖκες.
ΓΥΝ. Οὗτοι μὰ τ' Ἄγραυλον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
Ταύτῳ ἐῶσαι τ' Φθόρον τοιαῦτα θρυλεῖν
Ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὴ θεῖ τις ἐστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
Αὐταί γε κἀ τὰ δυλάεια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι,
Ταύτης ἀποψιλώσομεν τ' χεῖρον, ἵνα διδαχθῇ
Γυνὴ γυναῖκας ὅσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
ΜΝ. Μὴ δῆτα τόνγε χεῖρον, ὦ γυναῖκες· εἰ γ' ὅσης
Παῤῥησίας, κἄξον λέγειν ὅσα πάρεσμεν αὐταί,
Εἶτ' εἶπον ἃ γίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδη δίκαια,
Διὰ τοῦτο πλουμούην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
ΓΥΝ. Οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥπις μάνη τετληκας

Ὑπὲρ

vs. 521. Αὖτ' ἔκμαγμα σόν] Priores Editt. εἶγμα, male propter versum; ἔκμαγμα nititur auctoritate Grammaticorum veterum, qui hunc locum citant. Vide Suidam v. Λέων & πόσθιον. Pollucem Lib. IX. Sect. 131. Eustath. ad Odyss. T. p. 1857. Edit. Rom. Ex Notis *Kusteri*.

vs. 534. Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη] Proverbiale est, si eveniant inexpectata. Ovidius: *Omnia jam fient, fieri quae posse negabam.* Machon in Jambis apud Athenaeum p. 246. Νῦν πάντα, φησί, γίνετ', ἢ μὲν ἐγὼ κεῖσε. Ἐν γαστρὶ δ' ὅτῳ ἁμᾶται καθ' ἡμέραν· *Nunc omnia, inquit, fiunt; illa enim non concipit: hic vero in alvo quotidie concipit.* Dixit autem hoc Machon in Vetulam & Parasitum, cum daret illa huic cibos, & hic cum ea concumberet. Xenophon Exped. Cyri Lib. VII. ἀλλὰ πάντα μέν, ἄθρωτον ὄντα, προσδοκᾶν δεῖ, ὁπότε καὶ ἐγὼ μὲν οὐ' ὑμῶν αἰτίας ἔχω, ἐν ᾧ πλείστων προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δή μοι δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος· *Verum, omnia hominem expectare oportet, quando & ego nunc a vobis in ea accusor, in quo mihi ipsi videor esse conscius, me maximam curam*

Accurrit ore ridenti ad virum, dicens,
Leo, leo tibi natus est, expressa tui imago;
Et cum caetera omnia, tum etiam mentula
Tuae similis, tortuosa instar nucamenti pinei.
Annon haec facimus mala, per Dianam,
Nos? & tamen Euripidi irascimur,
A quo non passae sumus plus, (*a quo non plura nobis exprobrata fuerunt mala,*)
quam fecimus.
CHOR. Hoc utique mirum,
Unde inventa sit res ista, (*unde prodierit mulier ista,*)
Et quaenam educaverit regio
Hanc audacem (*confidentem*) adeo.
Haec enim dicere improbam
Aperte adeo & imprudenter
Non existimabam inter nos ne ausuram quidem fuisse unquam.
Sed omnia nunc evenire queant:
Et proverbium laudo
Vetus illud: Sub lapide enim
Omni ne (*latens forte*) mordeat orator, cavere oportet.
Enimvero impudentibus natura mulieribus
Nihil pejus est ad omnia, praeter mulieres.
MUL. Haud sane, per Agraulam, (*Dianam Agrestem,*) mulieres, sapitis,
Sed vel fascinatae estis, vel malum aliquod magnum passae estis aliud,
Si hanc sinitis pestem talibus injuriis afficere
Nos omnes. Quare si quae est (*vestrum, quae hanc ulcisci velit; bene est:*) sin secus,
Ipsae, & pedissequae, cinere alicunde sumpto, [nos
Hujus depilabimus vulvam, ut discat,
Mulier cum sit, mulieres non vituperare in posterum.
MN. Ne, quaeso, vulvam, ô mulieres. Si enim, cum esset
Libertas dicendi, & liceret verba facere omnibus nobis, quae adsumus,
Tunc dixi, quae noveram ad Euripidem excusandum facere merito;
Propterea vulsione pilorum me oportet poenam dare vobis?
MUL. Annon vero te poenas date oporteat? quae sola ausa es

Viri

curam vobis impendisse.

vs. 536. Ὑπὸ λίθῳ γὰρ παντὶ &c.] Hoc proverbium recensetur ab Athenaeo inter Scolia, quae erant carmina in conviviis cantari solita, p. 695. — plenius hoc modo: ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ἑταῖρ', ὑποδύεται. φράζευ μή σε βάλῃ, τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Sub quovis lapide scorpius, o amice, occultatur. Cave, ne te feriat: occulta enim dolus comitatur.*

vs. 537. Μὴ δάκῃ ῥήτωρ] Praeter expectationem pro σκορπίος dixit ῥήτωρ. Sic etiam συκοφάντης δῆγμα dixit in Pluto vs. 886.

vs. 543. Εἰ μὲν ὄν τίς ἐστιν] Ellipsis quam recte supplet *Kusterus*. Vide ad Plutum vs. 468.

vs. 544. Τέφραν ποθὲν λαβέσθαι] Ad vulsuram utuntur cinere, ut pili firmius prehendi possint; in Nubibus vs. 1082. ἢν ῥαιστιδοῦν πυθόμενός σου, τίφρα τι τιλῇς.

vs. 545. Ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον] In Ecclesiaz. vs. 722. τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένης.

Ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν,
Ἐξεπίτηδες εὐρέσιων λόγους, ὅπως γυνὴ ποτ' ἐγένετο, Μελανίππας παιᾶν, Φαίδρας τε· Πηνελόπην δ'
Οὐπώποτ' ἐποίησεν, ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
ΜΝ. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τ' αἴτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἄρ' εἴποις
Τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας.
ΓΥΝ. Ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
Ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. ΜΝ. Καὶ νὴ Δί' ὀλέπω γε
Εἴρηχ' ὅσα ξυοίσθ', ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω.
ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
ΜΝ. Μὰ Δία οὐδὲ τὴ μνεμοσύνην μοῖραν, ὧν ποιοῦμαι.
Ἐπειτά γ' οὐχ' εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς κλεγίδας λαβοῦσαι
Ἐπειτα σιφωνίζομεν τὸ σῖτον. ΓΥΝ. Ἐπιτερεῖς.
ΜΝ. Ὡς τ' αὖ τὰ κρέα ξ' Ἀπατουρίων ταῖς μαστροπαῖς διδοῦσαι
Ἐπειτα τὴν γαλῆν φαμέν. ΓΥΝ. Τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.
ΜΝ. Οὐδ' ὡς τὴν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
Οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς Φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν·
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πύελῳ κατώρυξέν ποτ'. ΓΥΝ. Ἐξόλοιο.
ΜΝ. Ἀχαρνικὴν τὴν πατέρα. ΓΥΝ. Ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
ΜΝ. Οὐδ' ὡς σὺ τὸν δύλης τεκοῦσης ἄρρεν', εἶτα σαυτῇ
Τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
ΓΥΝ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξῃ λέγουσα ταυτὶ,
Ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς κοκάδας. ΜΝ. Οὐδὲ μὰ Δία σύγ' ἅψῃ.
ΓΥΝ. Καὶ μὴν ἰδού. ΜΝ Καὶ μὴν ἰδού. ΓΥΝ. Λαβὲ θοιμάτιον, φιλήσω.
ΜΝ. Πρόθες μόνον, κἀγώ σε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν. ΓΥΝ. Τί δρᾴσεις;
ΜΝ. Τὸν σισαμοῦν θ', ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.
ΧΟΡ. Παύσασθε λοιδορούμεναι· ἡ γὰρ γυνή τις ἡμᾶς
Ἐσπουδακυῖα φροντίζει. πεῖν ὦν ὁμοῦ γενέσθαι,
Σιγᾶσθ' ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ', ἅττα λέξει.

vs. 553. Ἐξεπίτηδες] Scribe ἐπίτηδες, ne syllaba in versu redundet. *Kusterus.*

vs. 554. Μηλίαπας Φαίδρας τε] In Ranis vs. 1069. ubi Aeschylus dicit ad Euripidem, se non tales fecisse Fabulas, quales Euripides: ἀλλ' ἐ μὰ Δί' ἐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ Σθενοβοίας.

vs. 557. Φαίδρας δ' ἀπαξαπάσας] Id est, πόρνας. Vide Not. praec.

vs. 564. Τὸν σῖτον] Forte legendum οἶνον, ut vult *Kusterus.*

vs. 565. Αὖ τὰ] Ita Editio Farrei & Brub. & ita volebat Kusterus: vulgo male αὐτά.

Ibid. Τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων] In Acharn. 146. ἥρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.

vs. 566. Ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν] Subauditur ἐξενεγκεῖν aut κλέψαι. In Pace vs. 1152. εἴ τι μὴ ξένεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τὰς ἐσπίρας. In Vespis vs. 362. γαλῆν κρέα κλέψασαν.

Viri cauſam defendere, qui nos multis malis affecit,
Dum de induſtria excogitat argumenta (*fabularum*,) ſicubi foemina mala
Exſtitit; Melanippas faciens, & Phaedras: de Penelope vero
Nunquam fecit drama, quod foemina caſta eſſe videretur.
MN. Atqui novi cauſam (*hujus rei.*) Ne unam enim quidem dixeris
Hujus aetatis mulierum Penelopen; Phaedras vero omnes omnino.
MUL. Audite, mulieres, quid dixerit improba
De nobis omnibus rurſus. MN. Atqui, per Jovem, nondum
Dixi omnia, quorum ſum conſcia. Quare, ſi vultis, plura dicam.
MUL. Sed non poſſis plura (*dicere.*) Quaecunque enim noveras, effudiſti omnia.
MN. Per Jovem, ne decies milleſimam quidem partem eorum, quae facimus.
Nam hoc non dixi, ut vides, quod ſtrigilibus ſumptis,
Poſtea per ſiphonem attrahimus cibum. MUL. Male pereas.
MN. Et quod carnes ex Apaturiis lenis dantes,
Deinde felem dicimus (*eas abſtuliſſe.*) MUL. Miſeram me, nugaris.
MN. Neque ut virum ſecuri foemina percuſſerit,
Dixi: neque, ut philtris alia virum ad inſaniam adegerit:
Neque ut ſub ſolio balneatorio defoderit aliquando. MUL. Intereas.
MN. Acharnica patrem. MUL. Haeccine ferant aures noſtrae?
MN. Neque ut tu, cum ancilla peperiſſet maſculum, poſtea tibi ipſi,
Eum ſuppoſuiſti; tuam vero filiolam tradidiſti illi.
MUL. Haud ſane, per Deas, tu impune haec dixeris:
Sed evellam tibi pilos. MN. At, per Jovem, tu ne attinges quidem me.
MUL. At ecce! MN. Ecce contra. MUL. Accipe pallium Philiſta.
MN. Perge modo: & ego te per Dianam. MUL. Quid facies?
MN. Seſaminam placentam, quam devoraſti, hanc faciam, ut caces.
CHOR. Finem facite maledicendi: nam mulier quaedam
Feſtinans ad nos accurrit. Quare, antequam ad nos accedat,
Tacete, ut ſedate audiamus, quae dictura eſt.

vſ. 571. & 572. Τῆς δ᾽ ἀλλ᾽ τεκούσης αἰρέω᾽ εἶτα σαυτῇ τῷδ᾽ ὑπεβάλλε] Euripides in Alceſtide vſ. 638. Οὐδ᾽ ἣ τεκοῦσα, καὶ κεκλημένη Μήτηρ μ᾽ ἐτίκτε. ἀλλὰ δ᾽ ἀφ᾽ αἱματος Μαστῷ γυναικὸς ἧς ὑπεβλήθην λάθρᾳ· *Neque illa, quae dicitur me peperiſſe & vocatur mater, me peperit: ſed a ſervili ſanguine Suppoſitus ſum clanculum uberibus tuae conjugis.*

vſ. 574. Ἐκποκιῶ] Suidas h. v. τὰς τρίχας ἐκσπάσω. In Lyiſtrata uitur in eadem re pro ἐκποκίζειν, verbo ἐκκοκκίζειν. vſ. 449. ἐκκοκκῶ σε τὰς τρίχας.

vſ. 577. Τὴν σκαμμονθ᾽, ὃν κατέφαγες, τοῦτον χισοῦν ποιήσω] Eupolis in Κόλαξιν, i. e. in *Adulatoribus*, apud Athenaeum p. 646. ὃς Χάριτας μὲν ὁμοίας, κολλαβίδας δὲ βαίνει, ΣΗΣΑΜΙΔΑΣ δὲ ΧΕΖΕΙ, μᾶλα δὲ χρίμπλεται· *Qui Gratias meſit, cujus inceſſus placet ut collabides placentae, qui Seſaminas turundas cacat, qui mala excreat.* Sed hic de ineptis aſſentationibus ſermo eſt; Noſter autem nihil aliud vult dicere quam Ἐπιχοῦ πατάξω, ut eſt in Lyiſtr. vſ. 441.

CLI-

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΚΛ. Φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τὰμὲ πρόπᾳ·
Ὅτι μὴ φίλος εἰμὶ ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.
Γυναικομανῶ γὰρ, πρὸξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμᾶν μέγα
585 Ὀλίγῳ πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
Ἥκω φράσων τοῦτ', ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
Σκοπῆτε, καὶ τηρῆτε, καὶ μὴ προσπέσῃ
Ἡμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ΧΟΡ. Τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
590 Ἕως ἂν ὅπως τὰς γνάθους φιλὰς ἔχῃς.
ΚΛ. Εὐριπίδῃ φάσ' ἄνδρα κηδεστὴν πινα
Αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
ΧΟΡ. Πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
ΚΛ. Ἵν' ἄτλα βαλβύοιδε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
595 Ἐκεῖνος εἴη τ' λόγων κατάσκοπος.
ΧΟΡ. Καὶ πῶς λέληθεν ὀν γυναιξὶν ὢν ἀνὴρ;
ΚΛ. Ἄφθυσεν αὐτὸν καπέπλαˑ Εὐριπίδης,
Καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὅσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
ΜΝ. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; πῖς δ' ὅπως ἀνὴρ
600 Ἠλίθιος, ὅς τις πλλόμενος ἠνείχετο;
Οὐκ οἶδ' ἔγωγ', ὦ παλυπμήτω θεώ.
ΚΛ. Λῆρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
Εἰ μὴ πεπίσμην ταυτὶ τ σαφ' εἰδότων.
ΧΟΡ. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεθ'.
605 Ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
Ἀλλὰ σκοπεῖν τ ἄνδρα, καὶ ζητεῖν ὅπου
Λέληθεν ὑμᾶς κρυπὸς ἐγκαθήμενος.
Καὶ σὺ συνέξυρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τ χάριν
Ταύτῃ τε κἀκείνῃ ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
610 ΚΛ. Φέρ' ἴδω, πῖς εἶ πρώτη σὺ; ΜΝ. Ποῖ τὶς πρέψει;

ΚΛ.

vſ. 581. ΚΛ.] Cliſthenem hunc accedentem videns Chorus dicebat vſ. 578. mulierem venire; nempe notat eum tanquam delicatulum & comtum & barbam radere ſolitum. Sic in *Nubibus*, ubi dicitur nubes imitari illius formam quem viderint, vſ. 354. καὶ νὴν ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ἐρᾶς, ἀπὸ τοῦ ἐγένοντο γυναῖκες. Venit autem iſte tanquam proditor Mneſilochi.

vſ. 582. Ταῖς γνάθοις] Mox ad eum: τὰς γνάθους φιλὰς ἔχῃς.

vſ. 589. Τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν] In Veſpis vſ. 1295. τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ· ſed hic παῖς eſt ſervus.

vſ. 590.

CLISTHENES, CHORUS, MULIER, MNESILOCHUS, ALIA MULIER.

CL. Charae mulieres, cognatae moribus meis:
Me quidem amicum esse vobis, satis ostendunt malae hae (*rasae.*)
Insano enim mulierum amore teneor, vobisque patrocinor semper:
Et nunc cum audierim de vobis rem magni momenti,
De qua paulo ante in foro sermo erat,
Venio dicturus hoc, nuntiaturusque vobis, ut
Videatis, & caveatis, ne accidat
Nobis incautis malum grave & magnum.
CHOR. Quid est, ô puer! puerum enim te convenit vocare,
Quoad malas adeo laeves habes.
CL. Euripidem ajunt affinem quendam
Suum, senem, huc misisse hodie.
CHOR. Ad quid faciendum, aut cujus consilii causa?
CL. Ut, quid consilii caperetis, & facturae essetis,
Ille esset sermonum (*vestrorum*) explorator.
CHOR. At quomodo fefellit (*nos*) mulieribus immixtus vir?
CL. Pilos ipsi adussit & evulsit Euripides,
Et quod ad reliqua omnia adtinet, ut mulierem adornavit.
MN. Creditisne isti haec? Quis enim vir adeo
Stultus sit, ut pilos sibi evelli patiatur?
Haud equidem crediderim, ô venerandae Deae.
CL. Nugaris; non enim venissem nuntiaturus,
Nisi audivissem haec ex illis, qui rem certo sciunt.
CHOR. Rei sane indignae nuntius ad nos affertur.
Quare, mulieres, non cunctari oportet,
Sed circumspicere virum, & quaerere, ubi
Clam ingressus inter nos deliteſcat.
Et tu nobiscum eum deprehendere stude, ut gratiam
Hanc & illam a nobis ineas, ô amice.
CL. Age videam, quaenam es prima tu? MN. Quo me vertam?

CL.

vſ. 590. Τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχεις] In Equitibus vſ. 1367. νῦν' ἀγοράσει γ' ἀλλ' ἐδὺς ἐν ἀγορᾷ. ubi alter: πᾶ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει, καὶ Στράτων;

vſ. 603. Εἰ μὴ πεπύσμην] Scribendum εἰ μὴ 'πεπύσμην.

vſ. 605. Ἑλκύειν] Occurrit apud Aeſchylum in Prometheo 53 & 528. & apud Herodotum in Clione, ubi de Oreſtis ſepulcro.

vſ. 609. Πρόξενε] Quia ipſe dicebat πρόξενά ὑμῖν vſ. 583.

vſ. 610. Ποῖ τις τρέψεται;] Hoc apud ſe dicit.

ΚΛ. Ζητητέα γ' ἐστί. ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ!
ΓΥΝ. Ἔμ', ἤπις, ἦρυ; Κλεωνύμυ γυνή.
ΚΛ. Γιγνώσκετ' ὑμεῖς, ἤτις ἔστ' ἦδ' ἡ γυνή.
ΧΟΡ. Γιγνώσκομεν δῆτ'· ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄγε.
ΚΛ. Ἦδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἢ τὸ παιδίον
Ἔχουσα; ΓΥΝ. Τίτθη νὴ Δί' ἐμή. ΜΝ. Διοίχομαι.
ΚΛ. Αὕτη σὺ ποῖ φρέφεις; μεθ' αὑτῆς. τί τὸ κακόν;
ΜΝ. Ἔασον ἁρπάσαί μ'. ΚΛ. Ἀναίσχυντος εἶ.
Σὺ δ' ἔν τόδ' ἦτ'· ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.
ΧΟΡ. Ἀνάμενε δῆτα, κἀγὼ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα.
Μόνιμα γὰρ αὐτὴ, ὦ νεᾶνι, κἀγὼ γιγνώσκομεν.
ΚΛ. Πολύν γε χρόνον ἁρεῖς σύ. ΜΝ. Νὴ Δί', ὦ μέλε·
Σπαγγεῖον γάρ ἐχθὲς ἔφαγον καρδαμα.
ΚΛ. Τί καρδαμίζεις; ἁ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
ΜΝ. Τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀθελοῦσαν; ΚΛ. Εἶπέ μοι,
Τίς ἔστ' ἀνὴρ σοι; ΜΝ. Τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνῃ;
Τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ὀπ. Κοθωκιδῶν;
ΚΛ. Τὸν δεῖνα ποῖον; ἔθ' ὁ δεῖν' ὃς καί ποτε;
ΜΝ. Τὸν δεῖνα τὸν δεῖνα. ΚΛ. Δηρεῖν μοι δοκεῖς.
Ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρώτερον; ΜΝ. Νὴ Δία.
ΚΛ. Ὅσ' ἔτη γε; ἁ τίς σοῦ 'π συσκιώτρια;
ΜΝ. Ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. ΚΛ. Οἴμοι τάλας ἁδὲν λέγεις.
ΓΥΝ. Ἄπελθ'· ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
Ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόφηθί μοι
Ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνὴρ σὺ δ' εἰπέ μοι,
Ὅ, τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο;
Φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν; ΜΝ. Ἐπινομή.
ΓΥΝ. Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; ΜΝ. Προὐπίνομεν.
ΓΥΝ. Ταυτὶ μ' ἤκουσάς ποτε· τί δὲ τρίτον;
ΜΝ. Σκάφιον ξένη μ' ἤτησεν· ἁ γὰρ ἦν ἀμίς.
ΓΥΝ. Οὐδὲν λέγεις· δεῦρ' ἐλθὲ, δεῦρ', ὦ Κλεισθένες,
Ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν λέγεις. ΚΛ. Τί δῆτα ποιῶ;

ΓΥΝ.

---

vs. 612. Ἔμ' ἤτις] „Sic recte Edit. Paris. At quaedam Editt. male, ἔμ' ἤτις. Ceterum ad versum suppl„endum inserenda est particula γέ post ἦρυ. *Kusterus.*" Etiam Edit. Farrei habet ἐώ' ἤτις.

vs. 616. Διοίχομαι] Haec dicit avertens se ab actoribus ceteris.

vs. 618. Ἀναίσχυντος εἶ] Ed. Brubachii ἀναίσχυντος μὲν εἶ· & sic versus ibi constat.

Ibid. Ἀναίσχυντος εἶ] „Scribe versus supplendi gratia ἀναίσχυντός τις εἶ. Sic enim Attici loqui solent, & eleganter apud eos particula τις interdum redundat. Sic infra in hac ipsa fabula vs. 759. φιλοτεχνές τις εἶ φύσει. *Kusterus.*"

vs. 624. Τί καρδαμίζεις] Finxit hoc verbum a proximo κάρδαμα. Sic in Vespis vs. 649. cum alter dixisset: ὦ πάτερ, alter inquit: παῦσαι καὶ μὴ πιπέριζε.

vs. 627. Ἐκ Κοθωκιδῶν] A pago sive Populo Attico. Aeschines Orator etiam erat Κοθωκίδης.

vs. 634. Σὺ δὲ] Ad Clisthenem.

vs. 635. Ἵνα, μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνὴρ] Infra vs. 1161. ἀνδράσιν

CL. Excutiendae enim eſtis. MN. Me miſerum!
MUL. Mene, quae ſim, rogaſti? Cleonymi uxor.
CL. Scitisne vos, quaenam ſit haec foemina?
CHOR. Novimus omnino: ſed alias explora.
CL. Haec vero quaenam eſt, quae infantem
Habet? MUL. Nutrix, per Jovem, mea. MN. Pereo.
CL. Heus tu, quo abis? Mane hic. Quid iſthuc mali.
MN. Sine mingere me. CL. Impudens utique es.
Tu igitur fac hoc: expectabo enim hic.
CHOR. Expecta quaeſo, & obſerva eam diligenter:
Solam enim illam, ô vir, non novimus.
CL. Diu ſane mingis. MN. Nimirum, ô miſelle,
Stranguria laboro. Heri enim edi naſturtium.
CL. Quid de naſturtio garris? quin vade huc ad me.
MN. Quid quaeſo me trahis aegrotantem? CL. Dic mihi,
Quisnam eſt maritus tibi? MN. De marito meo percontaris?
Noſtine aliquem Cothocidenſem?
CL. Quis eſt ille aliquis? eſtne ille aliquis, qui & aliquando?
MN. Aliquis, filius alicujus. CL. Nugari mihi videris.
Veniſtine huc (*ad hoc concilium*) jam ante quoque? MN. Sic ſane.
CL. Quot ſunt anni? & quaenam eſt tua contubernalis?
MN. Illa neſcio quae, mihi (*eſt contubernalis.*) CL. Heu me miſerum, nihil dicis.
MUL. Abi nunc: ego enim examinabo hanc probe
Ex ſacris ſuperioris anni. Tu vero hinc abſcede,
Ne audias, qui vir es. At tu, dic mihi,
Quid primum a nobis ſacrorum peractum fuit?
Agedum, quid primum erat? MN. Bibebamus.
MUL. Quid vero poſt hoc ſecundum? MN. Propinabamus.
MUL. Haec quidem audiviſti ex aliquo. Quid vero tertium?
Scaphium peregrina mulier a me petiit: non enim aderat matula.
MUL. Nugaris. Huc veni, huc, Cliſthenes:
Hic enim eſt vir iſte, quem dicis. CL. Quid igitur faciam?

MUL.

βρῦσιν δ' Θεμιτὸν εἰσορᾶν ὄργια σεμνὰ Θεαῖν.

vſ. 636. Ὅ, τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο] In Veſpis vſ. 837. ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο.

vſ. 637. Φίρ' ἴδω, τι πρῶτον ἦν] Ita ſolent qui in memoriam ſibi aliquid revocare volunt. Sic in Nubibus vſ. 787. qui ſic interrogabatur: τί δή γε πρῶτον ἐδιδάσκω, λέγε, dicit: φίρ' ἴδω, τί μέν τοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

Ibid. Ἐπίνομεν] In bibacitatem mulierum. Facit hunc divinare, quodnam fuerit primum illud myſterium, nec deinde negant mulieres.

vſ. 640. Σκάφιον ξίνη] „ Pollux Lib. X. cap. IX. ſimi-„ lem, vel potius eundem verſum ex Ariſtophanis Po-„ lvido adducit: Σκάφιον Ξίνυλλ' ἥτησιν· ἐ γὰρ ἦν ἀμίς. „ Unde Biſetus ſuſpicatur ex Polluce forte in hoc lo-„ co pro ξίνη μ' ſcribendum eſſe Ξίνυλλα, ut Xenylla „ ſit nomen proprium foeminae cujusdam: quod non „ diſplicet. *Kuſterus.*

vſ. 641. Οὐδὲν λέγεις] Ita & in Nubibus vſ 782. & alibi.

ΓΥΝ. Ἀπόδυσον αὐτόν· ὑδὲν ὑγιὲς γῦ λέγῃ
ΜΝ. Κἄπειτ' ἀπδύσετ' οἰνέα παίδων μητέρα;
ΓΥΝ. Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦ ναύχιωτε σύ.
Ὡς ἠ πβαρά τις φάνε῀, ἠ καστερά.
Καὶ νὴ Δία πτθῆς γ', ὥσπρ ἡμεὶς, οὐκ ἔχῃ.
ΜΝ. Σπειφὴ γάρ εἰμι, κὐκ ἐκύησα πώποτε.
ΓΥΝ. Νῦν τότε δὴ μήτης ἦθα παίδων οἰνέα.
Ἀνίσας' ὀρθός. ποῖ τὸ πέ῀ ὠθεῖς κἄτω;
ΜΝ. Τοδὶ δή. ΓΥΝ. Ἔκυψε ἠ μάλ' θὔχρων, ὦ τάλαν.
ΚΛ. Καὶ πῦ 'στιν; ΓΥΝ. Αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχε῀.
ΚΛ. Οὐκ ἔνγε ταυθί; ΓΥΝ. Ἀλλὰ δεῦρ' ἴκῃ πάλιν.
ΚΛ. (Ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ', ἄνω τε, ἠ κάτω)
Τὸ πέ῀ διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
ΓΥΝ. Ὁ μαρὸς ὗτ῀ ταῦτ' ἄρ' ὑπὲς Εὐριπίδθ
Ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
Εἰς οἵ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
ΓΥΝ. Ἄγε δὴ τί δρῶμθ; τυτονὶ φυλάττετε
Καλῶς, ὅπως μὴ ᾳφυγὼν οἴχε῀.
Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμᾶς τοίνυν ὅπι τῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψαμθίνας χρὴ,
Ξυζωσαμθίας τ' εὖ καὶνδρείως, τῇ θ' ἱματίων ἀποδύσας,
Ζητεῖν εἴπῃ κἄλλ῀ τις ἀνὴς ἐστελήλυθε, καὶ σκεμθέξαι
Τἰὼ Πνύκα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνὰς, καὶ τὰς διόδῃς ἀθρῆσαι.

vſ. 645. Στρόφιον] „ Id eſt, Faſcia qua mulieres pa-
„ pillas vincire ſolent. Catullus in Epithal. Thetid.
„ vſ. 65. —— *Strophio lactantes vincta papillas.*" Ex Notis Kuſteri. Ceterum in hoc Catulli loco ſcribendum puto *luctantes*. Ariſtaenetes Epiſt. 1. ὡς κυδωνιῶντες οἱ μαστοὶ τὴν ἀμπεχόνην ἐξωθεῖτι βιαίως. ubi doctus Interpres: *Quanto luctamine ſtrophium impellant ſororiantes papillae.*

vſ. 654. Ἰσθμόν τιν' ἔχεις ἄνθρωπ'] „ Verſum hunc Co-
„ mico noſtro ex Suida v. Ἰσθμὸς reſtituendum eſſe
„ primus vidit & monuit Biſetus. Priores enim Edit.
„ eum non agnoſcunt: unde uncis eum incluſimus."
Ex Notis Kuſteri.

vſ. 655. Τῶν Κορινθίων] Subauditur τὰς ταῦς, ut ex Suida apparet. Quia nimirum Corinthii navigia ſaepe per

MUL. Exue illum: nihil enim ſani dicit.
MN. Itane exuetis me, novem liberorum matrem?
MUL. Solve cito ſtrophium, (*cingulum*,) impudentiſſima.
Quam firmis & validis membris praedita apparet, & robuſta?
Nec, per Jovem, mammas, uti nos, habet.
MN. Sterilis nimirum ſum, nec unquam gravida fui.
MUL. Nunc (*hoc dicis:*) paulo ante vero mater eras liberorum novem.
Sta erectus. Quo veretrum trudis deorſum?
MN. Ecce hoc. MUL. Prominuit paululum, (*Glandem paululum retectam vidi*,) & coloris eſt admodum ſani.
CL. At ubi eſt? MUL. Rurſus in anteriorem partem abit.
CL. Eſtne hic? MUL. (*Non:*) ſed huc rediit.
CL. (Iſthmum quendam habes, homo; ſurſumque & deorſum)
Penem trahis retrahisque, frequentius quam Corinthii.
MUL. Nimirum ſceleſtus ille propter hanc cauſam pro Euripide, (*Euripidis defendendi gratia*)
Nobis maledixit. MN. Me miſerum!
In quas memet conjeci moleſtias.
MUL. Age vero, quid faciemus? Hunc cuſtodite
Bene, ne fuga hinc elabatur:
Ego vero iſta Prytanibus nuntiabo.

CHORUS.

Nos igitur deinceps lampades jam accendere oportet,
Succinctasque bene & viriliter, veſtibusque exutas,
Quaerere, an forte & alius vir (*clam*) ingreſſus ſit; & obire
Pnycem totam, tentoriaque & vias perluſtrare.

per Iſthmum traherent & retraherent ex uno mari in alterum; ex Ionio in Aegeum, & ex Aegeo in Ionium; ne cogantur Peloponneſum circumnavigare.

vſ. 658. Εἰσενύλισα] Ita recte emendavit Kuſterus. Infra vſ. 774. καί μ' ἐκκυλίσας ἐς τοιοῦτό πράγματα. ubi vide Notam.

vſ. 663. Εὖ καὶ ἀνδρείως] In Veſpis vſ. 438. εὖ καὶ ἀνδρικῶς.

vſ. 665. Πνυκα] Ita Edd. Farrei, & Brubachii. Nupera Πύκνα· de quo vide ibi Notas. Nos perpetuum conſenſum Editionum in antecedentibus etiam animadverſum ſequimur.

Ibid. Διέδρας ἀθρῆσαι] Metri ſupplendi gratia ſcribo, διόδους διαθρῆσαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Εἶα δὴ τρώπια μὲ λεὴ κὤφον ἐξορμᾶν πόδα,
Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ λεὴ
Μὴ βραδύειν, ὡς ὁ καιρὸς ὅσ᾽ μὴ μέλλειν ἔπι,
Ἀλλὰ τ᾽ τρώτιν τρέχειν λεὴ ὡς τάχιστ᾽ ἤδη κύκλῳ.
Εἶα νῦν ἴχνθε, ὦ μάθθε ταχὺ πάν-
τ᾽, εἴ πις ὢν τόποις ἐφαῖ᾽ ἄλ᾽ αὖ λέληθεν ὤν.
Πανταχῇ διαῤῥίπτον ὄμμα,
Καὶ τὰ τῇδε, ὦ τὰ δεῦρο πάντ᾽ ἀνασκόπει καλῶς.
Ἢν γὰ μὴ λάθῃ, δρακόσας ἀνόσια,
Δώσει τε δίκην, ὦ τρεῖς τάτῳ
Τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσαι
Παράδειγμ᾽ ὕβρεως, ἀδίκων τ᾽ ἔργων,
Ἀθέαν τε τρόπων·
Φήσει δ᾽ εἶναί τε θεὺς φανερῶς,
Δείξει τ᾽ ἤδη
Πᾶσιν ἀνθρώποις, σεβίζειν δαίμονας,
Δικαίως τ᾽ ἐφέποντας
Ὅσια, ὦ νόμιμα μηδομήνις
Ποιεῖν ὅλε καλῶς ἔχει.
Κἂν μὴ ποιῶσιν ταῦτα, τοιάδ᾽ ἔσαι·
Αὐτῶν ὅτ᾽ ἂν ληφθῇ πις ἀνόσια δρῶν,
Μανίαις φλέγων,
Λύσσῃ βακχοπλὴξ,
Εἴ᾽ π δρᾴη, πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
Ἔσιν γυναιξὶν ὦ βροτοῖς,
Ὅλ᾽ τὰ βακχεύματα, τά τ᾽ ἀνόσια θεὸς
Ἀποτίνεται,
Παραχρῆμά τε γίνε.

ΧΟΡ.

vs. 667. Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ] Versum hunc numeris suis restitui, qui in prioribus Editt. turbatus sic legitur. Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ. μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ. *Kusterus.*

vs. 668. Ὡς ὁ καιρὸς] Ita editio Farrei cum Artic. ὁ, aliae Editt. male omittunt; & addendum vidit Kusterus, propter metrum. Sic in Pluto vs. 255.

vs. 672. Πανταχῇ διαῤῥίπτον ὄμμα] Euripides in Iph. Taurica vs. 68. ὁρῶ. σκοπεύμαι δ᾽ ὄμμα πανταχῇ στρέφων· *Video, speculorque, convertens oculos in omnes partes.* Vid. Not. seq.

Ibid. & 673. Πανταχῇ διαῤ. ὄμμα καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο —— ἀνασκόπει] Euripides in Phoenissis vs. 272. Ὧν ἕνεκ᾽ ὄμμα πανταχῇ δίσσεον, Κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλῳ τις ᾖ· *Quapropter circumferendi sunt undique oculi, Huc & illuc, nequis sit dolus.*

vs. 673. Καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο] In Avibus vs. 425. καὶ τὸ τῇδε, καὶ τὸ κεῖσε, καὶ τὸ δεῦρο.

vs. 688. Παράκοπος] Eurip. in Bacchis vs. 32. τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρῳ᾽ ἐγὼ μανίαις, ὄχλῳ δ᾽ οἰκῆσαι παράκοπον φρενῶν· *Quamobrem eas ex aedibus oestro percitas*

as

SEMICHORUS MULIERUM.

Eia, primum quidem oportet levem efferre pedem,
Et circumspicere quaquaversum silentio: minime vero oportet
Morari: nam tempus non est cunctandi amplius;
Sed primo quoque tempore oportet cursu quam citissime obire (*omnia.*)
Eia igitur, investiga, & scrutare celeriter cuncta,
An quis in locis (*nostris*) insidiator alius forte delitescat.
Quaquaversum circumfer oculos,
Et tam ab illa, quam ab hac parte omnia dispice accurate.
Si enim non latuerint facinora ejus impia,
Non solum dabit poenas, sed praeterea etiam
Aliis omnibus erit
Exemplum (*vindicatae*) injuriae, injustorumque facinorum,
Et impiorum morum:
Dicetque esse Deos manifesto;
Documentoque erit in posterum
Omnibus hominibus, colere Deos,
Qui juste (*omnia*) gubernant,
Piaque & justa si animum inducamus
Facere, id bonum esse.
Et nisi faciant haec, talia (*illis,*) erunt; (*talis ipsis poena parata est;*)
Illorum si quis deprehensus fuerit in nefario facinore,
Furore ardens,
Rabieque agitatus;
Si (*inquam*) quid fecerit, omnibus manifesto apparebit
Foeminis & mortalibus,
Injusta & impia facinora Deum
Ulciscí;
Idque confestim fieri.

CHOR.

ac furore fugere coegi, montem autem nunc habitant delitrae mentibus. Aeschylus in Agamemnone vs. 487. τίς ἄδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκραμένος; *Quis ita est stolidus vel mente laesus?* Apud eundem in Eumen. vs. 330. per Synonymiam: παραπλὰ, παραφορὰ, φρενοβλαβὶς· *Delirium, insania, amentia.* Et παραπέπληγεν *insanire* ut in Hippocr. Epist. 12. initio: ὁ παρηκισμὸς Δημόκριτον. Sic παραπαίειν apud Nostrum in Pluto vs. 508. & in Pace vs. 89.

vs. 691. & 692. Παράπαν, τά τ' ἀνόσια θεὸς ἀτίσεται, παραχρῆμά τε] In hanc sententiam Euripides in Bacchis, nisi quod non dicit cito, sed tarde puniri impios: ὀρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως πίσυν τέχε θεῶν σθένος. ἀπτυθῖται δὲ βροτῶν τοὺς τ' ἀγιωσύνας τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας, σὺν μανιώδει δόξᾳ· *Venit vix, sed tamen certum divinum robur (ac potens vindicta) Punitque homines impietatem colentes, & non Deos honore afficientes, insana corruptos opinione.*

vs. 693. Γίγεται] Editio Farrei τίνεται, quod magis placet.

ΧΟΡ. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπανθά πως διεσκέφθαι καλῶς.
Οὐχ ὁρῶμεν γ' ἂν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΓΥΝ. Α Α, ποῖ σὺ φθάγεις; ἔτ', ἔτ' ἀμυνεῖς;
Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, τὸ παιδίον
Ἐξαρπάσας μοι φεύδεται ἀπὸ τῆς πυθίας.
ΜΝ. Κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψαμιεῖς,
Ἢν μή μ' ἀφείητ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ὅπου τἄμπεδον
Πλήξειν μαχαίρᾳ τῇδε Φοινίας φλέβας
Καθαιματώσῃ βωμόν. ΓΥΝ. Ὦ πάλαιν' ἐγώ.
Γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ'; ὦ πολλοὶ βοιῶ
Στήσεσθε τῷ τροπαίῳ; ἀλλὰ τῷ μόνῳ
Τέκνῳ με θεὸν ὄφεσθ' ἀποστερουμένην;
ΧΟΡ. Ἔα. ἔα.
Ὦ πότνια μοῖρα, τί δὲ δέχομαι
Νεοχμὸν αὖ πέρας.
Ὡς ἅπαντ' ἐστὶν τόλμης ἔργα καὶ ναμαχωτίας.
Οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ φίλα τόδε.
ΜΝ. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τ' ἄγαν αὐθαδίαν.
ΧΟΡ. Ταῦτα δῆτ' ἐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ κἀπεραίτητα;
ΓΥΝ. Δεινὰ δῆθ', ὅπ γ' ἔχει μου ἁρπάσας τὸ παιδίον.
ΧΟΡ. Τί ἂν ἔν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
Τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναιρωτεῖ;
ΜΝ. Κἄπω μέντοι γε πέπαυμαι.
ΓΥΝ. Ἀλλ' ἂν ἴκεις γ' ὅθεν ἴκεις,
Φαύλως τ' ἀπαλλάξ, ἃ λέξεις
Οἷον δράσας δεῦρο ἔρχει.

Λήψῃ

vs. 696. Ἆ ἆ] Editio Farrei Ἔα. Idque extra versum, nec in eadem linea. Ceterum ii pro ἆ ἆ, ποῖ &c. legas ἆ, ποῖ, metrum recte se habebit. Aut si ἆ ἆ extra versum legas, & gemines ποῖ ποῖ, ut Scaliger volebat.

vs. 697. Καὶ τὸ παιδίον ἐξαρπάσας] Mnesilochus cum videret se in magno periculo esse, rapit a muliere quadam infantem (infantem enim esse putabat) & cum eo ad aram confugit; ut quasi obsidem habeat, atque, si mulieres ipsum velint occidere, eas ab incepto deterreat, tanquam prius infantem occisurus. Imitatur autem Comicus Euripidem in Andromacha; sed oeconomiam invertit; nam ibi Andromacha, quam Hermione & Menelaus volebant occidere, ad aram confugit, ut ibi sarta tectaque esset: Menelaus autem, ut eam cogat inde discedere, absconditum alicubi filiolum ejus comprehendit, & occisurum minatur, ni mater aram deserat. Simile quid est in Oedipo Coloneo Sophoclis, ubi, cum Creon vellet Oedipum cogere, ut rediret Thebas, comprehendit illius filias. vide ibi vs. 812. aut 852. Haec apud Tragicos seria sunt, Comicus autem in iis jocatur; ut etiam facit in *Acharnensibus*, ubi cum Carbonariorum Grex vellet occidere Dicaeopolin; iste arripit corbem carbonarium, & cum

CHOR. Sed videntur a nobis omnia perſpecta eſſe recte:
Neque enim videmus ullum alium (*virum*) inter nos latitantem.

MULIER, MNESILOCHUS, CHORUS, ALIA MULIER.

MUL. Ah, ah! quo fugis? Heus, heus tu, non manebis?
Miſeram me, miſeram! & infante
Rapto ab uberibus meis, ex conſpectu aufugit.
MN. Clama nunc: hunc enim nunquam praemanſis nutries buccellis,
Niſi me dimittatis; ſed hic ſuper femora
Percuſſus gladio hoc cruentas venas,
Sanguine imbuet aram. MUL. ô Miſeram me!
Mulieres, annon opem feretis, & multo clamore ſublato,
Statuetis (*de hoc*) tropaeum? ſed unico
Infante me ſinetis impune privarier?
CHOR. Sine, ſine.
ô Venerandae Parcae! quodnam video
Novum rurſus prodigium?
Quam omnia ſunt (*plena*) audaciae facinora hujus & impudentiae!
Quale rurſus fecit facinus! quale, inquam, amicae, hoc!
MN. Qualibus verbis veſtram incipiam (*accuſare*) nimiam inſolentiam!
CHOR. Haeccine ſunt indigna, ut nihil ſupra?
MUL. Indignum utique, quod meum mihi eripuit infantem.
CHOR. Quid ergo dicendum eſt ad haec? cum
Talia faciens frontem adeo perfricet.
MN. Necdum ſane deſii.
MUL. Sed non redibis (*ſalvus*) eo, unde veniſti;
Nec facile fuga hinc elapſus, dices,
Quantum auſus facinus (*e manibus noſtris*) evaſeris:

Patie-

eum contra prius occidere vult: & ſic Grex miſeratione corbis motus, parcit Dicaeopolidi. Vide ibi ad vſ. 331.

vſ. 700. Ἦν μή μ' ἀφῇντ'] „ Redundat in hoc verſu ſyllaba; quae tolletur, ſi ſcribas, ἢν μή μ' ἀφῇτ' „ in Modo conjunctivo, ut loquuntur. *Kuſterus.*"

vſ. 704. Στήσεσθε καὶ τροπαῖον] Ita Editio Farrei. In aliis Editt. deeſt particula καὶ. quam proinde recte Kuſterus in ſua Editione reſtituit ex Corintho de *Dial. Att.* & Scholiaſta ad Plutum vſ. 453. ubi locus hic citatur. Ceterum idem exempla affert phraſeos στῆσαι ſive στήσασθαι βοὸν, ex Eurip. in Iphig. Taur. vſ. 1307. ἵστησι βοῦν. & ex eodem in Heraclidis vſ. 656. τί γὰρ βοὸν ἵστησας; & vſ. 129. βοὸν ἵστασι. Plura videri jubet apud Paulum Leopard. Emendat. Lib. VII. cap. 22.

vſ. 709. Ὡς ἅπαντ' ἐστίν] „ Eſt verſus Trochaicus, „ ſed cui deeſt ſyllaba. Quare metri gratia ſcribendum erit: ὡς ἅπαντά γ' ἐστὶ τόλμης &c." *Kuſterus.* Sed puto ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ ſcripſiſſe Comicum; nam in Editione Farrei eſt ὡς ἅπαν γάρ ἐστι. Parum autem intereſt.

vſ. 717. Ἀλλ' ἢν ἥκῃς] „ Verū, ac ſi legeretur ἀλλ' „ ἐὰν ἔλθῃς. *Kuſterus.*"

Λήψῃ δὲ κακόν.
ΜΝ. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπόλχομαι.
ΧΟΡ. Τίς ἂν σοὶ, τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
Ἀθανάταν ἔλθοι ξυὼ ἀδίκοις ἔργοις;
ΜΝ. Μάτην λαλεῖτε· τοῦδ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
ΧΟΡ. Ἀλλ' ἢ μὰ τὼ θεὼ τάχ' ἢ
Χαίρων ἴσως σὺν βίοισις,
Λόγους τε λέξεις ἀνοσίους.
Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀντα-
Μειψόμεθά σ', ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τοῦδε.
Τάχα δέ σε μεταβολῦ·
σ' ὅπῃ κακὸν ἑτερότροπον
Ἐπέχῃ τις τύχη.
Ἀλλὰ τάσδε μὴ λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
Καὶ καταθεῖν τ' πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
Ἴωμεν ὅπῃ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
Κἀγώ σ' ἐπιδείξω θυμάλωπα τήμερον.
ΜΝ. Ὕφαπτε, κἀκάτιθε σὺ τόδε τὸ κρηπιδὼ
Ἀπόδυθι ταχέως· ἢ θανάτῳ δ', ὦ παιδίον,
Μόνῃ γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
Τοῦτί τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
Οἴνου πλέως, ἃ ταῦτα περιπλὰς ἔχων.
Ὦ θερμόταται γυναῖκες· ὦ ποτιφόβαι,
Κἀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμενα πιεῖν.
Ὦ μέγα κακὸν λοιπὸν ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν.
Κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκυθρωποῖς, καὶ τῇ κράκῃ.
ΓΥΝ. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.
ΜΝ. Παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκεινά μοι τοδί.
Τοῦτί τεκεῖν φῄς; ΓΥΝ. Καὶ δέκα μῆνας αὖτ' ἐγὼ
Ἤνεγκον. ΜΝ. Ἤνεγκας σύ; ΓΥΝ. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ΜΝ. Τεκοῦσ' τύλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥΝ. Τί μ' εἰργάσω,
Ἀπέδυσας, ὦ ναύχυτε, μοῦ τὸ παιδίον
Τιοῦτο ὄν. ΜΝ. Τιοῦτο; ΓΥΝ. Μικρὸν νὴ Δία.
ΜΝ. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονεν; τρεῖς χοᾶς ἢ τέτταρας;

ΓΥΝ.

vs. 728. Ἀθέοις] Impium & nefarium est violare eum, qui ad aram confugerit; hunc autem mulieres volunt comburere. Confugisse autem eum ad aram patet ex vs. 702.

vs. 733. Χρῆν σ'] Editio Farrei χρὴ σ'.

vs. 737. Σὺ τόδε τὸ Κρητικὸν] „ Versus gratia ferendum est, σὺ δὲ τόδ Κρητικόν. Syllaba enim redundat. Ceterum de Veste *Cretica* vide quae collegit diligentissimus Meursius in *Creta* Cap. XII. *Kusterus.*"

vs. 740. Ἀσκὸς] Nempe utrem vini ornatum habitu infan-

Patieris enim poenam.
MN. Hoc quidem nunquam fiat: abominor (*enim.*)
CHOR. Quis igitur te adjutum Deorum
Immortalium veniat, cum tam injusta edas facinora?
MN. Nugamini: nam hanc ego (*puellam*) nunquam dimittam.
CH. Sed, per Deas, (*Cererem & Proserpinam,*) haud fortasse
Laetus (*nobis*) insultabis,
Verbaque dices impia.
Nefariis enim factis vicissim
Ulciscemur, ut par est, haec (*tua facinora.*)
Fortasse autem te, conversa
Ad malum diversi generis,
Inhibebit fortuna quaedam.
Sed haec quidem accipere oportet te, & efferre ligna,
Et comburere improbum, igneque ustulare quam citissime.
Eamus ad sarmenta vitium, Mania (*ancilla:*)
Nam ego te reddam titionem hodie.
MN. Succende, & combure. Tu vero Creticum amiculum
Exue cito, & mortis tuae, infans,
In solam ex mulieribus causam confer matrem tuam.
Quid hoc rei est? In utrem mutata est puella
Vino plenum, idque Persicas habentem.
ô Callidissimae mulieres, ô bibacissimae,
Et ex quacunque re (*quocunque vase*) excogitantes rationem bibendi.
ô Magnum cauponibus bonum, nobis autem contra malum:
Malum vero etiam vasculis & subtemini.
MUL. Admove multa sarmenta, Mania.
MN. Admoveas licet. Tu vero responde mihi hoc:
Hunc infantem peperisse te dicis? MUL. Imo decem menses illum ego
In utero gestavi. MN. Gestastine tu? MUL. Sic, per Dianam.
MN. Tres cotylas capientem, vel quomodo? dic mihi. MUL. Quid mihi fecisti?
Exuisti, impudens, meum infantem vestibus,
Qui tantillus est. MN. Tantillus? MUL. Exiguus profecto.
MN. Quot annos vero natus est? tres congios, an quatuor?

MUL.

infantis gestaverat mulier, cujus infantem se rapuisse putabat Mnesilochus. Notatur autem lepide vinositas mulierum, ut alias saepe.

vs. 741. Πεῤσικὰς] Calceamenti muliebris genus. In Ecclesiaz. vs. 318. καὶ τὰς ἐκείνης Πεῤσικὰς ὑφέλκομαι.

vs. 742. Ποτίσατε] A πόσις, ποτίσατος, ut a κλίσις, κλισίσατος in Pluto vs. 27.

vs. 745. Καὶ τῇ κρόκῃ] „ Sensus est; ebriosas mulieres & vino deditas parum & male texere: ut „ monuit etiam Palmerius." *Kusterus.*

ΓΥΝ. Σχεδὸν τοσοῦτον, χ' ὅσον ἐκ τ̃ Διονυσίων.
Ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. ΜΝ. Μὰ τ̃ Ἀπόλλω τυτονί.
ΓΥΝ. Ἐμπρήσομέν τοίνυν σε. ΜΝ Πάνυ γ' ἐμπίπρατε·
Αὕτη δ' ἀποσφαγήσετ) μαλ' αὐτίκα.
ΓΥΝ. Μὴ δῆτ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅλι λῆζεις πόλ,
Ὑπέρ γε τύτυ. ΜΝ. Φιλότεκνός πις εἶ φύσ.
Ἀλλ' εὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.
ΓΥΝ. Οἴμοι τέκνον· δός μοι τὸ σφαγεῖον, Μανία,
Ἵν' ἓν τόγ' αἷμα ζ τέκνυ τἀμοῦ λάβω.
ΜΝ. Ὑπεχ' αὐτό, χαλεπὴ γ' ἔν γε τύτοῖς σοι.
ΓΥΝ. Κακῶς ἀπόλοι· ὡς φθονερὸς εἶ, ᾧ δυσμενής.
ΜΝ. Τυτὶ τὸ δέρμα τ̃ ἱερείας γίγνε).
ΓΥΝ. Τί τ̃ ἱερείας γίγνε); ΜΝ. Τυτὶ λαβέ.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
Τίς τ̃ ἀγαπητὼ παιδά σε ξυρήσατο;
ΓΥΝ. Ὁ πανοῦργος ὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρ,
Φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κλειοδέμη,
Τοῖσιν Πρυτάνεσιν, ἃ πεπόηχ' ὗτ, φράσω.
ΜΝ. Ἄγε δὴ, τίς ἔστω μηχανὴ σωτηρίας;
Τίς πεῖρα, τίς ὀπίνοια; ὁ μὲν γ' αὐτ,
Καμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
Οὐ φαίνετ' ἔτω. Φέρε δὴ, τίν' ἂν ἄγγελον
Πέμψαμ' ἐπ' αὐτόν; οἷσθ' ἐγὼ ᾧ δὴ πόρον·
Ἐκ Παλαμήδες ὡς ἐκεῖν τὰς πλάκας
Ῥίψω γράφων. ἀλλ' ὦ πάρεσιν αἱ πλάται.
Πόθεν ἂν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν;
Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τ̃ πλατῶν
Γράφων ξυρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.

Ξύλον

vs. 754. Ἐκ τῶν Διονυσίων] Quia Bacchus, sive Liber Pater vini est.

vs. 755. Μὰ τ̃ τόν] Delendum ἀ, quod Editio Farrei non habet: & absque illo constat versus: praeterea Graeci non dicunt, μὰ τ̃ τόν Ἀπόλλω: sed aut, ἰμὰ τὸν Ἀπόλλω, aut, μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄ.

vs. 756. Ἐμπιπράτε] Editio Farrei ἐμπιπᾶτε. Scribe μπίπρατε· a πίπρημι.

vs. 759. Τὴν γε τύτο] Potius vult amittere vitam quam vinum.

Ibid. Φιλότεκνο] Pro φίλοπ.

vs. 760. Ἥδ' ἀποσφαγήσεται] Euripides in Andromacha vs. 315. ὁ δ' αὖτι τῷ σῷ σώματ σφαγήσεται. *Ille autem interficietur pro tuo corpore*, id est, *pro te*. Agitur autem ibi res similis, & dixi de illo loco ad vs. 697.

vs. 762. Τόγ' αἷμα] Ita vocat vinum, quia quasi de victima sermo est. Sic in *Lysistrata*, ubi mulieres conjurantes calicem vini loco hostiae immolant, infuso vino, una dicit vs. 205. εὔχιον γε δ' αἷμα κἀποπυτίζει καλῶς.

vs. 765. Τυτὶ τὸ δέρμα τ̃ ἱερείας] More nimirum veteri pellis & pedes victimae sacerdotibus cedebant, ut testatur Scholiastes ad Vespas vs. 693. & ad Plutum vs. 1186. Ex Notis Kusteri.

vs. 767. Ἐξεκόρησέ] A κόρη *puella*. alias ἐκκορεῖν est *verrere*, *scopis purgare*.

vs. 774. Ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα] Sic supra vs. 658. εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσκυλίσα πράγματα; quem locum citavit & Kusterus. Pherecrates apud Stobaeum Serm. 115. Εἰκῇ μ' ἐπῆρας ἔντα τηλικυτονὶ Πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλίσαι πράγμασι· *Frustra me, qui sum hac aetate, erexisti, ut multis me negotiis involverem.* Pro ε σκυλίειν utitur verbo σρέφειν in Nubibus vs. 1458. σρέψας σεαυτὸν εἰς πομπὰ πράγματα. Contrarium τὸ εἰσκυλίεσθαι, apud Aeschy-

MUL. Fere tot annos, & quantum temporis a Liberalibus (*proximis effluxit.*)
Sed redde eum. MN. Non, per Apollinem, hunc (*reddam.*)
MUL. Cremabimus igitur te. MN. Cremetis licet:
Haec vero jugulabitur illico.
MUL. Ne facias, obsecro te: sed me, quocunque vis, affice malo,
Pro hac (*filiola.*) MN. Amans liberorum videris esse natura.
Sed nihilominus haec jugulabitur.
MUL. Periisti, filia. Da mihi alveum, Mania,
Ut saltem sanguinem filiae meae excipiam.
MN. Suppone eum: gratificabor enim hoc unum tibi.
MUL. Male pereas: quam invidus es & malevolus!
MN. Pellis haec sacerdoti cedet.
MUL. Quid cedet sacerdoti? MN. En, accipe.
AL. MUL. Miserrima Mica, quis puella te privavit?
Quis dilectam & unicam filiolam tibi eripuit?
MUL. Improbus hic. Sed quoniam ades,
Custodi ipsum, ut assumpto comite Clisthene,
Prytanibus, quae fecit (*sceleſtus*) ille, indicem.
MN. Age vero, quae erit ratio expediendae salutis?
Quis conatus, quod consilium? Auctor enim (*hujus mali,*)
Et qui me conjecit in tantas molestias,
Nondum usquam apparet. Age igitur, quem nuntium
Mittam ad eum? At novi viam (*mittendi,*)
Ex (*fabula*) Palamede. Ut ille (*enim,*) palmulis remorum
(*In mare*) projectis scribam. Sed non sunt in promptu palmulae.
Unde igitur accipiam palmulas? unde?
Quid vero, si has statuas, pro palmulis,
Literis inscriptas disjecero? Melius multo (*id fuerit.*)

Lignum

Aeschylum in Prometheo vs. 87. ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκνυισθήσῃ τύχης· *Quo pacto evolvaris ex hoc ſtatu.*

vs. 775. Οὐ φαίνετ' ἄπω] Promiserat autem Euripides, se velle Mnesilocho opem ferre vs. 276.

vs. 777. Ἐκ τῶ Παλαμήδους] „ Locum hunc citat & „ explicat Suidas v. Παλαμήδης. Tangit autem Aristophanes Tragoediam Euripidis, *Palamedes* inscriptam, „ in qua Tragicus ille Palamedem fecerat palmulas „ remorum, quibus casus suos inscripserat, in mare „ projicientem, ut si forte tempestate & fluctibus ad „ Patrem Nauplium deferrentur, ipsi essent Epistolae „ loco. Hanc inventionem Aristophanes hic ridet." *Kusterus.*

vs. 779. Πόθεν ἔ γένοιντ' ἂν μοι πλάται] „ Versui huic „ integer pes deest; quem proinde Bisetus sic sup„ plet: Πόθεν ἂν γένοιντ' ἄν μοι πλάται, πόθεν πλάται; vel „ quod magis placet: Πόθεν ἂν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; „ πόθεν ξύλον. Posset & pluribus aliis suppleri modis, „ si quis conjecturis indulgere vellet." *Kusterus.*

vs. 780. Εἰ ταδὶ τ' ἀγάλματα] Ita recte Kusterus rescripsit ex Suida pro εἰτα δια τ' ἀγάλματα. Editio Farreï habet εἰ ταδὲ τ' ἀγαλματα· bene: nisi quod ταδὶ esse debebat propter metrum. Ceterum impietatem hominis notat Comicus, dum eum facit statuis Deorum abuti. Sic Diagoras Melius, qui Atheus dicebatur, cum non invenisset ligna, quibus lenticulam coqueret, statuam Herculis imposuit foco; Scholiastes ad Nubes vs. 828. Διαγόρας γέγονέ τις βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον, Μήλιος· καὶ ποτε, φασὶν, ἐν πανδοκείῳ εὑρεθεὶς, καὶ μὴ εὑρὼν ξύλα, ἀλλ' ΑΓΑΛΜΑ Ἡρακλέους, Ἄγε, φησὶ, τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἆθλον, καὶ ἔψησε τὸν φακόν· ubi illud εὑρεθεὶς non nimis placet.

Ξύλον γέ τοι ᾗ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
Ὦ χεῖρες ἐμαί,
Ἐγχειρεῖν λῃ ἔργῳ πρείμῳ.
Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
Δέξασθε σμίλης ὁλκάς,
Κήρυκας ἐμῶν μόχθων. οἴμοι,
Τυτὶ τὸ ῥῷ μοχθηρόν.
Χώρᾳ, χώρᾳ ὅπως αὐλακα·
Βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς
Κείνα ταῦτα ταχέως λῃ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν θαρραλέας·
Καί τοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον Φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύῃ,
Ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
Ἔριδες, νείκη, φάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε δὴ νῦν
Εἰ κακὸν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακὸν ἐσμέν·
Κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἀλῶναι·
Ἀλλ' ὑπνοὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν.
Κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν που, καθ' ὅτιτ' αὐτὸ θύραισιν,
Μανίας μαίνεσθ', ὃς λῃ σπένδειν ᾗ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
Ἔνδοθεν εὕρετε φρεῦδον τὸ κακὸν ᾗ μὴ καταλαμβάνετ' ἔνδον.
Κἂν καταδαρθῶμεν ἢ ἀλλοτείων παίζουσαι ᾗ κοπιῶσαι,
Πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, θεὶς τὰς κλίνας θεινοφῶν·
Κἂν ἐπ θυείᾳ θρυπτώμεθα, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
Κἂν αἰσχυνθεὶς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
Αὖθις θρασύνειν ἰδεῖν τὸ κακόν. ἔστω ἡμεῖς ἐπιδήλως
Ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
Βάσανον δῶμεν πότεροι χείρες.. ἡμεις μὲν γὰρ φαμὲν ὑμᾶς·
Ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δή, καὶ πιπτώμεθα πρὸς ἕκαστον
Παραβάλλουσαι ἥ τε γυναικὸς ᾗ τἀνδρὸς τρόπον ἑκάστου.
Ναυσιμάχης μὲν ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.

Καὶ

vs. 780. Ὁποίαν] Editio Farrei ποίαν.

vs. 796. Εἰ κακὸν ἐσμὲν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς;] Quia toties vox κακὸν repetitur, puto alludi ad Euripidem in *Hippolyto*, ubi Hippolytus acerbe invehitur in sexum muliebrem, easque non semel κακὸν vocat: ut vs. 616. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις ΚΑΚΟΝ γυναῖκας, εἰς φως ἠλίου κατῴκισας. & vs. 624. νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἔρχεσθαι ΚΑΚΟΝ μέλλοντες, ὅλβου δωμάτων ἐλίπομεν. Τέτῳ δὲ δῆλον, ὡς γυνὴ ΚΑΚΟΝ μέγα. Προσθεὶς γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ Φερεκλῆς, ἀπᾴκισ', ὡς ἀπαλλαχθῇ

Lignum enim & hae ſunt; & illae erant lignum.
ô Manus meae,
Aggredi oportet rem, quae viam nobis ad ſalutem aperit.
Agite igitur, tabellarum politarum paginae,
Recipite ſtili ſulcos,
Nuntios meorum malorum. Hei mihi,
Haec litera rho mala eſt, (i. e. *male ſcripta:*)
Vade, vade, per quemcunque ſulcum;
Ite, feſtinate per omnes vias
Illuc: haec (*enim fieri*) cito oportet.

PARABASIS CHORI.

CHOR. Nos igitur nos ipſas laudemus converſae ad ſpectatores;
Quamvis nemo non muliebri generi multa mala exprobret,
Quaſi merum ſimus malum hominibus, & a nobis oriantur omnia,
Lites, rixae, ſeditio, moleſtus dolor, bellum. Sed quaeſo vos;
Si malum ſumus, quid ducitis nos uxores, ſi vere malum ſumus?
Et vetatis nos exire, (*jubetisque cavere*,) ne quae noſtrûm ex feneſtra proſpiciens deprehendatur;
Et tanto labore malum ſtudetis cuſtodire.
Quod ſi egreſſa fuerit mulier aliquo, neque inveneritis eam domi,
Inſanum in modum inſanitis, quos oportebat Diis libare, & laetari, ſi revera
Ex aedibus evaſerit vobis malum, nec illud reperiatis domi.
Et, ſi dormiamus in alienis aedibus, luſu defatigatae,
Unusquisque malum hoc quaerit, lectos circumiens:
Et, ſi ex feneſtra forte proſpexerimus, cupit (*quilibet*) malum illud ſpectare:
Et, ſi quae pudore ſuffuſa receſſerit, multo magis quisque cupit
Rurſus caput exſerens videre malum. Adeo nos manifeſto
Vobis ſumus multo meliores: idque ex examine (*experimento*) apparere poteſt.
Examen (*igitur*) inſtituamus, utri deteriores ſint: nos enim dicimus vos;
Vos vero nos. Conſideremus vero, & opponamus ſingulos ſingulis,
Comparantes faeminae & viri nomina ſingula inter ſe.
Nauſimachae ſcilicet cedit Charminus: manifeſta enim ſunt facta:

Et

λαχθῇ ΚΑΚΟΥ. Ὁ δ' αὖ λαζὰν ἄτηρὸν εἰς δόμους ΚΑΚΟΝ, Γιγνῶσκε, κόσμον προστιθεὶς ἀγάλματι Καλὸν κακίστῳ. vſ. 804. & 805. Κἂν ἐκ Συρίδ@. παρακύπτωμεν &c.] In Pace vſ. 980. καὶ μὴ πείσει γ', ἄτερ αἱ κοιχυόμεναι δηῶσι γυναῖκες· καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίσασαι τὰς αὐλείας ΠΑΡΑΚΥΠΤΟΥΣΙ· κἂν τις προσίχῃ τὸν νῷ αὐταῖς, ΑΝΑΧΩΡΟΥΣΙ, κἄτ', ἢν ἅπαξ, παρακύψωσι.

vſ. 811. Ναυσιμάχης] „ In his verbis, & iis, quae „ ſequuntur, eſt quaedam gryphi ſpecies, quae per „ hominum nomina res ſignificat & negotia nuper „ trans-

Καὶ μὰ δὴ τὸν Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχᾶς.
Πρὸς Ἀρισμαίχην δὲ χρόνῳ πολλῷ τοῦτ' ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
Καὶ Στρατονίκην ἡμῶν ὑδεὶς ὅδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
Ἀλλ' Εὐβούλης τὴν πέρυσιν τις βουλυτὶς ἐστὶν ἀμείνων,
Παραδὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν. ὅδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις.
Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν θ' ὑχόμεθ' εἶναι.
Οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζυγὴ κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
Ἐς πόλιν ἔλθοι τὴν δημοσίαν· ἀλλ' ἢν τὰ μέγιστ' ἀφέλῃ,
Φορμὸν πυρῶν τ' ἀνδρὸς κλέψασα αὐθημερὸν αὖτ' ἀπέδωκεν.
Ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
Ἀποδείξομεν ταῦτα ποιοῦντας,
Καὶ τοὺς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
Ὄντας μᾶλλον, ἢ λωποδύτας,
Καὶ βωμολόχους, καὶ δαποδιτάς.
Καὶ μὴ δήπου τὰ παρφά γε
Χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.
Ἡμῖν μὴ γὰρ σὺν ἔλθῃ τὴν νῦν
Τανταῖον, ὦ καινὼν, οἱ καλαθίσκοι,
Τὸ σκιάδειον·
Τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσιν τούτοις,
Ἀπόλωλε μὰ πολλοῖς ὁ καινὼν
Ἐκ τῆς εἴκων αὐτῇ λόγχῃ·
Πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
Ἐν ταῖς γραπαῖς
Ἐρρίπται τὸ σκιάδειον.

„ transacta; de quo ludi genere Athenaeus Lib. III. „ cap. 20. & Lib. X. cap. 22. Sub specie igitur ludentis in his vocibus tangit res civitatis: & hoc quidem loco innuit, Charminum victum fuisse naumachia „ ab Astyocho Lacone ad Symam insulam sex triremibus amissis, anno vicesimo belli Peloponnesiaci, hyeme. Vide Thucydidem Lib. VIII. *Ex Palmerio.*"

vs. 812. Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλαβακχᾶς] Sic & Cleo postponitur huic Salabacchae (utrumque enim dicitur & Salabaccho & Salabaccha) in Equitibus vs. 761. ubi ipse Cleo dicit: εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύπαν καὶ Σαλαβάκχαν. Hoc autem fit, non quia praeclara quaedam foemina fuerit haec Salabaccha (erat enim meretrix); sed ut opprobium magis exaggeretur: si enim deteriores sunt vili scorto, sane deterrimi sunt. Cleophontis autem mentio fit in Ranis vs 684.

vs. 813. Ἀρισμαίχης] Haec jam non est foemina, sed ponitur pro ἀρίστῃ μάχῃ, quasi nomen proprium foeminae. Intelligitur autem clarissima illa pugna Marathonia, qua Athenienses numerosissimum exercitum Persarum a Dario missum profligarunt.

vs. 814.

Et Cleophon deterior omnino est Salabaccha:
Cum Aristomache vero a longo jam tempore, cum illa inquam Marathonia,
Et Stratonice vestrum nemo audet pugnare.
Sed Eubulae aliquis ex superioris anni Senatoribus praestat,
Qui scilicet alteri munus Senatorium cessit. At ne ipse quidem hoc dixerit.
Sic itaque nos multo meliores viris gloriamur esse.
Neque foemina, quae ex publico aerario non minus quam quinquaginta talenta furata sit,
Bigis urbem invehitur: sed cum plurimum surripit,
Sportam tritici viro suffurata, eodem die illam reddit.
Sed nos multos horum
Ostendemus ista facientes:
Et ad haec ventri, quam nos,
Deditos magis, & grassatores,
Et scurras, & plagiarios.
Quid, quod bona paterna certe
Multo minus quam nos conservare sciunt.
Nobis enim salvum adhuc etiam nunc
Liciatorium, scapus textorius, calathisci,
Umbella.
Viris autem nostris his
Periit quidem multis scapus
Ex aedibus, cum ipsa lancea:
Multi autem alii ab humeris
In expeditionibus bellicis
Abjecerunt clypeum.

vs. 814. Στρατονίκην] Hic etiam alluditur ad etymologiam vocis, quae est a στρατὸς *exercitus*, & νίκη *victoria*: ut sub nomine proprio foeminae intelligatur *victoria*, ab *exercitu* hostili reportata, sive *victoria*, quam *exercitus* Athenienſium obtinuit.

vs. 815. Ἀλλ' Εὐβούλης] „ Εὐβούλη tanquam nomen foe„ minae ponitur pro εὐβουλία, qua voce significantur „ *sana consilia*.

vs. 816. Παραδὸς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν] „ Exagitat τὰς „ βουλευτὰς, Senatores anterioris anni, qui ignave sibi „ passi sunt eripi dignitatem a quadringentis Viris, & „ ob *consilii* & vigoris inopiam magistratu cesserunt, „ παραδόντες ἑτέρους τὴν βουλείαν· (nam βουλεία est ἡ „ τῆ βουλεύειν ἀρχή. Quod factum est anno belli Pelo„ ponnesiaci vicesimo." *Ex Palmerio*.

Ibid. Οἷδ' αὐτὸς τοῦτό γε φύσις] Kusterus vertit quasi esset φύσει, ut vult emendari.

vs. 818. Φεύγει] Ita Ed. Farrei. Aliae ζεύγει.

Ibid. Καλὰ πεντήκοντα] In Vespis vs. 667. καλὰ ἔστι μὲν δωροδοκεῖσι καλὰ πεντήκοντα τάλαντα.

vs. 836. Ἐρέτιλλι τὸ σκιάδιον] Intelligit τὴν ἀσπίδα, ut dicat multos esse ἀψάσπιδας.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ

ἐκ στίχων τροχαϊκῶν ις'.

Πολλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ὀν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἓν δ' ὑπερφυέςατον.
Χρὴ γὰρ ἡμᾶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα λῃςὴν τῇ πόλει,
Ταξίαρχον, ἢ γραπτὸν, λαμβάνειν πιλίδ' ἕνα·
Προεδρείαν τ' αὐτῇ δίδωσι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,
Ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.
Ἢν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνὴ,
Ἢ τειήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
Ὑτέραν αὐτὸν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένον,
Τῆς τ' ἀνδρείου τεκούσης. τῷ γὰν εἰκὸς, ὦ πόλις,
Τὸν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
Λεπτὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τὰ Λαμάχου,
Καὶ δανείζειν ἀργύριον· ἢ μὴ λῆν, κ' ἢν δανείσειέν τινι,
Καὶ τόκον περαίτιοιτο, διδόναι μηδὲν' ἀνθρώπων τόκον,
Ἀλλ' ἀφανεῖς βίᾳ τὰ λῆματ', εἰ πόνους τοδί·
Ἄξια γὰν εἰ τόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΓΥΝΗ.

ΜΝ. Ἰλὼ γεγένημαι δοκῶν· ὁ δ' ὑδέπω.
Τί δῆτ' ἂν εἴη τὰμπόδων; οὐκ ἔδ' ὅπως
Οὐ τὸν Παλαμήδειον ψυχρὸν ὄντ' αἰχμύξω.
Τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν δοξαγωγίμου δράμω;

Ἐγὼ-

vſ. 841. Στηνίοισι] „ Vetuſtiores Editt. habent Τηνίοι-„ σι· quod cum corruptum viderent Genevenſes, in „ ejus locum Θηκείοισι ex emendatione Biſeti nimis au-„ dacter in textu Editionis ſuae repoſuerunt. Nam „ Στηνίοισι hic olim ſcriptum fuit; quam vocem nunc „ primum Comico noſtro reſtituimus, freti auctorita-„ te veterum Grammaticorum, qui loci hujus memi-„ nerunt, vel ſaltem eo reſpexerunt. Suidas: Στήνια „ καὶ Σκίρα, ἑορταὶ γυναικῶν. Quis dubitet quin hunc „ locum Ariſtophanis ob oculos habuerit? Nam Στή-„ νια & Σκίρα conjungit, uti & Comicus noſter. He-„ ſychius: Στήνια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ „ λοιδοροῦσι. Photius in Lexico MS. Στήνια, ἑορτὴ Ἀθή-„ νησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἄγεσθαι γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδο-„ ροῦντο δὲ ἐν αὐτῇ γυναῖκες αἱ γυναίκες ἀλλήλαις. Locus eſt „ egregius, qui unice explicat, quale fuerit Feſtum „ Steniorum, de quo nec Meurſius in *Graecia Fer.* nec „ alius quisquam recentiorum, quod ſciam, ullam „ mentionem fecit. Ex Notis *Kuſteri.*"

vſ. 845. Καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην] Mnaſalces in Epi-

EPIRRHEMA

Verſuum trochaïcorum ſedecim.

De multis mulieres nos jure expoſtulare poſſemus
Cum viris; de uno vero praecipue, quod eſt omnium longe maximum.
Oportebat enim, noſtrûm ſi quae peperiſſet virum bonum civitati,
Ordinum ductorem, vel Imperatorem, affici honore aliquo,
Primamque ſedem illi tribui in feſto Steniorum, & Scirorum,
Et aliis feſtis, quae nos celebrare ſolemus.
Sin autem timidum & malum virum quaedam peperiſſet foemina,
Vel Trierarchum malum, vel gubernatorem ignavum;
Poſteriorem iſtam ſedere, capite detonſo,
Illâ, quae fortem virum peperiſſet. Qua enim ratione par eſt, cives,
Hyperboli ſedere matrem indutam
Albis veſtibus, & comis promiſſis, prope matrem Lamachi,
Et foenori dare pecuniam; cui oportebat (etiamſi foenori alicui dediſſet,
Et foenus exigeret) dare neminem uſuram,
Sed auferre vi pecuniam, dicentes haec:
Digna ſcilicet es foenore, quae talem peperiſti foetum.

MNESILOCHUS. MULIER.

MN. Taedio pene enectus ſum, expectans (*Euripidem.*) Ille autem nondum (*apparet.*)
Quid, miror, impedimento eſſe poſſit? Fieri ſane non poteſt,
Quin Palamedem frigidum erubeſcat.
Qua igitur illum adducere queam fabula?

Ego

Epigrammate apud Athenaeum p 163. Αδ' ἰγὼ ἀ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τήδε ΚΑΘΗΜΑΙ Ἡδονᾶ, αἰσχίστως ΚΕΙΡΑΜΕΝΗ πλοκάμως· *Ecce ego misera Virtus juxta hanc ſedeo voluptatem, turpiſſime tonſis crinibus.*

vſ. 846. Τῶ γὰρ εἰκὸς] Ut in Acharn. vſ. 703.

vſ. 847. Τὸν Τηρῶλα —— μητέρ'] Hanc ſaepe traductam eſſe a Comicis, noſter Comicus teſtatur in Nubibus vſ. 551. ὅτοι δ', ὡς ἅπαξ παιδωκὸν λαβὸν Τηρῶλα, τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεί, καὶ τὸν μητέρα.

vſ. 850. Καὶ τέκεν πράτιστα] Homerus Batrachom. vſ. 184. Καὶ πράσσει με τύκης.

vſ. 853. Ἰλλὲς γεγένημαι πρεσδυτῶν] Kuſterus vult αὖ legere pro ἰλλὲς· quia vox αὖ a Graecis uſurpetur de iis, qui diu aliquem expectant; teſte Scholiaſte Comici ad Ranas vſ. 196. ubi ait: εἰ πολὺν χρόνον περιμείναντές τινας, εἰώθασι λέγειν, ΑΥΤΟΣ ΓΕΓΟΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩΝ. Multis autem exemplis confirmat hanc emendationem.

vſ. 855. Τὸν Παλαμήδην] Reſpicit ad πόθεν ἐκ τῆς Παλαμήδης ſupra vſ. 776.

Ἐγῷδα· τ̓ καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
Πάντως ὑπάρχῃ μοι γυναικεία φολή.
ΓΥΝ. Τί αὖ σι κυρκανᾷς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
Πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κομμίως
Ἔξεις, ἕως ἂν τ̓ Πρωτανέων τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ὡς ΕΛΕΝΗ.

ΜΝ. Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ,
Ὅς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
Λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
ΓΥΝ. Πανοῦργος εἶ, νὴ τ̓ Ἑκάτην τ̓ Φωσφόρον.
ΜΝ. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥΝ. Σοί γ', ὦ λέθρε,
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστιν; Φρυγῳόδας μὲν ἦν.
ΜΝ. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. ΓΥΝ. Αὖθις αὖ γίγνῃ γυνὴ,
Πολὺ τ̓ ἑτέρας δόξαν γυναικίστως δίκην.
ΜΝ. Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμὲ ὑπὸ Σκαμανδρίοις
Ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥΝ. Ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
ΜΝ. Κἀγὼ μὲν οἰδὰ· εἶμι· ὅδ' ἄθλιος πόσις
Οὑμὸς Μενέλαος ὑδέπω παρεστέρχεται.
Τί ἂν ἔλθοιμι ζῶ τ̓ κορακίνων πτηνείᾳ;
Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.
Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τ̓ ὑπόσπις ἐλπίδος.

vſ. 857. Τὴν καινὴν Ἑλένην] Dicit ſe imitaturum Helenam, de qua nuper Euripides ſcripſerat Tragoediam; in qua Monelaus Helenam ex Aegypto repetit. (nam ibi eam fuiſſe detentam ait Euripides, in illa Fabula, ut & Herodotus) Itaque Mneſilochus utitur etiam verbis Euripideis; ſi forte Euripides tanquam Menelaus veniat & abducat Helenam: ut in ſequentibus oſtenditur.

vſ. 859. Κυρκανᾷς] „Metri gratia ſcribendum eſt κυ„κανᾷς. Utrumque autem dicitur, & κικανῶ & κυρκα„νῶ. Etymologus: κυκνῶ (leg. κυκανῶ) ἀπὸ τῦ κυκῶ, „τὸ ταράσσω. ἐὰν δὲ κυρκανῶ (leg. κυρκανῶ) πλεοναστικῷ „τῦ ρ. Ex Notis *Kuſteri*.

Ibid. Κοικύλλεις] Suidas: κοικύλλεις· περιελίξεις ἢ κατεχεις. deinde citat hunc locum. Mallem tamen ſcriptum eſſe ποικίλλεις. Sophocles in Trachiniis vſ. 1119. aut 1137. Οἰδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι. ubi Scholia: σοφίζῃ καὶ καλλωπίζεις τῷ λόγῳ.

vſ. 860. Πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχα] In Avibus vſ. 1468. πικρὰν τάχ' ὄψει στρεβλοπαπαῖ.

vſ. 862. Νείλου μὲν αἵδε] „Eſt initium Helenae Euri„pidis. ut Kuſterus notavit.

vſ. 864. Λευκῆς νοτίζει] „Verſus hic apud Euripidem „in dicta fabula ſic continuatur: Λευκῆς πάγοισις χιό„νος ὑγραίνει γύας. *Idem.*

Ibid. Μελανοσυρμαῖον] „Comice compoſita vox. Ita „vocat Aegyptios, quia ſaepe *Syrmata* utebantur. ut re„ſtatur

Ego novi. Novam Helenam imitabor.
Omnino enim mihi est muliebris vestitus.
MUL. Quid rursus machinaris? aut quid circumspectas?
Acerbam Helenam videbis mox, nisi modeste
Te geras, donec Prytanum aliquis venerit.

MNESILOCHUS, ut HELENA.

MN. Nili haec sunt pulchris Nymphis decora fluenta,
Qui pro coelesti pluvia Aegypti solum
Candidae irrigat, (*ejusque*) nigra syrmaea utentem populum.
MUL. Omnium machinarum peritus es, per Hecaten Luciferam.
MN. Mihi vero terra patria est haud sane ignobilis,
Sparta: pater autem Tyndareus. MUL. Tibine, pernicies,
Iste est pater? Imo vero Phrynondas.
MN. Helena autem vocor. MUL. An rursus fis foemina, (*foeminam simulas,*)
Antequam prioris fraudis, qua foeminam mentitus es, dederis poenas?
MN. Viri autem multi propter me ad Scamandria
Fluenta occubuerunt. MUL. Utinam tu quoque.
MN. Et ego quidem hic sum: at miser maritus
Meus Menelaus nondum advenit.
Quid igitur adhuc vivo corvorum ignaviâ?
Sed aliquid blanditur quasi cordi meo.
Ne frustreris, ô Jupiter, appropinquantem spem meam.

„ statur Herodotus in Euterpe." locum indicavit Kusterus. Eo respicit etiam in Pace vs. 1253. πῶλυ βαδίζων αὐτὰ τοῖς Λιγυκίοις· ἴσι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μοτρεῖν.

vs. 865. Νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον] Hecatem φωσφόρον vocat & Euripides in Helena vs. 575. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πῶπτι φάσματ' εὐμενῆ· *O Hecate Incifera, spectra nobis affer laeta.* Vide ad Lysistratam vs. 444.

vs. 866. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς] In Helena Eur. vs. 16. Ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρὶς ἐκ δυσώνυμος Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

vs. 869. Ἑλένη δ' ἐκλήθην] Hel. Eur. vs. 22.

vs. 871. Ψυχαὶ δὲ πολλαί] „ Est versus 52. Eur. Ion. Hujus similis est locus ejusdem Fabulae vs. 615. „ & 616. Πάντες τ' Ἀχαιοὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις Ἀκταῖσι. Ἦσαν μηχαναῖς ἐθήκατε. *Kusterus.*

vs. 873. Κἀγὼ μὲν] Eur. Hel. vs. 49. Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμί. ὁ δ' ἄθλιος πόσις Στράτευμ' ἀθροίσας, ταῖς ἐμαῖς ἀν' ἁρπαγαῖς Ἕπεται.

vs. 875. Τί ἔν ἔτι ζῶ;] Eur. Hel. vs. 56. & vs. 300. τί δῆτ' ἔτι ζῶ;

vs. 876. Αἰκάλλει] Comicus in Equit. vs. 211. τα μὲν λέγ' αἰκάλλει με.

vs. 877. Μὴ ψεύσῃ] Versus hujus meminit Scholiastes Euripidis ad Hecubam vs. 225. sed ibi pro ἐλπίδ' legitur ἡμέρας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς ΕΛΕΝΗ, ΓΥΝΗ.

ΕΥΡ. Τὶς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
Ὅς τις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
Κάμνοντας ἀ χειμῶνι ἢ ναυαγίοις.
ΜΝ. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΥΡ. Ποίου Πρωτέως;
ΓΥΝ. Ὦ τελησικόδαιμον, ψεύδεϊ νὴ τὼ θεώ·
Ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
ΕΥΡ. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
ΜΝ. Αἴγυπτον. ΕΥΡ. Ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.
ΓΥΝ. Πείθει πί τῳ κακῶς ἀπολωλώς,
Ληρῶνθ' λῆρον; Θεσμοφόριον τυτοί.
ΕΥΡ. Αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος;
ΓΥΝ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἀ ναυπᾶς ἔτ', ὦ ξένε,
Ὅς τις ἀκήσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
Ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἔνδον ἔστ', ἢ 'ξώπιος.
ΕΥΡ. Αἰαῖ, τέθνηκεν. πῇ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
ΜΝ. Τόδ' ἔστιν αὐτῇ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
ΓΥΝ. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἀξολεῖ γέ τοι,
Ὅς τις γε τολμᾷς σῆμα τ' βωμὸν καλεῖν.
ΕΥΡ. Τί δὲ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας,
Φάρει καλυπτὸς, ὦ ξένη; ΜΝ Βιάζομαι
Γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.
ΓΥΝ. Τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾷς αὖ τ' ξένον;
Οὗτος πανεργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένε,
Ὡς τὰς γυναῖκας ὀπὶ κλοπῇ δ' χρυσίου.
ΜΝ. Βάδιζε τὐμὸν σῶμα βάλλουσα φόγῳ.
ΕΥΡ. Ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;

ΜΝ.

vs. 878. Τὶς τῶνδ' ἐρυμνῶν] „ Eurip. Helen. vs. 68. „ *Kusterus.*"

vs. 881. Πρωτέως τάδ' ἔστι μέλαθρα] Apud Eurip. in Helena vs. 466. cum Menelaus quaesiviſſet: τίς δ' ἦν χώρα; τῇ δὲ βασίλειοι δόμοι; respondetur: Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δώματ'. Αἰγυπτίου δὲ γῆ.

vs. 883. Πρωτέως] Mutat nomen Protei Aegyptii in Proteam Athenienſem, qui fuit dux bellicus: mentio ejus apud Thucydidem Lib. I. & II. Erat autem & Proteus Aegyptius mortuus. Eurip. Hel. vs. 61.

vs. 885. Αἴγυπτον. Εὐρ. ὦ —] „ Eur. Helen. vs. 468. „ Αἴγυπτον; ὦ δύστην', οἷ πέπλωκ' ἄρα. *Kuſterus.*

vs. 896. Πείθει τι τῳ] „ Verſus hic uno pede brevior „ eſt, quem Scaliger in Excerptis recte, ut puto, ſic „ ſuppiet: Πείθει τι τῳ καλῷ κακῶς ἀπολωλώς· *Idem.*"

vs. 891. Ἔνδον ἐστ', ἢ 'ξώπιος;] Euripides in Supplicibus vs. 1038. Ζητῶν τ' ἐμὸν παῖδ', ἢ δόμων ἐξώπιος Βέβηκε —— *Et quaerens meam filiam, quae extra domum egreſſa eſt.* In Medea vs. 624. Χρονίζων ἑωμάτων ἐξώπιος, *tardans extra domum:* ubi videri poſſunt Scholia, uti & Kuſterus indicavit. & alibi apud Eur. occurrit vox ἐξώπιος, uti & προὐπίου, & προσωπάς. In Helenâ autem

EURIPIDES ut MENELAUS. MNESILOCHUS ut HELENA. MULIER.

EUR. Quis harum munitarum aedium est dominus?
Qui hospites excipiat in mari fluctibus agitato
Passos tempestatem & naufragium.
MN. Protei haec est domus. EUR. Cujus Protei?
MUL. O infelicissime, mentitur, per Deas: (*Cererem & Proserpinam.*)
Nam mortuus est Proteas annis abhinc decem.
EUR. Ad quam vero terram appulsa est navis nostra?
MN. Aegyptum. EUR. O me miserum, quo tempestate delati sumus!
MUL. Credis ne huic male perituro, (*sceleſtiſſimo,*)
Nuganti nugas? Thesmophorium hoc est.
EUR. Ipse vero Proteus, estne domi, an foris?
MUL. Certe nausea laboras adhuc, hospes,
Qui, cum audiveris mortuum esse Proteam,
Tamen rogas sit ne domi, an foris?
EUR. Heu, heu, mortuus est. Ubi vero conditus est sepulcro?
MN. Hoc est ipsius sepulcrum, in quo sedemus.
MUL. Male pereas, & peribis utique,
Qui audes sepulcrum vocare aram.
EUR. Quid vero sedes in hac sepulcrali sede,
Pallio tecta, hospes? MN. Cogor invita
Nuptiis cum Protei filio inire lecti societatem.
MUL. Quid, infelix, decipis peregrinum hunc?
Hic fraudum artifex huc adscendit, hospes,
Ad mulieres, furandi auri gratia.
MN. Latra, corpus meum incessens maledictis.
EUR. Heus, peregrina! quaenam est haec anus, maledicens tibi?

MN.

rem, ubi Menelaus de Proteo quaerit, aliter Euripides vs. 472. ἐς' ἔν ἐν οἴκοις, ὅτιν' ὀτομάζεις, ἄναξ; ubi respondetur, ἓκ ἔνδον.

vs. 893. Τόδ' ἐστιν αὐτὸ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα] Eur. Hel. vs. 473. τόδ' ἐστιν αὐτὸ μνῆμα. & vs. 63. Πρωτέως μνῆμα πρόσπιτνᾶ τόδ' ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τύμβα δικασάσῃ λέχη.

vs. 895. Ὅσις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν] Euripides in Iphigenia Aulidis vs. 1445. βωμὸς Διὸς μοι μνῆμα, τῆς Διὸς κόρης. Est autem idem μνῆμα & σῆμα, ut patet vel & Nota antec. & textu.

vs. 898. Γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος] In Helena Eur. vs. 62. Helena dicit: παῖς ὁ τᾶς πεθναίσης Θεμᾶ γαμεῖν μι. Erat autem Filius ille Protei Theoclymenus, ut ex illa constat, vs. 9.

vs. 902. Τύμβον σῶμα] Id est, *Me.* Euripides in Alceste vs. 636. κοὐκ ἔσθ' ὑπὲρ σῆς τῆδε σώματος πατρός. Loquitur ibi Admetus de se ipso ad Patrem. Vide ibi Notam Barnesii.

Ibid. Βάλλουσα ψόγῳ] Sic βάλλειν κακοῖς. In Aiace Sophoclis vs. 1253. aut 1264. Ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που, Ἢ δόλῳ κεντήσετε; *Sed semper in nos vel jaculamini convitia, vel insidioſe nos pungetis.*

ΜΝ. Αὕτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥΝ. Μὰ τὼ Θεώ·
Εἰμὶ Κετύλλα γ' Ἀντιθέα Γαργηττόθεν.
Σὺ δ' εἶ πανοῦργος. ΜΝ. Ὁπόσα τοι βούλῃ, λέγε·
Οὐ γ' ἁμοῦμαί σοι καταγνὺς ποτὲ,
Προδοῦσα Μενέλαον τὸν ἐμὸν ὦ Τροίᾳ πόσιν.
ΕΥΡ. Γύναι, τί εἶπας; τρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
ΜΝ. Αἰσχυνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
ΕΥΡ. Τοῦτ' ἔστι τί; ἀφασία τις τοί μ' ἔχει.
Ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;
ΜΝ. Σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γάρ σε καὖμ' ἔχει λόγος.
ΕΥΡ. Ἑλληνὶς εἶ τις, ἢ βαρβάρεια γυνή;
ΜΝ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΕΥΡ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' ἴδον, γύναι.
ΜΝ. Ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ', ὃν ἔχω τί φῶ.
ΕΥΡ. Ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
ΜΝ. Ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
Λάβε με, λάβε με·
Περίβαλλε δὲ χέρας.
Φέρε σε κύσω. ἄπαγέ μ', ἄπαγ', ἄπαγέ με,
Λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥΝ Κλαύσετ' ἄρα, νὴ τὼ Θεώ,
Ὅς τις σ' ἀποξύῃ, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
ΕΥΡ. Σὺ δ' ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ
Τὴν Τυνδάρειον παῖδ' ὀπὶ Σπάρτην ἄγειν;
ΓΥΝ. Οἴμ', ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,
Καὶ τῆδε τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
Ἠγωνιάζετ'· ἀλλ' ὅδε μὲ δώσει δίκην.
Προσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις, ᾧ τοξότης.
ΕΥΡ. Τοῦτ' πονηρὸν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
ΜΝ. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΥΡ. Μέν' ἥσυχος.

Οὐ

vs. 904. Αὕτη Θεονόη Πρωτέως] Protei Filiam Theonoën memorat & Eurip. Hel. vs. 13.

vs. 905. Ἀντιθέα] Editio Farrei ἀντὶ θεᾶς. non nimis inepte; respectu vocis Θεονόη· quae est a θεός, ut dicat: non sum dea, nec a θεός est mihi nomen. Sic in Acharn. vs. 46. cum Amphitheus dixisset se esse Ἀμφίθεον· alter inquit: ἐκ ἀνθρώπου; sed magis placet Ἀντιθέα. Γαργηττόθεν autem a Pago Attico, unde & Epicurus Gargettius.

vs. 907. Οὐ γὰρ ἁμοῦμαί σῷ κνσ.] Euripides in Phoenissis vs. 1667. Ἦ γὰρ ἁμοῦμαι ξῶσα παιδὶ σῷ ποτε; *An vivus unquam nubam filio tuo?*

vs. 908. Προδοῦσα] Eur. Hel. vs. 54. καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν πόσιν συνοῦσα πόντιον

Ibid. Μενέλαον] „ Et Atticismo & metro magis con-
„ veniens est Μενέλεων. *Kusterus.*"

vs. 911. Ἀφασία τις τοί μ' ἔχει] Apud Euripidem, ubi Megara praeter spem videt maritum Herculem, inquit ad Amphitryonem in Hercule Furente vs. 515. Ἔα ὦ πρέσβυ, λείσσω ταμὰ φίλτατ'; ἦ τί φῶ; ubi alter: Οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ καὖμ' ἔχει· *Eja, Senex, videone mea charissima? aut quid dicam?* alter: *Nescio Filia; stupor enim me quoque tenet.* In Helena etiam vs. 556. ubi Menelaus ex inopinato videt & agnoscit conjugem, utitur voce ἀφασία, cum inquit: ὡς δέμας δείξασα σὸν ἐκπλήξιν ἡμῖν, ἀφασίαν τε προστίθεις· *Nam corpus ostendens tuum, admirationem nobis & stuporem affers.*

vs. 913. Σὺ δ' εἶ τίς;] Eurip. *Helen.* vs. 565. & seqq.
„ *Kusterus.*

vs. 915. & seq. Ἑλληνὶς· ἀλλά] „ Eur. Hel. vs. 568.
„ ubi & quatuor sequentes versus extant integri. Ex
„ Notis *Kusteri.*

vs. 916. Ἑλένη σ' ὁμοίαν] Ridicule senem veste muliebri

MN. Haec est Theonoë, Protei filia. MUL. Non, per Deas:
Sum (*enim*) Critylla, Antithei filia, domo Gargettia.
Tu vero es versutus & improbus. MN. Quaecunque vis, dic.
Nunquam enim nubam fratri tuo,
Deserens Menelaum meum ad Trojam maritum.
EUR. Mulier, quid dixisti? Verte (*huc*) adversam aciem oculorum tuorum.
MN. Erubesco te (*intueri*,) ob malas (*genas*) turpiter rasas.
EUR. Hoc quid est? Stupor vocem mihi intercludit.
O Dii, quam faciem video? quaenam es mulier?
MN. At tu quis es? Eadem enim te & me (*admirationis*) tenet ratio.
EUR. Es ne Graeca, an vero indigena mulier?
MN. Graeca: sed & tuum cupio discere (*genus.*)
EUR. Helenae te similem maxime video, mulier.
MN. Ego vero te Menelao: nec scio, quid dicam.
EUR. Recte nimirum agnoscis virum miserrimum.
MN. O sero tandem veniens tuae conjugis in manus, (*amplexus:*)
Accipe me, accipe me, marite:
Circumda (*collo meo*) brachia:
Fac te osculer: abduc me, abduc me,
Et accipe me quam citissime. MUL. Plorabit utique, per Deas,
Quicunque te abduxerit, percussus hac face.
EUR. Tu uxorem meam prohibebis me,
Tyndarei filiam, Spartam abducere?
MUL. Hei mihi, quam versutus & tu mihi esse videris,
Et hujus particeps consiliorum. Haud temere dudum
De Aegypto nescio quid muginatae estis. Sed hic quidem dabit poenas.
Accedit enim Prytanis, & Sagittarius, (i. e. *minister publicus*, vel *lictor.*)
EUR. Hoc est valde incommodum: quare clam discedendum est.
MN. Ego autem infelix quid facturus sum? EUR. Mane quietus.

Non

lichri indutum, similem putat Foeminae omnium formosissimae.

vs. 917. Ἐγὼ δὲ Μενελάῳ] „ Sic versum hunc ex Eu„ ripide emendavi, qui in prioribus Editt. pessime sic „ legitur: Ἐγὼ δὲ Μενέλεων ὅστις' ἐκ τῶν ἀτύων. Extat autem apud Eurip. Helen. vs. 570. *Kusterus.*" Caeterum ad illud ἀφύων, quod in aliis est Editt. annotavit Bourdinus vocem ὀφρύων· forte quia ita legendum putaret. Quod si ergo versus ille ita scribatur: Ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅστις γ' ἐκ τῶν ὀρρ'ων, sensus est non inceptus talis: *Ego vero te Menelao* (similem video) *quantum ex supercilliis tuis conjicio:* sive, *quod ad supercilia attinet.* Non autem semper retinet Comicus omnia Euripidis verba.

vs. 919. Ὦ χρόνῳ ἐλθών] Extat integer in Helena Eur. ut dixi. In Electra autem ejusdem vs. 1156. πόσιν χρόνιον ἱκέσιον εἰς οἴκους. In Phoenissis vs. 369. πολύδακρυς δ' ἀοικόμαν χρόνῳ ἰδὼν μέλαθρα.

Ibid. Ἐς χέρας] Ita Editio Farrei, ut etiam est in Euripide; at aliae Editt. ut Kusterus monet, εἰς χάρας, male. Ceterum εἰς χεῖρας ἐλθεῖν hoc sensu Comicus dixit etiam Pace vs. 317. ἢν ἅπαξ εἰς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἡμᾶς. ubi vide Notam.

vs. 929. Ἠγυπτιάζειτε] „ Αἰγυπτιάζειν hic est vox an„ ceps. Tam enim significare potest, *de Aegypto quae„ dam garrire, vel loqui;* quam *Aegyptiorum versutiam „ & fraudulentos mores imitari.* Eo enim nomine gens „ illa olim male audiebat. Unde Proverbium. Δεινοὶ „ πλέκειν τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι· *Kusterus.*" Vide ad Nubes vs. 1128.

vs. 931. Ὑπαποκλεπτεῖν] In Avibus vs. 1012. ὑπὸ κλέπτῃ τῆς ὁδοῦ.

Οὐ γὰρ προσδώσω σ' ὀλίγου, ἥτις ἐμπνέω,
Ἢν μὴ προλείπῃσ' αἱ μυείαι με μηχαναί.
ΓΥΝ. Αὕτη μὲν ἡ μέλιθος ὀλίγου ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΠΡ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγεν ἡμῖν Κλεισθένης.
Οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,
Ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' εὐθὺς
Στήσας φύλαττε, μὴ προσπέσῃ μηδένα
Ἕω πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τἀμάτιν' ἔχων
Παῖ', ἢν προσίῃ τις. ΓΥΝ. Νὴ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ
Ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱπορράφου.
ΜΝ. Ὦ Πρύτανι, πρὸς τ δεξιᾶς (ἥτις φιλεῖς
Κοίλιον προτείνειν, ἀγγύλον ἤν τις διδῷ)
Χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.
ΠΡ. Τί σοι χαρίσομαι; ΜΝ. Γυμνὸν ἀποδύσαντά με
Κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τ τοξότην,
Ἵνα μὴ κροκωτοῖς ἢ μίτραις γέρων ἀνὴρ
Γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐπῶν.
ΠΡ. Ἔγνωκα ταῦτ' ἔδοξεν τῇ Βουλῇ σε δεῖν,
Ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ἧς πανοῦργος ὤν.
ΜΝ. Ἰαπαπαιάξ· ὦ κροκώτ', οἷ' εἰργάσω.
Κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡ. Ἄγε νῦν ἡμεῖς παύσωμεν, ἅτε νόμος ἐνθάδε
Ταῖς γυναιξίν,
Ὅταν Ὀργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀείδω-
μεν, ἅτε

Παύ-

vs. 934. Ἢν μὴ προλείπω'] „ Cum Scaligero refcribo „ προλίσω' metri gratia. Nam ſyllaba prima in μυείαι „ longa eſt: quam oporteret eſſe brevem, ſi Ariſtopha- „ nes ſcripſiſſet προλίσασι. *Kuſterus.*"

vs. 935. Αὕτη μὲν ἡ μέλιθος ὀλίγου ἔσπασεν] Proverbium ad quod alludit in Veſpis vs. 175. ubi vide Notam.

vs. 941. & ſeq. Νὴ Δί' ὡς νῦν &c.] *Ita profectos* (cuſtodi cum) *vam modo quidam velorum ſarter eum mihi pene eripuerat.* Nempe Euripides, qui ſe dicebat *navi* advectum ſupra vs. 904. & 898. Propterea etiam dicit

Non enim te prodam unquam, quoad vixero;
Nisi destituant innumerae me machinae, (*fraudes.*)
MUL. Hic quidem funiculus nihil attraxit.

PRYTANIS, MNESILOCHUS.

PR. Hiccine est improbus ille, quem dixit nobis Clisthenes?
Heus tu, quid te occultas? Alliga illum, postquam introduxisti,
Lictor, tabulae: & deinde hic
Locatum custodi, & accedere neminem
Sine ad eum: sed flagellum tenens
Feri, si accesserit aliquis. MUL. Per Jovem, modo vir
Quam pene hunc mihi eripuit, sutor ille fraudum.
MN. O Prytani, per dextram (*rogo te,*) quam soles
Cavam porrigere, argentum si quis dederit;
Gratificare mihi exiguum quid, quamvis morituro.
PR. Quid vis tibi gratificer? MN. Vestibus nudatum me
Jube ut tabulae alliget lictor;
Ne crocotis & mitris (*indutus*) senex vir
Risum praebeam corvis, dum eos pasco.
PR. Atqui habentem haec, (*hisce indutum*) visum est senatui te ligari,
Ut iis, qui adsunt, manifestae fiant fraudes tuae.
MN. Jappapaiax! ô crocota, quid fecisti?
Non est mihi amplius spes ulla salutis.

CHORUS.

CH. Agite nunc, tripudiemus, sicut mos hic est
Mulieribus.
Quando Orgia veneranda Dearum festis temporibus celebramus, quae &

Pau-

cit eum ἰσχυρίσασθαι per contemtum: quasi ipse sibi fecerit vela, quibus navigaverit: alludi autem ad vocem μηχανοῤῥάφου, quia per fraudem vestebat abducere.

vs. 942. Ὀλίγου] Mallem ὀλίγῳ. Vide ad Vespas vs. 825.

vs. 948. Ἵνα μὴ κροκωτοῖς] Kusterus vertit quasi esset ἵνα μὴ 'γ κροκωτοῖς. & ita legit.

vs. 954. Παίσωμεν] Ita recte Editio Farrei & Bisetus: & ita etiam emendavit Kusterus, cum in aliis, Editt. quas ipse vidit, legeretur πίσωμεν.

Παύσων σέβετε γ' νηστεύῃ,
Πολλάκις αὐταῖν ἐν τ' ἀρᾶν
Ἐς τὰς ὥρας ξυνθιγόμεθ'
Τοιαῦτα μέλλειν θάμ' ἑαυτᾷ.
Ὅρμα, χόρῃ
Κῦφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον,
Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας
Ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν·
Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ
Κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χορῶν κατάστασιν.
Ἅμα δὲ γ'
Γένος Ὀλυμπίων θεῶν
Μέλπε γ' ἐφαίρε φωνῇ πᾶσα χρομανεῖ τρόπῳ.
Εἴ δέ τις
Προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
Ἐν ἱερᾷ γυναῖκά μ' ὄσαν ἄνδρας,
Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
Ἀλλὰ χρὴ,
Ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν,
Πρῶτον ἐκύκλει χορείας θῦφαι πᾶσαι βάσιν.
Πρόβαινε ποσὶν, τ' ὑλύραν
Μέλπουσα, γ' τ' τοξοφόρον
Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἀγνήν.
Χαῖρ', ὦ Ἑκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἦραν τε τ' Τελείαν
Μέλψωμεν, ὥσπερ εἰκὸς,
Ἣ πᾶσι τοῖς χροῖσιν ἐμ-
Παίζῃ τε, γ' κλῄδας γάμου φυλάττῃ.
Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι,
Καὶ Πᾶνα, γ' Νύμφας φίλας,
Ἐπιγελάσαι εὐθύμως
Ταῖς ἡμετέραις χαρέντα χορείαις.
Ἔξαιρε δὴ εὐθύμως
Διπλῆν χερῶν χορείαν.

Παί-

vs. 958. Παύσων σέβεται καὶ νηστεύῃ] Non ex religione quadam jejunio celebrat Thesmophoria; sed quia non habet, quod comedat. Vide ad Plutum vs. 602. Mulieres autem vi religionis jejunabant. Vide infra vs. 993. & supra ad vs. 86. Similiter in Avibus vs. 1518. de Diis fame laborantibus: ἀλλ' ὥσπερι Θεσμοφορίοις νηστεύομεν ἄνευ Συκῶν.

vs. 961. Μέλλειν] Editio Farrei μέλειν· quam lectionem expressit Kusterus in versione, ut ipse monet.

vs. 978. Εὐλύραν] „ Euripides in Alceste vs. 571. „ εὐλύρας Ἀπόλλων. Supra vero in hac Fabula vs. 322. „ χρυσολύρας dicitur Apollo. *Ex Notis Kuster.*" Sed εὐλυρον

Pauſon jejunio colit,
Saepe cum illis Deos precibus rogans,
Ut poſt feſtum praeſens, ſecuturis etiam temporibus feſtis
Talia curae ſint frequenter ſibi.
Incipe tripudiare, incede
Leviter pedibus, move te in orbem,
Manui conjunge manum, ſecundum rythmum choreae
Incedat quaelibet: ingredere velocibus pedibus.
Circumſpicere quoque, omnem in partem
Circumferendo oculos, oportet choreae orbem.
Simul &
Genus coeleſtium Deorum
Cane, & celebra voce quaelibet, choreas cum omni laetitia agitantes.
Si quis vero
Sperat maledicturam
In templo me, quae ſum foemina, viris,
Non recte ſentit.
Sed oportet,
Velut rem rurſus novam,
Primum orbicularis choreae concinnum conſtituere greſſum.
Procede pedibus, pulchra lyra utentem (*Apollinem*)
Canens, & arcigeram
Dianam, reginam caſtam.
Salve, ô longe jaculans (*Apollo*,) praebeque (*nobis*) victoriam.
Junonemque nuptiarum Praeſidem
Carmine celebremus, ut par eſt;
Quae omnibus choris ludentibus
Intereſt, & claves nuptiarum ſervat.
Mercuriumque Paſtoralem precor,
Et Pana, & Nymphas dilectas,
Ut arrideant (*nobis*) benigne,
Noſtris gaudentes choreis.
Extolle promte
Diplam, gratiam choreae.

Pul-

κυρεῖ Μῶσα in Ranis vſ. 229. ab εὑλυρῶν.

vſ. 982. Ἥραν τε τὴν Τελείαν] Julius Pollux Lib. III. Sect. 38. Ἥρα Τελεία, ἡ Ζυγία. ubi vide Commentatores.

vſ. 986. Ἑρμῆν τε Νόμιον] Homerus Hymno in Merc.

vſ. 987. Καὶ Πᾶνα] Pan etiam Νόμιος, utpote Mercurii Filius, Homerus Hymno XVIII.

vſ. 989. Χαρίντα] Editio Farrei Χαρίντας· atque ita legunt Biſetus & Kuſterus.

vſ. 991. Διπλῶν χορῶν χορείαν] Ita ſcripſi ex Editione Farrei. Erit autem ἐξαίρειν χορείαν, idem quod ἀνάγειν χορόν. In Troadibus Eurip. vſ. 326. Bourdinus legebat διπλοῦν

Παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷ-
άπερ νόμος· νηστεύωμεν δὲ πάντως.
Ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάφερε θυρύθμῳ ποδί,
Τόρβει πᾶσαν ᾠδήν,
Ἡγοῦ δέ γ' ὥσπερ αὐτὸς
Σὺ, κισσοφόρε Βάκχειε δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
Σὲ φιλοχόροισιν μέλψω
Εὐΐον, ὦ Διόνυσε,
Βρόμιε, ὦ Σεμέλας παῖ,
Χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα, Νυμφᾶν
Ἐρατοῖς σὺν ὕμνοις,
Εὐΐον, θύϊον, θύοι ἀναχορεύων.
Ἀμφὶ δὲ σοὶ κλυπείτω
Κιθαρώνιος ἠχώ,
Μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, ὦ νάπαι
Πετρώδεις βρέμονται·
Κύκλῳ δὲ σοὶ σὺ κισσὸς
Εὐπέταλος ἕλικι θάλλῃ.

ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΤΟΞ. Ἐνταῦθα νῦν οἰμώζῃ σοῖς τ' αὐτείαν.
ΜΝ. Ὦ Τοξότ', ἱκετεύω σε. ΤΟΞ. Μή μ' ἱκετεύσῃ σύ.
ΜΝ. Χάλασον τ' ἦλον. ΤΟΞ. Ἀλλὰ ταῦτα φράσ ἐγώ.
ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ὀπτήσεις σύγε.
ΤΟΞ. Ἓλκ μᾶλλον βωλῆς. ΜΝ. Ἀτλατᾷ, ταλατᾷ
Κακῶς ὀπόλοιο. ΤΟΞ. Σίγα κακοδαίμων γέρον·
Περ' ἐγὼ ξενίγκι πορμὸς ἵνα πυλάξῃ σοι.
ΜΝ. Ταυτὶ τὰ βέλπ' ὀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
Ἔα, θεοί, Ζεῦ Σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
Ἀνὴρ ἔοικεν ὑ σοσδώσειν, ἀλλά μοι

Ση-

διπλαῖν χεροῖν· sed istud insolens mihi videtur, pro ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. In Editione Kusteri, & credo in aliis etiam legitur: διπλῶν χαίρειν χερσίας. quod cum corruptum videret Bisetus, non inepte emendabat: διπλῶν χέρνιβα χερσίας. Sed quia haec tantum conjectura est, nolui eam praeferre lectioni expressae, satis tolerabili.

vs. 1010. Ἐνταῦθα νῦν] Haec dicit Lictor, qui est *Scytha* natione, postquam Mnesilochum cruci affixit, Ut ille apud Aeschylum in Prometheo vs. 82. qui Prometheum *Scythico* Caucaso affixerat, ἐνταῦθα νῦν ὄζῃς.

Ibid. Οἰμώζῃ] Editio Farrei οἰμώξει. Quod melius est quidem, quia non dicimus οἰμώζομαι, in tempore praesenti, ut οἰμώξομαι in Fut. 1. medio; sed quia ita

Pulsemus (*terram pedibus*,) ô mulieres,
Sicut mos est: jejunemusque omnino.
Sed eia (*chore*,) in aliam partem rursus te circumage, moto in numerum pede:
Clara voce modulare totam cantilenam:
Dux vero noster sis hîc ipse
Tu, hederifer Bacche domine: ego enim te cantilenis Bacchicis,
Quae choris gaudent, celebrabo.
Euion, ô Bacche,
Bromie, & Semeles fili,
Choris qui delectaris in montibus, Nympharum
Amabiles inter hymnos,
Euion, Euion, Euoe, cum cantu & choreis iterans.
Circum vero te resonat
Citharonia echo,
Densisque frondibus opaci montes, & umbrosi, sylvaeque
Saxosae reboant:
Circumque te hedera
Pulchris foliis praedita capreolo floret.

LICTOR, (barbare loquens.) MNESILOCHUS.

LICT. Hic nunc plorabis sub dio.
MN. O lictor, obsecro te. LICT. Ne me roges.
MN. Laxa clavum. LICT. Egone hoc faciam?
MN. Hei me miserum, magis (*eum*) infiges?
LICT. Adhuc magis volo. MN. Attatae, attatae!
Male pereas. LICT. Tace, infelix senex.
Nunc afferam stoream, ut custodiam te.
MN. Haec sunt bona illa, quorum auctor mihi est Euripides.
Eia, Dii, & Jupiter Servator, est (*adhuc*) spes (*salutis.*)
Vir (*Euripides*) non videtur me proditurus; sed mihi

Signum

iste Scytha, ridiculi causa, barbarizans introducitur, non debemus haec examinare ad artis regulas.

vs. 1010. Πρὲς τὴν αἰτρίαν] Pro πρὸς τὴν αἰθρίαν. ut in Pluto vs. 1130. ἀσπελιάζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν· Nempe solet Scytha mutare asperatas literas in tenues, ut dixi.

vs. 1012. Ἀλλὰ ταῦτα δρᾷς ἐγώ] *Atqui ego id facis.* pro δρῶ *facio.* Ceterum Scytha contrarium ejus quod Mnesilochus dicebat, intellexit.

vs. 1014. Βελῆς] Editio Farrei βῦλις.

vs. 1016. Πῖρ' ἐγώ] Barbare, pro: φέρε ἐγὼ ἐξενέγκω φορμὸν ἵνα φυλάξω σε· *Age efferam stoream ut custodiam te* in ea cubans. Solet autem asperatas consonantes mutare in tenues; ut infra etiam patebit.

Σημεῖον ὑπεδήλωσεν Περσεὺς ἐκδραμών,
Ὅν δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
Τὰ δίσμ' ὑπάρχῃ· δῆλον ἓν ἔσθ' ὅν
Ἥξῃ με σώσων· ὡς γὰρ ἂν παρέπλατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.

ΕΥΡ. Φίλαι παρθένοι, φίλαι,
Πῶς ἂν ἀπέλθοιμι, ὡς
Τὸν Σκύθιν λάθοιμι.
Κλύοις, ὦ
Προσιδοῦσα τὰς σὰς ἄντροις,
Κατάνθισον, ἔασον ὡς
Γυναικά μ' ἐλθεῖν.
ΜΝ. Ἀνοικτόν, ὅς μ' ἔδησε τὸν
Πολυπονώτατον βροτῶν·
Μίλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως.
Ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
Πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν,
Ἄφιλον ἐρέμασε κόραξι
Δεῖπνον. ὁρᾷς; ὦ χοροῖσιν,
Οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
Ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχω-
σ', ἀλλ' ὑπὸ πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλγμένη,
Κήτει βορᾷ τῷ γλαυκέτῃ προκείμαι.
Γαμηλίῳ μὲ ὦ ξυνὼ
Παιῶν, δεσμίῳ δὲ,
Γοᾶδέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
Μέλεα μὲ πέπονθα, μέλεα,
(Ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας)

Ἀπὸ

vs. 1020. Περσεὺς ἐκδραμών] Quia parum processit dolus ille Euripidis, quo se Menelaum fingens eripere ex mulierum manibus conabatur Mnesilochum tanquam Helenam; nunc tanquam Perseus, si forte Mnesilochum possit liberare patibulo affixum, ut Perseus Andromedam scopulo alligatam. Scripserat autem de Andromeda etiam, ut de Helena, Tragoediam Euripides. Sed prius tanquam Echo apparebit.

vs. 1022. Τὰ δίσμ' ὑπάρχει] „ Syllaba versui deest: „ cujus metrum fulcietur, si scripseris — δῆλον ἓν „ ἐστίν γ' ἔτι. *Kusterus.*"

vs. 1023. Παρέπλατο] Nam & Perseus volabat equo alato invectus Pegaso.

vs. 1024. ΕΥ.] In Editione Farrei est. Εὐ. ὡς Ἠχώ. Quod

Signum occulte dedit Perseus emicans,
Oportere me fieri Andromedam. Omnino enim mihi
Vincula sunt, (*vinctus sum, ut Andromeda.*) Manifestum est igitur,
Eum venturum, ut me servet: alioqui enim non praetervolasset.

EURIPIDES, ut PERSEUS. MNESILOCHUS, ut ANDROMEDA.

EUR. Charae virgines, charae,
Quomodo (*hinc*) abire queam, &
Scytham comprehendere?
Audias, ô
Quae aspicis eas, quae sunt in antris:
Annue, sine ad
Uxorem me accedere.
MN. Durus & inhumanus, qui me vinculis constrinxit
Miserrimum mortalium.
Aegre vero anum licet effugerim
Putidam, perii tamen.
Hic enim Scytha custos
Jamdudum (*mihi*) adstat, & exitio destinatum,
Amicisque destitutum (*me*) suspendit corvis
Coenam, (*pabulum.*) Viden'? non inter choros,
Neque aequales puellas,
Calculorum fiscellam sto habens,
Sed arctis vinculis implicata, (*constricta,*)
Ceto praeda marino exposita sum.
Non nuptiali cum
Paeane, sed tali, qui vinctis conveniat,
Lugete me, mulieres: nam
Indignis affecta sum malis, infelix,
O misera ego, misera,

A

Quod convenit cum vs. 1068. ubi se fatetur esse Echonem. vs. 1042. Κάτω βορᾶ] Euripides in Andromeda, citante Scholiaste ad Aves vs. 347. ἐκθῶνας κάτω φορεῖν.

Ibid. Γλαυκίτιν] Per appositionem Glaucetem vocat cetum, quia instar ceti voret pisces; erat enim helluo piscium, de quo vide ad Pacem vs. 1008. ubi citavi locum Platonis Comici, in quo idem iste Glaucetes vocatur *Pistta*, quod est piscis genus. Haec quamvis Kusterus non ignoraret, ut patet ex Notis ejus, nam utrumque hunc locum ibi citavit; tamen noluit vertere: *Ceto Glaucetae*; sed *Ceto marino*, quia saepe a Poëtis *mare* dicitur γλαυκόν. ut v. g. apud Nostrum in Ranis vs. 672. γλαυκὰς μύδους ἁλὸς ἐν βυθίοις. & in Avibus vs. 1339. γλαυκὰς ἐπ' εἰδμὰ λίμνας.

Ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἂν
Ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομβύαν,
Πολυδάκρυτον αἶδα γόον φθύγσαν,
Αἰ αἰ αἰ αἰ!
Ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
Ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν·
Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
Ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.
Ἰὼ μοι μοίρας ἄπεγκλε δαίμων.
Ὦ κατάρατ' ἐγώ. τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψει
Πάθ' ἀμέγαρτον ὑπὸ κακῶν παφσίᾳ;
Εἴθε με πυρφόρ' αἰθέρ' ἀτὴς
Τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λιάσειν
Ἐπὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθιν
Λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αἰόλαν
Νέκυσιν ὑπὸ πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΗΧΩ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ. ΣΚΥΘΗΣ.

ΕΥΡ. Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ· τὸ δὲ πατέρα Κηφέα,
Ὃς σ' ἐξέθηκεν, ὀπολέσειαν οἱ θεοί.
ΜΝ. Σὺ δ' εἴ τις, ἥτις τἀμὰν ὤκλειρας πάθη;
ΗΧ. Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ὀπικοκκύσια,
Ἥδρ πέρυσιν ὧν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ κἀυτὴ ξυνηγωνιζόμην.
Ἀλλ' ὦ τέκνον, σὲ μὴ τοσαῦτα χρὴ ποιεῖν,
Κλαίειν ἐλεεινῶς. ΜΝ. Σὲ δ' ὀπικλαίειν ὕστερον.
ΗΧ. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτά γ'· ἀλλ' ἄρχου λόγων.
ΜΝ. Ὦ νὺξ ἱερὰ,
Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
Ἀστροειδέα νῶτα διφρεύσ-

σ'

vs. 1048. Ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἂν ἄνομα π.] „ Locus hic est obscurus, & procul dubio corruptus; „ quem tamen absque ope meliorum codicum aegre „ quis emendaverit. *Kusterus.*"

vs. 1058. Ἀμίγαρτον] Euripides in Hecuba, vs. 193. ἀμίγαρτα κακῶν.

vs. 1059. Εἴθε με] *Utinam me.* Optat mortem, quia non amplius jucundum ipsi sit vivere. Kusterus vertit quasi esset εἴθε μοι, & ita vult emendare.

vs. 1068. Ἐπικοκκύσια] Editio Farrei ὑπικοκκύσια. & ita Eustathius ad Odyss. ξ. p. 1761. 26. Ed. Rom. atque etiam Suidas v. Ἠχώ, quae loca Kusterus indicavit; Biserus autem ὑπικοκκύσια legit, quem Kusterus est secutus.

vs. 1075.

A cognatis: attamen inter
Injuſtas calamitates virum precor,
Lacrymoſum Plutonis gemitum fugiens,
Heu, heu, heu, heu!
Qui me raſit primum,
Qui crocotâ me induit,
Et poſtea ad hoc dimiſit
Templum, ubi mulieres (*concilium habent.*)
O fati mei inexorabilis daemon!
O me execrabilem! quis meam non intuebitur
Calamitatem ingentem ob malorum praeſentiam?
Utinam mihi ignifera aetheris ſtella (*fulmen*)
Barbarum perdat.
Non enim immortalem flammam (*lucem ſolis*) intueri
Eſt mihi jucundum: nam ſuſpenſus ſum,
Guttur angentes dolores ſuſtinens, (&) obſcurum
Ad mortuos iter (*ingrediens.*)

EURIPIDES ut ECHO. MNESILOCHUS ut ANDROMEDA. SCYTHA, ſive LICTOR.

EUR. Salve, chara filia: patrem autem Cepheum,
Qui te expoſuit, perdant Dii.
MN. Tu vero quaenam es, quae meam miſerata es calamitatem?
ECH. Echo, verba recinens (*reddens*) ſono garrulo;
Quae ſuperiore anno in hoc eodem loco
Euripidi & ipſa adjutrix fui.
Sed, ô filia, te quidem id facere oportet,
Lamentari (*nimirum*) miſerabiliter. MN. Te vero lamentis reſpondere mihi.
ECH. Mihi curae erit hoc. Sed initium fac dicendi.
MN. O nox ſacra,
Quam longum ſpatium curſu emetiris,
Per ſtelligerum dorſum bigis invecta

Ae-

vſ. 1075. Ὡς μακρὸν] „ Citat Suidas v. Ἴαπτυμα. „ Sunt autem haec ipſiſſima Euripidis verba, ut ex „ Scholiaſte Theocriti ad Idyll. II. patet, ubi hunc „ ipſum locum Euripidi tribuit. Ait enim: ὅτι δὲ ἐπὶ „ ἁρματος ὀχεῖται ἡ Νύξ, Εὐριπίδης. Ὦ Νὺξ ἱερά, ὡς „ μακρὸν ἴαπτυμα διώκεις, ἀστροειδὲς νῶτα διφρεύσασα. Eun- „ dem locum Euripidis expreſſit Ennius apud Varro- „ nem Lib. IV. de *Ling Lat.* ubi Andromeda Nocti „ dicit: *quae cava coeli ſignitenentibus Conſicis bigis.* Sic „ enim locum emendavit divinus Scaliger, in Notis „ ad Varronem: quem nec locus hic Ariſtophanis ſu- „ gerat. *Kuſterus*"

σ' αἰθέρ' ἱερᾶς,
Τὴ σεμνοτάτη δι' Ὀλύμπου. ΗΧ. Δί' Ὀλύμπου.
ΜΝ. Τί ποτ' Ἀνδρομέδα θέλαλα κακόν
Μέρ' ἐξέλαχον; ΗΧ. Μέρ' ἐξέλαχον.
ΜΝ. Θανάτου τλήμων. ΗΧ. Θανάτου τλήμων.
ΜΝ. Ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦς, σαμυλλαμόν.
ΗΧ. Σαμυλλαμόν.
ΜΝ. Νὴ Δί', ὀχληρά γ' εἰσήρηκας
Λίαν. ΗΧ. Λίαν.
ΜΝ. Ὦ γάθ', ἔασόν με μινυθῆσαι,
Καὶ χαλεῖ μοι.
Παῦσαι. ΗΧ. Παῦσαι.
ΜΝ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ΗΧ. Βάλλ' ἐς κόρακας.
ΜΝ. Τί τὸ κακόν; ΗΧ. Τί τὸ κακόν;
ΜΝ. Ληρεῖς. ΗΧ. Ληρεῖς.
ΜΝ. Οἴμωζε. ΗΧ. Οἴμωζε.
ΜΝ. Ὀτότυζε. ΗΧ. Ὀτότυζε.
ΣΚ. Οὗτος τί λαλεῖς; ΗΧ. Οὗτος τί λαλεῖς;
ΣΚ. Πρυτάνεις καλέσω. ΗΧ. Πρυτάνεις καλέσω.
ΣΚ. Σὶ κακόν. ΗΧ. Σὶ κακόν.
ΣΚ. Πωτιτοπωνή. ΗΧ. Πωτιτοπωνή.
ΣΚ. Σὶ λαλεῖς. ΗΧ. Σὶ λαλεῖς.
ΣΚ. Κλαύσαιμι. ΗΧ. Κλαύσαιμι.
ΣΚ. Κακκάσκιμοι. ΗΧ. Κακκάσκιμοι.
ΜΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.
ΗΧ. Πλησίον αὕτη.
ΣΚ. Πῇ 'θ' ἡ μαρά;
Καὶ δὴ φθίγῃ
Ποῖ ποῖ φθίγεις; Οὐκ αἰρήσεις;
Ἦ γ' χρύζεις; ΗΧ. Ἦ γ' χρύζεις;
ΣΚ. Λάβε τῆ μαρᾶ. ΗΧ. Λάβε τῆ μαρᾶ.
ΣΚ. Λαλοκαταραπυγιάκο.

vs. 1082. & 1083. Σταμυλλαμόν] Legendum aut σαμυλλομόν, aut, ut Editio habet Farrei, σαμυλαμόν.
vs. 1096. Σὶ κακόν] Pro τί corrupte, ut Barbarus.
vs. 1097. Πωτιτοπωνή] Pro πόθεν ἡ φωνή.
vs. 1099. Κλαύσαιμι] Pro κλαίσω, sive communiter κλαύσω.

Aetheris ſacri,
Et maxime venerabilis Olympi. Ech. Olympi.
Mn. Cur, quaeſo, ego Andromeda prae omnibus aliis malorum
Portionem ſortita ſum? Ech. Portionem ſortita ſum.
Mn. Mortis miſera. Ech. Mortis miſera.
Mn. Perdes (*enecabis*) me, anus, garriendo.
Ech. Garriendo.
Mn. Per Jovem, moleſta huc intraſti
Valde. Ech. Valde.
Mn. ô Bone, ſine me ſolum canere leſſum:
Et gratificaberis mihi:
Deſine. Ech. Deſine.
Mn. Abi ad corvos. Ech. Abi ad corvos.
Mn. Quid hoc mali? Ech. Quid hoc mali?
Mn. Nugaris. Ech. Nugaris.
Mn. Plorare te jubeo. Ech. Plorare te jubeo.
Mn. Ejula. Ech. Ejula.
Sc. Heus tu, quid garris? Ech. Heus tu, quid garris?
Sc. Prytanes vocabo. Ech. Prytanes vocabo.
Sc. Quid hoc mali? Ech. Quid hoc mali?
Sc. Quaenam haec eſt vox? Ech. Quaenam haec eſt vox?
Sc. Quid loqueris? Ech. Quid loqueris?
Sc. Plorabis. Ech. Plorabis.
Sc. Rides me? Ech. Rides me?
Mn. Non, per Jovem, ſed mulier proxima haec.
Ech. Proxima haec.
Sc. Ubi eſt ſceleſta?
Ecce, fugit.
Quo, quo fugis? nonne capies?
Adhuc vero muſſitas? Ech. Adhuc vero muſſitas?
Sc. Prehende ſceleſtam. Ech. Prehende ſceleſtam.
Sc. Loquacem & deteſtabilem mulierem.

vſ. 1100. Κιννάσιμμαι] Pro καγχάζεις.
vſ. 1107. Λαβὲ τῇ μιαρᾷ] Pro τὴν μιαρὰν.
vſ. 1108. Λαλοκαπαταπατοζώνικο] Pro λάλον καὶ πατζάμενον γύναικα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ. ΣΚΥΘΗΣ.

ΕΥΡ. Ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
Ταχεῖ πεδίλῳ; ἆρα μέσα γῆ αἰθέρος
Τέμνων κέλευθον πόδα τιθημὶ ὑποπτέρου
Περσεὺς πρὸς Ἄργους ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
Κάρα κομίζων. ΣΚ. Τί λέγεις τὴ Γοργόνος πέρι;
Τὸ γραμματεῖο σὺ τῇ κεφαλῇ τ' Γοργόνος.
ΕΥΡ. Ἔγωγε φημί. ΣΚ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγω.
ΕΥΡ. Ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ, ᾧ παρθένον
Θεαῖς ὁμίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
ΜΝ. Ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τ' παναθλίαν·
Λῦσόν με δεσμῶν. ΣΚ. Οὐκ ἐμοὶ λαλεῖς σύ.
Κατέρατο τολμᾷς; ὀπτανευμένη λαλᾷς.
ΕΥΡ. Ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
ΣΚ. Οὐ παρθέν' ἐστὶν, ἀλλὰ ἁμαρτωλὴ γέρων
Καὶ κλέπτω γ' πανοῦργος. ΕΥΡ. Ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
Αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
ΣΚ. Σκέψαι τὸ σκύτος μὴ τι μικτὸν παίνεις.
ΕΥΡ. Φέρε, δεῦρο, δεῦρό μοι τ' χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης·
Φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώπισι γὰρ νοσήματα
Ἅπασιν ἐστὶν· ἐμὲ δὲ κἀυτὸν τ' κόρης
Ταύτης ἔμας εἵληφεν. ΣΚ. Οὐ ζηλῶ π' σε.
Ἀτὰρ εἰ τὸ ῥωμαλέον δεῦρο ἐκπεπραμμένην
Οὐκ ἐπέπνησας αὐτὸ πυλίζεις ἄγαν.
ΕΥΡ. Τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτίκ', ὦ Σκύθα,
Πεσεῖν ἐς ὑγρὸν γ' ἁμίλιον λέχος;

ΣΚ.

vſ. 1111. Τίμνων κέλευθον] „ Sic Euripides in Phoe-„ niſſis vſ. 1. de Sole: ὑφανὲς τέμνων ἐδάφη. Et in Epi-„ grammate apud Athenaeum p. 61. itidem de Sole: „ ὃς τὸν ἀγέραντον πόλον ἀθρῶν ἵπποις τέμνων. Latini etiam „ ſecare viam dicunt: unde apud Lucretium Lib. V. „ via ſecta. Kuſterus.

Ibid. „ Πόδα τίθημι] Euripides in Rheſo vſ. 571. ἐν „ σκότῳ τιθεὶς πόδα· *In tenebris ambulans.* Idem in He-„ lena vſ. 1544. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσα, *molliter incedens.* Sic „ τιθέναι ἴχνη. Eurip. in Oreſte vſ. 140. κατὸν ἴχνη „ ἀβέλης τιθέντα· *Suſpenſo gradu incedita.* & in Electra, „ vſ. 859. Θὲς εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἴχνη· *Pone in choro, „ o amica, veſtigium*, id eſt, *ſalta.* Ex Notis *Kuſteri.*"

vſ. 1112. & 1113. Τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων] Apollonius Lib. III. de Perſeo: Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆι κομίζων· *Gorgonis recens amputatum caput Regi ferens:* quem locum citavit Biſetus.

vſ. 1113. Τί λέγεις τῇ] Editio Farrei λέγει. ut mox iterum: τὴ autem pro τῆς.

vſ. 1114. Τὸ γραμματεῖο] Pro τῇ γραμματείῳ σὺ τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος καλεῖς. ut aliquem ſcribam publicum peritringat. Ita Biſetus. Eſt autem difficile intelligere Scythae verba graeciſſantis ſemibarbare.

vſ. 1115. Γοργό τοι κἀγὼ λέγω] Editio Farrei λέγει, ut paulo ante, barbaro convenienter. Γοργό τοι autem pro Γοργόνα τοι.

vſ. 1117. Ναῦν ὅπως ὡρμισμένην] Euripides in Hercule Furente vſ. 1094. ἑπτάμοιρος ναὸς ὅπως ὡρμισμένος· *Vinculis*

EURIPIDES ut PERSEUS. MNESILOCHUS ut ANDROMEDA. SCYTHA.

EUR. ô Dii, in quam terram barbaram delati ſumus
Celeri talari? per medium enim aetherem
Secans viam, pede volo alato
Perſeus, ad Argos dirigens curſum, & Gorgonis
Caput ferens. Sc. Quid ais de Gorgone?
An ſcribae caput, Gorgonis (*inquam*) illius?
EUR. Sic ajo. Sc. Gorgonem & ego dico.
EUR. Papae! quod littus hîc video, & virginem
Deabus ſimilem, tanquam navem in portum appulſam?
MN. O hoſpes, miſerere mei miſerrimae:
Solve me vinculis. Sc. Ne loquaris tu:
Sceleſta, audesne? Moritura loqueris.
EUR. O virgo, miſereor tui, (*ſic*) te ſuſpenſam videns.
Sc. Non eſt virgo, ſed ſceleſtus ſenex,
Et impoſtor, & improbus. EUR. Nugaris, Scytha.
Haec enim eſt Andromeda, filia Cephei.
Sc. Specta veretrum hoc, num parvum appareat.
EUR. Cedo huc, huc mihi manum, ut attingam puellam.
Age Scytha! hominibus enim morbi
Omnibus ſunt: at me puellae hûjus
Amor cepit. Sc. Non invideo tibi:
Quare ſi podicem huc converſum
Non aegre fers, ipſum ſubagitare licet.
EUR. Quid vero non finis me ſolvere eam, Scytha,
Et ruere in concubitum amplexusque uxoris meae?

Sc.

culis adnexus tanquam navis in portu. Attius apud Ciceronem II. Tuſc. de Prometheo Vincto: — *adſpicite religatum aſperis Vinctumque ſaxis: navem ut horriſono freto Noctem paventes timidi, adnectunt navitae.*

vſ. 1119. Οὐκ ἐμὲ λαλῇς σὺ] Barbare pro οὐχὶ μὲ λαλῇ σύ.

vſ. 1120. Καταράτο τολμᾷς; ἀποταυμένη λαλεῖς.] Pro: ὦ κατάρατε, τολμᾷς ἀποθανούμενη λαλεῖν; *Sceleſta, audesne loqui moritura?* In Editione Farrei non eſt interrogationis nota poſt τολμᾷς. Dixit autem ἀποταυμένη, ut alias Scytha hic ſolet aſperatas mutare in tenues, ut dixi.

vſ. 1122. Οὐ παῤῥὶν' ἐστί &c.] Pro: ἀ παῤῥὶν ἐστὶν· ἀλλ' ἁμαρταλὲς γέρων, καὶ κλέπτης, καὶ πανοῦργος.

vſ. 1125. Σκέψαι τὸ σκῦτο μῶν μικρὸν παίνεται] Pro σκέψαι τὸ σκῦτος μὴ τι μικρὸν φαίνεται. Recte autem Biſetus σκυτος exponit de *pene coriaceo* in Comoediis uſitato; quem Comicus in Nubibus vſ. 539. ſic deſcribit: σκύτινόν τι ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ. ubi vide Notam. Nam & hunc Mnaſilochum talem habuiſſe apparet, ſupra vſ. 652. & 245. Μικρὸν autem pro μικρὸν, ut dixi cum Biſeto, niſi forte μικκὸν legendum, quod pro μικρὸν occurrit in Acharn. vſ. 909. & eſt Boeotice dialecti. Sed Scytha in ceteris non loquitur Boeotice.

vſ. 1130. & 1131. Ἀτὰρ εἰ τό] Pro ἀτὰρ εἰ τὸν πρωκτὸν ἄνω πεπιεσμένον ἐκ ἐφθόνησας, αὐτὸν πυγίζειν ἄγων. aut ἐκ ἐπέτρεπέ σ' αὐτό, pro ἐκ ἐφθονησά σε, αὐτὸ &c. Sic ſubaudiendum Biſius.

ΣΚ. Εἰ σπόδρ' ὀπτυμεῖς τῇ γεροντοπύγισο
Τῇ σανιδοπρήσας ἐξοπισθοφώκλισον.
ΕΥΡ. Μὰ Δί' ἀλλὰ λύσω δῆμας. ΣΚ. Μαστιγῶ σ' ἄρα.
ΕΥΡ. Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΣΚ. Τὸ κεφαλῆς ἄρα
Τὸ ξυρμάκαιρον ἀποκεκόψοι τουτοΐ.
ΜΝ. Αἰ αἰ τί δράσω; ποῖς τίνας τρεφθῶ λόγοις;
Ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις.
Σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ,
Μάτην ἀναλίσκοις ἄν· ἀλλ' ἄλλῳ τινὰ
Τρόπῳ τρέπεσθαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΣΚ. Μιαρὸς ἀλώπηξ οἷον ὀπτικίζεί μοι.
ΜΝ. Μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
ΣΚ. Ἴσθι γ' σὺ τ' μάστιγα ὀπτυμεῖς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
Δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
Χορὸν, παρθένον,
Ἄζυγα κόρην,
Ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
Καὶ κρατὸς φανερὸν μόνη,
Κλῃδοῦχός τε καλεῖται.
Φάνηθ', ὦ τυράννης
Στυγῆσ', ὥσπερ εἰκός.
Δῆμός τοι σὲ καλεῖ γυναικῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
Εἰρήνην φιλέορτον.
Ἧκετ' ὄφρονες, ἵλαοι,
Πότνια, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
Οὗ δὴ ἀνδράσιν ὐ

Θε-

vs. 1134. Εἰ σπόδρα &c.] Pro εἰ σφόδρα ἐπιθυμεῖς τὸν γέροντα πυγίσαι, τὴν σανίδα πρήσας ἐξόπισθε πρόκλισον.
vs. 1136. Δίεμας] „Metri gratia scribendum est δισμὰ, ut rectè monuit Bisterus. *Kusterus.*"
vs. 1137. Τὸ κεφαλῆς] Pro: τὴν κεφαλὴν ἄρα ὁ ξυρμάκαιρα ἀποκόψοι αὐτῆ.
vs. 1140. Ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο] „Metrum claudicat, „cui consuletur, si scribas: ἀλλ' οὐκ ἂν ὑδέξαιτο &c. „ *Kusterus.*"
vs. 1141. Σκαιοῖσι γάρ τοι καινά] Extat in Medea Euripidis vs. 298. Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ, Δόξεις ἀχρεῖος, κοὐ σοφὸς περυσίνας.
Ibid. Προσφέρων σοφὰ] Sophocles apud Athenaeum p. 433. Διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ Οὐκ ἂν πλέον τέρψειας μὴ πιὼν δεδάς· *Quicquid sapienter excogitatum offeras sitienti, nihilo plus eum delectabis, nisi des, quod bibat.*
vs. 1143. Μηχανὴν προσοιστέον] In Nubibus vs. 479. Ἴτω — μηχανάς — πρὸς σὲ καινὰς προσφέρων.

vs. 1144.

Sc. Quod si valde cupis senem subagitare,
Tabulâ perforatâ, à tergo culum divide.
Eur. Imo, solvam corpus. Sc. Flagello igitur te caedam.
Eur. Atqui faciam hoc. Sc. Caput igitur tuum
Ensis abscindet hic.
Mn. Heu, heu, quid faciam? ad quas me convertam verborum machinas?
Sed eas non accipiet barbarum ingenium.
Rudes enim & inficetos qui novis aggreditur callidisque commentis,
Frustra (*laborem*) insumit: sed alia quaedam
Huic conveniens machina est admovenda.
Sc. Improba vulpes, ut conatur decipere me.
Mn. Memento, Perseu, te deserturum me esse miseram.
Sc. Adhuc nimirum flagello caedi velle videris.

Chorus.

Palladem, gaudentem choris, mihi
Huc vocare mos est in
Chorum, virginem,
Conjugii expertem puellam:
Quae urbem nostram tenet,
Eique imperat manifesto sola,
Clavigeraque (*tutelaris*) vocatur.
Appare, ô tyrannis
Inimica, ut par est:
Populus te vocat mulie-
rum. Habens autem, venias ad me,
Pacem amicam festis.
Venite laetae, propitiae,
Venerandae lucum in vestrum:
Ubi viris non

Fas

vs. 1144. Ἐπιτηκίζει μοι] Forte ἐπιτήκιζέ μοι. Pro ἐπιθήκιζέ μοι. a πιθήκιζειν. In Equit. vs. 1281 ὑπό τι μαχρὸν ἐπιθήκισα.

vs. 1151. Ἡ πόλιν ἠμετέραν ἔχει] Unde πολιάχῳ. In Equitibus vs. 578 ὦ πολιάχε Παλλάς.

vs. 1153. Κλῃδούχῳ] Sic apud Tauroscythas Diana est κληδούχῳ. Eurip. in Iphigenia Taurica vs. 132. quem locum indicavit Kusterus.

vs. 1154. & 1155. Ἃ τυράννοις φυγοῦσα] At tunc Athenienses non putabant Minervam esse inimicam Tyrannis, cum Pisistratus, semel a tyrannide dejectus, subornaret mulierem quandam Phyam nomine, quae ipsum tanquam Minerva sciticet, restitueret in pristinum locum; quae fallacia, licet inepta videatur, tamen tunc apud credulos nimis Athenienses Pisistrato bene succesit. Vide Herodotum in Clione.

Θεμιτὸν εἰσορᾶν
Ὄργια σεμνὰ θεαῖν·
Ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄμμ.
Μόλετον, ἔλθετον, αἰτῶμεθ', ὦ
Θεσμοφόρω πολὺ πότνια.
Εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' ἐπικώ
Ἤλθετον, νῦν ἀφίκε
θον, ἱκετεύομεν, εὐθάδ' ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΕΥΡ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τ' λοιπὸν χρόνον
Σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα.
Ἐφ' ᾧτ' ἀκῶσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμᾶ
Κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
ΧΟΡ. Χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
ΕΥΡ. Ὅδ' ἐστὶν, οὗν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
Ἦν ἢν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
Κακῶς ἀκούσαιτ'· ἢν δὲ μὴ πεισθῇ μοι,
Ἃ νῦν ὑποκρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
Ἀπὸ τ' σπονδῆς παρῶσιν ὑμῶν χαλκῶ.
ΧΟΡ. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
Τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖσε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΓΡΑΥΣ. ΣΚΥΘΗΣ.

ΕΥΡ. Ἐμὸν ἔργον ἐστὶν, ᾦ σὸν, ὦ Σκύθη, ἃ σοι
Καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι χρεών.
Πρῶτον μὲν εἰσελθὲ, κἀνακόλπασον.

Σὺ

vs. 1168. & 1169. Εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' — ἤλθετον νῦν ἀφίκεσθον] Pro γὰρ editio Farrei hic habet καὶ, quod magis placet; solet enim in hac formula occurrere καὶ Sophocles in Oedipo Tyranno vs. 172. τρισσοὶ ἀλεξίμοροι πρεσβύτατε μοι, εἴποτε καὶ πρότερόν ἄταν ὑπὲρ ὀρυμαίνοντες πόλει &c. Hippocrates Epist. 11. νῦν κε εἰ καί ποτε ἄλλοτε βοηθοίη. Sic ὑπὲρ τις καὶ ἄλλος. ut in Nubibus vs. 355. καὶ νῦν ὑπέρ τινι καλῶ — βύζατε κἀμοὶ φωνήν. Thucyd. Lib. I. in priore Orat. ap. Laced. καὶ ἅμα εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι νομίζομεν ἄξιοι εἶναι.

vs. 1171. ΕΥ.] Postquam Euripides non potuit liberare Mnesilochum per dolos, nunc venit ad concilium mulierum, Paecem eis offerens, si Mnesilochum dimittant. Euripides autem antea, quasi bellum gereret cum sexu

Fas est intueri
Orgia veneranda Dearum:
Ubi facibus (*inter faces*) ostenditis
Immortalem faciem.
Venite, accedite, precamur, ô
Thesmophorae admodum venerandae.
Si enim unquam ante exauditis precibus (*nostris*)
Venistis; nunc venite,
Oramus, huc ad nos.

EURIPIDES. CHORUS.

EUR. Mulieres, si vultis in posterum
Pacem facere mecum, id nunc licet.
Ea nimirum conditione, ut audiatis nullum à me unquam
Opprobrium posthac, hanc vobis pacem offero.
CHO. Qua inductus causa hanc post caetera (*nobis*) proponis rem?
EUR. Hic, in tabula (*vinctus*), est affinis meus.
Si igitur recepero eum, nullum unquam
Maledictum a me audietis: sin autem mihi non obtemperaveritis,
De iis, quae nunc domi occulte machinamini, apud viros
Ex militia reversos vos criminabor.
CHO. Nos quod adtinet, scias te nobis rem persuasisse:
At barbaro huic eandem ipse persuadeto.

EURIPIDES ut ANUS. SCYTHA.

EUR. Mei officii est, & tui, ô Elaphium, quae tibi
In via dixi, ea ut facere meminerimus.
Primum igitur transi, & subduc vestis sinum:

Tu

sexu muliebri, ita eum assidue insectabatur in Tragoediis.

vs. 1172. & 1173. Σπονδὰς ποιήσασθαι — ἐφ' ὅτε] Thucydides Lib. I. σπονδὰς ποιησάμενοι, ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομίσωνται· *Pacti ut captivos reciperent.* Plura inveniri possunt.

vs. 1183. Ὦ Ἄδραν] Pro ὦ Ἐλάφιον. Est autem haec Elaphium meretricula & saltatrix, quam adduxit secum Euripides ad decipiendum Scytham, ut ex ejus custodia abducere possit Mnesilochum. Introducitur autem hic Euripides tanquam vetula & lena, ut in sequentibus patet.

vs. 1185. Ἀνακόλπασον] „ Sic habent omnes, quas „ vidi, Edirt. at Bisetus mavult ἀνακέλπισον· quod pro„ bo. *Kusterus.*" Ceterum Euripides vult incendere libidinem Scythae propter illa, quae eventura mox sunt.

Σὺ δ', ὦ Τερήδων, ἐπαναφύσα Περσικόν.
ΣΚ. Τί τὸ βόμβο τοῦτο; κωμῳδός τις ἀνεγείρει μοι.
ΕΥΡ. Ἡ παῖς ἔμελλε προμελεταν, ὦ τοξόζα.
Ὀρχησομήν γ' ἔχετ' ὡς ἄνδρας πινάς.
ΣΚ. Ὀρκῆσι, κἀμελετῆσι, κἀκωλύσ' ἐγώ.
Ὡς ἐλαφρός, ὥσθ' ὑπὸ τοῖς γόνασι Σκύθα
Τὼ πόδε προτείνων, ἵν' ὑπολύσω. ΣΚ. Ναίκι ναὶ,
Κάτησο, κάτησο, ναίκι, ναὶ τυγάτειον.
Οἶμ' ὡς πειπὰ τὰ πηὶ' ὥσθ' ὑγιύλη.
ΓΡ. Αὔλει σὺ θᾶττον. ἦν δέδοικας Σκίθην;
ΣΚ. Καλόγε τὸ πυγή. ΓΡ. Κλαυσεῖ γ', ἂν μὴ 'νδοι μένῃς.
Ἀνακύπτει κἀκύπτει ἀπεψωλημένος.
ΣΚ. Εἶεν καλὸ τὸ σκῆμα πρὸς τὸ πόδιον.
ΓΡ. Καλῶς ἔχει· λαβὲ θοιμάτιον, ὥρα 'τὶ νῷν
Ἤδη βαδίζειν. ΣΚ. Τί; ἐκὶ πιλήσει φρῶζά με,
ΓΡ. Πάνυγε φίλησον αὐτόν. ΣΚ. Παπαπαπαῖ,
Ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσθ' Ἀττικὸς μέλις.
Τί ἐ καθίδῃ παρ' ἐμέ; ΓΡ. Χαῖρε τοξόζα.
Οὐ γὰ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΣΚ. Ναὶ γραΐδιον,
Ἐμοὶ κάεισο τοῦτο. ΓΡ. Δώσεις δὴ δραχμήν;
ΣΚ. Ναὶ ναίκι δῶ σοι. ΓΡ. Ταργύρειον τοίνυν φέρε.
ΣΚ. Ἀλλ' οὐκ ἔχ' ὧδε· ἀλλὰ τὸ συβήκιο λαβέ.
ΓΡ. Ἔπειτα κομίζεις αὐτό; ΣΚ. Ἀκολήθι τέκνον.
Σὺ δὲ τοῦτο τίρῃ τῇ γεροντοχράδιο.
Ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ΓΡ. Ἀρτεμισία.
ΣΚ. Μεμνῆσι τοίνυν τὄνομ' Ἀρτεμυξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΕΥΡ. Ἐμὴ δόλιε, ταυτὶ μὴ 'ξῆ καλῶς ποιῆς.
Σὺ μ' ἦν ἀπόπρεχε παιδάριον τυτὶ λαβών·

Ἐγὼ

vs. 1186. Περσικόν] Subauditur ᾆσμα aut ἔρχημα. Suidas in Τερηδών, ubi locum hunc citat. Περσικὸν ἔρχημα est apud Pollucem IV. 100. quae loca indicavit Kusterus.
vs. 1187. Τί τὸ βόμβο &c.] Pro τίς ὁ βόμβος; κἄμεν τίς ἀπειλεῖ μοι. Per bombum autem intelligit sonum tibiae; unde βομβύλιος in Acharn. vs. 866. κἄμβος autem est *Comessatio*.
vs. 1190. Ὀρκῆσι &c.] Pro ὀρχησάσθω καὶ μελετησάτω· ἐγὼ κωλύσω ἐγώ.
vs. 1191. Ὡς ἐλαφρὸς &c.] Pro ὡς ἐλαφρὰ, ὥσπερ ψύλλα κατὰ τὸ κώδιον.
vs. 1194. Ναίκι ναὶ] Pro ναιχὶ ναί. Occurrit autem ναιχὶ apud Sophoclem in Oedipo Tyranno vs. 693. aut 702. & apud Callimachum Epigr. 30. & apud Platonem.
vs. 1195. Κάτησο &c.] Pro κάθησο, κάθησο ναιχὶ ναὶ θυγάτριον.
vs. 1196. Οἶμ' ὡς τειπὰ] Edit. Farrei, τειπό. Exponit autem Bisetus; οἶμαι ὡς συρρὲν τὸ τιτθίον. Sed forte

Tu vero, Teredon, inflatis tibiis cane Perſicam (*cantilenam.*)
Sc. Quid bombus hic ſibi vult? Comum quis excitat mihi?
Eur. Puella praeluſura eſt, lictor:
Saltatura enim venit ad viros quosdam.
Sc. Saltet & praeludat; non prohibebo ego.
Quam agilis & levis eſt, ut pulex in vellere.
Eur. Age, veſtem ſubduc, filia, hanc,
Sedensque in genibus Scythae,
Pedes protende, ut ſolvam tibi calceos. Sc. Recte, recte.
Sede, ſede, nae, nae, filiola.
Hei mihi, quam rotundae ſunt mammae, inſtar rapae.
Eur. Tibiâ cane ocyus. An adhuc times Scytham?
Sc. Pulchrae ſunt nates. Eur. Plorabis, (*dolebis*,) niſi intus manſeris.
Nunc ab hac, nunc ab illa parte proſpicit, nudata glande.
Sc. Eia, pulchra eſt ſpecies (*corporis*) circa nates.
Eur. Recte ſe res habet. Accipe veſtem: tempus enim nobis eſt
Jam eundi. Sc. Quid? annon oſculaberis primum me?
Eur. Omnino oſculare ipſum. Sc. Papae. papae!
Quam dulce eſt os, inſtar mellis Attici.
Quare non concumbit mecum? Eur. Vale, lictor:
Non enim hoc fieri fas eſt. Sc. Nae, anicula,
Mihi gratificare hoc. Eur. Dabiſne igitur drachmam?
Sc. Nae, nae, dabo tibi. Eur. Pecuniam igitur affer.
Sc. Sed nihil habeo. Accipe igitur pharetram.
Eur. Deinde igitur feres ipſis. Sc. Sequere, filia.
Tu vero cuſtodi ſenem hunc, eandemque anum.
Nomen vero tibi quodnam eſt? Eur. Artemiſia.
Sc. Memento igitur nominis Artomuxia.

Euripides. Mnesilochus.

Eur. Mercuri, fraudum patrone, haec quidem adhuc recte facis.
Tu igitur hinc te proripe curſu, puella hac ſumpta:

Ego

forte πιμπὸ pro πιμφαρὶς dixit Barbarus; ita ſuadet vox γογγύλη, id eſt, *turunda*, *rotunda*, *& rapa.*

vſ. 1198. Καλό γε τὸ] Pro καλὸ γε ἦ.

vſ. 1200. Καλὸ γε τὸ σκῆμα] Pro καλὸν γε τὸ σχῆμα. Editio Farrei: καλὸ γε.

vſ. 1202. Οὐκὶ πιλήσει] Pro ἦχὶ φιλήσει; *nonne oſculabitur?* aut ἦχὶ φιλήσεις; *nonne oſculaberis?*

vſ. 1204. Ὡς γλυκερὸ &c.] Pro ὡς γλυκερὰ ἡ γλῶσσα, ὥσπερ Ἀττικὸν μέλι.

vſ. 1208. Ναὶ ναὶκι δῶ σοι] Pro ναὶ ναὶχὶ δώσω σοι.

vſ. 1209. Ἀλλ' ἐκ ἐκ' ὠδὶν &c.] Pro ἀλλ' ἐκ ἔχω ὠδίν. ἀλλα τὴν. Editio Farrei pro ὠδὶν habet ὠδίν.

vſ. 1210. Αὐτὴν] Ita Editio Farrei: alias legitur αὐτῆς.

Ibid. Ἀκολούτι] Pro ἀκολούθει.

vſ. 1211. Σὺ δὲ τοῦτον &c.] Pro σὺ δὲ τοῦτον τήρει τὸν γέροντα, γραῖδιον· *Tu vero, anicula, cuſtodi ſenem hunc.*

vſ. 1213. Μεμνήσει] Pro μεμνησομαι, *memor ero, obſervabo.*

vſ. 1214. Ἔρμῆ φίλε] In Pluto vſ. 1158. ubi vide Notam.

Ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε· σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
Ὅτ' ἂν λυθῇς, τάχιστα φεύξῃ, ἢ τενεῖς
Ὡς ἢ γυναῖκα ἢ τὰ παιδί' οἴκαδε.
ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτα, ἢν ἅπαξ λυθῶ.
ΕΥΡ. Λέλυσο· σὸν ἔργον, φεῦγε πεὶν ἢ τοξότιν
Ἥκουσα καταλαβεῖν. ΜΝ. Ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

ΣΚΥΘΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΣΚ. Ὦ χαίδι', ὡς καλέοντό σοι τὸ τυγάτριον,
Κὐ δύσκολ', ἀλλὰ φαῖνε. πῇ τὸ χαίδιον;
Οἴμ' ὡς ἀπόλωλεν· πῇ τὸ γέροντ' ἐτίθεσο;
Ὦ χαίδι', ὦ χαῖνε· οὐκ ἐπαινῶ χαίδιον
Ἀρταμυξία.
Διέβαλλέ μ' ὁ χαῦς. ἀπάτρεκ' ὡς τάχιστα σύ.
Ὀρθῶς δὲ συβίνη 'σι· καταβεβήκασι γάρ.
Οἴμοι, τί δράσῃ; ποῖ τὸ χαίδιον
Ἀρταμυξία;
ΧΟΡ. Τὴν χαῦν ἐρωτᾷς, ἢ 'φερεν τὰς πτελίδας;
ΣΚ. Ναὶ ναίκι. εἶδες αὐτό; ΧΟΡ. Ταύτῃ γ' οἰχεῖ,
Αὐτή τ' ἐκείνη, ἢ γέρων τις εἵπετο.
ΣΚ. Κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; ΧΟΡ. Φήμ' ἐγώ.
Ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηΐ.
ΣΚ. Ὦ μιαρὸ γραῦ· πότερα πρέξι ἢ ὁδὸ
Ἀρταμυξία.
ΧΟΡ. Ὀρθὴ ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; ἢ πάλιν
Τηδὶ διώξεις; τἤμπαλιν πρέχεις σύγε.
ΣΚ. Κακόδαιμον ἄλλα πρέξι Ἀρταμυξία.
ΧΟΡ. Πρέχε νῦν κἦν τὰς κόρακας ἐπιθείσας.
Ἀλλὰ πέπυσμαι μετείως ἡμῖν· ὥδ' ὥρα δή 'σι βαδίζειν
Οἴκαδ' ἑκάστῃ.
Τὼ θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴ
Τύχην χάριν ἀντιδοῖτον.

vſ. 1217. Τενεῖς] Hoc ſenſu occurrit verbum iſtud apud Euripidem in Supplicibus vſ. 720. οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας· *Illi autem curſu contendebant ad portas* Ex Notis Kuſteri.

vſ. 1220. Λέλυσο] *Sis ſolutus.*

vſ. 1222. Ὦ χαΐδι' ὡς &c.] Pro ὦ χαΐδιον ὡς χαρίεν σοι τὸ Συγάτριον.

vſ. 1223. Κὐ δύσκολ' &c. ἀλλὰ &c.] Pro καὶὐ δύσκολον ἀλλὰ πρᾶον. πῇ τὸ χαίδιον;

vſ. 1224. Οἴμ' ὡς ἀπόλωλεν &c.] Pro οἴμοι ὡς ἀπόλωλα. πῇ ὁ γέρων,

vſ. 1225. Ὦ χαΐδι', ὦ χαῖνε] Pro ὦ χαΐδιον, ὦ χαῦνε.

vſ. 1227. Διέβαλλε] Citat Suidas v. διέβαλεν. ubi exponit ἐξηπάτησε. recte. Ex Notis *Kuſteri*. Ceterum in hoc verſu pro ὁ Ed. Farrei ὦ, Suid. ἢ, ut eſſe debebat, ſi non barbare loqueretur. ἀπάτρεκε autem pro ἀπάτρεκα.

vſ. 1228.

Ego vero ſolvam hunc. Tu autem vide, ut ſtrenue,
Cum ſolutus fueris, & celerrime fugias, contendasque
Ad uxorem & liberos domum.
MN. Mihi hoc curae erit, ſi ſemel ſolutus fuero.
EUR. Solutus es. Quod igitur nunc te facere convenit, fuge, priusquam lictor
Veniens te aſſequatur. MN. Hoc ago.

SCYTHA. CHORUS.

SC. ô Anicula, quam venuſta tibi eſt filiola,
Nec difficilis, ſed mitis, (*tractabilis.*) Ubinam eſt anus?
Hei mihi, perii! Quo ſenex hinc (*abiit?*)
O anicula, ô anus! non laudo aniculam
Artamuxiam.
Decepit me anus. Curre hinc quam celerrime.
Sed ſalva eſt pharetra.
Hei mihi, quod faciam? ubi anus
Artamuxia?
CHO. An percontaris de anu, quae attulit pectidas, (*inſtrumenta muſica?*)
SC. Sic, ſic: vidiſtin' eam? CHO. Hac abiit,
Et ipſa, & ſenex quidam eam ſequebatur.
SC. Crocotamne habebat ſenex? CHO. Ajo.
Adhuc (*eos*) aſſequi poſſis, ſi inſequaris hâc.
SC. O ſceleſta anus! an hâc aufugit
Artamuxia?
CHO. Rectâ inſequere. Quo curris? An non retro
Hac inſequeris? Retrorſum curris.
SC. Infelix ego! aliâ aufugit Artamuxia.
CHO. Abi ad corvos plenis velis.
Sed luſum eſt ſatis nobis: quare tempus eſt eundi
Domum unamquamque.
Theſmophorae autem (*Deae, Ceres & Proſerpina*) nobis bonam
Pro his gratiam rependant.

vſ. 1228. Ὀρθῶς δὲ συβήν' ἐϛι. καταλιπὼν γὰρ] Pro: ὀρθῶς δὲ συβήν ἐϛι. καταλείψασα γάρ.
vſ. 1229. Τί δράσω; ποῖ τὸ γρήδιον;] Pro τί δράσω; πῆ τὸ γρήδιον, id eſt, γραῖδιον.
vſ. 1232. Ναὶ ναίκι, εἶδες αὐτό;] Pro ναὶ ναιχί. εἶδες αὐτήν;
vſ. 1234. Κροκωτὸν ἔκοντο τῇ γέροντο] Pro κροκωτὸν εἶχεν ὁ γέρων;
vſ. 1236. Ὦ μιαρὰ &c.] Pro ὦ μιαρὰ γραῦ, πότερα θρίξω (ἰγώ. aut τρέχει) τήνδε τὴν ὁδόν;
vſ. 1240. Ἄλλα τρῖξι] Pro ἄλλῃ θρίξει.
vſ. 1242. Τρέχε] „ Verſus hic uno pede brevior eſt, „ quem ſupplere poteris addita voce ταχέως poſt κό- „ ρακας, vel alia, quae ſimilem habet ſenſum. *Kuſte-* „ *rus.*"
vſ. 1243. Πίπτωσι] Kuſterus legit πίπτωκεν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ARISTOPHANIS
LYSISTRATA.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.	DRAMATIS PERSONAE.
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.	Lysistrata.
ΚΑΛΟΝΙΚΗ.	Calonice.
ΜΥΡΡΙΝΗ.	Myrrhina.
ΛΑΜΠΙΤΩ.	Lampito.
ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.	Chorus Senum.
ΔΡΑΚΗΣ.	Draces.
ΣΤΥΜΜΟΔΩΡΟΣ.	Stymmodorus.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.	Chorus Mulierum.
ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.	Stratyllis.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.	Probulus.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.	Nuntius Senum.
ΥΠΗΡΕΤΗΣ.	Minister.
ΑΛΛΗ ΤΙΣ ΓΥΝΗ.	Alia quaedam Mulier.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ.	Cinesias.
ΑΘΗΝΑΙΟΣ.	Atheniensis.
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ	Caduceator Lacedaemoniorum.
ΘΕΡΑΠΩΝ.	Servus.
ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.	Chorus Lacedaemoniorum.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.



ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΛΥΣ. Ἀλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
Ἢ 'ς Πανὸς, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδα,
Οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τὼ τυμπάνων.
Νῦν δ' ἡδεμία πάρεστιν οὐταυθοῖ γυνή·
Πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἦλθ' ἐξέρχεται.
Χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. Καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
Τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον·
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
Καὶ πολλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
Ὅτι μὲν ὄντες τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
Εἶναι πανοῦργοι. ΚΑΛ. Καὶ γὰρ ἐσμὲν νὴ Δία.
ΛΥΣ. Εἰρηνικόν δ' αὐταῖς ἁπάντων εὑθάδε,
Βουλευσομένας ἐλθεῖν φασὶ φράγμαλον,
Εὕδουσι, κ' οὐχ ἥκουσιν ΚΑΛ. Ἀλλ', ὦ φιλτάτη,
Ἥξουσι· χαλεπή τε γυναικῶν ἔξοδος.
Ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν ἐκεῖ τὸν ἄνδρ' ἐκύπασεν·

Ἡ

Lysistrata foemina Attica, ex re nomen habens, a λύειν & στρατὸς, a dissolvendis exercitibus, & dirimendis bellis; haec cum superaret ceteras mulieres prudentia, concilium illis indixerat, quo ostenderet quomodo mulieres possint cogere viros, ut a bello desistant & pacem amplectantur. Haec in loco constituto prima adest: & quaeritur, quia mulieres tarde conveniant ad res serias; sicubi autem lasciviae & libidini earum sit locus, statim convolent confertim.

NOTAE AD LYSISTRATAM.

vs. 1. Εἰς Βακχεῖον] Ad Bacchi sacra celebranda. Habebatur autem Bacchus Deus καταφερὴς & libidinosus; unde facete apud Comicum in Ranis vs. 746. dicitur, cum nihil aliud scire, nisi πίνειν καὶ βινεῖν. Hoc inde est, quia a vino homines procives sunt ad libidinem. Hinc etiam Euripides de Laio, proli procreandae operam daturo, dicit in Phoenissis vs. 21. Ὁδ' ἡδονῇ δοὺς, ὡς τε Βακχεῖον πιὼν, Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα· *Ille vero cum se dedisset voluptati, & Bacchi sacris se immisisset, Semina vobis filium.*

vs. 2.

ARISTOPHANIS
LYSISTRATA.



LYSISTRATA, CALONICA.

LYS. At si quis in aedem Bacchi vocasset eas,
Aut Panos, aut Coliadis, aut Genetyllidis,
Nec transire liceret prae multitudine tympanorum;
Nunc autem nulla adest hic mulier:
Verum tamen haec vicina mea egreditur.
Salve Calonica. CAL. Et tu, ô Lysistrata.
Quid conturbata es? ne sis tristis, charissima;
Non enim decet te in arcum curvare supercilia.
LYS. Sed ô Calonica, ardet mihi cor,
Et me valde piget sexus nostri,
Quoniam viri existimant nos
Esse nequam. CAL. Quippe tales profecto sumus.
LYS. Cumque dictum sit ipsis, ut hic adsint
Deliberaturae non levi de re,
Dormiunt, nec veniunt. CAL. Sed ô charissima,
Venient: difficile est mulieribus exire.
Nam alia circa virum occupata moratur;

Alia

vs. 2. Ἢ 'ς Πανὸς] Pan etiam est libidinosus, ut & Satyri similes dii omnes. De Pane vide infra ad vs. 910.

Ibid. Ἢ 'πὶ Καλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδ@-] In Nubibus vs. 52. cum describit mulierculam lascivam, dicit eam ἰέναι Καλιάδ@-, Γενετυλλίδ@-. Dicitur autem Καλιὰς Venus a loco Atticae, ubi ei templum, ut ajunt Grammatici Graeci. Γενετυλλὶς autem, vel *Venus* est ipsa, ut vult Scholiastes ad Nubes l. c. Γενετυλλὶς, ἡ τὰς γενέσεως ἐφορ@- Ἀφροδίτη· vel *Dea Veneri* affinis, ut Scholiastes ad hunc in Lysistrata locum: καὶ ἡ Γενετυλλὶς δὲ γυναικεία θεὸς περὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὀνομασμένη.

vs. 3. Οὐδ' ἂν διελθεῖν] Florens verterat: *vix colloqui*, nempe prae strepitu tympanorum. Sed διελθεῖν hoc sensu potius *percurrere aliquid sermone* & *enarrare* significat, nec solet sic absolute poni.

vs. 4. Οὐδεμίαν πάρεσιν] In Ecclesiaz. vs. 19. ἀλλ' ἐδεμία πάρεσιν, ἃς ἥκειν ἐχρῆν.

vs. 7. Μὴ σκυθρώπαζε] Aelianus Epist. 15. Λύσον δὲ καὶ τὴν ὀρρῦν. καὶ τὸ σκυθρωπὸν τοῦτο καὶ σύντονες γάλασον εὐθυμίᾳ· *Solve supercilium, & laxa tristem hanc atque nubilam vultus severitatem bilaritate.*

vs. 8. Οὐ γὰρ πρέπει] Alciphron Epist 34. Lib. I. ἀπρεπὲς σκυθρωποῖς εἶναι τοιούτοις ὁμμασι· *Non decet tristes esse tales oculos.*

Ibid. Τεθεσπιῶν τὰς ὀφρῦς] Idem est, quod σκυθρωπάζειν· & alluditur ad vocem Σκύθης, quia Scythae sunt τοξόται. Nonnulli autem homines cum tristantur, aut severitatem quandam prae se ferunt, supercilia alte adducunt, in formam arcus aut cochleae. Quemadmodum Platonis vultum descripsit Amphis Comicus:
— ὦ Πλάτων, Ὡς ἀδὲν εἴσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
Ὥσπερ κοχλίας σεμνὰς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς· *O Plato, quam nihil scis nisi tetrico vultu esse tantum, tollens cochleae severiter tollens supercilia.* Locus extat apud Laërt. in Platone, & Suidam. Quidam vero homines tunc deprimunt supercilia: unde σκυθρωπάζειν de illis etiam dicitur, ut patet ex illo loco, quem citavi ad Plutum vs. 756. utrisque autem frons corrugatur, quamvis alio modo.

vs. 13. Εἰρημένον] „ Suidas v. Εἰρημένον, & Corinthus „ *de Dial. Att.* εἰρημένον hic positum ajunt pro εἰρημένα. „ *Ex Not. Kusteri.* Scholiastes etiam h. l. εἰρημένον, ἀντὶ τῆ εἰρημένης. Ἀτθικῶς.

vs. 17. Ἐκπλάσει] Scholia: ἀντὶτῦ, ἐφεψήσουσιν· κυπτάζειν ἐφὶ τὸ περί τι πονεῖν καὶ διατρέχειν &c. Hic ἐφεψήσουσι scripsi pro ἐφράσουσι. Sic περὶ τὰς σκηνὰς κυπτάζειν in Pace vs. 730. & κυπτάζειν περὶ τὴν θύραν in Nubibus vs. 925.

Ἡ δ' οἰκέτιν ἤγειρεν· ἡ δὲ παιδίον
Κατέκλινεν· ἡ δ' ἔλουσεν· ἡ δ' ἐψώμισεν.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἕτερα γὼ ἰῶ τᾶνδε πρεσβυτέρα
Αὐταῖς. ΚΑΛ. Τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
Ἐφ' ὅ, τι ποθ' ἡμᾶς ταὺς γυναῖκας συγκαλεῖς;
Τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΛΥΣ. Μέγα. ΚΑΛ. Μῶν καὶ παχύ;
ΛΥΣ. Καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΑΛ. Κἄτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
ΛΥΣ. Οὐχ ὅτου ὁ τρόπος· παχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
Πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπασμένον.
ΚΑΛ. Ἦπου τι λεπτὸν ὀνὶ τὸ ῥιπασμένον.
ΛΥΣ. Οὕτω γε λεπτὸν, ὥστ' ὅλης τ' Ἑλλάδος
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
ΚΑΛ. Ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγω γὰ οἴχεται.
ΛΥΣ. Ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τὰ πόλεως τὰ πράγματα,
Ἢ μηκέτ' εἶναι μηδὲ Πελοποννησίους.
ΚΑΛ. Βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι, νὴ Δία.
ΛΥΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
ΚΑΛ. Μὴ δῆτα πάντας· ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
ΛΥΣ. Περὶ τῆς Ἀθηνῶν δ' οὐκ ὀπιγλωττήσομαι
Τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' εὐγνώμονα σύ μοι.
Ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες αἱθάδε,
Αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν, αἵ τε Πελοποννησίων,
Ἡμεῖς τε κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
ΚΑΛ. Τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
Ἢ λαμπρόν; αἱ καθήμεθ' ἐξηυθισμέναι,
Κροκωτοφοροῦσαι, καὶ κεκαλλωπισμέναι,
Καὶ κιμβερικὰ ὀρθοστάδια, καὶ περιβαίδας,
Χ' ἥγχουσα, καὶ τὰ ξαφανῆ χιτώνια.
ΛΥΣ. Ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄστ', ἃ σώσειν προσδοκῶ,
Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαίδες.
ΚΑΛ. Τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΛΥΣ. Ὥστε τὴν νῦν μηδένα

Ἀν-

vs. 23. Μῶν καὶ παχύ;] Putat alteram loquutam περὶ τὸ πέος, cum diceret μέγα. Scholia: ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον. In Pace vs. 1349. τὸ μὲν μέγα καὶ παχύ.

vs. 24. Κἄτα πῶς] Mirum videtur ei, si illud, quod ipsa intelligebat, est magnum & crassum, mulieres non accurrere.

vs. 25. Οὐχ ὅτου ὁ τρόπος] Scholia: ἀντὶ τοῦ, οὐ τοιοῦτον τὸν τρόπον λέγω τὸ πρᾶγμα μέγα καὶ παχύ, καθ' ὃν σὺ ὑπονοεῖς.

Ibid. Παχὺ γὰρ ἄν] *Nimirum sapiunt, videntque magnam Matronae quoque mentulam libenter:* ut est in Prispeis.

vs. 27. Ἐρριπασμένον] *Jactatum, versatum, tractatum.*

vs. 31. Ἐπ' ὀλίγῳ γὰρ οἴχεται] Mallem ἐπ' ὀλίγῳ γ' ἄρ' οἴχεται. aut potius ἐπ' ὀλίγῳ. ut ἐπὶ eam vim habeat, quam in ἐφ' ᾧ sive ἐφ' ᾧτε. alias & ἐπ' ὀλίγῳ recte dicitur. οἴχεται autem scripsi pro οἴχετο, quod in aliis est Edit. & est corruptum.

vs. 36. Ἄφελε τὰς ἐγχέλεις] Nam ex Boeotia afferebantur Athenas anguillae praestantes. In Pace vs. 1004.

vs. 37. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι] *Omnino.* Apud Aeschylum

Alia servum excitat; alia puerum
In lecto collocat, alia lavat, alia cibat.
Lys. Sed erant alia magis necessaria curanda
Ipsis. Cal. Quid autem est, mea Lysistrata,
Quod nos mulieres convocas?
Quaenam illa res est, aut quanta? Lys. Magna. Cal. Num etiam crassa?
Lys. Et crassa certe. Cal. Qui fit ergo ut non veniamus?
Lys. Nihil tale est; cito enim convenissemus:
Sed est quiddam a me quaesitum,
Multisque vigiliis inventum.
Cal. Forsan subtile est illud inventum.
Lys. Adeo subtile, ut universae Graeciae
Salus sita sit in mulieribus.
Cal. In mulieribus *inquis?* parum ergo abest quin nulla sit.
Lys. Verum est reip. salutem esse in nobis sitam,
Sin minus, nec Peloponnesios amplius jam fore.
Cal. Optimum quidem foret profecto si nulli sint.
Lys. Boeotiosque omnes perituros.
Cal. Non omnes, quaeso; sed excipe anguillas.
Lys. De Atheniensibus autem ominabor
Nihil tale: sed suspicari tibi licet, *quid eis sit eventurum.*
Si autem convenerint hic mulieres
Ex Boeotia simul & Peloponneso,
Nosque *Atticae*, communiter servabimus Graeciam.
Cal. Sed quid possent mulieres prudenter agere,
Et praeclare? cum sedeamus fuco nitentes;
Et crocota gestantes, exornatae & comtae:
Aut *quid possint efficere tunicae* Cimbericae erectae, & peribarides crepidae, calceique pretiosi,
Et anchusa, & pellucidae tunicae?
Lys. Imo haec ipsa sunt, a quibus salutem spero,
Crocotae *inquam* & unguenta & crepidae illae.
Cal. Quomodo vero? Lys. Ita ut illorum, qui nunc vivunt,

Vi-

lum in Prometheo vs. 927. cum Prometheus dixisset, magnum quoddam malum imminere, Chorus eum reprehendens dicit: Σὺ δὲ ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπῳλώσω Διός; *Tune ergo, quae cupis, illa Jovi ominaris?* ubi Scholiasta: τὴ γλώττῃ κατηγοιὸς, ΕΠΟΙΩΝΙΖΗ κατὰ τὸ Διὸς, ἃ βέλει γένεσθαι αὐτῷ. Apud eundem Aeschylum in Choëphoris vs. 1045 μὴ δ' ἐπῳλώσῃ· ubi Stanleius citat Hesychium: ἐπῳλώσω, ΕΠΟΙΩΝΙΖΟΥ διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἠιακλείδαις. Videtur autem in Hesychio legendum ἐπῳλώσσα in Imperat.

vs. 44. Κεκωπεροῖσαι] Editio Farrei κεκωπὰ φοῖσαι. Et ita legi apud Clementem Alex. Paedag. Lib II. p. 201. ubi locus hic citatur, monuit Kusterus: sed alterum etiam stare potest.

vs. 45. Περιζωρίδες] Verti, quasi esset περιζωρίδες, ut scribendum puto.

vs. 46. Χ' ἥγχουσα] Pro καὶ ἡ ἄγχουσα. Est autem anchusa genus herbae, qua mulieres faciem pingunt.

vs. 47. Ἃ σώσιν πρόσουσι] Contrarium in Thesmoph. vs. 86. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι καπελεῖν με πρόσουκε.

Ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθ' δόρυ.
ΚΑΛ. Κροκωτὸν ἆρα, νὴ τὼ θεὼ, 'γὼ βάψομαι.
ΛΥΣ. Μὴ δ' ἀσπίδα λαβεῖν. ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
ΛΥΣ. Μὴ δὲ ξιφίδιον. ΚΑΛ. Κτήσομαι Φειδαελίδας.
ΛΥΣ. Ἦρ' ἐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
ΚΑΛ. Οὐ γὰ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
ΛΥΣ. Ἀλλ', ὦ μέλ', ὄψῃ γε σφόδρ' αὐτὰς Ἀτθικὰς,
Ἁπανταχᾶ δρῶσας ὃ δέον τ' ὕστερον.
Ἀλλ' ἁδὲ Παράλων ἐδεμία γυνὴ πάρα,
Οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑΛ. Ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τῶ κελήτων ᾠκοβεβήκασ' ὄρθριαι.
ΛΥΣ. Οὐδ' ἂς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼν
Πρώτας παρέσεσθ' δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
Γυναῖκας, ἐχ ἥκουσιν. ΚΑΛ. Ἥ γ' ἦν Θεαγένους
Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τἀκάτιον ἤρετο.
Ἀτὰρ οὗδε γὴ δή σοι προσέρχονταί τινες,
Αἵδ' αὗθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰὼ ἰώ.
Πόθεν εἰσὶν; ΛΥΣ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑΛ. Νὴ τὴ Δία·
Ὁ γ' ἦν Ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθ' δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΛΑΜΠΙΤΩ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡ. Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
Τί φῂς; τί σιγᾷς; ΛΥΣ. Οὐκ ἐπαινῶ, Μυρρίνη,
Ἥκειν ἄρτι δεῦρο τοιοῦτον πράγματος.
ΜΥΡΡ. Μόλις γὰ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
Ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ ταῖς παρούσαισιν λέγε.
ΛΥΣ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγον γ' εἵνεκα.

Τὰς

vs. 50. Αἴρεσθαι δόρυ] Euripides in Heraclidis vs. 314. Καὶ μήποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ.

vs. 58. Των παράλων] Vide ad Vespas vs. 1218.

vs. 60. Ἐπὶ κελήτων] Est genus navigii κέλης, & equus singularis, unde κελητίζειν, *equum agitare*, quod in obscoenis etiam est: & latet hic obscoenitas ista, ut recte vidit Scholiastes. Vide ad Vespas vs. 500.

vs. 64. Τἀκάτιον ἤρετο] Bisetus legerat αἴρετο, quod commode supplet versum; in quo alias una syllaba deest. Ut autem vs. 60. vox κέλης erat ambigua, ita & hic ἀκάτιον, quae & lembum significat, & poculi genus quoddam. Itaque cum dicit αἴρετο sive ἤρετο, loquitur tanquam de *poculo*; ut Antiphanes Comicus apud Athenaeum p. 692. Μεγάλην Διὸς Σωτῆρος ΑΚΑΤΟΝ ΗΡΕ τις· *Magnum Jovis Servatoris acatum sustulit.* Nihil autem impedit, quod apud nostrum est ἤρετο, hic autem αἴρει. utrumque enim dicitur & αἴρειν & αἴρεσθαι in eadem significatione. Epicrates Comicus in Fragmento Athenaei, quod infertum est Lib. XI. Animadverss. Casauboni: Κατάβαλλε τ' ΑΚΑΤΙΑ, κυλικια ΑΙΡΟΥ τὰ μείζω· *Depone acatia, calices tolle majores.* De isto autem poculo Athenaeus ibi dicit: ἄκατος, πυτίδιον ἐοικὸς πλοίῳ· *Acatus poculum simile navi.* Lepide itaque Comicus noster, cum de acato *navigio* tantum loqui videretur, intelligit simul acatum *poculum*; nempe ut notet *bibacitatem* mulierum, quod saepe facit,

&

Virorum contra alium haſtam nemo tollat.
CAL. Crocotam ergo, ita me Divae ament, mihi tingam.
LYS. Nec clypeum ſumat. CAL. Cimbericum induam.
LYS. Nec gladium. CAL. Comparabo mihi tales calceos.
LYS. Annon ergo adeſſe mulieres oportebat?
CAL. Imo profecto advolantes veniſſe *oportuit* dudum.
LYS. Sed proh dolor! videbis eas nimis Atticas eſſe,
Dum omnia faciunt juſto tardius.
At nec ex maritimis ulla mulier adeſt:
Nec ex Salamine. CAL. Sed has ſcio
In celocibus trajeciſſe matutinas.
LYS. Nec *illae*, quas ſperabam & arbitrabar ego
Primas hic fore Acharnenſium inquam
Uxores, veniunt. CAL. Quin Theagenis uxor
Tanquam horſum tendens cymbam educebat.
Sed ecce accedunt quaedam:
Item aliae etiam. io! io!
Unde ſunt? LYS. Ex Anagyro. CAL. Ita profecto.
Ergo Anagyrus mihi videtur commotus.

MYRRINA, LYSISTRATA, LAMPITO, CALONICA.

MYRR. Num tardius advenimus, ô Lyſiſtrata?
Quid ais? cur taces? LYS. Non laudo *te*, Myrrhina,
Quae modo veneris in re tanta.
MYRR. Vix enim inveni cingulum in tenebris.
Sed ſi plane neceſſe eſt, fare praeſentibus nobis.
LYS. Imo potius exſpectemus propter aliquas cauſas

Dum

& in hac ipſa Comoedia. Sic, ni fallor, non abſurde locum hunc explicaſſe videri poſſum; ſed cave ſtatuas aliquid parte altera inaudita. Kuſterus ad hunc locum. „ Et ſenſus & metri gratia, inquit, ſcribendum eſt, „ τὴκάτειον (i. e. τὸ Ἑκάτειον) ut vel patet ex Suida v. „ Ἑκάτειον, qui ad hunc locum Comici reſpiciens ait: „ Θεαγένης Ἑκάτειον. ἢ ἀνυβάπτιστο παντάχῃ ἀπιών. Thea„ genes nimirum ut ſuperſtitioſus a Comico hic notatur, „ quod identidem Hecates ſimulacrum ſoleret conſulere, „ quoties exiret." Sic ille. Neceſſe autem eſt, hac ſtante emendatione, legi non ἥστο ab αἴρομαι, ſed ἧστο, ab ἕρμαι. & praeterea non τὴκάτειον, ſed Θηκάτειον, aut Θηκάτειον. Licet itaque ſatis multa hoc pacto mutentur, tamen adhuc amplecterer hanc emendationem, propter auctoritatem Suidae; niſi abſurdum videretur, Theagenem tanta fuiſſe ſtoliditate, ut, tanquam oraculum, ſtatuam interrogaret, quoties exiret, quae reſponſa dare non poterat: nec prophetas habebat, ut oraculum Apollinis & alia. Non debent autem & Suidae verba tanquam oracula accipi, quem conſtat non pauca abſurda habere.

vſ. 68. Ὁ γ' ἐν Ἀνάγυρῳ] Anagyrus eſt Pagus Atticus & herba quaedam foetida. unde Proverbium: κακὸν ἀνάγυρον. de quo vide Erasmum.

Τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τάς τε Πελοποννησίων
Γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥΡΡ. Πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
Ἡδὺ δέ γ' ἂν δὴ Λαμπιτὼ προσέρχοιτο.
ΛΥΣ. Ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε Λαμπιτοῖ·
Οἷον τὸ κάλλος, ὦ γλυκυτάτη, σοῦ φαίνεται·
Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
Κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜΠ. Μάλα γὰ οἴω, ναὶ σιὼ,
Γυμνάδδομαί γε, κἀποτὶ πυγᾶν ἄλλομαι.
ΛΥΣ. Ὡς δὴ καλὸν τὸ ἀξῆμα πιτθίων ἔχεις.
ΛΑΜΠ. Ἄπτ' ἱερεῖον τοί μ' ὑποφαλάσετε.
ΛΥΣ. Ἡδὺ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡ 'τέρα.
ΛΑΜΠ. Πρέσβειρά τοι, ναὶ τὼ σιὼ, Βοιωτία,
Ἱκὲ πόθ' ὑμέ. ΛΥΣ. Νὴ Δί', ὦ Βοιωτία,
Καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΛΑΜΠ. Καὶ νὴ Δία
Κομφότατα τὰν βλιχὼ γε διατετριμμένη.
ΛΥΣ. Τίς δ' ἡ 'τέρα παῖς. ΛΑΜΠ. Χαῖα μέν, ναὶ τὼ σιὼ,
Κορινθία δ' αὖ. ΛΥΣ. Χαῖα, νὴ τὴν Δίκα,
Δήλη 'στιν οὖσα ταὐταγὶ τἀντεθθενί.
ΛΑΜΠ. Τίς δ' αὖ ξυναλίζει τόνδε τὸν χόλον
Τὸν τῶν γυναικῶν; ΛΥΣ. Αὐτὴ ἐγώ. ΛΑΜΠ. Μυσιδδέτω,
Ὅ, τι λῇς, πόθ' ὑμέ. ΛΥΣ. Νὴ Δι', ὦ φίλη γύναι.
ΜΥΡΡ. Λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ, τι τοῦτ' ἐστί σοι.
ΛΥΣ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν δὲ λέγειν, ὑμᾶς τοδὶ
Ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΥΡΡ. Ὅ, τι βούλει γε σύ.
ΛΥΣ. Τοὺς πατέρας ὑμῶν ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
Ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; ΜΥΡΡ. Εὖ γὰ οἶδ', ὅτι
Πάσαισιν ἡμῖν ἐστὶν ἀποδημιῶν ἀνήρ.
ΛΥΣ. Ὁ γ' ὢν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,

Ἄπε-

vſ. 81. Ναὶ τὼ σιὼ] Pro νὴ τὼ Δία. Loquitur autem Lampito Dorice & in ſequentibus. Ceterum cum Lacones & Lacaenae jurant ναὶ τὼ σιὼ, intelliguntur Caſtor & Pollux. Vide ad Acharnenſes vſ. 905.

vſ. 82. Γυμνάδδομαι &c.] Pro γυμνάζομαί γε, καὶ πρὸς πυγὴν ἅλλομαι. Exercebantur autem in palaeſtris puellae Laconicae, non minus atque adoleſcentes; Pythagoreus quidam, cui nomen creditur eſſe Mimas: αὐτίκα Λακεδαιμονίοις πρὸς κόρας ΓΥΜΝΑΖΕΣΘΑΙ ἀχειριδώτους καὶ ἀχίτωνας παρῆσαν, καλόν. Ἴσασι δ' αἰσχρὸν. *Principio, apud Lacedaemonios pulchrum eſt puellas exercerì ſine tunica, & ſine veſte prodire; apud Ionas autem turpe.* Loquitur autem Dorice. Ovid. Epiſt. Paridis ad Helenam: *More tuae gentis nitida cum nuda palaeſtra Ludit, & et nudis femina mixta viris.* Quae loca citavit Barneſius ad Andromacham Euripidis vſ. 595.

Ibid. Ποτὶ πυγᾶν] Intelligendus eſt hic locus de Saltatione Laconica, βίβασις dicta, de qua Pollux Lib. IV. Sect. 102. καὶ βίβασις δέ τι ἦν εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως, ἧς καὶ τὰ ἆθλα προὔτίθετο, οὐ τοῖς παισὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς ΚΟΡΑΙΣ. ἴδοι δ' ἂν ΑΛΛΕΣΘΑΙ καὶ ψαύειν τοῖς ποσὶ ΠΡΟΣΤΑΣ ΠΥΓΑΣ· *Erat & Bibaſis ſpecies quaedam ſaltationis Laconicae, cujus etiam erant propoſita praemia, neque ſolum pueris, ſed & virginibus. Oportebat autem ita ſubſultare, ut nates pedibus contingerentur.* Locum indicavit Kuſterus.

vſ. 84. Ἅπτε] Scribendum ἅπτερ, aut ἆπτε, aut ἆπτερ pro ἥπτερ i. e. ἀσπερ. Suidas hunc locum citans legit ἆπτερ in communi dialecto, ſed potius ità ſcribendum, ut dixi. Vide ad Acharn. vſ. 907.

Ibid. Ὑποφαλάσουτε] Pro ὑποφαλάσετε.

vſ. 86. Πρέσβειρα] in Acharn. vſ. 383. Boeotius Dorice loquens etiam utitur hac voce. De ναὶ τὼ σιὼ paulo ante.

vſ. 87.

Dum Boeotorum & Peloponneſiorum
Uxores veniant. MYRR. Multo tu rectius dicis.
Et ecce haec Lampito accedit.
LYS. ô Chariſſima Lacaena, ſalve, ô Lampito,
Quam formoſa videris, ô dulciſſima!
Qui color, quae habitudo corporis tui.
Vel taurum ſtrangulare poſſes. LAMP. Arbitror ſane, nam pol
Exerceo corpus, & ſubſultans pede podicem ferio.
LYS. Quam bellas habes papillas!
LAMP. Tanquam hoſtiam pertrectatis me.
LYS. Haec autem adoleſcentula altera cujas eſt?
LAMP. Primaria pol foemina Boeotia
Venit ad nos. LYS. Profecto Boeotia eſt,
Pulchrumque utique habens campum. LAMP. Et certe
Pulcherrime pulegium ei vulſellis purgatum eſt.
LYS. Quae vero eſt illa altera puella? LAMP. Bona quidem, ita me gemini Dii ament,
Sed Corinthia. LYS. Bonam profecto
Apparet eſſe hinc ex iſtis indiciis.
LAMP. Quis jam congregavit hunc exercitum
Mulierum? LYS. Ipſa ego. LAMP. Dic nobis,
Quid nos velis. LYS. Ita ſane, chariſſima.
MYRR. Dic, inquam, quodnam ſit ſerium illud negotium.
LYS. Jam dicam. ſed priusquam dicam, vos hoc
Interrogabo; pauxillum quiddam. MYRR. Quicquid voles.
LYS. Patres non deſideratis liberorum *veſtrorum*
Abſentes in militia? MYRR. Sat enim ſcio
Unicuique noſtrarum peregre abeſſe virum.
LYS. Meus quidem vir jam quinque menſes infelix

Abeſt

vſ. 87. Ἰκὰς ποθ' ὑμᾶς] Pro ἵκει, ſive ἵκεται, aut ἀφίκεται ὑμᾶς.

vſ. 88. Τὸ πεδίον] Scholia: λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐπεδιὰς εἶναι. Sed intelligit *hortum* muliebrem, τὸ αἰδοῖον, ut recte vidit Florens.

vſ. 89. Τὴν βλιχώ] Hic etiam τὸ αἰδοῖον, ut & Scholiaſtes. Eſt autem alias βλιχὼ pulegium, cujus ferax Boeotia. Hinc & in Acharn. Boeotius pulegium venale fert Athenas vſ. 861. 869.

Ibid. Παρατετιλμένη] Solebant id facere. Infra vſ. 151. γυμναὶ, φίλτα παρατετιλμένα· & in Ranis vſ. 513. κἄνλλάσαι κἀρτι παματετιλμένα.

vſ. 90. Χαία] „ Hic τὸ χαῖον generoſum, nobile, & „ bonum valet; ut & uſurpat Theocritus Idyll. 8. *Flo-„ rens.*" Scholia, χαῖα μὲν, ἀγαθὴ μέν. Biſetus citat Aeſchylum in Supplicibus, ubi vſ. 865. βαθυχαῖτα, ad quam vocem Scholia: ἡ μεγάλως εὐγενὴς. Χαιοὶ γὰρ οἱ εὐγενεῖς. Comicus hic in Lyſiſtr. vſ. 1162. ἅπα γυναῖν' ὄπωπα χαιοτέραν.

vſ. 91. Κορινθία δ' αὖ] Quaſi dicat, *Eſt quidem bella, ſed non caſta*: quia Corinthi meretrices plurimae.

vſ. 93. Ξυνωλίαζε] Dorice pro ξυνωλίαζε. ut patet ex voce Ἡλιαία, *Comitium*: unde & alibi apud Comicum ἠλιάσασθαι.

vſ. 94. Μυσιδήτω] Editio Farrei melius μύσιδδί τω, quod eſt pro μύθιζέ τω i. e. λέγε τινί. *dic alicui.* Aut potius τω eſt alia enclitica particula in Dialecto Laconica, reſpondens particulae τῳ, ut μύσιδδί τω ſit pro μύθιζέ τοι i. e. λέγε τοίνυν. *Dic igitur.* Niſi forte omnino τοι legendum pro τω.

vſ. 95. Ὅτι λῇς πόθ' ἁμί] Pro ὅτι ſcribendum ὅ, τι. Λῇς autem ſignificat θέλις, ut in Acharn. vſ. 772. πόθ' vero eſt ambiguum: aut enim pro ποτὲ, ut ſit ὅ, τι λῇς ποτε ἁμί· *quidnam tandem nos velis*: aut pro πρὸς, ut ſit, μύθιζε τοίνυν πρὸς ἡμᾶς.

Ἄπειν ὅπῃ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτιλω.
ΜΥΡΡ. Ὁ δ' ἐμός γε πλέως ἐπὶ μῆνας ὢν Πύλῳ.
ΛΑΜΠ. Ὁ δ' ἐμόσγα κἀν ὀκ τᾶς ταγᾶς ἔλοιη πόκα,
Πορπακισάμενος φρεδωμπαμενος ἔβα.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ὑδὶ μοιχῶ καταλέλειπται φᾴλυξ.
Ἐξ ὧ γὼ ἡμᾶς ᾤχοντο Μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον ὑδ' ὄλισβον ὀκλωδάκτυλον,
Ὅς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη πίτυρία.
Ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴ θύροιμ' ἐγὼ,
Μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΥΡΡ. Νὴ τὼ θεώ.
Ἐγὼ δέ γ' ἂν κἀν εἴ με χρὴ ἢ τὸν κύκλον
Τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπεῖν αὐθημερόν.
ΚΑΛ. Ἐγὼ δέ γ' ἂν κἀν ὥσπερεὶ ψῆφον δοκῶ
Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἥμισυ.
ΛΑΜΠ. Ἐγὼ δὲ καίκα ποτὶ τὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
Ἕλσοιμ', ὅτα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
ΛΥΣ. Λέγοιμ' ἄν. ὃ δεῖ γὼ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
Ἡμῖν γὼ, ὦ γυναῖκες, εἴ πεο μέλλομεν
Ἀναγκάσειν τὼς ἄνδρας εἰρήνιον ἄγειν,
Ἀφεκτέ' ἐστιν. ΚΑΛ. Τοῦ; Φράσον. ΛΥΣ. Ποιήσετ' ἦν;
ΚΑΛ. Ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
ΛΥΣ. Ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶν τοῦ πέους.
Τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε
Αὖται; τί μοι μύττε, κ' ἀναβλέπετε;
Τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεθ';
Ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
ΜΥΡΡ. Οὐκ ἂν ποιήσαιμι· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
ΚΑΛ. Μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
ΛΥΣ. Ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ Ψῆττα; σὺ μιὰ ἄρτι γε
Ἔφησθα σαυτῆς κἂν καταπεμεῖν θ' ἥμισυ.
ΚΑΛ. Ἀλλ' ἄλλ' ὅ, τι βούλει· κἄν με χρὴ καὶ τοῦ πυρὸς

Ἐθέλω

vs. 103. Εὐκράτην] Hic dux aliquis fuit Atheniensis. Et notatur tanquam muneribus corrumpi solitus, & proditor, & peregrinus. Scholia. In Equitibus etiam vs. 254. est ejus mentio Eucratis.

vs. 105. Ὁ δ' ἐμός γε &c.] Pro ὁ δ' ἐμός γε, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλθῃ ποτε.

Ibid. Ἐκ τᾶς ταγᾶς] Scholia: ἐκ τῆς τάξεως. Forte etiam ἐκ τῆς παρατάξεως, ἀπὸ τῆς στρατιᾶς. Apud Aeschylum significat *ducatum* in Agamemnone vs. 111. σύμφορος ταγὰν, *concordem ducatum*. Loquitur autem de Agamemnone & Menelao *Ducibus* Graecorum ad Trojam. Hinc ταγός, dux, imperator: in Equitibus vs. 159. ubi vide notam.

vs. 106. Πορπακισάμενος] Ex Scholiis: ἀντὶ τοῦ ἀναλαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄφνω. *Sumto clypeo, simul ac venerit, abit.* Est autem a πόρπαξ, quod manubrium clypei significat, ut in Equit. vs. 844. & per synecdochen accipitur pro ipso clypeo, ibid. vs. 1366. & in Pace vs. 661.

Ibid. Φρεδωμπαμενος] Euripides in Andromacha vs. 1219. ἀμπλάκητα πάντα φρεδᾶ. *Avolantia omnia, evanida.* Est autem pro ἀναπλάμενος. ἔβα autem pro ἦν.

vs. 109. Ὄλισβον] Cratinus: Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλισβῳ χρῶνται· *Libidinosae mulieres veretro coriaceo utentur.* Apud Suidam & Hesychium in Μισητά. Notat autem

Abeſt in Thracia obſervans Eucratem.
MYRR. Et meus quidem totos ſex menſes in Pylo.
LAMP. Meus autem ſiquando ab exercitu redeat,
Mox aptato clypeo ſubvolans abit.
LYS. Sed nec moechi relicta eſt ſcintilla.
Ex quo enim nos prodiderunt Mileſii,
Ne olisbum quidem vidi octo digitorum,
Qui nobis eſſet coriaceum auxilium.
Velletisne ergo, ſi quam machinam ego invenero,
Mecum delere bellum? MYRR. Per Deas juro
Me velle, ſi me oporteat vel encyclum
Iſtud deponere pignori, ut hoc ipſo die potem.
CAL. Ego vero mihi videor vel rhombi inſtar
Me ipſam diſſectura, & dimidium mei datura.
LAMP. Ego vero vel ad Taygetum
Aſcenderem, ſi ibi pacem ſim viſura.
LYS. Dicam ergo, non enim oportet hanc rem celari.
Nobis enim, ô mulieres, ſi volumus
Cogere viros ad colendam pacem,
Abſtinendum eſt. CAL. A quibus rebus? dic. LYS. Facietisne ergo?
CAL. Faciemus, etſi nos mori oporteat.
LYS. Abſtinendum igitur nobis eſt a pene.
Quid mihi averſamini? quorſum itis?
Vos inquam cur labra diſtorquetis, & renuitis?
Cur color mutatur *veſter*? cur lacryma fluit?
Facietisne, an non facietis, aut quid cunctamini?
MYRR. Non fecerim iſtud, ſed bellum ſerpat.
CAL. Nec ego profecto: ſed bellum ſerpat.
LYS. Hoccine dicis tu, rhombe? atqui modo
Ajebas te vel dimidium tui abſciſſuram.
CAL. Sed aliud, quicquid voles, ſi vel per ignem

In-

tem Scholiaſtes Comici noſtri ad Mileſias mulieres reſpici tanquam olisbo utentes.

vſ. 110. Σκυτίνη ἐπικουρία] Scholia: Παρὰ τὴν παροιμίαν, Σκυτίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετάβασις. σκύτινοι γὰρ οἱ ὄλισβοι. εἰσὶ δὲ διφθέραι κῆδεῖαι, αἷς χρῶνται αἱ χῆραι γυναῖκες· *Alludit ad Proverbium* σκυτίνη ἐπικουρία, id eſt, *ſiculneum auxilium, quod de infirmis dicitur. Mutavit autem* σκυτίνην in σκυτίνη, *id eſt, coriaceum; quia coriacei ſunt olisbi. Sunt autem veretra coriacea, quibus utuntur viduae mulieres.* Sed apud Heſychium & σκυτίνη ἐπικουρία proverbium eſt. Vide Erasm. in Prov. *Coriaceum auxilium.*

vſ. 113. Τἄγκυκλον] Pro τὸ ἔγκυκλον, quod eſt veſtimentum muliebre.

vſ. 115. Ὥσπερ ἢ] Legendum omnino ὡσπεί, ut eſt in Editione Farrei; & apud Suidam v. Ἥκιστα. quem locum Kuſterus indicavit, qui etiam ita legendum cenſet, uti & Florens.

vſ. 117. & ſeq. Ἐγὼ δὲ καίκα &c.] Pro ἐγὼ δὲ καί κα (i. e. καὶ ἄν, unde κᾆν) πρὸς τὸ Ταΰγετον ἔλθοιμι.

vſ. 118. Ὅσα] Legendum ὅτα, ut eſt in Editione Farrei, ſive ὅπα, quod communi dial. ὅπη.

vſ. 129. Ἀλλ' ὁ πόλεμ@ ἐρπέτω] In Equitibus vſ. 669. ἐ θνόμεθα σπονδῶν, ἀλλ' ὁ πόλεμ@ ἐρπέτω.

Ἐθέλω βαδίζειν, τοῦτο μᾶλλον ἢ πέος.
Οὐδέν γ' οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη
ΛΥΣ. Τί δὲ σύ; ΛΑΜΠ. Κἀγὼ βάλομαι ἀφ' ἑστίας πυρός.
ΛΥΣ. Ὦ πᾶν καταπύγον θ' ἡμέτερον ἅπαν γένος·
Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
Οὐδέν γ' ἐσμὲν πλὴν Ποσειδῶν ἢ σκάφη.
Ἀλλ', ὦ φίλη Λάκαινα (σὺ γ' ἐὰν γένῃ
Μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἂν σωσαίμεθ' ἴσως)
Ξυμψήφισαί μοι. ΛΑΜΠ. Χαλεπὰ μέν, νὴ τὼ σιώ,
Γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ' ἄνθυ ψωλᾶς μόνας·
Ὅμως γέ μ' ἂν δεῖ· τὰς γ' εἰρήνας μάλ' αὖ.
ΛΥΣ. Ὦ φιλτάτη σὺ κἀμόνη τῶν πάντων γυνή.
ΚΑΛ. Εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχόμεθ' ἢ σὺ δὴ λέγεις,
(Ὃ μὴ γένοιτο) μᾶλλον ἂν ἀφ' ἑστίας
Γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥΣ. Πολύ γε, νὴ τὼ θεώ.
Εἰ γ' καθήμεθ' ἔνδον ὀπτετειμμέναι,
Κἂν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
Γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα ῥοδοπετιλμέναι,
Στύοιντ' ἂν ἄνδρες, κἀπιθυμοῖεν πλεκτῶν,
Ἡμεῖς δὲ μὴ ποιοίμεθα, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
Σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως εὖ οἶδ' ὅτι.
ΛΑΜΠ. Ὄγ' ὢν Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μαλά πω
Γυμνὰς παρενιδὼν ἐξέβαλ' οἴω τὸ ξίφος.
ΚΑΛ. Τί δ' ἢν ἀφῶσιν ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
ΛΥΣ. Τὸ γ' Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένοι.
ΚΑΛ. Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
Ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
Ἕλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥΣ. Ἀντέχου τῶν θυρῶν.

ΚΑΛ.

vs. 139. Ποσειδῶν καὶ σκάφη.] Scholia: εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρὼ ταῦτα συντίνει, ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφην· *Haec in Sophoclis Tyronem tendunt, quae filios recens natos exposuerat in scapha.* In isto loco scripsi ἐκθεῖσαν pro ἐκθεῖναι· mallem praeterea σκάφει. Sunt autem filii Tyronis sive Tyrûs Neleus & Pelias, quos susceperat ex coitu Neptuni. Hinc Suidas in ἐκ ἑτός locum ita exponit: οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν, καὶ τίκτειν· *Nihil enim sumus, nisi tantum ad coëundum & pariendum aptae.* Sed haec Suidae verba vix possunt commode exprimi Latinis. Quare Kusterus in sua Edit. Suidae scribit malle se ἴσμεν legere, id est, *scimus.* Sed forte non est necesse, nam & Comicus ita loquitur in Avibus vs. 19. πῶς δ' ἂν ἄρ' ἦμεν ἄλλο πλὴν δάκνειν. Ceterum recte sensit Scholiastes ad Tragoediam hic respici; praecedit enim ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι.

vs. 142. Χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιώ.] Pro χαλεπὸν μὲν τὸ τὼ θεώ.

vs. 143. Ὑπνῶν &c.] Pro ὑπνῶν ἄνευ ψωλῆς μόνας. Ceterum in hanc sententiam Aeschylus in Agamemn. vs. 870. Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα Ἧσθαι δόμοις ἔμπλεον, ἔκπαγλον κακόν· *Primum quidem uxorem absque viro Sedere domi desertam, immane malum.*

vs. 144. Ὅμως γέ μ' ἂν δεῖ.] Legendum ὅμως γε μὰν δεῖ, ut Florens & Kusterus recte viderunt. Est autem μὰν pro μὲν, Dorice.

Ibid. Τὰς γὰρ εἰρήνας.] Leg. τᾶς pro τῆς γὰρ εἰρήνης. & subaudiendum ἕνεκα & ἀπὸ κοινῆ, δεῖ. Ut sit: τᾶς γὰρ εἰρήνας ἕνεκα μάλα αὖ δεῖ ξυμψηφίσασθαι σοι· *Pacis enim causa omnino oportet me tibi assentiri.* Aut subaudiendum ἐρῶ, vel simile; ut sit: τᾶς γὰρ εἰρήνης μάλ' αὖ ἐρῶ· *Pacem enim valde desidero.*

vs. 150. Ἀμοργίνοις.] Vel a materia, vel a colore, vel a loco. Vide Lexicographos Graecos.

vs. 151.

Incedendum ſit, malo, quam illud, quod de pene dicebas;
Nam nulla ratione fieri hoc poteſt, ô chariſſima Lyſiſtrata.
Lys. Tu vero quid? Lamp. Et ego volo per ignem.
Lys. ô Nos libidinoſas omnes!
Non fruſtra fiunt de nobis tragoediae:
Nihil enim ſumus niſi Neptunus & ſcapha.
Sed ô chariſſima Lacaena, (tu enim ſi fueris
Sola mecum, res haec ſalva erit noſtrâ operâ)
Aſſentire mihi. Lamp. Difficile quidem profecto
Eſt, foeminas dormire ſolas ſine mentula.
Tamen ſi neceſſe eſt; pacis cauſa utique *velim.*
Lys. ô Chariſſima, & ſola iſtarum foemina.
Cal. Si autem quam maxime abſtineamus a quo tu dicis,
(Quod abſit) magisne propterea
Fiet pax? Lys. Multo *magis*, ita me ament Divae;
Si enim ſederimus domi fucatae,
Et in amorginis ſubuculis
Nudae incederemus genitalibus depilatis & vulſis,
Arrigerent viri, & coire cuperent;
Nos autem ſi non accederemus, verum abſtineremus,
Sat ſcio mox pacem eos facturos.
Lamp. Sane Menelaus Helenae mammas aliquando
Nudae conſpicatus, *propterea*, ut puto, abjiciebat gladium.
Cal. Quid ſi, ô miſella, viri nos reliquerint?
Lys. Tunc ſecundum illud Pherecratis oportet canem excoriare excoriatum.
Cal. Nugae ſunt ſimulacra iſta:
Si vero prehenſas in cubiculum vi
Traxerint nos? Lys. Tu tene januam. *adhaere januae foribus.*

Cal.

vſ. 151. Παρατετιλμένας] Supra vſ. 89. De iſto autem *delta* Scholiaſtes: τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον· τουτὶ γὰρ τὸ σχῆμα.

vſ. 152. Πλακῶν] Editio Farrei σπικλῶν. ut in Pluto vſ. 1088. ubi διεσπικλαμένη.

vſ. 155. & 156. Ὅτ' ὢν &c.] Pro ὅτ' ἦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μᾶλά πως [aut πω] γυμνὰς. εἶω autem pro οἶμαι, & παρέλκει. Papillas autem vocat μᾶλα, ut in Acharnenſibus vſ. 1098. κυδώνια. Quod ad Hiſtoriam adtinet, vide Not. ſeq.

Ibid. Ἐξέλκεται —— τὸ ξίφος] Scholiaſtes in Veſpas vſ. 712. ad τὸ ξίφος ἐ δύναμαι κατέχειν ſcribit: ὥσπερ ὁ Μενέλαος. τοῦτο γὰρ φασὶν ὁρμήσαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος. ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἰβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ· *Ut Menelaus. Hunc enim ajunt, cum irruiſſet in Helenam (tanquam occiſurus), abjeciſſe gladium. Hiſtoria extat apud Ibycum & Euripidem.* Hic in Lyſiſtrata Scholiaſtes citat etiam locum Euripidis, qui habetur in Andromacha vſ. 629. ubi Peleus Menelaum objurgans dicit: Οὐκ ἔκλανες γυναῖκα χειρίαν λαβών, Ἀλλ' ὡς ἘΣΕΙΔΕΣ ΜΑΣΤΟΝ, ἘΚΒΑΛΩΝ ΞΙΦΟΣ φίλημ' ἐμῷ. —— *Non occidiſti uxorem, cum eam in poteſtatem tuam accepiſſes, ſed ut vidiſti papillam, abjecto gladio oſculum accepiſti.* Locum hunc & Florens citavit.

vſ. 158. Τὸ τὰ Φερεκράτους] Scholia: Ἐὰν ἡμᾶς παρίδωσιν οἱ ἄνδρες τότε πάλιν ἐξεσται ὀλίσεις χρήσασθαι, καὶ ἀποδύρεται τὰ ἀποδεδαρμένα σκύτη. Φερεκράτης δὲ ἐν δράματι οὕτε τοῦτο· ἔνθεν πάσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλα πασχόντων ἐφ' οἷς πεπόνθασι· *Si nos negligant viri, tunc rurſus licebit coriaceis penibus uti, & macerare macerata coria. Id quod Pherecrates in Fabula dixit. Unde uſurpatur iſtud Proverbium de illis, qui ad ea, quae paſſi ſunt, alia patiuntur.* Vide Erasmi Adagia. Ceterum in his Scholiis ἄλλα ſcripſi pro vulgato ἄλλως.

ΚΑΛ. Ἐὰν δὲ τύπτωσιν; ΛΥΣ. Παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
Οὐ γὰρ ἔνι τύπτοις ἡδονὴ τοῖς περὶ βίαν.
Κ' ἄλλως ὀθνεῖαν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
Ἀπεργῶσιν. ὃ γὰρ ἐδέποτ' ὐφεωνθήσετ'
Ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
ΚΑΛ. Εἴτοι δοκεῖ σοφὴν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.
ΛΑΜΠ. Καὶ τὼς μὲ ἀμφὶ ἄνδρας ἄμες πείσομες
Πάντας, δικαίως ἄδολον εἰρήναν ἄγειν.
Τὸν τ' Ἀσσαιῶν γαμὰν ῥυγχάχετον
Πᾶ γὰ πὸς ἂν πείσειεν αἳ μὴ πλαδδικῶ.
ΛΥΣ. Ἡμεῖς ἀμέλει σοὶ τάγε παφ' ἡμῖν πείσομεν.
ΛΑΜΠ. Οὐχ ἃς σπευδᾶς γ' ἔχουσι ταὶ τειήρεες,
Καὶ ταργύριον τώβυσσον ἢ ναῦς τᾶς σιφ.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἔτι γὰ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον.
Καταληψόμεσθα γὰρ τ' Ἀκρόπολιν τήμερον.
Ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ πεπέτακται τοῦτο δρᾶν,
Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα σωπεύσωμεθα,
Θύειν δοκοῦσαι καταλαβεῖν τ' Ἀκρόπολιν.
ΛΑΜΠ. Πάντα κ' ἔχοι, γὰ τάδε γὰς λέγεις καλῶς.
ΛΥΣ. Τί δῆτα ταῦτ' ἐχ' ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
Ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀῤῥήκλως ἔχῃ;
ΛΑΜΠ. Πάρφαινε μὰν τ' ὅρκον, ὡς ὀμώμεθα.
ΛΥΣ. Καλῶς λέγεις. πῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
Θὲς ἐς τὸ περάθεν ὑππίαν τ' ἀσπίδα,
Καί μοι δότω τὰ τομία πὸς. ΚΑΛ. Λυσιστράτη,
Τίν' ὅρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥΣ. Ὃν τινα;
Εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φησὶν Αἰσχύλος ποτὲ,

Μηλο-

vſ. 167. Εἴ τοι δοκεῖ σοφῶν &c.] In Avibus vſ. 1629. εἴ τινι δοκεῖ σοφῶν ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ. Quem locum citavit & Biſetus.

vſ. 168. Καὶ τὼς μὲν &c.] Pro καὶ τὼς μὲν ἡμῶν ἄνδρας ἡμεῖς πείσομεν.

vſ. 169. Πάντας] Editio Farrei πάντα per α longum pro πάντᾳ i. e πάντε, ut & Florens legerat, ut patet ex ejus verſione, ubi reddit per *ubique*, ut & ego verti. Occurrit & infra vſ. 180.

vſ. 170. Τὸν τῶν Ἀσσαιῶν γαμὰν] Pro τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μόν.

Ibid. Ῥυγχάχετον] Scribitur diverſimode haec vox; Edit. Farrei ῥυάχετον, ut etiam Heſychius; at Suidas ῥυχάχετον. Scholiaſtes autem ad praeſentem locum notat variantem lectionem ῥύαχετον, & exponit, ut alii, per θέρυσον & συρφετόν. Itaque ὁ Ἀσσαίων ῥυάχετος eſt ὁ Ἀθηναίων συρφετός. Sic autem vocat plebem Athenienſem in Veſpis vſ. 664.

vſ. 171. Πλαδδικῶ] Editio Farrei πλαδδιῶ. Sed legendum omnino videtur πλαδδηῶ, ut eſt apud Suidam in Ῥυχάχετον, quem locum indicavit Kuſterus. Florens etiam viderat ita legendum eſſe. Exponunt autem per παραφρονῶ Scholiaſtes & Suidas. Occurrit & infra vſ. 991. πᾶ vero pro πῇ i. e. πῶς.

vſ. 173. Οὐχ ἃς σπευδᾶς] Ita legerat Scholiaſtes h. l. Editio Farrei, ἐχ ὡς σπευδᾶς, unde bona, ni fallor, lectio concinnatur: ἐχ ἃς σπευδᾶς. exponit autem Scholiaſtes σπευδᾶς ἀντὶ τοῦ σπεύδῃς. Itaque ἐχ ἃς σπευδᾶς ἔχοντι ταὶ τριήρεις; erit: ἐχ ἃς σπευδᾶς [τι] ἔχουσιν αἱ τριήρεις· *Non, ut ſtudii & acceleration is [quicquam] habeant triremes.* Quod ſi σπευδᾶς legatur in acculativo, magis perſpicua eſt oratio, & tunc non eſt τι ſubaudiendum. In aliis Editt. eſt ἐχ ἃς σπευδᾶς. Ceterum quod hic Lampito vult fieri, nempe, ut mulieres impediant ne viri claſſem inſtruere poſſint; id infra vſ. 425. factum queritur Probulus: ὅτι γ' ὧν ἐχὼ πρόβελλον· ἐπορίσας ἥμας κωπῆς ἔσεσθαι, ταργυρίᾳ τινὶ δίον ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκλεισμὸν τῶν πυλῶν.

vſ. 174. Καὶ ταργύριον τώβυσσον] Pro καὶ τὸ ἀργύριον τὸ βύσσον. Similiter autem apud Aeſchylum in Septem-

CAL. Si vero verberent? LYS. Aegre oportet copiam facere;
Non enim ineſt his rebus voluptas, ſi per vim fiant.
Et praeterea dolorem ſimulare oportet: & ſine dubio mox
Defatigabuntur; nunquam enim voluptatem capiet
Vir, niſi mulieri id conducat.
CAL. Si vobis hoc videtur, nobis itidem videtur.
LAMP. Et nos quidem noſtris viris perſuadebimus,
Ut ubique ſine dolo malo pacem colant.
Athenienſium vero colluviem
Quomodo quis adducere poſſit, ne rurſus fraude utatur.
LYS. Ne ſis ſollicita; nos, quod in nobis erit, noſtratibus perſuadebimus.
LAMP. Non *hoc perſuadendum eſt*, ut triremes inſtruantur:
Et argentum illud plurimum ſit apud Deam.
LYS. Sed & hoc etiam bene curatum eſt;
Occupabimus enim arcem hodie;
Nam ſenioribus hoc eſt mandatum negotium,
Ut, dum nos haec conſtituimus,
Sub ſpecie ſacrificandi occupent arcem.
LAMP. Omnino bene habebit res; etenim ſic dicis bene.
LYS. Cur ergo non haec quamprimum, ô Lampito,
Jurejurando confirmamus, ut irrupta ſint?
LAMP. Oſtende modo juramentum, ut juremus.
LYS. Recte dicis. ubi eſt Scythaena? quo ſpectas?
Pone ante *nos* clypeum ſupinum,
Et mihi det hoſtias aliquis. CAL. Lyſiſtrata,
Quo jurejurando nos adſtringes? LYS. Quonam *inquis?*
In clypeum, ſicut in Aeſchylo ajunt *aliquos* feciſſe olim,

Macta-

temthebana vſ. 957. πλοῦτ῾ ἄϋσσ῾, *divitiae immenſae*, ubi Scholia utraque: πολύ. Eſt autem metaphora a locis profundis. Proprie uſurpavit Eurip. in Phoeniſſis vſ. 1599. Ταρτάρου γὰρ ἄτιλον ἐλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄϋσσα χάσματα· *Nam debuiſſet Tartari in profundiſſimos hiatus perveniſſe Cithaeron.* i. e. utinam eo deſcendiſſet. Scholia ibi: τὰ ἄϋσσα, τὰ βαθύτατα.

Ibid. Ἢ παρὰ τᾶ σιᾶ] Pro ἢ παρὰ τᾷ Θεᾷ. repetendum autem ἀπὸ κοινῆ, ὡς. ut ſit, καὶ ὡς τὸ ἀργύριον τὸ ἄϋσσον ἢ παρὰ τᾷ Θεᾷ. ut maneat intactum illud immenſum argentum in arce Minervae, nec ad uſus bellicos adhibeatur. Erat autem gazophylacium in ὀπισθοδόμῳ templi Minervae; Comicus in Pluto vſ. 1194. ἱδρυσόμεσθα —— τὸν Πλοῦτον ἔπειρ πρότερον ἐν ἱδρυμένῳ τὸν ἐπισθόδομον οὗ φυλάττων τῆς Θεᾶς. Kuſterus hic lectorem remittit ad Meurſ. *in Cecrope* p. 26.

vſ. 178. Συντιθώμεθα] Editio Farrei σκυτιζώμεθα, quod per metaphoram a ſutoribus ſumtam dicetur.

vſ. 179. Θύειν δοκεῖσαις] Ita Editio Farrei, &, ut Kuſterus ait MS. Vat. nec non MS. Voſſii, aliae Editt. δοκάσας, perperam; pendet enim a τοὺς πρεσβυτάτους. Occupabunt autem arcem propterea mulieres, ut aerarium cuſtodiant, ne viri bellum inſtruant depromta inde pecunia. Vide infra vſ. 492.

vſ. 180. Πάντα κ' ἴχοι, καὶ τᾶδε —] Pro πάντη ἂν ἴχοι, καὶ τῇδε γ' ἐῷ. Lego enim cum Biſeto non τᾶδε ſed τᾶδ' ſive τᾷδ'. alias metrum non conſtat.

vſ. 182. Ἀναβήκλους] Lege ἀναβήκλους, ut & alii viderunt.

vſ. 183. Παίρανε μάν] Pro παράφαινε μάν. Hoc autem erit pro καὶ μὰν παράφαινε.

vſ. 185. Τἀσπίδα τὰν ἀσπίδα] Thucydides Lib. VII. non longe a fine: καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ εἶχον, ἅπαν κατίθεσαν ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπῆλθε· *Et argentum omne, quod habebant, deponebant, injicientes id in ſcuta ſupina.*

vſ. 188. Εἰς ἀσπίδ' ὅσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλου ποτὲ] Scholia: Παράκειται ἐν Αἰσχύλου ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θῆρι λοχαγέται ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος· *Ex Septemthebana Aeſchyli: ἄνδρες γὰρ &c. i. e. Nam ſeptem belliceſi duces bovem mactantes ſuper clypeum nigro (ferro) vinctum.* Sic apud Xenophontem p. 164. Illud autem

Μηλοσφαγῦσας. ΚΑΛ. Μὴ σύγ', ὦ Λυσιστράτη,
Εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.
ΛΥΣ. Τίς ἂν ἓν γένοιτ' ἂν ὅρκος; ΚΑΛ. Εἰ λθυκόν ποθεν
Ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐκτεμοίμεθα.
ΛΥΣ. Ποῖ λθυκὸν ἵππον; ΚΑΛ. Ἀλλὰ πῶς ὀμόμεθα
Ἡμεῖς; ΛΥΣ. Ἐγώ σοι, νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλῃ ὑπτίαν,
Μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου ϛαμνίον,
Ὀμόσωμεν ἐς τ' κύλικα μὴ πιχεῖν ὕδωρ.
ΛΑΜΠ. Φεῦ δᾶ τ' ὅρκον· ἄφατον ὡς ἐπαινιῶ.
Φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν ἠ ϛαμνίον.
ΛΥΣ. Ὦ φιλτάτη γυναῖκες, κεραμέων ὅσαι·
Ταύτῃ μ' ἄν τις βύβλυς ἡδέως λαβών.
Καταθεῖσα ταύτῃ, περιλαβοῦ μου τὸ κάρυα.
Δέσποινα Πειθοῖ, ἠ κύλιξ Φιλοτησία,
Τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
ΚΑΛ. Εὔχεσθον γε θ' αἷμα, κἀποπυπτίζῃ καλῶς.
ΛΑΜΠ. Καὶ μὰν ποτόδῃ γ' ἁδύ, ναὶ τ' Κάστορα.
ΛΥΣ. Ἐᾶτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.
ΚΑΛ. Μὰ τ' Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
ΛΥΣ. Λάζοισθε πᾶσαι τ' κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.
Λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
Ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταυτί, κἀμπεδώσετε.
Οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνὴρ μοιχὸς, οὐδ' ἀνήρ.
ΚΑΛ. Οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνὴρ μοιχὸς, οὐδ' ἀνήρ.
ΛΥΣ. Ὅς τις πρὸς ἐμὲ πρήσειεν ἐγκώς. λέγε.

ΚΑΛ.

tem ἐν Αἰσχύλῳ est metonymia, ut in Nubibus 1375. ex Euripide. Kusterus edidit φησὶν Αἰσχύλος.

vs. 191. & 192. Λευκὸν —— ἵππον] Scholia: Πρὸς τὸ αἰδοῖον παίζει. λευκὸν μὲν, ὅτι φάλης τὸ αἰδοῖον λέγεται. φάλιον δὲ τὸ λευκόν. ἵππον δὲ, ἐπεὶ καὶ κέλης λέγεται &c. *Alludit ad veretrum, dicitque primo album, quia veretrum dicitur φάλης, & φάλιον significat album: deinde Equum dicit, quia equus κέλης est.* nempe solitarius. Haec acute Scholiastes & non inepte, si quis cogitet, quomodo solent Comicus in verbis ludere. Sed praeterea sciendum, vocem κέλης & κελητίζειν esse in obscoenis etiam, & eo alludi. Vide in Vespis vs. 498.

vs. 192. Τόμιον] Τόμια dicuntur profecta victimae, ad quae jurabant. Demosthenes in Aristocr. εἶτ' ἐδὲ κατὰ τυχόντα τιν' ἔρκεον τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ὃν ἐδεῖς ὀμνῦσιν ὑπὲρ ἁδινὸς ἄλλης, ϛὰς ἐπὶ τῶν ΤΟΜΙΩΝ ΚΑΤΡΟΥ, καὶ πρίῃ, καὶ ταύρα, καὶ τούτων ἐσφαγμένων ἐφ' ὧν δεῖ, καὶ ἐν αἷς ἡμέραις προσήκει· *Deinde illud faciet non juramento vulgari, sed quod nemo jurat super nulla re alia, ſtans ad profecta apri, vel arietis, vel tauri, qui erunt mactati a quibus oportet, & in diebus, in quibus convenit.*

Ibid. Ἐκτεμοίμεθα] De *caſtratione*, praeter expectationem, pro τεμοίμεθα. Dicitur autem τόμια τέμνειν apud Aeſchinem de Falſa legatione.

vs. 195. Μέλαιναν] Alludit ad μελάνδετον σάκος in Aeſchyli loco ſupra adducto vs. 188.

Ibid. Ὑπτίαν] Quia dixerat ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα ſupra vs. 185.

vs. 197. Μὴ πιχεῖν ὕδωρ] Notat mulieres tanquam merobibas. Praeter expectationem autem hoc, pro καταλύειν τὸν πόλεμον.

vs. 198. Φεῦ δᾶ] Euripides in Phoeniſſis vs. 1304. φεῦ δᾶ. φεῦ δᾶ. ubi Scholiaſtes dicit ſecundum quosdam has duas ſyllabas eſſe unam vocem, ſecundum quosdam abundare δᾶ. alios autem φεῦ δᾶ accipere pro φεῦ δή. alios pro φεῦ γᾶ, mutato γ in δ, ut in Δημήτηρ, & aliis quibusdam. Apud Aeſchylum in Prometheo vs. 570. legitur ὦ δᾶ. ubi Scholia: τὸ δὲ ὦ δᾶ, ἀντὶ τοῦ, ὦ γᾶ, Δωρικῶς οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν φασὶ, καὶ τὸν γέροντα, δῆρον. *Illud ὦ δᾶ eſt pro ὦ γῆ i. e. o terra, Dorice; nam Dores pro γῆν ſive γᾶν dicunt δᾶν, & pro γέροντα dicunt δῆρον.* Loquitur autem apud Comicum Dorica

Mactata ove *jurabitis*. CAL. Quaeso, mea Lysistrata, ne
Juraveris in clypeum quicquam super pace.
LYS. Quodnam erit ergo jusjurandum? CAL. Si album alicunde
Equum sumamus & exsecemus pro victima.
LYS. Quorsum album equum? CAL. Quomodo ergo jurabimus
Nos? LYS. Ego tibi profecto, si vis, dicam.
Collocabimus nigrum calicem grandem supinum,
Thasium vini urceum,
Deinde jurabimus, aquam nos non infusuras in calicem.
LAMP. Vah! incredibile dictu est, ut hoc juramentum probem.
Ferat aliquis calicem e domo & urceum.
ô Chariſſimae mulieres, quanta testaceorum copia.
Hunc sane calicém si quis sumat, statim hilaris erit.
Depone hunc *calicem* & prehende aprum.
ô Suada domina, & amicitiae phiala,
Propitia mulieribus accipe has victimas.
CAL. Sanguis boni coloris optime profluit.
LAMP. Quin etiam, ita me Castor amet, suave olet.
LYS. Sinite primam me, ô mulieres, jurare.
CAL. Non, ita me Venus amet, nisi sortita fueris.
LYS. Prehendite omnes calicem, ô Lampito.
Dicatque pro vobis una, quaecumque ego dixero.
Vos vero in eadem jurabitis postea, & haec rata habebitis.
Nec adulter, nec vir ullus est.
CAL. Nec adulter, nec vir ullus est.
LYS. Qui ad me accedet rigente nervo. Dic.

CAL.

Dorica foemina Lampito, ut recte habet Editio Farrei, &, notante Kustero MSS. Vat. ac Voss. In quibusd. autem Editt. Persona Calonicae est praefixa.

Ibid. Ἐπαιτῶ] Pro ἐπαιτῶ.

vs. 200. Ὦ φίλταται γυναῖκες, κεραμίων ὅσων.] Et sensus & metrum melius constabit, si legas: ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ κεράμων ὅσων. Dicit autem hoc, quia poculum est magnum, &, ut ait Scholiastes, ὡς μεγάλης ἔσης τῆς κύλικος. παίζει. Editio Farrei non κεραμίων habet i. e. *figulorum*; sed κεραμιῶν nempe a κεραμεῖν i. e. *testaceum*, *fictile*. Quod si scribatur κεραμιῶν ὅσον, sensus est idem, qui in κεράμων ὅσων· quod ita dicitur, ut τῆς χῆς πολλὴ in Pace vs. 167. Est autem κέραμος substantivum, & de omni figlino opere dicitur.

vs. 202. Προσλαβὲ μοι τὸ κάπρε] *Urceum* illum nunc vocat *aprum*, quum supra vs. 194. dicebat se velle *mactare ut pecudem* ridiculi causa, ut in Comoedia; mox etiam *vinum* vocat sanguinem, & vs. 238. de exhauriendo poculo dicit καθαγίσω. Tangebant autem victimam, cum jurarent; unde ἅπτεσθαι τῶν σφαγίων apud Antiphontem de caede Herodis. Comicus infra vs. 209. Λάζεσθε τῆς κύλικος. Et erat victima illa *Aper*, aut aries, aut taurus. Vide supra ad vs. 192. Ceterum aliud consignificatur hic voce κάπρε, nempe τὸ αἰδοῖον, ut inquit Scholiastes, quod alias χοῖρος dicitur. Est autem proclivis Comicus noster ad allusiones obscoenas.

vs. 205. Κἀποπιτλίζει] Scholiastes exponit ἀποῤῥίπτει. Editio Farrei habet κἀποπιτλίζει. quod videtur posse deduci a πίτλα i. e. πίσσα, *pix*; ut sit sensus: *Postquam relevimus sertam pice illitam, bello desuit inde Vinum*. Est & verbum πιτίζειν. Alexis apud Athenaeum p. 124. καὶ τὸν ἀεὶν ἐξὸν οἶνον ἐπιτιζόμεν· *Vinum acescens pitissamus*. Sed hoc nihil huc facit.

vs. 206. Καὶ μὰν &c.] Pro καὶ μὰν προσέζει γ' ἡδὺ νὴ τὸν Κάστορα. Sic ille in Cyclope Euripidis vs. 153. cum vinum funderetur, dicit: παπαῖ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει· *Papae, quam bonum odorem habet!*

ΚΑΛ. Ὅς τις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐφυκώς. παπαῖ,
Ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΥΣ. Οἴμοι δ' ἀταυρώτῳ ἁφάξω τὸ βίον.
ΚΑΛ. Οἴμοι δ' ἀταυρώτῳ ἁφάξω τὸ βίον.
ΛΥΣ. Κροκωτοφορῦσα κἀκαλλωπισμένη.
ΚΑΛ. Κροκωτοφορῦσα κἀκαλλωπισμένη.
ΛΥΣ. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ὀπτυφῇ μάλιστά μου.
ΚΑΛ. Ὅπως ἂν ἀνὴρ ὀπτυφῇ μάλιστά μου.
ΛΥΣ. Κἀνδέπου' ἐκοῦσα τ' ἀνδρὶ τἄμ' πείσομαι.
ΚΑΛ. Κἀνδέπου' ἐκοῦσα τ' ἀνδρὶ τἄμ' πείσομαι.
ΛΥΣ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
ΚΑΛ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
ΛΥΣ. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ πρόσκινήσομαι.
ΚΑΛ. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ πρόσκινήσομαι.
ΛΥΣ. Οὐ πρὸς τὸ ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
ΚΑΛ. Οὐ πρὸς τὸ ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
ΛΥΣ. Οὐ φήσομαι λέαιν' ὀπὶ τυροκνήστιδος.
ΚΑΛ. Οὐ φήσομαι λέαιν' ὀπὶ τυροκνήστιδος.
ΛΥΣ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μέν, πόποι, σώθυσί μοι.
ΚΑΛ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μέν, πόποι, σώθυσί μοι.
ΛΥΣ. Εἰ δὲ προδοίην, ὕδατος ἐμπλησθείη κύλιξ.
ΚΑΛ. Εἰ δὲ προδοίην, ὕδατος ἐμπλησθείη κύλιξ.
Σωφρόνως ὦ ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥΡΡ. Νὴ Δία.
ΛΥΣ. Φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑΛ. Τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
Ὅπως ἂν ὦμοι θοὐς ἀλλήλαν φίλαν.
ΛΑΜΠ. Τίς ἁ ὀλολυγά; ΛΥΣ. Ταῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον.
Αἱ γὰ γυναῖκες τὴν Ἀκρόπολιν τᾶ θεῷ
Ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ πίθοι·
Ταδὶ δ' ὁμήρους κατάλειφ' ἡμῖν ὀφθάδε·
Ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν οἰ πόλοι
Συμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τὼς μοχλώς.

ΚΑΛ.

vs. 217. Ἀταυρώτῳ] Aeschylus in Agamemnone vs. 252. ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος· *Casta autem viri expers.* Ubi Scholia: ἄζυγι, παρθενικῇ. Comici Scholiastes & Suidas ad praesentem locum: ἀγνῇ, καὶ ἄμικτος. ταῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον λέγουσι. Vide Pollucem Lib. II. Sect. 173.

vs. 221. Ἐπιτυφῇ] Scholia: ἐπικαυθῇ ἐπ' ἐμοί.

vs. 227. Κοὐχὶ προσκινήσομαι] De eadem re obscoena Martialis: *Nec motu dignatur opus.* Quem locum citavit Florens. Vide in Pace vs. 908.

vs. 229. Ἀνατενῶ τὰ Περσικά] Intelligit pedes cum Persicis calceis. *Tolluntur que pedes*, inquit Martialis de ea re, & apud Nostrum mulier dicit in Ecclesiaz. vs. 265. εἰθισμένας γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη. Et in Avibus vs. 1254. Vir ad Puellam: τῆς διακόνης πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη.

vs. 231. Οὐ φήσομαι λέαινα] Synecdoche speciei est, pro ἐ φήσομαι τετραποδηδόν, qua phrasi Comicus de eadem re utitur in Pace vs. 897. est figura quaedam coitus. Dicit autem λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος, quia manubria machaerarum, quarum usus in culina ad comminuendum caseum, ornabantur sculptura leaenae, ut est apud Suidam & Scholiastem. Sensus itaque est: *Non imitabor statum & figuram ejusmodi leaenae.* Ceterum fuerunt

CAL. Qui ad me accedet rigente nervo. Papae!
Labant genua mea, ô Lysistrata.
LYS. Domi casta degam aetatem.
CAL. Domi casta degam aetatem.
LYS. Crocotam gestans & comta.
CAL. Crocotam gestans & comta.
LYS. Ut meus vir quam maxime incendatur.
CAL. Ut meus vir quam maxime incendatur.
LYS. Nec unquam sponte viro meo morem geram.
CAL. Nec unquam sponte viro meo morem geram.
LYS. Si vero me invitam vi cogat.
CAL. Si vero me invitam vi cogat.
LYS. Maligne ei copiam faciam, & motus non addam.
CAL. Maligne ei copiam faciam, & motus non addam.
LYS. Non tollam calceos usque ad lacunar.
CAL. Non tollam calceos usque ad lacunar.
LYS. Non stabo tanquam leaena in gladio *efficta*.
CAL. Non stabo tanquam leaena in gladio *efficta*.
LYS. Haec si rata habeam, liceat mihi hinc bibere.
CAL. Haec si rata habeam, liceat mihi hinc bibere.
LYS. Si vero ea negligam, aquâ impleatur calix.
CAL. Si vero ea negligam, aquâ impleatur calix.
Jurejurando firmate haec vos etiam omnes. MYRR. Per Jovem juramus.
LYS. Age, ego sacrificabo hunc *calicem*. CAL. Tantum partem, ô charissima,
Ut statim ab initio amicae internos simus.
LAMP. Quis ille clamor. LYS. Haec illa sunt; nonne ego dicebam?
Nam mulieres arcem Deae
Jam occuparunt, sed, ô Lampeto,
Tu quidem abi, & res vestras dirige;
Has autem relinque nobis hic obsides.
Nos vero cum caeteris, quae sunt in urbe (*in arce*), mulieribus
Una obdamus pessulum ostio ingressae.

CAL.

runt etiam meretrices Leaenae duae diversa aetate. Vide Athenaeum p. 577. & 596.

vs. 233. Ταῦτ' ἐμπεδῶσα] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 790. τὸν δ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν· *Id enim jusjurandum, quod juravi, ratum habebimus.* Ibid. vs. 758. τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἐμπέδον· *Ut non amplius hoc juramentum sit ratum.*

vs. 238. Καθαγίσω] Scholia: καύσω, καθιερώσω· *cremabo, sacrificabo.* adhuc metaphora, ut supra vs. 202. ubi vide Notam.

vs. 240. Ταῦτ' ἐκεῖν', ἃ ἐγὼ 'λεγον;] Praedixit haec fore supra vs. 179. Sic in Acharn. vs. 41. ἃ μ' ἐχρῆν σε τὸν ἐκεῖν' ἐγὼ 'λεγον. Scribendum autem hic in Lysistr. metri causa: ταῦτ' ἐκεῖν', ἃ 'γὼ 'λεγον, aut τὸν' ἐκεῖν' οὓγὼ 'λεγον.

vs. 243. Τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει] Euripid. in Iphig. Taurica vs. 1003. σὺ δ' ὡς τὸ σαυτὸν εὖ θέμενος, πόσι τεύχεις· *Tu autem re tua bene constituta redibis domum.* Id. in Herc. Furente vs. 605. πρὶν τόδ' εὖ θεῖναι· *prius hoc bene confecerit.* Id. in Electra, vs. 648. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θεοῦ καλῶς· *Aliqui fortuna illa quidem recte facit.*

ΚΑΛ. Οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἰᾷ
Τὰς ἄνδρας θὔθύς; ΛΥΣ. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλᾳ.
Οὐ γὰ τοσαύτας ὧδ' ἀπειλὰς, ὧδὲ πῦρ
Ἤξεσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
Ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
ΚΑΛ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην ὀδέποτέ γ'· ἄλλως γὰ ἂν
Ἄμαχοι γυναῖκες ἢ μαραὴ κεκλήμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΔΡΑΚΗΣ, ΣΤΥΜΜΟΔΩΡΟΣ.

ΧΟΡ. Χώρᾳ Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ ἢ τὸ ὦμον ἀλγεῖς,
Κορμῷ τοσουτονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλαίας.
ΔΡ. Ἦ πολλ' ἄελπτ' ἐπὶν ὁ
Τῷ μακρῷ βίῳ. Φεῦ.
Ἐπὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὦ
Στυμμόδωρ', ἀκοῦσαι,
Γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
Κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακὸν,
Καθ' ἅμ' ἄγιον ἔχειν βρέτας,
Καθά τ' Ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν·
Μοχλοῖσιν δὲ, καὶ κλίθροισιν,
Τὰ προπύλαια παλιῶν;
ΣΤ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
Ὅπως ἂν αὐταῖς ὀν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,
Ὅσαι τὸ φρᾶγμα τοῦτ' ἀνεφήσαντο καὶ μετῆλθον,
Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
Πάσας, ὥστ' ψήφους μᾶς· πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
Οὐ γὰ μὰ τὴν Δήμητρ', ἐμοῦ

Ζῶν-

vs. 254. Χώρει Δράκης] Draces unus est ex Choro in Ecclesiaz. vs. 293. ubi itidem Chorus procedit: vocativus a Δράκης est Δράκη.

Ibid. Βάδην] Sopater Comicus apud Athenaeum p. 378. πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν, καὶ πότε βάδην· *Quando (patinas) crebrius oportet afferre, quando pedetentim.*

vs. 255. Κορμῷ — ἐλαίας] Eurip. in Hercule Furente vs. 241. 242. δρυὸς κορμὸς. Apparebit autem vs. 269. locum Euripidis ante oculos habuisse Comicum.

vs. 256. & 257. Ἦ πολλ' ἄελπτ' ἐστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ] Senum Chorus apud Aeschylum in Persis vs. 262. seqq. ὦ μακροαίων· ὧδε γάρ τις αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκοῦσαι τόδε πῆμ' ἄελπτον· *Profecto longaeva haec visa est vita (nobis) senibus ad audiendum inopinatam hanc cladem.* Archilochus apud Stob. Serm 109.

vs. 254. Ἐπὶ τίς ἂν πότ' ἤλπισε] Aeschylus in Supplicibus p. 334. ἐπεὶ τίς ἦλθε τῶνδ' ἀνέλπιστον φυγήν; *Nam quis expectasset insperatam hanc fugam?* Euripides in Helena vs. 662. τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς τοῖς στέρνοις· *Quis hominum haec unquam speravisset? Praeter opinionem habeo te ad pectus*

vs. 259. Ὦ Στυμμόδωρε] Etiam unus ex Choro, ut Draces

CAL. Nonne putas contra nos ſuppetias venturos
Mox viros? LYS. Parvi eos facio.
Non enim tantas minas, nec tantum ignem
Ferent advenientes, ut portas aperire poſſint
Iſtas, niſi illa, qua diximus, conditione.
CAL. Nunquam certe ita me Venus amet; fruſtra enim
Nos mulieres vocaremur invictae & ſceleſtae.

CHORUS VIRORUM SENUM.

DRACES, STYMMODORUS.

CH. Perge Draces, praei pedetentim, etſi dolet tibi humerus,
Ferenti tantum onus trunci viridis olivae.
DR. Profecto multa praeter ſpem eveniunt in
Hominum aetate. vah!
Quis enim unquam ſperaſſet, ô
Stymmodore, ſe auditurum,
Ut mulieres, quas pavimus
Domi, malum manifeſtum,
Obtinerent ſacrum ſimulacrum,
Et occuparent arcem meam,
Peſſulisque & clauſtris
Veſtibulum occluderent?
ST. Sed quam citiſſime properemus ad arcem ire, ô Philurge,
Ut circumponentes hos caudices ipſis,
Quotquot hoc facinus inſtituerunt & aggreſſae ſunt,
Pyra una aggeſta, incendamus noſtris manibus
Omnes, uno animo: inprimis autem Lyconis *uxorem*.
Non enim, ita mihi Ceres propitia ſit, quoad ego

Vixe-

Draces paulo ante. In Veſpis vſ. 233. itidem ut hic, in ſenum Choro: ὦ Στρυμόδωρε Κονδυλεῦ. Sine ρ & ümplici μ etiam in Acharn. vſ. 272.

vſ. 262. Κατὰ μὲν ἄχθος ἔχειν] Tmeſis pro κατέχειν. ut in Acharnenſibus vſ. 294. κατὰ σε χώσομεν τοῖς λίθοις. & alibi ſaepe.

Ibid. Ἄχθος — βρέτας] Minervae; τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, inquit Scholiaſtes.

vſ. 266. Ὦ Φιλεργέ] Scholia: Ὄνομα· ἐὰν δὲ ὀξυτόνως, ἐπίθετον. *Nomen (proprium); ſi autem ſcribatur cum acuto in ultima* φιλεργές, *adjectivum.*

vſ. 267. Ἐν κύκλῳ] Eurip. πέριξ· vide Not. ſeq.

vſ. 269. Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσομεν] Euripides in Hercule Furente vſ. 243. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφὶ ξύλα, ἐμπίμπρατ' αὐτῶν καὶ πυρᾶτε σώματα· *Circum aram cumulantes utrinque conſtructa ligna, incendite & cremate corpora ipſorum.*

vſ. 270. Ὑπὸ μιᾶς ψήφου] Scholia: ὑπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως.

Ibid. Τὴν Λύκωνος] Subaudi γυναῖκα. ut monet Scholiaſtes; qui citat locum Eupolidis de ea: ὥσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος συνέρρει πᾶς ἀνήρ· *Quique confluebat ut ad Lyconis uxorem.*

Ζῶντ᾽ ἐγχαθῆνται·
Ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐ-
τῷ κατέσχε πρῶτ᾽,
Ἀπῆλθεν ἀψάλακτ᾽. ἀλ-
λ᾽ ὅμως Λακωνικὸν πνέων
Ὤιχετ᾽ ὅπλα πρὸς δὲ μοί,
Σμικρὸν ἔχων πάνυ τειβώνιον,
Πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράπλυτ᾽,
Ἐξ ἐτῶν ἄλουτ᾽.
Οὕτω δ᾽ ἐπολιόρκησ᾽ ἐγὼ τὴν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον ὅμως
Ἐφ᾽ ἑπτακαίδεκ᾽ ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθημένων.
Τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδη, θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
Ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματ᾽ τοσάδε;
Μή νυν ἔτ᾽ ὀκνεῖν Τετραπόλει τὰμὰν πρόπαιον εἴη.
Ἀλλ᾽ αὐτὸ γάρ μοι τὴν ὁδὸν
Λοιπὸν ἐπὶ χωλίον,
Τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπεύδω᾽ ἔχω.
Χ᾽ ὥπως πότ᾽ ἐξαμπρθύσωμεν
Τὰτ᾽ ἄνθρ᾽ χαυθηλίβ.
Ὡς ἐμοῦγε τὼ ξύλω τὴν ὁδὸν ἐξεπώκατον.
Ἀλλ᾽ ὅμως βαδιστέον,
Καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
Μή μ᾽ ὑποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τὴν τελυτήν.
Φῦ, φῦ. Ἰὺ ἰὺ τοῦ καπνοῦ.
Ὡς δεινὸς, ὦ ναξ Ἡράκλεις,
Προσπεσών μ᾽ ἐκ τῆς χύτρας,
Ὥσθ᾽ κύων λυπῶσα, τὼ φθαλμὼ δάκνει.
Κἄστιν Λήμνιον τὸ πῦρ
Τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
Οὐδὲ γάρ ποθ᾽ ὧδ᾽ ὁδὰξ ἔδρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
Σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,

Καὶ

vſ. 273. & 274. Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε] Iſte fuit Rex Lacedaemoniorum, & cum Iſagora Athenienſi, Senatus auctoritatem Athenis abrogare cupiente, ac tyrannidem affectante, arcem occupavit; ſed mox ab Athenienſibus eſt obſeſſus. Herodotus in Terpſichore: ἀντισταθέσης δὲ τῆς Βουλῆς, καὶ ὁ βουλόμενος πείθεσθαι, ὁ, τε Κλεομένης, καὶ ὁ Ἰσαγόρης, καὶ οἱ σφετεῶται αὐτῶ, κατελαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. Ἀθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ φρονήσαντες, ἐπολιόρκεον αὐτὸς ἡμέρας δύο· τῇ δὲ τρίτῃ ἐπόστασιν ἐξέχοντες ὅσοι ἦσαν αὐτέων Λακεδαιμόνιοι. Quem locum citavit & Biſetus. Solet autem Comicus Choro ſenum tribuere, etiam quae antecefſerunt aetatem hominum tunc viventium.

vſ. 275. Ἀψάλακτ᾽] *Intactus*: ἀψαλάστως· unde ſupra vſ. 84. ἀποψαλάσσετε.

vſ. 279. Πινῶν] MS. Voſſianum πινῶν.

vſ. 282. Ἐξ᾽ ἑπταικαίδεκ᾽ ἀσπίδων] Recte Scholiaſtes obſervat, ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον· nam ἀσπίδες hic ſunt ordines militum. Sic apud Thucydidem Lib. VII. τὸν πεζὸν στρατιὰν παρατεταγμένην, ἐκ ὀλίγων ἀσπίδων· *Pedeſtrem exercitum diſpoſitum, non in paucos ordines.* Et apud Xenophontem p. 277.

Ibid. Καθημένων] Praeter expectationem, pro φυτῶν, aut ſimili.

vſ. 283.

Vixero, me irridebunt.
Nam nec Cleomenes, qui *arcem* illam prius tenuerat,
Abivit ſine malo ſuo, attamen Laconicum quiddam ſpirans
Abibat, armis mihi traditis,
Exiguum plane habens pallium,
Squalidus, ſordidatus, hirſutus,
Inde a ſex annis illotus.
Sic oppugnavi ego virum illum tamen,
Per ſedecim ordines diſpoſito exercitu dormiens ad portas.
Harum vero, quae Euripidi & Diis omnibus inviſae ſunt,
Ego non reprimam praeſens audaciam tantam?
Ne ergo amplius in Tetrapoli meum ſit tropaeum.
Sed enim hoc mihi viae
Spatium reliquum eſt,
Ad arcem, hoc acclive *inquam*, quo propero.
Et *videndum*, ut quocunque modo trahendo ſuperemus
Illud ſine jumento.
Nam mihi quidem ligna humerum preſſerunt.
Sed tamen ire oportet,
Et ignem flare,
Ne mihi extinguatur imprudenti tandem.
Fu, fu. Io! io! fumus.
Quam acerbus, ô Dive Hercules!
Adoriens me ex olla,
Uti rabioſus canis, mordet *mihi* oculos.
Et eſt Lemnius ignis
Iſte omnino.
Nunquam enim ſic mordicus prehendiſſet glamas meas.
Procede ocyus verſus arcem

Et

vſ. 283. Τὰς Εὐριπίδη] Euripides μισογύνης. de qua re in Thesmophariazuſis praecipue Comicus.

vſ. 285. Ἐν Τετραπόλει τὴμὲν πρόπαιον] Scholia: τὸ ἐν Μαραθῶνι τὸ κατὰ Πέρσων. ἡ γὰρ Μαραθὼν τῆς Τετραπόλεως μέρος. τὰ δὲ λοιπὰ, Οἰνόη, Προβάλινθος, Τρικόρυνθος· *Intelligit tropaeum in Marathone contra Perſas. Marathon enim eſt pars Tetrapoli: reliquae autem ſunt, Oenoë, Probolinthus, Tricorinthus.* pro Τρικόρυνθος ſive Τρικόρυθος, utrumque enim dicitur.

vſ. 288. Τὸ σιμὸν] Τὸ πρόσαντες, ut ait Scholiaſtes, i. e. *acclive*. Citat etiam locum Ariſtophanis ex Comoedia quadam deperdita, quem & Suidas: τελὶ πρόσαντα· ἔπηκται τὸ σιμὸν ἀεί.

vſ. 291. Ἐξεντιώκατον] Suidas & Scholiaſtes: διέκρουσεν ἢ ἐβλαψεν.

vſ. 299. Λήμνιον τὸ πῦρ] Tria ſunt, ad quae reſpicit. Primo, ad fornaces *Ignis* & officinam Vulcani in Lemno; unde & Sophocli nominatur *Ignis Lemnius* in Philoctete vſ. 797. aut 814. τῷ Λημνίῳ πυρὶ ἀνακαλημένῳ πυρὶ ἔμπρησον· *Lemnioiſto igne, quem invoco, incende:* deinde ad Proverbium Λήμνια κακά, de quo videri poteſt Stanlejus ad Aeſchyli Choëphoras vſ. 631. tertio alludit ad vocem λήμη. ut patet, cum dicit: ὡδὶ γάρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔδρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.

Καὶ βοήθ᾽ τῇ θεᾷ,
Εἴποτ᾽ αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, δεήξομαι.
ΦΥ, φῦ. Ἰὺ ἰὺ ὦ καπνός.
Τυτὶ τὸ πῦρ ἐχρήσατ᾽ ἔκαλι κ᾽ ζῇ.
Οὐκοῦν ἂν εἰ τὼ μὴ ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτῦ,
Τῆς ἀμπέλου δ᾽ ἐς τ᾽ χύτραν τ᾽ φανὸν ἐγκαθέντες,
Ἅψαντες, εἶτ᾽ ἐς τ᾽ θύραν κεκηδὸν ἐμπέσοιμεν.
Κἂν μὴ καλέσωσιν τὰς μοχλὰς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
Ἐμπιπράναι δεῖ τὰς θύρας, κ᾽ τῷ καπνῷ πιέζειν.
Θώμεθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ ὦ καπνῦ, βαβαιάξ.
Τίς ξυλλάβοιτ᾽ ἂν ὦ ξύλω τ᾽ ὠ Σάμῳ φρατηγῶν;
Ταυτὶ μὰ ἤδη τ᾽ ῥάχις θλίβουσά μ᾽ πέπαυκε.
Σὸν δ᾽ ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τ᾽ ἄνθρακ᾽ ἐξεγείρειν,
Τιὰ λαμπάδα θ᾽ ἡμμένην ὅπως φρῶτον ἐμοὶ φερσοίσεις.
Δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τ᾽ τ᾽ ὠ πόλῃ γυναικῶν
Τῦ νῦν παρεστῶτ᾽ θεάσυς θέαν πρόπαιον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ὥσπερ πυρὸς καομένυ σπυρίδιον ἐστὶ θᾶττον·
Λιγνιὰ δοκῶ μοι καθορᾶν, κ᾽ καπνόν, ὦ γυναῖκες.
ΗΜ. Πέτυ, πέτυ, Νικοδίκη,
Πεὶν ἐμπερᾶν Καλύκην
τὲ, κ᾽ Κειτύλλαν φθείφυσήτω,
Ὑπό τε νόμων ἀγαλέων,
Ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ΗΜ. Ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὑστέρυς βοηθῶ;
Νῦν δὴ γ᾽ ἐμπλησαμένη τ᾽ ὑδρίαν κνεφαία
Μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ᾽ ὄχλυ κ᾽ θορύβυ,
Καὶ πατάγυ χυτρείυ,
Δῆλησιν ὠσιζομένη,

Ma-

vſ. 306. Θιᾶν ἕκατι καὶ ζῇ.] „ Sic verſum hunc ſup-„ plevimus ex MS. *Vat.* (in quo levi mendo Θεὸν le-„ gitur pro Θεᾶν) & *Voſſ.* In prioribus enim Editt. „ vox Θεᾶν deſideratur, ſine qua nec ſenſus nec me-„ trum ſalva eſſe poſſunt. *Kuſterus.*" In Editione Farrei etiam deeſt Θεᾶν· ſed ibi pro ἕκατι legitur ἀτι *adhuc*, ſenſu bono.

vſ. 307. Οὐκ ἂν ἂν εἰ τὼ μὲν ξύλω] Ita ſcripſit Kuſterus auctoritate, ut ait, MSS. *Vat. P. & Voſſ.* cum aliis hic verſus ita legeretur, ut idem ait: οὐκῶν ἂν ἂν τῷ μὲν ξύλω θώμεσθα πρῶτον αὐτόν. In Editione Veneta Farrei ſic legitur: ὀκ ἂν ἂν ἂν τὼ μὲν ξύλω θώμεσθα πρῶτον αὐτῦ.

vſ. 308. Ἐγκαθέντες] Ita Editt. quas vidi. Kuſterus autem in ſua Editione ἐγκαταθέντες, quia ita invenerat in MSS.

vſ. 309.

Et fer opem Divae.
Si unquam ei magis quam nunc *succurrimus*, ô Laches, jam ſuccurramus.
Fi, fi. Io! io! fume.
Iſte quidem ignis vigilat Deorum favore & vivit.
Quid ſi ligna iſta hic deponamus primum,
Vite atque lampade in ollam immiſſa
Et incenſa, mox in januam irruamus arietum inſtar?
Et, niſi vocantibus arcis clauſtra laxaverint mulieres,
Incendere oportet fores & fumo premere;
Deponamus jam onus. vah! fume! papae!
Quis eorum, qui in Samo exercitum duxerunt, attinget lignum?
Iſta quidem non amplius dorſum mihi premunt.
Tuum eſt jam, ô olla, carbonem excitare.
Fac lampadem incenſam mihi des.
Diva Victoria ades, ut mulierum, quae in arce ſunt,
Praeſentem iſtam audaciam reprimamus & tropaeum erigamus.

CHORUS MULIERUM, SEMICHORUS MULIERUM.

CH. MUL. Tanquam igne jam ardente feſtinandum eſt ocyus;
Flammam videor mihi cernere & fumum, ô mulieres.
SEM. Vola, vola, Nicodica,
Priusquam incendatur Calyca,
Et Critylla flatu undique oppreſſae
A legibus duriſſimis,
Et perditis ſenibus.
SEM. At hoc timeo: num tardiore gradu ſuccurro?
Nam nunc demum, cum impleviſſem urnam ſub auroram *manc*,
Aegre a fonte, propter turbam & tumultum,
Et ſtrepitum ollarum
Inter famulas pulſata (*truſa*, *agitata*)

Et

vſ. 309. Κριηδὸν] Sic κνηδὸν in Nubib. vſ. 491. ubi vide Notam.
vſ. 311. Καπνῷ πάζειν] Sic Editio Farrei, & teſte Kuſtero MSS. alias vitioſe καπνίζειν.
vſ. 315. Σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα] In Nubibus vſ. 1497. σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, εἶναι πολλὴν φλόγα.
vſ. 316. Τὴν λαμπάδα ἡμμένην ὅπως — ἐμοὶ προσοίσεις] In Nubibus vſ. 1493. ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην.
vſ. 318. Τὸ τῶν παρεσῶτων θράσος] Sophocles in Oedipo Coloneo vſ. 1024. aut 1084. τόλμης τῆς παρεστώσης πάλιν.
vſ. 323. Κριτύλλαν] Etiam in Theſmoph. vſ. 924. eſt mulier hujus nominis.
vſ. 327. Τὸ ἰσχνὸν] Sic Editio Veneta Farrei, & *MSS. Vat. ac Voſſ.* teſte Kuſtero; in quibusd. Editt. male οἰκίαν.
vſ. 329. Πατάγῳ χυτρείῳ] Vide Suidam, qui hunc locum explicat v. πατάγῳ.

Μαπιγίαις θ', ἁρπαλέως
Ἁρμόσασθαι ταῖσιν ἐμαῖς
Δημόσιον καμμύας
Φέρουσ' ὕδως βοηθῶ.
Ἦκουσα γὼ τυφογέροντας
Ἄνδρας ἔρρειν τελέως
Φέροντας, ὥσθ' βαλανιβύσοντας,
Ἐς πόλιν, ὡς τειτάλαντον βάρος,
Δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
Ὡς πυελὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακιᾶν.
Ἄς, ὦ θεά, μήποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
Ἀλλὰ πολέμου μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας.
Ἐφ' οἷς θρόει, ὦ χρυσολόφα,
Πολιοῦχε, σὰς ἔχον ἕδρας·
Καί σε κελῶ σύμμαχον, ὦ
Τειτογένει', ἤν πως ἐκείνας
Ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,
Φέρειν ὕδως μεθ' ἡμῶν.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΣΤΡ. Ἔασον ὦ. τυτί τ' ἦν; ὦ ἄνδρες πονωπόνηροι.
Οὐ γάς ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, ὅδ' οὕτεθεῖς τάδ' ἄνδρες.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τυτὶ τί τὸ θρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦξε.
Ἐσμὸς γυναικῶν ὑτοσὶ θύραισιν αὖ βοηθεῖ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί βούλεθ' ἡμᾶς; ἢ πάνυ πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
Καὶ μὰν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυελοῦν.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ὦ Φαιδεία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
Οὐ θἠκατάξας τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν νιν' αὐτάς;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Θώμεθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν,
Ἢν προσφέρῃ τις χεῖρά πως, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τάταν πις ἢ δὶς ἢ τρὶς

Ἐκο-

vſ. 332. Ἀσαμίνη] In activa ſignificatione, ut expo-nit Scholiaſtes: ἐπάρσασα τὴν ὑδρίαν. *Cum ſuſtuliſſem hydriam.*

vſ. 340. Ἀνθρακιᾶν] Editio Farrei ἀνθρακιάν. Quod verbum quidem non eſt bonum; ſed tamen rejici non debet; nam data opera fictum videtur confuſione vocum ἄνδρες & ἄνθρακες. Vide ad Nubes vſ. 97.

vſ. 344. Ὦ χρυσολόφα] Vocativus ſimilis Nominativo; ſic Γοργολόφα, de eadem Pallade in Equitibus vſ. 1178.

vſ. 352.

Et inter verberones, raptim
Sublata *urna*, meis
Popularibus ardentibus
Aquam ferens ſuccurro.
Audivi enim capulares ſenes
Iviſſe, ſtipites
Ferentes, tanquam balneum calefacturi eſſent,
Trium circiter talentorum pondere, in arcem,
Atrociſſimis verbis minaciter dicentes,
Urendas eſſe ſceleratas mulieres;
Quas, ô Diva, ne videam ego incenſas unquam;
Sed ut *potius* a bello & furore liberent
Graeciam & cives *noſtros*.
Qua cauſa etiam, ô *Diva* galeata
Urbis Praeſes, tuas ſedes occuparunt:
Teque voco adjutricem, ô
Tritogenia, ſi quis illas
Vir incenderit,
Ut feras nobiſcum aquam.

STRATYLLIS, CHORUS SENUM VIRORUM, CHORUS MULIERUM.

STR. Omitte, oh! quid hoc eſt? viri improbiſſimi.
Nunquam enim probi aut pii hoc feciſſent viri.
CH. VIR. Hanc rem inexpectatam cernimus nobis evenire:
Mulierum examen foribus ſuccurrit.
CH. MUL. Quid? timetis nos? nunquid mulcae videmur eſſe?
Atqui partem noſtrûm decem-milleſimam nondum videtis.
CH. VIR. ô Phaedria, hasne garrire tam multa ſinemus,
Nonne oportebat aliquem *noſtrûm* has verberando baculum *ſuum* frangere?
CH. MUL. Deponamus jam urnas nos etiam humi, ut
Ne *urna* mihi impedimento ſit, ſi quis manum mihi admoverit.
CH. VIR. Profecto ſiquis jam maxillas iſtarum bis aut ter

Tutu-

vſ. 352. Τὸ πρᾶγμα —— ἀπροσδόκητον ἡμῖν] Eurip. in Medea vſ. 225. Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπίτνὸν τόδε· *Mihi haec res praeter ſpem contingens.* Ceterum verſus hic Comici ante claudicabat, quem ex MSS. *Vat.* & *Voſſii* addita voce *ἰδεῖν* ſupplevit Kuſterus.

vſ. 358. Χ' ἡμεῖς χαμαί;] Et huic verſui (qui in prioribus Edit. mancus eſt) ex MSS. opem tulit Kuſterus, inſerta voce χαμᾶζε.

Ἔκοψεν, ὥσπερ Βυπάλυ, φωνῆι ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Καὶ μὴν ἰδὺ παταξάτω τις· ἢ γὰρ ἐγὼ παρέξω,
Κἀ μήποτ' ἄλλη σῦ κύων τἄ ὄρχεων λάβῃ.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Εἰ μὴ σιωπᾷς, θέων ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας συ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄπιυ μόνον Στρατυλλίδου τῷ δακτύλῳ τροσελθών.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Βρύκυσά συ τὰς πυθύμενας ἢ τ' ἄντερ' ἐξαμήπω.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐκ ἔσ' ἀνὴρ Εὐριπίδυ σοφώτερος ποιητής.
Οὐδὲν γὰρ ὕπω θρέμμ' ἀναιδὲς ἔστιν, ὡς γυναῖκες.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς θ' ὕδατος τ' κάλπιν, ὦ Ῥοδίσπη.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τί δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδως ἔχυσ' ἀφίκυ;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί δὲ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων, ὡς σαυτὸν ἐμπυρθύσων;
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἐγὼ μὲ ἵνα νήσας πυρᾷν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τ' σὴν πυρᾷν τύτῳ καταυθέσαιμι.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τύμὸν σύ πῦρ καταυθέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τἔργον τάχ' αὐτὸ δείξῃ.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐκ οἶδας εἰ τῇδ', ὡς ἔχω, τῇ λαμπάδι ραθιῶ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λυτρὸν ἐγὼ παρέξω.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἐμοὶ σὺ λυτρὸν, ὦ σαυφά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἤυσας αὐτῆς ἢ θράσυς; ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐλυθέρα γάρ εἰμι.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Σχήσω σ' ἐγὼ τ νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐκ ἐᾷ ἡλιάζεις.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἔμαρψον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Σὸν ἔργον, ὦ χελῶνε.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οἴμοι τάλας.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Μῶν θερμὸν ἦν;
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ποῖ θερμόν; ἢ παύσῃ; τί δρᾷς;
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄρδω σ', ὅπως ἀναβλαφάνῃς.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ἀλλ' αὖ εἰμ' ἤδη τρέμων.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐκ ἦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιανεῖς σαυτόν;

ΠΡΟ-

vs. 361. Ὥσπερ Βυπάλυ] Nomen hominis est Bupalus, quem Hipponax perstrinxit Carmine, in quo ei verbera minatus est Poëta; eo respicit Comicus. Breviter Scholiastes totum locum exponit: εἴ τις ἠπείλησεν τύπτειν αὐτὸν, καθάπερ Ἱππώναξ τὸν Βύπαλον· *Si quis verbera eis minatus fuisset, ut Hipponax Bupalo.*

vs. 363. Μήποτ' ἄλλη] Nunquam alius canis poterit tibi prehendere ore testiculos; nam ego, ut canis, tibi prius eos evellam.

vs. 364. Ἐκκοκκιῶ] Vide in Pace vs. 63.

vs. 366. Τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις] Sic auctoritate MS. Vossiani rescripsimus. Priores enim Editt. minus recte habent: τί δ' ἢ σποδῶ τοῖς δακτύλοις. *Kusterus.* Editio tamen Farrei τί δ' εἰ σποδῶ τοὺς δακτύλους. Quae lectio tolerari potest.

vs. 367. Τ' ἄντερ' ἐξαμῆσω] Euripides in Cyclope vs. 335. Τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσασθαι βίᾳ· *Dicebant se viscera tua vi demessuros.*

vs. 368. Οὐκ ἔσ' ἀνὴρ Εὐριπίδυ] Propterea sapientissimum dicit Euripidem, quia is est osor mulierum maximus. Cujus rei documenta plurima extant in ejus Tragoediis. Scholiastes hic unum versum adducit, credo propter vocem σοφώτερος, qui est ex Medea vs. 409. licebit plenius adducere locum: —— πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν Γυναῖκες εἰς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται, Κακῶν δὲ πάντων τέχνες σοφώταται· *Praeterea, sumus Nos mulieres ad bona quidem ineptissimae, Malorum vero omnium artifices peritissimae.*

vs. 369. Θρέμμ' ἀναιδές] Haec verba forte ex Euripide sunt; ego ea etiam in Sophoclis Electra vs. 624. aut 625. observavi, ubi ad ipsam Electram dicitur: ὦ θρέμμ' ἀναιδές.

vs. 370. Θ' ὕδατος] Ita Kusterus ex MSS. propter metrum; alias ὕδατος legitur, quod hic stare non potest,

Tutudiſſet, tanquam Bupali *maxillas*, vocem non haberent.
CH. MUL. Atqui, en, tundat aliquis: ego *hic* adſtans praebebo *os*.
Et *faxo*, ut nunquam alius canis teſtes tuos prehendat.
CH. VIR. Niſi taces, verberibus perdam ſenectutem tuam.
CH. MUL. Accede modo, & tange Stratyllida *uno* digito.
CH. VIR. Quid ſi *eam* contundam pugnis, quid mihi facies mali?
CH. MUL. Mordicus tibi pulmones & inteſtina extraham.
CH. VIR. Non eſt Euripide Poëta ſapientior;
Nullum enim animal aeque impudens eſt, atque mulieres.
CH. MUL. Tollamus nos urnam cum aqua, ô Rhodippa.
CH. VIR. Cur tu, ô Diis inviſa, huc veniſti aquam ferens?
CH. MUL. Tu vero cur ignem, ſenex capularis, tanquam te ipſum combuſturus?
CH. VIR. Ego, ut una aggeſta pyra, incendam tuas amicas.
CH. MUL. Ego vero, ut tuam pyram iſtâ extinguam *aqua*.
CH. VIR. Meum tu ignem extinguas? CH. MUL. Res ipſa mox indicabit.
CH. VIR. Neſcis, an iſta lampade mox te uſtulem.
CH. MUL. Si ſordes habes, balneum ego praebebo.
CH. VIR. Mihi tu balneum, obſoleta? CH. MUL. Et quidem nuptiale.
CH. VIR. Audiſtine ejus audaciam? CH. MUL. Libera enim ſum.
CH. VIR. Reprimam ego tibi hunc clamorem. CH. MUL. Sed non amplius judicium in Heliaea exercebis.
CH. VIR. Incende comas ejus. CH. MUL. Tuum eſt jam, ô Acheloe, *rigare*.
CH. VIR. Hei mihi miſero.
CH. MUL. Num calida erat?
CH. VIR. Quid calida? nonne deſines? quid facis?
CH. MUL. Irrigo te, ut regermines.
CH. VIR. Sed aridus jam ſum & tremulus.
CH. MUL. Itaque cum ignem habeas, te ipſum tepefacies.

PRO-

eſt, ſi prima ſyllaba in ὕδωρ ſemper eſt brevis, ut quidem apud Comicum obſervavi. Invenitur tamen etiam producta, ut in *Batrachomyomachia*; Τύφατι πέρκμην. —. Si ergo & longa haberi poteſt illa ſyllaba, lectio vulgata bene habet.

vſ. 372. Ὦ τύμβε] Τύμβοι vocantur ſenes, quia morti ſunt vicini & ſepulturae. Euripides in Medea vſ. 1209. τὸν γέροντα τύμβον. Ubi Scholia: τὸν πλησίον θανάτε ὄντα. Τύμβας δὲ καλεῖσι τὰς γέροντας, παρόσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θανάτε καὶ τῆ τύμβε. Vide ibi Notam Barneſii.

vſ. 373. Νάσας πυρὰν] Supra vſ. 270. μίαν πυρὰν ἡμῖν ἅπαντες ἐμπτήσομεν.

vſ. 375. Τέρεν ταχ' αὐτὸ διίξει] Euripides in Andromacha vſ. 264. τὸ δ' ἔρεν αὐτὸ σημανεῖ τάχα. In Oreſte vſ. 1129. εἶτ' αὐτὸ δηλοῖ τέρεν. Ita enim ibi ſcriptum cum circumflexo τέρεν, etiam in Aldina Editione.

vſ. 376. Τῇ λαμπάδι καθύσω] Eadem ſententia aliter infra vſ. 1219. μὰν ἰγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κακακαύσω; & in Veſpis vſ. 1323. ταύτῃ τῇ δαΐδι φρυαλὲς σπυάσω. De verbo καθύειν, *uſtulare*, citat Scholiaſtes hic in Lyſiſtr. locum ex Acharn. vſ. 1040. τὰς ταπίνας καθύω. ubi vide Notam. Aeſchylus vocem καθυτὸς de eo, qui ardore ſolis torretur, uſurpavit, in Prometheo vſ. 22. καθυτὸς δ' ἠλὶς φοίβη φλογὶ χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος. *Toſtus fervida Solis flamma coloris mutabis florem.*

vſ. 381. Σὸν ἔρεν ὦ 'χελῶε] Haec dicens perfundit aqua ſenes. Ponitur enim Achelous fluvius pro aqua Synecdochice, ut apud Euripidem in Bacchis vſ. 625. δμωσὶν Ἀχελῶον φέρειν ἐπίταγε. *Famulis aquam ferre imperans.* Acharus Tragicus apud Athenaeum p. 427. μὰν Ἀχελῶε ἦν κεκραμένε πολύς; *Num multa aqua erat immixta vino?*

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΠΡ. Ἆρ' ἐξέλαμψε τ' γυναικῶν ἡ τρυφὴ,
Χ' ὡ τυμπανισμὸς, χ' οἱ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
Ὅ, τ' Ἀδωνιασμὸς θ' ὑπὲρ τ' τειχῶν,
Οὗ 'γὼ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὄρνισι μοὶ Δημόστρατος
Πλεῖν εἰς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
Αἰ αἰ Ἄδωνιν φησίν· ὁ δὲ Δημόστρατος
Ἔλεγεν ὁπλίζας καταλέγειν Ζακυνθίων.
Ἡ δ' ὑποπεπακυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τ' τέγους
Κόπτεθ' Ἄδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
Ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς, ὁ μαρὸς Χολοζύγης·
Τοιαῦτ' ὑπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.
ΑΓΓ. Τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο τ' τῶνδ' ὕβριν,
Αἱ τἄλλα θ' ὑβρίκασι, κἀκ τ' καλπίδων
Ἔλουσαν ἡμᾶς· ὥστε ῥοιμπίδια
Σείειν πάρεστιν, ὥσπερ ὀνεφρικόζας.
ΠΡ. Νὴ τ' Ποσειδῶ τ' Ἁλυκὸν, δικαιά γε.
Ὅζαν γ' αὐτοὶ ξυμπονηρεύωμεθα
Ταῖσιν γυναιξὶ, κἀδιδάσκωμεν τρυφᾶν,
Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαφάνῃ βεβυσμένα.
Οἱ λέγομεν ἐν τ' δημιεργῶν τισὶ·
Ὦ χρυσοχόε, τ' ὅρμου, ὃν ἐσκεύασας,
Ὀρχουμένης μου τ' γυναικὸς ἐσπέρας,
Ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τ' τρήματος.

Ἐμοὶ

vs. 389. Σαβάζιοι] Scholiastes: οἱ ὀργιασμοὶ τῶν Σαβαζίων· *Orgia Sabazii.* Est autem *Sabazius*, ut porro Scholiastes docet, idem qui *Bacchus*, a σαβάζειν dictus Barbaris, quod Graece est εὐάζειν *Evohe*, ut solent in Bacchi sacris. Vide ad Vespas vs. 9.

vs. 392. Ὁ μὴ ὄρνισι] Puto respici ad illam formulam, qua exitium alicui imprecaturi dicebant: μὴ ὄρνισιν ἴκοιτο. De qua Casaubonus *Animadv.* ad Ath. Lib. II. cap. 14. Posset autem sic suppleri oratio, ὁ μὴ ὄρνισιν ἰκέσθαι ὀφείλων, aut ἄξιος ὤν, aut simili modo. Dicebant etiam ὄρνις ἱκέσθαι in accusativo, quod occurrit infra vs. 1038. qui locus non latuit Virum Summum. Ceterum Bisetus & Florens μὴ ὄρνισι referunt ad πλεῖν, ut sit, μὴ ὄρνισι πλεῖν· *Haud tempori navigare.* Sed sic transpositionem fecisset Comicus vix tolerabilem.

vs. 396. Ὑποτεπωκυῖα] Recte emendarunt Viri docti, cum antea legeretur ὑποπεπλωκυῖα.

vs. 397. Κόπτεσθαι] Notum in hac significatione verbum, etiam in Sacris literis. Euripides in Troadibus vs. 623. ἔκρυψα πέπλοις, κἀπικαλύψαμεν νεκρόν· *Velavi peplis, & insuper planxi cadaver.*

Ibid. Ἐβιάζετο] Cogebatur omni vi intendere vocem in concione, cum vix posset exaudiri propter strepitum mulierum, quem in tectis excitabant. Haec ex Scholiis quamvis corruptis.

vs. 398. Χολοζύγης] Ita vocat eum διὰ τὸ μιλαγχολᾶν, ut Scholiastes, cum alias Βαζύγης diceretur. Forte etiam fuit Χολουργὸς τὸν δῆμον, ut Lysistratus in Acharn. vs. 855. nisi forte & hic pro Δημόστρατος legendum Λυσίστρατος. Sane Scholiastes non videtur legisse Δημόστρατος, apud quem legitur Φιλόστρατος· corrupte, vel metro id arguente.

vs. 400. Τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο] In Nubibus vs. 154. τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτες σόφισμα.

vs. 402.

PROBULUS, NUNTIUS SENUM.

PR. Emicuit igitur mulierum luxuria,
Et tympanorum pulsatio, & frequentes Bacchationes,
Et illa in tectis Adonidis deploratio,
Quam ego, cum essem in concione, audiebam.
Nam Demostratus quidem, ille indignus luce, dicebat
Navigandum esse in Siciliam; uxor autem ejus tripudians
Hei hei Adoni inquit: porro Demostratus
Dicebat milites gravis armaturae esse conscribendos è Zacynto;
Mulier autem ejus in tecto ebria
Adonin esse plangendum ait; at ille vehementer laborabat,
Ille, inquam, Diis invisus, & impurus Cholozyges *Demostratus.*
Tales earum sunt impudicae cantilenae.
NUNT. Quid si audias harum insolentiam?
Quae tum aliis contumeliis nos affecerunt, tum etiam ex urnis
Lavarunt nos: ut vestes
Quatiendae *nobis* sint, quasi imminxissemus.
PR. Merito sane, ita me Neptunus amet marinus;
Cum enim nos adjutores simus nequitiae
Mulierum, easque luxuriam doceamus,
Hujuscemodi nascuntur ab ipsis consilia.
Qui talia dicimus in officinis opificum:
ô Aurifex, monili, quod fabricaveras,
Dum uxor mea vesperi saltat,
Veruculus (glans) excidit ex foramine:

Mihi

vs. 402. Θοιματίδια] Editio Farrei Δ' αἱματίδια. & ita quidem oportebat in Plurali numero, sive θαιματίδια· occurrit tamen in Pl. etiam θαιμάτια, ut in Vespis vs. 407.

vs. 404 Τὸν Ἀλυκόν] Sic recte reseripsit Kusterus fide MSS. pro ἀλυκῷ, quod quaedam Editt. habent. Editio Farrei tantum alio spiritu ἁλικόν. Est autem Ἀλυκὸς Πατιδῶν, ὁ Θαλάσσιος. Vide ad Nubes vs. 83.

vs. 408. Ἐκ τῶν δημιεργῶν] Verti, quasi esset, ἐν τῶν δημιεργῶν. ut quidem Kusterus in MSS. invenit. Subauditur autem ἐργαστήριε sive οἴκῳ. ut in Ecclesiaz. vs. 420. ἐς τὸν σκυλοδιφῶν. Retinui tamen ἐκ, quod in ceteris est Editt. praeter Kusterianam; quia etiam stare potest: aut enim dicitur pro τοῦς sive ποιεῖν ἐκ τῶν δημιεργῶν· aut potius λέγομεν ἐκ τῶν δημιεργῶν, dicitur, ut in Equitibus vs. 462. σὺ δ' ἐθὲν ἐξ ἀμοιβαίων λέγεις;

vs. 409. Τὸν ὄρμιν, ὃν ἐσκύλασας] Pro τῷ ὄρμῳ, ὃν ἐσκύλασας, Attice, ut ait Scholiastes. Ceterum pro ἐσκύλασας lege ἐπεσκύλασας, metri causa, ut in MS. Vossiano invenit Kusterus.

vs. 411. Ἡ βάλανος] Est ambigumn, nam accipitur etiam pro obscoena corporis parte. Sic ludit in ambiguitate vocis hujus Machon apud Athenaeum p. 577. ubi dicit Demetrium Regem Lamiae meretrici omnis generis unguenta dedisse olfacienda; cumque omnia fastidisset Lamia, cum manu sibi fricuisse veretri glandem, eamque sic Lamiae naribus admoviisse, dicentem: Ἀπὸ βαλάνου τοῦ ἐκ Καμπίας βασιλικῆς· *Hoc unguentum est ex glande regia.* Est enim & νάρδος βασιλικὸς, quae fit ex myrobalano.

Ibid. Τρίματος] In Ecclesiaz. vs. 623. ὅπως ἂν μηδεμιᾶς ᾖ τὸ πρύτανμα κενόν.

Ἐμοὶ μὲν ἦν ἔτ' ἐς Σαλαμῖνα πλοῦτέα·
Σὺ δ' ἦν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
Ἐλθὼν, σκεύη τ' βάλανον ἐνάρμοσον.
Ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμων ταδὶ λέγει
Νεανίαν, ᾧ πέος ἔχοντ' ὀ παιδικόν·
Ὦ σκυτοτόμε, τὸ μὲν γυναικὸς ὃ ποδὸς
Τὸ δακτυλίδιον πέζει τὸ ζυγόν,
Ἄθ' ἁπαλὸν ὂν τοῦτ' ἦν σὺ τὴ μεσημβρίας
Ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν θᾶττον ἔχῃ.
Τοιαῦτ' ἀπάντικ' εἰς τοιαυτὶ πράγματα,
Ὅτε γ' ὢν ἐγὼ Πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
Κωπῆς ἔσονται, ταῦτ' ἐγείρω νυνὶ δέον,
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐπικεκλεισμένην τὴν πύλην.
Ἀλλ' ὠδὶ ἔρχον ἐφάνη. Φέρε τὰς μοχλούς,
Ὅπως ἂν αὐτὰς τοῦ ὕδρευσ' ἐγὼ κρέμω.
Τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
Οὐδὲν ποιῶν, ἀλλ' ἢ κατοπτεῖον σκοπῶν;
Οὐχ' ὑποβαλόντε τὼ μοχλὼ ὑπὸ τὰς πύλας
Ἐντεῦθεν ἐκμοχλοῦσετ', ὀπίσθ' ἐγὼ
Σωνεκμοχλοῦσω. ΛΥΣ. Μηδὲν ἐκμοχλοῦσετε·
Ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη· τί δεῖ μοχλῶν;
Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ γ' Φρενῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

ΠΡ. Ἀληθες, ὦ μαρὰ σύ. πῶ 'θ' ὁ τοξότης;
Ξυλλάμβαν' αὐτὴν, κὤπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
ΛΥΣ. Εἴ τ' ἄρα, νὴ τὴν Ἄρτεμιν, τὴν χεῖρά μοι
Ἄκραν προσοίσῃ δημόσιον ὢν, κλαύσεται.
ΠΡ. Ἔδεισας οὕτως; ὦ ξυναρπάσῃ μέσην,
Καὶ σὺ μὲν τύπτε, κ' ἀνύσαντε δήσετον;
ΣΤΡ. Εἴ τ' ἄρα νὴ τὸν Πάνδροσον ταύτην μόνον

Τὴν

vs. 413. Πάσῃ τέχνῃ] Scholia: παντὶ τρόπῳ. Saepe occurrit.

vs. 414. Ἐνάρμοσον] Ita Suidas. Alias legitur ἐνάρμοσον. & ἐπάρμοσον.

vs. 417. Τῶ ποδὸς] Ita in MSS. invenit Kusterus; aliae Editt. τὼς πόδας, minus recte.

vs. 422. seq. Ἐκπορίσας ὅπως κωπῆς ἔσονται] Nempe claſſis & triremes erant inſtruendae ad bellum de pecunia illa publica, quae erat in Arce; ſed a mulieribus proviſum eſt, ne id fieri poſſit: nam arcem occuparunt. Vide mox vſ. 499. Ceterum κωπῆς Attice pro κωπεῖς.

vs. 424.

Mihi quidem navigandum est in Salaminem;
Tu autem, si vacat, quovis pacto circa vesperam
Veni, & ei veruculum inseras.
Porro alius quispiam haec ad sutorem dicit,
Juvenem quidem, sed qui penem habet non puerilem:
ô Sutor, uxoris meae pedis
Digitulum premit corrigia,
Utpote tenellum; hanc itaque tu, meridie
Veniens laxiorem redde.
Talia ex istis evenire solent.
Cum ego, qui Provisor sum, & curavi ut
Remiges non desint, nunc ubi argento opus est,
Portis excluſus sum a mulieribus.
Sed nihil opus est ut *sic* stemus: cedo vectes,
Ut illarum contumeliam reprimam.
Quid ore hiante spectas, perdite? tu etiam quo respicis,
Qui nihil facis, sed tantum cauponam spectas?
Nonne supponetis vectes portis,
Isthinc *eas* revelletis, hinc ego
Etiam simul vellam. Lys. Ne revellite.
Ultro enim exeo: quid vectibus est opus?
Non enim tam vectibus opus est, quam sana mente.

PROBULUS, LYSISTRATA, STRATYLLIS.

PR. Siccine vero impurissima? ubi est sagittarius?
Comprehende istam, & manus ei post tergum liga.
LYS. Per Dianam juro, manum mihi
Summam admoverit, quamvis publicus sit minister, flebit.
PR. Heus tu timesne? nonne corripies mediam,
Tuque cum isto una, & properatis ligare?
STR. Per Pandrosion juro, si huic tantum

Manum

vs. 424. Ἀποκλεισθῆναι τῶν πυλῶν] Timocles Comicus apud Athenaeum p. 567. τῆς θύρας ἀπεκλεισμένη.
vs. 425. Ἀλλ' ἐδὲν ἔργον ἑστάναι] In Avibus vs. 1308. ὦ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ὅτ' ἔργον ἐστάναι.
vs. 427. Ποῖ κίχητας] Metri gratia scribendum est, ποῖ κίχητας; ut recte habent MSS. *Vat. & Voss.* Kusterus.
vs. 429. Μοχλούς] Eurip. in Iphig. Taurica vs. 99. Ἡ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς; *An aerea claustra solventes vectibus.* Hinc μοχλεύειν. Eurip. in Herc. Furente vs. 999. σκάπτει, μοχλοῖς θύρετρα· *Fodit, vectibus movet fores.* Et in Medea vs. 1317. τί τάδε κινεῖς κἀπιμοχλεύεις πύλας; *Quid haec moves & vectibus aperis fores?*

Τίν' χεῖρ' ὀπιβαλεῖς, ὀπιχεσεῖ πατάμην.
ΠΡ. Ἰδού γ' ὀπιχεσεῖ. πῶ 'στιν ἕτερον τοξότης;
Ταύτην τεθτέραν ξυώδκσον, ὁπὴ ᾧ λαλεῖ.
ΛΥΣ. Εἴ τ' ἄρα, νὴ τὴν Φωσφόρον, τὴν χεῖρ' ἄκραν
Ταύτην τεθσοίστις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
ΠΡ. Τετὶ τί ἦν; πω τοξότης; ταύτης ἔχω.
Παύσω τίν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τὴν ἐξόδν.
ΣΤΡ. Εἴ τ' ἄρα, νὴ τὴν Ταυροπόλον, ταύτην τεθσῳ,
Ἐκκοκκιῶ σῦ τὰς τενοκωκύτας τρίχας.
ΠΡ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὀπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
Ἀτὰρ ᾧ γυναικῶν ᾠδέποτ' ἔσθ' ἡτ[illegible]τέα
Ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
Ξυνταξάμενοι. ΛΥΣ. Νὴ τὼ θεὼ, γνώσεσθ' ἄρα,
Ὅτι ᾧ πάρ' ἡμῖν εἰσὶ τέτταρες λόχοι
Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
ΠΡ. Ἀποτρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι.
ΛΥΣ. Ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
Ὦ σπερμαγοραμολεκιθολαχανοπώλιδες·
Ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
Οὐκ ἐξέλκετ', ᾧ παίσετ', οὐκ ἀρήξετε;
Οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀνεπαχωτήσετε;
Παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ συλλύετε.
ΠΡ. Οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγά μω τὸ τοξικόν.
ΛΥΣ. Ἀλλὰ τί γὰρ ἄω; πότερον ὀπὶ δῆλας πνὰς
Ἥκειν ὑόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶσ
Χολὴ ὑπεῖναι; ΠΡ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω ᾧ μάλα
Πολλὴ, ἐάν γε πλησίον κάπηλος ᾖ.

ΧΟΡ.

vs. 440. Νὴ τὴν Παιδρόσον] Scholia: Θυγατέρες Κίμωνος Παιδρόσου, καὶ Ἀγραύλη. ἐκ τῆς Παιδρόσου δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Παιδρόσος καλεῖται.

vs. 441. Ἐπιχεσεῖ πατάμενος] „Hoc loquendi ge„nere usus est in alia fabula Aristophanes: πατάμε„νος ὑπὸ τὰ γέρεθλα ἐκ απλάσιον χέζομεν. *Florens.*" Locus est in Equit. vs. 70.

vs. 444. Νὴ τὴν Φωσφόρον] Scholia: τὴν Ἄρτεμιν ἅπασι δοκεῖ, ἐπεὶ δαδοῦχος ἡ αὐτὴ τῇ Ἑκάτῃ. Dianam Φωσφόρον Διὰ vocat Eurip. in Iphig. Taur. vs. 21. Hecatem φωσφόρον vocat etiam Thesmoph. vs. 865. ἡ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον. Ubi vide Notam.

vs. 445. Κύαθον αἰτήσεις τάχα] Metonymia consequentis pro Antec. Suidas ad hunc locum: κύαθον αἰτήσεις τάχα· ἵνα πεσοῦσι ταῖς γναθοις· ἅπασι ὑποπιασθῆναι καὶ τυφθῆναι ὑφ' ἡμῶν. γιμίζουσι γὰρ κύαθον θερμὸν, καὶ προσκολῶσι τοῖς εἰθήμασι καὶ θεραπεύουσι· *Cyathum petet statim: ut maxillis eum admoveat, tot vibices & plagas a nobis accipiet. Implent enim cyathum calida aqua, & applicant tumoribus, atque sic medicinam faciunt.* In hoc loco Suidae scripti ὑποπιασθῆναι pro vulgata ὑποπιασθῆσαι. De hac medela tuberum Comicus in Pace vs. 541. ὑποπιασμένοι ἅπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι. Haec loca nec alios latuerunt. Ceterum infra vs. 473. similis est metonymia, & idem sensus: κολιδιᾷν ἀπόχρη.

vs. 447. Παύσω τίν' ὑμῶν] Ita posuit vocem τὶς & in Nubibus vs. 1494. κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δῆσαι βίᾳ ἐμοὶ ποιήσω.

vs. 448. Νὴ τὴν Ταυροπόλον] Euripides in Iphigenia Taurica vs. 1457. Ἄρτεμιν δὲ τὴν βροτοὶ Τελοισπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν· *Dianam mortales deinceps celebrabunt Tauropolam Deam* Locum citavit Bisetus.

vs. 449. Ἐκκοκκιῶ σε τὰς — τρίχας] In eadem re utitur verbo ἐκκοκίζειν in Thesmoph. vs. 574. ἐκκοκιῶ σε τὰς κοκάδας. Verbum ἐκκοκκίζειν occurrit supra vs. 364. ubi vid. Not.

vs. 452. Ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς] Particula ὁμόσε de concursu hostili solet usurpari. Thucydides Lib. II. in Orat.

Manum injicies, mox cacabis calcatus.
PR. Ecce vero, cacabis, inquit? ubi est alius sagittarius?
Hanc primam constringe, quia etiam loqui audet.
LYS. Per Luciferam Dianam juro, si manum summam
Huic admoveris, cyathum mox petes.
PR. Quid hoc est? ubi sagittarius? hanc tene.
Efficiam ego, ut desinatis huc exire.
STR. Per Tauricam Dianam juro, si ad hanc accesseris,
Evellam tibi capillos, ob quos ingemisces & lamentaberis.
PR. Heu me miserum, sagittarii me reliquerunt.
Sed mulieribus cedere nunquam decet
Nos: propius accedamus ad eas, ô Scythae,
Acie instructa. LYS. Experiemini ergo, ita me duae illae Divae ament,
Et apud nos esse quatuor cohortes
Pugnacium mulierum intus armis instructarum.
PR. Retorquete manus earum, vos Scythae.
LYS. ô Auxiliares copiae mulierum, procurrite foras,
ô Quae semina, ova, & olera venditis!
ô Quae allia & panem venditis, quaeque cauponariam exercetis!
Nonne trahetis, nonne ferietis, nonne opem feretis?
Nonne conviciabimini, nonne impudentes eritis?
Desinite, recedite, spolia ne detrahite.
PR. Hei mihi, male successit res meis sagittariis.
LYS. Sed quid nam arbitrabaris? utrum contra servas quasdam
Ire te putasti? aut mulieribus non existimas
Bilem inesse? PR. Imo ita me Apollo amet perquam
Multam, si prope sit caupo.

CH.

Orat. Pericl. altera: *ἴέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι· Ire hostibus obviam debemus, non solum confidentes, verum etiam eos despicientes.*

vs. 454. *Καὶ παρ' ἡμῖν αἱσὶ τέτταρες λόχοι*] Non placet, quod Grammatici Graeci aliique hos secuti putant haec dici respectu Laconicarum cohortium. Potius putem Comicum more suo ludere in voce, quia *λοχεύειν* etiam mulieres dicuntur; nempe cum sunt puerperae.

vs. 460. *Οὐκ ἐξίκνεῖ', ὦ*] Kusterus in Editione sua *οὐχ ἵξει', ὦ* — ex MS. Voss. ut ipse ait. Bono quidem sensu, sed tamen debebat pristinam lectionem retinuisse potius, licet vitiosam & metrum corrumpentem. Nam potuit forte Comicus scripsisse *ἐξίλθετ'*, i. e. *Egredimini*. In Editione certe Farrei est *οὐκ ἐξίλθετ', ὦ* — quod si ergo particula negativa priore loco deleatur, & metro & sensui non minus consultum est. Nam Florens non est audiendus, qui *ὦ ἔξιλθετ'* esse scribendum putat, pro *οὐκ ἐξίλθετε*. Quis enim diceret interrogans, *Nonne exite?*

vs. 462. *Παύσασθε*] Hoc ad mulieres, quae viros terga dantes persequebantur.

vs. 466. *Μὰ τὸν Ἀπόλλω*] Hic etiam retinui pristinam lectionem; Kusterus in sua Edit. *νὴ τὸν Ἀπόλλω*, ut habere dicit MS. Vat. P. quia *μὰ* sit negativa particula, quae hic locum habere non potest. Verum quidem est negativam esse illam particulam plerumque, & apud Comicum vix ullibi aliter occurrere, nisi forte hic: invenitur tamen & affirmative, ut apud Aristaenetum Epist. X. Lib. I. *Μὰ τὴν Ἄρτεμιν Ἀκεστίδα γαμοῦμαι.* apud Alciphronem Lib. II. Epist. 4. *Μὰ τὴν Καλλιγένειαν ἐν ᾗ τὸν ἐσμὸν κατέχαιρον, ὦ Μίκυθε, ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γενόμην.* Ubi vide Notas meas.

vs. 467. *Ἐάν γε πλησίον κάπηλός ἦ*] Tunc multum bilis inesse dicit mulieribus si prope sit caupo, apud quem divertentes potent, & ebriae rixentur. In Thesmoph. vs. 747. dicit mulieres esse *μίγα κάπηλικὸν ἀγαθόν.*

ΧΟΡ. Ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, Πρόβουλε τῆσδε τ' γῆς,
Τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
Οὐκ οἶσθα λυπρὸν οἷον αἰδ' ἡμᾶς ἔλυσαν ἄρτι
Ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις; ἰὼ ταῦτ' ἄνθυ κονίας.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ὦ μέλ', ἰὼ χρὴ σωφρέειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
Τἰὼ χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾷν ἀνάγκη·
Ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
Λυπῆσα μηδέν' ὀθαδί, κινῆσα μηδὲ κάρφος·
Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίτῃ με καρεθίζῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα
Τοῖσδε τοῖσιν κνωδάλοις;
Οὐ γάρ ἔτ' ἀνεκτὰ πάσχομεν. ἀλλὰ βασανιστέον
Τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
Ὅ, τι βουλόμεθά ποτε τὴν Κρανάαν
Κατέλαβον, ἐφ' ᾧ, τι τε
Μεγαλόπετρον ἄβατον
Ἀκρόπολιν, ἱερὸν τέμενος;
Ἀλλ' ἀνερώτα, ἰὼ μὴ πάθῃ, ἰὼ σωφέρει πάντας ἐλέγχων·
Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο χρᾶγμα μεθέντας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ.

ΠΡ. Καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ὀπθυμῶ νὴ τὴν Δία σφῶϊν πυθέσθαι,
Ὅ, τι βουλόμεναι τὴν Ἀκρόπολιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε μοχλοῖς;
ΛΥΣ. Ἵνα ταμιεῖον σῶν παρέχωμεν, ἰὼ μὴ πολεμῆτε δι' αὐτό.
ΠΡ. Διὰ ταμιεῖον πολεμεῖσθαι γάρ; ΛΥΣ. Καὶ τἄλλα τε πάντ' ἐκυκήθη.
Ἵνα

vs. 468. Ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη] Sophocles in Ajace vs. 1292. aut 1281. ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη· *O qui multa dixisti & inutilia verba.* Ibid. vs. 1072. aut 1060. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνῆλωσας λόγον; *Cur tanta verba consumpsisti?* Euripides in Medea vs. 325. λόγους ἀναλοῖς. οὐ γὰρ ἂν πίσαις ποτέ· *Verba consumis; non enim persuaseris unquam.*

Ibid. Πρόβουλε τῆσδε γῆς] Aeschylus in Septemthebana vs. 1014. δῆμε πρόβουλοι τῆσδε Καδμείας πόλεως· *Populi consiliarii hujus Cadmeae urbis.* eosdem ibi mox προστάτας Καδμείων vocat, vs. 1034.

vs. 472. Οὐ χρὴ προσφέρειν] Supra vs. 438.

vs. 473. Καιλιδιᾶν ἀνάγκη] Id est, ὑπώπια ἔχειν, φέρειν. Per metonymiam consequentis pro antec. intelliguntur verbera.

vs. 478. Τοῖς δὲ τοῖσιν κνωδάλοις] Idem est quod paulo

CH. ô Proviſor hujus regionis, qui multa jam verba impendiſti,
Cur cum hiſce beſtiis congrederis ad colloquendum?
Neſcis quali balneo iſtae nos laverint modo
Indutos veſtibus? idque ſine cinere & lixivio.
CH. MUL. Sed, ô bone, non oportet vicinis temere admovere
Manum; ſi autem hoc feceris, tumentes oculos habere neceſſe eſt.
Nam ego volo modeſte tanquam virgo ſedere,
Nullique moleſta hic, nec feſtucam loco movere;
Dum ne quis me premat & irriret tanquam crabrones.

COMMATION CHORI.

CH. VIR. ô Jupiter, quid faciemus
Iſtis beſtiis?
Haec enim ſunt intolerabilia; ſed examinanda
Haec res tibi eſt mecum,
Quid volentes Cranaam urbem
Occupaverint, curque
Petricoſam inacceſſam
Arcem, ſacrum templum?
Sed interroga, & ne crede, & adhibe omnia argumenta;
Nam turpe eſt inexploratam nos ſinere ejusmodi rem, miſſam eam facientes.

PROBULUS, LYSISTRATA, ALIA MULIER.

PR. Equidem hoc primum cupio ex ipſis quaerere:
Quid volentes arcem noſtram vectibus occluſiſtis?
LYS. Ut argentum ſalvum praeſtemus, & ut bellum ne geratis propter id.
PR. Propter argentum ergo bellum gerimus? LYS. Quin cetera omnia propter id turbata ſunt.
Nam

lo ante τοῖσδε τοῖς θηρίοις. Aeſchylus Eumenid. vſ. 648. ubi ad Furias dicit Apollo: ὦ παντομισῆ κνώδαλα, φίλοις θεῶν· *O abominanda animalia; Deorum odia.* Vide ad Veſpas vſ. 4.

vſ. 481. Τὴν Κρανάαν] Ita vocat nunc Arcem Athenarum. In Acharn. vſ. 75. de ipſa civitate: ὦ Κρανὰ πόλις. ubi vide Notam.

vſ. 486. Ἀκωδώνισον] Κωδωνίζειν proprie eſt explorare tinnitu aut ſonitu monetam aut vaſa. Vide in Ranis vſ. 729. Deinde abſolute experiri. Dicunt etiam Grammatici metaphoram eſſe ab explorandis vigiliis per κωδωνοφόρους· quidam etiam a probandis equis, an ſtrepitum ſufferre poſſint.

vſ. 489. Παρίχωμεν] „ MS. *Vat. P.* παρίχοιμεν· Id„ que rectius propter ſequens πολεμοῖτε, *Kuſterus.*" Editio etiam Farrei habet παρίχοιμεν.

Ἵνα γὰρ Πείσανδρ' ἔχοι κλέπτειν, χ' οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
Ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἶδ' ἓν τοῦθ' εἵνεκα δρώντων,
Ὅ, τι βύλονθ'· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' ἀκίτι μὴ καθέλωσιν.
ΠΡ. Ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥΣ. Τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
ΠΡ. Ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; ΛΥΣ. Τί δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
Οὐ γὰρ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
ΠΡ. Ἀλλ' ὁ ταυτόν. ΛΥΣ. Πῶς ὁ ταυτόν; ΠΡ. Πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ὑδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. Πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
ΛΥΣ. Ἡμᾶς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. Ὑμεῖς; ΛΥΣ. Ἡμεῖς μέντοι. ΠΡ. Σχέτλιόν γε.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. Νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
ΛΥΣ. Σωφρόνει, ὦ τᾶν. ΠΡ. Κεἰ μὴ δέομαι. ΛΥΣ. Τοῦθ' εἵνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
ΠΡ. Ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τοῦ τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
ΛΥΣ. Ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. Λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς. ΛΥΣ. Ἀκροῶ δή,
Καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡ. Ἀλλ' ἀδύναμαι. χαλεπὸν γὰρ
Ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΛΥΣ. Κλαύσῃ τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
ΠΡ. Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε. ΛΥΣ. Ταῦτα ποιήσω.
Ἡμεῖς τὸ μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸ χρόνον ἀνεχόμεθα,
Ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅτ' ἂν ποιεῖτε.
Οὐ γὰρ χρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς· κοὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
Ἀλλ' ἠθανόμεθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν ἦσαν,
Ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
Εἶτ' ἀναδῦσαι τἄνδοθεν, ὑμᾶς ἐπαπορήσαντ' ἂν γελάσασαι,
Τί βεβούλευσθ' περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ φίλῃ καθημέναι
Ἐν τῷ δήμῳ τὴμέραν ὑμῖν. τί δέ σοι ταῦτ', ἢ δ' ὅς ἂν ἀνήρ.
Οὐ σιγήσῃ; κἀγὼ σίγων. ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
ΠΡ. Κἂν ὦμωζες γ', εἰ μὴ σίγας. ΛΥΣ. Τοί γ' ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
Ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσεσθ' ἂν ὑμῶν·

Εἶτ'

vs. 491. Ἵνα γὰρ Πείσανδρ@· ἔχοι κλέπτειν] De isto Comicus Noster in *Babyloniis*, apud Scholiastem ad Aves vs. 1555. *εἰ δὲ αἰτοῦντες, ἀρχὴν πολέμου παρίσταμεν μετὰ Πεισάνδρου· Qui munera captant, causam belli suggererent cum Pisandro.* In isto loco παρίσταμεν in singulari numero male erat scriptum.

vs. 492. Κορκορυγὴν] In Pace vs. 992. *Λύσον δὲ τὰς μάχας καὶ κορκορυγάς.*

Ibid. Οἱ δ' ἓν τοῦθ' ἕνεκα δρώντων] In Acharn. vs. 185. *οἱ δ' ἓν βοώντων.* Ubi vide Notam.

vs. 496. Οὐ καὶ τἄνδον] In Ecclesiaz. vs. 210. idem argumentum: *ταῖς γὰρ γυναιξὶ φησι χρῆναι τὴν πόλιν ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.*

vs. 503. Ἀκροῶ] Est imperativus. Pherecrates apud Athenaeum p. 122. *ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κ' ἀκροῶ· Verum, si videtur tibi, adverte mentem & ausculta.*

vs. 506. Ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις] Ita Editio Farrei, & teste Kustero MS. *Vat. P.* nec non Suidas v. κρώζειν. In quibusd. Editt. male, ὦ γραῦς αὐτῇ κρώξεις. Est autem metaphora ab avibus infaustis. Idem fere dicit Virgilius: —— *Capiti cane talia demens Dardanio.* quem locum adduxit Florens.

vs. 508. Ἅτ' ἂν ποιεῖτε] „ Versus gratia lege ἅττ' „ ἂν ποιεῖτε. *Kusterus.*" Sed & alias vitiosum est ἅτ' ἂν ποιεῖτε.

Nam ut Pisander haberet, quod depeculetur, & ii qui magistratum gerunt,
Semper aliquas turbas concitabant: faciant igitur illi ea causa
Quicquid volent; nam argentum istud non amplius deproment.
Pr. Quid facies ergo? Lys. Rogas? nos id asservabimus.
Pr. Vosne asservabitis argentum? Lys. Quid putas inesse periculi?
Nonne domi etiam nos utique asservamus & dispensamus opes?
Pr. Sed non eadem res est? Lys. Quomodo non eadem? Pr. Hinc bellum gerendum est.
Lys. At nihil opus est belligerare. Pr. Quonam ergo alio modo servabimur?
Lys. Nos servabimus vos. Pr. Vosne? Lys. Nos vero. Pr. Grave quidem hoc esset.
Lys. Attamen haec conditio accipienda est. Pr. Iniquum est ita me Ceres amet.
Lys. Habenda salus est, ô bone. Pr. Etsi non opus mihi sit ea. Lys. Eam ob rem multo magis.
Pr. Sed vobis unde in mentem venit, ut bellum & pacem curaretis?
Lys. Nos indicabimus. Pr. Dic cito, ne plores. Lys. Ausculta jam,
Et conator manus cohibere. Pr. Sed non possum; difficile enim *est mihi*
Prae iracundia eas continere. Lys. Ergo multo magis plorabis.
Pr. Istud quidem, ô vetula, tuo capiti crocitaveris. tu vero mihi dic *illa*.
Lys. Hoc agam.
Nos superiore quidem bello & tempore tulimus patienter
Vos viros, quicquid ageretis, modestiâ nostrâ;
Non enim sinebatis nos mutire: postea non placebatis nobis,
Et sentiebamus satis quid ageretis, domique saepe
Audivimus, vos magnis de rebus mala consilia cepisse:
Deinde interno dolore aegrae, interrogabamus vos ridendo:
Quid constitutum est scribere in columna de pace
A vobis hodie in concione? tum vir, quid hoc ad te, inquit:
Nonne tacebis? & ego tacebam. Al. Mul. Sed ego nunquam tacuissem.
Pr. Plorasses, si non tacuisses. Lys. Ego vero domi tacebam.
Aliud audiveramus consilium vestrum deterius:

Deinde

πεισῆτε· non enim dicunt ita Graeci; sed vel ἄνθ' ἱπεισῆτε, vel ἄντ' ἂν πεισῆτε (quod etiam hic posset ingredi metrum) vel ἀντ' ὂν ἱπεισῆτε· vel ἀντ' ἂν πεισῆτε.

vs. 509. Οὐκ ἠρίσκετέ γ' ἡμᾶς] In Ranis vs. 103. σὺ δὲ ταῦτ' ἀρίσκεις;

vs. 512. Γελάσαντας] Ficto risu.

vs. 513. Περὶ σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ] Formulae foederum in columnis describebantur. In Acharn. vs. 727. τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην.

vs. 514. Ἥδ' ὃς ἂν ἀνὴρ] Ita Editio Farrei: in aliis deest ἂν non sine detrimento metri. Illud autem ἥδ' ὃς occurrit in Vespis vs. 801. σχολὴ γὲν καθῆψε τ' ἀρχήν, ἥδ' ὃς λίγαν. ubi vide Notam.

vs. 515. Οὐ σιγήσει;] Sic apud Sophoclem in Ajace vs. 292. refert mulier quid ipsi vir dixerit importunius locutae: Ὅδ' εἶπε πρός με βαΐ', ἀεὶ δ' ὑμνέμενα, Τέκνον, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει· *Ille vero ad me pauca quidem, sed sermone omnium trita dicebat: Mulier, silentium decus affert mulieribus.*

vs. 516. Κἂν ὠμώζες] Sequor hic Editionem Kusteri, qui ex auctoritate MSS. recte distinxit Personas, & addidit particulam ἔνδον, sine qua versus non est integer. Tantum ὠμώζες retinui ex aliis Editt. pro ὤμωξας, quod & ipsum tamen rectum est.

Εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν, πῶς ταῦτ', ὦ ἄνερ, ἁμαρτάνεθ' ὧδ' ἀνοήτως;
Ὁ δὲ μ' ὀθνεῖος ὑποβλέψας ἔφασκε, καὶ μὴ τὴν φήμην νήσω,
Ὀστυγξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσι μελήσει.
ΠΡ. Ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐνεῖνος. ΛΥΣ. Πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
Εἰ μηδὲ κακῶς βουλομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
Ὅτε δ' ἦδ' ὑμῶν ὁ ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἡκόμεν ἤδη,
Οὐκ ἔφην ἀνὴρ ὁ τῇ χώρᾳ μὰ Δί' ὃ δῆθ' ἕτερός τις·
Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν θὠθὺς ἐδόξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
Ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ ἂν χρὴν ἀναμεῖναι;
Ἢν ἐν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀνακροᾶσθαι,
Κἀνπισωπᾶν, ὥσπερ κἀμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.
ΠΡ. Ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις, κἀγὼ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥΣ. Σιώπα,
Σίγ', ὦ κατάρατε. ΠΡ. Σιωπῶ 'γώ; ΛΥΣ. Καὶ ταῦτα καλύμματα φέρε
Περὶ τὴν κεφαλήν. ΠΡ. Μὴ νῦν ζώην. ΛΥΣ. Ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
Παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβών,
Ἔχε καὶ φέρε περὶ τὴν κεφαλήν,
Κἄτα σιώπα·
Καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον·
Κἄτα ξαίνειν συζωσάμενος
Κυάμους τρώγων·
Πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Ἄγε δή, ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
Ἐν τῷ μέρει κἀμεῖς τε ταῖς φίλαισι ξυλλάβωμεν.
Ἐγὼ γοῦν ὅποτε κάμοιμ' ἂν ὀχυμένη·
Οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ μου καματηρός·
Ἐθέλω δ' ὅπη πᾶν ἴεναι
Μετὰ τῶνδ', ἀρετῆς ἕνεκ', αἷς

Ἔνι

vſ. 520. Ὀστυγξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν] Horat. *O multa fleturum caput.* Ex Notis Biſeti. ὀστυγίζειν autem eſt ab ὀστοῖ, quæ eſt interjectio dolentis, ut οἰμώζειν ab οἴμοι, & ſæpe occurrit apud Comicum.

Ibid Πόλεμος δ' ἄνδρεσι μελήσει] Scholia: παρὰ τὸ Ὁμηρικόν. Il. Z. 492.

vſ. 523. Ὅτε δ' ἦδ' ὑμῶν] Legendum ὅτε δῆθ' ὑμῶν, ut eſt in Editione Farrei. quod & Florens vidit. Eſt autem δῆθ' pro ἤδη. Poſſet quidem ἦδ' etiam legi, pro ἤδη· eliditur enim quandoque longa etiam vocalis, ſed non placet bis poni hic eandem particulam.

vſ. 527. Ἀνακροᾶσθαι] „ Sic recte MSS. *Vat. P. & Voſſ.* Nam priores Editt. habent ἂν ἀκροᾶσθαι claudicante metro. *Kuſterus.*" Dicitur autem ἀνακρούεσθαι & verſu ſeq. ἀντισιωπᾶν, quia antehac mulieres auſcultarunt viris & tacuerunt; nunc itaque contra viri taceant & auſcultent mulieribus.

vſ. 530. Καὶ ταῦτα τὰ καλύμματα] Jubet viros aſſumere

Deinde quaerebamus: mi vir, qui fit, ut haec tam ſtulte agatis?
At ille me intuens ſtatim dicebat: niſi ſubtemen nerem,
Capiti meo male fore? bellum autem, *inquit*, viris curae erit.
PR. Recte quidem ille profecto dixit. LYS. Quo pacto recte, ô perdite,
Si nobis nec admonere vos licuit mala cogitantes?
Sed cum per vias palam a vobis audiremus jam *haec:*
Non eſt profecto in tota regione quisquam vir alius *praeter nos:*
Poſt haec ſtatim Graeciam ſervare communiter viſum eſt
Mulieribus congregatis: cur enim fuiſſet *diutius* expectandum?
Si igitur nobis meliora ſuadentibus viciſſim volueritis auſcultare,
Et viciſſim tacere, ut nos tunc, facile vos corrigemus & reſtituemus.
PR. Vosne ut nos corrigatis? ſane acerbum dictu & intolerabile. LYS.
Tace,
Sile, ſcelerate. PR. Egone ut taceam? LYS. Et iſta cape pro integumentis
Circa caput. PR. Emori cupio. LYS. Sed ſi hoc impedimento eſt tibi,
A me hoc integumentum accipe,
Et circumpone capiti tuo;
Deinde tace:
Hunc etiam ſume calathum,
Et ſuccinctus lanam carpe
Fabas eſitans:
Bellum autem mulieribus erit curae.

CHORUS MULIERUM.

Recedite, ô mulieres, ab urnis, ut
In partem & nos juvemus amicas.
Ego enim nunquam defatigabor ſaltando,
Nec laſſitudo moleſta capiet genua mea:
Voloque adire omne *periculum*
Cum iſtis, virtutis cauſa, quibus

Ineſt

mere ornatum muliebrem, & mulierum opera facere.
vſ. 536. & 537. Ξαίνειν —— κυάμους τρώγων] Infinitivus pro Imperativo, ut ſaepe alias. Videtur autem alludere: Τὴν σικύην τρώγουσα, γύναι, τὴν χλαῖναν ὕφαινε· *Cucumere veſcens, mulier, laenam texito.*
vſ. 537. Κυάμους τρώγων] Scholia: δικάζων. Sic in Equit. vſ. 41. Populus Athenienſis dicitur κυαμωτρώξ. Quia plerique plebeji ex forenſibus negotiis alebantur mercedem accipientes judicialem & comitialem, τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ δικαστικὸν μισθόν. Intelliguntur autem per *Fabas* haec negotia, quia in ſuffragiis ferendis adhibebant *fabas.*
vſ. 538. Πόλεμος δὲ γυναιξὶ μέλήσει] Ad illud vſ. 520. πόλεμος δ' ἀνδράσι μέλήσει.
vſ. 539. Αἴρεσθ' —— ἀπὸ τῶν] Scholia: ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῶν καλπίδων.
vſ. 540. Ἐν τῷ μέρει —— ξυλλάβωμαι] Euripides in Oreſte vſ. 452. Ἀλλ' ἀντιλάζε καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει· *Sed capeſſe & labores in partem.*

Ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
Ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
Σοφὸν, ἔνι φιλόπολις
Ἀρετὴ φρόνιμος.
Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων ἠ μητριδίων ἀχαληφᾶν,
Χωρεῖτ' ὀργῇ, ἠ μὴ τέγξεσθ'· ἐπὶ γὰρ νῦν ἥκια θεῖτε.
ΛΥΣ. Ἀλλ' ἥνθρ' ὁ γλυκύθυμος Ἔρως, χ' ἡ Κυθερηγένεί' Ἀφροδίτη
Ἵμερον ἡμῶν χ' τὸ κόλπων ἠ τῶ μηρῶν καταπνεύσῃ,
Κἄτ' ἐντείνῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι ἠ ῥοπαλισμὸς,
Οἵμοι ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.
ΠΡ. Τί ποιήσασα; ΛΥΣ. Ἢν παύσωμαι πρώκτων μὲ ξυὺ ὅπλοισιν
Ἀγοράζοντας ἠ μαινομένους· νὴ τὴ Παφίαν Ἀφροδίτην.
Νῦν μὲν γὰρ δὴ ἠ ταῖσι χύτραις ἠ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
Περιέρχον' χ' τὴν ἀγορὰν ξυὺ ὅπλοις, ὥσθ' Κορύβαντες.
ΠΡ. Νὴ Δία· χρὴ γὰρ τὼς ἀνδρείως. ΛΥΣ. Καὶ μὴν τόγε πρᾶγμα γελοῖον,
Ὅτ' ἂν ἀσπίδ' ἔχων ἠ Γοργόνα τις, κἄτ' ὠνεῖται κορακίνως.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Νὴ Δί' ἔγωγ' ἢν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἔφ' ἵππου
Ἐς τὴ χαλκῆν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον πρὸς γραός.
Ἕτερος δὲ θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσθ' ὁ Τηρεύς,
Ἐδεδίσκητο τὴν ἰχαδόπωλιν, ἠ τὰς δρυπέτεις κατέπινεν.
ΠΡ. Πῶς ἂν ὑμεῖς δύναισθε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
Ἐν ταῖς χώραις, ἠ ξυμλῦσαι; ΛΥΣ. Φαύλως πάνυ. ΠΡ. Πῶς; ἀπόδειξον.
ΛΥΣ. Ὥσθ' ὅκνος ὅτ' ἂν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσα,
Ἐπενεγκοῦσα τοῖσιν ἀτρακτοῖς, τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ δ' ἐκεῖσε·
Οὕτως ἠ τὸν πόλεμον τοῦτον ξυλύσομεν, ἢν πως ἐάσῃ,
Διενεγκοῦσα ξυὺ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ δ' ἐκεῖσε.
ΠΡ. Ἐξ ἐείων δὴ ἠ κνωπήρων ἠ ἀτρακτῶν πράγματα δεινὰ
Παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι; ΛΥΣ. Κἂν ὑμῖν γ' εἴ πις ἐνῆν νοῦς,

Ἐκ

vſ. 549. Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων &c.] Legendum potius ἀνδρειοτάτη, ut eſt apud Athenaeum p. 90. & apud Suidam v. τήθη, qui locum hunc citant: aut cum Kuſtero ἀνδρειότατοι. Eſt autem homonymia in his vocibus: nam τήθη eſt nutrix, & τήθια ſunt oſtrea quaedam; itaque hac voce ambigua, vult ſubindicare aſperitatem quandam & duritiem animi, in mulieribus. Porro μητρίδιον eſt mater in forma deminutivi, & dicuntur etiam μητρίδιαι ἀκαλήφαι, urticae, cum in iis generantur grana ſeminum: quo tempore maxime urunt; itaque hic etiam intelligitur aſperitas quaedam & mordacitas. In Veſpis vſ. 888. dixit ὀργὴς ἀκαλήφην pro aſperitate & vehementia iracundiae. Eſt autem & ἀκαλήφη ambiguum, nam & marina eſt, ut ſunt τήθια, & terreſtris.

vſ. 550. Χωρεῖτ' ὀργῇ] Tanquam milites ad conflictum. Thucydides Lib. V. c. 70. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν. Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες· Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως &c. Poſtea congreſſus acierum fiebat; *Argivi ſocique citato gradu plenique irarum ferebantur: Lacedaemonii vero ſedate.* Ubi Scholia: ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες· ἰσχυρῶς καὶ σὺν ὀργῇ.

Ibid. Νῦν ἥκια θεῖτε] Contrarium in Eccleſiaz. vſ. 109. ὧν μὲν γὰρ ἔτι θέομεν, ἔτι ἐλαύνομεν.

vſ. 553. Τέτανον] Hanc vocem de tentigine nervi uſurpavit & infra vſ. 848. εἰσ' ὁ σπασμός μ' ἔχει χ' ὁ τέτανος.

Ibid. Ῥοπαλισμὸς] Scholia: ὅταν γὰρ ᾖ τὸ αἰδοῖον ὡς ῥόπαλον γίνεται.

vſ. 554. Λυσιμάχας —— καλεῖσθαι] Id eſt, *Pugnarum diribitrices.* Sic in Pace vſ. 993. ad Pacem dicunt: λῶσον δὲ

Ineſt ingenium, ineſt gratia,
Ineſt audacia, ineſt &
Sapientia, ineſt addicta reip.
Virtus cum prudentia conjuncta.
Sed ô nutricum & urticarum gravidarum fortiſſima
Ite animo ardenti, & ne miteſcite; nam adhuc ſecundo vento curritis.
Lys. Sed ſi Cupido ille dulcis & Cypria Venus
Amorem vobis in ſinum & in femora inſpiraverit; (penes,
Deinde vero ſi viris tentiginem ſuavem ingeneraverit, ut quaſi baculos erigant
Spero fore aliquando ut Lyſimachae à Graecis vocemur.
Pr. Ob quod facinus? Lys. Si effecerimus, ut deſinant cum armis
In foro verſari, & inſanire, ita me Paphia Venus amet;
Nunc enim & apud ollas & pariter apud olera
Obambulant per forum cum armis, quaſi Corybantes.
Pr. Ita ſane; nam decet fortes. Lys. Equidem res eſt ridicula,
Si quis clypeum cum Gorgonis facie tenens, emat ſaperdas.
Al. Mul. Quin & ego vidi Phylarchum hominem comatum, equo inſidentem
In aereum pileum injicere ovum à vetula *emptum*.
Alius autem peltam quatiens & jaculum, uti Tereus,
Terrefaciebat caricarum venditricem, & ficus maturas deglutiebat.
Pr. Quomodo igitur poteſtis tantas res turbatas ſedare
Et diſſolvere in regionibus? Lys. Perfacile. Pr. Quomodo? oſtende.
Lys. Sicuti fila cum nobis ſunt turbata, ſic prehendimus,
Et ſubducimus fuſis, hac & illac;
Ita & bellum iſtud diſſolvemus, ſi quis ſinat,
Diducentes id per legationes hac & illac.
Pr. Ex lana ergo & filis & fuſis res periculoſas,
ô Fatuae, vos putatis ſedaturas? Lys. Imo ſi vobis aliquid ineſſet ſanae mentis,

Ex

δὲ τὰς μάχας καὶ κορκορυγὰς ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.

vſ. 556. Νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην] Hic erat praefixum ΠΡ. quaſi Probulus haec diceret, ſed delevi ſecutus Edit. Farrei, ubi non eſt. Ceterum de Paphia Venere Horat. *O Venus regina Cnidi Paphique.*

vſ. 557. Ἐν ταῖς χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοισι] Scholia: ἀντὶ τῶν χυτροπωλίοις καὶ λαχανοπωλίοις. Sic in Veſpis vſ. 785. ἐν τοῖς ἰχθύσι.

vſ. 558. Ὥσπερ Κορύβαντες] His etiam nomen eſt a galeis, quibus armati. κόρυς, *galea.*

vſ. 560. Ἀσπίδ' ἔχω καὶ Γοργόνα] Γοργόνωτον ἀσπίδιον κύκλον in Acharn. vſ. 1124.

vſ. 561. Εἶδον ἐφ' ἵππου] „ Sic legunt MSS. *Vat. & Voſſ.* „ itemque Suidas v. λίνδω. At Priores Edit. ἴδον ἐφ' „ ἵππου, laborante metro, *Kuſterus.*" Editio Farrei non ἐφ' ἵππου ſed ἐφ' ἵππα · eadem tamen male ἴδον. Apud Scholiaſtem ad Plutum vſ. 427. ubi hic verſus cum ſequente citatur, eſt εἶδον ἐφ' ἵππα.

vſ. 563. Θρᾳξὶ πέλτην σείων] Thracum ſunt geſtamina peltae; unde Θρᾴκιον πέλτην dixit Euripides in Erechtheo. Vide Fragm. Pro σείων autem πάλλων dixit de pelta idem in Bacchis vſ. 782. Πέλτας θ' ὅσαι πάλλουσι · *Et quotquot vibrant peltas.*

Ibid. Ὥσπερ ὁ Τηρεύς] Quia Tereus Thrax erat; cujus alias nota eſt ἀποφθόγγεσθαι, uti & Filii ejus & conjugis.

vſ. 564. Ἐδεδίσκετο] Verbum δεδίσκομαι, derivatur a δέδια, *timui.*

vſ. 567. Κλωσῆς] Scholia: τὸν τὸ νῆμα κλώσοντα.

vſ. 568. Ἐπιτηκῶσαι] Editio Farrei ὑπιτηκῶσαι.

Ἐκ τ' ἐρίων τ' ἡμετέρων ἐπολιτεύεθ' ἂν ἅπαντα.
ΠΡ. Πῶς δή; φέρ' ἴδω. ΛΥΣ. Πρῶτα μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον εἰ βαλανείῳ
Ἐκπλύνατας τ' οἰσπώτιν, ἐκ τ' πόλεως ὀπικλινεῖς
Ἐκραδίζειν τοὺς μοχθηροὺς ἠ τοὺς τειβόλους ἀπολέξαι·
Καὶ τοὺς γε σωτιαμβίους τούτους, ἢ τοὺς πλυνοῦντας ἑαυτοὺς
Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι λαξῆναι, ἢ τοὺς κεφαλοὺς ἀποπλαι·
Εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὸν θύνοιαν ἅπαντας,
Καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους, κ' εἴ τις ξένος, ἢ φίλος ὑμῖν,
Κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, ἢ τούτους ἐγκαταμίξαι.
Καὶ νὴ Δία τὰς τε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
Διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται,
Χωρὶς ἕκαστον· κἄτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας,
Δεῦρο ξυνάγειν ἢ συναθροίζειν εἰς ἕν· κἄπειτα ποιῆσαι
Τολύπιον μεγάλιον· κἄτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
ΠΡ. Οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαδίζειν ἢ τολυπεύειν,
Αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ γε πολέμου. ΛΥΣ. Καὶ μήν, ὦ παγκατάρατε,
Πλεῖν ἦγε διπλῆν αὐτὸν φέρομεν. ῥώπιον μού γε τετῆται,
Κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. ΠΡ. Σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.
ΛΥΣ. Εἶτ' ἐνίκα λῆν θύφαντα, ἢ τὸ ἧδυς ἀπολαῦσαι,
Μονοκοιτοῦμαι τὰς στρατείας· κἄτ' ἐμέτερον μὲ ἐᾶτε.
Περὶ τῶνδε κοράν ἐστι τοῖς θαλάμοις γεγαμημένων.
ΠΡ. Οὔκουν' ἄνδρες γεγάσκουσιν; ΛΥΣ. Μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
Ὁ μὲν γὰρ ἥκων, κἂν ἡ πολιὸς, ταχὺ παῖδα κόριν γεγάμηκεν.
Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός· κἂν τοῦτο μὴ ἁπλάσῃ,
Οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην· ὀπθιομαία δὲ κάθηται.
ΠΡ. Ἀλλ' ὅς τις ἐστὶ σῦσα δυνατός.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Σὺ δὲ δὴ τι μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
Χωλὸν ἐστὶ· σορὸν ὠνήσῃ.

Με-

vſ. 575. Οἰσπώτην] Proprie eſt ſtercus ovillum ab οἶς., ovis.

Ibid. Ἐπικλινεῖς] Id eſt, κύπλοντας. In Equitibus vſ. 364. ἐξελῶ σε θύραζε κύδα. eſt autem κύδα adverbium a κύπλειν.

vſ. 576. Ἀπολέξαι] Ita ex Auctoritate *MSS. Vat. & Voſſ.* edidit Kuſterus; alias legitur *ἀπολέσαι perdere:* ſed hoc metri ratio non admittit. Et alioquin ἀπολέξαι aptius eſt; ſelliguntur enim in lanificio tribuli, pecudibus ſaepe adhaereſcentes.

vſ. 577. Τοὺς πιλοῦντας] „ Hanc lectionem exhibent MSS. „ *Vat. & Voſſ.* Itemque Suidas V. Συκοφάντης, ubi lo„ cum hunc ex vetere Scholiaſte explicat. At in prio„ ribus Edit. legitur τοὺς θλίβοντας, quod eſt alterius „ vocis interpretamentum. *Kuſterus.*"

vſ. 579. Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς] Supra vſ. 492. εἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες.

vſ. 586. Τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι] Ὑφῆναι eſt aor. 1. act. infin. ab ὑφαίνω. In Avibus vſ. 713. εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν. Ceterum proſopopoeia eſt & allegoria, cum dicit Populo texendam eſſe laenam; intelliguntur autem commoda eventura, ſi reſp. bene ordinetur.

vſ. 587. Ῥαδίζειν] Repetit hoc verbum ex antecedentibus vſ. 576. ubi Lyſiſtrata dicebat: ἐκραδίζειν τοὺς μοχθηρούς. quaſi dicat *ἃ δεινὸν ταύτας λέγειν περὶ τοῦ ῥαδίζειν*; Poteſt etiam ῥαδίζειν pro *recitare* accipi, & *garrire*, per metaphoram a *Rhapſodis*, qui etiam ῥαδωδοὶ ſunt dicti; quia ῥάβδος, *virgas*, manu tenentes recitabant Carmina Homeri: quia vero iſti rhapſodi plerunque erant nugaces, ῥαψῳδία ſumitur pro φλυαρία, quae vox ſignificat futilem garrulitatem.

Ibid. Τολυπεύειν] Hoc etiam ex verbis Lyſiſtratae, quia

Ex noſtro lanificio *ſumto exemplo* remp. adminiſtraretis.
Pr. Quîdum? fac videam. Lys. Primo quidem oportebat vos, tanquam lanam in balneo
Eluentes ſordes, ex urbe incurvatos
Homines nequam ejicere, & tribulos ſeligere.
Et iſtos, qui inter ſe cohaerent & ſeſe premunt, affectantes
Magiſtratum, diſtrahere, eorumque capita depilare;
Deinde omnes carminare in calathum communem benevolentiam,
Immiſcendo & advenas, &, ſi quis hoſpes aut amicus ſit vobis;
Et, ſi quis debeat aerario, hos quoque immiſcendo.
Quin etiam civitates, quaecunque ex hac terra in colonias profectae ſunt,
Scire nos oportebat, veluti tracta quaedam nobis jacere,
Seorſim quamque: deinde ab iſtis omnibus ſumere oportebat *tractum*,
Hucque adducere, & *omnia* in unum congregare: deinde facere
Glomerem magnum: & ex iſto texere populo laenam.
Pr. Nonne acerbum eſt iſtas haec jactare & glomerare,
Ad quas plane non pertinet bellum? Lys. Atqui, ô ſceleratiſſime,
Plusquam duplum id ferimus. primum quidem cum parimus
Filios, & emittimus armatos. Pr. Tace, noli meminiſſe malorum.
Lys. Deinde cum oportuit nos delectari & aetate uti,
Solae cubamus ob militiam. & noſtra quidem mittite.
Diſcrucior autem de virginibus, quae in thalamis conſeneſcunt.
Pr. Viri ergo non ſeneſcunt? Lys. Non certe ſimile eſt quod dicis.
Nam vir rediens *è militia*, etſi canus ſit, cito puellam ducit virginem;
Mulieris autem brevis eſt oportunitas: & niſi hanc apprehendat,
Nemo vult eam ducere; ſedet autem omnia captans.
Pr. Sed ille *tantum ſenex* ducit uxorem *juvenculam*, qui poteſt arrigere.
Al. Mul. Tu ergo cur non moreris?
Tempus eſt: ſandapilam emes.

Pla-

quia illa modo dicebat ποιῆσαι τολύπην μεγάλην. Habet autem & verbum τολυπεύειν hic duplicem ſenſum; primo λέγειν περὶ τολύπης· deinde ἐργάζεσθαι, ἐπιτελεῖν ut Heſychius exponit, i. e. *Facere*, *perficere*. Euripides in Rheſo vſ. 744. τοῖς Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας· *Cum paraſſet luctum Thracibus.*

vſ. 592. Κἄθ' ἡμίτεφον μὲν ἑαυτὸ] Pro κἄτα ἡμίτεφον· hoc autem pro καὶ εἶτα ἡμίτεφον. Sed illa ſcriptura vitioſa eſt; legendum enim καὶ Θ' ἡμίτεφον, id eſt, καὶ τὸ ἡμίτεφον. Similiter autem occurrit iſtud ἡμίτεφον in Eccleſiazuſis vſ. 619. τὸ μὲν ἡμίτεφον γνάμην τὴν ἔχει.

vſ. 595. Ὁ μὲν γὰρ ἥκων] Legendum metri cauſa ὁ μὲν ἥκων γάρ, ut recte monet Florens.

vſ. 597. Ὀπίωμείην] Attice pro ὀσσυομείην ab ὄσσα, quod Heſychius exponit κληδὼν καὶ φήμη. id eſt. *Omen*, *rumor*, *& fama.* Puellae autem nupturientes ad haec maxime attendunt; cupiunt enim ſcire, quando tandem ſit venturus aliquis procus, & quis ille ſit futurus.

vſ. 599. Σὺ δὲ δὴ &c.] *Tu vero Senex, qui non es τῦσαι δυνατὸς, cur non moreris?* Quaſi nullus ſit uſus virorum, qui non arrigunt.

Ibid. Τί μαθὼν] Hoc Atticum eſt, & idem fere ſignificat quod τί παθών Aelianus Epiſt. 14. τί γὰρ καὶ μαθὼν εἰμὶ ἄνθρωπος· *Cur enim vel homo ſum?* Eupolis apud Stobaeum Serm. IV. Τί μαθόντες τὼς ξένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς; *Cur peregrinos poëtas dicitis ſapientes?* Vide ad Plutum vſ. 909.

vſ. 600. Χωρίον] Editio Farrei καιρίον, quod magis placet: χωρίον autem poteſt eſſe *locus ſepulturae.*

Ibid. Σορὸν ὠνήσει] In Acharn. vſ. 691. Senum Chorus dicit: ἔμ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τὴν ὀλκὰν ἀπέρχεσθαι. Illud autem ὠνήσω eſt Attice pro ὠνήσω.

Μελιτ[ῶ]ταν ἐγὼ κἀγὼ δὴ μάξω·
Λαβὲ ταυτί, κἀγὼ στεφάνωσαι,
Καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ·
Καὶ τυτονὶ λαβὲ τὸ στέφανον.
Τῶ δέξ; τί ποθεῖς;
Χώρει εἰς τἀγὼ ναῦν·
Ὁ Χάρων σε καλεῖ.
Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθ.
ΠΡ. Εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
Νὴ τὸ Δί' ἀλλὰ τοῖς Προβούλοις ἄνπικρυς
Ἐμαυτὸν ὀπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
ΛΥΣ. Μῶν ἐγκαλεῖς, ὅτ' οὐχὶ σπεύδεμεθά σε;
Ἀλλ' ἐς τεῖτἰω γ' ἦν ἡμέραν σπουδὴ πάνυ
Ἥξ[ει] παρ' ἡμῶν τὰ τεῖτ' ἐσκυθασμένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅς τις ἔστ' ἐλεύθερος·
Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρωποι τυτωϊ τῷ σπάγματι.
Ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων κἀμειζόνων
Πεπραγμάτων μοι δοκεῖ·
Καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τὸ Ἱππίου τυραννίδος·
Καὶ πάνυ δέδοικα, μὴ
Τῶν Λακώνων τινὲς
Δεῦρο συνεληλυθότες
Ἄνδρες ἐς Κλεισθένους,

Τὰς

vſ. 601. Μελιτ[ῶ]ταν] Hanc Virgilius vocat *Offam melle ſaporatam.* Et dabatur mortuis, ut Cerberus ea placaretur.

vſ. 602. Στεφάνωσαι] Mortui coronabantur, ut qui vitae certamen viciſſent, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοι, ut loquitur Scholiaſtes. nam ut Euripides dicit in Suppliciibus vſ. 550. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος· *Luctа eſt noſtra vita.* Ceterum in Eccleſiazuſis vſ. 1027. adoleſcens, qui Vetulam cavillatur, tanquam morti maturam, dicit ad eam ταινιώσαι pro στεφάνωσαι. Vide ibi Notam.

vſ. 603. Καὶ ταυτασί] Scholia: τὰς ταινίας, ἃς τοῖς νικηταῖς ἔπεμπον οἱ φίλοι.

vſ. 605. Τῶ δέῃ;] Attice, pro τίνος δέῃ. In Editione Farrei pro δέῃ eſt δέῃ ex communi dialecto. Vult autem dicere omnia parata jam eſſe ad mortem ſeni.

vſ. 606. & 607. Χώρει εἰς τὴν ναῦν· ὁ Χάρων σε καλεῖ] Apud Euripidem in Alceſtide vſ. 254. Alceſtis moriens dicit: Χάρων μ' ἤδη καλεῖ. τί μέλλεις; ὑπείκε· σὺ κατείργεις, τάδ' ἕτοιμα· *Charon me jam vocat. Quid*, inquit, *cunctaris? Feſtina, tu remoraris; haec parata ſunt.* Apud Sophoclem in Oedipo Tyranno vſ. 1624. aut 1699. ad Oedipum, cui vitae terminus inſtabat, vox dei alicujus: ὦ ἵστος, ἵστος Οἰδίπους, τί μέλλομεν χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται· *Heus heus Oedipe, quid ceſſamus Ire? jam dudum mora eſt in te.*

vſ. 608. Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι] In Acharn. vſ. 1087. δειπνεῖν καταπολιὲς πάλαι.

vſ. 611. Ὡς ἔχω] Scholia: βεβρεγμένος *madefactus.* Nam ſupra vſ. 383. & 387. viros aqua perfundebant. Forte etiam coronam mortuorum intelligit, quam ſeni imponebat paulo ante mulier.

vſ. 612. Ὅτι οὐχὶ σπεύδεμεσθα] Poſtquam nempe te lavimus & mortuum. Euripides in Phoeniſſis vſ. 1329. —— ὅπως λάσῃ, πρόθηταί τ' ὢν ἔτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν. Τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν ὑ τιθηνάτα Τιμὰς διδόντα, χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν· *Ut lavet & componat filium meum, non amplius viventem. Oportet enim eum, qui non eſt mortuus, mortuis bono-*

Placentam mellitam ecce pinsam
Cape haec & corona te ipsum,
Et istas *vittas* accipe à me:
Cape & hanc coronam.
Quid deest tibi? quid desideras?
Vade in navem:
Charon te vocat.
Tu in mora es, quo minus in altum provehatur.
Pr. Nonne acerbum est haec me pati?
Sed plane certum est ad Probulos *ceteros*
Ire cum isto ornatu & meipsum iis ostendere.
Lys. Num expostulas quod te non collocavimus *tanquam mortuum*
Sed in diem tertium summo mane
Redibunt tibi à nobis tridualia parata.

Chorus Senum.

Non jam opus est, ut dormiat quicunque est liber;
Sed accingamus nosmet ad hoc negotium.
Jam enim haec res plura & majora olere
Facinora mihi videtur:
Et praecipue odoror Hippiae tyrannidem:
Metuoque valde, ne
Lacones aliqui
Huc convenerint
Viri in Clisthenis domum,

Et

honores dando, pie colere deum subterraneum. De ista περιθοιτις sive *collocatione* Mortuorum Persius Sat. III. —— *tandemque beatulus alto Compositus lecto, crassisque lutatus amomis, In portum rigidos calces extendit.* ——

vs. 614. Τὰ τρίτ'] Sunt *inferiae tertio* a sepultura die inferri solitae, uti ἐνάτα quae *Nono* inferebantur die.

vs. 615. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν] Supra vs. 425. ἀλλ' ἤδην ἔργον ἐστίν. in Avibus vs. 639. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' ὀγὶ νυστάζειν ἔτι ὥρα 'στὶν ἡμῖν.

vs. 616. Ἐπαρασώμεθα] *Excamur ad hanc rem.* Id est, *Praeparemus nos huic rei.* Metaphora a Luctatoribus, qui nudi certabant. Lucianus: ἀπιδόσθαι ἐπὶ φιλοσοφίαν. *Accinxit se ad Philosophiam.* Aelianus V. H. Lib. XII. c. 1. πρὸς τὸν πότον ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀπεδύσαντο. *Ad potandum se accingentes, tanquam contra antagonistam.*

vs. 619. Τῆς Ἱππίου τυραννίδος] Quasi tyrannidem affectent; quam obtinuit Athenis Hippias Pisistrati Filius. Sed cur Hippiae meminit praecipue & non alius alicujus tyranni? Scholiastes dicit: εἰκότως τῶ Ἱππίᾳ μᾶλλον ἐμνημόνευσιν, πρεσβύτατος γὰρ ἦν ἐκ τῶν ἄλλων. *Merito Hippiae mentionem fecit, nam hic erat natu maximus inter ceteros*, Pisistrati filios nempe: de iis enim loquitur Scholiastes. Propter *aetatem* inquit. Quasi vero Pisistratus, qui inchoavit tyrannidem, non fuerit senior filio suo? Non haec est ergo causa. Alludit enim Comicus ad ἵππον, qui κέλης dicitur, unde κελητίζειν obscoeno sensu; in Vespis vs. 497. κἀγώ γ' ἡ πόρνη χθὲς ἐπιλαβέντα τῆς μισημόρχιος, ὅτι ΚΕΛΗΤΙΣΑΙ ἐκέλευον, ἐξυθυμεῖτό μοι, ἤρετ' εἰ τὴν ΙΠΠΙΟΥ καθίσαμαι ΤΥΡΑΝΝΙΔΑ; ubi vide Notam. Eodem sensu hic in Lystr. vs. 678. dicit: Ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἀταχὴς γυνή.

vs. 623. Ἐκ Κλεισθένους] Meminit hujus, quia erat γυναικώδης ut dicit Scholiastes. Vide in Ecclesiaz. vs. 580. & seqq.

Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
Καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν,
Τόν τε μισθὸν, ἔνθεν ἔζων ἐγώ.
Δεινὰ γάρ τοι ταῦτα γ' ἤδη τὰς πολίτας νωθετεῖν,
Καὶ λαλεῖν γυναῖκας ὅσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
Καὶ χαλλάπτειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
Οἷσι πυὸν ἔδην, εἰ μή που λύκῳ κεχλιδώς.
Ἀλλὰ ταῦτ' ὕφλων ἡμῖν, ἄνδρες, ὀπὶ τυραννίδι.
Ἀλλ' ἐμοὶ μὴ 'κ τυραννεύσῃσ', ἐπεὶ φυλάξομαι,
Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
Ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
Ὧδέ θ' ἑξῆξω παρ' αὐτόν· αὐτὸς γάρ μοι γίνεται,
Τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε χρεὼς τ' ἀνάθον.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐ γὰρ εἰσόντας οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Ἀλλὰ θώμεθ', ὦ φίλαι χάριτες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
Ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀστοὶ, λόγων κατάρχομεν
Τῇ πόλει χρησίμων
Εἰκότως· ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψά με.
Ἔπειτα μὲν ἔτι νεᾶσα
Εὐθὺς ἠρρίφορουν.
Εἶτ' ἀλετεὶς ἦν· δεκέτης
Οὖσά τ' ἀρχηγέτις
Κατέχουσα κροκωτὸν ἄρκτος ἦν Βραυρωνίοις·

Κἀ-

vſ. 625. Τὰ χρήματ'] Scholia: τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

vſ. 630. Οἷσι πυὸν ἔδην] De Lacedaemoniorum perfidia in Acharn. vſ. 307. εἴπερ ἰσπείσω γ' ἅπαξ, οἵοιν ἔστι βωμός, ἔστι πίστις, ἔστ' ὅρκος μένειν.

Ibid. Λύκῳ κεχλινότι] Proverbium eſt λύκος χαιρών, de quo Erasmus in *Lupus hiat.*

vſ. 632. Ἀλλ' ἐμοὶ μὴ 'κ τυραννεύσῃσι] Euripides in Hercule vſ. 258. ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσοις χαίρων ποτέ· *Sed nunquam imperabis tu mihi cum commodo aliquo tuo.*

vſ. 633. Καὶ φορήσω τὸ ξίφος] Scolion hoc erat in conviviis cantari ſolitum, & recitatur ab Athenaeo p. 695. ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ὅτ' Ἀθηναίης ἐν Συσίαις ἄνδρα τύραννον Ἱππαρμοσχείτων ἐκπαίσιμον. αἰεὶ σφῶν κλέος ἐσσεται κατ' αἶαν· *In myrti ramo gladium geſtabo, ut Harmodius & Ariſtogiton, cum Minervae in ſacrificiis Hipparchum Tyrannum occiderent. Semper illorum gloria erit in terris.* Hic tota illa hiſtoria recte & breviter continetur. Ceterum aliquid obſcoeni intelligitur apud Comicum, ut recte vidit Florens; μύρτος enim dicitur etiam pudendum muliebre, ut infra vſ. 1005.

vſ. 634. Ἀριστογείτονι] Columnam ejus intelligit.

vſ. 635. Αὐτὸς] Mallem αὐτό.

vſ. 637. Οὐ γὰρ —— ἡ τεκοῦσα γνώσεται] Forte quia non habent jam matrem tanquam valde ſenes.

vſ. 638. Ἀλλὰ] Chorus vetularum commemorat commoditates, quas in juventute ſua habuerit in Rep. Athenienſi, ex legibus & inſtitutis civitatis.

vſ. 943. Ἠρρίφορουν] Editio Farrei ἠρρηφόρουν recte. Eſt autem vel ab ἀρρηφορεῖν, pro ἄρρητα φορεῖν, *myſteria geſtare:* vel ab ἐρρηφορεῖν, pro ἐρσηφορεῖν, quia, ut dicit Scholiaſtes ex libro Hiſtorico, τὴν Ἔρσην πομπεύουσι τῇ Κέκροπος θυγατρί. id eſt, *Erſae, Cecropis filiae, pompas dunt.* Prior opinio magis placet Scholiaſtae. Geſtabant autem

Et has diis inviſas mulieres dolo incitent,
Ut occupent opes noſtras,
Et mercedem, unde ego victitabam.
Indigna enim res eſt ab iſtis admoneri cives,
Easque, cum ſint mulieres, loqui de aereo clypeo,
Et nobiſcum agere ut pacem faciamus cum Laconibus,
Quibus non plus ineſt fidei, quam hianti lupo.
Sed viri haec texuerunt ad tyrannidem occupandam.
Sed mihi nunquam dominabuntur, quia cavebo,
Et geſtabo gladium deinceps in myrti ramo,
Et in foro ſtabo armatus prope Ariſtogitonem,
Hoc modo autem ſtabo juxta ipſum; ipſe enim mihi autor eſt,
Ut hujus diis inviſae vetulae percutiam maxillam.
CH. MUL. Non enim nos domum ingreſſos mater noſcet.

PARABASIS.

Sed, ô chariſſimae vetulae, primum haec humi deponamus.
Nos enim, ô cives, orationem exordimur
Civitati utilem,
Merito; nam *haec* in deliciis ſplendide educavit me.
Septem annos nata
Statim arcana geſtabam:
Deinde molitrix eram: decennis-
que cum eſſem, Divae
Crocotam habens, eram urſa in Brauroniis:

Cani-

rem arcana illa ſacra puellae ciſtis.

vſ. 644. Εἶτ' ἀλετρὶς ἦ.] Diſtinguo ut in Verſione videre eſt. De his molitricibus Scholiaſtes: γίνονται δέ τινες τῶν εὐγενῶν ἀλετρίδες τῇ θεῷ παρθένοι, αἵτινες τὰ εἰς τὴν θυσίαν πόπανα ἀλῶσι· καὶ ἔστιν ἔντιμον τοῦτο. εἰσὶ δὲ καὶ ἱεραί μυλῶνες· *Fiunt enim quaedam nobiliores molitrices Deae Virgines; quae molunt ad paranda liba in ſacrificiis: & eſt hoc munus honorificum. Sunt autem & ſacrae quaedam molae.* Illud autem ἦ eſt pro ἦν & ἦμεν, *eram*; ut in Pluto vſ. 77. ubi vide Notam. De δικάτις vide Notam ſequentem.

vſ. 645. Ἀρκηγέτις] Scribendum eſt Ἀρκηγέτι, ut ſit dativus contractus: vel ſcribendum citra contractionem Ἀρκηγέτιδι· in Dativo accepit Scholiaſtes, apud quem legitur ἀρκηγέτι, τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι, id eſt, *Dianae Dominae.* Ordo autem horum verborum eſt: καί τι δικάτις, ἣ ἄρκτῳ Ἀρκηγέτιδι ἐν Βραυρωνίοις, κατέχουσα κροκωτόν. Nempe Virgines decimo aetatis initiabantur Dianae, unde id δικατίδιον dicebatur. Vide Notam ſeq.

vſ. 646. Ἄρκτῳ ἦ] Virgines, cum initiarentur Dianae, oportebat crocotulam geſtantes inter ſacrificandum reptare inſtar *urſae*; unde etiam ἀρκτεύεσθαι illae tunc dicebantur. Originem illius ritus exponunt Grammatici Graeci. Cum olim Athenis fuiſſet occiſa urſa manſueta, Dianae ſacra, quod irritata laeſiſſet quandam virginem; peſtilentia mox invaſit regionem. Ad placandam itaque Dianam introduxerunt illum ritum. Quidam vero dicunt, illa, quae circa Iphigeniam in Aulide contigiſſe feruntur, ut notum ex Euripide, in *Braurone*, loco quodam Atticae, facta eſſe, ſed paullo aliter. Cum enim ibi Agamemnon eſſet immolaturus Dianae filiam ſuam Iphigeniam, hanc divina virtute ex caede ereptam eſſe, & loco ejus ad mactandum ſubjectam *urſam*; non cervum. Itaque ἀρκτεύσεις illa Virginum Atticarum in memoriam hujus rei fuerit inſtituta.

Καὐχαννηφόρουν πότ' ὢσα
Παῖς καλὴ, ἔχουσ' ἰοχάδων ὁρμαθόν.
Ἆρα ὀφείλω τι ξηρὸν τῇ πόλει ἀποδοῦναι;
Εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
Ἣν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
Τυρὰν γάρ μοι μέτεστι· κἀγὼ φέρω ἀνδρὸς εἰσφέρων.
Τοῖς δὲ δυσὶν γέρουσιν οὐ μέτεστ' ὑμῖν ἐπεὶ
Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῴων ὄντ' τῶν Μηδικῶν,
Εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς·
Ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἀφαλυθῆναι ἀποσέπει κινδυνεύομεν.
Ἆρα γρυκλίον ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
Τῷδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὸν γνάθον.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ταῦτ' οὐχ ὕβρεις τὰ πράγματ' ἐστὶ
Πολλή; καὶ πιδώσειν μοι δοκεῖ
Τὸ ξῆμα μᾶλλον.
Ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅς τις γ' εἰόρχης ἐστ' ἀνήρ.
Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
Ἀνδρὸς ὄζειν θὠθύς· ἀλλ' οὐκ ἀντιθεῶμαι πρέπῃ.
Ἀλλ' ἄγετε Λυκόποδες,
Οἷόν ποτ' ἐν Λειψύδριον
Ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔπι·
Νῦν δεῖ
Νῦν ἀνεβῆσαι πάλιν,
Καὐναπερῶσαι
Πᾶν τὸ σῶμα, καὐποσείσαι·
Φαὶ τὸ γῆρας τόδε.
Εἴ γ' εἰδώσῃ τις ἡμῶν ταῖσδε κἀν σμικρὰν λαβίμ',
Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας·

Ἀλλὰ

vſ. 647. Καὐχαννηφόρουν] Hoc etiam virginum erat. Vide infra vſ. 1196.

vſ. 648. Ἰοχάδων ὁρμαθόν] Sic κρεανιτῶν ὁρμαθός in Pluto vſ. 765.

vſ. 649. ΠΡ.] In Editione Farrei recte deeſt hic Probuli Perſona: & vſ. ſeq. ΧΟ. ΓΥ. nam omnia haec a Choro Mulierum dicuntur.

vſ. 650. Εἰ δὲ — τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι] In Acharn. vſ. 496. μὴ μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι, εἰ πλαχοῦντ', ἐπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν μέλλω περὶ τῆς πόλεως.

vſ. 652. Τυρὰν] Pro τὴν ἐράνου. Eſt autem ἔρανος, *collecta, ſymbola, contributio, munus.*

vſ. 654. Τὸν ἔρανον] illud tributum eſt, quod ordinante Ariſtide contulerunt, cum Perſae invaſiſſent Graeciam: τὰ Μηδικὰ enim ſunt τὰ Περσικὰ apud bonos Scriptores.

vſ. 655. Εἶτα] Hanc particulam Scholiaſtes hic dicit, περιλλειν, *abundare.*

vſ. 657. Ἆρα γρυκλίον] Scholia: ἆρα γρύζει ὀφείλετε, ἢ πορρησίαν ἄγειν;

vſ. 658. Ἀψήκτῳ] Id eſt, σκληρῷ, ἀμαλάκτῳ. Ex Scholiis. Ibid. Πατάξω] Ita Editio Farrei, & teſte Kuſtero MSS. nec non Suidas. Aliae Editt. κατάξω. quod & ipſum non eſt alienum.

vſ. 659. ΧΟ. ΓΕ.] In Edit. Farrei praefigitur ΠΡ. id eſt, Πρόβουλος. Etiam bene. In aliis autem Editt. ΧΟ. ΓΥ. i. e. Χορὸς γυναικῶν male. Kuſterus ex MSS. praefixit ΧΟ. ΓΕ. i. e, Χορὸς γερόντων, non male.

vſ. 662. Ἐνέρχῃς] Quia cum mulieribus eis negotium eſt; oportet autem *rem agi maguis teſtibus*, ut eſt in Priapeis.

vſ. 663. Ἀλλὰ] In Editione Farrei hic praefigitur ΧΟ. ΓΕ. etiam bene. quia ſecundum antecedentia Probulus dixerat.

vſ. 664. Ἐντεθωράσθαι] Scholia: ἐντιτυλίχθαι, ἐνεσκευάσθαι· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν λεγομένων θρίων, ὃ ἐν σύκῳ φύλλοις ἐλίττας,

Caniſtra etiam geſtavi olim, cum eſſem
Puella pulchra, habens caricarum globum.
Nunquid ergo debeo civitati ſuadere utilia?
Licet autem mulier nata ſim, abſit invidia,
Si meliora afferam quam ſunt praeſentia;
Nam ſymbolae particeps ego etiam ſum; nam viros in commune affero;
Vos autem, miſeri ſenes, non eſtis participes; nam
Symbolam avorum, quae dicitur, collatam ex Medorum ſpoliis,
Cum conſumſeritis, non affertis pro iis tributa;
Sed adhaec *mala* etiam periculum eſt ne a vobis perdamur.
Num ergo mutire licet vobis? Si autem moleſtus mihi eris,
Crudo iſto cothurno buccam tibi percutiam.
CH. SEN. Annon haec contumelia eſt
Magna? quin & incrementum captura videtur mihi
Haec res magis.
Sed obviam ire oportet huic malo, quicumque coleatus eſt vir.
Sed exomidem exuamus; nam vir debet
Olere ſtatim virum: nec decet veſtibus involutum eſſe.
Sed agite ſatellites,
Quicunque ad Lipſydrium
Profecti ſumus, cum adhuc eſſemus:
Nunc oportet,
Nunc aſſumere rurſus juveniles annos,
Et extollere
Totum corpus, & decute-
re ſenectutem hancce.
Si enim quis noſtrum hiſce vel exiguam anſam dederit,
Nihil remittent iſtae ab aſſiduo labore;

Verum

κεῖται. i. e. *Involutum, indutum eſſe. Translatum eſt autem a thrio ita dicto* edulio, *quod involvitur ficuhnis foliis*, etiam θρῖα dictis. Hic ἐσκυλάσθαι ſcripſi pro ἐσκυάσθαι. Uſurpavit autem illud verbum de *amictu* Comicus in Achatn. vſ. 383. de cibo, quamvis non de thrio ibid. vſ. 1095.

vſ. 665. Λυκόποδες] Nunc intelliguntur Alcmaeonidae qui Hippiam tyrannum oppugnarunt, communito Lipſydrio, loco Atticae. *Haec ex Scholiis.* Compellat autem Senum grex ſeſe hoc nomine, quaſi & ipſi tunc fuerint inter Alcmaeonidas, (ſolet enim Comicus choro ſenum tribuere, quae longe anteceſſerunt aetatem illorum hominum) ut aemulentur ſcilicet Alcmaeonidarum virtutem oppugnanda tyrannide Hippiae; quia nunc etiam mulieres affectent ejusmodi tyrannidem: ſupra enim vſ. 621. dicebat: καὶ γάρ ἐσορμῶμαι τὰς Ἱππίκ τυραννίδ@.. Alias Lycopodes dicuntur etiam tyrannorum ſatellites. Eſt autem origo nominis a *pellibus lupinis*, quibus tuebantur *pedes*.

vſ. 666. Λιμυδρίου] De iſto Lipſydrio & de Alcmaeonidis canabant ſcolion in conviviis; quod vide apud Athenaeum p. 694.

vſ. 667. Ὅτ' ἤμην ἔτι] Vide ad Acharn. vſ. 697. ubi etiam ſenum Chorus dicit ὅτ' ἦμεν.

vſ. 670. Καινατμίσωσαι] Hanc metaphoram explicat ipſe Comicus in Avibus vſ. 1437. & ſeqq.

vſ. 671. & 672. Κάπεσείσασθαι τὸ χρῶς] In Ranis vſ. 343. γόνυ πάλλεται χρόνιον, ἀπεσείσατ' δὲ λίπας χρονίαν τ' ἐτῶν πολλῶν ἐμαυτόν. In Pace vſ. 336. τὸ χρῶς εἰκόνος.

vſ. 673. Ἐνδαίσει λαζόν] In Equitibus vſ. 842. λαζὸν γὰρ ἐνέδακας.

vſ. 674. Λιπαρᾶς] Scribendum potius λιπαρὰς a λιπαρὴς, quod eſt a λίαν παρεῖναι, ut ait Scholiaſtes. Aliud eſt λιπαρὸς, unde λιπαρά, & gen. λιπαρᾶς, quod nec verſus hoc loco poteſt tolerare.

675 Ἀλλὰ γὰ ναῦς πεπλανῆσθ', καὶ πιχειρήσασ' ἔπ
Ναυμαχεῖν, γὰ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσθ' Ἀρτεμισία·
Ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν πρέπουσ', ἀλλ' ἀναγράψαι τὰς ἱππέας.
Ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἀπόχρων γυνή,
Κἀκ ἀναπολεῖσθαι πρέχοντος. τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
680 Ἃς Μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἵπποις μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.
Ἀλλὰ τούτων χρὴν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
Ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὼ αὐχένα.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις,
Λύσω τὼ ἐμαυτῆς ὦ ἐγὼ δὴ, γὰ
685 Ποιήσω τήμερον
Τὰς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεπλεγμένον.
Ἀλλὰ χ' ἡμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδυώμεθα,
Ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδαΐξ ὠργισμένων.
Νῦν τοὺς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα
690 Μήποτε φάγῃ σκόροδα,
Μηδὲ κυάμους μέλανας.
Ὡς. εἰ
Καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
(Ὑπερχολῶ γὼ)
695 Αἰετὸν πτίλον τα κἀθα-
ρόν σε μαιβύσομαι.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Οὐ γὼ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτώ,
Ἥτε Θηβαία φίλη παῖς βὐγενὴς Ἰσμηνία.
Οὐ γὼ ἔσται δύναμις, ὅθ' ἥν ἐπάκτις σὺ ψηφίσῃ,
700 Ὅς πις, ὦ δύστην', ἀπῆχθε πᾶσι γὰ τοῖς γείτοσιν.
Ὥστε κἀχθὲς τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ,
Τοῖσι παισὶ τὼ ἑταίρων ἐκάλεσ' ἐκ τὼ γειτόνων,

Παῖδα

vſ. 676. Ὥσπερ Ἀρτεμισία] Haec etiam fuit in magna illa claſſe Xerxis contra Graecos: & ejus virtutem admiratus eſt Xerxes. Vide Herodotum.

vſ. 677. Διαγράψαι] Ita Editio Farrei & aliae; in Kuſteri Editione διαγράψαι, quod Vir Cl. in MSS. ſe inveniſſe dicit. Sed malui retinere alteram lectionem; nam & Scholiaſtes in futuro indicativi legerat, qui exponit περιαρῶ tollam, & ἐντεῦθεν ἡγήσομαι αὐτὰς νικηθήσονται γὰρ ὑπὸ τῶν γυναικῶν nihili eos faciam. Vincentur enim a mulieribus. Eſt autem metaphora, ut idem Scholiaſtes dicit, a litigantibus; nam διαγράφειν δίκην eſt annihilare dicam alicui ſcriptam. In Nubibus vſ. 775. πεντεταλάντῳ διαγέγραπταί μοι δίκη.

vſ. 678. Ἱππικώτατον] Latet in his verbis ſenſus obſcoenus, ut & Kuſterus vidit. Vide ſupra ad vſ. 21.

vſ. 679. Κἀκ ἀναπολεῖσθαι] Editio Farrei κἀκ ἀναπολεῖται. Melius quidem, quia non in Infinitivo, ſed verbum ἀναπολεῖν, quod eſt *revolvere, repetere*, hic locum non habet. Ego verti quaſi legeretur κἀκ ἂν ἀπολεῖται.

vſ. 680. Ἃς Μίκων] Scholiaſtes dicit hunc in Porticu, quae Ποικίλη dicebatur, depinxiſſe pugnam Amazonum. Biſetus etiam annotat mentionem fieri hujus Miconis & pugnae Amazonum cum Athenienſibus, ab eo pictae, apud Pauſaniam *in Atticis*.

vſ. 681. Ἐς τετρημένον ξύλον] Hoc lignei vinculi genus dicitur πεντεσύριγγον ξύλον in Equitibus vſ. 1045. Sed hic ſimul intelligitur obſcoene τὸ τρύπημα τῆς γυναικὸς, de quo in Eccleſiaz. vſ. 623.

vſ. 682. Τουτονὶ τὸν αὐχένα] Collum etiam imponebatur in lignum illud perforatum. Anacreon apud Athenaeum p. 534. πολλὰ μὲν ἐν δορὶ τιθεὶς (aut potius θεὶς vel θέθεις) αὐχένα· *Qui ſaepe in ligno poſuit collum.* Sive: *Cujus collum ſaepe in ligno fuit conſtrictum.* Sed hic etiam obſcoenitas latet.

Verum & naves fabricabunt, & adhuc conabuntur
Navalibus praeliis decertare, & contra nos navigare ut Artemisia.
Si autem ad equitandum se converterint, delebo ex catalogo equites nostros;
Nam ad equitandum & invehendum curru aptissima res est mulier,
Nec peribit currente *equo;* specta sis Amazones,
Quas Micon pinxit in equis pugnantes cum viris.
Sed istarum oportet omnium in lignum perforatum
Indere hoc collum.
Ch. Mul. Ita me Divae ament, si me incenderis,
Solvam ego jam meam iram, &
Efficiam hodie,
Ut inclames populares tuos vellicatus.
Sed & nos, ô mulieres, ocyus exuamur,
Ut oleamus foeminas pertinaciter iratas.
Nunc ad me veniat aliquis, ut
Ne amplius comedat allia,
Neque fabas nigras.
Nam si
Vel maledictis tantum me inceſſes,
(Sum enim valde irata)
Aquilae parienti scara-
baeus tibi ero obstetrix.
Al. Mul. Nihili te faciam, si mihi vivat Lampito,
Et Thebana amica Ismenia, nobili genere nata.
Nulla enim facultas erit tibi, nec si septem decreta facias:
Qui odio es, ô perdite, omnibus, & vicinis.
Itaque & heri Hecatae festum ludicrum instituens
Pueris meis amicam accersivi ex vicinia

Puellam

tet, quod satis ostenditur voce τυτονί.

vs. 684. Ὑγ.] Scholia: τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν.

vs. 686. Πωλήμενον] Scholia: τιλλόμενον, ξαινόμενον.

vs. 687. Χ' ἡμεῖς — ἐκδυσόμεθα] Quia virorum Grex dixerat: ἀλλ' ἐπαποδυόμεθα — τυτωὶ τῷ πράγματι vs. 61.

vs. 688. Αὐτοδάξ ὠργισμένων] Irati se ipsos mordent: in Vespis vs. 785. σεαυτὸν δάκνων. Ibid. vs. 1078. ὑπ' ὀργῆς τὴν χελώνην ἐσθίων. ubi vide Notam. Vide etiam ad Nubes vs. 1372.

vs. 690. Μήποτε φάγῃ σκόροδα] Scholia: Ἵνα μὴ εἰς ὥραν ἔλθῃ, μηδὲ πολεμῶσι. παίζει δὲ ἀπὸ τῶν ὑστέρων· εἰ εἰς τὸν πόλεμον, φέρουσι σκόροδα· Ne annum posteriorem attingat: jocatur autem Comicus dum viliores anni fructus nominat. Aut, Ne belligeret; nam qui in bellum eunt, allium ferunt secum. Verba Graeca in Scholiis trajecta, & leviter corrupta videntur.

vs. 691. Μηδὲ κυάμους] Scholia: ἵνα μὴ δικάσῃ. Ne judicia exerceat. Quia suffragia fabis ferebantur. Unde Populus Athenienſis dicitur κυαμοτρώξ in Equitibus vs. 41.

vs. 695. & 696. Αὐτὸν τίκτοντα &c.] Haec allegoria est, cujus sensus: *Ego eruam tibi testiculos.* Id propriis verbis dicit supra vs. 365. ἃ μήποτ' ἄλλη σε κύων τῶν ὀρχεων λάσηται. Ratio allegoriae haec est: *Quemadmodum Scarabaeus Aesopicus Aquilae, in Jovis gremio parientis ova ejecit; ita & ego eruam tua ova, id est, tuos testiculos.* Fabulae Aesopicae & Comicus breviter meminit in Pace vs. 129. & seqq. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρίθη μόνῳ πετεινῶν [κάνθαρος·] εἰς Διὸς ἀφιγμένῳ, — κατ' ἐχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτέ, ὡ' ἐκκυλίδων, καττιτιμωρούμενος.

vs. 697. Ἀμπιτώ] Illa est, quae supra vs. 78.

vs. 698. Ἡ τε Θηβαία] Boeotia illa Foemina est, quae supra vs. 86.

vs. 701. Παιγνίαν] Scholia: ἑορτήν.

Παῖδα λεγεῖν καὶ παπτιᾶν ἐπὶ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
Οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον ἀφ' ἅπαξ τὰ σὰ ψηφίσματα.
Κἀχὶ μὴ παίσασθε τῶν ψηφισμάτων τύπτων, πρὶν ἂν
Τῷ σκέλει λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ, ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἄνασσα πράγους τῇδε τῷ βλεμματι,
Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
ΛΥΣ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα τῷ θήλεια φρενί
Ποιεῖ μ' ἄθυμον πρᾶγμα πειρατεῖν τ' ἄνω κάτω.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί φής; τί φής;
ΓΥΝ. Ἀληθῆ, ἀληθῆ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
ΛΥΣ. Ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, ὦ σιωπῆσαι βαρύ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Μὴ νῦν με κρύψῃς, ὅ, τι πεπόνθαμεν κακόν.
ΛΥΣ. Βινητιῶμεν, ἦ βραχύτον ἓν λόγῳ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἰὼ Ζεῦ.
ΛΥΣ. Τί ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' ἦν ἅπαξ ἔχῃ.
Ἐγὼ μὲν ἂν αὐτὰς ἀποχεῖν οὐκέτι
Οἷά τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀποδιδράσκουσι γάρ.
Τὴν μὲν γὰρ πρώτην ἁλόντες ἐξέβησαν τῇ ὀπῇ
Κατέλαβον, ἣ δὴ Πανὸς ἐστὶ ταὐλίον.
Τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ καταλυσπωμένην·
Τὴν δ' αὐ τομοῦσαν· τὴν δ' ὅπῃ φρυδῇ μίαν
Ἤδη πεπασθ' ἁλοῦσαν κάτω
Εἰς Ὀρσιλόχην χθές, τῶν τειχῶν κατέσπασα.
Πάσας τε φορφάσεις, ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε,
Ἕλκουσιν· ἤδη γὰρ τις αὐτῶν ἔρχεται.
Αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥΝ. Οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

Οἴκοι

vs. 703. Κἀγαπτιᾶν] Editio Farrei & aliae καμπτιᾶν. Quae vox viris doctis non immerito suspecta est. Forte καμπτὴν dicit anguillam a κάμπτεσθαι, quia curvatur, & est flexilis. Ab eodem verbo similis vox est καμπύλων, quod est adverbium.

vs. 705. Τύπτων] Hanc vocem addidit Kusterus ex MSS. ut ait. Est autem necessaria ad complementum versus.

vs. 707. Ἄναασσα πράγους] Alloquitur Lysistratam ex arce venientem cum tristi vultu. Causa autem tristitiae est incontinentia & libido mulierum, quae in arce non possunt coërceri, ne ad viros elabantur.

vs. 714. Αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ] Aeschylus in Prometheo vs. 197. Ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε, Ἄλγος δὲ σιγᾶν· *Tristia quidem mihi haec sunt dictu; sed etiam triste est*

Puellam bonam & amabilem, anguillam, *inquam*, ex Boeotia;
Illi autem negarunt se missuros propter tua decreta.
Nec unquam desinetis decreta facere, priusquam
Vos crure prehenso aliquis auferat vobisque cervicem frangat.

CHORUS MULIERUM, LYSISTRATA, MULIER, ALIA MULIER, ALIQUIS SENUM, CHORUS VIRORUM.

CH. MUL. Dux facinoris hujus & consilii,
Cur mihi tristis exivisti e domo?
LYS. Malarum foeminarum facta, & muliebris mens
Faciunt ut animum despondeam, & ut susquĕ deque ambulem.
CH. MUL. Quid ais? quid ais?
LYS. Vera, vera.
CH. MUL. Quid mali est? dic nobis, quae amicae tuae sumus.
LYS. Sed turpe est dicere, & difficile reticere.
CH. MUL. Ne me celes, quid nobis evenerit mali.
LYS. Prurimus libidine, ut breviſſime dicam.
CH. MUL. Io Jupiter!
LYS. Quid Jovem inclamas? haec sane ita habent.
Equidem eas abstinere non amplius
Possum a viris; aufugiunt enim.
Primam quidem parantem (*pertundentem*) foramen
Deprehendi, ubi Panos est facellum:
Aliam vero e trochlea sese devolventem:
Aliam vero transfugium parantem: aliam vero quandam
Jam volare cogitantem deorsum
In *aedes* Orsilochi, heri crinibus prehensam retraxi.
Omnesque praetextus domum abeundi
Protrahunt: jam quaedam earum venit.
Heus tu, quorsum curris? MUL. Domum ire volo;

Domi

esse tacere.

vs. 716. Βινητιῶμεν] Occurrit apud Athenaeum in Jambis Machonis p. 583. C. apud eundem p. 9. ex Menandro, ὑποβινητιῶντα βρώματα. Apud eundem Plato Comicus: Ἔξεστιν ἐμοὶ διὰ κινὸς βινητιᾶν. Nam βινητιᾶν ibi legendum esse, ex metro patet, pro κινητιᾶν, quod idem significat.

vs. 721. Διαλίγεσθαι] Xenophon in Apomn. IV. p. 472.

vs. 722. Ἡ τὸ Πανὸς ἐγγὺς ταὐλίου] Euripides in Jone vs. 938. ἐγγὺς Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πύλας. *Ubi Panos est facellum & arae in propinquo.*

vs. 720. Ἐς Ὀρσιλόχε] Scholiastes dicit hunc notari tanquam lenonem, & adulterum, & effoeminatum.

Οἶκοι γάρ ἐστιν ἔρια μοι Μιλήσια,
Ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΛΥΣ. Ποίων σέων;
Οὐκ εἰ πάλιν; ΓΥΝ. Ἀλλ' ἥξω ταχέως, νὴ τὼ θεώ,
Ὅσον ἁρπετάσασα ὀπὶ τὴν κλίνης μόνον.
ΛΥΣ. Μὴ ἁρπετάννυε, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῆ.
ΓΥΝ. Ἀλλ' ἐῶ πολέμου ταῦτα; ΛΥΣ. Ἦ τοῦτο δέη.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Τάλαν' ἐγώ, τάλαινα, τὴν ἀμόργιδα,
Ἣν ἄλοπον οἶκοι καταλέλοιπ'. ΛΥΣ. Αὖθ' ἥτερα
Ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
Χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥΝ. Ἀλλὰ, νὴ τὴν Φωσφόρον,
Ἐγὼ δ' ὑποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
ΛΥΣ. Μὴ μὴ ὑποδείρῃς· ἢν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σύ,
Ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ὀπίσχες τὸκου,
Ἕως ἂν εἰς ὅσον μόλω 'γὼ χωρίον.
ΛΥΣ. Τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥΝ. Αὐτίκα μάλα τέξομαι.
ΛΥΣ. Ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύγε χθές. ΓΥΝ. Ἀλλὰ τήμερον.
Ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,
Ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΛΥΣ. Τίνα λόγον λέγεις;
Τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥΝ. Ἄρρεν παιδίον.
ΛΥΣ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύγ', ἀλλὰ χαλκίον
Ἔχειν τι φαίνῃ κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
Ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν,
Κυεῖν ἔφασκες; ΓΥΝ. Καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
ΛΥΣ. Τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥΝ. Ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
Ὁ τόκος ἔτ' ὀλίγῃ πόλῃ, τεκοιμ' εἰς τὴν κυνῆν
Ἐσθῶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ τρυγέραι.
ΛΥΣ. Τί λέγεις; τοσοῦτος τοῖφανῆ τὰ πράγματα.
Οὔτ' ἀμφιδρόμια τὴς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γὼ γ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ὀλίγῃ πόλῃ,
Ἐξ οὗ τὴν ὄφιν ἴδον τὴν οἰκουρόν ποτε.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι

Ταῖς

vſ. 730. Μιλήσια] Mileſia vellera erant in pretio.

vſ. 731. Ὑπὸ τῶν σέων] „ A recto σεύς· unde Acc. pl. „ σέας occurrit apud Lucian. ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον. Vide „ Etymologum v. σεύς. & Thomam Magiſtrum v. σεύς.“ *Ex Notis Kuſteri.*

vſ. 733. Ἐπὶ τῆς κλίνης] Hinc meus mulierculae cognoſcitur, eam propter alia domum properare.

vſ. 735. ΓΥ.] In hoc verſu recte diſpoſuit Perſonas Kuſterus ex auctoritate MSS. In aliis totum hunc verſum Lyſiſtrata dicit.

vſ. 736. Τὴς ἀμοργίδος] Vide ſupra ad vſ. 150.

vſ. 739. Νὴ τὴν Φωσφόρον] Supra vſ. 444.

vſ. 740. Ὑποδείρασα] Subindicat rem obſcoenam. Supra etiam vſ. 158. κύνα δέρειν διδαρμένην.

vſ. 741. Τοῦτο] Ita MSS. teſte Kuſtero; in aliis Editt. praeter Kuſterianam τοῦτ' quod tamen aptius cum verbo ἄρξῃ conſtruitur quam τοῦτο.

vſ. 744. Εἰς ὅσιον] Scholia: ἀντὶ τοῦ εἰς βέβηλον καὶ μὴ ἱερόν, ἀλλ' ὅσιον εἰς τοιοῦτον. ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦσαν. παρθένος δὲ ἡ θεός· *Pro, in profanum & non ſacrum locum, ubi fas eſt parere.* Dicit autem hoc, *quia erant in arce* Minervae ſacra; *eſt autem Dea illa virgo.* Sed in nullo templo fas erat pare-

Domi enim mihi est lana Milesia,
Quae a tineis secatur. Lys. Quibus tineis?
Nonne ibis retro? Mul. Sed veniam cito, per Divas juro,
Dummodo in lecto eas extendero.
Lys. Ne extende, neque abeas usquam.
Mul. Sed an lanam perire sinam? Lys. Ita, si necesse est id fieri.
Al. Mul. Me miseram, me miseram, ob amorgidem,
Quam reliqui domi non decorticatam. Lys. En alia
Ad amorgin non decorticatam quae egreditur.
Redi huc. Mul. At, per Luciferam juro,
Me statim inde huc abituram, ubi eam decorticavero.
Lys. Noli decorticare; nam si tu hoc inceperis,
Alia mulier idem facere volet.
Al. Mul. ô Diva Lucina retine partum,
Donec in locum profanum ego ivero.
Lys. Quid nugaris ita? Mul. Jam jam pariam.
Lys. Atqui non eras tu heri praegnans. Mul. Verum hodie.
Sed domum me ad obstetricem, ô Lysistrata,
Dimitte quam primum. Lys. Quid dicis?
Quid habes hic duri? Mul. Masculum infantem.
Lys. Non tu profecto, sed ahenum
Habere quoddam videris cavum: ego *mox* sciam.
ô Ridenda, cum haberes sacram galeam
Gravidam esse te dicebas? Mul. Et profecto sum gravida.
Lys. Cur ergo hanc habebas? Mul. Ut, si me occupet
Partus adhuc in arce, pariam in galeam
Istam ingressa, uti columbae.
Lys. Quid dicis? praetextus quaeris, clara res est:
Nec lustricum galeae diem hic expectabis?
Al. Mul. At ego nec dormire possum in arce,
Ex quo serpentem illum aedituum vidi.
Al. Mul. Ego vero misera pereo, noctuis

Assidue

parere; hinc Euripides reprehenditur in Ranis vs. 1106. quod in Tragoediis suis feciſſet πτίλωσας ἐν τοῖς ἱεροῖς.

vs. 752. Ἱερὰν κυνῆν] Sacra erat illa galea, quia ex Minervae templo.

vs. 753. Κυνῆν] Alludit ad κυνῆν. Habebat autem vestem fartam galea, ut gravida videretur. Scholia ad vs. 744. περικεφαλαίαν ἔχειν ὡς δοκεῖν κύειν.

vs. 758 Ἀμφιδρόμια] Dies est, ut plerique veterum ajunt, a nato infante quintus, in quo gestantes puerum cursitabant circa lares, unde etiam nomen accepit: illo die etiam obstetrices purgabantur, & dona ferebantur. Quidam ajunt decimum esse, quo nomen imponebatur infanti, ut Scholiastes ad hunc locum. Vide Lexicographos Graecos.

Ibid. Κυνῆς] Scholia: *dicturi infantis, dixit Galeae*

vs. 760. Τὸν ὄφιν — τὸν οἰκουρόν] Herodotus in Urania: λέγουσι οἱ Ἀθηναίοισι ὄφιν μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλιος ὑποδιατρίβεσθαι ἐν τῷ ἱρῷ· *Dicunt Athenienses serpentem magnum custodem arcis habitare in templo* Minervae.

vs. 761. Τῶν γλαυκῶν] Plurimae Athenis Noctuae: unde Proverbium γλαῦκ' Ἀθήναζε. Hinc etiam Minervae Tutelari sacra est avis.

Ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβίζουσῶν ἀεί.
ΛΥΣ. Ὦ δαιμόνια παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
Ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
Ποθεῖν ἐκείνους γ'; ἀγαλέας τ' εὖ οἶδ' ὅπη
Ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ 'γαθαί,
Καὶ σωφρονήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον·
Ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστὶν ὑπικρατεῖν, ἐὰν
Μὴ σπασώμεθ'. ἔστι δ' ὁ χρησμὸς ὅτοσί.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅπι λέγει. ΛΥΣ. Σιγᾶτε δή.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
Τὰς ἕποπας φθύγουσαι, ἀποχωνταί τε φαλήπτων,
Παῦλα κακῶν ἔσται· τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑμβρεμέτης. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς.
ΛΥΣ. Ἢν δὲ ἁρπάσωσιν, κἀναπτῶνται περύγεσιν
Ἐξ ἱερᾶς ναοῖο χελιδόνες, ἐκεῖσε δόξει
Ὄρνεον εἶθ' ὁπῶν καταπυγωνέστερον εἶναι.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. ὦ πάντες θεοί,
Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρήμασι,
Ἀλλ' εἰσίωμεν. εἰ γὰρ αἰσχρὸν τυγχάνει,
Ὦ φίλται, τὸ χρησμὸν εἰ σωθώσομεν.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡ ΑΝ. Μῦθον βούλομαι λέξαι
Τίν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκου-
σ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν
Οὕτως.
Ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
Φεύγων γάμον,
Ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾠκεῖ·

Κἆτ'

vs. 762. Κακκαβιζουσῶν] Proprie perdicum vox est; sed aliis etiam avibus tribuitur.

vs. 766. Ἄγουσι νύκτας] Sophocles in Electra, vs. 268. Ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν; *Qualeis igitur dies agere me putas?*

vs. 771. Ἀλλ' ὁπότ' ἂν] Videtur prae oculis habuisse oraculum, quod extat apud Herodotum in Eratone: Ἀλλ' ὅταν ἡ Θήλεια τὸν ἄρσενα νικήσασα Ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται· *Ast ubi Foemina marem victum Expulerit, & gloriam apud Argivos reportaverit.*

Ibid. Πτήξωσι] Hoc verbum proprie de avibus usurpatur. Euripides in Hercule vs. 974. Ἀλλ' δὲ βαμὸν, ὄρνις ὥς, ἔπτηξ' ὑπό· *Alius sub aram sicut avis trepide fugit.*

vs. 772. Φαλήπτων] Dicitur φαλὴς & φαλλός. Vide in Acha-

Assidue cantantibus, insomniâ.
Lys. ô Stultae, mittite ista prodigia.
Fortassis viros desideratis; nos vero nonne putas
Illis desiderio esse? sat scio molestas
Transigunt noctes. Sed, ô bonae, sustinete fortiter,
Et durate paululum adhuc.
Nam oraculum est quod dicit, nos superiores futuras, si
Non seditionem inter nos fecerimus: est autem oraculum tale.
Al. Mul. Dic nobis quid dicat. Lys. Tacete jam:
Sed, quando hirundines trepidae in unum locum convenerint,
Atque epopas fugient, abstinebuntque a mentulis;
Tunc finis malorum erit: & summa faciet ima
Jupiter altifremens. Ch. Mul. Supra jacebimus nos.
Lys. Si autem dissidium fecerint, & avolaverint alis
E sacro templo hirundines; non videbitur
Avis ulla esse lascivior.
Ch. Mul. Perspicuum certe est oraculum, ô coelites!
Ne jam despondeamus animum lassitudine;
Sed ingrediamur: etenim turpe erit,
ô Charissimae, si oraculum neglexerimus.

STROPHE.

Ch. Vir. Fabulam volo narrare
Quandam vobis, quam olim audivi ipse puer;
Sic autem habet:
Erat adolescens quidam Melanion, qui
Fugiens nuptias,
Abiit in deserta, & in
Montibus habitabat:

Deinde

charnens. vs. 259. & 262. Sed in Acharn. de artificiali sermo est, hic autem de naturali.

vs. 773. Τπέρτερα πέρτερα ῥήσει] Alias idem quod ἄνω κάτω ποιήσει τὰ πράγματα. de qua Phrasi ad Equites vs. 862.

vs. 775. Διαζώσι] „Sic recte legit non solum MS. *Voss.* „sed etiam vetus Scholiastes. Nam ἢν δ' ἀποζῶσι, quod „priores Editt. habent, in metrum manifesto peccat." *Kusterus.*

vs. 777. Καταπυγωνίστριον] Supra vs. 137. de mulebri sexu: Ὦ πᾶν καταπύγον ἡμιτριόνδαπαν γύη.

vs. 786. Μιλανίων] Editio Farrei Μιλανίου. Fortassis autem, inquit Florens, ille est Milanion, de quo Propertius dixit: — *Parthenii errabat in antris: Ibat & hirsutas saepe videre feras.*

790 Κἆτ' ἐλαχοθήρᾳ,
Πλεξάμην᾽ ἄρχυς,
Καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
Κὐκέπι κατῆλθεν πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
Οὕτω
795 Τὰς γυναῖκας ἐδελύχθη
Κεἰ᾽ ἡμεῖς τ' ὀδὴν ἥδιον
Τᾶ Μελανίων᾽, οἱ σώφρονες.
ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Βλόμαί σε, γραῦ, κύσαι.
ΓΥΝ. Κρόμμυον γὰ οὐκ ἔδῃ.
800 ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Καὐνατείνας τὸ σκέλ᾽ λακλίσαι.
ΓΥΝ. Τιὺ λόχμιω πολλὴν φορεῖς.
ΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡ. Καὶ Μυρωνίδης γὰ ἦν
Τραχὺς ὀπεῦθεν, μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
805 Ὡς δὲ χὠ Φορμίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Κἀγὼ βλόμαι
Μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀνπλέξαι
Τᾷ Μελανίωνι.
Τίμων πὶς
810 Ἦν ἀΐδρυτ᾽ ἀβάτοισιν θύ-
σκώλοι-
σι τὸ πρόσωπον πεπιεσγμέν᾽,
Ἐεννύων ἀπορρώξ.
Οὕτ᾽ ἦν ὁ Τίμων

Ὦ χεῖρ'

vs. 797. Τᾷ Μελανίων᾽,] Comma hic feci. Sensus enim & ordo est: ἡμεῖς τε οἱ σώφρονες βδελυττόμεθα τὰς γυναῖκας ὀδὴν ἥδιον τᾶ Μελανίων᾽. Nempe illud ὀδὴν ἥδιον refertur ad βδελυττόμεθα, sive ἐβδελύχθημεν, quod ἀπὸ κοινῆ sumitur ex vs. 795. non autem ad σώφρονες: ne quis hic putet cum Erasmo proverbii alicujus mentionem fieri, nempe hujus: σωφρονίστερ᾽ Μελανίωνι᾽.

vs. 799. Κρόμμυον γὰρ ἂν ἔδῃς] Scholia: κλαύσῃ γὰρ καὶ χωρὶς κρομμύων. *Flebis enim sine cepis etiam.* Nempe quia cepae odor lacrymas ciet; in Ranis vs. 661. quidam interrogatus cur lacrymaret, dicit: κρομμύων ὀσφραίνομαι. Quod si verbum ἔδομαι, exponas, non per *edam* in Futuro, ut plerumque solet; sed per *edo*, ut Florens fecit, qui ἔδῃς exposuit *edis*, tunc alia expositio posset afferri. Οὐκ ἔδῃς γὰρ κρόμμυον, *non edis enim cepam*, id est, *Non olet tibi graviter os tuum.* itaque osculeris me licet. Nam esus cepae ingratum facit osculum. Vide ad Thesmoph. vs. 501. Quod si Scholiastae expositio admittatur, & ἔδῃς obtineat futuri significationem, ut plerunque solet; tunc legendum in contextu, κρόμμυόν γ' ἄρ' οὐκ ἔδῃ, id est, *cepam itaque non edes.* Atque hac ratione valet altera etiam expositio Scholiastae, quae haec est: ἢ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄνω, Ἵνα μήποτε φάγῃ σκόροδα καὶ κύαμους μέλαινας, id est, *Vel eodem sensu haec dicis, quo supra* vs. 690. Ἵνα μήποτε &c. Vide ibi Notam. Hac ratione sensus loci est: *Nunquam attinges annum posterum; nam occidam te, si me osculaberis.*

vs. 802.

Deinde lepores venabatur,
Texens retia:
Canem etiam unum habebat:
Nec amplius redibat domum propter odium.
Adeo
Mulieres abominatus est
Ille: nosque non minus
Quam Melanion, qui sumus modesti.
Volo te osculari, vetula.
CH. MUL. Non ergo cepam comedes.
CH. VIR. Et sublato crure te calcibus ferire.
CH. MUL. Sylvam multam geris.
CH. VIR. Nam & Myronides erat
Hispidus illa parte, nigroque po-
dice, timendus omnibus hostibus,
Sic etiam Phormion.

ANTISTROPHE.

CH. MUL. Et ego volo
Fabulam quandam vobis narrare contra
Melanionem.
Timon quidam
Erat implacabilis inaccessis
Spinis
Circumseptus faciem.
Furiarum propago.
Iste igitur Timo

Fugit

vs. 802. Μυρωνίδης] Scholia: δύο Μυρωνίδαι ἦσαν, ὡς ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις δεδήλωται. ἐνθάδε τοίνυν μέμνηται τοῦ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντος. *Duo fuerunt Myronidae, ut in Ecclesiaz.* vs. 303. *ostensum.* (nihil tale hodie ibi extat in Scholiis) *Hoc loco meminit illius qui in Oenophytis vicit.* Nempe Boeotos vicit iste Myronides. Thucydides Lib. I Ἀθηναῖοι δὲ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἐστράτευσαν ἐς Βοιωτοὺς Μυρωνίδου στρατηγοῦντος, καὶ μάχῃ ἐν Οἰνοφύτοις τοὺς Βοιωτοὺς νικήσαντες &c.

vs. 803. Μελάμπυγος] Qui tales essent, eos putabant *Fortes*; ut contra, qui essent λευκόπυγοι, eos molles & effoeminatos. Vide Hesychium & Suidam.

vs. 805. Φορμίων] Dux celebris, cujus mentio in Equitibus vs. 558.

vs. 809. Τίμων] Iste μισάνθρωπος satis notus est, aut esse debet, ex Luciani egregio Libello, cui titulus Timo.

vs. 810. Ἀίδυτος] Harpocration exponit ἀπρόσιτος, *qui non potest reddi propitius.* Proprie ἄϊδυτος est, *cui non erigitur statua, qui non dedicatur.* hoc enim significat verbum ἱδρύσασθαι. Per consequens autem ἄϊδυτος, *malum* significat; nam ἵδρυσις competit Diis & quidem bonis.

vs. 810. & 811. Εὐσκώλοισι] „Lego ἐν σκώλοισι. Est au-„tem σκώλον Spinae genus; unde in Apologo asinus dicit „ad lupum: Ἔκ μοι σκόλον ἔρυσσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὀ-„πλῇ· *Extrahe mihi spinam, quae mihi male infixa est ungu-„lae. Florens.*"

Ὤιχεθ' ὑπὸ μίσους
Πολλὰ καταρασάμενοι ἀνδράσιν πονηροῖς.
Οὕτω
Κεῖνοι ὑμῶν ἀντεμίσουν
Τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί·
Ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
Τίνα γνάθον βύλει θέναι;
ΧΟΡ. ΑΝ. Μηδαμῶς ἔδεισά γε.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλὰ κρύσταλλον τοῦ σκέλους.
ΧΟΡ. ΑΝ. Τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
Καίτοι ὕσπις χρὼς ὄντ' αὐτὸν κομπίνιον, ἀλλ' ἀπεμ-
λωμμένον τοῦ λύχνου.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ, ΑΛΛΗ ΓΥΝΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΥΣ. Ἰὼ ἰώ, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
Ταχέως. ΓΥΝ. Τί δ' ἐστίν, εἰπέ μοι, πὸς ἡ βοή;
ΛΥΣ. Ἄνδρ' ὁρῶ τοιχοῦχα τοῦ πεπληγμένον,
Τοῖς δ' Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
ΑΛΛ. ΓΥΝ. Ὦ πότνια, Κύπρε καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
Μεθέσθ'· ἴθ' ὀρθὴ ἥνδρ' ἔχουσ' ἡ ὁδός.
ΓΥΝ. Πῦ δ' ἐστὶν ὅς πὸς ἐστί; ΛΥΣ. Παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
Ὦ νὴ Δί' ἐστὶ δῆτά πις, κἄστιν ποτέ.
Ὁρᾶτε, γνώσκει πὸς ὑμῶν; ΜΥΡΡ. Νὴ Δία
Ἔγωγε· κἄστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
ΛΥΣ. Σὸν ἔργον εἶναι τοῦτον ὀπίσω καὶ τρέφειν,
Καξηπεροπθύειν, καὶ φιλεῖν, καὶ μὴ φιλεῖν,
Καὶ πάνθ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
ΜΥΡΡ. Ἀμελεῖ, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΛΥΣ. Καὶ μὴν ἐγὼ
Σιωπεροπθύσω ὧδαμοῦσ' ὀθαδί,
Καὶ ξυσταθθύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗ-

vs. 828. Τὸν λύχνου] In Ecclesiaz. vs. 12. mulier *lychnum* alloquens dicit: μόνον δὲ μηδὲν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς λάμπας φαίδρον τὴν ἱταμὴν τρίχα.

vs. 832. Ἀφροδίτης ὀργίοις] Infra vs. 898. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὰ ἀπόρρητα.

vs. 835. Παρὰ τὸ τῆς Χλόης] Subintelligе *ἱερόν*. Est autem Chloë Cereris cognomen, a virescentibus segetibus. Vide Athenaeum p. 618. Sic ferme *Flava Ceres* apud Virgilium.

vs. 838. Κινησίας] Cinesiae dithyramborum Poëtae aliquoties meminit Comicus. Sed hic videtur tantum propterea

Fugit propter odium
Execratus viros malos.
Sic
Ille contra oderat
Malos viros ſemper;
Mulierum autem erat amantiſſimus.
Viſne ut buccam tibi percutiam?
CH. VIR. Haudquaquam timeo.
CH. MUL. Sed crure feriam.
CH. VIR. Cunnum oſtendes.
CH. MUL. Sed tamen non videbis,
Quamvis vetula ſim, e-
um crinitum, verum deglabratum lucernae flammula.

LYSISTRATA, MULIER QUAEDAM, ALIA MULIER, MYRRINA.

LYS. Io! io! mulieres, venite huc ad me
Celeriter. MUL. Quid eſt? dic mihi, quis iſte eſt clamor?
LYS. Virum video accedere furibundum,
Veneris percitum ſacris.
AL. MUL. ô Diva Cypri & Cytherorum & Paphi
Regina, perge recta via quam inſtitiſti.
MUL. Ubi eſt, quisquis eſt? LYS. Apud Cereris.
Eſt profecto aliquis; quisnam eſt?
Videtis? novitne aliqua veſtrarum? MYRR. Certe
Novi ego: & eſt meus vir Cineſias.
LYS. Tuum munus erit torrere & verſare iſtum,
Et decipere, & amare, & non amare,
Et omnia praebere praeter illa, quorum conſcius eſt calix.
MYRR. Quieſce, faciam iſta ego. LYS. Quin & ego
Hic manens ſimul tecum decipiam,
Et uram iſtum. ſed abite.

CINE-

pterea introducere Κιναισίαν, quia hoc nomen derivatur a κινῶ, quod pro βινῶ ſaepe accipitur. Tales alluſiones ad etymologiam ſunt frequentes apud Comicum. Vide & infra ad vſ. 850. & ſeq.

vſ. 841. Πλὴν ὦν σύνεσθ' ἡ κύλιξ] Supra vſ. 209. & ſeqq. apud Calicem jurant mulieres ſe non velle viris facere copiam ſui corporis.

vſ. 843. Κοτταβίσω] Reſpicit ad ἰσπλῶν vſ. 839. nam eadem aut cognata eſt horum verborum ſignificatio. Vide ſupra vſ. 378.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ, Ο ΠΑΙΣ.

ΚΙΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, οἷ͂ον ὁ σπασμός μ' ἔχει,
Χὠ τέτανος, ὥσπερ ἐπὶ τροχῆ τριβλήμενον.
ΛΥΣ. Τίς οὗτος οὑντὸς τ' φυλάκων ἐστώς; ΚΙΝ. Ἐγώ.
ΛΥΣ. Ἀνὴς; ΚΙΝ. Ἀνὴς δῆτ'. ΛΥΣ Οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκ ποδών;
ΚΙΝ. Σὺ δ' εἴ τις ἡ 'κβάλουσά μ'; ΛΥΣ Ἡμεροσκόπος.
ΚΙΝ. Πρὸς τ' θεῶν νῦν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνιν.
ΛΥΣ. Ἰδού, καλέσω γὼ τ' Μυρρινίν σοι. σὺ δὲ τίς εἶ;
ΚΙΝ. Ἀνὴς ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
ΛΥΣ. Ὦ χαῖρε φίλτατ'· ὡ γὼ ἀκλεὲς τὔνομα
Τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ὡδ' ἀνώνυμον.
Ἀεὶ γὼ ἡ γυνή σ' ἔχει ἀμφὶ φόμα·
Κἂν ὠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησία
Τοῦτ' γένοιτο, φησίν. ΚΙΝ. Ὦ πρὸς τ' θεῶν.
ΛΥΣ. Νὴ τ' Ἀφροδίτην· κἂν πρὸς ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
Λόγος τις, εἶρηκ' οὐθέως ἡ σὴ γυνὴ,
Ὅλη λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν.
ΚΙΝ. Ἴθι νῦν κάλεσον αὐτήν. ΛΥΣ. Τί δῆτα; δώσεις τί μοι;
ΚΙΝ. Ἔγωγε νὴ τ' Δί', ἣν βάλῃ γε σύ.
Ἔχω δὲ τοῦτ'· ὅσον ἔν ἔχω, δίδωμί σοι.
ΛΥΣ. Φέρε νῦν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙΝ. Ταχὺ νῦν πάνυ.
Ὡς ἡδεμίαν ἔχω γε ταῖς βίᾳ χάειν,
Ἐξ οὗπερ αὕτη ἐξῆλθεν ἐκ τ οἰκίας·
Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών· ἔρημα δὲ
Εἶναι δοκεῖ μοι πάντα· τοῖς δὲ σπίοις
Χάειν ἡδεμίαν οἶδ' ἐοῦσιν. ἔσυκα γάρ.
ΜΥΡΡ. Φιλῶ, φιλῶ γὼ τοῦτον, ἀλλ' ὡ βάλε͂
Ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δέ με τούτῳ μὴ κάλει.
ΚΙΝ. Ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;

Κατὰ-

vs. 845. Ὁ σπασμός] De convulsione hac, qua penis afficitur, infra etiam vs. 1094. ἅπερ πρὸς ὀρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει. Mox vs. 968. tales convulsiones vocat ἀντισπασμούς.

vs. 846. Χὠ τέτανος] In eadem significatione supra vs. 555. καθ' [ἡ Ἀφροδίτη] ἐντέξῃ τέτανον τριπὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς.

Ibid. Ὥσπερ ἐπὶ τροχῆ τριβλήμενον] Plautus in Ciſtellaria Act. II. Sc. I. vs. 4. *Factor, crucior, agitor, ſtimulor*, VERSOR IN AMORIS ROTA *miſer*. Quod ad verba Graeca attinet, ſimiliter in Pluto vs. 876. ἐπὶ τροχῆ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ τριβλήμενον εἰπεῖν, ἃ πεπανύργηκας. ubi vide Notam.

vs. 849. Ἡμεροσκόπος] In Avibus vs. 1174. λαθὼν κολοιὸς, φύλακας ἡμεροσκόπας.

vs. 850. Μυρρίνην] In hoc etiam nomine alludit ad Etymologiam, ut paulo ante vs. 838. ut ſub nomine proprio res ipſa ſignificetur: derivatur autem Μυρρίνη a μύρτον, quod pudendum muliebre ſignificat quandoque; ut infra vs. 1005.

CINESIAS, LYSISTRATA, MYRRINA, PUELLUS.

CIN. Hei mihi misero, quanta me tenet convulsio,
Et tentigo, non secus ac si in rota torquear.
LYS. Quis iste qui stat cis custodes? CIN. Ego.
LYS. Vir? CIN. Vir utique. LYS. Nonne ergo abibis hinc?
CIN. Tu autem quaenam es, quae me ejicis? LYS. Diurna speculatrix.
CIN. Per Deos ergo obsecro evoca mihi Myrrhinam.
LYS. Ecce vero, egone ut Myrrhinam tibi vocem? quis tu es?
CIN. Vir illius Paeonides Cinesias.
LYS. ô Salve charissime: non enim obscurum nomen
Tuum apud nos est, nec ignobile;
Semper enim uxori tuae in ore es:
Atque si ovum aut pomum accipiat, Cinesias
Hoc habeat, inquit. CIN. Dii vostram fidem.
LYS. Ita est, per Venerem juro. Tum si de viris incidat
Sermo aliquis, statim dicere solet tua uxor,
Cetera omnia nugas esse prae Cinesia.
CIN. Agedum voca ipsam. LYS. Quid? dabisne aliquid mihi?
CIN. Equidem profecto *dabo*, si tu vis.
Habeo autem istud; quod itaque habeo, do tibi.
LYS. Descendam igitur, & vocabo eam tibi. CIN. Quam citissime ergo:
Nam plane ingrata mihi vita est,
Ex quo illa exivit ex aedibus:
Atque intrare taedet: desolata
Videntur mihi omnia: cibi etiam
Nihil me juvant cum comedo; nam nervus mihi riget.
MYRR. Amo ego istum, amo, inquam, sed non vult
A me amari; proinde ne me ad hunc vocaveris.
CIN. ô Dulcissima Myrrhina, cur isthaec agis?

Descen-

vs. 1005. *ταὶ γὰρ γυναῖκες ἁ δὲ τῶ μύρτω θυγήνιῶντι.*

vs. 851. *Τὴν Μυρρίνην*] „ Ne quid in versu redundet, de„ lendus est articulus *τὴν*. *Kusterus.*

vs. 852. *Παιονίδης Κινησίας*] Habent haec quidem formam nominum propriorum hominis: & nunc introducitur persona sub his nominibus; sed vi vocis res consignificatur. *Παιονίδης* enim est a *παίειν*, quod de re Venerea usurpatur; ut in Pace vs. 874. Vocem *Κινησίας* etiam ejusdem esse significationis dixi paulo ante ad vs. 838.

vs. 858. & seq. *Κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπίσῃ λόγος τις*] Antidotus apud Athenaeum p. 240. *περὶ τῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπίσοι λόγος.*

vs. 860. *Ἀπρός ἐστι τἄλλα πρὸς*] Isocrates p. 106. 40.

vs. 865. *Οὐδεμίαν ἔχων χάριν τῷ βίῳ καὶ ποθεινὸν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέποτε; Quae gratia debetur vitae, si malis patiamur saepe, & respiremus nunquam?*

Κατάβηθι δεῦρο. ΜΥΡΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' ἔβην.
ΚΙΝ. Ἐμοῦ καλοῦντος δ' καταβήσῃ Μυρρίνη;
ΜΥΡΡ. Οὐ γὰρ δεδεμένον ἐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
ΚΙΝ. Ἐγὼ δ' δεδεμένον; ὑπιτετεμμένον μοὐν ἔσθ'.
ΜΥΡΡ. Ἄπειμι. ΚΙΝ. Μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γ' ἔνι παιδίῳ
Ὑπάκουσον· ἔτος, δ' καλεῖς τὴν μαμμίαν;
ΠΑΙΣ. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.
ΚΙΝ. Αὕτη, τί πάσχεις; δ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον,
Ἅλυτον ὂν κἀθηλον ἐκτῖσαι ἡμέραν;
ΜΥΡΡ. Ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
Ἔφυ. ΚΙΝ. Καταβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.
ΜΥΡΡ. Οἷον τὸ πεκεῖν· καταβατέον. ΚΙΝ. Τί γὰρ πάθω;
Ἐμοὶ γὰρ αὕτη κἀ νεωτέρα δοκεῖ
Πολλῷ γεγενῆσθαι, κἀγανώτερον βλέπειν·
Χ' ἁ δυσκολαίνη πρὸς ἐμὲ κἀ βρενθύεται,
Ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ', ἃ κἄμ' ὑπετέθη τῷ πόθῳ.
ΜΥΡΡ. Ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
Φέρε σὲ φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
ΛΥΣ. Τί, ὦ πονήρα, ταῦτα ποιεῖς, χ' ἁτέραις
Πείθῃ γυναιξὶν, κἄμ' ἔτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς;
ΚΙΝ. Αὕτη με λυπεῖ. ΜΥΡΡ. Μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μου.
ΚΙΝ. Τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ κἀ σὰ λήματα
Χεῖρον ἀφαιθεῖς. ΜΥΡΡ. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλῃ.
ΚΙΝ. Ὀλίγον μέλῃ σοὶ τ' κρόκης Φορμηνίης
Ὑπὸ τ' ἀλεκτρυόνων; ΜΥΡΡ. Ἔμοιγε νὴ Δία.
ΚΙΝ. Τὰ τ' Ἀφροδίτης ἱερ' ἀνοργίαζά σοι
Χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν· κἀ βαδιεῖ πάλιν;
ΜΥΡΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ ἀφαλλαχθῇτέ με,
Καὶ τὸν πολέμου παύσασθε. ΚΙΝ. Τοὶ γὰρ ἂν δοκῇ,
Κἀγὼ' ἄπειμ' ἐκεῖσε. ΜΥΡΡ. Νῦν δ' ἀπομώμοκα.
ΚΙΝ. Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθηθι μετ' ἐμοῦ κἀφ' ἑτέρου.
ΜΥΡΡ. Οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.
ΚΙΝ. Φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μυρρίνιον;
ΜΥΡΡ. Ὦ καταγέλαστ', ἑαυτὸν τὸν παιδίον;
ΚΙΝ. Μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.

Ἰδὲ

vs. 876. Ἐπιτετμημένον] Infra vs. 1095. & alibi saepe.

vs. 884. Οἷον τὸ τεκεῖν·] Euripides in Iphigenia Aulidis vs. 917. Δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα· *Parere multum valet, & affert magnum amorem* erga prolem.

vs. 887. Βρενθύεται] In Pace vs. 25. ὑπὸ φρονήματος βρενθύεται τε καὶ φυσᾷ ἑαυτὸν ἐς ἀξίωσιν.

vs. 889. Τεκνίδιον κακοῦ πατρός] „ Alludit ad versum Aeschyli ex *Prometheo soluto*, puto. Cum enim Prometheus liberatorem suum Herculem cum arcu & sagittis auxi-

Descende huc. MYRR. Non ego certe.
CIN. Me vocante non descendes, Myrrhina?
MYRR. Nam evocas nihil indigens opera mea.
CIN. Egone nihil indigens? imo perditus.
MYRR. Abito. CIN. Noli qnaeso; sed saltem puerulo
Auscultа: heus tu, nonne vocas matrem?
PUELL. Mater, mater, mater.
CIN. Heus tu, quid accidit tibi? nonne te miseret pueruli,
Qui illotus est, & mamma caret sextum jam diem.
MYRR. Me utique miseret; sed negligens ei pater
Est. CIN. Descende, insana, ad puerulum.
MYRR. Hem quale est matrem esse! descendendum. CIN. Quidnam me fiet?
Mihi enim haec junior videtur
Facta esse multo, & amabilius intueri:
Et quod se difficilem praebet, meque fastidit,
Illud ipsum nimirum est, quod me enecat desiderio.
MYRR. ô Dulcissime filiole mali patris,
Sine deosculer te, dulcissime matri tuae.
CIN. Cur, ô improba, haec incipis, aliisque
Pares mulieribus, & me anxium facis?
Haec me contristat. MYRR. Ne admove mihi manum.
CIN. Domi autem tua & mea bona
Perditum is. MYRR. Parvi pendo illa.
CIN. An parvi pendis, quod tramam differunt
Gallinae? MYRR. Ita inquam.
CIN. Veneris orgia non celebrasti
Tanto tempore: nonne redibis?
MYRR. Non ego certe, nisi pacem faciatis inter vos,
Et desinatis belligerare: quare si hoc videbitur *vobis*,
Et ego illuc ad te ibo; nunc autem jurata sum.
CIN. Saltem decumbe mecum a tanto tempore.
MYRR. Non sane; etsi non possim dicere, te a me non amari.
CIN. Amas? cur ergo non decumbis, ô Myrrhina?
MYRR. ô Ridende, num praesente puerulo?
CIN. Non certe; sed tu, Manes, fer eum domum.

Ecce

„ auxiliaturum sibi vidisset, dixit: ἐχθρῶ πατρὸς μοι τοῦτο „ φίλτατον τέκνον. *Haec chara proles patris invisissimi.* Plu„ tarchus Vitam Pompeji ab hoc Aeschuleo versu ordiri „ voluit." *Florent.*

vs. 898. Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἴσ' ἀνοργίασα] Supra vs. 832. τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

vs. 903. Διὰ χρόνου] In Pluto vs. 1056. βέλτιον διὰ χρόνου πρός με παῖσαι;

vs. 907. Μανὶ] Manes servi nomen saepe occurrens apud Comicum.

Ἰδὺ τὸ μὺ σοι παιδίον ᾳ δὴ 'κποδών.
Σὺ δ' ᾳ κατακλίνᾳ; ΜΥΡΡ. Πῦ γ' ἄν πις ᾳ, τάλαν,
Δεάσεις τῦτ'; ΚΙΝ. Ὅπυ τὸ ῦ Πανὸς καλόν.
ΜΥΡΡ. Καὶ πῶς ἔϑ' ἁγνὴ δῆτ' ἀνέλθοιμ' ἐς πόλιν;
ΚΙΝ. Κάλλιςα δήπυ λυσαμϑήν τῇ Κλεψύδρᾳ.
ΜΥΡΡ. Ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπορκήσω, τάλαν;
ΚΙΝ. Εἰς ἐμὲ τρέποιτο· μηδὲν ὄρκυ φροντίσῃς.
ΜΥΡΡ. Φέρε νῦν ἐγκω κλινίδιον νῷν ΚΙΝ. Μηδαμῶς.
Ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. ΜΥΡΡ. Μὰ τ' Ἀπόλλω, μή σ' ἐγὼ,
Καὐτῷ τοιῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.
ΚΙΝ. Ἡ δὴ γυνὴ φιλεῖ με (δήλη τἰν') καλῶς.
ΜΥΡΡ. Ἰδὺ κατάκεισ' ἀνύσας π· κἀγὼ 'κδύομαι,
Καί τοι τὸ δεῖνα ψίαθός ἐς' ἐξοιςέα.
ΚΙΝ. Ποία ψιαθος; μή μοιγε. ΜΥΡΡ. Νὴ τ' Ἄρτεμιν.
Αἰσχρὸν γ' ὅπ τόνυγε. ΚΙΝ. Δός μοι νῦν κύσαι.
ΜΥΡΡ. Ἰδύ. ΚΙΝ. Παπαιάξ Ἧκε νῦν ταχέως πάνυ.
ΜΥΡΡ. Ἰδὺ ψίαθος· κατάκεισο, ᾳ δὴ 'κδύομαι.
Καί τοι τὸ δεῖνα τερσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
ΚΙΝ. Ἀλλ' ᾳ δέομ' ᾳδὲν ἔγωγε. ΜΥΡΡ. Νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
ΚΙΝ. Ἄλλη τοι τὸ πέος τόδ', Ἡρακλῆς ξενίζεϊ.
Ἀνίσασ', ἀναπίδνησον. ΜΥΡΡ. Ἤδη πάντ' ἔχω.
ΚΙΝ. Ἄπαντα δῆτα· δεῦρο νῦν, ὦ χρύσιον.
ΜΥΡΡ. Τὸ πρόσιον ἤδη λύομαι. μέμνησο νῦν,
Μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ τῶϊ τ' Ἀθηναίων.
ΚΙΝ. Νὴ Δί' ἀπολοίμιν ἄρα. ΜΥΡΡ. Σισύραν οὐκ ἔχεις;
ΚΙΝ. Μὰ Δί' ᾳ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βύλομαι.
ΜΥΡΡ. Ἀμέλᾳ ποιήσεις τῦτο· ταχὺ γ' ἔρχομαι.
ΚΙΝ. Ἀιθερωπὸς ὀπτείψᾳ με δῆτα τὰ χρώματα.
ΜΥΡΡ. Ἔπαιρε σαυτόν. ΚΙΝ. Ἀλλ' ἐπῆϊ τῦτό γε.
ΜΥΡΡ. Βύλᾳ μυείσω σέ; ΚΙΝ. Μὰ τ' Ἀπόλλω μὴ μέ γε.

ΜΥΡΡ.

vſ. 910. Ὅπυ τὸ τῦ Πανὸς,] Scholia: ἐπεὶ ἐρωτικὸς ὁ Πὰν. πλησίον δὲ τῦ Πανὸς ἡ Κλεψύδρα ἦν κρήνη. Propterea dicit hunc locum eſſe oportunum ad concubitum, *Quia Pan eſt Venereus. Prope Paneum autem, id eſt, Panos Sacellum, Clepſydra erat fons.* Ceterum ut hic τὸ τῦ Πανὸς, ita paulo ante vſ. 837. τὸ τῆς Χλόης. Subaudi ἱερόν. Sic Terent. *Ad Dianae.*

vſ. 916. Ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν] Nicaenetus apud Athenaeum p. 673. *ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνη· Mihi ſatis eſt lectulus ſub latera humi ſtratus.*

vſ. 917. Καίπερ τοιῦτον ὄντα] Sophocles in Ajace vſ. 1347. aut 1359. Ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ Οὐκ ἄν γ' ἀτιμάσαιμ' ἄν *Sed ipſum, quamvis talis erga me fuerit, Nolim tamen probro afficere.*

vſ. 922. Ἐπὶ τόνυ γε] „ Vox τόνυ, Auctore Suida „ etiam ſignificat τῦ κραζόντος τὰ σχοινία. Sed lege hic „ cum Veneta Editione, ἐπ' ἐπιτόνυ. Haec *Florent.*" Additio illa, quam dicit habere ἐπ' ἐπιτόνυ, eſt, ut puto, Farrei; nam & haec ita habet, & eſt Veneta etiam. Placet autem illud ἐπ' ἐπιτόνυ· quamvis Scholiaſtes aliter legerit, non tamen ἐπὶ τόνυ, ſed ἐπιτόνυ· qui hic eſſe Ellipſin praepoſitionis ἐπὶ ſtatuit: λείπει γὰρ ἢ ἐπὶ, inquit, & vocem exponit: ὁλοῖ δὲ ἐπὶ δέρματος· καὶ Ὁμηρος. Ἐπίτονος βέβληκτο.

vſ. 923. Ἧκε νῦν ταχέως πάνυ] In Pace vſ. 275. ἧκε νῦν ταχύ.

vſ. 927 Ἡρακλῆς ξενίζεται] Proverbium eſt, ut Scholiaſtes dicit, & Suidas, de iis, qui diu morantur Hercules erat vorax; hinc diu morari videbantur, qui ei coe-

Ecce puerulus jam eſt amotus hinc.
Tu tamen non decumbis. MYRR. Sed ubi, ô perdite, aliquis
Facere iſtud poteſt? CIN. Ubi Panos *ſacellum*, ibi commodum *erit*.
MYRR. Sed quomodo potero caſta in arcem aſcendere?
CIN. Optime, ſi nimirum te lavas e Clepſydra.
MYRR. Ergone, ô perdite, jurata pejerabo?
CIN. In me convertatur *hoc omen*, ne ſis ſollicita de jurejurando.
MYRR. Agedum feram lectulum nobis. CIN. Nequaquam,
Sufficit nobis humi *cubare*. MYRR. Ita me Apollo juvet, ut ego te,
Quamvis talem hominem, non reclinaverim humi.
CIN. Uxor amat me valde, ſatis apparet.
MYRR. En! decumbe properans, & ego exuo veſtes:
Sed illud erat efferendum, teges inquam.
CIN. Qualis teges? haud mihi quidem. MYRR. Ita mihi Diana propitia ſit.
Turpe enim eſt ſuper ligamine *ſpondae cubare*. CIN. Sine deoſculer te.
MYRR. En. CIN. Papae! redi nunc ocyus.
MYRR. En teges: decumbe: jam exuo veſtes.
Sed illud non habes, cervical inquam.
CIN. At nihil opus eſt mihi. MYRR. Sed certe mihi *opus eſt*.
CIN. Nunquid iſte penis uti Hercules convivio (*hoſpitio*) excipitur?
Surge, ſubſulta. MYRR. Jam omnia habeo.
CIN. Omnia ſane; adesdum, ô aurea.
MYRR. Jam ſtrophium reſolvo: memento jam,
Ne me dicipias, de pace ineunda.
CIN. Peream ergo profecto. MYRR. Lodicem non habes.
CIN. Non certe, nec opus eſt; ſed futuere volo.
MYRR. Quieſce, facies iſtud; cito enim veniam.
CIN. Perdet me haec mulier ſuis ſtragulis.
MYRR. Erige te ipſum. CIN. At iſte *penis* jam erectus eſt.
MYRR. Visne ut te inungam? CIN. Ne hoc Apollo ſirit.

MYRR.

coenaturo non ſtatim afferrent dapes. Apud Euripidem in Alceſtide Hercules hoſpitio Admeti excipitur, ubi ſervus, qui ei miniſtraverat, dicit vſ. 747. Πολλὰς μὲν ἤδη, κἀπὸ παντοίας χθονὸς, Ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἄδμητον δόμους. Οἷς δεῖπνα πρόσθηκ'. ἀλλὰ τῆδ' ἔπω ξένῳ Κακίον' ἐς τόνδ' ἐσίχη ἐδεξάμην· deinde poſt duos verſus: —— ἔτι σωτρόνως ἰδέξατο Τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορᾶς μαθών. Ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν· *Multos quidem jam, & ex variis locis Hoſpites veniſſe meminī in Admeti aedes, quibus cibos appoſui; ſed nondum iſto hoſpite Deteriorem in hanc domum recepi.* mox pergit: *non accepit modeſte praeſentia xenia, cognita calamitate domus; ſed ſiquid non afferremus, jubebat ferre.* Forte etiam data opera quandoque morabantur, ut magis irritarent Herculem: & forte nonnulli aliquando ſpem ei fecerunt coenae, deinde lupum hiantem delueſerunt; unde riſus materia Comicis fuit Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος, ut eſt in *Veſpis* vſ 60. Sic & iſte Cineſias, qui miſere expectat & ſperat concubitum, deludetur.

vſ. 928. Ἀνίσασο] Penem alloquitur.

vſ 929. Δεῦρο νύν, ὦ χρύσιον] Si ille in Acharn. vſ. 1201. appellat meretriculas: φιλήσατον με μαλθακῶς, ὦ χρυσία.

vſ. 935. Ἀνθρωπος] Nunc in Foeminino genere, ut apud Alciphronem Epiſt. 19. Lib. I. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἀσοφαίην τῆς ἀνθρώπου· plura videri poſſunt in Notis meis ad illum Auctorem.

ΜΥΡΡ. Νὴ τ' Ἀφροδίτην, ἤν τε βύλῃ γ', ἤν τε μή.
ΚΙΝ. Εἶθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.
ΜΥΡΡ. Πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα, κἀλείφου λαβών.
ΚΙΝ. Οὐχ' ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
Εἰ μὴ Ἀφαιτικόν τε, κἀκ ὄζον γάμων.
ΜΥΡΡ. Τάλαιν' ἐγὼ, τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
ΚΙΝ. Ἀγαθόν. ἔα αὖτ', ὦ δαιμόνια. ΜΥΡΡ. Λιπεῖς ἔχων.
ΚΙΝ. Κάκιστ' ἀπόλοιτ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.
ΜΥΡΡ. Λαβὲ τόνδε τὴν ἀλάβαστρον. ΚΙΝ. Ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
Ἀλλ', ὦ γύναι, κατάκεισο, μὴ μή μοι φέρε
Μηδέν. ΜΥΡΡ. Ποιήσω ταῦτα, νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Ὑπολύομαί γ' ἤν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε,
Σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. ΚΙΝ. Βαλβίσομαι.
Ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή·
Τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται.
Οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
Τῆς καλλίστης πασῶν ψυθεὶς;
Πῶς ταύτην παιδοτροφήσω;
Πῶ χναλώπηξ;
Μισθωσόν μοι τὴν κύστιν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ἐν δεινῇ γ', ὦ δύστηνε, κακῇ
Χειρὶ ψυχὴν ἐξαπατηθείς.
Κἄγωγ' οἰκτείρω σ'· αἰαῖ.
Ποῖ γῆς ἂν ἢ νεφρὸς ἀντίοχοι;
Ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις;
Ποία δ' ὀσφύς; ποῖ δ' ἂν ὀρρὸς
Κατατεινόμενος,
Καὶ μὴ κινῶν τὰς ὄρθρους;

ΚΙΝ.

vs. 943. Τὸ Ῥόδιον —— μύρον] Apparet Rhodium unguentum vilius fuisse aliis unguentis. Vide Eustathium in Odyss. p. 82. lin. 25. Edit. Bas. ubi loci hujus est mentio.

vs. 944. Λιπεῖς ἔχων] In Ranis vs. 202. ἃ μὴ φλυαρήσεις ἔχων.

vs. 946. Ἀλλ' ἕτερον ἔχω] Scholia: τὸ αἰδοῖον.

vs. 951. Ἀπολώλεκεν] Deseruit eum mulier atque abiit.

vs. 952. Κἀποδείρασα] Scholia: εἰς τὸ αἰσχρόν Obscoeno sensu. Forte, ut supra vs. 168. κύνα δέρειν διαπαρμένην.

vs. 956. Πῶ χναλώπηξ;] Scholia: ὁ Φιλόστρατος καὶ ἀλλαχοῦ Φιλόστρατος ἢ κυναλώπηξ. Locus ille, quem Scholiastes hic citat, est in Equitibus vs. 1066. ubi vide Notam. Apparet autem hunc & χναλώπεκα dictum fuisse & κυναλώπεκα. Sic Socrates jurabat modo μὰ τὸν κύνα, modo τὸν χῆνα.

vs. 957. Μίσθωσόν μοι κύσθην] Philostratus notatur tan-

MYRR. Per Venerem juro, velis nolis, *me id facturam.*
CIN. Utinam, ô ſupreme, Jupiter effundatur unguentum!
MYRR. Porrige manum, ſume hoc & inungere.
CIN. Iſtud ſane unguentum minime eſt ſuave;
Non niſi tempus eo teritur, nec olet concubitum.
MYRR. Me miſeram, Rhodium unguentum extuli.
CIN. Bonum eſt: ſine, ô fatua. MYRR. Nugaris.
CIN. Peſſimis modis pereat, qui primus coxit unguentum.
MYRR. Cape hoc alabaſtrum. CIN. Sed aliud habeo.
At tu, ô perdita, decumbe, & ne fer mihi
Quicquam. MYRR. Iſtud agam, ita me Diana amet.
Calceos igitur exuo: ſed, ô chariſſime, vide
Ut decernas aliquid de pace facienda. CIN. Conſtituam.
Perdidit me & interemit mulier:
Tum aliis rebus, tum quod me excoriatum relinquens abiit.
Hei mihi quid faciam? quem futuam,
Poſtquam ſpe excidi potiundae pulcherrimae?
Quomodo hanc educabo?
Ubi chenalopex?
Conduc mihi cunnum mercede.

CHORUS SENUM, CINESIAS.

CH. SEN. In maximis malis, ô infelix,
Et animi angore cruciaris, deceptus,
Et me tui miſeret. Heu! heu!
Quinam renes poſſint durare?
Quis animus, qui teſtes?
Quis lumbus? quis penis
Intentus,
Nec mane permolens *aliquam*?

CIN.

tanquam leno, teſte Scholiaſte.

vſ. 958. Ἐν δεινῷ γε] Chorus commiſerationem ſuam oſtendit erga Cineſiam. Facete autem imitatur Choros Tragicorum, qui idem faciunt erga eos, quos vident maximis malis implicitos. Malum, quo Cineſias tenetur, nihil aliud eſt niſi tentigo penis.

vſ. 962. Ποία ψυχή] Alludit ad locum quendam ex Andromeda Euripidis, teſte Scholiaſte. Ceterum hic ſubauditur ἀ. ut ſit ἃ ποία ψυχή.

vſ. 963. Ὀρῷσ] Eſt pars quaedam circa genitalia virorum inter medios teſticulos, alias ταῦρος dicta, teſte Scholiaſte ad Ranas vſ. 224. ab iſta voce ταῦρος eſt ἀταυρώτη, *virgo intacta*: item mulier a concubitu abſtinens. ut ſupra vſ. 217.

vſ. 965. Τὰς ὄρθρας] Scholia: ὡστὶ τῇ ἐν τοῖς ὄρθροις. Deerit itaque praepoſitio aliqua, ut κατὰ, aut πρός. Arrigunt autem pierunque mane; infra vſ. 1091. ἤπερ πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΚΙΝ. Ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ταυτὶ μέντοι νιυί σ' ἐποίη-
σ' ἡ παμβδελυρὰ ἡ παμμυσαρά.
ΚΙΝ. Μὰ Δι' ἀλλὰ φίλη ἡ παγγλυκερά.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Ποία γλυκερά; μιαρά, μιαρά
Δῆτ', ὦ Ζεῦ, ὦ Ζεῦ·
Εἶθ' αὐτίω ὥσθ' ἡ τὰς θωμὰς
Μεγάλῳ τυφῷ ἡ θρηττῇει
Ξυφρέψας ἡ ξυγχυλίσας
Οἴχιο φέρων, εἶτα μεθείης·
Ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τ' γῆν·
Κᾆτ' ἐξαίφνης
Περὶ τ' ψολὴν θεῖ βαίη.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ΚΗΡ. Πᾷ τᾶν Ἀσανᾶν ἐσιν ἁ γερωχία,
Ἦτοι Πρυτάνεις; λῶ π μυθιξαι νέον.
ΠΡ. Σὺ δ' εἶ πις; πότερον ἄνθρωπ@, ἢ Κονίσαλ@;
ΚΗΡ. Κήρυξ ἐγὼν, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σιὼ,
Ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας θεὶ τᾶν Ἀθαλλαγᾶν.
ΠΡ. Κᾆπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
ΚΗΡ. Οὐ τ Δί' οὐκ ἐγώγα. ΠΡ. Ποῖ μεταφρέφῃ;
Τί δὴ θεβάλλῃ τ χλαμύδ'; ἢ βυβωνιᾷς
Ὑπὸ τ ὀδᾷ; ΚΗΡ. Παλεός γα, ναὶ τ Κάστορα,
Ἄνθρωπ@. ΠΡ. Ἀλλ' ἔτυχας, ὦ μαρώτατε.
ΚΗΡ. Οὐ τ Δι' οὐκ ἐγώγα. μὴ δ' αὖ πλαδδίῃ.
ΠΡ. Τί δ' ἐσί σοι τοδί; ΚΗΡ. Σκυτάλα Λακωνικά.

ΠΡ.

vſ. 979. Πᾶ τᾶν &c.] Scholia: ὠντὶ τᾶ, πᾶ τῶν Ἀθηναίων ἐσιν ἡ γερυσία· τετέσιν ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ σύνοδ@; Venit autem Praeco Spartanus pacis ineundae cauſa, quia nec Spartani amplius poſſunt durare ſine complexu mulierum; quae juraruut ſe viros non admiſſuras, niſi pace prius facta. Iſte Praeco Dorice hic, & in ſeqq. loquitur. Habet autem arrectum penem, ut Athenienſes inde cognoſcant miſerabilem ſtatum virorum in Lacedaemone. Penis ille erat tantum artificialis, grandior, ut ſpectatoribus magis eſſet conſpicuus, & coriaceus: dicebaturque φαλλὸς. Omnes autem viri in hac Comoedia deinceps introducuntur cum ejuſmodi phalete. Huc faciunt quae Scholiaſtes de Comico noſtro dicit ad Nubes vſ. 542. τὸς μὲν γὰρ φάλλητας εἰσήγαγεν ἐν τῇ Λυσιστράτῃ. Vide hic in Lyſiſtr. ad vſ. 990. & 1075.

vſ. 980. Ἦ τοι πρυτάνεις] Editio Farrei πρυταν῀ς. quod & Doricum eſt, ut debet, & ad metrum hic neceſſarium. Pro ἤτοι autem lego ἦ τοὶ etiam Dorice. Communi autem dialecto totus verſus poteſt reddi: ἦ οἱ πρυτάνεις· θέλω τι μυθίσαι (ſive uſitatius μυθήσασθαι) νέον. Sumitur autem ἀπὸ κοινῆ, ut Scholiaſtes monet, πᾶ εἰσιν. ut ſit, ἦ πᾶ εἰσὶν οἱ πρυτάνεις.

vſ. 981. Ἢ Κονίσαλ@] Scholia: Δαίμων Πριαπώδης ὁ Κονίσαλ@· ἐκ τῆ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίσγεσθαι· Coniſalus Deus eſt inſtar Priapi. Dictus a κόνις i. e. pulvis, quia non dubitat in pulvere coire. Plures hujus faripae Dii una cum iſto Coniſalo recenſentur in Fragment. Platonis Comici apud

CIN. ô Dirae convulsiones! ô Jupiter!
CH. SEN. Ita de te merita
Est execrabilis & scelesta illa.
CIN. Imo profecto chara & dulcissima.
CH. SEN. Quid dulcissima? scelerata, scelerata
Utique, ô Jupiter!
Utinam ipsam velut acervos frugum
Magno venti turbine
Contortam & rotatam
Auferas, deinde dimittas;
Illa autem rursus feratur in terram:
Deinde repente
In mentulam incidat & infigatur.

CADUCEATOR LACEDAEMONIORUM, PROBULUS, ATHENIENSIS.

CAD. Ubi Athenarum est senatus,
Aut *ubi sunt* magistratus? volo aliquid novi dicere.
PR. Tu vero quis es? utrum homo, aut Priapus.
CAD. Caduceator equidem, ô adolescens, testor Deos geminos,
Veni Spartâ, pacis conciliandae gratia.
PR. Ergone advenisti hastam sub axilla tenens?
CAD. Non ego certe. PR. Quo te avertis?
Quidve praetendis sagum? an dolent tibi inguina
De via fesso? CAD. Mecastor, stultus est hic
Homo. PR. Ergone arrigis, impurissime?
CAD. Non ego certe: absit.
PR. Sed hoc quid est? CAD. Scytala Laconica.

PR.

apud Athenaeum p. 441.

vs. 982. Ὦ κυρσάνις] Id est: ὦ τανία, ὦ ἴρακι, aut etiam ὦ τυτελέσατε. Ita Schol. & Suidas. Vide infra vs. 1250. Νὴ τὼ σιὼ autem est pro νὴ τὼ θεώ. ut supra vs. 81. & alibi.

vs. 987. Παλιὸς γα] Ita MS. *Voss.* teste Kustero. Ita & Scholiastes ad hunc locum. Est autem παλιὸς pro ἀλιὸς per pleonasmum literae π. ut idem Scholiastes vult. ἀλιὸς autem Dorice pro ἠλιός, id est, *Stultus*. γα autem pro γε. In aliis Editt. praeter Kusterianam est πάλαι ὄργα· unde itidem bona lectio potest concinnari; dummodo ita scribatur, παλαιὸς γα dialecto Laconica pro παλαιὸς γε. mutatur enim in hac dialecto σ in ρ. Significat autem παλαιὸς etiam *Stultum*, uti & vox Synonyma ἀρχαῖος quandoque. Hesychius: παλαίωρ, μωρός. ubi παλαιὸς legendum, ut censet Kusterus in Notis ad hunc Aristophanis locum.

vs. 989. Οὐ τὸν Δία] Pro οὐ μὰ τὸν Δία, Scholia. Vel tantum pro μὰ τὸν Δία. Occurrit autem apud Sophoclem in Electra vs. 1351. aut 1246. ἀλλ' ἃ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν, τέδε μὲν ἔποτ' ἀξιώσω τρίσαι. Et in Oedipo Tyranno vs. 668. aut 674. ἃ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον Ἥλιον.

Ibid. Μηδ' αὖ παλαιδίᾳ] Vide supra ad vs. 171.

vs. 990. Σκυτάλα Λακωνικά] Notum quid hoc sit alias. Hic autem alluditur ad σκύτινον αἰδοῖον, quod describit Comicus in Nubibus vs. 538. ubi negat illam Comoediam habere tale quid: οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθημένου ἱρυθρὸν ἐξάπηχυ, παχύ. dicitur autem alias φαλῆς, ut dixi paulo ante ad vs. 979.

ΠΡ. Εἴφ γε χ' αὕτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' εἰδέναι με σὺ ταληθῆ λέγε.
Τί τὰ πράγματ' ὑμῖν ἐστὶ τὰ 'ν Λακεδαίμονι;
ΚΗΡ. Ὀρθὰ Λακεδαιμόνων πᾶσα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
995 Ἅπαντες ἐξύκασιν· Πελλάνας δὲ δεῖ.
ΠΡ. Ἀπὸ τοῦ δὲ τοῦτί τὸ κακὸν ὑμῖν ἐπέπεσεν;
Ἀπὸ Πανός; ΚΗΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ μὲν οἰῶ Λαμπιτώ·
Ἔπειτα δ' ἄλλαι ταί τε τὰν Σπάρταν ἅμα
Γυναῖκες, ἐφ' ἁπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος,
1000 Ἀπήλαυν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τᾶ ὑσάκων.
ΠΡ. Πῶς ἂν ἔχετε; ΚΗΡ. Μογιόμες· ἀν γὰν πόλιν
Ἄφρ λυχνοφορέοντες ἀποκεύφαμες.
Ταί γὰ γυναῖκες ὐδὲ τῶ μύρτω σίγειν
Ἐδύνα, πείν γ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
1005 Σπονδὰς ποιησόμεθα ποτὰν Ἑλλάδα.
ΑΘ. Τοῦτ' τὸ φράγμα πανταχόθεν ξυνομώμοκ'
Ὑπὸ τᾶ γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα φεύγε πρὸς Δημάγων
Αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν σύθαδί.
1010 Ἐγὼ δ' ἑτέρους σύθενδε τῇ Βουλῇ φέρων
Πρέσβεις ἐλεύσομαι, τὸ πᾶν ὑπιδείξας τοδί.
ΚΗΡ. Πωτάομαι κεφίσια γὰ πάντα λέγεις.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Οὐδέν 'στι θηλύ γυναικὸς ἀμαχώτερον,
Οὐδὲ πῦρ, ὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς ὐδεμία πάρδαλις.
1015 ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ταῦτα μὸ τοι ξυνιεῖς· εἶτα πολεμεῖς, εἰπέ μοι;
Ἔξον, ὦ πόνηρε σὺ, βεβαίαν νῦν μ' ἔχειν φίλιν.

ΧΟΡ.

vs. 994. Ὀρθά] Pro ὀρθῶ. Schol. Vult autem dicere omnes viros *arrigere*. πᾶσα autem pro πᾶσα. & τοὶ pro οἱ.
vs. 995. Ἐξύκασιν] Pro ἐξύκασι.
Ibid. Πελλάνας] Pro Πελλήνης. Dicit autem Scholiastes meretricem fuisse hujus nominis. Alias est Urbis nomen etiam.
vs. 996. Ἀπὸ τε δὲ] Pro ἀπὸ τίνος. Schol. Quaedam Editt. male ἀπό τι δέ. non enim est indefinitum, sed interrogativum.
vs. 997. Ἀπὸ Πανός;] Scholia: κατ' ἐρώτησιν *per interrogationem*. Est autem Pan libidinosus & ἐρωτικός. Vide ad vs. 912.
vs. 999. Ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος] Scholia: ἀρίστως, βαλλίδος, ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. Vide ad Acharn. vs. 482. alias & ὑστληγξ dicitur.
vs. 1000. Ἀπήλαυν] Pro ἀπήλαυνον.
Ibid. Τᾶ ὑσάκων] Scholia: τῶν γυναικείων μορίων. *a partibus illis, quibus mulieres maxime sunt mulieres.*
vs. 1001. Μογιόμες· ἀν γὰρ τάν] Pro μογεῖμεν· ἀνὰ τήν. De ἀν Scholia: τὸ τέλειον ἀνά.
vs. 1002. Ἄπερ] Editio Farrei αἴπερ; eadem tamen supra vs. 84. ubi haec particula Dorica occurrit, ἄπερ. Scribitur autem haec Dorica part. diversimode in Edit. Far. & aliis: nam aliquoties occurrit: αἴπερ, αἴπερ, ἄπερ, ἄπερ,

PR. Si modo haec eſt Scytala Laconica.
Sed dic verum mihi, utpote qui ſciam, quid hoc ſit,
Quomodo ſeſe res veſtrae habent Lacedaemone?
CAD. Erecta eſt univerſa Lacedaemon, & ſocii
Omnes arrigunt; Pellena opus eſt.
PR. A quo iſtud malum vobis illatum eſt?
Num a Pane? CAD. Non; ſed principium, puto, eſt Lampito.
Deinde ceterae ſimul per Spartam
Mulieres uno impetu quaſi laxatis carceribus
Abegerunt viros a cunnis.
PR. Quomodo ergo habetis? CAD. Male: nam per urbem
Incurvi ambulamus quaſi lucernas geſtaremus.
Nam mulieres nec attingere cunnum nos
Sinunt, priusquam omnes uno ordine
Pacem faciamus cum Graecia.
ATH. In hanc rem undique conjurarunt
Mulieres: nunc demum intelligo;
Sed quamprimum dic, ut de pace
Legatos plena poteſtate inſtructos huc mittant;
Ego autem Senatui dicam, ut alios hinc
Lectos mittant Legatos, oſtendens hunc penem.
CAL. Volabo; nam optime dicis omnino.

CHORUS VIRORUM, CHORUS MULIERUM.

CH. VIR. Nulla eſt beſtia muliere immitior,
Nec ignis, nec ulla pardalis tam impudens.
CH. MUL. Haecne ita eſſe intelligis, & tamen bellum geris, dic mihi?
Cum tibi, ô improbe, liceat me habere amicam certam.

CH.

ἅπιῤ, αἵπιῤ, ἄπιῤ. Rectius autem per circumflexum, quia eſt pro ἤπιῤ, i. e. ὥσπιῤ, ut ἄπιῤ h. l. exponit Scholiaſtes.

Ibid. Λυχνοφορίοντες ἀποκεκίφαμις] Pro λυχνοφορῦντες ἀποκεκίφαμεν. Solent autem illi, qui lychnos gerunt in vento, ſe incurvare, ne extinguantur. Sic & iſti incurvi incedunt, ne, nervo ipſis rigente & prominente deridcantur, a quibus videntur. Haec praeeunte Scholiaſte & Suida.

vſ. 1003. Οὐδὲ τῷ μύρτῳ] Pro οὐδὲ τῷ μύρτῳ. i. e. τῷ γυναικείῳ μυρίῳ. ut exponit Scholiaſtes.

Ibid. Σίγων] Pro θήγειν, ut exponit Scholiaſtes. Scripſi autem σίγειν, ut eſt in his Scholiis; & in MS. *Voſſ.* teſte Kuſtero.

vſ. 1004. Ἐῶντι] Pro ἐῶσι.

Ibid. Ἐξ ἐνὸς λόγω] Pro ἐξ ἑνὸς λόγῳ, ut eſt in Pluto vſ. 760.

vſ. 1005. Ποτλὰν] Pro πρὸς τὰν, τὰν pro τὴν.

vſ. 1009. Αὐτοκράτορες πρέσβεις] In Avibus vſ. 1549. etiam Legati dicuntur αὐτοκράτορες.

vſ. 1012. Πωτάομαι] Pro πωτάσομαι. Comm. πωτήσομαι, pro quo & ποτήσομαι.

Ibid. Πάντα] Pro πάντη, ſive πάντῃ. Nam accuſativus πάντα hic in metro ſtare non poteſt.

ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας ἡδέποτε παύσομαι.
ΧΟΡ ΓΥΝ. Ἀλλ' ὅταν βάλῃ σύ. νυνὶ δ' ἤ σε πειόφομαι
Γυμνὸν ὄνθ' ὥπως, ὁρᾷ γε, ὡς σὺ καταγέλαστος εἶ.
Ἀλλὰ τἰὼ ἐξωμίδ' ἀνδύσω σε φερσῖσσ' ἐγώ.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τῦτο μὰ τ' Δί' ἤ πονηρὸν ἐποιήσατε·
Ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γε πονηρᾶς ἡ τόδ' ἀπέδυν ἐγώ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Πρῶτα μὲν φαίνῃ γ' ἀνὴρ· εἶτ' ἤ καταγέλαστος εἶ.
Κἂν μή με λυπῇς, ἐγὼ σὲ γ' ἂν τόδε τὸ θηρίον
Τὺπὶ τᾷ 'φθαλμᾷ λαβῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἔνι.
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Τῆτ' ἄρ' ἦν με τὺπτεῖβον ὁ δακτύλιος ὑτοσί.
Ἐκσάλθυσον αὐτό· κᾆτα δεῖξον ἀφελῦσά μοι·
Ὡς τ' ὀφθαλμὼν γέ μ' νὴ τ' Δία πάλαι δάκνῃ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καί τοι δύσκολός γ' ἔφυς ἀνήρ.
Ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, κρῆμ' ἰδεῖν τ' ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
Οὐχ ὁρᾷς; Οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τεισυρσία;
ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Νὴ Δί' ὥνησας γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφεωρύχῃ.
Ὡς ἐπειδὴ ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ· καί τοι γε πάνυ πονηρὸς εἶ·
Καὶ φιλήσω. ΧΟΡ. ΑΝΔΡ. Μὴ φίλησον. ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἢν τε βάλῃ γ', ἢν τε μή.
ΧΟΓ. ΑΝΔΡ. Ἀλλὰ μὴ ὥρας ἴκοιθ'· ὡς ἐγὲ θωπικαὶ φύσῃ·
Κἄτ' ἐκεῖνο τὺπος ὀρθῶς κὐ κακῶς εἰρημένον·
Οὔτε ξιὺ πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνδυ πανωλέθροις.
Ἀλλὰ νυνί σπένδομαί σοι, τὸ λοιπὸν ὐκέτι
Οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδέν, οὐδ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι·
Ἀλλὰ κοινῇ συγαλέντες ἓν μέλος ἀρξώμεθα.
ΧΟΡ. ΓΥΝ. Οὐ θρασυνθαζόμεθα τ' πολιτῶν οὐδέν', ὦ ἄν-
δρες, φλαῦρον εἰπεῖν οὐδέν·
Ἀλλὰ πολὺ τἄμπαλιν
Πάντ' ἀγαθὰ ἡ λέγειν,
Καὶ δρᾶν ἱκανὰ γε τὰ καλά·
Καὶ τὰ θρακείμβια.
Ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
Πᾶς ἀνὴρ ἡ γυνή,
Εἴ τις ἀγρυπνίαν

Δεῖται

vſ. 1022. Ἀπίδυτ] Exuerant Viri veſtem; ſupra vſ. 665. dicit Chorus: ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθα.
vſ. 1024. Τὸ θηρίον] Culex eſt, ut in ſeqq. pater.
vſ. 1026. Ὁ δακτύλιος] Eſt quidem δακτύλιος annulus; ſed hic alludit tantum ad verbum δάκνειν· quia culex δάκνει τὸν ὀφθαλμόν, ut ipſe ſtatim poſt dicit. Talia multa ſunt apud Comicum noſtrum. Scholiaſtes non placet, qui dicit: δίδωσιν αὐτῇ δακτύλιον ἵνα ἐξενέγκῃ τὸν ἐμπίδα τὸ ὀφθαλμῶ.
vſ. 1030. Μέγα —— χρῆμα —— τῆς ἐμπίδος] Herodotus in Clione: ὦ βασιλεῦ, ὑὸς χρῆμα μέγιστον ἀπροσδόκητον ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ· *O rex, apparuit in noſtra regione aper ingenti magni-*

CH. VIR. Equidem mulieres odisse non desinam.
CH. MUL. Sed ut lubet, fac; nunc autem non patiar te
Nudum sic esse; video enim quam sis ridiculus:
Verum accedam & tibi hanc exomidem induam.
CH. VIR. Istud profecto non perperam facitis, *fateor;*
Verum prae iracundia illam etiam exuebam tunc.
CH. MUL. Primo quidem vir videris: deinde non es ridiculus,
Et nisi mihi molestus esses, ego tibi hanc bestiolam,
Quae supra oculum tuum nunc inest, exemissem arreptam.
CH. VIR. Hoc nimirum erat, quod me cruciabat, ista, inquam, mordax bestia:
Erue id, & deinde ubi detraxeris, ostende mihi;
Nam oculum mihi profecto dudum mordet.
CH. MUL. Sed faciam id; etsi homo sis morosus.
ô Jupiter! ingens utique adspectu culex inest tibi.
Nonne vides? annon iste culex est Tricorysius?
CH. VIR. Beasti me profecto, nam dudum fodiebat me, quasi puteum faceret.
Itaque postquam exemtus est, fluit mihi lacryma largiter.
CH. MUL. Sed detergam ego te, etsi valde sis malus:
Et osculabor. CH. VIR. Ne osculeris. CH. MUL. Velis, nolis, tamen.
CH. VIR. Male sit vobis, ut estis ingenio ad blandiendum composito.
Et est illud verbum vere, & non perperam dictum:
Neque cum pernicioſissimis, neque sine pernicioſissimis.
Sed nunc spondeo tibi, ut deinceps
Nec faciam vobis, nec patiar a vobis quicquam mali.
Sed jam coetu facto incipiamus una canticum.
CH. MUL. Non paramus quenquam civium,
O viri, oratione laedere,
Sed contra potius,
Omnia bona & dicere
Et facere; sat multa enim sunt mala,
Et haec praesentia.
Sed enunciet
Vir omnis & foemina:
Si quis argentum

Vult

magnitudine.
vs. 1031. Τρικορυσία] Pagus Atticae Tricorythus sive Tricorynthus, ubi apparet magnos fuisse culices.
vs. 1036. Μὴ ὥρας ἴκοισθε] Vide supra ad vs. 395.
vs. 1037. Κᾆτ' ἐκεῖνο τέτ@] Scholia: ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται· Κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως, ὦ ἑταῖραι. Οὐκ ἔστιν εἰκεῖν εἰκίαν ἄλλο κακόν. In his Scholiis addidi εἰκεῖν, ut est apud Stobaeum Serm. 67. Sunt autem versus Susarionis, ut margo ibi indicat: alias pro εἰκεῖν legitur ὠρεῖν, ut apud Suidam in ἔτι σύν. Ubi vide Notam Kusteri. Ceterum in hanc sententiam de mulieribus Hesiodus: ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες quod etiam citat Scholiastes.

Δεῖταί λαβεῖν, μνᾶς, ἢ δύ', ἢ
Τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσω 'στὶν,
Κἄχομαι βαλάντια.
Κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
Ὅς τις ἂν δανείσῃ,
Παρ' ἡμῶν ἂν νωϊὶ λάβῃ,
Μηκέτ' ἀποδιδῷ.
Ἐγὼν δὲ μέλλομαι ξένους πανὸς Καρυστίους,
Ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς·
Κἄστιν ἔτνος πι, χὐ
Δελφάκιον ἥν τί μοι,
Καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε τἀ κρέα
Ἕξεσθ' ἁπαλὰ χὐ καλά.
Ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ
Τήμερον· ὡρωὶ δὲ ἤδη
Τοῦτο δρᾶν λελεμμένους,
Αὐτούς τε, χὐ τὰ παιδί'· εἶ-
τα ἔσω βαδίζειν·
Μηδ' ἕρεσθαι μηδ' ἕνα,
Ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
Ὥσπερ οἴκαδ' εἰς
Ἑαυτῶν γεννικῶς.
Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΛΑΚΩΝΕΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
Χωὔσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον πᾶσι τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
Ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν τοι χαίρετε·
Εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν, πῶς ἔχοντες ἥκετε;
ΛΑΚ. Τί δῆτ' ποθ' ὕμμε πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;

Ὁρῶν

vs. 1058. Καυστίους] Scholia: Κάρυστος πόλις Εὐβοίας. διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Καρύστιοι· *Carystus urbs Euboeae. Notantur autem Carystii tanquam moechi.* Hinc mulieres vellent eos convivio excipere, utpote μοιχίτροπα, ut loquitur in Thesmoph. vs. 399.

vs. 1064. Ἥκετ' οὖν εἰς ἐμέ] Sic infra vs. 1215. Ἴτω εἰς ἐμέ. Vide in Nubibus ad vs. 992.

vs. 1066. Λελεμένους] Sic in Avibus vs. 131. ubi similis invitationis formula: ὅπως παρίσημεν καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία λελουσάμενα πρό. μέλλω γὰρ εἰς ἐμοῦ γάμους· καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς.

vs. 1073. Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται] Praeter expectationem; jam enim omnes putabant, se laute coenaturos: sed ecce janua erit clausa. Sic inferius cum omnes Lysistrata ad se vocasset, ut auferrent quaecunque vellent; ad extremum dicit: ὄψεται δ' εἴτις σκοπῶν, εἰ μή τις ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει. & iterum paulo post: πρὸς μίαν τοι τὴν θύραν προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμήν. ἀλλ' ὠλαῖσθαι τὴν κύνα. Vid. in Eccl. vs. 1141.

Vult accipere egens, minas, inquam, duas, aut
Tres; plurimum eſt intus,
Nosque habemus crumenas.
Et, ſi aliquando pax appareat,
Qui nunc foenore accipiet,
Si a nobis ſumet,
Is nunquam reddet.
Convivio autem excepturae ſumus hoſpites quosdam Caryſtios,
Viros bonos & probos:
Et eſt *nobis* nonnihil pultis, &
Porcellus erat mihi,
Quem mactavi, & ſic carnes
Habebitis teneras & bonas.
Venite ergo in *domum* meam
Hodie: tempeſtive autem oportet
Hoc facere lotos,
Vos ipſos & liberos veſtros: deinde intro ire,
Nec quemquam interrogare;
Sed recta ingredi
Tanquam in domos
Veſtras ſtrenue.
Fortaſſis autem janua erit clauſa.

CHORUS SENUM, LACONES, ATHENIENSES, LYSISTRATA.

CH. SEN. Sed e Sparta iſti legati, trahentes barbas,
Adveniunt, quaſi paxillum circa femora habentes, quo porci alligantur.
Primum quidem, ô Lacones, ſalvete:
Deinde dicite nobis, quo in ſtatu huc veneritis?
LAC. Cur vobis rem multis verbis narremus?

Cer-

vſ. 1074. Ἕλκοντες ὑπήνας] At Apollonii Tyanei tempore non habebant ὑπήνας Lacedaemonii; nam ſcribit in Epiſtola 71. quae eſt ad Ephoros & Lacedaemonios: ἄνδρας ὑμῶν ἰθιασάμην ὑπήνην μὴ ἔχοντας.

vſ. 1075. Ὥσπερ χοιροκομεῖον] Scholia: λέγει πάτταλον, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους τρίζουσι. ἐπεὶ δὲ ἐντεταμένοι ἦκον, εἰκάσειν αὐτοὺς παττάλοις· *Paxillum dicit, cui porcos alligant & ſuginant. Quia vero pene arrecto veniebant, ſimilitudinem capit a paxillis.* Sed cur talium paxillorum praecipue meminit hic, quibus χοῖροι, *porci*, alligantur? Nimirum quia χοῖρος etiam appellatur pudendum muliebre: vide in Acharn. vſ. 773. Et virile membrum vocatur quandoque πάτταλος, ut in Eccleſiaz. vſ. 1012. Recte hoc & Biſetus vidit.

vſ. 1078. Τί δῆτα πρὸς ὑμᾶς πολλὰ μυσίδειν] Pro τί δῆτα πρὸς ὑμᾶς πολλὰ μυθίζειν, pro quo uſitatius μυθίσασθαι. Subaudiendum autem χρὴ ſive δεῖ. niſi forte pro δῆτα ſcribendum δεῖ, aut δῆτα pro δεῖ ponitur.

Ὀρῶν γ' ἔξεσθ', ὡς ἔχοντες ἥκομες.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Βαβαί! νενεύρωμ' ἥδε συμφορᾷ
Δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
ΛΑΚ. Ἄφαζα. τί καὶν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπᾳ στέλῃ
Πάντᾳ τις ἑλσὼν ἁμῖν εἰράναν σέτω.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ὁρῶ γ' ἐγὼ τάσδε τὰς αὐτόχθονας,
Ὥσθ' παλαιᾶς ἄνδρας, ἀπὸ τῶν γαστέρων
Θοιμάτι' ἀπεστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
Ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τῶν νοσημάτων.
ΑΘ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;
Ὡς ἄνδρες ἡμεῖς γ' ἐσμὲν τοιοῦτοι.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Χ' αὕτη ξυναρθῇ, χἀτέρα ταύτῃ νόσῳ.
Ἦπου τις ὀρθὸν σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
ΑΘ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ φρόντες ὑπετείμμεθα·
Ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ ταχὺ ξυναλλάξει ταχύ,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἡ Κλειστένη βινήσομεν.
ΧΟΡ. ΓΕΡ. Εἰ σωφρονεῖτε, θοιμάτια λήψεσθ', ὅπως
Τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
ΑΘ. Νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. Ναὶ τὼ σιὼ
Πάντᾳ γε φέρε τὸ ἔδαφος ἐμβαλώμεθα.
ΑΘ. Ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες, αἰχρά γ' ἐπάθομεν.
ΛΑΚ. Ὦ Πολυχαΐδα, δεινά γ' αὖ πεπόνθαμεν,
Αἰκὲν ἴδον ἁμὲς ἄνδρες ἀναπεφασμένως.
ΑΘ. Ἄγε δή, Λάκωνες, αὖθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν·
Ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑΚ. Περὶ ξυναλλαγᾶν
Πρέσβεις. ΑΘ. Καλῶς δὴ λέγετε· χ' ἡμεῖς τυγχάνομεν.
Τί δ' οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
Ἥτις ξυναλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη.
ΛΑΚ. Ναὶ τὼ σιὼ, κἀγὼ λῆτε τὴν Λυσίστρατον.

ΧΟΡ.

vs. 1079. Ὀρῶν &c.] Pro ἐρᾶν γὰρ ἔξεστιν ὡς ἔχοντες ἥκομεν.
vs. 1080. Νενεύρωται] Scholia: τὴν ἐπίτασιν τὸ αἰδοῖον λέγει. νεῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον· *Tentiginem penis dicit, qui alias* τόρον, & Latine *nervus*. Horat. *Cujus ab indomito constantior inguine nervus, Quam nova collibus arbor inhaeret.*
vs. 1082. Ὅπᾳ] Pro ὅπῃ.
Ibid. Στέλῃ] Ita MS. Vat. recte pro στέλει, & in vs. sequ. ἑλσὼν secundum dial. Lacon. pro ἑλθών.
vs. 1083. Πάντᾳ] Edit. Farrei πάντα· quod est pro πάντῃ, ut supra vs. 1012.
Ibid. Ἑλσὼν] Ita MS. Vat. & Scholiastes, qui exponit: αὐτὸ τὸ ἐλθών.
Ibid. Ἁμῖν] Edit. Farrei ἀμὶν, ut versus flagitat; est autem pro ἡμῖν.
Ibid. Εἰράναν σέτω] Pro εἰρήνην θέτω.
vs. 1091. Σπασμὸς] Ut supra vs. 847.
vs. 1094. Κλεισθένη βινήσομεν] Quia iste erat effoeminatus, mollis & delicatulus; ut persaepe notatur a Comico.
vs. 1096. Τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται] Mutilationem Hermarum sive Statuarum Mercurii, quae nota est vel ex Cornelio Nepote in Alcibiade, contigisse quatuor annis ante tempus huius Comoediae dicit Scholiastes. Sciendum autem est Mercurium effingi solitum cum magno & arrecto pene; Scholiastes hic in Lysistrata ad vs. 1081. ὁ Ἑρμῆς. Πριαπώδης ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ ἐντέταται μεγάλως· *Mercurius Priapeum habet penem, & valde arrectum.* Notum autem est Priapo luculentam fuisse mentulam. Herodotus in *Euterpe* de Statuis Mercurii: τῷ δὲ Ἑρμέῃ τὰ ἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα ποιεῦντες, ἐκ ἀπ' Αἰγυπ-

Cernere licet, quo in ſtatu venerimus.
Ch. Sen. Papae! hoc malum inſtar nervi intenſum eſt
Vehementiſſime, & videtur periculoſius incenſum.
Lac. Dici non poteſt: quid verbis opus eſt? ſed ut voluerit
Quisque veniat, & quovis pacto nobis pacem faciat.
Ch. Sen. Sed video & iſtos indigenas,
Tanquam luctatores, a ventre
Rejicere veſtes: atque videtur
Hoc morbi genus Athleticum eſſe.
Ath. Quis indicet nobis ubi ſit Lyſiſtrata?
Nam viri hujuſcemodi (*tales*) nos ipſi adſumus.
Ch. Sen. Et iſte illi, & alter iſti morbo ſimilis eſt.
Numquid mane tentigo vos occupat?
Ath. Imo perimus dum hoc experimur.
Quare niſi quis pacem inter nos ocyus conciliet,
Neceſſe eſt ut Cliſthenem futuamus.
Ch. Sen. Si ſapitis, veſtes accipietis, ut
Nequis eorum, qui Hermas truncarunt, vos videat.
Ath. Bene, ita me Jupiter amet, dicis. Lac. Ita me gemini Dii.
Age omnino injiciamus veſtimentum.
Ath. Salvete, ô Lacones, turpia patimur.
Lac. ô Polycharida, male utique nobis fuiſſet,
Si vidiſſent viri illi (Hermocopidae) nos apertos.
Ath. Agite, Lacones, omnia ſingulatim vobis dicenda ſunt.
Quare huc adveniſtis? Lac. De pace
Legati. Ath. Recte dicitis, & nos ob eam rem.
Cur ergo non vocamus Lyſiſtratam,
Quae ſola nos conciliare poterit.
Lac. Ita profecto, &, ſi vultis, Lyſiſtratum.

Ch.

Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ἀλλ' ἀπὸ Πελασγῶν πρῶτοι μὲν Ἑλλήνων ἁπάντων Ἀθηναῖοι παραλαβόντες. *Quod vero Mercurii Statuas ita faciunt, ut arrectos habeant penes, id non ab Aegyptiis (ut alia pleraque ad religionem ſpectantia) didicerunt; verum a Pelasgis primi omnium Graecorum Athenienſes id acceptum didicerunt.* Dicit ergo apud Comicum hic Chorus Spartanis magnas mentulas habentibus, ut ſibi caveant ab illis, qui Mercurialibus ſtatuis omnes partes eminentes detruncaverant, ne forte & ipſis mentulae detruncentur; quia nempe haberi poſſint pro Mercurii ſtatuis; ac proinde verendum eſſe, ne idem etiam patiantur.

vſ. 1097. Ναὶ τὼ σιώ] Pro νὴ τὼ Διώ. Vide ſupra ad vſ. 81.

vſ. 1098. Παντᾷ] Editio Farrei πάντα, quod eſt pro πάντῃ. Vide ſupra vſ. 1083.

Ibid. Τὰ ἰσθ@·] Ad tegenda veretra; ne mutilatores Hermarum ea videant & amputent.

vſ. 1100. Ὦ Πολυχαρίδα] Infra etiam vſ. 1247. Non reſpondent autem Lacones ſalutationi Athenienſium; ſed verbis Chori, qui jubebat eos cavere, ne cum nudis veretris videantur a mutilatoribus Hermarum.

vſ. 1101. Αἴκεν ἴδωσ' ἀμὲς ἄνδρες ἀναπεφασμένως] Pro εἴ κεν ἴδοσ (i. e. εἰ ἴδοσ ἄν) ἡμᾶς ἄνδρες ἀναπεφασμένους. Poteſt autem ἀναπεφασμένως etiam adverbialiter hic accipi. Ceterum Editio Farrei hic habet ἀναπεφλασμένως. quaſi ab ἀναφλᾶν· quod Scholiaſtes ad Ranas vſ. 430. exponit, μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. poteſt autem hoc etiam hic ſtare.

vſ. 1107. Ναὶ τὼ &c.] Pro νὴ τὼ Διὼ καὶ Δίλητι.

Ibid. Τὸν Λυσίστρατον] Non tam ad perſonam reſpicit, quam ad ſignificationem vocis. Cupiunt enim habere, qui contentiones inter Graecos & bella diſſolvat. Idem animadvertendum de nomine Lyſiſtratae. Vide initium Notarum in hanc Comoediam.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. Ἀλλ' ὑδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
Αὐτὴ γάρ, ὡς ἥκουσεν, ἠδ' ἐξέρχεται.
Χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυί σε γενέσθαι
Δεινήν, ἀγαθήν, φαύλιον, σεμνήν, ἀγανήν, πολύπειρον·
Ὡς οἱ τρῶτοι τῶν Ἑλλήνων, τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι,
Συνεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ ταὐγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
ΛΥΣ. Ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους.
Τάχα δ' εἴσομαι γώ· πῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
ΧΟΡ. Πρόσαγε λαβοῦσα τρῶτα τὰς Λακωνικάς,
Καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ, μηδ' αὐθαδικῇ,
Μήθ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων·
Ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς, οἰκείως πάνυ·
Ἢν μὲν διδῷ τὴ χεῖρα, τὴ σάθης ἄγε.
Ἴθι νῦν σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
Οὗ δ' ἂν διδῶσι, τρέσαγε τούτους λαβομένη.
ΛΥΣ. Ἄνδρες Λάκωνες· φῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
Ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
Ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι· νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
Αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
Τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
Πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμύσωμαι κακῶς.
Λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
Κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς τε χέρνιβος
Βωμοὺς περῥαίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ (πόσους
Εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἰ με μὴ κωλύειν δέοι;)
Ἐχθρῶν παφόντων βαρβάρων πρατθύμαι
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
Εἷς μ' λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνει.
ΑΘ. Ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.

ΛΥΣ.

vs. 1115. Ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους] Sane id se facturos minabantur Athenienses paulo ante vs. 1093. si diutius carendum esset mulieribus: εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ, ἐκ ἐσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βιπίσομεν. Notum autem est πειρᾶν & πειρᾶσθαι verbum esse Venereum.

vs. 1116. Ἡ διαλλαγή] Per Prosopopoeiam introducit Diallagen i. e. *Pacem*. Sic in Acharn. vs. 986. & seqq. quidam alloquitur τὴν διαλλαγὴν tanquam puellam formosam, & amabilem. Et in Equitibus vs. 1383. τὰς σπονδὰς, qua voce etiam pax significatur: διὸ τοὺς σπονδὰς.

vs. 1117. ΧΟ.] Hoc deest in Editione Farrei, & continuatur oratio a Lysistrata, quod in Versione observavi. Alloquitur autem τὴν Διαλλαγήν.

vs. 1131. & 1132. Οἱ μιᾶς τε χέρνιβος βωμοὺς περῥαίνοντες] Hesychius in δάλιον scribit: ἐν ταῖς ἱεροποιίαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάπτειν εἰς τὴν χέρνιβα καὶ περῥαίνειν τὸν βωμόν. *In sacrificiis solent torrem intingere in aquam lustralem & conspergere aram.* In hoc Hesychii loco alias ἐμβάλλειν scribitur; ego autem ἐμβάπτειν hic nunc scripsi, quia aptius

CH. MUL. Sed nihil opus est, ut videtur, eam vos vocare;
Ipsa enim re auditâ egreditur.
Salve mulier omnium fortissima: nunc te decet esse
Solertem, probam, astutam, superbam, gravem, sagacem.
Nam primarii Graeciae viri, capti desiderio tui,
Tibi permiserunt & commendarunt communi consensu querelas suas.
LYS. Sed facilis res, si quis eos offendat
Subantes, & a mutuo inter se concubitu abstinentes.
Sed mox sciam: ubi est Pax?
Adduc primum Lacones prehensos
Manu, sed non dura, nec contumaci,
Neque, ut viri nostri faciebant, imperite;
Sed ut mulieres decet, familiariter omnino.
Si tibi manum non dederit, mentula prehensum duc.
Age tu etiam Athenienses duc istos
Qua concedent parte prehensos.
LYS. Vos, Lacones, state huc prope me;
Vos autem isthinc; & audite orationem meam:
Ego mulier quidem sum; mens tamen inest mihi;
Nec aegrotat ratio mea:
Tum patris, & seniorum praecepta
Multa postquam audivi, erudita sum non male.
Volo autem vos objurgare, quandoquidem vos teneo
Hic unâ, idque merito; qui, licet eadem aqua lustrali
Aras adspergatis, tanquam cognati,
Olympiae, Pylis, Pythone (quot
Alia loca dicere possem, si velim esse longior?)
Cum non deessent Barbari hostes, tamen exercitu *immisso*,
Graecos & eorum urbes perditis.
Una quidem oratio hactenus mihi finitur.
ATH. At ego pereo, veretri glande nudata.

LYS.

aptius videbatur. Utitur hoc verbo in eadem re Comicus in Pace vs. 959. ubi etiam vide Notam. Locum Hesychii indicaverat Kusterus.

vs. 1133. Πόσοις] Proprie subauditur βωμοῖς, & intelliguntur arae, apud quas in aliis etiam civitatibus communiter sacrificant.

vs. 1137. Δεῦρ' ἀεί] Aeschylus in Eumenidibus vs. 599. Καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι· *Adhuc quidem de fortuna mea non conqueror:* ubi Scholiastes δεῦρό γ' αἰεὶ exponit ἕως δεῦρο, id est, *usque adhuc, hactenus:* additque: τὸ ἀεὶ, ἀντὶ τοῦ ἕως, τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλάκις, id est, *particulam ἀεὶ pro ἕως ponunt Attici saepe.* ubi Stanlejus citat Harpocr. in ἀεί. Euripides in Phoenissis vs. 1215. δεῦρ' ἀεί γὰρ εὐτυχεῖς· *Adhuc enim es fortunata.* ubi Scholia: δεῦρ' ἀεί, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν, ἕως τότε. quem locum indicavit Kusterus, aliumque etiam ex Euripidis Medea vs. 670. citavit. Idem Euripides in Ione vs. 56. καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον· *Vivit usque adhuc honestam vitam.* Idem in Helena vs. 767. τὰ μὲν δὴ δεῦρ' ἀεὶ καλῶς ἔχει· *Res autem huc usque quidem recte se habent.*

ΛΥΣ. Εἶτ', ὦ Λάκωνες, (πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι)
Οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδης ποτὲ
Ὁ Λάκων, Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
Ἐπὶ τοῖς βωμοῖσιν ἀχρὸς ὑπ φοινικίδι,
Στρατιὰν πρεσβαιτῶν. ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
Ὑμῖν ἐπέκειτο, χ' ὡ θεὸς σείων ἅμα.
Ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων, ὅλιν ἔσωσεν τὴν Λακεδαίμονα.
Ταυτὶ παθόντες τ' Ἀθηναίων ὕπο,
Δῃῶτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπίσθατε.
ΑΘ. Ἀδικεῖσθαι γοῦν, νὴ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΑΚ. Ἀδικεῖσθε· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφαλτος ἡμῖν καλός.
ΛΥΣ. Ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἴει;
Οὐκ οἶσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
Κατωνάκας φορέντας, ἐλθόντες δορὶ
Πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
Πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἰωπίων ἡμῖν ξυμμάχους,
Σωσεμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
Καὶ θυτέρωσαν, καὶ τὸ κατωνάκης
Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπιχον πάλιν.
ΛΑΚ. Οὔπω γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
ΑΘ. Ἐγὼ δὲ κύσθον γ' ὐδέπω καλλίονα.
ΛΥΣ. Τί δῆθ', ὑπεργιμψάντε τοὺς πολλοὺς καὶ γαθοὺς,
Μάχεσθε, κ' οὐ παύεσθε τὴς μοχθηρίας;
Τί δ' οὐ διαλλάττεσθε; φέρε τί τὰμποδών;
ΛΑΚ. Ἁμές γε λώμεσθ', αἴπερ ἀμὶν τὠγκύκλον
Λῇ τὸτ' ἀποδῶμεν. ΛΥΣ. Ποῖον, ὦ τᾶν; ΛΑΚ. Τὰν Πύλον.

Ὦ ῥᾳ

vs. 1140. Περικλείδης] „ Hujus loci meminit Plutarchus in Cimonis vita, ubi & historiam ipsam refert „ hoc modo: πέμπουσιν ὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι Περικλείδην εἰς „ Ἀθήνας δεόμενον βοηθεῖν, ὃν φησι κωμῳδῶν Ἀριστοφάνης κα„ θεζόμενον ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, ὡχρὸν ἐν φοινικίδι στρατιὰν αἰτοῦ„ντα· *Mittunt igitur Lacedaemonii Periclidem Athenas, „ de quo per ludibrium dicit Aristophanes, eum sedentem ad „ aras, pallidum in purpurea veste exercitum mendicasse.*" ex Notis Biseti.

vs. 1143. Ἡ Μεσσήνη] Id est, ipsi Messenii. Sunt autem Hilotes, qui rebellarunt contra Lacedaemonios, & in Ithomen se receperunt; ubi eos diu frustra oppugnarunt Lacedaemonii cum sociis. Vide Thucydidem Lib. I. & Plutarchum in Cimone.

vs. 1144. Χ' ὡ θεὸς σείων ἅμα] Eodem tempore ingenti terrae motu Sparta est concussa; cujus aliquoties meminit Thucydides. Intelligitur autem per Θεὸν Neptunus, quem causam putabant terrae motuum; in Acharn. vs. 509. καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν, ὥσπερ Ταινάρῳ θεὸς σείσας ἅπασιν ἐμβάλῃ τὰς εἰκίας.

vs. 1146. Κίμων] Thucydides Lib. I. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τὲς ἐν Ἰθώμῃ ἐμκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλας τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους, καὶ Ἀθηναίους. οἱ δ' ἦλθον Κίμωνος στρατηγέντος πλῆθι ἐκ ὀλίγῳ. *Lacedaemonii autem, cum diu duraret ipsis bellum contra illos, qui erant in Ithome; cum alios adsciverunt socios, tum Athenienses. Isti autem venerunt Cimone duce, cum non parva manu.* Cetera ut hic Lysistrata in memoriam revocat Lacedaemoniis hoc Athiensium beneficium; ita apud Thucydidem Lib. III. Plataeenses, qui eodem illo tempore opem tulerant Lacedaemoniis, illius beneficii memores eos esse jubent: καὶ ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἰδίᾳ· ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος περιέσχε τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν, τῶν ἐς Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν εἰς ἐπικουρίαν, ὧν οὐκ εἰκὸς ἀπομνησθῆναι· *Vobiscum etiam, cum Lacedaemonii, seorsim (communia pericula subivimus) Et quidem*

Lys. Deinde vos Lacones, nam ad vos me convertam,
Nonne ſcitis, veniſſe huc Periclidem aliquando
Laconem, & ſupplicem Athenienſibus occupaſſe
Aras, pallidum, purpura indutum,
Cum copias auxiliares peteret? nam Meſſena tunc
Vobis gravis erat, & ipſe Neptunus, terrae motu excitato.
Tunc igitur, profectus cum quater ſimul millibus armatis
Cimon, ſervavit totam Lacedaemonem.
Haec beneficia cum acceperitis ab Athenienſibus,
Tamen vaſtatis eorum terram, bene de vobis meritam.
Ath. Iſti profecto ſunt injurii, ô Lyſiſtrata.
Lac. Sumus injurii: ſed vix dici poteſt quam ſit pulcher culus *ejus.*
Lys. Putasne vero me vos Athenienſes abſoluturam culpa?
Nonne meminiſti illius temporis, cum Lacones e contrario vos etiam *ſervarent.*)
Indutos catonacis: cum venirent armati,
Multosque occiderent Theſſalos,
Multos item amicos & ſocios Hippiae,
Soli auxilium vobis ferentes illo die,
Cum etiam libertatem vobis reſtituerent, & pro catonaca
Populum veſtrum pallio amicirent denuo?
Lac. Nondum vidi mulierem meliorem.
Ath. At ego cunnum nunquam pulchriorem.
Lys. Cur ergo, cum tam multa & praeclara merita veſtra extent,
Pugnatis, & non deſiſtitis a malitia?
Cur pacem non facitis? age quid impedit?
Lac. Nos quidem volumus, ſi quis nobis encyclum
Illud reddere velit? Lys. Quodnam, ô bone? Lac. Pylum inquam.
Cujus

dem cum maximas terror circumſtaret Spartam: cum poſt tertae motum Hilotes a vobis defectione facta in Ithomen ſe recepiſſent, tertiam civium partem auxilio miſimus. Quorum omnium vos oblivioſci non eſt aequum.

vſ. 1150. Ἀδικήμεις] Pro ἀδικεῖμεν. Cetera dicit tanquam pacis cupidus, ut libere uti poſſit Venere; nam mulieres coptam ſui nolebant facere viris, niſi pace prius facta.

vſ. 1153. Κατωνάκας] Veſtis erat ſervilis & minus decora, cui in inferiore parte aſſuta erat pellis. Athenienſes ſub Piſiſtratidis tales veſtes geſtare coacti ſunt; ne facile in publicum prodirent in tam turpi habitu: & contra tyrannos conſpirarent. Vide Heſychium & Suidam. Apud Athenaeum p 271. *Servi* commemorantur καταναικορόροι.

vſ. 1154. Θετταλῶν] Theſſalos in ſocietatem adſciverant Piſiſtratidae. Herodotus in Terpſichore: εἰ δὲ Πεισιστρατίδαι προπυθάνόμενοι ταῦτα, ἐπεκαλέοντο ἐκ Θετταλίης βοηθειρίην. ἐπέποιντο γὰρ σφι συμμαχίη πρὸς αὐτούς. Θετταλοὶ δὲ σφι θυμίνεισι ἀπέπεμψαν κοινῇ γνώμῃ χρεώμενοι χιλίην τὸ ἴππον, καὶ τὸν βασιλέα τὸν σφέτερον Κινέην· *Piſiſtratidae cum audiviſſent haec* (nempe Lacedaemonios auxilium mittere iis, qui oppugnabant Piſiſtratidas) *accerſebant* ipſi etiam *ex Theſſalia auxilium; facta enim erat cum ipſis ſocietas. Theſſali autem petentibus ipſis miſerant, communi conſenſu, mille equites, & regem ſuum Cineam.* Miſerunt autem tunc Lacedaemonii contra Piſiſtratidas, primo quidem Anchemolium cum navibus, qui victus eſt & periit: deinde Cleomenem Regem ſuum, qui Piſiſtratidas excedere ex arce & Athenis coëgit; ut ibidem tradit Herodotus.

vſ. 1159. Χαῖρ' ὦν] Supra vſ. 90. χαίρ' ὦν καὶ σύ.

vſ. 1164. Ἀμὲς γε &c.] Pro ἡμεῖς γε βουλόμεθα, ἤ τις ἡμῖν τὸ ἐγκύκλιον. Eſt autem encyclus proprie veſtimenti muliebris genus; hic autem metaphorice ita vocat caſtellum Pylon.

vſ. 1165. Ἀφ' ἅπερ] Pro βέλεται ἀποδῶναι.

Ὥσθ' ἅπαν δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
ΑΘ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
ΛΥΣ Ἄφετ', ὦ γάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. Κἄτα πῦρ κινήσομεν;
ΛΥΣ. Ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χοίριον.
ΑΘ Τὸ δεῖνα τοίνυν ᾠδὶ δοτέον ἡμῖν, τουτονὶ
Πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα, καὶ τὸν Μηλιᾶ
Κόλπον τὸν ὀπισθεν, καὶ τὰ Μεγαρικὰ Σκέλη.
ΛΑΚ Οὐ τὼ σιὼ, οὐχὶ πάντα γε, ὦ λυσάνιε.
ΛΥΣ Ἐᾶτε, μηδὲν ἀμφέρου τῶνδὶ Σκελοῖν.
ΑΘ Ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδύς βόλομαι.
ΛΑΚ. Ἐγὼ δὲ κοπραγωγῖν γα πρὸ ναὶ τὼ σιώ.
ΛΥΣ Ἐπὶ ταῦτα δ' ἀμφοῖν ταῦτα δράσετε.
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε, καὶ
Τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ΑΘ Ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις; ἐφύκαμες.
Οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νᾶϊ,
Βινεῖν ἅπασιν; ΛΑΚ. Τοῖσι γῶν, ναὶ τὼ σιὼ,
Ἀμοῖσι. ΑΘ. Καὶ γὼ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
ΛΥΣ. Καλῶς λέγετε νῦν ἵν' ὅπως ἀγνοῦσετε,
Ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς οὐ πόλει
Ξενίσωμεν, ὧν οὐ ταῖσι κίσαις εἴχομεν.
Ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε·
Κἄπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
Ἅπεισ' ἕκαστος. ΑΘ. Ἀλλ' ἴωμεν, ὡς τάχος.
ΛΑΚ Ἄγ' ὅπα τὺ λῇς. ΑΘ. Νὴ τὸν Δι' ὡς τάχιστά γε.
ΛΥΣ Σκευαμάτων δὲ ποικίλων, καὶ χλανιδίων, καὶ ξυστίδων,
Καὶ ψυσίων, ὅσ' ἐστὶν ἐμοὶ,
Οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
Πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς
Παισὶν, ὁπότ' ἄν τε θυγάτης
Τινὶ κανηφορεῖ.
Πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
Λαμβάνειν τ' ἐμῶν
Χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,

Καὶ

vſ. 1166. Ὥσπερ] Mallem ὅσπερ, id eſt, ἧσπερ *cujus*. nam pro particula ὅσπερ, cum Dorice ſcribit, ponit ἅπερ.
Ibid. Βλιμάττομες] Pro *βλιμάττομεν*.
vſ. 1173. Λυσάνιε] Suidas: *μανέμενε*. ut ſit a *λύσσα*, *rabies*.
vſ. 1175. Γεωργεῖν γυμνὸς] Virg. *Nudus ara, ſere nudus*.
vſ. 1176. Κοπραγωγῖν γᾷ] Pro κοπραγωγεῖν γε. Alias vitioſe ſcribitur γᾷ ut vel ex metro apparet. πρᾷ autem ſive potius πρᾳὴ eſt pro πρωΐ. Vidit haec & Bilietus.
vſ. 1180 Ἐφύκαμες] Editio Farrei ἐφύκαμεν· quod hic rectius; loquitur enim Athenienſis.
vſ. 1183. Ἀμοῖσι] Pro ἡμετέροις.
vſ. 1189. Ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος] Euripides in Medea vſ. 105.

Cujus dudum indigemus & cupidi ſumus.
Ath. Illud quidem nunquam eveniet vobis, per Neptunum juro.
Lys. Concedite illis, ô boni. Ath. Poſtea quem movebimus?
Lys. Alium petite locum pro iſto.
Ath. Illud igitur date nobis, hunc inquam
Echinuntem primo, & Melienſem
Sinum pone adjacentem, & illa Megarica Crura.
Lac. Nulla ratione, ô inſane, per Geminos divos juro.
Lys. Sinite; ne contende ſuper Cruribus *illis*.
Ath. Jam exuta veſte nudus arare volo.
Lac. At pol ego ſtercus convehere *volo* utique mature.
Lys. Ubi pax inter vos fuerit facta, iſtud facietis.
Sed ſi facienda vobis haec videntur, deliberate, atque
Ite & haec cum ſociis communicate.
Ath. Cum quibus quaeſo ſociis? arrigimus;
Annon eadem videbuntur & ſociis noſtris,
Omnibus *nempe* futuendum eſſe. Lac. Pol, *iſtud* quidem
Meis *videbitur*. Ath. Imo & Caryſtiis.
Lys. Recte dicitis: nunc facite ut caſtos praeſtetis vosmet,
Ut nos mulieres in arce vobis
Hoſpitale epulum praebeamus, de illis quae in ciſtis habemus.
Jusjurandum & fidem illic invicem date:
Deinde uxore ſua accepta veſtrum
Unusquisque abibit. Ath. Sed eamus quam citiſſime.
Lac. Duc quo tu vis. Ath. Ita profecto, & quidem quam celerrime.
Lys. Stragulas verſicolores, & laenas, & rallas,
Et aurea vaſa, quicquid eſt mihi,
Sine invidia volo
Omnibus praebere, ut ferant ſuis
Liberis, cum filia
Alicujus caniſtrum in ſacris geſtat.
Omnibus vobis edico
Ut accipiatis de meis
Opibus e domo *mea*:

Et

vſ. 105. ἴτε νῦν, χωρεῖτ' ὡς τάχ@ εἴσω· *Ite jam, procedite quam celerrime intro.* Alias ὡς τάχιστα, ut mox apud Com. & ὅσον τάχ@, quod occurrit & apud noſtrum in Thesm. vſ. 734. Eurip. in Andromacha vſ. 1066. ἐχ ὅσον τάχ@ χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν; *Nonne quam celerrime ibit aliquis ad Pythicam aram?* & ὅσον τάχιστα. Eurip. in Rheſo vſ. 672. ἀλλ' ὅσον τάχιστ' ἐχρῆν φεύγειν· *ſed quam celerrime oportet fugere.* Quandoque omittitur ὡς vel ὅσον· in eodem Rheſo vſ. 986. χωρεῖτε, συμμάχους δ' ὁπλίζεσθαι τάχ@ ἄνωχθε· *Ite & ſocios armari quam celerrime jubete.* Aeſchylus in Eumenidibus vſ. 179. ἴξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχ@ Χωρεῖτε· —— *Extra, jubeo, has domos ſtatim ite.* occurrit & alibi apud eundem.

vſ. 1196. Καπε[illegible] Supra vſ. 647.

Καὶ μηδὲν ὕπως
Εὐ σεσημάνθαι, τὸ μὴ ἐγχὲ τὰς ῥύπας ἀναπάσαι,
Χ' ἅτ' ἔνδον ἢ φορεῖν.
Ὄψῃ δ' ἐδὲν σκοπῶν, εἰ μή τις
Ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπῃ.
Εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἔστι, βόσκῃ δ' οἰκέτας,
Καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
Ἔξα παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
Πυελίδια λεπτὰ μί,
Ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χρίνικος
Ἰδεῖν μάλα νεανίας.
Ὅς τις ὧν βάλῃ
Τῶν πενήτων, ἴτω
Εἰς ἐμοῦ, σάκκος ἔχων, ᾗ κωρύκιον· ὡς
Λήψῃ πυρούς. ὁ Μανὴς δ' αὐτοῖς ὑμὸς ἐμβαλεῖ.
Πρός γε μοὶ τοι τὴν θύραν
Προσχορθύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν,
Ἀλλ' ὀλαβεῖαν τὴν κύνα.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΘΗΝΑΙΟΣ, ΛΑΚΩΝ.

ΘΕΡ. Ἄνοιγε τὴν θύραν. ὁ τί βαδίζειν θέλεις;
Ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τὴ λαμπάδι
Ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
Οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
Ὑμῖν χαρίζομαι, παρεσταλαιπωρήσομεν.
ΧΟΡ. Χ' ἡμεῖς γε μὴν σοὶ ξυσταλαιπωρήσομεν.
ΘΕΡ. Οὐκ ἄπιτε; κωκύσετε τὰς τείχας μακρά.
Οὐκ ἄπιθ'; ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
Καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν θὠχλημένοι.
ΑΘ. Οὕτω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
Ἢ ᾗ χαίειτε ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
Ἡμεῖς δ' ὦ οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

ΧΟΡ.

vs. 1201. Τὰς ῥύπας] Sic habent Editt. Paris. & Genev. teste Kustero. & ita legerat Pollux, qui Lib. X. Sect. 59. hunc locum citat, laudatus eidem Kustero. At Editio Veneta Farrei τύπας, id est, *signa*, quod etiam usurpatur in hac re. Eurip. Hippolyto vs. 862. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτου. Julianus Epist. 8. ὀλίγῃ σφραγῖδι μεγάλῃ χαρακτῆρα τύπον ἀπεμαξάμην. Scholiastes ad Vespas vs. 583. τῷ κογχυλίῳ τῷ ἐπιπεπλασμένῳ ταῖς σφραγῖσι τὰ μὴ ἀφανίζεσθαι τὰς τύπας αὐτῆς.

vs. 1218. Ἄνοιγε] Haec aliquis dicit ad servum Janitorem ingredi cupiens ad convivium: cum quo plures etiam adsunt.

vs. 1219.

Et nihil tam
Bene obſignatum ſit, quin ceram ſigillarem revellatis,
Et quae intus condita ſunt auferatis.
Sed qui omnia circumſpexerit, nihil videbit, niſi quis
Veſtrum acutius cernit, quam ego.
Si vero alicui cibus non eſt, & vernas tamen paſcit,
Parvamque ſobolem & numeroſam,
Licet a me accipere
Fruges tenues:
At panis a choenice
Aſpectu valde magnus eſt.
Quisquis vult
Pauperum, eat
In meam domum, ſaccos habens & peras; nam
Accipiet fruges: Manes autem ſervus meus eis indet.
Verum tamen, ad januam
Meam nequis accedat, praedico,
Sed caveat canem.

FAMULUS, CHORUS, ATHENIENSIS, LACO.

FAM. Aperi januam: nonne vis loco cedere?
Vos quid ſedetis? num vultis ut ego lampade hac
Vos comburam? dura eſt haec provincia.
AL. Non faciam: ſed ſi omnino id faciendum eſt,
Ut vobis gratificemur, durabimus.
CH. Et nos tecum una durabimus.
FAM. Nonne abitis? male erit veſtris capillis & flebitis largiter.
Non abitis? ut Lacones ex aedibus
Quiete abeant a convivio ſaturi.
ATH. Nunquam tale convivium vidi ego,
Et faceti utique erant Lacones;
Nos autem in vino convivae ſapientiſſimi.

CH.

vſ. 1219. Ὑμεῖς τί κάθησθε] Servus, qui eſt Janitor, quosdam vocat, ut ſibi ſint adjutores in abigendis iis, qui intrare volunt.

vſ. 1221. Οὐκ ἂν ποιήσαιμι] Haec illi dicunt, quos Janitor vocabat.

vſ. 1227. Οὔπω] Athenienſis e convivio egrediens narrat, quales ſe ibi geſſerint Lacedaemonii, & Athenienſes.

vſ. 1228. Χαίροντες] Alexis apud Athenaeum p. 235. τηνικάδε χαίρειν τ' εἰμὶ, καὶ ποιῶ πολὺν γέλωτα, καὶ τὸν ἑστιῶντ' ἐπαινῶ *Tunc feſtivus ſum, & plurimum excito riſum, & laudo convivatorem.*

ΧΟΡ. Ὀρθῶς γ', ὅπ νήφοντες ἐχ' ὑμᾶνομεν·
Ἦν τὰς Ἀθηναίας ἐγὼ πείσω λέγων,
Μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ βρεσβεύσομεν
Νῦν μὲν γὰρ ὅτ' ἂν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα
Νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ, τι ταρέξομεν·
Ὥσθ' ὅ, τι μὴ ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν·
Ἃ δ' ἐ λέγουσιν, ταῦτ' ἐπαινοῦμεν μόνα·
Ἀγγέλλομεν δ' ἐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
Νικᾷ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν. ὥσθ' εἰ μέν γε τὶς
Ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
Ἐπῃνέσαμεν ἄν, κοὐ παρεσκευωρήσαμεν.
Ἀλλ' ὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχον πάλιν
Ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσετ', ὦ μαστιγίαι;
ΘΕΡ. Νὴ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
ΛΑΚ. Ὦ Πολυχαείδα, λαβὲ τὰ Φυσατήρια,
Ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε, κἀείσω καλὸν
Ἐς τὼς Ἀσαναίως τε κἠμᾶς ἅμα.
ΑΘ. Λαβὲ δῆτα τὰς Φυσαλίδας τοῖς θεῶν·
Ὡς ἥδομαί γ' ὁρῶν ὑμᾶς ὀρχουμένους.
ΛΑΚ. Ὅρμαον
Τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμοσύνα,
Τὰν πεὰν μῶαν, ἅπις
Οἶδεν ἀμέ, τώς τ' Ἀσαναίως·
Ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
Πρόκροον θείκελοι
Ποτὰ καλὰ, τὼς Μήδως τ' ὤϊκων·
Ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
Ἄγεν, αὔρᾳ τὼς κάρως

Θα-

vſ. 1232. Μεθύοντες] Quaſi conſilia ebriorum ſint meliora, ut Perſae putabant. Vide ad Equites vſ. 88. In Eccleſiazuſis tamen vſ. 139. conſilia ebriorum dicit eſſe παραπεπλυμένα.

vſ. 1239. Ἄιδοι Τελαμῶνος] Intelligit Scolion, carmen conviviale de Ajace Telamonis F. cujus initium refert Scholiaſtes: extat autem apud Athenaeum p. 695. inter plura Scolia: Παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητά, λέγω σ' ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν κ' Ἀχιλλέα· *Fili Telamonis bellicoſe, dicunt te ad Trojam fortiſſimum veniſſe Danaorum & Achillem.*

Ibid. Κλειταγόρας ἄδειν δέον.] Clitagora fuit Poëtria; vide ad Veſpas vſ. 1238. Apparet autem pro Scoliis cantari ſolita in conviviis ejus Carmina: quorum materiam, veroſimile eſt, non fuiſſe de bello & viris belliceſis.

vſ. 1240. Ἐπῃνέσαμεν ἄν] *Laudabamus*, inquit, *etſi quis abſurda caneret in noſtro convivio; tam pacifici eramus.* Eſt autem abſurdum in convivio, quod propter pacem modo initam erat inſtitutum, cantare carmina de bello, aut bellicoſis viris; quale eſt illud de *Telamonis* filio: & non potius carmen aliquod Clitagorae foeminae a bello abhorrentis. Unde in Pace vſ. 1270. cum puer inſtante jam convivio caneret de armatis juvenibus, alter eum objurgans dicit: παῦσαι ὁπλοτίρυς ἄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον, εἰρήνης γ' ὔσης· ἁμαθὴς γ' εἶ καὶ κατάρατος.

vſ. 1241. Ἀλλ' ὑτοιὶ] Hunc verſum & ſequentes duos *Servus*, ὁ Θεράπων, pronunciat in Editione Farrei. Recte quidem, quod ad priores duos attinet; loquitur enim ille Servus Janitor de iis, qui ingredi ad convivium volebant. Vide ſupra ad vſ. 1218. Sed tertium verſum illi debent pronunciare, qui ingredi volebant.

vſ. 1243. Νὴ Δία] Haec, ut dixi, ab iis debent pronunciari, qui intrare volebant & quos abegerat; dicunt enim, poſtquam vident convivas egredi, finito convivio, ſe jam nolle ingredi.

vſ. 1246. Ἐς τὼς Ἀσαναίως] Pro ἐς τὼς Ἀθηναίως.

vſ. 1249.

CH. Recte *dicis*, quia ſobrii inſanimus:
Quod ſi Athenienſes me audient,
Ebrii ſemper obibimus legationes ubique;
Nunc enim ſi quando in Lacedaemonem venimus
Sobrii, ſtatim circumſpicimus ecquid turbare poſſimus;
Itaque quid dicant non audimus:
Quae vero non dicunt, haec ſuſpicamur perperam;
Et nunciamus non eadem de iisdem rebus.
At nunc omnia placuerunt; atque ſiquis
Cantaret Telamonis, cum cantare debuiſſet carmen Clitagorae,
Tamen laudabamus & inſuper pejerabamus.
FAM. Sed iſti rurſus huc veniunt
In eundem locum: nonne faceſſitis verberones?
AL. Ita profecto; *abibimus*: nam jam foras exeunt.
LAC. ô Polycharida, cape tibias,
Ut ego tripudiem & canam ſcite
In Athenienſes & nos ſimul.
ATH. Cape quaeſo tibias per Deos obſecro;
Nam delector cum vos video ſaltantes.
LAC. Excita *& mitte*
Ad hos adoleſcentes, ô Mnemoſyna,
Tuam Muſam, quae
Novit nos & Athenienſes.
Nam iſti quidem apud Artemiſium
Graſſabantur. diis ſimiles,
Ad virtutem, & Medos vincebant.
Nos autem Leonidas
Ducebat, tanquam apros

Exa-

vſ. 1249. Ὄρμασον] Pro ὄρμασον· & hoc pro ὄρμησον. Canit autem Dorice.

vſ. 1250. Τὰς κυρσανίους] Pro τὰς κυρσανίας· id eſt, ἐφήβους. Sed Scholiaſtes hic legerat τῷ κυρσανίῳ. qui totum locum ſic exponit: ὄρμησον, ὦ Μνημοσύνη, τῷ ἐφήβῳ τὴν σὴν Μῶσαν. ut per ephebum ſive juvenem illum intelligatur Polycharidas tibicen. Alius tamen Scholiaſtes, ut videtur, legerat, ut eſt editum; dicit enim: λείπει δὲ ἢ εἰς, πρόθεσις· εἰς τὰς κυρσανίους, id eſt: *Deficit autem praepoſitio εἰς, ut ſit εἰς τὰς* &c. de voce autem κυρσανίους Scholia: κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια καὶ τοὺς ὑστεραίους ἀνθρώπους παρ' αὐτοῖς. Vide ſupra vſ. 982.

Ibid. Ὦ Μναμοσύνα] Ita MS. Vat. teſte Kuſtero: alias ὦ Μναμόνα.

vſ. 1251. Τὰν τὰν Μῶσαν] Pro τὰν τὰν (i. e. τὰν σὰν) Μῶσαν, ἥ τις.

vſ. 1252. Ἀμὲ τάς τ' Ἀσαιαίους] Pro ἡμᾶς τάς τ' Ἀθηναίους.

vſ. 1253. Ὅκα τοί μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ] Pro ὅτι οἱ μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ.

vſ. 1254. Πρόκρουον] Forte pro προίκρουον· ut & Biſetus putat. Forte προκρούειν· ut προκόπλειν. Στείκελοι autem pro Στοίχελοι.

vſ. 1255. Ποτὶλὰ] Pro πρὸς τά. Τὼς Μήδως autem pro τὰς Μήδους.

vſ. 1256. Ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας] Pro ἡμᾶς δ' αὖ Λεωνίδας. Ceterum Leonidas, rex Lacedaemoniorum, ſub adventum Xerxis occupaverat anguſtias Thermopylarum, ut aditu Graeciae prohiberet Perſas. Vide Herodotum in Polymnia.

vſ. 1257. Ἄγεν] Forte ἄγειν pro ἦγεν, pro quo uſitatum ἤγαγεν.

Ibid. Αἶπερ] Editio Farrei αἴπερ· eadem tamen ſupra vſ. 1002. ubi haec particula Dorica occurrit, habet αἶπερ, uti & infra vſ. 1314. Vide ibi Notam. τὼς κάπρως autem pro τὰς κάπρους.

Θαγόντας οἰῶ τ' ὀδόντα· πολὺς
Δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνθ',
Πολύς θ' ἅμα
Καὶ κτὶ τ' σκελοῖ ἀφρὸς ἵετο.
Ἦν γὼ τἄνδρες οὐκ ἐλάσσως
Τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
Ἀγροτέρ' Ἄρτεμι, σηροκλόνε,
Μόλε δεῦρο, παρσένε σιὰ,
Ποτὰς σποδὰς, ὡς
Σωέχῃς πολυὶ ἀμὲ χρόνον·
Νῦν δ' αὖ
Φιλία δ' αἰὲς θ' ὑπορ@ εἴη
Ταῖσιν σωθήκαις·
Καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων
Παυσαίμεθ'. ὦ
Δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
Κυναγὲ παρσένε.

ΛΥΣ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηθ' καλῶς,
Ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες· τὰς δέ τε
Ὑμεῖς. ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, κἢ γυνὴ
Στήτω παρ' ἄνδρα· κἄτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
Ὀρχησάμενοι θεοῖσιν, εὐλαβώμεθα
Τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ ξαμαρτάνειν ἔτι.
Πρόσαγε χορόν· ἔπαγε Χάριτας·
Ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·
Ἐπὶ δὲ Δίδυμον ἄγε χορὸν ἱππίου
Εὔφρον'· ὀπὶ δὲ Νύσιον,
Ὃς μετὰ Μαινάσι βάκχειο@ ὄμμασι
Δαίεται·
Δία τε πυρὶ φλεγόμενον,
Ἐπί τε ποτνίαν ἄλοχον ὀλβίαν.

Εἶτα

vſ. 1258. Θαγόντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα] Θαγόντας aor. 2. a θήγω. poteſt etiam legi θάγοντας in praeſenti, pro θήγοντας. Ceterum Comicus videtur imitatus locum Euripidis in Phoeniſſis vſ. 1390. Κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ξυνῆψαν, ἀφρῷ δ' ἀναζέουσι γενειάδες· *Sicut apri aciuentes ſaevum os* (*i. e. dentes*) *commiſerunt pugnam, ſpuma madidi barbas.* Huc pertinet illud in Ranis vſ. 823. Θήγοντ@ ὀδόντα ἀντιτίχνᾳ. Virgilius III. Georg. — *denteſque Sabellicus exacuit ſus.* οἰῶ autem eſt *puto*, ſed hoc loco abundat, ut aliquoties in antecedentibus.

vſ. 1259. Ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς] Vide locum modo ex Euripide adductum. Pro γένυας autem Editio Farrei γένας.

Ibid. Ἧνθει] Pro ἤνθει. ab ἀνθῶ.

vſ. 1262. Ἦν] „ Pro ἦσαν. Sic apud Sophoclem in „ Trachiniis vſ. 527. aut 529. ἦν δ' ἀμφίπλικτοι κλίμακες. „ ubi Scholia: ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον Ex Notis *Kuſteri.*

Ibid. Ἦν γὰρ τ' ἄνδρες οὐκ ἐλάσσως] Pro ἦσαν γὰρ θ' οἱ ἄνδρες οὐκ ἐλάσσως.

vſ. 1263. Τᾶς ψάμμας τοὶ] Pro τᾶς ψάμμης (ſive τῆς ψάμμου) οἱ —

vſ. 1264. Ἀγροτέρ' Ἄρτεμι] In Theſmoph. vſ. 120. Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

Ibid. Ἄρτεμι σηροκλόνε] Pro θηροκλόνε. Euripides in Iphigenia Aulidea vſ. 1570. ὦ Θηροκλόνε Ἄρτεμι παῖ Διός.

vſ. 1265.

Exacuentes dentem: plurima
Autem circa ora ſpuma efflorescebat:
Plurimaque ſimul
Per crura ſpuma fluebat.
Erant enim viri non pauciores
Quam arena, ipſi Perſae.
Sylvarum potens Diana, venatrix,
Huc ades, virgo Diva,
Ad foedus noſtrum, ut
Concordiam noſtram diu tuearis:
Utque jam deinceps
Amicitia ſit facilis,
Inito foedere:
Et aſtutiam vulpinam
Miſſam faciamus: ô
Huc ades, ô
Venatrix virgo.
Lys. Agite nunc, rebus bene geſtis ceteris,
Abducite iſtas, ô Lacones: has autem
Nos *abducemus:* vir apud foeminam, & foemina
Stet apud virum: & deinde ob felicem rerum ſucceſſum
Choreis in Deorum honorem peractis, caveamus
Deinceps rurſus peccare.
Adduc chorum: adduc etiam Gratias:
Praeterea Dianam invoca:
Invoca etiam Geminum (Dianae) Chori ducem Paeanem
Benignum: invoca Nyſeum,
Cui cum Maenadibus oculi
Sunt ardentes, (*flagrantes*)
Jovemque igni coruſcum:
Invoca & Conjugem ejus beatam divam:

Et

vſ. 1265. Παρσίνε σιά] Pro παρθένε θεά.
vſ. 1266. Ποτίας] Pro πρὸς τάς.
vſ. 1267. Ἀμὲ] Pro ἡμᾶς.
vſ. 1269. Αἶς] Pro αἰὲν i. e. ἀεί.
vſ. 1271. Τᾶν αἰμυλάν] Pro τῶν αἰμυλῶν· ab αἰμύλη, ſive τῶν αἰμύλων ab αἰμύλος.
vſ. 1278. Ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς ὀρχησάμενοι] Euripides in Alceſtide vſ. 1155. Χορὸς ἐπ' ἐσθλαῖσι συμφοραῖσιν ἰσάναι· *Choreas ob felicem rerum eventum inſtituere.*
vſ. 1283. Διδυμον ἄγε χορόν] Scribendum ἀγέχορον, ſi per Δίδυμον intelligitur Apollo; qui ita dici poteſt, vel quia uno partu eſt editus cum Diana, ut recte Biſetus: vel quia in Didymis, loco quodam Mileti, eſt Oraculum Apollinis, unde etiam Διδυμαῖος dicitur; Scholia: ἀπὸ Διδύμων τῆς Μιλήτε τόπε Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται. Poteſt autem & ἄγε χορὸν ſcribi, & ſic verti: *Adduc & geminum chorum.* Scholia: ἢ ὅτι δύο εἰσὶ χοροὶ, ὁ τῶν Λακαίνων, καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων. *Aut* (δίδυμον dicit Comicus) *quia duo ſunt Chori, alter Laconum, alter Athenienſium.* Sed prior expoſitio magis placet.
Ibid. Ἴϊον] Eſt Epitheton Apollinis; in Veſpis vſ. 870. Ἰὴς Παιάν. Ceterum Editio Farrei pro ἴϊον habet οἰκεῖον: quod non placet.
vſ. 1284. Νύσιον] Bacchi Epitheton a loco.

Εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ὀπιμάρτυσι
Χρησόμεθ' οὐκ ὀπιλήσμοσιν
Ἡσυχίας πέρι τ μεγαλόφρονος,
Ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων.
Αἴρεθ' ἄνω ἰαή,
Ὡς ὀπὶ νίκῃ ἰαή.
Εὐοὶ, βύοι. βὺαὶ, βὺαί.
Λάκων τις φάνη δὴ σὺ μῦσαν
Ἐπὶ νέα νέαν.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

Ταὔγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιποῦσα μῶσα,
Μόλε Λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν
Κλεῶσα τ' Ἀμύκλαις Ἀπόλλω σιὸν,
Καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ' ἀγασῶς,
Τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδονθι.
Εἶα μάλα ἔμβα, εἶα,
Ὦ εἶα κῦφα πάλλων.
Ὦ Σπάρταν ὑμνείωμες,
Τᾷ σιῶν χοροὶ μέλονθι,
Καὶ ποδῶν κλύπ.
Αἵ τε πῶλοι ταὶ κόραι
Πὰρ τὸν Εὐρώταν
Ἀμπάλλονθι πυκνὰ ποδοῖν
Ἀγκονθύεσαι.
Ταὶ δ' κόμαι σείοντ' αἴθᾳ Βακχᾶν
Θυρσαδδωᾶν τ' παδδωᾶν.

Ἀγῆ

vs. 1291. Ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος] In Avibus vs. 1321. τῆς ἀγαυόφρονος ἡσυχίας.

vs. 1293. Ἀλαλαὶ ἰὴ Παιήων] Ita & in Avibus vs. 1761.

vs. 1298. Ἐπὶ νίκᾳ] Verti quasi esset ἐπὶ νίᾳ. Scholiastes tamen ἐπὶ νίκα in accusativo pl. neutrius generis videtur legisse, qui exponit: ἐπὶ νεώτερα πράγματα νέαν μῦσαν, id est. *Ad res novas novam musam*; sed hoc non satis placet.

vs. 1299. Ἐραννὸν ἐκλιποῦσα Μῶσα] Pro ἐρατεινὸν ἐκλιποῦσα Μῶσα. Vox ἐραννὸς & apud alios occurrit.

vs. 1300. Πρεπτὸν] Formatum a πρέπω· ἁμὶν autem pro ἡμῖν.

vs. 1301. Κλεῶσα] Pro κλείουσα, a κλέω. σιὸν autem pro θεὸν.

vs. 1302. Χαλκίοικον] Ita dicta fuit Minerva apud Spartanos, vel quod aereum ei esset ibi templum, vel quod a Chal-

Et deinde ceteros Deos, quibus
Teſtibus utemur non oblivioſis
Circa dulcem pacem,
Quam fecit diva Cypris.
Alalae Io Paean,
Tollite vos ſublimes; Io!
Tanquam victoria potiti, Io!
Euoe, Euoe. Euae, Euae.
Lacon tu jam profer cantilenam
Novam poſt novam.

CHORUS LACONUM.

Taygetum dilectum relinquens Muſa
Veni Lacaena, venerandum nobis
Celebrans illum in Amyclis Apollinem Divum:
Et Chalcioecam Minervam:
Tyndaridasque fortes,
Qui propter Eurotam ludunt.
Eja perge magis eja,
ô Eja, leviter (*molliter*) ſaltans.
ô! Spartam celebremus,
Cui Deorum chori curae ſunt,
Et pedum ſtrepitus:
Tanquam pulli equini puellae
Propter Eurotam
Subſultant crebro, pedibus
Arenam ſpargentes;
Comae autem earum quaſſantur quaſi Baccharum *comae*,
Thyrſos ferentium & ludentium.

Praeit

a Chalcidenſibus conditum. Vide Suidam in Χαλκίοικος. Ἀσάναν autem pro Ἀθήναν.

vſ. 1303. Τυνδαρίδας ταχασοὺς] Pro Τυνδαρίδας τε ἀχαθὸς. Sunt autem Caſtor & Pollux.

vſ 1304. Ψιάδδοντι] Pro ψιάζουσι, a ψιὰ, quod eſt χαρά, teſte Suida. ἐψιᾶσθαι etiam eſt *ludere*.

vſ. 1308. Τᾷ σιᾶν χορὶ μέλοντι] Pro τῇ (quod pro ᾗ) Θιᾶν χορὶ μέλουσι.

vſ 1311. Πάρ] Pro παρά.

vſ 1312. Ἀμπάλλοντι] Pro ἀμπάλλουσι. Vide ad Ranas vſ. 1400.

vſ. 1313. Ἀγκονείσαι] Id eſt, ἐγκονῆσαι.

vſ. 1314. Αἴπυ] Pro ἅπυ. Vide vſ. 1257. Βακχᾶν pro Βακχῶν.

vſ. 1315. Θυρσαδδᾶν καὶ παδδᾶν] Pro Θυρσαζουσῶν καὶ παιζουσῶν, ut ipſe ait Scholiaſtes.

Ἀγῆ δ' ἁ Λήδας παῖς
Ἀγνὰ χρυσὸς θύρεπής.
Ἀλλά γε κόμαν
Παραμπυκίδδετε.
Χειρὶ ποδοῖν τε πάδδᾳ, πάδδᾳ,
Αἴ τις ἔλαφος.
Κρότον δ' ἅμα ποίᾳ
Χορῳ φελέταν.
Καὶ τὰν σιὰν δ' αὐτὰν κραπίζαν,
Χαλκίοικον ὕμνᾳ,
Τὰν παμμάχον.

vſ. 1316. Ἀγῆται] Pro ἠγεῖται. Editio Farrei hic habet ἀγῆται. quod magis eſt Doricum, ut patet ex Ἀγησίλαος.

Ibid. Ἁ Λήδας παῖς) Helena eſt. Sed mallem ἁ Λατοῦς παῖς, *Latonae filia*, ut intelligatur Diana.

vſ. 1319. Παραμπυκίδδετε] Pro παραμπυκίζετε. ab ἅμπυξ.

Praeit autem Ledae filia
Caſta dux chori pulchra.
Sed comas redimiculis
Innectite.
Manu pedibusque lude, lude,
Ut aliqua cerva:
Plauſum ſimul fac
Choro utilem:
Et Deam ipſam fortiſſimam
Chalcioecam celebra,
Bellatricem.

πυ῀ρ redimiculum.

vſ. 1320. Πάϸδε, πάϸδε] Ita MS. Vat. teſte Kuſtero. Vide vſ. 1315. alias πάϸδε.

vſ. 1321. Αἵ τις] Pro ϗ τις, id eſt, ὥσπερ τις.

C. A. DUKERI

NOTAE

IN

ARISTOPHANIS

PLUTUM, NUBES, RANAS, ET EQUITES.

C. A. DUKERI

NOTAE

IN

ARISTOPHANIS

PLUTUM, NUBES, RANAS, ET EQUITES

C. A. DUKERI
NOTAE
IN
ARISTOPHANIS
PLUTUM, NUBES, RANAS, ET EQUITES.

NOTAE IN PLUTUM.

vſ. 17. Ἀποκριναμένῳ] Puto haec referenda ad τυφλῷ, quod eſt in vſ. 13. neque enim video, cur hoc ductus orationis non patiatur; maxime cum e ſeqq. pateat, Plutum non reſpondere voluiſſe. utique durius videtur genitivum abſolutum ſtatuere, quod placet Girardo.

vſ. 21. Στέφανον ἔχουλά με] Huc reſpicit, opinor, Schol. Sophoclis ad Oedip. Tyr. vſ. 82. ubi Creonem coronatum lauro ab oraculo Apollinis redire ait Poëta: οἱ γὰρ ἐπί τινι αἰσίῳ παραγενόμενοι ὑπὸ Δελφῶν ἐστεμμένοι ἐπανήεσαν, ὡς καὶ Ἀριστοφ. ὑπὸ Πλούτῳ φησί.

vſ. 30. Ἱερόσυλοι ῥήτορες] Diſtinctionem interponendam videtur cenſere Brodaeus 1. Miſc. 7. obſcure enim loquitur, ut non ſatis conſtet, quae ſit ejus ſententia. de pravitate rhetorum autem idem ibid. & Thom. Mag. in ῥήτωρ. ubi & hunc locum laudat.

vſ. 38. Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ κ. τ. λ.] Heinſ. in notis ad Scholiaſtas Heſiodi p. 94. putat, Ariſtophanem verſibus praecedentibus reſpexiſſe ad ea, quae ſcribit Heſiodus ἔργ. vſ. 68.

vſ. 39. Ἔλακεν] Schol. Προσδιασύρων Εὐριπίδην. Is Oreſt. vſ. 162. de Apolline dicit ἄδικ' ἄδικα ἔλακεν. ubi notat Scholiaſtes, eſſe verbum tragicum, quo & Ariſtophanes uſus ſit. Nempe Euripides & forte alii Tragici (nam Euſtath. τραγικοὶ, dicit) λακεῖν, ἁπλῶς dixerunt pro φωνεῖν ἢ λαλεῖν, cum tamen ea vox id non proprie ſignificet, ſed omnem ſonitum rei inanimatae notet. Unde & Ariſtophanes, cum ἔλακε de reſponſo Phoebi dicit, eos ridere exiſtimatur. v. Euſtath. in Il. N. p. 950. 11. Add. Schol. Euripid. l. l. eſt autem ἔλακε, vel a ληκέω, vel a λακέω. apud Heſych. eſt ληκεῖν, ληκῆσαι, ληκῆσι, λάκε, λακεῖν. De ſertis autem, quibus coronabatur & tripus Apollinis & Pythia v. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apollin. vſ. 1. & in Delum vſ. 88. p. 388.

vſ. 46. Ὦ σκαιότατε] *Stolidiſſime.* vid. Euſtath. ad Od. Γ. p. 1468. 62.

vſ. 63. Τὸν ὄρνιν] Schol. ἀπὸ μεταφορᾶς. Euſtath. in Il. 24. p. 1346. 44. πᾶν σύμβολον μέλλοντος ὄρνις ἐκαλεῖτο, ἀπὸ μίμησις. idque convenientius videtur, quam ἀπὸ μεταφορᾶς, quod habet Schol. Add. de hac ſignificatione vocis Th. Mag. & Suid. ὄρνις. e quo corrigendus videtur Schol. quod enim apud hunc eſt ἐκφοβητικὸν, ibi legitur ἐφεκτικὸν, id eſt, *quod ab incepto aliquem deterret.* Quae ſequuntur ὄρνις, ἐπιφώνησις, πλαγμὸς, ita intelligenda videntur, ut dicat ὄρνιν dici etiam ἐπιφώνησιν & πλαγμὸν. nam apud Suidam eſt, ὄρνις. ἐπιφώνησις. πλαγμός. quae Interpr. non vertit.

vſ. 69. Ἀιαθεῖς] Notat Suid. hoc fere dici de inanimatis, ſed Ariſtoph. etiam dixiſſe de animatis. Euſtath. autem in Il. 22. p. 1260. 49. Atticos ἀναθεῖναι dicere pro ἐπιθεῖναι, laudato hoc loco.

vſ. 111. Οἰμωξῇ μακρά.] In aliis edd. οἰμώξεις, quod rectius videtur. nam ut ſit futur. medium, cujus ſecundam perſonam Attici per ει efferunt, non videtur convenire huic verbo.

vſ. 159. Μοχθηρίαν] Suidas, μοχθηρία, ἡ τῆς ἀργυρίου ἐπιθυμία. ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. Ἀριστοφάνης· Ὀιόμαι &c. Kuſter. notat Suidam male interpretari hanc vocem: non enim hic ſignificare *avaritiam,*

ritiam, vel *pecuniae cupiditatem*, sed potius *turpitudinem*, seu *obscoenam, libidinem*: idque ex ipso Comico patere dicit. Mihi consideranti seriem eorum, quae Poëta dicit, secus videtur. nam cum dixisset, omnes omnia facere pecuniae gratia, Carion se vel exigui argenti causa servum esse subjicit: quem excipiens Chremylus ait, meretrices Corinthias dici pauperes amatores ne audire quidem, divitibus mox copiam sui facere. Tum Carion, immo & pueri hoc, inquit, faciunt, nec amatorum sed pecuniae gratia; quod cum de meritoriis, non de his, qui frugi essent, verum esse respondisset Chremylus; eos enim vel equum, vel canes venaticos, non argentum petere; reponit ei Carion, hoc ideo ab iis fieri, quod eos pudeat argentum petere, sed tamen alias res petendo, eos nomine earum rerum velare τὴν μοχθηρίαν. ex his satis apparet, non tam accipiendam hanc vocem de libidine, quam de avaritia & pecuniae cupiditate. hoc enim ait comicus, cupidi sane sunt pecuniae & amant suos amatores τἀργυρίου χάριν, ut vs. 154. sed avaritiam suam ita tegi putant & latere, si non pecuniam, sed aliam quampiam rem petant, perinde atque eam sine avaritiae nota honestius & petere & accipere possint, quam pecuniam. itaque nihil est causae, cur Suidas hanc vocem male interpretatus dici debeat. Si quid ab eo erratum est, id forte in eo est, quod mutatione casus nominum sententiam Scholiastae pervertisse, vel certe non satis perspexisse videri potest. nam cum Schol. ita notet, μοχθηρίαν, τὴν τῶ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν. ἢ τὴν τῆ αἰτήσεως τῶ ἀργυρίου, non subaudiendum est, τὴν ἐπιθυμίαν τῆ αἰτήσεως τῶ ἀργυρίου, sed τὴν μοχθηρίαν, id est, *improbitatem petitionis*, vel *improbam petitionem*. Suidas cum μοχθηρία nominativo casu ponit, & subjicit ἡ αἴτησις τῶ ἀργυρίου, non videtur attendisse, deesse apud Schol. vocem μοχθηρία. Itaque quod Schol. dicit per μοχθηρίαν hic posse intelligi τὴν μοχθηρίαν τῆ αἰτήσεως τῶ ἀργυρίου, Suidas dicit μοχθηρίαν posse esse non τὴν μοχθηρίαν τῆ αἰτήσεως, sed αἴτησιν. H. Steph. in Lex. μοχθηρίαν h. l. censet debere verti, *improbam cupiditatem*.

vs. 160. Σοφισμαῖσι] Schol. σοφίσμασι τοῖς δόλῳ λόγων μαθήμασι. Sed videtur potius intelligere imposturas, dolos, de quibus mox, nempe τὸ λωποδυτεῖν, τοιχωρυχεῖν. opponit τέχναις σοφίσματι.

vs. 173. Τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ] Vid. Harpocrat. & Suidam, qui & in ξενικὸς quaedam habet ex Schol.

vs. 174. Κλαύσει] Graev. ad Hesiod. Ἔργ. vs. 184. vertit, *plorare solet*. vid. ibi plura exempla. de Pamphilo autem aliter sentit Palmer. sed Scholiastae sententiam firmat Suidas.

vs. 175. Βελιοπόλης] Hoc vertunt omnes tanquam nomen proprium viri: sed puto notissimum quendam fuisse acuum venditorem, qui hac sola designatione, etiam non dicto nomine, ab omnibus esset cognitus. est enim revera nomen commune. vid. Thom. Mag. in βελόνη. Polluc. l. 7. n. 197. Suidas: Βελιοπώλης, παράσιτος &c.

vs. 176. Ἀργύριος] Sic & Suidas hunc vocat in πέρδικι. Sed in lit. A Ἀγύριον, ubi & alios memorat, quibus Ἀγύρριος nomen fuit, unde Portus non sine causa suspicatur hic quoque legendum Ἀγυρρίου, quod mihi quoque metri causa magis placet, & Valesio ad Harpocrationem v. Ἀγύρριος visum animadverto ob eandem causam. Non sunt autem, opinor, cum eo, de quo h. l. Aristoph. confundendi alii eodem nomine, quos memorant Harpocration loco dicto & v. Θεωρικά, & Suidas: quanquam Ulpianus ad Demosthenem Ἀγύριον illum demagogum, de quo Harpocration loco dicto, Demosthenes & alii, eum velit esse, quem hic ridet Poëta. quod si ita esset, videtur etiam Scholiastes id notaturus fuisse. Ἀργύριον ducem quemdam Athenienſium fuisse e Xenoph. notat Palmerius.

Ibid. Πέρδικι] Portus ad Suidam v. Ἀγύριος, hoc ita accipit, quod homo ille pecuniae comparandae causa publice impudenter pedere solitus fuisset, quod contra mentem Aristoph. videtur esse: is enim docere vult, Agyrrhium, quod dives esset, adeo mollem atque impudentem fuisse, ut sine ulla verecundia aliorum hominum etiam in publico crepitus ventris emitteret, ut Schol.

vs. 177. Φιλέψιος] Suidas scribit, notari eum ab antiquae comoediae Poëtis, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶ δημηγορίαν μύδους λέγειν, & ab iisdem perstringi εἰς παυσχίαν, quae non conveniunt cum iis, quae notat Schol. Kuster. putat Suidam ea descripsisse ex alio veteri Schol. de Etymologia nominis hujus vid. Eustath. ad Od. P. p. 1831. 4. qui scribit ἐψιάᾶς esse, λόγῳ παίζειν, ἐψιᾶ, γελᾷ, παίζῃ, ἁλιλέγει &c.

vs. 178. Ἡ ξυμμαχία] Palmer. hoc accipit de Chabria, qui sine jussu populi praemiorum magnitudine inductus Nectanebum R. Aegypti adjutum profectus, regnum ei constituerit, ut C. Nepos in Chabria cap. 2. Diodorus eum Regem, qui a Chabria adjutus est, Tacho vocat, Nectanebi patrem, a quo Nectanebus deinde defecerit; sed de re ipsa non satis convenit inter auctores. vid. not. ad Nep. Quidquid autem sit, apparet ex ratione temporis, Aristophanem de hac profectione Chabriae in Aegyptum loqui non posse, cum constet Plutum actam A. 4. Olymp. 97. Archonte Antipatro, ut Schol. ad vs. 173. & Auctor Argumenti, monuerunt: bellum autem illud Tachus R. Aegyptiorum contra Persas, in quo is Ageſilaum copiis terrestribus, Chabriam classi praefecit, inciderit in A. 3. Olymp. 104. Araxerxis Mnemonis ultimum. adeoque totis 28. annis

annis post hanc fabulam actam. vid. Diodor. Sic. l. 15. p. 506. Idem eod. libro p. 471. Acorin R. Aegyptiorum narrat, bellum adversus Artaxerxem parantem, Chabriam arcessivisse, qui copiis ipsius praeesset. sed hoc quoque post hanc fabulam actam incidit: refertur enim a Diodoro ad annum Artaxerxis Mnemonis 28. 4. Olymp. 100. adeoque duodecimo anno post Plutum actam. Scholiastes nulla habita ratione temporis omnia miscet. Amasis enim, cum quo societatem habuisse Athenienses refert, vixit tempore Cyri, & inter initia Cambysis mortuus est, ejus filius fuit Psammenitus, qui ab Cambyse captus & postea interfectus est, quem Scholiast. Psammitichum videtur appellare: nisi quod de Psammiticho ait, in alium quendam Aegypti Regem, qui tempore Artaxerxis Mnemonis vixit, id intelligendum est: nam quae de eo Diodorus narrat lib. 14. p. 415. ad annum 1. Olymp. 95. non abhorrent ab ingenio ejus, quem hic describit Schol. quanquam de ejus cum Athenien sibus societate nihil me apud Diodor. legisse sciam.

vs. 196. Ἀνύσῃ] *Si ea lucratus fuerit.* ita enim saepe hoc verbum accipitur. v. Heins. ad Theocr. c. 23. ad Id. 18. 17. & Casaub. c. 7. ad Id. 5. 144.

vs. 197. Ἢ φησιν, ὡς εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸ βίον] Versus manifesto repugnat legi carminis: habet enim septem pedes. forte, ἢ φησιν ὡ βιωτὸν, ut εἶναι fuerit ad marginem scriptum a quopiam, qui voluerit notari, id desiderari. Posset etiam sic constitui, ἢ ὡ βιωτὸν εἶναι αὐτῷ τὸ βίον.

vs. 204. Τοιχωρύχῳ τὶς διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε] Videtur leg. διέβαλε: ne quarto loco sit spondaeus.

vs. 244. Θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνου] Vid. Suid. ἀκαρής. Poll. l. 2. c. 3. n. 33. apud Suidam minus recte vertitur, *ejectus sum*, pro *ejici soleo*. ita enim utuntur Graeci aoristis: vid. Graev. ad Hesiod. ἐργ. vs. 184. sic paulo ante εὐθὺς κατάρυξέ μοι. *solet defodere.*

vs. 265. Ἔχων ἀφῖκ᾽] Abundat ἔχων, ut παίζεις ἔχων apud Lucian. Interpres hoc ita accepit, ἀφῖκ᾽ ἐς ὑρο ἔχων πρεσβ. *venit adducens senem*, id est, *secum habens*, quod melius est, quam ut pleonasmus statuatur. si pro ἔχων esset ἄγων, pleniora omnia forent. ut vs. 284.

vs. 268. Ὦ χρυσὸν ἀγελείλας ἐπῶν, πῶς φῇς; φράσον μοι] Versus manifeste vitiosus: deest enim unus pes. sed interponendum πάλιν inter φῇς & φράσον, e Suida in v. σωρός.

vs. 279. Κόβαλος] Explicat hanc vocem Bochart. Geogr. Sacr. part. 2. lib. 1. c. 18. de significatione ejus vid. Suid. Hesych. Harpocrat.

vs. 325. Ὅτιη προθύμως ἥκετε, καὶ συντεταγμένως, καὶ καταβεβλακδυμένως] Schol. καθοπλισμένως, καὶ τάξεως. &c. Bentl. ad Callim. fragm. 233. Scholiasten ait falsam lectionem agnovisse pro vera, συντεταγμένως pro συντεταμένως, ne versus legi metri repugnet. sensit, opinor, de quarta sede, in qua est dactylus, si συντεταγμένως retineatur. hanc emendationem dissimulato Bentleji nomine suam fecit Kusterus ad Suidam v. συντεταγμένως. Assentiendum videtur Bentlejo: neque enim de armatura ulla verbum facit aut sentit Poëta, sed de celeri & non gravato adventu. Hesych. συντεταμένως, συγκεκομμένως, συντόμως εἰρημένως. Pollux l. 3. c. 24. n. 120. quo loco agit περὶ φιλοπόνων, καὶ ὀκνηρῶν, ad priorem significatum refert inter alia, σύντονος, συντεταμένος, ἐντεῖναι, συντεῖναι, ἐπισυντεῖναι, ἐντεταμένως, ἐντόνως; & inter contraria βλαξ, βλακικὸς, βλακεία, βλακεύειν, βλακωδῶς, ut h. l. Arist. τῷ συντεταμένως opponit τὸ καταβεβλακδυμένως. Idem Pollux l. 1. c. 10. n. 155. inter promta ad bellum recenset συντεταγμένος, συντεταγμένως. sed ea videntur ab hoc loco aliena esse.

vs. 329. Τριωβόλου μὲν ἕνεκα] Suidas v. ὠσίας eodem modo haec refert. in τριώβολον autem pro εἵνεκα, ὕνεκα, & pro ἐκκλησία, ἀκκλησία, parum recte, opinor. apud eundem etiam pro ὠσίας, leg. videtur ὦσια, quod etiam Bisetus notat, & Meurs. Glossar. v. ὀσιάριος.

vs. 331. Παρεῖην] *Sinerem, concederem.* est Aor. 2. opt. verbi παρίημι. non bene autem videntur convenire numero ὠσιζόμεθα & παρεῖην, quanquam ita hoc defendi potest, quod chorus recte & singulari numero tanquam de se uno, & plurali, ut de multis, loqui possit. Si tamen παρεῖμεν quis legere mallet, quod frequens est pro παρείημεν, nihil esset difficultatis.

vs. 356. Εἴ τι κεκλοφὼς ἢ Δία &c.] Εἰ saepe notat ὅτι & διότι. sed hoc non solet ita poni in principio orationis, sed praecedente aliquo verbo, vel parte sententiae. forte pro εἰτι leg. est ἤτι, ut referatur ad seqq. ἤτι ἀργύριον, ἢ χιτῶνα. quod autem Interpres vertit, *si tu furatus es*, id intelligi non potest.

vs. 462. Τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; Χ. ὅ, τι] Claudicat aperte versus. videtur leg. γε ὑμεῖς, vel γὰρ ὑμεῖς. nam prima in ὑμεῖς longa est, vid. supra vs. 419. Homer. Il. 1. 18. 260. Il. 2. 74.

vs. 482. Τὸ γὰρ αὐτό γ', ἂν ἡτιᾶσθε, κἀσφῷ δεῖ παθεῖν] Schol. legit αὐτὸ ἐὰν ἡτ. quod non improbandum videtur. vel γ' ἐὰν, quod in aliis esse notavit Scal.

vs. 499. Οὔτις ἄν. ἐγώ σοι τάτε μάρτυς· μηδὲν ταύτῳ γ' ἀνιρᾶτα] Ita est interpungendum. non constat autem versus. nam ante τάτε duo absolvi debent pedes ex lege hujus carminis. forte ὠδὶς debent pedes ex lege hujus carminis. forte ὠδὶς (quod in aliis esse notat Girardus) ἂν ἐγὼ τοιτε vel ἄτις. ἐγώ σοι τάτε. prius magis mihi probatur: nam repetitio τῷ ἄν, non incongruens est, etsi parum refert, utrum praeferas.

vs. 502. Πολλοὶ οὗτις πονηροὶ πλουτοῦσι, δικαίως αὐτὰ συμπεφόρβοι.] Sermo magis respicit sententiam, quam

quam verba: neque enim αὐτὰ habet, quo referatur: sed infertur, quia praeceſſit πλατῶσι, quod idem eſt ac ſi dixiſſet χρῳᾶλα συκέγυσι.

vſ. 505. Οὐκῶν εἶναί φημ', ἢ παύσῳ ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ Πλᾶτ@, Ὅθον, ἥν τιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθ' ἂν μείζω πορίσειεν.] Haec ſatis ſunt intricata & obſcura. Scholiaſtae quoque confuſe multa garriunt. Ordo hic eſt, ἐκεῖν φημὶ εἶναι ὁδὸν, ἢ παύσῳ ταῦτα, ἢν βλέψῃ ὁ πλᾶτ@, ἥντινά τις ἰὼν κ.τ.λ. quem etiam unus e Scholiaſtis attigit. *Dico unam eſſe viam, qua haec in melius reducantur, qua finis huic rei fiat, ſi Plutus viſum receperit, vel ſi Pluto viſus reddatur: quam viam ſi quis ingreſſus fuerit &c.* Interpres ſecutus unum e Schol. verba ἥν τιν' ἰὼν refert ad Plutum, *quam viam ſi ille eat.* in quo erraſſe mihi videtur. ait enim Chremylus unam eſſe viam, id eſt, rationem finem faciendi his rebus, ſi Plutus viſum recipiat. Jam vero Plutus ipſe eam rationem inire non volebat, nec poterat, ſed ſenes qui cum Penia ea de re litigant. In ἥντινα autem ſubaudiendum τις docent etiam Scholia meliora. Scholiaſtes autem ille, qui ait κακέμετρον hunc verſum eſſe, videtur ex eorum numero eſſe, quos perſtringit Schol. alius in fine notae.

vſ. 518. Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Π. πόθεν ἓν ἕξεις θεράποντας] Leg. μοχθήσουσιν.

vſ. 529. Σταλίοις] Schol. τοῖς ὑγροῖς καὶ χριτίμοις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Suid. τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις. Hoc ſatis commodum habet ſenſum. non dubitem tamen praeferre lectionem Schol. nam & inter ξηρὰ ſunt δόκιμα. eod. verſu μυροισιν legendum eſt e Suida, metri cauſa.

vſ. 530. Οὐθ' ἱματίων βαπτῶν ἁπαλαῖς κοσμῆσαι ποικιλομιτρῶν.] Schol. Βαπτὰ γὰρ ἱμάτια φορῶσιν οἱ νυμφίοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον, οἶμαι, τῶν βαφῶν. Suid. v. βαπτῶν habet τῶν φθορᾶς, pro βαφῆς. Kuſter. ad Suidam ſcribit rectius legi apud Scholiaſten Comici, eumque ſe in verſione ſequi. vertit autem, *ut tincturae eſſent indicium.* Ego autem in his verbis nullam plane invenio commodam ſententiam: *ſponſi geſtabant verſicolores veſtes, ut tincturae eſſent indicium.* Nec plus ſani ſenſus videtur in illo Suidae φθορᾶς. Suſpicabar ſententiam eſſe Schol. ideo verſicoloribus veſtibus uti ſponſos, ut indicaretur duorum conjunctio, & quaſi commiſtio, quemadmodum in verſicoloribus veſtibus plures junguntur & miſcentur colores: ſed hoc difficile eſt affirmare. Ad defendendam autem lectionem Suidae videtur dici poſſe, φθορὰν ibi eſſe ſponſi & ſponſae conjunctionem, ſeu μίξιν, quemadmodum permiſtiones colorum a pictoribus φθοραὶ vocantur. Verum dum nihil melius ſuccurrit, malim e corrupto Suidae φθορᾶς, apud utrumque legere χαρᾶς, *gaudii*: nam ποικίλας ἑσθῆτας gaudii fuiſſe ſignum, apparet ex eo, quod etiam viri iis utebantur ἐν ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι. vid. Salmaſ. ad Vopiſci Aurelian. c. 46. p. 560. Ferrar. de R. V. l. 3. c. 22. Ceterum βαπτὰ ἱμάτια ſunt ποικίλα, *veſtes verſicolores*, a βάπτειν, quod ſaepe idem eſt, quod ποικίλλειν. vid. Salmaſ. ad Vopiſci Carin. c. 20. p. 852. Vopiſci Aurelian. c. 46. p. 560. Trebell. Poll. xxx. Tyr. c. 30. p. 328. ubi & h. l. laudat. Verſicolores autem veſtes cum non liceret Athenis geſtare, niſi meretricibus, tamen ἐν ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι etiam viris conceſſas fuiſſe, patet ex iis, quae leguntur apud eundem ad Aurelian. p. 560.

vſ. 536. Κολοσυρτὸν] Interpr. *voces gemebundas.* Sane κολοσυρτὸς ſtrepitum notat, ut apparet e Schol. Suida, Heſychio. ſed non video quomodo is poſſit tribui puſtulis. malo κολοσυρτὸν referre ad omnia praecedentia, & exponere *turbam, multitudinem*, ex Heſychio, qui inter alias ejus ſignificationes habet ὄχλ@, συρφετός.

vſ. 544. Μαλάχης πλόρθυς, ἀντὶ δὲ μάζης, φύλλ' ἰχνῶν φαφανίδων.] Verſus aperte vitioſus. nam duae priores in μαλάχη, utique breves ſunt. Heſiod. ὅσῃ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. forte leg. eſt φυλλεῖ' ἰχνῶν, cujus emendationis fundus eſt ipſe Comicus Acharn. vſ. 468. ἐς τὸ σπυρίδιον ἰχνὰ μοι φυλλεῖα δός: tum quae ibi notata ſunt a Scholiaſte: etſi enim is laudans hunc locum φύλλ' legit, tamen ſatis aperte demonſtrat hoc loco ita legendum eſſe, ut iſtic. add. Theſ. Steph.

vſ. 545. Ἀντὶ δὲ θράνης, ῥάμνα κεφαλὴν] Apud Poll. l. 10. c. 11. n. 48. θράνη legitur, non θρανῆς. & recte. eſt enim θράν@ maſcul. ut apparet e Polluce οἱ θράνοι, & e Schol. Comici ad Nubes, ubi θράνης dicit. noviſſimus Editor Pollucis bene cenſet emendandum e Polluce Ariſtophanis locum, ſed hoc jam ante eum obſervaverat H. Steph. Theſ. & in L. Conſtantini ita quoque hic locus laudatur. apud Suidam tamen vitioſe, ut hic, θράνης.

vſ. 541. Σὺ μὲν ὁ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πλωχῶν' ὑπεκρύσω] Leg. τὸν τῶν πλωχῶν, metri cauſa. ut H. Steph. & L. Conſt. laudant. Kuſter. ad Suidam v. ὑπεκρύσω corrigit τῶν δὲ πλ. prius praefero. Ceterum Pollux l. 9. c. 8. n. 139. videtur legiſſe ἐπεκρύσω. ait enim apud Ariſtoph. Pluto τὸ ἐπικρύσαι ſumi ἐπὶ τῷ κλαπῆναι. vulgatam retinendam puto.

vſ. 559. Καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαλγοῦντες.] Verſus tribus vitiis laborat. Primum, quod ſede quinta eſt jambus παρ' αὐ-. deinde, quod abundat altera particularum μὲ & γὰρ. poſtremo quod ποδαλγοῦντες metrum reſpuit. forte παρὰ αὐτῷ γὰρ ποδαγρῶντες. ſane ποδαγρῶντες lectum in quibusdam teſtatur Scholiaſtes. Steph. in Theſ. v. ποδαγράω, notat ποδαλγοῦντες invito metri. egi, & μὲ omittit. exiſtimat forte παρ' pro-

duci

duci ob liquidam. Porro ex hoc loco Aristophanis videtur refelli posse Thom. Mag. qui negat ἰδέαν dici περὶ ἀνθρώπου.

vs. 621. Ἐγκατακλινῆντ'] Hoc intelligendum videtur de senibus, qui se eum ad Aesculapii deducturos ibique collocaturos dicunt. ut v. 411. κατακλινεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιεῖ. est autem dualis futur. particip. Scal. notat, in aliis esse ἐγκατακλινοῦντες.

vs. 627. Θησείοις.] De tempore instituti ostracismi, de quo Schol. vid. quae disputat Scalig. ad Euseb. n. 789. Mauss. ad Harpocr. v. ἱππαρχῶ. & ad ejus notas Vales. Periz. ad Aelian. 13. V. H. 24.

vs. 660. Ἐπεὶ δὲ βωμοῦ.] Schol. ita ordinat, repetendo καθωσιώθη: ἐπεὶ δὲ βωμῷ καθωσιώθη τὰ πόπανα, καὶ τὰ προβούμαλα καθωσιώθη Ἡφαίστῳ φλογί, ὁ πέλανος λέγω. ut πέλανος sit interpretamentum τῶ προβούμαλα. nam πόπανα in parte quadam aras posita, (quod etiam videtur indicare v. 678. seq.) προβούμαλα autem, quae πέλανος illi dicuntur, igne adoleri solita scribit. itaque ex illius sententia πόπανα inter προβούμαλα non erant. De popanis &c. vid. Suid. πόπανον, προβούμαλα. add. Periz. ad Aelian. 11. V. H. 5. Etymologiam vocis πόπανον adfert Eustath. in Iliad. Δ. p. 437. quo loco etiam nostrum laudat.

vs. 725. Ἵν' ἐπομνύμον παύσω σε τῆ ἐκκλησίας.] Et locus difficilis est, & Schol. aliique, qui de discrimine verborum ἐπωμοσία, ὑπωμοσία &c. scripserunt, ipsi etiam inter se dissentiunt. Schol. ἐπομνύμον exponit ἐκκαλούμον. hoc quid sit non adsequor. videtur de vocatione in jus intelligere, ut apparet ex illis, ἐκκαλεῖται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον πολλάκις. at ita intermedia illa: ἐπωμοσία δέ ἐστιν, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ βουλόμενος ἀντειπεῖν ψηφίσματι εἰσφερομένῳ, non suo loco posita fuerint, & ἐκκαλούμενον cum his, quae post ea, quae posui, subjiciuntur, nempe ἐκκαλεῖται δὲ cet. conjungenda. Jam quod hic ἐπωμοσίαν vocat Schol. Pollux ὑπωμοσίαν dicit, l. 8. c. 6. n. 44. παρανόμων δὲ (δίκη ἐστὶν) εἴ τις ψήφισμα γράφοι, ἢ νόμον παράνομον. ὑπομοσάμενος γάρ τις τὸ γραφὲν, ἃ ἡ κατηγορία ὑπωμοσία ἐκαλεῖτο, ἐδίλεγχεν, ὅτι ἐστὶ παράνομον, ἢ ἄδικον, ἢ ἀσύμφορον. & rursus ibid. n. 56. ὑπωμοσία δέ ἐστιν, ὅταν τις ἢ ψήφισμα, ἢ νόμον γράφοντα γράψηται, ὡς ἀνεπιτήδειον. τοῦτο γὰρ ὑπομόσασθαί λέγουσι, καὶ οὐκ ἦν μὴ τὴν ὑπωμοσίαν τὸ γραφὲν, πρὶν κριθῆναι, κύριον. aliter Harpocration. ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκῃ προφάσει χρώμενον ἀποδημίας ἢ νόσου, ἥτινι τῶ (Gronov. e MS. χρωμένῳ ἀποδημίᾳ, ἢ νόσῳ, ἥτινι τῶ) παραπλησίων, μεθ' ὅρκου, ὅτως ἐλέγετο, καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι. adfert deinde testimonium Demosthenis in Olympiodor. cum quo consentit Ulpian. in Midian. p. 341. add. locum Demosthenis adv. Olympiodor. apud Jungerman. ad Polluc. l. 8. c. 6. n. 56. Pollucis autem sententiam firmat locus Xenophontis 1. Hellen. p. 452. ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπτόλεμος ἔγραψε γνώμην, κατὰ τὸ Κανόνος ψήφισμα κρίνειν τοὺς ἄνδρας, δίκαν ἕκαστον. ἦν δὲ τοῦ βουλῆς ἦν, μιᾷ ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν. τούτων δὲ Διομειροτονουμένων τὸ μὲ πρῶτον ἔκριναν τὸν Εὐρυπτολέμου. ὑπομοσαμένου δὲ Μενεκλέους, καὶ πάλιν Διομειροτονίας γενομένης, ἔκριναν τὴν τοῦ βουλῆς. Leunclav. *interposito jurejurando petente dilationem Menecle.* at non tam dilationem petebat Menecles, quam παράνομον, ἄδικον, ἢ ἀσύμφορον istud ψήφισμα esse dicebat. attamen etiam Bud. ita interpretatur Comm. L. Gr. p. 42. Sed Vales. ad Harpocrat. ὑπωμοσία, ita ut Pollux. Sententia porro Comici non minus mihi obscura est. Schol. exponit varie τὸ ἐπομνύμενον. κακηγόρητα, ἐφεδρεύοντα καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ τοῦ κερδαίνειν. Constantinus scribit, nonnullos accipere pro ἐπιορκοῦντα, idque Budaeo non displicuisse, ut sit ἐπομνύμενον ἐπὶ κακῷ, *conjurantem.* ipse exponit, *ut te a concione arceam, jurejurando interposito te excusantem & causam adferentem, cur vadari nequeas, & vadimonium obire.* τῆ ἐκκλησίας Schol. accipit pro ταῖς ἐκκλησίαις. unde videtur id conjunxisse cum ἐπομνύμενον, ἐπομνύμενον ταῖς ἐκκλησίαις. qua ratione ἐπομνύμενον participium videtur positum pro infinitivo, nota constructione verbi πεύω. Sed nulla ejus rei causa apparet, cum poëta, si ita voluisset, multo apertius potuisset ponere ταῖς ἐκκλησίαις. quidquid sit, sententia esse videtur: *cum nequam sis & sycophanta, sedebis oculos cataplasmate oblitus, ne in concionibus rempublicam fraudibus ac perjuriis turbes.* Ceterum Girardus legit ὑπομνύμενον, quod maxime placet, hac sententia, *ut te jurejurando contendentem decreta*, vel ψηφίσματα, *iniqua, vel Reip. inutilia esse, & ita saepe rempublicam perturbantem ac laedentem, cum sycophanta sis, arceam a concione, efficiamque ut in eam venire non possis, dum hic καταπλασμένος sedebis.* & ita accipiendum docent etiam seqq. ὡς φιλόπολίς τις ἐὼν ὁ δεῖμων.

vs. 727. Τῶ Πλούτωνι.] Scal. quidam Πλούτωι. Schol. τὸν Πλοῦτον φασὶ λέγεσι, καὶ εἰκότως τὸν αὐτὸν τῶ Πλούτωνι τὸν Ἅιδην νομίζουσι. haec corrupta videntur. nam quid hoc est, Plutum dicunt etiam Plutonem, & non sine ratione Ἅιδην, vel Orcum, & Plutum eundem esse putant. leg. τῶ Πλούτωνι τῶν Ἅιδη. id est, Plutum eundem esse, qui Pluto, id est, Ἅιδης, sive Orcus. vel τῶ καὶ Ἅιδη. nam Pluto etiam Ἅιδης dicitur. Suidas Πλούτων, Ἅιδης. Hesych. Πλούτους, Ἅιδης.

vs. 744. Ἐγρηγόρεσαι] Non video, cur ita praeter rationem hujusmodi verborum legi debeat. forte ἐγρηγόρησαν ἐως, qui anapaestus est.

vs. 772. Κλειτὸν πέδον.] Steph. v. Ἀθῆναι, κλειτὴν πόλιν, id est, *arcem.* ait enim Athenienses arcem suam, ἀκρόπολιν, κυρίῳ ὀνόματι vocare πόλιν, id quod probat auctoritate hujus loci Aristopha-

nei. assentior Berkelio, praeferendam esse Stephani lectionem vulgatae.

vs. 800. Εὖ πάνυ λέγεις· ὡς δὲ Ξέπικος ἔτοσι] Claudicat metrum. forte εὖ μὲ πάνυ. vel simile quiddam. pro ὡς δὲ, malim ὥς γε, nam id etiam ita frequenter accipitur. ὡς δὲ non memini me ea significatione legere.

vs. 816. Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.] Jungerm. ad Polluc. l. 10. c. 34. n. 156. ἰπὸς. Bentl. ad Callim. fragm. 233. ἶπος. utrumque denotat μυάγραν. Bentleji sententiam probat Kuster. ad Suid. v. ἰπνὸς. rejicit postremus editor Pollucis: ait enim ἰπνὸς, *furnus*, convenientius esse rei ipsi, & quod in Aristophanis Pluto, e quo laudat Pollux εἰπὸς, ea vox nunc non legatur, non debere quemquam morari; quod forte in Pluto primo esse potuerit. tamen non satis intelligo, quid sit *furnus*, vel *caminus eburneus*, aut quomodo iis rebus ebur conveniat, id enim ad loca, in quibus est ignis aut fumus, admoveri nulla ratio est. *lucerna* tamen, seu *laterna*, *eburnea* posset intelligi.

vs. 829. Μεγάλων γάρ μοι ἐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.] Μοι potest jungi cum ἀγαθῶν, ut sit ἀγαθῶν μοι. sed malim ex perpetuo usu hujus phraseos legere μοι.

vs. 840. Αὐχμὸς γὰρ ὢν τὸ σκυφάριόν μ' ἀπώλεσεν.] Siccitas, squalor suppellectilis me perdidit. arefactus & exhaustus amisi vasa, id est, opes. ad paupertatem redactus sum. metaphora a segete. nam siccitate grana, quae sunt in aristis, extenuantur & aduruntur. vid. Schol. Suid. Hesych. αὐχμὸς etiam exponitur ἔνδεια.

vs. 990. Μισητίας.] Suid. μισητείας, & Eustath. in Od. κ. p. 1650. Atque ita etiam apud Pollucem l. 6. c. 42. n. 189. in MSS. ut notant Interpretes. Eustath. contra quam Schol. & Suid. a μισεῖν esse tradit, in quo forte fallitur. Apud Suidam in μισήτιν, se restituisse τὸν δ' ἁπλῶς μισητὸν, pro τῶν ἁπλῶν, ex Photii Lexico inedito notat Kust. sed hoc potuerat fieri ex Hesychio, apud quem eadem leguntur. Hesychii locus in μισητὴν, corrigi debebat e Suida, qui e Cratino laudat, μισῆται δὲ γυναῖκες ὀλίσθῳ χρήσονται. quod fugit Palmer. In notis Hesychii pro παχνεία, leg. παχεῖα, e Suida & Eustathio p. 1651. quod autem in Suida pro τὸ εἰς συνεσίας ἐπίφορον, Kuster. videtur velle legendum εὐεπίφορον e Schol. Aristoph. rationem non video; cum utraque vox idem notet ea significatione. & si hoc admittas, infinita essent loca in Suida corrigenda.

vs. 1021. Ὄζειν τε τὼ χρόᾳ ἔφασκεν ἡδύ μοι.] Const. Lex. in ὄζω, *suavem esse odorem corporis mei ajebat*. ita etiam Girard. qui genitivum χρόας poni ait pro accusativo. & sic quoque videtur usus poëta Acharn. v. 852. Ἀρτέμων ὄζων κακὸν τὼ μαχαλᾶν, *redolens hircum*, in quo videtur esse ellipsis τῷ ὄν, sc. ὂν τὼ μαχαλᾶν. itaque videtur haec oratio ita integre accipienda, ἔφασκε μοι ἡδὺ ὄζειν ὂν τὸ χρόας μου, ad verbum, *emittere me suavem odorem e corpore*. at idem Const. in χρόα ita vertit, *dicebat meae cutis, seu corporis, suavitatem fragrare*, quae interpretatio ordinem hunc facit, ἔφασκε τὸ ἡδὺ τὸ χρόας μου ὄζειν. prius magis placet. neque enim in talibus adjectivo, quod adjungitur verbo ὄζω, solet addi articulus. ita enim recte dicas, τοῦτο ὄζει κακὸν, δεινὸν, ἡδύ; non item τὸ δεινὸν, τὸ κακὸν, τὸ ἡδὺ τοῦτο ὄζει. χρόα autem pro *corpore*, cum proprie sit *color*, accipitur. cogitabam etiam, an pro μου leg. esset μοι, sed potest μου jungi cum χρόας, & subaudiri μοι. Suidas in ὄζω, hoc ita exponit, ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. itaque & ἀπὸ subaudiri potest.

vs. 1026. Ὦ φίλ' ἄνερ.] Hunc locum forte ante oculos habuit Suidas, cum v. ἄνερ e Pluto poëtae laudat, φίλατ' ἄνερ, subjicitque vocem ἄνερ non reperiri in vocativo casu pro marito uxoris. neque enim est alius in hac fabula locus, cui accommodari nota illa possit.

vs. 1030. Τὸν εὐπαθόνθ'] Forte εὖ παθόνθ' divisis vocibus. εὐπάσχω nusquam reperitur. & ita Lex. Const. v. ἀντδυποιέω, & Steph. ead. voce, quamquam accentus ibi male scriptus est in εὖ.

vs. 1038. Τηλία.] Prae omnibus expositionibus, quas habet Schol. ea maxime mihi placet, quae exponit κοσκίνου κύκλον, quomodo & Suid. κοσκίνου ᾠοφέρειαν. item, quae τὸ τοῦ καπνοδόχης πῶμα, ὅ ἐστι ᾠοφερές. quemadmodum Schol. Vesp. v. 143. nam id sane ratio dictat, requiri hic aliquid, quod simile habeat formam anulo: nam cum dicat anus, se posse trahi per anulum, necesse est, ut id quod reponit senex, figuram quoque habeat rotundam anuli instar, qui in circulo cribri & operculo fumarii est, non in aliis, quae iidem memorant. apud Suidam quaedam etiam aliter leguntur, quam in Schol. sed non magni momenti.

vs. 1047. Ποίῳ χρόνῳ;] *Quanto tempore?* hoc suspectum est. nam ποῖος de qualitate dicitur, non de quantitate. forte πόσῳ.

vs. 1067. Γέρων ἀνὴρ ὤν.] Simile est illud apud Sueton. in Claudium. cap. 15. κἂν σὺ γέρων εἶ κἀμὸς μωρός.

vs. 1068. & seq. Πειρᾷ μὲ εἴν ἴσως σε, κατὰ τὸ τιτθίον Ἐφάπλεταί σε,] Prior versus claudicat. videtur superfluus articulus τό.

vs. 1086. Συνεκποτέα.] Atticismus, pro συνεκποτέον. de quo vid. Eustath. ad Homer. Il. A. p. 59. συνεκποτέον, quod Scal. ait esse in Vet. versui non convenit. & praeter Eustath. συνεκποτέ' ἐστὶ laudat Suid. in ἐπειδὴ & συνεκποτέ' ἐστί.

vs. 1129. Οἶμοι δὲ κωλῆς.] Hunc versum e Pluto δευτέρῳ laudat Athen. 9. 2. v. Casaub. ib. & 3. 27. idem Casaub. ad 9. 2. reprehendit eos, qui

qui οἶμοι putant hic laetitiae ſignum eſſe.

vſ. 1133. Ἴσον ἴσῳ.] Ita accentus notati leguntur etiam apud Euſtath. Il. Z. p. 640. 56. Od. Γ. p. 1470. 64. Od. I. p. 1624. 54. Od. Ξ. p. 1770. 10, 11. & apud Suid. in κύλιξ, & οἶμοι. quibus locis, ut & v. κεκραμένη, legitur pars notae Schol. Eſt autem κύλιξ ἴσον ἴσῳ κεκραμένη, cum aequae miſcentur vini & aquae partes: quam mixturam meraciorem eſſe ſcribit Schol. ſolebant enim plerumque plus infundere aquae quam vini. vid. Athen. l. 10. p. 426. Euſtath. ad Od. I. p, 1624. & ex his Spanh. ad Callimach. Hymn. in Pallad. v. 46. Scalig. ad Manil. p. 231. memoriae, opinor, vitio ita laudat, οἶμοι κύλικος ἴσης ἴσῳ κεκραμένης.

vſ. 1134. Ἀποτρέχων σὺκ ἂν φθάνοις.] Interpr. *hinc nunquam mediteris fugam.* videtur ex ratione L. Gr. vertendum eſſe, *protinus, omnino hinc aufugies.* ſic ſupra vſ. 485. σὺκ ἂν φθάνοιτον τᾶτο πράττοντε. *omnino hoc faciendum eſt vobis. cauſam dicere non poteſtis, quin debeatis facere.* & v. 875. σὺ μὲ εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως σὺκ ἂν φθάνοις. *omnino tibi eundum eſt.* v. Gronov. ad Lucian. diſſ. cum Heſiod. p. 490. eſt autem veroſimile, quod monet Biſetus, crepitum a Carione mitti, & dici Mercurio, ut eum ſimul ebibat, ταύτῳ τῷ πορδὴν ἐπιπιὼν τῇ κύλικι.

vſ. 1147. Εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.] Reſpicit res Thraſybuli, qui occupata Phyle initium fecit recuperandae libertatis a Lacedaemoniis & 30. tyrannis oppreſſae. hoc incidit in annum 1. Olymp. 94. anno autem ſequente Thraſybulus cum ſuis fuit reſtitutus in urbem, & ἀμνηστία ſancita. Miratur igitur Schol. quomodo haec poſſint legi in hac fabula, quae quinque annis ante Thraſybuli reditum acta ſit. Fuit ſcilicet in ea opinione, hanc eſſe Plutum priorem, ſed male, quod non ſolum ex hoc loco patet, ſed etiam ex Athenaeo l. 9. c. 2. ubi laudans verſum Οἶμοι δ' ἀκωλῆς, qui eſt 1129. hujus fabulae, ait e Pluto poſteriore eum eſſe. poteſt tamen hinc colligi tempus, quo acta eſt Plutus prior, quinto ſcilicet ante reditum Thraſybuli anno, quod tempus incidit in 1. Olymp. 93. poſt quam 20. annis, 4. Olymp. 97. poſterior acta eſt, ut Schol. ſupra, ni fallor, monuit. Verba, quae e Philochoro adfert Schol. perturbata ſunt. ſententia utcumque reſtitui poterit, ſi trajectis vocibus legas: πέμπτῳ ἔτει ὕστερον μάχεται μὴ Θρασυβούλε ἐν Πειραιεῖ γενομένε ὁ Κριτίας, ἢ τελευτᾷ. De Φυλῇ porro vid. quae habent Suid. in ea voce & Φύλαξ, Harpocrat. Φυλή, ibique Interpr. fallitur Stephanus in Φυλή hunc verſum laudans ex Equitibus, ut jam notarunt Interpr.

vſ. 1167. & ſeq. Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες, Θαμὰ Σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.] Schol. ita exponit, *non fruſtra eſt, quod judices ſtudent habere plura nomina, ut ſi uno δικαστηρίῳ exciderint, poſſint ſortiri & jus dicere in alio.* hoc non ſatis adſequor. judices legebantur decem, e ſingulis tribubus ſinguli: deinde decem prima elementa inſcribebantur tabellis, & in urnam conjiciebantur. qui primum elementum eduxerat, primus jus dicebat, & ita deinceps. vid. Schol. ad v. 973. hic quid plura nomina prodeſſe poſſint, non video. Sed cum multa eſſent δικαστήρια, videntur ſortiti primum, qui judices eſſent, deinde quo ordine ſinguli jus dicerent. Jam ſi quis ſortitus exciderat uno δικαστηρίῳ, videtur ſub alio nomine deinde ſortiri potuiſſe, ut in alio δικαστηρίῳ judex eſſe poſſet. Suid. in ἐπώνυμος quaedam e Schol. laudat. de variis autem cognominibus Deorum, & quod ea quaſi praecipua quaedam eorum praerogativa fuerit, unde intelligeretur, eos plurimis locis coli, variamque eſſe eorum poteſtatem, vid. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 70. & in Dian. v. 7.

vſ. 1171. Ἴν' εὐθίως | Ἀμφικονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.] Schmid. ad Matth. 4. 11. legit Ἀμφικονὸς, quia, ut ait, repugnat quantitas ſecundae in Ἀμφικονικός. Et tamen Menander corripit in Ἀμφικονικῶς apud Athen. l. 4. p. 172. vid. fragm. Clerici p. 43. ubi is, contra quam apud Athenaeum eſt, omiſit γάρ.

NOTAE IN NUBES.

vi. 5. Οἰκέται.] Int. *ſervuli*. immo omnes domeſtici. v. Schol. Suid. Thom. Mag. ῥέγκω, non ῥίγκω, dicendum notat etiam Thomas, quod & Kuſt. probat ad Suidam v. οἰκέται. etſi in MSS. ῥέγχουσιν legi teſtatur. Locus Suidae in ῥέγχουσι, non ſatis planus videtur. ῥέγχουσι, τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες, οἱ δὲ μὴ φροντίζοντες, κοιμῶνται. opponere videtur τοὺς ῥέγχοντας τοῖς μὴ φροντίζουσι, ac ſi hi diverſi eſſent, quod ineptum eſt; ſunt enim iidem; nam quod ſtertunt, ex eo fit, quod curarum expertes ſunt. puto delendum δὲ. *hoc faciunt, qui altius ſomno ſopiti ſunt, qui curarum expertes dormiunt*, vel καὶ οἱ μὴ, vel οἱ καὶ μὴ.

vſ. 17. Ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.] Heinſ. ad Heſiod. ἔργ. fin. notarum reprehendit Schol. qui parum rectam rationem reddiderit, cur Strepſiades, cum in fine menſis penderentur uſurae, non dixerit τριακάδα, ſed εἰκάδας. ipſe cauſam dicit, quod εἰκάδες plures ſint: nam aliam rationem in ejus verbis non invenio. atqui idem Schol. tradit. ait ideo dici εἰκάδας, quia poſt viceſimam menſis jam propinquat triceſima, qua ſolvendum erat foenus. εἰκάδας autem dici plurali numero, eo quod vox illa non ſit intelligenda ſolum de viceſimo die, ſed etiam ſequentibus. quid his melius Heinſius adferat, ego quidem non intelligo. quod autem Aldobrandinus ad Laërt. 1. 58. vita Solonis, Ariſtophanem forte εἰκάδας dixiſſe putat, quod olim ante Solonem menſes abſolvebantur 20. diebus, mihi parum probatur. ita enim εἰκάδα dicendum fuiſſet, & mutata ratione menſium, nil erat, cur ad antiqua illa tempora reſpiceret Comicus.

vſ. 21. Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω.] Laudat h. l. Th. Mag. docetque φέρε, ἄγε cet. jungi & imperativis & ſubjunctivis. Suid. ὀφείλω, χρεωστῶ. Πρὸς δοτικήν. Ἀριστοφ. νεφ. φέρ' ἴδω, τί ὄφειλω. Haec mutila & corrupta videntur. puto ita ſupplenda, πρὸς δοτικὴν, (ſc. συντάσσεται) Ἀριστ. νεφ. φέρ', ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ. Nam cum dativo jungi dicat, ea pars carminis, qua id docetur, omittenda non erat.

vſ. 24. Εἰθ' ἐξεκόπω πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.] Int. *utinam prius eſſet a me exſculptus huic oculus*. At non hoc ſonant illa verba, verum, *utinam mihi prius exſculptus eſſet oculus*, quemadmodum recte vertit Conſtant. in Lex. nam paſſivum in eo verbo ſignificationem activi ex uſu linguae Graecae habere non poteſt. hoc autem repugnat ſententiae. neque enim ratio eſt, cur Strepſiades ſibi excuti oculum velit, ſed hoc optat, ut excuſſus fuiſſet equo oculus, quod ſi factum fuiſſet, filius ejus emturus illum non erat. alludit autem eo verbo ad κοππατίαν, ut Schol. Mihi videtur leg. ἐξεκόπη, ſc. ὁ ἵππος τὸν ὀφθαλμὸν πρὶν πριάσθαι. Suidas. ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμὸν, ἐπηρώθη. Plutarch. Publicola de Horatio, ἐκκοπεὶς ὀμμάτων θάτερον. Lucian. Jov. Trag. p. 137. τὴν φωτὴν ἐξεκόπτετο ὑπὸ τῆ βοῆς. Schol. & Th. Mag. vulgatam agnoſcunt. Sed ille tamen ſatis oſtendit ad equum referri; Thomas in principio articuli ubi h. l. laudat, ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμὸν λέγων καὶ ἀνεκόπην, κάλλιον ἡ ἀφηρέθη. e quibus verbis apparet, etiam in his poëtae, quae laudat, legendum ἐξεκόπη, & ἀνεκόπη, ut conveniant inter ſe perſonae.

vſ. 32. Ἐξαλίσας] Ad h. l. Ariſtophanis videtur etiam reſpexiſſe Heſych. in ἀλινδήθρα. adde Salmaſ. ad Solin. p. 336. b. c.

vſ. 41. Φεῦ. Εἶθ' ὤφελ. κ. τ. λ.] Verſus non conſtat, habet enim ſecundo loco Amphimacrum. apud Harpocr. ἐπαιρόμενον, & Th. Mag. εἶθ' ὤφελεν, non legitur φεῦ, qua ratione confulitur verſui, ſed φεῦ agnoſcit Schol. itaque potius ὄφελ' legendum. Dicunt enim ſine diſcrimine ὤφελον, ὄφελον & ſeqq. niſi tamen in dimetiendo φεῦ per Synizeſin perit, ut Ran. v. 141. φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχῆ τὼ δυ' ὀβολώ. Kuſt. ad Suid. v. ὀβολὸς ejiciendum cenſet τὸ φεῦ, quia Syllaba una abundat verſus. ſed cum & Suid. & ibi, & in φεῦ, & Etymolog. in ὀβολὸς hanc particulam retineant, non auſim eam delere, ſed Synizezim potius putem, ut in illo Hom. Ε. Il. v. 349. ἦ ἑκ ἄλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις. ubi v. Euſtath. p. 554. qua ratione & alio loco in Il. I. ἦ ἑκ contrahuntur, de quo idem p. 772. 42. add. eund. in I. Il. pag. 11. & 12. & Hephaeſt. Enchir. de metris p. 8. ubi & verſus Homeri laudatus & alius, βακόλ' ἐπεὶ ἤτε κακῶ, ἤτ' ἄφρονε φωτὶ ἔοικας. Sed & hujus ipſius particulae φεῦ Synizeſis apud Euripidem eſt frequentiſſima, Hec. v. 55. φεῦ ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων, & aliis locis. Nec opus erat in Suida v. φεῦ, & Etymol. Magn. eam particulam poni in fine verſus, & a ſequente ὡς inchoare alium, quod videtur ab iis factum, qui poëtam cum ad manum non haberent, putarunt ibi metrum vitioſum eſſe, ſi eodem verſu poneretur.

vſ. 45. Στεμφύλοις.] Atticos de oleo dicere tra-

tradunt Thom. Mag. & Phrynich. p. 76. ubi v. Nunnef.

vſ. 52. Κωλιάδ῾.] vid. Suid. h. v. add. etiam Steph. de Urb. ibique Holſten. rurſum Suid. Κολία. ἐπιθαλασσία (melius ἐπιθαλάσσιο῾) ἄκρα τῆ῀ Ἀττικῆς, ἀπὸ τῆ῀ κόλπ῀ ὀνομασμένη; vitioſa eſſe puto. neque enim a quoquam κολίαν dici, ſed κωλιάδα, eamque vocem, ut & κῶλον, per ω ſcribi invenio. Heſychius ibi etiam Cereris templum, multas columnas habens, eſſe tradit.

Ibid. Γενετυλλίδ῾] Pauſan. Attic. c. 1. ἀπέχει δὲ (τῆ῀ Φαλήρ᾽) ſταδίους εἴκοσιν ἄκρα Κωλιάς. Κωλιάδ῾ δέ ἐſιν ἐνταῦθα Ἀφροδίτης ἄγαλμα, κ῀ Γενετυλλίδες ὀνομαζόμενα θεαί. v. Suidam, & Heſychium. Lucianus Pſeudolog. pag. 438. εἰπέ μοι πρὸς Παν῀ημον, κ῀ Γενετυλλίδ῾, κ῀ Κυβήβης. notat Graev. in MS. eſſe Γενετυλλίδων. ſed tamen h. l. in ſingulari quoque legi. Et ita etiam apud Suidam legitur, & apud Heſychium; etſi apud hunc corrupte Γενετινλίς. Interpr. & *Venerem & genium ſuum.* forte rectius *Genetyllidem.*

vſ. 70. Ξυσὶδ᾽ ἔχων.] Quod Schol. ait, ξύσις λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι φορ῀σι μέχρι νῦν πομπεύοντες, Caſaub. ad Theophr. Charact. p. 331. refert ad transvectionem equitum Athenis, de quibus Schol. alibi, σὺν πορφυροῖς κ῀ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμπευον. Sane Suidas & Harpocrat. v. ξυσὶς, dicunt ἱππικὸν eſſe ἔνδυμα τὴν ξυσίδα: ita enim Harpocrat. Suidas ξύσιδα, ut Schol. Sed tamen non credo de transvectione equitum hic ſentire Schol. neque enim ἡνίοχοι ſunt *equites*, ſed, *qui currus agunt*, quod forte accipiendum de his, qui victores ludorum ſacrorum in patriam reverſi per Urbem ἐπόμπευον. Sane priorem notam de his accipiendam, apparet ex verbis οἱ εἰσελαύνοντες ἀθληταί. nam εἰσελαύνειν de his proprie dicitur, qui victores eorum ludorum in patriam revertebantur, ſive athletae, ſive ἡνίοχοι, id eſt, qui quadrigis vel bigis vicerant. Interpr. Suidae verba illa, ὃ οἱ ἡνίοχοι φορ῀σι πομπεύοντες, *quod aurigae geſtant in pompa Circenſi.* nec multum refragor, ſi quis ita intelligat: nam Schol. Theocr. in Id. II. 74. ξυσὶς (ita enim ibi legitur) περιβόλαιον λεπτὸν, ᾧ χρ῀νται κ῀ οἱ ἁρμηλάται. Sed priorem notam plane accipiendam puto de victoribus certaminum, cum praeſertim Megaclem, cujus in hoc verſu fit mentio, terviciſſe Olympia ad v. 74. prodat Schol. ξυσίδ῾ porro variis hominibus erat uſus. v. Ruben. de Re Veſt. p. 119.

vſ. 72. Διφθέραν.] Vid. Caſaubon. ad Theophr. Character. p. 147. Victor. ad Varron. de R. R. pag. 58. Suidas. διφθέρα. ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων, quod e Scholiaſte ſumtum videtur.

vſ. 74. Ἱππέων.] Vid. Suid. Heſych. ἱππέων, ἱππικ῀ς ἔρωτα. pro κατίχει, leg. κατίχειν, ut ſtet verſus.

vſ. 103. Ἀυτοδίκτας] Hoc Philoſophorum erat, praeſertim, qui auſteriorem quamdam ἄσκησιν profitebantur. vid. Salmaſ. ad Tertull. Pall. p. 417. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Cerer. vſ. 125. meminit etiam Brod. 5. Miſc. 18.

vſ. 109. Φασιανὰς] Quod ad ſignificationem vocis φασιανοὶ attinet, puto recte ſentire Athenaeum, l. 9. c. 9. cum de avibus, non equis, accipiendum ait. Ineptum enim videtur, ſi ſuadenti vel roganti, ut ab aliquo ſtudio deſiſtas, reſpondeas, te id non facturum, etſi tibi dentur multa egregia ad id ſtudium pertinentia, ut ſi hortanti, ut libros negligas, dicas te non facturum, etſi praeſtantiſſimos tibi libros dederit. Schol. ait, ſi equi intelligantur, convenire id ſtudio & inſtituto adoleſcentis. ſed non tam ſtolidum inducit eum poëta, ut ita inepte reſponderet. Thom. Mag. de equis accipit.

vſ. 113. Τὸν κρείττονα κ῀ τὸν ἥττονα.] Hoc quid ſit explicat optime Gell. 5. 3. de Protagora. *Pecuniam ingentem cum a diſcipulis acciperet annuam, pollicebatur ſe id docere, quanam verborum induſtria cauſa infirmior fieret fortior, quam rem Graece ita dicebat,* τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιε῀ν. add. Laërt. in Socr. 20. Aelian. 2. V. H. 13.

vſ. 130. Σκινδαλμὰς] Metrum videtur poſcere, ut legatur σκινδαλάμας, quemadmodum apud Suidam legitur, item apud Schol. Luciani ad Diſſert. cum Heſiod. p. 488. ubi h. l. laudat. & apud Lucian. l. d. Heſych. σκινδάλαμο῾, σκόλοψ. τινὲς δὲ ἀφ᾽ τῆ῀ σχ῀ σχινδάλυμο῾ (leg. σχινδάλαμο῾) ἄλλοι σκινδαλμούς. errat Soping. qui putat leg. σκιδυλο῾. apud Suid. ἡ ἐπιξεργασία τῶν ἀκριβῶν. † Σκινδάλαμοι. puto haec conjunctim legenda, ut apud Schol. Interpr. vertit *curioſa circa res leves diligentia.* non video, quomodo ἐπιξεργασία hoc notare poſſit. eſt enim figura rhetorum, quam *conſummationem, expolitionem, cumulum quendam ex abundanti* dicere poſſis. videtur eſſe ſententia Schol. & Suidae, poëtam uti voce σκινδαλμοὶ, tanquam explanatione quadam & expoſitione verborum λόγων ἀκριβῶν, quae vocem σκινδαλμοὶ praecedunt. apud Schol. Lucian. l. d. legitur ἡ ἐπιξεργασία, pro ἡ, ut videtur.

vſ. 136. Ἀπερι‌μερίμνως.] Steph. Sched. 5. c. 27. vocem a poëta fictam eſſe ait, ut alluderet ad vocem μεριμνοφροντιſαὶ, itidem a ſe fictam: exponi autem debere, non ut Schol. ἀμελῶς, ſed ἀνόητος, ἀπερισκέπτως. Th. Mag. p. 25. ἀσκόπως.

vſ. 144. Χαιρεφῶντα] De oraculo Chaerephonti dato vide etiam Laërt. 2. 37. ubi ἁπάντων pro δὲ πάντων, ut & ap. Juſtin. Mart. cujus locum ibi laudat Menagius. Schol. Lucian. Hermotim. p. 515. ἀνδρῶν πάντων Σωκράτης σοφώτερ῾. meminit iterum Lucian. Rhetor. praecept. p. 316. Saltat. p. 795. Amorib.

p. 908. ubi etiam ἁπάντων.

vſ. 178. Διαβήτην.] Suidas fere eadem, quae Schol. ſolebant autem Geometrae in abaco pulvere conſperſo lineas deſcribere. vid. Brod. 1. Miſcell. 1. Salmaſ. ad Tertull. Pall. p. 469.

vſ. 186. Τοῖς Λακωνικοῖς.] Hoc poſſeſſivum eſt, ut Steph. Λακεδαίμων, nec video qua ratione Lacedaemonii Λακωνικοὶ dici poſſint. forte, τῆς Λακωνικῆς, *quam tenebant Lacedaemonii, quae eorum terrae annumerabatur.* Sed Suidas in ἐοίκασι vulgatum ſervat.

vſ. 203. Κληρυχικήν.] De κληρυχίαις vide quae habent Harpocr. & Suid. Locus Demoſthenis laudatus apud Suidam, & expoſitio σώματα, quam adfert Kuſterus, eſt Valeſii ad Harpocr. quid ſit γῆ τελεστὰ apud Schol. non ſcio. quod κληρύχους γεωργοὺς exponit, eſt etiam apud. Suid. & Heſych. hic κληρυχικὴ γῆ eſt heredium ruſticum. vid. Spanhem. ad Callim. H. in Delum. v. 281. & ad Julian. p. 187.

vſ. 235. Τί φῂς.] Haec non pertinent ad hunc verſum: ne is abundet integro pede.

vſ. 247. Νόμισμα.] Hoc loco eſſe νόμιμον ἔθος, exiſtimat Leopard. 17. Emend. 15. ſed haec ſunt obſcura. Suid. in v. 246. agnoſcit ὁμῇ in voce ea, ſed ὁμεῖ Atticum eſt. vid. Schol. ad Plut. v. 40.

vſ. 259. Κρόταλον.] Schol. κυρίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος κ. τ. λ. Intelligit opinor, *calamum fiſſum* ad fiſtulam faciendam. Theocrit. 8. Id. 23. ἔτι κἠ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ Τέττον, ἐπεὶ κάλαμός μι Δαμοιχθεὶς ἐτέτμαξεν. v. Heinſ. c. 15. Lect. Theocr. Verba Schol. leguntur itidem apud Suidam v. κρόταλον. Παίπαλος, idem exponit τραχὺς, δυσκατάληπτος, *acer, invictus dicendo.* Hunc autem verſum laudat Euſtath. p. 786. 2. eund. & ſeq. p. 1381. 48. ſeqq.

vſ. 266. Πτύξωμαι κ. τ. λ.] Apud Suid. hac voce non recte in hoc verſu legitur καταβραχῶ. notat Thom. Mag. veteres ſimplex βρέχω de pluvia non dixiſſe, ſed in compoſitis a perfecto paſſivo, & omnibus temporibus inde formatis, etiam de pluvia dici. Salmaſ. ad Pall. Tertull. p. 400. laudans h. l. obſervat, Cynicos ſemper duplicatum geſtaſſe pallium, ceteros per pluviam ejus arcendae cauſa.

vſ. 286. Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.] Laudat Suid. in μαρμαρέην, ſed omiſſo τῷ ἐν. Interpretes non notarunt. Exponit autem λαμπαῖς, & addit, μαρμαίρειν τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν. Similiter uſus eſt τῷ ἐν Plut. v. 765. ἀναδῆσαι βόλομαι σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ.

vſ. 305. Ὑψιφερεῖς.] Leg. ὑψιφρεῖς. quemadmodum apud Homer. pluribus locis: vel potius ὑψερεφεῖς, ab ἐρέφω, *tego*, quod & magis videtur probare Euſtathius, qui ſcripturae prioris per nusquam meminit.

vſ. 370. Αἰθρίας.] Scilicet ὕσης, quod interponit Suidas in ἀποδημῶν, locum e memoria laudans, ut videtur. ſic Plut. v. 1130. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

vſ. 381. Ἀτὰρ ἐδέπω.] Secundus pes videtur eſſe Iambus, qui in hunc verſum non ingreditur. forte ἐδέν πω. *nihil dum.*

vſ. 420. Θυμοβρεπιδειπνεῖ.] Suid. λάχανα μόνα τραγόντος εὐτελῆ. vide Salmaſ. ad Solin. p. 907. b. c. Euſtath. in Od. P. 1828. 12. Θυμοβρεπίδειπνος ὁ εὐτελῶς δειπνῶν, ὡς θύμβροις ἀρκεῖσθαι. θροσίμου, ὁ τρύων, ἤτοι κακοπαθῶν περὶ τὸν βίον.

vſ. 484. Ἐι μέν γ' ὀφείλεταί μοι μνήμων πάνυ.] Deeſt ſyllaba. forte ὀφείλεταί τι μοι.

vſ. 534. Νῦν ἦν Ἠλέκτραν καὶ ἐκείνην.] Haec mihi non ſatis liquent. Schol. expoſitio obſcura eſt. Puto hanc eſſe ſententiam. *Nunc igitur, quemadmodum Electra agnovit fratrem e capillo, ſic haec comoedia prodit, viſura, an inveniat ſpectatores, qui ſint quaſi fratres priorum*, id eſt, *ita peritos, aequos, ut olim Daetalenſes: cognoſcet enim eosdem eſſe, ſi viderit atque intellexerit, eodem modo ſe probari laudarique ab illis, quae laus σύμβολον erit, unde cognoſcat, hos ſpectatores eſſe fratres priorum*, id eſt, *aeque peritos, juſtos, quemadmodum capillus σύμβολον erat Electrae Oreſtis fratris.*

vſ. 547. Σοφίζομαι, ἐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας.] Accuſativi illi poſſunt commode pendere a praecedenti εἰσφέρω. tamen magis placet tolli diſtinctionem poſt σοφίζομαι. σοφίζεσθάι τι eſt *acute, ſapienter dicere, facere, cogitare.*

575. Προσέχετε.] Non dubito, quin legendum ſit πρόσχετε. Nam tribrachys in hoc genere carminis ſeptima ſede locum habere non poteſt. Schol. ad v. 563. e Pherecrate, Ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν. Idem peccatum Equit. v. 501.

vſ. 584. Ἐξέλιπε.] Quarta ſede eſt Pyrrichius, qui locum in hoc carmine non habet. leg. cum Schol. ἐξέλιπεν. nam Iambum quartus locus peculiari ratione recipit, ut Schol. ad v. 518. & ſunt aliquot exempla in illa παραβάσει.

vſ. 592. Φιμώσητε τάτε.] Suid. in ἐμπεδῆσαι h. l. laudat, qui, ut notat Kuſterus, nihil facit ad eam vocem. videntur apud Suidam quaedam excidiſſe, vel incuria librariorum non ſuo loco poſita. nam φιμῶσαι pertinebat ad vocem ἐμπεδῆσαι, *ligare, compedibus vincire.*

vſ. 600. Λυδῶν κόραι.] Epheſus olim Lydiae erat, ut notat Schol. ita Herodotus l. 1. & ex eo Stephanus v. Ἔφεσος, vid. Rutgers. 2. Var. Lect. 1.

vſ. 603. Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων πέτραν.] Parnaſſi alterum jugum Apollini & Muſis, alterum Baccho ſacrum erat. vid. Barneſ. ad Euripidem, Bacch. v. 307. 408. 559. Ion. v. 552. Herc. Fur. v. 790. pro σελαγεῖ autem forte legendum σελαγεῖς. nam cum prio-

priora sint posita in vocativo, hic nominativus pro vocativo Attice ponitur, quae constructio magis requirit σελαγεῖς.

vs. 614. Πρίω.] Acharnensium proprium esse pro πρίασο, scribit Schol. Acharn. v. 35.

vs. 616. Κυδοιδοπᾶν.] Etiam apud Suidam est haec vox, qui suam notam e Schol. transscripsit. sed quod habet Schol. γίνεται δὲ ἐξ ἑκατέρου, (vocem hanc posse deduci vel a κυκᾶν, atque ita videri leg. κυκοιδοπᾶν, vel a κυδοιμὸς, unde fiat κυδοιδοπᾶν) hoc apud Suidam legitur τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ πράττειν. quod quid sit, ego non intelligo. Interpres etiam dissimulavit, nec in versione expressit. Sed & versio hujus versus mihi non satis probatur: nam ita vertit: *nihil recte facere dicit cet.* at haec non est sententia poëtae, qui finem praecedentis versus jungit cum principio hujus, κἀκ ἄγειν (ὑμᾶς) τὰς ἡμέρας ἁδὲν ὀρθῶς, id est, *non recte servare menses lunae*, ut Schol. ut suo die sacris ac festis deos colatis scilicet. Apud Suid. autem forte ita leg. τινὲς ἐξ ἑκατέρου (sc. τῶ στοιχείω) τὸ ταράττειν. *sunt qui dicant hoc verbum utraque litera (vel utracumque litera) scribas, notare* ταράττειν. De perturbatione anni apud Athenienses habet quaedam Scalig. de Em. Tempor. l. 2. p. 72. & 82. ubi & h. l. laudat.

vs. 624. Ἱερομνημονεῖν.] Maximam partem hujus notae transscripsit Suidas in suum lexicon v. πυλαγόραι, quod non notavit Kusterus. est autem in Suida aliquid scriptum, quod plane falsum est. κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον Ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας καὶ συνεθρεύσοντας. Int. *Athenienses ex singulis urbibus quosdam eo mittebant.* hoc dico falsum esse. non enim Athenienses id faciebant, sed Graeci omnes, vel potius singulae urbes, quae participes erant consilii illius. v. Harpocrat. in ἱερομνήμονες & πυλαγόραι, Etymol. M. in πυλαγόραι, & ipse Suid. v. ἱερομνήμονες. itaque non dubium est, quin vox Ἀθηναῖοι, sive ea a Suida ipso sit profecta, sive ab imperito quodam intrusa, delenda sit.

vs. 655. Ἀγρεῖ.] Suidas v. ἀγρεῖ, laudat ἀγρεῖ, quod non displicet Interpreti.

vs. 717. Φρέδη δ' ἡ ψυχὴ, φρέδη δ' ἐμοῦ.] Metrum turbatum est. nam est simile praecedentibus a vers. καὶ τὰς πλευρὰς διαρράπισον. itaque videntur ejiciendae hae duae voces post principium φρέδη, δ' ἡ, ut totus versus sit legatur, φρέδη ψυχὴ, φρέδη δ' ἐμοῦ.

vs. 761. Μηλολόνθην.] Laudant hunc versum Pollux l. 9. c. 7. n. 124. Suid. hac v. uterque genus ludicri exponit. μηλολάνθην etiam ap. Poll. legitur, quod non probat Schol. v. Interpr. Poll.

vs. 774. Ὅπως ἀποχρέψαις.] Hunc & seq. versum non intelligo. obscurum enim est & quid sit ἀντιδίκων, & μὴ παρόντων μαρτύρων. sed & ὀφλεῖν simpliciter positum pro *damnari*, nusquam alibi inveni; verum semper cum adjuncto δίκην, vel alio. unde fere suspicabar, haec conjungenda δίκην μέλλων ὀφλήσειν. Suid. ὀφλήσειν, καταδικασθῆναι.

vs. 777. Ἐι πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης.] Interpr. *si instante adhuc actione una* cet. putabam conjungenda πρόσθεν πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθαι δίκην, quia Lexica e Xenophonte laudant, πρόσθεν πρὶν ἄν, *priusquam*. sed Constant in μία, & πρόσθεν, conjungit πρόσθεν ἔτι μιᾶς, sc. ἡμέρας. ἐνεστῶσα, vel ἐνεστηκυῖα δίκη est *lis contestata, constituta*. vid. Bud. Comm. L. Gr. p. 106. ita sententia erit, *si pridie, quam contestata, constituta fuerit lis, pridie, quam judicium constituatur.*

vs. 831. Ὥστ' ἀνδράσι πείθειν χολῶσιν.] Leg. ἀνδράσιν. χολᾶν, ἐπὶ μανίας accipi, notat Th. Mag. h. v. & Schol. supr. ad Plut. v. 12. quod autem πείθειν accipitur pro πείθεσθαι, nescio quomodo explicari possit. apud Suid. in χολῶσιν est πείθῃ. forte leg. est πείθει, ex perpetua fere consuetudine Aristophanis, qui secundas illas personas in ει format, non η, quod Schol. ad Plut. v. 40. Attice fieri docet.

vs. 852. Ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε.] Vox ὅτι distinguenda est, ὅ, τι.

vs. 860. Ἑξέτῃ.] Pro ἑξαίτῃ, Attice. Suid. h. v. e quo etiam apparet leg. πιθόμενος. nam πειθόμενος, quod nunc legitur, respuit metrum.

vs. 861. Ὀβολὸν Ἡλιαστικὸν.] Schol. Ἡλιαστικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικόν. hoc non possum probare. erat enim aliud ἡλιαία, aliud ἐκκλησία, aliud βουλὴ, ut Hesych. v. ἡλιαία. puto leg. δικαστικὸν. ἡλιασαὶ, id est, judices, qui in ἡλιάᾳ judicabant, mercedem judicii accipiebant triobolum, ut Suid. ἡλιασάι. nec repugnat, quod Comicus ait, ὀβολὸν, non τριώβολον. neque enim ea merces fixa & semper eadem erat, ut docet Schol. in verbis, quae sequuntur. ἐχ' ἵσατο δὲ τῶ δικαστικῶν ὁ μισθός. & Hesych. δικαστικὸν. Ἀριστοφάνης ἐν ὥραις, τριώβολόν φησιν εἶναι. ὁ μέντοι ἔστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο. rationem nominis ἡλιάᾳ eandem, quam hic, pluribus locis, iisdemque verbis, tradit Schol. quae annotavit ad Suid. v. ἡλιαστής &c. Kusterus: hunc tamen praetermisit.

vs. 873. Κλῆσιν.] Etiam Suid. v. ἀναπεισκρίαν. exponit μαρτυρίαν, & vertit Int. *testium advocationem.* mihi placet versio Frischlini, *adversarium citare.* Harpocrat. κλῆσις, ἡ πρόκλησις, τουτέστι παραγγελία εἰς κρίσιν. add. eund. v. πρόσκλησις.

vs. 907. Ῥόδα μ' εἰρήκας.] Proverbium est ad eos, qui dicunt, quae grata sunt. v. Suid. ῥόδον. Vernilitatem hanc improborum, qui quasi conviciis gaudere videntur, expressit etiam Plautus Pseudolo, & alibi. v. Lips. Epist. Quaest. 3. 17. ubi etiam h. l. laudat.

vs.

vſ. 935. Κρίνας φοιτᾷ.] In notulis ſcribitur e Scalig. errorem vetuſtum eſſe, & leg. φοιτᾷ. exiſtimaſſe videtur, eam vocem pertinere ad chorum, ut is dicat, ſe cognita cauſa iturum. Sed nihil obſtat, quo minus referatur ad adoleſcentem, de quo erudiendo illi contendebant, ut is dicatur debere eligere, cauſa cognita, utri ſe in diſciplinam velit tradere.

vſ. 960. Παιδὸς γρύξαντος ἀκῦσαι.] Int. *puero auſcultare loquenti.* neſcio quam bene. hoc dicit Comicus, *nemo audiebat vocem pueri biſcentis*, in via nempe adeo modeſte incedebant pueri, ut nullus eorum clamor nec ſtrepitus audiretur. videtur autem obſervandus uſus vocis δεῖ hac ſignificatione.

vſ. 983. Ἐντετυλίχθαι.] De duplicatione pallii, quam philoſophi, praecipue Cynici ſub id tempus induxerant, accipit Salmaſ. ad Tertull. Pall. p. 399.

vſ. 985. Τὴν ἀσπίδα τῇ κωλῇ προίχων.] Hoc difficile eſt. Schol. ait notandam eſſe Syntaxin, quod cum plurale anteceſſerit, ſequatur ſingulare. adde, quod pluralem accuſativum ſequatur nominativus ſingularis; praeceſſerat enim αὐτάς: ita, ὅταν δέῃ ὀρχεῖσθαι αὐτὸς προίχων. itaque anomalia non ſolum eſt in numero, ſed etiam in caſu. Biſetus exiſtimat leg. προίχειν, ut ſuppleatur ὀφῶ, vel ut pendeat a διδάσκεις, quod praeceſſit tertio ab hoc verſu. poſſet etiam videri προίχων corruptum ex προίχεσθ', *praetendunt, obtendunt.* τὴν κωλὴν Schol. ad verſ. praeced. & Biſet. accipiunt *pudenda*, Lex. Conſt. hac v. & προίχω, *pedem.* & ſic quoque Schol. ad h. v. ait enim ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν. in notulis Scal. ſcribitur in Vet. eſſe προίχει σ'. hoc quidem conjecturam de προίχεσθ' confirmat. ſed quid faciemus τῷ ἀμελῇ? ſcriptum eſt ibid. ut & ap. Schol. in aliis eſſe ἀμέλει τῆ Τριτογενείας. equidem ſive ἀμέλει, ſive ἀμελῆ, legas, locus obſcuritate non caret. nam quam ſignificationem poſſit habere τὸ ἀμέλει exputare non poſſum. ἀμελῇ autem ne quidem apud ullum lexicographorum reperio. poſſet forte non abſurde dici, leg. eſſe ἀμελεῖ' per Apoſtrophum, ut ſit dativus ab ἀμέλεια, nam poëtae etiam ſeq. conſonante apoſtrophum admittunt. vid. in Porti Lex. Dorico v. ἀν. qua ratione bene conſtabit ſententia. προίχεσθ' τὴν ἀσπίδα τῇ κωλῇ ἀμελείᾳ Τριτογενείας. ſed apud Ariſtophanem nondum hoc inveni, & eſt alioquin ſatis durum. itaque forte verius eſt, retinendum προίχων, quod Schol. agnoſcit, & pro ἀμελῇ legendum ἀμελεῖ. προίχων τὴν ἀσπίδα ἀμελεῖ. pro προέχοντες ἀμελῶσι. Sane etiam Steph. & Conſtantinus videntur ita legiſſe, qui in ἀμελέω (ex Ariſtophanis Nubib. H. Steph. nam Conſt. hoc non addit) laudant, dici etiam eam vocem cum participio, ut ἀμελῶ προίχων. In quo etſi falli eos puto, quod ἀμελῶ junxerunt cum προίχων', quod cum Τριτογενείας jungendum ipſa ſententia oſtendit, tamen apparet, quomodo h. l. legendum exiſtimaverint.

vſ. 1064. Ὑβρισὴς] Quam ſententiam hic habeat, non ſatis adſequor. forte dicitur ita qui in Venerem pronus ac promtus eſt, quemadmodum interdum ea vox de eo, qui vitium offert foeminis, ſumitur. & ita accipiendam videntur ſuadere ſeqq. nec diſſentit Heinſ. Introd. in Heſiod. c. 6. ait enim ὑβρισὴν h. l. dici maritum, qui ſaepius una nocte flagitat ab uxore τὴν χάριν· ὑβρισὴν porro ἀκόλαστον, & ὕβριν, ἀκολασίαν eſſe, auctoritatibus docet. In v. ſeq. pro τρώμασι legendum eſt τρώμασιν.

vſ. 1072. Τί, κατελήφθης.] Non ſtat verſus. nam ſextus pes Jambus eſt. forte τί; κ' ἀπ' ἐλήφθης *quid? deinde deprehenſus es.*

vſ. 1079. Ἦν ῥαφανιδωθῇ.] De hoc ſupplicio v. Suid. v. ῥάφανος, (qui Schol. verba refert; ſed pro ἀπέπασσον habet ἐπέπασσον. rectius.) Scip. Gentil. ad Apul. Apolog. p. 739. Lucian. de Morte Peregr. p. 566. ibique Interpr. & Kuſterus ad Suidam. Faber monet ad Lucian. l. d. corruptum eſſe locum, eo quod ſyllaba abundet. hoc vitium ille tollit, pro πειθόμενος legens πειθεῖς. Sed non valde placet: nimis enim recedit a πειθόμενος. Kuſterus ad Suidam l. d. non monet corruptum eſſe, ſed omittit γε, quod magis probo. quod autem ibid. in loco Lucian. μοιχεύων ἁλῷς, vertit, *convictus adulterii*, cur faciat, cauſam non video. nam *convictus* ambiguum eſt, & ſignificat etiam ſententiam judicis, quam hic non interveniſſe apparet. *deprehenſus*, quod interpres Luciani habet, ſatis rectum eſt. & ſic Ariſtoph. paulo antea, & alii; etſi ſaepe ea vox convictum damnatumque in judicio notat. Conſtant. v. τίλλω, omittit σοι.

vſ. 1106. Στοιμώσεις.] Suid. v. στομώσεις legit στομώσεις, non στομάσεις. ſed vulgatum idem retinet in οἷα. ἐπὶ μὲν θάτερα οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν &c. qua ratione cohaereat oratio non aſſequor. videtur autem eſſe elliptica, quae ita ſuppleri queat, ἐπὶ μὲν θάτερα στόμωσον τὴν γνάθον οἵαν δικιδίοις, id eſt, ab altera parte, ſeu alteram buccam acue ad liticulas: cumque rurſum inferendum eſſet ἐπὶ θάτερα δὲ, pro eo dixit, τὴν ἑτέραν δ' αὐτῆ γνάθον. add. Schol. οἵαν Suid. eodem modo exponit, quo Schol. δυνατὴν κῆ ἔμπειρον λέγειν δίκας.

vſ. 1146. Ἐπιθαυμάζειν.] apud Suid. h. v. pro χρὴ γὰρ legitur δεῖ γὰρ. ſed Euſtath. in Il. M. p. 912. 67. χρὴ agnoſcit. Suidas exponit δώρεις τιμᾶν. Euſtath. l. d. ait μισθὸν omnem vilem & illiberalem habitum a priſcis: & hinc Athenienſes θαυμάζειν dixiſſe pro μισθὸν διδόναι. ſed pro

ἐπι-

ἐπιθαυμάζειν apud eum est ἀπιθαυμάζειν, de quo vid. Kust. ad Suidam.

vs. 1153. Ἱππέτονον.] Laudat etiam Suidas h. v. sed non recte legitur apud eum βοήσομαι pro βοάσομαι. nam Dorica dialecto haec dici tradit Schol. Interpretes non notant.

vs. 1162. Λυσανίας.] Vid. Hesych. & Suid. h. v. qui hinc supplendus est. nam cum dixisset, ἀπομαλοπεπόηται ἡ λέξις, subjicit, Σοφοκλῆς. Ζεὺς νόσον ἄγει τὸν Νικομάχου, cet. sic enim apud eum legitur, non ut apud Schol. Ζεὺς ἄνοσον ἄγοιτο Νικομάχου. Non potest autem apparere e verbis Suidae, quid locus ille Sophoclis ad vocem Λυσανίας facit, quod ostendit Schol. docens fictionem illam nominis pertinere ad irridendum Sophoclem, qui sic composuerit finxeritque nomina Νικομάχου & Λυσανίου. Ceterum Suidae lectio melior videtur.

vs. 1198. Πῶς ἐ δέχονται.] Athen. lib. 4. c. 21. haec laudat e Nubibus prioribus. προτένθην autem ait Graecis eum fuisse, quem Romani *praegustatorem* dicunt. Interpres Athenaei locum illum non recte vertit. vid. Casaub.

vs. 1220. Ἕλκω σε κλητεύσοντα.] Int. *Nunc te trabo, ut in jus debitorem mihi voces.* κλητεύειν est interdum *in jus vocare adhibitis testibus*, ut Suidas. Sed hoc loco eam significationem non habet. est enim κλητεύσοντα, μαρτυρήσοντα, ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον: *adduco te, ut testis mihi sis, eum a me in jus vocatum.* vid. Suid. h. v. Hesych. κλητεύει, κλητεύων. Harpocr. & ibi Vales. Etym. M. κλητεύσεις, τὸ μαρτυρήσεις. In Etymol. κλητῆρες, ἄνδρες ἦσαν, δι' ὧν τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι. leg. εἰς τὰς δίκας. ut apud Harpocrationem, unde is locus descriptus est, & Suidam, qui itidem sua ex Harpocr. hausit. Apud Harpocr. autem est διαδικαζόμενοι, quod apud Etymologum & Suidam δικαζόμενοι. Ceterum Interpres Harpocrat. non recte eum locum vertit: κλητῆρες, *seu apparitores, sunt per quos in jus vocantur, quibus dica scripta erat.* Interpr. Suidae: κλητῆρες. *sic appellantur illi, qui reos citant.* non multo melius. Verte: κλητῆρες *vocantur, quibus praesentibus, vel testibus, rei, vel debitores, in jus vocantur.*

vs. 1240. Ἐξ κοὰς χωρήσεται] Schol. ad Acharn. vs. 960. κοᾶς: quod & hoc loco Schol. videtur agnoscere. Nam quod ait κοὰς cum gravi in ultima esse a κοή, κοῆς, non puto hac voce significari μίτρον, sed inferias mortuorum. Est autem κοᾶς contractio Attica pro κοείς, vel κοῆς, e κοέας. vid. Thom. Mag. in V. ὑγιᾶ. Etiam Kusterus hoc & aliis locis apud Aristoph. κοᾶς scribi debere pro κοὰς ad Suidam notat h. v. Thom. Mag. κοή, εἶδος μίτρας. ἐπὶ ὑγρᾶ Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφ. ἐν Πλούτῳ, ἐξ κοὰς χωρήσεται. κοῆς δὲ ἁπλῶς Ἕλληνες. Vel erasse Grammaticum puto, vel locum corruptum esse, & pro κοή scribendum κοεῦς, & mox κοᾶς. Ἐν Πλούτῳ quod ait, manifeste est vitiosum.

vs. 1374. Ὅδ' εὐθὺς ἦσ' ἐξ Εὐριπίδου βῆσίν τιν', ὡς ἐκεῖνή.] Si versus recte se habet, corruit sententia Barnesii, qui in vita Euripidis n. 7. ait, semper secundam syllabam in hac voce esse longam: nam hic quarta sede est anapaestus. sed opinor potius, ejiciendam esse praepositionem ἐξ, quam contra aliorum auctoritatem syllabam longam hic corripiendam. sic mox producit vs. 1380.

vs. 1394. Πηδᾷ.] Suid. h. v. exponit ὑπερηφανεῖ. non accommodate ad sententiam hujus loci. Biset. recte, ἐπιφόβως προσδοκᾷν, & R. Constantinus *trepidare.* Nam de animo exspectatione & sollicitudine suspenso, quin sit intelligendum, non dubium est. timentium καρδίαν ἐρχεῖσθαι, dixit Anaxandrides, χορεύειν Sophocles, apud Athen. lib. 15. c. 11. vid. ibi Casaub.

vs. 1399. Σὸν ἔργον ὦ καινῶν.] Hic deficit integer pes. difficile est divinare, quid desit. interim non incommode videtur posse expleri λόγων. Σὸν ἔργον ὦ καινῶν λόγων cet.

vs. 1414. Τύπτειν τ'; ἐπειδήπερ τοῦτ' ἔφ' αὐτοῖν, τὸ τύπτειν.] Mendosus est versus. nam sede quarta spondeus est, atque insuper syllaba deficit. Potest varie corrigi, vel ἐπειδήπερ ἐστὶ τοῦτο αὐτοῖν, vel ἐπειδὴ τοῦτο πέρ ἐστιν αὐτοῖν.

vs. 1420. Εἰκὸς δὴ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νέους τι κλάειν] Abundat syllaba. τοὺς ante νέους est ejiciendum.

vs. 1425. Ἦλον τί δῆτ' ἴσχεις κἀμοὶ, καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.] Ait Schol. omnes interpretes valde aestuare in exponenda voce ἧττον. ipse putat, jungendam cum ἵπειθε, vel cum λέγων, ut dicat, eum feciisse hanc legem, etsi minus valentem in dicendo, quam ipse, qui τὸ κρείττω, κἢ τὸ ἥττω λόγον habeat, & δίκαια κἄδικα obtineat. Hoc mihi aeque videtur frigidum, atque id, quod ille frigidum censet, τὸ ἧττον conjungere cum τί δῆτα. quam tamen veram puto esse sententiam. Ordo autem est, τί δῆτα κἀμοὶ ἧττον ἴσχεις καινὸν θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν: *cur ego minus possim* (sic enim malim, quam, *cur minus liceat mihi.*) *novam suadere legem*, cet.

vs. 1438. Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται. σὺ δ' ἐγκαρών τεθνηξει.] Friscbl. *tum neque a me flebitur: tu vero morieris ore hianti.* prius non recte vertit: posterius obscure. Tanaq. Faber ad Lucian. Peregr. p. 568. recte: *frustra ego tum flevero; tu enim me illuso morieris.* quanquam posterius malim ita: *tu vero, ore hianti me deridens, morieris.* nam ridentes os solent diducere, ita ut etiam dentes ac rictus appareant. Sententia haec est. Senex ait, mihi jus est te verberare filium meum; tibi rursum tuum, si quando tibi natus fuerit. Respondet adolescens: at si mihi nunquam natus fue-

fuerit filius, frustra ergo fleverò, qui tot a te plagas acceperim, nec rursus vel tibi, vel filio, quem non habebo, imponere possim. tu autem ridens me morieris, quod impune me toties verberaveris, quodque ego plagas rursus infligere filio meo non possim. Interpres etiam Luciani l. d. eam vocem male vertit, quem recte reprehendit Faber. Suidas, ἐγχανὼν, καταγελάσας, laudans hunc locum: ubi Kusterus ita vertit, ut supra scripsi.

NOTAE IN RANAS.

vs. 78. Οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον Ἄνω Σοφοκλέης, ὅ, τι ποιεῖ, κωδωνίσω.] Sensum hunc esse puto, ut Bacchus dicat, se non posse educere Sophoclem ab inferis, priusquam seorsim seductum interroget sine Sophocle Iophonta atque ab eo exquirat, cujusmodi sint ea dramata, quae faciat vel scribat; utrum ipsius sint Iophontis, an Sophoclis, quod vulgo ferebatur. (ποιεῖν enim est *facere*, *scribere fabulas*, ut saepe alibi.) nam si Iophon dicat, suas esse fabulas illas, atque a se scribi, deliberare poterat Bacchus de adducendo ab inferis Sophocle, ut praestantiore Iophonte ipso; sin fateretur patris esse, nihil erat, cur Sophoclem adduceret, cujus dramata filius adhuc ederet mortuo patre. Petitus ad LL. Attic. p. 70. corrigit ἄ νῦν, Σοφοκλέης ὅ, τι ποιεῖ, hac sententia, prius Iophon mihi solus est conveniendus, & explorandum, quid annuat: neque enim Sophocles ipse sine filii auctoritate, qui in eo tanquam desipiente, ejusque bonis, potestatem habebat, poterat polliceri quidquam. Σοφοκλέης ὅ, τι ποιεῖ, ait, videri prima fronte idem esse, ac quid de Sophocle faceret, sed tamen alludi iis verbis ad id, quod Iophonti objiciebatur, nempe eum paterna dramata pro suis edere; adeoque ea ita esse accipienda, quid faciat eorum, quae sunt Sophoclis. Haec mihi non probantur: expositio enim violenta est, & veritati rei repugnat. Sophocles enim etsi a filio παρανοίας accusatus fuerit, tamen a judicibus absolutus fuit, & filius ipsius reprehensus, ut paulo ante narrat Schol. & Auctor vitae Sophoclis. Adde, quod τὸ Σοφοκλέης ὅ, τί ποιεῖ vix Graece videtur dici, pro, *quid de Sophocle faceret*, vel *statueret*: erat enim dicendum, τὸ Σοφοκλέα.

vs. 91. Εὐριπίδῃ πλεῖν ἢ ᾠδῇ λαλίστερα.] Eustath. in Il. p. 1226. 15. laudans hunc locum, ait, ex his, quae augendi vim habent, alia esse communia, alia joci & elegantiae causa a poëtis adhibita, ut cum poëta h. l. dicit cet. & Alexis, alium κρείττονα esse a tero ἡμέρας δρόμῳ, quae a locis contra naturam translata sunt. add. Casaub. ad Athen. p. 63. & 800. Etiam Suidas descripsit hunc locum in πλεῖν, sed corrupte. vid. Kust.

vs. 93. Χελιδόνων μυστεῖα.] Vid. Suid. Eustath ad Od. Φ. p. 1914. 36. λαλαγέστα ἀκαλλὴς (ἡ χελιδὼν) κατὰ τὸ μύθιον ὡς οἷα θρᾷσσα. διὸ καὶ ὁ κωμικὸς, ὃς ἐκεῖνος ψέγει, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζοντας, χελιδόνων μυστεῖα καλεῖ, ὅ ἐστιν ὑπερβαρβάρους χελιδόνων ᾠδὰς cet. Locus, qui apud Suid. sequitur, Οὗ περὶ χείλεσι βρέμεται Θρηϊκία χελιδών, est ex hac ipsa fabula vs. 691. sed prave a Suida transscriptus est: ita enim scriptum est, ἐφ' ᾧ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρεμεται Θρηϊκία χελιδών. non notavit Kusterus.

vs. 94. Ἃ φρῦδα θᾶττον, ἢ μόνον χόρον λάβῃ, Ἅπαξ προσερήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.] Χορὸν διδόναι dicebantur choragi poëtae, cum ejus opera utebantur in choro instruendo, & fabula docenda; λαμβάνειν poëtae, qui eas partes suscipiebant. Jam vero mali poëtae non facile suorum dramatum emtores inveniebant, cum choragi, paullo gloriae cupidiores, nullis sumtibus parcerent, ut possent quam optimi poëtae fabulam producere. hoc est, quod hic dicit Aristophanes; malos tragicos incredibili gaudio efferri, si semel operam suam ad scenam locaverint, & fiat illis potestas unam aliquam tragoediam producendi in theatrum. Itaque recte Schol. hic exponit φρῦδα, ἀφανῆ ὑπὸ τῆς χαρᾶς: quasi dicas, prae gaudio eos nescire ubi sint, evanescere. At χορὸν λαμβάνειν quid esset, non intellexit, cum exponit, si semel spectatores habuerint applaudentes dramatibus eorum. Ita fere hunc locum explicat Casaub. in Athen. l. 14. c. 9. p. 907. Et sane χορὸν λαμβανέιν esse, quod vult Casaub. patet etiam ex iis, quae congessit Steph. in Thes. v. χορὸς, & Suid. v. χορὸν διδόναι. sed tamen sententia obscura est: nam quid est χόρον προσερήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ. Λαμβάνειν χορὸν est accipere potestatem docendae fabulae; προσερεῖν autem de vento secundo dicitur, qui prosequitur a tergo euntes. itaque χορὸς προσερήσας τῇ τραγῳδίᾳ, est potestas docendi dramatis, quae quasi ventus secundus adspirat ipsorum tragoediae, & quasi navim ad locum optatum, sic eam in theatrum appellit. sed hoc quid sit, non satis perspicio. In poëta malim incisum locare post ἅπαξ, quam post λάβῃ. est enim sententia, *si semel*

semel tantum potestas ipsis exhibendae fabulae concedatur. Θάττον est, *ocius, quam celerrime*, ut saepe alibi.

vs. 96. Γόνιμον δὲ ποιητὴν.] *Nativum* Rutgers. qui hunc versum & tres sequentes vertit jambis, 4. Var. Lect. 9. & Juven. Sat. 7. imitatum docet.

vs. 121. Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω κ᾽ Θρανίτε, Κρεμασαντι σαυτόν.] Constant. Lex. & Steph. Thes. in voc. κρεμάω, ita haec jungunt. κρεμάσαντι σαυτὸν ἀπὸ κάλω. *si suspenderis te ex fune.* puto incisum majus, vel quod dicitur semicolon, ponendum post Θρανίτε, & praecedentia separanda a κρεμάσαντι σαυτόν: tum quia non recte quis dicitur κρεμᾶν σεαυτὸν ἀπὸ Θρανιτε, tum, quia Suidas variis locis, in πινηρά, in Θράνιον, & κάλως, solum illa memorat, quae dixi separanda, id est, sine κρεμάσαντι σαυτόν. ut & Poll. lib. 10. cap. 11. n. 48. p. 1202. Sensus erit: *prima est a laqueo & scabello*, vel, *primam ostendit laqueus & scabellum, si suspenderis te ipse.* Apud Suid. autem in Θράνιον, videtur rectius scribi Θράνες κ᾽ Θράνια, ταπεινά τινα διφρία, pro eo, quod habet Schol. Θράνες κ᾽ Θρανιτιά τινα. certe Θρανιτια saltem mendosum est, pro Θρανίδια. deinde recte apud Suid. Θρῆνος pro Θρῆνυς ut Schol. perperam. Apud Scholiastem autem melius scribitur πλακτίζοντες αὐτά, quam λακτίζοντες, quod Suidae est. Ceterum Pollux lib. 10. cap. 11. n. 48. Θρανίον hoc loco accipit pro paxillo, cui annectitur restis, ἐπὶ πατιαλιε; de quo vide ibi Commentat. Θρανίον autem apud Suidam scribendum esse, non Θράνιον recte censet Jungerm. & ita quoque apud eundem est scribendum in πινηρά. Schol. recte Θρανίον.

vs. 193. Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν ὑπὲρ τ᾽ κρεῶν.] Suid. κρεας. ἔτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἀτικοί: & subjicit hunc locum. Schol. κρεῶν exponit per σωμάτων, vel τῦ ἰδίε σώματ⊙. Sententia poëtae est haec, opinor, se non recipere servum, nisi qui ad Arginusas depugnarit pugnam illam pro corpore, id est, vita ac salute. Valde exagitat Scholiastae expositionem Gatak. de stylo Nov. Instrum. cap. 10. aitque, ineptissime eum exponere ὑπὲρ κρεῶν, ὑπὲρ σωμάτων, quasi Charon tricorpores quosdam Gorgones, vel saltem bicorpores servos cogitasset: sed haec vox non est captanda: neque enim si dixit Scholiastes, servus non pugnavit πλὴν ὑπὲρ σωμάτων, existimavit, servum plura corpora habuisse, sed ἁπλῶς dixit, quemadmodum poëta, qui hoc forte non de solo illo servo intelligebat, sed in universum Charonem facere dicit, se nullos recipere servos, nisi qui ad Arginusas pro vita depugnassent: vel, si omnino de illo solo sentit, non minus commode potuit dicere de uno κρέα in plurativo numero, quam lepus unus dicitur currere τὴν ὑπὲρ τ᾽ κρεῶν. Deinde Schol. non ob aliam rationem κρεῶν videtur exposuisse numero plurium, quam quia eodem usus erat Aristoph. nam ipse mox exponit ὑπὲρ τῦ ἰδίε σώματ⊙, quibus verbis quid intelligat inferius quoque satis declarat, cum ait, Athenienses ὑπὲρ σώσ᾽ γενομένες ὑπὲρ τ᾽ ψυχῆς ἠγωνίζ. Argutatur valde Gatakerus in hac Scholiastae sententia refellenda, quam si simpliciter accipias, nihil habet absurdi. pone, κρέα non significare corpus, quid tum? ideo non potest dici aliquis pugnare ὑπὲρ τῦ σώματ⊙, vel, quod idem est, ὑπὲρ τ᾽ ψυχῆς. quo utroque etiam Schol. utitur? aut, cum quis dicitur pugnasse ὑπὲρ τ᾽ κρεῶν, an non idem etiam recte poterit dici pugnasse ὑπὲρ τῦ σώματ⊙? quid est ergo, cum in noto proverbio lepus dicitur currere τὸν ὑπὲρ κρεῶν, aut cur hoc ad verbum exponemus, *pro carnibus* (metuens scilicet, ne in pulpamentum incidant) magis quam *pro corpore, ac vita*, quae sententia in iis verbis inest? Et diserte Proverbiorum Auctores & Suidas tradunt, id proverbium dici de iis, qui διακινδυνεύσασι ταῖς ψυχαις, κ᾽ λίαν τῦτο καρτερῶς ἀγωνίζασι: ad quod proverbium respexisse Poëtam ego cum Erasmo & Schotto ad Zenob. 4. 85. opinor Conjectura Gatakeri explicantis, haec dici κατ᾽ ἀπροσδόκητον, ut, cum quis putaret poëtam dicturum νεναυμάχηκε ὑπὲρ τ᾽ ψυχῆς, vel πατρίδ⊙, is praeter opinionem dixerit, τὴν ὑπὲρ τ᾽ κρεῶν, respiciens indolem servorum, quibus cibus & carnes ipsa vita est, satis est ingeniosa: sed mihi non videtur causa, cur recedamus ab interpretatione Scholiastae, in qua ego nihil magnopere quod me offendat invenio. Potest autem ita etiam exponi sententia, ut dicat Charon, se non recepturum servum, nisi interfuerit illi praelio, quod pugnatum est ad Arginusas, non a solo servo, sed ab Athenienſibus, aliisque omnibus, qui in eorum classe erant, ὑπὲρ κρεῶν, i. e. *de vita ac salute*, cum jam attriti aliquot adversis praeliis ante fuissent, atque ita revera ὑπὲρ κρεῶν pugnarent, quod indicat quoque articulus τὴν, quam expositionem etiam in fine notae tangit Schol. Ceterum Palmerius etiam ad hunc locum reprehendit Schol. aitque, cur potius in ea pugna ad Arginusas de propriis corporibus periclitati fuerint pugnantes, quam in aliis, se non videre: nam in omni naumachia periculum maximum de proprio corpore & vita pugnantibus imminere, cet. Ego puto hoc a Schol. ideo dici, quia existimat servos, qui patriam vel pecunias non haberent, non pro his, sed tantum pro propria vita, eaque quam solam habebant, & amittere poterant, pugnasse: quae quidem expositio nonnihil coactior est, & melius fuisset simpliciter exponi ὑπὲρ τ᾽ σωμάτων, siquidem non de uno servo, quem secum habebat Bacchus, intelligit, vel ὑπὲρ τῦ σώματ⊙ ἢ ψυχῆς. Conjectura autem Palmerii de Creonte monte, qui in insula Lesbo memoratur, ad quem putat

forte hanc pugnam esse commissam, & a poëta respici, mihi videtur audacissima, & contra legem metri est, quod etiam ipse fatetur. Quidquid est, verba poëtae ita simpliciter exponi possunt, ut dicat Charon, se non recepturum servum, si non interfuisset celebri illi praelio ad Arginusas, quae pugnata est ab Athenienſibus περὶ κρεῶν. Schol. idem videtur sentire. Si voculam unam aut alteram interponit minus propriam, ea non captanda est, sed benigne explicanda potius, quam argutationibus indulgendum, & conjecturis, quae saepe inanes sunt.

vs. 199. Εἴ τις ἐπιπλεῖ, σπεύδετω.] Interpres: *Si quis praeterea velit adnavigare.* Potest hoc exponi ἐλλειπτικῶς, εἴ τις ἐπιπλεῖ τοῖς ἐπέκεινα. Sed mihi videtur verosimile, scribendum εἴ τις ἔτι πλεῖ. *Si quis insuper vult trajicere:* ut referat morem nautarum, qui soluturi solent inclamare his, qui adstant, vel quos venientes vident, si quis forte eorum una conscendere velit: nam & alia in hac scena tribuuntur Charoni ex more nautarum. vid. Schol. ad vs. 188. 191.

vs. 218. Ἐν Λιμναισιν.] De hoc loco vid. etiam Stephan. & ibi Comment. Harpocrat. v. ἐν Λίμναις. Hesych. v. Λιμναγενης, qui Lenaea ibi acta tradit. Gronovius ad Harpocrat. acerrime invehitur in Blancardum, quod apud Harpocrat. ediderit ἐν Λίμναις Διονύσιον, cum Maussacus recte emendasset editionem Aldinam, quae itidem Διονύσιον praefert: non scio, quam recte. Secutus ille videtur cum Aldum, tum Suidam v. ἐν Λίμναις, qui itidem Διονύσιον, non Διόνυσον habet: & ibi etiam Kusterus id de templo Bacchi exponit. Idem Gronovius notat in MS. Harpocrat. Florent. esse Διώνυσος, idque probat. Sed mihi non improbandum videtur Διονύσιον, accusandi casu: nam credibile est, Harpocrationem respexisse ad h. l. Aristophanis, ut saepe Lexicographi illi, qui verba quaedam ex antiquis auctoribus excerpta praeponunt expositionibus suis, non mutatis casibus, nec tamen id verbum, unde illi casus pendent, addunt.

vs. 219. Ὁ κραιπαλόκωμος.] Schol. ὁ καθ' ὑπερβολὴν γινόμενος ὕρνος. item Suidas: quos sequitur Coelius Rhodigin. l. 7. c. 5. Ego magis probo sententiam H. Stephani, &, qui hunc exscripsit R. Constantini, atque etiam Biseti, esse adjectivum, & jungendum cum ὄχλος; turba, quae ebria & gravata vino comessatur & bacchatur. aliter si accipias, pendebit sensus, nec erit, quo vox κραιπαλόκωμος referatur. Apud Suid. etiam scriptum est κραιπαλαίκωμος; ubi de variatione scripturae nihil monent.

vs. 235. Ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον ἔνυδρον ἐν Λίμναις τρέφω.] Per δόνακα ὑπολύριον intelligit, quod in cithara μαγάδιον dicitur, quodque chordis subjicitur, quo eae vehantur. hoc olim e calamo fiebat, deinde e ligno, vel cornu. Hesych. Δόνακα, ὑπολύριον. πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο. sic quoque Pollux l. 4. c. 9. n. 62. nisi quod pro κέρατος legit κεράτων, non recte, ut docet Scalig. ad Manil. p. 421. ed. Raphel. nam κέρασα plur. num. in cithara dicuntur πήχεις, manubria in summo: eaque emendatio Scaligeri legi debebat ad Pollucem, ubi hoc praeterierunt. κέρατος habet etiam Eustath. in Il. Σ. p. 1165. 26. Αἴλιος δὲ Διονύσιος εἰπὼν ὡς δόναξ ἡ τὸ λυρίον, ἐπάγει. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀντὶ τοῦ κέρατος ὑπετίθετο κάλαμον; & subjicit deinde locum hunc Aristophanis. Ex his verbis Eustathii, putat Scaliger l. d. ὑπολύριον vel μαγάδιον etiam dictum λύριον; sed eum errare putat Salmas. ad Solin. p. 502. b. d. & apud Eustath. legendum, Αἴλ. δ. Δ. ε. ὡς δόναξ ὑπολυρίου, cet. quorum ea erit sententia, *Aelius Dionysius, cum dixisset, calamum esse ὑπολυρίου*, vel *vocari ὑπολύριον, subjicit, quia olim* cet. Etiam locum Hesychii v. καλαμος emendat ibid. Salmasius. Etymol. M. corruptum in δόναξ, emendant Scaliger l. d. & Jungerm. ad Poll. l. d. δόνακες, κάλαμοι αὐλητικοί, ἢ αὐλοί. πρότερον γὰρ ταῖς θύραις ἀντὶ κέρατος ἐτίθεσαν καλάμους. pro θύραις legunt λύραις, in quo erravit ibi Sylburg. pro ἐτίθεσαν, ὑπετίθεσαν. Lexica laudant δόναξ ὑπολύριος, dubito an perperam. neque enim invenio hac terminatione, magisque puto ὑπολύριον neutro genere subſtantive dici, ut μαγάδιον; quemadmodum etiam Salmasius accepisse videtur, cum in Eustathio emendat δόναξ, ὑπολύριον; idque etiam ex hoc loco videtur patere: neque enim recte vel concinne duo adjectiva jungantur uni subſtantivo, δόναξ ὑπολύριος, ἔνυδρος. est autem ellipsis τὸ ὄντα, ἕνεκα δόνακος, ὃν ὄντα ὑπολύριον, vel εἰς ὑπολύριον, ἔνυδρον τρέφω. Sententiam versus, quem e Sophocle paulo ante protulit Scholiastes, exponit Scaliger. eod. loco.

vs. 255. Δεινότερα δῆτ' ἔγωγ' ἐλαύνων, εἰ ἀμφιβαγήσομαι.] Distinctio tollenda est post ἐλαύνων, & collocanda post ἔγωγε, ut haec conjungantur εἰ ἐλαύνων ἀμφιβαγήσομαι. participium pro gerundio, *remigando.* & ita fere verbum ἀμφιβάλλω solet jungi participiis.

vs. 305. Ὥσπερ Ἡγέλοχος] Schol. τραγῳδίας ὑποκριτής, ὃς καὶ ἐν τῷ Εὐριπίδου προσώπου αὐτῷ τῷ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ σίχῳ, Ἐκ κυμάτων cet. αἰφνιδίως ἐφθέγξατο σωτηρίαν τῶν σωτηροφόρων. Suid. v. Ἡγέλοχος, eadem verba refert, nisi quod habet ἐν τῷ Ὀρέστῃ τοῦ Εὐριπίδου, & post relatum versum subjicit, γαλήνη γὰρ τὸ πλοῖον αἰφνιδίως cet. Kusterus in notis scribit, locum corruptum esse & mutilum, ideoque se in eo vertendo sensum potius, quam verba spectasse. Vertit hoc modo: *Hic Hegelochus & in Euripidis Oreste eodem versu usus est. Propter elisam autem ultimam vocalem in*

voce γαληνὰ, *visus est dixisse*, γαλῆν ὁρῶ, *id est*, *felem video : quam ob caussam Comicorum salibus adspersus est*. Suum sensum expressit, non Suidae, nec Scholiastae. Quae sit horum verborum sententia, docet Schol. Euripidis Orest. vs. 279. ubi hoc legitur his verbis ; κεκωμῳδῆται ὁ ςίχ⊖ διὰ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτὴν. ὃ γὰρ φθάσαι τα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντ⊖ τῷ πνεύματ⊖, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δοξαι λέγειν, τὸ ζῷον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. Πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ διέπαιξαν ἐν κωμικοῖς. *Derisus fuit hic versus propter Hegelochum histrionem : nam cum deficiente spiritu non potuisset dividere Synaloepham* (hoc quid sit, exponet Voss. de Art. Gramm. l. 1. p. 154.) *visus est auditoribus dixisse γαλῆν animal, id est, felem, non γαληνὰ, id est, tranquillitatem*. Quod Schol. Euripidis dicit, ἐπιλείψαντ⊖ τῷ πνεύματ⊖, id Schol. Aristophanis & Suidae est, προσάντ⊖ αὐτῷ τῷ πνεύματ⊖, id est, *impedito, prohibito commeare spiritu :* quemadmodum hac significatione apud Aristotelem dici προσιςᾶν τὸ πνεῦμα notant Lexica. Itaque haec erit sententia verborum Scholiastae : quem (ferunt) in Euripidis Oreste agendo, impedito, commeare prohibito, vel deficiente ipsum spiritu in hoc versu, οὐ κυμάτων, cet. repente visum contrahere synaloepham, ἀιφνιδίως ὀφθῆναι συνελόντα τὴν συναλοιφὴν, vel ut Euripidis Schol. ὃ φθάσαι διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, non potuisse dividere synaloepham, id est, ut Voss. l. d. videtur sentire, cum ultimam literam vocis γαλῆν debuisset conjungere voci sequenti & pronunciare γαλή–ν' ὁρῶ, conjunxisse γαλῆν' atque ita dedisse caussam risus spectatoribus. sane in verbis Scholiastae quaedam corrupta esse, manifesto apparet ex ἀνακλάσθω illo ὃς – ὀφθῆναι, pro quo mihi videtur legendum ὃν, ut subaudiatur λέγωσι, vel φασὶ, quemadmodum etiam apud Schol. Euripidis. Nec satis placet vox ὀφθῆναι : neque enim id tam visum, quam auditum fuit ab auditoribus. Apud Suidam autem melius puto legi ἐν τῷ Ὀρέςῃ τοῦ Εὐριπίδου, quam apud Schol. ἐν τῷ Εὐριπίδου.

vs. 358. Καθαρεύει.] Sic etiam scribitur apud Gellium in praefat. & Suid. in v. Ἐξίςασθαι. Apud Plutarch. libello, utrum Athenienses bellicis an sapientiae studiis majorem gloriam sint consecuti Tom. II. p. 348. D. καθαρεύῃ. Et sane non video caussam, cum sequentia omnia ponantur in Indicativo, cur hic solum optativus locum habere debeat : quamquam ibi etiam vitiose quaedam leguntur.

vs. 366. Εἰκοσολόγ⊖.] Schol. τὰ εἰκοσὰ ἐν κρίσῃ συνάγων. quod Constantinus in Lex. vertit : *vigesimam partem punctorum in judicio referens*. Neutrum intelligo. Pollux l. 6. c. 31. n. 128. recenset inter ὀνόματα ἱπποειδῆ, haud secus atque hic poëta. Apparet autem ex eodem l. 9. c. 5. n. 29. ita vocatos fuisse publicanorum quoddam genus, qui vicesimam quamdam colligerent.

vs. 369. Κυκλίοισι χορεῦσιν ὑπάδων.] Qui sint κύκλιοι χοροὶ, vid. apud Schol. ad Nubes vs. 311. & 332. & Spanhem. ad Callim. Hymn. in Dian. vs. 267. Quod autem hic cyclicos choros memorat poëta, id etiam convenit Cinesiae, qui κυκλιοδιδάσκαλ⊖ dicitur Avib. vs. 1403. ab Aristophane; & κυκλίων χορῶν διδάσκαλ⊖ a Schol. ad Nub. vs. 332. Quomodo autem κυκλίων χορῶν διδάσκαλ⊖ dicatur κυκλίοις χορεῖς ὑπάδειν, non satis assequor : nisi putemus, ipsos illos poëtas ἄσματα sua cecinisse, & ad eorum cantus chorum cyclicum varios motus flexusque edidisse : unde etiam forte Nub. vs. 332. poëta ἀσματοκάμπτας κυκλίων χορῶν vocat. Sane Lucian. de Saltat. p. 798. ὑπάδειν dicit eum, qui histrioni saltanti accinebat. Hoc si verum est, κυκλιοδιδάσκαλ⊖ est non solum, qui modum & rationem chori cyclici edocet, ut Spanh. l. d. censet, sed etiam, qui choro accinit.

vs. 381. Τὴν Σώτειραν.] Minervam intelligi opinor. Hesych. Σώτειρα, ἡ Ἀθηνᾶ ὡς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, & apparet ex epigrammate apud Suidam h. v. itaque forte apud Schol. legendum est, ἴσως γὰρ Ἀθηνᾶ σώτειρα λεγομένη. nam ad Cererem hoc non pertinere docet vs. 385.

vs. 426. Ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν τίλλειν.] Schol. Theocr. ad Idyll. 5. vs. 43. hunc locum non recte exponit : quo nomine eum reprehendit Heins. Lect. Theocr. c. 9.

vs. 432. Τουτοὶ τὸ Ἱπποβότου.] Versus mendosus est, nam ι paragogicum cum longum sit, facit in prima sede amphimacrum, qui versum jambicum non ingreditur. sunt autem omnes hi versus trimetri ἐφθημιμερεῖς, ut notat Schol. ad principium hujus τριφῆς vs. 419. puto legendum τοῦτον. Apud Suidam in ἱπποπόρος solum legitur τὸν Ἱπποβότου ; nec monent Editores, aliter apud Poëtam legi.

vs. 443. Ἱερὸν ἀνὰ κύκλον.] Hoc pertinet ad choros cyclicos saltantium in sacris. vid. Spanh. ad Callim. Hymn. in Dian. vs. 267.

vs. 457. Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλι⊖ τὸ φέγγ⊖ λαμπρόν ἐςι.] Schol. ad vs. 443. notat, in aliis esse ἱερόν.

vs. 485. Σπογγιάν.] Laudat Suidas, addens esse ex Ranis h. v. locum non notant Editores. Spongiis autem, certa quadam ratione coactis, usos fuisse antiquos loco καρδιοφύλακ⊖, notat ex hoc loco Lindebrog. ad Terent. Eun. act. 4. sc. 7.

vs. 511. Κάκιστ', ἐπαινῶ.] Hoc dici ab iis, qui quid oblatum recusant, ut apud Latinos *recte, benigne*, docet Casaub. ad Theocr. c. 16. & Diog. Laërt. lib. 2. n. 76. Ceterum hic versus vitio syllabae superfluae laborat, κάκιστ' ἐπαινῶ. ἢ μὰ τὸν Ἀπόλλω ε μὴ ις' ἴγω. neque enim tres

illae syllabae consistere in quinta sede possunt. Si in voce apocopen passa locus esset apostropho, quod non scio, posset legi 'Αποκ'. alioqui extrudenda erit altera particularum negantium.

vs. 515. Ληϊδ' ἔχων.] Haec non Dionyso, sed ancillae tribuunt aliae edd. rectius opinor: recusabat enim Xanthias. Scholiastes a sententia aberrat, cum ait, haec esse verba Bacchi Xanthiam retinentis, & non permittentis intrare cum ancilla. etenim Xanthias jam recusaverat intrare. vid. not. Scalig.

vs. 539. Καὶ πολλα περιπεπλευκότ@.] Suid. v. Ταῦτα. ἀντὶ τοῦ, εἰς πάντα τετριμμένα, *in omnibus exercitati, versati.* Ab eadem re Ulyssem laudat Homerus princip. Odysseae, ubi Eust. πολυτροπον παραφράζει, ὰκ ἐφ' ἑνὸς ἑστῶτα οἷα γεγραμμένην εἰκονα, respiciens, opinor, ad verba Comici vs. 542.

vs. 562. Ἀνημιωβολιαῖα.] Schol. ἀνημιωβολιαῖα ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἡμίσυ ὀβολοῦ ἦν· ἄξιον ἡμιωβολιαίου. Suidas h. v. ἡμίστ@ ὀβολοῦ ἄξιον, ἤτοι ἡμιωβολίου: quod praefero. nam ἡμιωβολιαῖον per se est, quod valet dimidio obolo, neque debet dici ἄξιον ἡμιωβολιαίου, sed ἡμιωβολιαῖον simpliciter, vel ἄξιον ἡμιωβολίου, ut Suidas. Sequentia autem Scholiastae verba Salmas. in notis Jungerm. ad Polluc. l. 9. c. 6. n. 64. ita emendat, ut pro ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου πολέμιος, legat ἐπὶ τοῦ ἡμιωβολίου; pro Θεοσχθρία, quod tamen etiam Suidas habet, Θεοστχθρια, (sic etiam Aristoph. alibi, at Lucian. Lexiph. Θεοιχθία.) pro ἀνημιωβόλιον, ἀνὰ ἡμιωβόλιον: Poëtam enim licentia comica ex ἀνὰ & ἡμιωβόλιον, (id est, *fere, circiter, dimidius obolus*) composuisse ἀνημιωβολιαῖ@. In MSS. autem apud Pollucem in ipsis Poëtae verbis legitur ἀν' ἡμιωβολιαῖα, quod praeferret Jungermannus, nisi obstaret auctoritas Scholiastae. Si legas ἀν' ἡμιωβολιαῖα, pro ἀνὰ, esset, *quarum singulae valent dimidio obolo*, idque conveniret expositioni Schol. ἀντὶ τοῦ ἕκαστον αὐτῶν ἡμίστεος ὀβολοῦ ἄξιον: eam enim vim habet praepositio ἀνὰ. Sed relinquenda est ob auctoritatem Schol. & Suidae vulgata. Salmasii autem conjectura videtur vera, pro ἀνημιωβόλιον in Schol. legentis ἀνὰ ἡμιωβόλιον: nec tamen necesse est ibi ἀνὰ verti *circiter, fere:* sed recte vertas *singulae*, ut modo dictum, quod conveniet cum expositione Scholiastae. Quod autem Lexica laudant ἀνημιωβόλιον, pro *dimidio obolo*, ex hoc loco hauserunt: quod facere non debuerant. Ceterum nota Salmasii etiam pertinet ad locum Suidae, qui sua hausit e Scholiaste.

vs. 575. Τὰς ψιάθας.] Notat Schol. in Callistrato scriptum esse τὰς ψιάθους, idque ibi notari tanquam animadversione dignum, quod Poëta eam vocem masculino genere usurpaverit. Etiam Suidas v. ψιάθα tradit, Aristophanem hanc vocem dixisse genere masculino, cum sit foeminini. Respexit procul dubio ad hunc locum Poëtae, etsi interpretes de eo nihil notent. Callistratum autem inter antiquos Scholiastas fuisse, e multis locis horum Commentariorum constat.

vs. 577. Τὸν προστάτην Κλέωνα.] Interpres: *Urbis praesidem.* Ita forte verti potest, quod moderabatur pleraque pro suo arbitrio. Sed proprie προστάται Athenis erant patroni τῶ μετοίκων, vid. Suid. & Harpocrat. Aelian. 12. V. H. 43. turbulentos quosdam demagogos & oratores, cujusmodi & Cleon erat, vocat προστάτας τοῦ δήμου: quae significatio hic quoque locum habere potest. Cleonem autem jam tum obiisse, notat Schol. cum scena sit apud inferos, quod ad tempus, quo acta est haec fabula pertinet, ut &, quod mox de Hyperbolo dicit.

vs. 578. Σὺ δ' ἔμοι γ', ἐάν περ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον.] Non video, cur retracto accentu debeat dici ἔμοι γ', pro ἐμοί γ'. deinde, nec hoc intelligo, ad quem ἡ παιδοκτύπεια dicat σὺ δὲ, cum una tantum sit ancilla Πλαθάνη, cum qua loquitur: nisi putemus aliam etiam intelligi, tanquam mutam personam, quam alloquatur, quod mihi non verosimile videtur. forte pro σὺ δ' ἔμοι γ', legendum est, σὺν δ' ἔτι γ', *atque una, atque insuper una:* nam σὺν, sine casu positum, hoc notat.

vs. 632. Ὑσριχίδ. μαστιγῶν.] Hesych. ὑσριχὶς, μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν. etiam Polluci l. 2. c. 3. n. 24. ὑσριχις dicitur, & l. 3. c. 8. n. 79. αἱ μάστιγες, ὑσριχίδες. & inter σκευη ὑσριχὶς recensetur ab eodem l. 10. c. 40. n. 168. Suid. ὑσριχις, ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. Idem tamen ὕσριξ, ὰκ ὁμματ@ μετ' αὐτῶν τῶ τριχῶν μάστιξ, laudans h. l. Aristophanis. Etym. M. ὕσριξ, ὕσριχ@, ἡ ὰκ τῶ τριχῶν τῶ ὑῶν μάστιξ. ut adeo videatur & ὕσριξ & ὑσριχις dici pro flagello; quod etiam Constantinus docet auctoritate Suidae. Sed cum nullum vel ab Etymologo, vel a Suida, exemplum adferatur, atque Suidas insuper τῷ ὕσριξ subjiciat ex h. l. ὑσριχίδ. μαστιγῶν, ego adhuc ἐπίχω, an pro flagello ὕσριξ dicatur nominandi casu.

vs. 725. Κιμωλίας γῆς.] Vid. Bochart. Chanaan. l. 1. c. 14. p. 454. & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 530.

vs. 731. Ἐς τε τῶ πολιτῶν τὰς καλὰς τε κἀγαθὰς, εἰς τε τἀρχεῖον νόμισμα, ἢ τὸ καινὸν χρυσίον.] Comparatio est inter cives καλὰς κἀγαθὰς, & τὸ ἀρχεῖον νόμισμα. Quae debebat referri ad τὸ καινὸν χρυσίον non apparet. cives enim boni ac probi conferuntur cum veteribus nummis, non cum recentibus. Ut omnia congruant, & plena sit oppositio, puto legendum, τὰς καλὰς τε κἀ'γαθὰς. *Mihi videtur civitas eandem sequi rationem in civibus bonis ac malis, quam sequitur in nummis veteribus & recens cusis aureis.*

vs. 737. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις.] Hemst. ad Poll. l. 9. c. 6. n. 92. putat ex h. l. patere, χαλκια pecu-

peculiariter dicta nummos aureos, quibus plurimum aeris erat admixtum. Sane, quae hic χαλκία, paulo ante dixerat χαμὸν χρυσίον. Jungerm. ib. n. 91. putat Pollucem, qui ibi h. l. laudat, dixisse χαλκίον singulari numero dici, ut ἀργύριον: apud Aristophanem tamen & Eubulum dici etiam χαλκία.

vs. 743. Καὶ πονηροῖς, κἀπὶ ποτηρῶν.] Hac forma loquendi Graeci saepe notant homines improbos. De probis e contrario ὁ κακὸς ἐσθλὸς ἐπὶ κακῶν. vid. Theocrit. Id. 25. vs. 38.

vs. 757. Μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ.] Casaub. in Athen. l. 6. c. 15. p. 447. *Ultima meta τῇ μυήσεως erat fieri epoptam & epborum: quare ἐποπτεύειν proverbii instar de fruitione summi boni dicitur. Aristoph. Ran. cet.* Quae de tempore, quod inter μύησιν & ἐποπτείαν intererat, ibidem disputat Casaubonus, refelluntur a Salmas. ad Hist. Aug. T. 1. p. 119. seqq. Adde Petit. ad LL. Attic. p. 30.

vs. 836. Σμιλεύμαλά τ' ἔργων.] Salmas. ad Solin. p. 735. b. c. *Aeschylum in componendis tragoediis majestatem & pondus verborum sententiarumque consectatum esse potius, quam elegantiam & nitorem, veteres critici observant. Contra ea Euripidi vitio datum est nimis accuratum & ornatum dicendi genus, & nimius nitor in tragico argumento. Aristoph. in Ranis de Euripide* σκινδαλμῶν παραξόνια, σμιλεύματα τ' ἔργων *vocat, quibus in comparationem opponit Aeschyli* ἱπποβάμονα ῥήματα *cet. Schol.* σμιλεύματα *interpretatur* διαγλύμματα, *quod ad calamos scriptorios scalpello temperatos referendum est.* κάλαμοι Δημόκριτοι *Crinagoras in Epigramm.* Idem Salmasius paulo ante σμίλιον inter instrumenta librarii referri notat, id est, scalpellum. Unde in veteri Epigrammate, σμίλα δοκογλυφῶν. Pollux l. 7. c. 21. n. 83. ait σμιλεύματα h. l. dici a σμίλη coriariorum, ut sint *rejicula, resegmina.* sed possunt in universum dici, ut videtur, σμιλεύματα, omnia quae resecantur τῇ σμίλῃ, etiam ea, quae praeciduntur in temperandis calamis. Suidas h. v. laudat hunc locum, & describit Scholium. Interpres ibi vertit, *& quisquiliae facinorum viri vim illatam fortiter propulsantis.* Quod est apud Schol. ἐρεθίσματα, idem Interpres vertit, Metaphorice, *quaevis quisquiliae.* Vox mihi suspecta est. neque enim alibi vocem ἐρέθισμα hac significatione inveni. Tan. Faber ad Anacreont. Od. 22. putat legendum ἢ ξέσματα.

vs. 852. Καταλεπτολογήσῃ πλοκαμίδιον πολὺν πόνον.] Id est, *subtiliter examinabit verba turgida & sesquipedalia;* quae paulo ante dixit ἱπποβάμονα ῥήματα, γομφοπαγῆ, *orationem ampullatam & dithyrambicam, quae pronunciari sine pulmonis vexatione & anhelitu non possit.* Casaub. ad Pers. Sat. 1. vs. 14. p. 56. *Grande aliquid, quod pulmo animae praelargus anhelet.*

vs. 1011. Νῦν γῶν Ἀθηναίων.] Suid. v. αἶκε πάθοι. & v. μικροπρεπείας, laudat haec fere omnia, sed non satis accurate. Quod autem Schol. habet ad vs. 1014. μικροπρεπείας δίγμαλα, apud eum posteriore loco legitur μικροπρεπείας ῥήμαλα. Describit autem poëta mores Athenienses, quos mire fuisse sollicitos, ne quid servorum sibi fraude periret, & in rebus minutis & parvi pretii attentos fuisse, etiam ex h. l. notat Casaub. ad Theophr. Char. p. 232. Μικροπρεπείαν accipi a Scholiaste & Suida ἀντὶ μικρολογίας, notat ibid.

vs. 1022. Καὶ Μελιτίδαι κάθηλο.] Suid. v. ἀδελτερώτατον, βεταλίων, & μαμμάκυθον legit Μελιτίδαι κάθηι). Kusterus ibi notat hanc lectionem meliorem esse ea, quae est in Editionibus Aristophanis, & copulam κἀ delendam. ratio est, quia secunda in Μελιτίδαι longa est: id enim apparere ex hoc versu comici Ran. 1337. Σκολιῶν Μελίτης κἀ Καρικῶν αὐλημάτων: nam & ibi itidem delendum esse τὸ κἀ ob legem metri & sensum, atque auctoritatem Suidae v. Μέλιτος. Haec mihi non probanda videntur. Cur enim lex metri in hoc versu jubet tolli τὸ κἀ? quia, inquit Kusterus, secunda in Μελίτης longa est. At quomodo hoc probat? quia Suidas in Μέλιτος, κἀ omisit: inde scilicet apparet, id debere deesse, & eam syllabam longam esse. At quis nobis affirmabit potius apud Aristophanem τὸ κἀ delendum esse, quam apud Suidam excidisse? cum praesertim etiam ibi vitiose σκολιὰς Μελίτης legatur pro σκολιῶν. Puto falsum esse, quod Kusterus, & Bentlejus, cujus auctoritatem se in eo sequi fatetur ad v. ἀδελτερώτατον, volunt, mediam in Μέλιτος, & antepenultimam in Μελιτίδης longam esse: nam 1. repugnat origo harum vocum, quae ἀπὸ τοῦ μέλι ducitur, auctore Eustathio in Od. N. p. 1735. 51. & Schol. h. l. μέλι autem utramque brevem habere certum est. 2. aliae cognatae voces, quarum duae priores syllabae eaedem sunt, eas utrasque breves habent. Μελίτη, Nereis, Hesiod. Θεογ. vs. 246. Homer. Il. Σ. vs. 42. Virg. 5. Aen. 825. Μελίτη, δῆμος Atticus, Aristoph. Ran. vs. 504. Μελίτη insula, unde catuli Μελιταῖοι, apud Holsten. ad Steph. in epigr. inedito. Quod autem apud Suidam omnibus locis legitur κάθηται, non improbandum videtur, nam cur in imperfecto dicatur κάθηλο, *sedebant*, nulla ratio est.

vs. 1041. Νεθισίας.] Itaque non recte Thomas Magister rejicit νεθισία. Illustrat h. l. Victor. 34. Var. lect. 1. ubi de fructu, qui e poëtis legendis capitur.

vs. 1051. Καὶ σὺ τί δῆτα δράσας, αὐτὸς ὅτως ἀνδρείως ἐδίδαξας.] Bentlejus in Ep. Millium, Malalae subjecta, p. 21. e MS. Oxon. κἀ σὺ τί δράσας ὅτως αὐτὸς γενναίως ἐξεδίδαξας. quod probat etiam ob eam causam, quod in anapaestico post quartum pedem non debet relinqui syllaba, quae faciat caesuram.

vſ. 1064. Ὀρφεὺς μὲν ἦν τελεῖας δ' ἡμῖν κατέδειξε.] Suid. v. Ὀρφεύς, ſcribit etiam ferri librum illius Τελείας, ſed ab aliis Onomacrito tribui. Interpres ibi *initia* vertit. Kuſterus laudans hunc locum Comici, *ritus ſacrorum*. Sane τελεταὶ utrumque notat. Heſych. τελεταὶ, θυτίαι, ἑορταὶ, μυσήρια. Serv. in VI. Aen. 645. *Orpheus primus Orgia inſtituit.* Orgia autem generali appellatione dicuntur omnium ſacrorum cerimoniae.

vſ. 1088. Ἦν ἐν σὺ λέγῃς Λυκαβητὸς.] Suid. v. Λυκαβητὸς, laudat h. l. ſed corrupte, emendatus a Kuſtero in notis. Eſt autem mons Atticae, ut idem docet, & Plinius H. N. l. 4. c. 7. Ait autem Suid. Λυκαβητὸς & Παρνασσὸν μιγέθη dici ἐπὶ τῶν εἴς τι μεγαλαυχούντων. Παρνασσὸν μιγέθη dicit, quod ejus montis altitudo celebratur ab antiquis. v. Bochart. Geogr. p. 469.

vſ. 1124. Ὑπολειπόμεθ'.] Id eſt, *poſtremus.* v. Kuhn. ad Poll. l. 6. c. 8. n. 44. Pro βραδὺς autem in verſu praeced. ſi legeretur βραχὺς, hoc utique praeferrem: nam hominibus brevibus & pinguibus utique moleſtior eſt curſus; ſed & breves magis ſolent incurvo capite & cervice incedere, praeſertim ſi pingues. adde, quod non neceſſe erat, bis idem dicere. nam ex eo, quod ὑπολειπόμεθα dicit, ſatis intelligitur, eumdem βραδὺν fuiſſe.

vſ. 1131. Μίγα τὸ πρᾶγμα.] Schol. ait, στροφὴν & ἀντιστροφὴν ſingulas eſſe 10. verſuum, ἐπιμεμιγμένων τριβράχεσιν: & quidem 1. 4. 6. & 10. eſſe trochaicos tetrametros catalecticos: reliquos trochaicos dimetros acatalecticos; niſi quod ſeptimus verſus στροφῆς ſit anapaeſticus πενθημιμερής, octavus autem dimeter brachycatalecticus. Septimus vero eſt: Ὅ, τι πιὸ ἦν ἔχειτον ἐρίζειν: qui mihi videtur ἑφθημιμερής, atque inſuper prima ſede tribrachyn habet, quod apud Ariſtoph. in anapaeſticis obſervare non memini. Octavus: Λέγετον ἢ ἔπιτον, ἢ ἀναδαίλρετον: in quo rurſus duo tribrachys. Quae autem porro Schol. dicit de numero verſuum, 1. 4. 6. 10. ea tantum ἀντιστροφῇ conveniunt. nam in στροφῇ ſunt trochaici tetrametri, immiſto pede tribrachy, 1. 2. 3. 5. & 9. Sed mihi incidit ſuſpicio ex eo, quod Schol. στροφῆς & ἀντιστροφῆς verſus pares facit, ſecundum verſum στροφῆς dividendum eſſe in duos trochaicos dimetros, eo quod alioquin in ea non 10. ſed tantum 9. ſunt verſus, & quod ſecundus in fine abundat ſyllaba una: Χαλεπὸν ἢ ἔν ἔργον διαιρεῖν, ἢ ὅταν ὁ ἢ τεῖνῃ βιαίως: quem ſi dividas, duo erunt trochaici dimetri: Χαλεπὸν ἔν ἔργον διαίρειν Ὅταν ὁ τείνῃ βιαίως. quo pacto omnia conſtabunt.

vſ. 1155. Ὀρεσίας.] Ex Euſtath. ad Il. K. principio videtur legendum eſſe Ὀρεσείας. idque probat Stanlej. ad Aeſchyl. in notis ad Catalog. p. 709. Bentlejo etiam in Ep. ad Millium p. 19. Ὀρέσεια dicitur.

vſ. 1340. Πᾶ ἐστιν ἡ τοῖς ὀστράκοις αὐτὴ κροτοῦσα.] De muſica, quae fiebat compoſitis teſtis, vel conchis, v. Caſaub. ad Athen. l. 5. c. 4. & ad Sueton. Neron. c. 20. Scaliger. ad Copam Virgil. p. 255.

vſ. 1400. Τὰ κῶλά τ' ὠμπάλλετε.] Interpres, *membra.* immo *retia*, ut recte Biſetus, probante Jungerm. ad Polluc. l. 5. c. 4. n. 27.

vſ. 1406. Διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας.] Hujus loci explicatio eſt apud Spanhem. ad Callim. Hymn. in Dian. vſ. 11. ubi & nummum profert, in quo eſt Diana, utraque manu facem tenens.

vſ. 1431. Κόκκυ. μεθείτε.] Ita videtur diſtinguendum. Etymol. & ex eo Suidas, ut emendant Edit. κόκκυ, οἱ Ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Heſych. τὸ ἐλάχιστον. Euſtath. in Od. Δ. p. 1479. 43. ait, apud Comicum eſſe adverbium. reſpexit forte ad hunc locum. Mihi videtur eſſe vox ficta h. l. nam cum paulo ante dixiſſet, κᾀ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω, pro λέξω, vel βοήσω, voce ea, ut videtur, ridiculi gratia, uſus; nunc ob eandem cauſſam inclamat κόκκυ.

vſ. 1472. Ποθεῖ μέ.] Suidas v. σιγῶ refert verſum Ionis, quem Ariſtophanes hic imitatur, & adducit Scholiaſtes. Σιγᾷ μέ, ἐχθαίρει δὲ, βέλεται γε μήν. Deinde in σίφνιοι. ἐκ τοῦ Ἰώνου Φρεαρῶν. φησὶ δὲ κᾀ Ἀριστοφάνης. ποθεῖ μέ. cet. quae ad locum illum non pertinent, ac forte male divulſa ſunt ab iis, quae refert idem in σιγῶ. Kuſt. ad Suidam v. σιγῶ ait verſum illum eſſe Euripidis, teſte Schol. Ariſtophanis h. l. in quo notanda eſt ejus incuria. nam Schol. ait eſſe ἐκ τοῦ Ἰώνου Φρεαρῶν. Portus in σίφνιοι hoc vertit, *ex Ionis opere de praeſidiis.* male. Φρεαροὶ nomen eſt dramatis, quod Ion ſcripſerat. meminit ejus Athen. l. 4. c. 25. & Heſych. in Νιφόεσσα Ἑλένη. vid. Caſaub. ad Athen. p. 318. Ceterum pro βέλεται οἱ ἔχειν, quod eſt apud Suidam, Scholiaſtes habet: βέλεταί γε μήν.

NOTAE

NOTAE IN EQUITES.

vſ. 9. Οὐλύμπιε.] Suidas in Ξυναυλίαν, & Euſtath. in Il. T. p. 1175. 64. Ὀλύμπιε. Notat Kuſterus, Οὐλύμπιε eſſe Ionicum, atque ideo ſe malle legere κλαύσωμεν ἂν Ὀλύμπιε. non improbabiliter, ſi non produci poſſet prima in Ὀλύμπιε ob ſequentem liquidam. itaque malim Ὀλύμπιε cum Suida & Euſtathio. De συναυλία habet quaedam Athen. 14. 2. ubi vide Caſaub. & Spanh. ad Callim. p. 471. Olympi autem etiam meminit e Comico Euſtath. in Il. A. p. 27. f. & Pollux l. 4. c. 10. n. 78. Vocis vero νόμος varios uſus adfert Schottus ad Procli Chreſtom. p. 36. pro hymnis deorum quod accipi notat Scholiaſtes, pluribus exponit Spanhem. in Callim. Hymn. in Del. vſ. 304.

vſ. 42. Δῆμος Πνυκίτης.] Populus Pnycites, id eſt, Athenienſis, qui convenit in Pnycem judiciorum & ſuffragiorum de Magiſtratibus eligendis gratia. Quia tamen hic poëta non apertis verbis, ſed per aenigmata populum deſignat, forte convenientius fuerit, δῆμον Πνυκίτην. Meurſ. de Popul. Athen. T. 4. Theſ. Ant. Graec. v. πνυξ, legit, Δῆμος, Πνυκίτης: *Demus, Pycnites:* diviſim; ut Δῆμος ibi dicatur pro nomine proprio, quod non abſurdum eſt. Nec facile quidquam in lectione mutaverim; cum etiam apud Dionem Chryſoſt. loco a Kuſtero laudato p. 362. legatur δῆμος, nec non apud Suidam. Tangit autem h. l. etiam Stephanus in Πνυξ, & Valeſ. ad Harpocr. pag. 64. Confirmat ſententiam Meurſii Pollux, qui lib. 8. n. 133. ἀφ' ἧς (Πνυκὸς) τὸ τὸ δῆμα θόρυβον πυκνίτην φασὶν οἱ κωμικοί. Nam ſi θόρυβος populi dicitur πυκνίτης, utique non ipſe populus. itaque ex ipſius ſententia videtur πυκνίτης hic eſſe θορυβώδης. Kuhnius non recte ibi putat, apud Comicum legendum πυκίτης.

vſ. 50. Ὦ δῆμε.] Hic quoque ſcribendum videtur Δῆμε, & vertendum *Deme*, ſi Meurſium ſequimur. v. ad vſ. 42. & ſic quoque h. l. Caſaub.

vſ. 61. Συλλιφ.] Brod. 1. Miſcell. 35. ſcribit, errare eos, qui exponunt *vaticinari* ac *divinare*: cum ſit *more ſenum delirare*. Suidas h. v. Scholiaſten deſcripſit, & praeterea quaedam addit.

vſ. 67. Ὁρᾶτε τὴν Ἴλαν.] De hujus loci ſententia diſputat Hartungus Theſ. Grut. Tom. 2. p. 684. puto eſſe fictum nomen ſervi.

vſ. 103. Ἐπίπαγα λείξας.] Laudant Suidas h. v. Etym. M. h. v. Pollux lib. 10. n. 96. & 6. n. 61. Euſtath. in Il. p. 1095. 20. Steph. de Urb. v. δῆμος. Apud Pollucem autem lib. 10. & Etym. M. legitur λείχων. Sed Scholiaſtes infra ad vſ. 1086. docet, hic lectum fuiſſe λείξας, ibi λείχων. vid. tamen notam Jungerm. ad Polluc. l. 6. n. 61. Kuhnius ad Poll. lib. 1. n. 26. hoc recenſet inter Pollucis ἁμαρτήματα μνημονικά: & tamen etiam apud Etymologum ita legi e Lexico Rhetorico ad Poll. lib. 6. n. 61. notat Salmaſius; ut, ſi id erratum eſt, non ſolius Pollucis ſit.

vſ. 152. Κάθελ' αὐτὸ τέλειον.] Ἔλειον & ἐλεὸς dicunt Graeci. Harpocration & Euſtath. h. l. laudant, ut notat Kuſterus. Adde eundem Euſtath. in Od. Ξ. p. 1766. 42. Apud Harpocr. autem in ἐλεοκόπων locus eſt difficilis. μήποτε δὲ παρὰ τὸ ἐλεὸν, ὅπερ ἐστὶν οὐδὸς ξύλινον, γεγένηται τέκμωρ. Quid enim ibi eſt οὐδὸς ξύλινον, *foris lignea?* an ergo intus ferrea, & obducta tantum ligno? hoc quidem inane eſt. ſed difficultatem hanc diſſimulant omnes Harpocrationis & Suidae ac Pollucis Interpretes, quibus locis de ἐλεὸς agunt. Suidas, qui eum articulum deſcripſit ex Harpocratione, vocem οὐδὸς omittit, quod & ipſum non monuerunt Editores: nec tamen veriſimile eſt, eam temere in Harpocrationem irrepſiſſe. Non habeo, quod dicam. Videtur tamen pro ἐλεὸς legi poſſe πλεκτὸν. Etym. M. v. ἐλεὸν: ἐξ ἐλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. Heſychius v. ἐλεοῖσι. τοῖς ἐκ λύγων πεπλεγμένοις. Cogitabam etiam pro voce corrupta forte legendum ἐπιξηνον, errore forte orto e compendiis ſcripturae: ſed hoc nimis longe a ductu literarum recedit.

vſ. 165. Καὶ τὸ Πυκνός.] Hanc lectionem probant Harpocration, Suidas, qui etiam notam Schol. deſcripſit, in πνυξ, Etymol. M. & alii. Et ipſe Ariſtophanes aliquoties ita loquitur, cujus loca congeſſit Kuſterus ad Theſmophoriaz. vſ. 665. & ad Suid. l. d. & in πύκνη, ubi notat apud Harpocrat. repugnante ſerie literarum legi πυκνὶ pro πυκνί. Ea obſervatio vera eſt: ſed ante ipſum jam legebatur apud Rutgerſ. 5. Var. Lect. 1. & Valeſ. ad Harpocr. p. 64. Ed. Blancardi. Porro apud Suidam in Πύκνη, turpiſſimum errorem reliquit Kuſterus, qui cum notet eum articulum ex Harpocratione, non emendet vitioſum illud Κλειδίμος, pro Κλειδήμος, ut in Harpocratione legitur, & in Suida reponendum oſtenderat Rutgerſius l. d.

vſ. 196. Καὶ σαφῶς γίγαμός.] Non caret ratione conjectura Caſauboni σοφῶς. Nam ſi eſt γίγαμος, utique non eſt σαφής: & repugnat vulgata lectio expoſitioni Scholiaſtae.

vſ. 219. Ἔχεις ἄπαλλα τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν, ἃ δεῖ.] Manifeſte vitioſus verſus: nam ſecunda in πολιτεία longa eſt. Puto legi poſſe deletis articulis: ἔχεις ἄπαλλα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ. Kuſterus: ἔχεις τὰ πάλλα e MS. Mihi articulus eo loco melius abeſſe videtur.

vſ. 255. Φράτορες τριωβόλου.] De triobolo, quae merces erat judicum apud Athenienſes, multis agit Petit. ad LL. Att. p. 325. ubi & hunc locum laudat. Adde Poll. l. 8. n. 20. atque ibi Jungerm. & Salmaſ. de Modo Uſur. p. 25. qui diſputat, diurnam hanc mercedem fuiſſe judicum, ita ut integro anno accipiant 180. drachmas ex publico. de triobolo judiciali etiam Meurſ. Areop. pag. 2123. & ſeqq. Tom. 5. Ant. Graec. ubi itidem de Ἡλιαστῶν.

vſ. 262. Διαβαλῶν.] Conjeceram Ἀμφλακῶν ex Heſychio, qui Ἀμφλακεῖν, ait, παλαιστικόν τι. Deinde vidi Caſaubonum, etſi ita legendum eſſe non dicit, tamen indicare, ſe in eadem ſententia fuiſſe. Et ita quoque puto ſcribendum apud Schol. παλαιστικὰ γάρ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ Ἀμφλακῶν, καὶ τὸ ἀγκυρίσας. *complexi* dicit Corn. Nep. in Epamin. c. 2. In Fabri Agoniſt. & Mercuriale nihil de hoc reperio.

Ibid. Ἀγκυρίσας.] Scaligeri ad Euſeb. num. 2208. expoſitionem vide hic apud Kuſterum, qui recte ſentit, nec probari eam facile, quod nullis aliis argumentis nititur, nec rejici poſſe. Salmaſius ad Lamprid. Commod. p. 521. Scaligeri expoſitionem rejicit, aitque, ἀγκυρίζειν eſſe pedibus pedes ſubvincire & ſupplantare. ſed nec ipſe quidquam adfert, unde hanc ſignificationem hujus vocabuli oſtendat: quod forte facturus fuerat in libro de ſchematis & tropis palaeſtrae, quem ibi promittit. De emendatione Caſauboni judicium Kuſteri probo; in primis cum etiam Pollux lib. 3. num. 155. ἀγκυρίζειν inter παλαιστικὰ recenſeat.

vſ. 287. Κατακικρᾴζομαί σε κράζων.] Priſcianus lib. 18. p. 1187. habet σε, aitque, Graecos huic verbo, & καταβοάω ſine diſcrimine genitivum & dativum adjungere. Mihi hic magis placet σε, vel metri gratia, ne loco impari ſpondeus ſit.

vſ. 313. Θυννοσκοπῶν.] Scholiaſten iisdem plane verbis exſcripſit Suidas in v. Θυννοσκόπος & Θυννεσκοπῶν. Porro de captura thynnorum vid. quae notant Caſaub. ad Strab. lib. 5. p. 223. & Brod. 6. Miſcellan. 8.

vſ. 316. Ὅσις ὑποτίμων ἐπώλεις.] Conjeceram ὑποτιμῶν, ut conveniret cum ἐπώλεις: nam aliquin ἐποτίμων πωλεῖς potius dicendum fuerat: cum vidi ita legi apud Suidam in μοχθηρία, ubi deſcribitur Scholiaſtes. hoc tamen Kuſterus neque hic, neque ad Suidam, notare voluit.

vſ. 320. Πάμπολλον τοῖς δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παραχέθειν.] Supereſt hic ſyllaba. Kuſterus putat delendum τοῖς. non intercedo. Sed non minus recte ſcribi poteſt δημόταις, quo facto nihil abundabit. Nam Kuſterum, cum edat δημόταισι, aliquid ſupereſſe in hoc verſu ſcribere, valde miror.

vſ. 321. Ἔνεστι σὺ ταῖς ἐμβάσιν.] Kuſterus locum Ovidii & Sidonii profert, ut oſtendat, etiam Latinos dicere, *pedem natare* in calceis nimis laxis. Debet illa Caſaubono ad Theophraſti Charact. cap. 5. p. 138. ubi inter ruſticitatis ſigna habetur geſtare calceos pede majores. Caſaubonus ibi & hunc locum Poëtae citat; aitque, ex eo patere, valde irriſos fuiſſe, qui calceos geſtarent majores pede. Habet etiam quaedam huc pertinentia Salmaſ. ad Tertullian. de Pall. pag. 199.

vſ. 348. Ὕδωρ τε πίνων.] Spanhem. ad Callim. Hymn. in Pall. p. 582. ſcribit, Ariſtophanem ὕδωρ πίνειν notare, ut miſerorum ac egenorum: nam Scholiaſtem hoc exponere τετέρει, ταλαιπωρῶν. Non percepit mentem Poëtae; qui hoc vult, inexercitatos Oratores, cum δικάδιον iis agendum eſt, eo quod imperiti ſunt dicendi, multis laboribus ac vigiliis orationem vix ac difficulter componere, ac ſtudiorum cauſſa, vino abſtinentes, aquam bibere. Ita recte Caſaubonus. Itaque quod ait Schol. ταλαιπωρῶν, non eſt, tanquam pauper, aut miſer; ſed ταλαιπωρῶν ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου; & ut Schol. ipſe exponit, μὴ πολλὰ καμάτου συντάσσων τῷ δίκῃ.

vſ. 384. Καὶ τὸ πρᾶγμ' ἓν ἦν | ὃκ ἦν | φλαῦρον ὧδ'.] Deeſt ſyllaba: non enim ſunt tres cretici, quos eſſe ait Scholiaſtes. Forte ὃκ ἂν ἦν.

vſ. 391. Τἀλλότριον ἀμῶν στρ.] Suidas, ἀλλότριον ἀμῶς στρ., ἐπὶ τῶν ἀλλότρια κερπευμένων. poteſt videri huc reſpexiſſe. Sed Interpretes ibi nihil notant: cum in ἀμῶμαι οἱ locum deſignent. De hoc proverbio vide, praeter Erasmum, Nanſium ad Nonni Euang. Joh. cap. 4. vſ. 186. & Spanhem. ad Callim. Hymn. in Cerer. vſ. 138.

vſ. 395. Μακκοᾶ.] Suid. h. v. ἀνοητοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐστί. ἔφαμεν δέ, ὅτι ἡ Μακκὼ ἐνέκα ἦν. Hinc corrigendus Scholiaſtes, qui pro ἐπὶ τοῦ ἐστί habet οὐ θεῖ ἐστί. ubi Kuſterus edidit: οὐ θεῖ ἐστί: ſine ratione. In primis autem notandum apud Suidam illud ἔφαμεν δέ, quod manifeſtum praebet argumentum, exſcripta ab eo eſſe Scholia, non Scholiaſten ſua ab eo deſcripſiſſe: nam quod hic ait, ἔφαμεν δὲ, pertinet ad vſ. 62.

vſ. 396. Ὡς δὲ πρὸς | πᾶν ἀναιδεύῃ.] Schol. ad vſ. 381. rationem horum metrorum exponens, ait, primum & ſecundum eſſe trochaica dimetra acatalecta, & illud in quarta ſede jambum habere, hoc in tertia: nec tamen conſtat metrum illius verſus, quem hic adſcripſi; nam prima ſede creticus eſt. Suidas in παρισηκότως legit ὁ δὲ πρὸς πᾶν &c. qua ratione anapaeſtus erit in prima ſede, quod admitti poteſt.

vſ. 399. Εἰ σε μὴ μισῶ, γενείμην ἐν Κρατίνου κώδιον.] Suſpectum mihi erat illud ἐν, & conjeceram ὤν, inductus verbis Scholiaſtae: γενείμην ἄν, φησιν,

φησιν, εἰς τὴν οἰκίαν Κρατίνε κάδιον. nam ἐν Κρατίνε, est, εἰς τὴν Κρατίνε οἰκίαν. Sed praeferenda est lectio MS. apud Kust. ἂν, γενοίμην ἄν, usitata ratione loquendi apud Graecos, qui optativo hanc particulam addere solent.

vs. 405. Πυῤῥοπίπλου.] Schol. legit παιδοπίπλου. Eustath. in Il. H. p. 679. 39. πυῤῥοπίπλου. eam vocem, & sententiam, quae in his versibus esse possit, satis aperte exponit Casaubonus Mihi tamen suspectum est hoc τὸ Ἰαλίδε: quod vertunt, *Julii filium*: nam hoc nomen aetate Aristophanis in Graecia notum fuisse, nusquam legi. Forte hic latet aliquid de patria Simonidis, qui Ἰαλιήτης fuit, e Julide Cei: quem πυῤῥοπίπλου ob avaritiam vocare potuit, cujus nomine male audiebat. nam & πυῤῥοπίπης *avarum* notare potest, si sequimur Casaubonum. Posset igitur legi τὸν Ἰαλιήτην τἄρ οἶμαι, cum dactylo in tertia sede: nam prima in οἶμαι corripi potest, ut in ποιῶ. Ita sensus esset: si hoc accideret, ut Cleon periret, & ipse canerem hoc Simonidis; πῖνε, πὺν ἐπὶ συμφοραῖς: & ipse, si viveret, non modo hoc, sed hymnos ac paeana prae nimio gaudio caneret. Sed haec conjectura est non valde firma. Interim τὸ Ἰαλίδε mihi non satisfacit. Apud Suidam est πυῤῥοπίπας h. v.

vs. 446. Τῶν δορυφόρων τῆ Βυρσίνης τοῦ Ἱππίου.] Fateor, me non intelligere, quid sit, quod hic scribit Casaubonus, objici Cleoni, quod stirpe Pisistrati natus sit, & δορυφόρους hic non videri dici satellites; sed eos, quibus satellites praesto sunt. Nec magis adsequor, quae scribit Meursius Pisistr. cap. 17. Cleonem hic appellari Hippiam, quia & ipse instar Hippiae tyrannidem in Republica usurpaverat, & ob eandem causam uxorem ejus Myrrhinen dici, quae Hippiae uxor fuerat. Mihi plane aperta videtur esse sententia Comici: nam cum Cleon objiceret Allantopolae, eum esse ἐκ τῶν ἀλιτηρίων, qui supplices violaverant, hic eadem impudentia ei reponit, ipsum esse ortum e satellitibus tyrannorum, id est, ut Schol. explicat, τῶν ἐπιβουλευσάντων τῇ πόλει, καὶ τοῖς τυράννοις συναραμένων: qua significatione δορυφόρος accipitur, ut apud Ciceronem saepissime *satelles*. Eorum autem, quae illi dicunt, nihil puto Comicum in animo habuisse. Porro ante ea verba Scholiastae, quae laudavi, videtur aliquid deesse; nam sententia certe imperfecta est. ea ita suppleri potest: Δῆλον δέ ἐστι τὸν Κλέωνα αὐτὸν ὡς τῶν ἀλιτηρίων γεγονέναι, τὸν Ἀλλαντοπώλην ἀντιδιαβάλλειν τὸν Κλέωνα ὡς ἐκ τῶν ἐπιβουλευσάντων. cet.

vs. 455. Γενικώτατον κρέας.] Eustath. ad Il. E. p. 545. fin. scribit γενικὸν κρέας apud Comicum esse ἄφθον κόμμα, *ampium frustum*. & in Od. A. p. 1426. 56. τὸ γενναῖον Δία πάχων. Scholiastes exponit etiam, ἰσχυρὰ κρέα, ἃ ὑ κατεργάζεται πυρί, *quae non facile coquuntur ignibus*. Casaubono ad Athen. lib. 2. c. 23. magis probatur expositio Eustathii. Add. eund. ad l. 7. c. 14. p. 530.

vs. 501. Ὑμεῖς ἢ σὺ' ἡμῖν ἢ προσέχεἰτε τὸν νοῦν.] Non stat versus. lego πρόσχετε. Pherecrates apud Schol. ad Nub. vs. 563. ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν. Similiter peccatum est Nub. vs. 575. v. ibi notata.

vs. 517. Τοῦτο μὲν εἰδὼς ἃ πάθεν Μάγνης.] Bentlejus epist. ad Mill. p. 32. laudat ταῦτα, quod rectum puto: utconveniat cum sequente ἅ.

vs. 520. Λυδίζων.] Sic in Hesychio, Photio, & Suida ex hoc loco legendum, recte censet Bentlejus in epist. ad Mill. p. 32. qui, quod apud Suidam λυδίζων sine interpretatione legitur, huc referendum non absurde putat: quod potuerat ibi notare Kusterus, cum praesertim ead. pag. apud Suid. v. λυδοὶ, loci hujus Bentleji mentionem faciat. Apparet autem hinc, non recte fecisse Kusterum, quod multis locis apud Suidam voces, quae sine expositione legebantur, ejecerit, nec dixerit, qua auctoritate id sibi faciendum putaverit. Idem autem recte apud Suidam in Λυδοὶ, pro διεσκεδάσθησαν restituit διεσκοδάσθησαν, ex Hesychio, Photio, & MS.

vs. 529. Ἐκπεπλεσῶν τῶν ἠλέκτρων.] Kusterus recte monet, ex adjectivo addito patere, nominativum esse ἠλεκτρὼν, vel, si sit ἠλέκτρα, legendum esse ἠλέκτρῶν. Priorem sententiam sequitur Schol. ut idem monet, dicens αἱ ἤλεκτροι, τῶν ἠλέκτρων. Suidas terminationem in α videtur praetulisse: scribit enim: ἤλεκτρα. ἰδίως τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐλεφάντινα, ἅτινα ἐκάλουν ἠλέκτρας; quod Schol. ἅτινας ἐκάλουν ἠλέκτρα. Et tamen mox idem Suidas eod. loc. & in ὠφθαλμισμένους, ἀνθραξὶ καὶ ἠλέκτροις. De re autem ipsa non dubito, quin recte sentiat Casaubonus; ornamenta fuisse lectorum ex electro, tanquam bullas quasdam, quae insererentur ligno. Hoc confirmat Eustath. ad Od. Δ. p. 1483. 24. ubi cum exposuisset ἤλεκτρον esse μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, item succinum, quod lacryma Heliadum dicitur, e quo capula gladiorum fiant, paleas attrahentia, & quo verisimile sit, exornatam fuisse Menelai domum, de qua ibi Poëta agit; mox subjicit: καὶ ἤλεκτρα δὲ τὰ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ἐν κλίναις ποικιλλόμενα, ὃν τὸ ἠλέκτρῳ φιλίᾳ λέγεται. ἃ καὶ θηλυκῶς προάγουσι, ὡς δηλοῖ τὸ, ἐκπεπλεσῶν τῶν ἠλέκτρων. ὧν ἡ εὐθεῖα, αἱ ἤλεκτροι, κατὰ τὰς τῶν κωμικῶν χολιαμβους. οἵ φασι, καὶ ὅτι αἱ ἀρχαῖαι κλῖναι τὰς ποδας εἶχον κατηφαλισμένας ἀνθραξὶ καὶ ἠλέκτροις. Est etiam in Etymol. M. ἠλέκτραι, πόλις Θηβῶν cet. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὁμμάτια. ἢ τὰ ἐν ταῖς κλίναις ποικιλλόμενα. quae iisdem verbis descripsit Varinus. Sylburgius ad Etym. referens verba Suidae, ait, ex ejus descriptione ἤλεκτρας videri esse electrina emblemata, quibus ceu oculis & gemmis lectorum pedes exornabantur: quemadmodum & Mercurii Sphingisve simulacra in iisdem pedibus effingi solita; quod de Mercurii

ſimulacris eſt in Etymol. v. Ἐμμῆς. Ceterum obſervandum eſt, quod Suidas poſt ἐπιδαλόμενα addit ἐλεφάντινα, quae vox in Schol. non comparet, ut etiam Kuſterus notavit, & ſi, quod docti putant, hic electrum, quae metalli ſpecies eſt, deſignatur, praeter rem & abſurde ab eo adjecta eſt. Sane videntur quidem primitus ornamenta ea ἠλέκτρια, vel ἠλεκτροι vocata, quod ex electro, vel ſi mavis, ſuccino fierent: ſed forte procedente tempore omnia ex alia materia facta, eo nomine appellata fuerunt: nam generaliter dicunt Euſtath. & Etymol. τὰ ποικιλόμενα; ita ut ea vox apud Suidam retineri poſſit. Quod autem Kuſterus ad Suid. putat apud eum legendum τὰ ταῖς κλίναις ἐπιδαλλόμενα, non neceſſe eſt: nam in univerſum τὰ ποικιλόμενα ita dicuntur, quae recte ἐπιδάλλεσθαι dicuntur. Sed ipſe ab ea ſententia diſceſſiſſe videtur: cum ad Ariſtoph. nihil mutet in Scholiis.

vſ. 531. Δ' ἢ δ' ἀπολωλὼς.] Suſpicor potius δ'ἴψ legendum eſſe, ut in proverbio, ubi & Schol. & Suidas & Diogenianus 4, 26. & Vatic. Append. 1. 59. δ'ἴψ habent: tametſi ſcio, non minus Graece dici δ'ἴψα.

vſ. 567. Ὁ θυμὸς εἰθὺς ἦν ἀμυνίας.] Hujusmodi acumina e nominibus propriis antiqui multis locis uſurparunt. v. Caſaub. ad Athen. lib. 3. c. 20. his defendi poteſt Menagius adverſus Bailetum, ejusmodi alluſiones frigidas vocantem, & ab antiquis rejectas eſſe: de quo Menag. Tom. I. Antibaill. cap. 48. Suidas Schol. verb. deſcripſit in ἀμυνίας.

vſ. 577. Μὴ φθονεῖθ' ἡμῶν.] Sic etiam Suid. in κομᾷ. At ego puto hoc non convenire rationi linguae Graecae, quae hic vel ſubjunctivum, vel infinitivum exigit. itaque magis probo, quod habet Schol. ad Nub. vſ. 14. μὴ φθονεῖθ'. ibid. vſ. 120. φθονεῖτω longe vitioſius.

vſ. 603. Ἀντὶ πόας Μηδικῆς.] Kuſt. ποίας e MS. ποιᾶς ſcribendum docet Etymol. M. h. v. & alibi. Μηδίκη quoque ſcribendum tradit Euſtath. ad Od. Ω. p. 1967. 27. ad differentiam nominis gentilis Μηδική: item Cyrillus. ſed vulgata ſcriptura retineri poteſt; quod poëta ei addit ſubſtantivum. Heſych. Μηδικὴ, πόα ἡ τρίφυλλον. Soping. corrigit Μηδικὴ. Nihil neceſſe eſt. mutanda tantum diſtinctio, & ſcribendum: μηδικὴ πόα, ἡ τρίφυλλος. Sic Strabo l. 11. p. 525. Μηδικὴ βοτάνη. & Steph. in Μηδία. De Medica porro vid. Victor. ad Varr. p. 131. ubi etiam h. l. laudat.

vſ. 605. Ὡς' ἴφθη Θέωρον εἰτεῖν καρκίνον Κορίθιον.] Φθάνω variis modis uſurpatur a Graecis. ſed nullum genus loquendi apud eos invenio, quod huic ſimile ſit: Θεωρὸς ἴφθη εἰπεῖν καρκίνον. Puto veram eſſe lectionem, quam adfert Caſaub. ὡς τ' ἴφθ. quod Schol. exponit ἤγραψε. de Theoro nihil praeterea compertum habeo. Suid. in Θέωρον deſcribit Scholiaſten. Poëta Nub. vſ. 399. Theorum perſtringit, ut perjurum.

vſ. 632. Βερέχθοί τε, καὶ κόθαλοι, καὶ μόθωνες.] Apertum eſt vitium in metrum. nam & media in κόθαλοι longa eſt, ut oſtendit Kuſterus ad Suidam in σκίταλοι, & ad Ariſtoph. h. l. & nec in quinta ſede trochaeus, nec in ſexta ſpondeus eſſe poteſt. Varie tentant hunc locum. Et Biſeti quidem conjectura abſurda eſt: Βερέχεθοί τε, καὶ μόθωνες, καὶ κόθαλοι: quoniam quintus pes –νες καὶ κό– hic locum habere non poteſt: & quia, quod ad Suid. notat Kuſterus, media in κόθαλοι longa eſt. Tan. Fab. Epiſt. lib. 2. ep. 66. reprehendens negligentiam Biſeti, quod non viderit ſyllabam abundare in ſua emendatione, Μόθωνες ἠδὲ κόθαλοι καὶ Βερέχεθοι. Sed non cogitabat Cenſor ille, ſecundae in κόθαλοι menſuram repugnare huic lectioni. Caſaubon. ad h. l. καὶ μωθωνες, verſus gratia; cui obſtat eadem ratio: ne dicam, nusquam alibi hoc nomen aliter ſcriptum reperiri, quam cum ο in prima, & ω in ſecunda. Kuſterus ad Suid. in σκίταλοι, & ad Ariſtoph. h. l. καὶ μώθων: hac ratione, quod Scholiaſtes videatur legiſſe Μόθων. Sane quidem Schol. in ſingulari, μόθων, ὁ εὐτελὴς: ſed ex illo non colligi poteſt, eum in poëta ita legiſſe. nam mille locis cum apud Comicum eſt ſingularis, in expoſitione ponit pluralem, & contra. atque etiam ſi ea ratio valeret, dicendum foret, in Ariſtophane, pro κόθαλοι, legendum κοάλεμοι: nam & hoc in expoſitione laudat Schol. pro κόθαλοι. Sed nec rationem video, cur a plurali, qui in omnibus ſervatus eſt, transeundum ſit ad ſingularem. Exiſtimo, ſine ope meliorum Codicum, hunc locum ſanari non poſſe.

vſ. 657. Ἀγροτέρᾳ.] Rationem hujus appellationis exponit Meurſius Athen. Attic. 2. 5. e Pauſania: ubi vide plura de hoc voto Callimachi. Ἀγροτέραν Dianam etiam Euſtathius e comoedia memorat in Od. P. p. 1821. 22. fine dubio ad h. l. reſpiciens. Item ad Od. Γ. p. 1454. 27. ubi, diffidens ab aliorum narratione, ſcribit, Athenienſes, τῇ Ἀγροτέρᾳ ante praelium χιλίας χιμαίρας voviſſe. Sed & aliter atque aliter plerique narrant. v. Meurſ. cujus diligentiam hic locus effugit: nec non locus Aeliani 2. V. H. 25. hic notatus a Kuſtero, qui 300. capellas quotannis ei immolari ſcribit, quas 500. vocat Xenophon lib. 3. Ἀναδάσεως.

vſ. 711. Ὡς σφόδρα σὺ τὸ δῆμον σεαυτῷ νενέμηκας.] Quaſi *plane tuum eſſe*, *tibi deditum*, *addictum*. οἰκεῖος ἔχειν πρός σε, ut ait Scholiaſtes. Terent. Adelph. 5. 6. 10. *plebem facio meam*. Corn. Nep. in Cimon. c. 2. *populum urbanum tenuit in ſua poteſtate*.

vſ. 717. Δύναμαι ποιεῖν τὸ δῆμον εἰρὼν καὶ σεσῶν.] Schol. πλεῖσιον καὶ πέντα. Caſaub. *laetum & triſtem*. nam laetitia diffundit, triſtitia contrahit; vel,

vel, *liberalem & restrictum*. Mihi videtur manere in eadem sententia ac metaphora, quae est in superioribus, atque hoc dicere; se posse efficere, ut populus contentus sit multis vel paucis. nam dictum fuerat de alimentis. Atque ita locum habere potest expositio Scholiastae: qui enim divites sunt, liberalius sibi indulgent, & quasi latiorem habent ventrem; qui pauperes, parce vivunt, & quasi ventrem comprimunt. Cum ergo allantopola objiceret ei, maligne ipsum pascere populum, instar nutricum, quae cum infantibus cibum praemandant, exiguam iis partem in os indunt, atque ipsae multo plurimam devorant: respondet Cleon; se posse efficere, ut populus etiam paucis contentus sit; & si quam largitionem ipsi praebeat, laeto animo accipere, si quid recidat, ne hoc quidem aegre ferre, & etiam exiguis alimentis contentum esse.

vs. 723. Ἐξελθὲ δητ, ὦ δημίδιον φίλτατον.] Claudicat versus. Kusterus γε immittit ante φίλτατον. Videndum an legendum sit, ut Schol. laudat, δῆτα ὦ. nam nec hiatum aliis locis refugit Aristophanes; & dactylus locis paribus esse potest.

vs. 736. Λυχνοπώλησι.] Confert cum hoc loco Comici alium Catulli, in quo puer, abhorrens ab honesto & probo amatore, dederat se improbo, Victorius Var. Lect. 22. 11.

vs. 762. Καὶ Κύνα, καὶ Σαλαβάκχαν,] Varie scribuntur haec nomina. Schol. hic Κύνα & Σαλάβακχα. Apud Comicum Vesp. vs. 1027. Κύνη. Schol. ibi Κύνα & Σαλαβάκχη. Rursum Comic. Pac. vs. 754. Κυνῆ. ubi Schol. ex hoc loco Equitum scribendum laudat Κύναν, καὶ Σαλαμβακχώ: ibidemque scribit Κύνα & Σαλαβακχώ, & mox Κύνη. Suidas, Κύνα καὶ Σαλαβακχώ. Et ita quoque Hesychius, quae forte vera scriptura est. nam Σαλαμβάκχα, quod habet Scholiastes, versum ingredi non potest. Videntur autem esse ficta nomina. Et Σαλαβακχω quidem potest esse a σαλος, *agitatio*, quod meretricum est in re turpi: vel potuit etiam Aristophanes hoc nomen fingens alludere ad nomen Veneris, quam Σαλαμβὼ dictam tradunt Hesych. & Etymol. M. eo quod semper circumferatur, & perpetuo jactetur, ac vagetur lugens Adonim; a σαλος scilicet: de quo vid. Salmas. ad Lamprid. Heliog. p. 807. Ceterum Κύναν hoc loco etiam Kusterus edidit.

vs. 792. Ἀρχεπτολέμῳ δὲ φέροντος.] Recte reprehendit Scholiastem Palmerius, quod hoc exponat de induciis annuis factis anno octavo ad finem vergente, vel principio noni hujus belli: nam his induciis Cleonem restitisse, non memorat Thucydides, & videtur etiam haec fabula acta ante id tempus. Sentit autem Poëta de legatione, quam, post Sphacteriam ab Athenienſibus captam, & abductos inde Lacedaemonios, Athenas missam tradit Thucyd. l. 4. c. 15. seqq. tum enim obstitit Cleon, ne pax fieret, ut idem auctor est ibid. c. 21. atque ita recte Palmerius. Quod autem idem putat, ex hoc loco patere principem legationis illius, quae post Sphacteriam captam Athenas missa est, fuisse Archeptolemum, cujus nomen praeterierit Thucydides, mihi nulla ratione niti videtur. Cur enim Thucydides, qui eodem libro c. 119. accurate nomina omnia legatorum recenset, Archeptolemum omiserit? Neque tamen intelligo, cur Aristophanes Archeptolemi hic meminerit, eumque pacem Athenienſibus obtuliſſe (ita enim accipiunt hic φέρειν τῷ εἰρήνῃ) dicat. Opinor autem, Archeptolemum fuisse Athenienſem pacis cupidum, quem Schol. ad vs. 327. scribit a Poëta designari verbis ὁ δεῖνα Ἱπποδάμου, & bene de Republica meritum fuisse dicit. Videndum quoque, an Ἀρχεπτολέμῳ φέροντος possit exponi pro εἰσφέροντος, εἰσηγουμένου; quae dicuntur de iis, qui legis vel decreti cujusdam auctores sunt. Quod si hoc non potest, conjicere licet, Archeptolemum forte missum fuisse ab Athenienſibus ad Peloponnesios, & ab his conditiones pacis Athenas retulisse.

vs. 793. Ῥαβαπυγίζων.] Notat Kusterus, Suidam legere ῥοθαπυγίζων, atque ita etiam videri legisse Scholiastem. Verum est: nam formant a ῥόθος & πυγή, *cum impetu, sono, nates ferio*. Idem ad Suid. notat in Aristoph. minus recte legi ῥαβαπυγίζων. Hoc praeceps est adfirmare. Itaque videtur etiam ab ea sententia receſſisse, vel saltem dubitasse, cum edebat Aristophanem. Sane ῥαβαπυγίζειν legitur apud Polluc. lib. 9. num. 126. Eustath. in Il. A. p. 861. 16. & Od. P. p. 1818. 57. qui & utroque loco hoc e Comico laudat: item apud Hesych. in h. v. Nec Jungerm. & Kuhn. ad Pollucem: nec Meurs. de Ludis Graec. h. v. T. 7. Antiq. Graec. receptam scripturam hujus vocis mutandam existimaverunt. Apertior quidem est in scriptura Suidae ratio etymologica, quam in ῥαβαπυγίζω· nec tamen ob id sequitur, scripturam, auctoritate tot testium subnixam, esse immutandam.

vs. 811. Εἰρὼν ἐπιχειλῆ.] Hanc vocem exponunt Interpretes Poll. lib. 2. num. 89. ubi Seberus, reddit: *urbem magna ex parte vacuam*. Kuhnius: *non satis plenam*. v. & Heinſ. ad Hesiod. p. 59. ubi recte ex Hesychio laudat ἐπιχειλὲς, τὸ ἐλλιπὲς: pro quo editur ἐπιχιλές. Schol. ἐπιχειλὲς γὰρ μέτρον λέγεται, τὸ καὶ μὴ πλῆρες, ἀλλ' ἀπομεμεῖσθαι. καὶ non habent Varinus & Suidas; & rectius etiam abest. Pro τὸ ἀπομεμεῖσθαι, lego ἀπομαστόμενον, id est, *abſtersum, abrasum*. hoc enim est ἀπομάσσειν μέτρον; & ἀπομακίρια, vel ἀπίμακιρον, *radius, quo abſtergentur mensurae*. vid. Casaub. ad Theophr. Charact. p. 253. & Heinſ. ad Theocr. c. 21. Varinus vitiosam scripturam Scholiastae sequitur. Suidas habet ἀλλ' ἀπολειπόμενον. In versu autem ipso, ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν, legendum est, ἐποίησεν, metri gratia: atque ita in Suida v.

ἐπιχειλὴς recte edidit Kusterus, pro ἐπόιησε, quod est in praecedentibus Edd. Idem tamen in Aristoph. h. l. retinuit ἐποίησε.

vs. 819. Πολλᾶ δ' πολὺν μὲ χρόνον κ' ὧν ἐλελήθεις ἐγκρυφάζων.] Turbat nonnihil πολλᾶ. puto exponi posse, *valde*. Sic fere Ran. vs. 1078. ἀλλ' ἐπί σοί τε κ' τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλᾶ 'πικάθοιτο, *valde multa infideat*.

vs. 860. Ὅτις γ' οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέτονθας.] Suidas luculentam expositionem adfert in ἐγχέλεις, videturque hic Scholiis auctioribus usus fuisse. Indicat autem proverbii speciem esse ἐγχέλεις θηρώμενοι, ἐπὶ τῶν ἀλλ' κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων. Sed quod apud eum legitur, ὅτε δ' ἄνω κ' κάτω τὸ ὕδωρ ταράξωσι, κινῶσι, κ' λαμπάσωσιν, melius habet Varinus ταρ. κ' κινήσωσι, λαμπάσησιν. Adludit autem ad hunc versum Comicus supr. Nub. vs. 559. ut notat ibi Schol. Ceterum ad eos, quos hic laudat Kusterus, qui locum hunc retulerunt, adde Eustath. in Il. Φ. p. 1240. 2. ubi pro ὅπερ legitur ὥσπερ, quod & in Etymol. exemplaribus fuisse notat, & rejicit Sylburgius: nam ὅπερ rectum est. pro πέπονθας idem contra metrum notat fuisse πεπόνθασι, quod & apud Hesych. est in ικὲς, sed repugnante metro. nec recte editur in Etym. πεποιθασι. Apud Etymol. quoque male ἔγχελυς, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ ὕλῃ. Sylburg. ἰλύϊ, ut hic Schol. & sic quoque repone apud Varinum in ἐγχέλεις.

vs. 889. Καὶ τῶτ' ἐπίτηδές σε τοξημπιχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.] Versus metro caret. hoc ita sanari potest, ut Kust. τοξημπιχὸν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ. vel, quod mihi in mentem venerat, κ' τῶ l τό γ' ἐπίτηδές l σε τοξιήμπιχ' l ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.

vs. 895. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κ' πρὸς ἐμὲ τυτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.] Metrum posteriore parte aperte corruptum est. Nam nec amphimacer sexto, nec pyrrichius, vel, si mavis, trochaeus septimo loco esse potest. Kusterus, τῶτ' εἶπε κόπριος ἀνήρ. Posset etiam ita legi: τῶτο γ' ἀνὴρ κόπριος εἶπεν.

Ibid. Κόπριος ἀνήρ.] Casaubonus ait, ridicule auctorem suum appellari a populo κόπριον, quasi, *vilem*, *abjectum*. Salmas. ad Tertull. Pall. p. 333. ait, jactabundos, item scurras, aretalogos, & eos, qui magna promittunt ac jactant, quos inter & ῥήτορες, a Graecis appellari κοπρίας & κοπρολόγους, idque ostendit cum ex h. l. tum ex aliis. nam nihil ingratius esse auribus, nihil putidius ejusmodi jactatione: & hinc apud Plautum *stercoreos* dici. Potest ergo hoc accipi de rhetore quodam, aut demagogo alio. Idem ibid. versum hunc ita laudat, Νὴ τὸν Ποσειδῶ πρὸς ἐμὲ τῶτό γε εἶπ' ἀνὴρ κόπριος. Sed non puto, secundam in κόπριος longam esse posse.

vs. 908. Ἐγὼ σε ποιήσω τριηραρχεῖν.] De onere trierarchiae vid. Petit. ad LL. Attic. p. 269. seqq. Casaub. ad Theophr. Char. c. 23.

vs. 915. Ἀνὴρ παφλάζει.] vid. Suidam h. v. Scholiastes recte de aqua nimia vi flammae subjectae exundante accipit: quae significatio etiam ab Eustath. in Od. p. 1661. 64, notata est. Utitur eadem comparatione Virgil. 7. Aen. 462. *Ira super magno veluti cum flamma sonore* cet.

vs. 916. Ὑφελκέον δὲ τὸ ξύλων.] Scholiastes notat in plerisque legi τὸ ὑδάτων. Et ita est in Suida: quod ferri forte potest, si per dipodian metiaris, Δὲ τὸ ὑδάτων l ἀπαρυτέον: etsi hujusmodi exempla nondum inveni. Quod dicit Schol. ἔδει δὲ εἰπεῖν τὸ κρεῶν, videtur pertinere ad sequens τὸ ἀπειλῶν. dicendum enim erat, ἀπαρυτέον τὸ κρεῶν, non, τὸ ἀπειλῶν. cum enim lebes ebullit, & ligna subtrahuntur, & carnium nonnihil eximitur, quominus repletus sit lebes, ne tam facile effundatur aqua. Sed poëta recte ἀπειλῶν, respiciens ad minas Cleonis. Suidas in ὑφελκτέον habet: κ' ἀπαρυτέον τὸ κρεῶν, expositionem Scholiastae, non verba Comici secutus. Laudat h. l. etiam Scalig. ad Varron. p. 52. ubi illud Titinnii apud Festum adfert: *Cocus magnum ahenum, quando fervit, paula confutat trua.*

vs. 919. Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην, Ἰπέμενον ταῖς εἰσφοραῖς.] Ita etiam Eustathius in Il. A. p. 16. fin. Sed Suid. in ἐπέμενον, & Etym. M. in ἔπον habent, συμφοραῖς. Pollux l. 7. c. 11. n. 41. haec refert e Cratino; sed pro εἰσφοραῖς habet συμφοραῖς. Casaub. ad Athen. 4. 21. existimat, Aristophanem haec e Cratino in hanc fabulam transtulisse, mutata voce συμφοραῖς in εἰσφοραῖς, utpote quae argumento, in quo versabatur, melius conveniret. Atque hinc orta videri potest diversitas lectionis apud Suidam & Etymol. M. ut putat Kusterus ad h. l. Hoc quidem verosimile est: nec tamen negligentia auctorum illorum excusari potest, si vera lectio Comici est εἰσφοραῖς, quam dubiam facit Pollucis Codex Falckenburgianus; ubi ea non Cratino, sed Aristophani, tribuuntur. Sed vide tamen, quae contra ejus Cod. lectionem disputat Jungerm. ad Poll. l. d. cui propemodum adsentior. Certe εἰσφοραῖς melius loco Comici convenire, quam συμφοραῖς, negari non potest: nam ea, de quibus hic agitur, proprie εἰσφοραὶ dicuntur. Frischlinus quidem lectionem Suidae videtur secutus, cum vertit, *oppressus aerumnis malis:* sed praestat vertere, *pressus tributis collationibus.*

vs. 930. Τἀθλίδου ἐμπλήμενον.] Verosimilius mihi videtur legendum ἐμπλημένον, mutato accentu, pro ἐμπεπλήμενον, qua forma perfecti nihil apud poëtas frequentius est. Suidas v. ἐμπλημένον laudat ex Aristoph. Eccles. vs. 56. ἐμπλημένον pro πεπλημμένον. Sed in Aristophanis exemplaribus legitur ἐμπλησθέν, cui tamen Kusterus ad Suidam praeferendum putat πεπλησμένον, quod habet idem Suidas in τριχίδες: de quo non contendo: nam sufficit Suidam existimasse, ἐμπλημένον

μάω recte dici pro ἐμπιπλημίω. Suidae interim adſtipulatur in ejus loci lectione Varinus.

vſ. 951. Οὐ τοῦτό γ' ἐστὶν ἕ τὸ θρῖον. Δ. Ἀλλὰ τί;] Poſt ἐστὶν pono diſtinctionem; *non hoc eſt, non eſt thrium.*

vſ. 952. Λάρᾳ κεχηνώς.] Refert Suidas h. v. quod neſcio cur monere neglexerit Kuſterus; cum Portus adnotaverit. Ceterum Schol. ad Nub. vſ. 591. laudat ex h. l. κιχηνώς. Et ſunt ſane, qui in media diphthongum ponant; ſed apud Ariſtophanem & alios frequens eſt vocalis. v. Suid. in λάρᾳ, κέχηνεν, & κιχήνη. Laudat autem h. l. Caſaub. ad Capitol. Pertin. p. 556. qui refert, a Lucilio quendam vel foeneratorem vel aliorum lucrorum captatorem, mergum appellatum fuiſſe.

vſ. 960. Ψωλὸν γενέσθ' δεῖ σε μέχρι τῆς μυρρίνης.] Eſt etiam apud Suid. in ψωλός, ubi deſcribitur Scholiaſtes, & in Append. Vat. Prov. 4. 49. Kuſterus, reprehendens verſionem Friſchlini: *bernioſum te fieri oportet usque ad caput*; ait vertendum fuiſſe: *nudandum eſt tibi veretrum usque ad myrtum, ſeu pilos*, id eſt, *a ſummo usque ad imum.* nam μυρρῖνον, idem quod μυρρίνη, hic accipi pro pilis, quibus inferior pars nervi obſita eſt. Velim ſcire, unde ipſi conſtet verborum μυρρίνᾳ & μυρρίνη hanc ſignificationem eſſe apud Graecos, quam ego nusquam reperio. Scholiaſtes, & Suidas, itemque Caſaubonus, accipiunt de capite, quod etſi dure dictum eſt, tamen verius eſſe puto. Nam eſt dictum παρὰ προσδοκίαν, turpi joco, *nudandus tibi eſt penis ad usque caput*, pro, ad imam usque partem, quod exſpectari poterat.

vſ. 965. Διάξεις Σμικύθην κῷ κύριον.] Suidas inconſtanter Σμικίθης, & Σμικιθᾶ. Euſtath. in Od. Ξ. p. 1754. 64. Σμικίθην. Caſauboni expoſitio vocis διάξεις, pro, *ſequeris currum triumphantis*, non adridet; maloque adhaerere Scholiaſtae, qui a judiciis tractum ait, *perſequeris, reum ages:* quo ipſo victoria promitti videtur.

vſ. 975. Ἐν τῷ δίγματι τῶ δικῶν.] Suidas v. δίγμα confuſe laudat h. l. & pro εἶν male habet εἶν, quod cum rectius apud Ariſtophanem legi notaſſet Portus, Kuſterus ne quidem monuit. Ceterum de hoc loco quae apud antiquos tradita ſunt, diligenter congeſſit Jungermanus ad Pollux. l. 9. c. 5. n. 34. Meurſius de Popul. Att. v. Πειραιεύς Tom. IV. Ant. Graec. ubi imperite vertitur, *in digmate judicio audivi contradicentia.* rectius in Piraeo c. 5. Tom. V. *in digmate litium audivi contradicentes.* Agit etiam de eo Caſaub. ad Theophr. Charact. p. 342. ubi vitioſe legebatur ἐν τῷ ζεύγματι. Lindebrogius quoque ad Terent. Eun. 3. 4. 1. *Heri aliquot adoleſcentuli coiimus in Piraeeum:* bene monet, ideo ibi Piraeeum memorari, quod ibi eſſet forum rerum venalium, & δίγμα omnium mercium. τῶ δικῶν autem dicit Poëta, tum ad notandum τὸ φιλόδικον Athenienſium, tum quod & ibi judicia exercebantur, ut ait Scholiaſtes, puta de negotiis & contractibus inter ementes vendentesque. Unde & magiſtratus in Piraeeo memorat Harpocration ἀγοραιόμους, ἀστυνόμους, μετρονόμους & alios. vid. Meurſ. in Piraeeo l. d.

vſ. 987. Ἀλλὰν δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.] Suidas in δωρισὶ, pro μαθεῖν habet λαβεῖν: quod Graeci quoque dicunt pro μανθάνειν. v. Schol. ad Ran. vſ. 253. ubi Comicus, τυτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω. Hic tamen nihil mutandum cenſeo: nam & ſic paulo poſt: ὡς ἀρμονίαν ὁ παῖς ἔτος ἑ δυνατοὶ μαθεῖν.

vſ. 996. Εἶτι γ' ἐμοῦ 'τι κιδωτὸς πλέα.] Peſſime pro ἔτι. recte emendavit Kuſterus. ἐμοῦ autem etſi facile ferri poteſt, tamen putem forte melius eſſe ἐμοὶ, cum in vſ. ſeq. ſit ἐμοὶ δ' ὑπερᾴον.

vſ. 1001. Εἰσὶ δὲ περὶ τυ.) Scrib. εἰσίν.

vſ. 1002. Περὶ σοῦ, l περὶ ἐμοῦ, περὶ l ἁπάντων πραγμάτων.] Kuſterus metri fulciendi cauſſa jubet interſeri γε, legique περὶ γ' ἁπάντων. Non adſequor rationem. nam ſic etiam ſuperiore verſu ſcribendum foret ἆρ' γ' Ἀθηνῶν, & in hoc περὶ γ' ἐμοῦ. ubi hiatus ille non magis vitiat verſum, quam hic. Et ſic vſ. 1006. rurſum, περὶ ἁπάντων πραγμάτων, ubi nihil notat Kuſterus. Sed in ſeq. verſu adſentior illi ſcribendum: οἱ σοὶ δὲ περὶ τυ.

vſ. 1010. Ἐν πεφίλητιν ἀϊστός.] Oraculum, de quo hic Scholiaſtes, rurſum idem memorat ad Aves p. 588. ἀγελείη, quod in eo occurrit, epitheton eſt Minervae, de quo v. Graev. ad Heſiod. Ἀσπ. vſ. 197. Ceterum proverbium, ἀϊστὸς ἐν πεφίλαις eſt etiam apud Zenob. 2. 50. ubi v. Schottum, & apud Diogenian. 1. 67. item Suidam in ἀϊστὸς, quos ad hunc locum reſpicere, non dubium eſt.

vſ. 1046. Δίκαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.] Salmaſius de Modo Uſur. p. 813. laudat ἐκέλευσι; quomodo paulo ante, ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας. Sed nihil mutandum. vid. infra vſ. 1178. Scholiaſten deſcripſit Suidas in πεντεσύριγγον. Meminerunt etiam πεντεσυρίγγου ξύλου Pollux l. 8. n. 72. & Heſychius, apud quem eadem leguntur, quae apud Scholiaſtem. Ceterum Salmaſius l. d. nihil diſcriminis videtur facere inter ποδοκάκκαι, ξύλον, & πεντεσύριγγον ξύλον. Sed Petitus ad LL. Attic. p. 370, 371. idem eſſe vult ποδοκάκκην, quod ξύλον, id eſt, quo vinciuntur tantum pedes; ποδοῦρᾶν, quo pedes manusque; παυσικάκην, quo collum; πεντεσύριγγον ξύλον, quo collum, manus, & pedes. Sane, ξύλον idem eſſe, quod ποδοκάκκην, docet Harpocration in ποδοκάκκη. hoc autem idem eſſe, quod πεντεσύριγγον ξύλον, nulla auctoritate adfirmat Salmaſius: nam ſi ita eſſet, cur a pedibus denominaretur ποδοκάκκη, quae appellatio indicio eſt, ad hos ſolos pertinere. Praeterea quoque non credibile eſt, omnes, qui vinciebantur ξύλῳ, collo, manibus ac pedibus conſtrictos fuiſſe; ſed pro gravitate delicti,

alios

alios pedibus ſolum, alios pedibus manibusque, alios his ac ſimul collo vinctos fuiſſe.

vſ. 1052. Κεκροπίδη κακόβουλε.] Cecrops pro ἀπατεῶν eſt in gloſſis Heſychii. rationem ejus ſignificationis exponit Meurſius de Regib. Athen. c. 10. Tom. 4. Theſ. Antiq. Graec. idemque putat eo reſpicere poëtam, cum ait κακόβουλε. Ego malo ſequi ſententiam Caſauboni, poëtam hic, ut alibi, loqui de κακοβουλίᾳ Athenienſium, quos ſemper mala conſilia capere, ſed ea deorum benignitate ad bonum exitum converti, dicit. Loca Comici laudat Kuſterus: quibus junge Euſtath. in Il. B. p. 185. in fin. Adde quod κακόβουλος Graecis non poteſt ſignificare *conſiliatorem maleficum*, ſed *eum, qui ſibi ſtultum conſilium capit*, ut εὐβουλος, πολύβουλος, & alia cum βουλη compoſita.

vſ. 1066. Οἶσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστι;] Ita etiam Editio Kuſteri. At Batavae ὅ, τι, quod praefero. ſic vſ. 1038. ταῦτ' οἶδ' ὅ, τι λέγῃς. vſ. 1018. ταυτὶ ἐγὼ οὐκ οἶδ', ὅ, τι λέγῃς. Quod autem ſuperadditur τί, notandum arbitror pleonasmum non valde frequentem; ac puto, pro eo alios magis dicturos fuiſſe τοι.

vſ. 1080. Τὴν τύτθ χεῖρ' ἐποίησε κυλλήνην.] Ἐποίησε eſt *induxit in verſum*, *oraculum*. Sic Ran. vſ. 966. ἐν τραγῳδίαις ἀλεκτρυόνα ποιῆσαι. v. Bentlejum in epiſt. ad Mill. p. 62.

vſ. 1089. Ἀρυταίνη.] Suidas h. v. eadem habet, quae Scholiaſtes. Memorat etiam e Comico Euſtath. in Il. Σ. p. 1159. 59. & Od. Θ. p. 1599. 50. ubi λεκανίδος εἶδος eſſe oſtendit ex alio loco Comici. Plura de hac voce vide apud Caſaubon. ad Theophr. Charact. c. 10. p. 225.

vſ. 1115. Πρὸς τόν τε λίγοντ' ἀεὶ.] Suidas v. εὐπαράγωγος: πρός τε τὸν λίγοντ' ἀεὶ. Non rejicio hanc ſcripturam, quae ſi recipiatur, erit ditrochaeus, quos in his periodis immiſceri Ionicis a majore dicit Scholiaſtes, & qui nusquam alibi ſunt, quam in hoc verſu, ſi eum ita, ut Suidas profert, legas. Sed & melius conſentire rationi linguae Graecae puto, ut τε ponatur ante articulum, quam poſt eundem.

vſ. 1132. Ὥσπερ δημοσίους τρέφεις.] Morem Athenienſium alendi homines viles, qui immolarentur pro populo ad expiationem illius, retulerunt plurimi. v. Meurſ. Graec. Feriat. Θαργήλια. & Interpr. Petron. ad cap. 107. fin. & c. 141. fin. Verſus ſex Comici, & nonnulla e Scholiis deſcribit Suidas in Φαρμακούς. Laudat etiam h. l. Comici Hemſterh. ad Poll. l. 9. c. 1. n. 10. ubi is δημοσίους οἰκέτας memorat, putatque, δημοσίους hic potius eſſe ſervos publicos, quam φαρμακούς, ſive hoſtias piaculares, ut Scholiaſtes, & cum eo Valeſius ad Harpocr. Meurſius, Douſa aliique ad Petron. exiſtimant. Non adſentior illi: nam quod ſequitur, τούτων, ὃς ἂν ᾖ παχύς, θύσας, aperte ad ritum ſacrificandi immolandive τοὺς φαρμακοὺς pertinet, nec de ſervis publicis exponi ullo colore poteſt. Caſaubonus h. l. contra ſententiam Scholiaſtae accipit de certamine tribuum ſuper opimioribus victimis; quo ducere videtur expoſitio Schol. dicentis deeſſe in δημοσίους, βοῦς, ἢ ταύρους. hoc ſane majorem ſpeciem habet, quam quae dicuntur ad Pollucem.

vſ. 1142. Οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν.] *Diſſimulans me videre*. v. Schol. ſic Plut. vſ. 838. οὐκ ἰδόκουν ὁρᾶν ἔτι. Add. Caſaub. ad Theophr. Charact. cap. 2. pag. 105.

vſ. 1169. Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχου.] Spanhemius ad Callim. Hymn. in Pallad. vſ. 53. p. 691. cenſet, hac appellatione reſpici ad cognomen Palladis, quae πυλαία & πυλαΐτις dicebatur, quod ejus ſimulacra in portis urbium ſtatuerentur. Dubito: ac potius puto, Cleonem ſolum reſpicere ad res a ſe ad Pylum geſtas, quas ſubinde jactat: quae Scholiaſtae ſententia eſt.

vſ. 1175. Ἡ σὴ ὁμοβρίμοπάτρα.] Notat Kuſterus, apud Homerum legi ὀβριμοπάτρα. loca ſunt Il. E. 747. ubi Schol. parvus, ὀβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα. Il. Θ. 391. & Od. Α. 101. Sed & Athenaeus l. 3. c. 14. p. 94. hos duos verſus laudans ὀβριμοπάτρα legit, quod non video cur adnotare noluerit Kuſterus, cum locum citet. Pro ὄβριμος vero etiam ὁμόβριμος apud Homerum & Heſiodum legitur; & utrumque agnoſcit Suidas, ut & ὁμοβριμόεργος & ὀβριμόεργος. Sunt tamen, qui potius ſine μ legendum cenſeant. vid. Seber. in Indice Homeri, & Kuſter. ad Suid. ὀβριμόεργος & ὁμόβριμος. Et ſane, cum Athenaeus in hoc loco legat ὀβριμοπάτρα, nulla ratio eſſe videtur, cur ab ea ſcriptura, quae & apud Homerum eſt, & Heſiod. Θεογον. vſ. 587. recedamus.

vſ. 1178. Ἡ Γοργολόφα σ' ὀκέλλει.] Schol. ἡ ὀπὴ τῆ κεφαλῆς τῆ Γοργῦς τὴν περικεφάλαιαν ἔχουσα. ſic & Suidas v. γοργολόφας. Sed nusquam reperio, Minervam capite Gorgonis pro galea uſam, quod ab ea in clypeo geſtatum alii tradiderunt. Heſych. γοργολόφας, ἀπὸ τῦ λόφυ τῆ περικεφαλαίας καὶ τῆ ἀσπίδος. Γοργόνα, ἣν ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ Λάμαχος. reſpicit ad locum Ariſtoph. Acharn. vſ. 566. ubi Lamachus γοργολόφας dicitur. ſed non poteſt λόφος de clypeo dici: nec Lamachus magis, quam Minerva, caput Gorgonis in galea habuit. Exiſtimo hanc vocem vertendam eſſe, *terribilis galea*. Nam Scholiaſtes ad Acharn. l. d. & Etymol. M. exponunt φοβερός. Addit Etymol. M. παρὰ τὸ Γοργὼ καὶ λόφος. ἢν δὲ ἡ Γοργὼ φοβερά. Itaque adluditur quidem in hoc compoſito ad Gorgonem, quae terribilis erat, ſed ejus caput in λόφῳ, ſeu criſta galeae, fuiſſe non dicitur.

vſ. 1178. Τυτκὶ φαγεῖν ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.] Scholiaſtae nota legitur apud Suidam in ἐλατης, ubi & plura de hac voce adferuntur.

citat

citat etiam hunc locum Euſtath. in Il. A. p. 877. 34. ὁ δὲ γε Κωμικὸς καὶ τι πέμμματος εἶδος οἶδε τ' ἐλατῆρα, ὡς ἐν τοῖς Ἱππεῦσι δηλοῖ, ἀνιτῆμενος ἐκεῖ δυσκόλως τὸν λέξιν καὶ ἐπὶ κωπηλάτην λέγειν. & in Il. Σ. p. 1163. 41. ὁ μὲν τοι παρ' Ἀριστοφάνει ἐλατὴρ πόπανόν, φασιν, ἢν πλατύ.

vſ. 1184. Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.] Deëſt πόμα, ut intelligi poteſt e Suida v. πόμα κεκραμένον, eoque refertur, quod eſt apud Schol. ἐπιδιχόμενον; quem & ibi, & in κεκραμένον deſcripſit Suidas, & utroque loco vitioſe verba Comici, ut notavit Kuſterus. De κράσει autem vini & aquae apud antiquos, quae varia erat, vid. quae notavi ad Plut. vſ. 1133.

vſ. 1227. Φράζων, ἐφ' ᾧ δεήσει μ' ἡτιᾶσθαι μόνον.] Metrum aperte vitioſum eſt: nam in quarta ſede ſpondeus eſt. hoc transpoſitione ſanari non poteſt, quod nulla vox in fine vocalem brevem habeat, quae ante μ' ἡτιᾶσθαι collocari poſſit. Non habeo quod dicam: niſi ſuſpicari licet, φράζων eſſe e gloſſa, & poſt δεήσει ponendum eſſe δῆτα, hoc modo: ἐφ' ᾧ δεήσει δῆτά μ' ἡτιᾶσθαι μόνον. vel δεήσει ἴσως ἡτιᾶσθαι. Nam diphthongus apud Ariſtoph. & alios ſaepe per apoſtrophum abjicitur.

vſ. 1247. Καί σ' ἄκων ἐγὼ λείπω.] Καὶ hic accipio pro *etſi*, cujus ſignificationis plura exempla adfert Graev. ad Heſiod. Ἔργ. vſ. 357. Adde ſupr. ad Nub. vſ. 1429.

vſ. 1255. Ἐν τῇ ἀγορᾷ γὼ κριτόμβροτος ἐθρεψάμην.] Hoc difficultatem nonnullam habet. Friſchlinus: *in foro nutritus ſum pro judice.* At κριτόμβροτοι a Graecis dici pro judice, nusquam lego. Caſaubonus exponit de eo, qui frequens accuſatur, quod improbi civis ſignum eſt, ut ait: cui quidem expoſitioni non repugnat ſignificatio vocis Graecae, quae compluribus locis ita ſumitur: ſed obſtat, quod addit ἐθρεψάμην. nam quomodo is, qui accuſatur in judicio, poteſt dici accuſationibus βόσκεσθαι, *ali?* Nec ſemper improbi civis ſignum eſt crebro accuſari; cum Catonem Cenſorium fere quinquagies apud populum accuſatum tradat in ejus vita Plutarchus. Atque ideo apud Comicum hac voce denotari puto *litigatorem*, *ſycophantam*, *accuſatorem*, qui accuſationibus & delationibus victum ſibi quaerit. Nam κριτόμβροτος Graecis dicitur tam de accuſatore, quam de reo. Lucian. Anach. p. 281. Ed. Amſt. δίδοται λόγος ἑκατέρῳ τῶν κριτομβρότων. & de Calumn. p. 407. τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὐθυναν ἴσην τοῖς κριτομβρότοις ἀπονέμειν.

vſ. 1269. Σᾶς ἀπλίμβροτος φαρέτρας.] Caſaubon. ad Athen. l. 12. c. 13. ſcribit, hinc conſtare, Thumantin fatidicam laurum Apollinis ſolitum mordere. Et ita ſolebant vates, unde δακτηφάγει. vid. ad Juven. Sat. 7. vſ. 19. ubi eſt, *laurumque momordit.* Videtur ergo παρὰ προσδοκίαν dixiſſe φαρέτρας, pro δάφνης. Nam Apollinem iratum pharetra uti ſcribunt Poëtae ad laedendos mortales: cujus pharetram tangere Thumantin forte dicit, quaſi fame ab irato Deo enectum. Aliter exponit Caſaubon. ad h. l.

vſ. 1278. Ἀμφρέδης πονηρός.] Vitioſe & confuſe ex Ariſtophane & Scholiaſte multa deſcripſit Suidas h.v. Portus notavit eum emendandum eſſe e Scholiis. Kuſterus tantum ſubjicit verba Comici: de iis, quae e Scholiaſte prave relata ſunt, nihil monet. Hanc autem foeditatem oris & linguae alia voce λεσβιάζειν dici notat Caſaubon. ad Athen. l. 5. c. ult. ubi Athenaeus, Ariphradis τὴν περὶ τὰ φαῦλα σπουδὴν notans, hoc flagitium intelligit. Laërtius Prooem. n. 5. τὰ αἰχμαγράμματα τοῦ τῆ φωνῆς ὀργάνου. vid. ibi Kuhn. & Mericum Caſaubonum. Scholiaſtes Luciani ad Pſeudolog. p. 42. ad verbum deſcripſit Suidam.

vſ. 1282. Ἐν κασαυρίοισι.] Suidas referens hunc locum in lemmate legit, κασαυρίοις, in verbis Comici, κασαυρίοισι, ut hic. Pollux quoque l. 6. n. 188. ἐν κασαυρίοις, etſi non adferens auctoritatem Comici: ſed σφόδρα ποιητικὸν eſſe ait. Stephanus de Urbib. in κασωμοι, ex hoc loco laudat, ἐν κασωρίοισι λείχων. Euſtathius quoque in Il. I. p. 741. 27. κασωρὶς & κασωρῖτις ſcribit ex Antiphane & Hipponacte, & etymologiam addit a κάσαι, id eſt, κοσμῆσαι, & ἀφα. Etymol. M. κασωρις & κασωρεύουσα e Lycophrone. Hujus locus eſt vſ. 772. ubi editum eſt κασωρεύουσα, lege metri poſtulante, ut ad Etymologum notat Sylburgius; quamquam in uno MS. legi geminato σ notat poſtremus Editor. Apud eund. vſ. 1385. κόρη κασωρίς. Heſychius κασαύρα, κασωρὶς, πόρνη. item, κασαυρείοις, οἴκοις ἐφ' ὧν cet. Et paullo inferius, κασωρεῖς, πόρναι. κασωρεῖον, πορνεῖον. Suidas rurſum, κασωρὶς, πόρνη, ἑταίρα. Quidquid eſt, geminationem τοῦ σ apud Ariſtophanem & Lycophronem non admittit ratio metri. Utrum autem rectius ſit ſcribi per ω, an per αυ, non poſſum dijudicare. Si tamen Euſtathii etymologia vera eſt, praeferenda eſt ſcriptura per ω. Ceterum, cum Scholiaſtes ait, δηλοῖ, ἐν κασαλβίοις, indicatur, opinor, varians ſcriptura. Et ſane κασαλβίοισι eſſe in vetuſtis Editionibus, notatum eſt in notulis Scaligeri.

vſ. 1294. Τὰς δ' ἀντιβολεῖν ἀνομοίως.] Ἀνομοίως non ſine ratione ſuſpectum eſt Kuſtero: nam nulla ex eo ſententia effici poteſt. forte ἂν ὁμοίως diviſim, id eſt, *pariter, omnes aeque.*

vſ. 1301. Ἄνδρα μοχθηρὸν, ὀξίνην.] Scaliger ad Priap. Carm. 13. p. 47. Ed. Blav. *vappas* a Latinis dici oſtendit homines ἀχρήστους ac nihili: ac pari ratione apud Ariſtophanem accipit ὀξίνης in h. l. Scholiaſten autem nugari dicit.

vſ. 1306. Τῆς Ναύσωνος.] De hoc nomine vid. Suidam in Ναύσων, & Schottum ad Vatic. App. Prov. 2. 96.

v. 1308. Εἰ δ' ἀρέσκει ταῦτ' Ἀθηναίοισι, καθῆ-

σθαί μοι δοκῶ.] Nota dactylum loco quinto. Quanquam autem Hephaestion hunc pedem sedibus imparibus ingredi trochaicum adfirmat; tamen, quia apud Aristophanem hoc valde infrequens est, & nulla necessitas hic dactylum exigit, malim Ἀθηναίοις.

vs. 1316. Ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκυρε, κ᾽ φίγ⟨δ⟩ ἐν Ἀθήναις.] Kusterus metrum ita restituit: ἐπίκυρ᾽ ἡμῶν, κ᾽ φίγ⟨δ⟩ Ἀθήναις. Posset etiam legi: ἐπίκυκυρ⟨δ⟩, κ᾽ φίγ⟨δ⟩ ὂν ἐν Ἀθήναις. ἐπίκυρ⟨δ⟩ Attice, pro ἐπίκυρε.

vs. 1317. Ἐφ᾽ ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιᾶς.] Ἀγυιᾶς hic est scribendum ⟨ἐκ⟩κνισῶμένους in accus. plurali, si Harpocrationem sequimur h. v. qui illud contractum ait ex ἀγυιέας a nominativo ἀγυιεύς. ἀγυιᾶς autem exponit τὰς πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμούς, & κίονας εἰς ὃν λίγεντας, ὃς ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. vid. etiam Schol. ad Vesp. vs. 870. Scholiastes quoque ita legisse videtur h. l. cum exponit, ἀγυιάς, τὰς ἀγυιὰς θεάς: quanquam ἀγυιὰς mihi suspectum est, quod id nusquam alibi legi, ac pro eo malim τὰς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς θεάς: vel τὰς ἀγυιὰς θεάς, ut Ἀγυιεῦ apud Aristoph. Vesp. vs. 870. & Ἀπόλλων ἀγυιεύς, apud Pherecratem in Schol. ibid. Ita κνισᾶν ἀγυιᾶς esset, *adolere aras*, vel, si hoc dici potest Latine, *Deos, quorum ante fores nidi stabant.* Adfert Harpocration testimonium Demosthenis e Midiana κνισᾷν ἀγυιᾶς: verum ibi p. 332. legitur κνισᾷν ἀγυιὰς, in quo ἀγυιὰς pro viis accipit Interpres: ait enim: κνισᾷν ἀγυιάς. κνίσης κ᾽ θυμιαμάτων πληρᾶν τὰς ὁδούς. οἱ δὲ ἀγυιάς (an ἀγυιᾶς) φασι τὰς ἑρμᾶς. Sed & ex ipsius oraculi verbis ea voce potius ibi designari videntur viae: ait enim: Μέμνησθαι Βάκχου κ᾽ εὐρυχόρους κατ᾽ ἀγυιὰς, Ἰσάναι ἀραίων βρομίῳ χέρι ἀμπύγα πάντας, Καὶ κνισσᾶν βωμοῖσι κάρη σεφάνοις πυκάσαντας. in quibus ex adposito epitheto εὐρυχόρους, & praepositione κατὰ, manifestum est intelligi vias. Sic mox ibid. κατ᾽ ἀγυιὰς κρατῆρας ἰσάμεν κ᾽ χορές. Et rursum in ea πρὸς Μακάρεσσιν p. 609. ex oraculo: κ᾽ τὰς ἀγυιὰς κνισσῆν, κ᾽ κρατῆρας ἰσάμεν, κ᾽ χορές. ubi articulus τὰς indicio est, non esse accusativum pluralem ab ἀγυιεύς. Eo respexit Pollux l. 1. n. 28. ὁ δὲ Πυθιὰ κ᾽ κνισᾶν ἀγυιὰς ἀν᾽ ῥῆ. ubi vid. Jungerm. & Lucian. in Prometh. p. 183. ὅπως ἔχοιεν κνισᾶν ἀγυιᾶς, κ᾽ τὸ λιβανωτὸν θυμιᾶν. & bis accus. p. 214. ἀκνίσωτοι δὲ αἱ ἀγυιαί.

vs. 1328. Οὐ᾽ ἐκεῖν⟨δ⟩ ὁρᾷν τεττιγοφόρ⟨δ⟩, ἀρχαίῳ χρήματι λαμπρόν.] De cicadis, quas Athenienses innectebant capillis vid. Scholia hic, & ad Nub. vs. 980. Scalig. ad Catal. Virg. p. 56.

vs. 1345. Ὥσπερ σκιάδιον.] De hoc loco vid. Perizon. ad Aelian. V. H. 6. 1. Hemsterh. ad Poll. l. 7. n. 174. & in Addendis ad eum locum.

vs. 1351. Οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς] Frischlinus: *an non manebis hoc loco?* parum recte; non enim discessurus erat inde populus. Graeci κατὰ χώραν ἔχειν & μένειν dicunt illa, quae manent eodem statu, quae non mutantur. Sic Plut. vs. 367. is, cujus vultus mutabatur, dicitur τὸ βλέμμα οὐ κατὰ χώραν ἔχειν. item: *rem relinquere, quo statu est*, ut Ran. vs. 805. Hortatur ergo populum caput prae pudore submittentem, ne id faciat, sed erecto vultu, ut ante, maneat.

vs. 1366. Ἐντεῦθεν ἐν καταλόγῳ, ὅθεν κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται.] Suidas in καταλόγ⟨δ⟩, duos hos versus laudans, posteriorem ita legit: Οὐδ᾽ ἐς καταστιχίδας μετεγγραφήσεται. Sed καταστιχίδας una voce praeterea neminem scio qui dixerit. Disjunctim vero etiam legitur apud Aelian. 3. Var. H. 8. eodem fere quo hic sensu, *per studia aliorum*; quod etiam verti potest, *in gratiam alterius.* μετεγγραφήσεται vero Kusterus ad Aristoph. etiam in MS. legi tradit. Nec ille autem, nec Portus quidquam ad Suidam de variante apud Aristophanem scriptura monent. μετεγγράφειν etiam apud Lucian. est, ad indoctum & multos ementem libros, p. 380. pro *describere*: ubi tamen dubito, an non potius legendum sit μεταγεγραμμένα. Ceterum de catalogo, in quo scribebantur nomina militum, Suidas fere eadem habet, quae Scholiastes, nisi quod pro στρατευομένων apud eum est ἐκστρατευομένων. vid. etiam Petit. ad LL. Attic. p. 549. Pollux l. 8. n. 115. eos vocat, τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου. Aelian. 13. V. H. 12. Μίτων ὁ ἀσφοιόμους εἷς ἦν τῶν καταλόγων.

vs. 1370. Οὐδ᾽ ἀγοράσῃ γ᾽ ἀγύιεις.] Scholiastes exponit ἐν ἀγορᾷ διατρίψῃ: quam significationem tradunt Eustath. in Il. B. p. 192. 14. Hesychius h. v. Ammonius in ἀνήσασθ. & Gronov. ad Lucian. Toxar. p. 71. qui compluribus testimoniis eam confirmat. Ἀγυιεῖς autem hic accipio impudicos, quibus non licuisse concionari tradit Scholiastes supr. vs. 876. nam tales erant Clisthenes & Straton; ut hic Schol.

vs. 1382. Καὶ παιδ᾽ ἐνέρχειν.] Alludit ad morem Athenienſium, de quo Aelian. 4. V. H. 22.

vs. 1398. Τὸ λέτρον πίεται.] Suidas in v. λέτρον, & Eustathius in Il. O. p. 1037. λέτρον exponunt λουτρόν, laudato h. l. Comici. Kusterus ad Suidam scribit, hoc etiam vocari λετρεῖον: idque probat auctoritate Hesychii, apud quem pro λέτριον, τὸ ὑπαρὸν ὕδωρ cet. vult legi λετρεῖον, e Polluce l. 7. n. 167. κ᾽ τὸ ὕδωρ τὸ λετρᾶ, λετρεῖον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι. Sed Jungermannus ibi e MS. magis probat λέτριον; cum praesertim ipse Pollux l. 10. n. 78. dicat λέτριον ὕδωρ. Et ita quoque legitur apud Lucian. Lexiph. p. 824. κ᾽ ὅλως μὴ ἐν λετρίῳ λουλεσώμεθα.

FINIS.

ARISTOPHANIS FRAGMENTA

A

THEODORO CANTERO

jam pridem collecta;

Cum praefatione Viri Cl. ANDREAE SCHOTTI:
recognita vero plurimum & non parva
accessione locupletata,

A

GULIELMO CODDAEO.

LECTORI BENEVOLO

S.

GULIELMUS CODDAEUS.



enevole Lector, quid in hoc opuſculo a nobis praeſtitum ſit, paucis accipe. I. *quidem Comoedias Ariſtophanis in concinniorem ordinem ſecundum ſeriem Alphabeti digeſſimus; ut quid cujusque ſit, citius Lectori conſtare poſſit.* II. *Fragmenta ſingula cum Auctoribus ſuis contulimus, unde ea excerpta erant: qua occaſione menda quam maxime multa ſuſtulimus, ut Augeae quaſi ſtabulum repurgaſſe videri poſſimus.* III. *Fragmenta haec ex diverſiſſimis hinc inde Auctoribus, numero fere alterum tantum auximus; quatenus quidem nobis de Comoedia, unde ea deſumpta ſunt, conſtare potuit. Dici vero vix poteſt, quam multa alia inter legendum obſervaverimus; ſed cum de Comoedia, unde ea excerpta erant, plane compertum nihil haberemus: ea praetermiſimus: pauculis tantummodo quibusdam Gnomis exceptis; idque ſequuti in eo veſtigia doctiſſimi Canteri. Adjiciemus vero non gravatim etiam illa, ſi Lectori non ingratam fuiſſe noſtram hanc operam deprehenderimus. Quaecumque vero a nobis aut addita aut emendata ſunt, iis literam a praenotari curavimus; ſicuti & obſervatiunculis quibusdam noſtris, ſi quas forte alicubi adſperſerimus. Fragmenta porro paucula quaedam, quae ſcilicet in calce * addita ſunt; accepta feras rarae neque cuivis exploratae doctrinae viro D* Juſto Raphelengio. *Vale, Lector benivole, & ſtudiis noſtris majoris illis momenti fave quaeſo.*

* Haec ſuis locis inſeruimus.

LECTO-

LECTORI

S.

ANDREAS SCHOTTUS.

de Ariſtophanicis Comoediis XI. *exſtantibus, & aliarum amiſſarum Fragmentis.*



EPIDUS eſt & ἀτλικώτατος *Ariſtophanes* (quem ob elegantiam ſermonis Joannes ab aurea eloquentia χρυσόστομος ἢ χρυσορρήμων cognominatus, manu triviſſe incerto auctore fertur aſſidue) maximam intercidit partem, amiſſis amplius quinquaginta comoediis; quod & Terentianis accidiſſe fabulis in ejus vita Donatus commemorat. Undecim quidem *Ariſtophanis* ſunt in manibus Comoediae: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Equites*, *Acharnenſes*, *Veſpae*, *Aves*, *Pax*, *Concionantes*, *Cereris ſacra colentes*, & *Lyſiſtrata*. Quas in Comoedias Graeca ſcholia Aldus Manutius a Marco Muſuro recenſita primus evulgavit: incertum an magnam partem e Suidae collectaneis hauſta, an Suidas inde ſua tranſcripſerit. Duo quoque in Gallia Graece doctiſſimi, Aegidius Burdinus, & Odoardus Biſetus, Græcis (quis credat?) ſcholiis pariter eas illuſtrarunt. Graeco-Latinis duo, etiam Galli: *Plutum* quidem Carolus Gerardus; Septimius autem Florens Chriſtianus, *Veſpas*, *Pacem*, & *Lyſiſtratam* Notis egregie illuſtrarunt. Septimius etiam tres easdem Latinis reddidit ver-

versibus, ut & quinque Comoedias Nicodemus Frischlinus Germanus, *Plutum*, *Nubes*, *Ranas*, * *Equites*, & *Acharnenses*, quae leguntur omnia simul colligata in nupera Allobrogum editione. * Idem vero etiam praestitit (sed Acharnensibus exceptis) Lambertus Hortensius Montfortius, additis praeterea oppido elegantibus notis. Tres vero sunt reliquae, Ὄρνιθες, Ἐκκλησιάζουσαι, καὶ Θεσμοφοριάζουσαι: in quas doctorum hominum operam navatam posteri forte efflagitent, & convitio quodam extorqueant.

Quia vero quinquaginta amplius perierunt Aristophanis Comoediae, sive temporum injuria, sive majorum incuria atque ignavi saeculi vitio; ne vel tot tantarumque fabularum interirent nomina, cavit Athenaeus Dipnosophista: ex quo placuit Theodoro Cantero, homini doctissimo, Fragmenta colligere Comoediarum quae interciderunt Aristophanis, quae apud nos amicitiae gratia deposuit, ne perirent; ut & Comicorum omnium, Tragicorum item, & Lyricorum τὰ λείψανα summa collegerat industria: quae typographo nimis lento temere sunt credita. Aristophanicae vero, velut naufragii tabulae, cum fide hactenus servata jam repraesentatur, & suus auctori honor redhibetur. Earum vero fabularum nomina serie quadam nunc ex Athenaeo recensebo.

Nomina Comoediarum omnium, & editarum, & amissarum; ex Athenaeo primum: mox ex aliis σποράδην.

Ἄγηρος, [a] Non senescens.
Αἰολοσίκων, Aeolosicon. [b]
Αἰολοσίκων δεύτερος, secundus Aeolosicon.

Ἀμφιά-

a Ἀγήρως. b Varius Sicon.

Ἀμφιάραος, Amphiaraus.
Ἀνάγυρος, Anagyrus.
Ἀποκοτταβίζοντες, Cottabo ludentes.
Ἀχαρνεῖς, Acharnenſes.
Βαβυλώνιοι, Babylonii.
Βάτραχοι, Ranae.
Γεωργοί, Agricolae.
Γηρυτάδης, Fabulator.
Γῆρας, Senectus.
Δαίδαλος, Daedalus.
Δαιταλεῖς, (c) Epulones.
Δαναΐδες, Danaides.
Δηλία, Delia.
Διόνυσος, Bacchus.
Δράματα, ἢ Νιόβη, Fabulae, vel Niobe.
Εἰρήνη, (d) Pax.
Ἐκκλησιάζουσαι, Concionatrices.
Ἥρωες, Heroës.
Θεσμοφοριάζουσαι, Foeminae Cereris feſtum celebrantes.
Θεσμοφοριάζουσαι δεύτεραι, ſecundae quae Cerealia celebrarunt.
Ἱππεῖς, Equites.
Κένταυρος, Centaurus.
Κιθαριστής, Citharista.
Κώκαλος, Cocalus, animalium quorundam teſta.
Λήμνιαι, Lemniae.
Λυσιστράτη, Lyſiſtrata.
Νεφέλαι, Nubes.
Δεύτεραι Νεφέλαι, Secundae Nubes.
Ὁλκάδες, Holcades, vel naves onerariae.
Ὄρνιθες, Aves.
Πελαργοί, Ciconiae.
Πελάσγοι, (e) Pelaſii.
Πλοῦτος, Plutus, Deus divitiarum.
Δεύτερος Πλοῦτος, Secundus Plutus.
Περὶ τῶν ἀθήνησιν ἑταιρίδων, de Athenienſibus meretriculis.
Προαγών, Proagon.
Πρόγονοι, Progenitores.

Πυθά-

c Imo Daetaleis Atticae populus. vide Heſych. & Suidam.

d Exſtitit etiam εἰρήνη δευτέρα.

e Πελασγοὶ, Pelaſgi,

Πυθάγορεοι, Pythagorici.
Σκηναὶ, Tentoria.
Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι, Tentoria incautos opprimentia. * *quidam*, σκηνὰς καταλαμβάνουσαι, tentoria ſibi deſignantes.
Σκύθης, Scytha. * Σκύθαι, Scythae.
Σφῆκες, Veſpae.
Ταγηνισταὶ, Tageniſtae: frigentes.
Τελμίσσοντες, Telmiſſenſes. * Τελμισσεῖς. vel Τελμισσεῖς.
Τειφαλήτης, ter meditus, * mendicus.
Φιλονίδης, Philonides.
Φοίνισσαι, Phoeniſſae.
Ὧραι, Horae. * Ὧραι tempeſtates anni.

Notavimus autem aſteriſco, quas ejusdem generis Comoedias geminas Ariſtophanes reliquit, ut una prior; altera poſterior citetur. Verbi gratia: *Plutus*, quae prima inter editas fabula eſt, duplex apparet in Athenaeo, qui & *Thesmophoriazusas* ſaepe numero laudat; *Aeoloſicon Secundus* lib. IX. δειπνοσοφ. cap. III. Rurſum & *Nubes* fuere duplices, teſte non ſemel Scholiaſte Graeco, & in Protheoria Nubium, ubi nunc XL. nunc XLVIII. interdum LIV. ſcripſiſſe Comoedias Comicum noſtrum affirmat. Variat itaque: niſi ſcribarum id vitium eſt, ut pro μὴ ſcripſerint νδ'. Et conſentiunt plerique quatuor eſſe Comoedias, Ariſtophani falſo adſcriptas. Et earum aliquam Archippo tribuunt, & vero alii ſunt praeter Comicum noſtrum *Ariſtophanes* appellati, Grammaticus, & Byzantius quidam. Athenaeus autem earum dubiarum non meminit, ut pro γνησίοις non agnoviſſe appareat: Adhaec cognata & hic titulorum nomina, & invicem affinitate conjuncta occurrunt. Ἀγήρως & Ἀνάγυρος vocabula ſunt finitima, ut pronus ad errorem lapſus Grammaticis ſit objectus: item Δαίδαλος & Διατηλεῖς, * Δαιταλεῖς, quae permutari, ut fit, facile queant. Πελαργοὶ & Πελασγοὶ ἢ πελάσγοι, (ubi ſic citantur? in indice tamen Athenaei editionis Baſilienſis ſic citantur) affines ſunt: Julio Polluce & Athenaeo lib. VI. nimium quantum diſcedentibus.

Amplius vero quam ex Athenaeo hi adferuntur ab aliis fabularum Ariſtophanis tituli prope XX. Ἀγωνίσται Polluci lib. VII. Onomaſtici. Ἀκλαὴς apud Agellium Noct. Attic. lib. XIX. cap. XIII. Ἄγυρος, quam vicinum Ἀγύρῳ, * Ἀναγύρῳ vel Ἀγήρῳ, frequens in Polluce. Αὐτόλυκος Ariſtophanis in Erotiani Lexico. Γλαῦκος & Γυελίοδος, † alii γηρύοδος, Aeliano lib. XII. Animalium. Pro Διόνυσος reperio & Διοναύαγος apud Pollucem lib. X. Ἐρεχθεὺς citatur ab Euſtathio in Odyſſ. μ'. Ἡσίοχος a Julio

Polluce laudatur: ut ab Hesychio Κιθαρῳδὸς, nisi idem Κιθαειστὴς sit habendus. Κώκαλος & Κότυλος affines voces, ut Pollux nominare videtur lib. X. Κορεαὶ apud Ammonium Lexicograph. Νῆσοι apud Suidam, Joh. Stobaeum, & Etymologum. NIKAI a Suida advocantur. Πλαταιῆσαὶ quoque in Etymologico & Πολυείδος in Polluce ac Stobaeo. Πόλεις ἢ Φιλύλλιος, (* scribe: Πόλεις nisi Auctor earum potius sit Φιλύλλιος) Athenaeo lib. III. & IV. Δειπνοσοφ. Σκύθαις ἢ Ταύροις bis laudantur a Julio Polluce. Τελμισσῆσι * Τελμισσῦσι Stephano & Polluci, nisi forte iidem Τελμίσσοντες Athenaeo. Φιάλαις apud Harpocrationem in ξυσίς. Ὄβελμος in Polluce lib. X. Nunc Fragmenta legere velut scalmos amissae navis, ne graveris; & bene de te merenti fausta apprecare, linguis, animisque favendo. Vale.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΓΗΡΩ.

Athenaeus lib. XIV.

Πλιὼ ἀλδίρᾳ κὴ ῥόας. a alii ῥοᾶς.

Pollux lib. VII.

Ἀναχύρωτιν ἢ τὴ πηλὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀγήρῳ λέγει.

Idem lib. IX.

Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Ἀγήρῳ λέγων
Τέτ' αὐτῷ πρώτῳ διωβόλω. a αὐτὸ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Ἀγωνισταῖς.

Pollux lib. VII.

Καὶ Δρακοντίδης ὁ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀγωνιστῶις. a scrib. Ταγηνιστῶις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Αἰολοσίκωνι.

Athen. lib. III.

κὴ μιὼ τὸ δεῖν'
Ἀκεραπόλια δέ σοι τέτταρα ἤψησε πυκερά. a ἀκρακόλια &c. a ἤψησε &c.

Idem lib. VII.

ὡς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, ἅττας λέγων
Οἰονεὶ Δι' ὅλης νυκτός. a δι' ὅλης.

Idem lib. IX. Dipnos.

Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ.
Τῶν δ' ζηλούν ῥίζας ἐχούσας σκορδόμηττον φύσιν. a σκορδόνητον vel ut alii σκορδόδμηττον &c.

Suidas in ἀγερώχου.

Ἀλλ' ἄνυσον. ἐ μέλλειν ἐχρὴν. ὡς ἀγερώχου
Ἀπαξάπαντ'. ὅστις κελεύεις ὦ γύναι. a με κελεύεις.

Pollux lib. primo, cap. 8.

Κοιτῶν ἀπιὶς ἦς, πύελον ἢ μι' ἀρίσκη. a εἰς &c. a ἀρίσκῃ vel ἀρίσκη. at Pollux, ἀρκίσῃ.

Idem lib. IX.

Ὅπερ λοιπὸν λιὼ ἐν τῇ γναθῳ.
Διαβόλου ζήτησί μοι.

Idem lib. X.

Καὶ Δρασίλεων' ὁρῶμεν, ἅσπερ ἐν κενῷ
Λυχνοῦχῳ πάντα τ' ἐξομιδῶν.

Idem eodem lib.

Δοῖδυξ θυεία, ἐχάραξα, τυρομνῆσις. a τυρομνῆσις.

a Pollux libro IX.

Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι,
Τὸ μὴ ἔχειν κέρμα, ἀκερμίαν ὠνόμαζον.

a Pollux lib. X.

Ἤτε ὁπὴ εὕρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης.

a Idem lib. eodem.

Ὅταν δ' εἴπῃ Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι,
δυοῖν λυχνιδίοιν, δηλονότι λυχνίοιν εἴρηκεν, ἀλλ' ὁ λυχνος μικρός.

a Idem libro eodem.

Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι, κὴ κλειδίον δύο καμμα.

a Athenaeus lib. III. legitur etiam in Γηρυτάδῃ.

Ἥκω Θεαρίων ὡς ἀρτιπώλιον λιπὼν
Ἵν' ἐστὶ κελεβάνων ἐδωδία a ἐδώλια.

Hephaestion de metris.

Οὐκ ἔτ', ὦ γυναῖκες, a ἐτὸς.
Πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
Φλῶσιν ἑκάστη' ἄνδρες.
Δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσιν,
Λαμβανόμεθ' ὑπὸ αὐτῶν. a ὑπ'.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κωμῳδίᾳ Ἀκλαῆς. a f. Ἀκλαιῆς.

Hujus porro Comoediae appellatio mihi suspecta est.

Gellius libro XIX. cap. XIII.

Nanos enim Graeci vocaverunt brevi & humili corpore homines, paullum supra terram exstantes. idque ita dixerunt adhibita quadam ratione Etymologiae cum sententia vocabuli competente: & si memoria (inquit) mihi non labat, scriptum hoc est in Comoedia Aristophanis, cui nomen est Ἀκλαής.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀμφιαράῳ.

Athenaeus lib. IV.

Ὅσις φακιὼ ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

Aelianus de animalibus lib. XII. cap. IX.

Μέμνηται δ' τὸ ἄρνιθος τοῦδε Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων.
Ὀσφὼ σὺ ἐξ ἄκρων Δρακίκλισον ἡὖτε κίκλα, a Δρακίγκλισον ἡὖτε κίγκλα.

Scholiastes Aristophanis.

Γύναι, τί τὸ ψοφῶσιν ἐστι; ἡ ἀλεκτρυών.
Τῶ κύλικα καπεδέδηκεν. οἰμωξεσθε.

Suidas in φλέων.

Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τὸ πτωκτῷ φλέων; τῷ.

a Pollux lib. II. & Etymologicus in φλᾶν.

τὸ δ' ἐπιγείρειν τὸ αἰδοῖον ταῖν χεροῖν·
Ἀναφλᾶν καὶ ἀνακλᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει.

Idem lib. VII.

Ἔπειτ' ἔρειξεν ὡς ἐπιβαλὼν, ὁμὰ πείσας. a f. ἔρειξ' ὡς.

a Idem lib. X.

Καὶ σπυρίδα δ' ὀψῶν, πλεκτὴν ὀψῶν χοίνικ' ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης εἴρηκεν. a f. ὀπλῶν.

Idem lib. X.

Κεφάλου ἅμα καὶ περσκεφάλαιον τ' λινᾶν. a κνάφαλον.

Ibidem. a sed praecedunt haec: λίσμα δ' ἐμόνον ὀψοφόροι· ὁ δὲ ἄλλως ἀγλεῖα εἰς ἐσθῆτων ἀπόθεσιν, ἀλλὰ καὶ τ' φαρμακοπώλων ἂν καλοῖντο ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης.

Καὶ τὰς μὲν ὄφεις, ὃς ἐπιτίμιος, ἐν κίστῃ.
Πᾶ καπνημείναι καὶ ταῦται φαρμακοπωλῶν. a καπνημῆναι &c.

Scholiastes Aristophanis.

Ἀφ' ἁ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἔχων.

Suidas in Ε.

Τᾶ, τᾶτο καὶ ἐπὶ ληκυθᾶ πάπεττω, ὥσπερ τὸ, πνέε.
Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ.
Ταυτὶ τὰ κρέ', αὐτῷ δεῖ γυναικὸς ἑφέρω.

Idem in φρυωνίας. a φρυωῦδας. vide etiam Michaëlem Apostolium.

Ὦ μιαρὲ καὶ φρυγώνια καὶ πυκνέ σου. a φρυωῦδα &c.

Idem in Ἀχνίᾳ.

Ἀχνίᾳ. ἀσπελίᾳ πινίᾳ. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.
Νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχθηρίᾳ.

a Harpocration in λαμπρᾷ. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ.

Λαμπρὸς ἔχωρε τ' κάτω.

Hephaestion de metris.

Οἴδαμεν, δεκαεῖσιν· ἰδὼν a οἶδα μὲν.
Κἀχὶ λέλημ' ἐμαυτὸν.

Auctor Etymologici in ἀνθολᾷ.

Τὸ δ' ἀπὸ Ἀριστοφάνους ἐν Ἀμφιαράῳ ἀπὸ δ' ἑ ἀνθόλησε, δύο κλίσεις ὑπέρ. a scribe ἀνθόλησε.

Erotianus in voce λεκηλίδες.

Λεκηλίδες ὑμφώδη ἀσπάσματα, ὅπερ ἐστὶ τὸ τ' ὄφεων λεπτόμορον γένος, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ καὶ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀναργύρῳ. a *scribe* Ἀναγύρῳ.

Athenaeus lib. IV.

Πρὸς θεῶν ἱερᾶς πέτιζα φασὶν. a f. ἔφυμνα.

Καὶ κερκύρᾳ θηρευτικῇ καλάμῃ
Λεπτῇ.

Athenaeus lib. VII.

Οὐχ' ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.

Idem lib. IX.

Εἰ μή σε μύθῃ μ' ὀψαρίοις ἑκάστοτε,
ἀντ' ἐσθιμάτων ἀκόρεμα.

Auctor Etymologici in βακίφαλος.

Μὴ κλαῖ', ἐγώ σοι βακίφαλον ὠνήσομαι. καὶ πάλιν.
Ψήχ' ἑρίμα τ' βακίφαλον καὶ κοπάτιαν.

Suidas in ἐρδοπλήξ.

Ὡς δ' ἐρδοπλήξ. πίφυκε γὰρ δυσχαρχάλιος. a δυσχάραλις.

Idem in ξωνίσφερον. ξωνίσφερε καὶ χειμέρια βαγίᾳ μάλ' ἄν.

Idem in ὀδὲ πυρώσης.

Ὅρμει πυρόντος τὸν ἀτραπὸν κατερύλων.

Idem in ἀφαλέᾳ.

Ἀλλὰ πύλα χρὴ ἀφαλέας καὶ τὰς σπόγγους ἐᾶν. a πίνακας &c.

(Οἷον, συνεσπέναι τοῖς πλησίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.)

Idem in Ἀπληκτος.

Ἐκ δ' τ' ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληκίδας ποιῶν.

Scholiastes Aristophanis.

Καὶ μιὸν χθὲς γὰρ ἰὼ πέρδιξ χωλός. a forte πέρδιξ.

* Pollux lib. X.

Καὶ γὰρ τ' πιτία, ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Idem lib. X.

Τὸν ψῆκτραν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν.

a Idem ibidem.

Στέμμια δ' ἐφιάλτης ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

a Idem ibidem.

Καὶ σκάφιον εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

a Idem ibidem.

Ὑφόλμιον. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

a Suidas in Ἀρχεῖοι φῶρες.

Ἀρχεῖοι φῶρες ἐπὶ τ' ἐσθήλης πονηρῶν· οἱ γὰρ Ἀρχεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμῳδοῦνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀνταγωνισαῖς. a *Suidas in* ἄλις ἀφύης ἐν Ταγηνισαῖς *habet: itaque vide infra* ταγηνισάς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἀργύρῳ. a *scribe potius* ἐν Ἀναγύρῳ.

Pollux lib. IX.

Ἐν δ' τῷ ἐν Δῆμνῳ, τὰ τελεα ἡμιωβέλια τριημιωβέλιον εἴρηκεν. a τῷ Ἀναγύρῳ.
Ἐν τῷ τέμενι τριημιωβέλιον ἔχων.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Αὐτολύκῳ.

haec fabula forte potius Eupolidis, Euripidis aut alius alicujus est.

Erotianus in voce Ἄμβλων. *a* Citat haec & Galenus commentario in lib. I. Hippocratis de articulis.

Ἀσέλγιον ὁ μοχθηρὸς ἔτριβες.
Πόσῳ πολλῶν λοπάδων
Τὰς ἄμβωνας πρήλειξας. *a* ϖϵλϵλειξας.
Τυτέσι, τὰ ϖϵὶ τὰς ἄμβωνας χείλη.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Βαβυλωνίοις.

Suidas in σιμός.

Μίσῳ ἔρειδε ϖϵὸς τὸ σιμὸν ϗ ϖλατύ.

a Idem in Σαμίων.

Σαμίων ὁ δῆμος. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τὰς ἐσταλμένας· οἱ γὰρ Σάμιοι &c.

Athenaeus lib. III.

Ἀνίχασκον ἧς ἕκαστος ἐμφερέστϵρα *a* scribe εἷς.
Ὁπλωμάχαις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

a Pollux lib. IV.

Δύστριγος Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

a Idem lib. IX.

Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.
Ναυλόχιον. item τελώνια.

Pollux lib. X.

Πότνι ἔχϵ σϖονδὰς ἀνδρῶν ὑπτοί.
ϗ αὖ πάλιν.
Ἐν καλυμμάτοις τὸ οἶκον ἤρϵφϵ.

Auctor Etymologici *a* in εἰκινέμμονος.

Ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν εἰκινέμμονος.

Pollux lib. X.

Ἔχϵις ἄχϵιαν ϗ χνῆν. *a* lege ἄχνην.

Idem eodem lib.

Δεῖ Δρακοντίων ὀραγμῶν· ϖόθϵν ἂν γένοιτ' ἄν
Κότυλον τοῦτον φέρειν;

Harpocration in ἐπιβάτης.

Εὖγε ἐξενηλύμωσϵν ἐπιβάτης ὧν ἐξοίσων ἐπίσων. *a* f. ἄν.

Stephanus de urbibus, in Λακεδαίμων.

Λακεδαιμονιάζω.

Pollux lib. X.

Πέδα βαλανπέα.

Suidas in ῥοιβδεῖν.

Καπύη ῥοιβδεῖ.

Ammonius in χολάδες.

Ἡ βοηδρομίων τις ἀπέκτινϵ ζεῦγος. *a* βοϊδρομίων.
Χολίκων ἐπιθυμῶν.

Priscianus lib. X.

Ἐνοδύϗ με φοβεῖν οἴκαδε.

Athenaeus lib. XI.

Κἀν τοῖς Βαβυλωνίοις δ' ἐν τοῖς Ἀριστοφάνης ἀκκωμώμεθα.
Ποτήριον ἐξύδαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγϗ ϖϵὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ὡς αὐτὸν ἦτον ἐπὶ τῷ δίκῃ ἀπιλθόντα ὀξυδάφῳ δύο. ἐ γὰρ ἄλλο ἐγκύπιον εἶναϗ ἢ ὄλη σκπώματα ἦτον.

a Hesychius in ἐς τὴν λιμβάδα.

Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. ϖϵὶ τῶν ϖαροιμίαν Ἀττικῶς
Ἐς τὴν λιμβάδα.

a Idem in Ἰριάνα.

Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰριανὰ φησιν· ἐπεὶ ἐσταλμένοι εἰσὶν &c.

a Harpocration in σφωτήρ.

Σφωτήρ. ἔστι τόνομα ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης.

a Athenaeus lib. XI.

Ὁ κότυλος. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

a Zenobius.

Ἀνὰ Ἑρμείαν.
Εἴρηϗ ἡ ϖαροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τὰς οἰκείας. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. *a* leg. οἰκείας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γεωργοῖς.

Athenaeus lib. III.

Λακωνικῶ ϗ σύκα μνημονεύϗ ἐν Γεωργοῖς
Ἀριστοφάνης, ταῦτα λέγων.
Συκᾶς φυτεύω, πίνϗα τὴν λακωνικῆς. *a* forte συκᾶς.
Τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι τῷ τυραννικῷ
Οὐ γὰρ ἰᾷ ἂν μικρὸν εἰ μὴ μισόδημον ἰᾷ σφόδρα.

Idem ibidem.

Εἶτ' ἄρτων ὀπτῶν τυγχάνϗ τις ὀβελιᾶν.

Idem libro XI.

Ὥσπερ κυλικεῖα τὰ θύνιον ϖϵριπίπτϵιν.

Scholiastes Aristophanis. in ὀπωπῆς.

Ὅτῳ δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τὴν πόλϗ;
Ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸ μολεῖν εἶναϗ σὺν ἀκήκοας.

Plutarchus in Nicia.

Ἐθέλω γεωργεῖν· εἶτα τίς σε κωλύϗ;
Ὑμεῖς· ἐπὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς,
Ἐάν με τῶν ἔρχων ἀφέτε. δεχόμεθα.
ἀγράλιοι γάρ εἰσι σωὶ πᾶς Νικίᾳ.

Stobaeus serm. LIII. *a* imo serm. CLXVI. & CLXXII. juxta Wechelianam edit.

Εἰρήνη βαθύπλουτε ϗ ζωγάριον βιοῦν.
Εἰ γὰρ ἐμοὶ πωσαμμῶ τε πολέμϗ γένοιτο. *a* f. εἴθε γε.
Σκάψαϗ' ἀπόκλασιν ϗ λοπιμῶ διελκύσαϗ
Τῆς πευκῆς, ἄρτον λεπτὸν ϗ ῥάφανον φέρονθ'. &c.

Auctor Etymologici in γλιχόμβρ⊖.
Τί δῆτα τῶτιν τ̃ κακῶν ὦ παῖ, γλίχῃ;

Hephaestion de Metris.
Ὦ πόλι φίλη Κέκροπ⊖· αὐτόχθονες Ἀττικὴ
Χαῖρε λιπαρὲν δάπεδον, ἕδος ἀγαθῆς χθονός.
Ὦ μακάρι Λυτόμονες, ὡς σε μακαρίζομεν.

Idem ibidem.
Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον δ' ἀμφιτάσομεν.

Zenobius in proverbiis.
Αὐτῷ μελητέον ἀλλ' ἐπὶ τ̃ οἶκον.

Harpocration in κωδία.
Κωδία· τὴν τ̃ μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν. Ἀ. ελτσφάνης Γεωργοῖς.
Ἀγαθήνης. . . . .

Priscianus lib. XVIII. a Haec hic non inveniuntur.
Εἶχε Κιλικίας αἷμα ἐξολοίμην φρὶν λίγων.

a Pollux lib. VII.
Περιδύτιον ὃν τοῖς Γεωργοῖς Ἀελτσφάνης ἔφη.

a Idem lib. IX.
Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν ὡς πάλαι δι' ἡμᾶς οἰκεῖ τῷ χαλκῷ συλλεπόμενον κολάζειν.

a Idem lib. X.
Τραπεζοφόρος ἐπὶ δ τὴν τράπεζαν φέρουτ⊖, ἃ ἐπῆσαν τῖς ἄρχουσιν αἱ μυρίναι.

a Athenaeus lib. XIV.
Τῶν ἀπυρήνων, Ἀελτσφάνης ὁ γεωργοῖς μνημονεύει.

a Auctor Etymologi in ἐλαίζειν.
Ἐλαίζειν τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθ. Γεωργοῖς Ἀελτσφάνης

a Idem in ἔρχατ⊖. item Scholiast. Theocriti.
Καὶ Ἀελτσφάνης τὸ μεταξὺ τ̃ φυτῶν Μετύρχιον συκάλισιν ὁ τοῖς Γεωργοῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γήρᾳ.

Athenaeus lib. III.
Τότε μνημονεύει Ἀελτσφάνης ὁ Γήρᾳ. πιεῖ δ' λέγουσιν ἀρτίπωλιν διηρπασμένων αὐτῆς τ̃ ἄρτων ὑπὸ τὴ γήρως ὀπτοκαλούντων. a f. ὑπὸ τ̃ τὴ &c.
Τυτὶ τί λῶ τὸ πρᾶγμα; θερμὸς ὦ πάτερ;
Ἀλλ' ἢ ξυμφορητὸς κελευστὰς πάνυ λοιδορεῖ
Ὦ πάτερ;

Athenaeus lib. V.
Ὦ πρεσβύτα, πότερα φιλεῖς τὰς ὀρυπτὰς. a ὀρυπτίς.
Ἐπ' ἰρᾶς, ἢ τὰς ὑποπαρδούσας ἀλμάδας,
Ὡς ἐλάας σφρᾷς;

Idem lib. VII.
Ταῖς πελιόχρωτι βυθοῦσι πεφυσημένη.

Scholiast. Aristoph. a Suidas in σλιγίς.
Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφίγγειν
Καὶ σλιγίδ' ἔχοντα.

Pollux lib. IV.
Ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔχων κακῶς,
Ἔπειθ' ὑπολειφόμβρ⊖ παρ' ἰατρῷ.

Idem lib. VII.
Ἐν δ ᾠδροῦμεν σᾶσι τ̃ οἰκίαις.

Idem lib. IX. hoc modo.
Ἐπὶ δ ᾠδροῦμεν σᾶσι τ̃ συνοικίαις.

Idem lib. X.
Ἐφυβρίσαν δανείζειν πεντέχων ἢ μείζονα. a f. ἐφ'.
ὑδρίαν δανείζειν πεντέχων &c.

Scholiastes Nicandri.
Ὡς δ κὴ Ἀελτσφάνης ὁ τῷ Γήρᾳ γυναῖκα
Ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνον ἀχυρίνην, παροιχόμενόν τινα ἐρῶντα αὐτῆς· ἢ κὴ ἐρεθίζοντι φησὶ ᾠδὴς αὐτήν.
Ἀπίπλεις πὸν ἐπὶ τ̃ νύμφιον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον.

Pollux lib. VI.
Ὀξωπὰ, σιλφιωπὰ, βολβὸς, τρύτλιον, ᾠδίκομμα ῥῖον, ἐγκέφαλ⊖, ὀρίγανον.

Phrynichus in ecloga dictionum Atticarum, in διονύσιον. a imo Etymologicum in μορμολυκεῖον.
Ἐν γὸ τῷ γήρᾳ φησί.
Τίς ἀν φοβοῖς πω̃ῖς; τί τὸ διονύσιον; a quidam τί φοβοῖς παῖ.
Ὅπου τὸ μορμολύκειον ᾠδιορισμένον. a alii μορμολυκεῖα.

Diogenes Laërtius in Polemone.
Ἦν δ ἀστεῖός τις κὴ γραῖ⊖, παρηπημμέν⊖
Ἃ φησιν Ἀελτσφάνης ᾠδὶ Εὐριπίδη.
Ὀξώδης κὴ σιλφώδης, ἅπερ (ὡς αὐτός φησι)
Καπνυγούνη πᾶσι ᾠδὴς κρέας μέγα.

Priscianus lib. XVIII.
Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Aristophanes Γήρᾳ.
Σὺ δ ὐχ' ὑγῇ μ' ἐν δὴ ὀλίγας ἡμέρας. a f. ὑγῇ μα δὸ' ὀλίγας.

a Pollux lib. X.
Κληρωτήριον· εἰ γὸ κὴ ἐπὶ δ τίπτα ἔοικεν εἰρῆσθ τὄνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ κὴ ἐπὶ δ αἰγείου ἀρμόσειεν.

a Idem lib. X.
Πτωχικῆ βακτηρίᾳ. Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ.

a Harpocration in τῆτες.
Τῆτες. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γηρυγόρδῳ. a *alii* γυριλόρδῳ· *sed mendum esse puto, & scribendum forte* Γηρυτάδῃ.

Aelianus in Historia animalium lib. XII. c. IX.
Κιγκλιοειδῶν ῥυθμόν.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γηρυτάδῃ. a *male* ἐν Γυριτάδῃ.

Erotianus in Ἐκλαπῆσεται.

Φήμαις ἓν ἐγὼ βεγτῶν ἅπαντες ἐκλαπήσομ.

Athenaeus lib. XII.

Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γηρυτάδῃ, λεπτὰς τὰς δὲ καταλήγ, ὃς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησι εἰς ᾅδου πέμπεσθαι, ὡὸς τὰς ἐκεῖ Ποιητὰς λίχνους ὄντας.

Καὶ τίς νεκρῶν κόθυμόνα καὶ σκότου πύλας
Ἔτλη κατελθεῖν; ἕνα σὺ' ἀφ' ἑκάστης τέχνης
Εἰλόμεθα κοινῇ χοιρίδιον ἐκκλησίας.
Οὐ σημαίνουσας αἰσθοφίλους καὶ ψυχὰ
Ἐκεῖσε φιλυχαρεῖσας. εἰσὶ γάρ τινες
Ἄνδρες παρ' ὑμῖν αἰσθοφεῖται νὴ Δία,
Μᾶλιστα δ' ὥστιρ Θεωκροῖται. πτιν' ἔχεις·
Καὶ τίνες ἂν εἶεν; πρῶτα μὲν Σαυνυρίων
Ἀπὸ τῶν Τραγῳδῶν· ἀπὸ δὲ τῶν Τραγικῶν χορῶν
Μέλητος· ἀπὸ δὲ τῶν Τραγικῶν Κινησίας.
εἶθ' ἑξῆς φησιν.
Ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖθ' ἅρι. a οἰχεῖας.
Τήτης γὰρ ὢν πολλῶν ζωμέλης ζυλλαβῶν,
Ὁ τὰ Δημοῖος ποτιμὸς ἐξοικήσας.

Athenaeus lib. III.

Ἀκροκώλια, ἅρπια, κάρφεα.

Idem lib. IV.

Πποτύνω διδάσκειν σωτὸν ἐψεῖν ἢ φακῶ.

Athenaeus lib. XI.

Ἦν δὲ τὸ πρᾶγμα ἑορτή. ὡσεὶ φέρε δὲ ἐν
Κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ ὡσοφέρων
Παῖς, ἐνέχε τι σφόδρα κυανοκόλπῳ. a f. κυανοειδῆ.

quod tamen a scopo Athenaei abluderet.

Idem lib. VII.

Ἆρ' εἶδον ἀνδρῶν κιτρίων ἀπικία;
Ὡς ῥᾳδὶ γάρ ἐστι ηνίδες μιγώσκεται. a f. γάρ εἰσι.

Idem eodem lib. a imo lib. III.

Θεοφόρβε νῦ χόρταζε τῶν μυρωδῶν.

Pollux lib. IX.

Πόλος τοῦτ' ἔστιν· ἐκασταχοῦ δ' ἄλλος τέτραπλευ.

Idem lib. X.

Περίφερε δὴ κύκλῳ λεπαστήν.

Idem eodem lib.

Τὸ μάλθων ὁπὸ τῶν ῥαμματείων ἐδίων.

Idem eodem lib.

Ἄλλος δ' εἰσίφορε πλεκτῷ καυσπίῳ
Ἄρτον ὠβέλοισι θρύμματα.

Harpocration in ῥωμολοχεύεις. a & Etymologicus in χαριεντίζῃ νῦ καταπαίζεις ἡμῶν νῦ ῥομολοχεύῃ. a f. χαριεντίζεις, ex Etymologico.

* * *

Τότε ῥᾴδιόν σοι καταγνῶναι, νυνὶ δὲ καταμᾶσι,
Τάχα δ' ἴσως οἶδα ὅτι νῦ καταχέσεις. a non dicit ubi haec legantur: Thesaurus Stephani haec habet in κόπλος.

Auctor Etymolog. in ἴλιεν. lege ἦειν.

Ἦσαν εὐθὺ δὲ Διονυσίῳ. a adde αὐτὶ δὲ ἐπρεύοντο.

Scholiast. Aristophanis.

Καὶ πᾶς ἐγὼ Σθενέλᾳ φάσγανα ἂν ῥήματα a φάσγανα.
Εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἡ ξηρὰς ἅλας;

a Harpocration in ἑρμᾶς.

Ἑρμᾶς. i. ὕφαλος πέτρα. ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης.

a Pollux lib. VII.

Οἰκοδόμος Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἴρηκε. Τὰς οἰκοδόμους.

a Idem lib. eodem.

Τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης εἶπε.

a Idem lib. X.

Καὶ ἀσκηβύλακος ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ.

a Idem lib. eodem.

Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης λέγει.
Φερμῷ χοινίῳ. a at libro VII. χοινίκῳ leges.

a Idem libro eodem.

Καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ
Πελέζειν.

a Hesychius.

Αὐτὶ θυόμβρ ἀντὶ δὲ ὠὐτὶ κινόμβρ.

a Athenaeus lib. III. citantur vero haec etiam ex Aeolosicone.

Ἥκω θεαρίαν ὡς δρεπτώλιον λιπὼν,
Ἵν' ἐστὶ κριθάνων ἐδωδίμ a f. ἐδώλια.

a Athenaeus lib. VII.

Σκύμνος Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

a Idem lib. VIII.

Ἐν τοῖς συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

a Idem lib. XIII.

Ἐρᾷ δὲ Λαΐς ἀνδρὸς ὃς ἐστι Φιλαίδου. πρόπλοιον Ναΐς. hoc vero fragmentum etiam in Pluto occurrit.

a Pollux lib. VII.

Ἐν γὰρ τῷ Γηρυτάδῃ φησὶν Ἀριστοφάνης.
Πλεκτῷ καυσπίῳ.

Erotianus in Παρχαλισμούς.

Παρχαλοῦ νῦ χαρχάλη λέγεται ἱρεδισμὸς, ὁπὸ τῶν πορνικτῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς νῦ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ νῦ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γλαύκῳ.

Pollux lib. III.

Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διεπαρῄνουσα.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γόησι.

Apud Athenaeum lib. XIV. in editione Basilienſi e Γόησι ſub Ariſtophanis nomine citantur haec

Ὄρακον ἁλίπαστον ἀεὶ τ' ὀψάρυσα ἐπεσθίειν.

Sed pro Ἀριστοφάνης juxta Doctiores rectius forte ibi Ἀριστομένης legitur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γυριλόρδῳ. *vide* ἐν Γηρολόρδῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Γυριτάδῃ. *vide* Γηρυτάδῃ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δαιδάλῳ. *meminit hujus Clemens Alexandrinus libr.* VI.

Erotianus in ἀνεκάς.

Ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε βάλοι τ' ὀρυχὸν ἰᾷν,
Καὶ νεκὰς, λέγει χαῖνε φέγγος ἠλίου. f. λέγοι.

Athenaeus lib. VII.

Ταῦθ' ἑκάστῃ πολύποδας καὶ σηπίας.
Καὶ πάλιν.
Τὸν πολύποδα μοι ἔθηκε.
Καὶ πάλιν.
Πηγαὶ λέγουσι πολύποδα πλαμύδα. f. πλησαί.

Athenaeus lib. IX. & quidem bis.

Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνὸς γε δ' ὀρόφου
Ὥσπερ παρῳδὶς μοιχὸς ἐσκυταλμένος.

Idem libro eodem.

Τὸν μέγιστον τέτικεν ὡς ἀλεκτρυών.
Καὶ πάλιν.
Πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων
Ὑπηνέμια βίᾳ πίκλησιν ὠὰ παλάκις.

a At Suidas in ὑπηνέμια.

Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
Ὑπηνέμια τίκλησιν ὠὰ παλάκις.

Suidas in ὄνυ σκιά.

Περὶ δ' γὰρ ὁ πόλεμος νῦν ὑμῖν ἐστι;
Περὶ ὄνυ σκιᾶς. a haec paullo aliter, etiam ἐν σφηξὶ Ariſtophanis leguntur.

Idem in Εὐρύβατος.

Καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποβάλλων τ Δία εἰς παιδὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλατύνα καὶ πυκνργοῦντα
Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν εὐρύβατον Δία. a Εὐρύβατον.

a Pollux lib. VII.

Κοχυλίας λίθος ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ.

a Heſychius.

Δορυφόνον τ δολοφονικόν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δαιταλεῦσι.

a Etymologicum in Δαιταλεύς.

Δαιταλεὺς ὁ εὐωχητής. ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὀνόματι Δαιταλεύς. ſed hic errare illum nobis certiſſimum eſt planeque indubium.

Athenaeus lib. XII. a & XI.

Ἀλλ' ὁ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμὲ πέμποντος,
Ἀλλὰ μᾶλλον πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς
Συρακοσίων τραπέζαν Συβαρίτιδάς τε εὐωχίας,
Καὶ χίον ὀκ λακαινᾶν κυλίκων.

a His reperiuntur addita lib. XI.

Μίθη ἡδέως κὴ φίλος. a f. φίλως.

Idem lib. IX.

Καὶ δελφακίων ἀπυλῶν καλαὶ κὴ χναυμάτια. a κωλαὶ. Πτερύγια.

Idem lib. IV.

Κἄγειν ὀκεῖθεν κακκάβω.

Idem eodem lib.

Ἐμφαιίζῃ δὲ κὴ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν αὐλὸν τὸ πεῖσμα τοῦτο ποιῶν, ὅταν λίγῃ,
Ὅσις σ' αὐτῷ αὐλοῖς κὴ λύρᾳσι κατατέξιμμαι
Χρώμβος, εἶτά με σκάπτειν κελεύεις.

Idem lib. IX.

Ἀπίλωλα· πίνων τ λαγὼν ὀφθήσομαι.

Idem lib. VII.

Καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς.

Idem lib. III.

Οὐκ' αἰσχυνθήσῃ τ πάριχον τοῦτον
Πλύνων ἅπασιν ὅστις σύοιδ' αὐτῷ κακά.

Idem lib. XIV.

Ἐγὼ δὲ νῷν πέμψω πλακοῦντ' ἐσπέρας. a f. νῶν.
Χαρίσιον a f. ἐσπέρας.

a At Suidas in ἀνάστατοι.

Ἐγὼ δὲ νῶν
Πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαρισίους.

& in voce χαρίσιον,

Πέμψω παλλακαῖς ἑσπέρας χαρισίους. a f. παλλακὰς.

Idem lib. XV.

Ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χάλκιον. τοῦτ' ἔστι,
Κοπανεῖον ἱστάναι κὴ μυρρίνας.

Suidas in σεῖσαι.

Ἔσειον ἦσαν χρήματα, ἠπείλουν ἐσυκοφάντων πάλιν.

Pollux lib. X. a & VII.

Ἢ μηδικῶν τε γόργαθος ψηφισμάτων τε θῶκες.
a f. ὁ Μηδικῶν τε &c.

Har-

Harpocration in Νωτοδίκας.

Ἐξέλω βάψας σεσηπὸς νωτοδίκας ξέινην ἰχαίνης.

Phrynichus in Ecloga dictionum Atticarum. a item Thomas Magister.

Ἔστι μὴν ἠπίσκας ἅπτεις πυρ' Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι παίζων τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας.

a pro ἅπτεις lege f ἅπτῃ.

Καὶ κρόκινον ἠπίσκας.

Harpocration in ἀλίπιδον.

Δι . . . . . ὁ ἁλιπίδων.

Idem in voce ἐπίπιμπτον. a vide etiam Etymologicum.

Εἰ μὴ μεταλάβῃ τ' ὁ πίπτμπτον κλαίστω. a κλαίστω.

Idem in κιγκλίδι.

Ὁ σὴ' ἡλιαστὴς, εἶρπε σεσὸς τὴν κιγκλίδα.

Athenaeus lib. XV.

Φέρ' ἰδῶ, τί σοι δῶ τῶν μόρων. ψάγδαν φιλεῖς;

Suidas in ἀναλίσκειν.

Εἰ τὰς τελίρας δεῖ μ' ἀναλῶν ταῦτα. a εἰς τὰς.

Καὶ τὰ τείχη.

Idem in Αἰγέα.

Τὸν Ἐρεχθέα μοι κὴ τὸ Αἰγέα κάλει.

Idem in τροπίας.

Ταχύνω πότιν κὴ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε. f. πάχυνε.

Pollux lib. VII.

Σπαθίδα ἢ τὴν καθιεμένην εἰς τὸ μύρον. Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι.

Pollux lib. IX.

Οὐσὴ' ἀγρυέλοντε ἐσι κεκερματισμένον.

Pollux lib. X.

Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά γε ἐπίχυσις ἢ χαλκίς.

Idem lib. eodem.

Καὶ ἄγλη μυρρά.

Ibidem.

Καὶ τὸ μὲν εἰς τὰς λυκήθρας καθίεμεν ἐπὶ γύμαλι ἢ μύρα σπαθίδα κὴ σπαθὴν κλητέον, Ἀριστοφάνης εἰπὼν ἐν Δαιταλεῦσιν. a λεκύθους.

Τὰς μυρίνας λυκάθρα πρὸν καπνίζειν a μυρεψῶς.

Τὴν σπαθίδα, γλυσάμενον μύρα.

Pollux lib. VII.

Σπαθίδα ἢ τὴν καθιεμένην εἰς τὸ μύρον.

Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι.

Idem eodem libro nisi fallor; fallitur vero: legitur tamen in scholiaste Theocriti.

Τὶ ἢ κυνίδιον λεπτὸν λοιπὸν ἐπεία; a τὰς.

Τῇ ἡμᾶς εἰς τὰ τελέθρα.

Athenaeus lib. XV.

ἔστιν δέ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κὴ Ἀνακρέοντος.

a Suidas in ῥαγδαῖον.

ῥαγδαῖον ἰσχυρὸς, σφοδρός. ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης.

a Suidas in σλεγγίς.

Οὐδ' ἐστὶν αὕτη σλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

a Pollux lib. VII.

Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν κὴ Λυρωνίαν πω λέγει.

a Idem lib. eodem.

εἰρημένα ἢ

Ἐψυχρολουτήσαμεν ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης.

a Idem lib. X.

Ἡ κλινάριον ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν.

a Idem lib. eodem.

Ἀνάκειμαι ἢ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης εἴρηται.

a Idem lib. eodem.

Θυλακίσκιον ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης.

a Athenaeus lib. III.

Ἡ χόνδρον ἑψῶν. εἶπε μᾶζαν ἐμβαλὼν

Ἐδίδου φορεῖν ἄν.

a Idem lib. IV.

Μνημονεύει δὲ κὴ τῶν

Τριγώνων Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

a Galenus in praefatione Lexici Hippocratici, multa habet ex hac Comoedia desumpta: ut

Κόρυκα. ἀμφορεὺς κάρυκα, multaque alia.

Galenus in praefatione Lexici Hippocratici.

Ὁ μὲν ἄν σὸς, ἐμὸς δὲ ὅτ' ἀδελφὸς

Φησὶ πότ' εἰ καλῶσιν; Ἰθύσι τε.

κὴ πάλιν.

Τί τοτ' ἐστὶν εὖ ποιεῖν;

κὴ πάλιν.

Ἄλις ὀρέλη κὴ μῦρον κὴ πιεῖν. a f. ἄλος, σορέλη &c.

Respondet Πρεσβύτης.

Ἥδυ σωρίλη, τοῦτο ὦ Λυσιστράτη. a ἰδὺ, σορέλη.

κὴ πάλιν.

Ἡμῶν ἴσως καπεπλήγησι τῷ χρόνῳ.

Respondet Πρεσβύτης.

Τὸ καπεπλήγησι τοῦτο ὦ τῶν Ῥητόρων.

κὴ πάλιν.

Ἀποβήσεταί σοι ταῦτα ποῖ τὰ ῥήματα;

Respondet Πρεσβύτης.

Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο, λοιδορεῖ.

κὴ πάλιν.

Τί ταττεκμαίρῃ κὴ κακὸς ἄνθρωπος λέγεις a f. λέγεις.

Respondet Πρεσβύτης.

εἶμι ὦ Θρασύμαχε

Τίς τούτων τῶν ξωνητῶν περιέστηκε.

a forte.

Τούτων τις τῶν ξωνητῶν σε ῥύσεται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Δαναΐσι.

Athenaeus lib. III.

Καὶ τὴν κυλλάσην φλέγμα κὴ τὴν πιτίσιρι a κυλλάσιν.

Idem lib. IX.

Τρίφων δέ φησι τ λαγὼν ἐπ' πίπαπκῆς ἐν
Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ϗ μ Ϡ ἐν λέχῃ.
Λύσας ἴσως ἂν τ λαγὼν σωφροσύνην ἡμῶν.

Idem lib. X.

Ἤδη παρθενεῖς πρὶν διεκπαίειν.

Idem lib. XIV.

Ἀριστοφάνης σ' ἐν Δαναΐσι Ϲ πεπτλῶ φησιν
Αὐτὴν εἶναι, ἐν ταύτῃς,
Μήθ' ἅμα εἶναι ἐγκριδοπώλῳ. a Ἐγκριδοπώλῳ.

Idem lib. VII.

Καὶ ταῦτ' ἔχουσα σηπίας Ϲ πολύπους.

Idem ibidem.

Ὀσμύλια Ϲ μανίδια Ϲ σηπίδια. a ὀσμύλια.

a At Pollux lib. II.

Δάδ' ὀσμυλίδια Ϲ μανίδια &c.

Athenaeus lib. II.

Ὅλη δὲ ὅπως τὶς ῥαφανίδος εἴοικε, δῆλον Ἀριστοφάνης ποιεῖ φθέγγεσθαι τ πιαύστης ὀψαιόπτην ἐν Δαναΐσι ῥαφάνων, Ϲ αὐλοὺς Ϲ λιγυρῶν.
Ὁ χέρσος σ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναλμυρῷ δαπίδας
Καὶ γραμματόδεσμα, ἀθμαχαλίσας αὐτὸν
Σκελίσι Ϲ φύσκαις Ϲ ῥαφαίσιν.

Pollux lib. X.

Κακῶν πυρπάν σύνελέ μοι σώρακον.

Scholiastes Aristophanis.

Μαρτύρομαι δὲ ἐρκίᾳ κύπτας a ἐρκείᾳ.
Παρ' αἷς ὁ βωμὸς ἕστ' ἱδρυθη πατί.

a Suidas in κύπτας.

Μεθ' ὧν ὁ βωμὸς ἕστ' ἱδρυθη πατί.

Suidas & Etymologici auctor in ἀπαλαίπωρον.

Οὔτως αὐτῆς ἀπαλαιπώρου ἡ πίνοις ἀφέκει ϗ.

Suidas in voce τ accipienda ἀδεπόρως.

Ἀλλ' εἰσὶ', ὡς τὸ πρᾶγμα λίζα βέλομαι
Τοπί. ὡς σπεῦσόν γ' κἀκ Ϡ μοι δοκεῖ.

Suidas in αὐλεῖον.

Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.
Πρὸς τ τροφεῖα τ αὐλείας ἐχίνε κηφαλῆς a κεφαλὴν.
Κατρύπειν.

Pollux lib. X.

Καὶ ὁδεὶς βεβαλάνακε τὸν ἠῶρον. ἐν τοῖς
Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης. a haec paulo aliter leguntur in Θεσμοφοριαζούσαις.

Idem libro eodem.

Τῶν χειρῶν ἔργα, μιᾶς.

Suidas in Λυγκεύς, a ipsum Aegypti fratrem fuisse ait ex Aristophane in Danaïdibus.

a Pollux lib. VII.

Ἐν Ἀριστοφάνους Δαναΐσι
Συρμαιοπῶλαι ἱκριδοπῶλαι.

a Suidas in ὄρχιλον.

Ἀργύριον δ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν
ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

a Idem in Κλειταγόρα.

Κλειταγόρα πειθήτικα λακωνικὴ. μέμνηϗ.
Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν.

a Pollux libro X.

Καὶ ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης
Παῖσιν παιδίον.

Suidas in Κλειταγόρα.

Κλειταγόρα Πειθήτικα Λακωνική. μέμνηϗ δ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν.

ARISTOPHANIS

Ἐν Δηλίᾳ.

Athenaeus lib. IX.

Ἐνεὶ γδ κ ὄρνις ἐπῖσαν ταῖς κηλοκύθαις κ ἄπροις κνισοῖς λαχάνοις· ὅπου σ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ.
Τὰ σύκινα λάχανα κνισοῖ ἡ τέμφυλα.

ARISTOPHANIS

Ἐν Διαναυάγῳ. a *f.* legendum Διονύσῳ.

Pollux lib. X.

Καλεῖται ϗ
Τὸ κλιτίδιον κ κλιτήριον
ὡς ἐν Διαναυάγῳ Ἀριστοφάνης ἔφη.
Τί με ὦ πινηρὲ ἐξοχλεῖς ὥσπερ κλιτήριον.

ARISTOPHANIS

Ἐν Διονύσῳ.

Athenaeus libro XIV. in editione Basilienſi ſub nomine Ariſtophanis e Διονύσῳ adducit haec:

Ἀλλ' ἦτε ταῦτα ῥᾳδιουργήσαι σοι.

Sed rectius ibi Ἀριστομένης legitur.

ARISTOPHANIS

Ἐν Δράμασι.

a Vide etiam ἐν Κενταύρῳ. itemque ἐν Νιόβῃ. nam plurimum alius fabulae nomen adjicitur.

Athenaeus lib. XI.

κ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι λέγων.
Πάντες σ' ἔνδον πυκνοῦνται. a πυκνοῦνται ϗ.

Heſychius in βύρσαν.

Βύρσαν τὴν πόλιν Ἀθηναῖοι Ἀριστοφάνης ἐν ἄθμασι παίζων ἔφη. a ἐν Δράμασι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν εἰρήνῃ δευτέρᾳ.

a Hujus Comoediae nullum adhuc Fragmentum reperi, de quo mihi certo constet. si quod occurret, id hic inferitor.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἐρεχθεῖ.

Eustathius in Odyssea μ.

Ἐν μιᾷ τισι τῷ περὶ ὀνομασίας ἰλικιῶν ὃ Γραμματικὸς Ἀριστοφάνης φέρεται, οἷα ἀπίχθυες καπίτυνας, οἱ μὴ ἐσθίοντες ἰχθῦς. καὶ φέρε ἐκεῖνος καὶ Ἀριστοφάνης χρῆσιν ἐξ

Ἐρεχθέως τυύτου,

Τὸ δεῦρο ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ. a τὸν τοῦτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἡνιόχῳ.

Ἡνίοχον Menander (teste Ammonio) & alii scripserunt. Aristophanes hoc nomine Comoediam non edidit. Itaque lege potius ὁ Νιόβη & ibi vide.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ἥρωσι.

Stephanus de urbibus, in Ἀργέλας.

Οὐκ ἰγκόσιον; ὅπως ἐσί γ' οὐκ Ἀργέλας
Μὰ Δι' ὅστις Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

Diogenes Laërtius in Pythagora.

Μὴ γαστέρ' αὖτ' ὦν καπατίσῃ τὸ τραπέζης σκπός.
a σκπός.

a Suidas in ἀμφορεαφόρος. a & Pollux lib. VII.

Τρίχ' εἰς τὸ οἶον, ἀμφορία κενὸν λαβών
Τὸν ἔνδοθεν καὶ μᾶζαν καὶ γαστρίριον. a καὶ βύσμα.
Κἄπειθ' μίσθωσιν τὴν ἀμφορεαφορεῖον. Pollux lib. X.

Pollux lib. VII.

Ἐμπώλων Δοσκυάρων. a Διοσκύρων.

Idem eodem lib.

Ἀριστοφάνης σὶ' ἂν ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ κόμιστρον καλῶ τὸν νῦν ἐθὼ εἰρηκέναι τὴν φοράν, ὅταν εἴπῃ·
Ὀβολῶν ὃ ὑστῶν πεπάρων καὶ τὰ φορεῖα.

Idem eodem lib.

Μήτ' ἀπίνιπλον ῥάκος ἐκεῖ, μηδὲ λυτρεῖον.

Idem lib. X.

Ἡ καρδόπῳ βεπαγὴ τὰ αὐχένια.

Idem libro eodem.

Ἴδι ὃ λαβὼν τὸ ῥόμβου ἀνακωδώνισον.

a Etymologicum in πίνω.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι
Πᾶς πίομαι.

a Pollux lib. VII.

Ἔπι ὃ καὶ.
Ἀνδροπεδώνης ἐν τοῖς Ἥρωσι Ἀριστοφάνης.

a Idem eodem. lib.

ἐν ὃ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν
Ἀρτοπτὶκ πλία.

a Idem lib. X.

Τὸν γὰρ ἥλον καὶ ἡλίσκειν
ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε.

a Idem eodem. lib.

Ἡ ποδονιπλεγὶς ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι λέγει.

a Harpocration in πυελίδα.

Πυελίδα τὴν ἀφ' ἡμῶν λεκάνην σφραγιδοφυλάκιον. Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

a Athenaeus lib. IX.

Ἀριστοφάνης ὃ ἐν Ἥρωσι,
Χερνίβιον εἴρηκεν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Θεσμοφοριαζούσαις β.

Clemens Alexandrinus paedag. libro II. & Pollux lib. VII. a & partim etiam libro X.

Πάνυ γὰρ ἐπιψόγως πάνυ τὴν γυναικεῖον καπιλεγόμενον κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. ὠνομασμένη ὃ αὐτὰς ὑπὸ Κωμικοῦ λέξις διελεγχόμενος ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν Κωμικοῦ ὑμῶν τὴν ἀπειροκαλίαν.

Μίτρας ἀναδήματα νίτρον καὶ σιδήριον a f. καψιδρώπον.
Κίσηριν τρόφιον ὀπισθοσφενδόνην a κίσηριν.
Ὀπισθοκάλυμμα φῦκος ὑπὸ τὰ ἐρεβίνθια. a ὑπερίδρωμα.
Ὑπερκάμματα τυφοκαλάσιν νεκρύφαλον. a τυφοκαλάστριν.
Σῶμα ἀμπεχόνιον τρύφημα παρυφὴς ξυσίδα, a ζῶμα ἀμπεχόνιον ῥεῦμα vel ῥεύφωμα.
Κιθῶνα βάλιθρον ἔλκυλον χιτάνιον a χιτῶνα a ἕλκυκλον.
Τὰ μίσητα σὶ' ἐκ εἴρηκα τύπτειν. εἶπα τί;
Διάπυος ἀμφαλίδιον πλάστρα μολόχινον βοτρυ- a μαλάκινον βότρυ.
Χλιδῶνα πέρονας ἀμφιλέκη ἔρμας πέδας. a ἀμφιδέας.
Σφραγίδας ἀλύσεις δακτυλίους καπαπλάσματα a καταπλάσματα.
Πομφόλυγας ἀποδύσμους ἑλισσοὺς σάρκας
Ὑποδερίδας ἑλικίδας. a f. ὁλίσκους sed displicet.
item f. ὑποδίρεις sed praefero ὑποδερίδας.

Athenaeus lib. I.

Οὐκ Ἀριστοφάνης τὰς δαπέρως Θεσμοφοριαζούσας. a ἦττ.

Δημήτριος ὁ τριζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγεγράφῃ,
ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμνηται πεπαρηδίας.
Οἷον γὰ πίνειν οὐκ ἐάσει πρᾴμιον.
Οὐ χίον ἀ Φάσιον ἀ πεπαρηδίαν
Οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπιγείρᾳ τὴ ἔμβολον.

Athenaeus lib. XV. & Pollux lib. X. a itemque Erotianus in Lexic. & Galenus in Βάκκαρις.

Ὦ Ζεῦ πολυπίμητ' αἷον ἔπνευσ' ὁ μιαρὸς
Φάσκωλος οὗτος λυόρθρός μοι τὴ μύρᾳ, a f. λυόρθρος.
Καὶ βακκάριδος.

Athenaeus lib. III.

Οὐκ ἂν Ἀμβένιτι, ὦ τὸ τὴ Κρήτης ἐλεφάντινον πέριξ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τετραδοπιομυσικὴ ἢ Κρητικὴ τείχος ἐλεφάντινον a f. Κρήτης.
Δαμπρὸν νόμιζεν. δρόσος ἐβδελημένον. a βδελυκτὸν.

Ἄλλατε τοιαῦτα ἕτερα μύρι' ἐμιχλίζετο.

Athenaeus lib. III.

Ἀρίσκῃ δὲ τὰ νῦν Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις, ὅπως λέγων·

Ἰχθύς τις ἐώνηται ἢ σηπίδιον.
Ἢ τὰ πλατειῶν καλάθων, ἢ πολύπους
Ἢ νῆπις ὀπτᾶτ' ἢ γαλεὸς ἢ τριγλίδες.
Μὰ τὰ Δι' ὃ δῆτ' ἐγὼ βάπτης; ἁδὲ φημ' ἐγώ.
Οὐδὲ χόριον ἁδὲ πόδος ἐστ' ἦπαρ κάπρου a πόδος.
Οὐδ' ἠχθύες ἐσθ' ἡτριαῖοι δίλφακος, a δὲ χαδόται.
Οὐδ' ἰσχίλιον ἁδὲ κάραβος μέγας,
Γναμπτὶ κηπίωσις ἐπικεκρύπται.

Athenaeus lib. XIV.

Καὶ τὰ μιδωτῶν δέ τις ἐνῳδὴ τῶν εἰς τὰς ἀρχὰς φρυτῶν τῶν καὶ τὰ πλουσιωτῶν ἄλλη τις ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Suidas in voce ἔχανεν.

Δίκος ἔχανεν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β.

Suidas in λακωνίζω.

Λακωνίζειν παιδικῶς χρῆσθαι. Ἀριστοφ. Θεσμοφ. β.

Pollux lib. X.

Ἐπὶ δὲ αὐτῆς ἡ καὶ σακκίον, ὅταν φησὶ ὁ Θεσμοφ.

Σακκίον, ἐν οἷσπερ τ' ὀψάριον ταμίδιον.

Idem lib. VII.

Τὸν πλίνθινα περαλύσασιν δὲ χιτωνίσκον.
Καὶ τὰ δεσμὸν οἷς ἐνῶ πεδιλάφ.

Erotianus.

Ὀδωδυσμίας· ὁ σύσσης καὶ ὀδύς. ὡς.
Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ ἐν Θεσμοφοριαζ.

a Suidas in παπαπαῖαι.

Σὺ δ' ὦ Σίκων
Καὶ Κεφαλὸς αἴρεσθε τὸν παπαπαῖαι, a in editis est, καὶ Παρμένων αἴρεσθε &c.

a Idem in ἀλφάνῃ.

Οἴμοι κακοδαίμων τῆς πρᾴης ἡμέρας
Ὅτ' εἰς ἐμ' ὁ κήρυξ ἔστ' ἀλφάνῃ.

a Hesychius in καλάσιρις.

Καλάσιρις. i. χιτώνιον ἰσχνόν. Ἀριστοφ. Θεσμοφοριαζ.

a Etymologicum in ἦτερον.

Ἀριστοφάνης
Ἢ τριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κενταύρῳ. a ἢ ἐν δράμασι.

a aliquando ἐν Κενταύρῳ. Vide autem ἐν δράμασι.

Pollux lib. X.

Ἀλλ' εἰς κάδδοι τινὰ λαβὼν ὄρη.

Idem lib. VII.

Τῶν δὲ περὶ ἀρτοπωλίαν ἥρωα ἐν Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

Πίττω, βράττω, μάττω, δεύω, πίττω, καπυλῶ. a πίτνω.

Pollux lib. IX.

Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν δράμασιν ἢ ἐν Κενταύρῳ ἔφη.
Ἐν κωμῳδίαι καπήλοις ἐπίχαρτον.

Hesychius ὁ γὰ ἀκάνθαν.

Χωρεῖ σ' ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

Suidas in Πρόδικον.

ἐν Κενταύρῳ.
Ἐγὼ γὰ εἴ τις ἠδίκησε φίλων δίκαιόν ἐστιν
Προδίκων, εἰ τὰ φίλων τὰ σῶν. a f. Προδίκῳ.

Hesychius κύκλα πήγα.

Κύκλα πήγα. ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. a alii κυκλᾶ.

Pollux lib. X.

Ἐκκρησαμβρὺς τὰς πίνακας. ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. a alii ἐκκρησαμβρὺς τὰς πωδάκας.

a Pollux lib. IX.

καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ,
Λίθος δεκαπάλαιστος.

Idem lib. X.

καὶ οἱ ἀναξυρίδες
Κλιμακτῆρες ὡς Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

a Athenaeus lib. XIV.

Τὸν δὲ ὀπίκιον καλυμβρίου ὄρχησιν ὡς μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ καὶ ἄλλοι τελείους ὕστερον μακτρισμὸν ὠνόμασαν.

API-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κιθαριστῇ.

a Athenaeus hosce versus e citharista sub nomine Antiphanis citat: sed alii pro eo malunt legere, Aristophanes.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κιθαρῳδῷ.

a forte eadem cum Κιθαριστῇ.

Hesychius in στιλίαν.

Στειλέαν τὴν μακρὰν ῥάβδον. Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κόραις.

a lege potius ἐν Ὥραις, & ibi vide.

Ammonius in voce διέφθορας.

Διέφθορας τὸ ὄρχημα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κοτύλῃ.

Pollux lib. x.

Λίχη γὰρ ἔτι ἐν Κοτύλῃ.

Καὶ παῖζα κάναστρα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Κωκάλῳ.

a meminit hujus Clemens Alexandrinus, eamque Araroti filio Aristophanis attribuit.

Καὶ ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη

Ἀλλ' ἔστι σὺ πάτερ κομιδῇ μεσημβρία. a μεσημβρία.

Ἥκω καὶ τὰς νεωτέρας δειπνεῖν χρεών.

Idem lib. xi.

Ἄλλαι τὰποπεσεῖσθ' ὑπερθύριαι χᾶες θυσίαι μέλαιναι

Μισθὸν, κεφαλλμμόρμας κοτύλας μεγάλας a κεφαλλυομμύρμας &c.

Ἔλχεον ἐς σφέτερον δέμας ἀδὲν ἄκοσμον,

Ἐρανὴν βιαζόμεναι μέλαιναι οἶνον ἀκράτου.

Erotianus in φῶδες. a φῶδες.

Πάρεστ' κατέτριβεν ἰμάτια, κἀπίζα

Πῶς φῶδες τοιούτας εἶχε τὸ χειμώνιον, a φῶδας.

Suidas in πώμαλα.

Δεῖ δ' ἀναγινώσκειν ὑφ' ἓν, πώμαλα. a lege haec hoc modo:

Πώμαλα; δεῖ δ' ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν. a nam haec posteriora Suidae aut Scholiastae sunt.

Macrobius libro v. Saturnal.

Ἦ μὴν ἄρχιον βάρος.

Ἤπειρε γάρ τι μ' οἶνος; ὁ μιξεὶς πέμμα

Ἀχελῴῳ.

Suidas in ὧδε.

Ἐκδότῳ δέ τις κὴ ψηφολόγῳ ὧδε κὴ δίφρῳ δύο. a ἐκδότῳ.

Pollux lib. vii.

Κοφίνους δ' λίθων ἐμέλλοσιν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ κέρμον.

a Zenobius.

Χρυσὸς ὁ κολοφώνιος. μέμνηται πάντως Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Λημνίαις.

Athenaeus lib. vii.

Ἔγχελυν βοιωτίαν.

a Et alibi eodem libro.

Οὐκ ἔγχελυν βοιωτίαν

Οὐ γλαῦκην ἀλλ' ἰούνην ὑπερόριον.

Idem lib. ix.

Ἀριστοφάνης, ὦ δέσποτα, ἐν Λημνίαις τὸ ταμιεῖον ἔταξε ἐπὶ θυρεῖον, λίαν ὕπτιος

Λῆμνος κυάμους τρέφουσι ταμιεὺς καλούς.

Suidas in ὦ νῦν θερμοὶ βωμοί.

Τῷ κρατίστην Δαίμονα, ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.

Idem in voce χρή.

Ἡ καρδία σοι πῖς; ἀλλὰ πῶς χρὴ ταῦτ' ποιεῖν. a id est χρή.

Idem in ἀπεχρήσατο. a & Etymolog. in ἀπεχρήσατο, & Pollux libro x.

Τὰς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τὰς παιδοσπόρους.

Pollux lib. vii.

Ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὸν σωμῴδιον ἐν τῇ πύλῃ.

Ammonius in voce κύρμον.

Ἐνταῦθ' ἐνορῶνδεν ὑψιπύλης πατὴρ Θέας,

Ἐφούπερθ' ἥ ἐν ἀνθρώποις δρεμεῖν.

Athenaeus lib. vii.

Οὐ κρανίον λάβρακος ἐχὶ κάραβος

Πείσας.

a Harpocration in μίτωλος.

Μίτωλός ἐστιν ὁ ῥυπαρὸν λιχμῶν αὐλὴν, ὃ ὄρνιθες ἔσπον. Ἀριστοφάνης Λημνίαις.

a Pollux lib. vii.

Πράϊμοι. ὁ αὐτὸς ὥρας πεπαισόμενος καιρός· ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνους.

a Idem eodem lib.

Ἀριστοφάνης ὁ ἐν Λημνίαις εἴρηκε
Καὶ ναῦς φύλαξ.

a Idem libro eodem.

τὸ ὁ φυτόσπιρια τῶν σύκων
Συκίδας Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις εἴρηκε.

a Idem lib. x.

Μόχλωσεν τὴν θύραν. ἐν Ἀριστοφ. Λημνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Νεφέλαις β.

Athenaeus lib. VII. a & Etym. in ἐγχέλη.

Τὰς εἰκὰς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἡμὰς μιμεῖσθαι. a exstat hic versus in Νεφέλαις editis.

Idem lib. VIII.

Ὀψοφαγεῖν δὲ κιχλάζειν.

Laërtius in vita Socratis.

Ἀριστοφάνης νεφέλαις.
Εὐριπίδης δ' ἐκ τῆς τραγῳδίας πεσὼν
Τὰς ἀρελαλᾶσας. ὡς ἐστι τὰς σοφάς.

a Phrynichus in χρέος.

Σὺ μὲν τὸ Ἀριστοφάνει δὲ ὁ ἐδείκνυες τὸ χρέος ἐν ταῖς Νεφέλαις β. εἰπόντα. a exstant vero haec in editis.

Ἀπὸ τοῦ χρέος μ' ἔδει μὴ τὸ Πασίωνι.
Ἔοικε δὲ παροδικῶς εἰρηκέναι. διόπερ ὁ χρηστέον αὐτῷ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Νήσοις.

a est una fabularum Aristophanis suspectarum. Vide Pollucem lib. IX.

Suidas in ἐξέχειν τὸ ἥλιον.

Λίξεις ἄρ' ὥσπερ τὰ παιδία, ἔξεχ' ὦ φίλε ἥλιε.

a alibi hoc modo.

Λίξεις ἄρ' ὥσπερ τὰ παιδία, ἔξεχε ὦ φίλε ἥλιε
Ἔξεχε ὦ φίλε ἥλιε.

Idem in ξωνίνοφιν.

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψαντ κάπειτ' ἐς ξωνίνοφιν
Βαδίζει.

Stobaeus Sermone LIII. a imo CLXXII.

Ὦ μᾶρε μᾶρε· ταῦτα πάντα ἐν τῇσι' ἔνι.
Οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηλόφῳ
Ἀπεπλασμένα τε καλὰ ἀγαθῶν πεφυτμάτων,
Κιχημέρου ζοὐμάριον οἰκεῖον βοεῖν,
Ἔπειτ' ἀκμὴν σφόδρα βληχρομένων,
Αἰγός τι φαυλὸν εἰς λεκάνην ὠθρμένης.
Ὄψων δὲ χρῆσθ', πηνεῖόν τε καὶ κίχλαις. a f. ὄψῳ.
Καὶ μὴ σκιρρᾶν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
Τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
Ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὸς ἀριστοπάτητ.

Scholiastes Aristophanis. a in Ὀρνισσ.

Τί σὺ λέγεις; εἰσὶ δὲ πᾶ
Αἱ δι' αὐτὴν, ἣν βλέπεις, τὴν εἴσοδον. a f. αἰδὶ.

Idem.

Ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν ὃν καὶ ἐν νήσοις, a ὡς καὶ &c. e Suida.

Καταλιπὼν Πανάιτιον πίθηκον.
Ἔνθα καὶ μαγείρου παῖδος αὐτὸν λέγει.

Auctor Etymologici in Ἔνδημος. a lege ἔνδημος.

Ἀλλ' ὁ πολιτικὸς ἐπίδημος ὤν.

a Pollux lib. VI.

Καὶ θλασταὶ δὲ ἐλαίας
ἐν νήσοις ἂν δύρεις Ἀριστοφάνης &c.

a Idem lib. VII.

Εἴρηται δὲ καὶ
Ἀργύρια ἐν Ἀριστοφάνους νήσοις.

a Idem lib. IX.

Τὰ δεκάρια ἀντὶ τοῦ τὸ δεκάριον, ἐν ταῖς νήσοις Ἀριστοφάνης.

a Idem lib. X.

Θερμοί, θερμία, θερμίδες. ἐν νήσοις Ἀριστοφάνης.

a Etymologicum in ἕλυμος.

Ἕλυμος, σπέρμα τι ὃ ἐψῶντες οἱ Λάκωνες ἤθιον. Ἀριστοφάνης νήσοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Νίκαις.

a haec fabula forte Aristophanicarum aliqua non est, & scribendum apud Suidam ἐν νήστεις sive ἐν σκηναῖς.

Τωτὶ προσαναβέναι τὸ σιμὸν ἀεί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Νιόβῃ sive ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ.

a Vide ante ἐν Δράμασι. porro hæc Comoedia, una fabularum Aristophanis suspectarum est:

Athenaeus lib. VII.

Οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπαδῶν ἐψητῶν.

Pollux lib. X.

Σαφίστερον δὲ ἐν τοῖς Δράμασιν ἢ Νιόβῃ
Ἀλλ' ὥσπερ λύχνου ὁμοιοτήτα κἀθοῦδε a ὁμοιόταλα.
Ἐπὶ δὲ λυχνίδια.

Idem

Idem eodem lib.

Κλιν ηΐδιον καλεῖ ἐν Δαρδανεῦσιν ἡ Νιόβη Ἀριστοφάνης τοῦτο δὲ κυκλοφόρα ποταμὸς λέγων.

Ὁ δὲ εἰς τὸ κλινηδίδιον δεόμενος ἐξέπιψε.

Pollux lib. x.

Καὶ ἔστι τὄνομα (sc. ἡ σμινύη) ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δαρδανεῦσιν

Ἡνίοχῳ a lege ἡ Νιόβη & vide in Ἡνιόχῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ὀθρίμῳ.

Pollux lib. x.

Ἂν κελεύῃ σαθμοῦχος, ἢ σαθμοῦχός ἐστι τις;
Ἀποπίζεις δέ με καινὸν τοῦτό σε λέξιον λαλῶν, a ἀποπίζω δέ σε.
Εἰ πίτακός μοι σταίρχων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ὀλκάσι.

Athenaeus lib. III.

Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ὅτως.
Δεξαμπονλα, μισύλλονλα ἀμφελίχονλά μοι
Τὸν κάπω ἀπαταγῆν. a id est, ἀπάταγον.

Idem eodem lib.

Καὶ κολύμβοις τοῖς πιοῦσι μᾶλλον τῶν Μακεδόνων Τρόπαιον.

Idem eodem lib.

Σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, Φωκίδες.

Idem lib. VII.

Ὦ κακόδαιμον,
Ὅστις ἐν ἅλμῃ πᾶσιν τριχίδων ἀπεδάφθη.

Scholiast. Aristophanis.

Ἰὼ Λακεδαιμόν
Τί ἄρα πείσῃ τήμερον ὀσημερινός.

Idem.

Ἔστι τις πενηρὸς ἡμῖν πιξότης.

a At Suidas in Εὔαθλις.

Ἔστι τις πενηρὸς ἡμῖν πιξότης συνηθροις,
Ὥσπερ Εὔαθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις.

Idem Scholiastes Aristophanis.

Παῖδες ἀγλῶνιον πράτων. a f. ἀγλῶνειοι, Στρόφων.

Pollux lib. x.

Τὰ δὲ κάναστρα καὶ πεισιστὸν τὰς περκμέας
Οὕς τινας καθιστᾶσι.

Idem lib. eodem.

Καὶ οἰκίσκον ἀργύδιον, καὶ οἰκίσκος περδικηνός, Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ἔφη.

Idem lib. eodem.

Καὶ παπάλας σκηρύειν καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον.

Idem lib. eodem.

Λόχμην σ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

Suidas in ἄγα.

Ἐπεὶ σ' ἐβυόμιλλον οἵπερ ἄγαι ἐπὶ ξύλα. a quo.

a Hesychius.

Ἀπεσφακέλισεν i. ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι.

a Harpocration in ἐπίγυον.

Ἐπίγυον. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τὰ ἐρχμίας κωμῳδίας ποιηταί. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι.

a Stephanus in φάσις.

Φασιανὸς pro φασιάτης. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι.

a Pollux lib. IX.

Δραχμίδιον i. δραχμῆς ἄξιον. ὡς Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι.

Idem lib. x.

Σκυφίδα μάκτραν. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι.

a Idem ibidem.

Καὶ κωρύκιον κωρυκίδα. ὡς ἐν ταῖς Ὀλκάσιν Ἀριστοφάνης.

a Idem ibidem.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις πάππουν· ὡς ἐν ἐρήκει Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν.

Ὀλνὰς οἴνης. a & quae alia poculorum vinariorum nomina tum hic tum alibi ab eo usurpantur.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πελαργοῖς.

Athenaeus lib. IX.

Κεφαλάς τε ἀρνῶν κωλὰς ἐψῶν. a κωλᾶς τ'.

Idem ibidem.

Ἀπάγας, ἅλιστον ἐψεῖν ἐν ἰπνικίοις κρέας.

Scholiastes Aristophanis.

Ὁ μὲν ἥδεν Ἀθήνῃσι λέγων πρὸς Μυρτίλον,
Ὁ δὲ αὖ τὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίῳ μέλος.

Thomas Magister in σημεῖον.

Ἀπεσημειώμην τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

a Pollux lib. VII.

Ἱερὰ χαλκώματα Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς εἴρηκε.

a Harpocration in οἰκίσκον.

Οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς μετὰ ῥήματός τινος. locus hic totus Harpocrationis, valde corruptus est, nec nisi MS. alicujus codicis ope corrigendus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πελαργοῖς.

Athenaeus lib. VI.

Ἦ γὰρ ἕνα ἄνδρα ἄδικον συνδιώκης a συνδιώκης.
Ἀντιμαρτυρῆσι δώδεκα, τοῖς ἐπιορκοῖσι.

Pollux lib. X.

Χαλκώματα ἐσθησιφάλαια.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πελασγοῖς.

forte ſcribendum ἐν Πελαργοῖς aut potius Πλαταιεῦσι vel Πελαγέοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Περιαγομένῃ.

Scholiaſtes Ariſtophanis in ὄρνιθες.

Δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης ἐν Περιαγομένῃ.
Χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρυγηκόπιν. a f. μῦν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πλαταιαῖς.

a male pro ἐν Ταγηνιστῶν.

Auctor Etymologici in αἰδοίοις.

Ἵνα ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου. a ἁρπαγιστάτου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ.

Athenaeus lib. IX.

Θίμοι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατήθιον. a κωλῆς ἧς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ποαστρίαις.

a f. Phrynichi aut Eupolidis ſunt. vide Pollucem lib. IX. cap. XXXI. de Midia.

Λίγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας
Αὐτὸ ἐσπευδακότος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πόλεσι.

a f. Philyllii ſunt. porro etiam Eupolis ſcripſit Πόλεις. easque ſaepe citat Pollux.

Athenaeus lib. IV.

Τῆς δὲ κηπ' ὀδοῦ μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσι.

Idem lib. III. a & quidem bis.

Φιλύλλιος δὲ ὁ Φρύνιχος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι.
Πολυπέδιον σηπιδάριον κάραβον ἀσκηκὸν ὄφεα χίμας
Λεπτίδας συλλήπας μῦς πίνας κτένας σὺν Μεθύμνης.
Αἴρετ', ἀθρακίδας τελύγη σαργὸς κεστρεὺς πίρκη κορακῖνος. a f. αἴρετ' ἀνθρακίδες &c. i. αἴρεται, &c.

Athenaeus lib. IX.

Φιλύλλιος δ' ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησίν,
Ὅ, π' ἂν τύχῃ μάγειρος
Ἀδικήσας, τὸ αὐλητοῦ λαβεῖν πληγάς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πολυείδῳ.

a quidam ἐν Γολυείδῳ. Vide & Michaël. Apoſtolium.

Stobaeus ſermone LXVI. a imo CLXXVII.

Ἰδοὺ δίμωμι τῶν σ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαίδραν. ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἥξειν ἄγαν.

Suidas in ἀνάερος.

Διὰ τὸ ἀγερᾶς τρίχα ἀνάρισητος ὤν. a ὤν.

Pollux lib. X.

Σκαφίον Ξενίνη φησίν, ἐγὼ δὲ ἀμίς. a alii Ξενίνη φησίν· at in Theſmophoriazuſis σκαφίον ξένη μ' ἔφησεν &c.

Idem lib. IX.

Ἐκατομβρίζεις ἢ δεκατόζεις.

a Suidas in ἔρημον.

Ἔρημον ἐμβλέπειν ἀκίνητον καὶ νωθρὸν, οἷον
ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πίλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς
Ἐμβλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ.

a Pollux lib. IX.

Ἀριστοφάνης ἢ ἐν Πολυείδῳ καὶ
Προσυμφιεῖς εἶπε.

a Etymologicum in Θησειοτέλεψ.

Θησειοτέλεψ ὁ ἐν τῷ Θησείῳ ἀφτελέψας. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Προαγῶνι.

Athenaeus lib. III.

Κἀμοῦσα σ' αὐτὸν τῶν θεῶν ἰδὼν ποτε,
Ἔτεκεν' ἵνα κάμνοι σῦκα τῇ μισημερίᾳ.

a Idem eodem lib.

Ἐγδυσάμην χορδῆς ὁ δύσηνος, τίκτων·
Πῶς εἰσίδω ῥύγχος ἐξεκεκαυμένον.

Idem lib. X.

Ὥρα βαδίζειν μοι σὺν ἐπὶ τὸ δεσπότην·
Ἤδη γὰρ αὐτὸς οἴομαι δεδειπνάναι.

Idem

Idem lib. IX.

Τίς σὸν ὀπίλδυσιν ἀνθρέρειν τὸ ποτήριον.

Idem lib. XI.

Ὅσοι' ἀλφίτων πελάμβρῳ τρεῖς χοίνικας,
Κοτύλης δεύσας οἴκαδ' ἀπολογίζεσθ'. a δεύσης εἰκῆ.

Suidas in voce σκυθρόν.

Σκυθρῷ ἢ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.

Pollux lib. X.

Οἴμοι, τὰ λάσιν' ἀγνοῦτό μου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Πυθαγόροις. a f. Πυθαγορείοις.

Τί σεῦς θεῶν οἰόμεθα τὰς πάλαι ποτὲ
Πυθαγορίστας μυρμήκας, ὄντως ῥυπᾶν
Ἐκόντας, ἢ φορεῖν τελέως ἡδέως;
Οὐκ ἔστι τοῦτον ὑδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
Ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης σὸν ἔχοντες ὐδὲ ἓν,
Τῆς ὑστερείας σῶφρονες ὀρόντες καλῶ,
Ὄρνις ἔπηξαν τοῖς πίνναις χρησίμους.
Ἐπὶ πυρρίχης αὐτοῖς ἰχθὺς ἢ κρέας. a Δορκὰς.
Κἂν μὴ κατισθίωσι τὰς δακτύλους
Ἐθέλω κρέμασθ' δεκάκις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Σκηναῖς καταλαμβανόσαις.

a Vulgo etiam aliquando citantur, ut quibusdam placet sub nomine ὐ σκηναῖς: Vide Hesychium in τελετσάτης. asscribuntur vero a quibusdam etiam Platoni Comico. porro sunt qui legunt ὐ σκηνάς καπιλαμβανόσας.

Athenaeus lib. IV.

Τῶ χύτρα σ' Ἀριστοφάνης ὐ σκηναῖς καπιλαμβανόσας, κακκάβω εἴρηκεν ὅτως·
Τῶ κακκάβω γὰρ Καρύστιος διδάσκαλον.

Athenaeus lib. VII. a & Etymolog. in βᾶξ.

Ἀλλ' ἔχετα γαστρὶ μισῆν βοάκαν,
Ἀπεδίζον οἴκαδε.

Athenaeus lib. XIV.

Διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Πλάτων ὐ τοῖς σκηναῖς, ὡς χαμαιλέων φησὶν, εἴρηκεν ὅτως.
Ὡς εἴ τις ὄρχοιτο εὖ, ἥκαμ' ὦ. νῦν δ' ὁρῶσιν ὐδὲν.
a ὀρχοῖτ' ἄν.

Pollux lib. X.

Τοῖχον μοχλίσκῳ καλαύειν. a καλεύειν.

Idem eodem lib.

Ὥσπερ κόσκινον ἀμάπινον πέτην.

Idem ibidem.

Λήκυθον τὸν ἐπλακότυλον, τὴν χυτρίδιον
Τῶ καλῶ, ὦ ἰφέρεμβρ.

Idem eodem lib.

Ὥπερ ὐ καμπιπόδη, ἐπὶ δ' κορήματος
Καθέζομαι χαμαί.

Idem lib. VII.

Καὶ τὸ πλατυλόγχαν ἀμβολίαν ἀκοντῶν. a διβολίαν.

Idem lib. X. hoc modo.

Καὶ τὸ πλατυλόγχαν ὡς ὁρᾶς ἀλόντων.

a Hesychius in ὁ δ' ἀκάνθαι.

Οὐσ' ἴσως ἀντίλεγεις τούτῳ τῷ δειπνέῳ,
Οὐ δ' ἀκάνθαι.

Scholiastes Aristophanis in ἱππεῖς.

Ἀλλ' οὐ σπᾶς δεῖ τὰς κοχώνας. a f. ἀλλὰ σπᾶς.

a Pollux lib. IX.

Ἀριστοφάνης ὁ σκιωπῆς καπιλαμβανόσης
Τῶ πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασπαλόδα, ἔφη.

a Idem lib. X.

Τὸ ὁ
Κορύμβιον, ὐ σκιωπῆς καπιλαμβανόσης Ἀριστοφάνης.

a Idem lib. eodem.

Κακκάβω τὴν λοπάδα ἱερεῖ Ἀριστοφάνης ὐ σκηναῖς καπιλαμβανόσης.

a Idem lib. eodem.

Τῶ ὁ πήρων
Πηλίδιον εἴποις ἂν ὡς ὐ σκιωπῆς καπιλαμβανόσης Ἀριστοφάνης,

a Hesychius in τριπετάτης.

Τελετσάτης. Ἀριστοφάνης ὐ σκιωπῆς· τριπὺς τριπάς.

a Harpocration in δήμαρχος.

Ὅτι ὁ
ἠνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ὐ σκιωπῆς καπιλαμβανόσης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις.

a suspecta est haec fabula, neque Pollux exerte satis hanc Aristophani tribuit.

Pollux lib. X.

Σαρδόπαξα δὲ χιτῶνας πάντας ὐ διδυκήτης.

a Ad idem lib. VII. hunc versum totidem verbis Antiphani attribuit.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ταγηνισταῖς.

a Vide ἐν Πλαπανισταῖς.

Athenaeus lib. x.

Ὑποπιπλώκαμδρ ὦ ἄνδρες καὶ καλῶς. a ὑποπεπώκαμδρ.
Ἠείσαμδρ.

Idem lib. III.

a Vide & Suidam in ἄλις & in θωπδύς, itemque collectanea Tarrhaei & Didymi.

Ἄλις ἀφύης μοι· παρατέτμημαι γὰρ τὰ λιπαρά
Κάπλων. ἀλλὰ φέρετε λεπίδωσιν ὑπάτιον a ἡπατίδα.
Ἢ καπηδίδα νέα κἀκοπά τινα. εἰ δὲ μή
Πλεῦρόν γ' ἢ γλῶτταν ἢ σπληνὸς ἄν ἐστιν a ἢ νῆσιν sed non probo.
Ἢ δέλφακος ἡβίνης ἢ περέα φέρετε a ῥίνης ἠτριαῖα.
Δεῦρο μὴ κοδδάδων χλιαρῶν.

Idem lib. IX.

Ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριαῖον.

Idem lib. III.

Ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἢ τριαίναν φέρετε a ὀπωρινῆς.
Δεῦρο μὴ κοκλάδων χλιαρῶν. ἠτριαῖα φέρετε.

Idem lib. X.

Τί φῆς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν,
Καὶ τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ κιππικώτερα,
Οἷον τὰ ἀμαξιαῖα. a ἀμαξιαῖα.

Idem lib. III.

Λαμδάνετέ τι κόδδαδον ἕκαστος. a λαμδάνετέ.

Idem lib. X. a imo IX.

Φέρε παῖ τι χέως καὶ χειρὸς ὕδωρ,
Παρέπιμπε τὸ χειρόμακτρον.

Idem lib. IV.

Ὡς ὀψώνης ἀφατίζομαι ἡμᾶς· τὸ ἄριστον ἔοικε. a f. ἡμῖν.

Idem lib. VII.

Μὴ γὰ τὰ μικρὰ τὰ φαληρικὰ τάδε ἀφύδια a ἀφύδια.

Scholiastes Aristophanis. a ad Νεφέλας.

Τὸν ἄνδρα τύπτων ἢ βιβλίον διέφθειρεν
Ἢ Πρόδικος ἢ τὸ ἀδολέσχων ἔπαφρικός.

a At Suidas in Πρόδικος.

Οὕτω τὸν ἄνδρα τύπτων ἢ βιβλίον διέφθειρεν
Ἢ Πρόδικος ἢ τὸ ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

Scholiastes Aristoph. in Ranis.

Χθονίας Ἑκάτης πῖρ ὃ σοφῶν ἐξελεξόμην. a ἐξελισσόμην
εἶπε ἐπιφέρει.
Τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν.

Athenaeus lib. XV.

Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐρεᾶν λευκὴν λαδεῖν,
Εἶτ' ἰσθμιακὰ λακόντες, ὥσπερ οἱ χορεῖ,
ἄδωμεν εἰς τὸ δειπνοτόκον ἐγκώμιον.

Harpocration in ἀπλαχεῖν.

Οὐ μὴν ὅγε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπιλάχανεν.

Pollux lib. X.

καὶ κυλίκνας ἀγλεῖον παρεψοφόρον· οὐ Ταγηνισταῖς δέξειν Ἀριστοφάνης λέγειν εἰπών·
Τόδ' ἔτι οὐ παῖς κυλίκνας τυτὶ θερμὸν
Καὶ τυτὶ παμφλάζον.

Idem eodem lib.

Ὁ δ' λύων κυσίνδα καὶ ἐξαίρων τὰς δαριτικάς.

Suidas in ἀπισκαρίζω.

Ἀπασκαρίζειν ὡς περὶ πέρκιν χαμαί.

Idem in ἀπεχρῶντος.

Ἀλλὰ στραγῶσαι,
Καὶ γὰ ἡλικίαν ἔχοις ἀπεχρῶσαν ἤδη.

a Suidas in παραιξορᾶσιν. item Michaël Apostolius, & collectanea Tarrhaei & Didymi.

Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δ' οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι. Εὐφρόνιος δὲ παρειμιωδῶς λέγειν ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττειν.

a Harpocration in κύπασις.

Κύπασις χιτῶνος εἶδος. μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ταγηνισταῖς.

a Pollux lib. VII.

Καρπόω ἀντὶ τοῦ δυκαρπεῖν.

a Idem lib. X.

Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς εἰπόντι;
Ἐχαρίσω.

a Idem lib. eodem.

Ὅτι μὲν
Μυελόεσσα εἴρηκε τὸ μύελον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς ἰσίοις.

a Idem libro eodem.

Νενυφίδα λίθους πωρίνας κπούκιον. ἐν Ταγηνισταῖς.

a Idem lib. eodem.

Βάθρα βαθράδια ὡς ἐν Ταγηνισταῖς.

a Etymologicum in ἠτρίον.

Ἡ τριαία, Φηλυκὸν ἐν Ταγηνισταῖς.

a Idem in κανῆσαι.

καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ πρωτεύειν Κανῆσαι λέγει.

a Moschopulus in ἀπέδραν.

Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.
Δεῦρο δ' ἀπέδραμον.
Ἀμφαριστερὰ Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἀνθρωπον ἀμφοτεροδέξιον ἀρίστερον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ταύροις.

a Vide ἐν Σκύθαις &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Τελμισσεῦσι.

a Vel Τελμισσῦσι. alii ὐ Τελμησσῦσι & Τελμησσεῦσι idque crebrius. ἰν Τελμισσῖς mendum est: at ἐν Τελμισσοῖς vel Τελμίσσοις forte an Comoedia est; vide de his Pollucem & Stephanum.

Athenaeus lib. VII.

Μελανοπλεούγων κορωκίνων.

Stephanus de urbibus. a in τελμισσὸς.

Ὡς ἄν τις οὐ ὄπτ ποιήσας ὡς Τελμισσεῖς.

Idem ibidem.

Φέρε δὴ πίνων πῶπα ὅταν ἔλθῃ τι ποιεῖν χρῆμά μ' ὦ Τελεμισσεῖς a f. φέρετ πίνων.

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, ὃ ὠῷ τ τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τούτῳ, ὁ δὲ σποιδεῖος, σπανιώτατα.

Pollux.

Οἷνα τε χίη τέμνον ἤκεν κὴ μύρα. a ἔκειν.

Idem lib. eodem. a & Athenaeus lib. II.

κὴ πόθεν ἐγὼ τρίπων τραπέζαν λήψομαι;

Idem eodem. lib.

Πινακίσκιον ἀτάρελον ἰχθυηρόν. a ἀπύρεον.

Athenaeus lib. II.

Ἀριστοφάνης

Τράπεζαν ἡμῖν φέρε
Τρεῖς πόδας ἔχουσαν;
Τέσσαρας ἢ μὴ ἐχέτω
Καὶ πόθεν ἐγὼ a sic & Pollux lib. X.
Τρίπων τράπεζαν λήψομαι;

a Hesychius in πύλαι.

Πύλαι. Ἀριστοφάνης παλαιστῆσιν λέπὸ τῶ θυτῶν λέγῳ.

a Athenaeus lib. XV.

Τὸ Μεγάλα μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι.

a Etymologicum in Ἀρίστων.

Ἀρίστων Διογένης ἀντὶ τοῦ ἄριστον κὴ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς. a f. ἐν Τελμισσεῦσι.

a Idem in μεσάλειον: vide vero & Hesychium.

Μεσάλειον, ὁ κὴ διὰ τοῦ γ γράφει Ἀριστοφ. Τελμισσεῦσι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Τετραμέτροις.

a Videtur fabulae nomen esse, etsi quibusdam aliis secus videatur, meminit hujus vocis Zenobius in Ἀκεσίας &c. quidam malunt legere οὐ ἀμέτρους: nam hoc titulo Aristophanem sive Comicum sive Grammaticum proverbia scripsisse inter doctos constans sententia est.

Ἀκεσίας τ πρακτὸν ἰάσατο.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Τριφάλητι.

a quidam ἐν Τριφαλήτῃ.

Athenaeus lib. XII.

Καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι Ὀλυμπιοδώρου πρὸς τ Ἴωνα.

Ἐπιθ' ὅστις πιρῆσται ἐπίσημος ξένος
Ἐπικαλεῖσθαι κἀντιβολεῖν ὠθούμενος. a ἐπικαλέσθαι.
Ὅκως ἔχων τ παῖδα πλήσεις χίον, a f. ἐς χίον.
Ἕτερος σ' ὅκως ἐς Κλαζομενὰς, ἕτερος σ' ὅκως
Εἰς Ἔφεσον, οἱὸ' εἰς Λέσβον. ἐν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ. &c.

Pollux lib. X.

Καὶ τῶν κοινῶν ἔχειν με κυβαισίαν δοκεῖς. a κυβῆν.

Idem eodem lib.

Ἔπειτα ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦκε, τὸν ἀπυελίδα λαβών
Καὶ θυλακίσκον κὴ τὸ μέγα βαλάντιον.

Idem lib. IX.

Αἰτοῦντε πὰς γυναῖκας τ' ὀρχηστρίδιον.

Idem lib. X.

Ἀλαβαστροθήκας ἔχουσαν σὺν μιᾶς πτοῖς.

Hesychius in Ἑρμῆς.

Ἑρμῆς τελκέφαλος. Ἀριστοφάνης ὐ τριφάλητι τοῦτο ἔφη παίζων κωμικῶς, παρόσον τετραπέφαλος Ἑρμῆς σὺν τῇ τελόδῳ τῇ κερμιακῷ ἵδρυτο.

a Suidas in τ πρῶν κακῶν.

Ἐγὼ γὸ λὸπ Θερσιμβρίας δίδοικα τὸ τρία πυτί.

a Hesychius in Ἰλάων.

Ἰλάων' ἥρως, Ποσειδῶνος υἱὸς, ἀφ' ὃ Ἀριστοφάνης Ἰλάονας ἔφη τὸς φάλλους, μεταφέρων ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει· ὡστὶ ἔλεγε Τιτυὸς ἢ πινας τινάτους· ἄλλοι δ' θεὸν Πριαπῶδη φασιν.

a Harpocration in Διὰ μέσα τείχους.

Τριῶν ὄντων τειχῶν σὺ τῇ Ἀττικῇ· ὡς κὴ Ἀριστοφάνης φησὶν ὐ Τριφάλητι

Τοῦτο βορείου κὴ δ νοτίου κὴ δ φυλακρικοῦ &c.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Ἐν Φιάλαις.

Harpocration in ξυσίς.

Ξυσίς. ἔστι δ κὴ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφ. ὐ Φιάλαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Φιλωνίδῃ.

Athenaeus lib. XI.

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ὄρτως ὁ δεσπότης
Δι' ὀριτίων τ' ἠρικλείων ὀκύκλωτον ἀσπίδα,
Ὑπερφερίζουσαν, πυρῶσιν ἴσον ἴσῳ κεκομμένην
Περιφέρων ἔδωκεν εἰμὶ χρηστότητος ἕνεκα·
Εἶτ' ἀλδήσκων ἀφῆκεν βαπίσας ἰρωμμένως.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Φοινίσσαις.

Athenaeus lib. III. *a* & II.

Ἐχεῖ τ' πρῶτον πάντων ἴφυα φῦναι *a* ὅπως ἔχει, τὸ
Εἶτ' ἐξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

a At Suidas in ἀκαλήφη.

Εἰκὸς δέ πω πρῶτον ἀπάντων φῦα φῦναι,
Καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

Idem lib. IV.

Οἰδίπω δαπαὶ ἢ δικρύχω κόρη *a* δεπαὶ, vel δικπαὶ potius, forte redundant.

Ἄρις κατίσκηψέτη μοιομάχα πάλης *a* f. κατίσκηψ' οἴδε.

Ἀχῶνα νῦν ἐχάσιν *a* scribe ἰχᾶσιν.

Pollux lib. X.

Καὶ τ' ἱματιά μὰ ἔχειν κ' τ' ἀνάφορον.

Idem eodem lib.

Σπίλοιδ' ἡ καλὰ νύκτα μοι *a* f. ἦ.
Φλόγα ἔξω ἐπ' τῷ λυχνίῳ. *a* f. ἄξω vel ἄψω.

a Pollux lib. VII.

Ὥσπερ ἐν ταῖς Φοινίσσαις
Θιατροπώλης ὁ θέαν δεπνιοδιπᾶν.

a Pollux lib. X.

Καὶ μυάγρα. Ἀριστοφάνης ἢ ἐν Φοινίσσαις κίχρηται τῇ ὀνόμαλι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἐν Ὥραις.

* Etiam Cratinus ὥραις scripsit: porro huc forte refer, quae alii citant e κώμοις.

Athenaeus lib. IX.

Χειμῶνος ἢ ὥρα πιτὲ κολοκυθῶν ἡμῖν ὠφελεχθεσῶν, πάντες ἐθωύμαζον, τεαρὰς εἶναι νομίζοντες· κ' ὑπομιμησόμεθα ὡς ἐν ὥραις ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐποίησεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις.

Οὐδ' ἢ χειμῶνος μέσου σικυὸς, βότρυς, ὀπώρα,
Σπφάνος ἴων, κονιορτὸν σκιερὸν θέρους·

Οὔτ' ἐν ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας ἀπίους, χαδόνας, ἐλάας,
Πύον, χόρια, χελιδόνα, τέττιγας, ἐμβρύεια. *a* f. πέρδικα.
Ἰριστὸς ἐν ἐθοις ἂν ὑφορμῶς σύκων, ὁμοῦ μύρτων,
Ἔπειθ' κολοκυνθίδας ὁμοῦ ταῖς χονδρυλίσιν ἀρύσιν *a* καρύσιν.
Ὡς' οὐκ ἔτ' ὠδὶς οἶδ' ὀπηνίκ' ἐστὶν ἔ σύκωτον.
Μέγιστον ἀγαθὸν εἰπέρ ἐστι δ' σύκωτον, ἔ
Ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. κακὸν μὲν ἐν μέγιστον·
Εἰ μὴ γὰ ὦ ὑκ ἂν ἐπεθύμουν ἐ ἐν ἐδαπανῶντ'.
Ἐγὼ δὲ τέτον ὀλίγον χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἄν.
Κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δραν τυῦτο τολμῶ Ἀθηναίαις.
Τύτοις ὑπάρχει ταῦτ' ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
Ἀπλουσίαν ἄγαν σέβοντες ὑμᾶς ὡς σύ φῄς τί ἢ τίς;
Λίχνον ἐν τῶν ἐν τὴν πόλιν πεποίηκας αὖτ' Ἀθηνᾶν.

Pollux lib. VII. *a* τῦτ', ὀλίγον χρόνον φυσίσας.

Ὁ δὲ οἱ νῦν φασὶ τὸν οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν; ἔστι
Εὑρεῖν ἐν ἔ Ἀεισοφάνης ὥραις.

Ἐμοὶ κράπεδον ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν, *a* f. εἰ μὴ κράπεζον εἰς τὸ &c.

Ἐκεῖ σ' ἕως ἂν πρᾶσιν σύραμβ', ῥόειν.

Scholiast. Aristophanis.

Τὸν Φρύγα τ' αὐλητῆρα τ' σαβάζιον *a* f. Σαβάσιον.

a Hesychius.

Ἀρᾶς ἱερὸν i. ἱερὸν ἀρᾶς Ἀθήνην. Ἀεισοφάνης ὥραις. ἔνιοι δὲ τὸν βλάβην λέγει αὐτὸν ἐνόμιζαν.

a Pollux lib. X.

Καὶ ἀσκηπόρφ. ὡς ἐν ταῖς ὥραις.

a Athenaeus lib. II. ut non nemini placet.

Μετὰ τῶν κακῶν ἤκουσ' ὁ τὰς θερμὰς φαγὼν,
Ἐν τῷ πεθύρῳ πάλιμμα' ὅπη κατέλιπεν.
Ἀλλ' ὐκ ἀπεπίγη καταφαγών. μάλιστα δὲ
Κλεαίνετ' μὲν ὐκ ἐδόκουν οἶσθ' ὅτι
Ὁ Τραγικὸς αὐτὸς. ὠδεῖος γὰ πώποτε
Ἀπέβαλλεν ἀπρίᾳ λέπος.
Οὕτως ὀκεινός ἐστιν ὠχερὴς ἀνήρ.

a Pollux lib. VII.

Χοιροπώλαν ὡς Ἀριστοφάνης. ἐν ὥραις.

† Sequuntur Fragmenta quaedam Aristophanica incerti loci; quibus apponi possent alia, quae habemus valde illa multa: sed nos ea in aliud tempus reservantes; paucula tantum quaedam è multis hic adjiciemus ὥσπερ ἐπίμετρόν τι, eaque fere gnomica; sicuti id jam ante nos occaeperat facere doctissimus Canterus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Athenaeus libro I. de vino Pramnio agens.

Καὶ ἔστιν ὅτε γλυκὺς ὅτε παχὺς ἀλλ' ἀυστηρὸς κ' σκληρὸς κ' δυώαμιν ἔχων διαφέρουσιν. οἷον Ἀριστοφάνης ἔ χ' ἡδέως Ἀθηναίους φησὶ λέγων.

Τὸν Ἀθηναίων ὄχλον ὅτε Πραμνίοις ἡδέως
Σκληροῖς κ' ἀσιμφέτοις,
Οὔτε πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις

Σαυα-

Σωώγωσιν τὰς ὀφρῦς τε κ᾽ τὼ κοιλίαν.
Ἀλλ᾽ ἀνθοσμίᾳ κ᾽ πέπλοις νεκταροσταγεῖ.

Sextus Philosophus contra Mathem. lib. I.

Παρὸ κ᾽ ὁ κωμικὸς λεγὶ Ἀριστοφάνης.
Διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως, ὅτ᾽ ἀστεῖαν
Ὑποθηλυτέραν, ὀτ ἀνελεύθερον ὑπαρχοικοτέραν.

Γνωμικά.

Clemens strom. VI.

Ἀριστοφάνη τ Κωμικὸν γράφοντα,
Αἰχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτην ἀνήρ.

Ibidem.

Ἀριστοφάνης ἔφη.
Δαώατην γὰρ ἶσον γρᾶν τὸ νοεῖν * scribe ἶσον τῷ ὁρᾶν τὸ νοεῖν.

Ibidem.

Αὖθίς τε Ἀριστοφάνης γράψοντ᾽,
Βίωσιον ἕξεις τ βίον δικαίως ὢν a δίκαιον.
Χωρὶς τε θορύβου κ᾽ φόβου ζήσῃς καλῶς.

a Stobaeus serm. CCXXXIII.
Juxta quosdam haec non Aristophanis sed Antiphanis sunt.

Οὐ πώποτ᾽ ἐξέλωσε τὸν τὸν σφόδρα
Ἄνθρωπον, ὃπλάνοντα μηδὲν ὧν ἔχῃ.
Ὁ δὲ τὸν ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακὸς
Τυφλὸς, βλέπειν παρηλαθὼν, πάντας ποιεῖ.

a Idem serm. CCXII. at in pace haec nullibi lego, etsi ea inde citet tamen Stobaeus.

Τῆς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰλικρὶς φίλης,
Πιστὴ τροφὸς, τιμία σωτῆρος ἐπίτροπος,
Θυγάτηρ, ἀδελφή. πείθῃ ταῦτ᾽ ἐχρήτο μοι.
Σοὶ δ᾽ ὄνομα δὴ τί ἐστι; ὄπ; μωρία.

a Idem serm. CCLXXII.

Τὸ γὰρ φοβεῖσθ τ θάνατον, λῆρος πολύς·
Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ᾽ ὀφείλεται παθεῖν.

a Suidas in πάνυ.

Πάνυ γὸ ἐστιν ἤδη πολύ.
Τὸ δὲ πολύ, καὶν ᾖ γλυκὺ μοχθηρόν. porro in ranis haec non inveniuntur, ut vult tamen Suidas.

JOHANNIS MEURSII
CATALOGUS
DEPERDITARUM COMOEDIARUM
ARISTOPHANIS.

Ex ejus Biblioth. Attica. Tom. X. Thes. Antiq. Graec.

ARISTOPHANES.

Hic non Athenienſis quidem, ſed donatus civitate, ob ingenii excellentiam, merito quoque in hoc Catalogo mihi ſe dicendum offert. Suidas Fabulas ejus fuiſſe dicit numero LIV. Scholiaſtes, in *ejus Vita*, XLIV. Sed corruptum omnino utriusque locum eſſe oportet, nam mihi plures ſexaginta obſervatae. In his,

ΑΓΗΡΟΣ.

Athenaeus *lib.* XIV. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει, καὶ ἐν Ἀγήρῳ. *Nucleo enim carentium Ariſtophanes in Agricolis & in Non-ſeneſcente meminit.* Pollux *lib.* VII *cap.* XXXIII. ſect. I. Ἀναχύρωτον δὲ τὸ πηλὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀγήρῳ λέγει. *Palea autem non ſubactum lutum Ariſtophanes in Non-ſeneſcente dicit.* Corruptum id nomen apud eundem mox *lib.* IX. *cap.* VI. Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Ἀγύρῳ λέγων·

Τοῦτ' αὐτὸ ποιῶ δυοῖν ὀβολοῖν. ——

Ariſtophanes quidem in Agyro dicens;

Illud ipſum facio duobus obolis. ——

Niſi malimus cum Caſaubono legere, ἐν Ἀναγύρῳ.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ.

Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. ſect. II. Τῷ δὲ λόγῳ, καὶ τὸ ψυχρολουτεῖν ἂν εἰρήκοι, εἰρημένῳ δ' Ἐψυχρολουτρίσαμεν ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης· καὶ θερμολουτεῖ δ' ὁ αὐτὸς ἐν Ἀγωνισταῖς. *Huic autem verbo lavari, & verbum frigida lavare convenit, quum in Convivis Ariſtophanis dictum ſit Frigida nos lavimus; ſed etiam θερμολουτεῖ idem in Certatoribus.*

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

Hephaeſtion in *Enchiridio*: Δίμετρα μὲν τὰ ἐξ Αἰολοσίκωνος Ἀριστοφάνους. *Dimetra quidem illa ex Ariſtophanis Aeoloſicone.* Athenaeus *lib.* III. Ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι. *Membrorum autem extremitates meminit Ariſtophanes in Aeoloſicone.* Iterum: Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ, καὶ Αἰολοσίκωνι. *Ariſtophanes in Gerutada & Aeoloſicone.* Et *lib.* VII. Ὡς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν. *Sicut autem elegans Ariſtophanes in Aeoloſicone dixit.* Pollux *lib.* I. *cap.* VIII. Ἀλλ' Ἀριστοφάνης τὰ παιδικὰ πιστότερα αὐτὸς ἐν Αἰολοσίκωνι·

Κοίτων ἀπάσαις εἷς, πύελος δ' ἑκάστῃ μία.

Sed Ariſtophanes in talibus illo fide dignior in Aeoloſicone;

Cubiculis omnibus unum, ſolium balneatorium ſufficiet unum.

Ita verſum hunc, illic luxatum, reſtituendum arbitror. Et laudatur haec Fabula ab iſto Grammatico locis pluribus. Meminit quoque Comici ipſius Scholiaſtes in *Argumento Pluti*: Τὰ ὑπόλοιπα δύο δ' ἐκείνης καθῆκε, Κώκαλον, καὶ Αἰολοσίκωνα. *Reliquas duas per illum immiſit, Cocalum, & Aeoloſiconem.* Iterum *ad Pacem*: Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ὡς γαστρὶ τέμαχον, τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι, καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι. *Verum & ipſe Ariſtophanes tanquam ventri deditum Herculem irridet & in Avibus, & in Aeoloſicone.* Platonius *de diff. Com.* Τὸν γὲν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικὰ μέλη. *Aeoloſiconem igitur Ariſtophanes docuit, qui non habet chorica carmina.* Et mox: Τοιοῦτός ἐστιν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους.

Talis

Talis est igitur mediae comoediae forma, qualis est Aeolosicon Aristophanis. Sed duplex hoc nomine Comoedia fuit; itaque

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

legitur apud Athenaeum *lib.* IX. Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ·

——— τὸ δὲ γηθύων
Ῥιζας ἐχυζῶν σκορδόμηπιν φύτιν.

Aristophanes in secundo Aeolosicone;

——— *sed gethyorum*
Radices habentium allii naturam.

ΑΚΑΛΑΝΗΣ.

Agellius *lib.* XIX. *cap.* XIII. *Et, si mihi memoria, inquit, non labat, scriptum hoc est in Comoedia Aristophanis, cui nomen est* Ἀκαλάνθης.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ.

Erotianus in *Lexico Hippocratis:* Ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. *Sicut etiam Aristophanes in Amphiarao.* Hephaestion in *Enchiridio:* Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ·

——— οἶδα μὲν δὴ παλαιόν τ' ἐδών.

Verum apud Aristophanem in Amphiarao;

——— *scimus antiquumque videns.*

Harpocration in λαμπταί: Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω·

——— Λαμπτὸς ἔγωγε τὰ κάτω.

Aristophanes in Amphiarao;

——— *Lamprensis ego ex inferioribus.*

Iterum *in* ῥόπτρου: Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω. Ξενοφῶν Ἑλληνικῶν ὀγδόῳ. *Aristophanes in Amphiarao. Xenophon Graecarum rerum octavo.* Scholiastes Comici in *Argumento Avium:* Τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε (ὁ Ἀριστοφάνης) ἐπὶ Φιλωνίδου *Amphiaraum docuit (Aristophanes) Philonidis tempore.* Meminitque iterum, *ad Aves.* Etymologici Auctor *in* Ἀντιβολῶ: Τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ, ἐφ' ᾧ ἐστὶ ἀντιβόλησι δίο κλίσεις ὑπέστη. *Id vero apud Aristophanem in Amphiarao, per* ἐστὶ ἀντιβόλησι *(occurrit) duas declinationes subiit.* Athenaeus *lib.* IV. Ὁ χαρίεις τε Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη·

Πυσάνιλλω διδάσκεις αὐτὴν ἐψεῖν, ἢ φακῆν.

Καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·

Ὅσις φακῆν ἥδιστον ὄψον λοιδορεῖς.

Et elegans Aristophanes in Gerutada dixit;

Hordeum pistum doces illum coquere, vel lenticulam.

Et in Amphiarao;

Quicunque lenticulam dulcissimum opsonium vituperas.

Laudat quoque locis pluribus Julius Pollux, Suidas, & Aelianus *Hist. Anim.* lib. XII. cap. IX.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ.

Etymologici Auctor *in* Βουκέφαλος: Οὐκ ἀεὶ τοὺς Θετταλικοὺς ἵππους τινὲς σφαλοῦντο βουκέφαλοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ·

Μὴ κλαῖ', ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.

Quod autem quidam equi Thessalici appellabantur bucephali indicat Aristophanes in Anagyro;

Ne lachryma, ego tibi bucephalum emam.

Citat etiam Athenaeus *libro* IV. VII. IX. Pollux *lib.* X. *cap.* XII. XIII. XXI. XXV. Itaque corrigendus idem *lib.* IX. *cap.* VI. Ἐν δὲ τῷ Ἀναγύρῳ, τὰ τέλα ἡμιωβέλια, τριημιωβέλιον (Ἀριστοφάνης) εἶπεν. *In Anagyro autem (Aristophanes) semiobolos tres, τριημιωβέλιον dixit.* Invenies quoque apud ipsum Comici hujus Scholiasten, locis pluribus; item Suidam, *in* ξυπνίοφι, ὀδὰ παράσης, ὀρθοπλέξ, σβαλδόμην.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

Laudatur alibi a Polluce:

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ.

Erotianus: Ἀριστοφάνης δ' ὁ Κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῳ φησὶν ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας. *Aristophanes autem Comicus in Autolyco de recentiore forma inquit.* Scholiastes Comici, *Vespis:* Οὐδὲ παλαίστρας. Διὰ Εὔπολιν. ἐν Αὐτολύκῳ δ', τοιαῦτα φησί. τοῦτο δ' ἐν Εἰρήνῃ, ὅτω. *Nec palaestrae. Propter Eupolim. In Autolyco autem, talia dicit. Illud vero etiam in Pace, ita.*

ΑΧΑΡΝΕΙΣ.

Exstant.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ.

Aristoteles *Rhet.* lib. III. cap. II. Ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις, ἀντὶ μὲν χρυσίου, χρυσοῦν· ἀντὶ δὲ ἱματίου, ἱματιδάριον. *Quemadmodum etiam Aristophanes cavillatur in Babyloniis, pro* χρύσιον *(aurum) quidem,* χρυσοῦν*; (parum auri) pro* ἱμάτιον *(vestis)* ἱματιδάριον *parvum vestimentum.* Scholiastes illic: Ὁ Ἀριστοφάνης δρᾶμα ἐποίησεν εἰς τοὺς Βαβυλωνίους. *Aristophanes fabulam fecit in Babylonios*

nios. Priscianus *lib.* XVIII. *Aristophanes in Babyloniis*, Ἐπεύξῃ με φεύγειν οἴκαδε, *Innuit me fugere domum.* Stephanus *in* Λακεδαίμων: Λέγεται δὲ καὶ Λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. *Sed etiam dicitur* Λακεδαιμονιάζω, *sicut Aristophanes in Babyloniis.* Harpocration *in* στατήρ: Ἔστι τὄνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους. *Est nomen illud etiam in Babyloniis Aristophanis.* Etymologici Auctor in Ζώστειον: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις ζώστειον, ὡς Ὦρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν. *Aristophanes in Babyloniis* ζώστειον, (*pistrinum*) *prout Orus Milesius dixit.* Vide eundem iterum *in* Ἐγκυκλίμβων. Zenobius *Cent.* II. *Proverb.* XXII. Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. *Meminit illius Aristophanes in Babyloniis.* Commemorat item Athenaeus *libri* III. & XI. Pollux *lib.* V. *cap.* XXV. *lib.* IX. *cap.* XX. *lib.* X. *cap.* VIII. XXIII. XXXII. XLIII. Hesychius in Εἰς τὰ λιμένα, Ἱστίαια, Suidas, *in* Σαμίων, ὁ δῆμος, Σίμος, & ipsius quoque Comici Scholiastes *ad Acharnenses.*

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Exstant.

ΒΟΗΘΟΙ.

Priscianus *lib.* XVII. *Aristophanes* Βοηθοῖς·

Εὖ γὰρ εὖ πράττειν βέλομαί σε, πῶς λέγεις;

Aristophanes in Auxiliatoribus;

Recte enim recte facere volo te, quomodo dicis?

ΓΕΩΡΓΟΙ.

Plutarchus in *Nicia:* Σκώπτει δ' αὐτὸν εἰς πᾶσι πάλιν Ἀριστοφάνης, ἐν μὲν Ὄρνισιν ὧδέ πως λέγων·

Καὶ μὰ μὰ τὸν Δί' ὀκνῶ νυστάζειν γέ πω
Ὥρ' ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν.

Ἐν δὲ Γεωργοῖς παῦτα γράφων. *Exagitat autem illum in illis rursus Aristophanes, in Avibus quidem hoc fere modo dicens;*

Atqui per Jovem non dormitandi aliquomodo
Tempus est nobis, nec ut Nicias cunctandi.

In Agricolis vero haec scribens. Hephaestion: Οὕτω γὰρ τὸ πολυθρύλητον πεντάμετρον συνετάξαντο, ὃ παραδείγματα ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Γεωργῶν. *Sic igitur celebratum pentametrum composuerunt, cujus exempla ex Agricolis Aristophanis.* Et mox: Ὅμως δ' ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἐποίησε τὸ πέμπτον παίωνα ἀντὶ πρώτου. *Attamen in Agricolis Aristophanes quartum fecit hymnum pro primo.* Zenobius *Cent.* II. *Proverb.* XXVII. Μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς. *Meminit illius Aristophanis in Agricolis.* Meminit Etymologici Auctor *in* γλιχόμβρων· Ἐλαΐζειν, & Ὀχατῶν, Athenaeus *libris* III. XI. XIV. Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. *lib.* IX. *cap.* VI. *lib.* X. *cap.* XIX. Harpocration *in* Κωδία, & Σηράγιον, Stobaeus *Serm.* LIII. LIV. Priscianus *lib.* XVIII.

ΓΗΡΑΣ.

Phrynichus in *Eclogis Dict. Attic.* Χρὴ δὲ Ἀριστοφάνη ἀνηκεθέντας λέγειν. ἐν μὲν τῷ Γήρᾳ φησί. *Oportet igitur Aristophanem sequentes dicere. In Senectute enim inquit.* Scholiastes Nicandri *ad Theriaca:* Ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, παραγέ τινα ἐρώτημα αὐτῆς. *Prout vero etiam Aristophanes in Senectute, mulierem cum finxisset asinorum jugo vectam, aliquem illam amantem inducit.* Harpocration *in* Σκαφίον: Ὅλον δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κυρᾶς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ. *Quod vero scaphium sit genus tonsurae, etiam Aristophanes in Senectute.* Meminerunt etiam Athenaeus *libris* III. IV. VII. Pollux *lib.* IV. *cap.* XXV. *lib.* VI. *cap.* X. *lib.* VII. *cap.* XXVII. *lib.* IX. *cap.* V. *lib.* X. *cap.* XV. XX. XLIII. Priscianus *lib.* XVIII. Etymologici Auctor *in* μορμολυκεῖον. Suidas *in* Στλεγγίς.

ΓΗΡΟΛΟΡΔΟΣ.

Aelianus *Hist. Animal.* lib. XII. cap. IX. Μέμνηται δὲ καὶ ὄρνιθος τῆσδε Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων·

Ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων ἀμφικίγκλισον, ἠΰτε κίγκλα
Ἀνδρὸς πρεσβύτου. πλεῖν δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

Καὶ ἐν τῷ Γηρολέοντι·

Κιγκλισθάτων ῥυθμόν. ——

Meminit autem etiam illius avis Aristophanes in Amphiarao dicens;

Lumbos autem ex summis viribus move, sicut motacillae
Viri senis. Perficit autem bonam incantationem.

Et in Senectute curva;

Instar motacillae procedentem rhythmum.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ.

Hesychius *in* Αὐτὸ ῥόμβῳ: Ἐπὶ δὲ τῶν καλαμβύκων ἀπό τινων λέγεται. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. *Nam de appellatis ab quibusdam dicitur. Aristophanes in Gerutada.* Erotianus: Ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί. *Prout etiam Aristophanes in Gerutada dicit.* Scholiastes Sophoclis *ad*

Ele-

Electram: Καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ. *Et haec Aristophanes in Gerutada imitatus est.* Citant quoque Athenaeus, & Pollux, locis pluribus, Etymologici Auctor *in* Ἱέναι, Harpocration *in* Βωμολοχεύεται, Ἑρμᾶς, & Ναῖς.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Pollux *lib.* III. *cap.* III. Ἀριστοφάνης Γλαύκῳ· Καλύψας τῷ καλύμματι τελεωτάτῳ. Διεπαρῳνδῆσαι. ——

Aristophanes in Glauco;
Tegens tegminis pallio trito
Devirginavi. ——

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

Clemens *Strom.* VI. Πλάτων ὁ Κωμικὸς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Δαιδάλῳ, τὰ ἀλλήλων ὑφαιρῶντες. *Plato autem Comicus, & Aristophanes in Daedalo, sua invicem suffurantur.* Erotianus: Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ φησίν. *Et Aristophanes in Daedalo inquit.* Pollux *lib.* VII. *cap.* XXIII. Καὶ κογχυλίας δὲ λίθους, ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλῳ. *Verum & lapis conchyliae, in Aristophanis Daedalo.* Hesychius: Δορυφόνον, ἢ δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. Δορυφόνον, *dolo occidentem. Aristophanes in Daedalo.* Phrynichus: Κάκκαβον, λέγε ἢ κακκάβῳ λέγε. λέγε γὰρ ο, ἁμαρτής. καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ χρῆται λέγε ἢ η. Κάκκαβον, *per* η *cacabo dic; nam per* ο, *indoctum. Nam & Aristophanes in Daedalo per* η *utitur.* Meminit Suidas, *in* Οἱ σκιὰ, & Ὑπημία, Athenaeus, locis pluribus.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ.

Phrynichus in *Ecl. Dict. Attic.* Ἔστι μὲν ἁπάσαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι παίζοντι πρὸς Ἡσιόδου Ὑποθήκας. *Est quidem* ἁπάσαι (*farcire*) *semel apud Aristophanem in Convivatoribus Hesiodi Praecepta irridentem.* Etymologici Auctor: Δαιτυλοῦς, ὁ σώφρων· ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνης ὡς ὁμαρτῶν Δαιτυλεῖς, Δαιτυλοῦς, *conviva; a quo fabula Aristophanis Convivatores nominata est.* Corrigendus est Galenus in *Lexico Hippocratis*, in *Prooemio*: Νομίζω δή σοι τὰ ὑπ' Ἀριστοφάνης δρεπέσθαι, τὰ ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι. *Puto sane tibi illa ab Aristophane suffectura quae ex Convivatoribus.* Et mox: Προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ αὐτὸς ἐν δείπνοις τοῖς Δαιταλεῦσι πρεσβύτης. *Projicit enim in illa fabula ex Convivatorum populo senex.* Utrobique perperam scribitur, Δειπνεῦσι. Et ita recte etiam olim censuit Typographorum omnium maximus, Henricus Stephanus, cui nunquam pro tam praeclaris in Remp. Literariam meritis docti viri dignas reddere gratias poterunt. Thomas Magister, in *Dict. Attic.* Καὶ Ἀριστοφάνης, ἐν Δαιταλεῦσι· Καὶ κόσκινον ἁπάσαις ——

Et Aristophanes in Convivatoribus;
Et cribrum farcire ——

Laudant pluribus locis Athenaeus, & Pollux, item Harpocration *in* Ἐπίπαμπον, & Ναυτοδίκαι, & Suidas *in* Ἀναλίσκειν, Ἀνάσχοιτο, Αἰμεῖον, Ῥαγδαῖος, Σεῖσαι, Στλεγγίς, Τᾶ.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Etymologici Auctor: Ἀπελαίπωρον, ῥᾴθυμον, ὀλιγωρον. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. *Non miserum, desidem, negligentem. Aristophanes in Danaidibus.* Suidas: Ἀργύριον δὲ, τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. *Argentum autem, tenuem nummum vocant: sicut Aristophanes in Danaidibus.* Iterum alibi: Κλειταγόρᾳ, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι. *Clitagora, poëtria Laconica. Meminit autem Aristophanes in Danaidibus.* Vide eundem, *in* Ἀπελαίπωρον, & Λυγκέως. Laudat rursum *in* Χύτροις. Commemorat ipsius quoque Comici Scholiastes *ad Plutum*, & *Pacem*, item Athenaeus, & Pollux, pluries.

ΔΗΛΙΑ.

Athenaeus *lib.* IX. Οὕτω δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ. *Sic autem dixit Aristophanes in Delia.*

ΔΙΟΝΑΥΑΓΟΣ.

Pollux *lib.* X. *cap.* VIII. Καλεῖται δὲ καὶ τὸ κλινίδιον, καὶ κλιντήριον. ὡς ἐν Διοναυάγῳ Ἀριστοφάνης ἔφη. *Verum etiam appellatur clinidium, & clinterium*, lectulus; *sicut in Jove-naufrago Aristophanes dixit.*

ΔΡΑΜΑΤΑ.

Hesychius: Βύρσαν, τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. *Byrsam, urbem Athenarum Aristophanes in Fabulis irridens dixit.* Ita restituo. Perperam editur, ἐν Ἀράμασι. Sed duplex inscriptio erat; una,

ΔΡΑΜΑΤΑ, ἢ ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

Pollux *lib.* VII. *cap.* V. Τῶν δὲ περὶ ὀψοπωλίαν, ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἢ Κενταύρῳ. *Quae vero ad panis venditionem, conferta in Aristophanis Fabulis, vel Centauro.* Iterum *lib.* IX. *cap.* V. Ἀριστοφάνης γὲν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ ἐν Κενταύρῳ ἔφη. *Aristophanes igitur in Fabulis quidem vel in Centauro dixit.* Occurrit rursum eodem *libro*, *cap.* VI. *lib.* X. *cap.* XLVIII. Hesychius: Κύλλα πήρα· ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον Κύλλα πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν. ἢ Κενταύρῳ. *Cylli pera. Quaerunt quamobrem lupanar Cylli peram dixerit Aristophanes in Fabulis, seu Centauro.* Emendandus idem *in* Οὐ γὰρ ἀκάνθῃ, ubi perperam hodie editur, Καὶ ἐν Δράμασιν ἦκε ταύρῳ, *Et in Fabulis venit tauro.* Rescribo, Καὶ ἐν Δράμασιν, ἢ Κενταύρῳ, *Et in Fabulis, seu Centauro.* Athenaeo simpliciter Κένταυρος indigetatur, *lib.* XIV. Ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει, καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν, Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ. *Cujus meminit Cratinus in Nemesi, & Cephisodorus in Amazonibus, Aristophanesque in Centauro.* Suidas: Πρόδικον· δικαστὴν ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητήν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ· Πρόδικον; *judicem apud amicos & arbitrum. Aristophanes in Centauro.* Altera inscriptio,

ΔΡΑΜΑΤΑ, ἢ ΝΙΟΒΗ.

Pollux *lib.* X. *cap.* XXVII. Σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἢ Νιόβῃ. *Manifestius autem in Aristophanis Fabulis, seu Niobe.* Cap. XXXVIII. Καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἢ Νιόβῃ. *Et est nomen in Aristophanis Fabulis, seu Niobe.* Cap. XLVIII. Πλυντῖδα καλεῖ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης. *Figulinam appellat in Fabulis seu Niobe Aristophanes.* Scholiastes Euripidis singulariter dixit, Δρᾶμα Νιόβης. Locus est *ad Phoenissas*: Ὅμως καὶ Λιχύλος ἐν Νιόβῃ, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράματι Νιόβης, ὁμοίως ἑπτὰ αὐτὰς λέγουσι. *Tamen etiam Aeschylus in Niobe. sed & Aristophanes in Fabula Niobes, similiter septem illas dicunt.*

ΕΙΡΗΝΗ.

Exstat. Verum duplex ista fuit. Scholiastes Comici *in Argumento* ejus Fabulae: Φέρει ἐν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι καὶ ἑτέραν διεδίδαχεν ὁμοίως Ἀριστοφάνης Εἰρήνην. ἄδηλον δὲ φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἧς καὶ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο εἶπε δράματα, γράφων ὧδε. Ἀλλ' ἔν γε ἐπὶ τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ ἀποδόλου δέ τινα πεπλασθαι, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν. *Fertur in doctrinis, etiam alteram similiter ab Aristophane edoctam fuisse Pacem. Non perspicuum igitur inquit Eratosthenes, utrum eandem rursus docuerit, an aliam demiserit, quae non extat. Crates vero duas fabulas dixit, ita scribens. At igitur in Acharnensibus, vel Babyloniis, vel in altera Pace. Etiam sparsim aliqua poëmata apponit, quae in illa, quae nunc fertur, non sunt.*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Exstant.

ΗΡΩΕΣ.

Stephanus *in* Ἄργος: Λέγεται καὶ Ἀργόλας. Ἀριστοφάνης Ἥρωσι, *Nam dicitur quoque Argolas. Aristophanes in Heroibus.* Diogenes Laërtius in *Pythagora*, *lib.* VIII. Ἀριστοφάνης δέ φησιν ἥρωσιν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι. *Aristophanes autem heroum esse ea quae cadunt, in Heroibus inquiens.* Athenaeus *lib.* IX. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι χερνίβιον εἴρηκεν. *Aristophanes autem in Heroibus χερνίβιον, (polubrum) dixit.* Citat quoque Suidas *in* Ἀμφοριαφόρας, Etymologici Auctor *in* Πίνω, & Pollux locis pluribus, Schol. Comici, *Avibus.*

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Exstant. Sed duplex eo nomine Comoedia fuit; & altera inscripta erat,

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Suid. II. 6. 68. Quam Demetrius Troezenius existimabat inscribi debere

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΣΑΣΑΙ.

Athenaeus *lib.* I. Ἀριστοφάνης τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημητρίου ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. *Aristophanis secundas Thesmophoriazousas Demetrius Troezenius Thesmophoriasasas inscribit.* Quae hodie exstant, sunt

ΘΕΣ-

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ.

Et ex iis citat istos versus quosdam Agellius *lib.* xv. *cap.* xx. *Ejus odii* (de Euripide loquitur, in quem est tota illa Fabula) *in mulieres Aristophanes quoque meminit ἐν ταῖς πρώτεραις Θεσμοφοριαζούσαις, in his versibus.* Hephaestion 42. In has multa transtulerat de Cratini Ἐμπιπραμβύοις. Clemens *Strom.* VI. Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς πρώταις Θεσμοφοριαζούσαις τὸ ὅλον τοῦ Κρατίνου Ἐμπιπραμβύαν μετήνεγκεν ἔπη. *Aristophanes autem comicus in primis Thesmophoriazousis carmina ex Cratini Venditis transtulit.*

ΙΠΠΕΙΣ.

Exstant.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

Vide in Δραμάτια.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ.

Hesychius: Στειλέαν, τὴν μακρὰν ῥάφανον, Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ. Στειλέαν, *longum raphanum, Aristophanes in Citharoedo.*

ΚΟΤΥΛΟΣ.

Pollux *lib.* x. *cap.* XXIII. Λέγει γοῦν οὗτος (Ἀριστοφάνης) ἐν Κοτύλῳ·

Καὶ πάντα κάναρα. ——

Dicitur igitur praeterea (*Aristophanes*) *in Cotylo;*

Et omnes cophini. ——

ΚΩΚΑΛΟΣ.

Athenaeus *lib.* IV. Καὶ ὁ καλὸς οἵ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη. *Sed pulcher etiam Aristophanes in Cocalo dixit.* Et laudat iterum *lib.* XI. Erotianus: Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησὶ, παρέσω καπάξιδεν ἱμάτια. *Et Aristophanes in Cocalo inquit, remitte confregit vestes.* Zenobius *Cent.* VI. *Proverb.* XLVII. Μέμνηται πάντως Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. *Meminit illius Aristophanes in Cocalo.* Clemens *Strom.* VI. Τὸν μέντοι Κώκαλον, ὃν ποιήσαντα δραπέτην τῷ Ἀριστοφάνει πεισὶ Φιλήμων ὁ Κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν Ὑποθεμιστῷ. *Cocalum porro apte compositum ab Aristophane fecit Philemon Comicus mutans in Supposititio.* Hesychius: Ἰπνὸς, κάμινος, φάρος, κλίβανος, μαγειρεῖον, καὶ μέρος τι οἴκου. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ, καὶ τὴν κοπρῶνα ἔτυσε εἰπών. Ἰπνὸς, *caminus, furnus, pharus, clibanus, culina, & pars quaedam navis. Aristophanes autem in Cocalo, etiam sterquilinium ita dixit.* Macrobius *Saturnal.* lib. v. cap. XVIII. *Aristophanes, vetus Comicus, in comoedia Cocalo sic ait.* Scholiastes Comici in *Argumento Pluti:* Τὰ ὑστέρησε δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα. *Reliquas duas per illum demisit, Cocalum & Aeolosiconem.* Et in *Vita ejus:* Πρῶτος δὲ καὶ τὴν νέας κωμῳδίας τὸ πρόσωπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ· ἐξ οὗ τινὸς δρόμου λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἐδραματούργησαν. *Verum etiam primus novae comoediae modum ostendit in Cocalo; ex quo initium sumentes & Menander & Philemon fabulas fecerunt.* Scribendi occasionem narrat idem mox, *ibidem:* Ψηφίσμα]τος γὰρ γενομένου χορηγῶ, (lego, Μορυχίδου) ὥστε μὴ ὀνόματι κωμῳδεῖν τινὰ, καὶ τὰ χορηγῶν ὄντα ἀντέχοντων τὸ χορηγεῖν, καὶ πεντάπασιν ἐκλελοιπότος τὰ ὕλης τὰ κωμῳδῶν διὰ τούτων αὐτῶν. τὸ αἴτιον γὰρ κωμῳδίας, τὸ σκώπτειν τινας· ἔγραψε κωμῳδίας πολλὰς, Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορᾶς, καὶ ἀναγνωρισμὸν, καὶ πάλαι πεύσῃ, ἃ ἐζήλωσε Μένανδρος. *Decreto enim facto Morychidis, ut ne nominatim comoedia quenquam perstringerent, & choragis sumptus praebere non sustinentibus, & omnibus derelicta comoediarum materia propter haec ipsa; (causa enim comoediae est, aliquos convitiis petere) scripsit comoedias quasdam, Cocalum, in quo introducit corruptionem, & agnitionem, & alia omnia, quae Menander aemulatus est.* Citat quoque Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. Suidas, *in* Ὦδε, Harpocration *in* Πάμαλα.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

Harpocration *in* Ἀρκλεῦσαι: Οὐκ ἦν αἱ ἀρκλούμεναι παρθένοι ἄρκλοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις. *Quod vero ἀρκλουμένας (ursarum instar) agentes virgines ἄρκλοι (ursae) appellantur, Euripides in Hypsipyle, Aristophanes in Lemniis.* Et *in* Μέπυλον: Μέταυλός ἐστιν ἡ μυδρᾷ λεγομένη αὐλὴ, ἔνθα ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνες Λημνίαις. Μέπυλον *est sordida dicta area, ubi aves erant. Aristophanes in Lemniis.* Ammonius *in* Τύραννον: Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις·

Ἔνταῦθ' ἐνορμήσει Ὑψιπύλης πατὴρ
Θόας, βορδύπρῳρος ἐν ἀληθόποις δραμεῖν.

Et Aristophanes in Lemniis;

Illic tyrannus erat Hyſipyles pater
Thoas, tardior inter homines currere.

Suidas in Ἀπεχρήσαντο: Λημνίαις Ἀριστοφάνης·

Τὰς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τὰς παιδοποιούς.

Ariſtophanes in Lemniis;

Viros interfecerunt liberorum ſatores.

Quem verſum citat etiam Auctor Etymologici, in eadem dictione, ſed non nominata Fabula Suidas iterum, *in* Ὦ νῦν θερμοὶ βωμοί: Ἀριστοφάνης ἢ ἐν Λημνίαις·

——— τὴν κρατίστην δαίμον', ἧς
Νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός. ———

O nunc calidae aras: Ariſtophanes autem in Lemniis,

——— *optimam deam, cujus*
Nunc calida eſt ara. ———

Ita locus ille concipiendus. Idem *in* Ψαμμοκοσιοχάρραφ corruptus:

——— ὡς ἐν Λήμναις,
Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα χάρχαρ' ἐστία.
——— *ſicut in Lemnis,*
Viris externis tota abundabat domus.

Reſcribe, Ὡς ἐν Λημνίαις, *Sicut in Lemniis.* Vide rurſum *in* χρή. Nominat autem Fabulam, & Auctoris nomen omittit. Idem facit Heſychius *in* Δορυαλλός: Δορυαλλὸς, τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν· ἢ ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δοζύλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις. *Doryallus, mulierum membrum ab nudando; vel in contumeliam tragici Dozylli, cujus meminit in Lemniis.* Qui locus corruptus, legendumque ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δοριάλλου, *in contumeliam tragici Dorialli.* Et initio, Δορίαλλον, non Δορυαλλός. Ita ſcribitur apud Suidam, & Auctorem Etymologici. Verſus autem Comici quem deſignat, iſte eſt,

Αἱ μὲν γυναῖκες τὸ Δορίαλλον φυλάττουσι.
Faeminae quidem Doriallum ſepiunt.

Exſtat apud Etymolog. *in* Δορίαλλον, & Scholiaſten Ariſtophanis *Ranis.* Meminerunt quoque locis pluribus Athenaeus, & Pollux.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Exſtat.

ΝΑΥΑΓΟΣ.

Haec non tam Ariſtophanis, quam Archippi, eſt putata. Vide paullo poſt in Νιόβη.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Exſtant. Sed binae hoc nomine Fabulae erant. Itaque citantur

ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΩΤΑΙ.

Scholiaſtes Comici in *Argumento Nubium:* Αἱ πρῶτοι Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐπ' ἄρχοντος Ἰσάρχου. *Primae Nubes in urbe doctae ſunt, archonte Iſarcho.*

ΝΕΦΕΛΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Idem Scholiaſtes *ibidem:* Αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι (ἐδιδάχθησαν) ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος. *Secundae autem Nubes (doctae ſunt) archonte Aminia.* Laudantur quoque ab Athenaeo, *lib.* VII. Ἀριστοφάνης, δευτέραις Νεφέλαις·

Τὰς εἰκὼς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμήμασι.
Ariſtophanes, ſecundis in Nubibus;
Imagines anguillarum meas imitantes.

Qui verſus exſtat pag. 159 Iterum *lib.* VIII. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις, ὀψοφαγεῖν, καὶ χιχλαίζειν. *Ariſtophanes in Nubibus ſecundis, opſonia edere, non turdos epulari.* Exſtat pag. 179. Atque ex gemina hac citatione apparet, eſſe Νεφέλας δευτέρας, quae nunc exſtant. Tertium quoque indicium habeo. Acta eſt haec Fabula archonte Aminia; quem cum in Comoedia perſtringere lex vetaret, & tamen id facere vellet Ariſtophanes, Amyniam pro Aminia dixit, ne peccare contra legem videretur. Locus exſtat in hac ipſa Fabula:

Ἀτὰρ τί χρεών ἔστα με μετὰ τὰ Πασίαν;
Τρεῖς μιαὶ ὀφρύσκια, καὶ τροχοῦ Ἀμυνίᾳ.
Sed quodnam debitum reſtat poſt Paſiam?
Minae tres pro ſella curuli, & pro rotis
Amyniae.

Ubi Scholiaſtes: Καὶ δεῖ τὰ ὑπὲρ ἵππους πλαισπάντων. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς Σφηξί. νῦν δὲ οὐκ εἰείν καθαπτόμενος μνημονεύει αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ ἄρχοντι λοιδορῶν βουλόμενος, τῇ εἰείνου προσηγορίᾳ ἐχρήσατο· τότε γὰρ ἦρχεν Ἀμινίας, Πρωτάπου υἱός· εἰκὸς οὖν ἐπισκῶψαι βουλόμενον, παρέστρεψε τὸ ι εἰς τὸ υ, καὶ παρεγραμμάτισε μειδίασας. ἐπεὶ οὖν τοῖς Ἀθηναίοις ὁ νόμος φανερῶς ἐκώλυε τὰ ἄρχοντα κωμῳδεῖν. *Et ille unus eorum, qui ſuper equos offenderunt. Sed meminit ejus quoque in Veſpis. Nunc autem illum non laceſſens meminit ejus, ſed archontem perſtringere volens, illius appellatione uſus eſt; tunc enim Aminias Pronapi filius archon erat. Illum igitur convitiari volens, convertit ι in υ, & ridicule ſcripturam mutavit; quoniam apud Athenienſes lex palam prohibebat archontem in comoedia irridere.*

ΝΗΣΟΙ.

Etymologici Auctor: Ἕλυμος, σπέρμα τι, ὃ ἐψῶντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. Ἀριστοφάνης Νήσοις. *Elymos, semen quoddam, quod coquentes Lacones edebant. Ariſtophanes in Inſulis.* Et iterum alibi: Ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δέ, ὁ ἐπιδημῶν ξένοις, καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις. Ἔνδημος, *non peregrinans; ἐπίδημος, verſans inter nos peregrinus; etiam apud Ariſtophanem in Inſulis.* Heſychius: Θύρσου κυνῆ. Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, ὁ δὲ αὐλητὴς μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ δὲ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. *Thyrſi galea. Ariſtophanes in Inſulis, non tibicinis mentionem faciens, ſed ut loco foliorum & ramorum diceret.* Meminerunt etiam Stobaeus *Serm.* LIII. Suidas, *in* ἐξίχνευε, ξυνένοφεν, & Pollux loco non uno. Sed dubitatum fuiſſe video, an haec Comici iſtius Fabula eſſet. Pollux *lib.* IX. *cap.* VI. Ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα, ὡς Ἀριστοφάνους γνήσιον. *Ego vero inveni in Ariſtophanis Inſulis, niſi in ſuſpicione eſſet fabula, ut Ariſtophanis genuina.* Quidam Archippi eſſe putabant. Vide ſatim infra, in Νιόβη.

ΝΙΟΒΗ.

Vide in Δράμασι. Sed Archippi haec putata eſt. Scholiaſtes in *ejus Vita:* Ἔγραψε δὲ δράματα μδ'. ὧν ἀντιλέγεται πόσαις, ὡς ἴσον ἴσα αὐτῶν. ἔστι δὲ ταῦτα· Ποίησις, Ναυαγὸς, Νῆσοι, Νιόβη· ἃ πάντες ἔφασαν εἶναι δὲ Ἀρχίππου. *Scripſit autem fabulas* XLIV. *quarum quatuor ejus eſſe negantur. Hae autem ſunt, Poeſis, Naufragus, Inſulae, Niobe; quas Archippi eſſe aliqui dixerunt.* Vide & Poll. 438.

ΟΒΡΙΜΟΣ.

Pollux *lib.* X. *cap.* III. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβριμῷ φησίν. *Ariſtophanes autem in Vebementi loquitur.*

ΟΛΚΑΔΕΣ.

Stephanus *in* Φάσις: Τὸ ἐθνικὸν Φασιάτης, καὶ Φασιανικὸς, καὶ Φασιανός. Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι. *Gentile Phaſiates, & Phaſiaticus, & Phaſianinus. Ariſtophanes in Navibus onerariis.* Harpocration *in* Ἐπίγονοι: Κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τὰ ἀρχαῖα κωμῳδίας ποιηταί. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. *Uſi ſunt illo nomine etiam veteris comoediae poëtae. Ariſtophanes in Navibus onerariis.* Emendandus eſt Suidas *in* Εὔαθλος: Εὔκθλος, ῥήτωρ ἢ πονηρός. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. *Euathlus rhetor erat malus. Ariſtophanes in Navibus onerariis.* Non recte editur, Ἀριστ. Ὁλκάσιν. Et meminit iterum idem *in* Ηκ. Heſychius: Ἀποφακέλισεν, ἐτάπη. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. Ἀποφακέλισε, (*ſpbacelo laboravit*) *putruit. Ariſtophanes in Navibus onerariis.* Citant quoque non ſemel ipſius Comici Scholiaſtes, Pollux, & Athenaeus.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

Exſtant.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ.

Scholiaſtes Comici *ad Plutum:* Κακοῆθές τις, καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκιφὸς κωμῳδεῖται· ὡς ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου. *Duriter quidam vivens, & avarus, & hebes viſu perſtringitur comoedia; quemadmodum in Ciconiis de illo dictum eſt.* Iterum *ibidem:* Εἴρηται δὲ καὶ Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ, ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης. *Sed etiam dictum eſt de illo in Ciconiis, quod rhetor & ſycophanta erat.* Et meminit rurſum *ad Veſpas.* Harpocration *in* Οἰκίσκῳ: Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. *A nobis autem aviarium appellatum Attici domunculam nominabant. Ariſtophanes in Ciconiis.* Thomas Magiſter: Σημεῖον λέγοντες, Σημειᾶς δὲ λέγομεν, ἀλλ' Ἀποσημαίνεις· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς·

Ἀποσημαίνω τ' κακούργων οἰκίας.

Quum Σημεῖον (*ſignum*) *dicamus, non dicimus* Σημειᾶς, *ſed* Ἀποσημαίνεις; (*annotare*) *ſicut Ariſtophanes in Ciconiis;*

Annotavi maleficorum domos.

Pollux *lib.* VII. *cap.* XXIV. Ἱερὰ δὲ χαλκώματα Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν εἶπε. *Sacra autem aerea vaſa Ariſtophanes in Ciconiis & Veſpis dixit.* Athenaeus *lib.* IX. Ἐν δὲ Πελαργοῖς· (Ἀριστοφάνης) κεφαλάς τ' ὀρνίθων, κωλᾶς ἐλάφων. *In Ciconiis autem; (Ariſtophanes) capitaque agnorum, armos hoedorum.* Iterum: Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς·

—— ἀτταγᾶς ἥδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ariſtophanes in Ciconiis;

—— *attagae dulciſſimam coquere in victoriae epulis carnem.*

ΠΕΛΑΣΓΟΙ.

Athenaeus *lib.* VI. Ἀριστοφάνης Πελασγοῖς·

—— ὦ σινδιώκης ἄνδρ' ἕνα
Ἄδικον, ἀντιμαρτυρῶσι δώδεκα
Τοῖς ἐτέροις ἐπίστιοι. ——

Aristophanes in Pelasgis;

—— *si persequaris virum unum*
Injustum, contra testantur duodecim
Aliis illi, qui se alimentis elocarunt. ——

Ita versus illos ibi luxatos restituo. Pollux *lib.* X. *cap.* XLIV. Ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πελασγοῖς, χαλκώματα θεσπιφάλαια. *Sed etiam Aristophanes in Pelasgis, aenea vasa, pulvinos.* Sed valde equidem vereor, ne utrobique Πελαργοῖς scribendum sit, pro Πελασγοῖς. Judicium esto penes Senatum Rei Literariae.

ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ.

Scholiastes Comici *ad Aves:* Δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης ἐν Περιαλγεῖ. *Significat autem illud Aristophanes in Vehementer-dolente.* Ita emendo: non recte editur, ἐν Περιαγεῖ. Est eodem titulo Platonis quoque Comici fabula. Vide infra.

ΠΛΑΤΑΝΙΣΤΑΙ.

Etymologici Auctor *in* Αἰδοιέστριφ: Ἀριστοφάνης Πλαταναισταῖς·

Ἵν' ἀπωθαγῶμεν ἄνδρ' ἁρπαγιστάτην.

Aristophanes in Platanistis;

Ut amoveamus virum rapacissimum.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Duplex hoc nomine Comoedia fuit; & invenitur

ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ,

apud Scholiasten Comici *Ranis:* Καὶ ἐν Πλούτῳ ἀ.

Τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν
Τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν. ——

Et in Pluto primo;

Et lampadiferorum plurimorum causam
Postremis platearum. ——

ΠΛΟΥΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

apud Athenaeum *lib.* IX. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δευτέρῳ·

Οἴμοι δὴ κωλῶν, ὡς ἐγὼ καλήθιον.

Aristophanes in Pluto secundo;

Hei bei autem pernae, quam ego comedi.

Itaque observo primam *Plutum* periisse nobis, secundam autem superstitem esse; nam est iste versus, quem Athenaeus inde laudat, in ea *Pluto* quae hodie circumfertur, Scena Τίς ἐσθ' ὁ κόπλων. Scholiastes Comici *ad Plutum:* Τοῦτο ἐν ἔοικέ τις ἐν τῷ δευτέρᾳ Πλούτου μετενεγκὼν εἰθάδε, ὀλιγωρῆσαι τὴν ἀλογίας τῆσδε. *Illud igitur videtur aliquis ex secundo Pluto huc transferens, neglexisse hanc rationis tenuitatem.*

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Haec non Aristophanis, sed Archippi, est putata. Vide Scholiastae verba paullo ante prolata in Νιόβῃ.

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ.

Etymologici Auctor *in* Ἔρημος: Ἔστιν ἐμβλέπειν, ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἷον, ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἄχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ. *Solitarium inspicere, immobilem & pigrum. Quomodo, quando in desertum aut pelagus magnum & vastum respicimus. Aristophanes Polyido.* Iterum alibi: Θησειόθριψ· ὁ ἐν τῷ Θησείῳ ἱδρυμένος. Ἀριστοφάνης ἐν Πολυείδῳ. Θησειόθριψ; *qui in Thesei templo moratus est. Aristophanes in Polyido.* Laudat item Pollux *lib.* IX. *cap.* V. VIII. & *lib.* X. *cap.* IX. Suidas, *in* Ἀνάριστος, & ἔρημον ἐμβλέπειν.

ΠΟΑΣΤΡΙΑΙ.

Scholiastes Comici *ad Aves:* Δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης ἐν Περιαλγεῖ·

Χρηστὸν μὴ κρῖ Μειδίαν ἀρτυγοκόπον.

Λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς, ὡς καὶ αὐτὸς ἀλέκτορας αὐτῷ ἐπωδακότος. *Ostendit autem illud Aristophanes in Vehementer-dolente;*

Benignum non juxta Midiam coturnices caedentem.

Dicit autem in Runcatricibus idem, tanquam ipse circa gallos gallinaceos studiosus fuerit.

ΠΡΟΑΓΩΝ.

Pollux *lib.* X. *cap.* IX. Οὐ δὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ἀποπάτων τὰ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν πηλμάτων, μαρτυρεῖ δὲ Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Πραγῶσι εἰπών, &c. *Quod autem non tantum de immobili latrina matulae nominandae sunt, sed etiam*

etiam de ea quae ponitur, teſtantur Ariſtophanes quidem in Proludio certaminis dicens, &c. Athenaeus *lib.* III. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πραγαῶσι·

Κάμινον δ' αὐτὸν ἡ ὥρᾳ ἰδὼν ποτε.

Ariſtophanes autem in Proludio certaminis;

Laborantem vero illum aeſtate videns aliquando.

Et mox iterum: Ἀριστοφάνης ἐν Πραγαῶσι·

Ἐγὼ σάρδῃ χορδῆς ὁ δύσφορ' ἔπιον.

Ariſtophanes in Proludio certaminis;

Guſtavi lactes miſer ó gnate.

Occurrit rurſum *lib.* IX. X. XI. Laudat etiam Suidas, *in* Σπαθεόν.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ.

Athenaeus *lib.* IV. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πυθαγορείοις·

Τί ποθ' ἡμῶν οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ
Πυθαγορικοὺς γλιχομένους ὄντως ῥυπᾶν
Ἐκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;

Ariſtophanes autem in Pythagoreis,

Quid per deos putamus eos, qui antiquitus aliquando

Pythagoriſtae exſtiterunt revera ſordidos fuiſſe

Volentes, vel geſtaviſſe pallia trita libenter?

ΣΕΡΙΦΟΙ.

Scholiaſtes Comici *ad Veſpas*: Ὧδε μὲν ὡς Φιλάκυθος ὁ Ἀμυνίας κωμῳδεῖται· ἐν δὲ Σεριφίοις, ὡς ἀλαζών, καὶ συκοφάντης, καὶ κόλαξ. *Sic quidem tanquam aleae cupidus Amynias perſtringitur; in Virginibus autem ſeneſcentibus, tanquam jactator, & ſycophanta, & aſſentator.*

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

Harpocration *in* Δήμαρχος: Οἱ δὲ ἐνεχυράζον οἱ δήμαρχοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις. *Quod autem demarchi pignora capiebant, declarat Ariſtophanes in Tentoria occupantibus.* Heſychius: Οὐ γὰρ ἀκάνθαι· παροιμία. Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανούσαις·

Οὐ γὰρ ἀντιλέγεις τοῦτῳ τῷ δείπνῳ,
Οὐ γὰρ ἀκάνθαι. ——

Non enim ſpinae; proverbium. Ariſtophanes Tentoria occupantibus;

Non enim contradixiſti huic convivio;

Non enim ſpinae. ——

Athenaeus *lib.* IV. Τὸν χύτρον δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις κακκάβην εἴρηκεν. *Ollam autem Ariſtophanes in Tentoria occupantibus caccaben dixit.* Et *lib.* VII. Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανούσαις·

—— ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα
Μεστὴν βοακῶν ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

Ariſtophanes Tentoria occupantibus;

—— *ſed habens ventrem*

Plenum boacis abibam domum.

Laudat etiam pluribus locis Julius Pollux.

ΣΦΗΚΕΣ.

Exſtant.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Etymologici Auctor *in* Ἥτριον: Ἀριστοφάνης ἠτριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· καὶ ἠτριαία θηλυκὸν, ἐν Ταγηνισταῖς. *Ariſtophanes* ἠτριαῖον (*imus venter*) *in Theſmophoriazouſis dixit; &* ἠτριαία *foemininum, in Sartagine-frigentibus.* Iterum *in* Κωνεῖον: Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς, τὸ ϖελινεῖκειν * κωνεῖον λέγει. *Sed & Ariſtophanes in Sartagine-frigentibus, contendere vertere dicit.* Harpocration *in* Ἀπολαχεῖν: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·

Οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς ἀπελάγχανεν.

Ariſtophanes Sartagine-frigentibus;

Non tamen tuus frater infeliciter ſortitus eſt.

Occurrit quoque Fabulae hujus mentio apud Comici ipſius Scholiaſten *ad Ranas*, Athenaeum, Suidam, & Pollucem, locis pluribus.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ.

Athenaeus *lib.* VII. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμισσεῦσι μελανοπτερύγων ἔφη κορακίνων. *Ariſtophanes autem in Telmiſſenſibus nigras pinnas habentium dixit coracinorum.* Iterum *lib.* XV. Μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι, καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. *Meminit autem illius Ariſtophanes in Telmiſſenſibus, & Pherecrates in Petala.* Heſychius: Πύλαι. Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν λέγει. *Portae. Ariſtophanes in Telmiſſenſibus ab ſacrificulis dicit.* Perperam editur, ἐν Τελμησσῦσιν. Stephanus *in* Τελμισσός: Καὶ δῆμα Ἀριστοφάνης Τελμισ-

* H. Stephanus eum locum in *Theſ. Gr.* citans habet ϖεμνεγκεῖν.

μισσῆς. *Et fabula Aristophanis Telmissenses.* Corrigendus quoque Etymologici Auctor *in* Ἀείσυμος, ubi editur, Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσῆς, *Aristophanes in Telmisis:* pro, Ἀ. ἐν Τελμισσεῦσι. Rectius apud eundem *in* Μεπάμενοι: Ὁ καὶ διὰ τοῦ γ γράφει Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν. *Quod etiam per g Aristophanes scribit in Telmissensibus.* Aristides *Orat. Sacr.* I. Ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισσέας ὁ Ἀριστοφάνης, ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὔ. *Dixi autem referens ad Telmissenses Aristophanis, tanquam ibi verbo quidam certaret, opere vero non.* Meminit quoque Harpocration *in* Σιπύα, Athenaeus, & Pollux, pluries.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

Athenaeus *lib.* XII. Καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι, διακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων. *Et Aristophanes in Tripbalete perstringens multos Ionum.* Harpocration *in* Διὰ μέσου τείχους: Ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι. *Sicut etiam Aristophanes dicit in Tripbalete.* Hesychius: Ἑξαῖς τρικέφαλος. Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι τὸν Ἕρμην πείζων κωμικῶς. *Mercurius triceps. Aristophanes in Tripbalete illud comice ludens dixit.* Iterum alibi: Ἰλάων, ἥρως, Ποσειδῶνος υἱός· ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι Ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας. *Ilaon, heros, Neptuni filius, à quo Aristophanes in Tripbalete Ilaonas dixit phaletas.* Constantinus Porphyrogenneta *de Administr. Imp.* cap. XXIII. Καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· Μαθάνοντες τὰς Ἴβηρας τὰς Ἀριστάρχου πάλαι. *Et Aristophanes Tripbalete;*

Discentes Iberos Aristarchi antiquitus.

Laudat quoque Pollux *lib.* IX. *cap.* VII. *cap.* XXVI. XXXII. Suidas, *in* τῶν τριῶν κακῶν.

ΦΙΑΛΑΙ.

Harpocration *in* Ξυσίς: Ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Φιάλαις. *Est vero etiam equinum vestimentum, sicut Aristophanes in Phialis.* Nisi corruptus forte locus, legendumque, Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, *Aristophanes in Nubibus.* Auctor mihi dubitandi Suidas, qui transscribere Harpocrationem solet; apud illum enim ita legitur: Ξυσίδα, ὠφαιροξυλίους οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ὥσπερ Μεγακλέης ξυσὶδ' ἔχων. ——

Porticum, acuta antepenultima Attici. Aristophanes Nubibus:

Sicut Megaclis porticum habens. ——

Quin immo exstat iste versus in ea *Fabula*, Act. I. Sc. I.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

Commemoratur ab Athenaeo, *lib.* VIII.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Athenaeus *lib.* III. Τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει, ἔστι τι Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις. Κνίδας autem *Eupolis in Autolyco ἀκαλήφας (urticas) appellat, & praeterea Aristophanes in Phoenissis.* Iterum *lib.* IV. Ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους, Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Φοινίσσαις. *Quod autem antiquum erat circa gladiatores, Aristophanes dixit in Phoenissis.* Suidas: Ἀκαλήφη· ἡ κνίδη· καὶ ἡ χερσαία, καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχυλίδιόν τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις. Ἀκαλήφη; *urtica; & terrestris, & maritima, quae est concha quaedam. Aristophanes Phoenissis.* Pollux *lib.* VII. *cap.* XXXIII. Ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Δαναΐσι, συρμαιοπάλαι, καὶ ἐγκριδοπῶλαι, ὥσπερ ἐν ταῖς Φοινίσσαις, θεατροπώλης. *In Aristophanis autem Danaidibus, raphanorum venditor & dulciariorum, sicut in Phoenissis, spectaculorum locator.* Iterum citat *lib.* X. *capp.* II. XXXIV.

ΩΡΑΙ.

Hesychius: Ἄρεως ἱερὸν Ἄρεως, Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὥραις. *Exsecrationis templum, templum exsecrationis, Athenis. Aristophanes Horis.* Iterum: Δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις, τριῶβολόν φησιν εἶναι. *Pretium litis; Aristophanes in Horis trium obolorum esse dicit.* Vide rursum *in* Ζεύγος. Athenaeus etiam citat *libb.* IX. XIV. & Pollux pluries.

JOH. ALB. FABRICII
CATALOGUS
DEPERDITARUM COMOEDIARUM
ARISTOPHANIS.

Ex ejus Bibliotheca Graeca Tom. I. Lib. II. cap. 21. p. 710. & seqq.

Deperditarum Aristophanis Comoediarum longe major quam earum, quae exstant, est catalogus, quem hoc loco lectori repraesentabo adjutus observationibus Johannis Meursii in Bibliotheca Graeca, Atticaque. Theodori Guilelmi Canteri & Guil. Coddaei in fragmentis Aristophanis, & Andreae Schotti in iis quae praemittuntur editioni Aristoph. A. 1624. & 1670. 12mo. Suidas & Thomas Magister in ejus vita tradunt ipsum docuisse dramata LIV. ut in altero anonymo vitae scriptore error esse videatur μδ'. pro νδ', 44. pro 54. Ex his, quatuor ποίησιν, ναύαρχοι, νῆσοι, & νίοβιν, alii maluerunt referre ad Archippum.

Αγηρ. Athen. Pollux. legendum Ἀνάγυρ.

Ἀγωνισαί. Pollux VII. sect. 168.

Αἰολοσίκων. Athen. Poll. Platonis de different. Comoediar. qui testatur hanc fabulam mediae Comoediae formam & nulla χορικὰ μέλη habuisse. Caeterum per filium Ararotem docuit & hoc drama & κώκαλον Aristophanes, ut notat Scholiastes Comici in Argumento Pluti. Allegatur etiam in Scholiis ad Pacem, Suid. in ἀγυρμόσυ & ab Hephaestione in Enchirid. Acta post Plutum, adeoque post Olymp. XCVII.

Αἰολοσίκων δεύτερ. Athenaeus lib. IX.

Ἀκίσριαι. Poll. IV. 125.

Ἀκλαὶς sive Ἀκλαιὶς sive Ἀκαλλὶς. Gell. XIX. 13.

Ἄμετροι παροιμίαι. Schol. Comici ad Aves, vs. 1292. Sed videtur eo in loco laudari Aristophanes non Comicus sed Grammaticus.

Ἀμφιάραος. Hephaest. Harpocr. Poll. Suid. in ἀχαιΐα, Athen. Apostolius, Erotianus in λεβηλίδες. Etymol. M. & Aelian. XII. 9. de animal. Schol. Aristophanis ad Ranas. Hoc drama per Philonidem docuit Aristophanes, ut legitur in argumento Avium: docuit autem Archonte Chabria, Olymp. CXI. 2. vid. Sam. Petitum lib. I. Misc. cap. 9.

Ἀνάγυρος sive Ἀνάγυρος. Suid. in ἀρχαῖοι φῶρες, Poll. Etymol. M. Athen. & Scholiastes Aristoph. Vide Casaubonum IV. 4. ad Athen.

Ἀνταγωνισταί. Vide infra in ταγηνισταί.

Ἀσκληπιός. Pollux lib. 2. sect. 59. at ibi non est titulus Comoediae, sed tantum ex Aristophane refertur Plutum ἐν Ἀσκληπιῷ in Aesculapii templo visum recepisse.

Αὐτόλυκος. Erotianus in ἄμοιλα. Galenus in lib. I. Hippocratis περὶ ἄρθρων. Schol. Aristophanis ad Vespas.

Βαβυλώνιοι. Acta Olymp. LXXXIX. 2. Archonte Epicle. Suid. & Apostolius in Σαμίων ὁ δῆμος. quorum locis adde Meurs. III. 21. Attic. Lect. Laudant & Aristoteles III. 2. Rhetor. Steph. Byz. Pollux, Athenaeus, Harpocration, Ammonius in χολάδες. Hesych. Etymol. M. Zenobius proverb. ἀνὴρ Ἐρμιονεύς, Suid. in Σίμος. auctor vitae Aristoph. & Scholiastes ad Aves & Acharnens. & in Argumento Pacis. vide & Casaub. ad Athenaeum III. 10

Ἀριστοφάνης ἐν τῇ βίβλῳ λέγει· Ἀμφιτρύων οὗ καὶ γενναιότερον παῖδα γυναῖ. Schol. Hesiodi p. 246. b.

Βοηδοί. Priscian. lib. XVIII.

Γεωργοί. Plutarch. in Nicia p. 528. quem hoc dramate Aristophanes perstrinxerat, Hephaest.

phaest. Priscian. lib. XVIII. Etymol. M. Athen. Poll. Harpocrat. Stob. & Zenobius in proverb. ὡτῷ μελητίον. Scholiastes Theocr. & Aristoph.

Γῆρας. Priscian. lib. XVIII. Etymol. M. in μορμολυκείον, Suid. in γλίσχις. Athen. Poll. Harpocrat. Scholiastes Nicandri Theriac. & Phrynichus in Διονύσιον p. 68. Schol. Aristophanis, Laërt. IV. 18. ubi vide Menag.

Γηράσκω, vel ut alii scribunt γηείλοκω vel γηρόλοκω *senectus curva*. Aelian. hist. animal. XII. 9. pro quo Meursius in Bibl. Graeca suspicatur legendum γωρὸς aut γηρυπίδης.

Γηρυπίδης. Erotianus in γεγαλισμῷ & ὑλαπήστιν. Hesych. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. & Scholiastes Sophoclis ad Electram & Schol. Aristoph.

Γλαῦκος. Pollux III. 3.

Γόητες. Athen. lib. XIV. nisi legendum ibi Aristomenes pro Aristophane.

Δαίδαλος. Suid. Athen. Poll. Hesych. Phrynichus in κάκκαβον, p. 80. Erotianus in ἀνεκύς. Clemens VI. Strom. p. 628. ubi ait Platonem Comicum & Aristophanem Daedalo sua invicem suffurari.

Δαιταλεῖς. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Phrynichus & Thomas Magister Lex. Attic. in ἀκεσὶς, Galenus in prooemio Lexici Hippocratei, Suidas. Vide Nunnesium ad Phrynichum p. 13. seq.

Δαναΐδες vel Δαναοί. Athen. Poll. Suid. in ἀπαλαίπωρον, αὐλεῖος, ἀρχίρεος & κλεπτυγρᾶς. Scholiastes Aristoph. ad Plutum & Pacem. Etymol. M. in ἀπαλαίπωρον.

Δηλία. Athen.

Διοναύαγος. *Jupiter naufragus*. Pollux X. 8. Vide & infra ναύαγος.

Διονύσιος. Athen. lib. XIV. nisi & ibi pro Aristophane legendum Aristomenes.

Δράματα. Apud Pollucem laudatur Aristophanes ἐν δράμασιν ἢ Νιόβη, & ἐν δράμασιν ἢ Κενταύρῳ vel Κενταύροις. videndus Casaubonus VII. 14. ad Athenaeum, ubi suspicatur, quatuor Comoedias, de quarum auctore Aristophane an Archippo [vide Anonymum in Comici vita, quae scholiis Graecis praefixa est] Criticis non constabat, Nioben, Centaurum, Insulas, & Poësin ab aliquo in unum corpus conjecta, & titulum *dramata* ei inscriptum fuisse. At enim non de Centauro, sed de ναυαγῷ dubitabant veteres Critici. Apud Hesych. in βύρσαν male ἐν δράμασι pro ἐν δράμασι.

Εἰρήνη β. Jam Eratosthenis aetate non exstabat, qui dubius haeret, an Aristophanes Comoediam *Pacem*, quae etiamnum habetur, bis docuerit, an binas hoc titulo conscripserit, ut innuit Crates Grammaticus apud auctorem argumenti εἰρήνης Aristophaniae.

Ἐρεχθεύς. Eustath. ad Iliad. μ.

Ἠιόχου. nisi apud Pollucem pro Ἠιόχῳ legendum ἢ Νιόβη.

Ἥρωες. Laërtius VIII. 34. Athen. Poll. Suid. Scholiastes Comici ad Aves & Stephanus Byz. in Ἄργος. Etymol. M. in πίνω.

Θεσμοφοριάζουσι sive Θεσμοφοριάσασι, ut secundas Aristophanis Thesmophoriazusas inscribit Demetrius Troezenius apud Athenaeum lib. I. Confer Sam. Petitum lib. I. Misc. c. 13. Ex his locum insignem de muliebri cultu & ornatu proferunt Clemens Alex. III. 12. Paedagog. & Pollux VII. 22. Emendat Salmasius p. 1148. ad Solin. [p. 808. edit. Ultraject.] Idem drama allegatur a Suida in λακωνίζω & λύκος ἔχανεν, & ἀλφῶν, Harpocratione in πύλαι.

Κένταυρος sive Κένταυροι. Pollux, Hesych. Athen. Suid. in ἀσώδυνον. Vide & supra in δράματα. solet enim allegari Aristophanes ἐν δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

Κιθαριστής. Athen. Sed illa Antiphanis est, non Aristophanis.

Κιθαρῳδός. Hesych.

Κόρυς. Ammon. in διάφορα, pro quo legendum quidam suspicantur ὧν γε.

Κόπαλος. Pollux X. 23.

Κώκαλος. Erotianus in φῶδες, Stephanus Byz. in Κόρινθος. Athen. Hesych. Pollux, Harpocr. Zenobius in proverbio χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος. Macrobius V. 18. Acta est haec Comoedia post Plutum, adeoque post Olymp. XCVII. & post decretum ne quis nomine tenus in theatro perstringeretur. Vide scriptorem Graecum vitae Aristophanis, & quae supra in Αἰολοσίκων. Porro Phlemonem in ὑποβολιμαίῳ suo hoc Comici drama aemulatum notat Clemens Alex. VI. Strom. p. 628.

Λήμναι. Ammon. in τύραννον. Harpocr. Athen. Poll. Etymol. M. Suid. & Hesych. in Δοριακός.

Ναύαγος. Vide supra in δράματα.

Νεφέλαι, sive *Nubes priores*, actae Archonte Isarcho

Iſarcho Olymp. LXXXIX. 1. in feſto Lenaeis. Vide Graecum argumentum Nubium poſteriorum, quae exſtant.

Νῆσοι. Etymol. Pollux, Scholiaſtes Eurip. Stob. Suid. Heſych. Ab aliis relata eſt ad auctorem Archippum. Supra in δράματα. Pollux IX. ſect. 89. de hoc dramate: Εἰ μὴ ὑποπτεύοντες τὸ δρᾶμα ὡς Ἀριστοφάνους εἶναι σπουδαῖον. Ita enim legit illum locum Caſaubonus II. 15. ad Athenaeum.

Νίκαι. Suid. niſi legendum νῆσοι vel σκηναί.

Νιόβη, [ab aliis tributa Archippo] Pollux, Schol. Euripidis ad Phoeniſſ. ubi allegatur Ariſtophanes ἐν δράματι Νιόβης. Forte leg. ἐν δράματι ἢ Νιόβῃ. Vide ſupra in δράματα.

Ὄρνιθες. Pollux X. 3.

Ὀλκάδες. Athen. Schol. Ariſtophanis, Pollux, Heſych. Suid. Harpocr. & Stephanus Byz. Galenus I. de alimentorum Facult. Tom. 4. p. 316.

Πλαρῳοί. Schol. Ariſtoph. ad Plutum & Veſp. Athenaeus, Harpocr. Pollux, Thomas Mag. vocibus Atticis in σημεῖον.

Πελασγοί. Athen. lib. IV. ſed & ibi legendum πλαρῳοί. Nam & apud Pollucem X. 44. clariſſimus Hemſterhuſius ita reperit in MSS.

Περιαλγεῖς. Vide mox Φειδαλγής.

Πεφιαλγής. Schol. Ariſtophanis ad Aves, ubi Meurſ. legit Φειδαλγεῖ pro Φειδιαλγεῖ.

Πλουτιστής. Etymol. M. in αἰδοιέστατος, niſi legendum πλουτιστής.

Πλοῦτος. α'. Acta haec Comoedia viginti annis ante Plutum ſecundum [qui exſtat] Olymp. XCII. 4. Verſus quem ex Pluto ſecundo profert Athenaeus lib. IX. legitur in Comoedia hujus nominis, quae exſtat, vſ. 1128. Viciſſim quae in Pluto α'. affert Scholiaſt. Ariſtoph. ad Ranas, in illa non occurrunt. Unde recte colligit Meurſius, priorem Plutum periiſſe, poſteriorem ad nos perveniſſe.

Ποάστριαι. Schol. Ariſtoph. ad Aves p. 602. Sed hae Phrynichi vel Eupolidis potius ſunt quam Ariſtophanis. Vide Pollucem IX. 31.

Ποίησις. ab aliis tributa Archippo. vide ſupra in δράματα.

Πόλεις. Athen. lib. III. qui docet idem drama ab aliis tributum Philyllio vel Phrynicho.

Πολύειδος. Etymol. M. Poll. Suid. Stob. Apoſtolius.

Περγαμών. Athen. Poll. Suid. in ταῦροι.

Πυλαγόραι. Athen. lib. IV.

Σέριφοι. Schol. Ariſtophanis ad Veſpas.

Σκηναί. Athen. Harpocr. Heſych. in τριπτόλεμος. Alii hoc drama Platoni Comico adſcripſere.

Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι. Heſych. Harpocr. Athen. Poll. Etymol. M. Scholiaſtes Ariſtoph.

Σκύθαι ἢ ταῦροι. Pollux lib. X. ſect. 168. Sed eundem verſum idem Pollux lib. VII. ſect. 59. non Ariſtophani tribuit ſed Antiphani.

Ταγηνισταί. Athen. Suid. in ἀφύαι. Poll. Harpocr. Etymol. M. Scholiaſtes Comici ad Ranas, Nubes. Tarrhaeus & Didymus, Apoſtolius. Forte apud Suidam in ἄλλοις ἀφ. pro ἀνταγωνισταῖς & apud Etymol. M. in αἰδοιέστατος pro τολαπωνισταῖς legendum ταγηνισταῖς.

Ταῦροι. Supra in Σκύθαι.

Τελμισσεῖς. (τελμισσοὶ, τελμησεῖς, πλημμυρίπται) Athen. Heſych. Etymol. Poll. Ariſtides Orat. I. ſacra T. I. p. 486. Stephanus Byz.

Τετράμετροι. Zenob. in ἀλεισίαις. At non videtur intelligi peculiare drama hoc titulo, verum reſpiciuntur tetrametri jambici, quibus paſſim Ariſtophanes utitur, ut qui ab ipſo nomen habent, Ariſtophanii dicantur.

Τελφάλης. Athen. Harpocr. Poll. Heſych. Suidas in τῶν τελῶν κακῶν, Conſtantinus Porphyrogen. c. 23. de adminiſtr. Imper. Stephanus Byz. in Ἰσηεῖαι.

Φιάλαι. apud Harpocrat. in ξόσις corruptum eſt, nam legendum Λεισταφάνης ἐν νεφέλαις.

Φιλαυλίαι. Athen. lib. VIII.

Φοινίσσαι. Athen. Poll. Suidas in ἀκαλήφη.

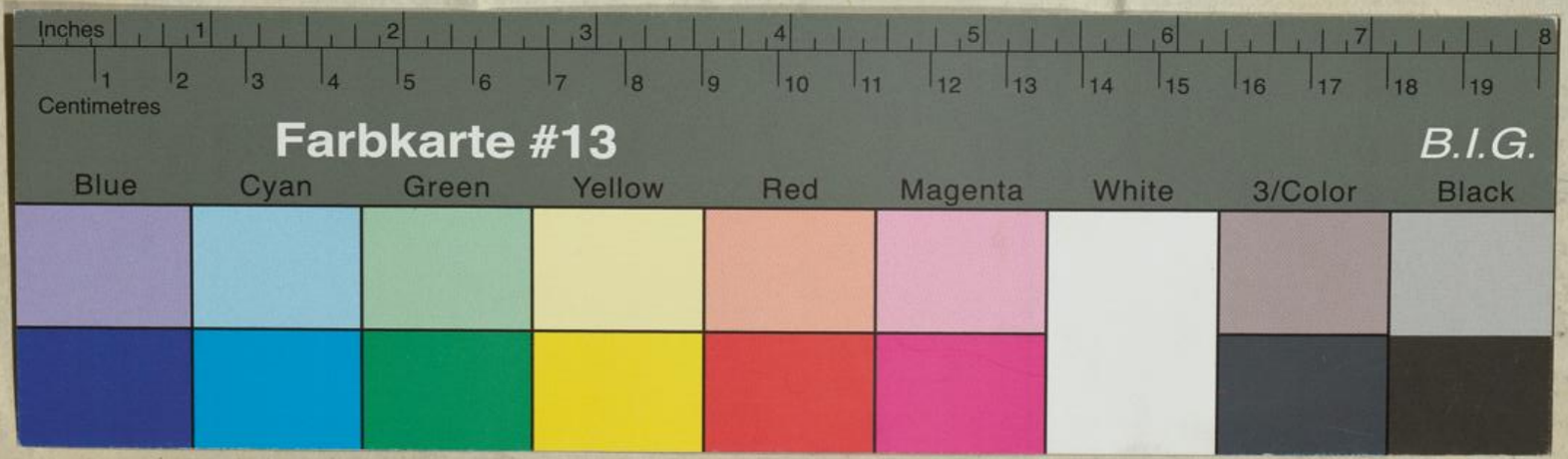
Ὦρραι. Heſych. Athen. Pollux, Scholiaſtes Ariſtoph. vide & ſupra in κόρραι. & Sam. Petitum ad leges Atticas p. 2.

FINIS.

BIBLIOPEGIS.

Titulus Tomi II^i inſerendus ante paginam 685.


Grauskala #13
C
Y
M
B.I.G.
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19


Inches
1 2 3 4 5 6 7 8
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

